

Η Αστυνομία Πόλεων κατά την Περίοδο του Κομμουνιστοσυμμοριτισμού

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

1

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχ. 72.000.— Ἑξάμηνος δραχ. 36.000.— Τιμὴ τεύχους δραχ. 3.000

ΕΤΟΣ Α΄.	ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1953	ΤΕΥΧΟΣ 6ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1953)

«Εἰς τὰ προηγούμενα τεύχη ἐδημοσιεύθη ἡ ἱστορικὴ μελέτη τοῦ ἀειμνήστου Γ. Ἀσπρέα περὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ Ἀστυνομικοῦ θεσμοῦ ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως της μέχρι τοῦ 1925, ὅτε ἀνέλαβεν ἐξ ὁλοκλήρου τὰ καθήκοντά της εἰς τὰς Ἀθήνας ἡ Ἀστυνομία Πόλεων.

«Ἤδη θὰ δημοσιεύσωμεν τὸ ἱστορικὸν τῆς ἱδρύσεως τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ὡς καὶ τὴν ὑπερτριακονταετῆ αὐτῆς δρᾶσιν, ἡ ὁποία ὁμολογουμένως ὑπῆρξεν τοιαύτη, ὥστε παρὰ πάντων ν' ἀναγνωρίζεται ὅτι ἐπέφερε ριζικὴν μεταβολὴν εἰς τὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ θεσμοῦ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐπέτυχεν ἀπολύτως εἰς τὸν τομέα τῆς παγιώσεως τῆς τάξεως καὶ τῆς Ἀσφαλείας δι' ἐπιστημονικῶν καὶ συγχρονισμένων μεθόδων. Τὸ ἱστορικὸν μας αὐτὸ θὰ πλαισιοῦται διὰ πολλῶν εἰκόνων εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀποτελέσῃ εἶδος λευκώματος, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ περιληφθοῦν ὅλαι αἱ ἐκλειποῦσαι προσφιλεῖς μορφαὶ καὶ θ' ἀναγραφοῦν τὰ γεγονότα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὸν ἀδιάψευστον μάρτυρα τῶν ἀγώνων τοῦ Ἀστυνομικοῦ τούτου Σώματος».

Α΄. ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

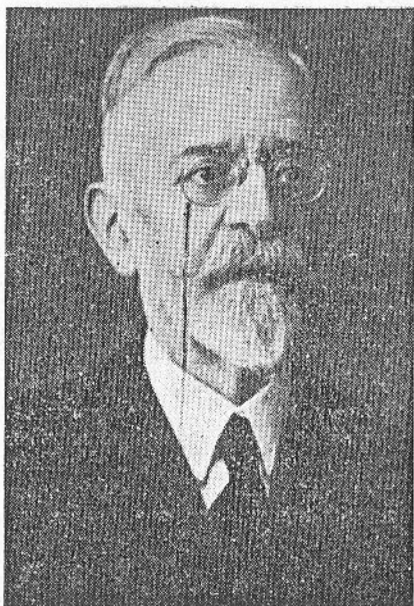
Τὸ ἔτος 1918 ὁ τότε πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος **Ἐλευθέριος Βενιζέλος** ἀποβλέπων εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς Δημοσίας Τάξεως καὶ ἀσφαλείας καὶ ἀρθεὶς ὑπεράνω κομματικῶν ὑπολογισμῶν, ἀπεφάσισε νὰ ἱδρύσῃ μίαν νέαν Ἀστυνομίαν εἰς τὰς μεγάλας πόλεις κατὰ τὸ πρότυπον τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας τοῦ Λονδίνου, τὴν ὁποίαν ἐθεώρησε ὡς τελειοτέραν ὅλων τῶν συγχρόνων Ἀστυνομιῶν. Ὁμιλῶν μάλιστα σχετικῶς εἰς τὴν Βουλήν, εἶπεν ὅτι «χωρὶς ἀσφάλειαν δὲν ὑφίσταται κοινωνικὸς ρυθμός».

Διὰ τοῦ ἄρθρου λοιπὸν 72 τοῦ Νόμου 1370/1918 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς, ὡρίζετο ὅτι «ἐν ταῖς πόλεσιν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης, Πατρῶν καὶ Κερκύρας, θέλει συσταθῇ ἰδίᾳ ὑπηρεσία Ἀστυνομίας διὰ τὰ κυρίως ἀστυνομικὰ ἔργα, κατὰ τὰ δι' εἰδικοῦ Νόμου ὁρισθησόμενα».

Πρὸς τοῦτο μετεκλήθη ἐξ Ἀγγλίας Ὀργανωτικὴ Ἀστυνομικὴ Ἀποστολή, διὰ νὰ μελετήσῃ καὶ ἀναλάβῃ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
Ὁ ἱδρύσας τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΚΤΙΒΑΝ
'Υπουργὸς ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν κατὰ τὸ 1919. Εἶναι ὁ συντάκτης τοῦ βασικοῦ Νόμου 2461 «περὶ 'Αστυνομίας Πόλεων»

τὴν 'Οργάνωσιν τοῦ Νέου τούτου 'Αστυνομικοῦ Σώματος.

'Η ὀργανωτικὴ αὐτὴ ἀποστολὴ ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὸν Σέρ Φρειδερῖκον Χαλίντεϋ, ἀρχηγὸν αὐτῆς καὶ τοὺς κ.κ. Σλόμαν Δ/ντὴν Σχολῶν, Κούγκ, Χίλ, Α. Μπούμπιερ καὶ Τ. Ρίντ διὰ τὰς εἰδικότητας τῆς 'Αστυνομίας. Οἱ "Αγγλοι αὐτοὶ 'Οργανωταὶ μετὰ προηγουμένας ἐπισταμένας μελέτας καὶ πειραματισμοὺς μὲ ἀξ/κοὺς καὶ ἄνδρας τῶν ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς τῆς πρωτευούσης, κατέληξαν εἰς ὡρισμένα συμπεράσματα καὶ εἰσηγήθησαν τὴν σύστασιν νέου ἐντελῶς 'Αστυνομικοῦ Σώματος διὰ τὰ 'Αστικὰ κέντρα, ὄχι ὑπὸ μορφὴν Στρατιωτικήν, ἀλλ' ὑπὸ νέαν τοιαύτην, βασιζομένην ἐπὶ συγχρόνων ἀντιλήψεων καὶ πρὸ παντὸς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς δημιουργίας ἐπαγγελματιῶν ἀστυνομικῶν, μὲ συνείδησιν καὶ πνεῦμα ὑπαλληλικὸν ἔναντι τῶν πολιτῶν καὶ τῆς κοινωνίας ἐν γένει.

Οὕτω τὸ 1919 ἐπὶ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν Κ. Ρακτιβὰν ἐδημοσιεύθη ὁ Νόμος 2461 διὰ τοῦ ὁποίου ἱδρύετο ἡ «'Αστυνομία Πόλεων» διὰ τὰς πόλεις 'Αθηνῶν, Πειραιῶς, Πατρῶν, Κερκύρας καὶ Θεσσαλονίκης.

Τὸν Μάϊον τοῦ 1921 ἤρχισε λειτουργοῦσα ἐν Κερκύρᾳ ἡ νέα 'Αστυνομικὴ Σχολή, ἡ ὁποία ἐξεπαίδευσε τὰ πρῶτα στελέχη τῆς 'Αστυνομίας πόλεων καὶ τοὺς πρώτους ἀστυφύλακας.

'Η ἀστυνομικὴ ἀποστολὴ ἔδωσεν εἰς τοὺς νέους ἀστυνομικοὺς τὰς ὀρθοτέρας κατευθύνσεις, καὶ τὰ νεώτερα διδάγματα τῆς ἀστυνομικῆς τέχνης, πρὸ παντὸς ὅμως κατέστησε συνείδησιν αὐτῶν ὅτι ἡ 'Αστυνομία Πόλεων διὰ νὰ ἐπιτύχῃ καὶ σταδιοδρομίσῃ πρέπει ν' ἀνήκῃ εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ τοὺς πολίτας καὶ ὄχι εἰς τὰ κόμματα, τὰ ὁποῖα τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εὑρίσκοντο εἰς ὀξύτατον ἀνταγωνισμὸν καὶ ἀτελευτήτους πολιτικὰς διαμάχας.

Τὴν 1ην 'Οκτωβρίου 1921 ἤρχισεν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμοῦ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων εἰς τὴν πόλιν τῆς Κερκύρας.

Τὴν 21ην 'Απριλίου 1922 ἀνελάμβανε ἡ 'Αστυνομία τὰ καθήκοντά της εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν.

Τὴν 28ην Μαΐου 1923 ἐγκατεστάθη εἰς τὸν Πειραιᾶ.

Καὶ τὴν 15ην 'Ιανουαρίου 1925 ἐκτελεῖ ὑπηρεσίαν τάξεως καὶ ἀσφαλείας εἰς τὴν πρωτεύουσαν τὰς 'Αθήνας.

'Η ἐμφάνισις τῶν νέων ἀστυνομικῶν ὑπῆρξεν ἄψογος, ἡ συμπεριφορὰ των πρὸς τοὺς πολίτας εὐγενεστάτη, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νόμων καὶ τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων

ἀκριβὴς καὶ πολιτισμένη, ἡ δίωξις τῶν κακοποιῶν ἐπίμονος καὶ σκληρά, ἀλλ' ἀνθρωπιστική, ἡ προστασία τῶν ἠθῶν καὶ τῆς νεότητος γίνεται μὲ συγχρονισμένην πλέον ἀντίληψιν. Νέα μέτρα διὰ τὴν καθαριότητα λαμβάνονται πρὸς τὰ ὁποῖα τὸ κοινὸν συμμορφοῦται προθυμότατα, καὶ ἡ ὑπηρεσία τῆς ρυθμίσεως τῆς Τροχαίας κινήσεως, ἐμφανίζεται διὰ πρώτην φοράν, θέτει ὑπὸ ἔλεγχον τὰ ὀχήματα καὶ τὰ ὑποχρεώνει νὰ συμμορφοῦνται πρὸς τοὺς ἀσφαλεῖς κανόνας τῆς κινήσεως.

'Η ἀγορανομικὴ ὑπηρεσία, ἡ ὑπηρεσία νομίσματος, ἡ ὑπηρεσία τουρισμοῦ, ἡ ἐγκληματολογικὴ ὑπηρεσία καὶ ἡ ὑπηρεσία ἀλλοδαπῶν, ἱδρύονται καὶ ὀργανοῦνται κατὰ τρόπον ὑποδειγματικόν. "Ολοι οἱ πολῖται ὑπακούουν προθύμως εἰς τοὺς νέους ἀστυνομικούς, οἱ ὁποῖοι ἥρεμοι, σοβαροί, εὐγενεῖς καὶ αὐστηροί, ὅπου παρίσταται ἀνάγκη, παρέχουν ἑαυτοὺς ὑπόδειγμα ὑπαλλήλων Κράτους πολιτισμένου καὶ προοδευτικοῦ.

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΧΑΛΙΝΤΕΥ
FREDERICH LOLH HALLIDAY
'Αρχηγὸς τῆς πρώτης 'Αγγλικῆς 'Οργανωτικῆς 'Αποστολῆς καὶ 'Αρχηγὸς τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ 1918—1929.

'Απὸ τότε παρῆλθον 32 ἔτη. 'Η 'Αστυνομία Πόλεων ἐδοκίμασε πολλὰς πικρίας λόγῳ μεταγενεστέρων ἀντιδράσεων πρὸς αὐτὴν ταύτην τὴν ὕπαρξίν της, διότι προσκολλημένη εἰς τὰς ὑπερκομματικὰς ἀντιλήψεις αὐτῆς δὲν ὑπέκυπτεν εἰς τὰς ἐμμέσους ἀξιώσεις τῶν κομμάτων καὶ τῶν πολιτικῶν παρατάξεων νὰ καταστῇ ὄργανόν των, ἀλλὰ συνέχιζε τὴν πορείαν της, ἐπάνω εἰς τὰς γραμμὰς τὰς ὁποίας ἐχάραξαν οἱ πρῶτοι ὀργανωταί της. Δὲν παρέλειψεν ὅμως νὰ μετάσχῃ ὅλων τῶν ἐθνικῶν δοκιμασιῶν καὶ θριάμβων τῆς Πατρίδος, καὶ νὰ ταχθῇ, ὅταν παρέστη ἀνάγκη, πάνοπλος, ὡς ὁ μόνος στρατιώτης τῆς Πατρίδος, κατὰ τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἄλλων φασιστικῶν τύπων, οἱ ὁποῖοι μετὰ τῶν κακοποιῶν ὠργίασαν εἰς βάρος τῶν 'Ελλήνων.

"Ηδη ἡ 'Αστυνομία Πόλεων συνεχίζει τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς σύμφωνα μὲ τὰς παραδόσεις της, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν καὶ θ' ἀποτελοῦν πάντοτε δόγματα ἰσοπολιτείας, δικαίου, ἐξυπηρετήσεως ἐν παντὶ καὶ πάντοτε τοῦ κοινοῦ καὶ προασπίσεως τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων.

(Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχ. 72.000.— Ἑξάμηνος δραχ. 36.000.— Τιμὴ τεύχους δραχ. 3.000

ΕΤΟΣ Α'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1953 | ΤΕΥΧΟΣ 7ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1953)

«Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων εὐγνωμονεῖ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἠγάπησαν αὐτὴν εἰργάσθησαν δι' αὐτὴν καὶ ἐθυσιάσθησαν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἰδανικῶν καὶ τοῦ προορισμοῦ της.

Προσέφερον ὑψίστην ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Πατρίδα εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ εἰς τοὺς νομοταγεῖς πολίτας τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ Πειραιῶς, τῶν Πατρῶν καὶ τῆς Κερκύρας.

Ἡ ἀνάμνησις αὐτῶν καὶ αἱ μορφαὶ των, θὰ παραμένουν φωτεινὸς ὁδηγὸς ὅλων τῶν συγχρόνων καὶ ἐπιγενομένων ἀστυνομικῶν».

Β.' ΙΔΡΥΤΑΙ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΤΑΙ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἡ τελευταία 35ετία ὑπῆρξεν ἀναμφισβητήτως διὰ τὴν Ἑλλάδα, πλήρης ὀξυτάτων πολιτικῶν διαμαχῶν, ὀδυνηρῶν περιπετειῶν καὶ ἱστορικῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν ἀγώνων πρὸς ἐχθρούς, ἐπιζητούντας τὴν κατάλυσιν τῆς ἐλευθερίας αὐτῆς καὶ τὴν ὑποδούλωσίν της εἰς ξένας δυνάμεις βίας καὶ τυρανίας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν ταραχώδη περίοδον, ἠκολούθησε πάντοτε τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἐφαρμόζουσα πιστῶς τοὺς νόμους, ἀντετάχθη πρὸς πάντα ἐσωτερικὸν ἐχθρὸν ἐπιβουλευόμενον τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν.

Ἀλλὰ καὶ τὰς ἐνόπλους δυνάμεις ἐβοήθησεν ποικιλοτρόπως, ὁσάκις παρέστη πρὸς τοῦτο ἀνάγκη, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν καὶ κατανίκησιν ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐξωτερικῶν τῆς πατρίδος ἐχθρῶν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν.

Ἦτο φυσικὸν τὰ διάφορα συγκλονιστικὰ γεγονότα, πλεῖστα τῶν ὁποίων εἶχον ὡς ἐπίκεντρον τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος, **τὰς Ἀθήνας**, νὰ ἐπιδράσουν ἐπὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ νὰ ἐπιφέρουν ἀναταραχὴν λόγῳ διαφόρων ἀνωμάλων προαγωγῶν, διὰ τῶν ὁποίων εἰσεχώρησαν εἰς τὰς τάξεις τῶν ἀξιωματικῶν κατώτεροι

ἀστυνομικοί, μὴ ὄντες κατηρτισμένοι ἐπαρκῶς ἢ στερούμενοι παντελῶς τῶν ἀπαιτουμένων ὑπηρεσιακῶν καὶ πνευματικῶν ἐφοδίων, διὰ νὰ ἀνέλθουν τὰς βαθμίδας τῆς ἱεραρχικῆς κλίμακος καὶ ἐκπληρώσουν ἐκεῖθεν τὸν προορισμόν των.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΟΥΝΑΡΗΣ

Εὐτυχῶς ὅμως ὅτι ἡ ὑπὸ τὸν Ἀρχιστράτηγον κ. **Ἀλέξ. Παπάγον** Κυβέρνησις, ἐνδιαφερομένη διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς ἐπιστημονικὴν καὶ ἀνωτέραν δημοσιοϋπαλληλικὴν στάθμην, ἐψήφισεν νόμον διὰ τοῦ ὁποίου θέλει ἀνακοπῇ ἡ πρὸς τὰ ἄνω πορεία τῶν μὴ προικισμένων μὲ ὅλως ἐξαιρετικὰ προσόντα ἀστυνομικῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ θέλει ἐνεργηθῇ εἰς εὐρεῖαν κλίμακα μετεκπαίδευσις ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστοῦν, ὡς καὶ κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ θεσμοῦ, ἐπίλεκτα ὄργανα τοῦ λεπτοτάτου αὐτοῦ Κρατικοῦ μηχανισμοῦ, ἤτοι τῆς Ἀστυνομίας τῆς Πρωτευούσης καὶ τῶν μεγάλων πόλεων.

Διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀστυνομίας θ' ἀναφέρωμεν ὅτι, τὴν ἰδέαν τοῦ ἀειμνήστου Ἐλευθερίου Βενιζέλου περὶ ἱδρύσεως κατὰ τὸ 1921 τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, παρ' ὅλην τὴν πολιτικὴν ὀξύτητα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἐπεκρότησαν καὶ ἐνίσχυσαν οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες ὅλων ἐν γένει τῶν κομμάτων.

Οὕτω, ὁ διαδεχθεὶς τὸ 1921 τὴν Κυβέρνησιν Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ἀείμνηστος **Δημήτριος Γούναρης,** Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἐφήρμοσεν ἐπακριβῶς τὸν νόμον περὶ Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1922 ἐγκατέστησε τὴν νέαν Ἀστυνομίαν εἰς τὴν γεννέτηράν του, **τὰς Πάτρας,** παρὰ τὰς ἀντιδράσεις ὡρισμένων ἐκ τῶν ὀπαδῶν του, ἠγάπησε δὲ τὸν θεσμὸν τοῦτον ὅσον ὀλίγοι.

Ἡ περίοδος τῆς δικτατορίας τοῦ Θεοδώρου Παγκάλου (1926—1927) ἀπετέλεσε σκληρὰν δοκιμασίαν διὰ τὸν νεοπαγῆ θεσμὸν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ὁ Θεόδωρος Πάγκαλος ἐξ ἀρχῆς

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

δὲν διετέθη εὐμενῶς πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων, ἡ ὁποία μὲ Ἀρχηγὸν τὸν Σὲρ Φειδερῖκον Χαλίντεϋ (Frederich Lolh Halldidey) δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ καταστῇ ὄργανόν του καὶ δι' αὐτὸ ἀφήσεσε ἀπὸ αὐτὴν τὰ καθήκοντα τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας καὶ τὴν περιώρισε εἰς τὰ καθήκοντα τῆς τάξεως, μὲ προοπτικὴν τὴν κατάργησίν της. Ἀλλὰ δὲν ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ του, διότι ἡ ἐπιστημονικὴ κατάρτισις τῶν ἀστυνομικῶν καὶ ἡ ἐν γένει ἐν τῇ κοινωνίᾳ συμπεριφορά των συνετέλεσαν, ὥστε ἀμέσως μετὰ τὴν κατάρρευσιν τῆς δικτατορίας τοῦ Θ. Παγκάλου, ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου μὲ Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν τὸν Κωνσταντῖνον Ζαβιτσιᾶνον ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν Ἀστυνομίαν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὰ καθήκοντά της, διὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν δρᾶσιν της, τὴν ὁποίαν θέλομεν ἐκτενῶς ἐξιστορήσει.

Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν περίοδον τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἀειμνήστου **Ἰωάννου Μεταξᾶ,** ὁ ὁποῖος ἐπίστευεν μετὰ πάθους εἰς τὸν θεσμὸν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἐνισχύθη αὕτη ποικιλοτρόπως καὶ ἐφοδιάσθη μὲ ἄφθονα τεχνικὰ μέσα, εἰς τρόπον ὥστε κατὰ τὸν Ἑλληνοϊταλικὸν πόλεμον νὰ ἐμφανισθῇ ἀρτιώτατα συγκροτημένη καὶ νὰ ἐπιτελέσῃ κατὰ τρόπον ἀξιοθαύμαστον τὰ πολλαπλᾶ καθήκοντά της, τόσον εἰς τὸν τομέα τῆς τάξεως, ὅσον καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς γενικῆς καὶ εἰδικῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας.

ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Καθ' ὅλα αὐτὰ τὰ ἔτη τῆς ἐξελίξεως τῆς Ἀστυνομίας, ὑπῆρξαν πολλοί, ἐκεῖνοι οἵτινες τὴν ἐβοήθησαν καὶ τὴν ἐνίσχυσαν εἰς τὸ ἔργον της, τοὺς ὁποίους θὰ ἔδει ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ν' ἀναγράψῃ εἰς τὰς χρυσᾶς δέλτους αὐτῆς. Αἰσθανόμεθα ὅμως τὴν ἀνάγκην ν' ἀναφέρωμεν ἰδιαιτέρως ὡρισμένους ἐξ αὐτῶν, οἵτινες ὅλως ἰδιαζόντως συνέβαλλον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ νέου ἀστυνομικοῦ θεσμοῦ εἰς τοὺς διαφόρους αὐτοῦ κλάδους. Οὕτω: Ὁ ἀείμνηστος **Κλεάνθης Γεωργιάδης** διατελέσας Δ/ντὴς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων παρὰ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΡΔΙΚΑΣ

τῷ 'Υπουργείῳ 'Εσωτερικῶν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Σώματος μέχρι τοῦ θανάτου του (1949) ὑπῆρξεν ἀπὸ τοὺς ἐμπνευστὰς τοῦ ἔργου τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων καὶ ἀφιέρωσεν ὅλην του τὴν ζωὴν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς.

'Ο κ. **Κωνσταντῖνος Γαρδίκας,** καθηγητὴς τῆς 'Εγκληματολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ 'Αθηνῶν, εἶναι ὁ ὀργανώσας τὴν Δ/νσιν 'Εγκληματολογικῶν 'Υπηρεσιῶν, τῆς ὁποίας προΐσταται ὡς ἐπιστημονικὸς Δ/ντὴς ἀπὸ τῆς συστάσεώς της. Διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀξίας καὶ τοῦ κύρους του ἐθεμελίωσεν ἐν 'Ελλάδι τὴν ἐγκληματολογικὴν σήμανσιν τῶν κακοποιῶν, τὴν ἐργαστηριακὴν ἐπιστημονικὴν ἐξιχνίασιν τῶν ἐγκλημάτων καὶ ἀναζήτησιν τῶν ἐγκληματιῶν καταστὰς ὁ κυριώτερος καὶ ἀπαραίτητος βοηθὸς ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν 'Ασφαλείας τοῦ Κράτους.

'Ο **Σὲρ Σλόμαν** ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος διευθυντὴς τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς Κερκύρας. 'Ελληνιστὴς καὶ Φιλλέλην ἔξοχος, μετέδωσεν μὲ πίστιν τὰς ἀρετὰς τοῦ λαοῦ τῆς Γηραιᾶς 'Αλβιῶνος

ΣΕΡ ΣΛΟΜΑΝ

εἰς τοὺς νέους ἀστυνομικούς, οἱ ὁποῖοι ἐνεφανίσθησαν οὕτω μὲ τὰ διδάγματα τοῦ "Αγγλου ἀστυνομικοῦ καὶ τὴν πεῖραν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ προτερήματα τοῦ εὐφυεστάτου καὶ φιλοτίμου "Ελληνος. 'Ο κ. Σλόμαν τόσον πολὺ ἠγάπησε τὴν 'Ελλάδα, ὥστε μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀποστολῆς του ὡς μέλους τῆς ὀργανωτικῆς 'Αστυνομικῆς ἀποστολῆς παρέμεινεν ἐν αὐτῇ ὡς καθηγητὴς 'Αγγλικῶν εἰς μεγάλα ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς Χώρας (Κοργιαλένειος Σχολὴ Σπετσῶν—'Αμερικανικὸν Κολλέγιον).

'Ο **'Αλφρέδος Μπουμπιὲρ** ὑπῆρξεν ἐκ τῶν πρώτων μελῶν τῆς 'Αγγλικῆς 'Οργανωτικῆς 'Αποστολῆς καὶ βοηθὸς τοῦ Φ. Χαλιντέϋ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐν 'Ελλάδι παραμονῆς του. Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ ἀειμνήστου Φ. Χαλιντέϋ διετέλεσεν καὶ 'Αρχηγὸς τοῦ Σώματος, ἤτοι ἀπὸ 'Ιουνίου 1929 μέχρι Σ/βρίου ἰδίου ἔτους.

'Ο Σὲρ **Τσὰρλς Οὐΐκαμ** ὑπῆρξεν ὁ

ΑΛΦΡΕΔΟΣ ΜΠΟΥΜΠΙΕΡ

Ἀρχηγὸς τῆς Ἀγγλικῆς Ὀργανωτικῆς Ἀποστολῆς, ἥτις μετεκλήθη ἐν Ἑλλάδι μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἀπὸ τὸν ἀξονικὸν ζυγὸν (1944) καὶ παρέμεινεν μέχρι τοῦ 1950. Προσέφερεν ὑψίστας ὑπηρεσίας εἰς τὸ Κράτος καὶ εἰς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, διότι ὑπῆρξεν εἷς ἐκ τῶν πλέον ἀντικειμενικῶν παρατηρητῶν κατὰ τὴν ταραχώδη ἐκείνην περίοδον.

ΣΕΡ ΤΣΑΡΛΣ ΟΥ·Ι·ΚΑΜ

Ὁ Σὲρ **Αὔγουστος Ράλφ** (Augustus Ralph C.B.E.) Ὑποστράτηγος τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας τοῦ Λονδίνου καὶ ὑπαρχηγὸς τῆς ὑπὸ τὸν Σὲρ Τσάρλς Οὐΐκαμ ἀποστολῆς. Ὑπῆρξεν ὁ εἰδικὸς διὰ τὰ ζητήματα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ ἐβοήθησεν πολὺ εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν αὐτῆς κατὰ τὴν ταραχώδη περίοδον ἥτις ἐπηκολούθησεν τὴν Γερμανικὴν κατοχὴν καὶ τὴν κομμουνιστικὴν στάσιν τοῦ Δεκεμβρίου 1944.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω καὶ πλεῖστα ἄλλα ὑψηλὰ πρόσωπα ἠγάπησαν καὶ ἐνίσχυσαν τὸν θεσμὸν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων παντοιοτρόπως. Ὅλοι ὅμως οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικοί, ὑπολογίζουν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των εἰς τὴν συμπαράστασιν τῶν πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκτιμῶντες τὰς προσπαθείας καὶ τοὺς ἀγῶνας των διὰ τὴν διασφάλισιν τῆς τάξεως καὶ Ἀσφαλείας, τοὺς ἐνισχύουν μὲ κάθε τρόπον καὶ πρὸ παντὸς τοὺς ἐνθαρρύνουν διὰ τῆς ἀγάπης, ἐκτιμήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης αὐτῶν, ἥτις ἐκδηλοῦται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καὶ κατὰ διαφόρους τρόπους. Ἡ συμπαράστασις δ' αὐτὴ ἀποτελεῖ διὰ τοὺς σκληρῶς ἐργαζομένους καὶ διαρκῶς διακινδυνεύοντας ἀστυνομικοὺς τὴν ὡραιοτέραν ἠθικὴν ἱκανοποίησιν.

ΣΕΡ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΡΑΛΦ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχ. 72.000.— Ἑξάμηνος δραχ. 36.000.— Τιμὴ τεύχους δραχ. 3.000

ΕΤΟΣ Α'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1953 | ΤΕΥΧΟΣ 8ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1953)

Γ'. ΑΡΧΗΓΟΙ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν ἐξ Ἑλλάδος τοῦ ἀειμνήστου Φρ. Χαλιντέϋ, ὀργανωτοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ πρώτου Ἀρχηγοῦ αὐτῆς, διετέλεσαν Ἀρχηγοί, ἀνώτεροι Ἄγγλοι Ἀξ/κοὶ μετακληθέντες πρὸς τοῦτο, καθὼς καὶ Ἕλληνες, Δικαστικοὶ ἢ ἀξ/κοὶ τοῦ Στρατοῦ καὶ τέλος ἀνώτατοι ἀξ/κοὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος προαχθέντες εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀρχηγοῦ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΡΕΖΟΣ

Ἡ χρονολογικὴ σειρὰ τῶν διατελεσάντων Ἀρχηγῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἶναι ἡ ἀκόλουθος:

1. Σὲρ Φρειδερῖκος Χαλιντέϋ (Frederich Lolh Halliday). Εἶναι ὁ ὀργανωτὴς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ ὁ πρῶτος Ἀρχηγὸς αὐτοῦ. Ἀφίχθη εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν Μάρτιον τοῦ 1918 καὶ ἀφοῦ ἐμελέτησε τὰς συνθήκας ὑφ' ἃς εἰργάζετο ἡ τότε ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία, εἰσηγήθη τὴν ἵδρυσιν τῆς ἀστυνομίας τῶν Πόλεων τῆς ὁποίας διετέλεσεν Ἀρχηγὸς μέχρι τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1929.

2. Σὲρ Ἀλφρέδος Μπούμπιερ (Al. H. Boubier). Ἀφίχθη εἰς Ἀθήνας ὡς μέλος τῆς ὑπὸ τὸν Χαλιντέϋ ὀργανωτικῆς ἀποστολῆς καὶ εἰργάσθη εἰς τὸν τομέα τῆς ὑπηρεσίας τάξεως. Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Χαλιντέϋ διετέλεσεν Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἤτοι, ἀπὸ Ἰουνίου 1929 μέχρι Σεπτεμβρίου 1929 ὅτε καὶ ἀπεχώρησεν ἐξ Ἑλλάδος.

3. Σὲρ Ι. Κοὺκ (Jiakint J. Coke). Ἀνώτερος ἀξ/κὸς τοῦ Ἀγγλικοῦ Στρατοῦ μετεκλήθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ διετέλεσεν Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἀπὸ Σ/βρίου 1929 μέχρι Ἰουλίου τοῦ 1930 ὅτε καὶ ἀπεχώρησεν.

4. Ἰωάννης Νάσκος. Εἶναι ὁ πρῶτος ἐκ τοῦ Σώματος ἀξιωματικός, ὅστις τὴν 2 Σεπτεμβρίου 1932 προήχθη εἰς Ἀρχηγὸν καὶ διετέλεσε τοιοῦτος μέχρι τῆς 28 Ἀπριλίου τοῦ 1933 ὅτε παραιτηθεὶς ἀπεχώρησε τοῦ Σώματος. Ὁ κ. Νάσκος ἐξετέλεσε καθήκοντα Ἀρχηγοῦ καὶ ὡς Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α′ τάξεως ἀπὸ 29 Αὐγούστου 1930 μέχρι 15 Ἀπριλίου 1931.

5. Ριχάρδος Ρεμαντᾶς. Ἀνώτερος Ἄγγλος Ἀστυνομικὸς ἐν Αἰγύπτῳ, μετεκλήθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὡς Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Διετέλεσε τοιοῦτος ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1931 μέχρι 4 Ἰουλίου 1932 ὅτε καὶ ἀπεχώρησεν.

6. Ἰωάννης Καλυβίτης. Διετέλεσεν Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος, φέρων τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α′ τάξεως ἀπὸ 2ας Ὀκτωβρίου 1933 μέχρι 3ης Δεκεμβρίου 1933. Βραδύτερον προήχθη εἰς Ἀρχηγὸν ἀποστρατευθεὶς μὲ τὸν βαθμὸν τοῦτον ὡς καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

7. Δημήτριος Τρύφωνας. Προήχθη εἰς Ἀρχηγὸν τὴν 25 Ἀπριλίου 1933 καὶ διετέλεσεν ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος κατὰ τὰς περιόδους ἀπὸ 11 Μαρτίου 1933 μέχρι 11 Ὀκτωβρίου 1933, ἀπὸ 5 Ἀπριλίου 1935 μέχρι 13 Ἰανουαρίου 1937 καὶ ἀπὸ 4ης Μαΐου 1941 μέχρι 9 Ἰουνίου 1941 ὅτε καὶ ἀπεχώρησε τοῦ Σώματος.

8. Κωνσταντῖνος Γαρέζος. Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν Θεσσαλονίκης. Συμφώνως πρὸς τὸν ἰσχύοντα νόμον περὶ Ἀστυνομίας Πόλεων ἀνετέθη εἰς τοῦτον ἡ Ἀρχηγία τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ 4 Ὀκτωβρίου 1933 μέχρι 17 Ἰανουαρίου 1935 ὅτε καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον! Εἶναι ὁ πρῶτος καὶ ὁ μόνος δικαστικός, ὅστις διῴκησε τὸ ἀστυνομικὸν Σῶμα. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἔχουν τὰς καλλιτέρας ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν διοίκησίν του.

Ο ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΧΑΛΙΝΤΕΪ
κατὰ τὸν σκιτσογράφον τῆς ἐποχῆς του

9. Ἰωάννης Κωνσταντίνου. Ἀντιστράτηγος ἐ.ἀ. Διετέλεσεν ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου 1935 μέχρι 4ης Ἀπριλίου 1935.

10. Γεώργιος Βάρσος. Ὑποστράτηγος ἐ.ἀ. Διετέλεσεν Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου 1937 μέχρι τῆς 24 Νοεμβρίου 1940.

11. Ἰωάννης Σπύρου. Προερχόμενος ἐκ τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος προήχθη εἰς Ἀρχηγὸν καὶ διετέλεσε τοιοῦτος ἀπὸ 25 Νοεμβρίου 1940 μέχρι 7 Μαΐου 1941 ὅτε ἀπεμακρύνθη τῇ ἀξιώσει τῶν κατακτητῶν. Ἀνέλαβε καὶ πάλιν τὰ καθήκοντά του ὡς Ἀρχηγὸς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, διατελέσας τοιοῦτος ἀπὸ

13 Μαΐου 1946 μέχρι 17 Μαΐου 1950 ὅτε ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας ἀπεστρατεύθη.

12. Σωκράτης Δημάρατος. Συνταγματάρχης Πυροβολικοῦ. Διετέλεσεν 'Αρχηγὸς τῆς 'Αστυνομίας ἀπὸ 9 'Ιουνίου 1941 μέχρι τῆς 13 'Ιουλίου 1941 (περίοδος κατοχῆς).

ΑΓΓΕΛΟΣ ΕΒΕΡΤ

13. Κωνσταντῖνος Παπαδόπουλος. Συνταγματάρχης Πυροβολικοῦ. Διετέλεσεν 'Αρχηγὸς ἀπὸ 14 'Ιουλίου 1941 μέχρι 4 'Οκτωβρίου 1941 (περίοδος κατοχῆς).

14. 'Ιωάννης Βασιλόπουλος. 'Εκ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων. Προήχθη εἰς 'Αρχηγὸν καὶ διετέλεσε τοιοῦτος ἀπὸ 4 'Οκτωβρίου 1941 μέχρι 9ης 'Απριλίου 1943 (περίοδος κατοχῆς).

15. Νικόλαος Κίννας. Διετέλεσεν 'Αρχηγὸς φέρων τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυν. Δ/ντοῦ Α' ἀπὸ 9ης 'Απριλίου 1943 μέχρι 25 'Ιουνίου 1943 (περίοδος κατοχῆς). 'Επίσης προαχθεὶς εἰς 'Αρχηγὸν διετέλεσε τοιοῦτος ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1952 μέχρι 21 Νοεμβρίου 1952, ὅτε ἀντικατεστάθη παραιτηθεὶς τοῦ Σώματος.

16. 'Αθανάσιος Σαμπάνης. Προέρχεται ἐκ τῶν ἀξιωμ/κῶν τοῦ Σώματος. Προήχθη εἰς 'Αρχηγὸν καὶ διετέλεσε τοιοῦτος ἀπὸ 26 'Ιουνίου 1943 μέχρι 13 Μαΐου 1946. 'Ακολούθως ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν. 'Ανέλαβε καὶ πάλιν τὰ καθήκοντά του ὡς 'Αρχηγὸς τὴν 23 Φεβρουαρίου 1951 παραμείνας μέχρι τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1952 ὅτε ἀπεχώρησεν παραιτηθείς.

17. "Αγγελος "Εβερτ. Προερχόμενος ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος προήχθη εἰς 'Αρχηγὸν τὴν 20 Μαΐου 1951 ὅτε καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του παραμείνας μέχρι 23 Φεβρουαρίου 1951. 'Ακολούθως ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν μέχρι τῆς 22 Νοεμβρίου 1952 ὅτε ἀνέλαβε καὶ πάλιν τὰ καθήκοντά του ὡς 'Αρχηγὸς μέχρι σήμερον.

18. 'Ιωάννης Πανόπουλος. Προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αρχηγοῦ τὴν 26 'Απριλίου 1951 καὶ ἐτοποθετήθη εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν 'Αστυνομίας Πόλεων παρὰ τῷ 'Υπουργείῳ 'Εσωτερικῶν ὡς Γενικὸς Διευθυντὴς ταύτης.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχ. 72.000.— Ἐξάμηνος δραχ. 36.000.— Τιμὴ τεύχους δραχ. 3.000

ΕΤΟΣ Α΄. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1953 | ΤΕΥΧΟΣ 9ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1953)

Δ΄. ΗΡΩΕΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ

«Ἔπεσαν πιστοὶ εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὸ καθῆκον. Ἐπίστευσαν μὲ πάθος εἰς τὴν ὑπέροχον ἰδέαν τῆς ἐλευθερίας, ὕψωσαν βωμοὺς αἰωνίους καὶ ἐκοιμήθησαν εἰς τὴν ἀγκάλην τῆς Ἑλληνικῆς Γῆς».

Ἐθεωρήσαμεν ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ καταρτίσωμεν τὸ λεύκωμα τῶν ἡρώων καὶ μαρτύρων ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐθυσιάσθησαν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός των δόσαντες οὕτω τὸ παράδειγμα τῆς αὐτοθυσίας, ἀλλὰ καὶ ἀπέδειξαν ὅτι ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἀποτελεῖ ἐγγύησιν διὰ τὴν γενικὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν Ἀσφάλειαν ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἁρμοδιότητός της.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΥΦΤΟΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀστυφύλαξ

Τὴν 1ην Αὐγούστου 1931 ὑπηρετῶν εἰς Τμῆμα Δραπετσῶνος Πειραιῶς, ἔπεσεν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του πληγεὶς ἐξ ἐνέδρας ὑπὸ ὁμάδος κομμουνιστῶν.

Ὑπῆρξεν τὸ πρῶτον θῦμα τῶν δολοφονικῶς δρώντων Κομμουνιστῶν μὲ σκοπὸν τὴν τρομοκράτησιν τῶν ἀστυνομικῶν. Οἱ δράσται συνελήφθησαν καὶ κατεδικάσθησαν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία, ἀποτελεῖ, πρέπει ν' ἀποτελῇ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν Ἱερὰν Βίβλον τῶν διαρκῶν ἀγώνων, τῶν ὑπερόχων θυσιῶν, τῶν ἀφθάστων ἡρωϊσμῶν, τῶν ὁλοκαυτωμάτων, τῶν δακρύων καὶ τοῦ αἵματος, ποταμῶν ὁλοκλήρων δακρύων καὶ αἵματος μὲ τοὺς ὁποίους ἐποτίσθη καὶ ἠνδρώθη τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας· ἐλευθερίας ἐθνικῆς, ἐλευθερίας κοινωνικῆς, ἐλευθερίας ἀτομικῆς, ἀνθρωπίνης ἐλευθερίας.

Εἰς τοὺς ἀγῶνας, τὰς θυσίας, τοὺς ἡρωϊσμοὺς καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα, ἔλαβον μέρος Ἕλληνες καὶ Φιλέλληνες, ποὺ ἀνῆκον εἰς ὅλας τὰς κατηγορίας τῶν πολιτῶν. Ἦσαν ἐργάται, ἀγρόται, ἐπαγγελματίαι, ἐπιστήμονες, ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων, ἔμποροι, στρατιῶται, ἀστυνομικοί, γέροντες τέλος, γυναῖκες καὶ νήπια ἀκόμη.

⋈⋈⋈⋈⋈⋈⋈

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΝΤΥΠΑΣ

Ἀρχιφύλαξ

Ὑπηρετῶν εἰς τὸ Τμῆμα Ἀσφαλείας Πατρῶν συνεπλάκη μετὰ ἐπικινδύνου ληστοῦ τὴν 27-8-1929.

Ἐπάλαισε στῆθος πρὸς στῆθος μὲ τὸν ἔνοπλον ληστὴν καὶ τὸν ἐτραυμάτισεν, ἀλλ' ἐτραυματίσθη καὶ αὐτός. Εἰς μίαν τελευταίαν ἀνάτασιν, ἥρπασε τὸν ληστὴν καὶ τὸν ἔπληξε διὰ τοῦ περιστρόφου του φονεύσας αὐτόν. Ἔπειτα παρέδωσε καὶ αὐτὸς τὸ πνεῦμα του.

⋈⋈⋈⋈⋈⋈⋈

Μία ἅμιλλα, εὐγενής, ἀείποτε, ὅπως καὶ τώρα, παρορμοῦσε τὰ ἡρωϊκὰ παιδιὰ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν προσπάθειαν τῶν πρωτείων· πρωτείων νίκης, πρωτείων δόξης, πρωτείων ἡρωϊκοῦ θανάτου, πρωτείων αὐτοθυσίας καὶ ὁλοκαυτώματος, διὰ κάτι ὡραῖον, διὰ τὴν κατάργησιν τῆς τυραννίας τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς, διὰ τὴν συντριβὴν τοῦ ἐφιάλτου τῆς ἀγωνίας καὶ τοῦ φόβου τῶν πολιτῶν, διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων.

Εἰς τὴν ἅμιλλαν αὐτὴν τῶν πρωτείων, ἔλαβε μέρος πάντοτε καὶ ἡ Ἀστυνομία τῶν Πόλεων, ἀλλὰ ἤρθη εἰς ἄφθαστον ὕψος ὅταν τῆς ἐδόθη πρὸς τοῦτο ἡ εὐκαιρία· εὐκαιρία μοναδικὴ διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀστυνομίας. Ἦτο ἡ ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἐξερχομένη τοῦ συνηθισμένου ρόλου αὐτῆς, τῆς προστασίας δηλαδὴ τῆς ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας τῶν πολιτῶν διὰ τῆς διαρκοῦς καὶ ἐν παντὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ πάλης πρὸς τοὺς ἐγκληματίας, ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ εἰς τὰς χεῖρας της, τὴν Σημαίαν τῆς Ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐλευθερίας, τὴν Ἑλληνικὴν Σημαίαν, καὶ νὰ τὴν κρατήσῃ ὑψηλά, πολεμῶντας πρὸς τοὺς κομμουνιστὰς ποὺ ἐπεχείρησαν νὰ τὴν ξεσχίσουν, μέχρι τῆς στιγμῆς ὅπου ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς ἀνασυγκροτηθεὶς παρέλαβε τὸ ἱερὸν αὐτὸ λάβαρον, βαμμένον ὅμως, μὲ τὸ ἄλυκον αἷμα τῶν ἡρώων καὶ μαρτύρων ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν θυσίαν

τῆς ἰδίας των ζωῆς, ἔδωσαν εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐπιζήσαντας τὸ δικαίωμα, νὰ λέγωμεν, ὅτι εἴμεθα Ἕλληνες καὶ νὰ ὁρκιζόμεθα, ὅτι θὰ μείνωμεν Ἕλληνες.

Εἰς μνήμην τῶν ἡρώων, καὶ μαρτύρων αὐτῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀφιερώνομεν τὸ σημερινὸν τεῦχος τῶν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν», καὶ πρὸς αὐτοὺς ἀπευθυνόμεθα διὰ νὰ τοὺς εἴπωμεν :

Νεκροὶ ἥρωες! Στρατιῶται τοῦ καθήκοντος ἀθάνατοι! Ἅγιοι τῆς Ἑλλάδος μάρτυρες! ἐπιτρέψατέ μας νὰ σκιαγραφήσωμέν τὸν ὡραῖον θάνατόν σας διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐνδόξου αὐτῆς γῆς, διὰ τὰ δικαιώματα τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων.

Εἶσθε σεῖς, οἱ ὁποῖοι, ὅταν αἱ ἁλύσεις τῶν κατακτητῶν ἐδέσμευον τὰ σώματά σας δὲν ὑπετάχθητε ἀλλὰ μὲ τὸ πνεῦμα, μὲ τὴν ψυχή σας ἀδούλωτον ἐδείξατε εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὅτι ἐδῶ ἐπὶ τοῦ ἀθανάτου βράχου τῆς Ἀκροπόλεως ἔχει στηθῆ ὁ Βωμὸς τῆς Ἐλευθερίας, ποὺ ἐξέπεμπε καὶ ἐκπέμπει διαρκῶς χρυσᾶς φλόγας, τὰς ὁποίας βλέπει μὲ θαυμασμὸν ἡ ἀνθρωπότης.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΟΥΦΑΣ Ἀρχιφύλαξ
Τὴν 22-11-1932 ἐπιχειρῶν νὰ συλλάβη τὸν Α. Σκιαδόπουλον ἐπικίνδυνον διαρρήκτην καὶ χασισοπότην, ἐπυροβολήθη παρ' αὐτοῦ καὶ ἐπλήγη εἰς τὸ στῆθος καὶ τὴν κεφαλὴν ἐκπνεύσας ἀμέσως. Ὁ δράστης συνελήφθη καὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΖΗΣ Ἀστυφύλαξ
Κατὰ μεγάλην πυρκαϊὰν ἐν Πάτραις τὴν 25-6-1922 ἐνεργῶν μὲ αὐτοθυσίαν ἔσωσεν τὴν ζωὴν κιδυνευόντων ἐνοίκων, ἀλλὰ ἀπηνθρακώθη ὁ ἴδιος. Οὗτος ὑπῆρξεν τὸ πρῶτον θῦμα τοῦ καθήκοντος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Εἶσθε σεῖς, οἱ ὁποῖοι τὴν Ἀσιατικὴν θύελλαν τοῦ Πανσλαυϊσμοῦ ἐμφανιζομένην μὲ τὸν δελεαστικὸν πέπλον τῶν νέων πολιτικοκοινωνικῶν συστημάτων τοῦ κομμουνισμοῦ, ἐσταματήσατε εἰς τὴν γῆν τῶν αἰωνίων Θεῶν τοῦ καλοῦ, δημιουργήσαντες μὲ τοὺς τάφους σας, τάφρον ἀδιαπέραστον.

Εἶσθε σεῖς, **οἱ ἁγνοὶ Ἕλληνες** οἱ ὁποῖοι ὅταν εὑρέθητε εἰς τὸ Σταυροδρόμι τῆς Ἱστορίας, ὅπου ἀντίπαλοι ἄνεμοι ἀγριεμένοι ἐδημιούργουν στρόβιλον ἱκανὸν νὰ συντρίψη τὰ πάντα, ἐστάθητε ὄρθιοι καὶ ἀκολουθήσατε τὸν ὀρθὸν δρόμον, τὸν δρόμον τῆς ἀληθινῆς ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Ἀνθρώπου. Εἶσθε τέλος οἱ γίγαντες, **οἱ Ἅγιοι τῆς Πατρίδος μάρτυρες, οἱ τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας ἐνθουσιώδεις λάτραι,** οἱ ὁποῖοι ἐζήσατε καὶ ἀπεθάνατε μὲ τὸ ὄνειρον τοῦ ἰδανικοῦ αὐτοῦ.

'Αθάνατοι νεκροί! 'Η 'Εθνικὴ εὐγνωμοσύνη ἐνέγραψε τὰ ὀνόματά σας εἰς **αἰώνιον μνημόσυνον!**

'Ημεῖς ὅμως, ἐχαράξαμεν ἰδιαιτέρως εἰς τὰς καρδίας μας, τὰς προσφιλεῖς μορφάς σας· σᾶς ἐνθυμούμεθα πάντοτε, χύνομεν συχνὰ δάκρυα διὰ τὸν πατέρα, τὴν σύζυγον, τὸν ἀδελφόν, τὸν φίλον· ἡ ἀνάμνησις ὅμως τόσης δόξης, τόσου ἡρωϊσμοῦ, τόσης αὐτοθυσίας, τόσου πόνου καὶ πένθους χαλυβδώνει τὶς καρδιές μας, ἐμπνέει καὶ θὰ ἐμπνέῃ πάντοτε σὲ ὅλους τὸν πόθον τῆς διατηρήσεως τῆς ἐλευθερίας.

Τὸ ξεύρουμε ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ζητήσετε ποτὲ ἐπιβράβευσι τῶν θυσιῶν σας. 'Εδέχθητε τὸν θάνατον ὡς τὸ ὡραιότερον δῶρον τῆς Πατρίδος καὶ ἀτάραχοι ἠκολουθήσατε τὴν μοῖραν τῶν 'Ηρώων καὶ κατήλθατε εἰς τὸν τάφον.

'Απὸ ἐκεῖ, αἱ σκιαί σας θὰ μᾶς ὁμιλοῦν πάντοτε καὶ θὰ μᾶς ἐνθαρρύνουν διαρκῶς εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν ὁποῖον συνεχίζομεν κατὰ τῆς βίας, τῆς τυραννίας καὶ τῆς προσπαθείας ἀφανισμοῦ τῆς φυλῆς μας.

'Απὸ τοὺς τάφους σας θὰ ἀναδίδωνται ψιθυριστὰ τὰ κελεύσματά σας, τὰ ὁποῖα ἡ 'Ηχὼ θὰ φέρνῃ μὲ γλυκὸν ἀντίλαλον εἰς τὰ ὦτα ὅλων μας ὡς ἱερὰ παραγγέλματα τῶν αἰωνίων ἀληθειῶν, αἱ ὁποῖαι εἰς 'Ημέρας 'Εθνικῆς καταπτώσεως καὶ ἀρνήσεως τῶν στοιχειωδῶν ἀνθρωπίνων ἰδανικῶν ἀποτελοῦν τὴν ἐλπίδα τῆς ἀνθρωπότητος. Τὰ κελεύσματά σας αὐτὰ ὁρκιζόμεθα ὅτι θὰ ἀκολουθήσωμε πιστῶς καὶ ὅτι καὶ ἡμεῖς εἴμεθα πρόθυμοι νὰ θυσιάσουμε τὴν ζωήν μας γιὰ νὰ διατηρήσωμε ἀσάλευτο τὸν Παρθενῶνα τῆς ἀπεράντου 'Εθνικῆς μας Δόξης, ὁ ὁποῖος ἐκτίσθη ἐπὶ ὀρέων ἐκ πτωμάτων ἡρώων καὶ μαρτύρων καὶ περιβρέχεται ἀπὸ θάλασσαν αἵματος καὶ δακρύων.

"Ας εἶναι ἀνάλαφρον τὸ χῶμα τῆς 'Ελληνικῆς γῆς ποὺ σᾶς σκεπάζει, ἂς εἶναι εὐλογημένη καὶ αἰωνία ἡ μνήμη ὑμῶν, πολύτιμοι τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων νεκροί.

Ν. Α.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
'Αστυνόμος
'Απεβίωσε τὴν 14 'Ιουλίου 1936 συνεπείᾳ τραυμάτων ἐπενεχθέντων ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας του.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΥΔΗΣ
'Αστυνόμος Α'
'Εφονεύθη τὴν 5-11-1940 ὑπὸ 'Ιταλικῆς Βόμβας.

16

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ – ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχ. 72.000.– Ἑξάμηνος δραχ. 36.000.– Τιμὴ τεύχους δραχ. 3.000

ΕΤΟΣ Α΄. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1953 | ΤΕΥΧΟΣ 10ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1953)

Δ΄. ΗΡΩΕΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ

«9 ἕως 16 Ἀπριλίου 1944. Εἶναι ἡ ἑβδομὰς τῶν παθῶν καὶ τῆς σταυρώσεως τοῦ Θεανθρώπου, τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἡ ἑβδομὰς τοῦ μαρτυρίου καὶ τοῦ θανάτου 40 ἀόπλων ἀστυνομικῶν πιστῶν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Θρησκείαν μας».

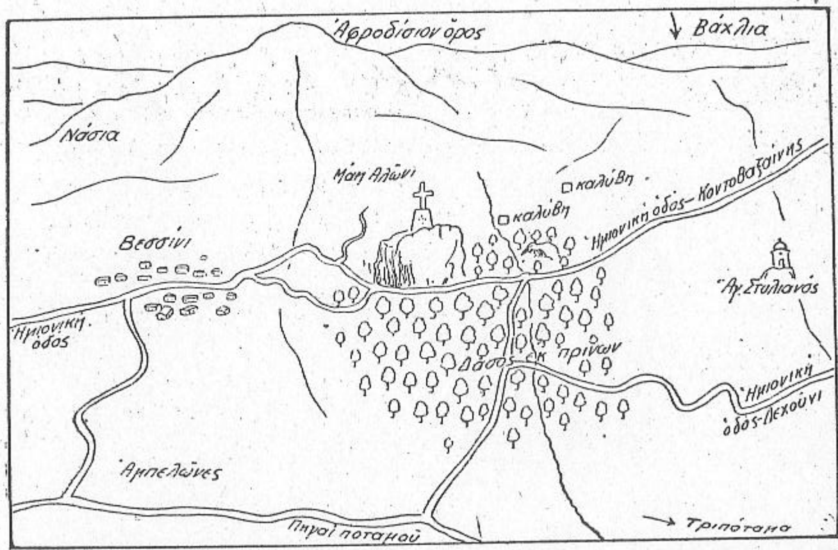
Τὴν 9ην Ἀπριλίου τοῦ 1944, τεσσαράκοντα ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, παιδιὰ ὅλοι τοῦ λαοῦ, ἄοπλοι ἐταξείδευον σιδηροδρομικῶς διὰ Πάτρας, ἵνα ἀναλάβουν ἐκεῖ τὰ καθήκοντά των ὡς φρουροὶ τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας. Καθ' ὁδὸν ὅμως καὶ εἰς θέσιν «Μαῦρα Λιθάρια» Δερβενίου Κορινθίας, ὁ συρμὸς προσεβλήθη ὑπὸ συμμοριτῶν κομμουνιστῶν. Οἱ ἀστυνομικοὶ συνελήφθησαν, ἐσύρθησαν εἰς τὰ βουνά, καὶ ἐβασανίσθησαν φρικτά, μέχρις ὅτου φθάσουν εἰς τὸν τόπον τοῦ τελικοῦ μαρτυρίου, τὸ Σουληνάρι Καλαβρύτων.

Ἐκεῖ τὴν 16 Ἀπριλίου ἡμέραν τοῦ **ΠΑΣΧΑ** ἡμέραν τῆς **Μεγάλης Ἀγάπης τοῦ πλησίον**, οἱ κομμουνισταὶ διέπραξαν κατὰ τῆς Ἀστυνομίας τὸ μεγαλύτερον ἔγκλημα.

Ἐδολοφόνησαν

τοὺς 40 ἀστυνομικοὺς διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου ρίψαντες ἡμιθανεῖς τούτους εἰς βάραθρον, ὅπου ὁ θάνατος σκληρὸς ἐπῆλθεν.

Ἐκεῖ ὅμως εἰς τὸν **βράχον**, ποὺ ὑψοῦται ὕπερθεν τοῦ τάφου τῶν μαρτύρων αὐτῶν ἡμεῖς οἱ ἐπιζῶντες θὰ στήσωμεν ἐπιβλητικὸν τὸν **σταυρὸν τοῦ μαρτυρίου των**, μνημεῖον αἰώνιον τῆς θυσίας αὐτῶν διὰ τὴν **κοινωνικὴν ἐλευθερίαν.**

Ἡ περιοχὴ τῶν χωρίων Βεσσίνι καὶ Λεχούνι τῆς Ἐπαρχίας Καλαβρύτων, ὅπου τὴν ἡμέραν τοῦ ΠΑΣΧΑ τοῦ 1944, ἐδολοφονήθησαν ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν 40 Ἀστυνομικοί, μεταβαίνοντες εἰς Πάτρας, ἵνα ἀναλάβουν ὑπηρεσίαν. Διὰ τοῦ σταυροῦ σημειοῦται ὁ βράχος κάτωθεν τοῦ ὁποίου ὑπάρχει βάραθρον ἔνθα κατεκρημνίσθησαν οἱ δολοφονηθέντες.

ΜΟΥΔΑΚΗΣ ΚΥΡ.
Ἀρχιφύλαξ

ΜΠΟΛΕΤΣΗΣ ΣΠΥΡ.
Ὑπαστ. Β'.

ΕΥΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝ.
Ἀστυφύλαξ

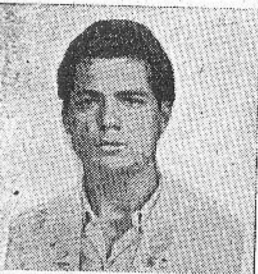
ΡΑ·Ι·ΚΟΣ ΚΩΝ.
Ἀστυφύλαξ

ΦΕΙΔΑΣ ΒΛΑΣ.
Ἀστυφύλαξ

ΡΗΚΟΣ ΓΕΩΡΓ.
Ἀστυφύλαξ

ΜΠΙΡΜΠΙΛΗΣ ΑΝΤΩΝ.
Ἀστυφύλαξ

ΚΑΦΕΖΑΣ ΙΩΑΝ.
Ἀρχιφύλαξ

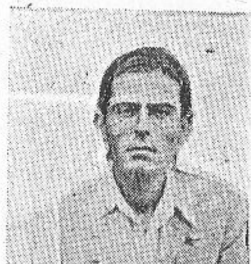
ΠΑΝΑΓΕΑΣ ΝΙΚ.
Ἀστυφύλαξ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΑΛ.
Ἀστυφύλαξ

ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚ.
Ἀρχιφύλαξ

ΠΕΤΡΙΝΙΩΤΗΣ ΕΥΑΓΓ.
Ἀστυφύλαξ

ΧΟΛΕΒΑΣ ΚΩΝ.
Ἀστυφύλαξ

ΖΑΧΟΣ ΣΠΥΡ.
Ἀστυφύλαξ

ΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ ΔΙΟΝ.
Ἀστυφύλαξ

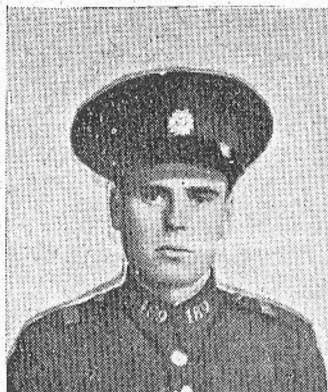

ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓ.
Ἀστυφύλαξ

ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΥΛ
Ἀστυφύλαξ

ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ ΙΩΑΝ.
'Αστυφύλαξ

ΒΑΡΚΑΣ ΧΡ.
'Αστυφύλαξ

ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΣΤ.
'Αστυφύλαξ

ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΔΡ.
'Αστυφύλαξ

ΒΛΑΧΟΣ ΙΩΑΝ.
'Αρχιφύλαξ

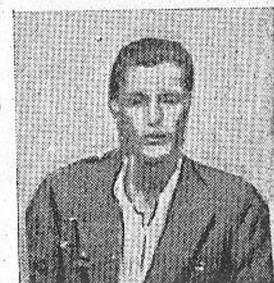

ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛΚ.
'Αστυφύλαξ

ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΛΑΜ.
'Αστυφύλαξ

ΤΡΑΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤ.
'Αστυφύλαξ

ΓΥΦΤΑΚΗΣ ΙΩΑΝ.
'Αστυφύλαξ

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ ΝΙΚ.
'Αστυφύλαξ

ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝ.
'Αστυφύλαξ

ΗΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓ.
Ἀστυφύλαξ

ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤ.
Ἀρχιφύλαξ

ΠΙΚΡΑΜΕΝΟΣ ΣΥΜ.
Ἀστυφύλαξ

ΠΑΙΔΑΚΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓ.
Ἀστυφύλαξ

ΜΟΥΤΖΟΥΡΟΣ ΣΠ.
Ἀρχιφύλαξ

ΤΟΜΑΡΑΣ ΚΩΝΣΤ.
Ἀστυφύλαξ

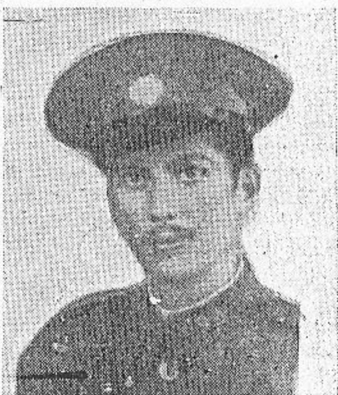
ΑΜΠΟΥΡΑΤΖΗΣ ΠΑΝΑΓ.
Ἀστυφύλαξ

ΓΚΡΟΥΤΣΗΣ ΒΑΣ.
Ἀστυφύλαξ

ΠΑΠΑΔΟΠΕΤΡΑΚΗΣ Ε.
Ἀστυφύλαξ

ΚΟΙΛΑΚΟΣ ΓΕΩΡΓ.
Ἀστυφύλαξ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΓΕΩΡ.
Ἀστυφύλαξ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1953)

Δ΄. ΗΡΩΕΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ

ΣΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ

Ὅσες κι ἂν εἶν' οἱ δάφνες σου, δαφνοσπαρμένη Χώρα,
κι ὅσα κλαδιὰ κι ἂν ἔχουν καὶ φύλλα στὰ κλαδιά,
θὲ νὰ τὶς εὕρῃς λιγοστές, δὲν θὰ σοῦ φτάσουν τώρα
νὰ πλέξῃς τὰ στεφάνια στ' ἀθάνατα παιδιά.

***

Ἡρώων νεκροὶ — τί λέω νεκροί; νεκρὸς εἶν' ὅποιος λυώνει
στὴν κλίνη τῆς ἀρρώστειας καὶ πάει καὶ δὲν γυρνᾷ·
ὅμως τοῦ ἥρωος ἡ ζωὴ ποτέ της δὲν τελειώνει,
ἀπ' τὴ στιγμή, ποὺ σβύνει, ἀθάνατη ἀρχινᾷ.

***

Σὰν ἱερὰ εἰκονίσματα ζωγραφισμένα μὲ αἷμα
σᾶς ἔστησεν ἡ Δόξα μὲ θεία φεγγοβολή·
ἔβγαλεν ἡ Πατρίδα μας τὸ λαμπερό της στέμμα,
γονάτισε μπροστά σας, σκύβει καὶ σᾶς φιλεῖ.

Ι. ΠΟΛΕΜΗΣ

ΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ Ν.
Ἀστυνόμος Β'
..νεύθη μαχόμενος
..ὰ κομμουνιστῶν
..ὴν 14-12-44.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΤ.
Ἀστυν. Δ/ντὴς Α'
Βασανισθεὶς ἐδολοφονήθη τὴν 24-12-44 ὑπὸ κομμουνιστῶν.

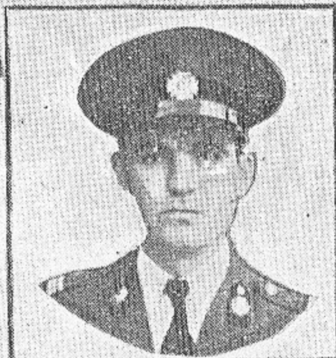

ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠ.
Ὑπαστυνόμος Β'
Ἔπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος κατὰ κομμουνιστῶν τὴν 11-12-44.

AX 1953 22

ΚΑΜΑΡΟΥΔΗΣ ΒΑΣ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη τὴν 30-9-42 ὑπὸ Γερμαν. αὐτ)του.

ΑΝΔΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ Σ.
Ὑπαστυνόμος Β'
Συλληφθεὶς ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 19-12-1944 καὶ ἀπαχθεὶς ἐξηφανίσθη.

ΠΟΤΑΜΙΤΗΣ ΣΠΥΡ.
Ὑπαρχιφύλαξ
Ἐσφαγιάσθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 7-12-44.

ΚΟΥΤΣΙΚΟΣ ΒΑΣ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουν. τὸν Δ)βριον 44.

ΚΟΥΡΤΗΣ ΝΙΚ.
Ἀστυν. Α' Δ)τὴς Ε' Τμ. Πειραιῶς
Συνελήφθη τὴν 4-12-44 ὑπὸ κομμουνιστῶν καὶ ἐδολοφονήθη κατόπιν φρικτῶν βασανιστηρίων.

ΓΙΑ·Ι·ΛΑΣ ΓΕΩΡΓ.
Ὑπαστυνόμος Β'
Ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν τὴν 22-6-1944.

ΓΚΟΛΙΑΣ Ι.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 9-12-44.

ΒΑΡΔΑΞΗΣ ΚΩΝ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμουν. τὸν Δ)βριον 44.

ΚΟΥΡΕΜΕΝΟΣ ΧΡ.
Ὑπαστυνόμος Β'
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 7-10-43.

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ Γ.
Ὑπαστυνόμος Β'
Ἐφονεύθη εἰς συμπλοκὴν μετὰ κομμουν. τὴν 30-11-44 ἐν Ἀθήναις.

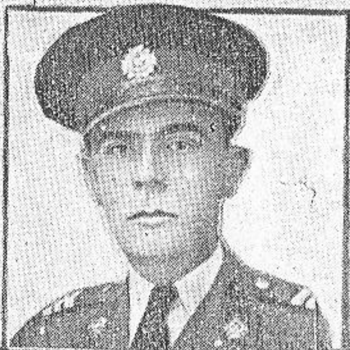
ΕΥΤΥΧΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη μαχόμενος κατὰ κομ. τὴν 2-1-45.

ΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Α.
Ἀστυφύλαξ
ολοφονήθη ὑπὸ κομ-
υνιστῶν τὴν 6-12-44.

ΚΑΤΖΗΜΑΔΗΣ Η.
Ἀρχιφύλαξ
σε μαχόμενος κατὰ
μουν. τὸν Δ)βριον 44.

ΚΑΡΒΕΛΑΣ Γ.
Ἀρχιφύλαξ
λοφονήθη ὑπὸ κομ-
νιστῶν τὴν 22-12-44.

ΕΦΑΝΑΚΟΣ Π.
Ὑπαρχιφύλαξ
λοφονήθη ὑπὸ κομ-
ιστῶν τὴν 5-12-44.

ΓΕΡΟΣΤΑΘΟΣ Ε.
Ἀστυνόμος Β'
Μαχόμενος κατὰ κομμουνιστῶν συνελήφθη καὶ ἐδολοφονήθη ἀγρίως τὴν 4-12-1944.

ΧΡΥΣΙΚΟΣ ΑΛ.
Ἀστυν. Α' Δ)τὴς Η' Τμ)τος Ἀθ.
Ἐπολέμησεν ἀνδρείως κατὰ κομμουνιστῶν. Συλληφθεὶς καὶ βασανισθεὶς ἐδολοφονήθη τὴν 6-12-44.

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΙΩΑΚ.
Ὑπαστυνόμος Α'
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 4-12-1944 ἐν Πειραιεῖ.

ΚΟΥΤΣΗΣ ΒΑΣ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 11-12-44.

ΠΙΝΑΚΟΥΛΙΑΣ ΑΘ.
Ἀνθυπαστυνόμος
Ἐφονεύθη κατὰ δολοφ. Ὑπουργοῦ Χρ. Λαδᾶ.

ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ ΑΡΙΣ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ Γερμανῶν ἐν Κερκύρᾳ τὴν 8-10-44.

ΚΑΟΥΝΗΣ ΑΝΤΩΝ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 11-12-44.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχ. 72.000.— Ἑξάμηνος δραχ. 36.000.— Τιμὴ τεύχους δραχ. 3.000

ΕΤΟΣ Α΄. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1953 | ΤΕΥΧΟΣ 12ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1953)

Δ΄. ΗΡΩΕΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ

«Ὑπερήφανοι διέσχισαν τὸν ἐρυθρωπὸν στῖβον τῆς ἀπεράντου παλαίστρας τῆς Τιμῆς καὶ τῆς Δόξης καὶ παλαίοντες πρὸς τὸ ἔγκλημα, τὴν βίαν καὶ τὴν τυραννίαν, ἔπεσαν ἡρωϊκῶς ἢ ἐμαρτύρησαν διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου καὶ διὰ τὰ φυσικὰ δικαιώματα τῆς ζωῆς, τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου».

ΜΑΡΚΕΤΑΚΗΣ ΣΤΥΛ.
Ὑπαστυνόμος Α΄
Ἐφονεύθη κατὰ τὴν σύλληψιν δολοφόνου κομμουνιστοῦ τὴν 18-9-46.

ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ ΔΗΜ.
Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὸν Δεκέμβριον 1944 βασανισθεὶς ἀγρίως

ΨΑΡΟΥΛΗΣ ΓΕΩΡΓ.
Ὑπαρχιφύλαξ
Ἐφονεύθη ἡρωϊκῶς μαχόμενος κατὰ κομμουνιστῶν τὴν 4-12-44.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Δ.
Ἀστυνόμος Β'
Συλληφθεὶς ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουν. τὴν 9-12-44.

ΛΕΒΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓ.
Ἀστυνόμος Β'
Ἐφονεύθη τὴν 11-1-1944 κατὰ γενόμενον βομβαρδισμὸν ἐν Πειραιεῖ.

ΔΡΟΣΟΣ ΑΝΑΣ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 7-4-44.

ΠΕΤΟΥΣΗΣ ΚΩΝ.
Ἀνθυπαστυνόμος
Ἐφονεύθη τὴν 29-5-48 κατὰ δολοφ. Χρ. Λαδᾶ.

ΣΕΦΕΡΗΣ ΙΩΑΝ.
Δοκ. Ὑπαστυνόμος
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 18-6-44.

ΠΕΙΡΟΥΝΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓ.
Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὸν Δεκέμβριον 1944.

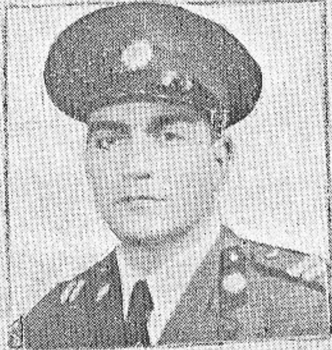
ΚΑΡΑΝΑΤΣΗΣ ΝΙΚ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν τὴν 8-10-44.

ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Β.
Ὑπαστυνόμος Α'
Κατεσφάγη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 5-12-44.

ΚΑΡΟΥΣΟΣ ΔΙΟΝ.
Ἀστυφύλαξ
Ἔπεσεν μαχόμενος κατὰ κομμουν. τὴν 6-12-44.

ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ ΔΗΜ.
Ὑπαστυνόμος Β'
Ἐσφαγιάσθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 7-12-44.

ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΓΕΩΡ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 4-12-44.

ΠΑΝΟΥ ΓΕΩΡΓ.
'Υπαστυνόμος Β'
εσεν μαχόμενος κατά
μμουν. τὴν 5-12-44.

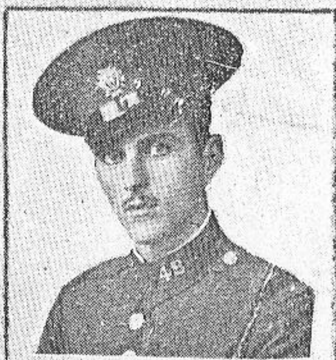
ΑΛΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Ι.
'Αστυφύλαξ
δολοφονήθη ὑπό κομ-
ν. τόν Δ)βρίον 1944.

ΦΤΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛ.
'Υπαστυνόμος Α'.
ονεύθη ἐν συμπλοκῇ
ά κακοποιῶν τό 1943

ΝΤΡΕΣ ΓΕΩΡΓ.
'Ανθυπαστυνόμος
εσφάγη ὑπό κομμου-
τῶν τόν Δ)βριον 1944.

ΜΩΡΑΚΑΣ ΧΡ.
'Αρχιφύλαξ
'Υπέκυψεν εἰς φρικτά βασανι-
στήρια κομμουνιστῶν τόν Δε-
κέμβριον 1944.

ΚΑΠΝΟΥΤΖΗΣ ΘΟΥΚ.
'Αστυνόμος Β'
Συνελήφθη ὑπό κομμουνιστῶν
τήν 24-12-44 καί κατεκρεουρ-
γήθη ἐν Πειραιεῖ.

ΑΛΕΞΕΑΣ ΓΕΩΡΓ.
'Αστυφύλαξ
'Εδολοφονήθη ὑπό κομμουνι-
στῶν τήν 6-12-44.

ΤΣΙΑΝΤΑΣ ΑΘ.
'Υπάστυνόμος Β'
'Εφονεύθη ὑπό κομ. ἐν
Περιστερίῳ τήν 19-12-44.

ΠΙΤΣΙΟΣ ΔΗΜ.
'Ανθυπαστυνόμος
'Εδολοφονήθη ὑπό κομ-
μουνιστῶν τήν 7-6-47.

ΠΙΝΙΩΤΗΣ ΚΩΝ.
'Ανθυπαστυνόμος
'Εσφάγη ὑπό κομμουνι-
στῶν τήν 12-12-44.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΔΗΜ
'Αστυφύλαξ
'Εδολοφονήθη ὑπό κομ-
μουνιστῶν τήν 22-12-44

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

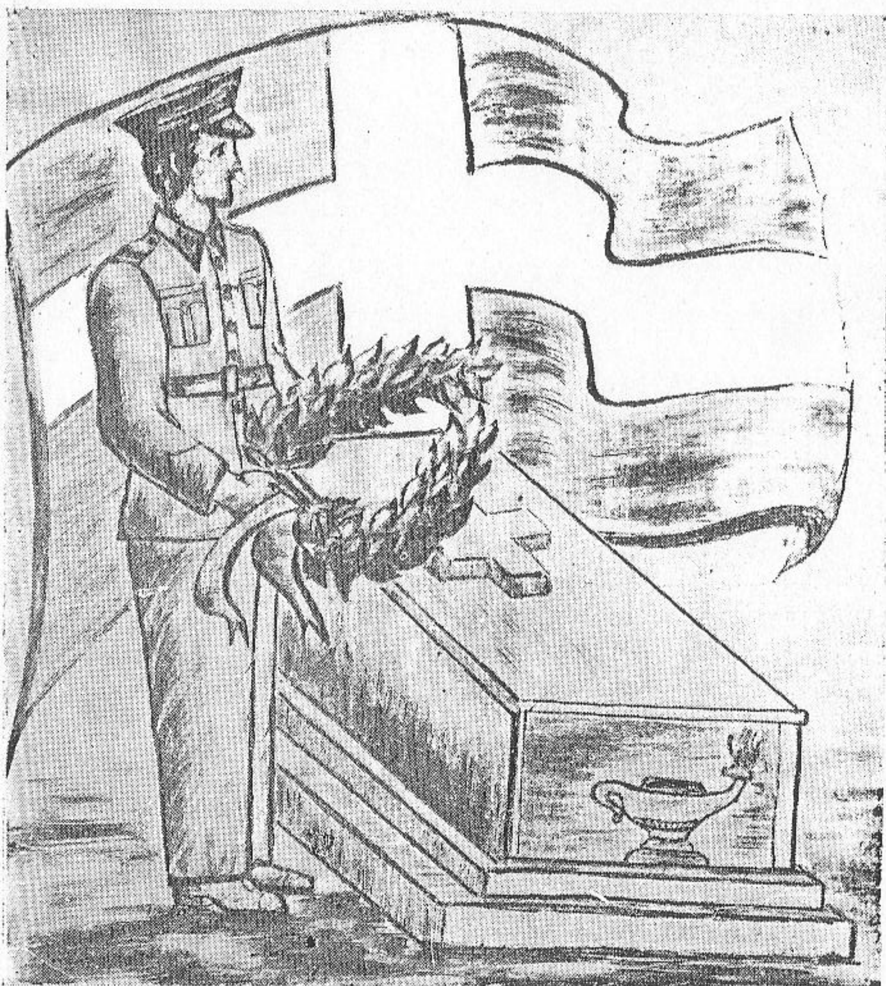
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ὉΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881 - 262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχ. 72.000.— Ἑξάμηνος δραχ. 36.000.— Τιμὴ τεύχους δραχ. 3.000

ΕΤΟΣ Α'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1953 | ΤΕΥΧΟΣ 13ον

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

«Οὐ ποιήσομαι περὶ πλείονος τὸ ζῆν, τῆς Πατρίδος».

Κυριακή! 3 Δεκεμβρίου 1944! Εἶναι ἡ ἡμέρα, ποὺ ἐξέσπασε στὴν Ἑλληνικὴ Πρωτεύουσα ὁ τυφῶν τῆς κομμουνιστικῆς θυέλλης καὶ ποὺ πολλοὶ ἐνόμισαν ὅτι τὸ πᾶν κατέρρευσεν.

Ἀλλ' Ὄχι! Ὅπως, τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1940, ὁπόταν τὰ πάντα ἐκλονίζοντο καὶ ἡ γῆ ὅλη ἔτρεμε μπροστὰ στὴν Ἀξονικὴ βία, **ὁ Ἑλληνικὸς Στρατός,** ἔκαμε τὸν κόσμο ν' ἀκούσῃ τὶς πρῶτες χαρούμενες καμπάνες καὶ ν' ἀναπνεύσῃ τὸν καθαρὸ ἀέρα τῶν Ἑλληνικῶν βουνοκορφῶν, ἔτσι καὶ τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1944, ὁπόταν ὁ κομμουνισμὸς ἠθέλησε νὰ χώσῃ τὰ νύχια του, στὶς σάρκες τῆς γλυκειᾶς μας Πατρίδος, ποὺ ὕστερα ἀπὸ τὴ μαύρη κατοχὴ δεχόταν ἁπαλὰ τὸ μειδίαμα τῆς νίκης τῶν ἐλευθέρων λαῶν, **ἡ Ἑλληνικὴ Ἀστυνομία,** χωρὶς δισταγμό, ἐστάθη πρόμαχος τῆς **Ἐλευθερίας,** καὶ κατὰ τῆς κομμουνιστικῆς βίας, διαλύοντας τὰ ὄνειρα ἐκείνων, ποὺ ἐσκέφθησαν νὰ κατακτήσουν τὴν Ἑλλάδα.

Αὐτῶν, **τῶν προμάχων τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς μας Ἐλευθερίας, Ἡρώων καὶ μαρτύρων ἀστυνομικῶν,** τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν σήμερον.

Πρὸς αὐτοὺς λοιπόν, ποὺ προσέφερον τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς των, ὁλοκαύτωμα στὸ βωμὸ τῆς Πατρίδος καὶ ποὺ ὑπῆρξαν πρῶτοι στὴ δρᾶσι τῆς ζωῆς καὶ πρῶτοι στὴ θυσία τοῦ θανάτου, ὁμιλοῦμεν, γιατὶ ζοῦν στὴν Ἱστορία τῆς Ἁγίας Πατρίδος μας, ὡραῖοι, ἀκατάλυτοι καὶ αἰώνιοι, ὅπως εἶναι ἀκατάλυτος καὶ αἰωνία ἡ ἰδέα τῆς Ἐλευθερίας.

Ἀθάνατοι στρατιῶται τοῦ καθήκοντος!

Σεῖς, τῶν ὁποίων ἡ ἀγάπη γιὰ τὴν πατρίδα εἶχε πλημμυρίσει τὶς καρδιές σας, ἀντισταθήκατε πρῶτοι μὲ φανατισμὸ στὸ βάρβαρο κομμουνιστικὸ κῦμα, καὶ τὸ ἐστρέψατε ὀπίσω, βαμμένο ὅμως μὲ τὸ ἅλικο αἷμα σας. **Χάρις σὲ Σᾶς** διελύθη ἡ πνιγηρὰ ἀτμόσφαιρα στὴν ὁποία ζούσαμε ὅλοι οἱ Ἐλεύθεροι ἄνθρωποι καὶ ἐσκορπίσθη ὁ ζόφος, ποὺ ἐπίεζε τὰ στήθη τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ δικαίου. Σεῖς, ἐδώσατε στὴν ἀνθρωπότητα, θέαμα λαμπρὸ καὶ δείξατε, ὅτι οἱ ἀρετὲς τῶν προγόνων μας, δὲν ἐσβέσθησαν ποτὲ στὶς μεγάλες καρδιές σας, ἀλλ' ἀπετέλεσαν τὴν ἁψῖδα τῆς δόξης μας, ποὺ ἑνώνει **παρελθόν, παρὸν** καὶ **μέλλον.**

Ἅγιοι Μάρτυρες τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος!

Πιστοὶ στὸ Θεό, στὴν Πατρίδα καὶ στὴν οἰκογένεια, ἐδέχθητε τὸν ἀκάνθινο στέφανο τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔτσι χάρις **σὲ Σᾶς**, ἡ γῆ αὐτὴ διετήρησε ἀμόλυντο **«τὸ Βωμὸ τῆς Ἐλευθερίας»**.

Οἱ ποντίφηκες τῶν νέων συμβόλων πίστεως, ποὺ ἀνεπτύχθησαν σὲ μακρυνὲς στέππες, οἱ αὐτοχειροτόνητοι ἐπανορθωταὶ τῶν κοινωνικῶν ἀδικιῶν, ὅλοι αὐτοὶ ποὺ θέλουν ν' ἀνατραπῇ ὁ κόσμος, στὸν ὁποῖο δὲν ἔχουν τὴν πρώτη θέσι, κατῃσχύνθησαν καὶ ἐστράφησαν πρὸς τὰ ὀπίσω.

Καλότυχοι νεκροί!!!

Τὸ νῆμα τῆς ζωῆς σας δὲν ἐκόπη ἀνωφελῶς καὶ τὸ αἷμα σας δὲν ἐχύθη ἐπὶ ματαίῳ.

Ἐδέχθητε τὸν θάνατον γιὰ τὴν Πατρίδα· τὰ βλέφαρά σας τὰ ἐκάλυψε ἡ ζοφερὴ νύχτα, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅμως μιᾶς Ἐθνικῆς Αὐγῆς.

Τὸ χῶμα ποὺ σᾶς ἐσκέπασε δὲν θὰ ξηρανθῇ ποτὲ καὶ τὰ ὀνόματά σας, ὀνόματα προσφιλῆ, ψυχὲς μεγάλες, στήθη γενναίων, ἔχουν γραφεῖ στὶς καρδιές μας, εἰς αἰωνίαν ἐθνικὴν εὐγνωμοσύνην.

Οἱ σκιές σας θὰ μᾶς ὁμιλοῦν συνεχῶς, καὶ ἀπὸ τοὺς τάφους σας θὰ μᾶς διδάσκεται πολλά.

Θὰ μᾶς διδάσκετε, γιὰ ποιὸ λόγο καὶ πρὸς τὶ ἐπέσατε καὶ ὅτι κατὰ τὴν πιστὴ ἐκτέλεσι τοῦ καθήκοντος δὲν ὑπάρχουν ὅρια.

Θὰ μᾶς διδάσκετε, ὅτι ἡ ἠθικὴ δύναμις καὶ τὰ δίκαια ἑνὸς Λαοῦ, ἀποτελοῦν τὸν ἀσφαλέστερο προμαχῶνα ἐναντίον οἱασδήποτε ἐπιβουλῆς.

Θὰ μᾶς διδάσκετε τέλος, ὅτι ἡ Φιλοπατρία δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἕνα ἀφῃρημένο ἰδεῶδες, ἀλλὰ μιὰ δύναμις δημιουργική, ποὺ θὰ μᾶς ἐμπνέῃ σὲ πράξεις εὐγενικὲς καὶ θὰ μᾶς ἐπιτρέπῃ νὰ ἀποδειχθοῦμε ἄξιοι τοῦ θανάτου σας.

Πάνω στοὺς τάφους σας, ποὺ ἔχουν τὴν σιγηλότητα κάθε μεγάλου ἔργου, ὅπως εἶναι ὁ θάνατός σας, καὶ τὸ μαρτύριό σας, ἐθεμελιώθη ἐκ νέου **ἡ ἰδέα καὶ τὸ Μεγαλεῖο** τῆς Ἑλλάδος μας.

Δὲν σᾶς βλέπουμε πλέον ἀγαπητοί μας νεκροί! Ἡ ψυχές σας ὅμως θὰ εἶναι πάντοτε μεταξύ μας καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν στὴ γῆ Ἔθνη, ποὺ ἐκτιμοῦν τὴν **Ἐλευθερία**, ἡ ψιθυριστὴ φωνὴ τῶν τάφων Σας, θὰ εἶναι γιὰ μᾶς, **ἐπιταγὴ πρὸς τὴ Δόξα καὶ τὸ Καθῆκον.**

Ὁ ἀκατάσχετος χείμαρρος τῶν αἰώνων εἶναι ἀνίκανος νὰ παραδώσῃ στὴ λήθη τὸν ἀγῶνα Σας, ν' ἀμαυρώσῃ τὴν ὁλόφωτη εἰκόνα τοῦ μαρτυρίου Σας καὶ νὰ μειώσῃ τὸ ἠθικό Σας μεγαλεῖο.

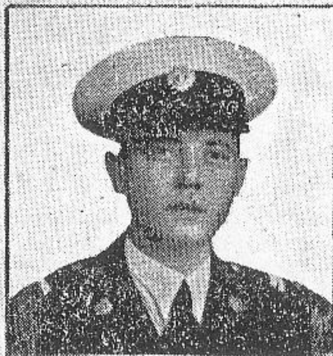
Τὰ ὀνόματά σας ἐνέγραψε εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἡ Ἐθνικὴ Εὐγνωμοσύνη.

Ἠγωνίσθητε, ἐνικήσατε καὶ ἐπέσατε μὲ τὴν Ἐθνική μας Σημαία ὡς Ἐπιτάφιο.

Ἄς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη σας πολύτιμοι Νεκροί.

ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ ΣΤΥΛ.
'Αστυφύλαξ
'Εφονεύθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν τὴν 11-5-44.

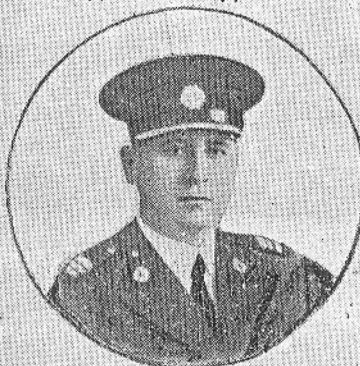
ΜΙΧΑΛΙΤΣΗΣ ΑΛΚΙΒ.
'Υπαστυνόμος Β'
'Υπηρετῶν εἰς 'Ασφάλειαν Πειραιῶς συνελήφθη καὶ ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 5-12-44.

ΚΟΥΛΙΑΝΟΣ ΙΩΑΝ.
'Αστυφύλαξ
Εφονεύθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 9-12-44.

ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚ.
'Υπαρχιφύλαξ
'Εδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὸν Δ)βριον 44

ΚΟΛΟΤΟΥΡΟΣ ΔΙΟΝ.
'Αστυνόμος Β'
Τὴν 4-12-44 μαχόμενος κατὰ κομμουνιστῶν συνελήφθη καὶ ἐδολοφονήθη διὰ λιθοβολισμοῦ.

ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ ΑΝΔ.
'Αστυφύλαξ
'Εδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 18-7-44.

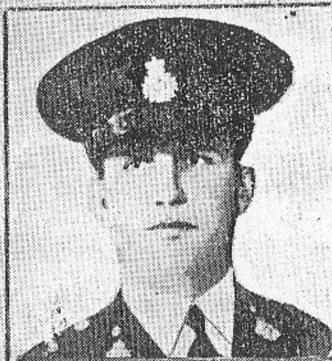
ΤΟΜΑΡΑΣ ΧΡ.
'Αρχιφύλαξ
'Εδολοφονήθη ὑπὸ κομμουσουνιστῶν τὸν Δ)βριον 1944.

ΚΟΚΚΑΛΗΣ ΙΩΑΝ.
'Αστυφύλαξ
'Εφονεύθη διὰ βλήματος ὅλμου ὑπὸ κομ. τὴν 16-12-44.

ΓΑΛΑΝΗΣ ΑΘ.
'Αρχιφύλαξ
'Εδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὸν Δ)βριον 44.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤ.
'Υπαστυνόμος Α'
'Εδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὸν Δ)βριον 1944.

ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣ.
'Αστυφύλαξ
'Εσφαγιάσθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὸν Δ)βριον 1944.

ΝΤΡΙΤΣΑΚΟΣ ΘΕΟΔ.
'Αρχιφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομ. δι' ἀ-
κρωτηριασμοῦ τὴν 7-12-44.

ΚΟΣΚΙΝΑΣ ΧΑΡ.
Ὑπαστυνόμος Β'
Ἔπεσεν μαχόμενος κατὰ κομμου-
νιστῶν τὴν 14-12-44.

ΛΟΥΒΕΡΔΗΣ ΕΠ.
'Αρχιφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ διαρρηκτῶν
τὴν 18-6-44.

ΚΑΛΕΝΤΖΟΣ ΜΙΛΤ.
'Αρχιφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομ-
μουνιστῶν τὴν 13-9-44.

ΤΣΕΝΟΓΛΟΥ ΟΜ.
'Αστυνόμος Β'
Συλληφθεὶς τὴν 4-12-44 ὑπὸ κομ-
μουνιστῶν ἐσφαγιάσθη ἀγρίως.

ΧΕΛΜΗΣ ΜΠ.
'Αρχιφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμου-
νιστῶν τὴν 4-12-44.

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Σ.
'Αρχιφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμουνι-
στῶν τὴν 26-10-43.

ΠΕΤΣΑΣ ΑΛΕΞ.
'Αστυφύλαξ
Ἐφονεύθη διὰ βλήματος
ὅλμου ὑπὸ κομμουνιστῶν.

ΔΗΜΟΥ ΒΑΣ.
'Αστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομ-
μουνιστῶν τὴν 16-2-44.

ΤΣΑΟΥΣΟΓΛΟΥ ΔΑΜ.
Ὑπαρχιφύλαξ
Ἐσφαγιάσθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν
7-12-44.

ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔ.
'Αστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμου-
νιστῶν τὴν 17-12-44.

ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ ΤΡ.
Ὑπαστυνόμος Β'
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουν.
τὸν Δ/βριον 1944.

ΨΥΜΑΡΗΣ ΠΑΝΤ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη ἐν Ἀθήναις
τὴν 1-6-44.

ΛΟΓΙΟΣ ΧΡ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουν. τὴν 7-12-44.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΑΝΔΡ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμουν.
τὴν 21-12-44.

ΓΚΥΡΑΣ ΚΩΝ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ Γερμανῶν
τὴν 11-12-43.

ΠΟΤΑΚΗΣ ΣΤ.
Ὑπαστυνόμος Β'
Ἐπολέμησε εἰς 8ον Τμῆμα
καὶ συλληφθεὶς ἐδολοφονήθη
τὴν 7-12-44 ὑπὸ τῶν κομμουν.

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ ΝΙΚ.
Ἀρχιφύλαξ
Διώκων δολοφόνον ἐφονεύθη ὑπ' αὐτοῦ τὴν 10-10-44.

ΜΠΑΣΔΕΚΗΣ ΓΕΩΡ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουν. τὸν Δ/βριον 1944.

ΠΑΠΑΛΑΜΠΡΟΥ ΦΩΤ.
Ἀστυφύλαξ
Ἔπεσεν μαχόμενος κατὰ κομμουν. τὴν 11-9-44.

ΜΑΤΖΑΜΟΡΤΑΣ ΔΙΟΝ.
Ἀστυφύλαξ
Ἔπεσεν μαχόμενος κατὰ κομμουν. τὴν 11-12-44.

ΠΡΙΟΝΑΣ ΠΑΝ.
Ἀστυφύλαξ
Ἔπεσεν μαχόμενος κατὰ κομμουν. τὸν Δ/βριον 1944.

ΜΑΡΝΕΡΗΣ ΑΝΤ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐφονεύθη μαχόμενος κατὰ κομμουν. τὴν 5-6-44.

ΣΚΟΡΔΟΣ ΓΕΩΡ.
Ὑπαστυνόμος Β'
Ἔπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος κατὰ κομμουν. τὴν 6-12-44.

ΣΑΡΔΗΣ ΔΗΜΟΣ
Ἀρχιφύλαξ
Ἔπεσεν μαχόμενος κατὰ κομμουν. τὴν 12-9-44.

ΚΟΚΟΤΟΣ ΙΩΑΝ.
Ὑπαρχιφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουν. τὴν 18-6-44.

ΔΟΥΒΗΣ ΔΗΜ.
Ἀνθυπαστυνόμος
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμουν. τὴν 10-12-47.

ΓΑΛΙΩΤΟΣ ΣΤΕΦ.
Ὑπαστυνόμος Β'
Σπεύδων πρὸς σωτηρίαν ἐθνικοφρονος πολίτου, ἐδολοφονήθη ἐξ ἐνέδρας ὑπὸ κομμουν. τὴν 11-9-1944.

ΜΑΚΡΗΣ ΝΙΚ.
Ὑπαρχιφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουν. τὸν Δ/βριον 1944.

ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ ΓΕΩΡ.
Ὑπαρχιφύλαξ
Ἔπεσεν μαχόμενος κατὰ κομμουν. τὴν 21-7-44.

ΜΟΡΦΙΔΗΣ ΙΩΑΝ.
Ὑπαρχιφύλαξ
Ἐσφαγιάσθη ὑπὸ κομμουν. τὴν 9-12-44.

ΠΡΑΣΣΟΣ ΓΕΩΡ.
Ὑπαστυνόμος
Ἔπεσεν μαχόμενος κατὰ κομμουν. τὴν 6-12-44.

ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝ.
Ὑπαρχιφύλαξ
Ἔπεσεν μαχόμενος κατὰ κομμουν. τὴν 3-12-44.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχ. 72.000.— Ἑξάμηνος δραχ. 36.000.— Τιμὴ τεύχους δραχ. 3.000

ΕΤΟΣ Α΄. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1953 | ΤΕΥΧΟΣ 14ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1953)

Δ΄. ΗΡΩΕΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ

«Εἰς τὴν σύρραξιν μεταξὺ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἀνθρωπίνων ἰδανικῶν πρὸς τὴν ὑλικὴν βίαν, αὐτοί, προμαχοῦντες, ἔπεσαν, ἐθυσιάσθησαν καὶ ἐμαρτύρησαν, πιστεύοντες ὅτι, ἐφόσον ὑπάρχουν ἐπὶ τῆς γῆς Ἔθνη ἐνθουσιῶντα διὰ τὴν Ἐλευθερίαν, τὴν ἀλήθειαν, τὴν Δικαιοσύνην καὶ τὴν τιμήν, ἡ Ἑλλὰς θὰ πρέπει νὰ πρωτοπορῇ».

ΚΟΜΨΑΣ ΣΠΥΡ.
Ἀστυνόμος Β΄

ΖΑΡΟΥΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Ἀστυνόμος Α΄

ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΟΣ ΓΕΩΡ.
Ἀστυνόμος Β΄

...ποτελοῦντες τὴν Διοίκησιν τοῦ Β΄ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Ἀθηνῶν ἐπολέμησαν μὲ ἡρωϊσμὸν ...τὰ τῶν ἐπιτεθέντων κομμουνιστῶν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀνδρῶν των. Ἐξαντλήσαντες τὰ πυρομαχικὰ ...εσαν εἰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τὴν 7ην Δεκεμβρίου 1944 ἀφοῦ ἐβασανίσθησαν φρικωδῶς, ἐδολοφονήθησαν.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΑΤΟΣ ΓΕΡ.
Ἀστυφύλαξ
Ἔπεσεν μαχόμενος κατὰ κομμουν. τὴν 5-12-44.

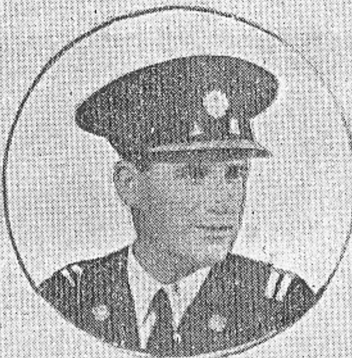
ΧΡΟΝΗΣ ΚΩΝ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ἀγρίως ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 6-12-44.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΡ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐφονεύθη τὸν Δ)βριον 1944 ὑπὸ κομμουνιστῶν.

ΧΡΙΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Β.
Ἀστυφύλαξ
Ἔπεσεν μαχόμενος κατὰ κομμουν. τὴν 14-12-44.

ΜΑ·Ι·ΤΟΣ ΔΗΜ.
Ἀστυνόμος Β'
Συνελήφθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 4-12-44 καὶ ἐδολοφονήθη ἀγρίως.

ΠΛΑΣΣΑΡΑΣ ΙΩΑΝ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμουν. τὸν Δ)βριον 1944.

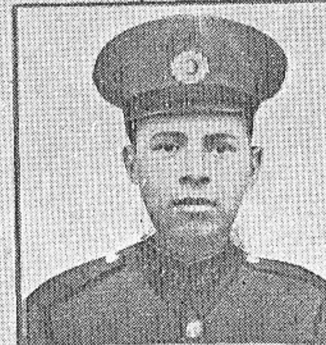
ΠΑΠΠΑΔΑΣ ΜΙΧ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὸν Δ)βριον 1944.

ΧΑΛΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝ.
Γραφεὺς
Ἐσφαγιάσθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 7-12-44.

ΤΣΟΥΚΑΝΑΣ ΗΛ.
Ἀστυφύλαξ
Ἔπεσεν μαχόμενος κατὰ κομμουν. τὴν 4-12-44.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΗΣ ΒΑΣ.
Ἀστυφύλαξ
Ἔπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος κατὰ κομμουνιστῶν τὴν 13-12-44.

ΚΥΔΩΝΗΣ ΝΙΚ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 12-1-45.

ΓΥΦΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΡ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμουν. τὸν Δ)βριον 1944.

ΚΟΥΤΣΟΥΡΑΣ ΚΩΝ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐφονεύθη ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός του ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 12-12-1944.

ΣΚΟΥΠΑΣ ΓΕΩΡΓ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 9-12-44

ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Γ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 9-12-44.

ΚΟΥΡΑΚΟΣ ΝΙΚ.
Ἀστυνόμος
Συλληφθεὶς ἐν Πειραιεῖ τὸν Δ)βριον 1944 ὑπέστη μαρτυρικὸν θάνατον.

ΔΙΠΛΑΡΟΣ ΠΕΤ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουν. τὸ Πάσχα τοῦ 1944.

ΜΠΑΛΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 18-12-44.

ΚΑΣΑΠΟΓΛΟΥ ΔΗΜ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 10-12-44.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΤΟΣ Ε.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 3-1-45.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ Ι.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐφονεύθη μαχόμενος κατὰ κομμουνιστῶν τὴν 4-12-44.

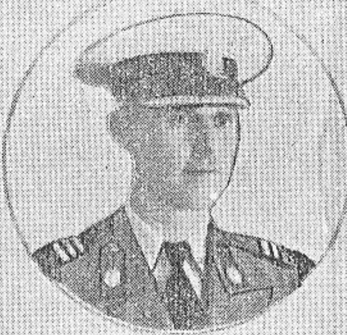
ΚΑΤΣΙΓΕΡΑΣ ΜΙΧ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 7-12-44.

ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ Ι.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐφονεύθη μαχόμενος κατὰ κομμουνιστῶν τὴν 14-12-44.

ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣ.
Ὑπαστυνόμος Β'
Τραυματισθεὶς εἰς μάχην κατὰ κομμουνιστῶν τὴν 7-12-44 συνελήφθη καὶ ἐσφαγιάσθη.

ΠΡΩΤΟΠΑΠΠΑΣ ΚΩΝ.
Ἀστυφύλαξ
Ἔπεσεν μαχόμενος κατὰ κομμουν. τὴν 5-12-44.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΑΣ.
Ἀστυφύλαξ
Ἔπεσεν μαχόμενος κατὰ κομμουν. τὴν 4-12-44.

ΚΟΝΤΕΚΑΚΗΣ ΓΕΩΡ.
Ἀστυνόμος
Ἀσθενὴς ἀπήχθη ἐκ τῆς κλίνης του ὑπὸ κομμουνιστῶν τὸν Δ)βριον 1944 καὶ ἐδολοφονήθη.

ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗΣ ΓΕΩΡ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 6-1-45.

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΣ ΕΛΕΥΘ.
Ἀστυφύλαξ
Ἔπεσεν μαχόμενος κατὰ κομμουν. τὴν 4-12-44.

ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ Ἰταλικῶν ἀεροπλάνων τὴν 28-10-40.

ΒΑΡΒΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΕΜ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐφονεύθη τὸν Δ)βριον 1944 ὑπὸ κομμουνιστῶν.

ΜΠΟΚΟΛΑΣ ΝΙΚ.
Ὑπαρχιφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 2-10-44.

ΚΙΝΤΗΣ ΛΕΩΝ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 4-12-44.

Ax 1954

38

105

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1954)

Δ΄. ΗΡΩΕΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ

«Ὁ λαὸς ποὺ προχωρεῖ πρὸς τὸ θάνατο τραγουδῶντας, προχωρεῖ καὶ πρὸς τὴν ζωήν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν. Αὐτὸ εἶναι τὸ γνώρισμα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς τῆς ὁποίας ἡ ζωὴ ὁλόκληρος δὲν ὑπῆρξεν παρὰ ἕνας ἀγώνας γιὰ τὸν πολιτισμό, γιὰ τὰ πανανθρώπινα ἰδανικὰ καὶ γιὰ τὴν ἐλευθερίαν τὴν ἰδικήν της καὶ ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου.

Γιὰ ὅλα αὐτὰ μυριάδες Ἑλλήνων ἔπεσαν ἢ ἐμαρτύρησαν μὲ τὴν φανατικὴν πίστιν τῆς νίκης· καὶ μέσα σ᾽ αὐτοὺς τιμητικὴ θέσι παίρνουν οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ ἐκοιμήθησαν μὲ τὴν ἀγάπη καὶ τὸ ἀπροσπέλαστο μεγαλεῖο τῆς Ἑλλάδος».

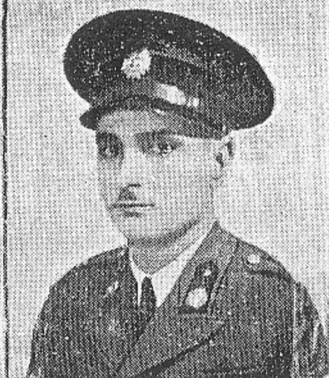

ΜΕΛΕΤΙΑΔΗΣ ΧΑΡ.
Ὑπαστυνόμος Β΄
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν ἀνάνδρως τὴν 5ην Δεκεμβρίου 1944.

ΦΑΡΑΚΑΣ ΣΤΕΦ.
Ἀστυνόμος Β΄
Νοσηλευόμενος εἰς Σωτηρίαν, ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 3-12-1944.

ΜΑΡΚΟΥ ΘΕΟΔ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἔπεσεν μαχόμενος κατὰ κομμουν. τὴν 6-12-44.

ΜΠΕΠΙΧΑΒΑΣ ΧΡ.
Ὑπαστυνόμος Α'
Συνελήφθη ὑπὸ κομμουν. τὴν 4-12-44 καὶ ἐσφάγει ὡς ἀμνὸς εἰς Ὀμορφοκκλησιάν.

ΡΑΛΛΗΣ ΘΕΟΔ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐσφαγιάσθη ὑπὸ κομμουν. τὴν 7-12-44.

ΑΝΔΡΕΟΥ ΠΑΝ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμουν. τὴν 15-8-44.

ΔΑΜΙΓΟΣ ΠΕΤ.
Ἀστυφύλαξ
Ἔπεσεν μαχόμενος κατὰ κομμουν. τὴν 31-4-44.

ΔΕΡΔΕΜΕΖΗΣ ΝΙΚ.
Ἀστυνόμος Α'
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουν. τὸν Δ/βριον 1944.

ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΔΡ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουν. τὸν Δ/βριον 1944.

ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουν. τὴν 1-1-45.

ΓΑΒΑΛΙΑΣ ΑΝΑΣ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐσφαγιάσθη ὑπὸ κομμουν. τὸν Δ/βριον 1944.

ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡ.
Ἀστυφύλαξ
Ἔπεσεν μαχόμενος κατὰ κομμουν. τὴν 7-12-44.

ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμουν. τὴν 16-9-44.

754 40 ΑΧ/ 1954

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1954)

Δ΄. ΗΡΩΕΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ

«Οὐδὲν ἄλλο Ἔθνος καὶ οὐδεὶς ἄλλος Λαὸς ὁπουδήποτε τῆς γηΐνης σφαίρας εὑρισκόμενος, συνύφανε τόσον πολὺ τὰς τύχας του μὲ τὴν ἰδέαν τῆς Ἐλευθερίας, ὅσον τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος—ὁ Ἑλληνικὸς Λαός. Τοῦτο ἀποτελεῖ γενικὴν καὶ ἀδιάψευστον διαπίστωσιν ἀναγομένην εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καρδίαν.

Μὲ τὸ ἰδεῶδες αὐτὸ τῆς Ἐλευθερίας ἐγεννήθησαν, ἐξετράφησαν καὶ ἠνδρώθησαν οἱ Ἕλληνες, μὴ διστάζοντες ποτὲ εἰς θυσίας καὶ ὁλοκαυτώματα, μὲ πρωτοπόρους τοὺς ἐκ τοῦ Νόμου τεταγμένους διὰ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς.

Δὲν ὑπῆρξαν συμπτωματικοὶ οἱ ἡρωϊσμοί, αἱ κατακρεουργήσεις, τὰ μαρτύρια καὶ αἱ σφαγαὶ τῶν περιβεβλημένων τὴν τιμίαν στολὴν τοῦ Ἀστυνομικοῦ. Ὑπῆρξεν τὸ λαμπρὸν χαρακτηριστικὸν τῆς φυλῆς μας, τὸ ὁποῖον ἡ γενεά μας ηὐτύχησε νὰ χαρῇ, ἡ ἀπέραντος δηλαδὴ λατρεία πρὸς τὴν Ἐλευθερίαν».

ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓ.
Ἀστυν. Δ/ντὴς Β΄
Ἠναλώθη τῇ ὑπηρεσίᾳ τὴν 19-4-1951

ΛΑΓΟΣ ΒΑΣ.
Ἀστυν. Δ/ντὴς Β΄
Ἠναλώθη τῇ ὑπηρεσίᾳ τὴν 21-6-1953

ΣΑΛΗΣ ΓΕΩΡΓ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κλεπτῶν
τὴν 9-3-44.

ΡΕΝΤΟΥΜΗΣ ΑΝ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομ-
μουν. τὸν Δ)βριον 1944.

ΜΙΣΥΡΗΣ ΑΛΕΞ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ Κομ-
μουνιστῶν τὴν 13-2-44.

ΜΟΥΓΙΑΣ ΧΑΡ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη ἐν ὑπηρεσίᾳ
παρ' αὐτοκ. τὴν 17-9-46.

ΠΑΤΤΑΣ ΝΙΚ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη μαχόμενος κατὰ
κομμουνιστῶν τὸν Δεκέμ-
βριον 1944.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΝΙΚ.
Ἀστυνόμος Β'
Συνελήφθη καὶ ἐδολοφονήθη
ἀγρίως ὑπὸ Κομμουνιστῶν τὴν
4-12-44.

ΜΑΝΔΗΛΑΣ Ι.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη διὰ βλήματος ὅλμου
ὑπὸ κομμουν. τὴν 19-12-44.

ΡΟΒΑΚΗΣ ΛΕΩΝ.
Γραφεύς
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομ-
μουν. τὸν Δ)βριον 1944.

ΣΟΥΜΠΑΣΗΣ ΒΑΣ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμουν.
τὴν 9-12-44.

ΤΡΑΪΦΟΡΟΣ ΝΙΚ.
Ἀστυφύλαξ
Ἔπεσεν ἐν ὑπηρεσίᾳ τὴν
19-4-44.

ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ ΓΕΩΡ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομ-
μουν. τὸν Δ)βριον 1944.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Θ.
Ὑπαστυνόμος Β'
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομ-
μουν. τὸν Δ)βριον 1944.

ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Π.
Ἀστυφύλαξ
Ἐσφαγιάσθη ὑπὸ Κομ-
μουνιστῶν τὴν 7-12-44.

ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ Ι.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμου-
νιστοῦ τὴν 22-2-49.

ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομ-
μουν. τὸν Δ)βριον 1944.

ΚΑΤΣΑΜΠΕΚΗΣ Ι.
Ὑπαστυνόμος Β'
Ἐσφάγη ὡς ἀμνὸς ὑπὸ κομ-
μουνιστῶν τὸν Δεκέμβριον
1944.

ΠΥΛΙΑΣ ΚΩΝ.
Ἀστυνόμος Β'
Ἐπολέμησε εἰς Β' Τμῆμα καὶ
συλληφθεὶς ὑπὸ κομμουστικῶν
ἐδολοφονήθη τὴν 7-12-1944.

ΜΕΡΜΗΓΚΑΣ Ι.
Ἀστυφύλαξ
Ἔπεσεν μαχόμενος κατὰ τῶν
Ἰταλογερμανῶν τὴν 17-10-41.

ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ ΣΤ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐξηφανίσθη ὑπὸ τῶν
Γερμανῶν τὴν 15-10-43.

ΝΑΚΗΣ ΔΗΜ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμου-
νιστῶν τὴν 16-3-44.

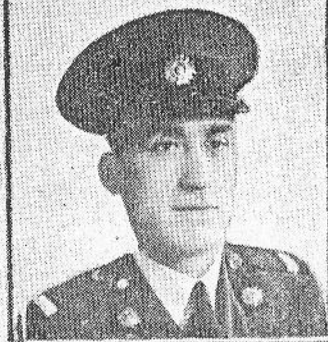
ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΣ ΛΑΖ.
Πρόσθετος Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομ-
μουν. τὸν Δ)βριον 1944.

ΜΑΓΡΙΠΛΗΣ ΓΕΩΡ.
Ἀστυφύλαξ
Ἔπεσεν μαχόμενος κατὰ
Γερμανῶν τὴν 20-5-41.

ΚΑΡΑΓΙΑΝΔΡΟΣ ΔΗΜ.
Ὑπαστυνόμος Α'
Ἐσφάγη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὸν Δ)βριον 1944.

ΚΑΚΑΛΕΤΡΗΣ ΠΑΝ.
Ἀνθυπαστυνόμος
Ἐκρεουργήθη διὰ πελέκεως ὑπὸ κομμουνιστῶν τὸν Δ)βριον 1944.

ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘ.
Ὑπαστυνόμος
Ἐφονεύθη διὰ βλήματος ὅλμου τὸν Δ)βριον 1944.

ΜΕΣΣΑΡΗΣ Θ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 19-12-44.

ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΠΑΝ.
Ἀστυνόμος Β'
Συνελήφθη καὶ ἐδολοφονήθη ἀγρίως ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 5-12-44.

ΞΑΝΘΟΣ ΕΥΤ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 9-12-44.

ΚΟΥΜΟΥΡΑΣ Λ.
Ὑπαστυνόμος Β'
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 6-12-44.

ΜΠΕΛΕΖΩΝΗΣ ΠΑΝ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 18-10-45.

ΛΕΝΑΚΗΣ ΣΤΥΛ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουν. τὸν Δ)βριον 1944.

ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΓΕΩΡΓ.
Ἀνθυπαστυνόμος
Ἐδολοφονήθη ἀγρίως ὑπὸ κομμουνιστῶν τὸν Δ)βριον 1944.

ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Α.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 5-12-44.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχ. 72.000.— Ἑξάμηνος δραχ. 36.000.— Τιμὴ τεύχους δραχ. 3.000

ΕΤΟΣ Β'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 17ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1954)

Δ'. ΗΡΩΕΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ

«Πόσαι θυσίαι καὶ πόσον αἷμα ἐχύθη ἀπὸ τὰ τέκνα τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν Ἀγῶνα της ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ! Εἰς διακοσίους τεσσαράκοντα ἑπτὰ ἀνέρχονται οἱ ἀστυνομικοὶ μόνον, οἱ ὁποῖοι ἐμαρτύρησαν καὶ ἔπεσαν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός των, ἐνσαρκώνοντες καὶ αὐτοὶ περισσότερον παντὸς ἄλλου τὴν ἔννοιαν τῆς κοινωνικῆς ἐλευθερίας, τῆς τάξεως καὶ τῆς Ἀσφαλείας.

Τελειώνοντες σήμερον τὴν δημοσίευσιν τῶν φωτογραφιῶν τῶν μαρτύρων καὶ ἡρώων τούτων ἄς κλίνωμεν εὐλαβῶς τὸ γόνυ πρὸ τῆς Μνήμης των».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΡΑΜΠΑΣΑΣ

Ἀστυν. Δ/ντὴς Α'

Ἐκ τῶν πρώτων στελεχῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἠνάλωσε τὴν ζωήν του ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος, ἀποβιώσας ὡς Γεν. Δ/ντὴς τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων τὴν 30-8-51.

45

ΒΕΟΣ ΒΑΣΙΛ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 24-12-44.

ΛΟΥΛΙΑΣ ΕΥΑΓΓ.
Ἀστυνόμος Α'
Ἐδολοφονήθη ἀγρίως ὑπὸ κομμουνιστῶν τὸν Δ)βριον 1944.

ΧΕΡΟΥΒΙΜΙΔΗΣ ΑΛΚ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 5-10-44.

ΤΣΕΡΛΕΝΤΑΚΗΣ Γ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 24-12-44.

ΜΠΑΡΛΑΣ ΚΩΝ.
Ἀστυν. Δ)ντὴς Α'
Ἡναλώθη τῇ ὑπηρεσίᾳ τὴν 3ην Ἰουλίου 1953.

ΣΑΜΑΡΤΖΗΣ ΑΠ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστ. τὸν Δ/βριον 44.

ΥΔΡΑΙΟΣ ΦΩΤ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 24-8-44.

ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστ. τὸν Δ/βριον 44.

ΣΤΑΜΠΟΥΖΟΣ ΚΩΝ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐσφαγιάσθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 7-12-44.

ΚΟΥΦΟΣ ΑΘΑΝ.
Ὑπαστυνόμος
Ἐφονεύθη ἐν Πειραιεῖ τὴν 11-1-44.

ΜΑΡΗΣ ΙΩΣ.
Πρόσθ. Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστ. τὸν Δ/βριον 44.

ΜΠΟΓΔΗΣ ΝΙΚ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ καμμουνι-
στῶν τὸν Δ)βριον 1944.

ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ ΕΥΓ.
Ἀστυφύλαξ
Βασανισθεὶς ἀγρίως ἐδολοφονήθη
ὑπὸ κομμουνιστῶν τὸν Δεκέμβριον
1944.

ΚΟΓΧΥΛΑΚΗΣ ΙΩ.
Ἀστυνόμος Β'
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνι-
στῶν τὸν Δ)βριον 1944.

ΜΩΡΑΪΤΗΣ ΓΕΩΡΓ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνι-
στῶν τὸν Δ)βριον 1944.

ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ ΓΕΩΡΓ.
Ἀστυν. Δ)ντὴς Α'
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν
τὸν Δεκέμβριον 1944 μετὰ προηγού-
μενον βασανισμόν.

ΣΙΜΙΤΖΗΣ ΑΠ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμουνιστῶν
τὴν 9-12-44.

ΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ.
παστυνόμος
Ἐφονεύθη ὑπὸ κακοποιῶν τὴν
18-6-43.

ΜΑΡΤΙΝΟΣ ΔΗΜ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμουνιστῶν
τὴν 11-12-44.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΚΩΝ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνι-
στῶν τὸν Δ)βριον 1944.

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΑΓΓ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν
τὴν 4-12-44.

ΦΑΡΜΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓ.
Πρόσθετος Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνι-
στῶν τὸν Δ)βριον 1944.

47

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχ. 72.000.— Ἐξάμηνος δραχ. 36.000.— Τιμὴ τεύχους δραχ. 3.000

ΕΤΟΣ Β'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 18ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1954)

Ὑπὸ Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α'

Ε'. ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΥ

1.—Προορισμὸς τῆς Ἀστυνομίας.—Ἀνάγκη συνεργασίας μετὰ τοῦ κοινοῦ.
2.—Τάξις καὶ ἀσφάλεια—πρόληψις—καταστολή.
3.—Προανάκρισις καὶ ἀξία αὐτῆς.
4.—Συλλήψεις καταδιωκομένων ἀτόμων.
5.—Ἀνήλικοι καὶ εἰδικὴ μεταχείρισις αὐτῶν.

1. Προορισμὸς τῆς Ἀστυνομίας.

Ἡ Ἀστυνομία δὲν εἶναι θεσμὸς σύγχρονος, οὐδὲ κἂν πρόσφατος· συναντᾶται εἰς ὅλους τοὺς τόπους καὶ καθ' ὅλους τοὺς χρόνους καὶ οὐ μόνον εἰς τοὺς προηγμένους λαοὺς ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς πρωτογόνους τοιούτους, ὑπὸ διαφόρους ὅμως κατὰ τόπους, χρόνους καὶ λαοὺς μορφάς.

Ὁ ἄνθρωπος τῆς πρωτογόνου ἐποχῆς ἐν τῇ ἐξελίξει του ᾐσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ συγκροτήσῃ τὰς πρώτας εἰς πόλιν κοινωνίας, ὁρμώμενος ἐκ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, σκοπὸς δὲ τῆς συγκροτήσεως τούτων, ἦτο κυρίως ἡ αὐτάρκεια καὶ τὸ εὖ ζῆν, ἤτοι κατ' Ἀριστοτέλην τὸ **«εὐδαιμόνως ζῆν»**.

Ὁ σκοπὸς οὗτος **«τοῦ εὐδαιμόνως ζῆν»** εἶναι ἡ βάσις καὶ τῶν σημερινῶν Πολιτειῶν, ἐπιτυγχάνεται δὲ διὰ τῆς πνευματικῆς, ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς προόδου καὶ τελειοποιήσεως τῶν συγκροτούντων ταύτας μελῶν.

Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ οὐσιώδους τούτου σκοποῦ τῆς Πολιτείας συντρέχουσιν ἅπαντα τ' ἀποτελοῦντα ταύτην ἄτομα, τὰ μὲν διὰ τῆς πνευματικῆς, τὰ δὲ διὰ τῆς σωματικῆς αὐτῶν ἐργασίας. Ἡ ἐργασία αὕτη συντελεῖται παραλλήλως πρὸς τὰς βάσεις τὰς ὁποίας θέτει ἡ γενικὴ βούλησις τῆς Πολιτείας, ἤτοι ἐν τῷ πνεύματι τῆς ἰσονομίας καὶ τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν ἀτόμων.

Ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἀκωλύτου ἀλλὰ συντονισμένης πρὸς τὴν βούλησιν τῆς Πολιτείας πνευματικῆς καὶ ὑλικῆς ἐργασίας τῶν ἀπαρτιζόντων ταύτην ἀτόμων εἶναι ὁ ἀπαραίτητος ὅρος τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς ταύτης τῆς Πολιτείας.

Ὀφείλει, λοιπὸν ἑκάστη Πολιτεία, νὰ περιφρουρήσῃ τὴν θετικὴν λειτουργίαν τοῦ ὅρου τούτου, λαμβάνουσα ἐπαρκῆ μέτρα καὶ πρὸς ἐξουδετέρωσιν πάσης ἐσωτερικῆς ἀνωμαλίας, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀπόκρουσιν πάσης ἔξωθεν ἐπιθέσεως, διότι ἡ μὲν ἐσωτερικὴ ἀνωμαλία παρακωλύει καὶ ἀνακόπτει τὴν ἐλευθέραν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν πρόοδον τῆς ζωῆς τῆς Πολιτείας, ἡ δὲ ἐξωτερικὴ ἐπίθεσις ἀπειλεῖ οὐ μόνον τὴν πρόοδον ταύτην ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν τῆς Πολιτείας.

Διὰ τὴν ἀπόκρουσιν πάσης ἔξωθεν ἐπιθέσεως εἶναι ἐντεταλμέναι αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις τῆς Πολιτείας, διὰ δὲ τὴν πρόληψιν καὶ καταστολὴν πάσης ἐσωτερικῆς ἀνωμαλίας **εἶναι τεταγμένη ἡ ἀστυνομία** ἐν τῇ γενικωτέρᾳ της ἐννοίᾳ, κατὰ

δὲ τὸν Δημοσθένην «ἀδύνατον τῶν ἔξω τῆς Πόλεως κρατεῖσαι πολεμίων, ἐὰν μὴ τοὺς ἔσω κολάσητε».

Ποικίλοι ὑπῆρξαν οἱ ἀστυνομικοὶ θεσμοί, ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεως τῆς Ἀστυνομίας ὡς ἰδίας Ἀρχῆς, ἀνάλογοι πρὸς τὰ ἑκάστοτε ἀνατιθέμενα εἰς ταύτην καθήκοντα καὶ πρὸς τὰς ἰδιαιτέρας συνθήκας ζωῆς καὶ τοῦ ἐπιπέδου τοῦ πολιτισμοῦ ἑκάστου λαοῦ. Διὰ τοὺς αὐτοὺς μάλιστα λόγους οὐχὶ σπανίως καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ἔτι Κράτος ἰσχύουσι διάφοροι ἀστυνομικοὶ θεσμοὶ εἰς τὰς διαφόρους περιφερείας του.

Ἡ παρακολούθησις καὶ ἡ μελέτη τῶν ἑκάστοτε ὑπαρξάντων ἀστυνομικῶν θεσμῶν ἔν τινι λαῷ ὁδηγεῖ ἡμᾶς ἀσφαλῶς εἰς τὴν ἐξαγωγὴν καὶ συμπερασμάτων περὶ τοῦ κατὰ τοὺς παραλλήλους πρὸς τοὺς θεσμοὺς τούτους χρόνους, ἐπιπέδου πολιτισμοῦ τοῦ λαοῦ τούτου.

Εἶναι ἀληθὲς τὸ λεχθέν, ὅτι ἡ Ἀστυνομία μιᾶς χώρας ἀντικατοπτρίζει τὸ ἐπίπεδον τοῦ πολιτισμοῦ ταύτης, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐξαιρετικὴ καταβάλλεται μέριμνα ὑφ' ἑκάστης Πολιτείας διὰ τὴν ἀρτιωτέραν κατὰ πάντα ἐμφάνισιν τῆς ἀστυνομίας της.

Σπουδαιοτάτη, ὅθεν, ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἀστυνομίας καὶ σημαντικώτατος ὁ ρόλος της διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν τῶν πολιτῶν καὶ τὴν τελειοποίησιν τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ Κράτους καὶ συνεπῶς ἀπαραίτητος ἡ ὕπαρξις ταύτης εἰς κάθε Πολιτείαν.

«Τῶν μὲν γὰρ ἀναγκαίων Ἀρχῶν χωρὶς ἀδύνατον εἶναι τὴν πόλιν, τῶν δὲ πρὸς εὐταξίαν καὶ κόσμον ἀδύνατον οἰκεῖσθαι καλῶς» εἶπεν ὁ Ἀριστοτέλης.

Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὅμως ἡ Ἀστυνομία εἰς τὴν σοβαρωτάτην ταύτην ἀποστολήν της ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς κατανοήσεως καὶ τῆς συνδρομῆς τῶν μελῶν τῆς κοινωνίας.

Ὁ ἀστυνομικός, πρέπει νὰ εἶναι ὁ πάντοτε καὶ πανταχοῦ συμπαραστάτης τοῦ πολίτου, ὁ δὲ πολίτης πρέπει νὰ αἰσθάνεται τὸν ἀστυνομικὸν ὡς τὸν ἀπαραίτητον σύντροφον καὶ ὁδηγόν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν του.

Ὁ ἀστυνομικός, πρέπει νὰ θεωρῆται ὁ εἰλικρινέστερος καὶ πολυτιμότερος φίλος τοῦ πολίτου, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ὁποίου νυχθημερὸν, μοχθεῖ κυριολεκτικῶς, περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο ὄργανον τῆς Πολιτείας, ἔχων διαρκῶς ἐκτεθειμένην τὴν ὑγείαν του καὶ προσφέρων καὶ τὴν ζωήν του ἀκόμη κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός του.

Κατωτέρω θὰ ἐπιχειρήσωμεν ἀναλυτικώτερον, ἀλλὰ καὶ ἐν πάσῃ συντομίᾳ νὰ θίξωμεν μερικὰς περιπτώσεις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, καθ' ἃς θὰ φανῇ ἡ σκληρὰ καὶ ἐπίμοχθος ἀποστολὴ τοῦ ἀστυνομικοῦ, ἐκ παραλλήλου δὲ ἡ ἀναγκαία καὶ ἐπωφελὴς ὑποχρέωσις τῆς συνεργασίας τοῦ πολίτου πρὸς ὁλοκλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς εὐημερίας τῆς Κοινωνίας καὶ τῆς Πολιτείας.

2. Τάξις καὶ ἀσφάλεια—πρόληψις—καταστολή.

Τάξις καὶ **ἀσφάλεια,** εἶναι οἱ δύο πρωταρχικοὶ ὅροι τῆς ὑπάρξεως εὐνομουμένης πολιτείας. Οὐδὲν ἀγαθόν, οὐδεμία πρόοδος δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ διὰ τοὺς πολίτας μιᾶς κοινωνίας, ὅταν ἐλλείπῃ ἡ τάξις καὶ ἡ ἀσφάλεια ἀπὸ τὴν κοινωνίαν αὐτήν. Τοὺς δύο αὐτοὺς ὅρους ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξασφαλίζουν οἱ ἀστυνομικοί.

Ἀλλ' ὅταν λέγωμεν ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξασφαλίζουν τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν, δηλαδὴ νὰ μεριμνῶσιν διὰ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν προστασίαν τῆς ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας αὐτῶν, εἶναι αὐτονόητον, ὅτι, αὐτομάτως ἀνακύπτει καὶ ὑποχρέωσις τῶν πολιτῶν νὰ συμμορφῶνται πρὸς τοὺς νόμους, τοὺς ὁποίους ἡ πολιτεία ἔχει θεσπίσει διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν, καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐνισχύουν τοὺς ἀστυνομικοὺς εἰς τὴν προσπάθειάν των ταύτην.

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἐν τῇ Κοινωνίᾳ, ἡ ἀστυνομία ἀναπτύσσει δύο στάδια δράσεως: τὸ **προληπτικὸν** καὶ τὸ **κατασταλτικόν.**

Τὸ **προληπτικὸν** συνίσταται εἰς τὰ μέτρα ἅτινα λαμβάνει ἡ ἀστυνομία

πρὸς πρόληψιν τῆς διαταράξεως τῆς τάξεως καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν ἀσφαλείας, τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας τοῦ πολίτου.

Τὸ στάδιον τοῦτο εἶναι τὸ κοπιωδέστερον διὰ τοὺς ἀστυνομικούς, διότι καταπονοῦνται νύκτα καὶ ἡμέραν, παρακολουθοῦντες πᾶσαν ἐκδήλωσιν τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τῶν ἀτόμων, συγκεντροῦντες πληροφορίας καὶ παρατηρήσεις ἐπὶ παντὸς προσώπου καὶ παντὸς γεγονότος ποὺ πίπτει εἰς τὴν ἀντίληψίν των, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἐπέμβωσιν ἐγκαίρως καὶ προληπτικῶς ἢ ἂν τοῦτο δὲν ἐπιτευχθῇ νὰ εἶναι τοὐλάχιστον εἰς θέσιν νὰ παράσχωσι τὰς χρησίμους πληροφορίας διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν ἀνάπτυξιν τῆς κατασταλτικῆς ἐνεργείας τῆς ἀστυνομίας.

Συνήθως τὸ κοινὸν συγκινεῖται ἀπὸ τὰς κατασταλτικὰς ἐνεργείας τῆς ἀστυνομίας, αἱ ὁποῖαι προκαλοῦν ἐντύπωσιν καὶ κινοῦν τὸ ἐνδιαφέρον. Ὅταν δηλαδή, διαπραχθῇ ἕνα σοβαρὸν ἔγκλημα, ἡ προσοχὴ τοῦ κοινοῦ στρέφεται πρὸς τὴν ἀστυνομίαν καὶ παρακολουθεῖται ἡ δρᾶσις της διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν ἐγκληματιῶν. Ἐν τούτοις, πλέον κοπιώδης, πολυδαίδαλος καὶ ἐπικίνδυνος, εἶναι ἡ προληπτικὴ τοῦ ἐγκλήματος ἐργασία τῶν ἀστυνομικῶν.

Ἀνώτερος ἀξιωματικὸς ξένης ἀστυνομίας, ὁμιλῶν κάποτε πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀστυνομικούς, ἔλεγεν **«ὅσον ἀξίζει ἕνα δράμι προλήψεως δὲν ἀξίζουν 100 ὀκάδες καταστολῆς τοῦ ἐγκλήματος».** Καὶ πράγματι τὸ Ἄλφα τῆς ἐπιτυχίας τῆς Ἀστυνομίας εἶναι νὰ προλαμβάνῃ τὰ ἐγκλήματα καὶ τὸ Ὠμέγα νὰ τὰ καταστέλλῃ.

Ὅσον περισσότερα προληπτικὴ ἐργασία γίνεται, τόσον μικραίνει ἡ κατασταλτική της τοιαύτη, φθάνουσα πολλάκις εἰς τὸ **μηδέν,** ὁπότε λέγομεν ὅτι τὸ Ἀστυνομικὸν Δελτίον εἶναι **λευκόν.** Ἐπαναλαμβάνομεν ὅμως, μὴ νομισθῇ, ὅτι, ὅταν τὸ Ἀστυνομικὸν Δελτίον εἶναι λευκόν, ἡ ἀστυνομία ἀναπαύεται. Ἀντιθέτως τὸ λευκὸν δελτίον σημαίνει ὅτι ἡ ἀστυνομία μοχθεῖ προληπτικῶς. Διότι διὰ νὰ προληφθοῦν τὰ ἐγκλήματα πρέπει, οἱ σκοποὶ ν' ἀγρυπνοῦν καὶ νὰ ἐλέγχουν τὰ πάντα, αἱ περίπολοι νὰ παραλύουν ἐν τῇ γενέσει των κάθε ἀπόπειραν ἐγκλήματος, αἱ ὁμάδες ἐρεύνης ν' ἀφαιροῦν τὰ μέσα τοῦ ἐγκλήματος ἐγκαίρως ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν κακοποιῶν, αἱ ὑπηρεσίαι πληροφοριῶν νὰ ἁπλώνουν τὰ δίκτυά των παντοῦ, ὅπου εἶναι δυνατὸν νὰ γεννηθῇ καὶ νὰ καλλιεργηθῇ σκέψις ἐγκλήματος καὶ νὰ παραλύουν εἰς τὸν κατάλληλον χρόνον πᾶσαν ἐνέργειαν, αἱ ὁμάδες παρακολουθήσεως τῶν κοινῶν ἐγκληματιῶν πρέπει νὰ μὴ χάνουν ποτὲ ἀπὸ τὸν ἔλεγχόν των τοὺς κατ' ἐπάγγελμα ἐγκληματίας. Τὰ ὕποπτα κέντρα, αἱ κοιναὶ γυναῖκες, αἱ χαρτοπαικτικαὶ λέσχαι καὶ αἱ πάσης φύσεως ἑστίαι ἐκκολάψεως ἐγκλημάτων πρέπει νὰ τελοῦν ὑπὸ τὸ ἄγρυπνον βλέμμα τῆς ἀστυνομίας. Αἱ ἐργασίαι αὐταὶ εἶναι κοπιώδεις, ἀπαιτοῦν εὐφυΐαν, θάρρος, ψυχραιμίαν, τόλμην, παρατηρητικότητα, ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν, ὑπομονήν, ἀποφυγὴν διαφημίσεως, ἀγωγήν, κοινωνικὰς σχέσεις καὶ πλεῖστα ἄλλα προσόντα, ὥστε τὸ ἀποτέλεσμα νὰ εἶναι θετικόν.

Τὸ κοινὸν κατὰ τὰς προληπτικὰς αὐτὰς ἐνεργείας τῶν ἀστυνομικῶν δύναται νὰ παρέχῃ σπουδαίαν συνδρομήν, ἀθόρυβον καὶ θετικήν, μὲ τὸ νὰ τοὺς ἐνημερώνῃ περὶ παντὸς ὑπόπτου προσώπου, πράγματος ἢ ἐνεργείας. Εἶναι χειρίστη ἀντίληψις τοῦ κοινωνικοῦ καὶ ἀτομικοῦ συμφέροντος, νὰ λέγεται, ὅτι ὁ πολίτης δὲν πρέπει νὰ δίδῃ πληροφορίας εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Ἀπ' ἐναντίας πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὁ καθείς, ὅτι βοηθεῖ πολλάκις ἀνυπολογίστως, δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ἀσφάλειάν του, ὅταν ἐνημερώνει τὴν ἀστυνομίαν περὶ παντὸς ὑπόπτου ἢ ἐπικινδύνου προσώπου ἢ πράγματος.

Ἀλλ' ἐὰν συμβῇ νὰ διαπραχθῇ ἕνα ἔγκλημα καὶ δὴ παρ' ἀγνώστων, **«μυστηριῶδες»** ὡς εἴθισται νὰ λέγεται, τότε πλέον κινεῖται ὁ κατασταλτικὸς μηχανισμὸς τῆς ἀστυνομίας, ὁ ὁποῖος περιλαμβάνει πλεῖστα καὶ ποικίλα στάδια ἐνεργείας. Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν διαπίστωσιν τοῦ τρόπου τοῦ ἐγκλήματος, προχωρεῖ εἰς τὴν ἔρευναν τῶν αἰτίων, ἐπιζητεῖ πειστήρια καὶ ἐνδείξεις, ἅτινα θὰ βοηθήσουν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν δραστῶν καὶ μετὰ τὴν διαπίστωσιν τούτων, κινεῖται διὰ τὴν

ἀνακάλυψιν τοῦ τόπου διαφυγῆς καὶ σύλληψίν των, παραλλήλως δὲ ἡ προανάκρισις, ἐντὸς ἑνὸς πλαισίου, ἐπιστημονικοῦ, τεχνικοῦ, ψυχολογικοῦ καὶ πραγματικοῦ, συνδέει τὸν ὅλην δικογραφίαν καὶ δίδει εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς τὰς βάσεις τῶν περαιτέρω ἐνεργειῶν διὰ τὴν ἀπονομὴν τοῦ δικαίου. Ποῖοι μόχθοι, ποῖοι καὶ πόσοι συνδυασμοὶ σκέψεων καὶ πόση ψυχικὴ ἀντοχὴ χρειάζονται διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν δραστῶν ἑνὸς ἐγκλήματος, μόνον οἱ ἀστυνομικοί, οἱ ὁποῖοι ἀσχολοῦνται μὲ τὰς ὑποθέσεις αὐτὰς δύνανται νὰ κατανοήσουν.

Τὸ πολύμοχθον τοῦτο ἔργον τῆς ἀστυνομίας ἔχει ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς τῶν καλῶν πολιτῶν ἵνα ἔλθη εἰς αἴσιον πέρας. Ἡ προσπάθεια τῆς ἀστυνομίας πρέπει νὰ ἐνισχύεται παρὰ τοῦ νομοταγοῦς πολίτου. Πᾶς πολίτης πρέπει νὰ κατανοήσῃ ὅτι ἡ δίωξις τοῦ ἐγκλήματος κυρίως αὐτὸν ἐξυπηρετεῖ καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ μὴ παραλείπῃ τίποτε ἀπ' ὅ,τι δύναται νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἀστυνομίαν εἰς τὴν προσπάθειάν της.

3. Προανάκρισις.

Ἀλλ' ἂς ἀσχοληθῶμεν ἐπ' ὀλίγον μὲ τὰ προανακριτικὰ καθήκοντα τῶν ἀστυνομικῶν, ἐκ τῆς ἐπιτυχοῦς ἀσκήσεως τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται κατὰ τὸν μέγιστον βαθμὸν ἡ διαλεύκανσις τῶν πάσης φύσεως ἐγκληματικῶν ὑποθέσεων καὶ ἡ ἀνεύρεσις καὶ σύλληψις τῶν δραστῶν.

Αἱ προανακριτικαὶ ἐκθέσεις ἀποτελοῦν τὰ πρακτικὰ οὕτως εἰπεῖν τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἀστυνομίας διὰ τὴν ἐξιχνίασιν ἑνὸς ἐγκλήματος καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἔχουν μεγίστην σημασίαν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, δικονομικῆς, δικαστικῆς, ἐγκληματολογικῆς, ἐγκληματοτεχνικῆς, ἰατροδικαστικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀκόμη.

Ἐκ τούτου, κατανοεῖ κανείς, ποίας ἱκανότητας πρέπει νὰ συγκεντρώνῃ ὁ προανακριτικὸς ὑπάλληλος, ὁ ἀστυνομικὸς δηλαδή, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ τὴν ἀνάκρισιν καὶ πόσην προσοχὴν πρέπει νὰ καταβάλῃ, ὄχι μόνον διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν στοιχείων τῶν χρησίμων διὰ τὴν ἐξιχνίασιν τοῦ ἐγκλήματος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν καταχώρησίν των εἰς τὰς συντασσομένας ἐπισήμους ἐκθέσεις. Ἡ ταχύτης τῆς δράσεως καὶ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ προανακριτικοῦ ὑπαλλήλου, ἡ διάγνωσις τῶν αἰτίων τοῦ ἐγκλήματος, ἡ ἀναζήτησις καὶ διαφύλαξις τῶν ἰχνῶν καὶ πειστηρίων, ἡ χρησιμοποίησις τῶν τεχνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν προσώπων ἀναλόγως τοῦ ἐγκλήματος καὶ τοῦ τρόπου διαπράξεώς του (Χημικῶν, Ἰατρῶν, Γραφογνωμόνων κ.λ.π.), ἡ ψυχολογικὴ ἱκανότης του καὶ ἡ ἀγχίνοια τούτου, συντελοῦν σπουδαίως εἰς τὴν ἔρευναν τῆς ὅλης ὑποθέσεως καὶ εἰς τὴν συγκρότησιν δικογραφίας πλήρους, δυναμένης νὰ διαφωτίσῃ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἐπιστήμην.

Εἰς τὸ στάδιον αὐτὸ τῆς προανακρίσεως, προκειμένου περὶ σοβαρῶν ἰδίᾳ ἐγκλημάτων, οἱ πολῖται μοιραίως καὶ ἀναγκαίως χρησιμοποιοῦνται ὡς μάρτυρες ἢ καὶ ἁπλῶς διὰ νὰ παράσχουν εἰς τὴν ἀστυνομίαν πληροφορίας. Καὶ τὴν περίπτωσιν αὐτήν, οἱ προανακριτικοὶ ὑπάλληλοι, πρέπει νὰ προσέχουν ἰδιαιτέρως, διότι αἱ μαρτυρίαι τῶν πολιτῶν σπανίως εἶναι ἀνεπηρέαστοι, ἕνεκα διαφόρων ἀμέσων ἢ ἐμμέσων αἰτίων σχέσιν ἐχόντων, μὲ τὸ ἔγκλημα, τὸ θῦμα, τὸν δράστην ἢ καὶ τὸν μάρτυρα τὸν ἴδιον. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ὁ προανακριτικὸς ὑπάλληλος μὲ τὴν πεῖραν, τὴν ὁποίαν ἔχει ἀποκτήσει θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ διακρίνῃ ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τοὺς καλοὺς μάρτυρας ἀπὸ τοὺς ἐλαττωματικούς· ἀκόμη μάλιστα καὶ ἀπὸ τὰς ἀφηγήσεις τῶν καλῶν μαρτύρων, ν' ἀπορρίπτῃ τὰ μὴ ὀρθὰ μέρη καὶ νὰ χρησιμοποιῇ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ βοηθήσουν τὸ ἔργον του.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν μαρτύρων καὶ ἕνα πλῆθος ἐπιστημόνων παρίσταται συχνάκις ἀνάγκη νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀστυνομίαν πρὸς ἐξιχνίασιν ἐγκλήματος. Οἱ ἐπιστήμονες οὗτοι θὰ πρέπῃ νὰ ἐπιδεικνύουν ἐνδιαφέρον καὶ προθυμίαν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῶν ἀστυνομικῶν καὶ ὁμολογουμένως, μέχρι σήμερον δὲν παρέλειψαν τὸ καθῆκον των τοῦτο, πολλάκις μάλιστα μὲ κίνδυνον τῆς ἰδίας των τῆς ζωῆς.

Τοιουτοτρόπως ὁ ἀστυνομικὸς ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος, σχηματίζει ταχύ-

τατα τὴν δικογραφίαν, τὴν ὁποίαν παραδίδει εἰς τὰς Δικαστικὰς 'Αρχάς, αἵτινες ἔχουν πλέον καὶ τὸν χρόνον καὶ τὴν εὐχέρειαν νὰ διευρύνουν, ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη τὴν ἀνάκρισιν, ὥστε νὰ διαλευκανθοῦν ὅλαι αἱ πτυχαὶ τοῦ ἐγκλήματος, πρὸς ἀπονομὴν πλήρους κατὰ τὸ δυνατὸν δικαιοσύνης.

Ἔναντι τῆς προσπαθείας τῆς ἀστυνομίας εἰς τὸ προανακριτικὸν στάδιον, ὅπερ εἶναι καὶ τὸ σπουδαιότερον διὰ τὴν ἐξερεύνησιν πάσης πράξεως, ὁ πολίτης ἔχει ποικίλλας καὶ σοβαρωτάτας ὑποχρεώσεις. Πρέπει εἴτε ὡς μάρτυς καλεῖται, εἴτε ὡς πραγματογνώμων, νὰ σπεύδῃ νὰ ἐνισχύῃ τὴν ἀστυνομίαν εἰς τὸ ἔργον της· καὶ ὄχι μόνον τοῦτο ἀλλὰ καὶ αὐτοκλήτως πᾶς πολίτης πρέπει νὰ παρέχῃ πᾶσαν πληροφορίαν, ἔστω καὶ κατὰ τὴν γνώμην του ἐπουσιώδη, εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας ἀστυνομικούς, διότι ἐνίοτε ἀπὸ τὴν πλέον ἀσήμαντον διὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ πολίτου πληροφορίαν, ἠμπορεῖ ὁ ἀστυνομικὸς νὰ συναγάγῃ πολυτιμώτατα συμπεράσματα καὶ νὰ μορφώσῃ ὠφελιμοτάτας σκέψεις καὶ συνδυασμοὺς διὰ τὴν διαλεύκανσιν τῆς ἐξερευνομένης ὑποθέσεως.

'Ενθυμούμεθα ὅτι πρὸ ἐτῶν διελευκάνθη δολοφονία διαπραχθεῖσα παρὰ τὸ τέρμα 'Αμπελοκήπων, ἀπὸ μίαν πληροφορίαν τὴν ὁποίαν εἷς πολίτης παρέσχε εἰς τὴν ἀστυνομίαν, περὶ πιθανῶν ὑπόπτων σχέσεων τῆς συζύγου τοῦ θύματος πρὸς ὡρισμένον ἄτομον, ὅπερ ἐκ τῆς ἀνακρίσεως κατόπιν ἀπεδείχθη ὅτι ἦτο ὁ ἠθικὸς αὐτουργὸς τῆς πράξεως. Εἰς ἄλλην περίπτωσιν δολοφονίας, ἕνας μικρὸς εἶχεν εὕρει εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος μίαν πετσέταν φαγητοῦ ἣν προσεκόμισεν εἰς τὴν μητέρα του· ἡ μήτηρ του τὴν ἑπομένην ποὺ ἐπληροφορήθη τὸ ἔγκλημα ἔσπευσε νὰ παραδώσῃ τὴν πετσέταν ταύτην εἰς τὸ 'Αστυνομικὸν Τμῆμα τῆς περιφερείας της καὶ ἐνῶ τὸ ἔγκλημα ἐφαίνετο μυστηριῶδες διελευκάνθη καὶ συνελήφθησαν οἱ δράσται ἀπὸ μόνην τὴν πετσέταν, ἥτις ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ σερβιτόρου τῆς πλησίον τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος ταβέρνας, ὅτι ἀνῆκε εἰς δύο πρόσωπα, ἅτινα τὴν ἑσπέραν τοῦ ἐγκλήματος εἶχον μεταφέρει ἐντὸς τῆς πετσέτας εἴδη τροφῆς.

'Απείρους τοιαύτας περιπτώσεις δυνάμεθα ν' ἀναφέρωμεν, κατὰ τὰς ὁποίας ἀπὸ ὅλως ἀσήμαντα περιστατικὰ ἢ ἀντικείμενα ὡδηγήθη ὁ προανακριτικὸς ὑπάλληλος εἰς τὴν διαλεύκανσιν τῆς ἐγκληματικῆς πράξεως καὶ τὴν σύλληψιν τῶν δραστῶν.

4. Συλλήψεις.

'Αλλ' ἂς ἔλθωμεν καὶ εἰς ἕνα ἄλλον τομέα δράσεως τῆς ἀστυνομίας. Εἶναι **ὁ τομεὺς τῆς ἐκτελέσεως τῶν πάσης φύσεως καταδιωκτικῶν ἐγγράφων,** ἤτοι τῶν τελεσιδίκων ἐρήμην ἀποφάσεων, τῶν ἐνταλμάτων συλλήψεως, τῶν ἐνταλμάτων προσωποκρατήσεως κ.λ.π.

'Η κυκλοφορία μεταξὺ τῶν φιλησύχων πολιτῶν, διαφόρων καταδίκων καὶ ἐγκληματιῶν, καταζητουμένων παρὰ τῶν δικαστικῶν 'Αρχῶν εἶναι ἄκρως ἐπικίνδυνος, διότι οἱ κακοποιοὶ οὗτοι, γνωρίζοντες ὅτι ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐνδέχεται νὰ περιβληθοῦν τὰς χειροπέδας, εἶναι προπαρασκευασμένοι ν' ἀντιμετωπίσουν τὴν σύλληψίν των καὶ διὰ νέου ἐγκλήματος ἀκόμη. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς, ἡ ἑτοιμότης, τὸ θάρρος καὶ ἡ αὐτοθυσία τῶν ἐκτελούντων τὰ καταδιωκτικὰ ἔγγραφα ἀστυνομικῶν εἶναι πολλάκις ἀπαράμιλλος. Εἰς πλείστας περιπτώσεις, ἐγκληματίαι, διαπράξαντες φόνους καὶ ληστείας πολλῶν προσώπων, παρέλυσαν κυριολεκτικῶς καὶ συνελήφθησαν ἀπὸ ἐμπείρους καὶ θαραλλέους ἀστυνομικούς, οἵτινες μὲ πᾶσαν προσοχὴν προπαρεσκεύασαν τὴν σύλληψίν των. 'Αλλὰ καὶ οὐχὶ σπανίως, δραστήριοι ἀστυνομικοὶ ἔπεσαν ἐν τῇ προσπαθείᾳ των ν' ἀπαλλάξουν τὴν κοινωνίαν συλλαμβάνοντες διωκομένους ἐγκληματίας.

'Ενίοτε μάλιστα ἡ ἀστυνομία, δὲν ἀντιμετωπίζει μόνον τοὺς καταζητουμένους ἐγκληματίας, ἀλλὰ καὶ τοὺς συγγενεῖς τούτων ἢ καὶ ἄλλους κακοποιοὺς ἢ γείτονας ἔχοντας συμφέρον ἀπὸ τὴν ἐγκληματικὴν δρᾶσιν τοῦ καταζητουμένου.

'Αναφέρομεν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν, ὅταν ἐγένετο σύλληψις διευθυντοῦ

χασισοποτείου, ἀντισταθέντος ἐνόπλως, καὶ ἐνῷ ὡδηγεῖτο οὗτος εἰς τὴν ἀστυνομίαν οἱ περίοικοι ἤρχισαν νὰ ρίπτουν ἀπὸ τὰς στέγας καὶ παράθυρα τῶν οἰκιῶν των λίθους κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν. Τί συνέβαινε; Ὁ διευθυντὴς αὐτὸς τοῦ χασισοποτείου, ἐκ τῶν μεγάλων κερδῶν τὰ ὁποῖα ἐπραγματοποίει διὰ τῆς πωλήσεως τῶν ναρκωτικῶν ἔδιδε ὡς δῶρον μικρὰ χρηματικὰ ποσὰ εἰς τοὺς περιοίκους καὶ οὕτω ἐπέτυχε νὰ ἔχῃ τὴν εὔνοιαν καὶ τὴν βοήθειαν κατὰ ποικίλλους τρόπους τῶν γειτόνων τούτων. Πλέον περίεργος εἶναι πολλάκις ἡ ἐπέμβασις καὶ νομιμοφρόνων ἀκόμη πολιτῶν, ἐκ λόγων αἰσθηματικῶν.

Ἀναφέρομεν μίαν χαρακτηριστικὴν περίπτωσιν τοιαύτης ἀδικαιολογήτου ἐπεμβάσεως.

Ἀστυνομικὸς τῆς Τροχαίας Κινήσεως συνέλαβε εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς ὁδηγὸν αὐτοκινήτου, δυνάμει ἀποφάσεως δικαστηρίου δι' ἧς εἶχε καταδικασθῇ εἰς φυλάκισιν δι' ὑπερβολικὴν ταχύτητα. Ὁ ὁδηγὸς διεμαρτύρετο καὶ προεκάλεσε συγκέντρωσιν πολιτῶν, ὁ ἀστυνομικὸς ὅμως, εὐγενῶς καὶ μὲ ἐπιμονὴν ἐζήτει νὰ τὸν ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Οἱ πολῖται ἤρχισαν νὰ παρεμβαίνουν, φωνάζοντες **«ἀφῆστε τοὺς ἀνθρώπους νὰ ζήσουν κ.λ.π.»** χωρὶς νὰ θέλουν ν' ἀκούσουν τὴν αἰτίαν, τὴν ὁποίαν τοὺς ἐγνώρισε ὁ ἀστυνομικὸς προσπαθῶν νὰ τοὺς ἀπομακρύνῃ. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰς ἀπόστασιν 50 μέτρων ἠκούσθησαν σπαρακτικαὶ κραυγαί. Ἕτερον αὐτοκίνητον τρέχον μὲ ὑπερβολικὴν ταχύτητα εἶχε παρασύρει ἕνα κοράσιον. Οἱ ἀνωτέρω πολῖται, οἱ ὁποῖοι διεμαρτύροντο τὴν στιγμὴν ἐκείνην διὰ τὴν σύλληψιν τοῦ ὁδηγοῦ, ἀντιληφθέντες τὸ δυστύχημα ἤρχισαν νὰ φωνάζουν: **«πιᾶστε τὸν κακοῦργο, τὸ σκότωσε τὸ κορίτσι, τί τοὺς ἀφίνετε νὰ μᾶς σκοτώνουν!»**, χωρὶς νὰ ἐξετάσουν βεβαίως ἐὰν ἔπταιε ὁ ὁδηγὸς ἢ τὸ θῦμα.

Δυστυχῶς αἱ περιπτώσεις αὐταί, ὄχι μόνον παρεμβάλλουν ἐμπόδια εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀστυνομίας πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς κοινωνίας ἀπὸ τοὺς κακοποιούς, ἀλλὰ καὶ δημιουργοῦν αἴσθημα πικρίας καὶ ψυχικὸν παράπονον εἰς τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, τὰ ὁποῖα βλέπουν ὅτι, ἀντὶ ἠθικῆς τοὐλάχιστον ἐνισχύσεως ἀπὸ μέρους ὅλων τῶν νομιμοφρόνων πολιτῶν, συναντοῦν ἐνίοτε ἀντίδρασιν θετικὴν καὶ προσκόμματα πρὸς βλάβην τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας.

Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ὅλοι οἱ νομιμόφρονες πολῖται, ἔχουν ὑποχρέωσιν ὄχι μόνον νὰ ἐνισχύουν ἠθικῶς καὶ νὰ μὴ παρεμβάλλουν ἐμπόδια εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πάσης φύσεως ἐνταλμάτων συλλήψεως καὶ καταδιωκτικῶν ἐγγράφων, ἀλλὰ καὶ ὅταν παρίσταται ἀνάγκη νὰ ἐνισχύουν πραγματικῶς τούτους, ἐν τῇ προσπαθείᾳ των νὰ συλλάβουν ἢ καταβάλλουν ἐγκληματίαν, διότι, ἐὰν ὁ ἀστυνομικὸς δὲν κατορθώσῃ νὰ συλλάβῃ τὸν ἐγκληματίαν τοῦτον, ἀσφαλῶς ὁ κίνδυνος ἐκ τῆς ἐλευθέρας κυκλοφορίας του ἐπαπειλεῖ τοὺς πάντας.

Τὸ ἀστυνομικὸν ὄργανον εἶναι βεβαίως ὁ ἐντεταλμένος ὑπάλληλος τῆς κοινωνίας διὰ τὴν σύλληψιν τῶν κακοποιῶν, ἀλλὰ ὅπως ἕνας ἰδιοκτήτης κτήματος δὲν ἀφίνει ποτὲ τὸν φύλακα τῆς περιουσίας του νὰ κατανικηθῇ ἀπὸ ἐπιτεθέντα ληστήν, διότι τότε κινδυνεύει ἡ ἰδία αὐτοῦ περιουσία καὶ ἡ ζωή του ἀκόμη, οὕτω καὶ οἱ ἀποτελοῦντες τὴν κοινωνίαν πολῖται δὲν πρέπει ν' ἀφίνουν ἀπροστάτευτον καὶ ἄνευ βοηθείας ἐν ὥρᾳ κινδύνου τὸν φύλακά των, τὸν ἀστυνομικόν, διότι τότε κινδυνεύει ἀσφαλῶς ἡ ζωή, ἡ τιμὴ καὶ ἡ περιουσία των, ἤτοι τὰ πολυτιμώτερα ἀγαθά των.

Ἀλλ' ἐνῷ τὸ ἔγκλημα παρουσιάζει τὴν τραχεῖαν ὄψιν τοῦ ἔργου τῆς ἀστυνομίας, ὑπάρχουν καὶ πλεῖστοι ἄλλοι τομεῖς δράσεως, οἱ ὁποῖοι μολονότι ἐμφανίζονται ἁπλοῖ ἐν τούτοις ἔχουν σοβαρωτάτην σημασίαν καὶ περὶ αὐτῶν ἀσχολούμεθα κατωτέρω:

5. Ἀνήλικοι καὶ εἰδικὴ μεταχείρισις αὐτῶν.

Σοβαρώτατον εἶναι τὸ ζήτημα τῆς ἐπιβλέψεως ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας τῶν ἀνηλίκων καθὼς καὶ τῆς εἰδικῆς μεταχειρίσεως τῶν δι' οἱανδήποτε αἰτίαν συλλαμβανομένων τοιούτων.

Πολλάκις ἡ Ἀστυνομία εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ προσαγάγῃ εἰς τὰ

'Αστυνομικὰ Καταστήματα ἀνηλίκους, νὰ ἐξετάσῃ αὐτοὺς ὡς μάρτυρας ἢ κατηγορουμένους, νὰ κρατήσῃ ἐνίοτε αὐτοὺς καὶ νὰ τοὺς ἀποστείλῃ εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχάς.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν μεταχείρισις τῶν ἀνηλίκων τούτων ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς πρώτης μετ' αὐτῶν ἐπαφῆς, μέχρι τῆς περαιώσεως τῆς σχετικῆς μὲ αὐτοὺς ὑποθέσεως, πρέπει νὰ εἶναι ὅλως ἐξαιρετικὴ καὶ προσεκτική. Ὁ ἀνήλικος λόγῳ τῆς ψυχολογικῆς αὐτοῦ καταστάσεως, τῆς μὴ ὡριμότητος τῆς σκέψεως αὐτοῦ, τῆς ἐπιδράσεως ἐνίοτε κακοῦ περιβάλλοντος ἢ ἄλλων ποικίλων συνδρόμων στοιχείων, ἔχει ἀνάγκην τοιαύτης μεταχειρίσεως, ὥστε μήτε ὁ παιδικὸς ἐγωϊσμός του νὰ πληγῇ, μήτε ἡ φαντασία του νὰ ἐξαφθῇ, μήτε νὰ ἡρωποιηθῇ διὰ τὴν κακὴν πρᾶξιν εἰς ἣν ὑπέπεσεν, μήτε τέλος νὰ ἐξευτελισθῇ καὶ νὰ ριφθῇ εἰς κοινὰ μὲ ἐνηλίκους ἐγκληματίας, κρατητήρια.

Ἡ περὶ ἀνηλίκων νομοθεσία προβλέπει καὶ καθιερώνει εἰδικὴν διαδικασίαν καὶ μεταχείρισιν τῶν ἀνηλίκων, οἵτινες φθάνουν μέχρι τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν.

Οὐδὲν ὅμως ἀναφέρεται ἢ καθορίζεται διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ὁ ἀνήλικος θὰ εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν. Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς ἔχουν ἐκδοθῇ ἐγκύκλιοι, δι' ὧν ρυθμίζονται τὰ τῶν συλλαμβανομένων ἀνηλίκων ὡς ἀκολούθως :

α) 'Αστυνομικὸς ἐπιλαμβανόμενος ὑποθέσεως ἀνηλίκου ἔστω καὶ εἰς βαθμὸν πταίσματος, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει πρέπει νὰ συμπεριφέρεται πρὸς αὐτὸν τραχέως καὶ ὑβριστικῶς, ἀλλ' ὀφείλει, ἐὰν μὲν ἀρκεῖ ἡ νουθεσία, νὰ νουθετήσῃ αὐτὸν κατὰ τρόπον ποὺ νὰ τὸν πείθῃ ὅτι διὰ τὸ καλόν του καὶ μόνον φροντίζει, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ νόμου, πρὸς τὸν ὁποῖον ὅλοι πρέπει νὰ συμμορφούμεθα. 'Εὰν ὅμως παρίσταται ἀνάγκη νὰ ὁδηγήσῃ αὐτὸν εἰς τὸ 'Αστυνομικὸν Κατάστημα πρέπει νὰ πράξῃ τοῦτο ἠπίως, ἔστω καὶ ἂν ὁ ἀνήλικος ἀντιδρᾷ ζωηρῶς.

β) Εἰς τὸ 'Αστυνομικὸν κατάστημα οὐδέποτε πρέπει ὁ ἀνήλικος νὰ προπηλακίζεται ἢ νὰ ἐξετάζεται παρουσίᾳ πολλῶν ἀτόμων κατὰ τρόπον τραχὺν καὶ δημιουργοῦντα εἰς τοῦτον τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εὑρίσκεται εἰς περιβάλλον ἐχθρικόν. 'Απ' ἐναντίας, τόσον ὁ τρόπος τῆς ἐξετάσεως ὅσον καὶ ἡ ἐν γένει συμπεριφορὰ ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν πρὸς τοῦτον νὰ εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ πείθεται, ὅτι οἱ νόμοι καὶ οἱ ἐκτελεσταὶ τούτων δὲν ἀποτελοῦν ὅπλα κατὰ τῶν κακοποιῶν, ἀλλὰ κανόνας, οἵτινες ἐξασφαλίζουν τὴν εἰρηνικὴν διαβίωσιν τῶν ἀτόμων καὶ τὴν πρόοδον αὐτῶν.

γ) Οὐδέποτε ὁ ἐγκληματίσας ἀνήλικος θὰ ἐγκλείεται εἰς τὰ κοινὰ κρατητήρια μὲ ἐνηλίκους κακοποιούς. Δέον νὰ ὑπάρχῃ εἰδικὸν κρατητήριον, ὅπου θὰ ἐγκλείωνται οἱ ἀνήλικοι καὶ πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ φρουρὸς θὰ παρέχῃ πᾶσαν εὐκολίαν, ὥστε ὁ περιορισμός των νὰ μὴ καθίσταται ὀδυνηρός.

δ) 'Εὰν παρίσταται ἀνάγκη νὰ συνοδευθῇ ὁ ἀνήλικος ἔξω τοῦ 'Αστυνομικοῦ Καταστήματος εἴτε διὰ τὴν ἐνέργειαν ἐρευνῶν ἢ ἀναζητήσεων, εἴτε διὰ τὴν μεταφοράν του εἰς δικαστικὴν ἀρχήν, τοῦτο θὰ γίνεται πάντοτε δι' ἀστυφύλακος ἐν πολιτικῇ περιβολῇ, ἀποφευγομένων τῶν χειροπεδῶν, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν, χωρὶς βεβαίως νὰ παραλείπεται ἡ λῆψις ἐπαρκῶν μέτρων προλήψεως δραπετεύσεως τούτου.

ε) Διὰ τοὺς περιφερομένους ἀνηλίκους, τοὺς ρέποντας πρὸς τὴν ἀλητείαν καὶ ἐπαιτείαν, πρέπει νὰ καταβάλλεται φροντίς, ὥστε οὗτοι, εἴτε νὰ στέλλωνται εἰς τὰς ἰδιαιτέρας αὐτῶν πατρίδας, εἴτε νὰ προσλαμβάνωνται εἰς ἐργασίας, εἴτε τέλος νὰ ἐγκλείωνται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις εἰς σωφρονιστικὰ καταστήματα, μερίμνῃ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως τῶν ἀνηλίκων.

στ) Τέλος ἀποτελεῖ ἄριστον μέτρον προλήψεως τῆς πρὸς τὸ κακὸν ροπῆς τῶν ἀνηλίκων, ὅταν οἱ κ.κ. Διοικηταὶ τῶν 'Αστυνομικῶν Τμημάτων καὶ 'Υπηρεσιῶν 'Ασφαλείας ὀργανώνουν κατὰ συνοικίας ἐν συνεννοήσει μὲ τοὺς γονεῖς ἢ ἄλλα φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα, δίκτυα παρακολουθήσεως τῶν ἀνηλίκων τῆς περιφερείας των, εἰς τρόπον ὥστε, πᾶσα κακὴ πρᾶξις ἢ τάσις αὐτῶν πρὸς τὸ κακοποιεῖν νὰ περιέρχεται εἰς γνῶσιν τῆς 'Αστυνομίας καὶ ἐγκαίρως νὰ λαμβάνωνται μέτρα νουθεσίας, εἰδοποιήσεως τῶν γονέων ἢ διδασκάλων καὶ προστασίας αὐτῶν. (Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχ. 72.000.— Ἑξάμηνος δραχ. 36.000.— Τιμὴ τεύχους δραχ. 3.000

ΕΤΟΣ Β'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 19ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1954)

Ὑπὸ Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α'

Ε'. ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΥ

6.—Τροχαία κίνησις καὶ γενικῶς κυκλοφορία ὀχημάτων καὶ πεζῶν.
7.—Ἐπίβλεψις σταθμῶν σιδηροδρόμων, αὐτοκινήτων καὶ ἄλλων μεταφορικῶν μέσων καθὼς καὶ τῶν ἀποβαθρῶν.
8.—Παροχὴ βοηθείας εἰς ἀνάπηρα καὶ λοιπὰ χρήζοντα προστασίας πρόσωπα.
9.—Ἐπίβλεψις χώρων δημοσίων συγκεντρώσεων.

6. Τροχαία κίνησις καὶ γενικῶς κυκλοφορία ὀχημάτων καὶ πεζῶν.

Ὁ πολιτισμὸς ἔδωσε τόσο ταχὺν ρυθμὸν εἰς τὰ μεταφορικὰ μέσα καὶ τὰ μέσα κινήσεως ἐν γένει, ὥστε παρέστη ἀνάγκη νὰ συσταθῇ εἰδικὴ ὑπηρεσία τῆς ἀστυνομίας, ἡ ὑπηρεσία τῆς Τροχαίας Κινήσεως, ἡ ὁποία ρυθμίζει τὰ τῆς κινήσεως τῶν ὀχημάτων καὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν πεζῶν, κατὰ τρόπον προστατεύοντα τοὺς πολίτας ἀπὸ δυστυχήματα καὶ ἀπὸ ἄλλας ἀνωμαλίας δυναμένας νὰ προκαλέσουν δυστυχήματα ἢ ἀταξίαν ἐν γένει.

Πόσον ἐπίπονος εἶναι, ἀλλὰ καὶ πόσον ἐπίμονος πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐργασία τῶν ἀστυνομικῶν τῆς Τροχαίας Κινήσεως δὲν παρίσταται ἀνάγκη νὰ τονίσωμεν ἰδιαιτέρως. Αἱ διατάξεις περὶ τῆς τροχαίας κινήσεως, τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἑκάστοτε λαμβάνονται καὶ αἱ ὁδηγίαι, αἱ ὁποῖαι δίδονται εἰς τοὺς πολίτας, εἶναι ἀποτέλεσμα μελέτης, παρατηρήσεως καὶ πείρας μακρᾶς καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς παρίσταται ἀνάγκη τὸ κοινὸν νὰ συμμορφώνεται ἀπολύτως καὶ ἀδιαμαρτυρήτως ἔστω καὶ ἂν εἰς συγκεκριμμένην τινὰ περίπτωσιν μία διαταγὴ παρουσιάζεται κάπως ὑπερβολικὴ ἢ ὑπεράγαν σχολαστική.

Ἑκατοντάδες δυστυχημάτων θὰ προελαμβάνοντο ἂν οἱ πολῖται ἐφήρμοζον αὐστηρῶς τὰς διατάξεις **«περὶ τροχαίας κινήσεως καὶ περὶ κυκλοφορίας τῶν πεζῶν»** καὶ ἂν συνεμορφοῦντο πρὸς τὰς συστάσεις τῶν ἀστυνομικῶν τῆς τροχαίας κινήσεως, οἱ ὁποῖοι διαρκῶς ὑποδεικνύουν τὰς ὑποχρεώσεις των καὶ τὸν ὀρθὸν τρόπον τῆς κυκλοφορίας.

7. Ἐπίβλεψις σταθμῶν σιδηροδρόμων, αὐτοκινήτων καὶ ἄλλων μεταφορικῶν μέσων καθὼς καὶ τῶν ἀποβαθρῶν.

Ἰδιάζουσα ὅλως μορφὴ παρουσιάζεται εἰς τοὺς Σταθμοὺς Σιδηροδρόμων, Αὐτοκινήτων, καθὼς καὶ εἰς τὰς Ἀποβάθρας. Ἐκεῖ μύριοι κίνδυνοι ἐμφωλεύουν. Ὄχι μόνον κίνδυνοι ἀπὸ δυστυχήματα ἀλλὰ καὶ κίνδυνοι ἀπὸ τοὺς κλέπτας, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκουν εὐκαιρίαν ν' ἀσκήσουν τὸ ἐπικερδὲς ἐπάγγελμά των, ἐπωφελούμενοι τοῦ συνωστισμοῦ καὶ τῆς ψυχολογικῆς καταστάσεως εἰς τὴν ὁποίαν συχνὰ εὑρίσκονται οἱ ταξιδεύοντες.

Ἡ ἀστυνομία ἀσκεῖ ἐκεῖ ποικίλα καθήκοντα. Φροντίζει διὰ τὴν ἐντὸς τῶν νομίμων ὁρίων φόρτωσιν, διὰ τὴν τάξιν κατὰ τὴν ἐπιβίβασιν καὶ ἀποβίβασιν τῶν ἐπιβατῶν, διὰ τὴν καθαριότητα τοῦ χώρου τῶν Σταθμῶν καὶ διὰ τὴν πρόληψιν τέλος κλοπῶν, εἴτε κατὰ τὴν ἀναχώρησιν εἴτε κατὰ τὴν ἄφιξιν τῶν μεταφορικῶν μέσων. Διατάξεις καὶ διαταγαὶ καὶ συστάσεις σχετικαὶ ὑπάρχουν· καὶ πρὸς αὐτὰς τὸ κοινὸν πρέπει νὰ συμμορφώνεται ἀπολύτως, παρέχον οὕτω τὴν θετικωτέραν συμβολὴν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀστυνομίας πρὸς τὸ ἴδιον αὐτοῦ συμφέρον.

8. Παροχὴ βοηθείας εἰς ἀνάπηρα καὶ λοιπὰ χρήζοντα προστασίας πρόσωπα.

Τὰ πολυσχιδῆ καθήκοντα ἑνὸς ἀστυνομικοῦ ἐκτείνονται περαιτέρω καὶ εἰς τὰ πλαίσια τῆς προστασίας τῶν ἐχόντων ἀνάγκην βοηθείας ἀτόμων, ὡς εἶναι οἱ τραυματίαι, οἱ ἀνάπηροι, φρενοβλαβεῖς, οἰνόφλυγες κ.λ.π. Ἐξ ἀγράφων καὶ γραπτῶν νόμων πηγάζει ἡ ὑποχρέωσις ὄχι μόνον τοῦ ἀστυνομικοῦ, ἀλλὰ καὶ παντὸς πολίτου ὅπως παρέχῃ συνδρομὴν εἰς τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ζῶντα ἐν τῇ κοινωνίᾳ, εἴτε ἐκ φυσικῆς εἴτε ἐκ συμπτωματικῆς σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀτελείας, ἀδυνατοῦσι νὰ κατευθύνωσιν ἑαυτὰ ἀκινδύνως εἰς τὰς μεγαλουπόλεις καὶ τὰ ὁποῖα συχνάκις πίπτουσι θύματα δυστυχημάτων, κλοπῶν, παρεμποδίσεως ἐλευθέρας κυκλοφορίας κ.λ.π.

Βαρύκοος γέρων διερχόμενος τὴν διασταύρωσιν σιδηροδρομικῆς γραμμῆς διεμελίσθη, ἀνάπηρος ἐτραυματίσθη σοβαρῶς παρ' αὐτοκινήτου, καθ' ἣν στιγμὴν προσεπάθη νὰ διέλθῃ καθέτως τῆς Λεωφόρου Βασιλ. Σοφίας, εἷς ἀλκοολικὸς ἔπεσεν ἐν καιρῷ νυκτὸς εἰς τὰς γραμμὰς τοῦ Ἠλεκτρικοῦ Σιδηροδρόμου παρὰ τῷ Μοναστηράκι καὶ διεμελίσθη, ἕτερος δὲ καλῆς οἰκογενείας ἔμπορος φέρων μεθ' ἑαυτοῦ προπολεμικῶς 300.000 δραχ. καὶ συμπτωματικῶς περιελθὼν εἰς κατάστασιν εὐθυμίας, ἔπεσε θῦμα σπείρας κλεπτῶν παρὰ τὸ Ζάππειον, οἵτινες τοῦ ἀφήρεσαν χρήματα, ὡρολόγιον καὶ ἐνδυμασίαν. Κορασὶς μεταβᾶσα εἰς Πεντέλην μὲ φίλας της καὶ περιελθοῦσα εἰς εὐθυμίαν κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὴν οἰκίαν της ἔπεσε θῦμα σωματεμπόρων, οἵτινες, ἀφοῦ τὴν παρέσυραν εἰς τὸν Λυκαβηττόν, τὴν ἐβίασαν. Γυνή, τελοῦσα εἰς ἐνδιαφέρουσαν κατάστασιν καὶ παραμείνασα εἰς τὴν οὐρὰν πρὸς ἀγορὰν λαχανίδων ἐπὶ μίαν ὥραν, λόγῳ τοῦ συνωστισμοῦ καὶ τῆς κοπώσεως, ὑπέστη ἀποβολήν. Ἀνάπηρος ἀξιωματικὸς τοῦ Μικρασιατικοῦ μετώπου παραμείνας ἐπὶ 1.30' ὥραν εἰς τὴν οὐρὰν τῶν αὐτοκινήτων Παγκρατίου, λόγῳ ἀπεργίας τῶν τροχιοδρόμων, ἔπαθε συγκοπὴν καρδίας.

Τ' ἀνωτέρω ὀλίγα παραδείγματα ἐμφανίζουσιν ἀμυδρῶς διαφόρους φάσεις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς καὶ τὰς ἀπορρεούσας ὑποχρεώσεις ἀστυνομίας καὶ κοινοῦ.

Ὁ ἀστυνομικὸς διδάσκεται ἐν τῇ Ἀστυνομικῇ Σχολῇ καὶ καθοδηγῆται συνεχῶς ὑπὸ τῶν προϊσταμένων του ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν διδαγμάτων τῆς πείρας ἐθίζεται νὰ παρέχῃ εἰς τὰς ἑκάστοτε κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του παρουσιαζομένας περιπτώσεις τὰς ὑπηρεσίας του, μὲ πᾶσαν δυνατὴν ταχύτητα καὶ φρόνησιν, πρὸς πρόληψιν ἀτυχημάτων ἢ καὶ ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐχόντων ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς του ἀτόμων. Ἡ ἀνάγκη ἐξ ἄλλου τῆς οὕτω πως ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων ἑνὸς ἀστυνομικοῦ πηγάζει καὶ ἐκ τῆς γενικωτέρας ὑποχρεώσεως τῆς πολιτείας, ὅπως διὰ τῶν ὀργάνων της παρέχει ἑαυτὴν ὑπόδειγμα πολιτισμένου κράτους. Ὁ πολιτισμὸς αὐτὸς ἐμφανιζόμενος κυρίως εἰς τὰ πλαίσια τῶν προαναφερθέντων παραδειγμάτων, παράγει ἀνάλογον ἐντύπωσιν εἰς τὸν ξένον ἐπισκέπτην καὶ ἐπαυξάνει τὴν ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ πρὸς τὰ ἐκτελεστικὰ ὄργανα τοῦ Κράτους.

Πρὸς ἐπίτευξιν ὅμως τῆς ἀνωτέρω εὐρυθμίας διὰ τὴν πρόοδον τοῦ πολιτισμοῦ τῆς χώρας δὲν ἀρκεῖ ἡ ἄοκνος προσπάθεια τῆς ἀστυνομίας, παρίσταται ἀνάγκη ἀμοιβαίας κατανοήσεως αὐτῆς καὶ τοῦ κοινοῦ. Ἄνευ τῆς συνδρομῆς τοῦ κοινοῦ οὐδὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ. Ὁ ἄγνωστος πολίτης δέον νὰ εἶναι καὶ ἄμισθος ἐν προκειμένῳ ἀστυνομικός. Ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῆς ἀστυνομίας, δέον νὰ σπεύσῃ νὰ εἰδοποιήσῃ ταύτην,

παρούσης δέ, δέον νὰ παρακολουθήσῃ τὰς ἐνεργείας της καὶ ἐν δεδομένῃ στιγμῇ νὰ τὴν συνδράμῃ καὶ ἐν ἀπουσίᾳ ταύτης νὰ τὴν ἀναπληρώσῃ ἐντὸς τῶν νομίμων ὁρίων, προσφέρων οὕτω μεγίστην ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς συνανθρώπους του.

Δι' ἕνα παραπέοντα ἐν καιρῷ νυκτὸς οἰνόφλυγα, δι' ἕνα λιπόθυμον ἔν τινι γωνίᾳ γέροντα, δι' ἕνα ἐν δημοσίῳ κέντρῳ φρενοβλαβῆ, ἂς κουρασθῇ ὀλίγον ν' ἀνεύρῃ ἀστυνομικὸν καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἂς παραμείνῃ καὶ ὁ ἴδιος ἐπὶ τόπου μέχρις ὅτου ὁ οἰνόφλυξ ἢ ὁ φρενοβλαβὴς ὁδηγηθῶσιν εἰς τὸ ἀστυνομικὸν κατάστημα, ὁ δὲ λιπόθυμος συνέλθῃ. Ἕνα θῦμα αὐτοκινητιστικοῦ ἢ ἄλλου δυστυχήματος ἂς σπεύσῃ νὰ τὸ ὁδηγήσῃ εἰς τὸν Σταθμὸν Πρώτων Βοηθειῶν ἢ τὸ πλησιέστερον Φαρμακεῖον, ἂς μὴ παραλείψῃ δὲ νὰ λάβῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀχήματος καὶ τὰ ὀνόματα παρατυχόντων μαρτύρων, ἵνα μεταγενεστέρως διευκολύνῃ τὴν ἀνάκρισιν. Ἕνα γέροντα ἢ γραῖαν ἢ ἀνάπηρον ἂς μὴ διστάσῃ μόνος ἢ ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀστυνομικῶν νὰ διευκολύνῃ εἰς τὴν διέλευσιν εἰς μίαν πολυσύχναστον λεωφόρον. Δι' ἕνα ἀνάπηρον τοῦ πολέμου ἢ μίαν ἐγκυμονοῦσαν γυναῖκα ἢ ἕναν ὑπερήλικα ἂς παραχωρήσῃ εὐχαρίστως τὴν θέσιν του, μὴ ἐπιμένων εἰς τὴν σειρὰν προτεραιότητος, διευκολύνων οὕτω τὸν παριστάμενον ἀστυνομικόν, ὅστις ἐκ λόγων εὐθυξίας δὲν δύναται πολλάκις ν' ἀναπτύξῃ ἰδίαν πρωτοβουλίαν, διότι εἶναι δυνατὸν νὰ παρεξηγηθῇ ὅτι κάμνει διακρίσεις ἢ ἐξαιρέσεις. Ἐν προκειμένῳ νέοι καὶ νέαι, ἰδίᾳ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι, ἂς εἶναι ὑπόδειγμα σεμνότητος καὶ πολιτισμοῦ, ἵνα οὕτω καὶ εἰς τοὺς ἐπιγενομένους μεταδίδεται ἡ ἰδέα τῆς φιλαλληλίας καὶ τοῦ εὐγενοῦς, πρὸς διαιώνισιν τοῦ ὀνόματος τῆς Ἑλλάδος ὡς χώρας, πολιτισμοῦ.

9. Ἐπίβλεψις χώρων δημοσίων συγκεντρώσεων.

Ἕτερον ἐπίπεδον τῆς κοινωνικῆς ζωῆς ὅπου ἡ ἀστυνομία εἶναι ὑποχρεωμένη ν' ἀγρυπνῇ, αἰτουμένη ἐκ παραλλήλου τὴν συνδρομὴν τοῦ κοινοῦ, εἶναι ἡ τήρησις τῆς τάξεως εἰς τὰ δημόσια κέντρα, καὶ ἡ λῆψις τῶν ἀπαραιτήτων ἐκείνων μέτρων, ἅτινα σκοποῦν τὴν πρόληψιν τῶν ἀτυχημάτων καὶ τὴν προστασίαν τῆς δημοσίας ὑγείας καὶ ἠθικῆς.

Ἓν θέατρον ἢ εἷς κινηματογράφος πρέπει νὰ εἶναι κέντρα τέρψεως καὶ ἀνέσεως, δὲν εἶναι δὲ δυνατὸν νὰ λειτουργήσωσιν, ἐὰν δὲν πληρῶσιν ὡρισμένους ὅρους ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας. Οἱ διάδρομοι πρέπει νὰ εἶναι εὐρύχωροι καὶ ἐλεύθεροι, αἱ ἔξοδοι κινδύνου ἐπαρκεῖς καὶ ὁραταὶ ἀπὸ τοὺς θεατάς, οἱ ἐξῶσται δὲ καὶ ἡ αἴθουσα ἀπὸ ἀπόψεως δοκιμῆς δέον νὰ πληροῖ τοὺς ὅρους ἀσφαλείας. Ἐνθυμούμεθα μετὰ φρίκης τὸ δρᾶμα τοῦ κινηματογράφου «Πανόραμα» ὅπου λόγῳ πανικοῦ καὶ ἐλλείψεως ἐπαρκῶν ἐξόδων κινδύνου εὗρον οἰκτρὸν θάνατον ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα νέους, πλὴν τῶν πολλῶν τραυματιῶν, καθημερινῶς δὲ παριστάμεθα θεαταὶ συνωστισμῶν καὶ ἄλλων παρομοίων ἀταξιῶν.

Βεβαίως ἡ ἀστυνομία λαμβάνει τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων προβλεπόμενα μέτρα, δὲν ἀρκεῖ ὅμως τοῦτο. Καὶ εἰς τὸ κοινὸν δέον νὰ ὑπάρχῃ κατανόησις καὶ προθυμία πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῆς ἀστυνομίας. Ὅταν ὁ χῶρος εἶναι ὑπερπληρωμένος καὶ ὁ ἀστυνομικὸς τῆς τάξεως ἀπαγορεύει τὴν τοποθέτησιν καθισμάτων εἰς τοὺς διαδρόμους, τὸ κοινὸν πρέπει νὰ πειθαρχῇ. Οἱ μανιώδεις καπνισταὶ νὰ μὴ ἐπιμένουν εἰς τὸ κάπνισμα. Ἐὰν τυχὸν σημειωθῇ ἔναρξις πυρκαϊᾶς ἢ λάβῃ χώραν μικροεπεισόδιον, τὸ κοινὸν νὰ μὴ σπεύσῃ νὰ ἐξέλθῃ τῆς αἰθούσης, διότι τοῦτο εἶναι ὀλέθριον.

Διὰ τὸ ζήτημα τῆς τηρήσεως τῆς εὐκοσμίας καὶ τῆς προστασίας τῆς ἠθικῆς εἰς τὰ διάφορα δημόσια κέντρα καὶ τόπους δημοσίων συναθροίσεων ἐπίσης ἡ ἀστυνομία ἔχει ν' ἀντιμετωπίσῃ σκληρὰ καθήκοντα. Ἅπαντα τὰ δημόσια κέντρα δέον νὰ πληρῶσι τοὺς στοιχειώδεις κανόνας εὐπρεπείας καὶ ἠθικῆς.

Τὰ διάφορα μπάρ, καμπαρέ, κέντρα διασκεδάσεως κ.λ.π., δύνανται νὰ χρησιμοποιῶσι χορευτρίας, ντιζὲζ κ.λ.π. πρὸς τέρψιν τῶν θαμώνων. Ἡ ἐξάσκησις ὅμως τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου ἔχει ὡρισμένα ὅρια, πέραν τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι φραγ-

μοί. Κατὰ τὸ παρελθὸν διεπιστώθη, ὅτι πλεῖστα κέντρα διετήρουν ἰδιαίτερα διαμερίσματα πρὸς ἀκολασίαν. Τὸ ἔτος 1932 συνελήφθη χοροδιδάσκαλος, διότι ὑπὸ τὸ καμουφλὰζ τοῦ χοροδιδασκαλείου εἶχεν ὡρισμένας προαγωγούς, αἵτινες παρέσυρον ἀνηλίκους κορασίδας εἰς γκαρσονιέρας. Τὸ 1939 εἴς τινα ταράτσαν παρὰ τὴν συνοικίαν Νεαπόλεως συνήρχοντο ἐπὶ καταβολῇ εἰσιτηρίου 2.000 δρχ. νέοι καὶ νέαι προκειμένου νὰ παρακολουθήσωσι προβολὴν κινηματογραφικῆς ταινίας ἀκολάστων πράξεων. Ἐν συνεχείᾳ δὲ τοῦ θεάματος τούτου μετέβαινον εἰς ὡρισμένον φωτογραφεῖον ἀνήλικα κοράσια μετὰ νέων πρὸς λῆψιν ἀκολάστων φωτογραφιῶν. Εἰς κινηματογράφον τῆς Λεωφόρου Πανεπιστημίου πλεῖστα κρούσματα ἐσημειώθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἐκ μέρους παθολογικῶν τύπων, οἵτινες ἐπεχείρουν ἀσελγεῖς πράξεις κατ' ἀνηλίκων. Εἰς κοσμικὴν οἰκίαν παρὰ τὸ Παλαιὸν Φάληρον συνήρχοντο διάφορα ζεύγη, ἐπιδιδόμενα εἰς λῆψιν ναρκωτικῶν καὶ ἄλλας ἀκολασίας. Γνωστὸν κέντρον παρὰ τὸ Μεταξουργεῖον διετήρει πρὸ ἐτῶν ὑπόγειον αἴθουσαν διὰ παρομοίας πράξεις, πλεῖστα δὲ ἄλλα κέντρα εἶχον μεταβληθῆ εἰς ἄντρα χασισοποσίας ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ καταστραφὲν Ἐγκληματολογικὸν Μουσεῖον τῆς Ἀσφαλείας πλεῖστα πειστήρια εἶχε συλλέξει.

Τὰ παρατιθέμενα ὀλίγα παραδείγματα, ἐλάχιστα μαρτυροῦν περὶ τῶν συμβαινόντων εἰς τὰς μεγαλουπόλεις καὶ τὰ ἕνεκα τούτων ἀπορρέοντα καθήκοντα τῆς ἀστυνομίας πρὸς ἀνάσχεσιν τῆς κοινωνικῆς διαφθορᾶς.

Καὶ τὸ κοινὸν ὅμως ἐν προκειμένῳ, δέον νὰ ἔρχεται πάντοτε ἀρωγόν, οἱανδήποτε δὲ ἐπέμβασιν ἀστυνομικοῦ διὰ ζητήματα εὐπρεπείας καὶ ἠθικῆς, πρέπει ὁ καθ' οὗ ἡ παρατήρησις καὶ ὁ συμπαριστάμενος, νὰ δέχωνται προθύμως καὶ νὰ συμμορφοῦνται ἄνευ ἀντιρρήσεως. Βεβαίως ὁ ἀστυνομικὸς εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δέον νὰ ἐπεμβαίνῃ μετὰ περισκέψεως, ἐφ' ὅσον ὅμως ἐπενέβη, εἶναι ἔργον τῶν προϊσταμένων του νὰ κρίνουν τὸ ὀρθὸν ἢ μὴ τῆς ἐνεργείας του.

Ἐπίσης ἀναγκαία εἶναι ἡ παρὰ τῆς ἀστυνομίας ἐπιτήρησις τῶν τόπων συγκεντρώσεως κατὰ τὰς ἐμπορικὰς πανηγύρεις καὶ θρησκευτικὰς τελετάς, ἀγορεύσεις ρητόρων, διαλέξεις κ.λ.π. Εἰς τὰς συναθροίσεις ταύτας λόγῳ τῆς συγκεντρώσεως πολλῶν ἀτόμων εὑρίσκουσι τὴν εὐκαιρίαν νὰ δρῶσι κλέπται ἀπατεῶνες κ.λ.π. Οἱ ἀστυνομικοὶ περιφέρονται παντοῦ, προσπαθοῦντες ὅσο τὸ δυνατὸν νὰ προστατεύσωσι τοὺς συγκεντρωμένους πολίτας ἀπὸ τοῦ νὰ πέσωσι θύματα τῶν ἀνωτέρω κακοποιῶν.

Ἐπὶ πλέον ἡ ἀστυνομία μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν πάσης ἀνέσεως συγκοινωνιακῆς, διατροφῆς, διαμονῆς, καθαριότητος καὶ προλήψεως δυστυχημάτων ἰδίᾳ ἐκ πανικοῦ, ἥτις ἐνδέχεται δι' ἀσήμαντον αἰτίαν νὰ μεταδοθῇ εἰς τὸ κοινόν.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ συγκεντρωμένον πλῆθος ὑποβάλλεται εἰς πανικὸν εὐκολώτατα, οὐχὶ δὲ σπανίως συνέβησαν δυστυχήματα μεγάλης ἐντάσεως λόγῳ πανικοῦ δημιουργηθέντος ἐκ τοῦ μηδενός.

Οἱ ἀστυνομικοὶ παριστάμενοι, μὲ τὴν πεῖραν τὴν ὁποίαν ἔχουσιν ἀποκτήσει πρέπει νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐξουδετερώνουν ἀμέσως τὴν αἰτίαν τοῦ πανικοῦ καὶ νὰ καθησυχάζουν τὸ πλῆθος.

Ἀξία μνείας εἶναι μία περίπτωσις, καθ' ἣν εἷς μόνον ἀστυνομικὸς συνεκράτησε πλέον τῶν δύο χιλιάδων ἄτομα ἀπὸ πανικόν, ὅστις θὰ ἐσημείωνε πολλὰ δυστυχήματα. Ἐπρόκειτο περὶ πολιτικῆς συγκεντρώσεως κατὰ τὴν ὁποίαν ὡμίλει εἷς ὑπουργὸς τῆς τότε Κυβερνήσεως. Εἰς μίαν στιγμὴν ἠκούσθη κρότος, προελθὼν ἀπὸ πτῶσιν μιᾶς σιδηρᾶς τραπέζης καφφενείου, εὑρισκομένης εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς συγκεντρώσεως. Οἱ πρῶτοι τῶν ἀκροατῶν, νομίσαντες ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐπιθέσεως ἀντιφρονούντων, ἔσπευσαν πρὸς τὸ ἔμπροσθεν αὐτῶν ζαχαροπλαστεῖον μὲ τόσην βίαν ὥστε ἀνέτρεψαν τὰς ὑπαρχούσας τραπέζας, ἔθραυσαν τοὺς ὑελοπίνακας τῶν θυρῶν καὶ τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐτραυματίσθησαν, ἀνατραπέντες καὶ ποδοπατηθέντες ἀπὸ τοὺς ἑπομένους πανικοβλήτους. Τὸ κακὸν θὰ ἐσυνεχίζετο, ἀλλ' αὐτοστιγμεὶ εἶχε τὴν

ἑτοιμότητα εἷς ὑπαστυνόμος ν' ἀνέλθῃ ἐπὶ μιᾶς τραπέζης καὶ μὲ δυνατὴν καὶ ἐπιβλητικὴν φωνὴν νὰ λέγῃ «μὴ φοβεῖσθε, ἔπεσε ἕνα τραπέζι». Τοῦτο ἤρκησε ν' ἀποτραπῇ ὁ πανικὸς ἐν τῇ γενέσει του καὶ νὰ προληφθοῦν ἄλλα δυστυχήματα.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω συγκεντρώσεων γίνονται καὶ συγκεντρώσεις ἐπιδιώκουσαι σκοποὺς πολιτικούς.

Τὰ παντὸς εἴδους σωματεῖα καὶ ὀργανώσεις, πολλὰ τῶν ὁποίων κατευθύνονται ἀπὸ ἄτομα ἀντεθνικῶς ἐνεργοῦντα, εὑρίσκουσιν εὐκαιρίας καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καμουφλαρισμένα, ὡς π.χ. αἱ ἑνώσεις ἀθλητικῶν σωματείων ἢ τὰ περίφημα πάρτυ, νὰ βυσοδομοῦσι κατὰ τοῦ Κράτους. Αἱ συγκεντρώσεις αὗται δυνατὸν νὰ γίνουν καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἀστυνομίας. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας πᾶς νομιμόφρων πολίτης ἔχει ὑποχρέωσιν, ἐφ' ὅσον ὑποπίπτει εἰς τὴν ἀντίληψίν του ὕποπτόν τι περὶ συναθροίσεως νὰ γνωρίζῃ τοῦτο διὰ παντὸς προσφόρου μέσου εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

(Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχ. 72.000.— Ἑξάμηνος δραχ. 36.000.— Τιμὴ τεύχους δραχ. 3.000

ΕΤΟΣ Β΄. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 20ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1954)

Ὑπὸ Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α΄

Ε΄. ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΥ

10.—Τυχηρὰ παίγνια.
11.—Πυρκαϊαὶ—Ἐμπρησμοί.
12.—Μολυσματικαὶ νόσοι.

10. Τυχηρὰ παίγνια.

Ἡ μεγαλυτέρα πληγὴ τῆς κοινωνίας, ἡ ἐπούλωσις τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς τῆς σχετικῆς νομοθεσίας ἐκ μέρους τῆς ἀστυνομίας εἶναι τὰ τυχηρὰ παίγνια.

Ἡ χαρτοπαιξία εἶναι ἕξις, ἥτις καταλήγει εἰς μανίαν, ὅπως ἡ χασισοποτία, ὁ ἀλκοολισμὸς κ.λ.π. Ὁ καθ' ἕξιν χαρτοπαίκτης οἱουδήποτε φύλου, δὲν ἐργάζεται, ὁραματίζεται μόνον πλούτη, ταξίδια εἰς λουτροπόλεις, κοῦρσες, ἐρωτικὰ εἰδύλλια καὶ ἐπειδή, ὡς εἶναι φυσικόν, δὲν εἶναι εὔκολος ἡ πραγματοποίησίς των, μετέρχεται παντὸς εἴδους ἠθικὰ καὶ ἀνήθικα μέσα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν των. Πολλάκις ὁ χαρτοπαίκτης καταλήγει καὶ εἰς τὸ ἔγκλημα ἢ αὐτοκτονίαν, ἐκ τῶν χαρτοπαικτῶν δὲ προέρχωνται οἱ καταχρασταί, ἐκβιασταί, σωματέμποροι, ἀπατεῶνες, πόρναι κ.λ.π.

Ὁλόκληροι οἰκογένειαι διελύθησαν, ἀνδρόγυνα διεζεύχθησαν, νεάνιδες διεφθάρησαν καὶ σύζυγοι ἠπατήθησαν, ἡ μεγαλυτέρα δὲ διαφθορὰ εἰς τοὺς κόλπους μιᾶς οἰκογενείας καὶ κατ' ἀκολουθίαν εἰς τὸ σύνολον, προέρχεται ἀπὸ τὴν ἕξιν πρὸς χαρτοπαιξίαν τῶν γονέων ἢ συζύγων. Οἱ μόνοι κερδισμένοι ἐν προκειμένῳ εἶναι οἱ οἰκοδεσπόται ἢ λεσχιάρχαι, ἐφ' ὅσον δὲν χαρτοπαίζουσι. Οὗτοι μὲ τοὺς περιφήμους «κράχτες των» εἶναι οἱ πλέον ἐπικίνδυνοι. Τὰ θύματά των κυρίως συγκαταλέγονται μεταξὺ τῶν πλουσίων ἢ ἀφελῶν χωρικῶν ἢ διαχειριστῶν χρημάτων.

Ἐν προκειμένῳ σπουδαῖον ρόλον παίζει τὸ γυναικεῖον φῦλον. Καλλιπάρειοι νέαι, ἐκ τῶν προτέρων κατηρτισμέναι, κοσμοῦσι συνήθως τὰ κέντρα χαρτοπαιξίας. Αὗται ἐνεργοῦσι κατ' ἐντολὴν τοῦ λεσχιάρχου ἢ οἰκοδεσπότου καὶ μετέρχονται παντὸς εἴδους τεχνάσματα διὰ τὴν προσέλκυσιν θυμάτων.

Ἐρωτικὰ εἰδύλλια πλέκουσι, συζύγους καὶ θυγατέρας παρασύρουσι πρὸς ἀτίμωσιν εἰς παραπλεύρως τῶν λεσχῶν δωμάτια. Κοσμήματα παντὸς εἴδους καὶ ἐνδυμασίαι ἀκόμη ἐτέθησαν εἰς τὰς χαρτοπαικτικὰς τραπέζας, ὁλόκληροι περιουσίαι ἐξηνεμίσθησαν, πλεῖσται αὐτοκτονίαι καὶ πτωχεύσεις ἔλαβον χώραν, πληθώρα δὲ ἀπατεώνων κυκλοφορεῖ εἰς τὰς μεγαλουπόλεις, προερχομένη, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐκ τῆς χορείας τῶν χαρτοπαικτῶν.

Ὡς παίζοντες τυχηρὰ παίγνια θεωροῦνται ἀπὸ τοῦ γνωστοῦ παπατζῆ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς μέχρι τοῦ οἰκοδεσπότου τῆς ἐπαύλεως εἰς ἣν λειτουργεῖ ρολίνα.

Ἡ ἀποστολὴ τῆς ἀστυνομίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν δίωξιν τῶν τυχηρῶν παιγνίων εἶναι δύσκολος καὶ πάρα πολὺ λεπτή.

Διὰ νόμων βεβαίως κατοχυροῦνται αἱ ἐνέργειαι αὐτῆς, εἶναι ὅμως ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ ἀνακάλυψις τῶν λειτουργούντων μυστικῶν κέντρων τυχηρῶν παιγνίων προσκρούει ἐνίοτε εἰς τὸ ἀπαραβίαστον τοῦ ἀσύλου καὶ εἰς ἄλλας παρεμβάσεις. Πολλάκις συνελήφθησαν μεταξὺ τῶν παιζόντων πρόσωπα τῆς ἀνωτάτης ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας καὶ κοινωνικῆς τάξεως καὶ οὐχὶ σπανίως ἐδημιουργήθησαν διάφορα ζητήματα, ἐπιφέροντα χαλάρωσιν τῶν προληπτικῶς ἢ κατασταλτικῶς ληφθέντων μέτρων.

Ἐν τοσούτῳ τὸ γενικώτερον συμφέρον τῆς πολιτείας ἐπιτάσσει, ὅπως ἡ ἀστυνομία ἐνεργῇ κατὰ τρόπον ἄτεγκτον, μὴ ὀρρωδοῦσα πρὸ οἱουδήποτε ἐμποδίου.

Ἐκ παραλλήλου ὅμως ἀπορρέουσι καὶ ἠθικαὶ ὑποχρεώσεις τοῦ κοινοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ ἀστυνομία ἔχει ἀνάγκην συνδρομῆς, συνισταμένης ἐν προκειμένῳ εἰς τὰ ἑξῆς :

α) Ὁσάκις ἐνεργοῦνται αἰφνιδιασμοὶ εἴς τινα οἰκίαν ἢ κέντρον, ἔνθα τυχαίως εὑρίσκονται πρόσωπα ἀμέτοχα, νὰ μὴ φέρωσι προσκόμματα, εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀστυνομίας, ὅπερ προϋποθέτει ταχύτητα ἐνεργείας, ἀλλὰ ν' ἀναμένωσι τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως, ὄντες βέβαιοι ὅτι θὰ διαπιστωθῇ ἡ ἀθῳότης των. β) Ὁσάκις καλοῦνται πρὸς συμμετοχὴν εἰς οἱονδήποτε παίγνιον νὰ προσέχωσι τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον τοὺς καλεῖ καὶ νὰ τοὺς διέπῃ πάντοτε ἡ ἐπιφυλακτικότης ὡς πρὸς τὴν συμμετοχήν, ἰδίᾳ δι' ὡρισμένα πρόσωπα, ἅτινα ἐνδέχεται νὰ συγκαταλέγωνται μεταξὺ τῶν ὑπόπτων τύπων «χαρτοκλεπτῶν» κ.λ.π. γ) Πρόσωπα κατέχοντα θέσιν διαχειριστοῦ δημοσίου πλούτου εἶναι ἀσυμβίβαστον νὰ παίζωσι εἰς τυχηρὰ παίγνια, δι' ὃ καὶ πρέπει νὰ γνωστοποιῶνται εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Πᾶς πολίτης ἔχει ἐπιτακτικὸν καθῆκον νὰ γνωστοποιῇ δι' οἱουδήποτε μέσου πᾶν σχετικὸν μὲ τὴν λειτουργίαν τυχηρῶν παιγνίων εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

11. Πυρκαϊαὶ—Ἐμπρησμοί.

Γνωσταὶ εἶναι αἱ καταστροφαὶ ἐκ τῶν πυρκαϊῶν καὶ προφανὴς ὁ ἐξ αὐτῶν κοινωνικὸς κίνδυνος, δεδομένου ὅτι αἱ περισσότεραι ἔχουσιν οἰκονομικὰ ἐλατήρια, ἤτοι τὴν εἴσπραξιν ἀσφαλειῶν ἢ τὴν συγκάλυψιν κλοπῶν, καταχρήσεων καὶ πτωχεύσεων.

Πυρκαϊὰς ἔχομεν δύο εἰδῶν, τὰς τυχαίας καὶ τοὺς ἐμπρησμοὺς ἐκ δόλου ἢ ἐξ ἀμελείας.

Διὰ τὰς πρώτας ἡ ἀστυνομία λαμβάνει προληπτικῶς τὰ προσήκοντα μέτρα εἰς τὸ κοινὸν ὅμως, κυρίως ἐναπόκειται ἡ τήρησις τῶν ἐκδιδομένων διατάξεων καὶ ἡ πρόληψις πυρκαϊῶν. Ἐναποθήκευσις ἐκρηκτικῶν ἢ ἄλλων εὐφλέκτων ὑλῶν (δυναμῖτις, πυρῖτις, χόρτον, καύσιμοι ὗλαι) δὲν πρέπει νὰ γίνεται χωρὶς προηγουμένως νὰ πληρωθῶσιν ὡρισμένοι ὅροι, οὓς μόνον ἡ ἀστυνομία καὶ ἡ ἁρμοδία πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία γνωρίζει. Οὐδεὶς πολίτης πρέπει ν' ἀνέχεται τὴν γειτνίασιν τοιούτων ἑστιῶν, ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχουσιν αἱ ὡς ἄνω προϋποθέσεις.

Πολλὰ εἶναι τὰ παραδείγματα κατὰ τὸ παρελθόν, κατὰ τὰ ὁποῖα ὁλόκληρα τετράγωνα ἀπετεφρώθησαν.

Αἱ περιπτώσεις ὅμως, εἰς τὰς ὁποίας ἡ ἀστυνομία δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ προληπτικῶς ἀλλὰ μόνον κατασταλτικῶς, καὶ τοῦτο ἐφ' ὅσον τύχῃ τῆς συνδρομῆς τοῦ κοινοῦ, εἶναι **οἱ ἐμπρησμοί.**

Κάτοχος παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου μεγάλου οἰκοπέδου μὲ παλαιὰ οἰκήματα, ἐπιθυμῶν νὰ κτίσῃ μέγαρον, ἔθεσε πῦρ δι' ἑνὸς ἐκ τῶν μισθωτῶν, ἐπειδὴ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξώσῃ τοὺς μισθωτάς. Ἔμπορος τὸ ἔτος 1936, εὑρισκόμενος εἰς πρόθυρα πτωχεύσεως, δι' εἰδικοῦ μηχανήματος τοποθετηθέντος εἰς τὸ μέσον τοῦ καταστήματος, ἐνέπρησε τοῦτο μὲ σκοπὸν ὅπως εἰσπράξῃ τὴν ἐκ πέντε χιλιάδων λιρῶν ἀσφάλειαν.

Διαχειριστὴς ὑλικοῦ τοῦ Δημοσίου, λόγῳ καταχρήσεως ὡρισμένων ποσοτήτων ἐκ τούτου, ἐνέπρησε τὴν ἀποθήκην πρὸς συγκάλυψιν. Δύο διαρρῆκται εἰσελθόντες εἴς τι κατάστημα ἐν Πειραιεῖ, ἐφόνευσαν κατόπιν πάλης τὸν ὑπάλληλον τοῦ καταστήματος, πρὸς συγκάλυψιν δὲ τοῦ ἐγκλήματος ἔθεσαν πῦρ κατὰ τὴν ἀναχώρησίν των. Ἐμπορορράπτης τῆς ὁδοῦ Ἀριστείδου ἀπὸ ἀμέλειάν του ἐγκατέλειψεν ἀνημμένον τὸ σίδηρον εἰς τὴν τράπεζαν, ἕνεκα δὲ τούτου προῆλθε πυρκαϊὰ ἐκ τῆς ὁποίας ἠπειλήθη ἡ ἀποτέφρωσις ὁλοκλήρου τοῦ τετραγώνου.

Τὰ ὀλίγα αὐτὰ παραδείγματα δεικνύουν τὰς περιπτώσεις ἐμπρησμοῦ ἐκ δόλου ἢ ἐξ ἀμελείας, αἵτινες κολάζονται ἀναλόγως ὑπὸ τοῦ κοινοῦ Π. Ν.

Διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ὑπαιτίων ἡ ἀστυνομία ἐνεργεῖ ὅτι ἐπιβάλλεται. Τὸ ἔργον της ὅμως εἶναι δύσκολον, διότι ὁ ἐμπρηστὴς καταστρώνει σχέδιον σατανικόν, ὥστε ν' ἀποφευχθῇ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἐμπρησμοῦ. Σημειωτέον ὅτι τὰ 90 % τῶν πυρκαϊῶν εἶναι ἐμπρησμοί. Ἀπόδειξις δὲ ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς, ἐλλείψει ἀσφαλειῶν, ἐλάχισται πυρκαϊαὶ ἔλαβον χώραν.

Ἡ μὴ ἄμεσος ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας διαλεύκανσις τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐμπρησμοῦ ἔχει σοβαρὰς συνεπείας, διότι δίδεται εὐκαιρία πρὸς μίμησιν. Διὰ τοῦτο, τὸ κοινόν, τὸ ὁποῖον παρίσταται πολλάκις μάρτυς τραγικοῦ θεάματος, ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συντρέχῃ προθύμως τὴν ἀστυνομίαν, εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ὁποίας δέον νὰ θέτῃ πᾶν στοιχεῖον χρήσιμον εἰς τὴν ἀνάκρισιν. Ἂν λ.χ. ὁ ἰδιοκτήτης ἦτο μανιώδης παίκτης εἰς τὸ ἱπποδρόμιον, ἢ εἰς τυχηρὰ παίγνια, ἂν διαχειριστὴς–ὑπάλληλος καταστήματος συνετήρει παλλακίδα διάγουσαν πολυδάπανον βίον, ἂν ὁ ἔμπορος εἶχε πολλὰ χρέη ἢ ἐν καιρῷ νυτὸς ἐφωράθη ἐξερχόμενος τοῦ καταστήματος κ.λ.π., δὲν πρέπει αἱ πληροφορίαι αὗται νὰ μείνωσιν ἄγνωστοι εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἀλλὰ τὸ ταχύτερον νὰ γνωστοποιηθῶσι παρὰ τοῦ κατέχοντος ταύτας πολίτου.

Γενικῶς εἰς τὰς πυρκαϊὰς ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν πᾶς πολίτης νὰ εἰδοποιῇ τὴν πυροσβεστικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν ἀστυνομίαν. Ἐπὶ τούτοις ἐνδείκνυται ὁ τὸ πρῶτον ἀντιληφθεὶς τὴν πυρκαϊὰν νὰ συγκρατήσῃ πᾶν περιστατικὸν χρήσιμον εἰς τὴν ἀνάκρισιν. Μέχρις ὅτου δὲ καταφθάσῃ ἡ πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία καὶ ἡ ἀστυνομία δὲν ἐπιτρέπεται εἰς οὐδένα νὰ πλησιάσῃ εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς, διότι ἐνδέχεται νὰ συμβοῦν ἐκρήξεις ἢ νὰ ἐκληφθῇ ὡς κλέπτης.

Τὰς ἐργασίας κατασβέσεως καὶ διασώσεως διευθύνει ὁ ἐπικεφαλῆς τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας, συνεπικουρούσης καὶ τῆς ἀστυνομίας.

Ἡ ἀστυνομία θὰ πράξῃ τὸ καθῆκον της διὰ τὴν διάσωσιν τῶν κινδυνευόντων προσώπων καὶ διασφάλισιν τῆς ἐκθέτου περιουσίας. Πολλάκις ὅμως ἔχει ἀνάγκην καὶ ἐνισχύσεως τοῦ κοινοῦ, καθιερωμένης καὶ διὰ ρητῆς διατάξεως τοῦ Νόμου. Ἡ ἐνίσχυσις ὅμως αὕτη πρέπει νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὸν ἐπικεφαλῆς τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως, ἄλλως οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα ἐπεμβάσεως εἰς τὰ ἔργα τῆς κατασβέσεως καὶ διασώσεως, τοὐναντίον πρέπει οἱ πολῖται ν' ἀπομακρύνωνται ἐκ τοῦ τόπου τῆς πυρκαϊᾶς καὶ τοῦτο ἵνα μὴ φέρωσιν ἐμπόδια εἰς τὴν ἐλευθέραν κίνησιν τῶν μέσων κατασβέσεως τῆς πυρᾶς.

12. Μολυσματικαὶ νόσοι.

Καίτοι τὸ θέμα τοῦτο ἀνάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς καὶ τῶν Ὑγειονομικῶν Κέντρων, ἐν τούτοις καὶ ἡ ἀστυνομία διὰ τῶν ὀργάνων της δέον ν' ἀγρυπνῇ, νὰ εἰδοποιῇ πάραυτα τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν, νὰ φρουρῇ τοὺς ἑκάστοτε εἰς ἀπομόνωσιν τελοῦντας καὶ νὰ ἐφαρμόζῃ μετ' ἀκριβείας τὰς ἐκδιδομένας ὑγειονομικὰς διατάξεις.

Κυρίως μολυσματικαὶ νόσοι εἶναι : ὁ ἐξανθηματικὸς τῦφος, ἡ χολέρα, ἡ πανώλης, ἡ εὐλογία, ἡ λέπρα, ἡ φυματιώδης μηνιγγῖτις, ἡ λύσσα, ἡ διφθερῖτις, ἡ ὀστρακιὰ κ.λ.π.

Πᾶς οἰκοδεσπότης ἢ ἔνοικος ἢ ἰατρὸς ἐπὶ ποινῇ, ἔχουσιν ὑποχρέωσιν νὰ εἰδο-

ποιῶσιν ἀμέσως τὴν ἀστυνομίαν ἢ ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν ὡς ἐμφανισθῇ κροῦσμα ἢ ὕποπτον σημεῖον μολυσματικῆς νόσου. Ὅταν διαταχθῇ ἡ ἀπομόνωσις τοῦ ἀσθενοῦς ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐπικοινωνία μετ' αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὴν ἴασιν ἢ τὸν θάνατον τοῦ ἀσθενοῦς ἀπαρεγκλίτως δέον νὰ τηρῶνται αἱ συμβουλαὶ τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας. Ἐν περιπτώσει δήξεως ἐκ μέρους κυνὸς ἀπαραιτήτως ὁ δηχθεὶς δέον νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἀντιλυσιατρικὴν ἐξέτασιν, ὁ κύων δὲ νὰ συλληφθῇ ἢ φονευθῇ.

Εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς περιπτώσεις ἡ ἀστυνομία, παρ' ὅλους τοὺς ἀμέσους κινδύνους τῆς ὑγείας τῶν ὀργάνων της, ἐπιβλέπει τὴν τήρησιν τῶν ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους μέτρων.

Ἀλλὰ καὶ πᾶς πολίτης ἔχει ἠθικὴν ὑποχρέωσιν τόσον πρὸς περιφρούρησιν τῆς ὑγείας του ὅσον καὶ διὰ τὴν προστασίαν τῆς ὑγείας τοῦ συνόλου νὰ συμμορφοῦται ἐπακριβῶς πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς ἀστυνομίας καὶ τῶν ὑγειονομικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους.

(Συνεχίζεται)

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1954)

Ὑπὸ Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α'

Ε'. ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΥ

13.—Κίνησις τῶν ἀλλοδαπῶν.
14.—Ἐμπόριον.
15.—Ἡ Ἀστυνομία ὡς ἐκτελεστικὸν ὄργανον τοῦ Κράτους.
16.—Γενικὰ περὶ τῆς δράσεως τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων.

13. Κίνησις τῶν ἀλλοδαπῶν.

Ἡ εἴσοδος καὶ παραμονὴ τῶν ἀλλοδαπῶν ἐν Ἑλλάδι ἔχει ρυθμισθῇ δι' εἰδικῶν νόμων καὶ κανονισμῶν, οἵτινες καθορίζουσι τὰς προϋποθέσεις τῆς κινήσεως ταύτης.

Οἱ Ἕλληνες φύσει φιλόξενοι παρέχουσιν ἀνυστεροβούλως εἰς τὴν χώραν των φιλοξενίαν εἰς πάντα ξένον, πρέπει ὅμως νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει των ὅτι πάντες οἱ ξένοι δὲν εἶναι ἄδολοι ἔναντι τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Μεταξὺ τῶν ἐν Ἑλλάδι φιλοξενουμένων ξένων, πρέπει νὰ γνωρίζωμεν ὅτι πάντοτε θὰ ὑπάρχουν καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ ἐπιβουλεύωνται καὶ θὰ βυσοδομοῦν κατὰ τῆς Πατρίδος μας.

Οἱ ξένοι οὗτοι, οἵτινες θ' ἀσκοῦν τὸ βδελυρὸν ἔργον τῆς κατασκοπείας ἢ τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας εἰς βάρος τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος, θὰ ἐπιχειρήσωσι νὰ ὑπεισέλθωσιν εἰς ἅπαντα τὰ ἐπίπεδα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς ὑπὸ διαφόρους μορφὰς (διπλωμάτου, ἐκδρομέως, διδασκάλου, σπουδαστοῦ κ.λ.π.). Πλεῖστα παραδείγματα τοιαύτης ἀντεθνικῆς δράσεως ἐκ μέρους ξένων εἰς βάρος τῆς πατρίδος μας δυνάμεθα νὰ μνημονεύσωμεν ἐνταῦθα.

Ξένος ἀρχιτεχνίτης ἐργοστασίου κατελήφθη τηρῶν σχεδιαγράμματα καὶ στατιστικὴν περὶ τοῦ τρόπου κατανομῆς τῶν παραγομένων πρώτων ὑλῶν. Ἕτερος νεαρὸς ξένος φωτογράφος μὲ πλαστὴν ἑλληνικὴν ταυτότητα, ἐλάμβανε κρυφίως φωτογραφίας τῶν θέσεων ἀποθηκῶν πολεμικῶν εἰδῶν. Σχεδιαστὴς καθολικὸς καλόγηρος κατελήφθη σχεδιάζων τοποθεσίας ὀχυρωματικῶν ἔργων. Ξένη θαλαμηπόλος ἐργαζομένη εἰς οἰκίαν ὑπαλλήλου χαρτογραφικῆς ὑπηρεσίας κατώρθωσε ν' ἀποσπάσῃ χάρτην ἐμπιστευτικοῦ περιεχομένου. Ξένος ἀξιωματικὸς—κατάσκοπος—συνδεθεὶς ἐρωτικῶς μετὰ δακτυλογράφου ὑπουργείου, ἀπέσπα τακτικῶς ἀντίγραφα δακτυλογραφουμένων ἐμπιστευτικῶν ἐγγράφων μεγίστης σπουδαιότητος, ἅτινα παρέδιδε εἰς ἐχθροὺς τῆς Πατρίδος μας.

Πρόσφατα ἐξ ἄλλου εἶναι πλεῖστα περιστατικὰ κατασκοπείας καὶ ἀντεθνικῆς δράσεως ἐντὸς τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος τόσον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς καὶ τῆς Δεκεμβριανῆς στάσεως ὅσον καὶ ἀργότερον εἰς τὰς Βορείους κυρίως ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος, ὅπου ἐχύθη ἄφθονον ἑλληνικὸν αἷμα ἐξ αἰτίας τῆς ξένης καταχθονίου προπαγανδιστικῆς δράσεως, ἥτις εἶχεν ἐξαποστείλει τοὺς πράκτοράς της μεταξύ μας.

Εἰς τοὺς ξένους γενικῶς πρέπει βεβαίως νὰ εἴμεθα φιλόφρονες, δὲν πρέπει ὅμως νὰ ἔχωμεν ποτὲ μετ' αὐτῶν κοινὰ μυστικὰ ἀσφαλῶς ὑπάρχουν ξένοι ἀγαπῶντες τὴν πατρίδα μας, ὑπάρχουν ὅμως καὶ τοιοῦτοι ἀπεργαζόμενοι τὴν ἀποσύνθεσίν της. Οἱ κατέχοντες ἐμπιστευτικὰς θέσεις δημόσιοι λειτουργοὶ δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ διατηρῶσι στενὰς σχέσεις μετὰ τῶν ξένων, εἰς τὰς κοινωνικάς των δὲ σχέσεις πρέπει νὰ εἶναι πολὺ προσεκτικοὶ καὶ νὰ τοὺς διακρίνῃ ἀπόλυτος ἐχεμύθεια.

Οἱ Ἕλληνες ἰδίᾳ οἱ κατέχοντες σημαινούσας θέσεις ἐν τῇ δημοσίᾳ ζωῇ πρέπει νὰ εἶναι προσεκτικοὶ εἰς τὴν πρόσληψιν τῶν ξένων διδασκάλων, θεραπαινίδων κ.λ.π. οὐδεμίαν δὲ ἐμπιστοσύνην νὰ ἔχουν εἰς τούτους.

Ἡ ἀστυνομία μὲ κόπους πολλοὺς καὶ περισσοτέρας θυσίας αἵματος παρακουθεῖ καὶ ἐξουδετερώνει τὴν ἐγκληματικὴν ταύτην, εἰς βάρος τῆς πατρίδος μας, δρᾶσιν τῶν ξένων πρακτόρων. Εἰς τὴν προσπάθειάν της ὅμως ταύτην ἔχει ἀνάγκην ἀπόλυτον τῆς συνδρομῆς τοῦ κοινοῦ, ἰδίᾳ τῶν ἀκραιφνῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν. Κάθε ὕποπτος κίνησις ξένου, πᾶσα πληροφορία περὶ τοῦ ποιοῦ καὶ τῶν σχέσεων οἱουδήποτε ἀλλοδαποῦ πρέπει ἀμελλητὶ νὰ παρέχηται εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἥτις εἶναι εἰς θέσιν βάσει καὶ τῶν ἰδικῶν της στοιχείων νὰ μορφώσῃ σαφῆ γνώμην περὶ τῶν σκοπῶν καὶ τῆς δράσεως τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα διαμενόντων ξένων.

Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπαγρυπνῶμεν ἐπὶ τῆς ζωῆς καὶ τῶν σχέσεων παντὸς ἀλλοδαποῦ καὶ νὰ ἐνημερώνωμεν τὴν ἀστυνομίαν ἐπὶ πάσης ὑπόπτου πληροφορίας ἢ ἀμέσου ἀντιλήψεως περὶ τῶν κινήσεων τούτου.

14. Ἐμπόριον.

Τὸ ἐμπόριον εἶναι γενικὴ ἔννοια εἰς ἣν ἐμπεριέχεται ἅπας ὁ γεωργοπαραγωγικός, βιομηχανικός, βιοτεχνικός, ἐμπορικὸς καὶ ἐπαγγελματικὸς κόσμος. Τὸ ἐμπόριον ἀποτελεῖ τὴν καρδίαν ἑνὸς κράτους. Ἄνευ ἐμπορίου δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ βιώσιμον κράτος, ἐφ' ὅσον δὲ τὸ ἐμπόριον βαίνει καλῶς καὶ τὸ κράτος ἐξελίσσεται πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὸν πολιτισμόν. Ἐὰν τὸ ἐμπόριον συναντᾷ δυσχερείας καὶ τὸ κράτος θὰ παρουσιάζῃ μίαν νοσηρὰν κατάστασιν. Τὸ ἐμπόριον κατὰ κανόνα δέον νὰ διέπῃ ἡ ἐλευθερία ὁπότε λειτουργεῖ ὁ κανὼν τῆς προσφορᾶς καὶ ζητήσεως.

Ὁ ἔμπορος ὅστις διαθέτει τὰ κεφάλαιά του βασίζεται πάντοτε εἰς τὴν ἐλπίδα τοῦ κέρδους, τὸ ὁποῖον καὶ εἶναι ἀνάλογον τῶν κεφαλαίων του, τῶν προσπαθειῶν του, τῆς εὐφυΐας καὶ ἐργατικότητός του. Ἡ ἐλπὶς αὕτη τοῦ κέρδους δημιουργεῖ εἰς τὸν ἔμπορον τὴν ἅμιλλαν ἥτις ἐξελίσσεται πρὸς τὸν πολιτισμόν. Οἱοσδήποτε παρεμβατισμὸς συνεπαγόμενος τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς ἐλπίδος ταύτης ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὸν μαρασμὸν καὶ κατ' ἀκολουθίαν τὴν μὴ ἄνοδον πρὸς τὴν εὐημερίαν καὶ τὸν πολιτισμόν.

Τὸ ἰδεῶδες τοῦ ἐμπορίου πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τοῦ κοινοῦ καὶ μιᾶς κυβερνήσεως εἶναι μόνον ὅταν ὑπάρχῃ ἐλευθερία καὶ ἰσοζύγιον μεταξὺ εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν. Τότε τὰ ἀγαθὰ θὰ κατανέμωνται ἀναλόγως καὶ θὰ ἐπέρχεται συναγωνισμὸς ὅστις δημιουργεῖ καὶ τὴν πτῶσιν τῶν τιμῶν μέχρι τοῦ κόστους.

Ἐν τοσούτῳ ὅμως ἡ τάσις ἑνὸς ἐμπόρου πρὸς ἀπόκτησιν κερδῶν, δὲν ἐνδείκνυται νὰ εἶναι ἀπεριόριστος, διότι τὸ τοιοῦτον θὰ ἐδημιούργει ἀντίθετα ἀποτελέσματα. Τὸ κράτος πρέπει νὰ ἐπεμβαίνῃ ἀνασχετικῶς, προστατευτικῶς ὅμως καὶ διὰ τὸν ἔμπορον καὶ διὰ τὸ κοινόν. Διὰ τὸν ἔμπορον θὰ ὁρίσῃ ὡρισμένα θεμιτὰ ὅρια κέρδους, πέραν τῶν ὁποίων θὰ ὑπάρχῃ αἰσχροκέρδεια. Διὰ τὸ ἐμπόριον ἐπίσης δύναται τὰ κράτος νὰ ἐπέμβῃ πρὸς ρύθμισιν τοῦ τρόπου κατανομῆς ἢ διαθέσεως ὡρισμένων ἐμπορευμάτων. Ἐπίσης πρὸς προστασίαν τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς ἢ καὶ γενικῶς τοῦ ἐμπορίου, τὸ κράτος ἐπεμβαίνει ἑκάστοτε καὶ ρυθμίζει ἀναλόγως τὰς εἰσαγωγὰς καὶ ἐξαγωγὰς πρὸς ἀποτροπὴν ζημιῶν ἕνεκα ὑπερπαραγωγῆς ἢ πληθωρικῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγῆς ὡρισμένων προϊόντων.

Ἅπαντα ὅμως τὰ μέτρα ταῦτα τοῦ παρεμβατισμοῦ τὰ ὁποῖα ρυθμίζονται δι' ἀγορανομικῶν διατάξεων πρέπει ἐπαναλαμβάνομεν νὰ ἔχωσι προστατευτικὸν χαρακτῆρα, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ ἐκτείνωνται μέχρι τοιούτου σημείου, ὥστε ν' ἀποκλείεται ἀπὸ τὸν ἔμπορον ἡ ἐλπὶς πρὸς ἐπαύξησιν τῆς περιουσίας του.

Ἡ ἀστυνομία ἐν προκειμένῳ διὰ τῶν ἀγορανομικῶν τμημάτων εἶναι ἐπιφορτισμένη μὲ τὸν ἔλεγχον τοῦ ἐμπορίου καὶ πρέπει νὰ ἐνεργῇ μὲ τὰ ὡς ἄνω δεδομένα.

Τὰ ἁρμόδια ἀγορανομικὰ ὄργανα ἀρκοῦνται κατὰ πρῶτον λόγον εἰς νουθεσίας πρὸς τοὺς ἐμπόρους διὰ τὴν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν νόμων ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των. Ἡ ποινικὴ δίωξις χρησιμοποιεῖται ὡς ἔσχατον μέσον ἔναντι τῶν κακῆς πίστεως ἐμπόρων, ἡ τιμωρία τῶν ὁποίων ἐπιβάλλεται πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν λοιπῶν. Ἡ ἀπόκρυψις ἢ ἡ συγκέντρωσις τῶν ἀγαθῶν εἰς περιωρισμένον ἀριθμὸν ἐμπόρων ἐπιφέρει ζήτησιν καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἀνατίμησιν. Ἡ προκειμένη περίπτωσις ὡς καὶ ἡ διὰ μεσιτῶν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν κατανάλωσιν διάθεσις ὡρισμένων ἀγαθῶν ἀποτελοῦν τὰς κλασσικὰς περιπτώσεις μαυραγοριτισμοῦ καὶ δέον ν' ἀποτρέπωνται.

Κάποτε ἀφίχθη ποσότης 1.000 σάκκων ζακχάρεως. Ὁ εἰσαγωγεὺς τὴν διέθεσεν εἰς ὡρισμένον ἀριθμὸν χονδρεμπόρων ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας. Ἐκ τῆς ποσότητος ταύτης δὲν διετέθη ἐν τῇ ἀγορᾷ οὔτε μία ὀκᾶ συνεπείᾳ, δὲ τούτου ἐπῆλθε ἀνατίμησις κατὰ χιλίας δραχμάς. Ἐξ ἀντιθέτου κατὰ τὸ ἴδιον κανονικὸν διάστημα ἀφίχθη ποσότης 300 σάκκων ἥτις διετέθη διὰ 100 καταστημάτων τῆς κεντρικῆς ἀγορᾶς εἰς τὴν κατανάλωσιν· ἀποτέλεσμα ἦτο ἡ πτῶσις τῆς τιμῆς τῆς ζακχάρεως καὶ ἡ ἐκ νέου ἐμφάνισις τῆς ἀποκρυβείσης τοιαύτης.

Ὁ μεγαλύτερος συντελεστὴς εἰς τὴν ὕψωσιν τῶν τιμῶν εἶναι ἡ ἀγοραστικὴ ἱκανότης τοῦ κοινοῦ. Ἐὰν τὸ κοινὸν ἕνεκα φημῶν ἢ ἄλλων ἀπατηλῶν διαδόσεων σπεύδῃ εἰς τὴν ἀγορὰν δυσαναλόγων μὲ τὰς ἀνάγκας του ποσοτήτων, δημιουργεῖται ζήτησις καὶ ἐν συνεχείᾳ σπάνις καὶ ἀνατίμησις. Ἐν προκειμένῳ ἐπέρχεται ἡ γενικωτέρα ἀναταραχὴ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ τὸ μόνον φάρμακον εἶναι τὸ καταναλωτικὸν κοινὸν τὸ ὁποῖον δέον νὰ ἐπεμβαίνῃ ἀνασχετικῶς, διὰ τῆς ἀζητησίας. Πάντως εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἐμπορίου δέον μεταξὺ ἀστυνομίας, ἁρμοδίων διοικητικῶν, ἀγορανομικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἐμπόρων νὰ ὑπάρχῃ συνεργασία καὶ ἀμοιβαία κατανόησις, μὲ κύριον σκοπὸν τὴν προστασίαν τοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ ἀπὸ αἰσχροκερδεῖς ἢ ἀπατηλὰς ἐμπορικὰς πράξεις, αἵτινες καὶ τοὺς ἰδιώτας καὶ τοὺς καλῆς πίστεως ἐμπόρους ζημιώνουσι.

15. Ἡ Ἀστυνομία ὡς ἐκτελεστικὸν ὄργανον τοῦ Κράτους.

Τὸ κυριώτερον ἐκτελεστικὸν ὄργανον τοῦ Κράτους εἶναι ἡ ἀστυνομία. Δι' αὐτῆς ἐκτελοῦνται ἅπασαι αἱ διαταγαὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἐξαρτωμένων ἐκ ταύτης δημοσίων ὑπηρεσιῶν. Αἱ δικαστικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ τοῦ Κράτους ἀρχαὶ δὲν θὰ δυνηθῶσιν ἄνευ τῆς ἀστυνομίας νὰ ἐπιτελέσουν τὸν προορισμόν των. Εἰς ταύτην θὰ διαβιβασθῶσι πρὸς ἐπίδοσιν καὶ ἐκτέλεσιν τὰ πάσης φύσεως καταδιωκτικὰ ἔγγραφα καὶ διὰ τῆς ἀστυνομίας θὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ διὰ φόρους τοῦ δημοσίου καταδιωκτικὰ τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν ἐντάλματα. Ἡ ἀστυνομία θὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐπιλύσεως πάσης διαφορᾶς προκυπτούσης μεταξὺ ἐριζόντων ἀτόμων καὶ γενικῶς εἰς ὅλα τὰ ἐπίπεδα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς συμπαραστάτις εἶναι ἡ ἀστυνομία, διότι εἰς ταύτην ἔχει ἀνατεθῆ προληπτικῶς καὶ κατασταλτικῶς ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νόμων καὶ διαταγῶν τοῦ Κράτους.

Ἀναλόγως τῆς ἐργασίας, ἀποδόσεως καὶ ἐμφανίσεως τῆς ἀστυνομίας ἐμφανίζεται καὶ ἡ ἰσχὺς μιᾶς Κυβερνήσεως, ἡ πρόοδος καὶ βαθμὸς πολιτισμοῦ τοῦ κράτους ὅπερ ἀντιπροσωπεύει.

Ἡ ἁλματώδης ἐξέλιξις τῶν συγχρόνων μεγαλουπόλεων προϋποθέτει καὶ ὕπαρξιν παρ' αὐταῖς ὑπηρεσίας μονίμου μὲ στελέχη καὶ ὑπαλλήλους ἰδιαζούσης μορφώσεως. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς ὑπηρεσίας ταύτης συγκεντροῦντες ὡρισμένα προσόντα, θὰ ἦσαν ἱκανοί, λόγῳ πείρας, μορφώσεως καὶ παραμονῆς ἀρκετοῦ χρόνου εἰς τὰς ἰδίας πόλεις, νὰ προσαρμοσθῶσι πρὸς τὰς συγχρόνους ἀπαιτήσεις τῆς πολιτείας καὶ νὰ γίνωσι φορεῖς τούτων πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως εἰς ἣν ὑπηρετοῦσιν. Ὁ πρωτόπειρος ἐπαρχιώτης ἀστυνομικὸς ὁ ἐλθὼν εἰς τὰς Ἀθήνας πρὸς κατάταξιν, μὲ τὴν πάροδον μιᾶς 10ετίας ἢ 20ετίας θὰ ἐξελιχθῇ ἀσφαλῶς εἰς ἕνα καλὸν ὑπηρέ-

την τοῦ κράτους, ἱκανὸν ν' ἀποκτήσῃ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν πολιτῶν. Καὶ ὁ κακὸς ὅμως ἐκεῖνος πολίτης τῶν μεγαλουπόλεων, ὁ τὸ πρῶτον ἐπισκεπτόμενος τὰς μεγαλουπόλεις ἀμόρφωτος ἐπαρχιώτης, οἱ πάσης κατηγορίας θερμόαιμοι ἢ δύστροποι καὶ ὀλιγώτερον κοινωνικοὶ πολῖται τῶν μεγαλουπόλεων, μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου καὶ μὲ τὴν συχνοτέραν ἐπαφὴν μετὰ τῶν παλαιῶν καὶ μονίμων τούτων ὀργάνων τῆς ἀστυνομίας, θ' ἀποβάλλωσι τὰς κακὰς ἕξεις, θὰ κατανοήσωσι τὰς ὑποχρεώσεις των πρὸς τὴν πολιτείαν, προσγειούμενοι καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν πραγματικότητα καὶ τελικῶς θὰ ἐθισθῶσιν εἰς τὴν τάξιν καὶ εὐνομίαν, ἀποβαίνοντες οὕτω καλοὶ καὶ πολιτισμένοι πολῖται.

Οὕτω διὰ τῆς ἀμοιβαίας συνεργασίας καὶ κατανοήσεως κοινοῦ καὶ ἀστυνομίας θὰ ἐπιτευχθῇ ἔστω καὶ ἀπὸ τῆς ἐπομένης γενεᾶς, ὁ γενικὸς πόθος, ὅπως ἡ χώρα μας ἐξελιχθῇ ἀπὸ ἀπόψεως πολιτισμοῦ εἰς ἐφάμιλλον τῶν Εὐρωπαϊκῶν, συντελούσης ἐν προκειμένῳ κατὰ μείζονα λόγον καὶ τῆς διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον συσταθείσης εἰδικῆς, Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων.

Τοιαύτη καὶ τοσαύτη ἐν γενικαῖς γραμμαῖς εἶναι ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὴν Κοινωνίαν.

16. Γενικὰ περὶ τῆς δράσεως τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της—Ὀκτώβριος 1921—προσέφεραν καὶ προσφέρουν ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Κοινωνίαν καὶ τὴν Πολιτείαν.

Συνέλαβον χιλιάδας κακοποιῶν, τόσον ἐντός, ὅσον καὶ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, κατέσχεσαν χρήματα καὶ πράγματα κλοπιμαῖα ἀξίας πολλῶν ἑκατομμυρίων καὶ ἀπέδωσαν εἰς τοὺς δικαιούχους. Ἀντεμετώπισαν ἀπεργίας, ἐπαναστάσεις, κινήματα κ.λ.π. καὶ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς των ἔπραξαν τὸ πᾶν ἵνα ἐξασφαλίσουν τὴν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν τοῦ κοινοῦ.

Κατὰ τὸν ἔνδοξον πόλεμον κατὰ τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας ἀρκετοὶ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, συγκροτήσαντες ἐθελοντικῶς μηχανοκίνητον μονάδα ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ὑπερτάτην ἐκείνην ἐθνικὴν προσπάθειαν παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἡρωϊκοῦ Ἐθνικοῦ μας στρατοῦ. Καὶ ἐν συνεχείᾳ πολλοὶ ἀστυνομικοὶ διαφυγόντες εἰς Μ. Ἀνατολὴν ἐνετάχθησαν εἰς τὸν Ἱερὸν Λόχον καὶ ἔλαβον μέρος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Ἀλαμέϊν καὶ τοῦ Ρίμινι, τιμήσαντες τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς οἱ ἀστυνομικοὶ παρέμειναν παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ λαοῦ, ὑποστάντες ὁμοῦ μετὰ τούτου μυρίας διώξεις, πεῖναν, ἀνυποδησίαν καὶ παντὸς εἴδους στερήσεις. Προσέφεραν κατὰ τὴν σκληρὰν ἐκείνην περίοδον ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τοὺς Συμμάχους. Ἐφωδίασαν συμμάχους καὶ Ἕλληνας στρατιωτικοὺς μὲ ψευδεῖς ταυτότητας, διευκολύναντες οὕτω τὴν ἀπόκρυψίν των ἢ καὶ τὴν φυγήν των εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Συμμετέσχον ἐνεργῶς εἰς ὁμάδας κατασκοπείας, δίδοντες διὰ τοῦ ἀσυρμάτου πολυτίμους πληροφορίας εἰς τοὺς συμμάχους διὰ τὴν κίνησιν τῶν ἐχθρικῶν νηοπομπῶν, τῶν σιδηροδρομικῶν συρμῶν, τῶν ἐχθρικῶν στρατευμάτων, τῶν ἐχθρικῶν ἀεροδρομίων κ.λ.π., πληρώσαντες μὲ τὴν ζωήν των τὰς ὑπηρεσίας των ταύτας πρὸς τὴν Πατρίδα. Τέλος ἐπολέμησαν γενναίως κατὰ τῶν κομμουνιστῶν οἵτινες ἀντεθνικῶς δρῶντες ἐπεχείρησαν κατὰ τὴν κατοχὴν καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν νὰ δολοφονήσουν ὅλους τοὺς ἐθνικόφρονας πολίτας καὶ νὰ ἐγκαταστήσουν τὴν δικτατορίαν των, ἐξαφανίζοντες καὶ αὐτὴν τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα.

Ἀλλ' ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν καθημερινὴν τακτικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀστυνομικῶν μας ὑπαλλήλων:

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἵνα ἐξασφαλίσουν τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν τάξιν ἐν τῇ Κοινωνίᾳ καὶ ἵνα διαφυλάξουν τὴν ζωήν, τιμὴν καὶ περιουσίαν τῶν πολιτῶν ἐκτελοῦν τὴν προ-

ληπτικὴν καὶ κατασταλτικὴν αὐτῶν ὑπηρεσίαν ἡμέραν καὶ νύκτα καὶ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ κατὰ τὰς ἑορτὰς καὶ ὑπὸ τὴν βροχὴν καὶ ὑπὸ τὸ ψῦχος καὶ ὑπὸ τὸν ἀφόρητον καύσωνα καὶ μάλιστα πολλάκις χωρὶς τὸν ἐπαρκῆ καὶ κατάλληλον ἱματισμὸν καὶ ὑπόδησιν καὶ χωρὶς ἱκανὸν μισθὸν ἵνα ἀντιμετωπίσωσι τὰς στοιχειώδεις ἀνάγκας τῆς ζωῆς των.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἐργάζονται ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας περισσότερον, κατ' ἔτος, ὅλων τῶν ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων· ἂν μάλιστα εἰς τὰς ἡμέρας ταύτας—αἵτινες εἶναι αἱ Κυριακαὶ καὶ αἱ ἑορταὶ—προστεθῶσι καὶ αἱ ἡμερήσιαι ὧραι ἐργασίας, αἵτινες εἶναι περισσότεραι τῶν λοιπῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ αἱ ἔκτακτοι ὑπηρεσίαι, αἵτινες συχνότατα δημιουργοῦνται κατὰ τὰς περιπτώσεις, τῶν ἀπεργιῶν, προεκλογικῆς κινήσεως, δημοσίων τελετῶν, ἐπιδημικῶν νόσων κ.λ.π., θὰ ἴδωμεν ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ἐργάζονται σκληρότερον καὶ περισσότερον παντὸς ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου.

Κανεὶς ἄλλος δημόσιος ὑπάλληλος δὲν ἀγρυπνεῖ ὅταν οἱ πολῖται κοιμῶνται. Τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς καθ' ἃς ἅπαντες διασκεδάζουν, οἱ ἀστυνομικοὶ εἶναι ἐπὶ τὸ ἔργον, τότε μάλιστα ἐργάζονται περισσότερον ἵνα ἐξασφαλίσουν τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἄνεσιν τῶν πολιτῶν.

Μίαν μόνον ἀμοιβὴν τῶν κόπων των ὁραματίζονται οἱ ἀστυνομικοί. Τὴν ἱκανοποίησιν, εὐχαρίστησιν καὶ ἀγάπην τῶν πολιτῶν πρὸς αὐτοὺς ἔναντι τῶν κόπων, κινδύνων καὶ θυσιῶν ἃς ὑφίστανται ὑπὲρ αὐτῶν.

Οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν εἶναι ὄργανα τῶν ἑκάστοτε καθεστώτων ἢ πολιτικῶν μερίδων. Εἶναι ὄργανα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας καὶ φέρονται πρὸς ὅλους τοὺς πολίτας ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν ἢ κοινωνικῶν φρονημάτων κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Μόνον τοὺς παραβάτας τῶν νόμων οἵτινες διαταράσσουν τὴν ὁμαλὴν διαβίωσιν τῶν πολιτῶν καταδιώκουν οἱ ἀστυνομικοὶ καὶ τοῦτο πράττουν οἱονεὶ κατ' ἐντολὴν τοῦ συνόλου τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διατηρήσεως τῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως ἐν τῇ Κοινωνίᾳ.

Μόνον ἡ συναίσθησις τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς τῆς ἀστυνομίας ἐν τῇ Κοινωνίᾳ καθιστᾷ τὸν ἀστυνομικὸν ὑπερήφανον καὶ ἀνώτερον ἄνθρωπον· μὲ τοιαύτην συνείδησιν ὁ ἀστυνομικὸς ἀποκτᾷ πνεῦμα αὐτοθυσίας· καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν τοῦτον, καίτοι γλίσχρως ἀμοιβόμενον, καίπερ ἐκτεθειμένον εἰς μυρίους κινδύνους—διότι ἐννοεῖ πόσον σπουδαῖον καθῆκον ἐπιτελεῖ καὶ διότι αἰσθάνεται ὅτι εἶναι ὁ κυριώτερος συντελεστὴς τῆς εὐημερίας τῆς Κοινωνίας καὶ τῆς Πολιτείας—νὰ βαδίζῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ βαρυτάτου καὶ λίαν ἐπικινδύνου ἔργου του, μὲ ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονὴν ἀφάνταστον.

Εἰς τὴν ἀποστολήν των ταύτην οἱ ἀστυνομικοί, τέκνα καὶ αὐτοὶ τοῦ λαοῦ καὶ ἐντολοδόχοι τούτου, ἔχουσιν ἀνάγκην τῆς πλήρους ὑποστηρίξεως καὶ ἀγάπης τῶν πολιτῶν, διὰ τὸ συμφέρον τῶν ὁποίων ἄλλως τε νυχθημερὸν μοχθοῦσιν.

Ὁ πολίτης πρέπει νὰ κατανοήσῃ ὅτι ὁ ἀστυνομικὸς εἶναι ὑπηρέτης τῶν συμφερόντων του, εἶναι φύλαξ τῆς ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας του, εἶναι ὁ ἀπαραίτητος προστάτης του καὶ πρέπει νὰ εἶναι ὁ συμπαθέστερος φίλος του.

Ὅπως ὁ ἀστυνομικὸς αἰσθάνεται ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν τοῦ πολίτου, ἔστω καὶ μὲ θυσίαν τῆς ὑγείας καὶ τῆς ζωῆς του ἀκόμη, οὕτω καὶ ὁ πολίτης κατανοῶν τὸ μέγεθος τῆς θυσίας ταύτης τοῦ ἀστυνομικοῦ πρέπει νὰ θεωρῇ τὸν ἀστυνομικὸν ὡς τὸν καλλίτερον φίλον του καὶ νὰ τὸν περιβάλλῃ μὲ ἀμέριστον τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησίν του. Εἶναι ἡ καλυτέρα ἀνταμοιβὴ τοῦ ἀστυνομικοῦ ἔναντι τῶν μόχθων του πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ ἡ ἀποτελεσματικωτέρα παραίνεσις πρὸς συνέχισιν τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ σκληροῦ ἀστυνομικοῦ ἔργου.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1954)

Ὑπὸ Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α'

ΣΤ'. ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ 1940-1941

1.—Ἄμεσος σύλληψις Ἰταλῶν κατασκόπων καὶ κινητοποίησις διὰ τὴν ἐπιστράτευσιν.
2.—Ἀποστολὴ μηχανοκινήτου τμήματος τῆς Ἀστυνομίας πόλεων εἰς τὸ Μέτωπον.
3.—Σύστασις ὑπηρεσίας λογοκρισίας ἐπιστολῶν καὶ δρᾶσις αὐτῆς.
4.—Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πολέμου.

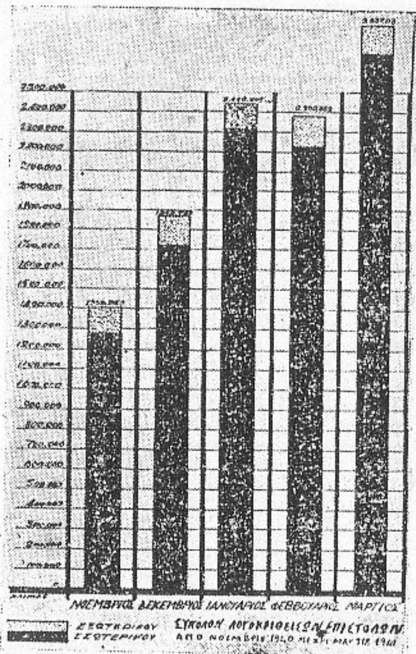
1. Ἄμεσος σύλληψις Ἰταλῶν κατασκόπων καὶ κινητοποίησις διὰ τὴν ἐπιστράτευσιν.

Ἡ ἀπρόκλητος ἐπίθεσις κατὰ τῆς Ἑλλάδος τῶν Φασιστῶν τοῦ Μουσολίνι καὶ τῶν Γερμανῶν τοῦ Χίτλερ δὲν εὗρεν ἀπαρασκεύαστον τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων. Ὅλαι αἱ ὑπηρεσίαι της εἶχον ἕτοιμον πλῆρες σχέδιον δράσεως, ὥστε νὰ παραλύσουν τὴν ἐσωτερικὴν ἀντίδρασιν τοῦ ἐχθροῦ εὐθὺς ὡς θὰ ἐξεδηλοῦτο ἡ ἐπίθεσις.

Καὶ πράγματι ὅταν τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1940 ἐτίθετο ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου εἰς ἐπιφυλακὴν ὁ Στρατὸς καὶ ἐκινητοποιεῖτο ἡ πολεμικὴ μηχανὴ τῆς Ἑλλάδος, οἱ ἀστυνομικοὶ αὐτοστιγμεὶ ἐκινητοποιοῦντο, διὰ νὰ συλλάβουν τοὺς ξένους κατασκόπους, διὰ νὰ τηρήσουν τὴν τάξιν, ἥτις μοιραῖον εἶναι εἰς τοιαύτας περιπτώσεις αἰφνιδιασμοῦ νὰ ὑφίσταται πρόσκαιρον κλονισμόν, καὶ διὰ νὰ ἐφαρμόσουν ὅλα τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα οἱ νόμοι καθορίζουν διὰ τὴν κατάστασιν πολέμου.

Πράγματι δὲ ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἀντεπεκρίθη πλήρως εἰς τὸν προορισμόν της.

Εἰς τὴν Κέρκυραν, τὰς Πάτρας, τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ, πρὶν ἀκόμη ἀνατείλει ὁ ἥλιος τῆς 28ης πρὸς τὴν 29ην Ὀκτωβρίου 1940 ἡ Ἀστυνομία ἔχει συλλάβει καὶ ἔχει περιορίσει ὅλους τοὺς Ἰταλούς, οἵτινες καταχρώμενοι τῆς Ἑλληνικῆς φιλοξενίας ἦσαν πράκτορες τοῦ Ἰταλικοῦ Φασισμοῦ.

Εἰκὼν 1.

Ἐπίσης εἰς ἐλάχιστον χρονικὸν διάστημα διὰ τῶν Ἀστυνομικῶν ἐπιδίδονται τὰ εἰδοποιητήρια τῶν ἐπιστρατευομένων ἀξιωματικῶν, οἵτινες σπεύδουν νὰ παρουσιασθοῦν εἰς τὰς μονάδας των ἵνα ἐγκαίρως φθάσουν εἰς τὸ Ἀλβανικὸν μέτωπον, καὶ ἀναχαιτήσουν τὸν ἐχθρόν, ἵνα μετ' ὀλίγον τὸν στρέψουν πρὸς τὰ ὀπίσω κατησχημένον καὶ περίγελον δι' ὅλον τὸν κόσμον.

Ὅλαι αἱ ἀστυνομικαὶ ὑπηρεσίαι λειτουργοῦν κατὰ τρόπον ἁρμονικώτατον,

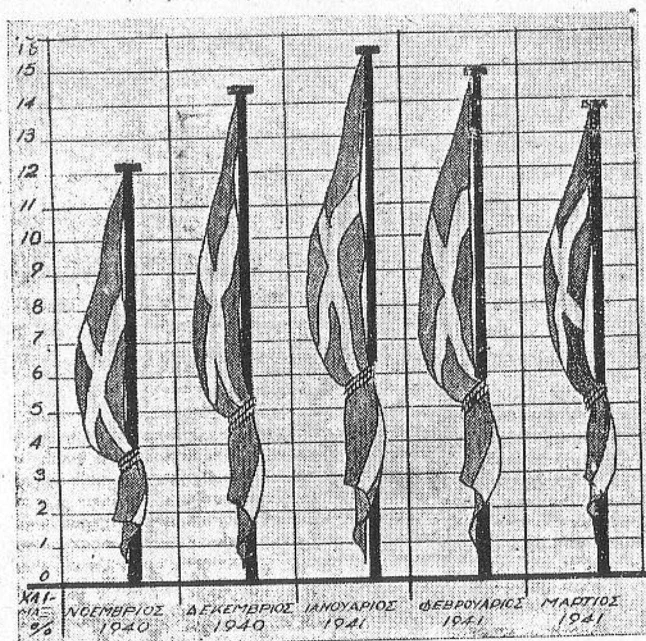
ὥστε νὰ τηρῆται, ἀραγὲς τὸ ἐσωτερικὸν μέτωπον καὶ νὰ ἀνθίσταται εἰς οἱανδήποτε ἀπόπειραν τοῦ ἐχθροῦ εἴτε ἀπὸ ἀέρος εἴτε διὰ τῶν κατασκόπων.

2. Ἀποστολὴ μηχανοκινήτου τμήματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τὸ Μέτωπον.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς δὲ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπῆρξεν τόσος, ὥστε πλεῖστοι ἔσπευσαν νὰ δηλώσουν, ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ μεταβοῦν εἰς τὸ μέτωπον, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐδέχθη, ὥστε τμῆμα τῆς Ἀστυνομίας ἀποτελούμενον ἀπὸ μοτοσυκλετιστὰς ἐφωδιασμένους μὲ αὐτόματα νεωτάτου τύπου καὶ ἐκγυμνασμένους ἄριστα, μεταβῇ εἰς τὸ μέτωπον ὡς ἔνδειξις ὅτι ἡ Ἀστυνομία παντοῦ πολεμᾶ ἀδελφωμένη μὲ τὸν στρατόν. Ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ τμήματος τούτου ὑπῆρξεν ἀφάνταστος, καὶ ἡ ὑποδοχὴ τῶν ἀστυνομικῶν τούτων ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἐγκαρδιοτάτη. Τὸ τμῆμα τοῦτο προσέφερεν ἐξαιρέτους ὑπηρεσίας εἰς τὸν μαχόμενον στρατὸν ἐν τῷ μετώπῳ.

3. Σύστασις ὑπηρεσίας λογοκρισίας ἐπιστολῶν καὶ δρᾶσις αὐτῆς.

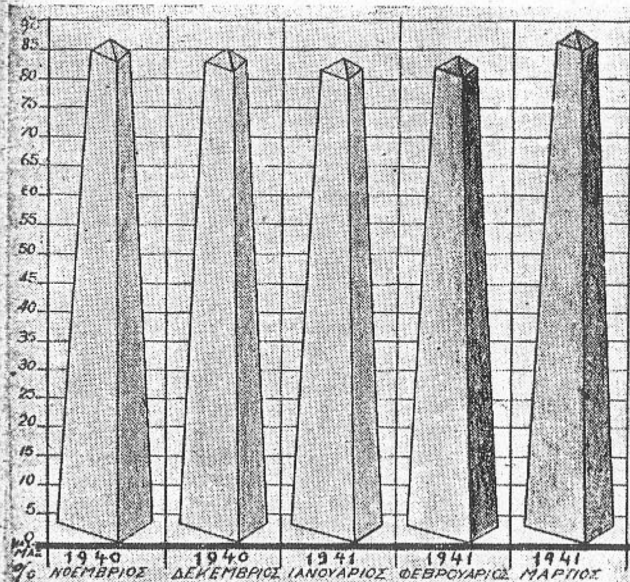
Παραλλήλως συγκροτεῖται καὶ μία νέα ὑπηρεσία εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Ἡ λογοκρισία ἐπιστολῶν, τηλεγραφημάτων, ἐντύπων κ.λ.π. Ἡ ὑπηρεσία αὐτή, τὴν ὁποίαν ὠργάνωσαν καὶ διώκησαν ἀστυνομικοί, ἐνισχύθη καὶ ἐλειτούργησεν μὲ προσωπικὸν διδασκάλων, καθηγητῶν Πανεπιστημίου καὶ καθηγητῶν γυμνασίου μὲ ἐξαίρετα ἀποτελέσματα. Ἡ δρᾶσις τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς δὲν ὑπῆρξεν τυπική, ἡ δὲ ἐργασία της ἠκολούθησεν ἐπιστημονικὴν μέθοδον ἡ ὁποία ὡδήγησεν εἰς τὸν πνευματικὸν συναγερμὸν μὲ ἄριστα ἀποτελέσματα διὰ τὸ ἠθικὸν τοῦ λαοῦ.

Εἰκὼν 2.—Πίναξ ἐνθουσιωδῶν ἐπιστολῶν κατὰ ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς %.

Ἐκ καταρτισθέντων ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς στατιστικῶν καὶ ἐκθέσεων παραθέτομεν πίνακας, οἱ ὁποῖοι μαρτυροῦν, περὶ τῆς μεθόδου ἐργασίας τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ πνεύματος τὸ ὁποῖον ἐπεκράτει εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸν τιτάνειον ἀγῶνα τὸν ὁποῖον αὐτὴ ἀνέλαβεν ἐναντίον τοῦ ἄξονος Βερολίνου–Ρώμης, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ κόσμος περίφοβος παρηκολούθει τοὺς γδούπους τῶν βημάτων τῶν Φασιστῶν τοῦ Χίτλερ καὶ τοῦ Μουσολίνι.

Ὁ κατωτέρω γενικὸς πίναξ τῶν λογοκριθεισῶν ἐπιστολῶν ἀπὸ Νοεμβρίου

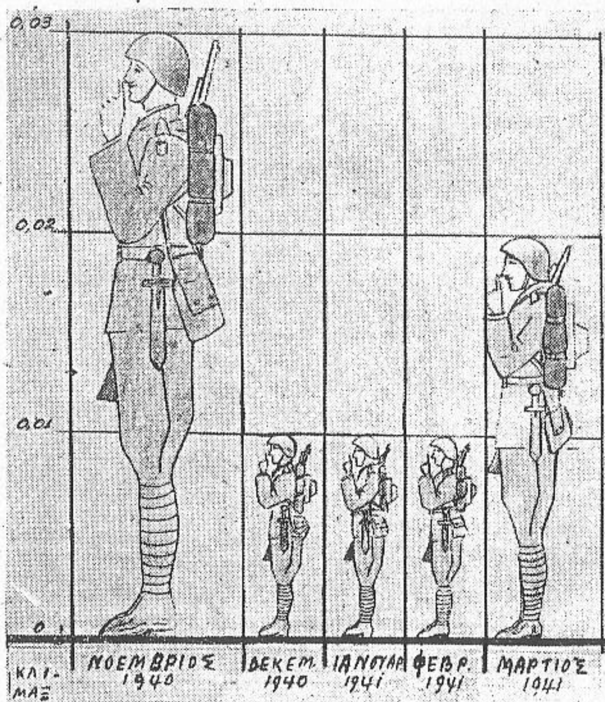

Εἰκὼν 3.—Πίναξ ψυχραίμων ἐπιστολῶν κατὰ ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς %.

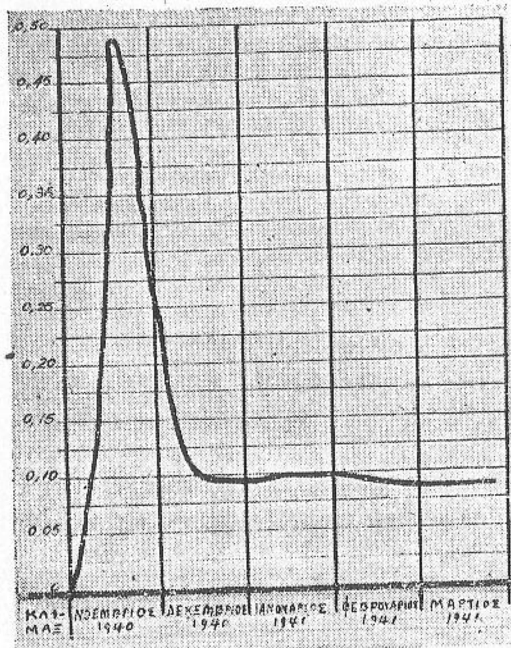
1940 μέχρι Μαρτίου 1941 δίδει τὴν εἰκόνα τοῦ ὄγκου τῆς ἐργασίας τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς ἥτις ἐλειτούργει ὑποδειγματικῶς. (Εἰκὼν 1).

Τὸ περιεχόμενον τῶν ἐπιστολῶν ἠλέγχετο ἀπὸ πάσης πλευρᾶς καὶ εἰς εἰδικοὺς πίνακας τοὺς ὁποίους συνεπλήρωνον οἱ λογοκριταὶ κατετάσσετο κατὰ κατηγορίας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ συνάγωνται σπουδαιότατα συμπεράσματα ποικίλα καὶ πολύτιμα διὰ τὸν διεξαγόμενον ἀγῶνα τῆς Ἑλλάδος. Ὁ κατωτέρω γραφικὸς πίναξ ἐμφανίζει τὴν κίνησιν καὶ τὴν αὐξομείωσιν κατὰ ποσοστὸν τῶν ἐνθουσιωδῶν ἐπιστολῶν, ἐκείνων δηλαδὴ ποὺ ἐγράφοντο ἀπὸ πολίτας τῶν ὁποίων τὸ ψυχικὸν σθένος εὑρίσκετο ὑψηλά. (Εἰκὼν 2).

Μία ἄλλη κατηγορία ἐπιστολῶν ἦτο ἡ τῶν ψυχραίμων τοιούτων. Ἐγράφοντο ἀπὸ πολίτας σταθερούς-ψυχραίμους. Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται ἐκάλυπτον τὸ μεγαλύτερον ποσοστόν, καὶ ἐξ αὐτοῦ συνήγετο ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀντιμετώπιζον τὴν δημιουργουμένην κατάστασιν μὲ σταθερὰν πίστιν, μὲ λογικήν, μὲ δραστηριότητα καὶ μὲ πεποίθησιν ἐπὶ τὸ δίκαιον τοῦ ἀγῶνος εἰς τὸν ὁποῖον οἱ φασισταὶ τὸν ἠνάγκασαν ν' ἀποδυθῇ.

Εἰκὼν 4.—Ἐπιστολῶν περιεχουσῶν ἐπιπολαίας εἰδήσεις δυναμένας νὰ βλάψουν τὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας κατὰ ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς %.

Εἰκὼν 5.—Πίναξ ἡττοπαθῶν, λιποψύχων καὶ περιφόβων ἐπιστολῶν κατὰ ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς %.

Ὁ ἑπόμενος στατιστικὸς πίναξ δεικνύει τὸ ποσοστὸν τῶν ψυχραίμων ἐπιστολῶν κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ πολέμου. (Εἰκὼν 3).

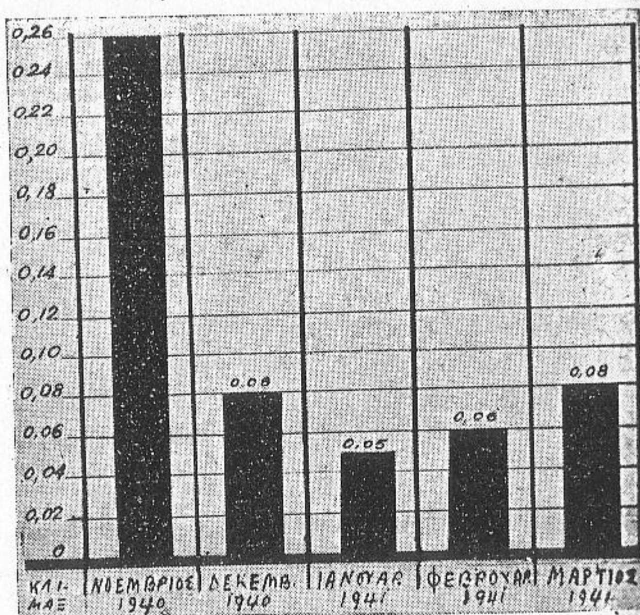
Παραλλήλως διὰ τῆς λογοκρισίας τῶν ἐπιστολῶν ἐπετυγχάνετο ὥστε νὰ μὴ μεταδίδονται εἰδήσεις ἐξ ἐπιπολαιότητος τῶν ἐπιστολογράφων αἱ ὁποῖαι ἴσως ἔβλαπτον τὸν ἀγῶνα. (Εἰκὼν 4).

Εὑρίσκοντο ὅμως καὶ ἐπιστολαὶ μὲ περιεχόμενον λιπόψυχον, περίφοβον, ἡττοπαθές. Τὸ ποσοστὸν τὸν πρῶτον μῆνα ἦτο κάπως μεγάλον 50 % ἀλλὰ ἀμέσως μετετράπη διότι αἱ νίκαι καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς μετέτρεψαν τὴν ψυχικὴν διάθεσιν τῶν ἀτόμων αὐτῶν. (Εἰκὼν 5).

Εὑρέθησαν καὶ ἐπιστολαὶ περιέχουσαι παράπονα διὰ δυστυχίαν ἐκ τοῦ πολέμου. Ἐκ τοῦ περιεχομένου τῶν ἐπιστολῶν αὐτῶν ἐδόθη ἀφορμὴ ὥστε ἡ Ἀστυνομία νὰ ἐνεργήσῃ ἀμέσως διὰ τὴν ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν, εἴτε διὰ τὴν λῆψιν ὑπὸ τοῦ Κράτους γενικῶν μέτρων προστασίας τῶν πασχόντων. (Εἰκὼν 6).

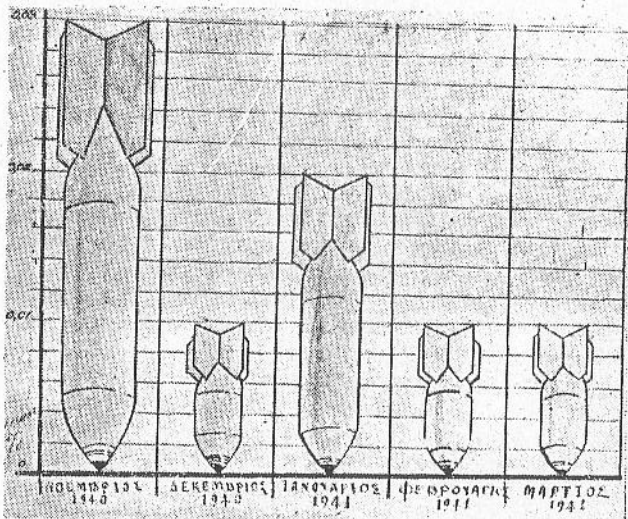
Ἄλλη κατηγορία ἐπιστολῶν ἦτο ἡ τῶν ὑπόπτων μεταδόσεως πληροφοριῶν εἰς ξένους. Αἱ ἐπιστολαὶ αὐταὶ διεβιβάζοντο εἰς τὴν ἁρμοδίαν εἰδικὴν ὑπηρεσίαν διὰ τὰ περαιτέρω. (Εἰκὼν 7).

Τελευταία κατηγορία ἐπιστολῶν ἦτο ἡ τῶν προπαγανδιστικῶν τοιούτων. Αὗται ἐστέλλοντο συνήθως ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρὸς Ἕλληνας πολίτας ἢ καὶ πρὸς Γερμανοὺς τὴν καταγωγήν. Αἱ τοιαῦται ἐπιστολαὶ δὲν κατεστρέφοντο, ἀλλ' ἐφόσον ἀπηυθύνοντο πρὸς

Εἰκὼν 6.—Πίναξ ἐπιστολῶν περιεχουσῶν παράπονα διὰ δυστυχίαν ἐκ τοῦ πολέμου, κατὰ ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς %.

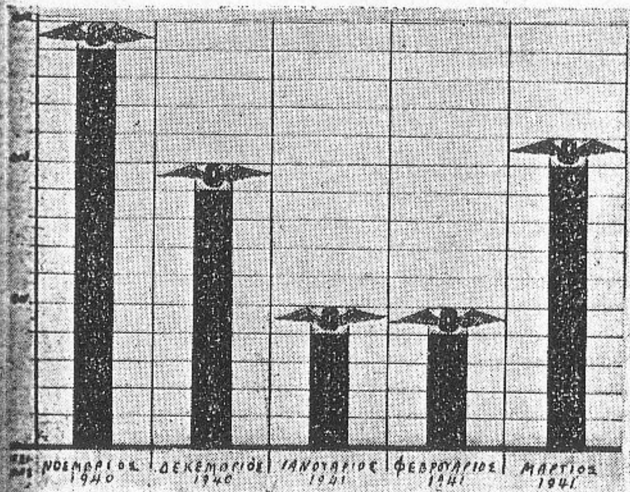
Ἕλληνας ἐκαλοῦντο οὗτοι εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ ἀφοῦ ἐπεδίδοντο εἰς αὐτοὺς συνιστᾶτο ὅπως ἀπαντήσουν μὲ τὸ ἐπικρατοῦν ἡρωϊκὸν πνεῦμα ἐν Ἑλλάδι διὰ τὸ δίκαιον τοῦ ἀγῶνος. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐπεστρατεύθησαν ἀρκετοὶ θαρραλέοι ἐπιστήμονες οἱ ὁποῖοι ἀπηύθυναν εἰς τοὺς φιλέλληνας τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδίᾳ τῆς Γερμανίας καὶ εἰς ἑτέρους γνωστοὺς των ἐπιστολὰς ἐξαιρετικοῦ περιεχομένου. Ἐκτὸς τούτου ἀπεστάλησαν ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας εἰς ἀρκετοὺς φιλέλληνας διανοουμένους ἐν Γερμανίᾳ, Οὑγγαρίᾳ καὶ Ἰαπωνίᾳ, ἀντίτυπα τῆς λευκῆς Ἑλληνικῆς Βίβλου εἰς διαφόρους γλώσσας. (Εἰκὼν 8).

Εἰκὼν 7.—Πίναξ ἐπιστολῶν ὑπόπτων μεταδόσεως πληροφοριῶν εἰς τοὺς ξένους κατὰ ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς %.

Ἡ Λογοκρισία Ἀθηνῶν δὲν περιώρισε τὴν δρᾶσιν της εἰς τὸν ἔλεγχον μόνον τῶν ἐπιστολῶν, ἀλλὰ ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν προπαγανδιστικῶν τοῦ ἄξονος ἐντύπων τὰ ὁποῖα κατὰ χιλιάδας ἐστέλλοντο εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ καταρρίψουν τὸ ἠθικὸν φρόνημα τῶν Ἑλλήνων.

Ταὐτοχρόνως ὅμως ἠσκεῖτο ἐντατικωτάτη ἡ Ἐσωτερικὴ Ἑλληνικὴ προπαγάνδα διὰ τῆς ἐκτυπώσεως καὶ κυκλοφορίας ἐντύπων ἐθνικοῦ περιεχομένου, γελοιογραφιῶν τῶν Ἰταλῶν, σκίτσων, ποιημάτων πατριωτικῶν κλπ. Ὁ κατωτέρω πίναξ παρουσιάζει τὰ κυκλοφορήσαντα κατὰ κατηγορίας καὶ ἐν τῷ συνόλῳ προπαγανδιστικὰ ἔντυπα καὶ εἰκόνας.

Εἰκὼν 8.—Πίναξ ἐπιστολῶν προπαγανδιστικῶν κατὰ ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς %.

Κατηγορίαι ἐντύπων Ἑλληνικῆς προπαγάνδας	Δ/βριος 1940		Ἰανουάριος 1941		Φεβρουάρ. 1941		Μάρτιος 1941	
	Εἴδη ἐντύπων	Ἀριθμὸς ἐντύπων	Εἴδη ἐντύπων	Ἀριθμὸς ἐντύπων	Εἴδη ἐντύπων	Ἀριθμὸς ἐντύπων	Εἴδη ἐντύπων	Ἀριθμὸς ἐντύπων
Ἄρθρα ἐφημερίδ...	9	112.000	69	460.000	32	359.000	19	290.000
Διάφ. ἀνακοινώσ...	19	78.000	45	690.000	69	830.000	36	519.000
Ποιήματα ἐθνικὰ..	8	111.000	10	60.000	13	194.000	6	35.000
Ἡρωϊκαὶ καὶ ἐνθουσιώδεις ἐπιστολαὶ	18	50.000	68	460.000	51	505.000	22	110.000
Ποιήματα σατυρικὰ	3	82.000	7	45.000	7	70.000	4	20.000
Γελοιογραφίαι.....	81	24.4000	50	252.000	20	200.000	23	460.000
Σύνολον..........	138	677.000	249	1.697.000	182	2.158.000	110	1.434.000

Τὰ ἔντυπα ταῦτα προεκάλουν ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐντύπωσιν εἰς τοὺς στρατιώτας τοῦ μετώπου.

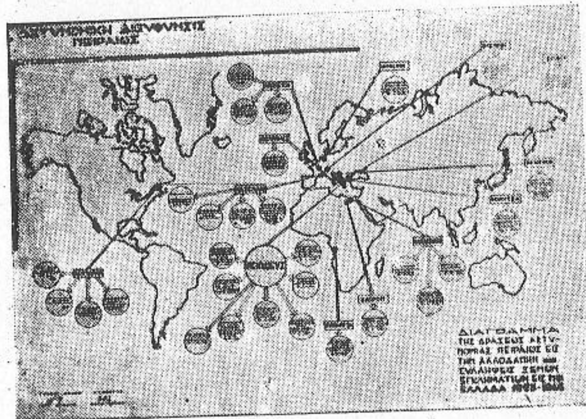
Ἐπίσης ἡ ὑπηρεσία λογοκρισίας ὡς ἀντίρροπον τῆς ξενικῆς προπαγάνδας τῆς διενεργουμένης δι' ἐπιστολῶν ἀποστελλομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς τὴν χώραν μας, ἐφήρμοσεν τὴν ἀποστολὴν καὶ ἐκ μέρους Ἑλλήνων πολιτῶν πρὸς διακεκριμμένους φιλέλληνας διανοουμένους τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐπιστολῶν δι' ὧν ἐτονίζετο τὸ δίκαιον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος καὶ ἐπροπαγανδίζετο γενικῶς ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῆς κρισίμου τότε διὰ τὴν ἀνθρωπότητα στιγμῆς.

Τέλος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν λογοκρισίας ἐλειτούργει ἐπιστημονικὸν ἐργαστήριον ἐξετάσεως τῶν ἐπιστολῶν διὰ εἰδικῶν φασματοσκοπικῶν μηχανημάτων. Ἡ ὑπηρεσία αὕτη διελύθη ὅταν οἱ Γερμανοὶ διὰ τοῦ σιδήρου κατέλαβον τὴν Ἑλλάδα.

4. Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πολέμου.

Ἡ πόλις τοῦ Πειραιῶς ὡς συνδέουσα τὴν Εὐρώπην μετὰ τῆς Ἀνατολῆς, εἶχε προκαλέσει, λόγῳ τῆς σημαντικῆς κινήσεως ἣν παρουσίαζεν ὁ Λιμὴν αὐτῆς, τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Διεθνῶς δρώντων ἐγκληματιῶν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν. Τοῦτο διαπιστοῦται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1923 ἀφ' ἧς λειτουργεῖ ὁ θεσμὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ μέχρι σήμερον, ἀρκετοὶ δρῶντες ξένοι ἐγκληματίαι εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν καὶ Ἐσωτερικὸν τῆς Ἑλλάδος συνελήφθησαν.

Ἡ Ὑπηρεσία τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Κέντρου Ἀλλοδαπῶν Πειραιῶς κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου κοτώρθωσαν νὰ συλλάβωσιν ἐντὸς ἐλαχίστων ὡρῶν τοὺς σημαίνοντας Ἰταλοὺς καὶ Γερμανοὺς κατασκόπους καὶ οὕτω νὰ προλάβωσι τὴν δημιουργίαν σαμποτὰζ ἢ ἄλλων πράξεων πρὸς ὄφελος τῶν Ἰταλῶν.

Εἰκὼν 9.—Διάγραμμα τῆς δράσεως Ἀστυνομίας Πόλεων Πειραιῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀλλοδαπὴν κατὰ τὰ ἔτη 1923-40.

Πεντακόσια καὶ πλέον ἄτομα συνελήφθησαν ἐντὸς τῆς πρωΐας τῆς 28-10-940 καὶ οὕτω παρέλυσεν τὸ κατασκοπευτικὸν δίκτυον τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐκ τῶν συλληφθέντων ἐπικινδύνων πρακτόρων ἐλάχιστος ἀριθμὸς φωτογραφιῶν διεσώθη λόγῳ καταστροφῆς τῶν ἀρχείων.

74

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1954)

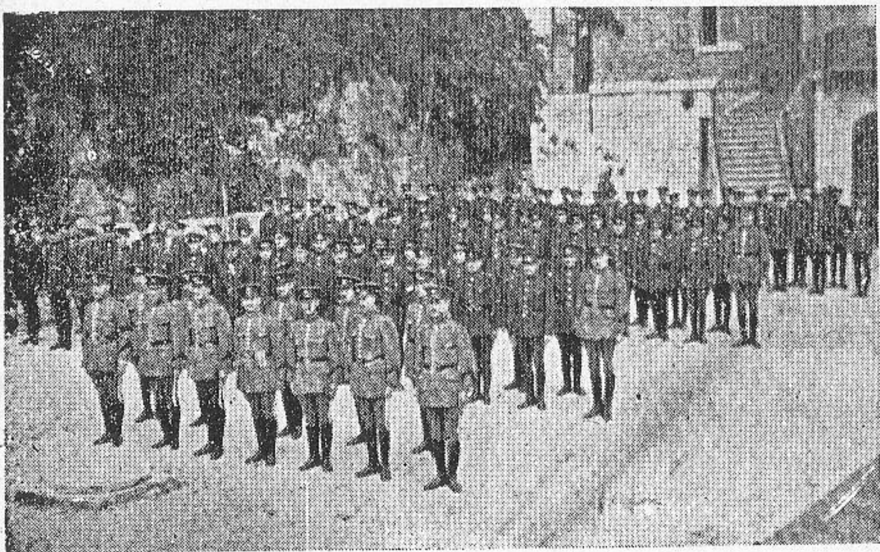
Α-Χ 1954

Ὑπὸ **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α΄.

Ζ΄. ΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

1.— Γενικὰ περὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν.
2.— Πῶς ἐλειτούργησεν ἡ πρώτη ἐν Κερκύρᾳ Ἀστυνομικὴ Σχολή.
3.— Προσόντα διὰ τὴν κατάταξιν εἰς Σχολὴν ἀστυφυλάκων καὶ ἐκπαίδευσις τούτων.

1. Αἱ πρῶται Σχολαὶ Ἀστυφυλάκων, Ἀρχιφυλάκων καὶ Ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ὑπῆρξαν τὰ φυτώρια, ὅπου ἀνεπτύχθησαν, ἐδιδάχθησαν καὶ ἀπεδόθησαν εἰς τὸ Κράτος οἱ νέοι ἀστυνομικοί. Ἐδίδαξαν εἰς αὐτὰς οἱ Ἄγγλοι τῆς Ὀργανωτικῆς Ἀποστολῆς, ἀνώτεροι Ἕλληνες ἀξιωματικοί, ἐπιστήμονες διαφόρων κλάδων καὶ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, οἵτινες μετέδωσαν εἰς τοὺς μαθητάς των τὰς νεωτάτας ἀντιλήψεις περὶ σχέσεων ὑπαλλήλου καὶ πολιτῶν καὶ

Μαθηταὶ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀστυφύλακες τῆς πρώτης ἐν Κερκύρᾳ Σχολῆς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, παρατεταγμένοι εἰς τὴν πρὸ τοῦ κτιρίου τῆς Σχολῆς Πλατεῖαν.

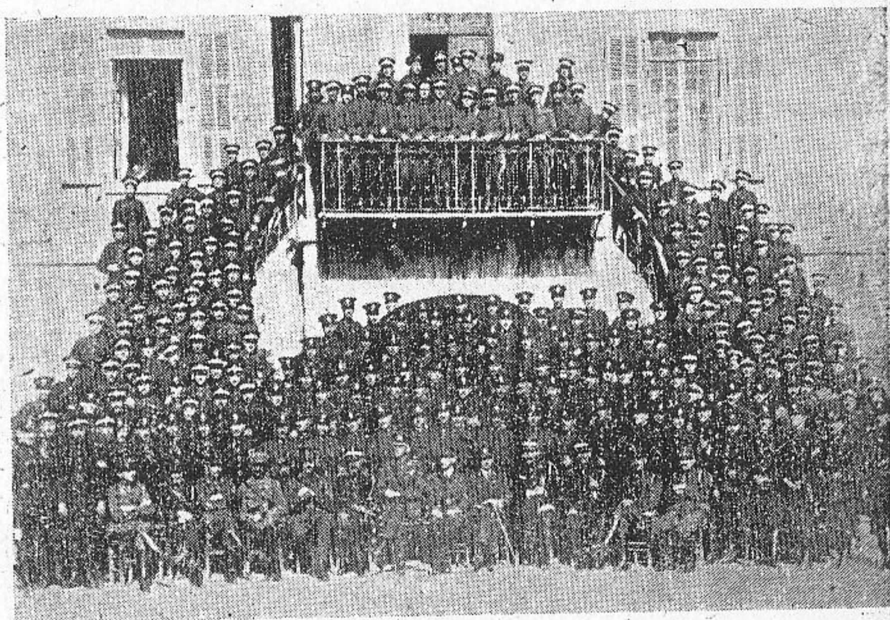
τὰ πορίσματα ὅλων τῶν τελευταίων ἀνακαλύψεων εἰς τὰ διάφορα πεδία τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς πρακτικῆς.

Αἱ Σχολαὶ συνεχίζουν τὸ ἔργον των καὶ διαρκῶς ἀναδιοργανοῦνται, ὥστε

ἡ ἀπόδοσίς των εἰς ἔμψυχον ὑλικὸν διὰ τὸ 'Αστυνομικὸν Σῶμα νὰ εἶναι συνεχὴς καὶ πλουσία.

'Η πρώτη Σχολὴ 'Αστυφυλάκων ἱδρύθη ἐν Κερκύρᾳ τὸν Μάρτιον τοῦ 1921 καὶ ἐλειτούργησε μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου 1941 ὅτε ἐπεβλήθη ἡ παῦσις τῆς λειτουργίας αὐτῆς ὑπὸ τῶν 'Ιταλῶν Κατακτητῶν.

Διοικητὴς αὐτῆς ὑπῆρξεν ὁ Ἄγγλος καθηγητὴς κ. Σλόμαν, ὅστις ἦτο μέλος τῆς 'Αγγλικῆς 'Οργανωτικῆς 'Αποστολῆς.

'Υπαστυνόμοι, ἀρχιφύλακες καὶ ἀστυφύλακες τῆς πρώτης περιόδου τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς φωτογραφούμενοι μετὰ τοῦ 'Αρχηγοῦ τοῦ Σώματος Σὲρ Φρειδ. Χαλίντεϋ, τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Σλόμαν καὶ τῶν καθηγητῶν των.

Τὴν 30 'Οκτωβρίου 1940 ἱδρύθη ἐν 'Αθήναις Παράρτημα τῆς Σχολῆς ταύτης, τὸ ὁποῖον μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς Σχολῆς Κερκύρας καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν κτιρίων της, παρέμεινεν ὡς μόνιμος πλέον Σχολὴ 'Αστυφυλάκων καὶ λειτουργεῖ ἔκτοτε τακτικῶς διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν κατατασσομένων ἀστυφυλάκων.

'Επίσης ἀπὸ τοῦ ἔτους 1938–1939 ἱδρύθησαν ἐν 'Αθήναις αἱ Σχολαὶ 'Αρχιφυλάκων καὶ 'Υπαστυνόμων διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν βαθμοφόρων τούτων, ὥστε νὰ καθίστανται καθ' ὅλα ἄρτιοι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς καὶ τῶν καθηκόντων τοῦ βαθμοῦ των.

Οὕτω εἰς τὴν 'Αστυνομίαν Πόλεων λειτουργοῦν σήμερον τρεῖς παραγωγικαὶ Σχολαί:

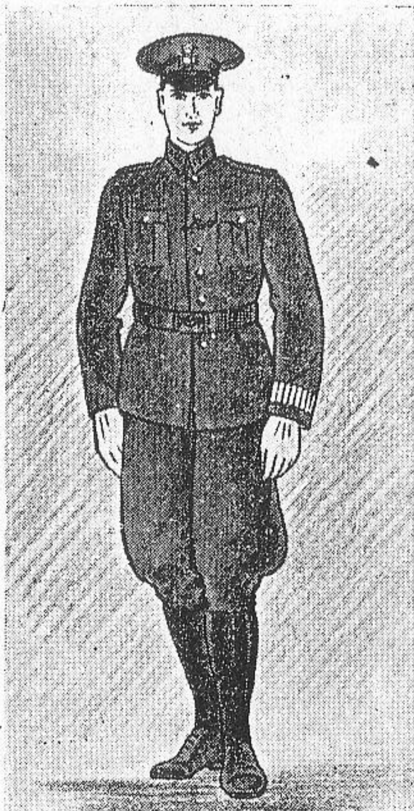
'Η Σχολὴ 'Αστυφυλάκων διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ὑποψηφίων ἀστυφυλάκων, ἡ

Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ὑποψηφίων Ἀρχιφυλάκων καὶ ἡ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν δοκίμων Ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας.

Προβλέπεται ἐπίσης ἡ ἵδρυσις καὶ λειτουργία Σχολῶν μετεκπαιδεύσεως ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων Ἀξιωματικῶν, πλὴν αἱ Σχολαὶ αὗται δὲν ἐλειτούργησαν εἰσέτι, λόγῳ τῆς μεταπολεμικῆς ἀνωμάλου ἐσωτερικῆς καταστάσεως.

2. Ἐνδιαφέρει νὰ ἐξιστορηθῇ πῶς ἐλειτούργησεν ἡ πρώτη ἐν Κερκύρᾳ ἀστυνομικὴ Σχολὴ καὶ πῶς ἐκαλλιεργήθησαν εἰς αὐτὴν αἱ νέαι πολιτισμέναι ἀντιλήψεις, αἱ ὁποῖαι ἐπεκράτησαν ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ καὶ ἐπέβαλλον ταύτην εἰς τὸ κοινόν, ὡς μίαν Κρατικὴν ὑπηρεσίαν τιμῶσαν τὸ Κράτος.

Τὸ κτίριον τῆς Σχολῆς τὸ ὁποῖον προέκρινεν ὁ ἀείμνηστος Χαλίντεϋ ἦτο κτισμένον εἰς τὸ νέον Ἑνετικὸν Φρούριον τῆς Κερκύρας, ποὺ εὑρίσκετο ἀπέναντι ἀπὸ τὸ μαγευτικὸ νησάκι, τὸ Βίδο. Ἦτο ἕνα κτίριο ἐπιβλητικό, εὐρύχωρο, ἄνετο, εὐάερο καὶ ἐξαιρετικῶς κατάλληλο διὰ Σχολήν. Πρέπει δὲ νὰ τονισθῇ ὅτι οἱ Ἄγγλοι Ὀργανωταί, ἐπεδίωξαν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς νὰ δημιουργήσουν διὰ τοὺς νέους ἀστυνομικοὺς περιβάλλον, οὐχὶ στρατιώτου, ἀλλὰ ὑπαλλήλου μὲ συνειδητὴν πειθαρχίαν, μὲ πνεῦμα ἀδελφικὸν πρὸς τὸν νομιμόφρονα πολίτην καὶ ἐπιβλητικὸν πρὸς τὸν ἐγκληματίαν. Καὶ ἐθεώρησαν ὅτι εἰς τὴν τοιαύτην διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος παίζει σπουδαιότατον ρόλον τὸ οἴκημα τῆς Σχολῆς καθὼς καὶ αἱ κοινωνικαὶ σχέσεις τῶν νέων ἀστυνομικῶν, αἱ ὁποῖαι ποικιλλοτρόπως καλλιεργοῦντο εἰς αὐτήν.

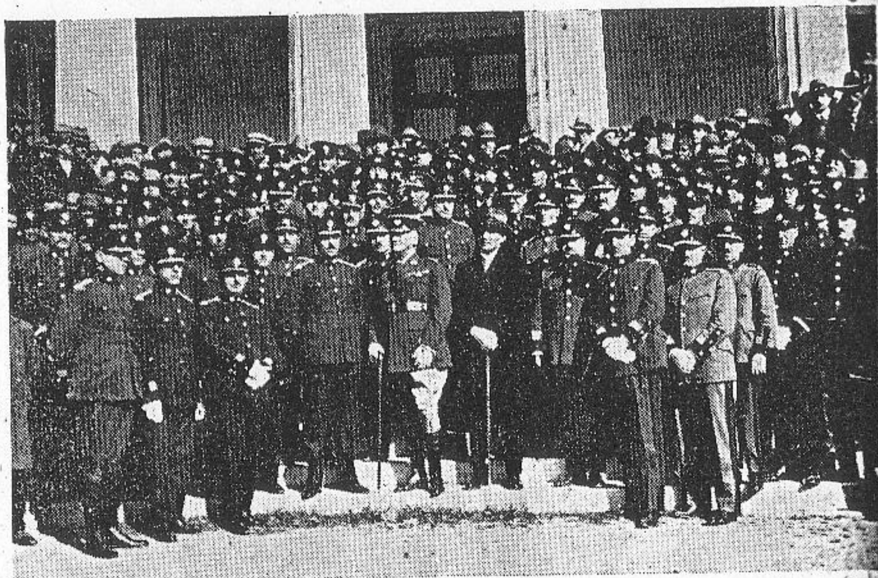
Ὁ ΑΣΤΥΦΥΛΑΞ ὅπως ἐνεφανίσθη ἁπλοῦς, σεμνός, σοβαρός, ἐπιβλητικός, ἀγαπητὸς κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ ἐν Κερκύρᾳ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1921.

Εἰς αὐτὸ λοιπὸν τὸ οἴκημα, μέσα εἰς μίαν ἀτμόσφαιραν πολιτισμένην, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος, ὁ ἐξαίρετος Ἄγγλος Διευθυντὴς καὶ ἔνθερμος φιλέλλην κ. Σλόμαν καὶ οἱ καθηγηταί, Ἄγγλοι καὶ Ἕλληνες, ἐδίδαξαν τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις εἰς τοὺς νέους ἀστυνομικούς, καὶ ἐλάξευσαν τοὺς χαρακτῆρας αὐτῶν, παρουσιάσαντες μετ' οὐ πολὺ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν, τὴν ἔκπληξιν, **τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων,** μίαν δηλαδὴ Ἀστυνομίαν ἀπὸ νέους, εὐγενεῖς, φιλόφρονας, ὑποχρεωτικούς, ἀλλὰ καὶ σταθεροὺς

ἔναντι τῶν τυχὸν κακοποιῶν, μὴ ὑποχωροῦντας ποτὲ προκειμένου νὰ ὑπερασπίσουν τὴν ζωήν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν περιουσίαν τῶν πολιτῶν.

Οἱ παλαιοὶ ἀστυνομικοὶ ἐνθυμοῦνται μὲ νοσταλγίαν τὴν πρώτην αὐτὴν ἐμφάνισιν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ θλίβονται, ὅταν βλέπουν ἐνίοτε σήμερον ἀστυνομικούς, ποὺ ξεφεύγουν ἀπὸ τὰς παραδόσεις ταύτας, τὰς ὁποίας αὐτοὶ ἐδημιούργησαν καὶ παρέδωσαν εἰς τοὺς μεγανεστέρους.

Πραγματικῶς οἱ δημιουργοὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰργάσθησαν πολὺ σκληρὰ διὰ νὰ κατορθώσουν νὰ διαπλάσουν τὸν χαρακτῆρα τῶν νέων ἀστυνομικῶν εἰς τρόπον ὥστε, τόσον εἰς τὰς μεθόδους ἐνεργείας των, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἐν γένει διαχείρισιν τῶν ὑποθέσεων καὶ τὴν συμπεριφορὰν των ἔναντι τῶν πολιτῶν, νὰ πρυ-

Ὁ ἀείμνηστος Φρ. Χαλίντεϋ φωτογραφούμενος πρὸ τῶν Παλ. Ἀνακτόρων ὅπου ὡμίλησεν ἐκτενῶς εἰς συγκέντρωσιν ἀστυνομικῶν κατὰ τὸ 1929.

τανεύη ἡ ἐπιστημονικὴ ἐργασία, ἡ συνετὴ σκέψις, ἡ πειθαρχημένη συμπεριφορὰ καὶ ἡ ἐκτίμησις τοῦ συνανθρώπου καὶ οὐχὶ ἡ βία, ἡ πιεστικότης καὶ ἡ ἐγωϊστικὴ ἀντίληψις περὶ τῆς δυνάμεώς των, λόγῳ τῆς ἰδιότητος αὐτῶν ὡς ἀστυνομικῶν. Αὐτὰ εἶναι τὰ προσόντα τὰ ὁποῖα ἐκαλλιεργήθησαν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων καὶ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι εἰς αὐτὰ ὑπάρχει τὸ μυστικὸν τῆς ἐπιτυχίας.

Διὰ νὰ εἰσαχθῇ ἰδιώτης εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Σχολὴν πρὸς ἐκπαίδευσιν διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀστυφύλακος δέον νὰ κέκτηται ὡρισμένα σωματικά, ἠθικά, ψυχικὰ καὶ διανοητικὰ προσόντα, ἀνταποκρινόμενα πρὸς τὰ ἔργα τοῦ ἀστυνομικοῦ.

Τὰ τοῦ τρόπου βεβαιώσεως τῶν προσόντων τούτων ἔχουν καθορισθῆ διὰ

Κανονισμοῦ τοῦ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων καὶ λαμβάνεται πρόνοια ὥστε νὰ προτιμῶνται οἱ συγκεντροῦντες τὰ περισσότερα προσόντα.

Ἡ ἐκπαίδευσις ἐν τῇ Σχολῇ εἶναι ἑξάμηνος, κατὰ τὴν διάρκειαν δὲ αὐτῆς διδάσκεται:

Ὁ Ποινικὸς Κῶδιξ, ἡ Ποινικὴ Δικονομία, οἱ Εἰδικοὶ Ποινικοὶ Νόμοι οἱ σχετιζόμενοι μὲ τὴν ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν, ἡ Πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῆς 'Αστυνομίας, (Πρακτικὴ διδασκαλία), ἡ 'Επιστημονικὴ 'Αστυνομία, ὁ Κανονισμὸς τῆς Σχολῆς, ὁ 'Οργανισμὸς καὶ οἱ Κανονισμοὶ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, ἡ Ὑγιεινὴ καὶ αἱ πρῶται βοήθειαι, Πρακτικὴ 'Αριθμητική, Γεωγραφία, Ἱστορία, αἱ 'Αστυνομικαὶ Διατάξεις, τὰ Ἑλληνικὰ (ὀρθογραφικοὶ καὶ συντακτικοὶ κανόνες–ἐκθέσεις ἰδεῶν), ἡ ἠθική, κοινωνικὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ ἀγωγή.

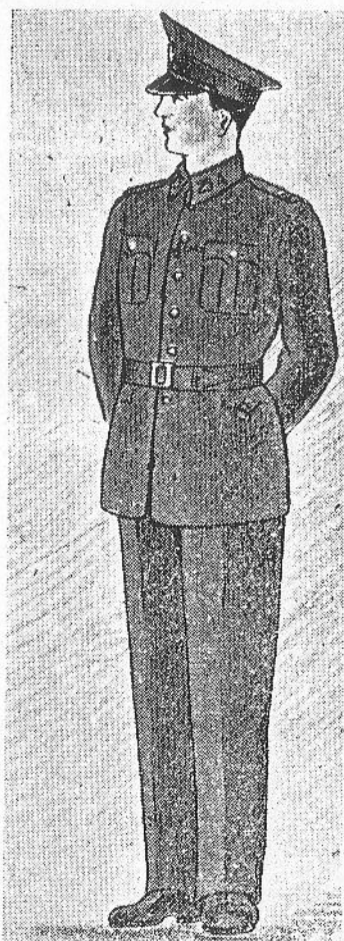
'Επίσης γίνονται πρακτικαὶ ἀσκήσεις πυκνῆς τάξεως καὶ παρελάσεως, Γυμναστικῆς, Ὁπλοτεχνικῆς, Βολῆς, 'Ιαπωνικῆς πάλης, καὶ Πυγμαχίας.

Τέλος γίνεται συμπληρωματικῶς καὶ πᾶσα ἄλλη διάλεξις ἢ πρακτικὴ ἄσκησις, τὴν ὁποίαν τὸ ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς, ἤθελε θεωρήσῃ χρήσιμον διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ἐκπαίδευσιν τῶν δοκίμων.

Κατὰ τὸ τελευταῖον 15θήμερον τῆς ἐκπαιδεύσεώς των, οἱ δόκιμοι ἀσκοῦνται πρακτικῶς εἰς τὰ 'Αστυνομικὰ Τμήματα Τάξεως καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Ὑπηρεσίας τῆς 'Αστυνομικῆς Δ/νσεως 'Αθηνῶν, εἰς τρόπον ὥστε ἐξερχόμενοι τῆς Σχολῆς νὰ εἶναι γνῶσται καὶ τῆς πρακτικῆς καὶ νὰ δύνανται οὕτω νὰ ἐκτελοῦν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς μετὰ σταθερότητος καὶ ἀκριβείας τὰ καθήκοντά των.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑφίστανται διμηνιαίας ἐξετάσεις, εἰς δὲ τὸ τέλος αὐτῆς ἐξιτηρίους τοιαύτας.

Οἱ ἀποτυγχάνοντες εἰς τὴν ὅλην ἐκπαίδευσιν ἀποπέμπονται τῆς Σχολῆς, οἱ δὲ ἐπιτυγχάνοντες διορίζονται ὡς μαθητευόμενοι ἀστυφύλακες ἐπὶ ἓν ἔτος, μεθ' ὅ, ἢ διορίζονται τακτικοὶ ἀστυφύλακες ἢ ἀπολύονται ἐὰν ἤθελον κριθῇ ἀκατάλληλοι.

Σύγχρονος Τύπος
Στολῆς ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΟΣ.

79

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.

ΕΤΟΣ Β'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΙΟΥΝΙΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 25ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1954)

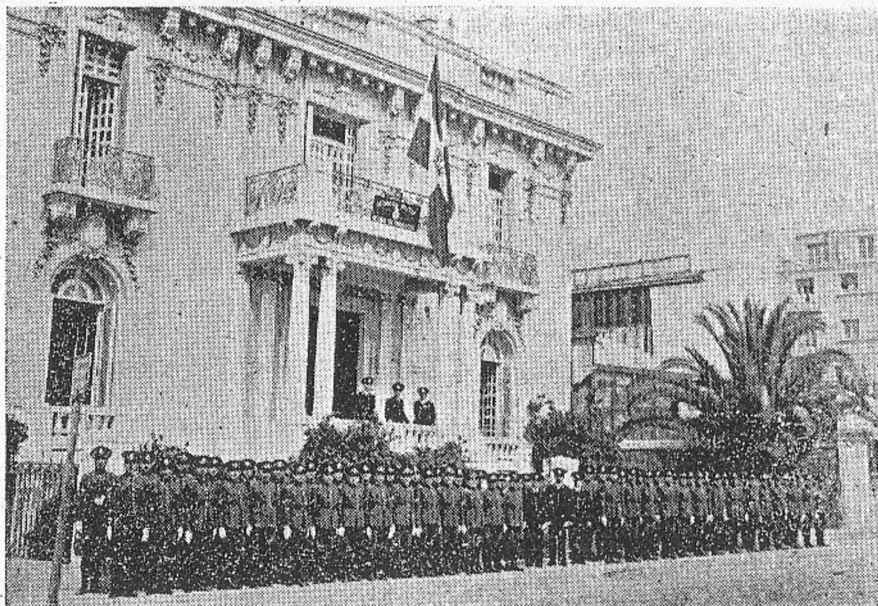
Ὑπὸ **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'.

Ζ'. ΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

4.—Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων.—Εἰσιτήριοι ἐξετάσεις.—Ἐκπαίδευσις.

4. Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων.

Ταυτοχρόνως μὲ τὴν ἵδρυσιν ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Ὀργανωτικῆς Ἀποστολῆς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ τὸν ἀείμνηστον Σὲρ Φρειδερῖκον Χαλιντέϋ, τῆς πρώτης Σχολῆς Ἀστυφυλάκων ἐν Κερκύρᾳ κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1921, ἱδρύθη ἐν τῇ αὐτῇ πόλει καὶ Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων μὲ Διοικητὴν ἐπίσης τὸν Ἄγγλον κ. Σλόμαν.

Δόκιμοι ἀρχιφύλακες παρατεταγμένοι πρὸ τῆς Σχολῆς των τὸ 1941.

Εἰς τὴν Σχολὴν αὐτὴν εἰσήχθησαν νέοι ἔχοντες ἐκπληρώσει τὰς στρατιωτικάς των ὑποχρεώσεις καὶ κεκτημένοι ἀπολυτήριον Γυμνασίου (4ταξίου).

Ἡ φοίτησις καὶ ἡ ἐκπαίδευσις ἦτο 6μηνος ἡ δὲ ὀνομασία αὐτῶν ἐγένετο μετὰ ἐπιτυχεῖς ἐξιτηρίους ἐξετάσεις.

Οὕτω ἐδημιουργήθησαν οἱ πρῶτοι ὑπαξιωματικοὶ (ἀρχιφύλακες) τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, οἱ ὁποῖοι ἐπλαισίωσαν τὰ συνιστώμενα Ἀστυνομικὰ Τμήματα εἰς τὰς πόλεις, ὅπου ἐπεξετείνετο ὁ θεσμὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Μετά τινα ἔτη, ἤτοι κατὰ τὸ 1926, ὅταν πλέον αἱ ὀργανικαὶ θέσεις τῶν ἀρχιφυλάκων εἶχον πληρωθῆ δι' ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων πολλοὶ νέοι κεκτημένοι προσόντα διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀρχιφύλακος (ἀπολυτήριον 4ταξίου Γυμνασίου) κατετάσσοντο ὡς ἀστυφύλακες, ἵνα οὕτω μετὰ συμπλήρωσιν διετίας εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον ἔχουν δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς διαγωνισμὸν διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀρχιφύλακος, ὡς προέβλεπεν ὁ ὀργανικὸς τῆς Ἀστυνομίας νόμος.

Ὁρκωμοσία νέων ἀρχιφυλάκων τὴν 28/9/1950.

Οὕτω ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926 λόγῳ τῆς πληθώρας τῶν ἐκ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀστυφύλακος προαγομένων δι' ἐξετάσεων εἰς ἀρχιφύλακας, ἡ Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων ἔπαυσεν λειτουργοῦσα. Ἡ ραγδαία ὅμως ἐξέλιξις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς εἰς τὰς μεγάλας πόλεις καὶ γενικῶς ἡ πρόοδος τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἀστυνομίας εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς αὐτῆς κατέστησεν ἀναγκαίαν τὴν τροποποίησιν τῶν περὶ προαγωγῶν διατάξεων τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τρόπον ὥστε, ἡ προαγωγὴ ἀστυφυλάκων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀρχιφύλακος νὰ γίνεται κατόπιν νέας ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν Σχολὴν Ἀρχιφυλάκων.

Τοιουτοτρόπως διὰ τοῦ Α. Ν. 881 ἱδρύθη κατὰ τὸ 1938 ἐκ νέου ἡ Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων ἐν Ἀθήναις, ἥτις καὶ λειτουργεῖ κανονικῶς μέχρι σήμερον.

Εἰς τὴν Σχολὴν Ἀρχιφυλάκων εἰσάγονται πρὸς ἐκπαίδευσιν :

α) Ὑπαρχιφύλακες ἀσχέτως χρόνου προαγωγῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον καὶ β) 'Αστυφύλακες ἔχοντες τοὐλάχιστον διετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸ 'Αστυνομικὸν Σῶμα ἢ ἐτησίαν τοιαύτην, προκειμένου περὶ τελειοφοίτων Νομικῆς ὑποστάντων ἐπιτυχῶς τμηματικὰς ἐξετάσεις τῶν τριῶν πανεπιστημιακῶν ἐτῶν καὶ τελειοφοίτων τῆς Παντείου Σχολῆς ὑποστάντων ἐπιτυχῶς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τῶν δύο τάξεων ταύτης.

Οἱ ὑποψήφιοι εἰσέρχονται εἰς τὴν Σχολὴν κατόπιν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων, ἐνεργουμένων μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν (Δημοσίας 'Ασφαλείας) ἐκδιδομένην μετὰ γνώμην τοῦ 'Αρχηγοῦ τῆς 'Αστυνομίας, ὁσάκις ὑπάρχει ἀνάγκη πληρώσεως ὑφισταμένων ἢ μελλόντων μέχρι πέρατος τῆς ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν νὰ προκύψωσι κενῶν. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὁρίζεται καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὴν Σχολὴν εἰσακτέων.

'Επίδειξις πυγμαχίας δοκίμων ἀρχιφυλάκων κατὰ τὴν ὁρκωμοσίαν τῆς 28/9/1950.

'Εκτὸς τῶν ἀνωτέρω προσόντων, ὅπως κριθῇ τις ἱκανὸς πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις, πρέπει νὰ κρίνηται ὡς πρὸς τὸν χαρακτῆρα, τὴν διαγωγὴν καὶ τὰς ἠθικὰς καὶ ἐπαγγελματικὰς ἐν γένει ἰδιότητας (συμπεριφορά, ζῆλος, εὐθυκρισία, πρωτοβουλία κλπ.) ἱκανὸς δι' ἀνώτερον βαθμόν.

Ἡ ἱκανότης αὕτη κρίνηται ὑπὸ τοῦ 'Αρχηγοῦ τοῦ Σώματος κατόπιν προτάσεων τῶν ἱεραρχικῶς προϊσταμένων τοῦ ὑποψηφίου καὶ βαθμολογίας τῆς διαγωγῆς καὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν αὐτοῦ προσόντων.

Οὕτω καταρτίζεται ὑπὸ τοῦ 'Αρχηγοῦ τοῦ Σώματος πίναξ τῶν ὑπ' αὐτοῦ κρινομένων ἱκανῶν, ὅπως μετάσχωσιν τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων καὶ πίναξ τῶν ἀποκλειστέων, ἠτιολογημένος δι' ἕκαστον ἀποκλειόμενον.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐντὸς 10ημέρου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἐνώπιον τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν (Δημοσίας 'Ασφαλείας), ὅστις ἀποφαίνεται τελικῶς μετὰ γνώμην τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου.

Μετὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ πίνακος τῶν ἱκανῶν ὅπως μετάσχουν τῶν εἰσιτη-

ρίων ἐξετάσεων δι' ἐγκυκλίου τοῦ 'Αρχηγοῦ τῆς 'Αστυνομίας κοινοποιεῖται ἡ ἐξεταστέα ὕλη διὰ τὰ μαθήματα τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, τῆς Πρακτικῆς διδασκαλίας καὶ 'Επιστημονικῆς 'Αστυνομίας, καθὼς καὶ τοῦ 'Οργανισμοῦ καὶ Κανονισμῶν τοῦ Σώματος, ἵνα οὕτω οἱ ὑποψήφιοι μελετοῦν προπαρασκευαζόμενοι διὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐξετάσεων.

Τὸ ἐφαρμοζόμενον σύστημα εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων εἶναι τοιοῦτον ὥστε νὰ ἐξασφαλίζεται πλήρως ἡ ἀμερόληπτος ἐκλογὴ τῶν ἱκανῶν, ἀποκλειομένης οἱασδήποτε χαριστικῆς ἐνεργείας.

Οὕτω κατ' ἀρχὴν διαγωνίζονται ἅπαντες εἰς τὸ μάθημα τῶν 'Ελληνικῶν, ἤτοι εἰς τὴν σύνταξιν ἐκθέσεως ἰδεῶν ἐπὶ γενικοῦ θέματος, διδομένου διὰ περιληπτι-

Παρέλασις ἐνόπλων ἀστυφυλάκων.

κοῦ τίτλου. Τὸ θέμα ἐξάγεται ἐκ κληρωτίδος μεταξὺ 25 τοιούτων καταγεγραμμένων εἰς πίνακα, ὅστις παραδίδεται ὑπὸ τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ ἐσφραγισμένος εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς 'Επιτροπῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ διαγωνισμοῦ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ διαγωνισμοῦ γίνεται ὑπὸ τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἡ βαθμολογία, μεθ' ὃ ἐπακολουθεῖ ἀποσφράγισις τῶν γραπτῶν ὑπὸ τοῦ 'Αρχηγείου.

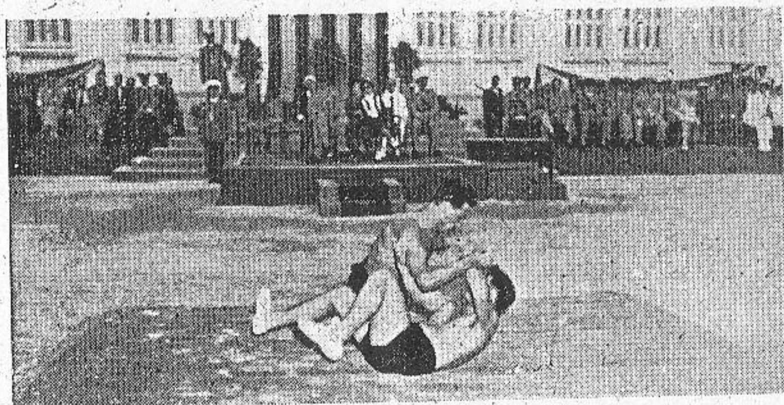
Οἱ ἐπιτυχόντες τὴν βάσιν εἰς τὸ μάθημα τοῦτο, καλοῦνται ὅπως συνεχίσουν τὴν ἐξέτασιν καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μαθήματα, δι' ἕκαστον τῶν ὁποίων καθορίζεται ἰδία τριμελὴς ἐξεταστικὴ ἐπιτροπή.

Οὕτω καταρτίζεται ὁ γενικὸς πίναξ ἐπιτυχόντων. 'Εκ τούτων εἰσάγονται εἰς τὴν Σχολὴν τόσοι, ὅσαι αἱ προβλεπόμεναι κεναὶ θέσεις.

'Η ἐν τῇ Σχολῇ 'Αρχιφυλάκων ἐκπαίδευσις εἶναι ἑξάμηνος, διαιρεῖται δὲ εἰς δύο τριμηνίας.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκπαιδεύσεως διδάσκονται τὰ ἑξῆς μαθήματα:

1) Ποινικὸς Κῶδιξ.
2) Κῶδιξ Ποινικῆς Δικονομίας—'Ανακριτικαὶ ἐκθέσεις.
3) Εἰδικοὶ Ποινικοὶ Νόμοι σχετιζόμενοι μὲ τὴν 'Αστυνομικὴν ὑπηρεσίαν.
4) Πρακτικὴ Διδασκαλία τῆς 'Αστυνομίας—Τήρησις ὑπηρεσιακῶν βιβλίων.
5) 'Επιστημονικὴ 'Αστυνομία.
6) 'Επιστημονικὴ 'Ανακριτική.
7) 'Οργανισμὸς καὶ Κανονισμοὶ 'Αστυν. Σώματος—Κανονισμὸς Σχολῆς.
8) Στοιχεῖα 'Ιατροδικαστικῆς.
9) Στοιχεῖα Συνταγματικοῦ Δικαίου.
10) Δημοσία 'Υγιεινὴ καὶ Πρῶται βοήθειαι.
11) Σχεδιαγραφία.
12) 'Ελληνικὰ (ὀρθογραφικοὶ καὶ συντακτικοὶ κανόνες καὶ ἐκθέσεις ἰδεῶν).

'Επίδειξις 'Ιαπωνικῆς πάλης κατὰ τὴν ὁρκωμοσίαν τῶν ἀρχιφυλάκων τῆς 28/9/1950, παρουσίᾳ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως.

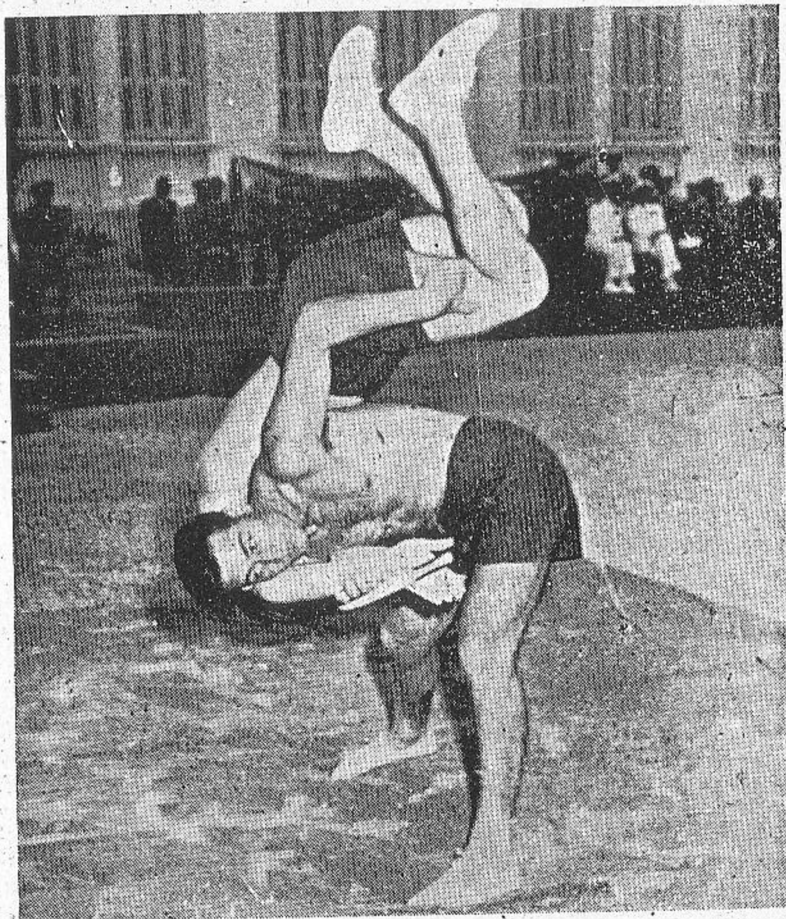
'Εκτὸς τῶν ἀνωτέρω μαθημάτων, οἱ μαθηταὶ ἀρχιφύλακες διδάσκονται διὰ διαλέξεων καὶ πρακτικῶν ἐφαρμογῶν ἄνευ βαθμοῦ, καθ' ὥρας ὁριζομένας παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς καὶ τὰ κάτωθι:

α) Γυμναστικήν.
β) 'Ασκήσεις πυκνῆς τάξεως καὶ παρελάσεως.
γ) 'Ιαπωνικὴν πάλην καὶ πυγμαχίαν.
δ) Βολὴν καὶ ὁπλοτεχνικήν.
ε) 'Οδηγίαν ποδηλάτου καὶ αὐτοκινήτου.
στ) 'Αεράμυναν.
ζ) Τουρισμόν.
η) Κοινωνιολογίαν.
θ) Κοινωνικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν ἀγωγήν.
ι) 'Ηθικὴν ἀγωγὴν καὶ

πᾶσαν ἄλλην διάλεξιν ἢ πρακτικὴν ἄσκησιν, ἣν τὸ 'Εκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἤθελε θεωρήσει χρήσιμον.

'Η θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ ἐκπαίδευσις τῶν μαθητῶν διενεργεῖται ὑπὸ καθηγητικοῦ προσωπικοῦ, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ 'Υφυπουργείου 'Εσωτερικῶν (Δημοσίας 'Ασφαλείας) τῇ προτάσει τοῦ Δ/τοῦ τῆς Σχολῆς μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας.

'Η διδασκαλία διεξάγεται ἐπὶ τῇ βάσει ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος, καταρτιζομένου κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπὸ τοῦ 'Εκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ὅπερ οἱ καθηγηταὶ ὀφείλουσι νὰ ἀκολουθῶσιν ἐν πάσαις αὐτοῦ ταῖς λεπτομερείαις.

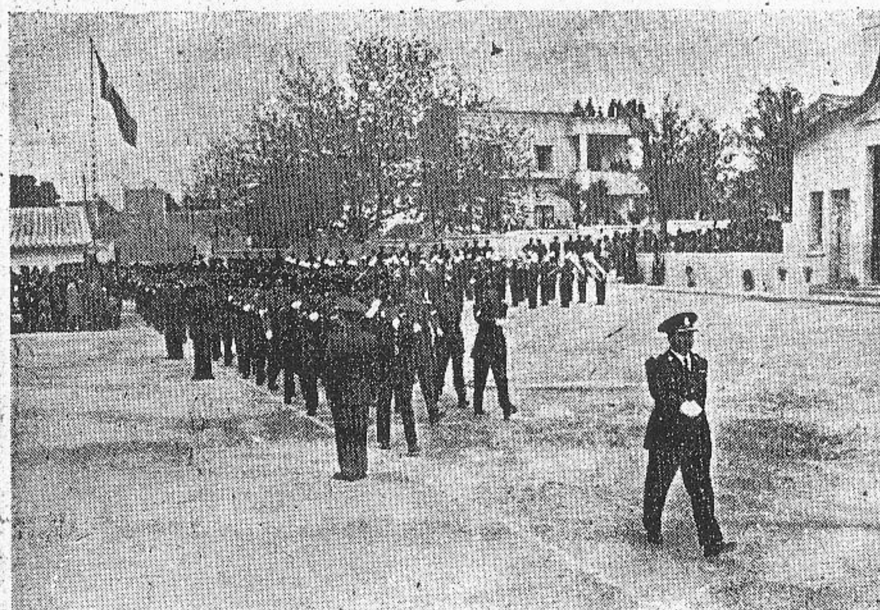
'Επίδειξις 'Ιαπωνικῆς πάλης κατὰ τὴν ὁρκωμοσίαν ἀρχιφυλάκων τῆς 28/9/1950.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐκπαιδεύσεως οἱ δόκιμοι ἀρχιφύλακες δίδουσιν ἐγγράφως, ἐξιτηρίους ἐξετάσεις ἐφ' ὅλης τῆς διδαχθείσης κατὰ τὴν ἐκπαίδευσιν ὕλης. Καί, οἱ μὲν ἐπιτυχόντες προάγονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀρχιφύλακος, οἱ δὲ ἀποτυγχάνοντες ἐπανέρχονται εἰς τὴν τάξιν τοῦ ἀστυφύλακος ἢ ὑπαρχιφύλακος.

Γενικῶς ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Σχολῆς λαμβάνεται πᾶσα μέριμνα, ὅπως ἡ ἐκπαίδευσις εἶναι ἄνετος πλήρης καὶ καθιστᾷ δὲ τοὺς νέους βαθμοφόρους ὄχι μόνον ἀρτίους εἰς μάθησιν, ἀλλὰ καὶ ρωμαλαίους, πρὸ παντὸς ὅμως, πλουσίους εἰς αἰσθήματα ἀνωτερότητος.

Τμῆμα δοκίμων ἀρχιφυλάκων λαμβάνει μέτρα τάξεως κατὰ τὴν ἄφιξιν εἰς Ἀθήνας τὸ 1951 τῆς Α.Β.Υ. τῆς διαδόχου τότε τῆς Ἀγγλίας Πριγκηπίσσης Ἐλισσάβετ μετὰ τοῦ συζύγου της Α.Β.Υ. πρίγκηπος Φιλίππου τῆς Ἑλλάδος.

Παρέλασις νέων ἀρχιφυλάκων πρὸ τῶν ἐπισήμων τὴν 12/4/1951.

Ὁρκωμοσία νέων ἀστυφυλάκων τὴν 12/5/1951.

Ἐπιθεώρησις νέων ἀρχιφυλάκων ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. Βάσσου Βραχνοῦ κατὰ τὴν ὁρκωμοσίαν τῆς 1/5/1954.

87. 12

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.

ΕΤΟΣ Β'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 26ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

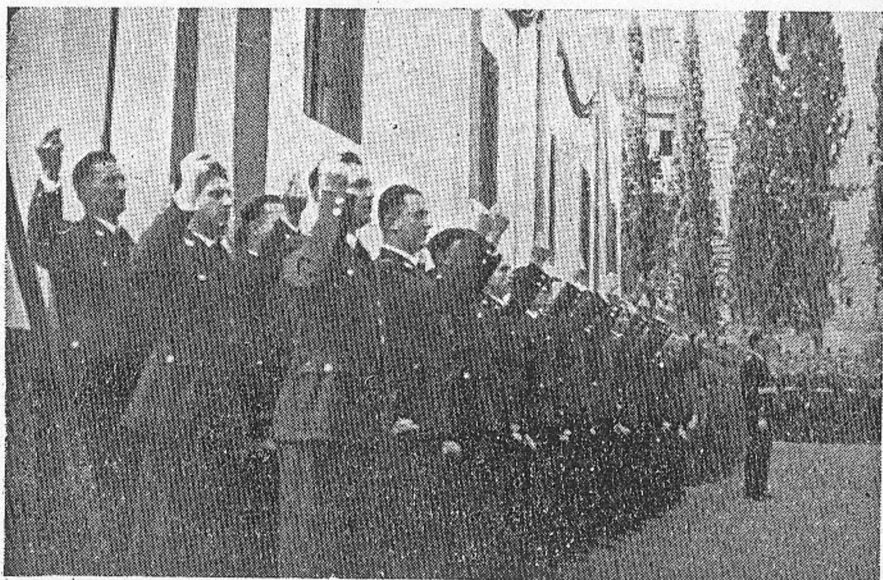
Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1954)

Ὑπὸ **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'.

Ζ'. ΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

5.—Ἡ πρώτη ἐν Κερκύρᾳ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων Α' καὶ Β' τάξεως.
6.—Εἰδικὴ Σχολὴ μετεκπαιδεύσεως Ἀξιωματικῶν μεταταχθέντων ἐκ τῆς Χωροφυλακῆς, εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων λειτουργήσασα ἐν Ἀθήναις.
7.—Ἡ νέα ἐν Ἀθήναις μόνιμος Σχολὴ Ὑπαστυνόμων Β' τάξεως.

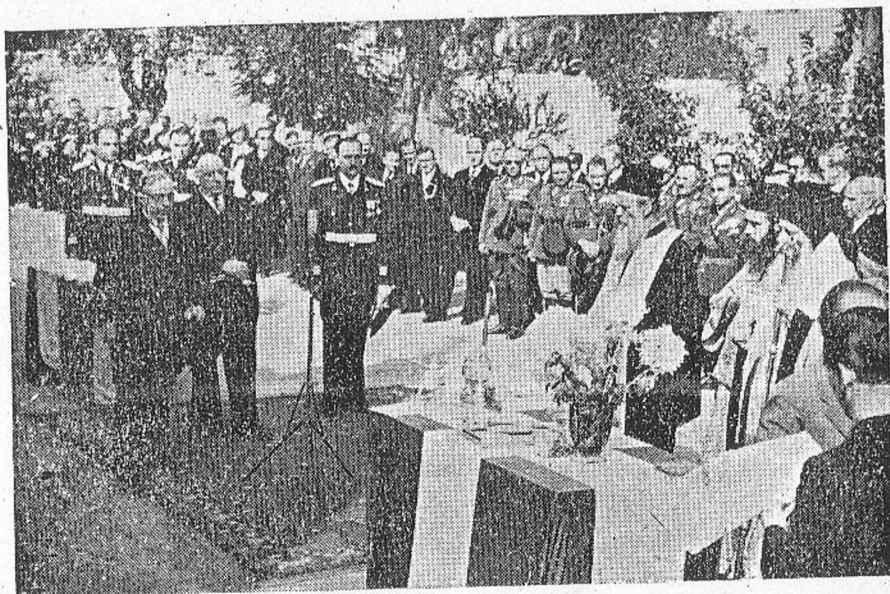
5. Διὰ τοῦ ἱδρυτικοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων Νόμου, ὑπ' ἀριθμ. 2461 τοῦ 1919, καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν τούτου Βασιλικῶν Διαταγμάτων, συνεστήθη ταυτοχρόνως μὲ τὰς Ἀστυνομικὰς Σχολὰς Ἀστυφυλάκων καὶ Ἀρχιφυλάκων καὶ ἡ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων.

Ὁρκωμοσία Ὑπαστυνόμων τῆς Α' ἐκπαιδευτικῆς περιόδου κατὰ τὴν 5-11-1939.

Εἰς τὴν Σχολὴν αὐτήν, ἡ ὁποία ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Κέρκυραν, ἐφοίτησαν ἰδιῶται κεκτημένοι συμφώνως πρὸς τὰς τότε ἰσχυούσας διατάξεις ἐκτὸς τῶν ἀπαιτουμένων σωματικῶν προσόντων καὶ τ' ἀκόλουθα ἐκπαιδευτικὰ τοιαῦτα, ἤτοι: Διὰ μὲν τὸν βαθμὸν τοῦ 'Υπαστυνόμου Β' τάξεως, ἐπιτυχῆ φοίτησιν τῶν τριῶν ἐτῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ 'Εθνικοῦ Πανεπιστημίου, διὰ δὲ τὸν βαθμὸν τοῦ 'Υπαστυνόμου Α' τάξεως, πτυχίον τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου.

'Η πρώτη αὐτὴ Σχολὴ 'Υπαστυνόμων ἐλειτούργησε συνεχῶς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1921 μέχρι τοῦ Μαΐου τοῦ 1926, ὅτε μετὰ τὴν ἔξοδον τῶν τελευταίων καταταγέντων 'Υπαστυνόμων, δὲν ἐδέχθη νέους δοκίμους, λόγῳ συμπληρώσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν 'Υπαστυνόμων, ἀλλὰ καὶ διότι, ἐν τῷ μεταξύ, προεκρίθη ὅπως, ἡ συμπλήρωσις τῶν δημιουργουμένων κενῶν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Υπαστυνόμου γίνεται διὰ προαγωγῶν, κατόπιν ἐξετάσεων, ἐκ τῶν 'Αρχιφυλάκων, οἵτινες εἶχον συμπληρώσει τὸν πρὸς προαγωγὴν χρόνον ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ. 'Αργότερον εἰσήχθησαν διὰ μίαν ἐκπαιδευτικὴν περίοδον κατὰ τὸ ἔτος 1929, πρὸς ἐκπαίδευσιν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Υπαστυνόμου Β' τάξεως, 'Αρχιφύλακες καὶ 'Αστυφύλακες, οἵτινες εἶχον ἀποκτήσει ὡς τοιοῦτοι τὸ πτυχίον τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἢ ὑπέστησαν ἐπιτυχεῖς ἐξετάσεις τῶν τριῶν πανεπιστημιακῶν ἐτῶν, τῆς ἰδίας Σχολῆς. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐλειτούργησεν ἡ ἰδία Σχολὴ ἐν Κερκύρᾳ καὶ τὸ ἔτος 1933 μὲ τρεῖς μόνον μαθητάς, πτυχιούχους Νομικῆς, προερχομένους ἐκ τοῦ Σώματος, οἵτινες μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκπαιδεύσεως ὠνομάσθησαν 'Υπαστυνόμοι Β' τάξεως. Τῆς πρώτης αὐτῆς ἐν Κερ-

'Ιεροτελεστία τῆς ὁρκωμοσίας 'Υπαστυνόμων Α' ἐκπαιδευτικῆς περιόδου κατὰ τὴν 5-11-39, παρουσίᾳ τοῦ ἀειμνήστου Πρωθυπουργοῦ 'Ιωάννου Μεταξᾶ, τοῦ τότε 'Υφυπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως κ. Κ. Μανιαδάκη, τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς 'Αστυν. Διευθυντοῦ Α' κ. Χ. Μπόμπολα καὶ λοιπῶν ἐπισήμων.

κύρᾳ Σχολῆς 'Υπαστυνόμων Α' καὶ Β' τάξεως, Διοικητὴς διετέλεσεν ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ὑπὸ τὸν ἀείμνηστον Σὲρ Φρειδερῖκον Χαλιντέϋ 'Αγγλικῆς 'Οργανωτικῆς 'Αποστολῆς κ. Σλόμαν. 'Η φοίτησις εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην ἦτο ἑξάμηνος. 'Απόφοι-

τοι τῆς Σχολῆς ταύτης ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἤδη ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἶναι, οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Α΄ κ.κ. Νικόλαος Νέρης, Ἀναστάσιος Γεωργίου, Γεράσιμος Λιαρομμάτης, Νικόλαος Τσαούσης, Θεόδωρος Ρακιν-

Ὁ ἀείμνηστος Πρωθυπουργὸς Ἰωάννης Μεταξᾶς παραδίδει τὰ διπλώματα εἰς τοὺς Ὑπαστυνόμους τῆς Α΄ ἐκπαιδευτικῆς περιόδου κατὰ τὴν 5-11-39.

τζῆς, Ἠλίας Ἀλεξόπουλος, Ἰωάννης Πολυχρονόπουλος, Ἰωάννης Μάσβουλας, Δημήτριος Ζαγκλῆς, Εὐάγγελος Καραμπέτσος, Νικόλαος Σπυρόπουλος, Νικόλαος Ἀρχιμανδρίτης καὶ Παντελῆς Χριστοδούλου.

Ἐπίσης οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Β΄ τάξεως κ.κ. Πέτρος Ἀναγνωστάκος Γεώργιος Γερανέας, Ἀνδρέας Δάρας, Διονύσιος Κορωνάκος, Σπυρίδων Κουτσου-

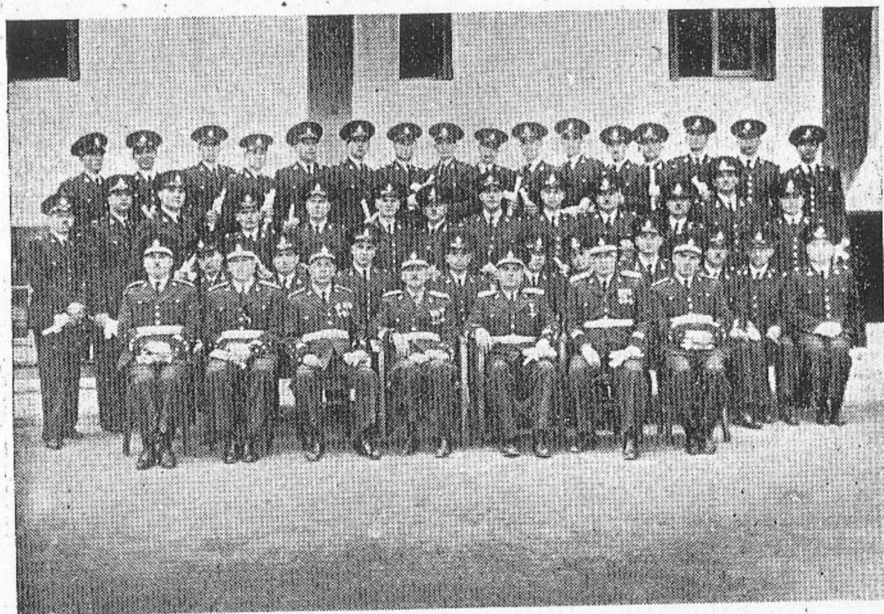
ρούμπας, Δημήτριος Τσόπελας, Γεώργιος Κοντογιῶργος, Θωμᾶς Ψαρρᾶς, Ἀνδρέας Σταυρόπουλος καὶ Ἀπόστολος Καθάρειος.

6. Κατὰ τὸ ἔτος 1929 προκειμένου νὰ γίνῃ μετάταξις Ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων συνεστήθη διὰ τοῦ Ν. 3754 καὶ τῶν ἀπὸ 26-3-29, 18-4-29 καὶ 11-7-29 ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ Διαταγμάτων καὶ ἐλειτούργησεν ἐν Ἀθήναις εἰδικὴ Σχολὴ μετεκπαιδεύσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφοίτησαν ἅπαντες οἱ Ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς οἱ μεταταγέντες εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων.

Ἐξ αὐτῶν ὑπηρετοῦν ἤδη εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα, ὁ Ἀρχηγὸς κ. Ἄγγελος Ἔβερτ, οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Α΄ κ.κ. Νικόλαος Κόκκινος Γενικὸς Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Πόλεων παρὰ τῷ Ὑφυπουργείῳ Ἐσωτερικῶν, Ἰωάννης Τσάλλης, Δημήτριος Κόλλιας, Σπυρίδων Πολιτόπουλος, Ἰωάννης Δασκαλάκης καὶ Ἀναστάσιος Κανελλόπουλος

7. Ἤδη θ' ἀναφέρωμεν τὰ προηγηθέντα τῆς ἱδρύσεως κατὰ τὸ 1937 τῆς νέας Σχολῆς Ὑπαστυνόμων Β΄ τάξεως, ἥτις ἐξακολουθεῖ νὰ λειτουργῇ καὶ ἤδη ἐν Ἀθήναις.

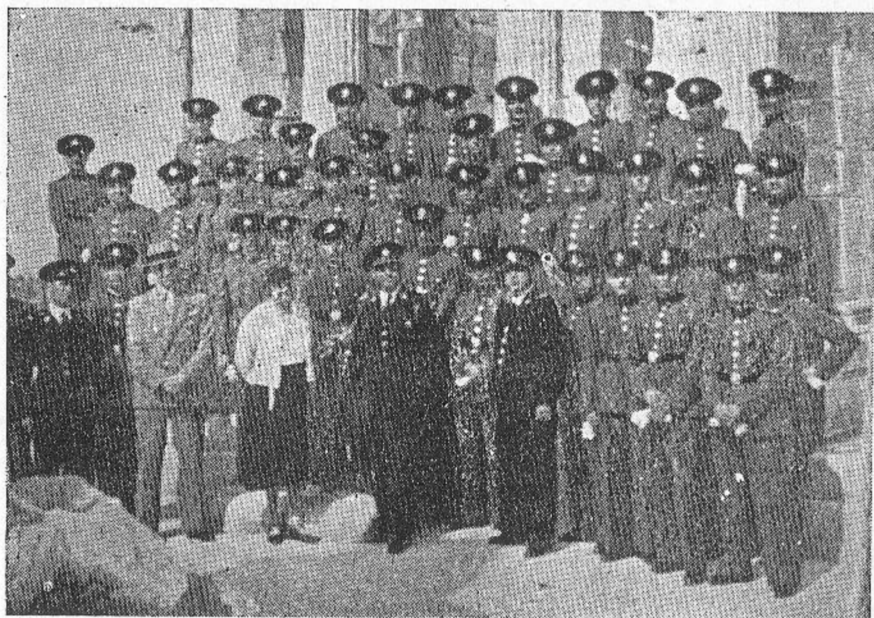
Ὡς εἶναι γνωστόν, μέχρι τοῦ ἔτους 1932 οἱ προαγόμενοι εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαστυνόμου Β΄ καὶ Α΄ τάξεως, εἴτε δι' ἀπ' εὐθείας φοιτήσεώς των εἰς τὴν ἐν Κερκύρᾳ Σχολὴν Ὑπαστυνόμων, εἴτε διὰ προαγωγῆς των κατόπιν ἐξετάσεων ἐκ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀρχιφύλακος, διὰ νὰ καταλάβουν τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β΄ τάξεως, ἔδει νὰ ὑποβληθοῦν εἰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις, αἵτινες ἦσαν αὐστηρόταται, συνηγωνίζοντο δὲ πολλοὶ Ὑπαστυνόμοι Α΄ τάξεως πρὸς κατάληψιν ἐλαχίστων συνήθως θέ-

Οἱ Ὑπαστυνόμοι τῆς Α΄ ἐκπαιδευτικῆς περιόδου, φωτογραφούμενοι μετὰ τοῦ Διοικητοῦ καὶ τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Σχολῆς.

σεων Ἀστυνόμων Β΄ τάξεως. Οὕτως, οἱ ἀριστεῖς μόνον ἐκ τούτων ἠδύναντο νὰ ἐνταχθοῦν εἰς τὰς ἀνωτέρας βαθμίδας τῆς ἱεραρχικῆς κλίμακος τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας.

Δυστυχῶς κατὰ τὸ ἔτος 1932 κατόπιν ἐνεργειῶν πολλῶν Ὑπαστυνόμων Α' τάξεως, οἵτινες λόγῳ τῶν προσόντων αὐτῶν καὶ τῆς μετρίας ὑπηρεσιακῆς ἀποδόσεώς των δὲν εἶχον ἐλπίδας προωθήσεώς των εἰς ἀνωτέρας βαθμίδας διὰ τοῦ συστή-

Οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι τῆς Β' ἐκπαιδευτικῆς περιόδου κατὰ ἐπίσκεψίν των εἰς Ἀκρόπολιν τὴν 13-6-1940.

ματος τῶν προαγωγικῶν ἐξετάσεων, ἐπετεύχθη ἡ διὰ νόμου κατάργησις τοῦ θεσμοῦ τούτου καὶ ἐφηρμόσθη τὸ σύστημα τῶν προαγωγῶν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β' τάξεως, κατ' ἐκλογὴν καὶ κατ' ἀρχαιότητα ἄνευ ἐξετάσεων.

Οὕτως ἐγένοντο προαγωγαὶ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β', καὶ Ὑπαστυνόμων, οἵτινες ἐστεροῦντο τῶν ἀπαιτουμένων ἐφοδίων διὰ τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς τῆς ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ ἱεραρχίας. Τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα τῶν διὰ τοῦ συστήματος τούτου πραγματοποιηθεισῶν προαγωγῶν κατέστησαν καταφανῆ μετά τινα ἔτη καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ ἔτος 1937, ἡ τότε Κυβέρνησις ἔκρινεν ἀπαραίτητον καὶ ἐθέσπισε διὰ Νόμου, ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ προαχθῇ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαστυνόμου Β' τάξεως, ἂν δὲν ἐκπαιδευθῇ ἐπὶ ἕν, ἕως 2 ἔτη, εἰς ἱδρυομένην ἐν Ἀθήναις νέαν Σχολὴν Ὑπαστυνόμων Β' τάξεως.

Ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην γίνεται κατόπιν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων μεταξὺ τῶν Ἀνθυπαστυνόμων, Ἀρχιφυλάκων, Ὑπαρχιφυλάκων καὶ Ἀστυφυλάκων, τῶν ἐχόντων τὰ πρὸς τοῦτο προσόντα.

Τοιουτοτρόπως ἀπὸ τοῦ ἔτους 1937 συνεστήθη ἐν Ἀθήναις καὶ λειτουργεῖ συνεχῶς μὲ ἐλαχίστην διακοπὴν ἡ Ἀστυνομικὴ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων Β' τάξεως.

Διὰ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς ταύτης, ἔχουν ληφθῇ ὅλα τὰ μέτρα καὶ παρέχονται ἀσφαλέσταται ἐγγυήσεις, ὥστε νὰ ἐπιτυγχάνηται ἡ εἴσοδος εἰς ταύτην τῶν πράγματι ἀριστέων μεταξὺ τῶν διαγωνιζομένων.

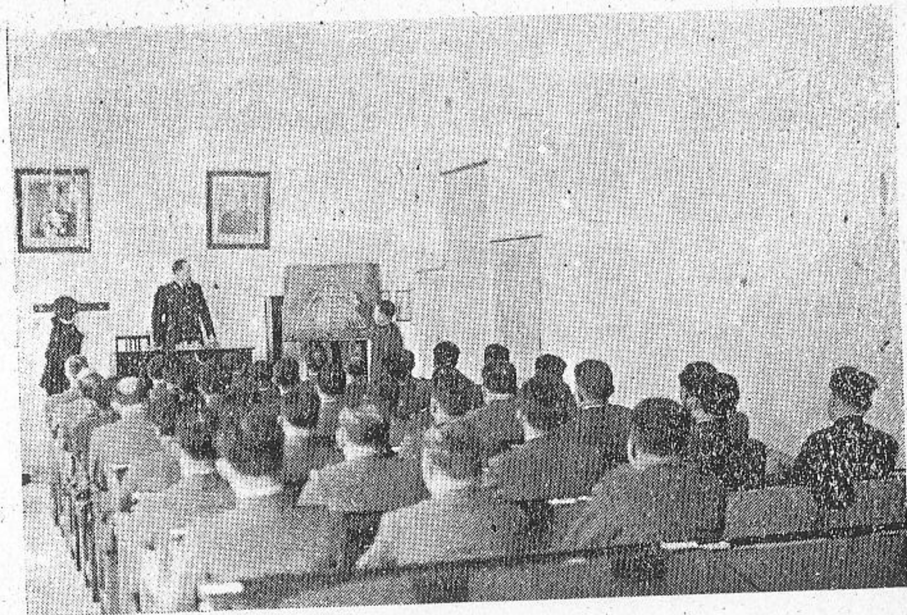
Ἡ ἀκολουθουμένη διαδικασία κατὰ τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις εἶναι ἡ ἀκόλουθος :

Μετὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων καὶ τὸν καθορισμὸν τῶν εἰσακτέων, τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας δι' ἐγκυκλίου του κοινοποιεῖ ἐγκαίρως, ἤτοι πρὸ δύο ἢ τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῶν ἐξετάσεων, τὴν ἐξεταστέαν ὕλην διὰ τὰ κάτωθι μαθήματα, ἤτοι : 1) Ποινικὸν Νόμον, 2) Ποινικὴν Δικονομίαν, 3) Διαφόρους Νόμους, σχετιζομένους μὲ τὴν Ἀστυνομίαν, 4) Ἐπιστημονικὴν Ἀστυνομίαν, 5) Πρακτικὴν Διδασκαλίαν τῆς Ἀστυνομίας καὶ 6) Ὀργανισμὸν καὶ Κανονισμοὺς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Εἰδικῶς διὰ τὰ Ἑλληνικὰ (ἔκθεσιν ἰδεῶν), δὲν κοινοποιεῖται ἐξεταστέα ὕλη, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ διαγωνισμοῦ ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος, ἐντὸς ἐνσφραγισμένου φακέλλου πίναξ περιέχων 20–30 θέματα, ἐκ τῶν ὁποίων γίνεται κλήρωσις ἑνός, τὸ ὁποῖον εἶναι ὑποχρεωτικὸν δι' ὅλους τοὺς ὑποψηφίους.

Μετὰ τὴν διόρθωσιν τῆς ἐκθέσεως ἰδεῶν ὑπὸ τῆς πρὸς τοῦτο τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, ὅσοι ἐπιτύχουν τὴν βάσιν καὶ ἄνω δύνανται νὰ μετάσχουν τῶν ἐξετάσεων καὶ εἰς τὰ ἄλλα μαθήματα.

Δι' ἕκαστον μάθημα ὁρίζεται ἰδιαιτέρα τριμελὴς Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία κατὰ τὴν ὥραν τοῦ διαγωνισμοῦ παραλαμβάνει ἀπὸ τὸν ἐκπρόσωπον τοῦ Ἀρχηγείου ἐνσφράγιστον φάκελλον περιέχοντα τὰ θέματα, ἀνερχόμενα εἰς 25 συνήθως, ἐκ τῶν ὁποίων γίνεται ἡ κλήρωσις ἑνός, ὄντος ὑποχρεωτικοῦ.

Οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι τῆς Β' ἐκπαιδευτικῆς περιόδου (1940), κατὰ τὴν διάρκειαν διδασκαλίας ἐν τῷ διδακτηρίῳ.

Οὕτω διὰ τοῦ καταμερισμοῦ τῶν ἐξετάσεων εἰς πολλὰς ἐπιτροπὰς καὶ τῆς βαθμολογίας τῶν μαθημάτων ὑπὸ τούτων, ὡς δὲ καὶ διὰ τῶν γενικῶν μέτρων, ἅτινα λαμβάνονται κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐξετάσεων (κάλυψις ὀνόματος, ὁμοιό-

χρώμος μελάνη, ἀπαγόρευσις κατοχῆς βιβλίων, ἐντύπων κλπ.) ἐπιτυγχάνεται ἀμεροληψία καὶ ἐξασφαλίζεται ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Σχολὴν τῶν πράγματι ἱκανῶν καὶ ἀξίων.

Οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι τῆς Β' ἐκπαιδευτικῆς περιόδου (1940), εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἑστιατορίου τῆς Σχολῆς.

Τὸ σύστημα τοῦτο τῶν ἐξετάσεων ἀπεδείχθη, ἐκ τῆς ἐπὶ 17ετίαν ἐφαρμογῆς του, τέλειον καὶ δὲν ἐσημειώθη περίπτωσις εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Σχολὴν ἀκαταλλήλου δοκίμου Ὑπαστυνόμου.

Ἡ ἐν τῇ Σχολῇ Ὑπαστυνόμων ἐκπαίδευσις εἶναι τουλάχιστον 12μηνος, διαιρεῖται δὲ εἰς τέσσαρας τριμηνίας.

Τὰ διδασκόμενα μαθήματα μετὰ βαθμοῦ, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκπαιδεύσεως, εἶναι τὰ ἑξῆς :

1) Ποινικὸς Κῶδιξ.

2) Κῶδιξ Ποινικῆς Δικονομίας—Ἀνακριτικαὶ ἐκθέσεις.

3) Εἰδικοὶ Ποινικοὶ Νόμοι σχετιζόμενοι πρὸς τὴν ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν.

4) Γενικαὶ Ἀρχαὶ Συνταγματικοῦ καὶ Διοικητικοῦ Δικαίου.

5) Στοιχεῖα Ἀστικοῦ Δικαίου.

6) Ἐπιστημονικὴ Ἀνακριτική.

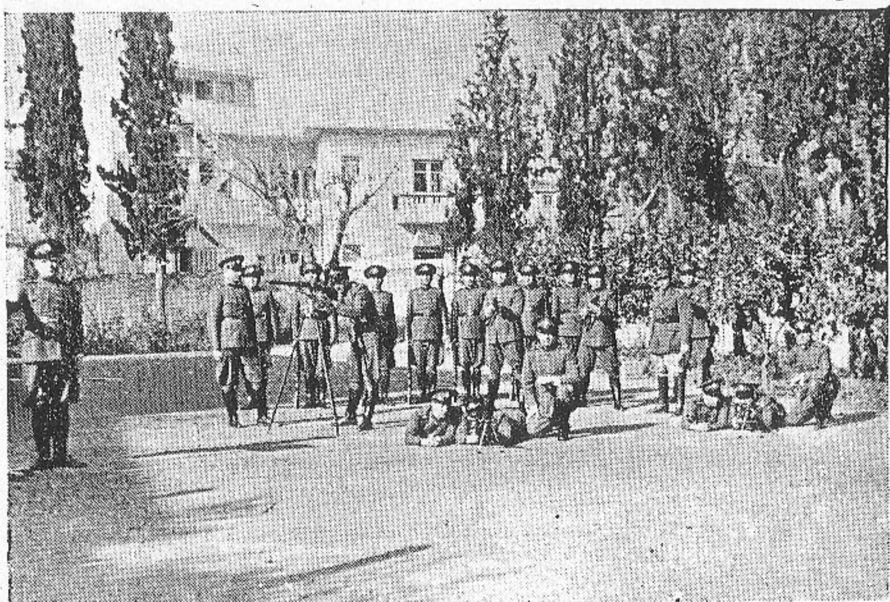
7) Ἰατροδικαστική.

8) Ἐγκληματολογία.

9) Ἐπιστημονικὴ Ἀστυνομία.

10) Πρακτικὴ Διδασκαλία τῆς Ἀστυνομίας.—Ὑπηρεσιακὰ βιβλία—τήρησις αὐτῶν.

11) Κανονισμὸς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων Β' τάξεως.—Ὀργανισμὸς καὶ Κανονισμοὶ Σώματος.—Ἀστυνομικὴ Ἱστορία.
12) Βρωματοχημεία.
13) Δημοσία Ὑγιεινὴ καὶ παροχὴ πρώτων βοηθειῶν.
14) Σχεδιαγραφία.
15) Ἑλληνικὰ (ὀρθογραφικοὶ καὶ συντακτικοὶ κανόνες καὶ ἐκθέσεις ἰδεῶν).
16) Ἀγγλικά.

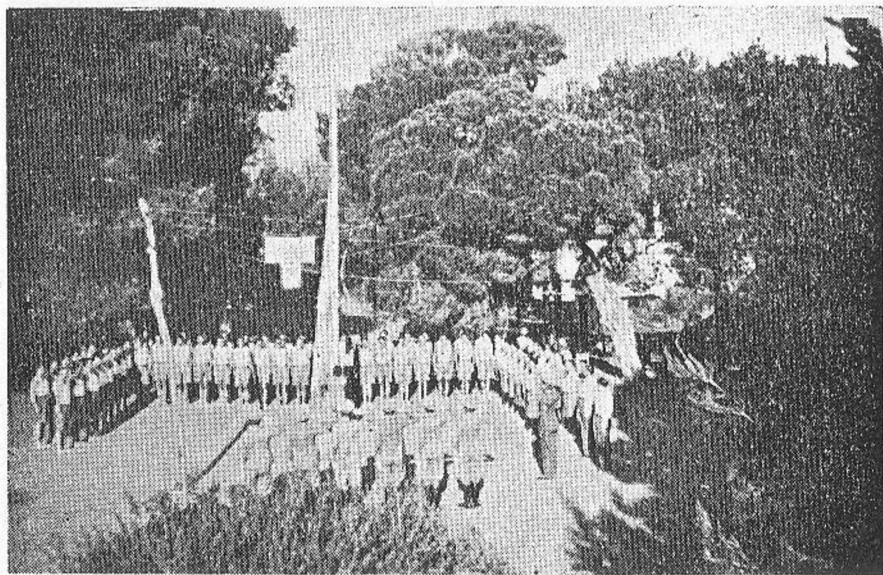

Οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι τῆς Β' ἐκπαιδευτικῆς περιόδου (1940), ἀσκούμενοι εἰς τὴν βολὴν δι' ἀτομικῶν καὶ ταχυβόλων ὅπλων, παρὰ τοῦ καθηγητοῦ των Ἀξιωματικοῦ τοῦ στρατεύματος.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν ἀνωτέρω μαθημάτων οἱ δόκιμοι ἀξιωματικοί, διδάσκονται διὰ διαλέξεων καὶ πρακτικῶν ἐφαρμογῶν ἄνευ βαθμοῦ, καθ' ὥρας ὁριζομένας ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς καὶ τὰ κάτωθι :

α) Γυμναστικήν.
β) Ἀσκήσεις πυκνῆς τάξεως καὶ παρελάσεως.
γ) Βολὴν καὶ ὁπλοτεχνικήν.
δ) Ἰαπωνικὴν πάλην.
ε) Πυγμαχίαν.
στ) Ὁδηγίαν αὐτοκινήτου, μοτοσυκλέττας καὶ ποδηλάτου.
ζ) Κωπηλασίαν, κολυμβητικὴν καὶ τρόπον διασώσεως πνιγομένων.
η) Ἀεράμυναν.
θ) Τουρισμόν.
ι) Κοινωνιολογίαν.

ια) Δικαστικὴν Γραφολογίαν.
ιβ) Γενικὴν Ψυχολογίαν.
ιγ) Ψυχοπαθολογίαν τοῦ ἐγκληματίου.
ιδ) Ἐγκληματολογικὴν Χημείαν.
ιε) Σύνοψιν Παγκοσμίου καὶ Ἑλληνικῆς Ἱστορίας.
ιστ) Στοιχεῖα Ἐμπορικοῦ Δικαίου καὶ Ἐμπορευματολογίας.
ιζ) Ἠθικὴν Ἀγωγήν.
ιη) Κοινωνικὴν καὶ Ἐπαγγελματικὴν Ἀγωγὴν
καὶ πᾶσαν ἄλλην διάλεξιν, ἣν ἤθελε θεωρήσει χρήσιμον τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον.

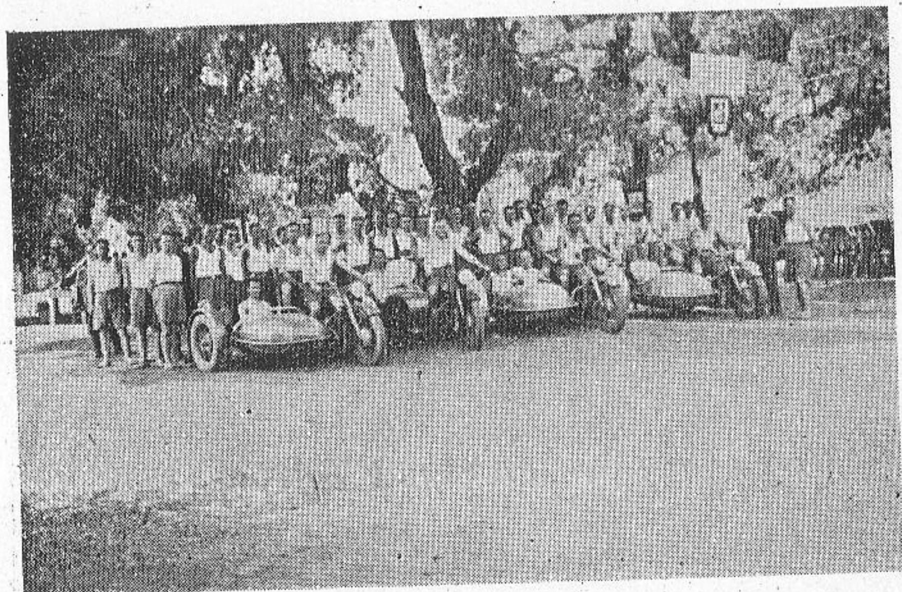
Ἔπαρσις Σημαίας εἰς θερινὴν κατασκήνωσιν Ἁγίου Ἀνδρέου, τῶν δοκίμων Ὑπαστυνόμων τῆς Β' ἐκπαιδευτικῆς περιόδου (1940).

Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω μαθήματα διδάσκονται ὑπὸ Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν, ὑπὸ ἀνωτάτων Δικαστικῶν ἢ Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας καὶ παρ' Ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος ἢ ἄλλων ἀνωτάτων διοικητικῶν ὑπαλλήλων.

Γενικῶς, τόσον εἰς τὰς Σχολὰς Ἀστυφυλάκων καὶ Ἀρχιφυλάκων, ὅσον καὶ εἰς τὴν Σχολὴν Ὑπαστυνόμων, καταβάλλεται μεγάλη προσοχὴ διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ἐπαγγελματικήν, ἐπιστημονικήν, ἐγκυκλοπαιδικήν, ἠθικοθρησκευτικὴν καὶ κοινωνικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀστυνομικῶν, ὥστε νὰ δύνανται ν' ἀνταποκρίνωνται ἀπολύτως εἰς τὴν ἀποστολήν των, ἥτις συνίσταται εἰς τὴν πρόληψιν καὶ καταστολὴν τοῦ ἐγκλήματος, εἰς τὴν προστασίαν τῆς τιμῆς, ζωῆς καὶ περιουσίας τῶν πολιτῶν καὶ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς δημοσίας εἰρήνης, ἡσυχίας καὶ τάξεως.

Πάντως, ἰδιαιτέρα φροντὶς λαμβάνεται διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν δοκίμων Ὑπαστυνόμων ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, πνευματικῆς καὶ τεχνικῆς.

Αἱ ἀνάγκαι ἄλλωστε τῆς συγχρόνου 'Αστυνομίας ἀπαιτοῦσιν ὅπως, οἱ 'Αξιωματικοὶ αὐτῆς ἔχωσι πολλὰς καὶ ποικίλας ἐπιστημονικὰς καὶ τεχνικὰς γνώσεις διὰ νὰ δύνανται ἀνέτως καὶ ἐπιτυχῶς νὰ ἐπιλύωσι τὴν πληθώραν τῶν παρουσιαζομένων ἑκάστοτε ἀστυνομικῶν προβλημάτων καὶ διὰ ν' ἀνταποκρίνωνται ἐπιτυχῶς εἰς τὰ πολλαπλᾶ καὶ πολυποίκιλα αὐτῶν καθήκοντα, εἰς τὴν λεπτὴν καὶ ἰδιότυπον ἀποστολήν των.

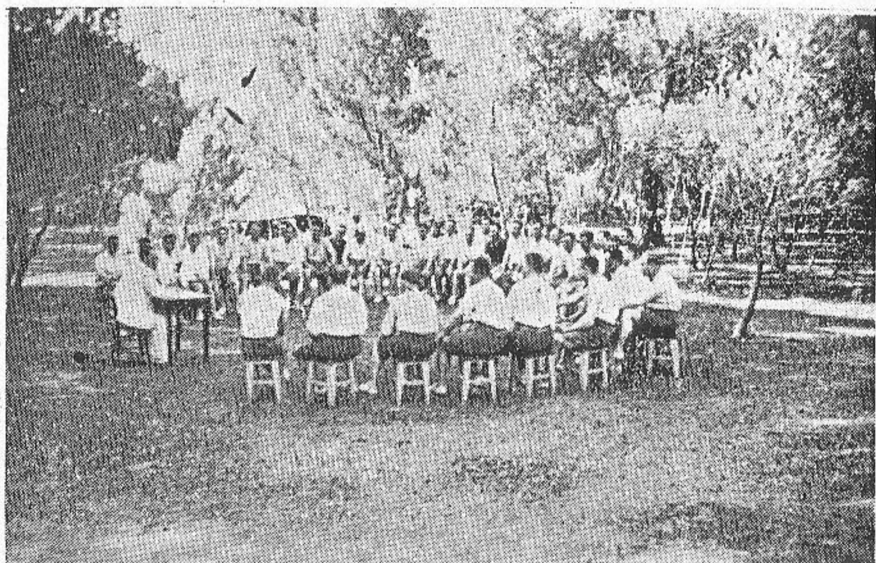
'Ασκήσεις ὁδηγήσεως μοτοσυκλεττῶν τῶν δοκίμων Ὑπαστυνόμων τῆς Β' ἐκπαιδευτικῆς περιόδου (1940), εἰς θερινὴν κατασκήνωσιν Ἁγίου 'Ανδρέου.

Βεβαίως δὲν δυνάμεθα νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις τῶν ἀστυνομικῶν, ὡς γίνεται σήμερον, δὲν παρουσιάζει τρωτά. 'Απ' ἐναντίας, φρονοῦμεν ὅτι ἐπιβάλλεται ὅπως, ἡ φοίτησις τῶν Ὑπαστυνόμων, γίνῃ διετὴς καὶ τῶν 'Αρχιφυλάκων ἐννεάμηνος, ὥστε ἡ διδασκαλία νὰ εἶναι ἄνετος καὶ ἡ ἀφομοίωσις τῆς διδασκομένης ὕλης καλλιτέρα.

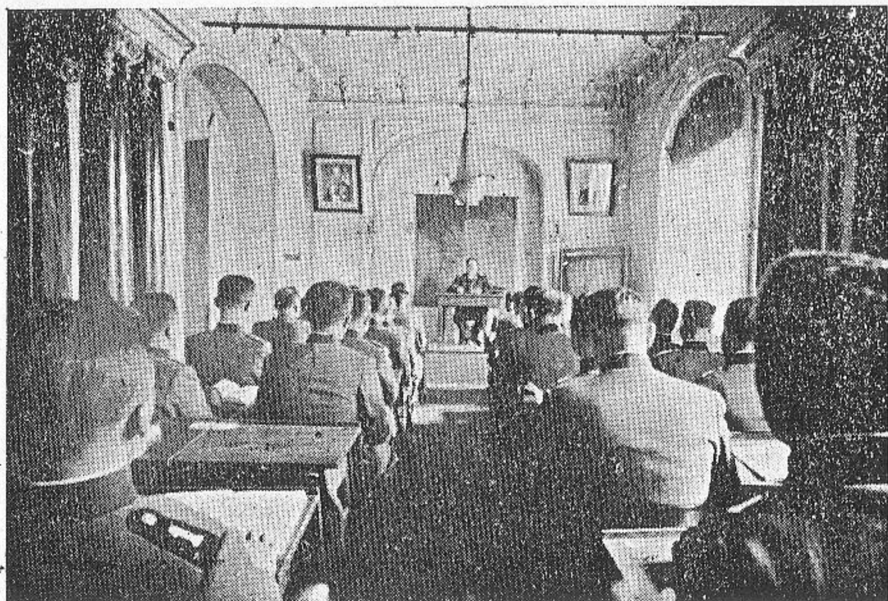
Ἡ Σχολὴ πρέπει ἐπίσης νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ ἰδιόκτητον κινηματογράφον, διὰ νὰ προβάλλωνται διδακτικαὶ 'Αστυνομικαὶ ταινίαι καὶ μὲ διάφορα ὄργανα διδασκαλίας, ὥστε ἡ διδασκαλία νὰ εἶναι περισσότερον ἐποπτική.

'Επίσης ὑστεροῦμεν εἰς προπλάσματα, εἰκόνας, χάρτας καὶ ἐκθέματα ἐγκληματολογικοῦ ἀντικειμένου. Στερούμεθα τέλος καταλλήλου κρατικοῦ οἰκήματος Σχολῆς.

Παρὰ ταῦτα, χάρις εἰς τὴν καλὴν ἐπιλογὴν τῶν ὑποψηφίων ἀστυνομικῶν καὶ εἰς τὴν φιλότιμον προσπάθειαν τῶν καθηγητῶν καὶ ὅλων τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν Σχολὴν ἐπιτυγχάνονται θαυμάσια ἀποτελέσματα.

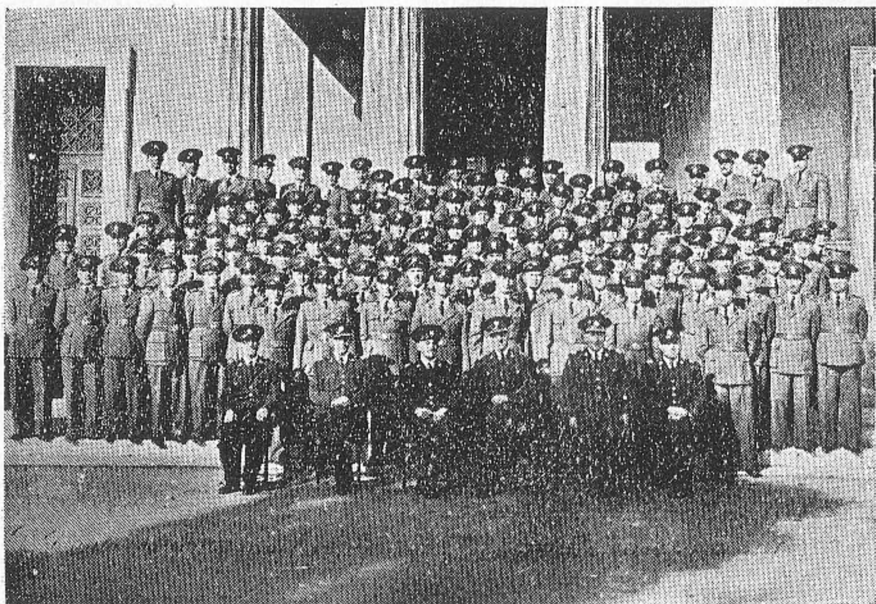
῾Υπαίθριον μάθημα δοκίμων ῾Υπαστυνόμων τῆς Β΄ ἐκπαιδευτικῆς περιόδου (1940), εἰς θερινὴν κατασκήνωσιν ῾Αγίου ᾿Ανδρέου.

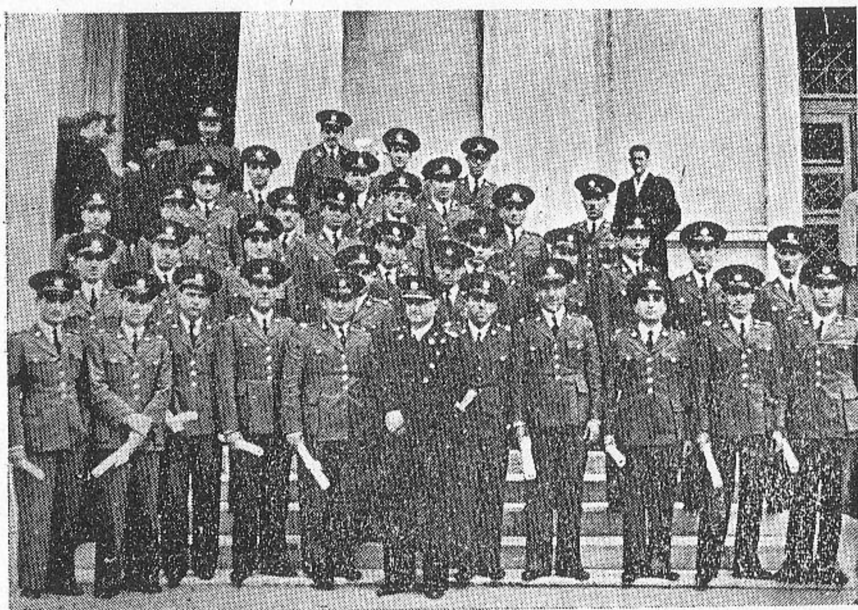
Οἱ δόκιμοι ῾Υπαστυνόμοι τῆς Γ΄ ἐκπαιδευτικῆς περιόδου (1941), κατὰ τὴν διάρκειαν διδασκαλίας ἐν τῷ διδακτηρίῳ.

Οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι τῆς Γ′ ἐκπαιδευτικῆς περιόδου (1941), κατὰ τὴν διάρκειαν διδασκαλίας ἐν τῷ διδακτηρίῳ.

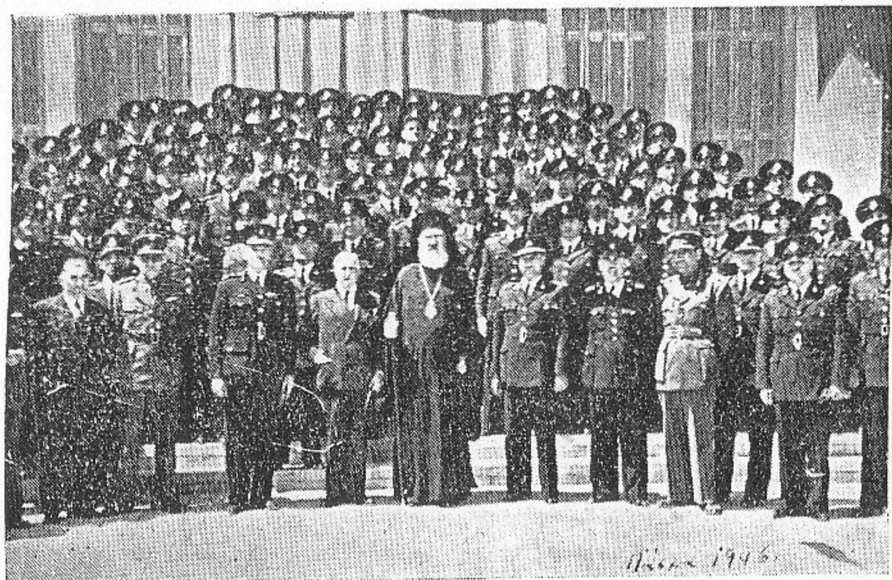
Ἡ Ἀστυνομικὴ Σχολὴ μὲ παρατεταγμένους πρὸ αὐτῆς τοὺς δοκίμους Ὑπαστυνόμους τῆς Γ′ ἐκπαιδευτικῆς περιόδου.

Οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι τῆς Δ′ ἐκπαιδευτικῆς περιόδου πρὸ τῆς ὁρκωμοσίας των τὴν 12-3-43, φωτογραφούμενοι μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς καὶ τῶν Ἀξιωματικῶν αὐτῆς.

Οἱ ἐξελθόντες τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμοι Β′ τῆς Ε′ ἐκπαιδευτικῆς περιόδου, κρατοῦντες τὰ διπλώματά των μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν των τὴν 25-2-44.

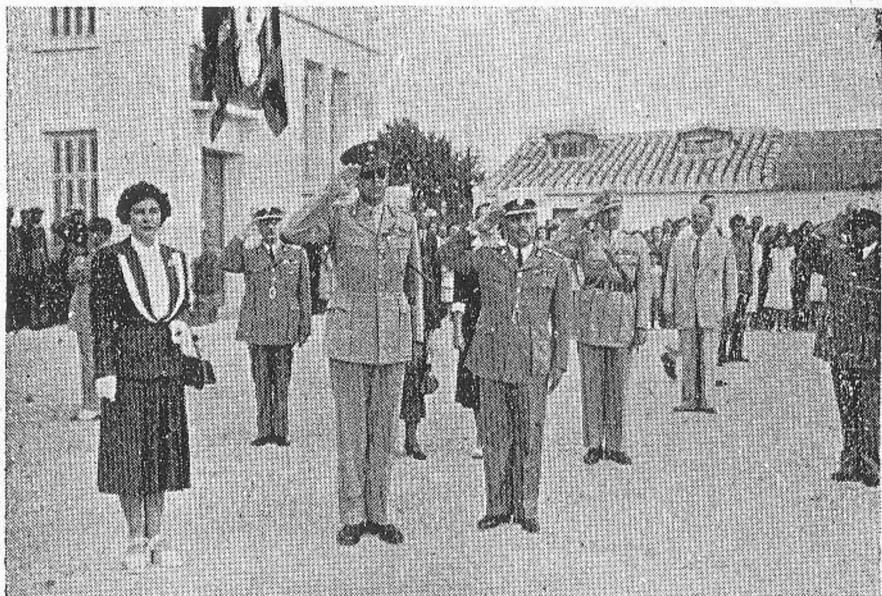
Οἱ Ὑπαστυνόμοι Β' τῆς ΣΤ' ἐκπαιδευτικῆς περιόδου (1946), κατὰ τὴν ὁρκωμοσίαν των, φωτογραφούμενοι μετὰ τοῦ Ἀντιβασιλέως ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Δαμασκηνοῦ, τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος καὶ λοιπῶν ἐπισήμων.

Οἱ Ὑπαστυνόμοι Β' τῆς Ζ' ἐκπαιδευτικῆς περιόδου (1949), κατὰ τὴν ὁρκωμοσίαν των, φωτογραφούμενοι μετὰ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Δημοσίας τάξεως κ. Ντεντιδάκη, τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος κ. Ι. Σπύρου τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀγγλικῆς Ὀργανωτικῆς Ἀποστολῆς Σὲρ Οὐΐκαμ καὶ λοιπῶν ἐπισήμων.

Οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι τῆς Η' ἐκπαιδευτικῆς περιόδου, παρελαύνοντες κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου 1950, πρὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Παύλου.

Οἱ Ὑπαστυνόμοι τῆς Η' ἐκπαιδευτικῆς περιόδου, δίδουν ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τὸν νενομισμένον ὅρκον κατὰ τὴν 28-9-1950.

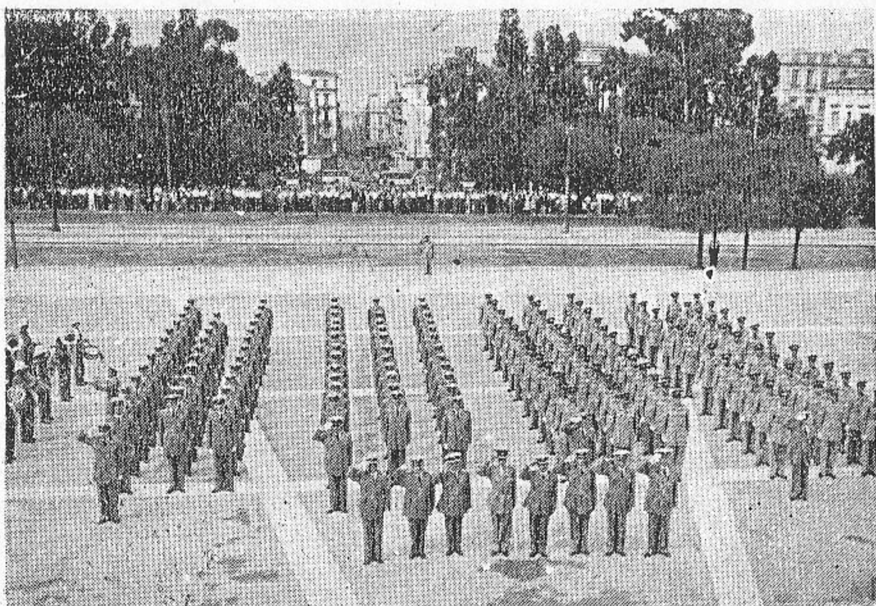
Αἱ Α. Μ. Βασιλεὺς Παῦλος καὶ Βασίλισσα Φρειδερίκη, μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Δ/τοῦ τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς, κατὰ τὴν παρέλασιν πρὸ αὐτῶν τῶν Ὑπαστυνόμων τῆς Η' ἐκπαιδευτικῆς περιόδου (1950).

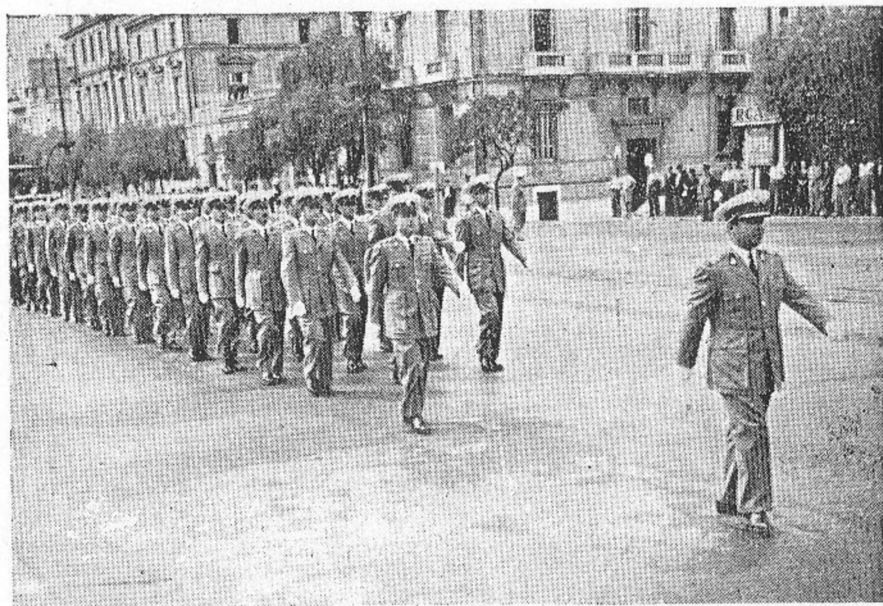
Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Παῦλος χαιρετῶν διὰ χειραψίας τοὺς Ὑπαστυνόμους τῆς Η' ἐκπαιδευτικῆς περιόδου, παραδίδει εἰς αὐτοὺς τὰ διπλώματά των (1950).

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς κατὰ τὴν δεξίωσιν ἥτις ἐπηκολούθησε μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν ὁμιλεῖ πλήρης χαρᾶς μετὰ τῶν νέων Ὑπαστυνόμων (1950).

Οἱ νέοι Ὑπαστυνόμοι τῆς Η' ἐκπαιδευτικῆς περιόδου καὶ οἱ νέοι ἀρχιφύλακες εἰς στάσιν προσοχῆς κατὰ τὴν ἀνάκρουσιν τοῦ Ἐθνικοῦ μας Ὕμνου καὶ τὴν κατάθεσιν στεφάνου εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου τὴν 28-9-50.

Οἱ νέοι Ὑπαστυνόμοι τῆς Η' ἐκπαιδευτικῆς περιόδου παρελαύνοντες πρὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, μετὰ τὴν τελετὴν τῆς ὁρκωμοσίας τὴν 28-9-1950.

Οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι τῆς Η' ἐκπαιδευτικῆς περιόδου, φωτογραφούμενοι μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος, τοῦ Δ/τοῦ τῆς Σχολῆς καὶ τῶν Ἀξιωματικῶν των.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.

ΕΤΟΣ Β΄. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 27ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1954)

Ὑπὸ **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α΄.

Η΄. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

1.— Μέτρα τάξεως κατὰ τὴν βάπτισιν τοῦ Πρίγκιπος Φιλίππου.
2.— Ἀντιμετώπισις ταραχώδους συγκεντρώσεως τὸ ἔτος 1921.
3.— Ἐγκληματικότης—Λαθρεμπόριον.
4.— Προπαγάνδαι—Κατασκοπεῖαι.
5.— Ἐθνικοὶ ἀγῶνες τῆς Ἀστυνομίας Κερκύρας.
6.— Γενικὴ κριτική.

Ἡ Κέρκυρα, τὸ γραφικὸ στολίδι τῆς Ἑπτανήσου εἶναι ἡ Βενετία τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι δικαιολογημένη λοιπὸν ἡ προτίμησις τῆς πόλεως Κερκύρας, ποὺ κατὰ

Ἄποψις τῶν γραφικῶν φρουρίων τῆς Κερκύρας

τὸ παρελθὸν ἦτο ὁ τόπος παραθερισμοῦ ὅλων τῶν ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης, διὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων.

Αἱ χιλιάδες τῶν περιηγητῶν καὶ ἄλλων τουριστῶν, ποὺ καταφθάνουν στὴν 'Ελλάδα, τὴν Κέρκυρα συνήθως ἔχουν γιὰ πρῶτο σταθμό τους.

'Η Α. Β. Υ. ὁ Πρίγκιψ Φίλιππος τῆς 'Ελλάδος μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ Α. Μ. Βασιλίσσης τῆς 'Αγγλίας 'Ελισάβετ, κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν των εἰς 'Αθήνας τὸ 1951. 'Ο Φίλιππος ὡς γνωστὸν ἐβαπτίσθη ἐν Κερκύρᾳ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1921 ληφθέντων μέτρων τάξεως κατὰ τὴν τελετὴν τῆς βαπτίσεως, ὑπὸ τῆς νεοσυστάτου τότε 'Αστυνομίας Πόλεων.

Εἶναι φυσικὸν λοιπὸν ἡ Κέρκυρα νὰ δίδῃ τὴν πρώτη καὶ καλλίτερη ἐντύπωσι στοὺς ξένους γιὰ τὴν 'Ελλάδα ἀπὸ πάσης πλευρᾶς.

Ἔτσι μὲ τὴν ἐγκατάστασι κατὰ τὴν 1ην 'Οκτωβρίου 1921 τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων στὴν Κέρκυρα, ἀρχίζει **ἡ 'Ιστορία τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων Κερκύρας ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος.**

Δὲν πρόκειται νὰ μνημονεύσουμε ἐδῶ λεπτομέρειες. Μόνον ἕνα σκίτσο τοῦ τριακονταετοῦς βίου τῆς 'Αστυνομίας Κερκύρας θὰ κάνωμε.

1. Μέτρα τάξεως κατὰ τὴν βάπτισιν τοῦ Πρίγκιπος Φιλίππου.

Λίγες μέρες ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Ἀστυν. Πόλεων στὴν Κέρκυρα, ἐλήφθησαν ὑπ' αὐτῆς μέτρα τάξεως κατὰ τὴν ἐπίσημον τελετὴν τῆς βαπτίσεως, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, εὑρισκομένου ἐν τῷ Παλαιῷ Φρουρίῳ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Πρίγκιπος Ἀνδρέου, τὸν ὁποῖον ἐβάπτισεν ὁ Δήμαρχος Κερκυραίων καὶ ὠνόμασεν Φίλιππον. Ἔτσι μὲ τὴν βάπτισιν τοῦ Φιλίππου παρουσίᾳ ὅλων τῶν ἐπισήμων, ἔλαβον καὶ τὸ πρῶτον βάπτισμα τῆς τηρήσεως τάξεως εἰς σοβαρὸν γεγονὸς οἱ νέοι ἀστυνομικοί, ποὺ ἐπροκάλεσαν τὰ εὐμενέστατα σχόλια ὅλων.

2. Ἀντιμετώπισις ταραχώδους συγκεντρώσεως τὸ 1921.

Κατὰ τὸ αὐτὸ περίπου χρονικὸν διάστημα, οἱ νέοι ἀστυνομικοὶ ἀντιμετώπισαν στὴν Κέρκυρα καὶ μίαν συγκέντρωσιν, ὅλως διόλου πρωτοφανῆ, μὲ ψυχολογία τοῦ πλήθους ἀσυνήθιστη μὲν γιὰ τὸν τόπο, σύμφωνη ὅμως μὲ τὰς περὶ Ψυχολογίας τοῦ ὄχλου ἀντιλήψεις τοῦ Γουσταύου Λεμπόν.

Δι' ἀποφάσεως τῆς τότε Κυβερνήσεως (Γούναρη) ἀπηγορεύθη ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ ἐλαίου εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν μείωσιν τῆς τιμῆς τοῦ εἴδους. Ὡς γνωστὸν ἡ Κέρκυρα εἶναι ἐλαιοπαραγωγὸς καὶ κατὰ συνέπειαν θὰ ἐζημιοῦτο ἐκ τοῦ Κυβερνητικοῦ τούτου μέτρου. Συνεκροτήθη λοιπὸν συλλαλητήριον διαμαρτυρίας εἰς τὴν πόλιν τῆς Κερκύρας, εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβον μέρος χιλιάδες χωρικῶν ἐπὶ τούτῳ ἀφιχθέντων. Ἡ συγκέντρωσις ὑπῆρξε ταραχώδης ἀφοῦ δὲ οἱ διαδηλωταὶ ἐλιθοβόλησαν τὴν Νομαρχίαν καὶ ἔθραυσαν τοὺς ὑαλοπίνακας, κατηυθύνθησαν εἰς τὸ Τηλεγραφεῖον ἵνα ἐπικοινωνήσουν μὲ τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἀπαιτήσουν τὴν κατάργησιν τοῦ ληφθέντος μέτρου. Πράγματι διὰ τοῦ Τηλεγραφείου διεβιβάσθη ἡ διαμαρτυρία των, ὁ τότε δὲ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν (Πρωτοπαπαδάκης) ὅστις ἀπουσιάζοντος τοῦ Πρωθυπουργοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀνεπλήρου καὶ τοῦτον, ἀπήντησεν ὅτι λαβοῦσα ὑπ' ὄψει ἡ Κυβέρνησις τὰς διαμαρτυρίας τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν περιφερειῶν, ἐπέτρεψε τὴν ἐλευθέραν ἐξαγωγὴν τοῦ ἐλαίου. Τὴν ἀπάντησιν ταύτην τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸ κάτωθι τοῦ Τηλεγραφείου πλῆθος τῶν χωρικῶν ὁ τότε Φρούραρχος Συνταγματάρχης Καποδίστριας. Θὰ ἀνέμενε βέβαια κανεὶς ἔπειτα ἀπὸ τὴν εὐνοϊκὴν αὐτὴν ἀπάντησιν τὴν διάλυσιν τῆς συγκεντρώσεως, ἀλλὰ δὲν συνέβη τοῦτο. Οἱ συγκεντρωμένοι ἐξηκολούθουν νὰ φωνασκοῦν καὶ νὰ διαμαρτύρωνται δυσπιστοῦντες εἰς τὰς προφορικὰς αὐτὰς ἀνακοινώσεις καὶ ζητοῦντες, διὰ νὰ πεισθῶσιν, ὅπως τοῖς ἐπιδειχθῇ ἡ ὑπογραφὴ τοῦ Πρωτοπαπαδάκη καὶ ἡ σφραγῖδα!!! Καὶ ἐπειδὴ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ δὲν εἶχε ἐφευρεθῇ ἡ ....τηλεφωτογραφία, δὲν ἦτο δυνατὴ βεβαίως καὶ ἡ ἐπίδειξις τῆς ὑπογραφῆς καὶ τῆς σφραγῖδος τοῦ Ὑπουργοῦ.

Τὸ ζήτημα ἀνέλαβε νὰ λύσῃ τότε ἡ Ἀστυνομία. Κατὰ τὴν διάρκειαν λοιπὸν τῶν ταραχῶν, παρηκολούθησε αὐτὴ τοὺς πρωτοστατήσαντας εἰς αὐτὰς καὶ μόλις εὕρισκε κατάλληλον εὐκαιρίαν τοὺς συνελάμβανε. Πληροφορηθέντες οἱ χωρικοὶ ὅτι ἡ Ἀστυνομία ἤρχισε τὰς συλλήψεις, διελύθησαν, μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως ὅτι δὲν ἐπέστρεψαν ὅλοι εἰς τὰ χωρία των, διότι περίπολοι ἐξ ἀστυνομικῶν τοποθετηθεῖσαι εἰς τὰς πρὸς τὰ χωρία ἀγούσας ὁδούς, συνέλαβον πάντας τοὺς πρωτοστατήσαντας εἰς τὰς σκηνάς.

Καὶ οὕτω οἱ νέοι ἀστυνομικοὶ ἀντιμετώπισαν τὴν πρώτην συγκέντρωσιν πλήθους μὲ ἀγρίας διαθέσεις, τὴν ὁποίαν ὅμως, χωρὶς νὰ μεταχειρισθῶσι βίαν, κατώρθωσαν νὰ διαλύσουν καὶ νὰ συλλάβουν ἅπαντας τοὺς πρωταιτίους.

3. Ἐγκληματικότης—Λαθρεμπόριον.

Τὸ ἤπιον κλῖμα τῆς Κερκύρας δὲν ἐπέτρεψε τὴν καλλιέργειαν ἐγκληματικῶν φυσιογνωμιῶν μεγάλου μεγέθους.

Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς οὐδέποτε ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων παρουσιάσθησαν στὴν Κέρκυρα ἐγκλήματα συνταρακτικά.

Τὸ μόνον σοβαρὸν ἔγκλημα εἶναι ὁ φόνος καὶ ἡ ληστεία τοῦ 'Ιταλοῦ 'Αλβέρτου Ρόσσι ἐτῶν 55, ὅστις ἐγένετο τὴν 15-2-44 ὑπὸ τοῦ Δερμάνη Γεωργίου καὶ τῆς συζύγου του, ἰδιοκτητῶν τῆς οἰκίας ὅπου διέμενε. Τοὺς δράστας τοῦ φόνου αὐτοῦ κατώρθωσεν ἡ ὑπηρεσία 'Ασφαλείας ν' ἀνακαλύψη καὶ συλλάβη ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου.

'Αλλὰ καὶ τὸ λαθρεμπόριον, τὸ ὁποῖον ὠργίαζε στὴν Κέρκυρα, ἐπέτυχεν ἡ 'Αστυνομία Πόλεων σὲ λίγα χρόνια νὰ τὸ σταματήση, διότι κατώρθωσε ν' ἀποκαλύψη καὶ νὰ παραδώση στὴν δικαιοσύνην ὅλους τοὺς 'Αρχηγοὺς ὁμάδων λαθρεμπορίου, οἱ ὁποῖοι καὶ κατεδικάσθησαν εἰς βαρυτάτας ποινάς.

4. Προπαγάνδαι—Κατασκοπεῖαι.

'Η 'Αστυνομία Πόλεων Κερκύρας κατέβαλε ἰδιαιτέραν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν διαφόρων προπαγανδῶν, ἰδία δὲ τῆς 'Ιταλικῆς καὶ καθολικῆς τοιαύτης. Ἕνας ἀγὼν ἀφανὴς ἀλλὰ τεράστιος διεξήχθη. 'Η 'Αστυνομία, ἐν πλήρει συνεργασία μὲ τὴν 'Εκκλησίαν καὶ τὸν τότε 'Επίσκοπον Κερκύρας, νῦν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Παναγιώτατον **'Αθηναγόραν** ἐπάλαισε διὰ νὰ μὴ ἀφήση τοὺς 'Ελληνόπαιδας νὰ πέσουν εἰς τὰ δίκτυα τῆς ἄριστα παρασκευασμένης καὶ δελεαστικώτατα μέσα χρησιμοποιούσης 'Ιταλικῆς καὶ Καθολικῆς προπαγάνδας.

'Αλλὰ καὶ οἱ διάφοροι κατάσκοποι τῶν 'Ιταλῶν, 'Αλβανοὶ καὶ ἄλλοι, ἰδίᾳ ἀφ' ἧς τὸ Φασιστικὸν καθεστὼς ἐσκέφθη νὰ κατακτήση τὴν 'Ελλάδα καὶ παρεσκεύαζε τὸ ἔδαφος πρὸς τοῦτο, δὲν ἠμπόρεσαν νὰ δράσουν διότι τὸ δίκτυον ἀντικατασκοπείας, ποὺ εἶχεν ὀργανώσει ἡ 'Αστυνομία Πόλεων Κερκύρας, ἀνέκοψε πάντοτε ἐγκαίρως τὴν δρᾶσιν των καὶ τοὺς παρέδωσεν εἰς τὴν δικαιοσύνην.

Θὰ ἠδυνάμεθα νὰ παραθέσωμεν χαρακτηριστικὰς περιπτώσεις ἀλλὰ διὰ τὴν οἰκονομίαν χώρου παραλείπομεν τοῦτο.

5. 'Εθνικοὶ ἀγῶνες τῆς 'Αστυνομίας Κερκύρας.

Οἱ ἐθνικοὶ ἀγῶνες τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων Κερκύρας ὑπῆρξαν ὑπέροχοι. Εἰς τοὺς νέους ἀστυνομικοὺς ἔλαχεν ὁ κλῆρος ν' ἀποδείξουν ὅτι τὸ Σῶμα τῆς 'Αστυνομίας περικλείει ὑπαλλήλους μὲ ἄκρατον πατριωτισμὸν καὶ μὲ πολὺ βαθειὰ συνείδησι τοῦ ἐθνικοῦ καθήκοντος, εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις.

Ὅλοι ἐνθυμούμεθα τὴν ἄνανδρον ἐπίθεσιν τῶν 'Ιταλῶν ἐναντίον τῆς ἀόπλου Κερκύρας κατὰ τὴν 31-8-1923. Τότε οἱ ὑπερφίαλοι Φασισταί, ἐξ αἰτίας τῆς δολοφονίας εἰς τὸ 'Αλβανικὸν ἔδαφος ἑνὸς 'Ιταλοῦ Στρατηγοῦ, τὴν ὁποίαν ἀπέδωσαν ψευδῶς εἰς Ἕλληνας, μὲ ἰσχυρὰν μοῖραν 'Ιταλικοῦ Στόλου ἀποτελουμένην ἀπὸ ντρένγνωτ, καταδρομικά, ἀντιτορπιλλικά, ὑποβρύχια, ὑδροπλάνα, καὶ πεζοναύτας, εἰσῆλθον εἰς τὸν Λιμένα Κερκύρας, περὶ τὴν 5 μ.μ., κατόπιν σφοδροῦ βομβαρδισμοῦ τῆς πόλεως καὶ κατέλαβον τὴν ἀνοχύρωτον νῆσον.

'Η 'Αστυνομία κατὰ τὴν περιπέτειαν ἐκείνην, ἥτις διήρκεσεν 27 ἡμέρας, ἐξετέλει τὰς ἐντολὰς τῆς 'Ελληνικῆς Κυβερνήσεως, παρὰ τὴν ἐκ μέρους τῶν 'Ιταλῶν ἀφαίρεσιν τῶν δικαιωμάτων της, κατώρθωσε νὰ τηρήση τὴν τάξιν καὶ νὰ προλάβη ἔκτροπα, ἅτινα θὰ εἶχον βαρυτάτας συνεπείας διὰ τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχεν ἀνεπουλώτους ἀκόμη τὰς πληγὰς ἐκ τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς.

'Επακολουθεῖ ἡ ἐπίθεσις τῆς Φασιστικῆς 'Ιταλίας τὸν 'Οκτώβριον 1940. Τὸ πρῶτον θῦμα ὑπῆρξε καὶ πάλιν ἡ ἀνοχύρωτος Κέρκυρα ἡ ὁποία ὑπέστη ἀνηλεῆ βορβαρδισμόν. Καὶ ὅταν ὕστερα ἀπὸ τὸ ἔπος τῆς 'Αλβανίας, οἱ 'Ιταλοὶ φασισταὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Γερμανῶν Κυρίων των, ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν Κέρκυραν ὡς Κατακτηταί, πάντες τοὺς περιφρόνησαν καὶ μεταξὺ ὅλων, πρῶτοι, οἱ ἄνδρες τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς, τὸν Νοέμβριον τοῦ 1941 οἱ 'Ιταλοὶ ἐπεβίβασαν πάντας τοὺς ἀστυνομικοὺς τῆς Κερκύρας εἰς δύο βενζινόπλοια, ἅτινα μετὰ περιπετειώδες ταξίδιον ἔφθασαν εἰς Πειραιᾶ.

'Αλλὰ καὶ ὅταν μετὰ τὴν κατάρρευσιν τοῦ Φασιστικοῦ καθεστῶτος τὸ 1943 οἱ Γερμανοὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν Κέρκυραν, οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπανελθόντες εἰς αὐτὴν

ἐπεδόθησαν μετὰ ζήλου εἰς τὴν περίθαλψιν τῶν πληγέντων καὶ εἰς τὴν ἐπαναφορὰν τῆς τάξεως διὰ τῆς διώξεως τῶν ἐγκληματικῶν καὶ ἀντεθνικῶν στοιχείων, ἀλλὰ καὶ τὴν προστασίαν τῶν κατοίκων ἀπὸ αὐτοὺς τούτους τοὺς Γερμανούς, οἱ ὁποῖοι βλέποντες ὅτι ἔχαναν τὸν πόλεμον, ἐπεδίδοντο εἰς φανερὰς λεηλασίας τῶν περιουσιῶν πάντων ἀδιακρίτως τῶν πολιτῶν.

Καὶ ὅταν τέλος τὴν νύκτα τῆς 8-10-1944 ἀπεχώρουν καὶ οὗτοι κατησχυμένοι ἐκ τῆς Κερκύρας, ἐσφράγισαν τὴν παράδοσιν αὐτῆς μὲ τὸ ἀπαισιώτερον ἔγκλημά των τὴν δολοφονίαν δηλονότι δύο ὀργάνων τῆς τάξεως, ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός των καὶ ἐντὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ καταστήματος ἤτοι: τοῦ Ἀρχιφύλακος **Αὐλωνίτη Ἀριστοβούλου** καὶ τοῦ Ἀστυφύλακος **Καρανάτση Νικολάου.** Οὕτω, ἐνῷ τὴν ἑπομένην ἐπανηγυρίζετο ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Κερκύρας διὰ χαρμοσύνων κωδωνοκρουσιῶν, οἱ ἀστυνομικοὶ ἐκήδευον τὰ δύο τελευταῖα θύματα τῆς Γερμανικῆς θηριωδίας.

Ἐξόχως ὅμως ἀντιμετώπισαν οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Κερκύρας, τὴν μεταπελευθερωτικὴν περίοδον κατὰ τὴν ὁποίαν ἤγειρε τὴν κεφαλὴν τὸ νέον τέρας τοῦ Κομμουνισμοῦ, ὁπότε κατώρθωσαν νὰ ἐπιτύχουν ὥστε καὶ δολοφονίαι τῶν πολιτῶν ν' ἀποφευχθοῦν καὶ κατὰ τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα νὰ μὴ διαπραχθοῦν ἐκεῖ τὰ ἐγκλήματα ἅτινα εἰς τὰς ἄλλας περιφερείας ἔλαβον χώραν.

Ἀλλὰ περὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἀστυν. Δ/νσεως Κερκύρας εὐγλώττως ὁμιλοῦν μερικαὶ διαταγαὶ καὶ ἐπίσημα ἔγγραφα ἅτινα παραθέτομεν αὐτούσια.

Τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2961/1/11/13 τῆς 26-2-1945 Διαταγὴν ἀναφέρει τὰ ἑξῆς: «Ἐλάβομεν εὐχαρίστως γνῶσιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 694/74/10 ἀπὸ 10-2-45 ἐτησίας ἀναφορᾶς προόδου τῆς καθ' ὑμᾶς Ἀστυν. » Δ/νσεως. Ἡ ἀναπτυχθεῖσα καὶ ἐξαιρομένη δρᾶσις ὑμῶν καὶ πάντων τῶν ὑφ' ὑμᾶς » ὑπαλλήλων ἀποτελεῖ τιμὴν δι' ὁλόκληρον τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα. Διὰ τὴν ἐθνικὴν » καὶ ἐπωφελῆ ὑπὲρ τῆς Δημοσίας Τάξεως δρᾶσιν ὑμῶν, ἐκφράζομεν πρὸς ὑμᾶς καὶ » πάντας τοὺς ὑπαλλήλους ὑμῶν τὴν εὐαρέσκειάν μας. Ὁ Ἀρχηγὸς ΑΘ. ΣΑΜΠΑΝΗΣ».

Ἐπίσης ἡ Γεν. Δ/σις Ἰονίων Νήσων ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 2210/26-3-1945 ἐγγράφῳ πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἄνδρας τῆς Ἀστυνομίας Πόλεως Κερκύρας ἀναφέρει τὰ ἑξῆς: «Ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω » πρὸς ὑμᾶς τὰ ζωηρότατα συγχαρητήριά μου καὶ τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας » μου διὰ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον ἐπετελέσατε τὸ καθῆκον σας κατὰ τὸν » ἑορτασμὸν τῆς χθεσινῆς μεγάλης ἡμέρας. Ἀπὸ τοῦ Δ/ντοῦ σας μέχρι τοῦ τελευ- » ταίου ἀστυφύλακος ἀπεδείξατε ὅτι ἔχετε βαθεῖαν συναίσθησιν τῆς ἀποστολῆς σας, » ἐνεργήσαντες ἐν πνεύματι αὐστηρᾶς προσηλώσεως εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ καθήκοντος, » ἀλλὰ συγχρόνως κατὰ τρόπον ἀξιοπρεπῆ καὶ πολιτισμένον. Καθ' ἣν ὥραν κατα- » βάλλεται ἐργώδης προσπάθεια ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀναδιοργάνω- » σιν τοῦ Κράτους καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς χαλαρωθείσης, λόγῳ τῆς κατοχῆς καὶ » τῶν ἐπακολουθησάντων θλιβερῶν γεγονότων, ἐννοίας τῆς πειθαρχίας, ἡ τόσον » ὑποδειγματικὴ στάσις τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἀποτελεῖ ἀληθῆ ἐγγύησιν περὶ » τῆς ταχείας ἐπανόδου εἰς τὴν ὁμαλότητα τὴν ὁποίαν τόσον ποθεῖ ὁ Ἑλληνικὸς » λαός. Ἐτηλεγράφησα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐτόνισα ὅτι ἡ » στάσις σας ὑπῆρξε ἀξία πάσης ἐξάρσεως. Σᾶς ἀπευθύνω καὶ πάλιν τὰ θερμότατα » συγχαρητήριά μου καὶ τὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμόν μου. Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς » ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ».

Ἐξ ἄλλου ὁ Δήμαρχος Κερκύρας ἀπευθυνόμενος δι' ὑπ' ἀριθμ. 2468/26-5-45 ἐγγράφου πρὸς τὸν Δ/ντὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεως Κερκύρας λέγει τὰ ἀκόλουθα: «Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά. Αἰσθανόμεθα εὐχάριστον καθῆκον νὰ ἐκφράσωμεν » ὑμῖν τὴν πλήρη ἱκανοποίησιν τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς ἐκ τῆς ἐπιδειχθείσης παρὰ » τῆς Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς δραστηριότητος κατὰ τὰς ἡμέρας 19, 20 καὶ 21 Μαΐου » ἐ.ἔ. τῶν λαβουσῶν χώραν ἐνταῦθα ἑορταστικῶν γεγονότων ἐπὶ τῇ 81η ἐπετείῳ τῆς » ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, διότι χάρις εἰς τὰ παρ'

» ὑμῶν ληφθέντα μέτρα, ἀπόλυτος καὶ παραδειγματικὴ ἐπεκράτησε τάξις εἰς ὁλό-» κληρον τὴν ἑορτάζουσαν πόλιν καὶ προάστεια. Ἡ ἐπικρατήσασα τάξις, ἔχει μεγα-» λυτέραν σημασίαν, διότι κατὰ τὸν ἑορτασμὸν συνέρρευσαν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει » χιλιάδες ἐνθουσιῶντος λαοῦ ἐκ τῶν χωρίων τῆς νήσου ἵνα συμμετάσχουν τῶν » ἑορτῶν καὶ ἵνα συγχρόνως ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀγγελθείσης ἀφίξεως τῆς Α.Ε. τοῦ » Πρεσβευτοῦ τῆς Μ. Βρεττανίας διαδηλώσωσι τὰς πρὸς τὸν ἐκπρόσωπον τῆς » Μεγάλης Προστάτιδος Συμμάχου Δυνάμεως αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης καὶ ἀγά-» πης. Ἡ ἐξασφαλισθεῖσα τάξις τόσον κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τῆς Α.Ε., ὅσον καὶ κατὰ » τὰς λοιπὰς τοῦ ἑορτασμοῦ πολυπληθεῖς ἄνευ προηγουμένου συγκεντρώσεις, ἀξία » πάσης ἐξάρσεως, ἄγει ἡμᾶς εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν ὅπως » εὐαρεστηθῆτε καὶ δεχθῆτε τόσον ὑμεῖς, ὅσον καὶ ὁλόκληρον τὸ ὑφ' ὑμᾶς Ἀστυνο-» μικὸν Σῶμα τὰ πλέον θερμὰ συγχαρητήρια τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς καὶ ἡμῶν προ-» σωπικῶς. Δυνάμεθα δὲ νὰ βεβαιώσωμεν ὑμᾶς ὅτι τὰ αἰσθήματα ταῦτα τῆς Δημο-» τικῆς Ἀρχῆς συμμερίζεται ὁλόκληρος ἡ Κερκυραϊκὴ κοινωνία, ἥτις γνωρίζει » νὰ ἐκτιμᾷ τὰς παρὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἀνέκαθεν προσφερομένας εἰς τὸν » τόπον θετικὰς ὑπηρεσίας. Ὁ Δήμαρχος ΚΟΛΛΑΣ».

Ἀλλὰ καὶ τὸ Ἀγγλικὸν Προξενεῖον εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 197/5/6/45 τῆς 22-5-45 ἔγγραφόν του πρὸς τὸν Δ/ντὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεως Κερκύρας ἀναφέρει τὰ ἑξῆς: «Κύριε Διευθυντά, ἐνετάλην ὑπὸ τῆς Α.Ε. τοῦ Πρέσβεως τῆς Μεγ. Βρεττανίας ἐν » Ἑλλάδι, ὅπως σᾶς γράψω καὶ ἀποστείλω τὰ συγχαρητήριά του διὰ τὰς προετοι-» μασίας καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 21ης Μαΐου, ἐπέτειον τοῦ » τόσον σπουδαίου τούτου γεγονότος τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας. Ὁ πρόξενος ΠΑΚΕΡ».

Ἀκόμη καὶ ἡ Ἀνωτέρα Στρατ. Δ/σις Ἠπείρου, ἀπευθυνομένη δι' ὑπ' ἀριθμ. Π.393/26-5-45 ἐγγράφου πρὸς τὴν Δ/νσιν Ἀστυνομίας Πόλεων γράφει τὰ ἑξῆς: «Κατὰ τὴν ἐπιθεώρησίν μου τῆς φρουρᾶς Κερκύρας διεπίστωσα μετ' εὐχαριστήσεως, » τὴν παρ' Ὑμῶν λῆψιν ἐγκαίρως πάντων τῶν ἀναγκαίων μέτρων διὰ τὴν τήρησιν » τῆς τάξεως ἐν τῇ πόλει Κερκύρας. Ἐπίσης ἀντελήφθην τὰ μέτρα ἅτινα λίαν ἐγκαί-» ρως καὶ προσφόρως ἐλάβατε πρὸς πρόληψιν τῶν συνεπειῶν, ἃς ἦτο δυνατὸν νὰ » ἔχωσιν αἱ κατὰ τὴν παρέλασιν ἐκδηλωθεῖσαι πολιτικαὶ ἐκδηλώσεις ἐκ μέρους » Σωματείων τινῶν. Ὁ Στρατ. Δ/τὴς Βλαχαϊτόπουλος».

Ὡσαύτως ἡ Ἀνωτέρα Στρατιωτικὴ Δ/σις Ἠπείρου δι' Εἰδικῆς Διαταγῆς ὑπ' ἀριθμ. 5895 τῆς 25-5-45 ἀπευθύνει τὸν ἀκόλουθον ἔπαινον: «Συγχαίρω θερμῶς » τὸν Δ/ντὴν τῆς ἐν Κερκύρᾳ Ἀστυνομίας Πόλεων, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικοὺς » καὶ ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους διὰ τὴν ἐπικρατήσασαν ἐν τῇ πόλει τῆς Κερκύ-» ρας τάξιν καὶ εὐκοσμίαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τριημέρων ἑορτῶν».

Τέλος ὁ Νομάρχης Κερκύρας εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 2630/2-5-45 ἔγγραφον πρὸς τὴν Ἀστυνομικὴν Δ/νσιν Κερκύρας ἀναγράφει τὰ ἀκόλουθα: «Ἐπὶ τῇ λήξει τῶν » ἑορτῶν τῆς ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ἀρξάμεναι » καὶ συνεχιζόμεναι ἀπὸ 10ημέρου μὲ τὴν ἔλευσιν τῶν Ἀγγλικῶν πολεμικῶν πλοίων, » θεωροῦμεν ὑποχρέωσιν νὰ διαδηλώσωμεν τὴν λίαν εὐάρεστον ἐντύπωσιν ἡμῶν, » τῶν ἐπισήμων ξένων καὶ τοῦ πληθυσμοῦ διὰ τὴν τηρηθεῖσαν καθ' ὅλον τοῦτο τὸ » διάστημα παραδειγματικὴν τάξιν ἐν τῇ πόλει χάρις εἰς τὴν ἐργώδη προσπάθειαν » καὶ τὴν πολιτισμένην συμπεριφορὰν τῶν ὀργάνων ὑμῶν. Παρακαλοῦμεν ὅπως μετα-» βιβάσητε εἰς ἅπαντας τοὺς κ.κ. Ἀξιωματικοὺς καὶ τὰ ὄργανα ὑμῶν τὰ συντε-» λέσαντα ὑπὸ τὴν καθοδήγησίν σας εἰς τὴν ἀξίαν ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως τήρησιν » παραδειγματικῆς τάξεως καθ' ὅλα τὰ στάδια τῶν ἑορτῶν, τὸν ἔπαινον ἡμῶν καὶ » τὴν διαπίστωσιν ὅτι ὑπῆρξαν κατὰ πάντα ἄξιοι τῆς πεπολιτισμένης κοινωνίας τῆς » Κερκύρας, ἐν ᾗ ὑπηρετοῦσι. Ὁ Νομάρχης ΚΟΚΚΙΝΑΤΟΣ».

Θεωροῦμεν ὅμως ἐπιβεβλημμένον νὰ παραθέσωμεν καὶ τὸ κατωτέρω ἔγγραφον ἀναγόμενον εἰς τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς. Μαρτυρεῖ καὶ τοῦτο περὶ τῶν κόπων καὶ μόχθων τῆς μικρᾶς δυνάμεως τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως Κερκύρας καὶ περὶ τῶν ἀντιλήψεων αὐτῆς ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός των.

Ἀπόφασις ὑπ' ἀριθμ. Ε.Π.45 τῆς 30-4-1944.

«Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν: 1) ὅτι ἀπὸ τῆς ἐπανόδου εἰς Κέρκυραν τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐπῆλθε σχετικὴ ἀποκατάστασις τῆς τάξεως καὶ ἡ ἐν γένει κανονικὴ ρύθμισις αὐτῆς, παρὰ τὴν ἀντιξοότητα τῶν περιστάσεων, ὥστε οὔτε σύγκρισις νὰ εἶναι δυνατὴ ἀπὸ ἀπόψεως ἀσφαλείας πρὸς τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος, 2) τὴν ἐπιδειχθεῖσαν κατὰ τὰς κρισίμους ἡμέρας τῶν βομβαρδισμῶν φιλότιμον προσπάθειαν πάντων τῶν ὀργάνων τοῦ Σώματος τούτου, 3) ὅτι τὰ ἀγαθὰ ταῦτα ἀποτελέσματα ὀφείλονται κατ' ἀρχὴν εἰς τὴν δραστηριότητα καὶ τὸν ζῆλον τοῦ Δ/ντοῦ τοῦ Σώματος, ὅστις διὰ τοῦ παραδείγματός του κατώρθωσε νὰ ἐμπνεύσῃ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικοὺς κ.λ.π. ὄργανά του, καὶ 4) τὰς διατά-
» ξεις τοῦ ἄρθρου 24 καὶ 27 τοῦ Ν. 1179/38 «περὶ Νομαρχῶν». Ἀποφασίζομεν:
» Ἀπονέμομεν ἔπαινον πρὸς τὰ ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τὴν πλήρη
» εὐαρέσκειάν μας εἰς τὸν Δ/ντὴν ταύτης καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπαλ-
» λήλους, ἐντελλόμεθα ὅπως διὰ τῆς Ἡμερησ. Διαταγῆς τοῦ Σώματος ἀνακοινωθῇ
» τοῦτο εἴς τε τοὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ ἀπόσπασμα τῆς ἡμερησίας διαταγῆς τεθῇ ἐν
» τῷ ἀτομικῷ φακέλλῳ ἑκάστου. Ἡ παροῦσα κοινοποιηθήτω πρός τε τὸ Ὑπουργεῖον
» Ἐσωτερικῶν καὶ τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων. Ὁ Νομάρχης Ι. ΚΟΜΙ-
» ΑΝΟΣ».

6. Γενικὴ κριτική.

Ἐν τέλει παραθέτομεν καὶ τὸ κατωτέρω ἔγγραφον τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Κερκύρας, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ χαρακτηριστικὴν γενικὴν κριτικὴν τοῦ ἔργου τῆς Ἀστυνομίας ἐν Κερκύρᾳ.

Ἀριθμ. πρωτ. 36186. Κέρκυρα 10-9-46. Πρὸς τὴν Ἀστυν. Δ/νσιν Κερκύρας.

«Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων διεκρίθη καὶ διακρίνεται διὰ τὴν ἔναντι τοῦ κοινοῦ
» λίαν εὐγενῆ συμπεριφοράν της, κατὰ τρόπον ὥστε ὁ ἔχων οἱανδήποτε δοσοληψίαν
» μετὰ τῆς Ἀστυνομίας ν' ἀποκομίζῃ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν εὑρίσκεται εἰς ἐχθρικὸν
» περιβάλλον ἀλλὰ μεταξὺ τῶν ἐντεταλμένων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Νόμων πρὸς
» τὸ συμφέρον αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καὶ τῆς κοινωνίας.

»Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν Νόμων προσεπάθησε πάντοτε
» νὰ μὴ δημιουργῇ θύματα, διότι δὲν ἀπεσκόπει ν' ἀνεύρῃ καὶ τιμωρήσῃ παραβά-
» σεις καταλαμβάνουσα ἐξ ἀπίνης ταύτας, ἀλλ' ἀποβλέπουσα εἰς τὸ ἀποτέλεσμα καὶ
» καθοδηγοῦσα ἐφήρμοσεν εἰς εὐρυτάτην κλίμακα τὸ σύστημα τῶν συστάσεων μὲ
» θαυμάσια ἀποτελέσματα ὑπὲρ τῆς πλήρους ἐφαρμογῆς τῶν Νόμων, χωρὶς νὰ ὑπο-
» βάλλωνται πάντοτε μηνύσεις.

»Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων, πλήρως κάτοχος τῶν σχετικῶν Νόμων καὶ διατά-
» ξεων καὶ παρακολουθοῦσα τὴν ἐξέλιξιν τούτων, ὑπῆρξεν ἀρτίως μελετημένη καὶ
» ἐνημεροποιημένη, ὥστε νὰ μὴ δημιουργῇ ὑπερβασίας καὶ ἀδικίας καὶ νὰ καταδυνα-
» στεύῃ τὴν κοινωνίαν ἐξ ἀγνοίας τῶν σχετικῶν διατάξεων.

»Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων οὐδέποτε ἠγνόησε τὰς Ἐπαγγελματικὰς καὶ Βιο-
» τεχνικὰς Ὀργανώσεις καὶ πάντοτε ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν Νόμων ἐμελέτησε τὰς
» ἀπόψεις τούτων.

»Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἀποτελεσθεῖσα κατὰ μέγα ποσοστὸν ἐξ ὑγιῶν καὶ
» ἱκανῶν στοιχείων παρέχει μὲ τὴν ἐμφάνισίν της τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας, τῆς
» ἀμερολήπτου καὶ ἀπροσκόπτου ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμων.

»Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων εἰς τὰς πολιτικὰς διαμάχας ἐστάθη εἰς τὸ ὕψος
» της, διὰ τῆς αὐστηρᾶς ἀμεροληψίας της ἔναντι τῶν διαμαχομένων πολιτικῶν
» μερίδων.

»Γενικῶς δὲ ἡ Ἀστυνομία Πόλεων προσέφερεν ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας
» εἰς τὰς πλέον κρισίμους περιστάσεις διὰ τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Κοινωνίαν καὶ ἀντε-
» πεκρίθη πλήρως εἰς τὸν προορισμόν της».

»Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Κερκύρας

Γ. ΜΑΡΤΖΟΥΚΟΣ»

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Β΄. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 28ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1954)

Ὑπὸ **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α΄.

Θ΄. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

1.—Δυσμενὴς ὑποδοχὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς Πάτρας.
2.—Ἡ ἀπανθράκωσις τοῦ ἀστυφ. Καζῆ εἰς τὴν μεγάλην πυρκαϊάν μεταβάλει τὰ αἰσθήματα τοῦ Πατραϊκοῦ λαοῦ εἰς θαυμασμὸν διὰ τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων.
3.—Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν κατὰ τὸν Ἑλληνο-Ἰταλικὸν πόλεμον 1940—1941.
4.—Ἡ κατοχὴ καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ (1941—1944).
5.—Περίοδος Ἐαμοκρατίας.
6.—Ἐγκληματικότης.

1. Μετὰ τὴν Κέρκυραν, ὡς εἶναι γνωστόν, ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἐπεξετάθη εἰς τὰς Πάτρας. Ἦτο ἄνοιξις τότε (9-4-1922). Οἱ τοποθετηθέντες εἰς τὴν δύναμιν τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πατρῶν, ἦσαν ὅλοι ἀπόφοιτοι τῆς Α΄ καὶ Β΄ ἐκπαι-

Ἄποψις τῆς Παραλίας Πατρῶν

δευτικῆς περιόδου τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς, νέοι μὲ διάθεσιν πρὸς ἐργασίαν, μὲ ζῆλον καὶ μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐπιτύχουν. Εὑρέθησαν ὅμως εἰς ἕνα περιβάλλον, προκατειλημμένον καὶ ἕτοιμον νὰ τοὺς ὑποδεχθῇ μὲ ὄχι καλὰς διαθέσεις.

Οἱ νέοι ἀστυνομικοὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διδασκαλίας καὶ ὁδηγίας τῆς 'Αγγλικῆς 'Οργανωτικῆς 'Αποστολῆς, δὲν ἦσαν βεβαίως διατεθειμένοι νὰ κάμουν συμβιβασμοὺς μὲ τὴν συνείδησίν των, πολὺ δὲ περισσότερον μὲ τὰ ἀντιμαχόμενα τότε πολιτικὰ Κόμματα. Τὰ Κόμματα ὅμως εἶχον ποικίλας ἀπαιτήσεις καὶ σοβαρὰς ἀξιώσεις. Τὸ Τμῆμα 'Ασφαλείας, τὸ ὁποῖον ἀντικατέστησε τὸ Τμῆμα Καταδιώξεως τῆς Χωροφυλακῆς, ἔπαυσε νὰ δέχεται ὄχι μόνον διαταγὰς ἀπὸ τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον, ἀλλ' οὔτε καὶ παρακλήσεις, διὰ ζητήματα ἐξερχόμενα τῶν αὐστηρῶς ὑπηρεσιακῶν καθηκόντων του.

Οὕτω ἤρχισε ἕνας ἀμείλικτος πόλεμος ἐναντίον τοῦ Σώματος. Οἱ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης θὰ ἐνθυμοῦνται ὅτι μερὶς τοῦ ἐγχωρίου τύπου μὲ μεγάλα γράμματα εἰς τὴν πρώτην σελίδα προσεκάλει ὅσους ἤθελον νὰ γράψουν ἐναντίον τῆς 'Αστυνομίας δωρεάν. 'Ακόμη καὶ αὐτὸς ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Πλημμελειοδικῶν κ. Κωνσταντίνου, ὁ μετέπειτα ἀκραιφνὴς τῆς 'Αστυνομίας φίλος, εἶχεν ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τὰς διαβολὰς καὶ τὰς δυσφημιστικὰς ἐνεργείας. Τὰς πρώτας ἡμέρας ποὺ ἀνέλαβον τὰ καθήκοντά των οἱ ἀστυνομικοὶ μετέβη εἰς τὸ Τμῆμα 'Ασφαλείας καὶ ἔψεξε δριμύτατα τὴν διοίκησιν τούτου, διότι ἐκρατεῖτο εἰς κρατητήριον παιδίον ἑπτὰ δῆθεν ἐτῶν. 'Επεδείχθη εἰς αὐτὸν ἀπόφασις τοῦ Πταισματοδικείου δι' ἧς κατεδικάσθη τὸ παιδὶ αὐτὸ εἰς κράτησιν τριῶν ἡμερῶν καὶ τῷ ἀνεφέρθη, ὡς ἄλλως τε ἀνεγράφετο καὶ εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅτι τὸ παιδὶ ἦτο 13 ἐτῶν καὶ οὕτω ἀνεχώρησε μὲ πικρίαν.

2. 'Αλλ' ὁ πόλεμος αὐτὸς δὲν ἀπεγοήτευσε τοὺς νέους ἀστυνομικούς, ἀντιθέτως ἐχαλύβδωσε τὰ νεῦρα των καὶ τοὺς ἠνάγκασε νὰ ἐκτελοῦν μὲ περισσότερον ζῆλον καὶ ἐνδιαφέρον τὸ καθῆκον των. "Ολην αὐτὴν τὴν πολεμικὴν καὶ τὸν θόρυβον ἐναντίον τῆς 'Αστυνομίας, ἦλθε νὰ μεταβάλῃ εἰς ἀγάπην, εἰς στοργὴν καὶ ἐκτίμησιν ἡ μεγάλη πυρκαϊά, ποὺ ἐξερράγη εἰς τὴν ὁδὸν 'Αγ. 'Ανδρέου. Τὴν 25-6-1922 καὶ ὥραν 1.30' π.μ. (μετὰ τὸ μεσονύκτιον) ἠκούσθη ὁ διαπεραστικὸς ἦχος τῆς ἀστυνομικῆς συρίκτρας. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ ἦχος τῆς ἀστυνομικῆς συρίκτρας ἠλέκτριζε τοὺς πάντας, οἱ ὁποῖοι ἔσπευδον ἐκεῖ ὅπου ἐκαλοῦντο ταχύτατα. "Ολοι οἱ ἀστυνομικοὶ τότε εὑρέθησαν εἰς τὸν δρόμον ἡμίγυμνοι καὶ ἔτρεχον πρὸς τὸ μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἤρχετο ὁ ἦχος τῆς συρίκτρας. "Οταν ἔφθασαν εἰς τὴν ὁδὸν 'Αγ. 'Ανδρέου, ἔναντι τῆς μεγάλης οἰκίας Φραγκοπούλου, ἀντελήφθησαν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ πυρκαϊᾶς. Τὸ πῦρ εἶχεν ἑστίαν ἐντὸς ἰσογείου καταστήματος ἀποικιακῶν. "Ανωθεν τοῦ καταστήματος ὑπῆρχε κατοικία. Πρώτη μέριμνα αὐτῶν ὑπῆρξε ν' ἀπομακρύνουν τοὺς ἐνοίκους. Τούτου γενομένου ἠθέλησαν νὰ ἐξαγάγουν ἀπὸ τὸ οἴκημα διάφορα ἔπιπλα καὶ σκεύη. Καὶ ἡ μὲν πρώτη ἀπόπειρα ἐπέτυχεν ἐξαχθέντων ἀρκετῶν ἐπίπλων, κατὰ τὴν δευτέραν ὅμως εἴσοδον ἠμποδίσθησαν ἀπὸ τοὺς ἀποπνηκτικοὺς καπνούς. Κατελθόντες τότε τῆς οἰκίας ἠθέλησαν ν' ἀνοίξουν τὸ κατάστημα, ὅπερ ἐκλείετο διὰ ρολῶν. 'Επειδὴ δὲ δὲν εἶχεν ἀνευρεθῇ εἰσέτι ὁ καταστηματάρχης, θὰ παρεβίαζον τὰ κλεῖθρα. Πρὸς τοῦτο εἷς λεμβοῦχος, Καλογερᾶτος ὀνόματι, ἔσπευσε καὶ προσεκόμισε μεγάλον μοχλὸν (λοστόν). Δι' αὐτοῦ ἐπετεύχθη ἡ θραῦσις τοῦ σιδηροῦ λουκέτου. 'Ακολούθως τῇ βοηθείᾳ τῶν ἀστυνομικῶν ἐσηκώθη τὸ ρολὸν περὶ τὸ ἥμισυ μέτρον. Εἰς τὴν γωνίαν δεξιὰ τῆς θύρας εὑρίσκετο εἷς σάκκος πλήρης. 'Επ' αὐτοῦ τότε ὁ λεμβοῦχος ἐστήριξε τὸν λοστὸν διὰ νὰ σηκώσῃ περισσότερον τὸ ρολόν. Μόλις ἐγένετο τοῦτο γλῶσσα πυρὸς πελωρία ἐξῆλθε τοῦ καταστήματος, ταυτοχρόνως δὲ ἠκούσθη τρομακτικὴ ἔκρηξις, ἥτις εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν κατάρρευσιν τοῦ οἰκήματος. Τί συνέβη; 'Ο καταστηματάρχης εἶχεν ἐναποθηκεύσῃ εἰς τὸ κατάστημά του μεγάλην ποσότητα δυναμίτιδος ἥτις ἐξερράγη. "Απαντες οἱ πρὸ τοῦ οἰκήματος ἀστυνομικοὶ εὑρέθησαν ἀμέσως εἰς κόλασιν πυρός.

Ὁ ἀστυφύλαξ Καζῆς καὶ ὁ λεμβοῦχος Καλαγερᾶτος, ἐκαλύφθησαν ὑπὸ ἐρείπια τοῦ ἀνατιναχθέντος οἰκήματος. Δεκαπέντε ἄλλοι ἀστυνομικοὶ ὑπέστησ διάφορα ἐγκαύματα εἰς τὸ πρόσωπον, χεῖρας καὶ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματός των. ' πυρκαϊὰ ἐξηκολούθησε μέχρι πρωΐας. Καθ' ὅλον δὲ τοῦτο τὸ διάστημα οἱ ἀστυνομικ ἐπεδείξαντο τοιοῦτον ζῆλον καὶ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἐντόπισιν τοῦ πυρός, ὥστε ὁλ κληρος ἡ μέχρι τότε πολεμικὴ ἐναντίον τῆς Ἀστυνομίας νὰ μεταβληθῇ εἰς θαυμ σμὸν καὶ ἐπαίνους δι' αὐτήν. Ὁ ἀτυχὴς Καζῆς ἐπλήρωσε διὰ τῆς ζωῆς του τ ἑδραίωσιν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς Πάτρας. Ὅταν τὴν ἐπομένην ἐγένετο ἡ κ. δεία τοῦ ἀστυφύλακος ὅστις εἶχε κυριολεκτικῶς ἀπανθρακωθῇ, σύσσωμος ὁ Πατρ ϊκὸς λαὸς συμμετέσχεν εἰς τὴν νεκρώσιμον πομπὴν καὶ τὸ πένθος. Στέφανοι κατετ θησαν ἐκ μέρους ὅλων τῶν ὀργανώσεων τῶν Πατρῶν καὶ βαρύτιμος τοιοῦτος ἐκ μ ρους τοῦ Εἰσαγγελέως Κωνσταντίνου, ὅστις καὶ ἐξεφώνησε τὸν ἐπικήδειον. Ἀτ τότε ἀκριβῶς καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς Κωνσταντίνου, ἐγένετο εἷς ἐκ τῶν θερμοτέρων φ λων τῆς Ἀστυνομίας.

Ἔκτοτε ἡ Ἀστυνομία ἐκτελεῖ καὶ ἐν Πάτραις τὸ καθῆκον της ἀπερίσπ στος περιφρονοῦσα τὰς διαβολὰς καὶ μὴ ὑποκειμένη εἰς κομματικὰς συναλλαγά διότι ἔχει ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ Πατραϊκοῦ λαοῦ.

3. Κατὰ τὸ ἔτος 1926 ὑπὸ τῆς τότε Κυβερνήσεως Παγκάλου ἀφαιρεῖται ἀπ τὴν Ἀστυνομίαν ἡ Δημοσία Ἀσφάλεια καὶ ἀνατίθεται εἰς τὴν Χωροφυλακήν. Τοῦτ ἀπεγοήτευσεν τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ πρὸς στιγμὴν ἐχαλαρώθη ὁ ζῆλος των, πλὴ ὅμως μετ' ὀλίγον ἤρχισαν καὶ πάλιν ἐντατικὴν ἐργασίαν, μὲ ἀποτέλεσμα ν' ἀνατεθ καὶ πάλιν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων ἡ Δημοσία Ἀσφάλεια.

Ἔκτοτε ἡ μία ἐπιτυχία τῆς Ἀστυνομίας διαδέχεται τὴν ἄλλην καὶ τὰ ἔτ παρέρχονται διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν πολεμικὴν περίοδον τῶν ἐτῶν 1940—1941 Τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς κηρύξεως τοῦ Ἑλληνο—Ἰταλικοῦ πολέμου, ἡ Ἀστυνομία κ ὁ πληθυσμὸς τῶν Πατρῶν εὑρέθησαν ἀπροειδοποίητοι. Ἕνεκα τούτου οὐδὲν ἔκτακτ μέτρον εἶχε ληφθῆ. Τὰ σχολεῖα ἐλειτούργησαν, τὰ ἐργοστάσια εἰργάσθησαν, ὡ καὶ τὴν εἰρηνικὴν ἐποχὴν καὶ αἱ Δημόσιαι καὶ ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις ἀνέλαβον ἐργα σίαν ὡς πάντοτε. Δὲν ἐλήφθη πρόνοια ἐπανδρώσεως οὔτε αὐτῶν τῶν σειρήνων τῆ Παθητικῆς Ἀεραμύνης. Ὅταν λοιπὸν περὶ ὥραν 10ην π.μ. τῆς 28 Ὀκτωβρίου ἀνε φάνησαν τὰ πρῶτα ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα ὁ πληθυσμὸς ἐπίστευσεν ὅτι ἐπρόκειτο περ φιλίων τοιούτων καὶ μόνον ὅταν ἠκούσθησαν αἱ ἐκρήξεις τῶν ριπτομένων βομβῶν κα ἐθεάθησαν τὰ πρῶτα θύματα ἐγένετο ἀντιληπτὴ ἡ πραγματικότης. Τότε ὁ πληθυσμὸ ἔξαλλος, ἐξήρχετο τῆς πόλεως, ἐνῷ ἑκατοντάδες πτωμάτων καὶ τραυματιῶν εὑρί σκοντο παντοῦ.

Ἡ Ἀστυνομία συνελθοῦσα ταχύτατα ἐκ τῆς πρώτης καταπλήξεως, ἤρχισ περισυλλέγουσα τὰ πτώματα καὶ τοὺς τραυματίας, ἐνῷ ἄλλο εἰδικὸν τμῆμα αὐτῆς ἠσχολεῖτο μὲ τὴν σύλληψιν τῶν ἐν τῇ πόλει Ἰταλῶν ἀνερχομένων εἰς ἀρκετὰς ἑκα τοντάδας. Εἰς τὸ ἔργον της τοῦτο εὑρέθη πρὸ τεραστίων δυσκολιῶν κυρίως συνεπεί τῆς ἐλλείψεως μεταφορικῶν μέσων. Τὴν περισυλλογὴν τῶν πτωμάτων καὶ μεταφορὰ πρὸς ταφὴν ἐνήργησαν Ἀστυνομικοί, οἱ ὁποῖοι ἦσαν καὶ οἱ μόνοι κάτοικοι τῆς πόλεω κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ πολέμου καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας. Μετὰ πάροδον ἀρκετῶν ἡμερῶν ἤρχισαν ν' ἀντιμετωπίζωνται δυσκολίαι εἰς τὴν διατροφὴ τοῦ πληθυσμοῦ, συνεστήθη ἡ Ὑπηρεσία Παθητικῆς Ἀεραμύνης καὶ τὰ πάντα ἔλα βον πλέον τὴν πολεμικὴν ὄψιν, δεδομένου ὅτι ἡ πόλις ὑφίστατο συχνοὺς βομβαρδισμοὺ παρ' Ἰταλικῶν ἀεροπλάνων. Ἡ Ἀστυνομία ἔμεινεν εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ ἀγῶνος καὶ προσέφερεν ἀγογγύστως τὰς ὑπηρεσίας της, ἐκτελοῦσα προθύμως καὶ μετ' ἐνθουσι-ασμοῦ τὰ νέα αὐτῆς καθήκοντα, πολεμικὰ πλέον καὶ ὄχι εἰρηνικά, τὰ ὁποῖα ἡ Πολιτεία ἀνέθηκεν εἰς αὐτήν. Καὶ ἀφοῦ παρέλαβεν καὶ ὡδήγησεν εἰς Στρατόπεδα συγκεντρώσεως χιλιάδας Ἰταλῶν στρατιωτῶν αἰχμαλώτων καὶ ἐπανηγύρισεν τὰς κατὰ τῶν ὑπερφιά-

λων κατακτητῶν νίκας, ἐπέπρωτο νὰ γευθῇ τῶν πικρῶν τῆς δουλείας εἰς τοὺς κατακτητάς, καὶ τὰ δεινὰ αὐτῆς.

4. Κατὰ τὴν κατοχήν, ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἀστυνομίας ἀλλάζει μορφήν, λόγῳ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν Ἰταλικῶν ἀρχῶν. Τὰ νέα της καθήκοντα καθωρίζοντο σαφῶς εἰς διαβιβασθεῖσαν κατὰ τὴν κατάρρευσιν τοῦ μετώπου ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Ἀσφαλείας. Εἶναι ἡ παραμονὴ τῶν ἀστυνομικῶν εἰς τὰς θέσεις των καὶ κυρία ἀποστολή, ἡ παροχὴ κάθε δυνατῆς βοηθείας εἰς τὸν δεινῶς χειμαζόμενον Ἑλληνικὸν Λαόν. Ἔργον δύσκολον καὶ τιτάνειον. Ἡ Δ/νσις τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν ὑπὸ τὴν αὐτοπρόσωπον ἐποπτείαν τοῦ Διευθυντοῦ της, ἀναλαμβάνει τὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῶν λαϊκῶν συσσιτίων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα χιλιάδες πεινόντων πολιτῶν τροφοδοτοῦνται εἰς ὅ,τι εἶναι δυνατὸν νὰ τοὺς παρασχεθῇ ὡς τροφὴ διὰ τὴν συντήρησίν των. Τὸ Τμῆμα Ἀγορανομίας καταβάλλει ὑπερανθρώπους προσπαθείας διὰ τὴν ἐπισιτιστικὴν βελτίωσιν τῆς πόλεως. Τὰ Τμήματα Τάξεως καὶ τὸ Τμῆμα Γεν. Ἀσφαλείας ἐπιβλέπωσι διὰ τὴν τήρησιν τῆς Δημοσίας Τάξεως καὶ Ἀσφαλείας, ἥτις ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ βαίνει ἐπὶ τὰ χείρω, λόγῳ τῆς δημιουργίας εὐνοϊκῶν συνθηκῶν δράσεως τῶν ἐγκληματιῶν. Ἀπαιτοῦνται προσπάθειαι ἔντονοι, δύναμις ἀνδρῶν ἐπαρκὴς ἥτις δὲν ὑπάρχει καὶ μεταφορικὰ μέσα, ἐπίσης μὴ ὑπάρχοντα πλέον. Ἐν τούτοις οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν ἀπογοητεύονται. Τὸ Τμῆμα δὲ Γεν. Ἀσφαλείας δὲν ἀρκεῖται εἰς τὴν ἀποστολήν του ταύτην, ἀλλ' ἀναλαμβάνει καὶ ἑτέραν ἀρκετὰ ἐπικίνδυνον. Εἶναι γνωστὸν ὅτι μερικοί, ἐλάχιστοι εὐτυχῶς, κακοὶ Ἕλληνες, ἔχοντες ἠλαττωμένην τὴν Ἐθνικήν των συνείδησιν συνειργάζοντο μὲ τοὺς κατακτητὰς ἐπὶ τῷ σκοπῷ κυρίως νὰ προσπορισθῶσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα. Ὄχι ὀλίγοι, διὰ τῶν στρατευμάτων κατοχῆς, ἐπεχείρουν ἐκβιασμοὺς εἰς βάρος ἰδίᾳ χωρικῶν. Τοὺς κακοὺς τούτους Ἕλληνας ἔθηκεν ὡς ἀποστολήν του τὸ Τμῆμα Γεν. Ἀσφαλείας νὰ ἐξοντώσῃ, τὸ ἔπραξεν δὲ παρὰ τοὺς κινδύνους, οὓς διέτρεχον οἱ διοικοῦντες τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην καὶ ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντής. Οὕτω παρεπέμφθησαν εἰς Ἐπιτροπὴν Δημοσίας Ἀσφαλείας πρὸς ἐκτόπισιν διάφοροι συνεργάται τῶν κατακτητῶν, ἕτεροι δὲ παρεπέμφθησαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν δικαιοσύνην διὰ διάφορα κοινὰ ἀδικήματα καὶ ὡς ἐπικίνδυνοι εἰς τὴν Δημοσίαν Ἀσφάλειαν. Ἀλλὰ πρὶν ἀκόμη οἱ κατακτηταὶ ἐγκαταλείψουν τὸ ἔδαφος τῶν Πατρῶν ἡ ἐρυθρὰ ὀργάνωσις τοῦ Ε.Α.Μ. δημιουργεῖ νέαν κατάστασιν διὰ τὴν Ἀστυνομίαν.

5. Περίοδος Ἐαμοκρατίας. Κατὰ τὴν πρώτην ἐμφάνισιν τοῦ Ε.Α.Μ. ἐν Πάτραις καὶ ἐκ τῶν πρώτων προκηρύξεών του ἐγεννήθησαν ἀμφιβολίαι εἰς πάντας διὰ τὴν πατριωτικήν του ἀποστολήν. Ἡ βιαία διάλυσις τῶν Ἐθνικιστικῶν ὁμάδων, ὀλίγον ἔξωθι τῶν Πατρῶν καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἡγητόρων αὐτῶν ὡς καὶ ἡ μετέπειτα ἐκτέλεσις ὑπερτεσσαράκοντα ἀστυνομικῶν παρὰ τῶν κομμουνιστῶν, ἑδραίωσαν τὰς ὑπονοίας ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ Ἐθνικῆς ἐξεγέρσεως, ἀλλὰ περὶ ἐξεγέρσεως σκοπούσης τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν μεταβολὴν τοῦ κοινωνικοῦ μας καθεστῶτος. Πολλοὶ ἐθνικόφρονες πολῖται ἐξηπατήθησαν καὶ προσεχώρησαν εἰς τὴν ὀργάνωσιν ταύτην· τῶν ἀστυνομικῶν ὅμως ἡ θέσις ἦτο δεινή. Ποίαν τακτικὴν ἔδει ν' ἀκολουθήσωσι; Ν' ἀντιστοῦν εἰς τὰς πράξεις καὶ τὰς θελήσεις τοῦ λεγομένου κινήματος Ἐθνικῆς ἀντιστάσεως, ὅπερ ἦτο καθαρῶς κομμουνιστικόν, ἢ ν' ἀνεχθοῦν αὐτό; Ζητοῦνται ὁδηγίαι ἐξ Ἀθηνῶν ἔγγραφοι καὶ προφορικαί, πλὴν οὐδεμία συγκεκριμμένη ἀπάντησις δίδεται. Ἐν τούτοις χάρις εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν ἀστυνομικῶν ἐπετεύχθη καὶ μετὰ τὴν εἴσοδον τῶν κομμουνιστῶν ἐν Πάτραις ἡ μὴ διάλυσις τῆς Ἀστυνομίας μὲ τὴν συνδρομὴν καὶ τῶν Ἄγγλων. Ἐπίσης χάρις εἰς τὴν ψύχραιμον ἀντιμετώπισιν τῆς κρισίμου ταύτης περιόδου παρὰ πάντων τῶν ἀστυνομικῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων, οἵτινες πιστοὶ εἰς τὸ καθῆκον των καὶ τὴν Πατρίδα, ὑπέστησαν μὲν ἐπιθέσεις καὶ προπηλακισμούς, διετήρησαν ὅμως ἀμείωτον τὸ ἐθνικόν των φρόνημα, ἐπετεύχθη ἡ ἐπαναφορὰ τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας εἰς τὴν πόλιν.

Πίναξ διαπραχθέντων Κακουργημάτων καὶ Πλημμελημάτων κατὰ τὰ ἔτη 1935—1945.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ	Βαθμὸς ἀδικήματος	1935	1936	1937	1938	1939	1940	1941	1942	1943	1944	1945
Κατὰ τῆς περιουσίας	Κακουργ.	12	9	17	3	6	75	256	327	85	82	73
(Κλοπαί, ἀπάται, ἐμπρησμοί, παραχαράξεις, ὑπεξαιρέσεις, φθοραὶ ξένης ἰδιοκτησίας, πλαστογραφίαι, ἐκβιάσεις)	Πλημμελ.	207	157	136	140	134	270	270	477	220	142	372
Κατὰ τῆς ζωῆς, ἐλευθερίας καὶ εἰρήνης	Κακουργ.	12	15	8	7	12	11	3	2	10	8	160
(Φόνοι, ἀνθρωποκτονίαι, τραύματα, φαρμακεῖαι, ἐκθέσεις, ἀμβλώσεις, ἄδικοι ἐπιθέσεις, παράνομοι κατακρατήσεις)	Πλημμελ.	455	415	322	323	260	204	128	109	92	88	260
Κατὰ τῆς Ἀσφαλείας τοῦ Κράτους	Κακουργ.	2	4	1	—	—	—	1	1	2	2	19
	Πλημμελ.	6	3	—	4	—	—	—	—	2	9	16
Κατὰ τῆς Δημοσίας Ἀρχῆς	Κακουργ.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
(Ἀπείθεια, ἀντιποίησις Ἀρχῆς, δωροδοκίαι κ.λ.π.)	Πλημμελ.	11	24	12	8	11	11	18	16	10	2	18
Κατὰ τῆς τιμῆς καὶ τῶν ἠθῶν	Κακουργ.	6	6	6	7	6	7	1	1	2	2	19
(Ἀσέλγειαι, μοιχεῖαι, ἐξυβρίσ., προαγωγαί.)	Πλημμελ.	6	29	88	77	59	37	13	7	7	1	37
Παραβάσεις διαφόρων εἰδικῶν Νόμων	Κακουργ.	—	2	1	—	—	—	1	4	4	—	1
(Λαθρεμπόρια, αἰσχροκέρδειαι, ὁπλοφορίαι, ἁλιεία διὰ δυναμίτιδος, παίγνια, κυκλοφορία αὐτοκινήτων κ.λ.π.)	Πλημμελ.	1206	1219	1273	1051	1100	1085	925	792	427	577	961
Σύνολον	Κακουργ.	32	36	33	17	24	93	262	335	103	94	236
	Πλημμελ.	1891	1847	1831	1603	1564	1607	1517	1401	758	819	1662

116

6. 'Εγκληματικότης. 'Ο ἔναντι πίναξ τῶν διαπραχθέντων ἐν Πάτραις κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων κατὰ τὰ ἔτη 1935—1945 μαρτυροῦν περὶ τῆς δραστηριότητος τῆς 'Αστυνομίας ἐν τῇ καταπολεμήσει τοῦ ἐγκλήματος, εἰς περιόδους μάλιστα, ὡς ἡ τῆς κατοχῆς καὶ τοῦ κομμουνιστικοῦ συμμοριτισμοῦ, αἱ ὁποῖαι εὐνόησαν τοὺς πάσης φύσεως ἐγκληματίας εἰς τὴν διάπραξιν ἀδικημάτων.

Τὸ ὅτι κατωρθώθη λίαν συντόμως καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ν' ἀποκατασταθῇ ἡ ἀσφάλεια ἐν Πάτραις, τὸ ὅτι κατὰ τὴν περίοδον 1945—1949, ὅτε ὁ κομμουνιστικὸς συμμοριτισμὸς ἔφθασε εἰς τὴν μεγαλυτέραν του ἔντασιν δὲν κατώρθωσαν οἱ κομμουνισταὶ ν' ἀναλάβουν πρωτοβουλίαν εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Πατρῶν καὶ νὰ ἐνεργήσουν ἐγκληματικὰς πράξεις ἐντὸς τῆς πόλεως, ἀποτελεῖ τίτλον τιμῆς διὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς τῶν Πατρῶν.

'Εκ τοῦ πίνακος τούτου καταφαίνεται ὅτι ἡ τάξις καὶ ἡ ἀσφάλεια ἐν Πάτραις κατὰ τὴν εἰρηνικὴν περίοδον τῶν ἐτῶν 1935—1940 εὑρίσκετο εἰς λίαν εὐχάριστον σημεῖον, κατὰ τὴν πολεμικὴν ὅμως περίοδον τῶν ἐτῶν 1940—41 καὶ κατὰ τὰ μετέπειτα ἔτη τῆς κατοχῆς, ὡς καὶ τὰ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἔτη, ἡ ἐγκληματικότης ηὐξήθη. Οὕτω κατὰ τὴν εἰρηνικὴν περίοδον τῶν ἐτῶν 1935—1939 ὅσον ἀφορᾷ μὲν τὰ κακουργήματα ὁ ἀριθμὸς τούτων εἶναι ἐλάχιστος, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἀγνώστων ἐξισοῦται πρὸς τὸ μηδέν, ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰ Πλημμελήματα τῶν ἰδίων ἐτῶν, τ' ἀδικήματα κατὰ τῆς περιουσίας εἶναι ἐλάχιστα ἐν συγκρίσει μὲ τὴν πολεμικὴν περίοδον, αἱ δὲ παραβάσεις αἱ βεβαιωθεῖσαι διὰ διαφόρους εἰδικοὺς Νόμους, εἶναι τόσαι τὸν ἀριθμὸν καὶ τοιαῦται κατ' εἶδος, ὥστε νὰ ἐξάγῃ τις τὸ ἀσφαλὲς συμπέρασμα ὅτι ἡ 'Αστυνομία δὲν εἰργάζετο μόνον διὰ τὴν διασφάλισιν τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας τοῦ κοινοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Κοινωνικῶν Νόμων, 'Υγειονομικῶν διατάξεων κ.λ.π.

"Ετος 1940 : 'Η αὔξησις τῆς ἐγκληματικότητος καὶ ἰδίᾳ τῶν κλοπῶν ὀφείλεται εἰς πολλοὺς καὶ ποικίλους λόγους. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὴν 28ην 'Οκτωβρίου 1940 πρώτην ἡμέραν τῆς κηρύξεως τοῦ 'Ελληνοϊταλικοῦ Πολέμου, 'Ιταλικὰ ἀεροπλάνα ἐβομβάρδισαν τὰς πρωϊνὰς καὶ ἀπογευματινὰς ὥρας τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν φονευθέντων καὶ τραυματισθέντων ἀρκετῶν ἑκατοντάδων πολιτῶν. 'Αποτέλεσμα τούτων ὑπῆρξεν, ὁλόκληρος ὁ ἀστικὸς πληθυσμὸς νὰ ἐξέλθῃ τῆς πόλεως, ἐγκαταλείπων τὰ πάντα εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ πρώτου τυχόντος κακοποιοῦ. Πολλαὶ οἰκίαι καὶ καταστήματα ἦσαν ἀνοικτὰ λόγῳ τῆς πιέσεως τῶν ἀερίων τῶν βομβῶν, τὰ δὲ συσταθέντα μετὰ πάροδον ἀρκετῶν ἡμερῶν συνεργεῖα, διασφαλίσεως οἰκιῶν καὶ καταστημάτων, τῆς Παθητικῆς 'Αεραμύνης εἰργάζοντο ἐντατικῶς πρὸς διασφάλισίν των. 'Επηκολούθησαν καὶ ἕτεροι βομβαρδισμοὶ τῆς πόλεως παρ' ἀεροπλάνων μὲ ἀποτέλεσμα τὴν παράτασιν τῆς παραμονῆς τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ ἔξω τῆς πόλεως.

"Ετος 1941 : Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο παρατηρεῖται ἀκόμη μεγαλυτέρα αὔξησις τῆς ἐγκληματικότητος καὶ ἰδίως εἰς τὰ κατὰ τῆς περιουσίας ἀδικήματα.

'Η αὔξησις ὀφείλεται εἰς τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω λόγους τοῦ ἔτους 1940 ἤτοι τὴν ἀπουσίαν τῶν ἰδιοκτητῶν συνεπείᾳ τῶν βομβαρδισμῶν καὶ τὸ ἐπικρατοῦν σκότος, ὧν ἐπωφελοῦντο οἱ κακοποιοί. Πολλαὶ κλοπαὶ διαπράχθησαν παρὰ στρατιωτῶν, ἰδίᾳ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπιστροφῆς ἐκ τοῦ μετώπου τῆς 'Αλβανίας, ὁπότε νήστεις καὶ ρακένδυτοι κατέφθανον εἰς τὴν πόλιν καὶ παρέμενον πρὸς ἀνεύρεσιν μεταφορικῶν μέσων διὰ τὴν μετάβασίν των εἰς τὰς ἰδιαιτέρας των πατρίδας. 'Επίσης πολλαὶ κλοπαὶ διεπράχθησαν καὶ παρὰ στρατιωτῶν τοῦ Στρατοῦ κατοχῆς. 'Ομοίως δραπέται φυλακῶν ἰδίᾳ τῆς Κεφαλληνίας καταφυγόντες εἰς Πάτρας, ἐπεδόθησαν εἰς συστηματικὴν διάπραξιν κλοπῶν. 'Εκτὸς τῶν ἀνωτέρω, σπουδαίως συνετέλεσαν εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἐγκληματικότητος καὶ ἡ τότε ἀρχίσασα νὰ μαστίζῃ τὸν πληθυσμὸν δυστυχία συνεπείᾳ τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως τροφίμων, ἰδίᾳ κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας τοῦ ἔτους τούτου.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι εἰς τὰς κλοπὰς βαθμοῦ Κακουργήματος παρατηρεῖται μεγάλη αὔξησις τοῦ ποσοστοῦ διὰ τὸν λόγον ὅτι συνεπείᾳ τῆς πτώσεως τῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς καὶ μικροαντικείμενον ἀκόμη, εἶχεν ἀξίαν μεγαλυτέραν τῶν 10.000 δραχμῶν, ἣν ἀπήτει ὁ Νόμος, ἵνα χαρακτηρισθῇ ἡ πρᾶξις ὡς κακούργημα.

Ἔτος 1942 : Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ ἐγκληματικότης εἰς τὰ κατὰ τῆς περιουσίας ἀδικήματα παρουσιάζεται ηὐξημένη κατά τι τοῦ προηγουμένου ἔτους. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν μεγίστην δυστυχίαν τὴν ὁποίαν διῆλθεν ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως συνεπείᾳ τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως τροφίμων, κατὰ τοὺς πρώτους ἰδίᾳ μῆνας τοῦ ἔτους τούτου καὶ εἰς τὴν ἔλλειψιν φωτισμοῦ. Ὁμοίως συνετέλεσεν τὰ μέγιστα καὶ τὸ ληφθὲν Κυβερνητικὸν μέτρον τῆς ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπολύσεως τῶν εἰς τὰς φυλακὰς κρατουμένων δι' ἀδικήματα κοινοῦ Π.Ν., ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ ἐπισιτισμός των ἦτο ἀδύνατος.

Ἔτος 1943 : Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἤρχισεν νὰ παρουσιάζεται αἰσθητὴ ὕφεσις εἰς τὰ ἀδικήματα κατὰ τῆς περιουσίας. Τὰ ἀδικήματα τῶν κλοπῶν περιωρίσθησαν εἰς ποσοστὸν κάτω τοῦ ἡμίσεος τῶν προηγουμένων 2 ἐτῶν. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὰς ὑπερανθρώπους προσπαθείας τῆς Ἀστυνομίας καὶ εἰς τὴν βελτιωθεῖσαν ἐπισιτιστικὴν κατάστασιν τῆς πόλεως.

Ἔτος 1944 : Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο παρατηρεῖται μικρὰ βελτίωσις εἰς τ' ἀδικήματα τὰ στρεφόμενα κατὰ τῆς περιουσίας. Εἰς τὴν πραγματικότητα μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πόλεως καὶ τὴν εἴσοδον τῶν κομμουνιστῶν, ἡ Ἀστυνομία ἦτο ἀνίσχυρος νὰ ἐπιληφθῇ οἱασδήποτε ὑποθέσεως κλοπῆς, πολλαὶ δὲ κλοπαὶ διεπράχθησαν παρὰ κακοποιῶν, οἵτινες εἶχον προσχωρήσει εἰς τὰς κομμουνιστικὰς συμμορίας.

Ἔτος 1945 : Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο παρατηρεῖται μείωσις τῶν ἀδικημάτων κλοπῆς εἰς βαθμὸν Κακουργήματος καὶ αὔξησις τῶν εἰς βαθμὸν Πλημμελήματος τοιούτων. Ἡ αὔξησις τῶν ἀδικημάτων γενικῶς ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ταῦτα εἶχον διαπραχθῇ κυρίως κατὰ τὴν περίοδον τῆς εἰσόδου τῶν κομμουνιστῶν εἰς τὴν πόλιν, κατηγγέλθησαν δὲ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν μετὰ τὴν καταστολὴν τῆς Δεκεμβριανῆς στάσεως καὶ δὴ μετὰ τὴν ἐκ τῶν Πατρῶν ἀπομάκρυνσιν τῶν συμμοριτῶν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκλημάτων τοῦ φόνου, παρουσιάζεται ηὐξημένος ἐξαιρετικά. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς ὑποβληθείσας μηνύσεις παρ' ἰδιωτῶν κατὰ κομμουνιστῶν συμμοριτῶν δι' ἐκτελέσεις, πλεῖσται τῶν ὁποίων ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συμμοριτοπολέμου ἔξω τῶν ὁρίων τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως. Τὰς μηνύσεις ταύτας ἐδέχετο ἡ Ἀστυνομία ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι εἰς τὴν ὕπαιθρον δὲν ὑπῆρχεν Χωροφυλακὴ ἵνα δεχθῇ ταύτας, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Διὰ τὰς δολοφονίας, αἵτινες ἐντὸς τῶν Πατρῶν διεπράχθησαν ὑπὸ κομμουνιστῶν, ἡ Ἀστυνομία ἐνήργησεν πάντοτε μετὰ ταχύτητος καὶ σταθερότητος καὶ παρέδωσεν τοὺς δράστας εἰς τὴν δικαιοσύνην.

ΚΑΖΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ἀστυφύλαξ
Τὸ πρῶτον θῦμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐν Πάτραις

119

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Β'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 29ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

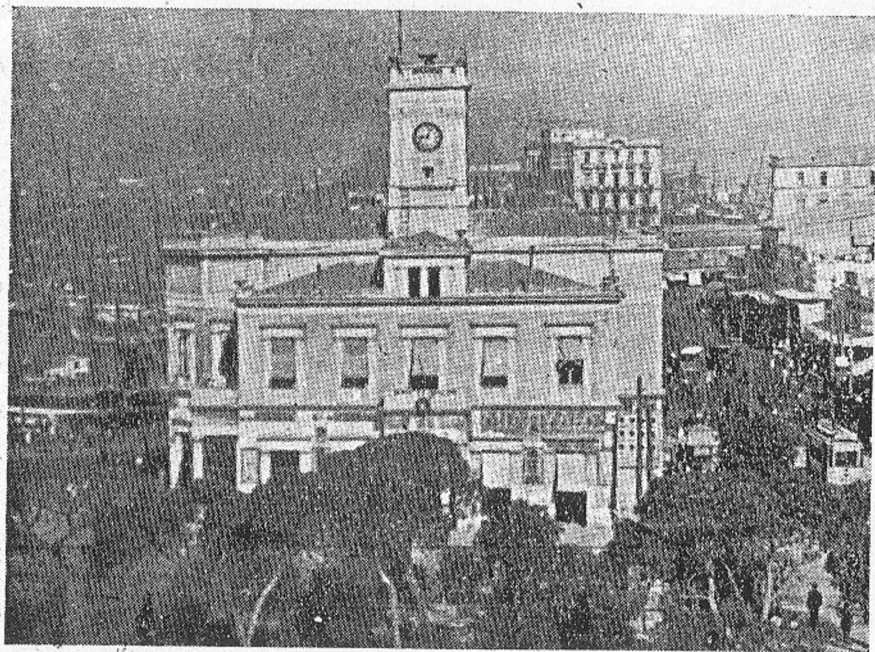
Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1954)

Ὑπὸ **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'.

Ι'. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

1.—Ἐγκατάστασις τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐν Πειραιεῖ.
2.—Ἀγὼν διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν ναρκωτικῶν, τῆς προαγωγείας καὶ τῶν ἀφροδισίων νόσων.
3.—Μέριμνα διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἠθῶν.
4.—Πρόληψις καὶ καταστολὴ τοῦ ἐγκλήματος.
5.—Τροχαία κίνησις.—Ἀγορανομία.

1. Ἡ Ἀστυνομία τῶν Πόλεων ἐγκατεστάθη ἐν Πειραιεῖ τὴν 28-5-1923, τελε-

Ἄποψις τῆς Παραλίας Πειραιῶς

σθέντων τῶν ἐγκαινίων περὶ ὥραν 10.30΄ δι' ἁγιασμοῦ ἐν τῷ Τιτανείῳ Κήπῳ παρουσίᾳ τοῦ τότε Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Γ. Παπανδρέου, τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ τῶν μελῶν τῆς Βρεττανικῆς Ἀποστολῆς. Ὡμίλησαν μετὰ τὸν ἁγιασμὸν ὁ κ. Ὑπουργὸς καὶ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Βρεττανικῆς Ἀποστολῆς ἀείμνηστος Φρ. Χαλλίντεϋ. Ἀμφότεροι ἐτόνισαν τὴν σημασίαν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου συστήματος τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ βαρὺ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἀνελάμβανον, ὑπέδειξαν εἰς αὐτοὺς τ' ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, ἅτινα θὰ ἐπετυγχάνοντο ἐκ τῆς μετ' εὐσυνειδησίας, εὐγενείας καὶ ζήλου ἐπιτελέσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν ὑπὸ τῶν νέων ἀστυνομικῶν.

Αἱ κρίσεις τότε τοῦ Πειραϊκοῦ τύπου δεικνύουν τὸ μέτρον ἐκτιμήσεως συμπαθείας καὶ ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸν νέον Ἀστυνομικὸν θεσμόν.

2. Τὸ ἔργον τῶν ἀστυνομικῶν τῶν ἀναλαβόντων τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἐν Πειραιεῖ ἦτο βαρὺ καὶ ἐπίμοχθον, διότι ὡς γνωστὸν ἡ πόλις τοῦ Πειραιῶς, ἀποτελοῦσα ἕνα ἐκ τῶν πρώτων λιμένων τῆς Μεσογείου, ἦτο τὸ καταφύγιον τῶν πάσης ἐθνικότητος κακοποιῶν καὶ λαθρεμπόρων. Ἰδίᾳ ἡ λαθρεμπορία τῶν ναρκωτικῶν εὑρίσκετο εἰς τὸ ζενίθ. Οἰκτρότατον θέαμα παρουσίαζεν ἡ παραλιακὴ ἰδίᾳ ζώνη τοῦ Πειραιῶς (Ἀκτὴ Τζελέπη, Τρούμπας, Ξαβερίου καὶ Ἁγίου Διονυσίου), ὅπου ὑπῆρχον κατὰ δεκάδας κακόφημα κέντρα, εἰς ἃ παρείχοντο τὰ μέσα τῆς χασισοποτίας καὶ τῆς χρήσεως ἡρωΐνης εἰς ἄτομα κατὰ τὸ πλεῖστον νεαρᾶς ἡλικίας, τὰ ὁποῖα λόγῳ τῆς τοξικομανίας των εἶχον καταστῆ ἀνθρώπινα ράκη κινοῦντα τὸν οἶκτον.

Ἡ Ἀστυνομία ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος, ἐπιδείξασα ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα, ἐπέτυχεν κατόπιν πολλῶν μόχθων ν' ἀποκαθάρῃ τὸ ἄγος τοῦτο διὰ τῆς συλλήψεως καὶ ἐκτοπίσεως τῶν λαθρεμπόρων καὶ τῶν καθ' ἕξιν τοξικομανῶν καὶ τοῦ κλεισίματος τῶν ὑπόπτων κέντρων. Τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν της ὑπῆρξαν ἔκδηλα. Ἡ παραλιακὴ ζώνη ἐξυγιάνθη τελείως. Τὰ ἀδικήματα τῆς μορφῆς ταύτης περιωρίσθησαν εἰς τὸ ἐλάχιστον ἡ δ' ὅλη ἐμφάνισις τῆς κυριωτέρας ταύτης ζώνης τοῦ Πειραιῶς ἀπέκτησεν ὄψιν εὐπρεπῆ καὶ πολιτισμένην.

Ἑτέρα σοβαρὰ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ πληγὴ ἦτο ἡ τῆς σωματεμπορίας. Ἑκατοντάδες ἀτόμων ἀπέζων ἐκ τοῦ ἐμπορίου τῆς λευκῆς σαρκός. Ταῦτα ἀνῆκον εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν πλέον ἐπικινδύνων κακοποιῶν. Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κειμένων Νόμων καὶ τοῦ μέτρου τῆς ἐκτοπίσεως τῶν κακοποιῶν τούτων ἐπετεύχθη ὁ περιορισμὸς εἰς τὸ ἐλάχιστον καὶ τῆς σωματεμπορίας.

Ἐξ ἄλλου διὰ τῆς παρακολουθήσεως τῶν ἀσέμνων γυναικῶν ὑπὸ τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας ἠθῶν περιωρίσθησαν λίαν αἰσθητῶς καὶ τὰ ἀφροδίσια νοσήματα. Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς Ἀστυνομίας ἐν Πειραιεῖ ἐλειτούργουν οἱ οἶκοι ἀνοχῆς τῶν Βούρλων μὲ ἑκατοντάδας τροφίμων ἐν αὐτοῖς. Διὰ τῆς συνεχοῦς παρακολουθήσεώς των ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Ἠθῶν καὶ τοῦ Τμήματος Γενικῆς Ἀσφαλείας, ἐπετεύχθησαν σοβαρὰ ἀποτελέσματα ἀναγόμενα εἰς τὴν σύλληψιν σωματεμπόρων καὶ ἐπικινδύνων κακοποιῶν μὲ σοβαρὰν δρᾶσιν καταζητουμένων ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας. Εἰς τὸν τομέα τοῦτον καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἡ Ἀστυνομία συνεχίζει τὴν δρᾶσιν της, ἡ δὲ κατάργησις τῶν ἀναχρονιστικῶν τούτων οἴκων ἀνοχῆς ἦτο ἓν ἐκ τῶν πρώτων ἐφαρμοσθέντων ἐκπολιτιστικῶν μέτρων.

3. Εἶναι γεγονὸς ὅτι κατὰ τὸ μεσολαβῆσαν χρονικὸν διάστημα τῆς ξενικῆς κατοχῆς ἡ ἔκλυσις τῶν ἠθῶν ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον καὶ τοῦτο διότι ὁ ἀγὼν διὰ τὴν ἐπιβίωσιν εἶχεν ἐξωθήσει πολλὰς ἐντίμους γυναῖκας εἰς τὴν διαφθοράν. Ἡ παρουσιαζομένη σήμερον κατάστασις ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δὲν εἶναι βεβαίως

ἰδεώδης, παρουσιάζεται ὅμως κατὰ πολὺ βελτιωμένη ἐν συγκρίσει μὲ τὴν τότε ἐποχήν.

4. Ἐπὶ τοῦ κυριωτέρου ἔργου τῆς Ἀστυνομίας τοῦ ἀφορῶντος τὴν πρόληψιν καὶ τὴν καταστολὴν τοῦ ἐγκλήματος ἡ Δ/νσις Πειραιῶς ἔχει νὰ παρουσιάσῃ σημαντικωτάτην δρᾶσιν ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεώς της μέχρι σήμερον. Ἅπαντα σχεδὸν τὰ κατὰ καιροὺς λαβόντα χώραν σοβαρὰ ἀδικήματα ἐξιχνιάσθησαν τῶν δραστῶν παραδοθέντων εἰς τὴν Δικαιοσύνην. Ἐπὶ τοῦ προληπτικοῦ σταδίου τῶν ἀδικημάτων κατὰ τῆς περιουσίας ἡ Ἀστυνομία ἐπεδείξατο δραστηριότητα διὰ τῶν ἐν ἐφαρμογῇ μέτρων τῆς ἐπιβλέψεως τῶν περιφερειῶν τῶν Τμημάτων διὰ σκοπῶν ἀστυφυλάκων, τῆς ἐπισημάνσεως ὑπὸ τούτων τῶν σοβαρᾶς σημασίας καταστημάτων, τῆς ἐνεργείας ἐρευνῶν καὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ περιορισμὸς εἰς τὸ ἐλάχιστον δυνατὸν ὅριον τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων.

Καίτοι κατὰ τὸ ἔτος 1925, ἐπὶ δικτατορίας Παγκάλου, ἀφῃρέθη μία τῶν κυριωτέρων Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀστυνομίας, ἡ Ὑπηρεσία δηλαδὴ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας, ἀνατεθεῖσα εἰς τὴν Χωροφυλακὴν μέχρι τοῦ ἔτους 1929, ἐν τούτοις ἡ δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας καὶ κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα, ὑπῆρξεν ἀποδοτικωτάτη. Ὅλα δὲ τὰ λαβόντα χώραν τότε σοβαρὰ ἐγκλήματα ἐξιχνιάσθησαν.

Ἡ δρᾶσις αὕτη τῆς Ἀστυνομίας ἀνεγνωρίσθη ἔστω καὶ ἀργὰ ὑπὸ τῆς Πολιτείας, ἥτις ἔσπευσεν νὰ ἐπανορθώσῃ, ἐν ἔτει 1929, τὴν προσγενομένην εἰς τὸ Σῶμα ἀδικίαν διὰ τῆς ἀναθέσεως εἰς αὐτὸ καὶ αὖθις τῆς Ὑπηρεσίας Ἀσφαλείας, ὥστε νὰ ἐπανακτήσῃ τοῦτο τὴν προτέραν του δικαιοδοσίαν καὶ ἁρμοδιότητα.

Τὰ ἄριστα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀποτελέσματα ὀφείλονται εἰς τὰς ἀόκνους προσπαθείας τῶν Ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι σημειωτέον ἐστεροῦντο τῶν σήμερον παρεχομένων ὑπηρεσιακῶν μέσων κινήσεως. Ἐνδεικτικῶς δέον νὰ σημειωθῇ ἐνταῦθα, ὅτι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς Ἀστυνομίας, λόγῳ ἐντατικῆς ἐργασίας καὶ ὑπερκοπώσεως τῶν ὑπαλλήλων ἡ νοσηρότης αὐτῶν εἶχε φθάσει εἰς σοβαρὸν ποσοστόν.

5. Ἕτεροι τομεῖς ἀστυνομικῆς δράσεως ὑπῆρξαν τὰ ζητήματα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν Τροχαίαν Κίνησιν καὶ εἰς τὴν Ἀγορανομίαν.

Τροχαία : Ἀπὸ ἀπόψεως κινήσεως πεζῶν καὶ ὀχημάτων ἡ ἐμφάνισις τῆς πόλεως παρουσίαζε πρωτόγονον κατάστασιν. Ἀπειράριθμα δυστυχήματα ἐσημειοῦντο ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἀστυνομικῆς ἐπιβλέψεως, διὰ τὴν τήρησιν τῶν κανόνων τῆς κινήσεως. Ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων της ἡ Ἀστυνομία, ἐφαρμόσασα τὰ δι' ἀστυνομικῶν διατάξεων θεσπισθέντα καθ' ὑπόδειξιν τῆς Βρεττανικῆς ἀποστολῆς μέτρα, προσέδωσε νέαν ἐκπολιτιστικὴν μορφὴν εἰς τὴν ὄψιν τῆς πόλεως καὶ περιώρισεν εἰς τὸ ἐλάχιστον τὰς συγκρούσεις τῶν ὀχημάτων καὶ τ' ἀνθρώπινα δυστυχήματα.

Ἀγορανομία : Καὶ ἐπὶ τοῦ τομέως τούτου ἡ δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας ὑπῆρξε λίαν σημαντική. Διὰ τῆς αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος, τῆς παρακολουθήσεως τῶν τιμῶν, ἰδίᾳ δὲ τῆς νοθείας, ἐπετεύχθησαν ἄριστα ἀποτελέσματα ἀπὸ ἀπόψεως προστασίας τοῦ Δημοσίου συμφέροντος καὶ τῆς ὑγείας τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ.

(Συνεχίζεται)

122

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Β'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 30ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1954)

Ὑπὸ **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'.

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον)

Γ'. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

6.—Κρίσεις τοῦ Τύπου διὰ τὸ ἔργον τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς.
7.—Κρίσεις δικαστικῶν ἀρχῶν.

6. Διὰ τὴν δρᾶσιν τῆς Ἀστυνομίας εἰς ὅλους αὐτῆς τοὺς τομεῖς ὁ Πειραϊκὸς καὶ Ἀθηναϊκὸς τύπος ἀφιέρωναν ἐγκωμιαστικώτατα σχόλια. Τὸ νέον Σῶμα ἀπὸ τὰ πρῶτα του βήματα ἐκίνησεν τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν πολιτῶν. Ὁ Ἀστυφύλαξ ἦτο τὸ σύμβολον τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας. Ὁ πολίτης προσφεύγων εἰς αὐτὸν εὕρισκεν πᾶσαν νόμιμον ἐξυπηρέτησιν. Ἡ Κοινωνία τὸ περιέβαλεν ἀμέσως μὲ ἄπειρον ἐκτίμησιν καὶ σεβασμόν.

Ἡ Ἀστυνομία ἐν συνόψει καινοτομοῦσα εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις αὐτῆς καὶ ἀκολουθοῦσα τὰς ἐπιστημονικὰς μεθόδους εἰς τὴν δίωξιν τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὰς πολιτισμένας μεθόδους εἰς τὰ ζητήματα τάξεως, ἤλλαξε ταχέως τὴν ὄψιν τῆς πόλεως Πειραιῶς.

Διὰ τὴν πολύπλευρον δρᾶσιν τῆς Ἀστυνομίας, κατὰ τὰ πρῶτα στάδια τῆς ἐν Πειραιεῖ ἐγκαταστάσεώς της, ἐδημοσιεύθησαν πλεῖστα ὅσα ἐγκωμιαστικὰ ἀρθρίδια εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον, τινὰ ἐκ τῶν ὁποίων παραθέτομεν.

Οὕτω ἡ Ἐφημερὶς «ΣΦΑΙΡΑ» τῆς Τρίτης 29 Μαΐου 1923 γράφει τὰ ἑξῆς:

«Η ΝΕΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

«Ἀπὸ τῆς χθὲς ἡ πόλις μας ἀπέκτησε τὴν Ἀστυνομίαν της, μίαν ἀστυνομίαν » ἀνταξίαν αὐτῆς, ὡς μεγαλουπόλεως, ὡς ἐμπορικοῦ λιμένος, ὡς κέντρου τέλος » πολιτισμένου, εἶναι ἡ ὑπὸ τὸν Ἀστυν. Δ/ντὴν κ. Ἰωάννην Καλυβίτην «Ἀστυνο» μία Πόλεων» ἡ ὀφειλομένη εἰς τὴν ἐμπνευσμένην καὶ μεθοδικὴν ὀργάνωσιν τοῦ » Σερ Φρειδερίκου Χαλλίντεϋ. Τί εἶναι ἡ Ἀστυνομία τῶν Πόλεων; Εἶναι ἁπλού» στατα ἡ ζῶσα σφραγὶς τοῦ πολιτισμοῦ. Εἶναι ἡ ἀπόδειξις ὑπάρξεως εἰς μίαν » πόλιν, τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς Νόμους καὶ τὰς ἀρχάς, τοῦ αἰσθήματος τῆς πεποι» θήσεως πρὸς τὴν κρατικὴν μηχανὴν καὶ τοὺς θεμελειώδεις αὐτῆς τροχούς, τὴν » δικαιοσύνην, τὴν ἰσονομίαν, τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν. Εἶναι ἀκόμη καθ' ἡμᾶς ἡ » ἀπόδειξις ὑπάρξεως χρηστῶν ἠθῶν, ἐξευγενισμένων συνηθειῶν, πεπολιτισμένων » ἀντιλήψεων. Διότι πράγματι, μόνον μίαν τοιαύτην κοινωνίαν δύναται νὰ διευθύνῃ » ἡ μικροσκοπικὴ λεπτὴ ράβδος τοῦ ἀστυφύλακος. Οὕτως ἐκλαμβάνομεν, οὕτως

» δικαιούμεθα νὰ κρίνωμεν τὴν ἀπόφασιν περὶ ἐγκαταστάσεως εἰς τὴν πόλιν μας » τοῦ νέου Ἀστυνομικοῦ θεσμοῦ. Ὁ Πειραιεὺς δικαιοῦται νὰ ὑπερηφανεύεται διὰ » τὸ πολύτιμον ἀπόκτημα. Ἀλλὰ καὶ ἔχει ἀπὸ σήμερον μίαν ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ » καταστήσῃ ὅσον δύναται εὐχερὲς τὸ ἔργον τῶν νέων ἀστυνομικῶν ἀρχῶν.

«Ὁ Ἀστυφύλαξ ἐδιδάχθη εἰς τὴν σχολήν του, ὅτι ὁ πολίτης δὲν εἶναι ἐχθρός » του, δὲν εἶναι κἂν ὑποδεέστερός του, ἐδιδάχθη νὰ σέβεται τὸν πολίτην, ἐδιδάχθη » ὅτι ὀφείλει νὰ εἶναι φίλος του καὶ προστάτης του, ἐὰν παρουσιασθῇ ἀνάγκη, ἐδι- » δάχθη ὅτι ὀφείλει νὰ εἶναι ὑπάλληλος τοῦ Κράτους καὶ τῶν πολιτῶν του καὶ ὄχι » Κερι-Ἀγᾶς.

«Οἱ Πειραιεῖς πολῖται ἔχουν ἤδη τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διδάξῃ ἕκαστος ἑαυ- » τὸν τὰς ἀπέναντι τῶν ἀρχῶν ὑποχρεώσεις του, ὅταν τοῦτο συντελεσθῇ, θὰ ἐπέλθῃ » αὐτομάτως μία στενὴ συνεργασία πολιτῶν καὶ ἀστυνομίας, συνεργασία ἡ ὁποία » θ' ἀποτελέσῃ τὴν ἰδεωδεστέραν ἐγγύησιν διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως διὰ τὴν » ἐκμηδένισιν τῶν κακοποιῶν στοιχείων, διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν Νόμων, διὰ τὴν » ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης. Ὁ Πειραιεὺς ἂς ὑπογράψῃ νοερῶς μετὰ τῆς νέας » του Ἀστυνομίας συμβόλαιον ἀμοιβαίας του συνεργασίας, μὲ ἰσοβαρεῖς ὅρους » ὑποχρεώσεων καὶ δικαιωμάτων ἑκατέρωθεν, θὰ ἐμφανίσουν τοιουτοτρόπως τὴν » πόλιν μας τὴν δευτέραν ἑλληνικὴν πόλιν, ὡς πόλιν ἀνταξίαν τῆς ἀποστολῆς της, » ἀνταξίαν τοῦ πολιτισμοῦ της.

Ἡ ἰδία Ἐφημερὶς «ΣΦΑΙΡΑ» τῆς 18 Ἰουνίου 1923 γράφει ὑπὸ τὸν τίτλον ΜΕΘΟΔΙΚΩΣ τὰ ἑξῆς :

«Ἡ Ἀστυνομική μας Διεύθυνσις προβαίνει μεθοδικώτατα εἰς τὴν εὐπρέ- » πειαν τοῦ Πειραιῶς καὶ τὴν ἐξημέρωσιν τῶν συμπολιτῶν μας.

«Μετὰ τὰς προγενεστέρας ἀστυνομικὰς διατάξεις τῆς καθαριότητος τῶν πεζο- » δρομίων καὶ τῆς τροχαίας κινήσεως, τόσον ἐπιτευχθείσας, ἦλθε τώρα καὶ ἡ σειρὰ » τῶν ἠθῶν.

«Εἰς τοῦτο ἀφεώρα ἡ χθεσινὴ κάθοδος τοῦ κ. Χρηστομάνου καὶ ἡ συνεργα- » σία αὐτοῦ μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας κ. Καλυβίτου.

«Πρόκειται περὶ τῶν παρὰ τὸν Ἅγιον Διονύσιον δυσωνύμων οἴκων τῶν » ὁποίων ἐκρίθη ἐπιβεβλημένη ἡ ἐπανίδρυσις διὰ λόγους τοὺς ὁποίους γράφομεν εἰς ἄλλην στήλην».

Καὶ εἰς τὸ φύλλον τῆς 13 Ἰουλίου 1923 γράφει : «ΜΠΡΑΒΟ ΤΗΣ.

«Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ μὴ συγχαρῶμεν εἰλικρινῶς τὴν Ἀστυνομίαν μας διὰ » τὰς ἀκαμάτους προσπαθείας, τὰς ὁποίας καταβάλλει ν' ἀπολυμάνῃ καὶ νὰ καθα- » ρίσῃ τὴν πόλιν μας ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς.

«Εὐχαρίστως δὲ πληροφορούμεθα, ὅτι ἔλαβεν ἀμέσως ὑπ' ὄψιν της τὴν σύ- » στασιν διὰ τὴν περισυλλογὴν τῶν πολυαρίθμων ἀλητοπαίδων καὶ τὸν περιορι- » σμόν των εἰς φιλανθρωπικὰ ἄσυλα, ὅπου ἐκμανθάνοντα μίαν τέχνην νὰ γίνωνται » τίμιοι καὶ χρήσιμοι πολῖται».

Ἡ Ἐφημερὶς «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» τῆς 7-6-1923 γράφει : «ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙΣ.

«Ἀγνώριστος ὁ Πειραιεὺς μὲ τὴν κατάκτησιν τῆς Ἀγγλομαθημένης Ἀστυνο- » μίας. Ὅσοι τὸν ἐγνώριζον δύσκολα θὰ τὸν ἀναγνωρίσουν. Μία μαγικὴ ράβδος » ὡς νὰ ἐβγῆκε κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὸν Παράδεισον καὶ ἐσάρωσε κάθε ἀκαθαρσίαν, » ἄσπρισε κάθε τοῖχον, ἔβαλε τὸν κάθε κατεργάρην στὸν πάγκον του καὶ τὸν κάθε » πάγκον εἰς τὴν θέσιν του.

«Ἄραγε πότε θὰ γίνῃ καὶ τῶν Ἀθηνῶν ἡ εὐλογημένη κατάκτησις, θ' ἀρχίσῃ » δὲ πόθεν ἀπὸ τὴν χαλιναγώγησιν τῆς Ἑλληνομαθημένης Χωροφυλακῆς, ἑστίας » φεῦ πάσης ἀταξίας.

«Λέγουν ὅτι ἡ κατάκτησις αὐτὴ θὰ γίνῃ τὸν Σεπτέμβριον. Καὶ ἀλλοίμονον ἀπὸ » τὸν Σεπτέμβριον μᾶς χωρίζει ὁλόκληρον ἑκατονθήμερον».

7. Τίτλον τιμῆς διὰ τὴν δρᾶσιν ταύτην τῆς 'Αστυνομίας ἀποτελεῖ καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 16102 ἀπὸ 2-9-1935 ἔγγραφον πρὸς τὸ 'Αρχηγεῖον 'Αστυνομίας Πόλεων τοῦ τότε Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Πειραιεῖ Πλημμελειοδικῶν Πειραιῶς κ. Σπηλιώτη, ἔχον οὕτω :

Ο ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΑΙΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ
'Αριθ. 16102

'Εν Πειραιεῖ τῇ 2ᾳ Σεπτεμβρίου 1935

Πρὸς

Τὸν κ. 'Αρχηγὸν τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων

'Αθήνας

«'Εκτελῶν κ. 'Αρχηγὲ ἰδιαίτερον, ὡς τὸ αἰσθάνομαι καθῆκον, λαμβάνω τὴν » τιμὴν νὰ ὑποβάλω ὑπὸ τὴν κρίσιν ὑμῶν τὰ κάτωθι.

«"Οσον καὶ ἂν τυγχάνῃ ἐν τῇ κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ τῇ κοινωνίᾳ γνωστὴ » ἡ δρᾶσις τοῦ εὐγενοῦς Σώματος τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, πάντως δὲν εἶναι εὔ- » κολον νὰ ἐκτιμηθῇ ἀπολύτως ἡ λεπτομερειακὴ τοιαύτη ἡ ἀφορῶσα τὴν ἐν Πει- » ραιεῖ 'Αστυνομικὴν ἀρχήν, τῆς ὁποίας ἡ ἐξαιρετικὴ διορατικότης, ἡ καταπλη- » κτικῶς μεθοδικὴ ἐνέργεια καὶ παραδειγματικὴ εἰς τὸ καθῆκον ἀφοσίωσις μὲ τὴν » ἐπίτευξιν παντὸς ἐπιδιωκομένου ἀποτελέσματος, ἔχει εὐλόγως προκαλέσει τὴν » εὐγνωμοσύνην τῆς νομοταγοῦς κοινωνίας, ἐμοῦ δὲ ὡς Εἰσαγγελέως, τοῦ ἐκ κα- » θήκοντος παρακολουθοῦντος τὴν ἀξίαν πάσης ἐξάρσεως τοιαύτην τῆς 'Αστυνο- » μικῆς ἀρχῆς δρᾶσιν, τὴν πλήρη ἱκανοποίησιν καὶ τὸν ἰδιαίτερον ὑπηρεσιακὸν » ἐνθουσιασμόν. 'Η μετ' ἐξαιρετικῆς συνέσεως καὶ δραστηριότητος διαχείρισις τῶν » καθημερινῶς ἐμφανιζομένων ἐργατικῶν ζητημάτων. 'Η κεραυνοβόλος εἰς ἀπο- » κάλυψιν καὶ δίωξιν τοῦ μαστίζοντος τὸν Πειραιᾶ λαθρεμπορίου τῶν ναρκωτικῶν. » 'Η ἀπηνὴς καὶ μέχρις ἐξοντώσεως μεθοδικὴ δίωξις τῶν κατακλυζόντων τὴν Πει- » ραϊκὴν προκυμαίαν κακοποιῶν στοιχείων, ὑπὸ τοῦ Τμήματος 'Ασφαλείας. 'Η » ἀμείλικτος δίωξις τῶν διαφθορέων καὶ διατηρούντων οἴκους τοιούτους ὑπὸ τοῦ » Τμήματος τῶν ἠθῶν. 'Η ἁμιλλωμένη πρὸς τὰς ἐπιστημονικωτέρας ἐμφανίσεις » τῶν 'Αστυνομιῶν τῆς Εὐρώπης καὶ 'Αμερικῆς, εἰδικὴ ὑπηρεσία τῆς δακτυλο- » σκοπίας καὶ συγκεντρώσεως τῶν στοιχείων τῆς ἐγκληματικῆς ταυτότητος ἐν τῷ » αὐτῷ τμήματι τῆς 'Ασφαλείας, ἐξ ἧς ἐπιδόσεως κατὰ πᾶσαν ἀποκάλυψιν τῶν » παντοειδῶν κλοπῶν παρ' ἀγνώστων, ραγδαία καὶ ἀπολύτως ἀποτελεσματικὴ » ἀποβαίνει ἡ ἀναγνώρισις καὶ σύλληψις τῶν ἐνόχων τῶν πράξεων. Καὶ πρὸ παντὸς » ἡ εὐγένεια καὶ ἡ ἀξιοπρεπὴς ἐμφάνισις πάντων τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δια- » κεκριμένου Διευθυντοῦ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος ἐν Πειραιεῖ, πιστοποιοῦσιν » τὰ ἅπερ ἐκ καθήκοντος ἤμην ὑποχρεωμένος ἐν ἀνυποκρίτῳ ἐνθουσιασμῷ νὰ διαδη- » λώσω πρὸς τιμὴν τῆς τοσοῦτον ἐπωφελῶς διὰ τὴν 'Ελληνικὴν Πολιτείαν καὶ Κοι- » νωνίαν δρώσης Κρατικῆς ταύτης ὑπηρεσίας.

Καὶ εἰς τὴν ἐνέργειαν ταύτην ἐπὶ μᾶλλον προάγομαι ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν » ὅτι θέλει μοὶ συγχωρηθῇ ἡ αὐτεπάγγελτος ὑποβολὴ τῶν ἀνωτέρω ἀντιλήψεων » μου, διότι πάντοτε διατελῶ ἐν συνειδήσει ὅτι, τὸ πρώτιστον καθῆκον ἐν τῇ ἀπο- » νομῇ τοῦ δικαίου εἶναι τὸ ὅτι, παραλλήλως πρὸς τὸ διώκειν καὶ κολάζειν τὸ ἀδίκημα » καὶ τὰς παραβάσεις τῶν κρατικῶν ὀργάνων ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ ἑαυτοῦ καθή- » κοντος, πρέπει ἀντιστοίχως νὰ ἀναγνωρίζηται ἡ ἀξία καὶ παρέχηται ἡ ὑποχρεω- » τικὴ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὰ ὄργανα ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων ἡ πρὸς τὸ καθῆκον ἐπίδο- » σις ἐμφανίζεται ὑπὸ ἐξαιρετικὴν μορφήν, ἐν τῇ συμπτώσει τῶν ψυχικῶν καὶ ἠθι- » κῶν ἀρετῶν καὶ τῆς ἐξ ὁλοκλήρου ἀφιερώσεως τούτων εἰς τὴν ὑψηλὴν τοῦ Κρατι- » κοῦ ὀργάνου ἀποστολήν.

«'Ο Εἰσαγγελεὺς τῶν ἐν Πειραιεῖ Πλημ/δικῶν

(Τ. Σ.) ΣΠΗΛΙΩΤΗΣ»

(Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881 - 262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Β΄. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 31ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1954)

Ὑπὸ **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α΄.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ι΄. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

8.—Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς κατὰ τὸν πόλεμον 1940-41 καὶ τὴν κατοχήν.
9.—Ἡ Ἀστυνομία Πειραιῶς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ μετὰ τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα τοῦ 1944.
10.—Δρᾶσις μετὰ τὴν καταστολὴν τοῦ κινήματος.

8. Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ πολέμου 1940—1941 καὶ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς ἡ Ἀστυνομία ἔγραψε μίαν ἀπὸ τὰς λαμπροτέρας σελίδας τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Ἰταλῶν καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα ἐθνικῆς ἀντιστάσεως.

Κατὰ τοὺς προηγουμένους πολέμους, ὅλαι αἱ ἀστυνομίαι τοῦ Κόσμου δὲν εἶχον ἕτερα καθήκοντα εἰμὴ μόνον τὴν δίωξιν τῶν ἀνυποτάκτων καὶ λιποτακτῶν, τὴν συνοδείαν αἰχμαλώτων, τὴν φρούρησιν τῶν Τραπεζῶν καὶ ἄλλα συνήθη ἀστυνομικὰ καθήκοντα.

Κατὰ τὸν τελευταῖον ὅμως πόλεμον, καθ' ὃν ἐγένοντο νέαι ἐφευρέσεις καὶ ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν νέα πολεμικὰ μέσα ὡς οἱ βομβαρδισμοὶ δι' ἀεροπλάνων, ἡ κάθοδος ἀλεξιπτωτιστῶν εἰς τὰ μετόπισθεν, ἡ ἀποστολὴ μυστηριωδῶς κατασκόπων καὶ σαμποτέρ, καὶ ἄλλων ἀκόμη ἀτόμων χρησιμοποιουμένων διὰ τὴν προπαγάνδαν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὴν καταρράκωσιν τοῦ ἠθικοῦ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ, διὰ τῆς κυκλοφορίας ψευδῶν εἰδήσεων, ἡ Ἀστυνομία μετεβλήθη καὶ εἰς πολεμικὸν Σῶμα.

Ὁ ρόλος τὸν ὁποῖον ἔπαιξεν ἡ Ἀστυνομία Πόλεων κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1940, καὶ ἰδίως ἡ Ἀστυνομικὴ Δ/νσις Πειραιῶς, ὑπῆρξε πολυσχιδής. Ἀπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου ἀστυφύλακος, εἰργάσθησαν κατὰ τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα ὑπερανθρώπως καὶ ἐπικινδύνως.

Κατὰ δὲ τὴν περίοδον τῶν συνεχῶν βομβαρδισμῶν τοῦ Πειραιῶς ὑπὸ τῶν Ἰταλικῶν, Γερμανικῶν καὶ μετέπειτα συμμαχικῶν ἀεροπλάνων, οἱ ἀστυνομικοὶ παρέμεινον ἀκλόνητοι εἰς τὰς θέσεις των, διαφυλάξαντες τὰ ἐγκαταλειφθέντα καταστήματα καὶ τὰς ἐγκαταλειφθείσας οἰκίας ὡς καὶ τὰς περιουσίας αὐτῶν, ἅτινας, οὗτοι, κατὰ τὴν ἐπιστροφήν των, ἀνεῦρον ἀθίκτους. Μέσα εἰς τὴν κόλασιν αὐτὴν τῶν βομβαρδισμῶν ὑπὸ τῶν ἀεροπλάνων οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν κατέφευγον εἰς τὰ καταφύγια, οὔτε καὶ ἀπεμακρύνοντο τοῦ Πειραιῶς, ἀλλὰ παρέμενον ἐκεῖ ὅπου τὸ καθῆκον τοὺς εἶχε τάξει, ἀδιαφοροῦντες διὰ τὸν κίνδυνον τῆς ζωῆς των.

Οὐδεὶς κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἐζήτησε νὰ μετατεθῇ εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Δ/νσιν Ἀθηνῶν, οὐδεὶς ἐζήτησε ν' ἀποφύγῃ τὰς ὑποχρεώσεις του ὡς ἀστυνομικοῦ καὶ ὡς Ἕλληνος, καὶ οὐδεὶς ἐλιποψύχησεν. Ὅλοι ἐφιλοτιμοῦντο πῶς νὰ ἐκτελέσουν τὰ καθήκοντά των, κατὰ τὸν πλέον καλλίτερον τρόπον, καὶ ἡμιλλῶντο νὰ παρουσιάσουν

ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας. Εἰργάζοντο ἀγογγύστως καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας, εἰς τὴν μεταφορὰν αἰχμαλώτων, ἐκτέλεσιν τῶν τετραώρων ὑπηρεσίας, μεταφορὰν τραυματιῶν, ἐκκαθάρισιν τῶν βομβαρδισθέντων σημείων τῆς πόλεως, διάσωσιν τραυματιῶν κ.λ.π. κ.λ.π.

Τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπέδειξε τότε ὅτι ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀληθῶς φιλοπάτριδας ἄνδρας καὶ συνέβαλε ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών του εἰς τὴν νίκην. Πολλοὶ ἀστυνομικοὶ παρῃτήθησαν τότε καὶ κατετάγησαν εἰς τὸ Στράτευμα,

Ἡ ἀξιέπαινος ἐργασία τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Πειραιῶς κατὰ τὴν κατοχὴν καὶ μετέπειτα, ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν σύλληψιν τοῦ δημίου τῆς Κρήτης Γερμανοῦ λοχίου Φρίτς Σοῦμπερτ κρυπτομένου μὲ τὸ ψευδώνυμον Κωνσταντινίδης Τάκης, τὴν 5 Μαΐου 1945 ἐκτελεσθέντος τὴν 24ην Ὀκτωβρίου 1947.

μεταβάντες καὶ πολεμήσαντες εἰς τὸ Ἀλβανικὸν μέτωπον. Τὸ Μηχανοκίνητον Τμῆμα τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως Ἀθηνῶν, ἀπέστειλεν ἀπόσπασμα ὅπερ συνώδευσε τὸ Στράτευμα κατὰ τὴν προέλασιν καὶ διὰ τῆς παρουσίας του ἐνίσχυε τὸ ἠθικὸν τῶν στρατιωτῶν, ὡς καὶ τῶν ἀπελευθερουμένων Ἑλλήνων.

Ἄλλαι ὁμάδες ἀστυνομικῶν ἀπησχολοῦντο εἰς τὰ Ταχυδρομεῖα Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Πατρῶν καὶ Κερκύρας μὲ τὴν παραλαβὴν δεμάτων τῶν οἰκογενειῶν τῶν μαχομένων στρατιωτῶν καὶ τὴν συσκευασίαν, σφράγισιν καὶ ἀποστολὴν αὐτῶν εἰς τοὺς ἀποδέκτας. Ἄλλοι ἐπίσης ἀπησχολοῦντο εἰς τὴν σύνταξιν ἐπιστολῶν καὶ δελταρίων τῶν ἀγνοούντων γραφὴν οἰκογενειῶν τῶν πολεμιστῶν καὶ ἄλλοι εἰς τὴν περισυλλογὴν μαλλίνων εἰδῶν προσφερομένων ὑπὸ διαφόρων, διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν μαχομένων στρατιωτῶν. Ἡ Ἀστυνομία τότε προσέφερε τὸ ἅπαντον τῶν δυνάμεών της. Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν μαχομένων, εἶχον ἐνθουσιασθῆ μὲ τὰς ἐνεργείας της ταύτας, καὶ ἀπὸ παντοῦ ἠκούοντο ἐπαινετικοὶ λόγοι, εὐχαριστίαι, καὶ ἐπεδεικνύετο ἀγάπη πρὸς τοὺς ἀστυνομικούς.

Κατὰ τοὺς βομβαρδισμοὺς τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς πολλοὶ ἀστυνομικοὶ περισυνέλεξαν καὶ περιέθαλψαν ὀρφανὰ τέκνα φονευθέντων, μέχρις οὗ τὸ Κράτος ἀνέλαβε τὴν φροντίδα αὐτῶν.

Ἡ ἐγκατάστασις τῶν ἀστέγων ἐκ τοῦ βομβαρδισμοῦ πολιτῶν εἰς οἰκήματα, ἀποθήκας καὶ ἐργοστάσια, ἦτο ἕνα ἀπὸ τὰ ἐπίπονα ἔργα τῆς Ἀστυνομίας. Ἄλλη ἐπίσης ὑποχρέωσις τῶν ἀστυνομικῶν ἦτο ἡ διατήρησις τῆς συσκοτίσεως οἰκιῶν καὶ καταστημάτων κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας καὶ ἰδίως κατὰ τὰς ὥρας τοῦ συναγερμοῦ καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν μέτρων Παθητικῆς Ἀεραμύνης. Ἐπίσης ἐφρόντιζον κατὰ τὰς ὥρας τοῦ βομβαρδισμοῦ νὰ μεταφέρωσι τὰς γραίας, τοὺς γέροντας, τοὺς ἀσθενεῖς καὶ μὴ δυναμένους νὰ σπεύσωσι ἐγκαίρως εἰς τὰ καταφύγια ταῦτα ἢ τὰ ὀρύγματα πρὸς διάσωσίν των.

Κατὰ τὸν τρομερὸν Γερμανικὸν βομβαρδισμὸν τοῦ Πειραιῶς τὴν νύκτα τῆς 6ης Ἀπριλίου 1941, ὅτε ἐγένετο ἀνατίναξις τοῦ μεγάλου Ἀγγλικοῦ φορτηγοῦ, ὅπερ ἦτο ἔμφορτον βομβῶν καὶ τροτίλης μὲ ἀποτέλεσμα τὴν καταστροφὴν πλοίων καὶ παραλιακῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων, ἀποθηκῶν καὶ Δημοσίων ἱδρυμάτων, ἡ Ἀστυνομία κατέβαλε μεγάλας προσπαθείας καὶ παρέσχεν ἀφαντάστους βοηθείας εἰς τοὺς πληγέντας κατοίκους τῆς πόλεως καὶ τοὺς τραυματισθέντας.

Πολλοὶ τῶν ἀστυνομικῶν ἐπίσης παρουσιάσθησαν ὡς αἱμοδόται, κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολέμου καὶ ἔδωσαν τὸ αἷμα των διὰ τὴν σωτηρίαν ἀτόμων βαρύτατα τραυματισμένων ἐκ τοῦ βομβαρδισμοῦ.

Τὴν 26-4-1941, ὅτε τὸ ἀτμόπλοιον «Ἑλλὰς» εὑρίσκετο πλευρισμένον εἰς τὸν Α.Β. τομέα τοῦ λιμένος ἐλευθέρας ζώνης Πειραιῶς καὶ παρελάμβανε Ἀξιωματικοὺς Ἕλληνας, Ἄγγλους καὶ Σέρβους, ὡς καὶ πολλὰ γυναικόπαιδα διὰ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν εἰς Κρήτην, γερμανικὰ Στούκας, κατέφθασαν εἰς Πειραιᾶ καὶ κατηυθύνθησαν κατὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τούτου εἰδικῶς, χωρὶς νὰ προβοῦν εἰς ἕτερον βομβαρδισμόν, ρίψαντα κατ' αὐτοῦ ἑκατοντάδας βομβῶν αἱ ὁποῖαι προὐκάλεσαν τὴν καταστροφὴν τοῦ σκάφους καὶ τὸν θάνατον ὅλων σχεδὸν τῶν ἐντὸς τοῦ κύτους τοῦ πλοίου εὑρισκομένων ἀτόμων.

Οἱ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου τούτου εὑρισκόμενοι, ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν διὰ νὰ σωθοῦν, πλεῖστοι δ' ἐκ τούτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ πολλοὶ Σέρβοι Ἀξιωματικοί, μὴ γνωρίζοντες νὰ κολυμβῶσι ἐκινδύνευον νὰ πνιγοῦν. Τότε οἱ ἐκεῖ πλησίον εὑρισκόμενοι ἀστυνομικοὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ διέσωσαν τοὺς περισσοτέρους ἐξ αὐτῶν. Ἡ δὲ κατὰ τὴν κατοχὴν Κυβέρνησις ἀναγνωρίσασα τὴν αὐτοθυσίαν των, προήγαγε αὐτοὺς ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμόν.

Αἱ τότε εὑρισκόμεναι ἐν Ἑλλάδι Ἀγγλικαὶ δυνάμεις διετάχθησαν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος τὸ ταχύτερον καὶ νὰ ἐπιβιβασθῶσιν αὐτοκινήτων, πλοίων ἢ καὶ ἄλλων μέσων καὶ νὰ κατευθυνθῶσι εἰς Πελοπόννησον. Τινὲς ὅμως τούτων μὴ δυνηθέντες ν' ἀναχωρήσωσι ἐγκαίρως παρέμειναν ἐνταῦθα καὶ ἐζήτησαν τὴν προστασίαν τῶν ἀστυνομικῶν πρὸς διάσωσίν των ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας. Οἱ ἀστυνομικοὶ καὶ ἰδίως οἱ ἔγγαμοι προσέφερον τότε ἄσυλον εἰς αὐτοὺς καὶ τὰ μέσα τῆς διατροφῆς καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς μεγάλης δυστυχίας τοῦ 1941 μὲ κίνδυνον νὰ συλληφθῶσι ὑπὸ τῶν ἀρχῶν κατοχῆς καὶ νὰ παραπεμφθῶσι εἰς τὰ στρατοδικεῖα.

Τούτους κατώρθωσαν ν' ἀποστείλωσι εἰς Τουρκίαν καὶ Αἴγυπτον διὰ τῶν διαφόρων βενζινοπλοίων. Κατὰ τὴν εἴσοδον τῶν Γερμανικῶν Στρατευμάτων ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, κατόπιν διαταγῆς τοῦ τότε Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Ἀττικοβοιωτίας καὶ πρὸς πρόληψιν ἐπεισοδίων μεταξὺ τῶν ἐχθρικῶν στρατευμάτων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ πρὸς ἀποφυγὴν ὑποδοχῆς τῶν Γερμανοϊταλῶν ὑπὸ τῶν τότε ἀνηκόντων εἰς τὴν πέμπτην φάλαγγα, ἐμερίμνησε διὰ τὴν παραμονὴν τῶν κατοίκων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των καὶ ἠμπόδισε τούτους νὰ ἐξέλθουν, προστατεύσασα τοιουτοτρόπως τὴν ζωὴν αὐτῶν. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰσόδου τῶν ἐχθρικῶν στρατευμάτων εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ ἡ Ἀστυνομία ἀνέλαβε βαρυτάτας ὑποχρεώσεις ἔναντι τοῦ κοινοῦ καὶ βαρυτάτας εὐθύνας ἔναντι τῶν κατακτητῶν. Οἱ κατακτηταὶ μέσῳ τῆς Ἀστυνομίας ἐζήτουν τὴν ἐπίταξιν οἰκιῶν,

καταστημάτων, ἀποθηκῶν καὶ διαφόρων ἄλλων εἰδῶν, αὕτη δ' εὑρίσκετο εἰς λίαν δυσχερῆ θέσιν, διότι οὔτε τὰ συμφέροντα τῶν Ἑλλήνων ἤθελε νὰ ζημιώση, οὔτε ὅμως ἠδύνατο καὶ ν' ἀρνηθῇ εἰς τοὺς Γερμανοὺς τὴν ἐξυπηρέτησιν.

Ἀναφέρομεν ἐνταῦθα συγκεκριμένην περίπτωσιν αὐτοθυσίας τέως ἀστυφύλακος, ὅστις ἀντιμετώπισε μὲ ἀπαράμιλλον ἀνδρείαν τὸν θάνατον, ἀφοῦ προηγουμένως ἐφόνευσε τοὺς διώκτας του Γερμανούς.

Ἅμα τῇ εἰσόδῳ τῶν Γερμανικῶν Στρατευμάτων ἐν Πειραιεῖ, ὁ ἀστυφύλαξ Φόβος Ἰωάννης μὴ δυνάμενος νὰ ὑπηρετήσῃ ὑπὸ τὰς διαταγάς των, παρῃτήθη.

Κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραιτήσεώς του ἐνεγράφη εἰς τὰς Ἐθνικὰς Ὁμάδας ἀντιστάσεως.

Μίαν ἡμέραν τοῦ ἔτους 1943 ἡ Γερμανικὴ Μυστικὴ Ἀστυνομία (Γκεσταπὸ) πληροφορηθεῖσα ὅτι ὁ Φόβος συνεκέντρωνε ὅπλα, ἀπέστειλεν 4 Ὑπαξιωματικούς, μὲ ἕνα διερμηνέα, εἰς τὴν ὁδὸν Δωδεκανήσου, ἵνα προβῇ εἰς τὴν σύλληψίν του, καθ' ὅσον οὗτος ἐσύχναζεν εἴς τι καφφενεῖον εὑρισκόμενον ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ.

Ὁ καταδότης τῆς ὑποθέσεως ταύτης, εἶχε δώσει πλήρη τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ τέως ἀστυφύλακος Φόβου, διὰ τοῦτο καὶ ἡ ὁμὰς αὕτη τὸν ἀνεῦρε ἀμέσως.

Ὁ Φόβος ἠρνήθη νὰ παραδοθῇ καὶ πυροβολήσας κατὰ τοῦ πρώτου Γερμανοῦ ἀστυνομικοῦ, τὸν ἐφόνευσεν ἀμέσως. Κατόπιν ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ διερμηνέως, πλὴν ἀνεπιτυχῶς. Οἱ τρεῖς ἕτεροι Γερμανοὶ ἐτέθησαν εἰς καταδίωξιν τούτου, πλὴν οὗτος τρέχων πρὸς τὴν ὁδὸν Ρέντη ἵνα διαφύγῃ τὴν σύλληψιν ἐπυροβόλησε δύο ἑτέρας φορὰς καὶ ἐτραυμάτισεν σοβαρῶς τοὺς δύο ἐκ τῶν ἀκολουθούντων αὐτὸν Γερμανούς. Ὁ τέταρτος Γερμανός, ὅστις ἦτο ὁ ἐπιλοχίας Φράνκο, κατεδίωξεν αὐτὸν καὶ διὰ τοῦ ὁπλοπολυβόλου του προσεπάθει νὰ τὸν κτυπήσῃ.

Ὁ Φόβος ἐσταμάτησε ἀμέσως καὶ σταθεὶς γονυπετῶς, ἤρξατο βάλλων κατὰ τοῦ Γερμανοῦ ἐπιλοχίου.

Διεξήχθη μεταξύ των μονομαχία, μὲ ἀποτέλεσμα τὸν θανάσιμον τραυματισμὸν τοῦ Φόβου, ὅστις μὴ ἔχων ἑτέρας σφαίρας ἐν τῷ πιστολίῳ του, ἔρριψε κατὰ τοῦ Γερμανοῦ τὸ περίστροφόν του, τραυματίσας αὐτὸν ἐλαφρῶς εἰς τὴν κεφαλήν. Αὐτὸς ἦτο ὁ ἡρωϊκὸς θάνατος τοῦ ἀστυφύλακος Φόβου.

Ὁ Πειραιεὺς εὑρέθη ὑπὸ διπλῆν Γερμανοϊταλικὴν Κατοχὴν καὶ ἐδοκιμάσθη πολὺ περισσότερον ἀπ' ὅτι, ἐδοκιμάσθησαν αἱ ἄλλαι πόλεις καὶ τοῦτο διότι ἄλλας διαταγὰς ἐξέδιδον οἱ Ἰταλοὶ εἰς τὴν παρ' αὐτῶν κατεχομένην ζώνην καὶ ἄλλας οἱ Γερμανοί. Αἱ διαταγαὶ αὐταὶ ἦσαν τελείως ἀντίθετοι πρὸς ἀλλήλας πλὴν ὅμως πάντοτε σκοπὸν εἶχον τὴν καταδυνάστευσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Πολλοὶ τῶν ἀστυνομικῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς κατοχῆς ἄνευ σοβαρᾶς αἰτίας συνελήφθησαν καὶ ἐνεκλείσθησαν εἰς τὰς φυλακὰς διὰ διάφορα ζητήματα. Οὕτω συνελήφθη ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς κ. Σαρηγιάννης Ἰωάννης διότι δὲν συνέλαβε τραυματίας πολέμου, οἱ ὁποῖοι διεπληκτίσθησαν μετ' ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Διετάχθη ἡ σύλληψις τοῦ Ἀστυνόμου Α' Κούρτη Νικολάου, ἀργότερον φονευθέντος ὑπὸ τῶν ἐλασιτῶν, διότι ἀνέγραψεν εἰς τὸ Δελτίον Συμβάντων παράγραφον ἀφορῶσαν τὸν φόνον τριῶν Ἑλλήνων ὁμήρων ὑπὸ Γερμανοῦ ναύτου λαβόντα χώραν ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ ἔξωθι τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου. Ἡ Ἀστυνομία διὰ καθημερινῶν ἀναφορῶν της περὶ τῶν ἀνευρισκομένων πτωμάτων τῶν ἐκ πείνης θανόντων πολιτῶν ἠνώχλει κατὰ τοιοῦτον τρόπον τὰς Ἀρχὰς Κατοχῆς ὥστε, κατὰ τὸ 1942 ἡ Γερμανικὴ Διοίκησις Πειραιῶς κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Γερμανικοῦ Ναυαρχείου ἐπέτρεψε τὴν ἁλιείαν ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ ὑπὸ Ἑλλήνων ἁλιέων, εἰς οὓς ἐχορήγει πετρέλαια καὶ οἵτινες ὑπεχρεώθησαν νὰ παραδίδουν τοὺς παρ' αὐτῶν ἁλιευομένους ἰχθῦς εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀγορὰν Πειραιῶς ὁπόθεν διενέμοντο μὲ χαμηλὰς τιμὰς εἰς τὸ Κοινὸν καὶ τὰ Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα, Νοσοκομεῖα, ἀναπήρους, κλινικὰς κ.λ.π. Ἡ μέριμνα τῆς Ἀστυνομίας διὰ τὴν διάθεσιν τῶν ἐν λόγῳ

ἰχθύων προὐκάλεσε πάλιν τὰς εὐχαριστίας τοῦ κοινοῦ πρὸς αὐτήν, ὅπερ διεπίστωσε ὅτι μόνον χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας της ἠδύνατο νὰ προμηθευθῇ ἡμερησίως μικρὰν ποσότητα ἰχθύων.

Πολλάκις παρουσιάσθησαν περιπτώσεις συλλήψεως ὑπὸ τῶν Ἀστυνομικῶν, Ἑλλήνων ὁπλιτῶν ὁπλοφορούντων, οἵτινες ἐὰν συμφώνως ταῖς σχετικαῖς διαταγαῖς τῆς Γερμανικῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως παρεδίδοντο εἰς τὴν Γερμανικὴν ἢ Ἰταλικὴν Χωροφυλακὴν θὰ ἐτυφεκίζοντο. Οἱ ἀστυνομικοὶ μὲ κίνδυνον νὰ συλληφθῶσιν ὡς Σαμποτερισταὶ τῶν διαταγῶν τῶν δυνάμεων κατοχῆς, ἄφηναν τούτους ἐλευθέρους.

Ὅτε ἤρχισαν νὰ σχηματίζωνται ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης πυρῆνες πραγματικῆς ἐθνικῆς ἀντιστάσεως, πολλοὶ ἀστυνομικοὶ ἐνεγράφησαν εἰς αὐτοὺς καὶ ἀπετέλεσαν τὰς βάσεις τῶν κατόπιν δημιουργηθεισῶν ὁμάδων ἐθνικῆς ἀντιστάσεως. Ἐπίσης εἰς τὰς ὁμάδας τῆς Ἑλληνικῆς κατασκοπείας, ἡ ὁποία παρηκολούθει τὰς κινήσεις τῶν Γερμανικῶν καὶ Ἰταλικῶν Στρατευμάτων, ὡς καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Ἀγγλικῆς τοιαύτης, πολλοὶ ἀστυνομικοὶ εἶχον λάβει μέρος, καὶ προσέφερον ἀξιοθαυμάστους ὑπηρεσίας, λόγῳ τῆς θέσεώς των, συντελέσαντες διὰ τῶν χορηγηθεισῶν τότε πληροφοριῶν εἰς τὴν βύθισιν πολλῶν Βενζινακάτων μεταφερουσῶν Γερμανοὺς εἰς Κρήτην καὶ λοιπὰς νήσους.

Ὅλοι οἱ ἐν Ἑλλάδι κρυβέντες Ἄγγλοι στρατιῶται εἶχον ἐφοδιασθῇ ὑπὸ τῶν διαφόρων Διοικητῶν τῶν Τμημάτων διὰ δελτίων ταὐτότητος, καὶ ὅσοι δὲν κατώρθωσαν μέχρι τέλους τοῦ πολέμου ν' ἀναχωρήσουν ἐξ Ἑλλάδος ἐνεγράφησαν εἰς τοὺς καταλόγους δελτίων ἄρτου καὶ τροφίμων καὶ ἐλάμβανον τοιαῦτα ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες. Οἱ Γερμανοὶ πολλάκις συνέλαβον τοιούτους καὶ κατέσχον τὰ δελτία ταὐτότητος τιμωρήσαντες διὰ φυλακίσεως τοὺς Ἀξιωματικοὺς τῆς Ἀστυνομίας, οἱ ὁποῖοι εἶχον ὑπογράψει ταῦτα. Οἱ κατὰ καιροὺς διατελέσαντες Διευθυνταὶ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς ὑπέγραψαν αὐτοπροσώπως τοιαῦτα δελτία, ὅτε δὲ Γερμανοὶ τῆς Γκεσταπὸ προσελθόντες εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως Πειραιῶς παρουσίασαν τοιαῦτα δελτία ταὐτότητος ὑπογραφέντα ὑπὸ τῶν κ.κ. Διευθυντῶν καὶ ἐζήτησαν ἐξηγήσεις, τοῖς ἐδόθη ἀπάντησις ὅτι πρόκειται περὶ πλαστογραφίας καὶ ὅτι τὸ δελτίον αὐτὸ εἶχε συνταχθῇ ὑπὸ πλαστογράφων. Τὸν μεγαλύτερον κίνδυνον συλλήψεως ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν τῶν στρατευμάτων κατοχῆς, διέτρεχον οἱ ἑκάστοτε κ.κ. Ἀρχηγοὶ καὶ Διευθυνταὶ τῆς Ἀστυνομίας, οἱ ὁποῖοι πάντοτε ἦσαν ὁ στόχος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔβαλλον τὰ πυρά των. Ὅτε τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆς Γκεσταπὸ Πειραιῶς ἐζητήθη παρὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ ἡ παράδοσις τεσσαράκοντα ὀνομάτων εὐϋπολήπτων πολιτῶν ἵνα συλληφθῶσι καὶ ἀποσταλῶσι εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως πολιτικῶν αἰχμαλώτων ἐν Γερμανίᾳ, οὗτος διὰ καταλλήλου εὐστροφίας κατώρθωσε νὰ πείσῃ τὸν Προϊστάμενον τῆς Γκεσταπὸ ὅπως ἐπιβάλῃ πρόστιμον ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν εἰς τοὺς πολίτας Πειραιῶς, τὰς ὁποίας θὰ κατέβαλεν ἀμέσως ὁ Δῆμος ὅπερ καὶ ἐγένετο ἀπαλλάξας τοιουτοτρόπως τοὺς δυστυχεῖς, οἵτινες ἔμελλον νὰ συλληφθῶσιν. Ὅτε πάλιν διὰ δευτέραν φορὰν καὶ μετὰ πάροδον ἀρκετῶν ἡμερῶν, οἱ Γερμανοὶ ἀνεῦρον σιδηροῦν αἰχμηρὸν ὄργανον, τὸ ὁποῖον ἄγνωστοι Σαμποτὲρ εἶχον ρίψει ἐν μέσῃ ὁδῷ, καθ' ἣν ὥραν διήρχοντο Γερμανικὰ φορτηγὰ αὐτοκίνητα, πλήρη βαρελίων βενζίνης, ἕνα τῶν ὁποίων ὑπέστη βλάβην διὰ διατρήσεως τοῦ ἐλαστικοῦ του, καὶ διετάχθη ἐκ νέου ὁ αὐτὸς Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς κ. Λεονταρίτης Θ., νὰ ὑποβάλῃ κατάστασιν ὀνομάτων πολιτῶν, ἵνα συλληφθῶσιν ὡς ὅμηροι, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ τότε Δημάρχου Πειραιῶς κ. Μανούσκου συνέταξεν καὶ ὑπέβαλεν ἀναφορὰν πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Γκεσταπὸ, διὰ τῆς ὁποίας ἐζήτησεν ὅπως συλληφθῇ αὐτὰς καὶ ὁ Δήμαρχος ὡς οἱ μοναδικοὶ ὑπεύθυνοι τῆς ἐνεργείας τοῦ Σαμποτὰζ αὐτοῦ, ὁπότε καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Γκεσταπὸ ἀνεγνώρισε τὴν χειρονομίαν των ταύτην καὶ ἀπέσυρε τὴν αἴτησίν του. Κατόπιν τούτου τόσον ὁ τότε Δήμαρχος κ. Μανοῦσκος καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς

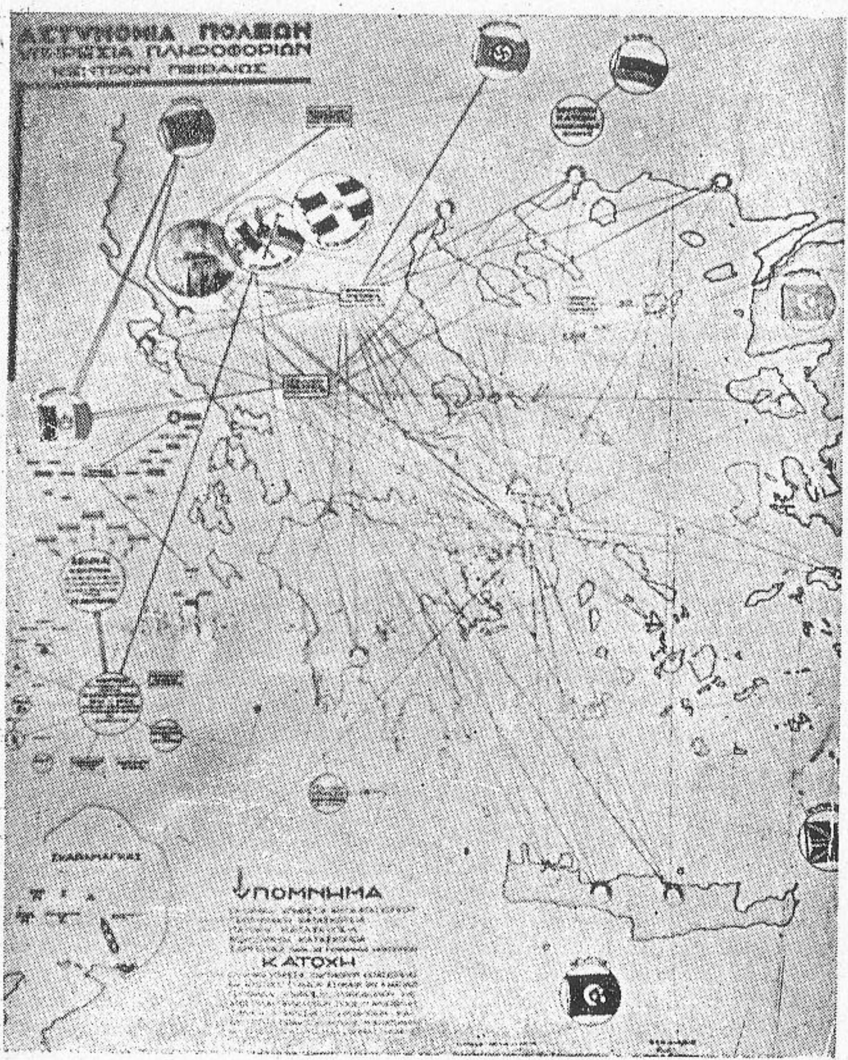
Ἀστυνομίας κ. Λεονταρίτης ὑπέβαλον τὰς παραιτήσεις των ἐκ τοῦ ἀξιώματός των, διότι δὲν ἠδύναντο νὰ παραμείνωσι πλέον κατόπιν τῶν Γερμανικῶν αὐτῶν ἀπαιτήσεων. Ἡ θέσις τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τόσον εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅσον καὶ εἰς τὸν Πειραιᾶ ἦτο δυσχερεστάτη. Πᾶσα μὴ ἔγκαιρος ἐκτέλεσις τῶν Γερμανικῶν διαταγῶν αὐτῶν, συνεπήγετο τὴν ἄμεσον κλῆσιν τοῦ ὑπευθύνου Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ ἐνώπιον τοῦ ἑκάστοτε Γερμανοῦ ἢ Ἰταλοῦ Διοικητοῦ καὶ τὰς αὐστηρὰς πάντοτε παρατηρήσεις τούτου. Ὅλοι οἱ τότε διατελέσαντες Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ ἐπέδειξαν θάρρος καὶ αὐταπάρνησιν καὶ ἀνελάμβανον πάντοτε τὰς εὐθύνας τῶν ἐνεργειῶν τῶν ὑποδεεστέρων των. Οὐδέποτε ἐσημειώθη περίπτωσις λιποψυχίας παρ' οὐδενός, καίτοι διεκινδύνευε πάντοτε ἡ ζωὴ τούτων.

Παρουσιάσθη κάποτε περίπτωσις τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἰταλικῆς Χωροφυλακῆς Ἀθηνῶν, ὅστις καλέσας τὸν τότε Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Πειραιῶς κ. Κίνναν προσεπάθησε νὰ τὸν πείσῃ νὰ κατασκοπεύῃ τὰς κινήσεις των Γερμανῶν τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως Πειραιῶς καὶ ν' ἀναφέρῃ εἰς τοῦτον μυστικῶς ταύτας. Ὁ περὶ οὗ πρόκειται Διευθυντὴς ἐξεμεταλλεύθη τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Ἰταλοῦ Διοικητοῦ ἐπ' ὠφελείᾳ τόσον τῶν κατοίκων, ὅσον καὶ τῆς Ἀστυνομίας.

Κατὰ τὰ γενόμενα ὑπὸ τῶν Γερμανῶν καὶ Ἰταλῶν «μπλόκα», τόσον εἰς Πειραιᾶ, ὅσον καὶ ἐν Ἀθήναις ἡ Ἀστυνομία Πόλεων δὲν ἔλαβε μέρος, ἀλλὰ τοὐναντίον προσεπάθησε καὶ διέσωσε πολλοὺς τῶν συλληφθέντων, ἀποκρύψασα ἐντὸς τῶν ἀστυνομικῶν Τμημάτων καὶ διαφυλάξασα αὐτούς. Διὰ τοῦτο οἱ Γερμανοὶ καὶ οἱ Ἰταλοί, ἔπνεον μένεα κατὰ τῆς Ἀστυνομίας διὰ τὴν ἐπιδεικνυομένην παρ' αὐτῆς ἀδράνειαν καὶ ἀποφυγὴν συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτῶν κατὰ τοῦ πληθυσμοῦ.

Χαρακτηριστικὸν ὑπῆρξεν ἔγγραφον τῆς Γερμανικῆς Διοικήσεως πρὸς τὴν Γενικὴν Ἀσφάλειαν Πειραιῶς, ὅπερ ἀνέγραφεν: «Εἶναι γνωστὴ ἡ ἱκανότης τῆς » Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας διὰ τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ἐν γένει δρᾶσίν της. Ἐκ τῆς » σημερινῆς ὅμως ἀδρανείας της εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ συναγάγωμεν ἀνάλογα » συμπεράσματα». Δὲν παρῆλθον πολλαὶ ἡμέραι ὁπότε διετάχθη ἡ σύλληψις τοῦ τότε προϊσταμένου Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Διευθυντοῦ Β' κ. Τασίνη καὶ Ὑπαστυνόμου Σκευούλη οἵτινες ἔσπευσαν νὰ ἐξαφανισθοῦν. Συνελήφθη ὁ τότε Διοικητὴς τοῦ Ἀστυν. Τμήματος Νικαίας Ἀστυν. Α' κ. Μιχαλόπουλος Γ. διότι δὲν ἐβοήθησε εἰς τὰς γενομένας συλλήψεις τῶν κατοίκων αὐτῆς ἀλλὰ προσεπάθησε νὰ διασώσῃ πολλοὺς ἐκ τῶν συλληφθέντων. Ἄλλη ἐνέργεια τῶν ἀστυνομικῶν ἦτο ἡ ἑξῆς: Εἰς τὸ Γερμανικὸν Φρουραρχεῖον Πειραιῶς εἶχεν ἐγκατασταθῆ φρουρὰ ἐξ ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐφρούρουν τοῦτο καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ 24ώρου. Ἐπειδὴ δὲ ἀντελήφθησαν ὅτι πολλοὶ καταδόται ἤρχοντο εἰς τὴν Γερμανικὴν Χωροφυλακήν, ἵνα καταδώσωσιν ὡρισμένους κατοίκους τοῦ Πειραιῶς, διὰ διαφόρους πράξεις, ἵνα διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀποσπάσωσι τὴν εὔνοιαν τῶν Γερμανῶν καὶ ἀποκτήσουν δελτίον ἐλευθέρας κυκλοφορίας, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἠδύναντο καθ' ὅλας τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας, νὰ μεταβαίνωσι εἰς Ἀθήνας καὶ νὰ ἐπιστρέφωσι μὲ τὸ τελευταῖον ὄχημα τοῦ Ἠλεκτρικοῦ Σιδηροδρόμου, ὅπερ μόνον τὰ στρατεύματα κατοχῆς καὶ οἱ συνεργαζόμενοι μετ' αὐτῶν ἠδύναντο νὰ χρησιμοποιήσωσιν, ἀπεφάσισαν καὶ ἔθεσαν εἰς ἐφαρμογὴν τὸ ἑξῆς τέχνασμα. Μόλις ἐνεφανίζετο ἄγνωστός τις καταδότης (διότι ἦσαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι γνωστοὶ τοιοῦτοι) εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἠδύναντο νὰ ἀπαγορεύσωσι τὴν εἴσοδον εἰς τὸ Γερμανικὸν Φρουραρχεῖον, τὸν παρέπεμπον εἰς τὸν ἐκεῖ ὑπηρετοῦντα Ἀρχιφύλακα, ὁ ὁποῖος τὸν ὑπέβαλλεν εἰς ἀνάκρισιν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἀρχιφύλαξ οὗτος ἔφερε πάντοτε πολιτικὴν περιβολήν, καὶ ἐγνώριζε τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν, παρουσιάζετο ὡς διερμηνεύς, ὅτε δὲ ἤκουε τὸν καταδότην ὅτι ἤρχετο νὰ καταγγείλῃ συμπατριώτην του διότι ἤκουε ραδιόφωνον συμμαχικῶν Σταθμῶν, ἢ κατεῖχε ὅπλον ἢ εἶχε ἀγοράσει εἴδη προερχόμενα ἐκ κλοπῆς Γερμανικῆς Ἀποθήκης, ἢ δι' ἄλλην αἰτίαν, ἤρχιζε νὰ τὸν ἐρωτᾷ περὶ τῶν στοιχείων του καὶ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του, πρᾶγμα ὅπερ οὗτος

ἐκ φόβου ἀντεκδικήσεως, δὲν ἐπεθύμει νὰ δώσῃ, ὁπότε ἠναγκάζετο νὰ φύγῃ διότι ὁ Ἀρχιφύλαξ αὐτὸς τοῦ ἐδήλωσεν ὅτι θὰ παρεπέμπετο εἰς Γερμανικὸν Στρατοδικεῖον, ἐὰν αἱ πληροφορίαι του ἀπεδεικνύοντο ἀνακριβεῖς. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ πολλοὶ

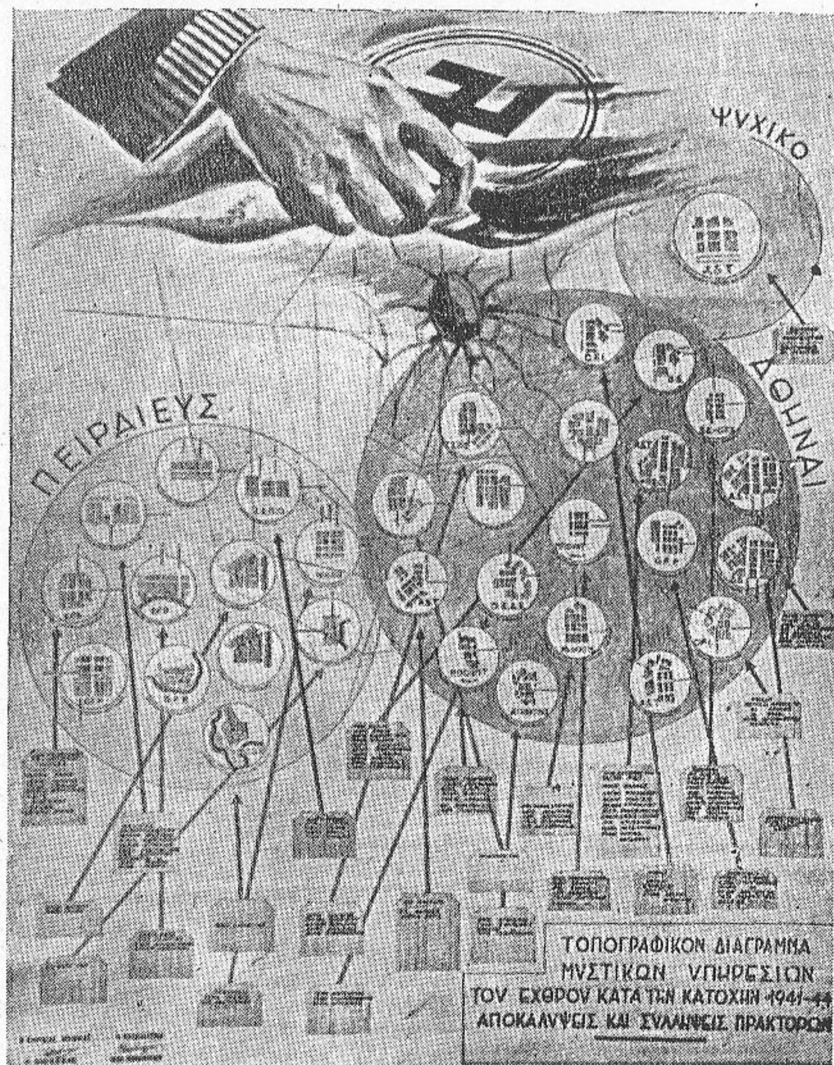

Παράστασις κατασκοπευτικοῦ δικτύου τῶν ἐχθρῶν κατὰ τὴν κατοχήν, καταρτισθὲν ὑπὸ τοῦ Κέντρου Ἀλλοδαπῶν Πειραιῶς.

Ἕλληνες μέλλοντες νὰ συλληφθῶσι ἐκ τῶν καταγγελιῶν τούτων διέφυγον τὴν σύλληψιν. Ἐπίσης ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν αὐτῶν ἐχορηγήθησαν ἀναρίθμητοι ἄδειαι ἀναχωρήσεως διὰ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου, Μακεδονίαν, Ἤπειρον καὶ Θράκην εἰς Ἀξιω-

ματικοὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, ἢ ἰδιώτας ἀναχωρήσαντας εἶτα εἰς Τουρκίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Αἴγυπτον. Οἱ Γερμανοὶ μόνον κατὰ τὸ τέλος τῆς κατοχῆς ἀντελήφθησαν τοῦτο, ἀλλὰ δὲν προέβησαν εἰς συλλήψεις, διότι ἐστεροῦντο ἀποδείξεων. Δύο μῆνας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Γερμανῶν ἐκ Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν, ἡ Ἀστυνομία διὰ τῆς ἐπισήμου κατασκοπείας, ἣν ἐνήργει, κατώρθωσε νὰ πληροφορηθῇ τὴν μέλλουσαν ἀναχώρησιν τούτων, καὶ διὰ τοῦ δικτύου ταύτης ἐπληροφόρησε τὸ ἐν Αἰγύπτῳ Ἀρχηγεῖον τῶν Συμμάχων. Τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ἀποχωρήσεώς των ἀφίχθησαν ἐν τῷ οἰκήματι τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως 3 Ἄγγλοι ἀξιωματικοὶ συνοδευόμενοι ὑφ' ἑνὸς Ἕλληνος Ἀξιωματικοῦ Διερμηνέως ἐν πολιτικῇ περιβολῇ ἐπιβαίνοντες αὐτοκινήτου, ὅπερ ἔφερε σήματα ξένης πρεσβείας. Οὗτοι πληροφορηθέντες ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἐπρόκειτο νὰ ἀνατινάξουν τὸν Λιμένα Πειραιῶς, ἠθέλησαν νὰ συλλάβωσι τὸν Γερμανὸν Συνταγματάρχην Σακόφσκυ, ὅστις εἶχε διατάξει τὴν ἀνατίναξιν τούτου, περιβληθέντες δὲ τὰς στολάς των, τὰς ὁποίας εἶχον μεταφέρει ἐντὸς σάκκων καὶ λαβόντες εἰς χεῖράς των τὰ ὅπλα, ἅτινα μετέφερον ἐπίσης διαλελυμένα ἐντὸς τῶν ἰδίων σάκκων, προσεπάθησαν νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν Γερμανικὴν Πολεμικὴν Διοίκησιν Πειραιῶς εὑρισκομένην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραΐσκου 81. Ἠμποδίσθησαν ὅμως ὑπὸ τοῦ τότε Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ ἀειμνήστου Ἀναγνωστοπούλου Πέτρου, ὁ ὁποῖος τοὺς συνεκράτησε καὶ τοὺς διέσωσεν ἀπὸ βέβαιον θάνατον, διότι ἔμπροσθεν τῆς Διοικήσεως ταύτης ὑπῆρχον τὴν ἡμέραν ἐκείνην δύο λόχοι Γερμανῶν πεζοναυτῶν. Τότε τῇ ἀπαιτήσει τοῦ Ἄγγλου ἀρχηγοῦ τῆς Ἀποστολῆς Ταγματάρχου ΟΤΟΥΛ, συνεκροτήθη σύσκεψις εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν ὁ Συνταγματάρχης Διοικητὴς τοῦ Συντάγματος Ε.Λ.Α.Σ. Πειραιῶς, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ε.Λ.Α.Ν., δύο ἀνώτεροι Ἕλληνες Ἀξιωματικοὶ καὶ ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντής. Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην, ἐζητήθη ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. νὰ συγκεντρώσῃ τὰς δυνάμεις του καὶ τῇ βοηθείᾳ τῆς Ἀστυνομίας νὰ ἐπιτεθῇ αἰφνιδίως κατὰ τῶν Γερμανικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ νὰ αἰχμαλωτίσῃ τοὺς ἐναπομείναντας Γερμανούς, ὅπερ καὶ θὰ ἐγένετο μὲ ὀλιγίστας ἀπωλείας πλὴν ὅμως οὗτος ἠρνήθη ἀπολύτως, ἰσχυριζόμενος ὅτι στερεῖται ὅπλων. Διὰ τῆς στάσεώς του ταύτης ἀπωλέσθη ἡ μεγαλυτέρα εὐκαιρία, ἥτις εἶχε παρουσιασθῇ τότε πρὸς ἀποσόβησιν τῆς καταστροφῆς τοῦ Λιμένος Πειραιῶς καὶ τοῦτο διότι οἱ Γερμανοὶ προετοιμαζόμενοι τὴν ἰδίαν ἡμέραν ν' ἀναχωρήσουν ἐκ Πειραιῶς εἶχον ἀποσύρει ἁπάσας τὰς φρουράς των καὶ εἶχον συγκεντρωθῇ εἰς τὴν ὁδὸν Καραΐσκου, Πλατεῖαν Τσῶρτσιλ καὶ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Λιμένος. Περὶ ὥραν 2.30' μ.μ. τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεώς των (ἤτοι τὴν 12-10-1944) κατέφθασεν εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πειραιῶς ὁ Συνταγματάρχης κ. Κανελλόπουλος, ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἕλληνος Στρατηγοῦ κ. Σπηλιωτοπούλου. Ἐκεῖ ἐγένετο σύσκεψις μεταξὺ αὐτοῦ τοῦ Διευθυντοῦ Ἀναγνωστοπούλου, τοῦ Συνταγματάρχου (νῦν Ὑποστρατήγου) κ. Καρπενησιώτου, τοῦ Ἀντισυνταγματάρχου κ. Βλάχου καὶ λοιπῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἀνωτέρω παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ Συνταγματάρχου Σακόφσκυ καὶ παρακαλέσῃ τοῦτον, ἵνα μὴ διατάξῃ τὴν ἀνατίναξιν τοῦ Λιμένος. Ἡ ἐπιτροπὴ μεταβᾶσα εἰς τὰ γραφεῖα τούτου, ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Συνταγματάρχου Σακόφσκυ, ὅστις ἐδήλωσεν ἀμέσως καὶ ἀπεριφράστως, ὅτι ἔχει διαταγὰς ν' ἀνατινάξῃ τὸν Λιμένα τοῦ Πειραιῶς καὶ ὁπωσδήποτε θὰ τὸν ἀνετίναζεν. Κατὰ τὴν στιγμὴν δὲ καθ' ἣν ἐξῆλθε τοῦ γραφείου του, ἵνα δώσῃ τὴν ἀπάντησιν ταύτην, ἐκράτει τὴν δεξιάν του χεῖραν ὑψωμένην, ἐντὸς δὲ τῆς παλάμης διεκρίνετο μικρὰ χειροβομβίς. Εἰς σχετικὴν παρατήρησιν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ ὅτι ὠργανωμέναι ὁμάδες Πειραιωτῶν ἤθελον ἀντιδράσει ἐνόπλως κατὰ τῶν Γερμανῶν ἐὰν ἐλάμβανε χώραν ἡ ἀνατίναξις, οὗτος ἀπήντησε «θὰ τὰς ἀντιμετωπίσωμεν». Ἅμα δὲ ὡς ἡ ἐπιτροπὴ ἀνεχώρησε, ἐτηλεγράφησε, καὶ μετὰ πάροδον 3 ὡρῶν κατέφθασαν δέκα τάνκς μικροῦ τύπου τὰ ὁποῖα κατέλαβον τὰς ὁδοὺς τὰς ἀγούσας πρὸς τὸν λιμένα ἐμποδίζοντα τὴν διέλευσιν οἱουδήποτε. Τὴν 5.15' ὥραν ἤρχισε ἡ ἀνατίνα-

ξις τοῦ Λιμένος, καὶ τῶν διαφόρων Λιμενικῶν ἐγκαταστάσεων. Πολλὰ ἄτομα εὑρισκόμενα εἰς τὰς ὁδοὺς ἔπαθαν ἀπὸ ἀσφυξίαν καὶ τότε πάλιν οἱ ἀστυνομικοὶ τὴν ὥραν

Παρακολούθησις τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου τῶν ἐχθρῶν κατὰ τὴν κατοχὴν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Ἀττικῆς. (Σχεδίασμα Κέντρου Ἀλλοδαπῶν Πειραιῶς).

αὐτὴν τῆς καταστροφῆς καὶ τῶν πυρκαϊῶν ἔσπευδον νὰ διασώσουν τοὺς κινδυνεύοντας, τοὺς ὁποίους μετέφερον εἰς τὰ Νοσοκομεῖα καὶ εἰς τὰς κλινικάς. Αἱ ἀνατινάξεις διήρκεσαν μέχρι τῆς 12ης μεσονυκτίου ὥρας.

Ἅμα τῇ ἀποχωρήσει τῶν Γερμανικῶν Στρατευμάτων τὴν 24ην ὥραν τῆς 12-10-1944, 2 ἀστυνομικὰ Τμήματα ἤρχισαν παρὰ τὴν 24ωρον ὀρθοστασίαν τῶν ὑπαλλήλων των, τῇ συνδρομῇ καὶ τῆς Πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας, τὴν κατάσβεσιν τοῦ πυρὸς ὡρισμένων ἀποθηκῶν εἰς τὰς ὁποίας οἱ Γερμανοὶ ἔθεσαν πῦρ, διὰ τὴν πρόληψιν τῆς μεταδόσεως τούτου εἰς τὰς παρακειμένας ἀποθήκας καὶ οἰκήματα. Μέχρι δὲ τῆς πρωΐας τῆς ἑπομένης παρέμειναν ἐκεῖ νήστεις καὶ τελείως ἐξηντλημένοι ἐκ τοῦ κόπου καὶ τῆς ἀγωνίας.

9. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Γερμανῶν ἐπέπρωτο ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀγαλλίασις, τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐδοκίμασεν ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει του, νὰ δηλητηριασθῶσι διὰ τῶν ἐκνόμων ἐνεργειῶν τοῦ ἐσμοῦ ἐκείνου τῶν πάσης φύσεως ἀναρχικῶν, οἵτινες ὑπὸ τὴν ἐπίπλαστον μορφὴν τῶν πατριωτῶν Ἑλλήνων ἠθέλησαν νὰ ἐπιβάλωσι βίᾳ τὰς ἀρχάς των. Μία ἀπὸ τὰς μελανὰς σελίδας τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἐγράφη κατὰ τὴν προεπαναστατικὴν ἐκείνην περίοδον τῆς Λαοκρατίας, καθ' ἣν εἶχε καταρρακωθῆ κάθε ἔννοια κράτους καὶ εὐνομουμένης πολιτείας. Τὰ Φρουραρχεῖα τοῦ ἐφεδρικοῦ Ε.Λ.Α.Σ. ἀποτελούμενα κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ πάσης φύσεως κακοποιοὺς καὶ ἐγκληματίας καὶ λειτουργοῦντα εἰς τὰς περιφερείας τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων, συνέχισαν τὴν παράνομον καὶ ἀντεθνικήν των δρᾶσιν.

Ἡ μελανωτέρα ὅμως σελὶς τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἐγράφη διὰ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κινήματος τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944. Μικρὰ μερὶς Ἑλλήνων προδοτῶν ἐνισχυομένη καὶ ὑπὸ τῶν Σλάβων τῶν ὁποίων ἐξυπηρέτει τοὺς κατακτητικοὺς σκοπούς, ἐξηγέρθη καθ' ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ δι' ἀγρίων σφαγῶν ἐπότισε τὴν ἑλληνικὴν γῆν μὲ ἄφθονον αἷμα Ἑλλήνων πατριωτῶν.

Ἡ Ἀστυνομία τοῦ Πειραιῶς μολονότι ἄοπλος καὶ καταληφθεῖσα αἰφνιδιαστικῶς ὑπὸ τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος, ἠμύνθη εἰς πολλὰ σημεῖα ἀντιστάσεως τὰ ὁποῖα ὠργάνωσε.

Ἡ ἀντίστασίς της, λόγῳ τῶν ἀνίσων ὅπλων ἅτινα εἶχε εἰς τὴν διάθεσίν της κατὰ τῶν στρατιωτικῶς ὠργανωμένων κομμουνιστῶν καὶ ἐξωπλισμένων, ἐστοίχισεν εἰς αὐτὴν πολὺ αἷμα.

Αἱ ἀπώλειαι τῆς Ἀστυνομίας ὑπῆρξαν ἰδιαιτέρως μεγάλαι διότι οἱ ἄνδρες αὐτῆς κατελήφθησαν εἰς τοὺς οἴκους των καὶ κατεκρεουργήθησαν εἰς τὸ Ἄσυλον, Κοκκινόβραχον καὶ εἰς ἄλλας θέσεις εἰς ἃς ὡδηγήθησαν.

Κατὰ τὸν ἀγῶνα αὐτὸν τῶν κομμουνιστῶν ἐναντίον τῆς Πατρίδος των ἐφονεύθησαν μαχόμενοι καὶ ἐδολοφονήθησαν ὑπούλως καὶ ἀγρίως οἱ κάτωθι Ἀξιωματικοὶ καὶ κατώτεροι ὑπάλληλοι:

1) Ἀστυν. Δ/ντὴς Α' Ἀναγνωστόπουλος Πέτρος, 2) Ἀστυνόμος Α' Κούρτης Νικόλαος, 3) Ἀστυνόμος Α' Λούλιας Εὐάγγελος, 4) Ἀστυνόμος Α' Κολοτοῦρος Διονύσιος, 5) Ἀστυνόμος Β' Κουρᾶκος Νικόλαος, 6) Ἀστυνόμος Β' Κοντεκάκης Γεώργιος, 7) Ὑπαστυνόμος Β' Μιχαλίτσης Ἀλκιβιάδης, 8) Ὑπαστυνόμος Β' Ἀντωνιάδης Ἰωακείμ, 9) Ὑπαστυνόμος Β' Ἀναγνωστόπουλος Θεοδόσιος, 10) Ἀνθυπαστυνόμος Πινιώτης Κων., 11) Ἀρχιφύλαξ Μπεΐκος Χέλμης, 12) Ἀρχιφύλαξ Γυφτόπουλος Περικλῆς, 13) Ἀστυφύλαξ Ἀλεξέας, 14) Ὑπαρχιφύλαξ Μακρῆς Νικόλαος, 15) Μπαλόπουλος Σταῦρος, 16) Ἀστυφύλαξ Δήμου Βασίλειος, 17) Ἀστυφύλαξ Ντριτσᾶκος Θεόδωρος, 18) Ἀστυφύλαξ Καραπαναγιώτης Ἀσημάκης, 19) Ἀστυφύλαξ Παπαδᾶς Μιχαήλ, 20) Ἀστυφύλαξ Σαλλῆς Γεώργιος.

Τὴν 7ην ὥραν τῆς 4-12-44 κατόπιν τῆς διαδοχικῆς καταλήψεως τῶν Ἀστυν. Τμημάτων ὑπὸ δυνάμεως ἐλασιτῶν καὶ ἄλλων κομμουνιστικῶν στοιχείων ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Τμήματος ἐπιφυλακῆς Ἀστυνόμος Β' Παυλόπουλος Βαλσάμης, ἀφοῦ συνεκέντρωσε πλήρη τὰ στοιχεῖα περὶ τῆς τύχης τῶν Ἀστυν. Τμημάτων, προῆλθεν εἰς κατάλληλα διαβήματα παρὰ τῷ πλοιάρχῳ κ. Γεωργουλοπούλῳ Ναυτικῷ Διοικητῇ Πειραιῶς καὶ ἡ δύναμις ἐπιφυλακῆς ἀνερχομένη εἰς 55 ἄνδρας μὲ 60 Ἰταλικὰς ἀρα-

βίδας, 2 αὐτόματα Στὲν καὶ ἀνάλογα φυσίγγια συνεπτύχθη ἐν τῷ Μεγάρῳ Βάττη ἀκροβολισθεῖσα καὶ βαλλομένη ὑπὸ ἐλευθέρων σκοπευτῶν. Περὶ ὥραν 7.40′ ἡ σύμπτυξις εἶχε συντελεσθῆ. Εἰς τὴν δύναμιν ταύτην ἀνετέθη ἡ φρούρησις τοῦ περὶ τὸ Μέγαρον Βάττη τετραγώνου ὁδῶν Μιαούλη—Μπουμπουλίνας—Φίλωνος—Πας Μεραρχίας.

Τὴν ἑπομένην 5-12-44 ἡ ἐν τῷ Μεγάρῳ Βάττη φρουρὰ ἐδέχθη καταιγιστικὰ πυρὰ ὅλμων, πυροβόλων καὶ πολυβόλων ἐκ τῆς περιοχῆς Δραπετσῶνος—Μεγάρου Γιαννουλάτου—Μεγάρου Ἐμπορικῆς Τραπέζης καὶ τῆς Σχολῆς Παπαϊωάννου ἐκ τῆς Πλατείας Τερψιθέας. Ἡ φρουρὰ τοῦ Μεγάρου Βάττη μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ δύναμις ἡμῶν ἀπήντησεν εἰς τὰ πυρὰ βάλλουσα ἐκ τῆς ταράτσας τοῦ Μεγάρου καὶ τῶν παραθύρων.

Εἰς τὴν ταράτσαν τοῦ Μεγάρου ἔπεσαν περὶ τὰ 26 βλήματα ὅλμων μὲ ἀποτέλεσμα τὸν τραυματισμὸν 3 ναυτῶν. Τὸ στηθαῖον τοῦ Μεγάρου κρημνίζεται ἀπὸ βολὴν βαρέος πυροβόλου. Μέχρι τῆς 11ης ὥρας ἡ ἐπίθεσις τῶν ἐλασιτῶν κατὰ τοῦ Μεγάρου ἐξακολουθεῖ πεισματώδης.

Διὰ τὴν ἀνάσχεσιν τοῦ πυρὸς ὁ Ἀστυνόμος Παυλόπουλος μετέβη μετὰ τοῦ σημαιοφόρου Πενθερουδάκη εἰς τὸ ἀντιτορπιλλικὸν «Σαχτούρης» πρὶν ὅμως φθάσωσιν εἰς αὐτὸ ὁ σημαιοφόρος Πενθερουδάκης πίπτει νεκρὸς δεχθεὶς ριπὴν πυλυβόλου εἰς τὴν κοιλίαν.

Ἕρπων ὁ Ἀστυνόμος Παυλόπουλος ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ καὶ συναντήσας τὸν κυβερνήτην αὐτοῦ κ. Γκιώνην ὑπέδειξεν εἰς αὐτὸν τὴν ἀνάγκην νὰ βάλῃ ὁ «Σαχτούρης» κατὰ τῶν διαφόρων κομμουνιστικῶν ἑστιῶν. Ὁ κ. Γκιώνης ἀνέφερεν σχετικῶς εἰς τὸν Κυβερνήτην τοῦ Ἀβέρωφ καὶ ἔλαβε ἐντολὴν νὰ κτυπήσῃ τοὺς κομμουνιστάς. Πάραυτα ἐγένετο χρῆσις τῶν ἐλαφρῶν πυροβόλων τοῦ «Σαχτούρη». Ἐπὶ δύο ὥρας διήρκεσεν περίπου ἡ μάχη αὐτή.

Ἐπὶ τοῦ «Σαχτούρη» ἔπεσαν περὶ τὰ 15 βλήματα ὅλμων μὲ ἀποτέλεσμα τὸν ἐλαφρὸν τραυματισμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Παυλοπούλου εἰς τὸν δεξιὸν βραχίονα καὶ τὸ δεξιὸν οὖς ὡς καὶ πέντε ναυτῶν.

Περὶ τὴν 11.30′ ὥραν ἐσίγησαν τὰ πυρὰ καὶ πρὸς στιγμὴν ἐνομίσθη ὅτι οἱ κομμουνισταὶ ἀπεχώρησαν, περὶ ὥραν ὅμως 17ην περὶ τοὺς πέντε χιλιάδες κομμουνισταὶ ἔνοπλοι ἔχοντες ἔμπροσθεν αὐτῶν γυναικόπαιδα ἤρχισαν νὰ κατέρχωνται πρὸς τὸ Μέγαρον Βάττη ἐκ τῆς ὁδοῦ Μπουμπουλίνας.

Οὗτοι συνεκρατήθησαν εἰς τὴν ὁδὸν Φίλωνος καὶ περὶ ὥραν 22αν ἤρχισαν νὰ ὑποχωροῦν.

Περὶ ὥραν 23ην ἤρχισεν μεθοδικὴ ἐκκαθάρισις τῶν κομμουνιστικῶν ἑστιῶν. Ὁ Ἀστυνόμος Παυλόπουλος μὲ ἄνδρας τοῦ Τμήματός του καταλαμβάνει τὰ γραφεῖα τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ε.Α.Μ. καὶ συλλαμβάνει τρεῖς αἰχμαλώτους ἐλασίτας. Ἐντὸς τῶν γραφείων κατεσχέθησαν 10 πολεμικὰ ὅπλα. Εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ε.Α.Μ. ἐγκατεστάθη ἡ δύναμίς του καὶ ἱδρύθη τὸ Β′ Ἀστυνομικὸν Τμῆμα.

Εἰς τὴν ἐξουδετέρωσιν τῶν κομμουνιστικῶν ἑστιῶν καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς πόλεως ἐκ τοῦ κομμουνιστικοῦ μιάσματος ἡ Ἀστυνομία διεδραμάτισε ἀξιόλογον δρᾶσιν.

Ὁμὰς ἀστυνομικῶν καὶ πεζοναυτῶν ὑπὸ τοὺς Ἀστυνόμους Α′ Κορναράκην Μάνθον καὶ Μαϊόπουλον Χρῆστον ἀπετέλεσαν τὰ πρῶτα ἐκκαθαριστικὰ Τμήματα.

Περιῆλθεν εἰς χεῖρας τῶν ὑπὸ τοὺς Ἀστυνόμους Κορναράκην καὶ Μαϊόπουλον ὁμάδων ἄφθονον πολεμικὸν ὑλικόν. Εἰς τὴν ὑπόνομον τῆς ὁδοῦ Φρεαττύος ἀνεῦρον 450 ὅπλα ἀπορριφθέντα ἐκεῖ ὑπὸ τῶν ἀνατραπέντων ἐλασιτῶν.

Ἡ προαναφερθεῖσα συμβολὴ τῶν ἀστυνομικῶν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς περιοχῆς τοῦ Πειραιῶς διὰ τῆς συντριβῆς τῶν ἐπαναστατῶν ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ τότε Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Πειραιῶς Συνταγματάρχου Πρόκου, ὅστις ἀπηύθυνε συγχαρητήρια καὶ ἐπαίνους εἰς τὴν ἀνασυγκροτηθεῖσαν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν.

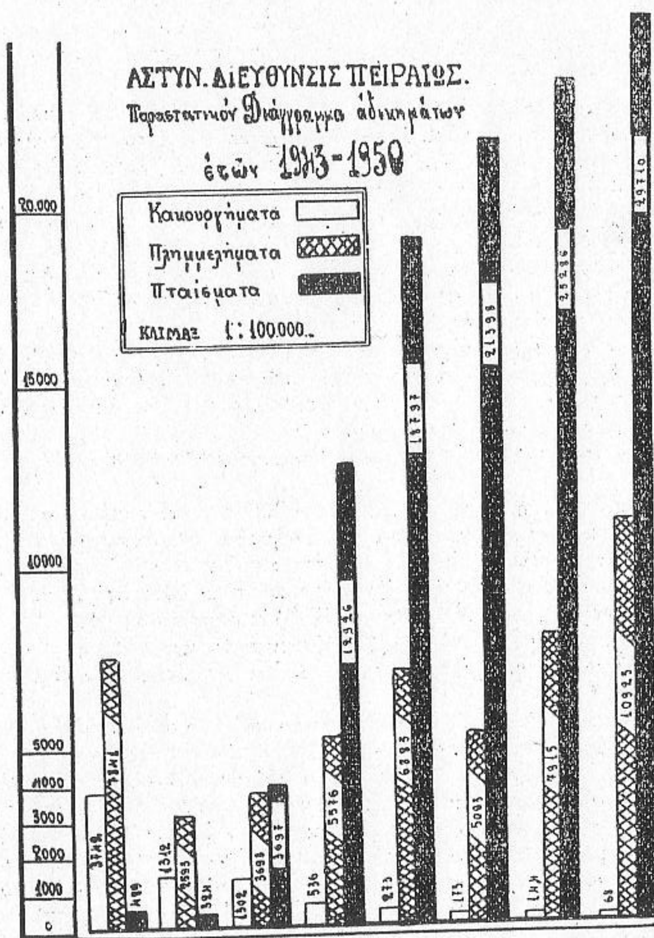
10. Μετὰ τὴν καταστολὴν τοῦ κινήματος ἡ Ἀστυνομία ἐπεδόθη εἰς τὴν σύλληψιν τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον κατώρθωσε νὰ ἐξαρθρώσῃ τὸν κομμουνιστικὸν μηχανισμόν.

Χάρις εἰς τὰς ἀξιεπαίνους προσπαθείας τῶν ἀστυνομικῶν ἀπεφεύχθη ἡ διάπραξις σαμποτὰζ καίτοι ἡ πόλις τοῦ Πειραιῶς συγκεντρώνει τὰς σπουδαιοτέρας καὶ πλέον ζωτικὰς Βιομηχανικὰς ἐγκαταστάσεις κοινῆς ὠφελείας.

Σημαντικὸς ἀριθμὸς ἐγκληματιῶν τῆς κατοχῆς καὶ τοῦ κινήματος, συλληφθεὶς παρεδόθη εἰς τὴν δικαιοσύνην.

Τὸ χυθὲν αἷμα τῶν προαναφερθέντων θυμάτων τῆς Ἀστυνομίας δὲν ἐχύθη ἐπὶ ματαίῳ. Διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐποτίσθη, ἐβλάστησε καὶ ἐγιγαντώθη τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας.

Ἐλευθέρα πλέον ἡ Ἑλλὰς ὠργάνωσε καὶ ἐνίσχυσε τὸ πληγὲν Ἀστυνομικὸν Σῶμα τὸ ὁποῖον ἤδη ἐπαρκῶς ἐξωπλισμένον συνεχίζει μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν ἐκ παραλλήλου, πρὸς τὸ πολυσχιδὲς ἔργον του, τὸν ἀγῶνά του κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ, ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Β'.	ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1954	ΤΕΥΧΟΣ 33ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1954)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'.

ΙΑ'. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

1.—Ἐγκατάστασις τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς Ἀθήνας.
2.—Θρῦλοι γύρω ἀπὸ τὸ νέον Ἀστυνομικὸν Σῶμα.
3.—Βαθμιαία ἐφαρμογὴ τοῦ νέου συστήματος τάξεως καὶ Ἀσφαλείας εἰς τὴν Πρωτεύουσαν.
4.—Ἡ ἀστυνομικὴ σφυρίκτρα ὡς ὅπλον κατὰ τῶν κακοποιῶν.
5.—Τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα κατὰ τοῦ ἐγκλήματος.
6.—Ἐφαρμογὴ διὰ πρώτην φορὰν συστήματος ρυθμίσεως τῆς τροχαίας κινήσεως.
7.—Συμβολὴ τοῦ κοινοῦ εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἀστυνομίας.
8.—Περίοδος δοκιμασίας τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων (1925 - 1929).

1. Ἀφοῦ ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἐσημείωσεν ἀπόλυτον ἐπιτυχίαν, εἰς τὴν Κέρκυραν τὰς Πάτρας καὶ τὸν Πειραιᾶ, διετάχθη ὅπως ἀπὸ τῆς 15 Ἰανουαρίου 1925 ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος, τὰς Ἀθήνας.

ΑΘΗΝΑΙ: Στῆλαι Ὀλυμπίου Διός

Οὕτω, ἀπὸ τῆς 6ης πρωϊνῆς ὥρας τῆς 15ης 'Ιανουαρίου τοῦ 1925 οἱ 'Αθηναῖοι εἶδον τοὺς πρώτους ἀστυφύλακας, τοὺς πόλισμαν ὅπως τοὺς ἔλεγον, μὲ τὸ ὡραῖον παράστημα καὶ τὴν περιποιημένην στολήν νὰ ἐκτελοῦν τὴν ὑπηρεσίαν των εἰς τὴν πόλιν τῆς Παλλάδος μὲ τὸ βραδὺ καὶ ρυθμικόν τους βῆμα.

Αἱ πληροφορίαι περὶ τῆς νέας 'Αστυνομίας, ποὺ εἶχαν φθάσει ἀπὸ τὴν Κέρκυραν τὰς Πάτρας καὶ τὸν Πειραιᾶ εἶχον προπαρασκευάσει ψυχολογικῶς τὸ ἔδαφος καὶ εἶχον δημιουργήσει μίαν ἀγωνιώδη, δύναταί τις εἰπεῖν, ἀναμονὴν τῶν κατοίκων τῶν 'Αθηνῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

2. 'Αξίζει ν' ἀναφέρωμεν μερικοὺς θρύλους, ποὺ ἐδημιουργήθησαν γύρω ἀπὸ τοὺς νέους ἀστυνομικούς, οἱ ὁποῖοι ἐγένοντο πιστευτοὶ καὶ ἀπὸ σοβαροὺς ἀκόμη ἀνθρώπους, καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἐκτιμηθῇ ὁ ρόλος τὸν ὁποῖον ἔπαιζαν αἱ ἀφηγήσεις αὐταί.

Διηγοῦντο, ἐπὶ παραδείγματι, ταξειδιῶται διελθόντες ἐκ Κερκύρας ὅτι οἱ πόλισμαν ἐχρησιμοποίουν κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν των μίαν ΡΑΒΔΟΝ, ἡ ὁποία εἶχεν κατ' αὐτοὺς ἀσφαλῶς μαγικὴν ἰδιότητα, διότι ὅταν κατεδίωκον κανένα κακοποιὸν τὴν ἐξεσφενδόνιζον ἐναντίον του καὶ τότε αὐτὸς δὲν ἠμποροῦσε νὰ ὑπερβῇ τὸ σημεῖον ὅπου εἶχε φθάσει ἡ Ράβδος, ἀλλ' ἐσταματοῦσε καὶ ὁ πόλισμαν τὸν συνελάμβανε. Τώρα τὸ διατὶ ὁ κακοποιὸς δὲν ἠμποροῦσε ν' ἀντιπαρέλθῃ τὴν Ράβδον, οἱ διηγούμενοι τὸ ἀνωτέρω δὲν τὸ ἐξηγοῦσαν καὶ αὐτὸ τὸ κενὸν παρουσίαζε τὴν Ράβδον αὐτὴν ἐφωδιασμένην μὲ κάποιαν ἄγνωστον καὶ ἀόρατον δύναμιν. Ὅταν βραδύτερον μερικοὶ ἀποροῦσαν καὶ διεκινδύνευον τὴν ἐρώτησιν, διατὶ δὲν ἠμποροῦσεν ὁ κακοποιὸς νὰ προσπεράσῃ τὴν ἐκσφενδονιζομένην Ράβδον, ἐδίδετο ἀπὸ τοὺς διηγουμένους ἡ ἀπάντησις: «Διότι ὁ πόλισμαν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ πυροβολῇ τὸν φεύγοντα καὶ νὰ τὸν φονεύῃ, ἀπαλλασσόμενος πάσης εὐθύνης».

Ἓν ἄλλο, ἐπίσης χαρακτηριστικὸν καὶ ἀνεξήγητον, τὸ ὁποῖον διηγοῦντο καὶ τὸ ὁποῖον ἐπίσης ἐγένετο ἀνεπιφυλάκτως πιστευτόν, ἦτο ὅτι «οἱ πόλισμαν συλλαμβάνοντες ἕνα παραβάτην, διὰ νὰ μὴ ἀπομακρίνωνται ἀπὸ τὴν θέσιν ποὺ ἦσαν σκοποί, ἐπερνοῦσαν εἰς τὸ χέρι τοῦ συλλαμβανομένου ἕνα Μυστηριῶδες Μηχάνημα (βραχιόλι) καὶ τοῦ ἔδιδον ἕνα σημείωμα εἰς τὸ ὁποῖον τοῦ ὥριζαν ἓν μικρὸν χρονικὸν διάστημα ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὤφειλε νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ Τμῆμα καὶ νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν ἀξιωματικὸν τῆς ὑπηρεσίας. 'Εὰν ὁ συλλαμβανόμενος δὲν παρουσιάζετο εἰς τὸν ἀξιωματικὸν τῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς τῆς προθεσμίας ποὺ τοῦ ἐτάσσετο εἰς τὸ σημείωμα, τότε τὸ Μηχάνημα ἤρχιζε νὰ σφίγγῃ, μὲ ἀπειλὴν ἀποκοπῆς τῆς χειρός του! Πρὸ λοιπὸν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ κινδύνου, ὁ κακοποιὸς ἔσπευδε καὶ παρουσιάζετο μόνος του εἰς τὸ Τμῆμα».

Καὶ τὸ σατανικὸν τοῦτο Μηχάνημα καὶ ἡ μαγικὴ Ράβδος, βραδύτερον εἰς τὰ μάτια τοῦ λαοῦ, ἀπεδείχθησαν τὰ ἀθῳότατα καὶ συνήθη ἐξαρτήματα τῆς ὑπηρεσίας (ἡ 'Αστυνομικὴ Ράβδος καὶ αἱ χειροπέδες). 'Αλλὰ τότε ὁ θρῦλος τὰ ἤθελε καὶ τὰ παρέστησε μὲ μαγικὴν δύναμιν καὶ γοητείαν.

Αὐτὰ καὶ ἄλλα τινὰ παρόμοια, σχετιζόμενα μὲ διάφορα μικροσημειώματα, ποὺ ἄφηναν οἱ πόλισμαν εἰς τὰς εἰσόδους καταστημάτων καὶ οἰκιῶν μὲ διαφόρους ὀλιγολόγους Συστάσεις καὶ Παραινέσεις, παρουσίαζαν τὴν νέαν 'Αστυνομίαν ὡς πανтογνώστιδα καὶ ὡς κατέχουσαν τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν δύναμιν νὰ γνωρίζῃ καὶ ἀνακαλύπτῃ καὶ τὰ διάφορα ἀτομικὰ μυστικὰ τῶν πολιτῶν, καὶ ὅτι αἱ μέθοδοι τὰς ὁποίας ἀκολουθοῦσε εἰς τὴν δίωξιν τῶν ἐγκλημάτων ἦσαν πάντοτε ἀλάνθαστοι.

Γίνεται λοιπὸν ἀντιληπτὸν πόσον αἱ φῆμαι καὶ αἱ ἀφηγήσεις αὐταὶ ὠφέλησαν τὸ γόητρον καὶ τὸ κῦρος τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων καὶ πόσον προπαρεσκεύασαν τὸ ἔδαφος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὰς 'Αθήνας. (1)

3. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων εἰς τὰς 'Αθήνας

(1) Ἴδε Ν. Κατραμπασᾶ «'Αστυνομία Πόλεων».

ἐγένετο βαθμιαίως. Ἤτοι κατ' ἀρχὰς ἐφηρμόσθη εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Αου 'Αστυν. Τμήματος καὶ ἀκολούθως ἐπεξετάθη εἰς τὰ Β'. Γ'. Δ'. Ε'. καὶ ΣΤ'. 'Αστ. Τμήματα.

'Από τῆς πρώτης λοιπὸν ἡμέρας ἡ 'Αστυνομία ἔθεσεν εἰς λειτουργίαν τὸ δίκτυον τῶν σκοπῶν τάξεως καὶ τῶν περιπόλων, καὶ ἡ παρουσία της ἐξησφαλίσθη πυκνὴ καὶ συνεχὴς καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς πόλεως.

'Αστυφύλαξ τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως 'Αθηνῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ εἰς τὸν κῆπον τοῦ Ζαππείου. Εἶναι ὁ ἀγαπημένος προστάτης καὶ φύλακας τῶν μικρῶν παιδιῶν, ποὺ τὸν ὑπεραγαποῦν καὶ τρέχουν πάντοτε σ' αὐτὸν γιὰ κάθε σοβαρὴ ὑπόθεση ποὺ τὰ ἀπασχολεῖ!

Οἱ ἄνδρες τῶν Τμημάτων τάξεως μὲ τὴν ὀξεῖαν παρατηρικότητά των, καὶ τὴν ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν καθηκόντων των, σύμφωνα καὶ πρὸς τὰς ὁδηγίας τὰς ὁποίας εἶχον λάβει ἀπὸ τοὺς προϊσταμένους των Διοικητάς, ἐπεδόθησαν εὐθὺς ἀμέσως εἰς τὴν καθοδήγησιν καὶ τὴν ἐνημέρωσιν τῶν κατοίκων τῆς περιφερείας των ἐφ' ὅλων τῶν ἀντικειμένων τῶν 'Αστυνομικῶν Διατάξεων.

Αἱ ὁδηγίαι των διὰ τὴν καθαριότητα τῶν καταστημάτων, τῶν πεζοδρομίων καὶ τὸ ἀσβέστωμα τῶν ρείθρων αὐτῶν, ἐγένοντο δεκταὶ παρ' αὐτῶν ὡς εἶδος συνταγῶν ὑγιεινῆς, τῆς ὁποίας ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ τηροῦν καθ' ἑκάστην, δεδομένου ὅτι θὰ ὑφίσταντο τὸν σχετικὸν καθημερινὸν ἔλεγχον τῶν Σκοπῶν.

'Αλλὰ καὶ ἡ ἀκρίβεια τῆς ὥρας τοῦ κλεισίματος τῶν καταστημάτων καὶ ἡ ἐφ' ὡρισμένης ὥρας ἀπαγόρευσις τῶν ᾀσμάτων καὶ τῶν παντοειδῶν θορύβων, ποὺ διετάρασσον τὴν ἡσυχίαν τῶν κατοίκων, ἐρρυθμίσθησαν ἐξ ἀρχῆς διὰ τῆς ὑπὸ τῶν πολιτῶν κατανοήσεως τῆς ἀνάγκης πρὸς ὑποβοήθησιν τῶν ἐπιδιώξεων καὶ τῶν σκοπῶν τῆς 'Αστυνομίας.

Αἱ δὲ δι' εὐγενοῦς καὶ ὑποχρεωτικοῦ τρόπου Συστάσεις τῶν 'Αστυνομικῶν ἔπαιξαν καὶ ἐδῶ τὸν ἀποτελεσματικὸν ρόλον, τὸν ὁποῖον εἶχον ἤδη παίξει τόσον ἐπιτυχῶς εἰς τὰς Πόλεις τῆς Κερκύρας τῶν Πατρῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς.

Παραλλήλως πρὸς ταῦτα ἡ 'Αστυνομία ἐμελέτα ἐπειγόντως καὶ προετοίμαζε τὴν τακτικὴν τὴν ὁποίαν θὰ ἠκολούθει εἰς τὰ ζητήματα τῆς Δημοσίας 'Ασφαλείας, προβαίνουσα καταλλήλως εἰς ἀναγνωριστικὰς ἐξακριβώσεις καὶ εἰς τὴν

συλλογὴν πληροφοριῶν ἐπιδιώκουσα νὰ θέση ἐκ ποδῶν τὰ διάφορα κακοποιὰ στοιχεῖα οὐχὶ δι' ἀμέσου πρὸς αὐτὰ ρήξεως (ὁμαδικῆς διώξεως), ἡ ὁποία συχνὰ ἀποβαίνει ἐπισφαλὴς ἀλλὰ διὰ συστηματικῶν καὶ νομίμων μέσων, τὰ ὁποῖα εἶναι τὰ ἀποτελεσματικώτερα καὶ ἀσφαλέστερα.

Οἱ κακοποιοὶ δὲν ἀντελήφθησαν ἐξ ἀρχῆς τὸν ἐπερχόμενον κίνδυνον. Ἦσαν ἀνίδεοι τῶν μεθόδων καὶ τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα θὰ ἔθετεν εἰς ἐφαρμογὴν ἡ νέα Ἀστυνομία καὶ οὕτω εἰς τὴν ἀρχὴν παρετήρουν μετὰ κάποιας περιεργείας, ἂν ὄχι καὶ περιφρονήσεως, τοὺς ἀόπλους Ἀστυφύλακας, ὅταν τοὺς ἔβλεπαν ἔξω ἀπὸ τὰ Κέντρα εἰς τὰ ὁποῖα ἐσύχναζαν νὰ κάνουν ἀτάραχοι τὰς παρατηρήσεις των εἰς τοὺς καταστηματάρχας, εἴτε διότι δὲν εἶχον ἐγκαίρως ἐνεργήσει τὴν καθαριότητα τοῦ πεζοδρομίου, εἴτε διότι δὲν εἶχαν ἀσβεστώσει κανονικὰ τὸ ρεῖθρον αὐτοῦ. Ἀλλὰ σιγὰ-σιγὰ ἤρχισαν ν' ἀντιλαμβάνωνται, ὅτι οἱ φαινομενικῶς ἀδιάφοροι, γαλήνιοι καὶ ἄοπλοι αὐτοὶ Ἀστυφύλακες δὲν ἦσαν καὶ τόσον εὐκαταφρόνητος δι' αὐτοὺς ἐχθρός. Διότι οἱ περιορισμοὶ ποὺ ἔθεσαν ἤρχισαν νὰ τοὺς ἐνοχλοῦν.

Τὰ καταστήματα ἤρχισαν νὰ κλείουν τὴν ὡρισμένην ὥραν καὶ οὕτω ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ φεύγουν ἐνωρὶς ἀπὸ τὰ νυκτερινά των πόστα. Ἤρχισαν ν' ἀπαγορεύωνται τὰ ᾄσματα μὲ τὰ ὁποῖα κατὰ τὰς προκεχωρημένας ὥρας τῆς νυκτὸς ἐσυνήθιζαν νὰ σημειώνουν τὴν διέλευσίν των ἀπὸ τὰς συνοικίας.

Ἔπειτα κάπου-κάπου οἱ ἀστυφύλακες τοὺς ἐσταματοῦσαν διὰ νὰ τοὺς συστήσουν νὰ μὴ περιφέρωνται τόσον ἀργὰ εἰς τοὺς δρόμους.

Ἀργότερα πάλιν ἤρχισαν αἱ προσαγωγαὶ τῶν ὑπόπτων εἰς τὰ Τμήματα πρὸς ἐξακρίβωσιν κλπ., αἱ ὁμαδικαὶ σωματικαὶ ἔρευναι εἰς τὰ χαρτοπαίγνια, τὰ καφῳδεῖα καὶ τὰ διάφορα ἄλλα Κέντρα ποὺ ἐσύχναζαν καὶ σιγὰ-σιγὰ οἱ περιορισμοὶ τῆς νέας Ἀστυνομίας τοὺς ἔκλεισαν εἰς ἕνα κύκλον πολὺ δυσάρεστον καὶ πολὺ ὕποπτον δι' αὐτούς.

4. Ὁσάκις τέλος ἀπεπειρῶντο καμμίαν ἐπίθεσιν ἐναντίον μεμονωμένων Ἀστυφυλάκων καὶ ἐπίστευον ὅτι θὰ εἶχαν μίαν εὔκολον καὶ ἀσφαλῆ νίκην, ὑφίσταντο πραγματικὴν πανωλεθρίαν, διότι πάντοτε ὁ ὑφιστάμενος τὴν ἐπίθεσιν Ἀστυφύλαξ, μὴ φέρων οὐδὲν ὅπλον, πλὴν τῆς Ἀστυνομικῆς Ράβδου, ἡ ὁποία ἦτο ἀνεπαρκὴς εἰς τοιαύτας ἐπιθέσεις νὰ τὸν προστατεύσουν, ἔκαμνε χρῆσιν τῆς Ἀστυνομικῆς συρίκτρας του, εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς ὁποίας κατέφθαναν σχεδὸν ἀμέσως ἀπ' ὅλα τὰ σημεῖα πλῆθος Ἀστυνομικῶν καὶ κατὰ τὰς μᾶλλον ἀπιθάνους ὥρας.

Δὲν ἐσημειώθη ποτὲ περίπτωσις χρήσεως Ἀστυνομικῆς συρίκτρας, ποὺ νὰ μὴ συνεκεντρώθησαν τουλάχιστον πεντήκοντα Ἀστυνομικοί.

Ἄλλοι κατέφθαναν, ἰδίως κατὰ τὰς νύκτας, ἀνυπόδητοι καὶ ἀτελῶς ἐνδεδυμένοι, ἀλλὰ πάντως ἔφθαναν ἐγκαίρως διὰ νὰ βοηθήσουν τὸν κινδυνεύοντα συνάδελφόν των καὶ νὰ δώσουν ἕνα μάθημα εἰς τοὺς θρασεῖς κακοποιούς. Καὶ τὸ φαινόμενον αὐτὸ δὲν εἶχε μόνον τὴν ἀξίαν του διὰ τὴν βοήθειαν τοῦ συναδέλφου καὶ τὴν τιμωρίαν τῶν δραστῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν κατάπληξιν καὶ τὸ δέος τὰ ὁποῖα ἐπροκαλοῦσεν εἰς τοὺς κύκλους τῶν κακοποιῶν, οἱ ὁποῖοι κατόπιν τῶν σκληρῶν μαθημάτων, τὰ ὁποῖα εἰς πλείστας τοιαύτας περιπτώσεις ἔλαβαν, δὲν ἐτολμοῦσαν πλέον νὰ ἐπαναλάβουν τοιαύτας ἐπιθέσεις.

Μετὰ πάροδον ἐπίσης ὀλίγου χρόνου οἱ κακοποιοὶ ἤρχισαν ν' ἀντιλαμβάνωνται εἰς τὰς τάξεις των μακρὰς ἀπουσίας ὡρισμένων συναδέλφων των.

Οἱ διάφοροι ἀσύλληπτοι διαρρῆκται, ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον, ἔπιπτον εἰς χεῖρας τῶν Ἀστυνομικῶν, εἴτε συλλαμβανόμενοι κατὰ τὰς ὥρας τῆς διαρρήξεως, εἴτε ἀμέσως μετὰ τὴν κλοπήν, εἴτε βραδύτερον κατὰ τὴν πώλησιν τῶν κλοπιμαίων καὶ οὕτως οἱ ἄγνωστοι τοῦ Ἀστυνομικοῦ δελτίου ἤρχισαν ταχέως νὰ σπανίζουν.

5. Ἀλλ' ἐκεῖνο ποὺ τοὺς εἶχεν ἰδιαιτέρως ἀνησυχήσει ἦταν τὰ Δακτυλικὰ ἀποτυπώματα.

Δὲν ἦτο μόνον ὁ ἐξευτελισμὸς πού ὑφίσταντο, ὑποχρεούμενοι ν' ἁπλώνουν τὰ δάκτυλά των ἕνα ἕνα εἰς τὴν μεταλλικὴν πλάκα τοῦ 'Εργαστηρίου τῆς Σημάνσεως καὶ ἡ φωτογράφησίς των κατὰ διαφόρους στάσεις ἀλλὰ κυρίως ὁ φόβος πού τούς ἐκυρίευεν, ἀρχίζοντες πλέον νὰ πιστεύουν ὅτι εἶχον τεθῆ ὁριστικῶς ὑπὸ τὸν διαρκῆ ἔλεγχον τῆς 'Αστυνομίας.

"Ηρχισαν λοιπὸν σιγὰ-σιγὰ ν' ἀποσύρωνται ἀπὸ τὰ κέντρα των, νὰ ἀραιώνουν τὰς ἐμφανίσεις των καὶ νὰ διασκορπίζωνται πρὸς πλέον ἄγνωστα καὶ ἀπομεμακρυσμένα σημεῖα τῆς Πόλεως.

Τὸ Μεταξουργεῖον, τὸ Θησεῖον, τὰ Πετράλωνα, τὸ γκαζοχῶρι κλπ. συνοικίαι ἀπηλλάγησαν ἀπὸ τὴν μάστιγα τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος κακοποιῶν. "Ετσι ὁ εἰρηνικὸς καὶ πολιτισμένος πόλισμαν ἐπεβλήθη ἀπ'ἄκρου εἰς ἄκρον εἰς τὴν πόλιν τῶν 'Αθηνῶν καὶ κατέστη ἀντικείμενον ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης ἐκ μέρους τῶν πολιτῶν.

Οἱ κάτοικοι τῶν 'Αθηνῶν ἔβλεπον νὰ ἱκανοποιοῦνται αἱ ἐλπίδες πού εἶχον στηρίξει ἐπὶ τῆς νέας 'Αστυνομίας καὶ δὲν παρέλειπον καμμίαν εὐκαιρίαν νὰ ἐκδηλώσουν τὰ αἰσθήματά των αὐτὰ καὶ νὰ κάμνουν ὅ,τι ἠμποροῦν διὰ νὰ τὴν βοηθήσουν εἰς τὸ ἔργον της. 'Η τάξις εἶχε πλέον ἐπιβληθῆ ἀπόλυτος καὶ παραδειγματικὴ καὶ ἡ καθαριότης σιγὰ-σιγὰ μὲ τὴν ἐπιμονὴν τῶν σκοπῶν 'Αστυφυλάκων ἔγινε συνήθεια τῶν κατοίκων. 'Η καθαριότης τοῦ πεζοδρομίου καὶ τὸ ἀσβέστωμα τῶν ρείθρων ἦτο ἡ πρώτη πρωϊνὴ ἀπασχόλησις κάθε νοικοκυρᾶς.

Οἱ νέοι ἀστυνομικοὶ εἶχον τόσον καταστήσει τὴν κοινὴν γνώμην, ὥστε παντοῦ ὅπου παρουσιάζοντο ἐγίνοντο ἀντικείμενον ἐκδηλώσεως ἀγάπης καὶ συμπαθείας καὶ ὅλοι ἐπιθυμοῦσαν νὰ τούς γνωρίσουν καὶ νὰ τούς περιποιηθοῦν.

Εἶχον κατορθώσει μὲ τὴν συμπεριφοράν των νὰ ἐξαλείψουν ὁλοσχερῶς τὴν ἔμφυτον ἐκείνην φιλυποψίαν καὶ δυσπιστίαν, πού αἰσθάνωνται διὰ τούς 'Αστυνομικοὺς οἱ πολῖται ὅλων τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου καὶ νὰ κερδίσουν τὴν ἀπεριόριστον ἐκτίμησιν καὶ ἐμπιστοσύνην τῶν κατοίκων τῶν 'Αθηνῶν.

6. "Ενα ἐξαιρετικῶς σοβαρὸν ζήτημα ἐτέθη ἀπὸ τότε πρὸ τῆς 'Αστυνομίας ἐν 'Αθήναις ὡς πραγματικὸν πρόβλημα : 'Η ἔκρυθμος κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε περιέλθει ἡ τροχαία κίνησις. Τοῦ ζητήματος αὐτοῦ ἡ λύσις καὶ διευθέτησις ἀπετέλει ἤδη θέμα καθημερινῆς μελέτης καὶ δοκιμῶν εἰς Πειραιᾶ, μῆνα ὁλόκληρον πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς 'Αστυνομίας εἰς τὰς 'Αθήνας.

Οὕτω, ἀμέσως μὲ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς 'Αστυνομίας εἰς τὰς 'Αθήνας ἐτοποθετήθησαν εἰς τὰ κεντρικὰ σημεῖα τῆς πόλεως οἱ σκοποὶ ρυθμισταὶ τῆς τροχαίας κινήσεως, οἱ ὁποῖοι ἔγιναν ἀντικείμενον πραγματικῆς ἀποθεώσεως.

Πλήθη λαοῦ εἶχον κατακλύσει τὰ πεζοδρόμια τῶν κεντρικῶν διασταυρώσεων καὶ ἀπεθαύμαζαν τὸ γραφικὸν θέαμα τῆς ρυθμίσεως τῆς κυκλοφορίας. 'Η νέα 'Αστυνομία κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἐγκαταστάσεώς της εἰς 'Αθήνας ἀποτελοῦσε τὸ γεγονὸς τῆς ἡμέρας.

7. 'Η ἀνταπόκρισις τοῦ 'Αθηναϊκοῦ κοινοῦ εἰς τὴν προσπάθειαν καὶ τὸν ζῆλον, πού ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας κατέβαλεν ἡ νέα 'Αστυνομία διὰ τὴν τήρησιν τῆς Τάξεως καὶ Εὐκοσμίας ἀνταξίας πρὸς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Κράτους, ἦτο ἄμεσος καὶ ἔκδηλος.

'Η παρουσία της, σεμνή, ἀξιοπρεπὴς καὶ ἐπιβλητική, ἦτο τόσον εὐπρόσδεκτος, ὥστε εἶχε γενικὴν ἐπίδρασιν, συναρπαστικὴν θὰ ἔλεγε κανείς.

"Οσοι ἔζησαν καὶ εἶδον τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὰς παντοειδεῖς ἐκδηλώσεις συμπαθείας τῶν πολιτῶν τὰς πρώτας ἡμέρας δὲν θὰ τὰς λησμονήσουν ποτέ.

Παντοῦ διάχυτος ἦτο ἡ προθυμία πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῆς 'Αστυνομίας.

Πολλοὶ ἀνώτατοι 'Αξιωματικοὶ τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ ἐν πολιτικῇ περιβολῇ καὶ ἄλλοι ἀνώτατοι Κρατικοὶ 'Αξιωματοῦχοι, πού ἔτυχε νὰ ὑποπέσουν εἰς 'Αστυνομικὰς παραβάσεις, δὲν ἐπρόβαλαν τὴν ἰδιότητά των, ἵνα ἀποφύγουν τὰς

συνεπείας. Τὴν ἀπεσιώπησαν καὶ μὲ προθυμίαν ἠκολούθησαν τοὺς πόλισμαν εἰς τὸ αὐτόφωρον πταισματοδικεῖον διὰ νὰ δικασθοῦν, δίδοντες πρῶτοι τὸ παράδειγμα τῆς ὑπακοῆς καὶ τῆς νομιμοφροσύνης πρὸ τῶν νέων 'Αστυνομικῶν καὶ ὠθοῦντες κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πρὸς τὴν ὑπακοὴν καὶ τὴν συμμόρφωσιν τὰς κατωτέρας τάξεις καὶ τὸ πλῆθος, ποὺ μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον παρηκολούθει τὴν βεβαίωσιν τῶν 'Αστυνομικῶν παραβάσεων.

'Ατίθασοι καὶ κακομαθημένοι, μέχρι τῆς χθές, ὁδηγοὶ διαφόρων τροχοφόρων ἔγιναν αἰφνιδίως νομοταγέστατοι καὶ μὲ ὑποδειγματικὴν πειθαρχίαν, ἐσταματοῦσαν κανονικὰ ὁ ἕνας πίσω ἀπὸ τὸν ἄλλον, ὅταν ὁ ἀκίνητος σκοπὸς τῆς Τροχαίας ἔδιδε τὸ σῆμα τῆς στάσεως.

Οἱ δρόμοι καὶ τὰ πεζοδρόμια ἔγιναν πεντακάθαρα καὶ μὲ τὰ ρεῖθρα των ἀσπρισμένα (ἀσβεστωμένα) δὲν ἐφανέρωναν ἁπλῶς τὴν ἐφαρμογὴν μιᾶς 'Αστυνομικῆς Διατάξεως, ἀλλ' ἐσήμαιναν τὴν ἐπιτυχῆ ἔναρξιν ἑνὸς ὡραίου ἀγῶνος διὰ τὴν ὑγείαν τῆς πόλεως.

Ὅλοι οἱ κάτοικοι σιγὰ-σιγὰ μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν 'Αστυνομικῶν διατάξεων, ἤρχισαν ν' ἀντιλαμβάνωνται τὶ θὰ πῇ μεσημβρινὴ ἀνάπαυσις καὶ νυκτερινὴ ἡσυχία καὶ νὰ πιστεύουν ὅτι κάτι πλέον εἶχεν ἀλλάξει εἰς τὴν πόλιν, κάτι ποὺ ἐπεβλήθη καὶ ἤρχισε ν' ἀπομακρύνῃ μερικὰς κακὰς συνηθείας, ποὺ εἴχαμεν ἀπέναντι τῶν Νόμων, τῶν 'Αστυνομικῶν Διατάξεων καὶ τῶν πλησίων μας. Καὶ πράγματι κάτι εἶχε μεταβληθῆ. Ὅλοι, πλούσιοι καὶ πτωχοί, βιομήχανοι, ἐργάται, ὑπάλληλοι καὶ Στρατιωτικοί, ὅλοι ἐζητοῦσαν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Νόμων, τὸ Δίκαιον δι' ὅλους, καὶ ἐχειροκροτοῦσαν καὶ ἐκαμάρωναν τὸν ἀδέκαστον καὶ εὐγενικὸν 'Αστυφύλακα.

Κράτος, Λαός, Τύπος, ἐν πλήρει ὁμοφωνίᾳ, ἐπεκροτοῦσαν μ' ἐνθουσιασμὸν τὴν ἄψογον ἐμφάνισιν καὶ τὴν ἐκπολιτιστικὴν ἐργασίαν τῆς 'Αστυνομίας. Χιλιάδες πολιτῶν ἔστελναν γράμματα εἰς τὸν τύπον, εἰς τὸν Ὑπουργὸν 'Εσωτερικῶν καὶ τὸν 'Αρχηγὸν τῆς 'Αστυνομίας διὰ νὰ ἐπαινέσουν διαφόρους ἐνεργείας 'Αστυνομικῶν καὶ ἄλλοι διὰ νὰ εὐχαριστήσουν.

Ὅλα ἐφανέρωναν ὄχι μίαν ἁπλῆν ἐπιτυχίαν ἀλλ' ἕνα πραγματικὸν θρίαμβον τῆς νέας 'Αστυνομίας.

Μὲ αὐτὸν τὸν ρυθμὸν καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τόνον ἤρχισεν τὴν δρᾶσιν της ἡ 'Αστυνομία Πόλεων εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

8. Ὁ τρομερὸς ἐσωτερικὸς κλονισμός, ποὺ ἐπὶ πολὺν χρόνον ὕστερα ἀπὸ τὴν 'Εθνικὴν συμφορὰν τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς ἦτο παντοῦ τῆς χώρας αἰσθητός, δὲν τὴν ἐπηρέσσε καὶ δὲν τῆς ἀνέκοψε τὸν δρόμον τῆς προόδου.

'Εστάθη γενναία καὶ ὑπομονητικὴ εἰς τὰς στερήσεις καὶ τὰς δυσκολίας τῆς δεινῆς ἐκείνης ἐποχῆς. Μὲ καρτερίαν, εἰργάζετο, ἐβοηθοῦσε καὶ ἐπαραδειγμάτιζε. Ὑπῆρξεν παρήγορος ἡ ἐμφάνισίς της ἐν μέσῳ τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ.

Αὐτοσυγκεντρωμένη, μὲ πλήρη ἀλληλεγγύην καὶ ἐπίγνωσιν τῶν δυσκόλων περιστάσεων, ἀπεμάκρυνεν ἀπ' αὐτῆς, μὲ εὐκολίαν κάθε τι ποὺ ἠμποροῦσε νὰ τὴν βλάψῃ καὶ νὰ τὴν παρασύρῃ εἰς τὸν κλυδωνισμὸν τῶν παθῶν τῆς διαιρέσεως καὶ τοῦ διχασμοῦ.

Εὑρέθησαν βέβαια πάντοτε καλοθεληταὶ ποὺ προσεπάθησαν κατὰ διαφόρους περιστάσεις νὰ τὴν χρωματίσουν πολιτικῶς, ἀποδίδοντες εἰς αὐτὴν ὅτι τάχα ἀντέδρα κατὰ διαφόρων μέτρων τῶν ἑκάστοτε Κυβερνήσεων.

Πάντοτε ὅμως τὰ γεγονότα ἀπεκάλυπτον ἐν ἀταξίᾳ τοὺς ἐξυφαίνοντας τοιαύτας μικρότητας. Χαρακτηριστικὸν μάθημα, ἐναντίον τοιούτων προσπαθειῶν, ἐδόθη πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς μίαν ἐπαρχιακὴν πόλιν εἰς περίοδον ἐκλογῶν, ὅταν, διὰ τῆς ἐνεργείας μιᾶς σοβαρᾶς ἀνακρίσεως ἐπὶ διαφόρων αἰτιάσεων, εὑρέθησαν παραπονούμενα διὰ τῆς ἰδίας ἐνεργείας ἄτομα ἀνήκοντα καὶ εἰς τὰς δύο πολιτικὰς παρατάξεις.

'Απεδείχθη δὲ κατὰ κανόνα ὅτι ἡ 'Αστυνομία Πόλεων, ὡς νέος καὶ ὑγιὴς Κρατικὸς Θεσμός, ποὺ ὡς ἀποστολὴν ἔχει τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Νόμων καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος τῶν πολιτῶν καὶ τοῦ Κράτους, ὁσάκις ἐξεδηλώνετο ὁποθενδήποτε διάθεσις, εἴτε ἀπὸ κομματικὸν φανατισμόν, εἴτε ἀπὸ κομματικὸν συμφέρον, πρὸς ὑπέρβασιν τῶν Νόμων ἢ παρακώλυσιν τῶν νομίμων ἐνεργειῶν, ἐμπνεομένη καὶ ὠθουμένη ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ καθήκοντος καὶ τὴν φωνὴν τῆς ἐπαγγελματικῆς συνειδήσεως, προέβαλλεν ἀντίδρασιν. εἴτε ἐνεργητικήν, εἴτε παθητικὴν ἀνάλογον πρὸς τὰς περιστάσεις.

'Η συμπεριφορά της δηλαδὴ ἦτο πάντοτε ἡ ἐνδεδειγμένη καὶ ἐθνική, τὴν παρεδέχθησαν δὲ καὶ τὴν ἐπεκρότησαν πάντοτε μὲ πλήρη ἱκανοποίησιν ὅλοι οἱ ἐπίσημοι κύκλοι τῶν ἑκάστοτε ὑπευθύνων Κυβερνήσεων. 'Αλλοίμονον δὲ εἰς τοὺς πολίτας , τὴν Δημοσίαν 'Ασφάλειαν, τὸ Κράτος καὶ αὐτὰ τὰ Πολιτικὰ Κόμματα, ἐὰν ἡ 'Αστυνομία καταστῇ κομματική.

Δυστυχῶς κατὰ τὴν 'Οκτώβριον τοῦ 1925 καὶ ὅταν ἡ 'Αστυνομία Πόλεων ἔβαινε ἀπὸ ἐπιτυχίας εἰς ἐπιτυχίαν, κατόπιν μιᾶς ἀνωμάλου πολιτικῆς μεταβολῆς, καὶ τῆς ἀναλήψεως τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τῆς δικτατορίας Θ. Παγκάλου, τῆς ἀφηρέθη ἡ ἁρμοδιότης τῆς 'Υπηρεσίας 'Ασφαλείας καὶ περιωρίσθη εἰς τὰ καθήκοντα τῆς 'Υπηρεσίας Τάξεως, τροχαίας κινήσεως, ἀγορανομίας καὶ ἠθῶν.

Διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἀπεσκόπει ἡ Δικτατορία εἰς τὸ νὰ φθείρῃ τὸν 'Αστυνομικὸν Θεσμὸν καὶ τὴν ἱκανότητα τῆς 'Αστυνομίας εἰς τὴν Πολιτείαν, καὶ νὰ τὴν ὡδηγήσῃ μοιραίως εἰς διάλυσιν ἐφ' ὅσον ἡ 'Αστυνομία θὰ ἦτο ξηρὸς μηχανισμὸς ἐφαρμογῆς νόμων καὶ διατάξεων περιοριζόντων τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἐν γένει τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς τῶν πολιτῶν.

Οἱ ἀστυνομικοὶ καρτερικῶς καὶ χωρὶς μνησικακίαν ἐδέχθησαν καὶ τὸ πλῆγμα τοῦτο καὶ ἀντί, ἔναντι τῆς ἀδίκου ταύτης ὑπὸ τοῦ Κράτους μεταχειρίσεώς της, νὰ χολωθῇ καὶ νὰ παραμελήσῃ τὰ καθήκοντά της ἢ νὰ χαλαρώσῃ τὴν ἐνεργητικότητά της, ἀντιθέτως μέσα εἰς τὰ στενὰ ὅρια τῆς νέας δικαιοδοσίας καὶ ἁρμοδιότητος ποὺ τῆς καθώρισαν εἰργάσθη πάλιν μετὰ ζήλου καὶ εὐψυχίας καὶ ἀνέπτυξε τὰς ὑπηρεσιακάς της ἱκανότητας καὶ ἀνέδειξεν ὅλας τὰς 'Αρετάς της. 'Η τάξις καὶ ἡ καθαριότης ἤχθησαν εἰς περίοπτον σημεῖον. 'Η ἀγορανομικὴ ὑπηρεσία ἐπροστάτευσεν ἀποτελεσματικῶς τοὺς πολίτας ἀπὸ τὴν αἰσχροκέρδειαν καὶ τὴν νοθείαν καὶ ἐκράτησε τὰ ἐπίπεδα τῶν τιμῶν καὶ τῆς ὑγιεινῆς τῶν τροφίμων μὲ ἀμείλικτον αὐστηρότητα καὶ ὑποδειγματικὴν ἐνημερότητα.

Διὰ τὴν ὑπονόμευσιν τῆς ἠθικῆς ἀξίας τῆς 'Αστυνομίας, ἀφέθη νὰ χειρίζεται τὴν εἰδικὴν μόνον ὑπηρεσίαν τῶν 'Ηθῶν—Λεσχῶν, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ ἄνδρες τῆς 'Αστυνομίας θὰ ὑφίσταντο διὰ τοῦ συγχρωτισμοῦ μὲ τὸν ὑπόκοσμον τῆς ἀνηθικότητος καὶ τῆς κυβείας, τὴν φυσικὴν φθορὰν καὶ θὰ ἐδίδεδο εὐκαιρία πρὸς διάλυσιν τοῦ Σώματος.

Διεψεύσθη ὅμως ἡ Δικτατορία Παγκάλου εἰς τὰς προβλέψεις ταύτας διότι αἱ 'Υπηρεσίαι 'Ηθῶν καὶ Λεσχῶν τῆς 'Αστυνομίας, κατέστησαν τὰ δυναμικὰ βάθρα νέων ἐξορμήσεων καὶ ἐπιτυχῶν. Οἱ ἄνδρες τῆς 'Αστυνομίας, διαβλέποντες τὸν κίνδυνον συνεσπειρώθησαν περὶ αὐτοὺς καὶ ἐξεπλήρουν τὰ καθήκοντά των μὲ σύνεσιν καὶ ἐνθουσιασμὸν ἀπαράμιλλον, δίδοντες οὕτω τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν κοινωνίαν νὰ κρίνῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὰς ἀρετὰς τοῦ νέου Σώματος καὶ ν' ἀναζητήσῃ τὴν ἀποκατάστασιν τούτου εἰς ὅλα τὰ εἰδικὰ καθήκοντά του.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τῆς Δικτατορίας Παγκάλου, ἡ 'Αστυνομία ἂν καὶ ἀπηλλαγμένη τῶν καθηκόντων ἀσφαλείας, δὲν ἔμεινε ἀδρανής. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὴν διακρίνει μία ἐξαιρετικὴ δρᾶσις τῶν ἀνδρῶν τῆς 'Υπηρεσίας 'Ηθῶν καὶ Λεσχῶν. Συλλήψεις καταχραστῶν τοῦ Δημοσίου. Συλλήψεις διεθνῶν παραχαρακτῶν, Πλαστογράφων καὶ Κιβδηλοποιῶν. Συλλήψεις Ληστάρχων εἰς

τὴν Ἀλλοδαπήν. Συλλήψεις αὐτονομιστῶν τῆς Νήσου Σάμου καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἐπιτυχίαι, ἐξύψωσαν εἰς τὸ κοινὸν αἴσθημα τὴν ἀξίαν τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων.

Παραλλήλως εἰς τὴν τροχαίαν κίνησιν διεξήγετο μία ἀθόρυβος, ἐπιμελὴς καὶ συστηματικὴ ἐργασία, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν δημιουργίαν στερεῶν βάσεων καὶ συνηθειῶν, ὥστε ἡ καλὴ κυκλοφορία καὶ ἡ καλὴ συμπεριφορὰ τῶν ὁδηγῶν νὰ ἐξασφαλισθῇ σὺν τῷ χρόνῳ ὁριστικῶς καὶ νὰ καταστῇ κοινὸς σκοπὸς τῶν τε πεζῶν καὶ τῶν ὁδηγῶν τῶν διαφόρων τροχοφόρων.

Ἡ ἐπίδρασις ἐπὶ τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης ἦτο τόσον ἐξαιρετική, ὥστε ἡ τότε Ἀγγλικὴ Ἀποστολή, ὅλας της τὰς ἐλπίδας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἐστήριζε διὰ τὴν μεταστροφὴν τῆς γνώμης τῶν Κρατούντων, πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ Σώματος εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ θέσιν. Καὶ πράγματι, κατὰ μῆνα Ἰανουάριον τοῦ ἔτους 1929 ἡ ἐκ τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1928 προελθοῦσα Κυβέρνησις τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ἀνεγνώρισε τὴν ἀνάγκην τῆς ἐκ νέου ἀναθέσεως τῶν καθηκόντων Ἀσφαλείας εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων καὶ ἱκανοποίησεν οὕτω τὸ γενικὸν Δημόσιον αἴσθημα.

(Συνεχίζεται)

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Σχετικῶς μὲ τὸ δημοσίευμά μας περὶ τῆς Ἀστυν. Δ]νσεως Πειραιῶς ἐλάβαμεν παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Πειραιῶς καὶ δημοσιογράφου κ. Κ. Βοβολίνη ἐπιστολὴν λίαν ἐνδιαφέρουσαν τὴν ὁποίαν διὰ τὴν ἱστορικὴν ἀκρίβειαν, εὐχαρίστως δημοσιεύομεν.

«Φίλτατε Κύριε Ἀρχιμανδρίτη,

Σχετικῶς μὲ τὸ θαυμάσιον ἱστόρημά Σας «Ἡ Ἀστυνομία πόλεων ἀπὸ τῆς Ἱδρύσεώς της κλπ.». Τὸ δημοσιευόμενον εἰς τὰ ἀληθῶς λίαν ἀξιέπαινα «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ»—καὶ εἰδικώτερον μὲ τὸ τοῦ Πειραιῶς τμῆμα (τεῦχος 31ον τῆς 1 Σεπ]βρίου 1954, σελὶς 1483, παράγραφος 3 πρὸς τὸ τέλος)—Σᾶς παραθέτω ἀπόσπασμα λόγου ἐκφωνηθέντος παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» Πειραιῶς κ. Ἀθ. Μέρμηγκα, κατὰ τὸ πολιτικὸν μνημόσυνον τοῦ ἀλησμονήτου Δημάρχου Πειραιῶς Μιχ. Μανούσκου, τὸ τελεσθὲν τὴν 7 Φεβρουαρίου 1954 (ὁ λόγος ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν «Φωνὴν τοῦ Πειραιῶς» τῆς 9ης Φεβρουαρίου 1954) ἔχον οὕτω :

«... Ἐγκαταλείπει τὴν δημαρχιακὴν ἰδιότητα (σημ. γράφοντος : ὁ Μ. Μ.) ὀλίγον μετὰ τὸ εἰς εὐρύτατον κύκλον γνωστὸν ἐκεῖνο ἐπεισόδιον πρὸς τὸν Γερμανὸν Στρατιωτικὸν Διοικητὴν Πειραιῶς, ἀξιώσαντα ἀπὸ τὸν τότε Δήμαρχον τὴν ὑποβολὴν καταλόγου μὲ δέκα ἐγκρίτους πολίτας τοῦ Πειραιῶς ὡς ὁμήρους, καθ' ὃ, ὁ ἀείμνηστος, ἀπήντησεν ἐγγράφως ἀναγράψας δύο ὀνόματα: Τὸ ἰδικόν του καὶ τοῦ τότε Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Δήμου καὶ νῦν Βουλευτοῦ Πειραιῶς κ. Κωνστ. Βοβολίνη. Καὶ ἐδήλωσεν ὅτι «ἐκτὸς τούτων, δὲν γνωρίζει ἄλλον κανένα...»!

Ἔχω εἰς τὴν διάθεσίν Σας τὸ πρωτότυπον τοῦ ἐγγράφου τοῦ τότε Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Πειραιῶς καὶ ἔκτοτε ἀδελφικοῦ μου φίλου κ. Θ. Λεονταρίτη, δι' οὗ ἐζητοῦντο οἱ ὅμηροι καὶ μετὰ τὴν λῆψιν τοῦ ὁποίου ἀπεφασίσθη ἀπὸ κοινοῦ ὅπως δοθῇ ὁ αἰτούμενος κατάλογος περιλαμβάνον τέσσαρα ὀνόματα :

1) Μιχ. Μανοῦσκος, Δήμαρχος Πειραιῶς, 2) Κωνστ. Βοβολίνης, Γεν. Γραμματεὺς Δήμου Πειραιῶς, 3) Θεοδ. Λεονταρίτης, Ἀστυν. Δ]ντὴς Πειραιῶς, 4) Κωνστ. Καζᾶκος, Διοικητὴς Τμημ. Γεν. Ἀσφαλείας Πειραιῶς.

Ταῦτα, φίλτατε κ. Ἀρχιμανδρίτη, διὰ τὴν σχολαστικὴν ἱστορικὴν ἀκρίβειαν.

Δεχθῆτε παρακαλῶ καὶ πάλιν τὰ ἰδιαίτερα συγχαρητήριά μου διὰ τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» καὶ διὰ τὸ ἱστόρημά Σας,

μαζὶ μὲ τὴν ἔκφρασιν τῆς πρὸς ὑμᾶς τιμῆς καὶ ἀγάπης

Κ. Α. ΒΟΒΟΛΙΝΗΣ»

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Β'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 34ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1954)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΙΑ'. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

9.—α.—Γενικὰ περὶ τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας τῆς Ἀστυνομίας.
β.—Διάρθρωσις τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν.
—Παραρτήματα Ἀσφαλείας — Κεντρικαὶ Ὑπηρεσίαι Ἀσφαλείας.

9. Ἡ Ὑπηρεσία Ἀσφαλείας οὖσα ἐκ τῶν κυριωτέρων πτυχώσεων μιᾶς καλῶς ὠργανωμένης Ἀστυνομίας, ἔτυχεν μεγίστης προσοχῆς κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Διότι ἡ Ὑπηρεσία Ἀσφαλείας ἀποτελεῖ δύναταί τις

Μία φωτογραφία ἀπὸ τὸν ἁγιασμὸν καὶ τὴν τελετὴν ποὺ ἔγιναν τὸ 1925 ἐπὶ τῇ ἐγκαταστάσει τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς Ἀθήνας. Διακρίνονται οἱ ἀείμνηστοι Γεώργιος Κονδύλης, τότε πρωθυπουργός, Σπυρίδης, τότε ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, Κλεάνθης Γεωργιάδης τότε διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ὁ τότε δήμαρχος Πάτσης, ὁ τότε νομάρχης Πετιμεζᾶς, ὁ πολιτευόμενος Δαγκλῆς καὶ ἄλλοι. Ἡ φωτογραφία ἔχει ληφθῆ πρὸ τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων, ἐκεῖ ποὺ εἶναι σήμερον τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου.

νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὴν ταύτην τὴν σπονδυλικὴν στήλην τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, ἀφοῦ ἐν αὐτῇ ἑδράζεται κατὰ μέγα μέρος ἡ οὐσιαστικὴ δύναμις τῆς ἐπιτυχοῦς λειτουργίας τοῦ 'Αστυνομικοῦ 'Οργανισμοῦ. 'Η ἀπόδοσις τῆς 'Ασφαλείας ἔχει γενικὴν καὶ ἱκανοποιητικὴν ἀπήχησιν ἐπὶ τῶν πολιτῶν καὶ ἡ τελειότης τῆς ὀργανώσεώς της δημιουργεῖ τὰς καταλλήλους προϋποθέσεις, ὥστε νὰ γίνῃ πιστευτὴ ἡ ἱκανότης τοῦ 'Οργανισμοῦ καὶ νὰ ἑδραιωθῇ τὸ αἴσθημα τῆς 'Ασφαλείας. 'Η πεποίθησις εἰς τοὺς πολίτας ὅτι ὑπάρχει καὶ δρᾷ μία τελεία καὶ συντονισμένη 'Υπηρεσία 'Ασφαλείας, τοὺς καθιστᾶ ἱκανοὺς νὰ ἐπιδίδωνται ἀπερίσπαστοι εἰς τὰ ἔργα των καὶ ἀπηλλαγμένοι τοῦ φόβου ὅτι θὰ πέσωσιν θύματα τοῦ πρώτου τυχόντος κακοποιοῦ. 'Η πίστις αὐτὴ τῶν πολιτῶν προκαλεῖ τὸ γενικὸν αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας καὶ ἡ κοινότης τῶν ἀτόμων κινεῖται εἰς τὸ πλαίσιον τῆς νομιμότητος καὶ τῶν καθηκόντων, μιᾶς καλῶς ἐννοουμένης Κοινωνίας. Κατ' ἀντίθεσιν μία ἀτελῶς καὶ μὴ ἀποδίδουσα 'Υπηρεσία 'Ασφαλείας φέρει τὸν σάλον καὶ τὴν ἐξουθένωσιν καὶ ἡ Κοινωνία αὐτὴ εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τῆς δράσεως τῶν κακοποιῶν, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν πλήρη κατάρρευσίν της.

Αἱ ἄλλαι πτυχώσεις τῆς 'Αστυνομικῆς λειτουργίας πλαισιώνουν καὶ ἐνισχύουν ἢ ἀναλόγως ἀναπτύσσουν τὸ γενικὸν καὶ κύριον αὐτὸ ἔργον τῆς ἀσφαλείας. 'Η δημιουργικὴ δρᾶσις τῆς 'Ασφαλείας εἶναι ἀφανὴς καὶ ἀθόρυβος καὶ γίνεται ἀντιληπτὴ μόνον εἰς τοὺς ἐρχομένους εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ ἔργον της. 'Η 'Υπηρεσία 'Ασφαλείας εὑρίσκεται πάντοτε εἰς σιωπηλόν, σκληρὸν καὶ ἀδυσώπητον πόλεμον μὲ τοὺς ἐγκληματίας καὶ ἀγωνίζεται διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῶν Νόμων καὶ ἐξασφάλισιν τῆς λειτουργίας τοῦ Κοινωνικοῦ 'Οργανισμοῦ. 'Αγωνιζομένη ἐπισύρει τὸν γενικὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν καλῶν πολιτῶν, τὸν σεβασμὸν δὲ καὶ τὸ δέος τῶν κακοποιῶν.

'Η 'Αστυνομία, ἐμφανίζεται βεβαίως διὰ τῶν 'Αστυνομικῶν Τμημάτων Τάξεως καὶ τῶν ἄλλων Εἰδικῶν 'Υπηρεσιῶν της καὶ δι' αὐτῶν ἐνσαρκώνει τὴν ὕπαρξίν της εἰς τὴν Πολιτείαν.

'Η δημιουργὸς ὅμως ἀρτηρία αὐτῆς εἶναι ἡ 'Υπηρεσία 'Ασφαλείας καὶ αὐτὴ δίδει διὰ τῶν ἐπιτυχιῶν της τὴν σταθερὰν καὶ ἐπιβλητικὴν ἐμφάνισιν τῶν ἄλλων κλάδων. Διὰ τοὺς πολίτας κάμνει εὐμενῆ ἐντύπωσιν ἡ δρᾶσις τῶν 'Αστυνομικῶν Τμημάτων εἰς τὰ γενικὰ ζητήματά των, τὰ ἀφορῶντα τὴν τάξιν, τὴν καθαριότητα, τὴν ἡσυχίαν, τὴν εὔρυθμον κίνησιν κλπ. ἀλλὰ ἱκανοποιοῦνται καὶ ἐνθουσιάζονται μόνον ὅταν εἶναι περιορισμένοι καὶ ἀκίνδυνοι οἱ κακοποιοί. Διότι πράγματι ποίαν ἀξίαν θὰ εἶχε διὰ τὴν Κοινωνίαν τῶν Πολιτῶν ἡ τελεία ἐφαρμογὴ τῶν ἀφορώντων τὴν κίνησιν καὶ ἐμφάνισίν των, ὅταν αὐτοὶ θὰ ἦσαν ἐκτεθειμένοι εἰς τὴν δρᾶσιν τῶν κακοποιῶν; Τότε μόνον ἀναπτύσσεται τὸ αἴσθημα τῆς γενικῆς ἱκανοποιήσεως, ὅταν ἡ 'Υπηρεσία 'Ασφαλείας ἀποδίδει τὰ καθ' ἑαυτὴν ἐπιτυχῶς καὶ δίδει τὴν θερμουργὸν πνοὴν τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀσφαλείας.

Αἱ ἐπιτυχίαι τῆς 'Υπηρεσίας 'Ασφαλείας δὲν προκαλοῦν μόνον τὸ γενικὸν αἴσθημα ἀνακουφίσεως εἰς τοὺς πολίτας, ἀλλ' ὑποτάσσουν καὶ τὰς τυχὸν διαθέσεις των πρὸς τὸ ἐγκληματεῖν. Ὅταν διὰ τὴν Κοινωνίαν ἀποτελεῖ θεμελιώδη πίστιν ὅτι οἱ τυχὸν ἐκτρεπόμενοι τῶν νομίμων ὁρίων θὰ παταχθῶσιν, δὲν εὑρίσκονται πολλοὶ νὰ ἐπιχειρήσωσι τοῦτο καὶ μόνον ἀντίξοοι συνθῆκαι καὶ ἀταβιστικαὶ ῥοπαὶ θὰ φέρωσιν ἄτομα εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐγκληματούντων. Οὕτω ἡ 'Υπηρεσία 'Ασφαλείας δρᾷ πλέον προληπτικῶς καὶ ὅταν πλήρως ἐπιτυγχάνει τοῦτο, τότε εὑρίσκεται εἰς τὴν τελειότητα τῆς ἀποδόσεώς της καὶ εἰς τὸ ἰδεῶδες τοῦ θεσμοῦ τῶν καθηκόντων της.

'Η 'Αστυνομία Πόλεων ἀνήγαγεν εἰς περιωπὴν τὸ ἔργον τῆς 'Ασφαλείας καὶ τὸ ἐφήρμοσεν εἰς ἃς πόλεις ἐξασκεῖ τὸ λειτούργημά της ὡς εἰς τὴν Πρωτεύουσαν, διὰ νέων καὶ συγχρονισμένων μεθόδων, μὲ ἐξαιρετικὰ ἀποτελέσματα. 'Η κριτικὴ ἐπὶ τοῦ ἔργου τῆς 'Ασφαλείας, ὅσο καὶ ἂν θελήσῃ νὰ εἶναι ἀντικειμενικῶς

αὐστηρά, δὲν θὰ εὕρῃ κατάλληλα βάθρα, διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τυχὸν ἀποτυχίαν ἢ ἀνεπάρκειαν, ἀλλὰ θὰ ἐπιβραβεύσῃ τὸ ὅλον ἔργον.

Ἡ 'Αστυνομία Πόλεων ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων της ἀντεμετώπισεν πληθὺν ἀστυνομικῶν προβλημάτων ἀσφαλείας, κληρονομηθέντων ἀπὸ τὸ παρελθὸν καὶ ἐπεδόθη ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς εἰς σκληρὸν ἀγῶνα μὲ τὰς ποικιλο-

1. Διὰ κάθε σοβαρὸν ἔγκλημα τὸ Σχεδιαστήριον τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ 'Αρχιφύλακος Δημάρχου καταρτίζει σχέδια ἔγχρωμα, ἅτινα μεγάλως ὑποβοηθοῦν τὴν δικαιοσύνην. 'Ανωτέρω σχέδιον ἀπὸ μίαν ληστείαν λαβοῦσαν χώραν εἰς κατάστημα τῆς ὁδοῦ Αἰόλου ('Λέρηδες).

μόρφους ἐκδηλώσεις τῶν ἐγκληματιῶν. Ἡ ἀνάληψις τῶν καθηκόντων τῆς 'Ασφαλείας ὑπὸ τῆς 'Αστυνομίας τῶν Πόλεων ἔδιδεν εὐκαιρίαν δράσεως εἰς τοὺς κακοποιούς, οἵτινες θεωροῦντες ἑαυτοὺς ἀσφαλεῖς ὑπὸ τὸ νέον καθεστὼς καὶ νομίζοντες ὅτι ἐκαλύπτοντο ἀπὸ τὴν ἀνωνυμίαν τοῦ ἀγνώστου, ἐπεδίδοντο μὲ ζέσιν εἰς τὸ ἔγκλημα.

'Εν προκειμένῳ ὑποχρεούμεθα νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡ ἀνάληψις τῶν καθηκόντων ἀσφαλείας ἐγένετο ὑπὸ ἄκρως δυσμενεῖς συνθήκας.

Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς οἱ ἄνδρες τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας κατανοοῦντες τὸ μέγεθος τῶν καθηκόντων καὶ εὐθυνῶν των, ἀπὸ τῶν 'Αξιωματικῶν καὶ μέχρι τοῦ τελευταίου ἀστυφύλακος, ἀνέπτυξαν μίαν καταπληκτικήν, τῷ ὄντι, δραστηριότητα καὶ παρ' ὅλον ὅτι ὑπὸ χαλεπὰς καὶ δυσμενεῖς συνθήκας παρελάμβανον τὴν 'Ασφάλειαν ἑκάστης πόλεως, ἐφαρμόζοντες νέαν τακτικὴν καὶ μεθόδους ἀγνώστους εἰς τοὺς κακοποιούς, ἐπετύγχανον, νὰ θέτωσιν ἐκποδὼν τοὺς κακοποιοὺς ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς. Ὡς ἀναφέρομεν ἡ τάξις τῶν κακοποιῶν, ὑφ' ὅλας τὰς μορφὰς ἐγκληματικότητος, ὑπεδέχετο τὴν 'Αστυνομίαν μὲ κῦμα ἐγκληματικῶν ἐκδηλώσεων, ἀλλὰ τὸ κῦμα τοῦτο δὲν ὠγκοῦτο καὶ ἡ κατασταλτικὴ ἐνέργεια τῆς 'Αστυνομίας, ἔφερεν

ἀμέσως τὴν νηνεμίαν καὶ γαλήνην εἰς τὰς πόλεις καὶ οἱ ἀναθαρρήσαντες ἐγκληματίαι ἀπὸ τὴν μεταλλαγὴν τῆς ἀσφαλείας, ἀντελαμβάνοντο ἀπὸ τὴν πρώτην σύγκρουσιν, ὅτι ἐπέβη ἐπ' αὐτῶν ἄρτιος καὶ ὑγιὴς δυναμικὸς Ὀργανισμός, ὡς τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, μὲ τὸν ὁποῖον ἔπαυε πλέον δι' αὐτοὺς ἡ εὐκαιρία νὰ στηρίζωνται ἐπὶ ἀδυναμιῶν καὶ ἀνικανοτήτων καὶ ἔπρεπε πλέον νὰ τὸν ὑπολογίζουν ὡς καταπέλτην τῆς νεμέσεως, δι' ἑκάστην ἐγκληματικὴν πρᾶξιν των. Ἡ Ὑπηρεσία Ἀσφαλείας τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων δὲν ἐπέτρεψεν συμβιβασμοὺς εἰς τὸ ἔργον της μὲ τοὺς προστάτας τῶν ἐγκληματιῶν, οὔτε καὶ ἤρχετο εἰς ἐπαφὴν ἐκεχειρίας μετ' αὐτῶν. Τὸ μέτωπον μὲ τοὺς κακοποιοὺς ἦτο πάντοτε ἀνοικτὸν καὶ προσεβάλλοντο εἰς τὰ ἄντρα τους, διὰ νὰ ἐξουθενωθῇ, οὐ μόνον ἡ δρᾶσις των, ἀλλὰ καὶ νὰ προληφθῇ νέα ἐξόρμησίς των. Τὰ χρησιμοποιούμενα πρὸς τοῦτο μέσα παρὰ τῆς Ἀσφαλείας θὰ ἐκτεθῶσιν εἰς τὰς καθέκαστον εἰδικὰς κατηγορίας ἐγκλημάτων, αἵτινες θὰ περιγραφοῦν εἰς ἑπόμενα ἄρθρα μας.

Ἡ δρᾶσις τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ ἰδίᾳ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ἐξύψωσεν τὴν Ἀστυνομίαν εἰς τὴν διεθνῆ συνείδησιν καὶ ἐδόθησαν εὐκαιρίαι νὰ διαπιστωθῇ τοῦτο ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Διεθνοῦς Τύπου. Εἰς τὰ Διεθνῆ Ἐγκληματολογικὰ Συνέδρια τοῦ Διεθνοῦς Ὀργανισμοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἡ Ἑλληνικὴ Ἀστυνομία εἶχε τιμητικὴν θέσιν ὀφειλομένην εἰς τὴν ἀνεγνωρισμένην ἀξίαν της καὶ τὴν ἀπόδοσίν της εἰς τὴν δίωξιν τοῦ ἐγκλήματος διεθνῶς.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀστυνομία θεωρεῖται καὶ εἶναι ἡ πρώτη τῶν Ἀστυνομιῶν τῶν Βαλκανικῶν Χωρῶν καὶ μία ἐκ τῶν τεσσάρων πρώτων τῆς Εὐρώπης. Τὴν θέσιν αὐτὴν κατέλαβεν ἀπὸ τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐπιτυχίας της εἰς δίωξιν ἀδικημάτων διεθνοῦς χαρακτῆρος, ὡς εἰς παραχαράξεις, εἰς κιβδηλίας, εἰς τὴν ἐξόντωσιν διεθνῶς ὠργανωμένων συμμοριῶν ἐγκλήματος λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν κλπ. πράξεις, τὰς ὁποίας ἐπέτυχε διὰ τῆς δράσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας.

Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Ἀσφαλείας ἀστυνομικοὶ ὑπόκεινται συχνὰ εἰς τὰς ἐναντιότητας τῶν πολλαπλῶν ἀναγκῶν, ποὺ τοὺς δημιουργεῖ ἡ φύσις τῶν καθηκόντων των καὶ ὑφίστανται ταύτας καρτερικῶς, ἀποβλέποντες μετ' ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὸν γενικὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς των. Τὰ κατάλληλα μέσα καὶ ὄργανα διεξαγωγῆς τοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ ἐγκλήματος κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη ἐξευρίσκοντο οὐχὶ σπανίως ἐκ τῶν οἰκονομιῶν αὐτῶν τούτων τῶν ἀστυνομικῶν τῆς διώξεως. Σιγὰ-σιγὰ ὅμως ἤρχισαν αἱ Ὑπηρεσίαι Ἀσφαλείας νὰ ἐφοδιάζωνται καὶ νὰ πλουτίζωνται διὰ νέων συγχρονισμένων μέσων καταπολεμήσεως τοῦ ἐγκλήματος.

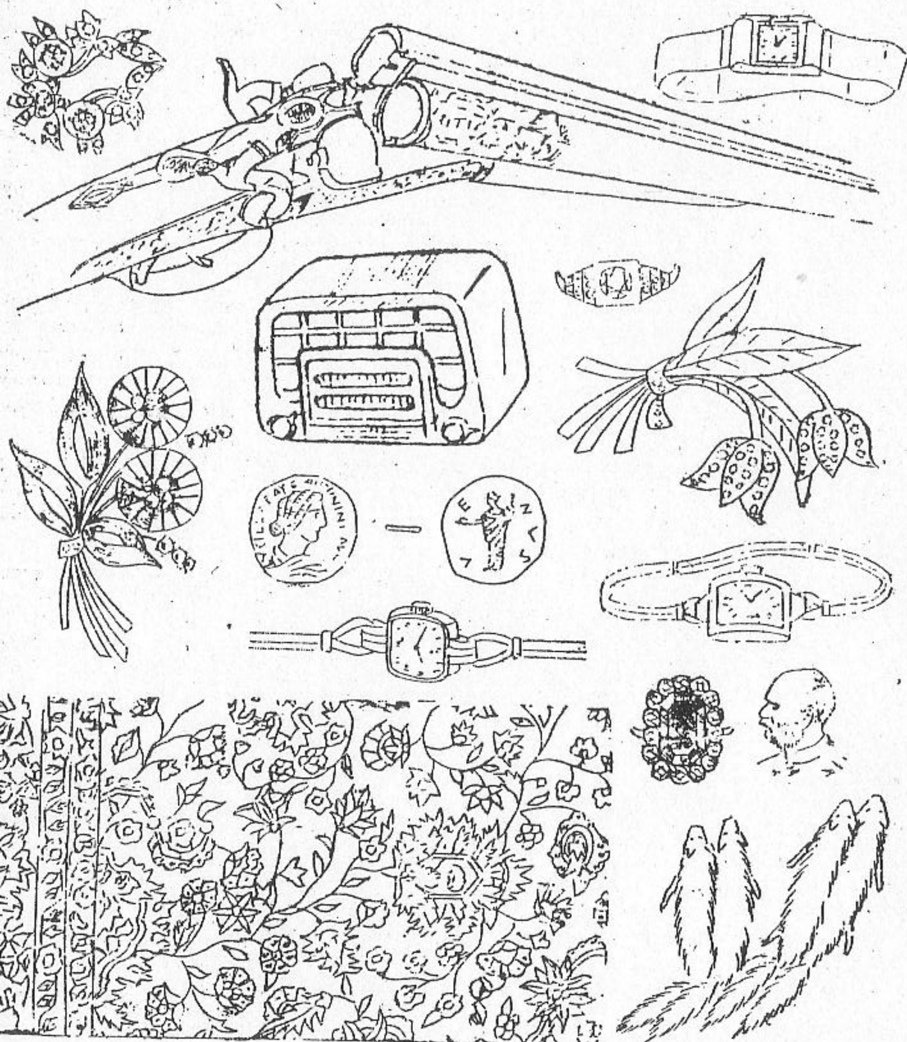
Ἡ αὐτοθυσία τῶν ἀνδρῶν Ἀσφαλείας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων εἶναι αὐταπόδεικτος ἐκδήλωσις τοῦ ἐνθουσιασμοῦ των καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως ποὺ διέπνεε τὰς ψυχάς των.

Ἐγράφησαν καὶ συνεχίζονται νὰ γράφωνται ὡραῖαι σελίδες ἀφοσιώσεως εἰς τὸ καθῆκον, ποὺ καταυγάζουν τὰς συνειδήσεις καὶ ἐξυψώνουν εἰς τὸ ζενὶθ τὸ ἔργον τῆς Ἀστυνομίας. Βεβαίως ἐστοίχισαν τὴν ζωὴν ἐκλεκτῶν ἀνδρῶν τῆς Ὑπηρεσίας Ἀσφαλείας ἀλλ' ἡ θυσία των εἰς τὸν βωμὸν τοῦ καθήκοντος ἔδωσε τὸν τόνον τῆς αἴγλης καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Ἀστυνομίας καὶ κατίσχυσεν λόγῳ τοῦ δικαίου τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν Κοινωνίαν. Αἱ ψυχαὶ τῶν θυσιασθέντων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Ἀστυνομίας πρὸς τὴν Πολιτείαν, θὰ φωτίζουν πάντοτε τοὺς ἐπιζῶντας εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ καθήκοντος.

Μὲ τοιαῦτα διδάγματα γαλουχοῦνται οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ σφυρηλατεῖται ἡ ἔννοια καὶ τὸ ὑψηπετὲς φρόνημα, ὅτι ἀγωνίζονται εἰς τὰς ἐπάλξεις τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας, δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπόστασίν της καὶ διὰ τὴν κατίσχυσιν τοῦ δικαίου καὶ τῆς νομιμότητος ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων τοῦ σκότους καὶ τοῦ ἐγκλήματος.

β) Ἡ διάρθρωσις τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ἔχει γίνει κατὰ τρόπον ἐπιστημονικὸν καὶ γενικῶς ἐξυπηρετικὸν τοῦ κοινοῦ καὶ τῆς ἐπιτυχοῦς διώξεως τοῦ ἐγκλήματος, ὡς ἐκθέτωμεν ἀμέσως κατωτέρω.

Ἐν πρώτοις, δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι αὐτὴ ἀποτελεῖ Ὑποδιεύθυνσιν καὶ ὡς ἐκ

2. Βάσει τῶν περιγραφῶν τῶν παθόντων τὸ σχεδιαστήριον τῆς Γεν. Ἀσφαλείας καταρτίζει, ἀκριβῆ σχέδια, ἅτινα ἐκτυπούμενα εἰς χιλιάδας ἀντιτύπων διανέμονται εἰς τὰ καταστήματα, κοσμηματοπωλεῖα κλπ. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου πλεῖσται κλοπαὶ ἀπεκαλύφθησαν, ἀνευρεθέντων τῶν κλοπιμαίων καὶ συλληφθέντων τῶν δραστῶν τῶν κλοπῶν ἢ ἄλλων ἀδικημάτων.

τούτου ὑπάγεται εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Ἀθηνῶν ἀποτελοῦσα μίαν τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτῆς.

Ἡ Ὑποδιεύθυνσις Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ἐκτὸς τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτῆς ἔχει ἐγκαταστήσει εἰς ἕκαστον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα τάξεως, ἴδιον Παράρτημα Ἀσφαλείας, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνατίθεται καὶ ὅπερ ἐπιλαμβάνεται ὅλων τῶν συνήθων ὑποθέσεων ἁρμοδιότητος Ἀσφαλείας τῆς περιοχῆς τοῦ Τμήματος. Οὕτω ἐπιτυγχάνεται ἄμεσος καὶ ταχεῖα ἐνέργεια καὶ ἡ πλήρης ἐξυπηρέτησις τῶν πολιτῶν, δυναμένων νὰ ζητοῦν παρὰ τῆς Ἀστυνομίας τῆς περιφερείας των ἐπέμβασιν τῆς Ἀσφαλείας δι' οἱανδήποτε περίπτωσίν των.

Τὸ σύστημα τοῦτο τῶν Παραρτημάτων Ἀσφαλείας δοκιμασθὲν ἐπὶ ἔτη, ἐπέτυχεν ἀπολύτως, διότι διὰ τῆς γνώσεως ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν τῶν ὑπηρετούντων εἰς ἕκαστον τούτων, τῶν προσώπων καὶ πραγμάτων τῆς περιοχῆς τοῦ οἰκείου Τμήματος καὶ διὰ τῆς ἐπὶ πολλὰ ἔτη παραμονῆς των εἰς αὐτά, κατορθοῦται ὥστε, ὄχι μόνον νὰ προλαμβάνεται ἡ ἐκτέλεσις ἀδικημάτων κατὰ τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν κατοίκων, ἀλλὰ καὶ ν' ἀνακαλύπτονται ταχέως τυχὸν δρᾶσται τοιούτων ἐγκλημάτων.

Εὐνόητον ὅτι εἰς λίαν σοβαρὰς ὑποθέσεις, κινητοποιεῖται ἅπασα ἡ δύναμις τῆς Ἀσφαλείας, ἤτοι καὶ ἡ ἀνήκουσα εἰς τὰ Παραρτήματα αὐτῆς καὶ ἐκείνη τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας, ὁπότε τὰ ἀποτελέσματα ἐπιτυγχάνωνται ἀσφαλέστερον.

Αἱ Κεντρικαὶ Ὑπηρεσίαι τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν εἶναι ἐγκατεστημέναι εἰς ἴδιον κατάστημα ἢ καὶ εἰς Παραρτήματα αὐτοῦ ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ ἀδικήματος διὰ τὸ ὁποῖον ἀσχολοῦνται.

Πολύτιμον παράγοντα ἀποτελοῦν ἀναμφισβητήτως τὰ Γενικὰ καὶ Ὀνομαστικὰ Ἀρχεῖα τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας τῶν ὁποίων ἡ τήρησις γίνεται κατὰ τρόπον παρέχοντα ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν εὐχέρειαν εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῶν ἑκάστοτε ἀπαιτουμένων στοιχείων διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν.

Αἱ ἄλλαι ἐργασίαι τῆς Κεντρικῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας ἔχουν κατανεμηθῆ κατ' εἰδίκευσιν εἰς διάφορα Τμήματα, Ὑπηρεσίας ἢ Ὁμάδας διώξεως καὶ παρακολουθήσεως, τὰς ὁποίας θὰ μνημονεύσωμεν ἁπλῶς ἐνταῦθα, καθόσον περὶ τῆς δράσεως καὶ τῶν ἐπιτυχιῶν αὐτῶν θ' ἀσχοληθῶμεν εἰς ἰδιαίτερα κεφάλαια.

Οὕτω διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν παρανόμως δρώντων κομμουνιστῶν καὶ τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν, καθὼς καὶ πάσης ἄλλης ἀντεθνικῆς ὀργανώσεως λειτουργεῖ ἡ Εἰδικὴ Ὑπηρεσία Παρακολουθήσεως καὶ Πληροφοριῶν, ἥτις ἀποτελεῖ ἤδη μίαν τῶν σοβαρωτέρων Ὑπηρεσιῶν τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν. Ἄλλοτε, ἤτοι πρὸ τοῦ τελευταίου πολέμου ἡ ἁρμοδιότης τῆς Ὑπηρεσίας αὐτῆς ὑπήγετο εἰς ἰδίαν κρατικὴν ὑπηρεσίαν, τὴν Διεύθυνσιν Εἰδικῆς Ἀσφαλείας, ἥτις ὑπήγετο εἰς τὴν Β. Χωροφυλακήν. Παραλλήλως ὅμως πρὸς αὐτὴν εἰργάζετο πάντοτε καὶ ἡ ἀντίστοιχος Ὑπηρεσία τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, εἰς ἣν μεταπολεμικῶς ἀνετέθησαν ἐξ ὁλοκλήρου τὰ ἀντίστοιχα καθήκοντα καὶ τῆς Δ)νσεως Εἰδικῆς Ἀσφαλείας.

—Διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ξένων καὶ ἀλλοδαπῶν ἐν γένει, λειτουργεῖ ἡ Ὑπηρεσία Ἀλλοδαπῶν, ἥτις ἀποτελοῦσα μέχρι πρό τινος ἀνεξάρτητον Ὑπηρεσίαν, ὑπήχθη ἤδη εἰς τὴν Γενικὴν Ἀσφάλειαν ἑκάστης πόλεως.

—Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ λαθρεμπορίου ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ τῶν ναρκωτικῶν, λειτουργεῖ ἰδίᾳ Ὑπηρεσία Παρακολουθήσεως Ναρκωτικῶν.

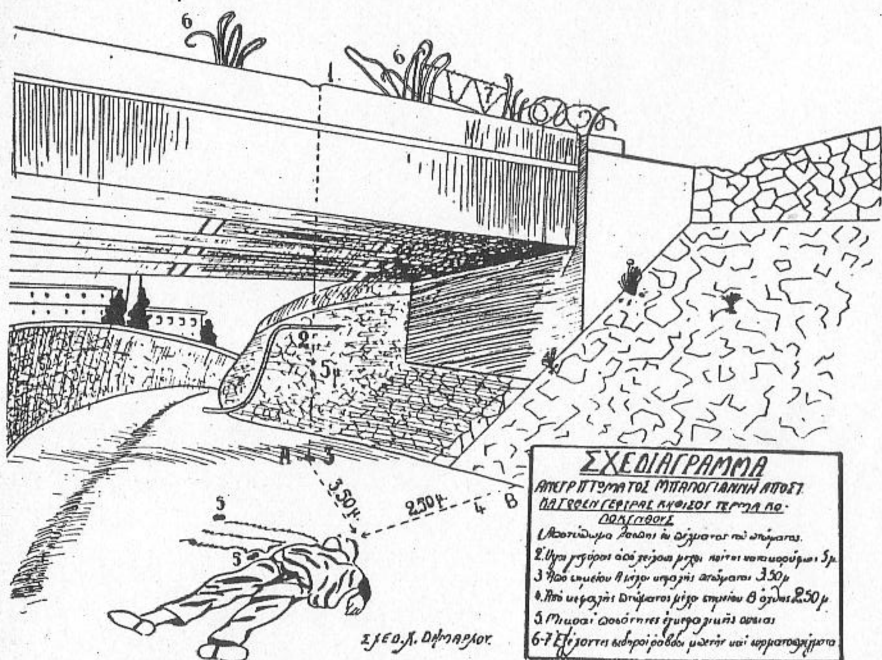
—Διὰ τὰς ὑποθέσεις πλαστογραφιῶν, παραχαράξεων, κιβδηλείας κλπ. ἔχει συγκροτηθῆ ἰδία Ὑπηρεσία παρακολουθήσεως τούτων.

—Διὰ τὰς κλοπάς, διαρρήξεις σοβαρᾶς μορφῆς ὑπάρχει ἡ Ὑπηρεσία Παρακο-

λουθήσεως Διαρρηκτῶν, ἥτις ἀποτελοῦσα μίαν τῶν σοβαρωτέρων Ὑπηρεσιῶν καὶ συγκεντρώνουσα εἰδικευμένους ἀστυνομικούς, ἀσχολεῖται συχνὰ ὄχι μόνων μὲ τὰς ὑποθέσεις κλοπῶν διὰ ρήξεως ἀλλὰ καὶ μὲ πᾶσαν σοβαρὰν ὑπόθεσιν κατὰ τῆς ζωῆς ἤτοι μὲ ληστείας, ἐμπρησμούς, φόνους κλπ.

—Διὰ τοὺς κλέπτας πορτοφολίων καὶ τοὺς ἀπατεῶνας ὑπάρχει ἀντίστοιχος ὁμὰς διώξεως καὶ παρακολουθήσεως τούτων.

—Διὰ τὰ ἀπηγορευμένα τυχηρὰ παίγνια καὶ τὴν παρακολούθησιν τῶν νομίμων

3. Ἀπὸ τὰ σχέδια τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν.

ἢ παρανόμως λειτουργουσῶν λεσχῶν, ὅπου παίζονται τοιαῦτα παίγνια ὑπάρχει ἡ Ὑπηρεσία Λεσχῶν.

Καθὼς ὅλοι γνωρίζομεν, ἐκεῖ ποὺ παρασύρονται ἀδαεῖς ἰδιῶται, ὑπάλληλοι δημόσιοι καὶ τραπεζῶν, ἀνήλικοι κ.λ.π. εἶναι τὰ ὠργανωμένα τυχηρὰ παίγνια. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὴν προπολεμικὴν ἐποχὴν εἶχεν κατορθώσει ἡ Ὑπηρεσία Λεσχῶν νὰ θέση ποιάν τινα τάξιν. Αἱ λέσχαι τυχηρῶν παιγνίων κατηργήθησαν. Αἱ νομίμως λειτουργοῦσαι λέσχαι μικτῶν παιγνίων εἶχον περιορισθῆ εἰς ἕξ ἐπαγγελματικὰς καὶ ὀκτὼ σωματειακάς, ἐνῷ αἱ ἄλλαι αἱ ἄνευ ἀδείας ὑπὸ μορφὴν οἰκογενειακῶν συγκεντρώσεων εἶχον διωχθῆ ἀπηνῶς. Τὰ τραπέζια καὶ τὰ ἔπιπλα γενικῶς τῶν τοιούτων μυστικῶν λεσχῶν ὑπέκειντο εἰς κατάσχεσιν καὶ ὅλοι οἱ συμμετέχοντες καὶ οἱ συνεργάται (τσιλιαδόροι) συνελαμβάνοντο καὶ ὡδηγοῦντο εἰς τὰ Δικαστήρια. Κατὰ τὴν Κατοχὴν ὅμως τὸ κακὸν τοῦτο σὺν τῷ χρόνῳ ἔλαβεν διαστάσεις. Οὕτω ἐνῷ κατὰ τὸ 1941 αἱ νομίμως λειτουργοῦσαι λέσχαι μικτῶν παιγνίων ἦσαν 14 ἐπαγγελματικαὶ καὶ σωματειακαί, τὸ 1942—43 ηὐξήθησαν εἰς 32, τὸ 1943—1944, εἰς 46 καὶ τὸ

1944 εἰς 50 ἐν Ἀθήναις μόνον. Ἤδη ἐπανήλθομεν εἰς τὰ προπολεμικὰ ὅρια. Ὁ ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης ἀναληφθεὶς ἀγὼν συνεχίζεται μετ' αὐξανομένης ἐντάσεως. Εἶναι δύσκολος ὅμως διότι πολλάκις δύναται νὰ δημιουργήσῃ παρεξήγησιν εἰς βάρος εὐϋπολήπτων προσώπων καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐπέμβασις ἑκάστοτε γίνεται μετὰ λεπτολόγου καὶ ἐπιμελῆ παρακολούθησιν.

—Ὁ κρύφιος ἑταιρισμός, τὸ ἐμπόριον τῆς λευκῆς σαρκός, ἡ προαγωγία ἀνηλίκων ἢ ἄλλων γυναικῶν καὶ ἡ μαστρωπία, ὑπῆρξαν πάντοτε καὶ εἶναι σημαντικαὶ πληγαὶ διὰ τὴν σωματικὴν ὑγείαν καὶ τὴν ἠθικὴν ὑπόστασιν τῆς κοινωνίας.

Ταῦτα πάντα ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἀντιμετωπίζει ἐν Ἀθήναις τὸ Τμῆμα Ἠθῶν, τὸ ὁποῖον ἄλλοτε ἦτο ἀνεξάρτητος ὑπηρεσία, ἤδη ὅμως ὑπάγεται ἀπὸ τὸ 1929 εἰς τὴν Ὑποδιεύθυνσιν Γενικῆς Ἀσφαλείας ὡς Τμῆμα αὐτῆς.

Τὸ Τμῆμα τοῦτο ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1925 ἀντεμετώπισεν τὸ ζήτημα μὲ σύστημα καὶ ἔντασιν. Ἡ ἐποπτεία τῶν οἴκων ἀνοχῆς, ἡ καταπολέμησις τῆς προαγωγίας, τῆς μαστρωπίας, τοῦ κρυφίου ἑταιρισμοῦ, ὁ περιορισμὸς ἢ ἡ ἐξαφάνισις τῆς μεταδόσεως τῶν μολυσματικῶν ἀφροδισίων νοσημάτων, ἀπετέλεσαν τὸ ἔργον τοῦ κλάδου τούτου τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων.

Πλέον τῶν 5 χιλιάδων ἀνήλικα κοράσια ἀνεσύρθησαν ἀπὸ τὸν βοῦρκον τῆς ἁμαρτίας καὶ ἐπεστράφησαν εἰς τοὺς γονεῖς των ἢ τοὺς προστάτας των.

Εἰς τὸ διάστημα μιᾶς εἰκοσαετίας συνελήφθησαν ἐκδιδόμεναι κατ' ἐπάγγελμα ἐντὸς οἴκων ἀνοχῆς 35.424 γυναῖκες ἐξ ὧν εὑρέθησαν πάσχουσαι ἐκ Βλενορροίας μὲν 10.020 ἐκ Συφιλίδος δὲ 1223 καὶ τέλος ἐξ ἄλλων ἀφροδισίων νοσημάτων 1115.

Ἐπίσης ἡ ὀργανωθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας Ἠθῶν ὑγειονομικὴ ἐξέτασις προέβη εἰς ἐξετάσεις 628.410 (ἐπανειλημμένως), γυναικῶν τακτικῶν. Εὑρέθησαν πάσχουσαι ἐκ Βλενορροίας 6395, ἐκ συφιλίδος 165 καὶ ἐξ ἄλλων ἀφροδισίων νοσημάτων 341. Ἡ πρόληψις συνεπῶς τῆς μεταδόσεως τῶν μολυσματικῶν ἀφροδισίων νόσων ὑπῆρξεν λίαν σημαντικὴ καὶ ἀποτελεσματική.

Καὶ ὁ ἀγὼν κατὰ τῆς ἀφανοῦς ταύτης πληγῆς συνεχίζεται, ἐνῷ ἡ ἰδία Ἀστυνομία πρόσπαθεῖ νὰ στειρεύσῃ καὶ τὴν πηγὴν τῆς ἐκλύσεως τῶν Ἠθῶν. Μυστικοὶ οἶκοι ἀνοχῆς, προαγωγοί, μαστρωποί, δροῦν εἰς τὸ σκότος κατὰ τῶν ἀθῴων ἀνηλίκων ἰδίως κοριτσιῶν, τῶν ἐγγάμων γυναικῶν κλπ. Αἱ μαστρωποὶ ἔχουν ἐπισημανθῆ καὶ ὁ πόλεμος διεξάγεται μὲ σύστημα. Συνεχρονίσθη ἡ νομοθεσία, ἡ ὁποία ἐφαρμόζεται. Ὑπερδιακόσια ἄτομα ἰδίως γυναῖκες παρεπέμφθησαν εἰς τὰ Δικαστήρια ἅπαξ, δίς, τρίς, τετράκις καὶ τινες πεντάκις ἑξάκις καὶ δεκάκις καὶ εἰκοσάκις διὰ προαγωγὴν εἰς πορνείαν, διὰ διατήρησιν μυστικοῦ οἴκου ἀνοχῆς, διὰ παρὰ φύσιν ἀσέλγειαν μετὰ κλοπῆς κλπ. Ἡ Κ. Λ. συνελήφθη 31 φορὰς διὰ διατήρησιν μυστικοῦ οἴκου ἀνοχῆς καὶ ἄλλαι πλειστάκις. Ὁ κίναιδος Σ. Τ. συνελήφθη δεκάκις διὰ κλοπὰς πορτοφολίων καὶ τιμαλφῶν ἀντικειμένων τῶν θυμάτων πελατῶν του ἅτινα παρέσυρεν μετ' ἄλλων συνεργῶν του κιναίδων τῶν Γ. Λ. καὶ Ζ. Τ. μέχρι τῆς οἰκίας του, ἔνθα καθ' ἣν ὥραν τὸ θῦμα ἠσέλγει ἐπί τινος τῶν συνεργῶν ὁ Σ. Τ. ἀφῄρει ἀπὸ τὰ θυλάκια τοῦ θύματος τὰ ἀνωτέρω εἴδη.

Καὶ ὁ ἀγὼν δὲν ἔπαυσεν ἀλλὰ συνεχίζεται.

'Η κατωτέρω στατιστικὴ τῶν ἐτῶν 1936—1939 δίδει εἰκόνα τῆς δράσεως τῆς 'Υπηρεσίας ταύτης.

Ἔτος	Λειτουργοῦντες Νομίμως οἶκοι ἀνοχῆς	Γυναῖκες διαμένουσαι ἐν αὐτοῖς	Εἰς Ξεν. ὕπνου, Πανσιόν, δωμάτια	'Υπεβλήθησαν εἰς 'Υγειονομικὴν ἐξέτασιν	'Εκ τούτων εὑρέθησαν πάσχουσαι, εἰσήχθησαν νοσοκομεῖον	'Απεστάλησαν παρ' ἄλλων ὑπηρ. δι' ὑγειον. ἐξέτασιν	Συνελήφθησαν εἰς τὰς ὁδοὺς νέαι	'Ανακαλυφθέντες κρύφιοι οἶκοι ἀνοχῆς	'Αριθ. συλληφθεισῶν γυναικῶν εἰς κρυφοὺς οἴκους
1936	11	150	300	1127	432	87	42	304	198
1937	10	150	150	1429	678	101	58	492	732
1938	10	150	80	2560	1134	—	61	500	601
1939	10	150	10	1549	496	426	39	510	186

—Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πάσης φύσεως τακτικῶν ἐγγράφων λειτουργεῖ εἰς τὴν Γενικὴν 'Ασφάλειαν ἡ 'Υπηρεσία 'Εκτελέσεως Καταδιωκτικῶν. 'Η κίνησις ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ταύτῃ εἶναι τεραστία, ἐνέχει δὲ ὑψίστην σημασίαν διότι ἐπιτυγχάνεται ἡ σύλληψις φυγοδίκων καὶ καταδίκων, ἐγκληματιῶν μεγάλης ὁλκῆς.

—'Ιδία ἐπίσης 'Υπηρεσία λειτουργεῖ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως διὰ χρέοι πρὸς τὸ δημόσιον, συμβάλλουσα σπουδαίως εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν δημοσίων ἐσόδων.

—Εἰδικὴν μνείαν θεωροῦμεν ἀπαραίτητον νὰ κάμωμεν διὰ τὸ σχεδιαστήριον τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας, τὸ ὁποῖον ἐπὶ ἔτη διευθυνόμενον παρ' ἀστυνομικοῦ καλλιτέχνου, τοῦ ἀρχιφύλακος Χρήστου Δημάρχου, προσέφερεν ὅλως ἐξαιρέτους ὑπηρεσίας, διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ ἐξιχνίασιν πλείστων ἐγκλημάτων. 'Ελάχιστα δείγματα τῆς ἐργασίας τοῦ ἐργαστηρίου αὐτοῦ ἀποτελοῦν τὰ ἀνωτέρω παρατιθέμενα 1, 2 καὶ 3 σχέδια.

—Σπουδαίας ἐπίσης ὑπηρεσίας πρεσέφερεν καὶ τὸ γραφεῖον παρακολουθήσεως τῆς κινήσεως καὶ ἐλέγχου τῶν ξενοδοχείων, τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ ὑποδειγματικῶς.

—'Αλλὰ καὶ ἡ 'Υπηρεσία 'Αναζητήσεως 'Εξαφανιζομένων 'Ατόμων, συχνὰ ἔδωσεν δείγματα ἐξόχου ἐπιτυχίας διὰ τῆς ἀνακαλύψεως σοβαρῶν ἐγκλημάτων, ἐκεῖ ὅπου ἐνομίζετο ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἁπλῆς ἐξαφανίσεως ἀτόμου τινός.

—Τέλος ὑπάρχουν καὶ διάφορα ἄλλα εἰδικὰ γραφεῖα, τὰ ὁποῖα πλαισιώνουν τὴν ὅλην 'Υπηρεσίαν τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας καὶ διὰ τοῦ συντονισμοῦ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ὁποίων ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐπιτυχία εἰς πᾶσαν ὑπόθεσιν.

Αὐτὴ ἐν συντομίᾳ εἶναι ἡ διάρθρωσις τῶν 'Υπηρεσιῶν τῆς 'Υποδιευθύνσεως Γενικῆς 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν.

Εἰς τὰ ἑπόμενα κεφάλαια θέλομεν ἀσχοληθῇ εἰδικῶς διὰ τὴν δρᾶσιν τῆς 'Αστυνομίας εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους καὶ ὑπηρεσίας αὐτῆς γενικῶς, τόσον διὰ τὴν Γενικὴν 'Ασφάλειαν ὅσον καὶ δι' ἄλλας ἀνεξαρτήτους 'Υπηρεσίας, ὡς ἡ 'Υποδιεύθυνσις τροχαίας κινήσεως, ἡ 'Αγορανομία κλπ.

(Συνεχίζεται)

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1954)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

ΙΒ'. ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ

1.—Νόμος 4310)1929 «Περὶ κινήσεως ἀλλοδαπῶν ἐν Ἑλλάδι».
2.—Δρᾶσις τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀλλοδαπῶν.
3.—Ἑλληνικὴ Ἰθαγένεια.
4.—Ἐθνικὸν φρόνημα.
5.—Κίνησις τῶν ἀλλοδαπῶν ἐντὸς τῆς Χώρας, κατὰ τὸν πόλεμον 1940—1941.
6.—Κατασκοπεία - Ἀντικατασκοπεία.
7.—Ἐθνικὴ δρᾶσις κατὰ τὴν κατοχήν.

1. Νόμος 4310)1929 «περὶ κινήσεως ἀλλοδαπῶν ἐν Ἑλλάδι»

Τὸ 1929 ἐξεδόθη ὁ πρῶτος, περὶ κινήσεως τῶν ἀλλοδαπῶν ἐν Ἑλλάδι, Νόμος ὑπ' ἀριθ. 4310, ὁ ὁποῖος προέβλεψε καὶ ἐρρύθμισε τὰ τῆς κινήσεως τῶν ἀλλοδαπῶν ἐν Ἑλλάδι, ἤτοι τὰ τῆς εἰσόδου, παραμονῆς πρὸς ἐργασίαν καὶ ἐξόδου ἐξ αὐτῆς καθὼς καὶ τὰ τῆς διαγωγῆς τούτων ἀπὸ Ἐθνικῆς ἀπόψεως.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου τούτου, ἀνετέθη εἰς τὴν τότε συσταθεῖσαν Διεύθυνσιν Ὑπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ὑπαγομένην ὑπὸ τὴν Γεν. Δ)νσιν Ἀστυνομίας Πόλεων. Ἡ Διεύθυνσις Ὑπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν ἵδρυσε εἰς διάφορα μέρη τῆς Χώρας Ὑπηρεσίας, αἵτινες ὠνομάσθησαν Κέντρα Ὑπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν. Τὸ προσωπικὸν τῶν Ὑπηρεσιῶν τούτων ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀστυνομικοὺς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, διὰ τὰς πόλεις ὅπου ἐφαρμόζεται ὁ θεσμὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ ἀπὸ ἀξ)κοὺς καὶ ὁπλίτας τῆς Χωροφυλακῆς, διὰ τὰ μέρη ἅτινα ἀστυνομεύονται ὑπὸ τῆς Χωροφυλακῆς.

2. Δρᾶσις τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀλλοδαπῶν

Αἱ Ὑπηρεσίαι Ἀλλοδαπῶν προσέφεραν ὑψίστας ὑπηρεσίας εἰς τὴν Δημοσίαν καὶ τὴν Ἐθνικὴν Ἀσφάλειαν τῆς Χώρας.

Μνημονεύομεν τινὰ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐνεργειῶν τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀλλοδαπῶν ἀπὸ ἀπόψεως δημοσίας ἀσφαλείας ἤτοι :

α) Ἐβεβαιώθησαν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων 9.382 παραβάσεις τῶν περὶ Ἀλλοδαπῶν Νόμων, ἐκ τῶν ὁποίων 9.028 πταίσματα καὶ 354 πλημμελήματα καὶ κακουργήματα.

β) Ἠσκήθη ἀδιάκοπος παρακολούθησις ἐπὶ ἑνὸς ἑκάστου ἀλλοδαποῦ, ὥστε ἡ Ὑπηρεσία νὰ τελῇ πάντοτε ἐνήμερος μέχρι τῆς τελευταίας λεπτομερείας τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ εἰς τὰ ἀφορῶντα οἱανδήποτε πλευρὰν τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας. Διατηρουμένου πλήρως λειτουργοῦντος συστήματος ἀνταλλαγῆς πληροφοριῶν μετὰ πασῶν τῶν λοιπῶν ἐνδιαφερομένων Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας, ἐλήφθησαν ἢ προεκλήθη ἐγκαίρως ἡ λῆψις πάντων τῶν ἐνδεδειγμένων μέτρων. Ἐξαντλοῦσα ἡ Ὑπηρεσία προηγουμένως πᾶσαν ἄλλην πρόσφορον μέθοδον ἢ ἠπιώτερον μέσον, κατέφευγεν μόνον ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὸ μέτρον τῆς ἀπελάσεως διὰ τοὺς κεκτημένους Ἰθαγενείας, καὶ εἰς τὸ τῆς ἐκτοπίσεως διὰ τοὺς ἐστερημένους τοιαύτης ἀλλοδαπούς, προελθοῦσα διὰ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς 87 ἐκτοπίσεις καὶ 171 ἀπελάσεις ἐπικινδύνων ἀλλοδαπῶν.

Οὕτω παρακολουθοῦσα ἡ Ὑπηρεσία τὸ ζήτημα τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας, ὡς πρὸς τοὺς ἀλλοδαπούς, ἐπέτυχεν νὰ προλάβῃ οἱανδήποτε ἀπειλὴν ταύτης ἐκ μέρους αὐτῶν, ἀκόμη κατὰ μέγα μέρος καὶ κατὰ τήν, μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Χώρας ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, ἀνώμαλον περίοδον.

γ) Συνέλαβεν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, κατὰ τὸν ἔλεγχον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων τῆς Χώρας 5405 ἄτομα, ἐξ ὧν 4932 κατηγορούμενα ἢ καταδικασθέντα εἰς βαθμὸν πλημμελήματος, 201 εἰς βαθμὸν κακουργήματος καὶ 272 καταζητούμενα ὑπὸ Στρατιωτικῶν, Ἀστυνομικῶν καὶ ἄλλων Ἀρχῶν.

δ) Συνέλαβεν εἰς τὴν αὐτὴν δικαιοδοσίαν, κατὰ τὸν ἔλεγχον τῶν καταλυόντων εἰς τὰ Ξενοδοχεῖα ἀλλοδαπῶν 398 ἄτομα, ἐξ ὧν 289 κατηγορούμενα ἢ καταδικασθέντα εἰς βαθμὸν πλημμελήματος, 23 εἰς βαθμὸν κακουργήματος καὶ 86 καταζητούμενα ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν καὶ ἄλλων Ὑπηρεσιῶν.

ε) Συνέλαβεν ἐπὶ πλέον, εἰς τὴν αὐτὴν δικαιοδοσίαν, 16 σοβαροὺς διεθνεῖς ἐγκληματίας, καταδιωκομένους ὑπὸ ξένων Κρατῶν.

στ) Περιώρισε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργαζομένων ξένων καλλιτεχνῶν εἰς τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἀγωγὴν τοῦ κοινοῦ καὶ τὴν τουριστικὴν ἐξυπηρέτησιν ὅριον, ἐπιδιώκουσα τόσον τὴν προάσπισιν τῶν συμφερόντων τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν ὅσον καὶ τὴν προστασίαν τῶν ἠθῶν τοῦ τόπου. Παρηκολούθησε τὴν διαγωγὴν τῶν ξένων καλλιτεχνίδων καὶ πάσης ἀλλοδαπῆς γυναικός, δι' ἣν ἦτο τοῦτο ἐνδεδειγμένον συνεργαζομένη μετὰ τῆς Ὑπηρεσίας Ἠθῶν. Γενικῶς, διὰ τῶν ἐφαρμοσθέντων μέτρων, παρημπόδισε πᾶσαν ἐπιζημίαν ἐπὶ τῶν ἠθῶν τοῦ τόπου ἐπίδρασιν, ἐξ αἰτίας τῶν εἰς Ἑλλάδα ἐρχομένων ἢ παραμενόντων ἀλλοδαπῶν.

3. Ἑλληνικὴ Ἰθαγένεια

Πρὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Ὑπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν ἱκανὸς ἀριθμὸς τούτων ἐπετύγχανε τὴν ἀπόκτησιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας διὰ πολιτογραφήσεως, Ἐθνικὸς κίνδυνος ὑπῆρξε προφανὴς καὶ λίαν σοβαρός.

Ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Ὑπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν, ἐθεσπίσθη ἡ ὑποχρεωτικὴ συμμετοχὴ ταύτης εἰς τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας διαδικασίαν.

Ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς ἁρμοδιότητος ταύτης, ἐπεδιώχθη πάντοτε ἀπαρεγκλίτως ὡς σκοπὸς ἡ πλήρης ἀναστολὴ τῶν πολιτογραφήσεων.

Ἡ μεγάλη ἐθνικὴ σημασία τοῦ ἔργου τούτου κατεφάνη ἀπὸ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν, κατὰ τὸν πόλεμον, ἀντεθνικὴν διαγωγὴν ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι ξένων στοιχείων, παρὰ τὴν παρασχεθεῖσαν πρὸς αὐτὰ μακρὰν φιλοξενείαν μας καὶ τὴν μεταχείρισίν των κατὰ τὸν αὐτὸν ἀκριβῶς μὲ τοὺς Ἕλληνας πολίτας τρόπον, πλὴν τῶν ἐκ τῆς μὴ κατοχῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας ὀλίγων ἀναγκαστικῶν διακρίσεων.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς λειτουργίας τῆς Ὑπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν ἐδόθη ἡ Ἑλληνικὴ Ἰθαγένεια εἰς 2671 ἀλλοδαποὺς ἤτοι :

Ἀκαθορίστου ὑπηκοότητος ὁμογενεῖς	1.171
Ἀκαθορίστου ὑπηκοότητος ἀλλογενεῖς (Ἀρμενίους)	195
Ἰταλικῆς ὑπηκοότητος	365
Τουρκικῆς »	181
Ἀγγλικῆς »	144
Ἄλλων ὑπηκοοτήτων εἰς μικροτέρους ἀριθμούς.	

Ἡ ὁλότης σχεδὸν τῶν πολιτογραφηθέντων τούτων εἶναι Ἑλληνικῆς καταγωγῆς μὲ προέλευσιν ἐκ Τουρκίας, Δωδεκανήσου, Β. Ἠπείρου, Κύπρου, Αἰγύπτου, Ἡνωμένων Πολιτειῶν, Ἀγγλίας, Ρωσίας κλπ.

Διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς Ἰθαγενείας ἀπὸ τοὺς ὑπολοίπους, προεκλήθη ἀπὸ ἱκανοῦ χρόνου ἡ λῆψις Νομοθετικῶν μέτρων ἐπιτρεπόντων τὴν ἀφαίρεσίν της ἀπὸ τοὺς ἀποδείξαντας ἑαυτοὺς ἀναξίους νὰ φέρωσι ταύτην.

Δυνάμει τῶν διατάξεων τούτων, ἀφῃρέθη ἡ Ἑλληνικὴ Ἰθαγένεια ἀπὸ 59 ἀλλογενεῖς ἀλλοδαπούς, ἐξακολουθοῦσι δὲ αἱ σχετικαὶ λεπτομερεῖς ἔρευναι καὶ ἐ-

νέργειαι διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς Ἰθαγενείας καὶ ἀπὸ τοὺς ὑπολοιπομένους, ἀναξίως φέροντας ταύτην.

Αἱ ἀλλοδαπαὶ γυναῖκες ἀπέκτων τὴν Ἑλληνικὴν Ἰθαγένειαν καὶ δι' ἑτέρου τρόπου, ἤτοι διὰ γάμου μεθ' Ἑλλήνων, εἰκονικοῦ ἢ πραγματικοῦ καὶ οὕτω ἐπετύγχανον τὴν παραμονήν των εἰς τὴν Χώραν γυναῖκες ἐπικίνδυνοι ἀπὸ ἀπόψεως κατασκοπείας καὶ προπαγάνδας ἢ τῶν ὁποίων ἡ παραμονὴ ἦτο ἄλλως ἀσύμφορος εἰς τὴν Χώραν.

Τὸ κακὸν τοῦτο ἀνεστάλη ὁριστικῶς διὰ τῆς θεσπίσεως ἀπὸ τοῦ 1932 τοῦ μέτρου τῆς προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς Ὑπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν διὰ τὴν τέλεσιν τοιούτων γάμων, μὴ χορηγουμένης εἰμὴ κατόπιν πάσης ἀναγκαίας ἐξακριβώσεως.

Τὸ μέτρον τοῦτο ἐλήφθη διοικητικῶς καὶ ἐφηρμόσθη τῇ, ἐν πλήρει κατανοήσει συνδρομῇ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, σποραδικῶν μόνον σημειωθεισῶν περιπτώσεων παραβάσεώς του ἐκ μέρους κατωτέρων ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν.

4. Ἐθνικὸν φρόνημα

Εἰς τὴν πρὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Ὑπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν περίοδον, δὲν ὑπῆρχε δυνατότης πρὸς ἱκανοποιητικὴν παρακολούθησιν τῆς ξένης ἐν τῇ Χώρᾳ πνευματικῆς διεισδύσεως διὰ τῆς ὑπερβάσεως τῶν ὑπὸ τῶν διεθνῶν συνθηκῶν καθωρισμένων ὁρίων.

Ἐν τῷ πεδίῳ τούτῳ ἐπετεύχθη ὁ περιορισμὸς τῶν ἐν τῇ Χώρᾳ ξένων Σχολῶν καὶ τοῦ ἀλλοδαποῦ προσωπικοῦ αὐτῶν εἰς τὸν ὑπὸ τῶν συνθηκῶν τούτων προβλεπόμενον ἀριθμὸν ὡς καὶ ὁ περιορισμὸς τῶν ἐπιδιωκομένων ὑπὸ τῶν Σχολῶν σκοπῶν, ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν συνθηκῶν ἐπιτρεπομένων ὁρίων. Ἐξησφαλίσθη ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐν ταῖς Σχολαῖς ταύταις προβλεπομένη διδασκαλία τῶν Ἑλληνικῶν Γλωσσικῶν, ἱστορικῶν κλπ. μαθημάτων.

Καθ' ὅμοιον τρόπον ἐνεργοῦσα ἡ Ὑπηρεσία Ἀλλοδαπῶν, διὰ τὰς Μονὰς καὶ τὰ διάφορα θρησκευτικά, μορφωτικὰ καὶ πνευματικὰ ἐν γένει ξένα ἱδρύματα καὶ ὀργανώσεις, ἀπέτρεψεν πᾶσαν ἔχουσαν δυσμενῆ ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ πνευματικοῦ ἢ ἠθικοῦ Ἐθνικοῦ κεφαλαίου ὑπέρβασιν ἐν τῇ ἐσωτερικῇ λειτουργίᾳ ἢ ταῖς ἐξωτερικαῖς αὐτῶν ἐνεργείαις τῶν ἐπιτρεπομένων σκοπῶν, καθ' οἱονδήποτε τρόπον καὶ δι' οἱουδήποτε μέσου (διὰ προσηλυτισμοῦ, διὰ τῶν μέσων τοῦ τύπου, διὰ τῶν θεαμάτων, δι' ἑορτῶν, διὰ διαλέξεων κ.τ.λ.), ἀσκουμένης τῆς προσηκούσης παρακολουθήσεως καὶ λαμβανομένης ἢ προκαλουμένης τῆς λήψεως τῶν προσηκόντων μέτρων, ἐν στενῇ ἐπαφῇ καὶ συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Ὑπουργείων Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, Ἐξωτερικῶν, Τύπου κλπ.

Ἐνταῦθα ὀφείλομεν ν' ἀναφέρωμεν τὰ μεγάλα προσκόμματα, τὰ ὁποῖα συνήντησεν ἡ Ὑπηρεσία ἀναστείλαντα σημαντικῶς τὸ ἔργον της ἐκ τῆς ἐπιμόνου διπλωματικῆς πιέσεως ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων ἰσχυρῶν Δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ἔφθασαν μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ἀπειλῆς σοβαρωτάτων ἀντιμέτρων.

Ὡς εὐνόητον δὲν παρελείφθη νὰ γίνῃ ἐκμετάλλευσις προσηκόντως τῆς, διὰ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου καὶ τῆς μετὰ τὴν Κατοχὴν ἀπελευθερώσεως, παρασχεθείσης εὐχερείας ὅπως ἐπιτευχθῶσιν πολλὰ νόμιμα καὶ δίκαια ἀποτελέσματα, ἅτινα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθοῦν προηγουμένως.

Εἰς πολλοὺς τομεῖς τῆς κρατικῆς μερίμνης, ἡ Ὑπηρεσία Ἀλλοδαπῶν, ἔλαβεν ἢ προεκάλεσε τὴν λῆψιν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργείων καὶ πολλῶν ἄλλων, θετικῶν μέτρων λίαν ἀποτελεσματικῶν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐνίσχυσιν τῶν δυνάμεων τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ψυχῆς.

Ὡς ἐκ τῆς δράσεως ταύτης, ἡ Ὑπηρεσία αὕτη, καταλέγεται μεταξὺ τῶν πρώτων, αἵτινες εἰργάσθησαν καὶ ἔσχον ἀξιόλογα ἀποτελέσματα εἰς τὴν συντήρησιν καὶ τόνωσιν τοῦ Ἐθνικοῦ φρονήματος, εἰς τὸ ὁποῖον ὀφείλεται τὸ θαῦμα τῆς Παγκο-

σμίως ὁμολογουμένης γενναίας καὶ νικηφόρου ἀντιστάσεως κατὰ τὸν πόλεμον ἐναντίον τῶν δύο ἰσχυροτέρων τότε Αὐτοκρατοριῶν τοῦ Κόσμου.

5. Κίνησις τῶν ἀλλοδαπῶν ἐντὸς τῆς Χώρας κατὰ τὸν πόλεμον 1940-1941

Βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου περὶ ἀλλοδαπῶν, ἅμα τῇ ἐκρήξει τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου, ἐξεδόθησαν ἐκ τῶν προτέρων προετοιμασθεῖσαι διατάξεις, τυχοῦσαι ἐφαρμογῆς μέχρι καταλήψεως τῆς Χώρας ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, θέτουσαι περιορισμοὺς εἰς τὴν καθ' ὅλου κίνησιν ἐντὸς τῆς χώρας τῶν ἀλλοδαπῶν, κατὰ κατηγορίας καὶ περιοχάς, πρὸς παρεμπόδισιν κατασκοπείας, σαμποτάζ ἢ ἄλλης ἀντεθνικῆς ἐνεργείας κατὰ τῆς ἀγωνιζομένης Χώρας καὶ καθωρίσθη τρόπος ἐφαρμογῆς αὐτῶν ἐξασφαλίζων τὴν πληρεστέραν ἐνημερότητα καὶ συνεργασίαν τῶν παρακολουθουσῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ καθιστῶν ἀδύνατον τὴν διαφυγὴν τῶν ἀλλοδαπῶν ἀπὸ τῶν ἐπιβαλλομένων περιοριστικῶν μέτρων.

Τὰ μέτρα ταῦτα ὑπῆρξαν ἐκ τῶν κυρίων συντελεστῶν, εἰς οὓς ὀφείλεται ἡ πλήρης σχεδὸν παράλυσις πάσης κατασκοπευτικῆς δράσεως τοῦ ἐχθροῦ κατὰ τὸν πόλεμον.

6. Κατασκοπεία—Ἀντικατασκοπεία

Ἡ Ὑπηρεσία Ἀλλοδαπῶν προσέφερεν ὑψίστας ὑπηρεσίας καὶ διὰ τοῦ καταρτισθέντος πλήρους ἀρχείου τῶν κατασκοπευτικῶς, προπαγανδιστικῶς καὶ ἀντεθνικῶς ἐν γένει δρώντων προσώπων καὶ διὰ τοῦ συστηματικοῦ ἐλέγχου καὶ παρακολουθήσεως τῶν κινήσεων τῶν ἀλλοδαπῶν, ἀπὸ τῆς εἰσόδου των εἰς τὴν Χώραν μέχρι τῆς ἐξόδου των.

Πολλὰ καὶ σημαντικὰ εἶναι τὰ ἐπιτευχθέντα ἐν προκειμένῳ ἀποτελέσματα καὶ πολλὰ τὰ δίκτυα κατασκόπων μὲ σοβαρὰν καὶ ἐπικίνδυνον δρᾶσιν, τὰ ὁποῖα ἀπεκαλύφθησαν καὶ συνελήφθησαν, εἰς χρόνον πολὺ ἀπέχοντα πρὸ τοῦ τελευταίου πολέμου.

Ἰδιαιτέρως ὅμως σοβαρά, ὡς εἶναι φυσικόν, εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τὰ ἐπιτευχθέντα κατὰ τὴν περίοδον τοῦ πολέμου καὶ τὴν ἐγγὺς πρὸς τὸν πόλεμον τοιαύτην.

Εἶναι ὅμως πρωτίστης σημασίας νὰ σημειωθῇ ὅτι καθ' ὅλην τὴν περίοδον καθ' ἣν παρουσίασεν ἐνδιαφέρον ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ δρᾶσις τῆς ξένης κατασκοπείας καὶ προπαγάνδας ἐν τῇ Χώρᾳ ἡμῶν, πλὴν βεβαίως τῆς μετὰ τὴν ἐπίσημον κήρυξιν τοῦ πολέμου περιόδου, αἱ ἐνδιαφερόμεναι ξέναι ἰσχυραὶ Δυνάμεις, ἐπενέβαινον δυναμικῶς διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ ἐκμεταλλευόμεναι τὴν ἀδυναμίαν τῆς Χώρας μας, ρητῶς ἀξιοῦσαι τὴν ἀποφυγὴν τῆς συλλήψεως καταζητουμένων ὑπηκόων των ἢ τὴν ἀπόλυσιν ἤδη συλληφθέντων εἰς πᾶσαν περίπτωσιν σοβαρᾶς κατασκοπευτικῆς ὑποθέσεως,εἴτε ὡς ἐκ τῆς φύσεώς της εἴτε τῆς ἰδιότητος τῶν μετεχόντων προσώπων.

Τοιουτοτρόπως περιωρίζετο ἡ ὑπηρεσία κυρίως εἰς τὴν παρακολούθησιν καὶ τὴν λῆψιν παντοίων μέτρων, πρὸς ἀποτροπὴν τῶν κινδύνων, ἐπετεύχθησαν ὅμως τοιαῦτα ἀποτελέσματα εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τῶν μελῶν τῶν δικτύων καὶ τοῦ ὅλου συστήματος καὶ τρόπου δράσεώς των, ὥστε μόνον ἡ ξένη ἐπέμβασις διετήρει τὰ δίκτυα ἐν ὑπάρξει, παρεμποδίζουσα τὴν ἐκμηδένισίν των.

Τὰ κατὰ καὶ ἐγγὺς πρὸ τοῦ πολέμου ἀποτελέσματα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

α) Ἀνεκαλύφθησαν πρὸ τῆς κηρύξεως τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου τὰ 75 ο)ο τουλάχιστον τῶν μετεχόντων εἰς ὅλα τὰ δίκτυα κατασκοπείας, σαμποτάζ καὶ προπαγάνδας Γερμανίας, Ἰταλίας καὶ Βουλγαρίας.

β) Τόσον ὑπεισῆλθεν ἡ Ὑπηρεσία Ἀλλοδαπῶν καὶ ἐντὸς αὐτῆς ταύτης τῆς ὀργανώσεως πολλῶν δικτύων τῆς ἐχθρικῆς κατασκοπείας καὶ τόσον δεξιοτέχνως συμπεριεφέρετο καὶ ἐνήργει ἐν προκειμένῳ ὥστε ἔθεσεν οὐσιαστικῶς ὑπὸ τὴν διεύ-

θυνσίν της τὰ δίκτυα ταῦτα, χωρὶς νὰ γίνῃ τὸ παράπαν ἀντιληπτή, συντελοῦσα ὥστε αἱ συλλεγόμεναι καὶ διαβιβαζόμεναι ὑπὸ τῶν δικτύων πληροφορίαι νὰ εἶναι ἀνακριβεῖς καὶ παραπλανητικαί, νὰ ἀρύηται δὲ ἡ ἰδία λίαν πολυτίμους πληροφορίας ἀπὸ τούτων.

γ) Καθ' ὅλον τὸ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της διάστημα, κατεῖχε πλήρεις, λεπτομερεῖς καὶ ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τῶν ὀχυρώσεων τῶν Δωδεκανήσων καὶ τῶν ἐν αὐταῖς δυνάμεων ὅλων τῶν ὅπλων, διαβιβάζουσα αὐτὰς τῷ Γενικῷ 'Επιτελείῳ.

δ) 'Εξ ἰδίων ἀποκλειστικῶς πηγῶν καὶ ὀργάνων ἐπληροφορήθη δι' ἐπισήμων ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων, δέκα ἀκριβῶς ἡμέρας πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς 'Ιταλικῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῆς 'Ελλάδος, τὴν λῆψιν τῆς περὶ ταύτης ἀποφάσεως, ὡς καὶ ὅτι αὕτη θὰ ἐπραγματοποιεῖτο τὴν 28ην 'Οκτωβρίου 1940 καὶ ἐνημέρωσεν αὐθημερὸν παραχρῆμα τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸ Γενικὸν 'Επιτελεῖον Στρατοῦ.

ε) 'Ελήφθη ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῆς 'Υπηρεσίας 'Αλλοδαπῶν, πρὸ τῆς κηρύξεως τῶν πολέμων 'Ιταλίας καὶ Γερμανίας, διὰ κατασχέσεως ἢ κρυφίως ἀφαιρέσεως, πολύτιμον ὀγκωδέστατον ὑλικὸν φωτογραφιῶν, σχεδίων, χαρτῶν καὶ ἐν γένει ἐγγράφων, ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ξένων 'Υπηρεσιῶν καὶ τῶν πρακτόρων των. 'Ως παράδειγμα ἀναφέρομεν τὴν ἀφαίρεσιν ὅλων τῶν ἐπιτελικῶν χαρτῶν καὶ ἄλλων ἐνδιαφερόντων ἐγγράφων τοῦ Γερμανοῦ Στρατιωτικοῦ 'Ακολούθου ἐναποτεθέντων μετὰ τὴν χρῆσιν εἰς τὴν θέσιν των.

στ) Πρὸ τῆς κηρύξεως τῶν πολέμων, ἀφῃρεῖτο σχεδὸν πάντοτε ἀπὸ κατάλληλα σημεῖα τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὴν Χώραν προπαγανδιστικὸν ὑλικὸν Γερμανίας, 'Ιταλίας καὶ Βουλγαρίας εἰς βιβλία, φυλλάδια καὶ ἐν γένει ἔντυπα. Εἰς μίαν μόνον περίπτωσιν ἀφῃρέθησαν ἄνω τῶν 500.000 προπαγανδιστικῶν βιβλίων τῆς Γερμανικῆς Πρεσβείας.

ζ) Πρὸ καὶ κατὰ τὸν πόλεμον ἐπετεύχθη ἡ ἀντιγραφὴ ὅλων σχεδὸν τῶν ὑπὸ ἐχθροῦ χρησιμοποιηθέντων κρυπτογραφικῶν κωδίκων.

η) Τὴν 28-10-40 συνελήφθησαν ἐντὸς 2 ὡρῶν ἅπαντα τὰ ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Πρωτευούσης μέλη τῶν ἰταλικῶν δικτύων κατασκοπείας καὶ προπαγάνδας ὡς καὶ ἕτεροι χίλιοι 'Ιταλοὶ ὕποπτοι, μέχρι δὲ τῆς 13 ὥρας τῆς 6ης 'Απριλίου ἅπαντα τὰ μέλη τῶν ὑφισταμένων ἐννέα Γερμανικῶν δικτύων κατασκοπείας καὶ προπαγάνδας καὶ ἅπαντες οἱ Γερμανοὶ ὕποπτοι, 3.500 ἐν συνόλῳ.

θ) 'Απὸ τῆς πρωΐας τῆς 28-10-40 καὶ 6-4-41 ἐλήφθησαν ὅλα τὰ μέτρα απομονώσεως τῶν 'Ιταλικῶν καὶ Γερμανικῶν κτιρίων, ἀποκοπῆς τηλεφώνων, κατασχέσεως αὐτοκινήτων, ραδιοφώνων, ὅπλων εἰς τὴν κατοχὴν ὑπηκόων τῶν ἐχθρικῶν κρατῶν καὶ φρουρήσεως τῶν ἐνδιαφερόντων ἀπὸ πολεμικῆς ἀπόψεως σημείων κλπ. ὥστε νὰ καταστῇ πρακτικῶς ἀνέφικτος πᾶσα δρᾶσις ὀργάνων τοῦ ἐχθροῦ, τυχὸν μὴ συλληφθέντων.

ι) 'Ελήφθησαν δηλώσεις ἀποκηρύξεως τῆς 'Ιταλικῆς 'Ιθαγενείας ἐκ μέρους χιλιάδων 'Ιταλῶν.

ια) Παρημποδίσθη σχεδὸν ὁλοκληρωτικῶς, δι' ἐλέγχου ἀσκουμένου δι' ἐπιστημονικῶν μέσων πρὸ καὶ κατὰ τὸν πόλεμον, ἡ ἐπικοινωνία τοῦ ἐχθροῦ δι' ἀλληλογραφίας μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ καὶ ἐντὸς τοῦ ἐσωτερικοῦ πρὸς ἄσκησιν κατασκοπείας, ἀνακαλυφθέντων πολλῶν περιπτώσεων τοιαύτης ἐπικοινωνίας. Τῇ βοηθείᾳ δὲ τῶν τοιούτων ἀνακαλύψεων καὶ διὰ τῆς παρακολουθήσεως τῆς ἀλληλογραφίας, ἰδίᾳ πρὸ τοῦ πολέμου ἐπέτυχε τὴν ἀνακάλυψιν τῶν μελῶν κατασκοπευτικῶν δικτύων.

ιβ) Σπουδαίας πληροφορίας ἠρύσθη διὰ τοῦ ἐλέγχου τῆς τηλεφωνικῆς καὶ τηλεγραφικῆς ἐπικοινωνίας ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐκ τῆς ἀποκρυπτογραφήσεως κρυπτογραφικῶν τηλεγραφημάτων τῶν ἐχθρικῶν 'Υπηρεσιῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

ιγ) Διὰ τῆς ὀργανώσεως πλήρως λειτουργοῦντος συστήματος ραδιογωνιο-

μετρικοῦ ἐλέγχου ἀνιχνεύθησαν καὶ κατεσχέθησαν πρὸ καὶ κατὰ τὸν πόλεμον οἱ ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ χρησιμοποιούμενοι πομποὶ ἀσυρμάτου.

ιδ) Ἅμα τῇ κηρύξει τῶν πολέμων Ἰταλίας καὶ Γερμανίας δι' ἐντεταμένων καὶ συντόνων ἐρευνῶν καὶ ἀνακρίσεων ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ὑπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν ἀκαταπονήτως ἐργαζομένων, ἀνεκαλύφθησαν ἐντὸς ἡμερῶν καὶ τὰ ὑπολοιπόμενα ὀλίγα ἄγνωστα μέλη τῶν ξένων δικτύων καὶ ἐντὸς ἡμερῶν ἐπίσης συνελήφθησαν τὰ ἐλάχιστα μεταξὺ τούτων, ἅτινα δὲν εἶχον συλληφθῇ μεταξὺ τῶν ὑπόπτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κηρύξεως τῶν πολέμων.

ιε) Δι' ἐξαιρετικῶς δεξιοτέχνου καὶ καθ' ὅλα ἄριστα σχεδιασθείσης καὶ ἐκτελεσθείσης ἐνεργείας ἀνεκαλύφθη ἐγκαίρως, μέχρι τῆς τελευταίας λεπτομερείας, τὸ σχέδιον ἀνατινάξεως ἐκ μέρους μεγάλης Γερμανικῆς ὁμάδος σαμποτὲρ τοῦ εἰς τὸν ὅρμον Ἁγ. Γεωργίου ἐλλιμενισμένου μεγάλου καταφόρτου πολεμικοῦ ὑλικοῦ Ἀγγλικοῦ Ἀτμοπλοίου καὶ κατωρθώθη νὰ συλληφθοῦν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς μεταβάσεως ἐπ' αὐτοκινήτου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐγχειρήματος τὸ θέρος τοῦ 1940 ἡ ὁμὰς τῶν σαμποτέρ, μεθ' ὧν καὶ εἷς Γερμανὸς Ἀντ)ρχης, εἷς Γερμανὸς Λοχαγὸς καὶ νὰ κατασχεθῶσιν αἱ ἐκρηκτικαὶ ὕλαι καὶ τὰ ὡρολογιακὰ μηχανήματα.

ιστ) Ἀπεκαλύφθη ἡ κατὰ τὸν Ἰταλογερμανικὸν πόλεμον χρησιμοποίησις ὑπὸ τῶν πλεόντων εἰς τὴν Μεσόγειον Γερμανικῶν πλοίων, Ἑλληνικῶν ὀνομάτων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς συλλήψεώς των ὑπὸ τῶν Ἀγγλικῶν πολεμικῶν, παρασχεθέντων στοιχείων χρησίμων εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ Συμμαχικοῦ ἀγῶνος κατὰ τῶν θαλασσίων συγκοινωνιῶν τοῦ Ἄξονος.

ιζ) Ἐπικειμένης τῆς εἰσόδου τῶν Γερμανῶν, ἀπεκρύβησαν εἰς ἀσφαλῆ μέρη τὰ ἐμπιστευτικὰ ἀρχεῖα τῆς Ὑπηρεσίας.

ιη) Ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Λιμενικῶν καὶ Ναυτικῶν Ἀρχῶν, ἐλήφθη ἡ μέριμνα διὰ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστολὴν ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ πάσῃ δυνατῇ μυστικότητι τοῦ εἰς χρυσὸν ἀποθέματος τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἀρχείων τοῦ Κράτους κατὰ τὴν κατάρρευσιν.

ιθ) Μὲ θάρρος ἀρκούντως παράτολμον, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς, ἐχορηγήθησαν εἰς ἑκατοντάδας Ἑβραίους Ἑλληνικῆς ἢ Συμμαχικῆς ὑπηκοότητος διωκομένους ὑπὸ τῶν Γερμανῶν διαμονητήρια ἔγγραφα ὑπηκοότητος τῆς ὁποίας δὲν ἐγένετο δίωξις, ὡς ἡ Ἰσπανικὴ ἢ ἀκόμη καὶ εἰς πολλοὺς Ἑλληνικαὶ ταυτότητες μέσῳ τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων μὲ ψευδῆ Ἑλληνικὰ ὀνόματα, εἰς ἑκατοντάδας Ἰταλῶν στρατιωτικῶν μετὰ τὴν κατάρρευσιν τῆς Ἰταλίας διαμονητήρια ἔγγραφα ἰδιωτῶν, ἵνα μὴ χρησιμοποιηθῶσιν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, εἰς δεκάδας Ἄγγλων διαμονητήρια ἔγγραφα ὁμογενῶν, ἵνα μὴ συλληφθῶσιν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, εἰς τοὺς ὁμογενεῖς Ἰταλοὺς καὶ Ἀλβανοὺς ὑπηκόους (Δωδεκανησίους καὶ Βορειοηπειρώτας) διαμονητήρια ἔγγραφα στερουμένων Ἰθαγενείας, ἵνα ἀπαλλαγῶσιν στρατιωτικῶν καὶ ἄλλων ὑποχρεώσεων πρὸς τὸν Ἄξονα, εἰς τοὺς ὁμογενεῖς Ἄγγλους, Ἀμερικανοὺς ἢ Συμμάχους ἐν γένει ὑπηκόους (ὡς τοὺς Κυπρίους) διαμονητήρια ἔγγραφα στερουμένων Ἰθαγενείας, ἵνα ἀπαλλαγῶσιν εὐθυνῶν ἐκ τῆς ἐχθρικῆς πρὸς τὸν ἄξονα ὑπηκοότητός των καὶ εἰς τοὺς ἀλλοδαποὺς ὁμογενεῖς ἐν γένει καὶ ἀλλογενεῖς τῶν Συμμαχικῶν Κρατῶν διαμονητήρια ἔγγραφα μονίμου ἐγκαταστάσεως ἀντὶ προσωρινῆς διαμονῆς, ἵνα ἀπαλλαγῶσιν τῆς ὑποχρεώσεως τῆς δισεβδομαδιαίας παρουσιάσεως ἐνώπιον τῆς Ἰταλικῆς Ὑπηρεσίας Ξένων.

κ) Κατόπιν ἐπιμόνων ἐνεργειῶν μέσῳ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως Κατοχῆς, ἐπετεύχθη ὥστε οἱ Ἰταλοί, οἵτινες προέβησαν εἰς τὴν σύλληψιν τῶν Ἄγγλων ὑπηκόων, κατὰ Σεπτέμβριον 1942, νὰ ἀφήσωσιν ἐλευθέρους σχεδὸν τὴν ὁλότητα τούτων, κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ ἰδίου ἔτους, στηριχθέντες εἰς τὸ περιστατικὸν ὅτι ἡ πλειονότης τούτων ἦτο Ἑλληνικῆς καταγωγῆς.

κα) Ἅμα τῇ καταρρεύσει τῆς Ἰταλίας, προῆλθεν εἰς τὴν καταγραφὴν τῶν Ἰταλῶν καὶ Ἀλβανῶν ὑπηκόων.

κβ) Κατὰ τὴν κατοχήν, διὰ προσεκτικῆς χρησιμοποιήσεως νέων πρακτόρων ἢ καταλλήλου χρησιμοποιήσεως παλαιῶν πρακτόρων τοῦ ἐχθροῦ καὶ ποικίλων ἄλλων τρόπων, ἠρύετο βαθμιαίως πληροφορίας περὶ τῶν μελῶν τῶν ἐχθρικῶν Ὑπηρεσιῶν κατασκοπείας καὶ προπαγάνδας, ὡς διεμορφοῦντο αὗται κατὰ τὴν Κατοχήν, εἰς τρόπον ὥστε κατὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ὑπῆρχεν πλήρης πίναξ τῶν μελῶν τούτων ὡς καὶ τῶν παρομοίων ὀργανώσεων κατασκοπείας, σαμποτὰζ καὶ προπαγάνδας, τὰς ὁποίας ἐγκατέλειψαν οἱ Γερμανοὶ εἰς τὴν Χώραν ἀποχωροῦντες ἐκ ταύτης.

Ἅπαντα τὰ πρόσωπα ταῦτα ἀνερχόμενα εἰς ἑκατοντάδας, συνελήφθησαν ἅμα τῇ ἀπελευθερώσει καὶ ἀναλόγως τῆς εὐθύνης των, παρεπέμφθησαν εἰς τὴν Δικαιοσύνην ἢ ἐνεκλείσθησαν εἰς τὰ Στρατόπεδα Συγκεντρώσεως, μέχρις ἀποστολῆς ἐν καιρῷ εἰς τὰς Πατρίδας των.

Ἰδιαιτέρως ἐνταῦθα δέον νὰ γίνῃ μνεία τῆς συλλήψεως ὅλων τῶν μελῶν τῆς ὑπ' ἀριθ. 3000 Γερμανικῆς Ὀργανώσεως σαμποτέρ, τῆς Γερμανικῆς ναυτικῆς κατασκοπείας Ἀττικῆς, τῆς Γερμανικῆς Μυστικῆς Ὑπηρεσίας Πειραιῶς καὶ τῆς Γερμανικῆς Μυστικῆς Ὑπηρεσίας Ἀθηνῶν, αἵτινες ἅπασαι παραμείνασαι ἐν Ἑλλάδι προυτίθεντο νὰ δράσωσι μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν.

κγ) Ἰδιαιτέρως ἐστράφη ἡ προσοχὴ τῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἀνεύρεσιν καὶ σύλληψιν τῶν εἰς Ἑλλάδα δρασάντων ἐγκληματιῶν πολέμου· ἐκ συλλεγέντων ἀπὸ τῆς κατοχῆς ἀκόμη στοιχείων ἐγένετο πλήρης καταγραφὴ τῆς δράσεώς των καὶ τῆς διαπιστώσεως ταύτης δι' ἐπισήμων ἀνακριτικῶν πράξεων, διαβιβασθεισῶν εἰς τὸ Γραφεῖον Διώξεως Ἐγκληματιῶν Πολέμου.

Καίτοι ἡ ὑπηρεσία ἐστερεῖτο οἱασδήποτε πληροφορίας πρὸς καθοδήγησιν, κατώρθωσεν νὰ συλλάβῃ τὸν μεγαλείτερον ἐν Ἑλλάδι δράσαντα ἐγκληματίαν πολέμου Γερμανὸν Λοχαγὸν Σοῦμπερτ, παρ' ὅτι ἦτο ἐφωδιασμένος διὰ κανονικῶν Ἑλληνικῶν ἐγγράφων ταυτότητος, καὶ ὡμίλει ἄριστα τὴν Ἑλληνικήν.

Ὁ ἐγκληματίας οὗτος ἐξετέλεσεν ἀδικαιολογήτως ἐν Κρήτῃ καὶ Μακεδονίᾳ 1032 Ἕλληνας, ἐξ ὧν πλεῖστα γυναικόπαιδα, κατὰ τρόπον πολλάκις φρικτὸν καὶ ἰδιαιτέρως ἀπάνθρωπον, ἐπυρπόλησε τὴν πόλιν τῶν Γιαννιτσῶν, ἓν χωρίον ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἕτερον ἐν Κρήτῃ καὶ προῆλθεν εἰς λεηλασίας καὶ διαρπαγάς.

Καθ' ὅμοιον τρόπον ἐνεργοῦσα ἡ Ὑπηρεσία αὕτη συνετέλεσεν εἰς τὴν σύλληψιν καὶ καθορισμὸν τῆς εὐθύνης καὶ τῶν ἄλλων μεγάλων ἐγκληματιῶν πολέμου, καίτοι οὐχὶ τῆς σοβαρότητος τοῦ προαναφερθέντος.

κδ) Ἐπεδόθη εἰς εἰδικὰς ἐξακριβώσεις, ἐρεύνας καὶ μελέτας ἐπὶ τοῦ συστήματος ὀργανώσεως καὶ τρόπου δράσεως ὡς καὶ τῆς ἐκτάσεως καὶ τῶν χρησιμοποιουμένων μεθόδων καὶ συστημάτων ἐπικοινωνίας ὑφ' ὅλων σχεδὸν τῶν Γερμανικῶν Σχολῶν καὶ δικτύων κατασκοπείας τῶν ἐχόντων τὰ Κέντρα των εἰς διαφόρους μεγάλας πόλεις τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας καὶ ἐκτεινόντων εὐρύτατα εἰς τὸ ἐξωτερικόν, τὸ πεδίον δράσεώς των.

κε) Εἰδικῶς ἀπησχολήθη ἅμα τῇ ἀπελευθερώσει εἰς τὴν ἀνεύρεσιν καὶ σύλληψιν τῶν παραμεινάντων ἐν Ἑλλάδι στρατιωτικῶν τοῦ Ἄξονος, συλληφθέντων 132 τοιούτων μόνον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

7. Ἐθνικὴ δρᾶσις κατὰ τὴν κατοχὴν

Ἅπασαι αἱ Ὑπηρεσίαι τῆς Δ)νσεως Ἀλλοδαπῶν ὑπὸ τὴν γενικὴν καὶ κεντρικὴν κατεύθυνσιν τοῦ Δ)ντοῦ αὐτῆς, παρασκευάζουσαι τὸ ἔδαφος ἀπὸ τοῦ πρὸ τῆς καταρρεύσεως χρόνου, εὑρέθησαν κατὰ τὴν εἴσοδον τῶν Γερμανικῶν Στρατευμάτων συνδεδεμέναι μὲ ὅλας τὰς ὀλίγας ἐγκαταλειφθείσας τότε εἰς τὴν Χώραν καὶ

ἀνεπαρκῶς κατηρτισμένας Ἀγγλικὰς καὶ Ἑλληνικὰς Ὁμάδας πληροφοριῶν καὶ ἐνισχύσεως ἐν γένει τοῦ Συμμαχικοῦ Ἀγῶνος.

Ἡ Ὑπηρεσία Ἀλλοδαπῶν συνεδέθη καὶ πρὸς τὰς σὺν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου ἱδρυομένας καὶ ἄλλας Ἑλληνοσυμμαχικὰς Ὑπηρεσίας πληροφοριῶν καὶ ὀργανώσεις Ἐθνικῆς δράσεως.

Μὴ περιοριζομένη δὲ εἰς ἁπλῆν σύνδεσιν ἀλλὰ μετέχουσα δι' ὑπαλλήλων της τῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὀργανώσεων τούτων, ἰδιαιτέραν καὶ λίαν εἰς ἀποτελέσματα ἀποδοτικὴν κατέβαλε μέριμναν εὐθὺς ἀπὸ τῆς ὑποδουλώσεως ὅπως ἐπιτευχθῇ ἡ ὀργάνωσις καὶ λειτουργία τούτων, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅσον οἷόν τε ἐπαρκεστέρα καὶ ἀποτελεσματικωτέρα, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἔχουσα ὅσον οἷον τε περισσοτέρας ἐξασφαλίσεις ἀπὸ τοῦ κινδύνου τῆς ἀνακαλύψεως ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ.

Ἀδιάκοπος κατεβλήθη ἐπίσης μέριμνα διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὀργανώσεων τούτων δι' ἀσυρμάτων, χρημάτων, ἀναγκαίων ὅπλων καὶ ἄλλων ἐφοδίων, ὡς καὶ διὰ τὴν εἰς ἀσφαλῆ μέρη καὶ τὰς οἰκίας τῶν ὑπαλλήλων μας διασφάλισιν τούτων καὶ λειτουργίαν τῶν πομπῶν.

Ἐκ τῆς ἐλαχίστης ἐπὶ κατοχῆς δυνάμεως τῆς Ὑπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, δέκα πέντε ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι μετεῖχον ἀμέσως τῶν ἄνω Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὀργανώσεων καὶ σχεδὸν ἅπαντες οἱ ὑπόλοιποι ἐμμέσως,μέσῳ τούτων.

Διὰ τῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὀργανώσεων τούτων, διεβιβάζοντο πρὸς τὸ Στρατηγεῖον τῆς Μέσης Ἀνατολῆς λεπτομερῆ δελτία πληροφοριῶν περὶ ἁπασῶν τῶν ἀνὰ τὴν Χώραν καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὴν Πρωτεύουσαν κινήσεων τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τοῦ ἐχθροῦ ὡς καὶ περὶ ἄλλων στοιχείων σχετιζομένων μὲ τὴν καθ' ὅλην διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου.

Εἰς τρεῖς περιπτώσεις ἐχθρικῶν νηοπομπῶν, τῶν ὁποίων αἱ κινήσεις μετεδόθησαν ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας ἡμῶν, ἐσημειώθη ἐπιτυχὴς προσβολὴ αὐτῶν ὑπὸ Συμμαχικῶν ναυτικῶν καὶ ἀεροπορικῶν δυνάμεων.

Ἐφυγαδεύθησαν εἰς Μέσην Ἀνατολὴν διὰ τῶν ὡς ἄνω Ὀργανώσεων καὶ μὲ πλήρεις ἐγγυήσεις ἀσφαλείας 43 Ἄγγλοι καὶ Ἕλληνες, μέλη τῶν ἐνόπλων δυνάμεων.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ὑπηρεσίας αὐτῆς ἀπέκρυψαν καὶ περιέθαλψαν ἐν ἀσφαλείᾳ κατὰ τὴν Κατοχὴν 39 Ἄγγλους στρατιωτικοὺς ἐν γένει.

Προκληθέντων, ὡς ἦτο φυσικόν, τῶν ὑπονοιῶν τῶν Ἰταλῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν Γερμανῶν, συνελήφθησαν, διὰ τὴν δρᾶσιν ταύτην ἰδιαιτέρως μέγας ἀριθμὸς ἀξιωματικῶν καὶ κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων τῆς Ὑπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν.

Αὕτη ἐν σκιαγραφίᾳ ὑπῆρξεν ἡ δρᾶσις τῆς Ὑπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν, ἥτις καίτοι ἀποτελεῖ Διεύθυνσιν τοῦ Ὑφυπουργείου Ἐσωτερικῶν τὰ τοπικὰ τμήματα αὐτῆς, ἀνήκουν εἰς τὰς Ὑπηρεσίας Γενικῆς Ἀσφαλείας τῶν οἰκείων Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1954)

Ὑπὸ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΓ.' Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗΝ (1941 - 1944)

5.—Ἔναρξις τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιστάσεως τὸ 1942.
6.—Ἡ Ἀστυνομία μετέχει παντοιοτρόπως τῆς ἀντιστάσεως.
7.—Συνεχίζεται ἡ δυστυχία τοῦ λαοῦ.—Τὸ φωτογραφικὸν συνεργεῖον ἐργάζεται δραστηρίως.
8.—Οἱ ἀστυνομικοὶ στὸ πλευρὸ τοῦ λαοῦ, τὸν προστατεύουν ἀπὸ τοὺς κατακτητάς, χωρὶς διάκριση ἰδεολογίας.
9.—Ἀφοπλισμὸς τῆς Ἀστυνομίας.

«Εἶμ' ἐγὼ ἡ ἀκατάλυτη
ψυχὴ τῶν Σαλαμίνων...

....

Δὲν χάνομαι στὰ Τάρταρα
μονάχη, ξαποσταίνω,
στὴ ζωὴ ξαναφαίνομαι
καὶ λαοὺς ἀνασταίνω».

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

5. Ἔναρξις τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιστάσεως τὸ 1942

Τὸ 1942 ἀκούγονται ὑπόκοφοι κρότοι. Εἶναι ἡ ἐπαναστατικὴ ψυχὴ τῶν Ἑλλήνων ποὺ θέλει κάπως νὰ ξεσπάσῃ. Καὶ βρίσκει χίλιους δυὸ τρόπους. Τὰ δίκτυα τῆς Συμμαχικῆς κατασκοπίας τὰ ἐξυπηρετοῦν χιλιάδες Ἕλληνες καὶ Ἑλληνίδες, τὰ σαμποτὰζ ἀρχίζουν νὰ πληθαίνουν καὶ μαζὶ μ' αὐτὰ πληθαίνουν καὶ οἱ ἐκτελέσεις τῶν πατριωτῶν. Ἡ ἀντίστασις ξεφαντώνει στὶς πόλεις καὶ στὰ βουνὰ μὲ ἄπειρους τρόπους ἐνεργητικῶς καὶ παθητικῶς.

6. Ἡ Ἀστυνομία μετέχει παντοιοτρόπως τῆς ἀντιστάσεως

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων εἶναι μέσα σ' ὅλα. Ὀργανώνει, ἐξυπηρετεῖ, βοηθεῖ καὶ προφυλάττει. Χιλιάδες πρόσωπα βρῆκαν καταφύγιο καὶ προστασία μέσα στὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα καὶ Ὑπηρεσίας.

Ἐκεῖ σφραγίζονται ψεύτικες ταυτότητες γιὰ κάθε πατριώτη. Οἱ Ἰσραηλῖται ἀποκτοῦν νέα ὀνόματα καὶ νέες ταυτότητες. Οἱ Ἄγγλοι πράκτορες κυκλοφοροῦν μὲ τὴ συνοδεία ἀστυφυλάκων. Οἱ ἀσύρματοι μεταφέρονται ἀπὸ ἀστυφύλακες ἐν στολῇ.

Ἡ Ἀστυνομία ἀποτελεῖ προπέτασμα γιὰ τοὺς κατακτητάς.

Κάπου-κάπου ὑποψιάζονται, ἀλλὰ γρήγορα χάνουν τὸ παιχνίδι, γιατὶ σὲ κάθε περίπτωση, βρίσκεται τὸ ἀντιφάρμακο.

Στὴν περίοδο αὐτὴ ὑπῆρξε φρικτὴ ἡ ἀγωνία τῶν ἀστυνομικῶν. Εἶχαν ἀναλάβει πλέον ἀγῶνα ὄχι μόνον νὰ προστατεύουν καὶ νὰ προκαλύπτουν τὸν ἐθνικὸ μηχανισμὸ ἀντιστάσεως, ἀλλὰ καὶ νὰ μπαίνουν μέσα στὴν ὀργανωμένη μηχανὴ τῶν κατακτητῶν καὶ ἀπ' ἐκεῖ ν' ἀποσποῦν ὅτι μποροῦν.

Ὠργάνωσαν ἀπαγωγὰς πατριωτῶν ἀπὸ τὶς φυλακὲς καὶ τὶς ἔφεραν σὲ πέρας.

Ἔκλεψαν ὅπλα καὶ πυρομαχικὰ γιὰ τὴ χρήση ἐναντίον τῶν ἰδίων. Ἔθεσαν σὲ λειτουργία ἀσυρμάτους γιὰ τὴ μετάδοση στοὺς Συμμάχους πληροφοριῶν, ποὺ μὲ δυσκολία συνεκέντρωνον. Καὶ γενικῶς ἐξυπηρέτησαν κάθε προσπάθεια ποὺ συντελοῦσε στὴν Ἐθνικὴ Ἀντίσταση. Εἶναι ἀφάνταστο τὸ θάρρος τῶν ἀστυνομικῶν μας. Κάποτε ὁ Γερμανὸς Φρούραρχος ζήτησε ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία ἕνα κατάλογο εἴκοσι Ἀθηναίων γιὰ νὰ τοὺς ἐκτελέση, ἐπειδὴ ἔγινε ἀνατίναξη μιᾶς σιδηροτροχιᾶς παρὰ τὰ Σεπόλια, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ περάση ἁμαξοστοιχία μὲ πυρομαχικά. Οἱ Ἀστυνομικοὶ ἠρνήθησαν καὶ ἐδήλωσαν ὅτι μποροῦν οἱ Γερμανοὶ νὰ τυφεκίσουν ἀπὸ αὐτοὺς ὅσους θέλουν. Ἔτσι ἀπεσοβήθησαν οἱ τυφεκισμοὶ αὐτοὶ τῶν πολιτῶν. Καὶ ὅταν εἰς ἄλλην περίπτωσιν ἠξιώθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πειραιῶς, ὅπως ζητηθῇ ἀπὸ τὸν τότε Δήμαρχον ἀείμνηστον Μιχ. Μανοῦσκον ἡ ὑποβολὴ καταλόγου μὲ δέκα ἐγκρίτους πολίτας τοῦ Πειραιῶς ὡς ὁμήρους, εἰς σύσκεψιν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ κ. Θεοδ. Λεονταρίτου (ἤδη Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυν. Πόλεων) μετὰ τοῦ Δημάρχου, ἀπεφασίσθη νὰ σταλῇ κατάλογος περιλαμβάνων τὰ ὀνόματα τῶν: 1) Μιχ. Μανούσκου Δημάρχου 2) Κ. Βοβολίνη, Γεν. Γραμματέως Δήμου 3) Θεοδ. Λεονταρίτου, Ἀστυν. Δ)ντοῦ καὶ 4) Κ. Καζάκου Δ)ντοῦ Γεν. Ἀσφαλείας.

7. Συνεχίζεται ἡ δυστυχία τοῦ λαοῦ. Τὸ φωτογραφικὸν συνεργεῖον ἐργάζεται δραστηρίως

Ἀλλὰ ἡ δυστυχία ἡ πεῖνα καὶ ὁ ὄλεθρος τοῦ πληθυσμοῦ συνεχίζετο. Τὸ φωτογραφικὸ συνεργεῖο τῆς Ἀστυνομίας ἐξακολουθεῖ νὰ παίρνῃ φωτογραφίας ποὺ ἐστέλλοντο εἰς τοὺς Συμμάχους καὶ προκάλεσαν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ λαοῦ.

8. Οἱ ἀστυνομικοὶ στὸ πλευρὸ τοῦ λαοῦ, τὸν προστατεύουν ἀπὸ τοὺς κατακτητάς, χωρὶς διάκριση ἰδεολογίας

Ἀπὸ τῆς πρώτης λοιπὸν στιγμῆς τῆς κατοχῆς τῶν Ἀθηνῶν οἱ ἀστυνομικοὶ μὲ σφιγμένη τὴν καρδιά, ἐστάθησαν εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ λαοῦ. Μαζὶ ἐταπεινώθησαν, μαζὶ ἐπείνασαν, μαζὶ ὑπέστησαν ἐγκληματικὰς ἐπιθέσεις ἀπὸ κακοποιοὺς τῶν στρατευμάτων κατοχῆς, μαζὶ τέλος ἠγωνίσθησαν διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ μίσους κατὰ τῶν κατακτητῶν.

Παραλλήλως ὅμως ὡς ἐλέχθη οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπῆρξαν πρωτοπόροι εἰς πᾶσαν ἐθνικὴν προσπάθειαν, εἴτε ἔμμεσον εἴτε ἄμεσον. Κατεσκόπευον παντοῦ καὶ πάντοτε τοὺς κατακτητάς. Παρηκολούθουν αὐτοὺς εἰς τὰς ἐνεργείας των καὶ παρελάμβανον ἢ παρημπόδιζον κατὰ τὸ δυνατὸν τὰς κατὰ τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν πράξεις των, εἰδοποίουν ἢ ἐφυγάδευον τοὺς καταζητουμένους ὑπὸ τῶν Γερμανοϊταλῶν εἰς οἱανδήποτε ἰδεολογίαν ἢ κοινωνικὴν παράταξιν καὶ ἂν ἀνῆκον καὶ τέλος οἱ ἐκλεκτώτεροι ἐκ τούτων ἐνετάχθησαν εἰς κλίμακα Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως, εἰς δίκτυα μεταβιβάσεως πληροφοριῶν εἰς τοὺς Συμμάχους καὶ εἰς ἄλλας λίαν ἐπικινδύνους μυστικὰς ὑπηρεσίας τῶν Συμμάχων ἐν Ἑλλάδι.

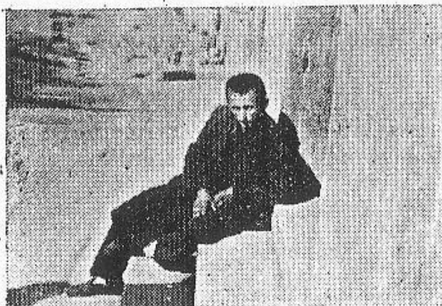
Οἱ Ἰταλοὶ καὶ οἱ Γερμανοὶ δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀνεύρουν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν παρὰ ἐλαχίστους, οἵτινες, εἴτε ἀπὸ συμφέρον, εἴτε ἀπὸ ἀρριβισμόν, εἴτε καὶ ἀπὸ ἡττοπάθειαν, διότι ἐπίστευσαν εἰς τὸ ἀήττητον τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ, τοὺς συνε-

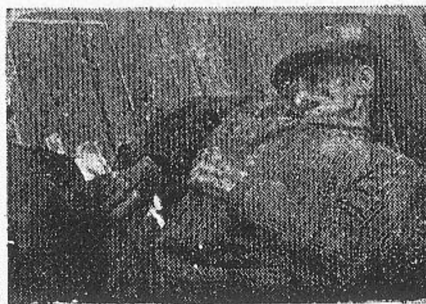
πάθησαν ἁπλῶς ἢ τοὺς ἐνίσχυσαν εἰς ἐνεργείας των στρεφομένας κατὰ τῶν Συμμάχων καὶ ἑπομένως κατὰ τοῦ συμφέροντος τῆς Πατρίδος των.

9. Ἀφοπλισμὸς τῆς Ἀστυνομίας

Ἡ πρώτη ἐνέργεια τῶν κατακτητῶν ἦτο ὁ ἀφοπλισμὸς τῆς Ἀστυνομίας. Ἀπηγόρευσαν εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ κατέχουν ἀτομικὰ ὅπλα καὶ ἐπέτρεψαν νὰ φέρουν τὰ ὑπηρεσιακά των μόνον περίστροφα μὲ 12 φυσίγγια ἕκαστον. Ἀλλὰ τὸν κύριον ὁπλισμὸν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων Ἀθηνῶν ἔφερε τὸ Μηχανοκίνητον Τμῆμα, τὸ ὁποῖον εἶχε τριακόσια αὐτόματα ὅπλα ἐργοστασίων ΣΤΑΓΕΡ, ἄφθονα πυρομαχικά, 120 βενζινοκίνητα τρίκυκλα καὶ δίκυκλα, 25 αὐτοκίνητα καὶ πολλὰ ποδήλατα. Πάντα ταῦτα ἀφηρέθησαν καὶ ἀντ' αὐτῶν ἐδόθησαν 20 μόνον αὐτόματα ὅπλα κατωτέρας ποιότητος καὶ 50 τυφέκια μὲ ἐλάχιστον ἀριθμὸν φυσιγγίων διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀστυνομικῶν. Οὕτω ἡ Ἀστυνομία ἄοπλος σχεδὸν ἦτο ὑποχρεωμένη ν' ἀντιμετωπίζῃ ὄχι μόνον τοὺς κοινοὺς ἐγκληματίας, ἀλλὰ καὶ ἀρκετοὺς κακοποιοὺς τῶν στρατευμάτων κατοχῆς, οἱ ὁποῖοι διέπραττον, ληστείας, φόνους καὶ πλεῖστα ἄλλα ἀδικήματα.

Ἀλλ' ἂς ἀφήσουμε καὶ πάλι τὸ φωτογραφικὸ φακὸ νὰ μᾶς δώσῃ τὶς φρικτὲς εἰκόνες τῶν ζωντανῶν πτωμάτων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ἡ πεῖνα ὅμως ἄρχισε νὰ θερίζῃ. Εἶναι ὁ χειμώνας τοῦ 1941 πρὸς τὸ 1942. Ὀργανισμοὶ ἀκμαῖοι κάμπτονται, λυγίζουν καὶ πέφτουν. Οἱ εἰκόνες αὐτὲς κατὰ ἑκατοντάδες συναντῶνται σ' ὅλες τὶς γωνιὲς τῆς Ἑλλάδος.

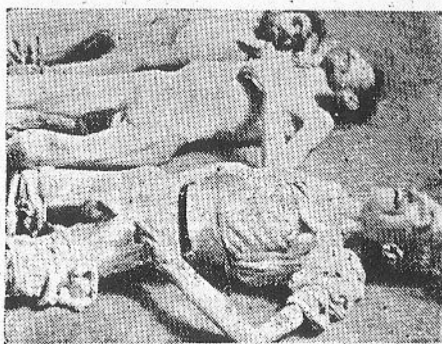

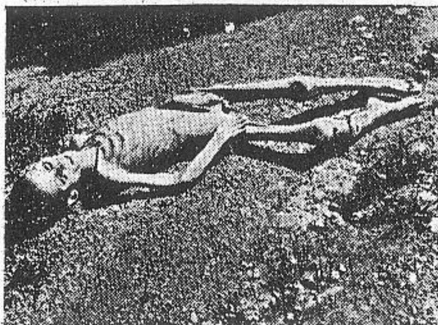

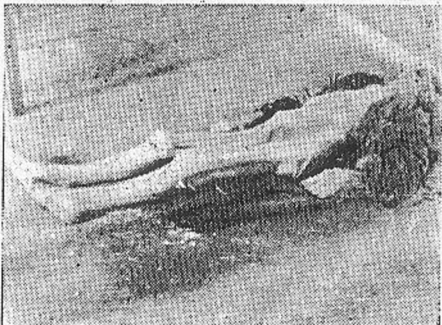

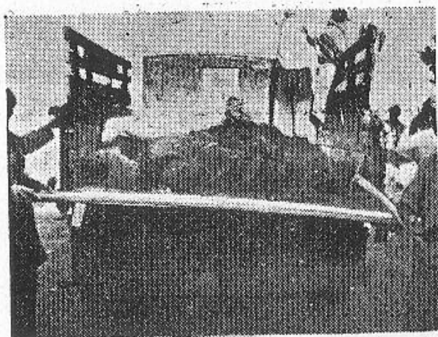
Τὰ παιδάκια, τὰ ἀθῷα αὐτὰ πλάσματα τοῦ Χιτλερικοῦ Σαδισμοῦ εἶναι τὰ πρῶτα θύματα. Μέσα στοὺς δρόμους πέφτουν νεκρά. Τὰ ἀφίνουν οἱ μαννάδες στὰ νεκροταφεῖα γιὰ νὰ ταφοῦν μὲ τὴ σειρά τους, γιατὶ καὶ ἐκεῖ ὑπάρχει οὐρὰ νεκρῶν.

Ἡ πεῖνα ἔκαμε νὰ σκελετοποιηθοῦν ἄνδρες ἀκμαῖοι καὶ νὰ εὑρεθοῦν νεκροὶ στὰ πεζοδρόμια. Μερικὰ δείγματα εἶναι τὰ πτώματα ποὺ ἀπεικονίζουν οἱ φωτογραφίες αὐτές.

Μὲ φορτηγὰ τοῦ Δήμου καὶ μὲ καροτσάκια μετεφέροντο τὰ πτώματα καὶ ἐτοποθετοῦντο ἔξω ἀπὸ τὰ νεκροταφεῖα, μέχρις ὅτου ἔλθει ἡ σειρά τους νὰ ταφοῦν σὲ μεγάλους ὁμαδικοὺς τάφους, τῶν 200, 300 καὶ 500 ἀκόμη νεκρῶν.

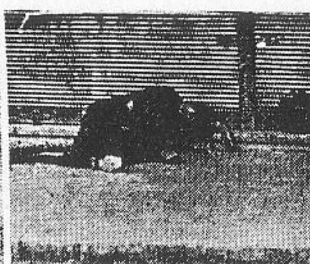

Στὸ νεκροταφεῖο ἀνοίγονται τάφοι γιὰ 500 νεκρούς. Τοποθετοῦνται κατὰ σειρὰς τὰ πτώματα τὸ ἕνα πάνω στὸ ἄλλο.
Τί μποροῦσαν νὰ κάμουν καὶ οἱ νεκροθάπται;

Γερόντισσες ποὺ πέθαναν ἀπὸ τὴν πεῖνα, ἔμειναν ἄταφες καὶ καταφαγώθηκαν ἀπὸ τὰ σκυλιά.

Ὁ ἥρως τοῦ Ἀλβανικοῦ μετώπου, ἡ μάννα ποὺ γυρνοῦσε νὰ βρῇ λίγο φαΐ γιὰ τὰ παιδάκια της καὶ ὁ ἀστυφύλακας ποὺ ἐξακολουθοῦσε νὰ φρουρῇ, ἔπεσαν νεκροὶ ἀπὸ ἀσιτία. Ἔτσι τοὺς βρῆκεν ἡ Ἀστυνομία.

ΦΡΙΚΗ! ΦΡΙΚΗ! Ἔσβυναν σιγά, σιγὰ καὶ σιγοπέθαιναν ἀπὸ τὴν πεῖνα. Ἡ ἀγωνία τοῦ θανάτου εἶναι ζωγραφισμένη στὰ πρόσωπά των. Αὐτὴ ὑπῆρξε ἡ νέα τάξη πραγμάτων τοῦ Χίτλερ, ποὺ νόμισε ὅτι ἔτσι θὰ ἔκαμπτε τὴν ψυχικὴ ἀντίσταση τῶν Ἑλλήνων.

(Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ, ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Β'.	ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1954	ΤΕΥΧΟΣ 38ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1954)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΓ.' Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗΝ (1941 - 1944)

10. Προσπάθειες διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν παιδιῶν.
11. Συμπεριφορὰ τῆς Ἀστυνομίας πρὸς τοὺς κομμουνιστάς.

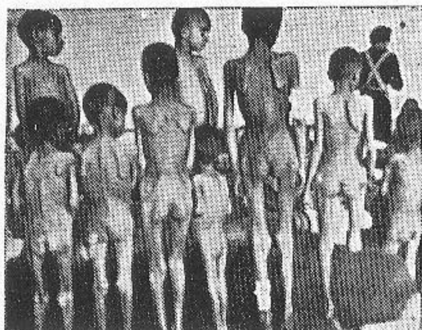
10. Προσπάθειες διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν παιδιῶν

Ἡ κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν περιῆλθον τὰ ἄθῷα θύματα τῆς θεομηνίας ποὺ εἶχε ὡς ἐπακόλουθο τὴν ἐπάρατο Κατοχὴ τῆς Ἑλλάδος, συνεκίνησεν ὅλους τοὺς ἐλευθέρους λαοὺς ποὺ ἤρχισαν νὰ στέλλουν μέσῳ τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ποσότητας διαφόρων τροφίμων. Ἔτσι ἄρχισαν νὰ λειτουργοῦν μερικὰ συσσίτια διὰ τὰ παιδιά, ποὺ εἶχον καταντήση σκελετοὶ καὶ ἦτο ἀδύνατον νὰ σταθοῦν στὰ πόδια τους. Οἱ παρακάτω φωτογραφίες δίνουν ἔντονη τὴν εἰκόνα τῶν ζωντανῶν πτωμάτων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

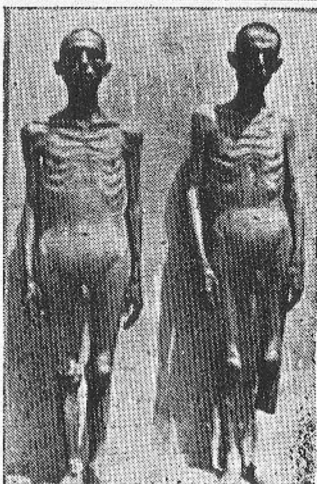

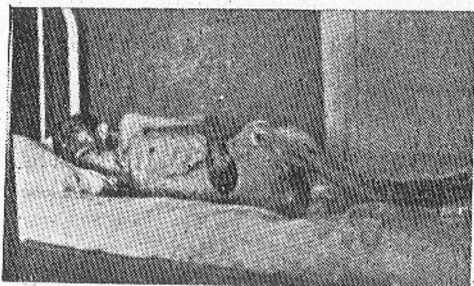
Ζωντανὰ πτώματα ξαπλωμένα στὰ κρεβάτια τῶν προχείρων Νοσοκομείων. Πόσα παιδιά! Πόσοι νέοι μπόρεσαν νὰ σωθοῦν;

Σκελετοί! Σκελετοί! Ἔτσι κατήντησαν ὅλοι οἱ Ἕλληνες.—Μὲ τὴν ψυχὴ ὅμως στὸ στόμα, δὲν προσκύνησαν τὸν κατακτητή.—Γελοῦσαν σαρκαστικὰ σὲ κάθε ἀτυχία τους καὶ ἐνθουσιάζονταν σὲ κάθε νίκη τῶν Συμμάχων

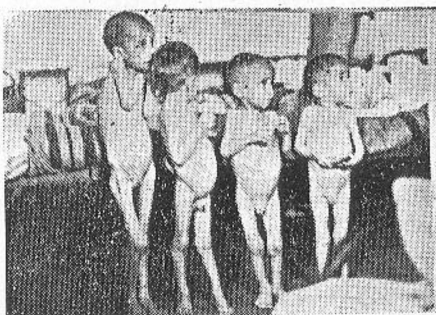
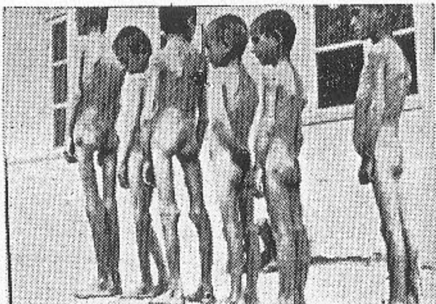

Ἀρχίζει ἡ περίθαλψη.—Πλύσιμο, ντύσιμο, ζεστὰ ροῦχα, λίγο φαγάκι.— Ἴσως σωθοῦν ἀπὸ τὴν καταιγίδα τοῦ φασισμοῦ καὶ χιτλερισμοῦ.

Ἄρχισαν νὰ ὀργανώνωνται μερικὰ συσσίτια καὶ νὰ δίδεται λίγο φαγί, λίγο γάλα, λίγα ρουχαλάκια στὰ παιδιὰ ἀπὸ τὴ συμμαχικὴ βοήθεια.

176

Ὅσα παιδάκια δὲν πέθαναν, συγκεντρώνονται σὲ πρόχειρα Νοσοκομεῖα, πλένονται, καὶ καταβάλλεται προσπάθεια νὰ μὴν πεθάνουν.—Ἀρχίζει νὰ ἐργάζεται ἔντονα ὁ διεθνὴς στρατὸς τῆς Σωτηρίας, ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρός.—Ἦτο φοβερό.—Δεῖτε πῶς ἔχουν γίνει τὰ παιδιὰ αὐτά! Πρισμένη ἡ κοιλιά τους καὶ σουρωμένο τὸ δέρμα τους ἀπὸ τὴν ἀσιτία.— Ἡ κόλασις τοῦ Δάντε δὲν ἔχει τέτοιες εἰκόνες.

11. Συμπεριφορὰ τῆς Ἀστυνομίας πρὸς τοὺς κομμουνιστὰς

Ἔτσι μέσα σὲ μιὰ κόλαση μέσα ἀπὸ ἀτέλειωτο πένθος καὶ λύπη ἐφθάσαμε στὸ 1943—1944. Τὰ μαρτύρια τῶν ἀστυνομικῶν ἔγιναν τρομερά, σὲ ἀφάνταστο σημεῖο. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἔγινε πλέον φανερό, ὅτι τὸ Ε.Α.Μ. ποὺ μέχρι τότε παρουσιάζετο σὰν Ἐθνικὸ Ἀπελευθερωτικὸ Μέτωπο, δὲν ἦταν τίποτε ἄλλο ἀπὸ μιὰ κομματικὴ ὀργάνωση ποὺ διεκήρυσσε μὲν ὅτι ἐπιζητοῦσε τὴν ἀπελευθέρωση ἀπὸ τὸν κατακτητή, ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα ἐπεδίωκε καὶ εἰργάζετο γιὰ σκοποὺς ξένους, γιὰ μιὰ ἐπανάσταση, ὄχι κατὰ τῶν κατακτητῶν, ἀλλὰ κατὰ τῆς Ἑλλάδος μὲ σκοπὸ τὴν ὑποδούλωσή της στὸν κομμουνισμό.

Ἡ Ἀστυνομία βρέθηκε τότε σὲ τρομερὸ δίλημμα. Τί ἔπρεπε νὰ κάμῃ; Νὰ ἐνισχύσῃ τὸ Ε.Α.Μ.; ἢ νὰ δράσῃ ἀνεξάρτητα μὲ γνώμονα τὸ συμφέρον καὶ μόνον τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν προστασία τῶν Ἑλλήνων;

Στὴν περίοδο αὐτὴ οἱ ἀστυνομικοί μας ἐπέδειξαν μιὰ διορατικότητα ἐξαιρετική. Τήρησαν πατριωτικώτερη στάση. Ἐνῷ ἐπροστάτευαν καὶ ἐνίσχυαν κάθε πρόσωπο ποὺ δροῦσε ἐναντίον τῶν κατακτητῶν χωρὶς νὰ ἐξετάσουν τὶς πολιτικὲς πεποιθήσεις του, παράλληλα στάθηκαν ἀντιμέτωποι καὶ στοὺς κατακτητὰς καὶ στοὺς κομμουνιστὰς ὁποιασδήποτε ἀποχρώσεως, ποὺ ἐγκληματοῦσαν εἰς βάρος τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν.

Αἱ πράξεις αὐτοθυσίας τῶν ἀστυνομικῶν μας κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν εἶναι ἄπειρες.

'Αρκεῖ νὰ θυμηθοῦμε τὰ περίφημα μπλόκα τῶν Γερμανῶν, ὁπότε τ' 'Αστυνομικὰ Τμήματα γίνονταν καταφύγια γιὰ τοὺς ἄνδρες ποὺ κινδυνεύουν νὰ συλληφθοῦν ὅμηροι, ἀρκεῖ νὰ σκεφθοῦμε ὅτι μόνον οἱ ἀστυνομικοὶ ἔσπευδαν νὰ σώσουν τοὺς ἐθνικόφρονας πολίτας, ποὺ οἱ ἐγκληματίες κομμουνισταὶ ἀπήγαγον συχνότατα καὶ ὁδηγοῦσαν στοὺς τόπους τῆς σφαγῆς, ἀρκεῖ τέλος νὰ σημειώσωμεν ὅτι συχνὰ ἔδωσαν καὶ μάχες οἱ μοναδικοὶ τότε ἄνδρες γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῆς ζωῆς μας, κατὰ τῶν ἐγκληματιῶν κομμουνιστῶν, ποὺ ἐπεδίωκαν νὰ τρομοκρατήσουν τοὺς πιστοὺς στὴν ἐθνικὴ ἰδεολογία πατριῶτες, οἱ ὁποῖοι δὲν δέχονταν νὰ δεθοῦν στὸ ἐγκληματικὸ ἅρμα τους.

Ἔτσι ἔπεσαν θύματα ἀρκετοὶ 'Αξιωματικοὶ καὶ ἀστυφύλακες ἀπὸ σφαῖρες κομμουνιστικὲς καὶ ἔβαψαν μὲ τὸ αἷμα τους τὰ πεζοδρόμια τῶν 'Αθηνῶν καὶ τῶν συνοικισμῶν γιὰ νὰ σώσουν τὴ ζωὴ τῶν πολιτῶν καὶ μαζὶ μ' αὐτοὺς τὴν κοινωνικὴ ἐλευθερία, τὴν κατάλυση τῆς ὁποίας τόσο τεχνικὰ παρεσκεύασε τὸ Ε.Α.Μ. μὲ τὴν καθοδήγηση τῶν ἐγκληματιῶν κομμουνιστῶν.

'Αλλ' ἂς ἐξετάσουμε λεπτομερέστερα καὶ εἰδικώτερα τὴν ἐθνικὴ δρᾶσι τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων 'Αθηνῶν κατὰ τὴν περίοδο τῆς κατοχῆς.

(Συνεχίζεται)

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1955)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΙΓ.' Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗΝ (1941 - 1944)

12.—Ἡ Ἀστυνομία ἔναντι τῶν Φασιστῶν, τῶν Ναζὶ καὶ τῶν Κομμουνιστῶν κατὰ τὸ 1941 μέχρι τῶν μέσων τοῦ 1942.
13.—Οἱ κομμουνισταὶ προπαρασκευάζουν καὶ ἀρχίζουν τὸν ἐμφύλιον πόλεμον.
14.—Ἐνίσχυσις τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ὑπὸ τῶν κατακτητῶν καὶ ἐκμετάλλευσις τούτου.
15.—Ποία ἡ στάσις τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κατὰ τὴν περίοδον 1943—1944.

12. Ἡ Ἀστυνομία ἔναντι τῶν Φασιστῶν, τῶν Ναζὶ καὶ τῶν Κομμουνιστῶν κατὰ τὸ 1941 μέχρι τῶν μέσων τοῦ 1942.

Ὅταν οἱ Γερμανοὶ εἰσήρχοντο εἰς τὰς Ἀθήνας ἦσαν σύμμαχοι μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν καὶ ἤρχοντο ὡς ἐλεθευρωταὶ καὶ τῶν κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι εἴτε ἦσαν κατάδικοι εἰς τὰς φυλακάς, εἴτε ἐτέλουν ἐν ἐκτοπισμῷ, εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου ἢ τῶν χώρων τῆς Ἀκροναυπλίας. Ἡ πρώτη πρᾶξις τῶν Γερμανῶν ἦτο ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν κομμουνιστῶν. Οὕτω οἱ ἐν ἐκτοπισμῷ τελοῦντες ἐπανῆλθον εἰς τὰς ἑστίας των, οἱ δὲ ἐν ταῖς φυλακαῖς ἠλευθερώθησαν. Οἱ ἴδιοι οἱ Γερμανοὶ ἠλευθέρωσαν τότε καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Κ.Κ.Ε. Νικόλαον Ζαχαριάδην, ὅστις ἦτο κατάδικος εἰς τὰς φυλακὰς Κερκύρας. Παραλλήλως ἐπετράπη εἰς τοὺς Βουλγάρους κομμουνιστὰς καὶ παρέλαβον ἀπὸ τὸν χῶρον ἐκτοπισμοῦ Ἀκροναυπλίας σημαίνοντας Ἕλληνας κομμουνιστάς.

Ἡ Ἀστυνομία ἐθεᾶτο καὶ παρηκολούθει τὰ διαδραματιζόμενα, φόβος δὲ συνεῖχε τὰ μέλη αὐτῆς, διότι ἔβλεπον ὅτι τρεῖς Φασιστικοὶ ὀργανισμοὶ ἡ Ἰταλία τοῦ Μουσσολίνι, ἡ Γερμανία τοῦ Χίτλερ καὶ ἡ ΚΟΜΙΝΤΕΡΝ, συνειργάζοντο κατὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς μοναδικῆς τότε συμμάχου της, τῆς Ἑλλάδος. Τὸ μέλλον διεγράφετο μελανόν. Ἦτο ἐνδεχόμενον ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἡ Ἑλλὰς νὰ διαμελισθῇ καὶ ἡ Ἰταλία νὰ λάβῃ ὡς δῶρον ἀπὸ τὸν Χίτλερ διὰ τὴν ἀφοσίωσίν της, ἀνάλογον μερίδιον πρὸς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔλαβεν ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις, ἀπὸ τὴν Πολωνίαν. Καὶ ὅμως οἱ Ἕλληνες ἀστυνομικοὶ δὲν ἐκάμφθησαν καὶ τότε. Ἤρχισαν νὰ λαμβάνουν θέσιν ἐναντίον τῶν τριῶν Φασισμῶν τοῦ Χίτλερ, τοῦ Μουσσολίνι καὶ τοῦ Κομμουνισμοῦ. Παρηκολούθουν τὰς κινήσεις τῶν τριῶν συνεργαζομένων συγκροτημάτων καὶ ἀντελήφθησαν ὅτι οἱ Ἕλληνες κομμουνισταὶ μολονότι ἠλευθερώθησαν ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς δὲν συνεπάθουν καθ' ὁλοκληρίαν τὸν Ἰταλικὸν φασισμὸν καὶ ἐστρέφοντο κατὰ τῶν Ἰταλῶν οὐχὶ ὅμως καὶ κατὰ τῶν Γερμανῶν, διότι ὁμολογουμένως τὸ Γερμανοσοβιετικὸν σύμφωνον εἶχε προκαλέσει γενικὴν ἀναστάτωσιν εἰς τὴν ὅλην πορείαν καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο νὰ εὕρῃ προσανατολισμὸν τῶν κατευθύνσεών του. Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1941 κηρύσσεται ὁ πόλεμος τῶν Γερμανῶν κατὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Οἱ ἐδῶ Γερμανοὶ σπεύδουν ν' ἀνεύρουν καὶ συλλάβουν τοὺς Ἕλληνας κομμουνιστὰς τοὺς ὁποίους εἶχον οἱ ἴδιοι ἀπελευθερώσει καὶ ζητοῦν τὴν συνδρομὴν τῆς Ἀστυνομίας.

Ἀλλὰ οἱ ἀστυνομικοὶ ἀδιαφοροῦν, Ἀδιαφοροῦν διότι, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις εἶναι ὑποχρεωμένη πλέον νὰ πολεμήσῃ παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Συμμάχων καὶ τῆς Ἑλλάδος, διότι οἱ κομμουνισταὶ τῶν Ἀθηνῶν πρέπει κατ' ἀνάγκην νὰ ἐνθυμηθοῦν

τὴν φορὰν αὐτὴν ὅτι εἶναι Ἕλληνες καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι Ἕλληνες δὲν δύνανται νὰ παραδοθοῦν ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Ἀστυνομίαν εἰς χεῖρας τῶν κατακτητῶν. Ἔτσι, ὅλοι οἱ ἀστυνομικοί, οἱ ὁποῖοι ἄλλοτε εἶχον ἀναλάβει τὴν δίωξιν τῶν ἐπιδιωκόντων τὴν βιαίαν ἀνατροπὴν τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος διασκορπίζονται εἰς διαφόρους Ὑπηρεσίας καὶ ἐπιδεικνύουν ὄχι μόνον ἀδράνειαν ἀλλὰ καὶ ἀνυπακοὴν εἰς τὰς διαταγὰς καὶ ἀπειλὰς τῶν κατακτητῶν νὰ συλλάβουν κομμουνιστὰς καὶ νὰ τοὺς παραδώσουν εἰς αὐτούς, ἀπ' ἐναντίας μάλιστα διευκολύνουν τὴν ἀπόκρυψιν καὶ διαφυγὴν τούτων.

Γερμανοὶ ἀστυνομικοὶ (Γκεσταμπὸ) διαμαρτύρονται καὶ ἀπειλοῦν ἀκόμη τοὺς Ἕλληνας ἀστυνομικοὺς ἀλλ' οὐδεὶς κλονίζεται, οὐδεὶς παραδίδει Ἕλληνας εἰς τοὺς κατακτητάς. Τὸ ἔτος 1941 λήγει καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὸ ἔτος 1942, ὁπότε νέα φάσις παρουσιάζεται, διότι ἀρχίζουν νὰ ἐμφανίζωνται αἱ πρῶται ἐνεργητικαὶ ἐκδηλώσεις Ἐθνικῆς ἀντιστάσεως. Κατὰ τὴν Ἐθνικὴν ἑορτὴν τοῦ 1942, ὁ λαὸς ἀνεξαρτήτως κοινωνικῶν πεποιθήσεων συγκροτεῖ διαδηλώσεις εἰς τὰς κεντρικὰς ὁδούς, παρὰ τὰς ἀπαγορευτικὰς διαταγὰς τῶν κατακτητῶν. Διατάσσεται ἡ ἀστυνομία νὰ τὰς διαλύσῃ, ἀλλ' ἀρνεῖται καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ θεῶνται μ' εὐχαρίστησιν τὴν πρώτην αὐτὴν ἐνεργητικὴν ἐκδήλωσιν Ἐθνικῆς ἀντιστάσεως. Ἰταλοὶ καὶ Γερμανοὶ Ἀξιωματικοὶ ραπίζουν Ἕλληνας ἀστυνομικούς, ἀλλ' οὐδεὶς κινεῖται κατὰ τῶν διαδηλωτῶν. Ἐξ ἀφορμῆς τῶν περιστατικῶν τούτων ἐγένετο τότε ἐπίσημος δήλωσις τῆς Ἀστυνομίας πρὸς τοὺς κατακτητὰς ὅτι αὕτη ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ καὶ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ ἐπεμβαίνῃ, ὁσάκις λαμβάνουν χώραν πατριωτικαὶ ἐκδηλώσεις, περιοριζομένη μόνον εἰς τὴν δίωξιν τῶν κοινῶν ἐγκληματιῶν. Τοῦτο ἠναγκάσθησαν νὰ τὸ παραδεχθοῦν οἱ κατακτηταί. Τὴν τακτικὴν αὐτὴν ἔναντι τῶν κομμουνιστῶν ἀκολουθεῖ ἡ Ἀστυνομία μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως, μολονότι τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα διὰ τῶν διαφόρων ὀργανώσεών του ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ 1942 μετέτρεψεν τὸν Ἐθνικὸν ἀγῶνα, εἰς κοινωνικὸν τοιοῦτον, μὲ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα πολλαπλῶς ἔβλαψαν τὴν Ἑλλάδα.

13. Οἱ κομμουνισταὶ προπαρασκευάζουν καὶ ἀρχίζουν τὸν ἐμφύλιον πόλεμον

Ἀπὸ τὸ 1942 αἱ κομμουνιστικαὶ ὀργανώσεις ἀνασυγκροτοῦνται ὡς ὀργανώσεις ἐπαναστατικαί, μὲ συνθήματα ἐθνικοαπελευθερωτικὰ καὶ κοινωνικά. Κατὰ τὸ στάδιον αὐτὸ τῆς ἀνασυγκροτήσεώς των ἀναπετοῦν τὴν Σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τῶν κατακτητῶν καὶ καλοῦν πρὸς συνεργασίαν τοὺς Ἕλληνας ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν πεποιθήσεων. Πρὸς τοῦτο καὶ ἵνα μὴ δώσουν ὑπόνοιαν εἰς τοὺς ἐθνικόφρονας πολίτας, ὅτι τοὺς παρασύρουν πρὸς τὴν κομμουνιστικὴν ἰδεολογίαν, ἱδρύουν τὴν ὀργάνωσιν ὑπὸ τὸν τίτλον Ἐθνικὸν Ἀπελευθερωτικὸν Μέτωπον (Ε.Α.Μ.) ἡ ὁποία εἶναι ἀνεξάρτητος τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀλλὰ πλαισιοῦται ἀπὸ δοκιμασμένους κομμουνιστὰς ὡς ἡγετικὰ στελέχη. Παραλλήλως ὡς στρατιωτικὴ ὀργάνωσις ἱδρύεται ὁ Ἑλληνικὸς λαϊκὸς ἀπελευθερωτικὸς στρατὸς (Ε.Λ.Α.Σ.) μὲ τὰ αὐτὰ συνθήματα καὶ μὲ τὸν σκοπὸν τὴν ἔναρξιν ἀνταρτοπολέμου κατὰ τῶν κατακτητῶν. Τέλος ἐντὸς τῶν πόλεων συγκροτοῦνται καὶ αἱ ὀργανώσεις Ἐθνικὴ Πανελλήνιος ὀργάνωσις νέων (Ε.Π.Ο.Ν.) καὶ ἡ ὀργάνωσις προστασίας λαϊκοῦ ἀγῶνα (Ο.Π.Λ.Α.) τῆς ὁποίας ἁρμοδιότης ἦτο ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τοῦ Ε.Α.Μ. τῶν σχετικῶν μὲ θανάτωσιν ἀντιφρονούντων ἢ ἀντιδρώντων εἰς τὰς ἀνωτέρω κομμουνιστικὰς ὀργανώσεις ἀτόμων κλπ.

Αἱ ὀργανώσεις αὗται ἀνησυχοῦν τοὺς ἀστυνομικούς, οἱ ὁποῖοι κατέχουν τὰ μυστικὰ τῶν κομμουνιστικῶν μεθόδων, διότι βλέπουν ὅτι ταχέως ἀνδρούμεναι αὗται θὰ ἐπιδιώξουν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου, προκαλοῦσαι ἐμφύλιον πόλεμον καὶ τρομοκρατίαν.

Καὶ δὲν διεψεύσθησαν. Λήγοντος τοῦ ἔτους 1942 καὶ ἀπὸ τῶν πρώτων μηνῶν τοῦ 1943 οἱ σκοποὶ τοῦ Ε.Α.Μ., Ε.Λ.Α.Σ., Ε.Π.Ο.Ν., Ο.Π.Λ.Α., γίνονται πλέον συγκεκριμμένοι. Δὲν περιορίζονται εἰς τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος, ἀλλὰ ρίπτουν συνθήματα καθαρῶς κομμουνιστικά.

Πάντα μὴ ἀσπαζόμενον τὰ συνθήματα αὐτὰ θεωροῦν ἐχθρὸν καὶ τὸν καταδικάζουν ἐξοντωτικῶς.

Κηρύσσεται πλέον ἐπισήμως **ὁ ἐμφύλιος πεόλεμος**. Τὸ Ε.Α.Μ., Ε.Λ.Α.Σ., Ο.Π.Λ.Α., δὲν ἀνέχονται τὴν ὕπαρξιν οἱασδήποτε ἄλλης ἀνταρτικῆς ἀπελευθερωτικῆς ὀργανώσεως ἢ ὁμάδος. Ἡ Ε.Κ.Α. τοῦ Συνταγματάρχου Ψαρροῦ καὶ ὁ Ε.Δ.Ε.Σ. τοῦ Στρατηγοῦ Ζέρβα καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἐθνικαὶ ὁμάδες ἀνταρτῶν ἐν Πελοποννήσῳ κηρύσσονται ὑπὸ διωγμὸν καὶ ἐξόντωσιν. Ὁ Συνταγματάρχης Ψαρρὸς σφάζεται ἀπὸ τὸν Ε.Λ.Α.Σ., δολίως καὶ διαλύεται τὸ σύνταγμά του. Αἱ ἐν Πελοποννήσῳ ὁμάδες διαλύονται πᾶσαι καὶ φονεύονται οἱ ἀρχηγοί των. Ὁ Ζέρβας πλήττεται ἐπανειλημμένως ἀλλὰ κατορθώνει νὰ συγκρατηθῇ καὶ νὰ δράσῃ εἰς Ἤπειρον. Εἰς τὰς Ἀθήνας ἐξαπολύεται τρομοκρατία διὰ συλλήψεων ἐθνικοφρόνων πολιτῶν.

Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ὀξύνεται καὶ ἐντείνεται. Οἱ κομμουνισταὶ διὰ τῶν ὀργανώσεών των ΕΑΜ, ΕΛΑΣ, ΕΠΟΝ, ΟΠΛΑ, προπαρασκευάζουν δραστηρίως τὴν ἐξέγερσιν διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας. Οἱ κατακτηταί, ὡς ἀντίπαλοί των, καταλαμβάνουν δευτερεύουσαν θέσιν, διότι κύριος ἐχθρὸς θεωρεῖται ὁ Ἕλλην ἐθνικόφρων καὶ αὐτὸς δέον τελικῶς νὰ καταβληθῇ.

14. Ἐνίσχυσις τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ὑπὸ τῶν κατακτητῶν καὶ ἐκμετάλλευσις τούτου

Οἱ κατακτηταὶ Ἰταλοὶ καὶ Γερμανοί, καὶ ἰδίᾳ οἱ Γερμανοί, διαγνώσαντες ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τοὺς πραγματικοὺς σκοποὺς τοῦ ΕΑΜ, ΕΛΑΣ, ὄχι μόνον ἠνέχθησαν τὰς ὀργανώσεις αὐτάς, ἀλλ' ἐμμέσως τὰς ἐβοήθησαν ποικιλοτρόπως.

Σημαίνοντες κομμουνισταὶ περιελθόντες εἰς χεῖρας των ἀφέθησαν ἐλεύθεροι ἢ τοῖς ἐδόθησαν εὐκαιρίαι νὰ δραπετεύσουν. Εἰς περιπτώσεις ἀπαγωγῶν Ἑλλήνων ἐθνικιστῶν, ἐνῷ ἠδύναντο οἱ Γερμανοὶ νὰ ἐπιτύχουν ἄμεσον ἀπελευθέρωσιν, ἄφηνον νὰ γίνουν οἱ φόνοι, ἵνα ἐντείνεται ὁ ἐμφύλιος πόλεμος.

Παραλλήλως συνεκρότησαν διὰ τὴν δίωξιν τῶν κομμουνιστῶν διαφόρους ὀργανώσεις, δῆθεν ἐθνικιστικάς, ἐνῷ πράγματι ἦσαν συγκροτήματα Ἑλλήνων κακοποιῶν, εἰδικῶς ἐκπαιδευομένων ὑπὸ τῶν Γερμανῶν κατὰ τὸ πρότυπον τῶν Ἒς—Ἒς κλπ. διὰ τὴν διάπραξιν φόνων τῶν κομμουνιστῶν ἢ τῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν πρακτόρων τῶν Συμμάχων καὶ ἐνέτειναν οὕτω τὸν ἐμφύλιον πόλεμον. Ἔτσι ὁ ἐμφύλιος πόλεμος ἔλαβε μορφὴν ἀλληλοσφαγῆς λήγοντος τοῦ 1943 καὶ τὸ 1944.

Ἡ τότε κατοχικὴ Κυβέρνησις εὑρέθη εἰς μίαν κατάστασιν τοιαύτην, ἡ ὁποία ἐπέβαλε τὴν προστασίαν τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν ἀπὸ τῶν ἐγκλημάτων τῶν κομμουνιστῶν. Ἐζήτησεν λοιπὸν ὅπλα ἀπὸ τοὺς Γερμανούς, ἵνα συγκροτήσῃ Τάγματα Ἀσφαλείας ἀπὸ ἐθνικόφρονας πολίτας καὶ προστατεύσῃ τὰς πόλεις. Οἱ Γερμανοὶ ἔδωσαν ὅπλα, διότι οὕτω ἐνέτεινον τὸν ἐμφύλιον πόλεμον καὶ εἶχαν ὠφέλη, δεδομένου ὅτι, οὕτω δὲν θὰ ἔμενε πλέον καιρὸς εἰς τοὺς Ἕλληνας νὰ δράσουν εἰς εὐρεῖαν κλίμακα κατ' αὐτῶν. Τὸ ἂν τὰ Τάγματα Ἀσφαλείας ὠφέλησαν ἢ ἔβλαψαν τὴν Ἑλλάδα θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ κριθῇ πολὺ βραδύτερον. Πάντως τὰ Τάγματα Ἀσφαλείας ἀπετέλεσαν ἀντίδρασιν εἰς τὰ ἐγκλήματα τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἂν μὴ τὶ ἄλλο ἐμάκρυναν τὸν χρόνον τῆς κομμουνιστικῆς ἐξεγέρσεως ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Ἑλλάδος. Οὕτω ἐν μέσῳ ἀλληλοσφαγῶν, τρομοκρατίας καὶ πλήρους συγχίσεως ἐφθάσαμεν εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἀθηνῶν τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1944.

15. Ποία ἡ στάσις τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κατὰ τὴν περίοδον 1943—1944

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 1943—1944, τῆς προπαρασκευῆς δηλαδὴ τῆς ἐξεγέρσεως ὑπὸ τῶν ὀργανώσεων Κ.Κ.Ε., ΕΑΜ, ΕΛΑΣ, ΟΠΛΑ, διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας εἰς Ἀθήνας, ἡ Ἀστυνομία Ἀθηνῶν ἐδοκιμάσθη σκληρῶς.

Ὅλοι γενικῶς οἱ ἀστυνομικοὶ παρέμειναν πιστοὶ εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἀντιδράσεως (σαμποτὰζ) πρὸς πᾶσαν διαταγὴν τῶν Γερμανῶν καὶ τῆς προστασίας τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν τῶν διωκομένων ὑπ' αὐτῶν, ἀδιακρίτως κοινωνικῶν πεποιθήσεων. Ἀπετέλει ἀρχὴν νὰ μὴ παραδίδεται εἰς τοὺς Γερμανούς, Ἕλλην πολίτης (ἐξαιρουμένων τῶν κοινῶν ἐγκληματιῶν τῶν συνεργαζομένων μὲ τοὺς Γερμανοὺς καὶ ὑπηρετούντων εἰς Ἓς - Ἓς κλπ.), οἱονδήποτε ἀδίκημα καὶ ἂν διέπραξε καὶ ὑπὸ οἱονδήποτε πρόσχημα.

Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν τρομοκρατῶν κομμουνιστῶν τῆς ΟΠΛΑ καὶ τοῦ ΕΛΑΣ οἱ ὀρθῶς σκεπτόμενοι ἀστυνομικοί, πιστοὶ εἰς τὸ καθῆκον των, ἄφοβοι καὶ συνετοὶ ἐτάχθησαν παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἀόπλων καὶ ἀνυπερασπίστων ἐθνικιστῶν πολιτῶν καὶ διεκήρυξαν ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψουν οὐδεμίαν ἐγκληματικὴν ἐνέργειαν κατ' αὐτῶν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν συμφωνοῦν μὲ τοὺς κομμουνιστάς. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου ἔπεσαν ἀρκετοὶ ἀστυνομικοὶ ἀνήκοντες ἰδίᾳ εἰς τὸ Μηχανοκίνητον Τμῆμα τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν.

(Συνεχίζεται)

Ἀποτελεῖ ὑψίστην τιμὴν διὰ τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων καὶ τὸ Περιοδικὸν «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» ἡ ἔξοχος κριτικὴ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Χίου Παντελεήμονος Φωστίνη, τὴν ὁποίαν ἀναδημοσιεύομεν εἰς τὸ παρὸν τεῦχος καὶ τὴν ὁποίαν παρακαλοῦνται, ὅπως ἀναγνώσουν μετὰ προσοχῆς ἅπαντες οἱ κ.κ. Βαθμοφόροι συνδρομηταί μας καὶ βέβαιοι ὄντες ὅτι προσφέρουν ὑψίστην ὑπηρεσίαν εἰς τὸ Σῶμα, καταβάλλουν πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐγγραφὴν ὡς συνδρομητῶν τοῦ Περιοδικοῦ, ὅλων γενικῶς τῶν ἀστυνομικῶν καὶ προπαντὸς ὅλων τῶν Βαθμοφόρων.

Ἀστυνομικοὶ μὴ παρακολουθοῦντες τὸ Περιοδικόν μας διαπράττουν βαρύτατον σφάλμα κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ των καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

182

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ, ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Γ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955 | ΤΕΥΧΟΣ 41ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1955)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΙΓ.' Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗΝ (1941 - 1944)

16. Ἐγκλήματα τῶν κατακτητῶν κατὰ τῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν

Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς κατοχῆς ἤρχισαν τὰ ἐγκλήματα τῶν Φασιστῶν καὶ τῶν Ναζὶ κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Κατὰ τὰ ἔτη ὅμως 1943 μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως ἔφθασαν στὸ κατακόρυφον.

Ἔτσι ὡσὰν νὰ μὴ ἤρκη, τὸ μαρτύριον τῆς πείνης, ὁ κατακτητής, κακοῦργος, ἄσπλαχνος, βάναυσος, βασανιστὴς καὶ σκληρός, προσέθεσε καὶ τὸ ἔγκλημα.

Τὸ εἰδικὸν φωτογραφικὸν συνεργεῖον τῆς Ἀστυνομίας κατώρθωσε νὰ λάβη φωτογραφίας ἀνατριχιαστικὰς τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν. Μίαν σειρὰν τοιούτων φωτογραφιῶν παραθέτομεν κατωτέρω:

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΓΑΝΤΕΣ

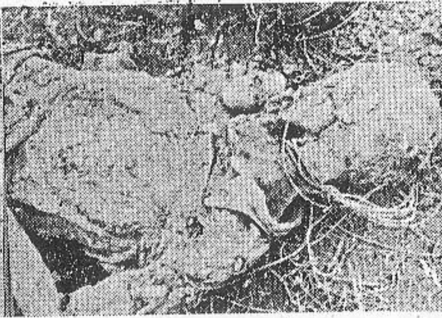
Ὁ ἥρως Συνταγματάρχης, ὀργανωτὴς τῆς Ἐθνικῆς ἀντιστάσεως, πέφτει μαχόμενος ἡρωϊκῶς στὴν ὁδὸν Πατησίων κάτω ἀπὸ τὶς σφαῖρες ὁλοκλήρου ἀποσπάσματος Ἰταλῶν Καραμπινιέρων. Ἡ φωτογραφία τὸν παρουσιάζει νεκρὸν εἰς τὸ ἰατροδικαστικὸν ἐργαστήριον.

Ἰδοὺ πῶς ἐβασανίζοντο οἱ ἥρωες τῆς ἀντιστάσεως. Φρικτὰ μαρτύρια, ἀπάνθρωπα ἐγκλήματα. Ἦταν τὰ μέσα τῆς νέας τάξεως πραγμάτων τῶν ὑπανθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἐφιλοδόξησαν νὰ κυβερνήσουν τὸν Κόσμον... τὸν Ἐλεύθερον Κόσμον!

Οἱ μάρτυρες πρὶν ἀκολουθήσουν τὸν δρόμον τοῦ Γολγοθᾶ ἔγραφαν τὴν διαθήκη τους πάνω στοὺς τοίχους καὶ στὶς πόρτες τῆς φυλακῆς των.

Σπαράζει ἡ καρδιὰ τῆς μάννας στὸ ἀντίκρυμα τοῦ παιδιοῦ της ποὺ τὸ σκότωσαν οἱ Γερμανοί.

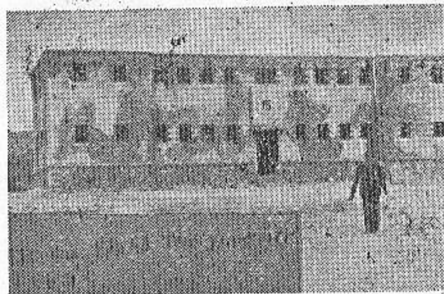
Τὸν ἀπαγχόνησαν καὶ τὸν ἄφησαν βορὰ στὰ ὄρνεα. Δὲν ὑπάρχει ἀπαισιότερο ἔγκλημα ἀπὸ τὸ ν' ἀφήνης ἄταφο ἕνα πτῶμα.

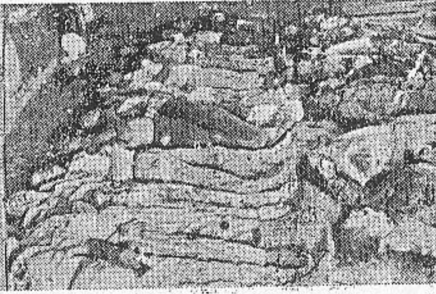
Τὴν 11/11/943 ἐδολοφονήθη διὰ στραγγαλισμοῦ μέσα στὸ δωμάτιό του ὁ Πρέσσας Κωνσταντῖνος καὶ ἐληστεύθη. Ἡ ἀστυνομία ἐνήργησεν δραστηρίως καὶ ἀνεκάλυψε τὸν δράστην, ὅστις ἦτο Ἰταλός.

Τὴν 22/1/944 εὑρέθη νεκρὰ εἰς τὸν κοιτῶνα της φέρουσα εἰς τὸν λαιμόν της βρόγχον ἐκ λευκοῦ τεμαχίου ὑφάσματος, ἡ Περάκη ἢ Πιεράκου Ἀσημίνα. Ὁ δράστης ἦτο Ἰταλὸς στρατιώτης.

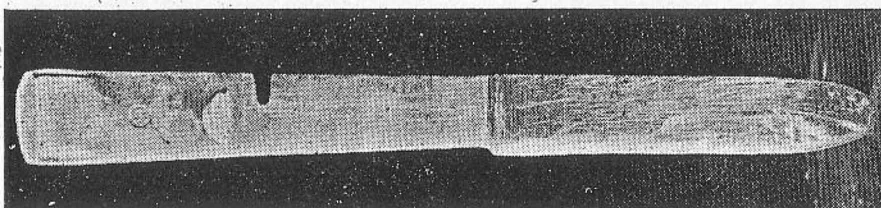

ΧΑΙΔΑΡΙ! Τὸ ἄντρον τῶν μαρτυρίων καὶ τῶν βασάνων. Ἡ κόλασις τοῦ Δάντη ὠχριᾷ μπρὸς στὰ ὅσα συνέβησαν μέσα σ' αὐτό.

Τοὺς ἅρπαξαν ἀπὸ τὰ κρεβάτια μὲ τὶς πιζάμες καὶ τοὺς τουφέκισαν γιὰ παραδειγματισμό, οἱ ἀνδρεῖοι τοῦ Χίτλερ!

Ἀπαίσιοι λησταὶ τὴν 5-11-943 ἐφόνευσαν στὸ σπίτι των, τὸν ἰατρὸν Μοσχίδην, τὴν γυναίκα του καὶ τὴν ὑπηρέτριά των. Τοὺς κατέσφαξαν μὲ μαχαῖρι, ποὺ ἔφερε τὸν ἀγκυλωτὸ σταυρό. Οἱ δρᾶσται ἔμειναν ἄγνωστοι γιατὶ ἦσαν Γερμανοί.

Νὰ καὶ μία σειρὰ φωτογραφιῶν γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν θαρραλέων ποὺ ἔπεσαν ἀπὸ τὶς σφαίρες τῶν Γερμανῶν

ΣΤΕΛ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ	ΜΑΝΤ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ	ΜΑΡΤ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ	ΣΙΝΑ ΦΡΑΓΓΕΑ
Β. ΝΙΚΟΛΕΤΟΠΟΥΛΟΥ	Μ. ΜΕΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΥ	ΑΝΝΑ ΜΠΟΝ	Α. ΝΙΚΟΛΕΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΙΩΑΝ. ΜΑΡΝΕΡΗΣ	ΑΝΔΡ. ΚΑΒΑΦΑΚΗΣ	ΓΕΩΡΓ. ΤΑΝΝΗΣ	ΑΝΑΣΤ. ΣΚΑΛΗΟΣ
ΧΡ. ΣΠΑΝΟΣ	ΑΝ. ΓΕΩΡΓΑΛΑΣ	ΑΡΙΣΤ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ	ΓΕΩΡΓ. ΜΠΙΛΗΣ

Μαννάδες, σύζυγοι, πατέρες, ἀδελφοί, παιδιά, ψάχνουν νὰ βροῦν τὰ κομματιασμένα ἀπὸ τὶς σφαῖρες τῶν πολυβόλων κορμιὰ τῶν δικῶν τους, ποὺ τοὺς σκότωσαν οἱ Γερμανοί.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ, ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Γ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1955 | ΤΕΥΧΟΣ 43ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1955)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

ΙΔ.' ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

«Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Κάϊν· ποῦ εἶναι ὁ Ἄβελ ὁ ἀδελφός σου; Τί ἔκαμες; Ἡ φωνὴ τοῦ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρὸς ἐμὲ ἐκ τῆς γῆς».
(Γένεσις 4: 9, 10)

Πλησίαζαν οἱ μέρες ποὺ ἡ Ἑλλάδα μας θὰ ἦταν καὶ πάλιν ἐλεύθερη. Τὰ μηνύματα ἔρχονταν τὸ ἕνα πίσω ἀπ' τ' ἄλλο. Ἡ Ἐθνικὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶχε φθάσει στὴν Ἰταλία. Ἡ Γερμανία κατέρρεε ραγδαίως. Οἱ Γερμανοὶ ἑτοιμάζοντο ν' ἀποσυρθοῦν πρὸς τὰ Βόρεια.

Ὁ Ἕλλην Στρατιωτικὸς Διοικητὴς εἶχε κιόλας ἐγκατασταθῆ στὴν Ἀθήνα μέσα στὸ οἴκημα τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως καὶ ἔδινε διαταγές.

Ἡ ἀγωνία τῶν πολιτῶν εἶχε φθάσει στὸ ἀπροχώρητο. Τί θὰ γινόταν τὶς μέρες ἐκεῖνες τοῦ Σεπτεμβρίου 1944; Οἱ Γερμανοὶ θ' ἀποχωροῦσαν ὁμαλὰ ἢ μήπως τίναζαν στὸν ἀέρα τὰ πάντα, ὅπως εἶχαν κανονίσει; Θὰ ἐσώζετο ἡ λίμνη τοῦ Μαραθῶνος; Ὕστερα ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, πῶς θὰ ἐφέροντο οἱ ἐλασῖτες καὶ οἱ κομμουνισταὶ τῆς ΟΠΛΑ; Μήπως συνέχιζαν τὶς σφαγὲς τῶν Ἐθνικοφρόνων ποὺ εἶχαν ἀρχίσει ἀπὸ τὸ 1943 καὶ μέσα στὴν Πρωτεύουσα, ὅπως ἔκαναν στὶς Ἐπαρχίες καὶ στὰ Περίχωρα τῶν Ἀθηνῶν;

Ὁ τελευταῖος Γερμανὸς στρατιώτης ἀνέβηκε στὶς 11 Ὀκτωβρίου 1944 στὴν Ἀκρόπολη καὶ κατέβασε τὴ σημαία μὲ τὴ σβάστικα τὴν τύλιξε στὸν ὦμο του καὶ ἔφυγε ἀπὸ τὰ Ἱερὰ Ἑλληνικὰ μνημεῖα. Ἡ κατοχὴ τῆς βίας καὶ τοῦ τρόμου ἔληξε.

Μέσα στὶς ἀγωνιώδεις αὐτὲς στιγμὲς ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἀποτελοῦσε τὴ μοναδικὴ ἐλπίδα καὶ παρηγοριὰ γιὰ τοὺς τιμίους Ἕλληνας. Τὴ χωροφυλακὴ εἶχαν κατορθώσει οἱ κομμουνισταὶ μὲ τὶς συκοφαντίες των, νὰ τὴν ἐξουδετερώσουν σχεδὸν τελείως.

Κόρες τῶν Ἀθηνῶν μεταφέρουν σὲ ἐπίσημη τελετὴ τὴν Κυανόλευκο στὸν Ἱερὸ βράχο τῆς Ἀκροπόλεως.

Τότε ἀκριβῶς οἱ ἀστυνομικοί μας ἔδειξαν, ὅτι οἱ ἔννοιες τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ καθήκοντος, ἀποτελοῦσαν τὸ φρούριο, τὸ ὁποῖο πλαισιωμένο μὲ τὰ ἴδια τους τὰ στήθη, ἐπρόκειτο ν' ἀντισταθῇ στὸν ἐχθρὸ τοῦ Νόμου, τῆς Τάξεως καὶ τῆς κοινωνικῆς Ἐλευθερίας.

Τέλος, ἡ ἡμέρα τῆς λευτεριᾶς ξεφάντωσε στὴν Πρωτεύουσα. Ἦταν ἡ 12 Ὀκτωβρίου 1944. Στὶς 10 ἡ ὥρα, ἡ Ἀθήνα λουσμένη στὸ φθινοπωρινὸ ἥλιο μέσα σ' ἕνα φῶς ποὺ ὅλα τὰ ἔκαμε νὰ λάμπουν, ἔννοιωσε νὰ πνέῃ σιγὰ - σιγὰ τὸ ἀεράκι τῆς λευτεριᾶς καὶ σὲ λίγο μέσα σ' ἕνα παραλήρημα χαρᾶς ξεπετάχτηκαν στὶς ταράτσες, στοὺς ἐξῶστες, στὰ παράθυρα, στοὺς δρόμους, χιλιάδες σημαῖες Ἑλληνικές, ποὺ ὁ ἀγέρας πλέον τῆς λευτεριᾶς, τὶς ἔκαμε νὰ κυματίζουν περήφανες.

Καὶ ὅμως, στὸν ἱστὸ τῆς Ἀκροπόλεως, ἐξακολουθοῦσε νὰ κυματίζῃ ἀκόμη πλάγι στὴν κυανόλευκη, ἡ κόκκινη σημαία μὲ τὴ Σβάστικα τοῦ Ναζισμοῦ. Ὅλων τὰ βλέμματα ἦταν ἐστραμμένα ἐκεῖ.

Περίμεναν νὰ δοῦν ἐκεῖνο, ποὺ τόσα χρόνια λαχταροῦσαν. Καὶ ἀπόλαυσαν τὴ στιγμή, ὅπου ἄρχισε σιγὰ - σιγὰ νὰ κατεβαίνῃ τὸ Χιτλερικὸ σύμβολο, ὁριστικὰ πλέον τούτη τὴ φορά.

Ἔ! τότε, σ' ὅλη τὴν Ἀθήνα ξέσπασε ἕνας ἀλλαλαγμός. Ὅλοι ἔκλαιγαν, ἀγκαλιάζοντο καὶ ἐφιλοῦντο. Σὲ κάθε Δημόσια Ὑπηρεσία ἐγίνετο καὶ μιὰ τελετή. Ἡ καμπάνες τῶν ἐκκλησιῶν ἄρχισαν νὰ χτυποῦν. Τὶς στιγμὲς ἐκεῖνες τῆς χαρᾶς, εἴδαμε καὶ τὰ δύο τελευταῖα Γερμανικὰ Τὰνκς νὰ φεύγουν ἀπ' τὴν Ἀθήνα ὁλοταχῶς, σέρνοντας πίσω τους τὶς κατάρες χιλιάδων ψυχῶν, ἡρωϊκῶν καὶ ἀθώων Ἑλλήνων.

Ὁ στύλος ὅπου εἶχε ἀνυψωθῆ ἡ χιτλερικὴ σημαία ἔσπασε καὶ ἔπεσε κατὰ γῆς. Στὸν ἱστὸ ποὺ ἐστήθη τότε, ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος ἔκαμε τὴν ἔπαρση τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας. Δάκρυα χαρᾶς πλημμύρισαν τὰ μάτια ὅλων τῶν Ἐλευθέρων Ἑλλήνων.

Τότε ἀκριβῶς δόθηκε ἡ πρώτη ἐλεύθερη διαταγὴ τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ στὴν Ἀστυνομία νὰ κινήσῃ περιπόλους. Καὶ κινήθησαν οἱ ἀστυνομικοί μας σὲ περιπόλους, ὡπλισμένοι μὲ αὐτόματα καὶ μὲ πολεμικὰ ὅπλα ποὺ τοὺς εἶχαν σταλῆ ἀπὸ τοὺς Συμμάχους ἐγκαίρως, ἀλλὰ ὁ λαὸς ἑνωμένος σ' ἕνα παραλήρημα

Μόλις ἔφυγαν οἱ κατακτηταὶ ὁ λαὸς πῆγε στὸ Μνημεῖο τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου καὶ γονατιστὸς κατέθεσε στέφανο γιὰ τοὺς ἀφανεῖς ἥρωας τῆς Κατοχῆς καὶ τῆς Ἐθνικῆς ἀντιστάσεως.

χαρᾶς, στόλισε τὶς κάνες τῶν ὅπλων καὶ τὶς ἀγκαλιὲς τῶν ἀστυνομικῶν μὲ ἄνθη. Ἔτσι γύριζαν αἱ περίπολοι μὲ λουλούδια καὶ σημαιοῦλες καὶ μ' ἕνα γέλιο χαρᾶς ποὺ ἔφτανε στὰ βάθη τῆς ψυχῆς των, γιατὶ αὐτοὶ ἔννοιωθαν περισσότερο ἀπὸ τοὺς

Τὰ πρῶτα Ἀγγλικὰ τεθωρακισμένα τμήματα Στρατοῦ ἀπεβιβάσθησαν στὸν Πειραιᾶ καὶ ἀπὸ κεῖ ἀνέβηκαν στὴν Πρωτεύουσα ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποχώρηση τῶν Γερμανικῶν στρατευμάτων. Ὁ λαὸς ἐνθουσιάζεται καὶ συγκροτεῖ μαζί τους διαδηλώσεις στοὺς δρόμους τῆς Ἀθήνας.

ἄλλους τὴ χαρά, ὅτι ὁ ἀέρας τῆς λευτεριᾶς ἔκανε ἔστω καὶ γιὰ μιὰ στιγμὴ τοὺς Ἕλληνας νὰ ξεχάσουν τὰ μίση καὶ ν' ἀγκαλιασθοῦν.

Ἔτσι πέρασαν οἱ πρῶτες στιγμὲς τῆς ἀπελευθερώσεως στὴν Πρωτεύουσα, ποὺ μόνο σὰν μιὰ ἀνάμνηση θεϊκῆς εὐλογίας τὴν φέρνουμε στὸ νοῦ μας.

Γιατί, ὕστερα ἀπὸ μερικὲς ὧρες, ὅπου ἀκόμη τὰ λουλούδια ποὺ στόλιζαν τοὺς ἀστυνομικοὺς δὲν εἶχαν χάσει τὴ δροσιά τους, ξεχύθηκαν στοὺς δρόμους κύματα ἀπὸ ἀνθρώπους, ποὺ ἄλλοι κρατοῦσαν σημαῖες κόκκινες μὲ σφυροδρέπανα, ἢ

Ἑλληνικὲς μὲ τίτλους ΕΑΜ - ΕΛΑΣ - ΟΠΛΑ κλπ. καὶ ἄλλοι πάλιν κρατοῦσαν σκέτες Ἑλληνικὲς ἢ μαζὶ Ἐγγλέζικες καὶ Ἀμερικάνικες.

Ἄρχισε λοιπόν, τὴ χαρὰ ποὺ πλημμύρισε γιὰ λίγο τὰ στήθη ὅλων, νὰ τὴν πνίγη μιὰ ἀγωνία περίεργη, μιὰ ἐξαιρετικὰ καταθλιπτικὴ αἴσθηση γιὰ τὸ ἐπερχόμενο κακό.

Οἱ Γερμανοὶ βρίσκονται πιὰ μακρυά. Μὰ κανεὶς δὲν βάλθηκε νὰ τοὺς κτυπήση στὴ φυγή τους. Κι' ὅμως ὅπλα, χιλιάδες ὅπλα, βρέθηκαν στὴν Ἀθήνα στὰ χέρια Ἑλλήνων μὲ ποικιλόχρωμα σήματα. Ἀλλοῦ ἔβλεπε κανεὶς ΕΑΜ - ΕΛΑΣ - ΕΠΟΝ ἀλλοῦ ἔβλεπε Ε.Σ.Α.Σ. - Χ - ΕΔΕΣ κλπ.

Ἡ Ἀθήνα γέμισε ἀπὸ ὁπλοφόρους, γενειοφόρους καὶ λογῆς-λογῆς καπεταναίους, ποὺ φοροῦσαν ἐπιδεικτικῶς τὰ φυσίγγια τους, σὰν νὰ ἐπρόκειτο νὰ πολεμήσουν στὴν Ὁμόνοια.

Καὶ τότε, ἡ Ἀστυνομία διατάσσεται ν' ἀσκήση τὰ καθήκοντά της. Ἄρχισε ἡ πιὸ σκληρὴ γιὰ τὴν Ἀστυνομία δουλειά. Μέσα στὸν κυκεῶνα αὐτὸ τῶν ἀλληλοϋποβλεπομένων ἀτόμων, ἡ Ἀστυνομία ἔπρεπε νὰ βρῆ καὶ νὰ συλλάβη ἀμέσως τοὺς δοσιλόγους, νὰ ξετρυπώση τοὺς κρυμμένους Γερμανούς, νὰ φυλακίση ἐκείνους ποὺ δολοφόνησαν πολῖτες ἐπειδὴ εἶχαν διαφορετικὰ φρονήματα ἀπ' αὐτούς, νὰ προλάβη τέλος ἄλλα ἐγκλήματα ἐγκαίρως καὶ πρὸ παντὸς δολοφονίες καὶ αὐτοδικίες, γιατὶ ἔπρεπε νὰ λειτουργήση μόνον **ὁ Νόμος τοῦ Κράτους κι' ὄχι ὁ Νόμος τοῦ πιστολιοῦ καὶ τοῦ μαχαιριοῦ.**

Ἦταν τιτάνιο τὸ ἔργο τῶν ἀστυνομικῶν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη. Κι' ὅσο προχωροῦσαν οἱ μέρες πρὸς τὸ Δεκέμβρη, τόσο περισσότερο ἐγίνετο φανερὸ ὅτι ἐπέκειτο κάποια θύελλα τρομακτική. Οἱ ἀστυνομικοί μας τὴν ἔβλεπαν κι' εἶχαν συσπειρωθῆ γύρω ἀπὸ τὴν ἰδέα τοῦ καθήκοντός των, ποὺ συνίστατο :

1) Στὴν προστασία τῆς ζωῆς τῶν ἀπειλουμένων.

2) Στὴν πρόληψη αὐτοδικιῶν ποὺ ἐγίνοντο μὲ τὰ προσχήματα τοῦ δοσιλόγου, τοῦ φασίστα κλπ.

3) Στὴν ἐκτέλεση ὅλων τῶν ἐντολῶν τῆς Δικαστικῆς Ἀρχῆς.

4) Τέλος, στὴν πρόληψη στασιαστικῶν ἐνεργειῶν καὶ καταστολὴ πάσης ἐκδηλουμένης μεμονωμένης ἀνταρσίας κατὰ τοῦ Νομίμου Κράτους.

Ἔτσι ἔφτασε **ὁ Δεκέμβρης τοῦ 1944,** ὁπόταν οἱ κομμουνισταὶ ἔδειξαν πλέον φανερὰ ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Ἑνότητα, ποὺ ἐπεδίωξαν δῆθεν, μὲ τὴ συμμετοχή τους στὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση, δὲν ἦταν παρὰ φενάκη γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ συγκεντρώσουν τοὺς ἐγκληματίες των στὴν Πρωτεύουσα. Κι' ὅταν ἐνόμισαν ὅτι ἦσαν ἕτοιμοι, ἐσκηνοθέτησαν σειρὰ προκλήσεων κι' ἔφτασαν στὸ σημεῖο νὰ δολοφονήσουν ἐθνικόφρονας πολίτας, νὰ τοὺς βάλουν μέσα σὲ φέρετρα καὶ νὰ τοὺς περιφέρουν ὕστερα στοὺς δρόμους μὲ θρηνωδίες μαυροφορεμένων γυναικῶν, ποὺ δὲν ἦσαν ἄλλες παρὰ οἱ μαννάδες τῶν δολοφονημένων, ποὺ ὑποχρεώθηκαν κατὰ τρόπο σαδιστικὸ νὰ παίζουν τὸν τραγικὸ αὐτὸ ρόλο.

Κι' ὅταν θέλησαν νὰ συγκροτήσουν στὴν Πλατεῖα Συντάγματος, παρὰ τὴν ἀπαγόρευση τῆς Κυβερνήσεως, τὸ περίφημο συλλαλητήριο διαμαρτυρίας **στὶς 3 Δεκεμβρίου 1944,** ἡ Κυβέρνησις, ἡ νόμιμος κυβέρνησις, διέταξε τὴν Ἀστυνομία νὰ τὸ ἀπαγορεύση καὶ νὰ διαλύση τοὺς διαδηλωτὰς ποὺ ὡπλισμένοι συγκεντρώνονταν ἀπ' ὅλους τοὺς δρόμους.

Μὰ πρὶν ἀκόμη ἡ Ἀστυνομία χρησιμοποιήση τὴ δύναμή της, οἱ κομμουνισταὶ διαδηλωταὶ—γιατὶ περὶ κομμουνιστῶν ἐπρόκειτο—πυροβόλησαν κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν. Οἱ πυροβολισμοὶ αὐτοί, μαζὶ μὲ ἄλλες ἐνέργειες, ποὺ σχεδὸν ταυτόχρονα γίνονταν στὶς συνοικίες τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ἦταν ἡ ἔναρξις τῆς κομμουνιστικῆς στάσεως τοῦ Δεκεμβρίου.

Τὸ συλλαλητήριο διελύθη, ἀλλὰ προτοῦ οἱ ἀστυνομικοὶ προφθάσουν νὰ γυρίσουν στὰ Τμήματά τους, ὡρισμένα ἀκραῖα Ἀστυνομικὰ Τμήματα εἶχαν κιόλας καταληφθῆ ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

Τὰ ξημερώματα τῆς 4ης Δεκεμβρίου κατελήφθησαν κι' ὅλα τὰ Τμήματα καὶ Ὑπηρεσίες τῆς 'Αστυν. Δ)νσεως Πειραιῶς, μὲ πρῶτο θῦμα τὸν 'Αστυνόμο Διον. Κολοτοῦρο, ποὺ ἀντιστάθηκε μέχρις ὅτου ἔσωσε καὶ τὸ τελευταῖο φυσίγγι καὶ πολεμῶντας μὲ τὰ χέρια ἔπεσε χτυπημένος ἀπὸ τοὺς λυσσασμένους στασιαστάς.

Στὴν 'Αθήνα, τὰ περισσότερα Τμήματα ἀντιστάθηκαν στὶς ἐπιθέσεις τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἄλλα μὲν συνεπτύχθησαν πρὸς τὸ κέντρο, ἄλλα ἐπολέμησαν μέχρι τέλους καὶ ἄλλα ὕστερα ἀπὸ ἡρωϊκὴ ἄμυνα ἔπεσαν στὰ χέρια τῶν κομμουνιστῶν.

Στὰ τελευταῖα αὐτὰ Τμήματα, ὅσοι ἀστυνομικοὶ συνελήφθησαν ὑπῆρξαν πραγματικοὶ μάρτυρες. Ἡ σαδιστικὴ μανία τῶν τερατομόρφων κομμουνιστῶν ξέσπασε ἐξ ὁλοκλήρου σ' αὐτοὺς κι' ὅσους ἄλλους εἶχον τὴν τύχη νὰ συλληφθοῦν ὁπωσδήποτε.

Ἄλλοι, ἀφοῦ ἐχλευάσθησαν ἀπὸ τὸ ὀχλοκρατικὸ καὶ μαινόμενο πλῆθος, παρεδόθησαν σ' αὐτὸ καὶ ἐπολτοποιήθησαν ὑπὸ τὰ πέλματα ἀλλοφρόνων χορευτῶν τοῦ θανάτου.

Ἄλλοι ἐσφάγησαν μὲ μαχαίρια, ἄλλων ἄνοιξαν τὰ στήθη μὲ δρεπάνια, ἄλλοι ζωντανοὶ σχεδὸν ρίχτηκαν σὲ ξεροπήγαδα μὲ μιὰ δυὸ πιστολιές, ἄλλοι τέλος κλείσθηκαν μέσα σὲ σάκκους καὶ ρίχτηκαν στὴ θάλασσα. Κι' ὅμως, τίποτε δὲν μπόρεσε νὰ πτοήσῃ τοὺς μαχομένους ἀστυνομικούς. 'Εκεῖνοι ἀδιαφορῶντας γιὰ τὶς οἰκογένειές τους ποὺ ἀπήγοντο στὴν ὁμηρία, ἀδιαφορῶντας γιὰ τὰ σπίτια τους ποὺ ἐλεηλατοῦντο καὶ παρεδίδοντο στὴ δυναμίτιδα, ἢ στὶς φλόγες, πολεμοῦσαν. Πολεμοῦσαν σκληρὰ μὲ τὰ λίγα φυσίγγια ποῦ εἶχαν, ἀλλὰ μὲ τὸ μεγάλο θάρρος καὶ τὴν πνοὴ ποὺ τοὺς ἔδινε τὸ αἴσθημα τοῦ καθήκοντος πρὸς τὴν πατρίδα.

Ἔτσι, ἔβαψαν μὲ τὸ αἷμα τους τὴν 'Αττικὴ γῆ κι' ἐπότισαν μὲ αὐτό, τὸ δέντρο τῆς κοινωνικῆς ἐλευθερίας, 203 ἀστυνομικοί, ἤτοι 60 'Αξιωματικοί, 43 'Αρχιφύλακες καὶ 100 ἀστυφύλακες, ἐτραυματίσθησαν δὲ ἄλλοι 200 κατὰ τὶς μάχες ποὺ ἔδωσαν γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση, τὴ δεύτερη πλέον ἀπελευθέρωση τῆς 'Αθήνας, ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴ βία καὶ ἀγωνία.

Κι' ὅταν στὴν 'Αθήνα, τὴν πνιγμένη στοὺς καπνοὺς τῶν πυρκαϊῶν, ποὺ ἄναψαν οἱ Δεκεμβριανοὶ 'Εγκληματίαι καὶ στὰ σύννεφα σκόνης, ποὺ ὑψώθηκαν ἀπὸ τὶς ἀνατινάξεις μὲ τὴ δυναμίτιδα, ἄρχισαν οἱ ἀκτῖνες τοῦ ἥλιου νὰ ρίχνουν δειλὰ - δειλὰ τὸ λαμπρὸ φῶς τους, εἴδαμε ὅλοι τὰ συντρίμματα τῆς θεομηνίας, εἴδαμε τὰ ἐρείπια, εἴδαμε τὶς ἀτελείωτες σειρὲς τῶν θυμάτων, ποὺ τὰ σώματα τους ἦσαν κομματιασμένα σὰν ἀπὸ ὕαινες κι' ἀνάμεσα σ' αὐτά, τοὺς συγγενεῖς, ποὺ σὰν φαντάσματα ἔψαχναν νὰ βροῦν μέσα στὴν Δαντικὴ αὐτὴ κόλαση, κάποιον δικό τους, θρηνολογῶντας γοερά.

Μὰ τὸ ἀποκορύφωμα τῆς τερατωδίας ἔλαχε νὰ χτυπήσῃ **ἕναν ἀστυφύλακα.**

Πολέμησε παληκαρίσια στὸ οἴκημα τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας καὶ σ' ἄλλους τομεῖς μέχρις ὅτου ἡ 'Αθήνα λευθερώθηκε ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

Καὶ τότε μὲ χαρὰ ἔτρεξε στὸ μικρὸ δωμάτιο ποὺ κρατοῦσε μὲ τὴ μανούλα του στὴ Καισαριανή, γιατὶ ἦταν κι' αὐτὸς Μικρασιάτης. Πίστευε ὅτι θὰ βρῇ τὴ μάννα του στὸ κρεβάτι, ἐπειδὴ ἦταν κατάκοιτη καὶ δὲν θὰ βρίσκονταν κανεὶς νὰ τὴν πειράξῃ. Ὅταν μπῆκε στὸ δωμάτιο, εἶδε στὸ κρεβάτι τὴ μάννα του, νὰ κοιμᾶται, σκεπασμένη μὲ μιὰ κουβέρτα.

Ἔτρεξε φωνάζοντας **«ξύπνα μάννα, ἔφυγαν»**, καὶ τὴν ἀγκάλιασε φιλῶντας την. 'Αλλ' ἀμέσως τραβήχτηκε πίσω γιατὶ ἔννοιωσε παγωμένα τὰ χείλη της καὶ ἔσυρε ἀπότομα τὴν κουβέρτα. Τότε ἀντίκρυσε τὸ τραγικὸ θέαμα. **Οἱ σαδισταὶ τοῦ Δεκεμβρίου εἶχαν σχίσει τὴν κοιλιὰ τῆς ἄρρωστης μάννας του, μέχρι τὸ στῆθος, γιὰ νὰ ἐκδικηθοῦν τὸ γυιό της ποὺ ἔμεινε τίμιος ἀγωνιστὴς τῆς 'Ελευθερίας καὶ τῆς 'Ελλάδος. Αὐτὸς ἦταν ἕνας ἀστυφύλακας.**

(Συνεχίζεται)

13 203

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ, ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Γ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1955 | ΤΕΥΧΟΣ 44ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1955)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

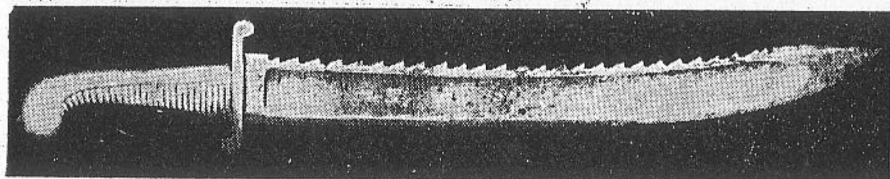
ΙΔ.' ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

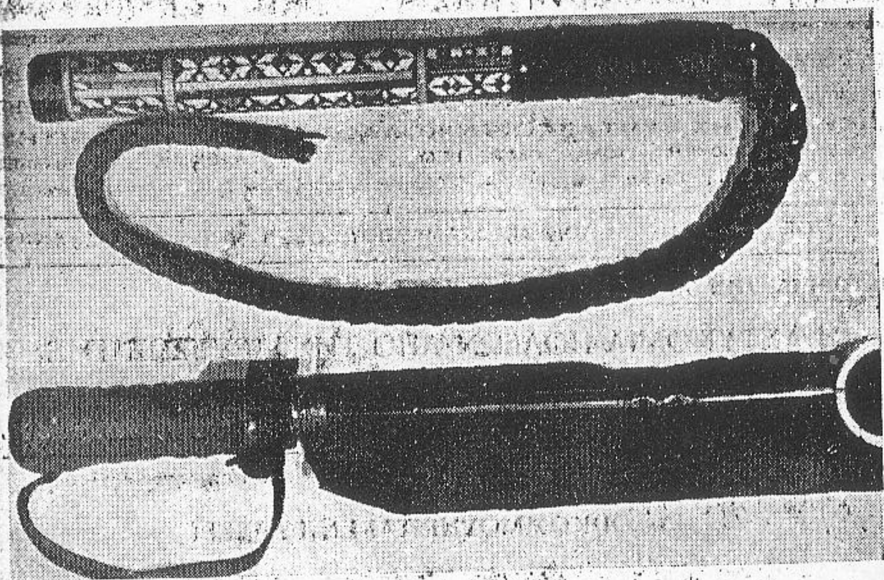
Σὲ κανένα τόμο τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους, δὲν θὰ μπορέσουμε νὰ βροῦμε σελίδες, ποὺ νὰ ἐξιστοροῦν τόσα καὶ τέτοια ἐγκλήματα, σὰν ἐκεῖνα τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944, ποὺ διεπράχθησαν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, ἀπὸ αὐτοὺς δηλαδή, ποὺ θέλησαν νὰ διδάξουν καὶ νὰ ἐπιβάλουν μὲ τὴ βία τὴν ἰσότητα τῶν ἀνθρώπων στὴ ζωὴ καὶ στὶς ἀπολαύσεις αὐτῆς.

Ἡ περιγραφὴ τῶν ἐγκλημάτων τούτων καλύπτει ὁλόκληρα κεφάλαια καὶ ἀποδεικνύει ὅτι καὶ οἱ πλέον πολιτισμένοι ἄνθρωποι, ὅταν ἀποβάλλουν τὰ ἀνθρωπιστικὰ καὶ χριστιανικὰ ἰδεώδη ἐπανέρχονται σὲ ἀγρία κατάσταση καὶ ξεπερνοῦν καὶ αὐτὰ τὰ θηρία σὲ σκληρότητα, γιατὶ ἐκεῖνα μὲν ἐνεργοῦν κατευθυνόμενα ἀπὸ τὸ ἔνστικτο τῆς ἀμύνης καὶ τῆς αὐτοσυντηρήσεως, ἐνῶ αὐτοὶ ἐνεργοῦν ἐσκεμμένα καὶ ἐπιδιώκουν νὰ ἱκανοποιήσουν τὰ κτηνώδη ἔνστικτά τους καὶ νὰ ἐπιτύχουν ὡρισμένους σκοπούς.

Ἀλλὰ καὶ οἱ διδασκαλίες ὅπου πῆραν οἱ Ἕλληνες κομμουνισταὶ στὰ γνωστὰ Πανεπιστήμια τοῦ ἐγκλήματος, ποὺ βρίσκονται στὴ Μόσχα καὶ σὲ ἄλλες χῶρες τοῦ παραπετάσματος ἐπιβάλλουν, τὴν ὀργάνωση καὶ ἐκτέλεση τρομακτικῶν καὶ σκληρῶν ἐγκλημάτων ἔτσι ποὺ νὰ προκαλοῦν τὴ φρίκη καὶ τὸν τρόμο στοὺς ἀντιπάλους των.

Ἀντὶ λοιπὸν τῆς περιγραφῆς προτιμήσαμε νὰ δώσουμε στὴ δημοσιότητα μερικὲς φωτογραφίες τῶν φρικιαστικῶν ἐγκλημάτων τῶν κομμουνιστῶν τοῦ Δεκεμβρίου 1944, ποὺ δείχνουν ξεκάθαρα ὅτι οἱ ἠθικοὶ καὶ οἱ φυσικοὶ αὐτουργοὶ τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν εἶναι ἀδύνατο ν' ἀνήκουν στὸ ἀνθρώπινο γένος.

Τ' ἀνωτέρω εἶναι μερικὰ ἐργαλεῖα εἰδικὰ γιὰ τὸ βασανισμὸ τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν καὶ γιὰ τὸ πριόνισμα ἀκόμη τοῦ σώματός των. Τὸ σπαθὶ (πριόνι) Βουλγαρικῆς κατασκευῆς μὲ τὸ ὁποῖο ἀπεκεφάλιζαν τοὺς ἐθνικόφρονας κατεσχέθη μετὰ τὸ Δεκέμβρη βουτηγμένο στὸ αἷμα. Τὸ στιλέτο ἐχρησίμευε γιὰ εὔκολες δολοφονίες μέσα στὰ κέντρα καὶ τὸ μαστίγιο ἀποτελοῦσε ὄργανο δαρμοῦ μέχρι θανατώσεως.

Καὶ ἀκολουθοῦν ἐγκλήματα φρικτά, ἀπάνθρωπα καὶ ἀτέλειωτα ἐγκλήματα, γιὰ τὰ ὁποῖα μιλοῦν κατὰ τὸν πιὸ ζωντανὸ τρόπο οἱ φωτογραφίες ποὺ πάρθηκαν ἀπὸ τὸ φωτογραφικὸ συνεργεῖο τῆς Ἀστυνομίας (Διευθύνσεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν) τοῦ ὁποίου προΐσταται ὁ Ἀστυνόμος κ. Δημήτριος Κατσιμαγκλῆς καὶ τὶς ὁποῖες παραθέτουμε :

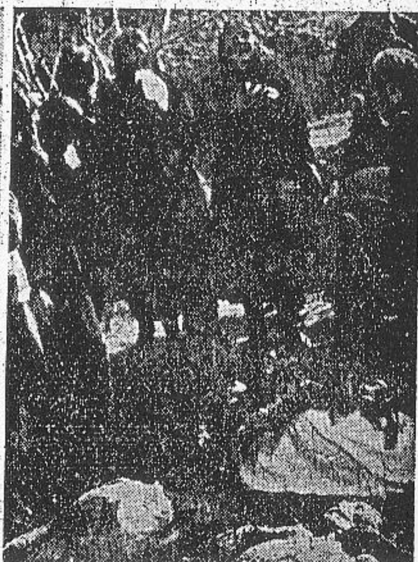

Η ΕΛΕΝΗ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Ἡ Μεγάλη Ἑλληνίδα τραγωγός, ἡ πρωταγωνίστρια τοῦ «Βασιλικοῦ Θεάτρου», ἡ ἀσύγκριτη ἑρμηνεύτρια τῶν ἡρωΐδων τοῦ κλασικοῦ καὶ νεωτέρου θεάτρου, ποὺ ἡ πολυσύνθετος τέχνη της ἐθαυμάσθη ἐπανειλημμένως καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἡ φωτογραφία δείχνει τὴν Ἑλένη ὅπως παρουσιάζετο εἰς τὴν σκηνὴν καὶ παραπλεύρως τὸ πτῶμα της μὲ ἀποτυπωμένην τὴν φρίκην καὶ τὴν ἀγωνίαν εἰς τὸ πρόσωπον.

Τὸ πτῶμα μάρτυρος ἱερέως ποὺ ἐδολοφονήθη στὸ Δουργούτι. Ὁ ἀτυχὴς πρὸ τοῦ θανάτου του ὑπέστη ἀφάνταστα μαρτύρια ὑπὸ τῶν ἀγρίων ἐκτελεστῶν τοῦ ΕΛΑΣ

Μητέρες καὶ ἀδελφὲς ποὺ μὲ τὸ κλάμα των σπαράζουν τὶς καρδιὲς στὸ ἀντίκρυσμα τῶν φρικτῶν πτωμάτων τῶν δολοφονημένων παιδιῶν καὶ ἀδελφιῶν τους

Ἐδῶ οἱ συγγενεῖς θυμάτων τῆς θηριωδίας τῶν κομμουνιστῶν τοῦ Δεκεμβρίου ἀναγνωρίζουν τὰ πτώματα τῶν δικῶν τους, ὅταν οἱ ἀνδρεῖοι ἐλασῖτες ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Πρωτεύουσα

Ἡ κόρη Βελούση ἀναγνωρίζει τὸ πτῶμα τοῦ ἀδελφοῦ της, ὑπαλλήλου τῆς Τηλ. Ἑταιρείας, στὸ Περιστέρι καὶ κλαίει σπαρακτικά. Τὸν δολοφόνησαν γιατὶ ἦταν ἐθνικόφρων καὶ ὄχι δοῦλος τῶν Ξένων

Μήτε τὰ ἄγρια θηρία δὲν ἔφτασαν στὸ σημεῖο νὰ βγάλουν τὰ μάτια, νὰ κόψουν τὴ μύτη καὶ τὰ χείλη καὶ νὰ ἐκτελέσουν μὲ τσεκούρι κόβοντας τὰ χέρια αὐτῆς τῆς κοπέλλας, τῆς Ἑλένης Γυφτάκη ἐτῶν 26

Αὐτὴ εἶναι ἡ φοιτήτρια Ξανθάκου. Τὴν ἐσκότωσαν, διότι ὁ ἀδελφός της ἦτο Ἀξιωματικὸς εἰς Μέσην Ἀνατολὴν

Νὰ καὶ δύο ἀθῷες γυναῖκες τοῦ λαοῦ, ἐργάτριες, μητέρα καὶ κόρη, ποὺ δολοφονήθηκαν ἀπὸ τοὺς ἥρωες τοῦ ΕΛΑΣ. Γιατί; Γιατὶ ἦσαν Ἑλληνίδες

Οὔτε τοὺς ἥρωας ἀναπήρους τοῦ Ἀλβανικοῦ Μετώπου ἐσεβάσθησαν. Ἰδοὺ καὶ ὁ ἀνάπηρος αὐτὸς μὲ τὸ ἕνα πόδι ποὺ τοῦ τὸ ἔκοψαν μὲ τὸ τσεκούρι καὶ ὕστερα τὸν ἀπετελείωσαν

Μάτια ἐξορυγμένα. Τράχυλοι κομμένοι. Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἡρωϊσμοὶ τῶν κομμουνιστῶν

(Συνεχίζεται)

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1955)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α΄

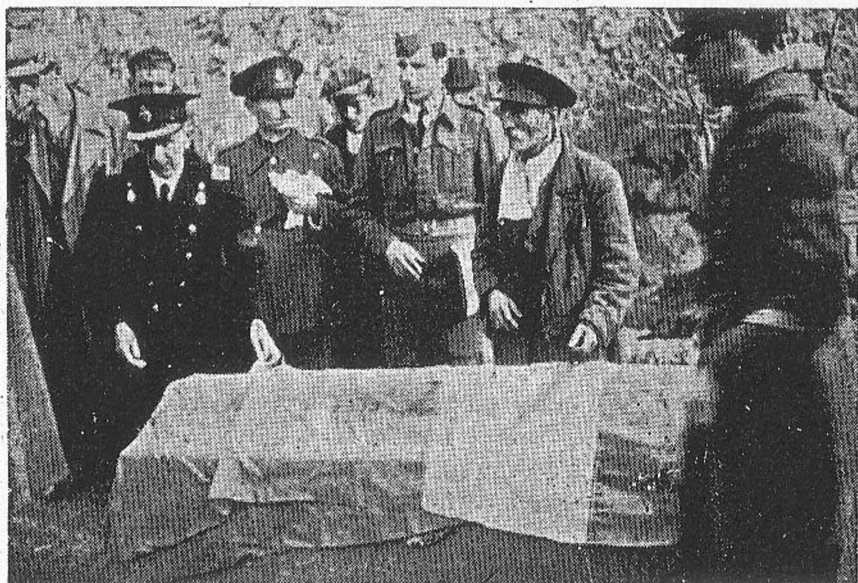
(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΣΤ΄. ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

**Ποῦ εἶναι ὁ ἀδελφός σου Κάϊν;
Νὰ διώξῃς ἀπ' τὸν κόσμο θέλησες
Τὴν καλωσύνη;
Τοῦ Θεαγάπητου τοῦ ὡραίου,
Τὴν ὄψη ν' ἀποσβύσῃς θέλησες;**

† ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

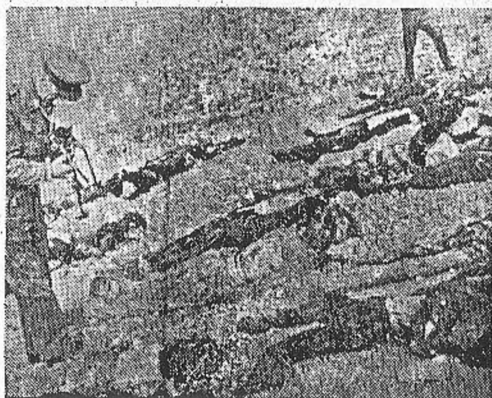
Συνεχίζουμε τὴ δημοσίευση τῶν φωτογραφιῶν, ποὺ ἐλήφθησαν ἀπὸ τὸ φωτογραφικὸ συνεργεῖο τῆς Διευθύνσεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ τὸν κόκκινο Δεκέμβρη τοῦ 1944. Φαίνονται ἀπίστευτα ὅσα μᾶς παρουσιάζουν οἱ φωτογραφίες αὐτές· καὶ ὅμως τὰ ζήσαμε, τὰ εἴδαμε μὲ τὰ μάτια μας, μαζέψαμε μὲ τὰ χέρια μας τὰ κομματιασμένα κορμιὰ τόσων ἀθῴων παιδιῶν, γυναικῶν, ἀνδρῶν, ποὺ ἡ σαδιστικὴ μανία τῶν κομμουνιστῶν, ἔρριξε στὰ ξεροπήγαδα καὶ σὲ μεγάλους λάκους ποὺ τοὺς ἔσκαβαν τὰ ἴδια τὰ θύματα μὲ τὰ χέρια τους.

Ὁ Ταγματάρχης τῆς χωροφυλακῆς Κασσόλας κατακρεουργήθηκε. Νὰ τὸ λείψανό του.— Τὸ ἀνεγνώρισε ὁ ἀδελφός του Ἀστυνομικὸς Δ)ντὴς Κασσόλας, τὸ σκέπασε μὲ τὴν κυανόλευκη καὶ τὸ ἐνταφίασε στὸν οἰκογενειακὸ τάφο, μὲ τὶς τιμὲς ποὺ ἀνήκουν σὲ ἕνα μάρτυρα τῆς Πατρίδος.

Αὐτὲς εἶναι μερικὲς ἀπὸ τὶς ἀτέλειωτες σειρὲς τῶν πτωμάτων, ποὺ βρέθηκαν σὲ ὁμαδικοὺς τάφους στὸ Περιστέρι,. στὴν Κυψέλη, στὸ σκοπευτήριο τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων, παντοῦ, παντοῦ! Εἶναι ἐθνικόφρονες πολῖται, θύματα τῶν κομμουνιστῶν. Ἄλλοι ἐσφάγησαν κατὰ τὸν ἀγριώτερο τρόπο. Ἄλλοι ἐβασανίσθησαν, ἄλλοι ἐτυφεκίσθησαν. Τὰ πτώματα ἐξετάφησαν καὶ ἐξετέθησαν πρὸς ἀναγνώρισιν. Οἱ δικοί τους ψάχνουν νὰ τοὺς βροῦν ἀπὸ κάποιο γνώρισμα, ἀπὸ κάτι τὸ ἰδιαίτερο ποὺ αὐτοὶ ἔχουν ὑπ' ὄψει τους γιὰ τοὺς ἀγαπημένους των νεκρούς.

Νὰ καὶ ἕνας ξένος ἀνταποκριτὴς ἐφημερίδος ποὺ παίρνει φωτογραφίες τῶν πτωμάτων.

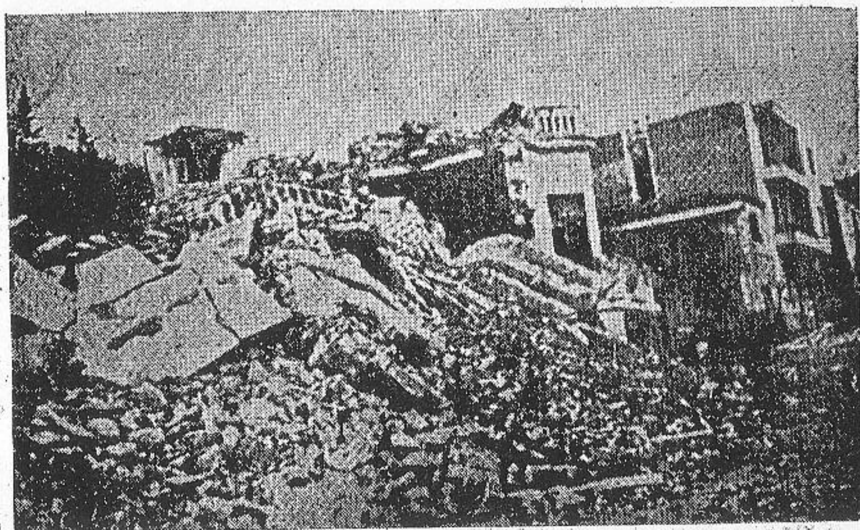

Εἶπαν ὅτι ἔκαμαν ταξικὸν ἀγῶνα! Καὶ αὐτὸ τὸ ἄμοιρο 14χρονο κοριτσάκι ποὺ ἔσφαξαν οἱ Ἐλασῖται ἦταν μέσα στὸν ταξικὸν ἀγῶνα; Ὄχι! τὸ θῦμα αὐτὸ ἐσφάγη γιὰ ἐκδίκηση τοῦ πατέρα του, ποὺ ἔμενε πιστὸς στὴν Πατρίδα καὶ στὴν Θρησκεία.

Μανία καταστροφῆς εἶχε πιάσει τοὺς Δεκεμβριανοὺς κομμουνιστάς. Μέγαρα, λαϊκὲς κατοικίες, Μουσεῖα, Δημόσια Γραφεῖα, τὰ πάντα ἀνετινάσσοντο τὸ Δεκέμβρη. 'Αναρωτιέται κανεὶς τί ζητοῦσαν μ' αὐτό; Μήπως ἐὰν ἐκεῖνοι ἔπαιρναν τὴν 'Αρχὴ στὰ χέρια τους δὲν θὰ ἐχρειάζονταν τὰ σπίτια καὶ τὰ κτίρια; Μόνο λοιπὸν ἡ ἐγκληματικὴ μανία τῆς καταστροφῆς δικαιολογεῖ τὰ ἀνοσιουργήματα αὐτά.

Αὐτὸ εἶναι τὸ σπίτι τοῦ Στρατηγοῦ Κ. Μαζαράκη. Τὸ ἀνετίναξαν ἀπὸ μῖσος, γιατὶ ὁ γέρω-Στρατηγὸς εἶχε κάνει τὸ ἔγκλημα τότε νὰ φιλοξενήσῃ κατὰ καιροὺς τὸ Στρατάρχη Οὐέϊβελ, τὸν Στρατηγὸ Οὐίλσων, τὸν Ὑπουργὸ τῶν 'Εξωτερικῶν τῆς 'Αγγλίας κ. Ἤντεν καὶ τὸν Ναύαρχο κ. Κάνιγκαμ.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1955)

Ὑπὸ κ. Ν. **ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΔ.' ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

«Τύχη Ἀγαθῇ. Ἔδοξε τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν τὰς ἐν ὅπλοις Δυνάμεις Χωροφυλακὴν καὶ Ἀστυνομίαν, τῷ τῆς Ἀκαδημίας Χρυσῷ Παρασήμῳ τιμῆσαι, ὅτι οὐδέποτε ἐπαύσαντο εὐψύχως κατὰ τῶν μυσαρῶν πολεμίων ἀγωνιζόμεναι κατὰ τὴν ἐλευθερίαν τῇ πατρίδι σώζουσαι, οὕτω δὲ ἀξίας ἑαυτὰς ἀποφαίνουσι τῆς τῶν μεγαλοδόξων πατέρων ἀρετῆς καὶ τὴν Ἑλλάδα ἀριστοτόκον καὶ αὖθις ἀναδεικνύασι, τῆς δὲ τῆς οἰκουμένης ἐλευθερίας ἀνέκπληκτον πρόμαχον».

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων θρηνεῖ κατὰ ἑκατοντάδας τὰ θύματα τοῦ καθήκοντος στὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ, ποὺ ἐπεζήτησε ἐπανειλημμένως νὰ καταλύσῃ τὴν Ἑλληνικὴ Πατρίδα καὶ νὰ ὑποδουλώσῃ τὸ λαό μας στὰ κόκκινα σύμβολα τῆς τυρρανίας καὶ τοῦ αἵματος.

Δὲν εἶναι δυνατὸν κανεὶς ἀστυνομικὸς νὰ λησμονήσῃ τὴ δολοφονία τῶν 40 ἀστυφυλάκων, ποὺ διεπράχθη στὶς 16 Ἀπριλίου τοῦ 1944, τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα. Αὐτοὺς τοὺς νέους, ποὺ εἶχαν γεμίσει τὴν ψυχή τους μὲ Ἑλληνικὰ ἰδανικὰ καὶ πίστη στὴν Πατρίδα, ἐνῷ ἄοπλοι πήγαιναν στὰς Πάτρας νὰ ἐκτελέσουν τὸ καθῆκον τους στὸ βασανισμένο ἀπὸ τὴν κατοχὴ λαό, τοὺς πιάσανε στὰ Καλάβρυτα καὶ τοὺς μεταφέρανε στὸ Σουλινάρι βασανίζοντάς τους στὸν ἀνηφορικό τους δρόμο πρὸς τὸ μαρτύριο, ποὺ τοὺς εἴχανε παρασκευάσει.

Ἐκεῖ λοιπὸν στὸ Σουλινάρι, τοὺς κατακρεούργησαν καὶ ὕστερα ὅπως ἦσαν κομματιασμένοι ἀπὸ τὶς τίγρεις καὶ τὶς ὕαινες αὐτὲς τοῦ κομμουνισμοῦ, βάλανε φωτιὰ γιὰ νὰ τοὺς κάψουν.

Καὶ ἐνῷ τὰ πτώματα τῶν μαρτύρων αὐτῶν τοῦ καθήκοντος ἀκόμη ἐκάπνιζαν, αὐτοὶ ἀδιάντροπα διακήρυτταν ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ αὐτοὶ προσχώρησαν στὶς τάξεις τους καὶ ὅτι πολεμοῦσαν τὸν κατακτητὴ μαζί τους στὰ βουνά.

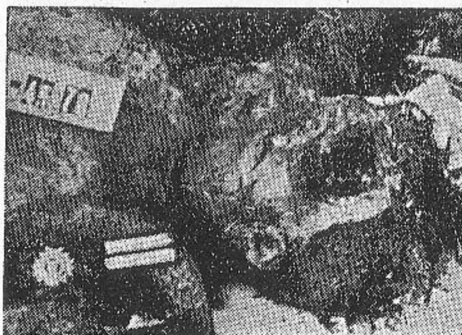
Ἐγκληματίες καὶ ψεῦτες!!

Ἡ θυσία τῶν νέων αὐτῶν ποὺ ἀποτελοῦσαν ὁλόκληρο λόχο γιὰ τὴν προστασία τοῦ λαοῦ κατὰ τὴν κατοχὴ καὶ γιὰ τὴ χρησιμοποίησή τους κατὰ τῶν κομμουνιστῶν ὅταν θὰ ἤρχετο ἡ ὥρα, ὑπῆρξε μεγάλη.

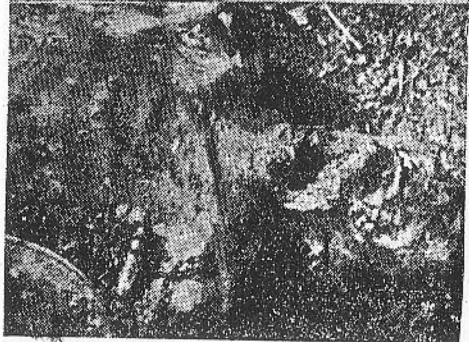

Οἱ εἰκόνες αὐτὲς παρουσιάζουν τὰ κατακρεουργημένα καὶ ἀπηνθρακωμένα πτώματα τῶν δολοφονηθέντων ἀστυνομικῶν, ὅπως βρέθηκαν καὶ φωτογραφήθηκαν ἀπὸ τὸ εἰδικὸ συνεργεῖο τῶν 'Εγκληματολογικῶν 'Υπηρεσιῶν ποὺ πῆγε ἐπὶ τόπου μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν 'Αστυνόμο κ. Δ. Κατσιμαγκλῆ.

'Ο 'Υπαστυνόμος Συμεωνίδης Δημήτρ., ὁ 'Υπαστυνόμος Πετιχαβᾶς Χρῆστος, ὁ ἀστυφύλαξ Λάγιος Χρῆστος, κατεσπαράχθησαν ἀπὸ τὰ αἱμοβόρα τέρατα τοῦ Δεκεμβρίου. 'Η 'Αστυνομία τοὺς ἀνεκήρυξε ἥρωας καὶ μάρτυρας τοῦ καθήκοντος. 'Η μνήμη των θὰ παραμένῃ αἰωνία, εἰς τὴν 'Ελληνικὴν Πατρίδα.

Ἡ μανία αὐτὴ τῶν κομμουνιστικῶν τεράτων ξέσπασε κατὰ πρῶτο λόγο στοὺς ἀστυνομικοὺς ἰδίως κατὰ τὸν κόκκινο Δεκέμβρη τοῦ 1944. Ὅσοι ἔπεφταν στὰ χέρια τους ἐβασανίζοντο τρομερὰ καὶ κατεσφάζοντο ὕστερα κατὰ τὸν ἀγριώτερο τρόπο. Ἔτσι, βρῆκαν μαρτυρικὸ θάνατο ἑκατοντάδες Ἀξιωματικῶν καὶ κατωτέρων ἀστυνομικῶν, ποὺ τὰ πτώματά τους κομματιασμένα, βρέθηκαν στὶς χαράδρες καὶ στοὺς μεγάλους τάφους ποὺ τὰ ἴδια τὰ θύματα ὑποχρεώθηκαν ν' ἀνοίξουν μὲ τὰ χέρια τους πρὶν θανατωθοῦν.

Αὐτὰ τὰ κομματιασμένα κορμιὰ περιμαζέψαμε καὶ μὲ εὐλάβεια τὰ τοποθετήσαμε στὸ χριστιανικὸ κοιμητήριο, μὰ πρῶτα ἀπ' ὅλα τοποθετήσαμε τὴν εἰκόνα τους στὴν ψυχή μας.

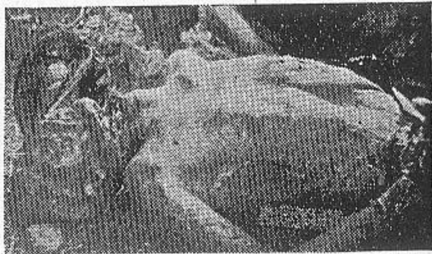
«Βασανίζετε τοὺς ἀστυνομικούς»! Αὐτὸ ἦταν τὸ σύνθημα τῶν κομμουνιστῶν. Ἔτσι, ἔλεγαν, θὰ ἐκπορθήσουμε τὸ πρῶτο φρούριο τοῦ ἀστικοῦ καὶ Ἐθνικοῦ καθεστῶτος καὶ θὰ καταλάβουμε τὴν ἀρχή. Τὰ μαρτύρια ὅμως τῶν ἀστυνομικῶν ἀντὶ νὰ τρομοκρατήσουν τοὺς συναδέλφους των, ὅπως νόμισαν οἱ κομμουνισταί, ἀτσάλωσαν τὴ θέληση τῶν ἄλλων οἱ ὁποῖοι ἀγωνίσθηκαν καὶ νίκησαν.

Αὐτὸ εἶναι τὸ πτῶμα τοῦ Ὑπαστυνόμου Κατσαμπέκη ὅπως βρέθηκε στοὺς τάφρους τῶν διυλιστηρίων τῆς Οὔλεν παρὰ τὸ Γαλάτσι.

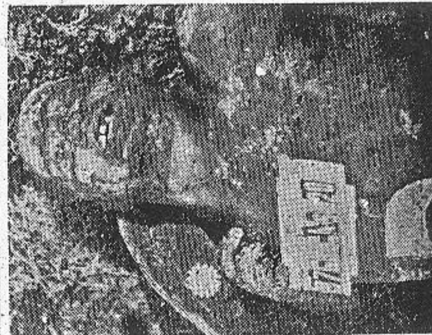
Τὸ πτῶμα τοῦ Ἀρχιφύλακος Γαβαλᾶ Ἀν., ὅπως εὑρέθη εἰς τὰ διυλιστήρια τῆς Οὔλεν. Κανεὶς δὲν πίστευε ὅτι θὰ ἔφθαναν στὸ σημεῖον αὐτὸ οἱ ἀναμορφωταὶ τῆς κοινωνίας!

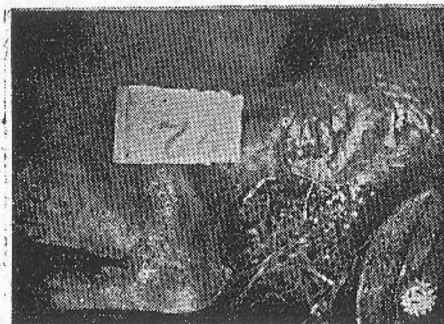
Ἡ τελευταία του λέξις ἦτο γιὰ τὴν Πατρίδα καὶ τὴ μαννούλα του. Δὲν ὑπετάγη στὰ ἀνθωπόμορφα τέρατα καὶ ἐπροτίμησε τὸν στέφανο τοῦ μαρτυρίου.

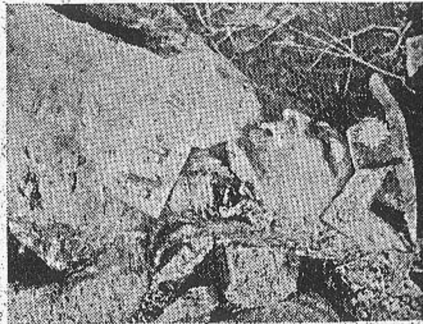
Ὁ Ἀρχιφύλαξ Ράλης Θεόδωρος. Ἕνα ἐξαιρετικὸ παλληκάρι, ποὺ γιαυτὸ ἀκριβῶς τοῦ βγάλαν τὰ μάτια καὶ ὕστερα τὸν κατέσφαξαν οἱ ἀνδρεῖοι κομμουνισταὶ τοῦ ΕΛΑΣ.

Ὁ ἀστυφύλαξ Σταμποῦλζος Κ., ἐβασανίσθη καὶ ἐσφάγη κατόπιν, γιατὶ ἦταν ἐθνικιστὴς καὶ ὑπήκουε στὴν Πατρίδα καὶ τὸ καθῆκον. Ἡ φρίκη ἔχει ἀφήσει τὰ ἴχνη στὸ πρόσωπο.

Ὁ Ὑπ)φύλαξ Ἀγγελετόπουλος Ν., ὅπως εὑρέθη σφαγμένος. Δὲν πιστεύει κανεὶς πὼς ἄνθρωποι καὶ μάλιστα Ἕλληνες, ἔκαμαν τὰ κακουργήματα αὐτά.

Νά καὶ τὸ πτῶμα τοῦ ἀστυφύλακος Θωμάκου Ἰωάν. Τὸν ἐβασάνισαν καὶ τὸν κατέσφαξαν, γιατὶ ἔμεινε πιστὸς στὸ καθῆκον του καὶ ἀντετάχθη στοὺς ἐγκληματίας κομ)στάς.

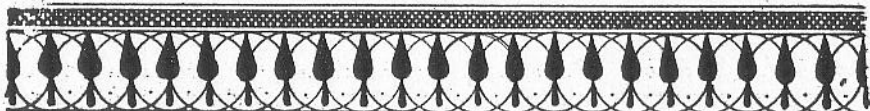
Τὰ μαρτύρια τῶν ἀστυνομικῶν ὑπῆρξαν ἡ ἐξιλαστήρια θυσία στὸν Κομμουνιστικὸ Μολώχ. Αὐτοὺς βρῆκαν ἐχθρούς των γιατὶ τοὺς στάθηκαν ἀντιμέτωποι καὶ ἐματαίωσαν τὰ σχέδιά τους.

Ἔφριξε τὸ σύμπαν μπρὸς στὰ θεάματα αὐτά. Ἡ μανία καὶ τὰ κακοῦργα ἔνστικτα τῶν κομμουνιστῶν ξέσπασαν στοὺς ἀστυνομικούς, στὰ παιδιὰ αὐτὰ τοῦ λαοῦ, ποὺ νύχτα καὶ μέρα ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν πολιτῶν.

(Συνεχίζεται)

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1955)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

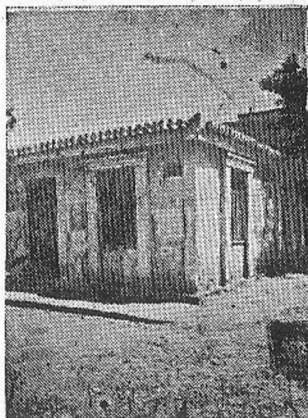
ΙΔ.' ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

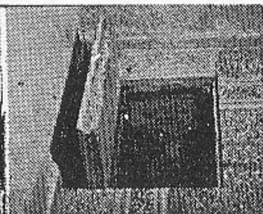
Ὅλοι οἱ ἐγκληματίες, ποὺ ζοῦν στὸ σκοτάδι καὶ στὴν παρανομία, μεταχειρίζονται κάθε μέσο, ὥστε νὰ διαπράττουν τὰ ἐγκλήματά τους ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς, ἀλλὰ καὶ νὰ διαφεύγουν τὴ δικαιοσύνη τῆς Πατρίδος.

Οἱ κομμουνισταὶ εἶναι ἀριστοτέχνες στὸ ζήτημα αὐτό. Εἴτε τὸ κόμμα τους εἶναι ἀναγνωρισμένο καὶ μετέχει στὴν πολιτικὴ ζωὴ τῆς Χώρας, εἴτε ἔχει κηρυχθῆ ἐκτὸς νόμου, αὐτό, ὡς ὀργάνωση ἐπαναστατική, διατηρεῖ πάντοτε τὸν λεγόμενο παράνομο μηχανισμό του, δηλαδὴ διατηρεῖ ἐν δράσει τὰ ἐγκληματικὰ συγκροτήματά του, γιὰ νὰ ἐκτελοῦν κάθε ἐντολὴ τῶν αὐθεντῶν τους ποὺ ἔρχονται σὲ σύγκρουση μὲ τοὺς νόμους τῆς Πατρίδος μας.

Μὰ ἡ Ἀστυνομία γνωρίζει πολὺ καλὰ πῶς ἐργάζονται καὶ πῶς κινοῦνται στὴν παρανομία οἱ κομμουνισταί, κι' ἔτσι διαρκῶς τοὺς ἀποκαλύπτει καὶ τοὺς συλλαμβάνει...

Μερικὲς εἰκόνες ποὺ θὰ παραθέσουμε δείχνουν πόσους κόπους καὶ πόσες φροντίδες καταβάλλουν οἱ κομμουνισταί, ὥστε, ὕστερα ἀπὸ κάθε ἔγκλημά τους, νὰ κρύβωνται ἀσφαλῶς ἢ καὶ ἀντίθετα νὰ φτιάχνουν κρύπτες ἀπ' ὅπου θὰ διευκολυνθοῦνε στὰ ἐγκλήματά τους.

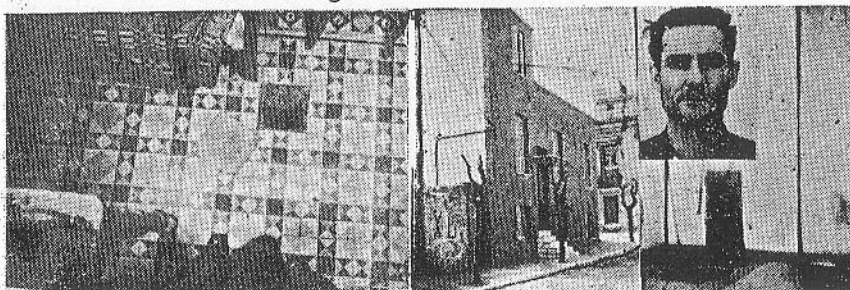
Ὑπόγεια κρύπτη γιὰ τὸν σημαίνοντα κομμουνιστὴ Δανιηλίδη. Οἱ κομμουνισταὶ εἶχαν διαδόσει ὅτι αὐτὸς σκοτώθηκε στὸ συμμοριτοπόλεμο. Ἡ Ἀστυνομία ὅμως ἀπεκάλυψε ὅτι ἐκρύπτετο σὲ κεντρικὸ δρόμο τῆς Ἀθήνας.

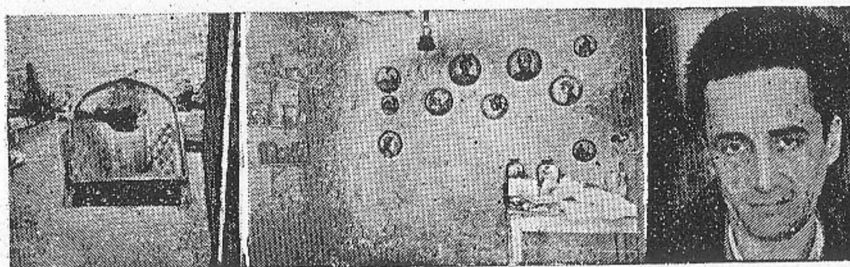
216

Ἡ κρύπτη αὐτὴ κατεσκευάσθη ἀπὸ τὸν κομμουνιστὴ Ἀναστασιάδη, στὸ σπίτι τοῦ πατέρα του. Πολλὲς φορὲς ἡ Ἀστυνομία ἔκανε ἔρευνα ἀλλὰ δὲν τὸν βρῆκε καίτοι ἦταν μέσα στὸ σπίτι. Ἡ εἴσοδος τῆς κρύπτης εὑρίσκετο κάτω ἀπὸ τὴν κουζίνα. Μπροστὰ ἀπὸ τὴν εἴσοδο αὐτῆς εἶχαν τοποθετηθῆ διάφορα σκεύη μαγειρικῆς, μπουκάλια μὲ πετρέλαιο καὶ ἄλλα μικροαντικείμενα. Ἡ κρύπτη χωροῦσε περίπου πέντε ἄτομα. Ἀερισμὸ εἶχε ἀπὸ εἰδικὴ ἕνωση μὲ τὸν σωλῆνα τῆς καπνοδόχου τῆς κουζίνας.

Ὁ Α΄. Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς Πόλης Πειραιῶς τοῦ Κ.Κ.Ε. Οἰκονόμου Γεώργιος συνελήφθη στὶς 24-11-1949 εἰς τὴν ὁδὸν Κουντουριώτου ἀριθ. 232, μὲ τὴ σύζυγό του, ἐντὸς κρύπτης διαστάσεων 0,40×9,60 μ. ποὺ ἦταν κατασκευασμένη κάτω ἀπὸ τὸ δάπεδο τοῦ ὑπνοδωματίου.

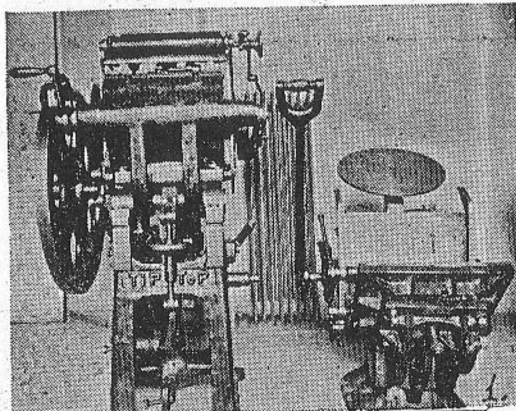

Αὐτὴ εἶναι ἡ κρύπτη τοῦ κομμουνιστικοῦ τυπογραφείου ποὺ ἀνεκαλύφθη στὸ Γαλάτσι. Στὸ δάπεδο ἑνὸς μικροῦ δωματίου ποὺ ἐνοίκιασε ὁ κομμουνιστὴς Δημητρίου Μιχαήλ, ἔγινε ἀποχωμάτωσις καὶ ἐδημιουργήθη χῶρος 6Χ2 μ. Δίπλα στὸ δωμάτιο ἐκτίσθη μικρὸ ἀποχωρητήριο, ποὺ ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς εἴσοδος γιὰ τὸ τυπογραφεῖο. Δηλαδὴ ἡ λεκάνη τοῦ δῆθεν ἀποχωρητηρίου μετεκινεῖτο εὔκολα. Πάνω σ' αὐτὴ εἶχον ἀφεθῆ ἀνθρώπινα περιττώματα.

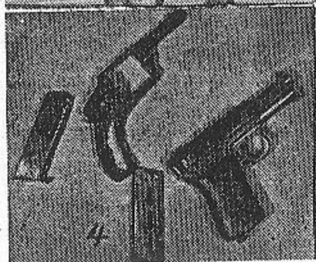

Στὸ σπίτι αὐτὸ ποὺ βρίσκεται στὸν Πειραιᾶ (ὁδὸς Ὁμηρίδου 79) ἔμενε ὁ Ἀντώνης Παπαγγέλου ἢ Ἐμμ. Θεοδωράκης ἢ Ἀλέκος Δελέβης καθοδηγητὴς τῆς Κομ. Ὀργ. Πειραιῶς. Στὶς 27-4-1944 ἔγινε ἔρευνα γιὰ τὴ σύλληψή του καὶ βρέθηκε μέσα σὲ μιὰ κρύπτη ὑπόγειο, κατασκευασμένη σ' ἕνα παράπλευρο πρὸς τὸν κοιτῶνά του δωμάτιο μαζὶ μὲ τὴν Παπούλια Ντίνα ἢ Φωτεινὴ Τόγκα ποὺ τὴν παρουσίαζε γιὰ ἀνηψιά... σὲ ἡμίγυμνο κατάσταση.

Τυπογραφικὰ πιεστήρια τῶν κομμουνιστῶν ποὺ κατεσχέθησαν ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία. 1) Πιεστήριον ΤΙΠ-ΤΟΠ τῆς Κ.Ο.Π. 2) καὶ 3) Παράπηγμα στὴ Δραπετσώνα ὅπου κατεσχέθη πιεστήριον. 4) Περίστροφα ποὺ βρέθηκαν στὸ τυπογραφεῖο. 5) Ὁ ὑπεύθυνος τοῦ τεχνικοῦ μηχανισμοῦ Ἀνδρέας Ἀνδρουλιδάκης.

Αὐτὴ ἡ σπηλιὰ ποὺ βρίσκεται παρὰ τὸ Κερατσίνι ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς κρύπτη διὰ τὰ ὅπλα τῆς λαϊκῆς αὐτοάμυνας τῶν κομμουνιστῶν Πειραιῶς. Ἀνεκαλύφθη τὸ 1948.

Στὶς 24-5-48 καὶ ὥραν 22αν ὁ ἀστυφύλαξ Θ 32 Πετούσης Κων)νος τῆς Δ/νσεως Πειραιῶς ἀντελήφθη ἕνα ἄτομο νὰ ἐπιβαίνῃ ποδηλάτου, ποὺ μόλις τὸν εἶδε ἐτράπη εἰς φυγήν. Τὸ ἄτομο αὐτὸ τὸ κατεδίωξε ὁ ἀστυφύλαξ, τὸ κατέφθασε καὶ συνεπλάκησαν. Κατὰ τὴν συμπλοκή, ἀπὸ τοὺς πυροβολισμοὺς ποὺ ἀντηλλάγησαν, ἐτραυματίσθησαν καὶ οἱ δύο θανάσιμα. Διεπιστώθη τότε ὅτι τὸ ἄτομο αὐτὸ ἦταν ὁ ἐκτελεστὴς τῆς αὐτοαμύνης Γεωργιάδης Νικόλαος, ὁ ὁποῖος γιὰ νὰ μεταμφιέζεται χρησιμοποιοῦσε στολὴ χωροφύλακος, ποὺ εἰκονίζεται παραπλεύρως στὴ φωτογραφία μαζὶ μὲ τὸν ὁπλισμό του. Καὶ τὸ ποδήλατο αὐτὸ ἐχρησιμοποιεῖτο ἀπὸ τὸν ἴδιο ἐκτελεστὴ τῆς Αὐτοάμυνας Γεωργιάδη Νικόλαο, ποὺ φοροῦσε στολὴ χωροφύλακος κατὰ τὴν διάπραξη τῶν δολοφονιῶν. Ὁ ἀστυφ. Πετούσης ἀπεβίωσε ἐκ τῶν τραυμάτων.

—Οἱ κομμουνισταὶ διατηροῦν τέλειο δίκτυο γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυση τοῦ κόμματος καὶ ἰδίως τῶν παρανόμων ὀργανώσεων τους. Μιὰ ἀπὸ τὶς κυριώτερες προσόδους εἶναι οἱ συνδρομὲς τῶν μελῶν καὶ τὰ διάφορα ἔνσημα ποὺ διαθέτουν ὑπὸ τύπον ἐράνων. Κατωτέρω εἰκόνες ἐνσήμων Κ.Ο.Π.

Ἔνσημο 500 δρ. χρώμ. ἐρυθροῦ Κ.Ο.Π.

Ἔνσημο 1000 δρ. χρώμ. οὐρανὶ Κ.Ο.Π.

Ἔνσημο 2000 δρ. χρώμ. ἐρυθροῦ Κ.Ο.Π.

Ἔνσημο 5000 δρ. χρώμ. ἐρυθροῦ Κ.Ο.Π.

Ἔνσημο 5000 δρ. χρώμ. μπλὲ Ε.Α.Μ. Πειραιᾶ

2/9

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ, ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Γ'.	ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1955	ΤΕΥΧΟΣ 51ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1955)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ(*)

1. ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΑΝΗΣ ΣΤΑΣΕΩΣ

1.—Προετοιμασία γιὰ τὴν κατάληψη τῆς ἀρχῆς στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.
2.—Συγκρότηση τῆς Π.Ε.Ε.Α. καὶ προσπάθεια γιὰ τὸ καμουφλάρισμα τῶν κομμουνιστικῶν προθέσεων, μὲ τὶς ψευτοεκλογὲς γιὰ τὴν ἀνάδειξη τοῦ «Ἐθνικοῦ Συμβουλίου».
3.—Ἐξόντωση τοῦ Συνταγματάρχου Ψαρροῦ καὶ τῶν ἐθνικοφρόνων.
4.—Φαινομενικὲς μεταρρυθμίσεις μετὰ τὴν συγκρότηση τῆς Π.Ε.Ε.Α.—Ἐπιμελητεία τοῦ Ἀντάρτη—καὶ Ἐθνικὴ Πολιτοφυλακή.
5.—Προετοιμασία τῆς Π.Ε.Ε.Α. στὸ Κάϊρο.

1. Ὁ κόκκινος Δεκέμβρης τοῦ 1944 ἔχει μιὰ προϊστορία. Βέβαια θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ ὑποστηρίξη βάσιμα ὅτι ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ οἱ κομμουνισταὶ συγκρότησαν τὸ Ἐθνικο—Ἀπελευθερωτικὸ Μέτωπο (Ε.Α.Μ.) καὶ τὸν Ἐθνικὸ Λαϊκὸ Ἀπελευθερωτικὸ Στρατὸ (Ε.Λ.Α.Σ.), μοναδικὸ σκοπὸ εἶχαν νὰ προπαρασκευάσουν μὲ τὴν προπαγάνδα, μὲ δολοφονίες ἐθνικοφρόνων πολιτῶν, μὲ ἐκβιασμούς, μὲ ἀπάτες, καὶ μὲ κάθε ἄλλο μέσο τὴ βίαιη κατάληψη τῆς Ἀρχῆς στὴν πιὸ κατάλληλη στιγμή.

Μὰ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ κομμουνιστικοῦ σχεδίου ἄρχισε οὐσιαστικὰ ἀπὸ τὴν ἐποχή, ποὺ ἐγκατεστάθη στὰ Ἑλληνικὰ Βουνὰ ἡ Π.Ε.Ε.Α. (Πολιτικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐθνικῆς Ἀπελευθέρωσης) κατὰ τὰ μέσα τοῦ Μαρτίου 1944.

Ἡ Π.Ε.Ε.Α. ἀποτέλεσε στὴν πραγματικότητα μιὰ δεύτερη Κυβέρνηση τῆς Ἑλλάδος, ποὺ ἔρχονταν σὲ ἀντίθεση πρὸς τὴ νόμιμο Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση τοῦ Καΐρου, καὶ φανέρωνε καθαρὰ πλέον τὴν πρόθεση τῶν κομμουνιστῶν νὰ κυριαρχήσουν στὴ Χώρα καὶ νὰ καταπνίξουν κάθε ἀντίθετη σκέψη.

Ἡ συνεργασία τῶν Ἐθνικῶν δυνάμεων ἀντιστάσεως ποὺ ἐπεδίωξαν καὶ ἀνήγγειλαν ὅτι ἐπέτυχον οἱ ἀπεσταλμένοι ἐκπρόσωποι (Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς)

(*) Πηγαὶ τοῦ Ἱστορήματος αὐτοῦ εἶναι αἱ ἐπίσημοι ἐκθέσεις τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ αἱ δημοσιεύσεις εἰς τὴν τότε ἐκδιδομένην ἐφημερίδα «Ἑλληνικὸν Αἷμα».

τοῦ Στρατηγείου Μέσης Ἀνατολῆς, δὲν συνέφερε στοὺς κομμουνιστάς, ἀφοῦ αὐτοὶ εἶχαν τὰ πάντα ἑτοιμάσει γιὰ νὰ καταλάβουν βίαια τὴν ἀρχή, ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοὺς Γερμανούς. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς δὲν ἐτήρησαν καὶ τὴ συμφωνία αὐτὴ ποὺ τὸ ραδιόφωνο τοῦ Λονδίνου εἶχεν ἀναγγείλει ἐπίσημα στὶς 2 Φεβρουαρίου τοῦ 1944, καὶ ποὺ ἐπέβαλε στὶς ἀνταρτικὲς ὁμάδες τὴν κατάπαυση τοῦ ἐμφυλίου πολέμου καὶ τὴ συνεργασία στὶς ἐπιχειρήσεις ἐναντίον τοῦ κατακτητοῦ.

Οἱ κομμουνισταὶ ἀκολουθοῦσαν τὸ σχέδιό τους ποὺ ἐπεδίωκε τότε τρία πράγματα δηλαδή: α) Νὰ δημιουργήσουν καὶ ἐγκαταστήσουν στὴν Ὀρεινὴ Ἑλλάδα μιὰ νέα δική τους Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση, ποὺ νὰ στηρίζεται σὲ δῆθεν ἐκλογές, τὶς ὁποῖες θὰ ἔκαναν οἱ ἴδιοι, φροντίζοντας ὅμως ὥστε στοὺς ἀντιπροσώπους ποὺ θὰ ἐκλέγονταν περιλαμβάνονται ὅσο τὸ δυνατὸ περισσότερα μὴ κομμουνιστικὰ πρόσωπα γιὰ νὰ παραπλανήσουν ἔτσι τὸν Ἑλληνικὸ Λαό. β) Νὰ ἐξοντώσουν μὲ ἐπιχειρήσεις τὶς ἄλλες ἐθνικὲς δυνάμεις ἀντιστάσεως καὶ συγκεκριμένως τὶς δυνάμεις τοῦ στρατηγοῦ Ζέρβα (ΕΔΕΣ) καὶ τοῦ Συνταγματάρχου Ψαρροῦ (ΕΚΑ). γ) Νὰ πραγματοποιήσουν τὸ στασιαστικὸ κίνημα τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ποὺ τὸ εἶχαν προπαρασκευάσει, ὥστε ἡ νόμιμη Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση τοῦ Καΐρου νὰ ἀπογυμνωθῆ καὶ νὰ χάση κάθε στήριγμα.

Μὲ τὸ σχέδιο αὐτὸ ποὺ ἐτέθη ταυτόχρονα σὲ ἐφαρμογὴ ἀπὸ τὰ μέσα Μαρτίου μέχρι τὰ μέσα Ἀπριλίου τοῦ 1944, οἱ ἡγέτες τῶν κομμουνιστῶν ἐλπίζανε ὅτι θὰ παρουσιάζοντο σ' ὅλο τὸν κόσμο, ὅτι ἦσαν οἱ μόνοι ἐκπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων ἀντιστάσεως τοῦ Ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ καὶ θὰ πετύχαιναν ἔτσι τὴν ἀναγνώρισή τους de facto ἀπὸ τοὺς Συμμάχους, σὲ τρόπο ὥστε ἡ κυριαρχία τους στὴν Ἑλλάδα ἀμέσως ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωση νὰ εἶναι ἀπὸ πρῶτα ἐξησφαλισμένη.

Τὸ σχέδιο αὐτὸ ἦταν καλὰ μελετημένο καὶ εἶχε πολλὲς ἐλπίδες νὰ ἐπιτύχη, ἀδιάφορο ἂν ὁ καλὸς Θεὸς τῆς Ἑλλάδος μᾶς ἐπροστάτευσε ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία του.

2. Ἐκεῖνοι ποὺ παρεσύρθησαν ἀπὸ τὴν ἰδέα νὰ κυβερνήσουν τὴν Ἑλλάδα ἀφοῦ προηγουμένως θὰ κέρδιζαν τὴ δόξα τῶν ἡγετῶν τῆς ἐνόπλου ἀντιστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ «κατακτητοῦ» δὲν ἦσαν λίγοι.

Στὴν ἀρχὴ προσεχώρησαν καὶ ἀπετέλεσαν τὸν πρῶτο πυρῆνα τῆς Π.Ε.Ε.Α. ὁ συνταγματάρχης Μάντακας ποὺ ἦρθε ἀπὸ τὴν Κρήτη, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ε.Λ.Δ. κ. Ἠλίας Τσιριμῶκος, ὁ Γαβριηλίδης, ἀρχηγὸς σ' ἕνα ἀπὸ τὰ ἄπειρα μικρὰ ἀγροτικὰ κόματα καὶ ὁ συνταγματάρχης Μπακιρτζῆς, ποὺ ἀπεσπάσθη μὲ τρόπο κάπως ἀνώμαλο ἀπὸ τὴν ἐθνικόφρονα ὁμάδα τοῦ συνταγματάρχου Ψαρροῦ, μὲ τὴν ὁποία συνειργάζετο ἕως τότε.

Αὐτοὶ ὅμως ἀποτελοῦσαν μόνον τοὺς πρωτοπόρους. Τὴ μεγαλύτερη ἐνίσχυση προσέφερε ὁ καθηγητὴς κ. Σβῶλος ποὺ ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἢ δυὸ βδομάδες ἀνέβηκε στὰ βουνὰ καὶ παρέσυρε μαζί του τοὺς συναδέλφους του κ.κ. Ἀγγελόπουλον, Κόκκαλην, Γεωργαλᾶν, τοὺς πολιτευτὰς κ.κ. Ἀσκούτσην, Λούλην, Χατζήμπεην καὶ πολλοὺς ἄλλους. Ὁ κ. Σβῶλος γιὰ λίγο καιρὸ ἐφαίνετο νὰ διστάζη. Εἶχε κάνει μάλιστα καὶ κάποιο διάβημα πρὸς τὸν τότε Πρωθυπουργὸ κ. Τσουδερό, ζητῶντας νὰ κληθῆ ὡς Ὑπουργὸς στὸ Κάϊρο. Πάντως ἔκανε μακρὲς διαπραγματεύσεις μὲ τοὺς ἡγέτας τοῦ Ε.Α.Μ. τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ τῆς Π.Ε.Ε.Α. καὶ προέβαλε διάφορους ὅρους, ἕνας ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἦταν καὶ ἡ ἀποφυγὴ τῆς ἐκλογῆς ψευτοσυνελεύσεως ὅπως εἶχε ἀποφασισθῆ, ποὺ ὁ ἴδιος ὁ κ. Σβῶλος ἐχαρακτήριζε τότε ὡς παρῳδία. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ διηύθυναν μέχρι τῆς τελευταίας λεπτομέρειας ὅλη αὐτὴ τὴν ὑπόθεση δὲν εἶχαν καμμιὰ δυσκολία νὰ δεχτοῦν τοὺς ὅρους τοῦ κ. Σβώλου, ἀδιάφορο ἂν ἀπὸ πρῶτα ἦσαν ἀποφασισμένοι νὰ τοὺς παραβοῦν, ὅπως καὶ ἔκαναν ἀμέσως ὕστερα. Γιατὶ μόλις ὁ κ. Σβῶλος ἔφτασε στὰ βουνὰ (χωριὸ Φουρνᾶ—Τυμφρηστοῦ) καὶ συμμετέσχε στὴν Π.Ε.Ε.Α., οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ Κ.Κ.Ε. δίνουν διαταγὴ νὰ ἐφαρμοσθῆ

ὁλόκληρο τὸ παραπάνω σχέδιο ποὺ θὰ ἐξασφάλιζε τὴ δυναμική τους ἐπικράτηση. Δηλαδή; Νὰ ἐκραγῇ τὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα στὶς ἔνοπλες δυνάμεις τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ν' ἀρχίσῃ ἡ ἐπίθεση κατὰ τῶν ἄλλων Ἐθνικῶν δυνάμεων τῆς ἐσωτερικῆς ἀντιστάσεως καὶ νὰ γίνῃ ἡ ἐκλογὴ τῆς Λαϊκῆς ἀντιπροσωπείας, ποὺ θ' ἀποτελοῦσε κατὰ κάποιο τρόπο τὴ Βουλὴ στὴν ὁποία θὰ στηρίζονταν ἡ Κυβέρνηση τῆς Π.Ε.Ε.Α. Καὶ ἡ μὲν ἐκλογὴ ἔγινε κατὰ τρόπο ἀρκετὰ κωμικό, μὲ τὴ διανομὴ μερικῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων ψηφοδελτίων μὲ ἕτοιμα τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων στὶς κομμουνιστικὲς καὶ ἐαμικὲς ὀργανώσεις διαφόρων περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ μὲ τὴν ἐμφάνιση ἔπειτα 150 περίπου τέως βουλευτῶν, δημοσιογράφων, λογίων, ἐπιστημόνων, στρατιωτικῶν, ἀποτυχημένων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ποὺ τὴν ἐκλογή τους μὲ ἀρκετὲς χιλιάδες ψήφων κανεὶς δὲν εἶχε οὔτε τὴ δυνατότητα οὔτε καὶ τὴ διάθεση νὰ ἐλέγξῃ. Ἔτσι ἡ παρῳδία τῆς ψηφοφορίας, τὴν ὁποία ἀπὸ πρῶτα καταδίκαζε ὁ κ. Σβῶλος ἐπραγματοποιήθη καὶ ἡ λαϊκὴ αὐτὴ ἀντιπροσωπεία, ἀπὸ τὴν ὁποία ἄλλωστε ἔλειπαν πολλὰ μέλη ποὺ εἶχαν ἐκλεγεῖ, συνῆλθε σὲ δύο ἢ τρεῖς συνεδριάσεις γιὰ νὰ ψηφίσῃ αὐθαίρετα διάφορα μέτρα.

3. Ἐξ ἄλλου ἡ ἐπίθεση κατὰ τῶν ἐθνικοφρόνων ἀνταρτικῶν δυνάμεων ἄρχισε τὴ νύχτα τῆς 1ης Ἀπριλίου 1944 στὸ χωριὸ Εὐπάλιο ὅπου βρίσκονταν ἡ δύναμη τοῦ Συντάγματος Ψαρροῦ. Ἡ προδοτικὴ αὐτὴ ἐπίθεση ποὺ ἔγινε παρὰ τὴ συνεννόηση μὲ τὸν Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ἡ ὁποία προεκάλεσε τὴν ἀγανάκτηση τοῦ Ἄγγλου Ἀξιωματικοῦ ποὺ μεσολάβησεν, ἐσυνεχίσθη ἐπὶ 20 ἡμέρες μέχρις ὅτου διαλύθηκε τὸ 5/42 Σύνταγμα καὶ ἐσφάγη κατὰ τὸν ἀγριώτερο τρόπο ὁ διοικητής του συνταγματάρχης Ψαρρός.

Τέλος τὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα τῆς Μέσης Ἀνατολῆς—ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἐγκλήματα ποὺ διεπράχθησαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος—ἄρχισε σύμφωνα μὲ τὶς ἐντολὲς ποὺ διεβίβασαν οἱ ἡγέτες τοῦ Κ.Κ.Ε. τὴν 2αν Ἀπριλίου.

4. Παράλληλα πρὸς αὐτή, οἱ κομμουνισταὶ ποὺ οὐσιαστικὰ διηύθυναν τὰ πάντα μὲ τὴν Κυβέρνηση τῶν βουνῶν, γιὰ νὰ ἱκανοποιηθοῦνε μερικοὶ νέοι ἐαμικοὶ ἡγέτες ποὺ παρουσιάζοντο μετριοπαθεῖς ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ παραπλανηθῇ γενικώτερα ἡ κοινὴ γνώμη, ἔκαναν μερικὲς ἐντυπωσιακὲς καὶ ἐπιφανειακὲς μεταρρυθμίσεις. Ἔτσι ἡ ἀνοργάνωτη ληστεία τῆς ὑπαίθρου ποὺ ἐγίνετο ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, ἀντικατεστάθη μὲ τὴν ὠργανωμένη πιὰ Ε.Τ.Α. «Ἐπιμελητεία τοῦ Ἀντάρτη». Ἡ τρομοκρατικὴ ὀργάνωση Ο.Π.Λ.Α. (Ὀργάνωση Προστασίας Λαϊκῶν Ἀγωνιστῶν), ἔγινε «Ἐθνικὴ Πολιτοφυλακή», καὶ συνεπληρώθη ἡ παρῳδία τῆς αὐτοδιοίκησης, ποὺ στὴν πραγματικότητα δὲν ἄλλαξε τίποτε ἀπὸ τὴν αὐταρχικὴ διοίκηση τῶν πάντων ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ ἰδίως ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸ σύντροφο Σιάντο.

5. Ἔτσι μὲ τὴν Π.Ε.Ε.Α. ἐγκατεστημένη πλέον ὁριστικὰ στὴν ὀρεινὴ Ἑλλάδα, μὲ τὸ στρατὸ καὶ τὸ ναυτικὸ τῆς Ἐλευθέρας Ἑλλάδος σχεδὸν ἀποσυντεθημένα ἀπὸ τὸ στασιαστικὸ κίνημα τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, μὲ τὴν ἐξόντωση τῶν ἄλλων δυνάμεων ἐσωτερικῆς ἀντιστάσεως, ποὺ ἄρχισε μὲ τὴ σφαγὴ τοῦ συνταγματάρχου Ψαρροῦ καὶ τὴ διάλυση τοῦ 5/42 Συν/τος, οἱ ἡγέτες τῶν κομμουνιστῶν ἐφαντάσθησαν ὅτι μποροῦσαν πλέον νὰ προχωρήσουν στὴν πλήρη ἐπικράτησή τους.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τους αὐτὲς τὶς προϋποθέσεις, συμμορφώθηκαν πρὸς τὴν πρόσκληση ποὺ τους ἔγινε μὲ τοὺς συνδέσμους Ἄγγλους Ἀξιωματικοὺς ποὺ βρίσκονταν στὰ βουνὰ καὶ ἔστειλαν στὴν Αἴγυπτο τὴν ἀντιπροσωπεία τους, ποὺ ἀπετελεῖτο ἀπὸ τοὺς «συναγωνιστὲς» Π. Ροῦσσον, Γ. Πορφυρογένην, Δ. Στρατῆν, Α. Σβῶλον, Α. Ἀγγελόπουλον, Ν. Ἀσκούτσην καὶ Σ. Σαράφην.

(Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Γ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1955 | ΤΕΥΧΟΣ 52ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1955)

Ὑπὸ κ. Ν. **ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

1. ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΑΝΗΣ ΣΤΑΣΕΩΣ

6.—Ἀποτυχία τοῦ κομμουνιστικοῦ σχεδίου ἐπικρατήσεως στὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσή της.
7.—Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Κ.Κ.Ε. τοῦ ΕΑΜ κλπ. ἀλλάζουν τακτικὴ καὶ ἀναγκάζονται νὰ καταδικάσουν τὶς ἀντεθνικὲς ἐνέργειες τῶν κομμουνιστῶν.
8.—Ἀποδοχὴ τῶν ὅρων καὶ συμφωνιῶν στὸ Συνέδριο τοῦ Λιβάνου τῆς 17 Μαΐου 1944.
9.—Τὸ ΕΑΜ. ἐνώπιον διλήμματος.
10.—Ὁ Σιάντος καὶ οἱ κομμουνισταὶ στὴν Ἑλλάδα ἀποκηρύσσουν τὸ σύμφωνο τοῦ Λιβάνου. Δυσκολίες στὴν ἐπιτροπή.
11.—Δυσφορία τῶν Ἄγγλων καὶ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ ΕΑΜ κλπ. — Ρωσσικὲς συστάσεις. — Συμμόρφωση πρὸς τὴ συμφωνία τῶν κομμουνιστῶν.

6. Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ὅμως ποὺ ἡ ἀντιπροσωπεία αὐτὴ τῆς Π.Ε.Ε.Α. ἔφτασε στὴν Αἴγυπτο, βρῆκε τὴν κατάσταση τελείως ἀλλαγμένη, ἀντελήφθη πὼς τὸ σχέδιο ποὺ μὲ τόση ἐπιμέλεια προετοίμασε εἶχε ἀποτύχει καὶ ἀναγκάστηκε ν' ἀλλάξῃ τελείως ταχτική. Τί εἶχε συμβῆ; Πρῶτα-πρῶτα εἶχε στὸ μεταξὺ κατασταλῆ τελείως τὸ στασιαστικὸ κίνημα τῶν ἐνόπλων δυνάμεων στὴ Μέση Ἀνατολή, στὸ Ναυτικὸ μὲν χάρις στὴ θαρραλέα ἐπέμβαση πολλῶν Ἀξ/κῶν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἀντιναυάρχου Π. Βούλγαρη, στὸ Στρατὸ δὲ μὲ τὴν ἀποφασιστικὴ ἀντιμετώπισή του ἀπὸ τὶς Βρεττανικὲς Στρατιωτικὲς Δυνάμεις.

Δεύτερον εἶχε δημιουργηθῆ στοὺς ὑπεύθυνους Βρεταννικοὺς κύκλους ζωηροτάτη ἐξέγερση ἐναντίον τοῦ Ε.Α.Μ. τὴν ὁποία δὲν μπόρεσαν νὰ ἐξουδετερώσουν μὲ κανένα τρόπο, μήτε καὶ μὲ τοὺς λίγους Ἄγγλους στρατιωτικοὺς καὶ ὑπαλλήλους ποὺ εἶχαν κερδίσει μὲ τὸ μέρος τους. Χαρακτηριστικὰ γιὰ τὴ δυσφορία αὐτὴ εἶναι ὅσα, λίγες μέρες ἀργότερα, δηλαδὴ στὶς 24 Μαΐου εἶπεν ὁ Ἄγγλος Πρωθυπουργὸς κ. Τσῶρτσιλ, μιλῶντας στὴ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων. «Αἱ ὑπερβολαὶ τοῦ στρατιωτικοῦ » σώματος τοῦ Ε.Α.Μ. εἶχαν τόσον ἀποξενώσει τὸν πληθυσμὸν πολλῶν ἐπαρχιῶν » ὥστε νὰ σχηματισθοῦν ἐξ Ἑλλήνων Σώματα Ἀσφαλείας διὰ νὰ πολεμήσουν τὸ » Ε.Α.Μ. Συγχρόνως ἡ καχυποψία, ἡ ἐχθρότης καὶ ἡ καταπίεση, τὴν ὁποίαν ἐδη-

» μιούργησε τὸ Ε.Α.Μ. ὡδήγησαν εἰς ἐμφύλιον σπαραγμὸν καὶ εἰς προστριβὰς με-» ταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων ὀργανώσεων ἀντιστάσεως. Τοιουτοτρόπως ἐφαίνετο ὡς » ἐὰν ὅλοι νὰ ἐστρέφοντο ἐναντίον ὅλων καὶ κανείς, ἐκτὸς τῶν Γερμανῶν, δὲν ὠφε-» λεῖτο».

Τρίτον καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι ἄλλων Μεγάλων Δυνάμεων ποὺ βρίσκονταν στὴν Αἴγυπτο καὶ τοὺς ὁποίους οἱ κομμουνισταὶ νόμιζαν ὡς ὑποστηρικτὰς καὶ φίλους στὴν ἀνατρεπτική τους προσπάθεια, εἶπαν καθαρὰ καὶ ἀνεπιφύλακτα στοὺς ἐκπρόσωπους τοῦ Ε.Α.Μ., ὅτι τὰ σχέδιά τους ἦσαν ἀνεφάρμοστα, ὅτι εἶχαν κάμει ἀσυγχώρητα πολιτικὰ λάθη, ὅτι ἦταν ἀνοησία νὰ ὑπολογίζουν σὲ διατάραξη τῆς Συμμαχικῆς ἀλληλεγγύης γιὰ χάρη τους, καὶ ὅτι ἔπρεπε ἀπαραίτητα νὰ συμμορφωθοῦνε πρὸς τὶς ὑποδείξεις τῶν Ἄγγλων.

7. Ἔτσι τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ε.Α.Μ. ἀναγκάστηκαν ν' ἀλλάξουν πραγματικὰ τὴν τακτική τους. Ἀπὸ τῆς 10ης Μαΐου μάλιστα στὶς ἐπίσημες ἐπιστολές, ποὺ ἔστελναν στὸν κ. Παπανδρέου, ποὺ εἶχε στὸ μεταξὺ ἀναλάβει τὴν Πρωθυπουργία, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Κ.Κ.Ε., Ε. Ροῦσος, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Π.Ε.Ε.Α. Α. Σβῶλος, Ν. Ἀσκούτσης, Α. Ἀγγελόπουλος καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ε.Α.Μ. Μιλτ. Πορφυρογένης, Στ. Σαράφης καὶ Δημ. Στρατῆς ἀπεκήρυτταν καὶ ἀποδοκίμαζαν ἀνεπιφύλακτα τὸ στασιαστικὸ κίνημα τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ὡς «ἀδικαιολόγητον μετάθεσιν τοῦ βασικοῦ Ἑλληνικοῦ καθήκοντος, ἀδυνατίζουσαν τὸν Ἑλληνικὸν καὶ Συμμαχικὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν Γερμανοβουλγάρων, καὶ ὡς ἐνέργειαν βλάπτουσαν καὶ μειώνουσαν τὰς Ἑλληνικὰς πολεμικὰς δυνάμεις».

8. Κατὰ τὴ διάρκεια δὲ τοῦ συνεδρίου τοῦ Λιβάνου, ποὺ συνῆλθε στὶς 17 Μαΐου ἀναγκάσθηκαν ν' ἀκούσουν χωρὶς καμμιὰ διαμαρτυρία τὸν πρωθυπουργὸ κ. Γ. Παπανδρέου ποὺ εἶπε τὰ ἑξῆς :

«Κόλασις εἶναι ἡ σημερινὴ κατάστασις τῆς Πατρίδος μας. Σφάζουν οἱ Γερ-» μανοί, σφάζουν τὰ τάγματα ἀσφαλείας, σφάζουν καὶ οἱ ἀντάρται, σφάζουν καὶ » καίουν. Ἡ εὐθύνη τοῦ ΕΑΜ εἶναι ὅτι δὲν ἀπέβλεψε μόνον εἰς τὸν ἀπελευθερωτικὸν » ἀγῶνα, ἀλλὰ ἠθέλησε νὰ προετοιμάση τὴν μεταπολεμικὴν δυναμικήν του ἐπικρά-» τησιν. Διὰ τοῦτο ἐπεδίωξε πρῶτον τὴν μονοπώλησιν τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος, δεύτερον » ἐπεδίωξε τὴν τρομοκράτησιν καὶ ἐξόντωσιν τῶν ἀντιπάλων του καὶ ἐταύτισεν ἑαυτὸ » μὲ τὸ Κράτος».

Καὶ δὲν ὑπεχρεώθηκαν μόνον οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ΕΑΜ καὶ τοῦ Κ.Κ.Ε. ν' ἀκούσουν τὰ δυσάρεστα αὐτὰ πράγματα. Ἔκαμαν καὶ κάτι πολὺ σημαντικώτερο: ἀναγκάσθηκαν νὰ βάλουν τὴν ὑπογραφή τους κάτω ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸ Συμβόλαιο τοῦ Λιβάνου, τὸ ὁποῖο ἀναφέρει ρητῶς στὸ πρῶτο του ἄρθρο τὴν ὁμόφωνο καταδίκη τοῦ κινήματος τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ὡς «ἐγκλήματος ἐναντίον τῆς πατρίδος», στὸ δεύτερο ἄρθρο τὴν «ἑνοποίησιν καὶ πειθάρχησιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς ἑνιαίας κυβερνήσεως ὅλων τῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος», στὸ τρίτο ἄρθρο τὴν «κατάργησιν τῆς τρομοκρατίας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὕπαιθρον καὶ τὴν παγίωσιν τῆς προσωπικῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας, ὅταν καὶ ὅπου ἀποσύρεται ὁ ἐχθρός».

Ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦσαν σαφῆ καὶ πλήρη ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὰ σχέδια καὶ τοὺς σκοπούς, στοὺς ὁποίους ἀπέβλεπε τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα καὶ γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῶν ὁποίων εἶχε στείλει τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοὺς στὴ Μέση Ἀνατολή.

Καὶ ὡρισμένοι μὲν ἀντιπρόσωποι ὅπως οἱ κ.κ. Σβῶλος καὶ Ἀσκούτσης δὲν εἶχαν ἀντιληφθῆ πῶς ἀκριβῶς ἔγινε ἡ παραποίηση τῆς θελήσεως τῶν ἐντολοδοτῶν τους τὴν ὁποία εἶχαν ἀποδεχθῆ, ἐνῷ ἀντίθετα οἱ κομμουνισταὶ ἀντιπρόσωποι Ροῦσσος, Πορφυρογένης, κ.λ.π. ἤξευραν πολὺ καλὰ πόσο εἶχαν ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὶς ἐντολές τους καὶ ἔτρεμαν τὴ θύελλα ποὺ θ' ἀκολουθοῦσε.

9. Ἔτσι μὲ τὶς ἀποφάσεις τοῦ Λιβάνου, οἱ ἐπίσημα ἐξουσιοδοτημένοι ἀντιπρό-

σωποι τοῦ Ε.Α.Μ. καὶ τοῦ Κ.Κ.Ε. εὑρέθησαν μπροστὰ σ' ἕνα σαφὲς δίλημμα: νὰ τὶς ἐγκρίνουν καὶ νὰ λάβουν μέρος στὴν Κυβέρνηση τῆς 'Εθνικῆς 'Ενότητος, μὲ θέσεις ποὺ τόσο πλουσιοπάροχα παρεχωρήθηκαν σ' αὐτούς, ὁπότε θὰ μετεβάλλετο τὸ Κ.Κ.Ε. σὲ κόμμα νομιμόφρον, καὶ θὰ ἀπεδέχετο τὶς δημοκρατικὲς μεθόδους γιὰ τὴν ἄνοδο στὴν ἀρχὴ ἢ θὰ τὶς ἀπέρριπταν, ὁπότε θὰ διατηροῦσε τὸν ἐπαναστατικὸ καὶ συνωμοτικό του χαρακτῆρα καὶ θὰ παρέμενε ὁριστικὰ ἔξω ἀπὸ τὴν 'Εθνικὴ ἑνότητα;

10. Γι' αὐτὸ μόλις ἔφτασαν στὰ βουνὰ τὰ τηλεγραφήματα καὶ ἀνήγγειλαν τὶς συμφωνίες τοῦ Λιβάνου, ἐξέσπασε ἀληθινὴ θύελλα. Οἱ κομμουνιστικὲς ἐφημερίδες ποὺ ἐξεδίδοντο εἰς τὰ χωριὰ τοῦ Τυμφρηστοῦ—καὶ δὲν ἦσαν μόνον μία ἢ δύο—ἀπεκήρυξαν ἀπροκάλυπτα τὶς συμφωνίες αὐτές, ἐχαρακτήρισαν τοὺς ἀντιπροσώπους ποὺ εἶχαν σταλῆ στὸ Κάϊρο ὅτι παραπλανήθηκαν ἀπὸ τὸν κ. Παπανδρέου καὶ τὰ ἄλλα κόμματα, ὅτι παραβίασαν τὶς ἐντολὲς τὶς ὁποῖες εἶχαν λάβει καὶ ὅτι δὲν βρίσκονται σὲ ἁρμονία μὲ τὶς ἀπόψεις τοῦ «ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα». Μερικὰ φύλλα μάλιστα ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες αὐτὲς ἀποτελοῦν μὲ τὴ δριμύτητα τῶν ἐπιθέσεών τους, τὴν καλύτερη ἀπόδειξη γιὰ τὴ λύσσα τῶν κομμουνιστῶν ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀποτυχία τῶν σχεδίων τους. "Οσον ἀφορᾶ τὴν πραγματοποιηθεῖσα τυπικὰ μὲ τὸ σύμφωνο τοῦ Λιβάνου ἐθνικὴ ἕνωση, τὰ ἐπίσημα αὐτὰ ὄργανα τῆς κομμουνιστικῆς ἀνταρτικῆς ὀργανώσεως τὴν καταδικάζουν ἀμείλικτα ὡς ἀπαράδεκτη, ὑποκριτική, «κρυπτοφασιστική», προδοτική.

Περιττὸ ἴσως νὰ σημειωθῇ ὅτι οἱ διάφοροι καπεταναῖοι τοῦ τύπου "Αρη, Βασίλη, Νικηφόρου, Καπετὰν Χάρου ἢ Καπετὰν Φοβέρα, ποὺ δὲν εἶχαν παίξει τὰ κεφάλια τους γιὰ νὰ καταλήξουν «'Εξοχώτατοι 'Υπουργοὶ» οἱ νεοφώτιστοι «συναγωνιστές», βρέθηκαν ἀπόλυτα σύμφωνοι μὲ τὴν πολεμικὴ αὐτὴ τοῦ Σύντροφου Σιάντου. Μερικὲς διαφωνίες διατύπωσε ὁ νεοφώτιστος ἐπίσης Στρατηγὸς Σαρηγιάννης καὶ μερικοὶ ἄλλοι, ἀλλ' αὐτοὶ ἀπεμονώθησαν περίπου σ' ἕνα ἀπὸ τὰ χωριὰ τῶν Πετριλλίων (Πίνδου) καὶ εἰδοποιήθησαν μὲ εἰδικὰ σημειώματα ὅτι θὰ ἔκαναν καλὰ νὰ μὴ ἐκφράζωνται δημοσία.

'Οπωσδήποτε οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ΕΑΜ καὶ τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ εἶχαν εἰδοποιήσει τοὺς ἐντολοδόχους των γιὰ τὴν συμφωνία ποὺ πέτυχαν καὶ ποὺ ἐπερίμεναν τὴν ἔγκριση γιὰ νὰ μποῦν στὴν Κυβέρνηση καὶ νὰ καταλάβουν τὰ πέντε ὑπουργεῖα, ποὺ εἶχον ἀφεθῆ κενὰ γι' αὐτούς, ἔλαβαν ἐντελῶς ἀντίθετη ἀπάντηση. 'Επὶ ἀρκετὸ καιρὸ οἱ Σβῶλος, Πορφυρογένης, Σαράφης κλπ. προσπάθησαν ν' ἀποκρύψουν ἀπὸ τὸν ἄλλο κόσμο τὴν πλήρη ἀποδοκιμασία ποὺ τοὺς ἔγινε ἀπὸ τὸ βουνὸ καὶ νὰ ἐμφανίζουν τὴν καθυστέρηση τῆς εἰσόδου των στὴν Κυβέρνηση ὅτι ὀφείλεται μόνο στὴν ἀνάγκη νὰ ρυθμισθοῦν μερικὲς λεπτομέρειες. 'Αργότερα, ὅταν ἡ ἀλήθεια δὲν ἠμποροῦσε πιὰ νὰ ἀποκρυφτῇ, ὁ καθηγητὴς Σβῶλος ζήτησε νὰ τεθῇ στὴν διάθεσή του τὸ μέσον τῆς ἐπιστροφῆς στὴν 'Ελλάδα, ὅπου νὰ «ἐργασθῇ διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς συμφιλιώσεως». Καὶ αὐτὴ ἡ χάρη τοῦ ἔγινε χωρὶς νὰ φαίνεται ὅτι πετύχενε κανένα ἀποτέλεσμα ἀπὸ τὴν «συμφιλιωτικὴ προσπάθειά του » αὐτή. 'Ακόμη ἀργότερα εὑρέθη ἕνα ἄλλο ἐπιχείρημα, γιὰ νὰ δικαιολογηθῇ ἡ ἀσυγχώρητη αὐτὴ παλινῳδία μιᾶς ὀργανώσεως ποὺ ἔστελνε ἀντιπροσώπους της μὲ πλήρη ἐξουσιοδότηση σὲ μιὰ διάσκεψη, ἔφθανε γι' αὐτοὺς σὲ πλήρη συμφωνία, καὶ ἔπειτα τὴν ἀπαρνιόταν."Εφταιγε γιὰ ὅλα ὁ πρωθυπουργὸς κ. Παπανδρέου τὸν ὁποῖον ἀπροκάλυπτα καὶ δριμύτατα κατηγοροῦσαν ὡς συνεργάτη τοῦ Ράλλη καὶ τῶν ταγμάτων ἀσφαλείας, ὡς ὑπονομευτὴ τῆς ἐθνικῆς ἑνώσεως, ὡς «γκεσταπίτη» ἀκόμη. "Ας ἔφευγε αὐτὸς καὶ ὅλα θὰ πήγαιναν καλά. Στὴν πραγματικότητα ὅμως δὲν ἐπρόκειτο παρὰ μόνον γιὰ τὸ δισταγμὸ τῶν κομμουνιστῶν νὰ ἐγκαταλείψουν ἕνα σχέδιο ἀπὸ τὸ ὁποῖο εἶχαν ἐλπίσει ὅτι θὰ τοὺς ἐπέτρεπε νὰ κατακτήσουν τὴν 'Ελλάδα.

11. "Ετσι περνοῦσαν οἱ ἑβδομάδες καὶ οἱ μῆνες. Στὸ μεταξὺ ἐξεδηλώνετο

γιὰ μία ἀκόμη φορὰ ζωηροτάτη ἡ Ἀγγλικὴ δυσφορία γιὰ τὴν παλινωδία αὐτή, ἐνῷ ταυτόχρονα ἐπανελαμβάνοντο οἱ ἔντονες συστάσεις τῶν ἀντιπροσώπων στὸ Κάϊρο, ἄλλων μεγάλων Συμμάχων Δυνάμεων ν' ἀφήσουν κατὰ μέρος τὶς παλινωδίες καὶ νὰ φτάσουν ὁπωσδήποτε σὲ συνεννόηση.

Ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, κ. Ἤντεν ἐτόνιζε στὶς 27 Ἰουλίου στὴ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων: «Οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ ΕΑΜ ἠρνήθησαν δυστυχῶς νὰ τιμήσουν τὰς ὑπογραφὰς τῶν ἀντιπροσώπων των εἰς τὸ συνέδριον τοῦ Λιβάνου, ἤτοι νὰ διορίσουν ὑπουργοὺς γιὰ τὶς θέσεις εἰς τὴν Κυβέρνησιν αἵτινες εἶχαν συμφωνηθῆ ὅτι θὰ τοὺς ἐδίδοντο. Ἀντιθέτως προέβαλαν νέας ἀδικαιολογήτους ἀξιώσεις, ὡς τὴν παραχώρησιν εἰς αὐτοὺς τοῦ ἐλέγχου τῆς διοικήσεως τῆς χώρας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ καὶ τὴν ἀντιπροσώπευσίν των εἰς τὴν Κυβέρνησιν, πέραν κάθε ἀναλογίας πρὸς τὴν πραγματικήν των δύναμιν. Ἡ Βρεταννικὴ Κυβέρνησις ἐξακολουθεῖ νὰ ἐλπίζῃ ὅτι ἔστω καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν τὸ ΕΑΜ θὰ μετάσχῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συμφωνίας τοῦ Λιβάνου. Ἄλλως θὰ φέρῃ βαρυτάτην εὐθύνην ὅτι παρημπόδισε τὰς προσπαθείας ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος». Λίγες δὲ ἡμέρες ἀργότερα, στὶς 2 Αὐγούστου ἐπανήρχετο ἀπειλητικώτερος: «Ἐὰν ἡ ὀργάνωσις τοῦ ΕΑΜ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὴν παροῦσαν στάσιν της, ἡ Βρεταννικὴ Κυβέρνησις θὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν ἔναντι αὐτῆς στάσιν της; συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ζητημάτων τῆς παροχῆς ἐφοδίων».

Τόσο οἱ Βρεταννικὲς αὐτὲς ἀντιλήψεις, οἱ ὁποῖες στὶς ἰδιαίτερες ὁμιλίες μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ΕΑΜ στὸ Κάϊρο διετυπώνοντο πολὺ ἐντονώτερα, ὅσο καὶ οἱ ἐπίμονες συστάσεις τῶν ἐκπροσώπων τῶν ἄλλων μεγάλων Συμμάχων καὶ ἰδίως τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας, διεβιβάζοντο πρὸς τοὺς ἡγέτας τοῦ ΕΑΜ στὴν Ἑλλάδα. Ὑπάρχει ἰδίως ἕνα τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖο ἀρχίζει μὲ τὴ φράση: «De tous cotés»...» (Ἀπὸ ὅλας τὰς πλευρὰς μᾶς τονίζεται ἡ ἀνάγκη τῆς συμφωνίας κλπ.) τὸ ὁποῖο διέφυγε ἀπὸ τὴν αὐστηρὴ λογοκρισία τοῦ συντρόφου Σιάντου, ἔγινε γνωστὸ σ' ὅλους ὅσοι βρίσκονταν στὸ Ἐαμικὸ Στρατηγεῖο τοῦ Τυμφρηστοῦ καὶ προεκάλεσε εὐρύτατες συζητήσεις.

Οἱ συζητήσεις αὐτὲς ἀπείλησαν σὲ διάφορες στιγμὲς νὰ πάρουν τὴ μορφὴ ἀγρίας ρήξεως, ἰδίως ὅταν ἔφτασε στὸ βουνὸ ἀπὸ τὸ Κάϊρο ὁ σύντροφος Πορφυρογένης καὶ ἀπειλήθηκε μὲ φυλάκιση ἐὰν ἀπεκάλυπτε τὰ ὅσα ἐγνώριζε, καθὼς καὶ ὅταν ἔφτασε ὁ συναγωνιστὴς Σβῶλος, ὁ ὁποῖος εἶχε μὲ τὸν Σιάντο καὶ τοὺς ἄλλους πατισὰχ τοῦ Κομμουνισμοῦ συζητήσεις, ποὺ διήρκεσαν ἀτέλειωτες ὧρες.

Τελικὰ ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀδιάλλακτοι ἀντελήφθησαν ὅτι τὸ ἀρχικό τους σχέδιο δὲν μποροῦσε νὰ σταθῆ, ὅτι ἔπρεπε νὰ συμμορφωθοῦν μὲ τὴν πραγματικότητα καὶ ὅτι δὲν μποροῦσαν παρὰ νὰ δεχτοῦν τὴ συμφωνία τοῦ Λιβάνου καὶ νὰ μποῦν στὴν Κυβέρνηση, ἐὰν δὲν ἤθελαν νὰ μείνουν ὁριστικὰ ἔξω τοῦ νυμφῶνος. Κάτω ἀπὸ αὐτὲς τὶς συνθῆκες ἀποφάσισαν τελικὰ περὶ τὰ μέσα τοῦ Αὐγούστου νὰ στείλουν πάλι τοὺς ἀντιπροσώπους των στὸ Κάϊρο γιὰ νὰ συμμετάσχουν στὴν Κυβέρνηση καὶ στὶς 7 Σεπτεμβρίου τὸ βράδυ, ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Παπανδρέου ἀνήγγελλε μὲ τὴ ραδιόφωνο στὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ τὴ «χαρμόσυνο εἴδηση τῆς συγκροτήσεως Κυβερνήσεως Ἐθνικῆς Ἑνότητος».

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη οἱ κομμουνισταὶ ἡγέται ἄρχισαν νὰ ἑτοιμάζουν τὸ νέο τους σχέδιο γιὰ τὶς ἐνέργειές τους στὴν Ἑλλάδα.

(Συνεχίζεται)

2̸5
226

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Γ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1955 | ΤΕΥΧΟΣ 53ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1955)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

Ι. ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΑΝΗΣ ΣΤΑΣΕΩΣ

12.—Διορισμὸς τοῦ Στρατηγοῦ κ. Σπηλιωτοπούλου Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Ἀθηνῶν.

13.—Τὸ Κ.Κ.Ε. ἑτοιμάζει νέο σχέδιο βιαίας ἐπικρατήσεως στὴν Ἑλλάδα καὶ κατηγορεῖ τὸ Στρατηγὸ Σπηλιωτόπουλο.

14.—Ἐνέργειες τοῦ γηραιοῦ Διοικητοῦ Ἀθηνῶν Στρατηγοῦ Σπηλιωτοπούλου.

15.—Προετοιμασίες τῶν κομμουνιστῶν γιὰ τὴν κατάληψη τῶν Ἀθηνῶν.

16.—Πῶς οἱ κομμουνισταὶ κατελάμβανον τὶς πόλεις ποὺ ἐξεκένωναν οἱ Γερμανοί.

12. Ἀπὸ τὶς 7 τοῦ Σεπτέμβρη ποὺ μπῆκαν στὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση τοῦ Καΐρου οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Κ.Κ.Ε., τοῦ ΕΑΜ καὶ τῆς Π.Ε.Ε.Α., δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ἐπιμείνουν πιὰ στὸ ἀρχικὸ σχέδιο, ποὺ εἶχαν καταστρώσει τὴν ἄνοιξη τοῦ 1944 γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς ἐξουσίας στὴν Ἑλλάδα. Δὲν ἔμενε ἄλλωστε καὶ τίποτε ἀπὸ τὸ σχέδιο αὐτό. Τὸ στασιαστικὸ κίνημα στὶς ἔνοπλες δυνάμεις τῆς Μέσης Ἀνατολῆς εἶχε κατασταλῆ τελείως. Ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ Ἀπριλίου τὸ Ναυτικὸ καὶ ἡ Ἀεροπορία εἶχαν πάλι ἐνταχθῆ μὲ ὅλες τους τὶς δυνάμεις στὸ Συμμαχικὸ ἀγῶνα καὶ κατὰ τὰ τέλη Αὐγούστου ἡ Ὀρεινὴ Ταξιαρχία εἶχεν ἀναλάβει τὴ θέση της στὸ Ἰταλικὸ Μέτωπο, γιὰ νὰ γράψῃ τὴν ἡρωϊκὴ σελίδα τοῦ Ρίμινι. Ἡ περίφημη Π.Ε.Ε.Α., ἡ ἀριστερὴ δηλαδὴ Κυβέρνηση τῶν βουνῶν, εἶχε πάψει τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ νὰ ὑπάρχῃ καὶ μιὰ ἀπόπειρα ποὺ ἔκανε ὁ καθηγητὴς κ. Σβῶλος μὲ δηλώσεις του κατὰ τὶς πρῶτες ἡμέρες τοῦ Σεπτέμβρη νὰ τὴν διατηρήσῃ στὴ ζωή, ἀπέτυχε παταγωδῶς. Τέλος ἐχρειάσθη νὰ ἐγκαταλειφθῆ καὶ τὸ σχέδιο τῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον τῶν ἀνταρτικῶν δυνάμεων τοῦ Στρατηγοῦ Ζέρβα, παρὰ μίαν ἀπόπειρα ποὺ ἔκανε ὁ σύντροφος Σιάντος μὲ τὸ συναγωνιστὴ Μάντακα κατὰ τὰ μέσα Αὐγούστου, ἀπόπειρα ποὺ ἐσταμάτησε προτοῦ ἐκδηλωθῆ ἀκόμη, λόγῳ τῆς ἀντιδράσεως τῶν ἄλλων ἀριστερῶν κύκλων.

Ἔ ξ ω λοιπὸν τὸ ὅλο Ἐαμικὸ συγκρότημα συμμετεῖχε ἐπίσημα καὶ μάλιστα

μὲ ἀρκετὰ μεγάλη ἀντιπροσώπευση στὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση τοῦ Καΐρου, ἐνῷ τὰ χω ιὰ καὶ οἱ ἐπιγραφὲς τῶν τοίχων ἐξεθείαζαν τὴν «Πανεθνικὴ Κυβέρνηση», οἱ κομμουνιστὲς συνωμότες κατέστρωναν ἄλλο σχέδιο γιὰ τὴ δυναμικὴ ἐπικράτησή τους, σχέδιο ποὺ στηρίζονταν κυρίως στὴ συγκέντρωση τῶν καλλιτέρων δυνάμεων τοῦ ΕΛΑΣ γύρω ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα, γιὰ νὰ δοθῇ ἡ ἀπόλυτα προβλεπομένη «μάχη τῶν Ἀθηνῶν».

Ἂς παρακολουθήσουμε λοιπὸν προσεκτικώτερα τὴ γέννηση καὶ τὴν ἐξέλιξη τοῦ σχεδίου αὐτοῦ, σύμφωνα μὲ τὰ ἐπίσημα στοιχεῖα.

Κατὰ τὰ μέσα Αὐγούστου, ἔγινε γνωστὸ στὴν Ἀθήνα ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνηση τοῦ Καΐρου εἶχε διορίσει Στρατιωτικὸ Διοικητὴ Ἀθηνῶν, παρὰ δὲ τὴν ἐπιβαλλόμενη λόγῳ τῆς παρουσίας τῶν Γερμανῶν μυστικότητα, ἐψιθυρίζετο ὅτι Στρατιωτικὸς Διοικητὴς ἦταν ὁ γνωστὸς γιὰ τὸν πατριωτισμό του καὶ τὴ δράση του στὸ Ἀλβανικὸ μέτωπο Στρατηγὸς Σπηλιωτόπουλος. Οἱ κομμουνισταὶ δὲν ἀντιδροῦσαν ἀκόμη στὶς φῆμες αὐτὲς καὶ προσεποιοῦντο ὅτι τὶς ἀγνοοῦσαν. Ἀλλὰ ἕνα μῆνα ἀργότερα ἀνεκοινώνετο πλέον ἐπίσημα καὶ ἐγίνετο γνωστὸς μὲ τὸ μυστικὸ τύπο στὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ ὁ διορισμὸς αὐτός. Τὰ ἐπίσημα κείμενα ἔχουν ὡς ἑξῆς: Διαταγὴ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ 19ης Σεπτεμβρίου 1944. «Στρατιωτικὸς Διοικητὴς τῆς Ἀττικῆς διωρίσθη ὁ Ὑποστράτηγος Σπηλιωτόπουλος. Ὁ διορισμός του ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μέσης Ἀνατολῆς. Διὰ διαταγῆς τοῦ Συμμαχικοῦ Στρατηγείου ὁ κ. Σπηλιωτόπουλος ὑπήχθη ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Στρατηγοῦ Σκόμπυ Διοικητοῦ τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων Ἑλλάδος». Διαταγὴ ὑπ' ἀριθ. 132/201/1944 τοῦ Στρατηγοῦ Σκόμπυ πρὸς τὸν Ὑποστράτηγον Σπηλιωτόπουλον: «Θὰ εἶσθε ὑπεύθυνος διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ θὰ ἀναλάβετε τὸν ἔλεγχον τῆς περιοχῆς Ἀθηνῶν μέχρι τῆς ἀφίξεως τῶν Βρεταννικῶν στρατευμάτων». Διαταγὴ ὑπ' ἀριθ. 239/19/9/44 τοῦ Στρατηγοῦ Σκόμπυ πρὸς τὸν Στρατηγὸν Σπηλιωτόπουλον: «Ὁ ΕΛΑΣ διετάχθη νὰ κρατήση τὰς δυνάμεις του ἔξω τῆς Ἀττικῆς πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως».

13. Σὲ μιὰ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποία οἱ Γερμανοί, ποὺ ἑτοιμάζοντο νὰ φύγουν εἶχαν ἐντείνει στὸ ἔπακρο τὴν τρομοκρατία τους καὶ ἔσφαζαν κάθε μέρα δεκάδες ἀθῴων καὶ ἐνεργοῦσαν τὸ ἀνθρωπομάζωμα στοὺς συνοικισμούς, οἱ διαταγὲς αὐτὲς προκάλεσαν ἀπερίγραπτη χαρὰ καὶ ἀνακούφιση στὸν πληθυσμὸ τῆς πρωτεύουσας. Καὶ τοῦτο ἀφ' ἑνὸς μὲν γιατὶ οἱ διαταγὲς αὐτὲς ἀπεδείκνυαν ὅτι ἐπέκειτο πλέον ἡ ἀπελευθέρωση, ἀφ' ἑτέρου δὲ γιατὶ προέκυπτε ἀπὸ αὐτὲς ὅτι εἶχαν ληφθῆ τὰ μέτρα γιὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀπελευθέρωση κανονικὰ καὶ χωρὶς ταραχές.

Οἱ κομμουνισταὶ ὅμως κυριολεκτικὰ ἐμαίνοντο, γιατὶ ἔβλεπαν νὰ τοὺς διαφεύγῃ ἡ δυνατότητα ὅπως καταλάβουν τὴν ἐξουσία κατὰ τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς τῆς ἀπελευθερώσεως, ἐπωφελούμενοι τῆς μοιραίας συγχύσεως. Καὶ ἐπίσημα μὲν ἐτόνιζαν ὅτι οἱ διαταγὲς αὐτὲς ἄλλαξαν ἢ ὅτι ὁ διορισμὸς τοῦ Στρατηγοῦ Σπηλιωτοπούλου εἶχε γίνει πρὸ τῆς εἰσόδου τῶν ἀντιπροσώπων τους στὴν Κυβέρνηση, ἢ τοὐλάχιστον ὅτι οἱ ἴδιοι δὲν εἶχαν λάβει γνώση τῶν διαταγῶν αὐτῶν. Καὶ στὶς τρεῖς αὐτὲς βεβαιώσεις ἐψεύδοντο ἐνσυνείδητα. Οἱ σχετικὲς ἀποφάσεις εἶχαν ληφθῆ μὲ πλήρη γνώση τῶν ὑπουργῶν τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς ποὺ εἶχαν στὸ μεταξὺ συνοδεύσει τὴν Κυβέρνηση στὴ νέα της ἕδρα εἰς Cava dei Tirreni παρὰ τὴ Νεάπολη. Καὶ οἱ διαταγὲς αὐτὲς εἶχαν ἐπίσημα κοινοποιηθῆ τὴν ἴδια ἡμέρα ποὺ ἔφθασαν στὰς Ἀθήνας, μὲ γνωστὸ πολιτευτὴ τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων στοὺς ἐδῶ κομμουνιστὰς ἡγέτας.

Στὸ μεταξὺ οἱ ἴδιοι οἱ κομμουνισταὶ ἔδιναν διαταγὴ στοὺς ὀπαδούς τους γιὰ μία ἀπερίγραπτο ἐκστρατεία μίσους καὶ δυσφημίσεως κατὰ τοῦ Στρτηγοῦ Σπηλιωτοπούλου. Καὶ ἐνθυμούμεθα ὅλοι πὼς κατὰ τὶς τελευταῖες ἡμέρες τοῦ Σεπτεμβρίου οἱ τοῖχοι τῶν Ἀθηνῶν γέμισαν ἀπὸ τεράστιες ἐπιγραφὲς καὶ ἀπὸ ἔντυπες πι-

κίδες, πού μὲ διάφορες παραλλαγὲς ἐπανελάμβαναν τὸ ἴδιο θέμα: «'Ο Σπηλιωτόπουλος εἶναι Γκεσταπίτης». Τὰ δὲ χωνιὰ στὶς συνοικίες καὶ τοὺς συνοικισμοὺς ἐπανελάμβαναν μὲ ἀκόμη περισσότερη λύσσα τὴν ἴδια κατηγορία.

14. Πειθαρχικός, ἤρεμος, ἀδιάφορος γιὰ ὅλες αὐτὲς τὶς προκλήσεις, ὑποχρεωμένος νὰ προφυλάσσεται καὶ ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς καὶ ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, ὁ Στρατηγὸς Σπηλιωτόπουλος εἶχε στὸ μεταξὺ ἀρχίσει καὶ προχωρήσει στὸ ἔργο του, πού ἀπέβλεπε στὴ διατήρηση τῆς τάξεως κατὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῶν 'Αθηνῶν. Ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐδέχθη καὶ προεκάλεσεν ἀκόμη, ἀπὸ τῆς 24ης Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 3ης 'Οκτωβρίου, τρεῖς συναντήσεις μὲ τοὺς ἐπισήμους ἐκπροσώπους τοῦ ΕΑΜ, στοὺς ὁποίους εἶπεν ὅτι ἀδιαφορεῖ γιὰ τὴν προσωπική του δυσφήμιση, ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴ συνεργασία μαζί τους σύμφωνα πρὸς τὸ πνεῦμα ἐθνικῆς ἑνότητος τῆς Κυβερνήσεως,ἀλλ' εἶναι ὁπωσδήποτε ὑποχρεωμένος νὰ ἐκπληρώση τὴν ἀνατεθεῖσα σ' αὐτὸν ἐντολή. Οἱ κομμουνισταὶ ἐκπρόσωποι διεμαρτυρήθησαν γιὰ τὸν τρόπο, μὲ τὸν ὁποῖο ἦλθαν στὴ δημοσιότητα οἱ σχετικὲς διαταγές, ἀλλ' ἐβεβαίωσαν ὅτι οἱ ἐναντίον τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ ἐπιθέσεις προήρχοντο ἀπὸ ἀνεύθυνους κύκλους καὶ ὅτι δόθησαν διαταγὲς νὰ πάψουν ἀμέσως. 'Αντίθετα ὅμως ἡ «'Αγκιτάτσια» κατὰ τοῦ Στρατηγοῦ Σπηλιωτοπούλου ἐξακολουθοῦσε ἀκόμη ἐντονώτερη. Καὶ μόνον τὴν 6ην 'Οκτωβρίου ἀνεκοινώθη ὅτι ὅλες οἱ ἐθνικὲς ὀργανώσεις ἐτέθησαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ 'Αττικῆς καὶ ὅτι «οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ΕΑΜ προέβησαν στὴν ἀνεπιφύλακτο δήλωση ὅτι καὶ οἱ δικές τους δυναμικὲς ὀργανώσεις τίθενται ὑπὸ τὰς διαταγάς του».

15. Ὅλος ὅμως αὐτὸς ὁ θόρυβος εἶχε ἕνα σαφῆ καὶ συγκεκριμένο ἀντικειμενικὸ σκοπό. 'Απὸ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου οἱ κομμουνιστὲς ἡγέτες εἶχαν παραιτηθῆ τῆς ἰδέας νὰ καταλάβουν μὲ τὴ βία τὴν ἀρχὴ ἀμέσως ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς ἀπελευθερώσεως, γιατὶ ἔβλεπαν ὅτι αὐτὸ δὲν θὰ ἦταν πλέον δυνατό. Εἶχαν ὅμως ταὐτόχρονα ἀποφασίσει νὰ παραβοῦν ἀπόλυτα τὴ διαταγὴ τοῦ Στρατηγοῦ Σκόμπυ περὶ διατηρήσεως τῶν δυνάμεων τοῦ ΕΛΑΣ μακρὰν τῆς 'Αττικῆς, διαταγὴ ἡ ὁποία εἶχε ἐπίσημα ἐγκριθῆ καὶ ἐπικυρωθῆ κατὰ τὴν περίφημη διάσκεψη τῆς Καζέρτας (τέλη Σεπτεμβρίου) μεταξὺ τοῦ 'Αρχιστρατήγου Μαίητλαντ Οὐΐλσων, τοῦ Στρατηγοῦ Σκόμπυ, τῶν ἐκπροσώπων τῆς 'Ελληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἡγετῶν τῶν ἀνταρτικῶν δυνάμεων Στρατηγῶν Ζέρβα καὶ Σαράφη. Ὅλα τὰ ψεύδη τῶν κομμουνιστῶν ὅτι δὲν γνώριζαν γιὰ τὸ διορισμὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ, ὅλος ὁ θόρυβός τους κατὰ τοῦ «Γκεσταπίτη Σπηλιωτοπούλου» ἀπέβλεπαν στὸ νὰ τοὺς δώσουν τὸν καιρὸ γιὰ νὰ συγκεντρώσουν ὅσο τὸ δυνατὸ περισσότερες ἔνοπλες κομμουνιστικὲς δυνάμεις γύρω καὶ μέσα στὴν 'Αθήνα.

'Απὸ τὶς τελευταῖες μέρες τοῦ Σεπτεμβρίου ἡ λεγομένη ΙΙ Μεραρχία τοῦ Καπετὰν 'Ορέστη εἶχε προωθηθῆ (χωρὶς καμμία παρενόχληση ἀπὸ μέρους τῶν Γερμανῶν) μέχρι τὰ Καλύβια καὶ τὸ Μάζι, ὁ διοικητὴς τοῦ «Α' Σώματος Στρατοῦ» Στρατηγὸς Νεόκοσμος Γρηγοριάδης μαζὶ μὲ τὸν Καπετάνιο Νέστορα ἐγκαθίσταντο μέσα στὴν 'Αθήνα καὶ χιλιάδες 'Ελασίτες μπῆκαν στοὺς συνοικισμοὺς καὶ τὶς συνοικίες, ἐπωφελούμενοι τῆς ἐντελῶς αὐθαίρετης καὶ οὐσιαστικὰ ἀνύπαρκτης διακρίσεως μεταξὺ ἐνεργοῦ καὶ ἐφεδρικοῦ ΕΛΑΣ.

Οἱ θέσεις κατελαμβάνοντο καὶ οἱ προετοιμασίες συνεπληρώνοντο γιὰ τὴ μάχη τῶν 'Αθηνῶν, πού θὰ ἐδίδετο δύο μῆνες ἀργότερα.

16. Ὅταν στὶς 12 'Οκτωβρίου 1944 ὁ Γερμανὸς Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Στρατηγὸς Φέλμυ ἐκήρυσσε τὴν 'Ελληνικὴ πρωτεύουσα πόλη ἀνοχύρωτη καὶ ἀποχώρησε μὲ τὰ τελευταῖα γερμανικὰ στρατεύματα ἀπὸ τὰς 'Αθήνας, ὁ 'Αθηναϊκὸς πληθυσμὸς γιόρταζε μὲ ἀληθινὸ παραλήρημα χαρᾶς τὴν ἀπελευθέρωσή του, ἡ ὁποία ἐπήρχετο χωρὶς νὰ πραγματοποιηθῆ κανένας ἀπὸ τοὺς φόβους τῶν ἐσωτερικῶν ταραχῶν καὶ τῆς ἀναρχοκομμουνιστικῆς ἐπικρατήσεως, πού ὑπῆρχαν προηγουμένως.

Ἁπλούστατα ὅμως αὐτὸ εἶχε γίνει, γιατὶ ἡ κατάκτηση τῶν Ἀθηνῶν δὲ περιελαμβάνετο τότε στὰ νέα σχέδια τῶν κομμουνιστῶν. Τοὺς ἀρκοῦσε τὸ γεγονὸ ὅτι εἶχαν ὅλη σχεδὸν τὴν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα καὶ ἑτοίμαζαν γύρω ἀπὸ τὰς Ἀθήνας καὶ σὲ πολλὰ σημεῖα μέσα σ' αὐτὴ τὸν ὅλο μηχανισμό, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν δεδόμεν στιγμὴ θὰ ἐπέτρεπε χωρὶς δυσχέρειες τὴν κατάκτηση καὶ τῆς πρωτεύουσας.

Ὅλοι θυμούμεθα τὴν περίφημο ἱστορία τῆς «ἀπελευθέρωσης τῆς μιᾶς ὕστερ ἀπὸ τὴν ἄλλη Ἑλληνικῆς πόλης ἀπὸ τὸν ἡρωϊκὸ ΕΛΑΣ» ποὺ θριαμβευτικὰ ἐξήγγελλαν καὶ ἐξεθείαζαν τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες τὰ χωνιά. Ξαίρουμε τώρα πῶς ἐγίνετ στὴν πραγματικότητα ἡ «ἀπελευθέρωση» αὐτή... Ὁ «ἡρωϊκὸς ΕΛΑΣ» περίμεν τὴ στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποία οἱ Γερμανοὶ σύμφωνα μὲ τὶς διαταγὲς καὶ τὰ σχέδιά τους ἐξεκένωναν τὶς πόλεις καὶ τὶς ἐπαρχίες καὶ εἴτε ἔρριχνε μερικοὺς πυροβολισμοὺ στὸν ἀέρα, γιὰ νὰ δώση τὴν ἐντύπωση τοῦ ἀγῶνα, εἴτε δὲν ἔριχνε οὔτε αὐτοὺς κάν, ἀλλ' ἔμπαινε θριαμβευτικὰ στὶς κενούμενες πόλεις.

Σὰν χαρακτηριστικὸ παράδειγμα ἁπλῶς ἀναφέρουμε τί ἔγινε στὴν Κεφαλληνία, σημειώνοντας ταυτόχρονα ὅτι ἐκεῖ ἔγιναν πολὺ λιγώτερες σφαγὲς καὶ ἔκτροπα παρὰ σ' ἄλλες Ἑλληνικὲς περιοχές. Ἐκεῖ δύο ἡρωϊκοὶ νεαροὶ Ἀξιωματικοί, ποὺ εἶχαν ἔρθ ἀπὸ τὴ Μέση Ἀνατολὴ καὶ κρύβονταν στὰ βουνά, ἀπήτησαν μὲ θάρρος ἀξιοθαύμαστο ἀπὸ τὸ Γερμανὸ διοικητὴ νὰ παραδοθῆ σ' αὐτούς. Ὁ Γερμανὸς διοικητὴς ἀπάντησε ὅτι ἡ γερμανικὴ τιμὴ τῶν ὅπλων δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ παραδοθῆ. Παρέλαβε ὅμως ὁπωσδήποτε τοὺς ἄνδρες του καὶ μέσῳ Σάμης, χωρὶς νὰ ἐνοχληθῆ καθόλου ἀπὸ τοὺς Ἐλασίτες, τοὺς διεπεραίωσε στὴν ἠπειρωτικὴ ἀκτή. Μερικὲς ἡμέρες ἡ Κεφαλληνία ἐνθουσιασμένη γιόρτασε τὴν ἀπελευθέρωσή της. Ἔπειτα ὁ «ἡρωϊκὸς ΕΛΑΣ» ἀπεβιβάσθη ἀπὸ τὴν ἀπέναντι ἀκτή, ἔστειλε ἕνα τελεσίγραφο στὶς Ἀρχὲς τοῦ Ἀργοστολίου γιὰ νὰ τοῦ παραδώσουν τὴ διακυβέρνηση τῆς πόλεως καὶ τῆς νήσου καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε καμμία ἀντίσταση «ἀπηλευθέρωσε» ἔτσι τὴν Κεφαλληνία. Ἐπηκολούθησε ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ γνωστοῦ κομμουνιστικοῦ συστήματος. Ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλη οἱ νόμιμες Ἀρχὲς κατηργήθησαν μὲ τὸ χαρακτηρισμὸ τῶν ἐκπροσώπων τους ὡς «συνεργατῶν» τοῦ ἐχθροῦ. Δικαστές, Ἀξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες ἐρρίφθησαν ὅλοι στὶς φυλακές. «Διὰ βοῆς» ἐξελέγησαν νέες τοπικὲς ἀρχὲς καὶ ἐγκατεστάθη ἡ «Λαοκρατία τῆς Αὐτοδιοίκησης» μὲ ἐκπροσώπους μερικοὺς καταδίκους τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ δικαίου. Μερικοὶ Κεφαλλῆνες ἐσφάγησαν. Ὅσα τρόφιμα ὑπῆρχαν στὴ νῆσο διηρπάγησαν καὶ μετεφέρθησαν μὲ καΐκια στὸν Ἀστακὸ καὶ ὁ πληθυσμὸς κατεδικάσθη σὲ πραγματικὴ πεῖνα. Ἔτσι ἡ Κεφαλληνία «ἀπηλευθερώθη» ἀπὸ τὸν ἡρωϊκὸ ΕΛΑΣ.

Τὰ ἴδια καὶ χειρότερα ἔγιναν σ' ὅλη σχεδὸν τὴν Ἑλλάδα. Ὑπάρχουν περιοχὲς τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Μακεδονίας στὶς ὁποίες οἱ σφαγὲς πολλῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν πῆραν ἀληθινὰ ἀνατριχιαστικὲς διαστάσεις. Σ' ἄλλες περιοχές, ὅπως ἔγινε π.χ. στὰς Πάτρας, οἱ κομμουνισταὶ κατώρθωσαν χάρις στὴν ἀδυναμία τῶν κυβερνητικῶν ἐκπροσώπων νὰ οἰκειοποιηθοῦν τὰ ὅπλα, τὰ τηλεβόλα καὶ τὰ πυρομαχικὰ τῶν ταγμάτων ἀσφαλείας καὶ ν' αὐξήσουν ἔτσι τὸν ὁπλισμό τους γιὰ τὸ τελικὸ ἐγχείρημα. Ταυτόχρονα καταργοῦσαν τὶς τοπικὲς διοικητικὲς ἀρχὲς μὴ ἐξαιρουμένης οὔτε τῆς Δικαιοσύνης, ἐγκαθίδρυσαν τὴν ἀφάνταστη τρομοκρατία τῆς ΟΠΛΑ, ποὺ τὴν μετωνόμασαν Ἐθνικὴ Πολιτοφυλακὴ καὶ ἐξουδετέρωναν κάθε ἀπόπειρα ἀντιδράσεως ἢ διαμαρτυρίας τοῦ νομιμόφρονος πληθυσμοῦ. Ἔτσι ἐξασφαλίστηκε γιὰ τὸν κομμουνισμὸ ἡ πραγματικὴ κατάκτηση τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τῆς Ἑλλάδος, ἡ δημιουργία ἑνὸς ἀφόρητου ἀποκλεισμοῦ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, στὴν ὁποία εἶχε τὴν ἕδρα της ἡ Κυβέρνηση μὲ τοὺς δικούς τους ἐκπροσώπους στοὺς κόλπους της, καὶ ἡ προετοιμασία τῆς τελικῆς δυναμικῆς ἐξορμήσεως, ἡ ὁποία κατὰ τὰ σχέδια τους, θὰ τοὺς ἔκανε πραγματικοὺς κυρίαρχους σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα.

(Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Γ'.	ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1955	ΤΕΥΧΟΣ 54ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1955)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

Ι. ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΑΝΗΣ ΣΤΑΣΕΩΣ

17.—Σχέσεις ἀστυνομικῶν καὶ λαοῦ κατὰ τὴν κατοχὴ καὶ στάση αὐτῶν ἔναντι τῶν κομμουνιστῶν.

18.—Πῶς οἱ κομμουνισταὶ προπαρασκεύασαν τὸν ἐμφύλιο πόλεμο στὴν κατοχή.

19.—Ἐνίσχυση τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἀπὸ τοὺς κατακτητὰς καὶ ἐκμετάλλευση αὐτοῦ.

20.—Στάση τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κατὰ τὴν περίοδο τοῦ ἐμφυλίου πολέμου (1943—1944).

17. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τῆς κατοχῆς τῶν Ἀθηνῶν οἱ ἀστυνομικοὶ μὲ σφιγμένη τὴν καρδιά, στάθηκαν στὸ πλευρὸ τοῦ λαοῦ. Μαζὶ ἐταπεινώθηκαν, μαζὶ πείνασαν, μαζὶ δέχτηκαν ἐγκληματικὲς ἐπιθέσεις ἀπὸ κακοποιοὺς τῶν στρατευμάτων κατοχῆς, μαζὶ τέλος ἀγωνίσθηκαν γιὰ τὴ διατήρηση τοῦ μίσους κατὰ τῶν κατακτητῶν.

Παράλληλα ὅμως οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπῆρξαν πρωτοπόροι σὲ κάθε ἐθνικὴ προσπάθεια, εἴτε ἔμμεση εἴτε ἄμεση. Κατεσκόπευαν παντοῦ καὶ πάντοτε τοὺς κατακτητάς, τοὺς παρακολουθοῦσαν μυστικὰ καὶ προελάμβαναν ἢ ἐμπόδιζαν κατὰ τὸ δυνατὸ τὰ ἐγκλήματά τους κατὰ τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν. Εἰδοποιοῦσαν ἢ ἐφυγάδευαν τοὺς καταζητουμένους ἀπὸ τοὺς Γερμανοϊταλοὺς σὲ ὁποιαδήποτε ἰδεολογία ἢ κοινωνικὴ παράταξη καὶ ἂν ἀνῆκαν καὶ τέλος οἱ ἐκλεκτότεροι ἀπὸ αὐτοὺς ἐνετάχθησαν σὲ κλιμάκια ἐθνικῆς ἀντιστάσεως, σὲ δίκτυα μεταβιβάσεως πληροφοριῶν στοὺς Συμμάχους καὶ σὲ ἄλλες πολὺ ἐπικίνδυνες μυστικὲς ὑπηρεσίες τῶν συμμάχων στὴν Ἑλλάδα.

Οἱ Ἰταλοὶ καὶ οἱ Γερμανοὶ δὲν μπόρεσαν νὰ βροῦν στὴν Ἀστυνομία παρὰ ἐλάχιστους, πού, εἴτε ἀπὸ συμφέρο, εἴτε ἀπὸ ἀρριβισμό, εἴτε καὶ ἀπὸ ἡττοπάθεια, γιατὶ πίστεψαν στὸ ἀήττητο τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ, τοὺς συνεπάθησαν ἁπλῶς ἢ τοὺς

ἐνίσχυσαν στὶς ἐνέργειές τους ποὺ στρέφονταν κατὰ τῶν Συμμάχων καὶ ἐπομένως κατὰ τοῦ συμφέροντος τῆς Πατρίδος.

'Η πρώτη ἐνέργεια τῶν κατακτητῶν ἦταν ὁ ἀφοπλισμὸς τῆς 'Αστυνομίας. 'Απηγόρευσαν στοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ κατέχουν ἀτομικὰ ὅπλα καὶ ἐπέτρεψαν νὰ φέρουν τὰ ὑπηρεσιακά τους μόνον περίστροφα μὲ 12 φυσίγγια. 'Αλλὰ ὁ κύριος ὁπλισμὸς τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων 'Αθηνῶν ὑπῆρχε στὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα, τὸ ὁποῖο εἶχε 300 αὐτόματα ὅπλα ΣΤΑΓΙΕΡ, ἄφθονα πυρομαχικά, 120 μοτοσυκλέττες τρίκυκλες καὶ δίκυκλες, 25 αὐτοκίνητα καὶ πολλὰ ποδήλατα. "Ολα αὐτὰ ἀφῃρέθησαν καὶ ἀντ' αὐτῶν ἐδόθησαν 20 μόνον αὐτόματα ὅπλα κατωτέρας ποιότητος καὶ 50 ντουφέκια μὲ ἐλάχιστο ἀριθμὸ φυσιγγίων γιὰ τὴν ἐκπαίδευση τῶν ἀστυνομικῶν. "Ετσι, ἡ 'Αστυνομία, ἄοπλη σχεδόν, ἦταν ὑποχρεωμένη ν' ἀντιμετωπίζῃ, ὄχι μόνον τοὺς κοινοὺς ἐγκληματίες ἀλλὰ καὶ ἀρκετοὺς κακοποιοὺς τῶν στρατευμάτων κατοχῆς, οἱ ὁποῖοι διέπρατταν ληστεῖες, φόνους καὶ πλεῖστα ἄλλα ἀδικήματα.

"Οπως ξαίρουμε ὅταν οἱ Γερμανοὶ ἔμπαιναν στὰς 'Αθήνας ἦσαν σύμμαχοι μὲ τὴ Σοβιετικὴ Ρωσία καὶ ἔρχονταν ὡς ἐλευθερωταὶ τῶν ἐγκληματιῶν κομμουνιστῶν, ποὺ εἴτε ἦσαν κατάδικοι στὶς φυλακές, εἴτε ἦσαν ἐκτοπισμένοι στὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου ἢ στὸ χῶρο τῆς 'Ακροναυπλίας. 'Η πρώτη πράξη λοιπὸν τῶν Γερμανῶν ἦταν ἡ ἀπελευθέρωση τῶν κομμουνιστῶν αὐτῶν. "Ετσι ὅσοι ἦσαν ἐκτοπισμένοι ἐπανῆλθαν στὶς ἑστίες τους, ἐκεῖνοι δὲ ποὺ ἦσαν στὶς φυλακὲς ἀπελευθερώθησαν. Οἱ ἴδιοι οἱ Γερμανοὶ ἐλευθέρωσαν τότε καὶ τὸ Γενικὸ Γραμματέα τοῦ Κ.Κ.Ε. τὸν Νικ. Ζαχαριάδη, ποὺ ἦταν κατάδικος στὶς φυλακὲς Κερκύρας. Παράλληλα ἐπετράπη στοὺς Βουλγάρους κομμουνιστὰς καὶ παρέλαβαν ἀπὸ τὸ χῶρο ἐκτοπισμοῦ 'Ακροναυπλίας σημαίνοντας "Ελληνας κομμουνιστὰς γιὰ νὰ συνεργαστοῦν καὶ δράσουν κατὰ τῶν 'Ελλήνων πατριωτῶν.

'Η 'Αστυνομία ἔβλεπε καὶ παρακολουθοῦσε ὅλα αὐτὰ καὶ φόβος συνεῖχε τὰ μέλη αὐτῆς, γιατὶ ἔβλεπαν ὅτι τρία δικτατορικὰ κράτη ἡ 'Ιταλία τοῦ Μουσολίνι, ἡ Γερμανία τοῦ Χίτλερ καὶ ἡ Σοβιετικὴ "Ενωση τοῦ Στάλιν, συνηργάζοντο κατὰ τῆς 'Αγγλίας καὶ τῆς μοναδικῆς τότε συμμάχου της, τῆς 'Ελλάδος. Τὸ μέλλον διεγράφετο μελανό. "Ηταν ἐνδεχόμενο ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ ἡ 'Ελλάδα νὰ διαμελιστῇ καὶ ἡ 'Ιταλία νὰ πάρῃ ὡς δῶρον ἀπὸ τὸ Χίτλερ, γιὰ τὴν ἀφοσίωσή της, ἀνάλογο μερίδιο πρὸς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο πῆρε ἡ Σοβιετικὴ "Ενωση, ἀπὸ τὴν Πολωνία. Καὶ ὅμως οἱ "Ελληνες ἀστυνομικοὶ δὲν ἐκάμφθησαν καὶ τότε. "Αρχισαν νὰ παίρνουν θέση ἐναντίον τῶν τριῶν Φασισμῶν, τοῦ Χίτλερ, τοῦ Μουσολίνι καὶ τοῦ Στάλιν. Παρακολουθοῦσαν τὶς κινήσεις τῶν τριῶν συνεργαζομένων συγκροτημάτων καὶ ἀντελήφθησαν ὅτι οἱ "Ελληνες κομμουνισταὶ μολονότι ἀπελευθερώθησαν ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς δὲν συνεπάθουν καθ' ὁλοκληρίαν τὸν 'Ιταλικὸ φασισμὸ καὶ ἐστρέφοντο κατὰ τῶν 'Ιταλῶν, οὐχὶ ὅμως καὶ κατὰ τῶν Γερμανῶν, γιατὶ ὁμολογουμένως τὸ Γερμανοσοβιετικὸ σύμφωνο εἶχε προκαλέσει γενικὴ ἀναστάτωση σ' ὅλη τὴν πορεία καὶ τὶς ἀρχὲς τοῦ κομ. κόμματος, τὸ ὁποῖο δὲν μποροῦσε νὰ βρῇ προσανατολισμὸ στὶς κατευθύνσεις του. Τὸν 'Ιούνιο τοῦ 1941 κηρύσσεται ὁ πόλεμος τῶν Γερμανῶν κατὰ τῆς Σοβιετικῆς 'Ενώσεως. Οἱ ἐδῶ Γερμανοὶ σπεύδουν τότε νὰ βροῦν καὶ νὰ συλλάβουν τοὺς "Ελληνας κομμουνιστάς, τοὺς ὁποίους εἶχαν οἱ ἴδιοι ἀπελευθερώσει καὶ ζητοῦν γι' αὐτὸ τὴ συνδρομὴ τῆς 'Αστυνομίας.

'Αλλὰ οἱ ἀστυνομικοὶ ἀδιαφοροῦν· ἀδιαφοροῦν γιατὶ ἡ Σοβιετικὴ "Ενωση εἶναι ὑποχρεωμένη πιὰ νὰ πολεμήσῃ παρὰ τὸ πλευρὸ τῶν συμμάχων καὶ τῆς 'Ελλάδος, γιατὶ οἱ κομμουνισταὶ τῶν 'Αθηνῶν πρέπει κατ' ἀνάγκη νὰ θυμηθοῦν τὴ φορὰ αὐτὴ ὅτι εἶναι "Ελληνες καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι "Ελληνες δὲν μποροῦν νὰ παραδοθοῦν ἀπὸ τὴν 'Ελληνικὴ 'Αστυνομία στὰ χέρια τῶν κακτακτητῶν. "Ετσι, ὅλοι οἱ ἀστυνομικοί, ποὺ ἄλλοτε εἶχαν εἰδικῶς ἀναλάβει τὴ δίωξη τῶν κομμουνιστῶν ποὺ δροῦσαν παράνομα, διασκορπίζονται σὲ διάφορες ὑπηρεσίες καὶ ἐπιδεικνύουν ὄχι μόνον ἀδράνεια

ἀλλὰ καὶ ἀνυπακοὴ στὶς διαταγὲς καὶ ἀπειλὲς τῶν κατακτητῶν νὰ βροῦν καὶ συλλάβουν κομμουνιστάς, ἀπ' ἐναντίας μάλιστα διευκολύνουν τὴν ἀπόκρυψη καὶ διαφυγὴ τούτων.

Οἱ Γερμανοὶ ἀστυνομικοὶ (Γκεσταπὸ) διαμαρτύρονται καὶ ἀπειλοῦν ἀκόμη τοὺς Ἕλληνας ἀστυνομικούς. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν κλονίζεται, κανεὶς δὲν παραδίδει Ἕλληνες στοὺς κατακτητάς. Τὸ ἔτος 1941 λήγει καὶ μπαίνουμε στὸ ἔτος 1942, ὁπότε νέα φάση παρουσιάζεται, γιατὶ ἀρχίζουν νὰ ἐμφανίζωνται οἱ πρῶτες ἐνεργητικὲς ἐκδηλώσεις Ἐθνικῆς ἀντιστάσεως. Κατὰ τὴν Ἐθνικὴ ἑορτὴ τοῦ 1942, ὁ λαὸς ἀνεξαρτήτως κοινωνικῶν πεποιθήσεων συγκροτεῖ διαδηλώσεις στοὺς κεντρικοὺς δρόμους, παρὰ τὶς ἀπαγορευτικὲς διαταγὲς τῶν κατακτητῶν. Διατάσσεται τότε ἀπὸ αὐτοὺς ἡ Ἀστυνομία νὰ τὶς διαλύσῃ, ἀλλ' ἀρνεῖται καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ βλέπουν μὲ εὐχαρίστηση τὴν πρώτη αὐτὴ ἐνεργητικὴ ἐκδήλωση Ἐθνικῆς ἀντιστάσεως. Ἰταλοὶ καὶ Γερμανοὶ Ἀξιωματικοὶ ὑβρίζουν χυδαῖα καὶ ἀπειλοῦν τοὺς Ἕλληνας ἀστυνομικούς,ἀλλὰ κανεὶς δὲν κινεῖται κατὰ τῶν διαδηλωτῶν καὶ γίνεται ἐπίσημη δήλωση ὅτι ἡ Ἀστυνομία σὲ κανένα λόγο καὶ σὲ καμμιὰ περίπτωση δὲν μπορεῖ νὰ ἐπεμβαίνῃ, ὁσάκις γίνονται πατριωτικὲς ἐκδηλώσεις, θὰ περιορίζεται δὲ μονάχα στὴν δίωξη τῶν κοινῶν ἐγκληματιῶν. Τοῦτο ἀναγκάζονται νὰ παραδεχθοῦν καὶ οἱ κατακτηταί. Τὴν τακτικὴ αὐτὴ ἔναντι τῶν κομμουνιστῶν ἀκολουθεῖ ἡ Ἀστυνομία μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως, μολονότι τὸ κομ. κόμμα μὲ τὶς διάφορες ὀργανώσεις του ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ 1942 μετέτρεψε τὸν Ἐθνικὸ ἀγῶνα σὲ κοινωνικό, μὲ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ποικιλοτρόπως ἔβλαψαν τὴν Ἑλλάδα.

18. Ἀπὸ τὸ 1942 οἱ κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις ἀνασυγκροτήθηκαν σιγὰ-σιγὰ ὡς ὀργανώσεις ἐπαναστατικὲς μὲ συνθήματα ἐθνικοαπελευθερωτικὰ καὶ κοινωνικά. Κατὰ τὸ στάδιο αὐτὸ τῆς ἀνασυγκροτήσεώς των ἀναπέτασαν τὴ σημαία τῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τῶν κατακτητῶν καὶ καλοῦσαν πρὸς συνεργασία τοὺς Ἕλληνες, ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν πεποιθήσεων. Πρὸς τοῦτο καὶ γιὰ νὰ μὴ δώσουν ὑπόνοια στοὺς ἐθνικόφρονες πολίτες ὅτι τοὺς παρασύρουν πρὸς τὴν κομμουνιστικὴ ἰδεολογία, ἵδρυσαν τὴν ὀργάνωση μὲ τὸν τίτλο Ἐθνικὸ ἀπελευθερωτικὸ μέτωπο (Ε.Α.Μ.), ἡ ὁποία παρουσιάζονταν ὡς ἀνεξάρτητη ἀπὸ τὸ Κ.Κ.Ε. ἀλλὰ πλαισιόνονταν ἀπὸ δοκιμασμένους κομμουνιστὰς ὡς ἡγετικὰ στελέχη.

Παράλληλα σὰν στρατιωτικὴ ὀργάνωση ἱδρύεται ὁ Ἑλληνικὸς λαϊκὸς ἀπελευθερωτικὸς στρατὸς (Ε.Λ.Α.Σ.) μὲ τὰ ἴδια συνθήματα καὶ μὲ σκοπὸ τὴν ἔναρξη ἀνταρτοπολέμου κατὰ τῶν κατακτητῶν. Τέλος μέσα στὶς πόλεις συγκροτοῦνται ἡ Ἐθνικὴ πατριωτικὴ ὀργάνωση νέων (Ε.Π.Ο.Ν.) καὶ ἡ ὀργάνωση προστασίας λαϊκῶν ἀγωνιστῶν (Ο.Π.Λ.Α.) τῆς ὁποίας ἁρμοδιότης εἶναι ἡ ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τοῦ Ε.Α.Μ. σχετικὰ μὲ τὴ θανάτωση τῶν ἀτόμων ποὺ δὲν συμφωνοῦσαν καὶ ἀντιδροῦσαν σ' αὐτούς.

Οἱ ὀργανώσεις αὐτὲς ἀνησύχησαν τοὺς ἀστυνομικούς, οἱ ὁποῖοι ἤξευραν τὰ μυστικὰ τῶν κομμουνιστικῶν μεθόδων γιατὶ ἔβλεπαν ὅτι γρήγορα θὰ ἐπιδιώξουν τὴν ἐφαρμογὴ τῶν κομμουνισμοῦ καὶ τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου, προκαλοῦντες ἐμφύλιο πόλεμο καὶ τρομοκρατία.

Καὶ δὲν διεψεύσθησαν. Στὸ τέλος τοῦ ἔτους 1942 καὶ ἀπὸ τοὺς πρώτους μῆνες τοῦ 1943, οἱ σκοποὶ τοῦ ΕΑΜ, ΕΛΑΣ, ΕΠΟΝ, ΟΠΛΑ ἔγιναν πιὸ συγκεκριμένοι Δὲν περιορίζονταν στὴν ἡγεσία τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα ἀλλὰ ἔρριχναν συνθήματα καθαρῶς κομμουνιστικά.

Καθένα ποὺ δὲν ἀσπάζονταν τὰ συνθήματα αὐτά, τὸν θεωροῦσαν ἐχθρὸ καὶ τὸν καταδίκαζαν σ' ἐξόντωση.

Ἔτσι, ἐκηρύχθη πιὰ ἐπίσημα ὁ ἐμφύλιος πόλεμος. Τὸ ΕΑΜ, ΕΛΑΣ, ΟΠΛΑ, δὲν ἀνέχονταν τὴν ὕπαρξη ὁποιασδήποτε ἄλλης ἀνταρτικῆς ἀπελευθερωτικῆς ὀργανώσεως ἢ ὁμάδος. Ἡ ΕΚΑ τοῦ Συνταγματάρχου ΨΑΡΡΟΥ καὶ ὁ ΕΔΕΣ τοῦ

Στρατηγοῦ ΖΕΡΒΑ καὶ ἄλλες πολλὲς ἐθνικὲς ὁμάδες ἀνταρτῶν στὴν Πελοπόννησο κηρύχθηκαν σὲ διωγμὸ καὶ ἐξόντωση. Ὁ Συνταγματάρχης Ψαρρὸς ἐσφάγη ἀπὸ τὸν ΕΛΑΣ δόλια καὶ διαλύθη τὸ σύνταγμά του. Οἱ ὁμάδες τῆς Πελοποννήσου διελύθηκαν ὅλες καὶ ἐσκοτώθηκαν οἱ ἀρχηγοί τους. Ὁ Ζέρβας ἐχτυπήθη ἐπανειλημμένα ἀλλὰ κατώρθωσε νὰ συγκρατηθῇ καὶ νὰ δράση στὴν Ἤπειρο. Στὰς Ἀθήνας ἐξαπολύθηκε τρομοκρατία μὲ συλλήψεις καὶ δολοφονίες ἐθνικοφρόνων πολιτῶν.

Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος μέρα μὲ τὴν ἡμέρα ἔπαιρνε ὀξύτητα καὶ ἔνταση. Οἱ κομμουνισταὶ μὲ τὶς ὀργανώσεις τους ΕΑΜ, ΕΛΑΣ, ΕΠΟΝ, ΟΠΛΑ, προπαρασκεύαζαν δραστήρια τὴν ἐξέγερση γιὰ τὴν κατάληψη τῆς ἐξουσίας. Οἱ κατακτηταί, σὰν ἀντίπαλοί τους, παίρνουν δεύτερη θέση, γιατὶ κύριος ἐχθρὸς θεωρεῖται ὁ Ἕλλην ἐθνικόφρων καὶ αὐτὸς πρέπει κυρίως νὰ καταβληθῇ.

19. Οἱ κατακτηταὶ Ἰταλοὶ καὶ Γερμανοί, καὶ ἰδίως οἱ Γερμανοί, ποὺ κατάλαβαν ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τοὺς πραγματικοὺς σκοποὺς τοῦ ΕΑΜ, ΕΛΑΣ, ὄχι μόνον ἠνέχθησαν τὶς ὀργανώσεις αὐτές ἀλλ' ἔμμεσα τὶς ἐβοήθησαν κατὰ ποικίλους τρόπους. Σημαίνοντες κομμουνισταὶ ποὺ ἔπεσαν στὰ χέρια τους, τοὺς ἄφησαν ἐλεύθερους ἢ τοὺς ἔδωσαν εὐκαιρίες νὰ δραπετεύσουν. Στὶς περιπτώσεις ἀπαγωγῶν Ἑλλήνων ἐθνικιστῶν, ἐνῷ ἠμποροῦσαν οἱ Γερμανοὶ νὰ ἐπιτύχουν ἄμεσο ἀπελευθέρωση, ἄφηναν νὰ γίνουν οἱ φόνοι, γιὰ νὰ δυναμώνη ὁ ἐμφύλιος πόλεμος.

Παράλληλα συγκρότησαν γιὰ τὴ δίωξη τῶν κομμουνιστῶν, διάφορες ὀργανώσεις, δῆθεν ἐθνικιστικές, ἐνῷ πραγματικὰ ἦσαν συγκροτήματα Ἑλλήνων κακοποιῶν ποὺ ἐξεπαιδεύοντο ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς κατὰ τὸ πρότυπο τῶν Ες—Ες κλπ. γιὰ τὴ διάπραξη φόνων τῶν κομμουνιστῶν ἢ τῶν ἐθνικιστῶν πρακτόρων τῶν συμμάχων καὶ ἐνέτειναν ἔτσι τὸν ἐμφύλιο πόλεμο. Δυστυχῶς πολλοὶ ἐγκληματίαι τοῦ τύπου αὐτοῦ εἰσεχώρησαν καὶ στὴν Εἰδικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν, ἤτοι τὴν Ὑπηρεσία ἡ ὁποία ἠσχολεῖτο μὲ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ διέπραξαν ἐγκλήματα σκληρά. Ἔτσι ὁ ἐμφύλιος πόλεμος ἐνετάθη καὶ πῆρε μορφὴ ἀλληλοσφαγῆς τελειώνοντας τὸ ἔτος 1943 καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ 1944.

Ἡ τότε κατοχικὴ Κυβέρνηση τοῦ Ράλλη βρέθηκε σὲ μία κατάσταση τέτοια, ποὺ ἐπέβαλε τὴν προστασία τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν ἀπὸ τὰ ἐγκλήματα τῶν κομμουνιστῶν. Ἐζήτησε ὅπλα ἀπὸ τοὺς Γερμανούς, γιὰ νὰ συγκροτήση Τάγματα Ἀσφαλείας ἀπὸ ἐθνικόφρονες πολίτες καὶ νὰ προστατεύση ἔτσι τὶς πόλεις. Οἱ Γερμανοὶ ἔδωσαν ὅπλα γιατὶ ἔτσι ἐνέτειναν τὸν ἐμφύλιο πόλεμο καὶ εἶχαν ὀφέλη, δεδομένου ὅτι, ὅπως νόμιζαν μ' αὐτὸ τὸν τρόπο δὲν θὰ ἔμενε πιὰ καιρὸς στοὺς Ἕλληνες νὰ δράσουν σὲ μεγάλη κλίμακα ἐναντίον τους. Τὸ ἂν τὰ Τάγματα Ἀσφαλείας ὠφέλησαν ἢ ἔβλαψαν τὴν Ἑλλάδα δὲν μπορῶ νὰ τὸ κρίνω. Τοῦτο θὰ εἶναι δυνατὸ νὰ κριθῇ πολὺ βραδύτερα. Πάντως τὰ Τάγματα Ἀσφαλείας ἀπετέλεσαν ἀντίδραση στὰ ἐγκλήματα τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἂν ὄχι ἄλλο τίποτε ἐμάκρυναν τὸ χρόνο τῆς κομμουνιστικῆς ἐξεγέρσεως πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλλάδος. Ἔτσι μέσα σὲ ἀληλοσφαγές, τρομοκρατία καὶ πλήρη σύγχυση φθάσαμε στὴν ἀπελευθέρωση τῶν Ἀθηνῶν τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1944.

20. Κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ τοῦ 1943—1944 τῆς προπαρασκευῆς γιὰ τὴν ἐξέγερση ἀπὸ τὶς ὀργανώσεις ΚΚΕ, ΕΑΜ, ΕΛΑΣ, ΟΠΛΑ, πρὸς κατάληψη τῆς ἐξουσίας στὴν πρωτεύουσα ἡ Ἀστυνομία Πόλεως Ἀθηνῶν ἐδοκιμάσθη σκληρά.

Ὅλοι γενικῶς οἱ ἀστυνομικοὶ παρέμειναν πιστοὶ στὴν ἰδέα τῆς ἀντιδράσεως (σαμποτάζ) πρὸς πᾶσα διαταγὴ τῶν Γερμανῶν καὶ στὴν ἴδια τῆς προστασίας τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν ποὺ κατεδιώκοντο ἀπὸ αὐτοὺς χωρὶς νὰ ἐξετάζονται οἱ κοινωνικὲς πεποιθήσεις τους. Ἀποτελοῦσε ἀρχὴ νὰ μὴ παραδίδεται στοὺς Γερμανοὺς Ἕλληνας πολίτης (ἐξαιρουμένων τῶν κοινῶν ἐγκληματιῶν ποὺ συνεργάζονταν μὲ τοὺς Γερμανοὺς καὶ ποὺ ὑπηρετοῦσαν στὰ Ες—Ες κλπ.) ὁποιοδήποτε ἀδίκημα κι' ἂν διέπραξε καὶ μὲ ὁποιοδήποτε πρόσχημα. Γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν τρομοκρατῶν κομμου-

νιστῶν τῆς ΟΠΛΑ καὶ τοῦ ΕΛΑΣ οἱ ὀρθῶς σκεπτόμενοι ἀστυνομικοί, πιστοὶ στὸ καθῆκον τους, ἄφοβοι καὶ συνετοὶ ἐτάχθησαν στὸ πλευρὸ τῶν ἀόπλων καὶ ἀνυπερασπίστων ἐθνικιστῶν πολιτῶν καὶ διακήρυξαν ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψουν καμμιὰ ἐγκληματικὴ ἐνέργεια ἐναντίον τους, ἐπειδὴ δὲν συμφωνοῦν ἰδεολογικὰ μὲ τοὺς κομμουνιστάς. Γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ τούτου ἔπεσαν ἀρκετοὶ ἀστυνομικοὶ ποὺ ὑπηρετοῦσαν ἰδίως στὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα τῆς 'Αστυνομίας 'Αθηνῶν, γιὰ τὴ δράση τοῦ ὁποίου θὰ ἀσχοληθῶ ἰδιαίτερα. Δυστυχῶς ὅμως, ὑπῆρξαν καὶ μερικοὶ ἀστυνομικοὶ ποὺ ἐπειδὴ ἐκινοῦντο ἀπὸ διάφορες ἰδέες καὶ εἶχον πιθανῶς ὡρισμένους δεσμοὺς καὶ ὑποχρεώσεις πρὸς τὸ ΕΑΜ ἐτήρησαν στάση παθητικὴ γιὰ νὰ μὴ ποῦμε ἐγκληματική. Αὐτοὶ θὰ μποροῦσαν νὰ καταταχθοῦν στὶς ἀκόλουθες κατηγορίες.

α) Σὲ κείνους, ποὺ ἀνῆκαν ὀργανικῶς στὸ Κ.Κ.Ε. καὶ εἶχαν ἀναλάβει ὑπεύθυνες θέσεις στὴν ὀργάνωση τῆς ΟΠΛΑ, καὶ ποὺ φέρνουν καὶ τὴν εὐθύνη γιὰ τὴ σύλληψη καὶ ἐκτέλεση τῶν συναδέλφων τους κατὰ τὴν κομμουνιστικὴ ἐξέγερση τοῦ Δεκεμβρίου 1944.

β) Σὲ κείνους, ποὺ συμπάθησαν τὸ ΕΑΜ καὶ πιθανῶς εἶχαν ἀναλάβει ὡρισμένες ὑποχρεώσεις, ἕνεκα δὲ τούτου, λόγῳ τῆς θέσεως ποὺ εἶχαν, ἐξυπηρέτησαν κατὰ πολλοὺς τρόπους τοὺς σκοποὺς τοῦ ΕΑΜ καὶ ἠνέχθησαν τὰ ἐγκλήματά τους.

γ) Σὲ κείνους ποὺ ἐπειδὴ ἐφοβοῦντο γιὰ τὸ ἄτομό τους ἐκρύβοντο σὲ διάφορες ἀφανεῖς 'Υπηρεσίες καὶ παρὰ τοὺς βαθμοὺς ποὺ εἶχαν, δὲν ἔπερναν θέση καὶ δὲν προσέφεραν καμμιὰ ἐργασία οὐσιαστικὴ ἐκτὸς ἐκείνης τοῦ πελάτου τοῦ Ταμείου καὶ τῆς 'Επιμελητείας τῆς 'Αστυν. Διευθύνσεως.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ καὶ κυρίως οἱ ἀνώτεροι ἀπεδείχθησαν ἀνάξιοι τῆς 'Αστυνομίας, τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς Πατρίδος, γιατὶ στὶς κρισιμώτερες στιγμές, κατὰ τὶς ὁποῖες τὸ ἔγκλημα καὶ ἡ αὐτοδικία ὠργίαζαν εἰς βάρος τῶν ἐθνικοφρόνων 'Ελλήνων πολιτῶν, οἱ πρῶτοι μὲν ἐπρόδωσαν τὸ καθῆκον τους καὶ ἔγιναν ἡγέτες ἢ βοηθοὶ καὶ συνεργάτες τῶν ἐγκληματιῶν, οἱ ἄλλοι δὲ ἠνέχθησαν τὴν κατάλυση ἀπὸ τοὺς τρομοκράτας κομμουνιστὰς τῆς ἐννοίας τῆς 'Αστυνομίας, τῆς ἀξιοπρεπείας αὐτῆς καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης πρὸς αὐτὴν τῶν πολιτῶν, ἀναμένοντας ὡς ἀντάλλαγμα τῆς στάσεώς των αὐτῆς τὴ διατήρησή των ὡς ἀστυνομικῶν σὲ περίπτωση ἐπιτυχίας τῆς κομμουνιστικῆς ἐξεγέρσεως, τὴν ὁποία ἀνέμεναν καὶ ἐπίστευαν ὅτι θὰ ἐκραγῇ πολὺ σύντομα.

Καὶ γιὰ νὰ εἴμαστε δίκαιοι καὶ ἀμερόληπτοι κριτές, δὲν πρέπει νὰ διστάσουμε στὴν ἀναγνώριση τῶν σφαλμάτων τῆς ἡγεσίας τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴ τοῦ 1943—1944.

Καὶ τὰ σφάλματα αὐτὰ ἦσαν τ' ἀκόλουθα: α) ὅτι τοὺς ὕποπτους κατὰ τὰ φρονήματά τους ἀστυνομικοὺς δὲν ἀπέβαλε ἀμέσως ἀπὸ τὸ Σῶμα, ὅπως εἶχε ὑποχρέωση ἢ δὲν ἐξουδετέρωσε κατὰ ἕναν ὁποιοδήποτε ἄλλο ἄμεσο τρόπο, ἀλλ' ἀπεναντίας ἐτοποθέτησε σὲ ἐμπιστευτικὲς θέσεις μέχρι τὴν ἡμέρα ποὺ ξέσπασε ἡ στάση, κατασκοπεύοντας ἔτσι τοὺς τίμιους ἀστυνομικοὺς καὶ παρασκευάζοντας τὶς διαταγές τους γιὰ τὴ σύλληψη καὶ τὴ δολοφονία τῶν συναδέλφων τους.

β) Ὅτι δὲν ἐνίσχυσε ὅσο ἔπρεπε τὴ μόνη ἀστυνομικὴ δύναμη ποὺ μάχονταν κατὰ τῶν ἐγκληματιῶν κομμουνιστῶν ἔνοπλα, δηλαδὴ τὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ἐξεδήλωνε μὲ ποικίλους τρόπους τὴν ἀντίδραση καὶ τὴ δυσφορία πρὸς αὐτό, ἀφήνοντας νὰ συκοφαντοῦνται οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ ὑπηρετοῦσαν σ' αὐτό.

γ) Ὅτι ἐνῷ ἀνεμένετο καὶ ἦταν καταφανὴς ἡ προσεχὴς ἔκρηξη τῆς κομμουνιστικῆς στάσεως στὴν 'Αθήνα, δὲν ἐμελέτησε καὶ δὲν κατήρτισε ἕνα πρόγραμμα ἀμύνης μὲ συγκεκριμένες διαταγὲς γιὰ τὴ δράση τῶν 'Αστυνομικῶν Τμημάτων, στὴν περίπτωση τῆς ἐξεγέρσεως καὶ τὴ σύμπτυξή τους σ' ἐπίκαιρα καὶ ἰσχυρὰ οἰκοδομικὰ συγκροτήματα ἱκανὰ νὰ δράσουν ἀποτελεσματικά. Παράλληλα διεμοίρασε στὰ

235 2600

ἀκραῖα Τμήματα τὰ ὅπλα ποὺ ἔστειλαν οἱ Σύμμαχοι, ἐνῷ ἦταν γνωστὸν ὅτι τὰ Τμήματα αὐτὰ βρίσκονταν σὲ ἀδυναμία νὰ τὰ χρησιμοποιήσουν.

δ) Ὅτι ὑπέκυψε μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση στὴν οὐσιαστικὴ διάλυση τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος καὶ δὲν ἀντέδρασε στὴν ἀξίωση τῶν κομμουνιστῶν νὰ περιορισθῇ καὶ νὰ φυλακισθῇ ὁ Ἀστυνομικὸς Δ/ντὴς κ. Σ. Μπουραντᾶς, ὁ μόνος δηλαδὴ ποὺ μποροῦσε νὰ διευθύνῃ μὲ ἐπιτυχία στὴν Ἀθήνα τὴν ἀστυνομικὴ δύναμη ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν ποὺ ἐπεχείρησαν νὰ καταλάβουν τὴν ἀρχή.

Τὰ λάθη αὐτὰ καὶ τὸ ὅτι ἔστω τὴν τελευταία στιγμὴ δὲν ἔγινε ἀντιληπτὸ τὸ μέγεθος τῆς Ἐθνικῆς Συμφορᾶς ποὺ ἐπαπειλεῖτο, συνετέλεσαν στὸ νὰ μὴ προστατευθοῦν καὶ νὰ μὴ σωθοῦν ἑκατοντάδες ἀστυνομικοὶ καὶ χιλιάδες ἐθνικόφρονες πολίτες ποὺ ἔπεσαν στὰ χέρια τῶν κομμούνιστῶν καὶ κατακρεουργήθηκαν. (Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Γ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1955 | ΤΕΥΧΟΣ 55ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1955)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

Ι. ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΑΝΗΣ ΣΤΑΣΕΩΣ

21.—Τακτικὴ τῆς διαβρώσεως τοῦ Κράτους.

22.—Δυὸ βδομάδες ἥσυχες.

23.—Ἡ πολιορκία τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.—Διάρρηξις τῶν φυλακῶν Συγγροῦ.

24.—Ἀπόφαση γιὰ τὴ διάλυση τῶν ἀνταρτῶν.

25.—Ὁ ΕΛΑΣ καταλαμβάνει ἐπίκαιρα σημεῖα τῶν Ἀθηνῶν.

26.—Οἱ τελευταῖες προετοιμασίες τῶν κομμουνιστῶν.—Ἀπαίτηση νὰ διαλυθῇ ἡ Ταξιαρχία τοῦ Ρίμινι καὶ ὁ Ἱερὸς Λόχος.

***

21. Ἂν ἡ ἡμέρα τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἀθηνῶν πέρασε μέσα σ' ἕνα παραλήρημα χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ, ἀπὸ τὸ ὁποῖο φαινομενικὰ τουλάχιστο ἔλειπε κάθε σκιὰ ἀνησυχίας καὶ φόβου, οἱ ἑπόμενες ἡμέρες ἄρχισαν ν' ἀναδημιουργοῦν πάλι τοὺς φόβους αὐτούς. Μὲ τὸ πρόσχημα τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἀπελευθερώσεως ἄρχισαν οἱ καθημερινὲς σχεδὸν διαδηλώσεις τῶν ἀριστερῶν,τὶς ὁποῖες διωργάνωναν κατὰ τρόπο ἀληθινὰ ἀριστοτεχνικὸ ἐπαγγελματίες σκηνοθέται, μὲ τὴ βοήθεια τῆς ΟΠΛΑ ἡ ὁποία ἀνάγκαζε μὲ τὴ βία συνοικισμοὺς ὁλόκληρους νὰ κατέρχωνται σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις γιὰ τὶς διαδηλώσεις καὶ μὲ τὴ βοήθεια τῶν χιλιάδων λιρῶν ποὺ διέθεταν τὰ ταμεῖα τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τοῦ Ε.Α.Μ.

Τὴν Κυριακή, 15 Ὀκτωβρίου, ἰδίως, αἱ διαδηλώσεις αὐτὲς ὄχι μόνον πῆραν ἐνοχλητικὲς διαστάσεις, ἀλλὰ καὶ προκάλεσαν τὶς πρῶτες αἱματηρὲς συγκρούσεις γύρω ἀπὸ τὴν Ὁμόνοια, ἐνῷ ταυτοχρόνως τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἐνεφανίζετο τὸ περίφημο πλέον «Κουκουὲ» ὡς γενικὸ σύνθημα τῆς ἐξορμήσεως. Ἀφ' ἑτέρου ὄχι μόνον δὲν εἶχε τηρηθῇ ἡ Ἀγγλοελληνικὴ συμφωνία τῆς Καζέρτας, γιὰ τὴν παραμονὴ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τοῦ ΕΛΑΣ ἔξω ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς Ἀττικῆς, ἀλλ' ἀντιθέτως ἐδημιουργεῖτο βαθμιαίως μέσα στὰς Ἀθήνας μία νέα Ἑαμικὴ τρομοκρατία μὲ τὰ Στρα-

τηγεῖα καὶ τὰ Φρουραρχεῖα τοῦ ΕΛΑΣ ἐγκατεστημένα στὰ καλλίτερα κτίρια ὅλων τῶν συνοικιῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ μὲ τὴν Ἐθνικὴ Πολιτοφυλακὴ (ὅπως εἶχε μετονομασθῆ ἡ ΟΠΛΑ) νὰ τρομοκρατῇ τὶς ἀστυνομικὲς δυνάμεις καὶ νὰ προβαίνῃ ἀπεριόριστα σὲ συλλήψεις ἐθνικοφρόνων πολιτῶν, σὲ ἔρευνες διαφόρων σπιτιῶν, σὲ συστηματικὲς διώξεις τῶν ἀντιπάλων τοῦ κομμουνισμοῦ.

22. Μεσολάβησαν ἔπειτα μία ἢ δύο βδομάδες, κατὰ τὶς ὁποῖες τὰ πράγματα ἐφαίνοντο κάπως τακτοποιημένα καὶ σὰν νὰ ἠρέμησαν. Ἦσαν αἱ ἑβδομάδες τῆς ἀφίξεως στὰς Ἀθήνας τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Παπανδρέου, τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων Μεσογείου στρατηγοῦ Μαίητλαντ Οὐΐλσων, τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἦντεν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀφίξεως τῶν πρώτων πλοίων ποὺ ἔφεραν τὰ τρόφιμα γιὰ τὸν Ἑλληνικὸ Λαό. Ἦταν τότε τέτοια ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ πρὸς τοὺς Ἄγγλους ἐλευθερωτάς, ὥστε οἱ ἄνθρωποι τοῦ Κ.Κ.Ε. δὲν μποροῦσαν καὶ δὲν τολμοῦσαν νὰ ἐκδηλώσουν ἐμφανῶς τὴν ἀντίθεσή τους πρὸς τὸ γενικὸ αὐτὸ αἴσθημα.

Ἔτσι κατὰ τὶς 20, 21 καὶ 22 Ὀκτωβρίου ὅταν ἀνεσχηματίσθη ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνηση, οἱ κομμουνισταὶ καὶ οἱ «ἀσθμαίνοντες οὐραγοὶ» τους τῆς Ε.Λ.Δ. καὶ τῶν ἄλλων ἀριστερῶν ὀργανώσεων ἐβεβαίωσαν ὅτι πειθαρχοῦν στὴν Κυβέρνηση καὶ περιώρισαν τὶς ἀξιώσεις τους στὴν ἐξασφάλιση μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ ὑπουργικῶν ἐδρῶν γι' αὐτοὺς καὶ στὸ διορισμὸ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν «κοινῆς ἐμπιστοσύνης». Ὅταν δέ, στὶς 26 Ὀκτωβρίου, οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ Κ.Κ.Ε. σύντροφοι Ζεῦγος καὶ Σιάντος εἶχαν μακρὰ σύσκεψη μὲ τὸν Ἄγγλο ὑπουργὸ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἦντεν, τὸν ἄκουσαν νὰ τοὺς τονίζῃ ὅτι θὰ ματαιοπονοῦσαν ἂν ὑπελόγιζαν ἐπὶ συμμαχικῆς ρήξεως καὶ ὅτι ὅλοι οἱ μεγάλοι Σύμμαχοι ἦταν σύμφωνοι γιὰ τὴν πραγματικὴ παγίωση τῆς τάξεως στὴν Ἑλλάδα.

23. Στὸ μεταξὺ ὅμως στὴν πραγματικότητα ἔκαναν ἐντελῶς τὸ ἀντίθετο. Προπαρασκεύαζαν δηλαδὴ συστηματικὰ τὴν δυναμικὴ τους ἐπικράτηση, πάνω σὲ ἕνα σχέδιο, τὸ ὁποῖο μόνον κεῖνοι ποὺ παρακολουθοῦσαν ὅλες τὶς παρασκηνιακές τους ἐνέργειες μποροῦσαν ἀπὸ τότε νὰ διακρίνουν. Δηλαδὴ προωθοῦσαν διαρκῶς πλησιέστερα πρὸς τὰς Ἀθήνας τὶς ἔνοπλες ἀνταρτικές τους δυνάμεις, ἐδημιουργοῦσαν σὲ διάφορα ἐπίκαιρα σημεῖα ἀποθῆκες πολεμοφοδίων, μετέβαλλαν ἀθηναϊκοὺς συνοικισμοὺς σὲ πραγματικὰ φρούρια καὶ ἔκαναν κάθε ἡμέρα στενότερο τὸν ἀποκλεισμὸ τῶν Ἀθηνῶν.

Τὸ τελευταῖο ἰδίως αὐτὸ μέτρο εἶχε ἀρχίσει ἀπὸ τὶς τελευταῖες ἡμέρες τοῦ Ὀκτωβρίου νὰ γίνεται ἀληθινὰ ἀφόρητο γιὰ τὴν πρωτεύουσα. Φρουρὲς καὶ φυλάκια τοῦ ΕΛΑΣ ἐγκατεστημένα στὶς πέντε κύριες ἀρτηρίες τῆς προσπελάσεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ σὲ πολὺ μικρὴ ἀπόσταση ἀπὸ τὴν πόλη, ἀπηγόρευαν ἀπόλυτα ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ἀναχώρηση ἀπὸ τὴν Ἀθήνα κάθε δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ πολίτου, ποὺ δὲν ἦταν δικός τους καὶ ποὺ πήγαινε στὶς ἐπαρχίες καθὼς καὶ κάθε ἐφημερίδας ἢ ἐπιστολῆς ποὺ δὲν ἐξέφραζε τὶς δικές τους ἰδέες, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴ μεταφορὰ ἀπ' τὶς ἐπαρχίες στὴν Ἀθήνα κάθε φορτίου μὲ τρόφιμα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶχε ἀπόλυτη ἀνάγκη.

Μία τελευταία ἐνέργεια τῶν κομμουνιστῶν ἀποδείχνει ἀκόμη πιὸ τέλεια τὰ σχέδιά τους. Στὶς 4 Νοεμβρίου διέρρηξαν τὶς φυλακὲς Συγγροῦ καὶ ἀπελευθέρωσαν 780 καταδίκους τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ δικαίου, δολοφόνους, λωποδύτες, διαρρῆκτες, ληστές, ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶχαν ἀπόλυτη ἀνάγκη γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἐγκληματικῶν τους σχεδίων.

24. Τόσο ἡ Κυβέρνηση—δηλαδὴ ὁ κ. Παπανδρέου καὶ τὰ ἐθνικόφρονα μέλη της—ὅσον καὶ ἡ Βρεταννικὴ Στρατιωτικὴ Διοίκηση εἶχαν ἀντιληφθῆ πλέον ὅτι ἡ κατάσταση αὐτὴ δὲν ἠμποροῦσε νὰ παραταθῇ χωρὶς ὀλέθριες συνέπειες γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ συμμαχικὸ ἀγῶνα. Ὁ στρατηγὸς Σκόμπυ ἰδίως, μὲ τὴν τίμια ἀντίληψη τοῦ πειθαρχικοῦ στρατιώτου, δὲν μποροῦσε ν' ἀντιληφθῆ πῶς ἦταν δυνατὸ νὰ παραβιάζωνται τόσο κατάφορα διαταγὲς τὶς ὁποῖες εἶχεν ἐκδώσει μὲ τὴ ρητὴ συμφωνία

καὶ ἔγκριση τοῦ πληρεξουσιοδοτημένου ἀρχηγοῦ τῶν Ἐλασιτῶν, στρατηγοῦ Σαράφη.

Ἀπεφασίσθη τότε ἡ διάλυση καὶ ὁ ἀφοπλισμὸς τῶν ἀνταρτικῶν δυνάμεων, οἱ ὁποῖες εἶχαν δημιουργηθῆ μὲ ἀποκλειστικὸ σκοπὸ τὸν πόλεμο ἐναντίον τῶν Γερμανῶν κατακτητῶν καὶ οἱ ὁποῖες δὲν εἶχαν πλέον κανένα προορισμὸ μετὰ τὴν ὁριστικὴ ἐκδίωξη τῶν Γερμανῶν ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸ ἔδαφος.

Ἤδη ἀπὸ τῆς 25 Ὀκτωβρίου ὁ στρατηγὸς Σκόμπυ ἀναγγέλλοντας τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Ἑλλάδος εἶχε τονίσει στὴν Κόρινθο, ὅτι οἱ ἀνταρτικὲς δυνάμεις ὅλων τῶν ἀποχρώσεων διατελοῦν ὑπὸ τὰς διαταγάς του καὶ ὅτι ἀναμένει ἀπὸ αὐτὲς νὰ συνεργασθοῦν γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἑνότητα. Στὶς 26 δὲ Ὀκτωβρίου ὁ κ. Παπανδρέου ἀνήγγειλε γιὰ πρώτη φορά, ὅτι οἱ δυνάμεις τοῦ ΕΛΑΣ καὶ τοῦ ΕΔΕΣ θὰ ἀφοπλισθοῦν καὶ θὰ διαλυθοῦν. Στὶς 6 δὲ Νοεμβρίου ὁ ἴδιος ἐδήλωσε δημοσίᾳ γιὰ πρώτη φορά, ὅτι ἡ 10η Δεκεμβρίου ὡρίσθη γιὰ τὴν ἀποστράτευση τῶν ἀνταρτικῶν ὁμάδων ἀντιστάσεως.

25. Σὲ συμπληρωματικές του δηλώσεις ὁ κ. Παπανδρέου ἐτόνισε ὅτι μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Ἑλλάδος δὲν συντρέχει πιὰ ὁ λόγος γιὰ τὴν ὕπαρξη ὁμάδων ἀντιστάσεως καὶ ἐπιβάλλεται ἡ ἀποστράτευσις κατὰ τὴν ἡμερομηνία ποὺ ὡρίσθη ἀπὸ κοινοῦ. Οἱ λεπτομέρειες τῆς ἀποστρατεύσεως θὰ καθωρίζοντο σὲ συνεννόηση μὲ τοὺς ἀρχηγούς των στρατηγοὺς Σαράφην καὶ Ζέρβαν.

Δὲν ἦσαν τυχαῖες, οὔτε ἡ ἀπόφαση αὐτὴ οὔτε ἡ ἡμερομηνία ποὺ ὡρίσθη. Τόσο ὁ πρωθυπουργὸς καὶ οἱ ἐθνικόφρονες ὑπουργοί του, ὅσο καὶ ὁ Ἄγγλος Ἀρχιστράτηγος, εἶχαν λάβει τότε σειρὰ ἀπὸ ἐκθέσεις ποὺ ἀνέφεραν ὄχι μόνο τὴν κατάσταση ποὺ ἐπικρατοῦσε στὶς Ἑλληνικὲς ἐπαρχίες, ἀλλά, καὶ τὶς σαφεῖς προπαρασκευαστικὲς κινήσεις ἑνὸς κομμουνιστικοῦ κινήματος. Οἱ ἁρμόδιες ἀρχὲς εἶχαν ὑποβάλει ἀναφορὲς γιὰ τὴ διαρκῆ προώθηση ἀνταρτικῶν ὁμάδων πρὸς τὶς παρυφὲς τῆς πρωτευούσης, γιὰ τὴ διείσδυση πολυαρίθμων Ἐλασιτῶν μέσα στὴν πόλη καὶ γιὰ τὴ δημιουργία ἀποθηκῶν ὅπλων, πυρομαχικῶν καὶ ἐκρηκτικῶν ὑλῶν σὲ διάφορα ἐπίκαιρα σημεῖα. Ἡ κατάσταση ἦταν τόσο ἀνησυχαστική, ὥστε οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἐθνικόφρονας ὑπουργούς, σὲ ἰδιαίτερες συνομιλίες μὲ τὸν πρωθυπουργό, τοῦ ἐτόνισαν ὅτι ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ παραμείνουν στὴν κυβέρνηση. Ὁ κ. Παπανδρέου εὑρέθη σύμφωνος μαζί τους καὶ ἀπὸ κοινοῦ καθώρισαν τὴν ἡμερομηνία τῆς 10ης Δεκεμβρίου μέχρι τῆς ὁποίας θὰ κατεβάλλετο ἡ τελευταία προσπάθεια μιᾶς ὁμαλῆς ἐξελίξεως, ποὺ θὰ στηρίζονταν ὅμως ἀπαραίτητα στὴ διάλυση τῶν ἀνταρτικῶν δυνάμεων, ἡ ὁποία μόνη θὰ ἔκανε δυνατὴ τὴ δημιουργία πραγματικοῦ κράτους καὶ στὴν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα, πέραν τῶν Ἀθηνῶν.

26. Τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες οἱ κομμουνισταὶ ἐφαίνοντο πὼς εἶχαν κατ' ἀρχὴν ἀποδεχθῆ αὐτὴ τὴ συμφωνία. Οἱ λόγοι ἦσαν ἁπλοῖ : Πρῶτον δὲν εἶχαν ἀκόμη εὕρει μία ὁπωσδήποτε ἀνεκτὴ δικαιολογία γιὰ τὴν ἄρνησή τους καὶ δεύτερον δὲν εἶχαν ἀκόμη συμπληρώσει τὶς προετοιμασίες τους γιὰ τὴ βίαιη κατάληψη τῆς ἀρχῆς. Ἔπρεπε νὰ προωθηθοῦν βαθμιαίως ἀκόμη πλησιέστερα πρὸς τὰς Ἀθήνας οἱ ἔνοπλοι σχηματισμοὶ τοῦ ΕΛΑΣ, νὰ μποῦν περισσότεροι ἀπὸ τοὺς Ἐλασίτες μέσα στὴ πόλη, νὰ στερεωθοῦν καλλίτερα τὰ κέντρα ἀντιστάσεως καὶ ἐξορμήσεως ποὺ εἶχαν ἀρχίσει νὰ δημιουργοῦν στὴν Καισαριανή, στὴν Κοκκινιά, στὸ Περιστέρι, στὸ συνοικισμὸ Γκύζη καὶ σὲ ἄλλα σημεῖα τῶν δύο πόλεων. Ἔπρεπε ἀκόμη νὰ καλλιεργηθῆ περισσότερο ὁ τεχνητὸς ἐκνευρισμὸς τοῦ πληθυσμοῦ, ὁ ὁποῖος τοὺς ἐχρειάζετο καὶ τὸν ὁποῖο ἐδημιούργουν μὲ ἀλλεπάλληλες διαδηλώσεις καὶ μὲ πρόκληση ἐπεισοδίων. Οἱ εὐκαιρίες δὲν ἦταν δύσκολο νὰ βρεθοῦν. Ἡ ἐπέτειος τῆς ἱδρύσεως τοῦ ΕΑΜ ἀπετέλεσε τὴν τελευταία εὐκαιρία καὶ διετηρήθη ἀκόμη ἡ παλαιὰ αὐτή, παραπλανητική, ἐαμικὴ ἐτικέττα. Ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα τὰ «εἰκοσιεξάχρονα» τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Ἑλλάδος ἐπέτρεψαν νὰ πάρῃ ἡ ὅλη «ἀγκιτάτσια» καθαρὰ πλέον καὶ ἀνεπιφύλακτα κομμουνιστικὸ χρῶμα. Σύμφωνα μὲ τὶς ἐντολὲς ποὺ ἐδόθησαν ἔπρεπε

ἡ πόλη ὁλόκληρη νὰ βουτηχθῇ στὸ «Κόκκινο Μελάνι», τὰ σφυροδρέπανα νὰ γεμίσουν τοὺς τοίχους, τὶς πλατεῖες, τὰ πεζοδρόμια, οἱ διαφημιστικὲς πινακίδες τοῦ «ἡρωϊκοῦ Κ.Κ.Ε.» νὰ ἐξαλείψουν κάθε ἄλλο ἴχνος διαφημίσεως ἀπὸ τὴν πόλη. Ἀκόμη καὶ τὰ περίφημα τραγούδια μετεβλήθησαν ἔτσι ὥστε τὸ «Κάπα—Κάπα—Ἔψιλον καὶ ὄχι Βασιληᾶ» ν' ἀντικαταστήση τὸ «Λαοκρατία καὶ ὄχι Βασιληᾶ». Ἀντικειμενικὸς σκοπὸς ἦταν ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ παρασυρθῇ ἀσυναίσθητα ὁ κόσμος ποὺ ἀκολουθοῦσε μέχρι τότε τὸ ΕΑΜ στὸ κομμουνιστικὸ κόμμα, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐξερεθισθοῦν οἱ ἀντίπαλοι καὶ νὰ προκληθοῦν ἐπεισόδια αἱματηρά, ποὺ ἐχρειάζοντο ἀπαραίτητα γιὰ τὴ δικαιολογία τῆς στάσεως.

Ἀπὸ τῆς 9 Νοεμβρίου ὅταν ἔφτασεν ἡ ἡρωϊκὴ Ταξιαρχία τοῦ Ρίμινι στὴν Ἀθήνα, ἄρχισαν νὰ ἐκδηλώνωνται κάπως σαφέστερες οἱ προθέσεις τῶν κομμουνιστῶν. Ἐνθυμούμεθα ὅλοι μὲ ποιὸ παραλήρημα ἁγνοῦ καὶ ἀκομματίστου πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὁ Ἀθηναϊκὸς Λαὸς ἐδέχθη τὰ ἡρωϊκὰ ἐκεῖνα παιδιά, ποὺ εἶχαν δοξάσει τὴν Ἑλληνικὴ σημαία στὴν Ἰταλία. Καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ κομμουνισταὶ ἐτόλμησαν τότε νὰ προσβάλουν τὸ λαϊκὸν αὐτὸ αἴσθημα, εἶναι χαρακτηριστικὸ τῆς ἀποφάσεως στὴν ὁποία εἶχαν καταλήξει ν' ἀδιαφορήσουν πλέον γιὰ τὴν Κοινὴ Γνώμη καὶ νὰ προχωρήσουν βαθμιαία στὴν ἐφαρμογὴ τῶν σχεδίων τους. Οἱ Ἐαμικοὶ ὑπουργοὶ ἀπέφυγαν νὰ συμμετάσχουν ὁπωσδήποτε στὴν πάνδημο ὑποδοχὴ τῆς Ὀρεινῆς Ταξιαρχίας. Στὶς 8 Νοεμβρίου, ὁ «Ριζοσπάστης» κατηγόρησε ἀπροκάλυπτα πολλὰ ἀπὸ τὰ στελέχη τῆς Ταξιαρχίας τοῦ Ρίμινι ὡς γνωστοὺς «μοναρχοφασίστες» καὶ πρόσθεσε ὅτι σ' αὐτὴ καὶ τὸν Ἱερὸ Λόχο εἶναι πιθανὸν νὰ προσκολληθοῦν οἱ «Χῖτες» καὶ οἱ «ταγματαλῆτες» τοῦ Ράλλη. Στὶς 9 Νοεμβρίου οἱ σύντροφοι Παρτσαλίδης, Ζέβγος καὶ Σιάντος, παρουσιασθέντες στὸν πρωθυπουργὸ κ. Παπανδρέου, ἐνεφάνησαν γιὰ πρώτη φορὰ ἐπίσημα τὴν ἀξίωση ὅπως διαλυθοῦν ἡ Ὀρεινὴ Ταξιαρχία καὶ ὁ Ἱερὸς Λόχος, προσθέτοντας ὅτι μόνον στὴν περίπτωση αὐτὴ θὰ ἐδέχοντο νὰ διαλυθῇ καὶ ὁ ἀνταρτικὸς στρατὸς τοῦ ΕΛΑΣ.

Στὶς 14 Νοεμβρίου ἡ ἀξίωση αὐτὴ ἐπανελήφθη κατὰ τρόπο ἀκόμη ἐπισημότερο. Ἡ κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ΕΑΜ παρουσιάσθη στὸν πρωθυπουργὸ κ. Παπανδρέου καὶ τοῦ ὑπέβαλε σειρὰ αἰτημάτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὰ κυριώτερα ἦταν ἡ ἀποστράτευση τῆς Ὀρεινῆς Ταξιαρχίας, τοῦ Ἱεροῦ Λόχου καὶ τοῦ Τάγματος Χωροφυλακῆς Αἰγύπτου πρὸ πάσης ἀποστρατεύσεως τοῦ ΕΛΑΣ, μὲ τὴ δικαιολογία ὅτι αἱ δυνάμεις αὐτές...ἑτοίμαζαν κίνημα πρὸς κατάληψη τῆς ἐξουσίας ἀπὸ τὴ Δεξιά. Ὑπέβαλαν δὲ καὶ σχετικὸ ὑπόμνημα.

Ὅλοι ἐνθυμούμεθα τὶς ἀγωνιώδεις ἡμέρες ποὺ πέρασαν τότε, κατὰ τὶς ὁποῖες εἴτε ἐφαίνετο συνεχῶς ἐπικείμενη ἡ ἀνεπανόρθωτη πλέον ρῆξις, εἴτε ἀναγκαζόταν ἡ κυβέρνηση νὰ προβαίνῃ σὲ ὑποχωρήσεις ποὺ ἐξησθένιζαν τὸ Κράτος τοῦ Νόμου καὶ ἐνίσχυαν τοὺς προετοιμάζοντας τὸ κίνημα. Ἐνθυμούμεθα τὴ νύκτα ἐκείνη τῆς 16ης Νοεμβρίου κατὰ τὴν ὁποία ἡ ρῆξις ἐφαίνετο πλέον γιατὶ τὸ ὑπουργικὸ συμβούλιο διελύετο, λόγῳ τῆς ἀδυναμίας οἱασδήποτε ἀντιστάσεως καὶ ὁ Βρεταννὸς στρατηγὸς Σκόμπυ ἐκαλοῦσε πλησίον του πότε τὸν πρωθυπουργὸ κ. Παπανδρέου, πότε τοὺς κομμουνιστὰς ὑπουργοὺς μὲ τὸ σκοπὸ νὰ ἐπιτύχῃ κάποιο συμβιβασμό.

Τὴ νύχτα ἐκείνη ἡ ἄμεση ρῆξις ἀπεφεύχθη. Ἀλλὰ τὸ ὑπουργικὸ συμβούλιο δὲν κατώρθωσε νὰ συνεδριάσῃ πλέον καὶ ἡ ὅλη ἡ εἰκὼν ἦταν ἡ εἰκόνα μιᾶς παρελκυστικῆς προσπαθείας, ποὺ διεξήγετο ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, γιὰ νὰ κερδίσουν τὶς 15 ἢ 20 ἡμέρες, ποὺ τοὺς ἐχρειάζοντο ἀκόμη γιὰ τὴν συμπλήρωση τῶν ἐπαναστατικῶν τους προετοιμασιῶν. Τὴν πραγματικότητα ἄλλωστε ἀπεκάλυψε ὁ ἴδιος ὁ κομμουνιστὴς ἀρχηγὸς σύντροφος Σιάντος, ὅταν κατὰ τὴν περίφημη σύσκεψη τῶν κομμάτων τῆς 28ης Δεκεμβρίου ἀπεκάλυψε σὲ μιὰ στιγμὴ εἰλικρινείας ὅτι ἡ ἀξίωση περὶ διαλύσεως τῆς Ἱερᾶς Ταξιαρχίας ἀπετέλεσε ἁπλὸ πρόσχημα γιὰ νὰ μὴ διαλυθῇ ὁ «ἡρωϊκὸς ΕΛΑΣ».

(Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Γ'.	ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1955	ΤΕΥΧΟΣ 56ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1955)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Λ'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

Ι. ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΑΝΗΣ ΣΤΑΣΕΩΣ

27.—Προσπάθειες τοῦ Ἄγγλου Στρατηγοῦ Σκόμπυ γιὰ τὴ συμμόρφωση τῶν κομμουνιστῶν πρὸς τὴ συμφωνία τῆς Καζέρτας.

28.—Τὸ συνέδριο τοῦ ΕΑΜ κηρύσσει τὸν ΕΛΑΣ ἀνεξάρτητον καὶ ἀποφασίζει μυστικὰ τὴν ἔκρηξη τοῦ κινήματος γιὰ τὴν κατάληψη τῆς Ἀρχῆς.

29.—Τὸ ἔνοπλο συλλαλητήριο τῆς 3 Δεκεμβρίου 1944.—Ἔναρξη τῆς στάσεως.

30.—Ἄλλες στασιαστικὲς ἐνέργειες τῶν κομμουνιστῶν.

31.—Τὰ θύματα τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944.

* * *

27. Ὕστερα ἀπὸ τὶς παρελκυστικὲς καὶ παραπλανητικὲς μεθόδους, ποὺ οἱ κομμουνισταὶ καὶ οἱ ἑαμικοὶ ποὺ συνεργάζονταν μ' αὐτούς, ἐχρησιμοποιοῦσαν στὸ Ἑλληνικὸ Ὑπουργικὸ Συμβούλιο, ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Βρεττανικῶν στρατευμάτων στὴν Ἑλλάδα Στρατηγὸς Ρ. Σκόμπυ ἀντελήφθη τὴν ἀνάγκη ν' ἀναλάβῃ αὐτὸς στὰ χέρια του τὴ διαχείριση τοῦ ζητήματος καὶ συγκεκριμένα τὴν πραγματοποίηση τῆς ἀποφάσεως ποὺ εἶχε ἀπὸ κοινοῦ ληφθῆ γιὰ τὴν ἀποστράτευση τῶν ἀνταρτικῶν δυνάμεων μέχρι τῆς 10ης Δεκεμβρίου.

Εἶχε πρὸς τοῦτο ὅλα τὰ δικαιώματα ὁ Βρεττανὸς στρατιωτικός. Τοῦ τὰ ἔδινε ἡ συμφωνία ἡ ὁποία εἶχε συναφθῆ στὶς 24 Σεπτεμβρίου στὴν Καζέρτα τῆς Ἰταλίας καὶ τὴν ὁποία εἶχεν ὑπογράψει ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀνταρτικῶν δυνάμεων τοῦ ΕΛΑΣ στρατηγὸς Σαράφης, ἐπίσημα ἐξουσιοδοτημένος πρὸς τοῦτο ἀπὸ ὅλους τοὺς «συναγωνιστές» του. Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τῆς συμφωνίας αὐτῆς, λέγουν κατὰ λέξη τὰ ἑξῆς: «Ὅλαι αἱ ἀνταρτικαὶ δυνάμεις αἱ δρῶσαι εἰς τὴν Ἑλλάδα θέτουν ἑαυτὰς ὑπὸ τὰς » διαταγὰς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως Ἐθνικῆς Ἑνότητος. Ἡ Κυβέρνησις θέτει » τὰς δυνάμεις αὐτὰς ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Στρατηγοῦ Σκόμπυ, ὁ ὁποῖος διωρίσθη παρὰ τοῦ συμμάχου Ἀρχιστρατήγου, διοικητὴς τῶν ἐν Ἑλλάδι Συμμαχικῶν Δυνάμεων».

Ἐδικαιοῦτο λοιπὸν νὰ πιστεύη ὁ Στρατηγὸς Σκόμπυ μὲ τὴ νομιμοφροσύνη καὶ τὴν εὐθύτητα τοῦ πειθαρχικοῦ στρατιώτου ὅτι ἕνας στρατηγός, ὁ ὁποῖος εἶχεν ὑπογράψει μιὰ τέτοια συμφωνία, θὰ ἐσέβετο τὴν ὑπογραφή του καὶ θὰ ἐπειθαρχοῦσε στὶς διαταγές, τὶς ὁποῖες ἐλεύθερα καὶ ἀπὸ ἴδια πρωτοβουλία εἶχε δεχθῆ. Ποιὰ ὅμως ὑπῆρξε ἡ ἔκπληξη τοῦ Ἄγγλου Στρατηγοῦ ὅταν στὶς 24 Νοεμβρίου, ποὺ κάλεσε τοὺς στρατηγοὺς Ζέρβα καὶ Σαράφη γιὰ νὰ ρυθμίσουν ἀπὸ κοινοῦ τὶς λεπτομέρειες τῆς ἀποστρατεύσεως τῶν ἀνταρτικῶν δυνάμεων, ἄκουσε τὸ Σαράφη νὰ λέη ὅτι δὲν εἶναι προετοιμασμένος γιὰ τέτοια συζήτηση, ν' ἀμφισβητῆ τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Στρατηγοῦ Σκόμπυ γιὰ τὴν ἔκδοση διαταγῶν, νὰ ἐπικαλῆται τὴ γνώμη τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κ.λ.π.

Στὸ μεταξὺ ὁ «Ριζοσπάστης» τῆς ἴδιας ἡμέρας τόνιζε ρητὰ ὅτι δὲν θὰ διαλυθῆ ἡ Πολιτοφυλακή, τὸ χειρότερο δηλαδὴ ὄργανο τῆς κομμουνιστικῆς τρομοκρατίας, καὶ ἐπανελάμβανε σὲ ἐντονώτερο ἀκόμη ὕφος τὶς ἀξιώσεις περὶ προηγουμένης ἀποστρατεύσεως τῆς Ταξιαρχίας τοῦ Ρίμινι καὶ τοῦ Ἱεροῦ Λόχου. Μάταια ἀνακοινώθηκαν στοὺς Ἐαμικοὺς ὑπουργοὺς τηλεφωνήματα τόσον τοῦ Ἀρχιστρατήγου τῶν συμμαχικῶν Δυνάμεων Μεσογείου, ὅσον καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἄγγλου πρωθυπουργοῦ κ. Τσῶρτσιλ ποὺ τόνιζαν ὅτι ἡ Ταξιαρχία καὶ ὁ Ἱερὸς Λόχος ἀποτελοῦσαν ἀναπόσπαστα τμήματα τῶν συμμαχικῶν Δυνάμεων καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν ἡ διατήρηση ἢ διάλυσή τους δὲν ἀνήκουν κἂν στὴν ἁρμοδιότητα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μόνον. Ὁ θόρυβος καὶ ἡ ἐπιμονὴ τῶν κομμουνιστῶν ἐσυνεχίζοντο.

Ἐπηκολούθησε μιὰ ἐργώδης ἑβδομάς, κατὰ τὴν ὁποία χωρὶς νὰ εἶναι δυνατὸ νὰ συνέλθη πραγματικὰ σὲ συνεδρίαση τὸ Ὑπουργικὸ Συμβούλιο, γιατὶ ἡ Κυβέρνηση τῆς Ἐθνικῆς Ἑνότητος εἶχε οὐσιαστικὰ διασπαστῆ, διεξήγοντο δύσκολες καὶ ἀποκαρδιωτικὲς διαπραγματεύσεις γιὰ τὴν ἐπίτευξη κάποιου συμβιβασμοῦ. Ἐπὶ ἡμέρες ἐγίνοντο συζητήσεις γιὰ ἕνα σχέδιο πρακτικοῦ, τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον εἶχαν ὑποβάλει ἢ ἐγκρίνει οἱ ἐαμικοὶ ὑπουργοί, τὸ εἶχαν ἀποσύρει ἔπειτα καὶ εἶχαν τελικὰ ἀμφισβητήσει καὶ τὴν πατρότητά του, ἀλλὰ καὶ τὴν ἔγκρισή του. Ἔγινε ἀκόμη καὶ ἡ προσπάθεια τῆς ἐξευμενίσεως τοῦ ΕΑΜ, μὲ τὴν πρόσληψη ὡς Ὑφυπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τοῦ ἐαμικοῦ Στρατηγοῦ Σαρηγιάννη, ποὺ δὲν ἔφερε καὶ αὐτὴ ἄλλο ἀποτέλεσμα ἀπὸ τὴ δυσφορία ὅλου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου.

Δὲν ἐπιμένουμε στὶς λεπτομέρειες ὅλων αὐτῶν τῶν διαπραγματεύσεων, γιὰ νὰ μὴ κουράσωμε τοὺς ἀναγνῶστες μας, καὶ γιατὶ εἶναι ἀρκετὰ γνωστές. Σημειώνουμε μόνο ὅτι ὅλες αὐτὲς οἱ συνεννοήσεις εἶχαν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς μὲν τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Παπανδρέου καὶ τῶν ἐθνικοφρόνων συναδέλφων του τὸ χαρακτῆρα τῆς ἐξαντλήσεως καὶ τοῦ τελευταίου ὁρίου ὑπομονῆς καὶ ὑποχωρητικότητος, γιὰ νὰ ἀποτραπῆ ἡ τελικὴ ρήξη, ἀπὸ τῆς πλευρᾶς δὲ τῶν κομμουνιστῶν τὴν σημασία τῆς παρελκύσεως τῆς νόθου καταστάσεως γιὰ λίγες ἀκόμη ἡμέρες, μέχρις ὅτου τελειώσουν οἱ τελευταῖες προετοιμασίες γιὰ τὴν ἐπαναστατική των ἐξόρμηση.

Ὑπὸ αὐτὲς τὶς συνθῆκες φθάσαμε πιὰ στὴν 29ην Νοεμβρίου, κατὰ τὴν ὁποία ἐξεδηλώθη πλέον ἐμφανῶς ἡ Κυβερνητικὴ κρίση καὶ ἡ ἀδυναμία κάθε περαιτέρω συνεννοήσεως καὶ στὴν 1ην Δεκεμβρίου κατὰ τὴν ὁποία ὁ Στρατηγὸς Σκόμπυ ἐξέδωκε τὴ γνωστὴ ἐκείνη Ἡμερησία Διαταγή του πρὸς ὅλους τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς ἄνδρας τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιστάσεως, τοὺς ὁποίους καλοῦσε ὅπως ἐπιστρέψουν στὶς ἑστίες τους, γιατὶ ὁ σκοπὸς τῆς συγκροτήσεώς τους πρὸς καταπολέμηση τοῦ κατακτητοῦ εἶχε πιὰ ἐκλείψει καὶ γιατὶ ἡ σχηματιζομένη Ἐθνοφυλακὴ θὰ ἀνελάμβανε τὴν τήρηση τοῦ νόμου καὶ τῆς τάξεως σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Σημειωτέον ὅτι εὐθὺς ἀμέσως τὴν ἑπομένη ἀνεκοινοῦτο ἐπίσημα ἀπὸ τὸ πρωθυπουργικὸ Γραφεῖο τοῦ κ. Τσῶρτσιλ, ὅτι ἡ ἡμερησία διαταγὴ τοῦ Στρατηγοῦ Σκόμπυ εἶχε τύχει ἀπὸ πρῶτα τῆς ἐγκρίσεως τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότητος καὶ ὅτι κατὰ συνέπεια δὲν ὑπῆρχε ἀμφιβολία ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐφαρμογῆς ὁριστικῶν

κυβερνητικῶν ἀποφάσεων τῆς 'Αγγλίας. Οἱ συζητήσεις, οἱ παρελκύσεις, οἱ ὑπεκφυγὲς δὲν ἦταν πιὰ δυνατές. Οἱ κομμουνισταὶ ἔπρεπε νὰ πάρουν τὶς ἀποφάσεις τους. Καὶ ἐπειδὴ οἱ προετοιμασίες γιὰ τὴν ἔκρηξη τοῦ κινήματος εἶχαν πιὰ συμπληρωθῆ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον, τὶς πῆραν. Ἤδη ἀπὸ τὸ βράδυ τῆς 1ης Δεκεμβρίου ἡ Κεντρικὴ 'Επιτροπὴ τοῦ ΕΑΜ ἐξέδιδε προκήρυξη, μὲ τὴν ὁποία καλοῦσε τὸ Λαὸ ὅπως ἐπιβάλη «τελικὰ» τὶς ἀπόψεις του, ἐνῷ ὁ σύντροφος Γ. Ζεῦγος, ὡς μέλος πλέον τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος καὶ ὄχι ὡς ὑπουργός, προέβαινε σὲ δηλώσεις καὶ κατεδίκαζε τὶς ἐνέργειες τοῦ Στρατηγοῦ Σκόμπυ ὡς ἀπαράδεκτες καὶ «ἀντίθετες πρὸς τὶς ἀρχὲς τοῦ Συμμαχικοῦ 'Αγῶνα».

28. 'Αλλ' οἱ σημαντικώτερες ἀποφάσεις ἐλήφθησαν τὴν ἑπομένη 2 Δεκεμβρίου, ὅταν ἡ Κεντρικὴ 'Επιτροπὴ τοῦ ΕΑΜ συνῆλθε σὲ μακρὰ συνεδρίαση στὰ περίφημα γραφεῖα τῆς ὁδοῦ Κοραῆ. 'Επίσημα ἀνεκοινώθησαν, μετὰ τὴ συνεδρίαση, μόνον οἱ ἑξῆς ἀποφάσεις :

1ον) Νὰ ἀπευθυνθῆ διαμαρτυρία πρὸς τὶς Κυβερνήσεις τῶν τριῶν Μεγάλων Συμμάχων. 2ον) Νὰ ὀργανωθῆ παλλαϊκὸ συλλαλητήριο στὶς 11 π.μ. τῆς 3ης Δεκεμβρίου στὴν πλατεῖα τοῦ Συντάγματος. 3ον) Νὰ κηρυχθῆ παλλαϊκὴ ἀπεργία καὶ 4ον) Νὰ ἀνασυγκροτηθῆ ἡ κεντρικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ΕΛΑΣ. 'Η τελευταία ἀπόφαση ἦταν ἡ σημαντικώτερη, γιατὶ μὲ αὐτὴ ὁ ΕΛΑΣ ἔπαυε πλέον νὰ ὑφίσταται ὡς τμῆμα τοῦ 'Εθνικοῦ Στρατοῦ ὑπαγόμενο στὴν Κυβέρνηση καὶ τὸ συμμαχικὸ Στρατηγεῖο καὶ ἐγίνετο πάλιν κομματικὸς καὶ ἐπαναστατικὸς στρατός.

Οἱ σημαντικώτερες ἀποφάσεις ὅμως δὲν ἀνεκοινώθηκαν. Γιατὶ πραγματικὰ κατὰ τὴ συνεδρίαση αὐτὴ ἐλήφθη ἡ ἀπόφαση πρὸς βιαία κατάληψη τῆς 'Αρχῆς. Οἱ μὴ κομμουνισταὶ ἡγέτες τοῦ ΕΑΜ, οἱ ὁποῖοι συμμετέσχον στὴν συνεδρίαση, ἀφοῦ στὶς 29 Νοεμβρίου εἶχαν ἐκδηλώσει μιὰ στιγμιαία πρόθεση ἀποσπάσεως καὶ παραιτήσεως τόσο ἀπὸ τὴν κεντρικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ΕΑΜ, ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση στὴν ὁποία ἐξεπροσώπουν τὸ ΕΑΜ, διετύπωσαν τότε ὡρισμένες ἐπιφυλάξεις.

'Αλλὰ οἱ κομμουνισταὶ ἡγέτες ἔσπευσαν νὰ τοὺς καθησυχάσουν. Οὔτε πολὺ αἷμα θὰ ἐχύνετο, οὔτε πραγματικὴ ρήξη μὲ τὴν 'Αγγλία θὰ ἐπήρχετο, οὔτε ζημίες θὰ ἐδημιουργοῦντο γιὰ τὴν 'Ελλάδα. Ὅπως εἶχε τονίσει καὶ ὁ σύντροφος Ζεῦγος στὶς δηλώσεις του τῆς προηγουμένης «οἱ ἐνέργειες τοῦ Στρατηγοῦ Σκόμπυ ἀσφαλῶς δὲν ἐπιδοκιμάζονται ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση τῆς Μεγάλης Βρεττανίας». Εἶχαν τηλεγραφήματα καὶ πληροφορίες ὅτι ἦταν τόση ἡ πίεση τῆς Κοινῆς Γνώμης στὴν 'Αγγλία, ὥστε μέσα σὲ 24 ὧρες ἡ κυβέρνηση Τσῶρτσιλ θὰ διέτασσε τὸν Στρατηγὸ Σκόμπυ νὰ πάψη κάθε ἀντίσταση καὶ νὰ ἀποσύρη τὰ στρατεύματά του. 'Αφ' ἑτέρου ὅμως εἶχαν ληφθῆ ὅλα τὰ μέτρα γιὰ νὰ εἶναι ἡ ἐπικράτηση τοῦ κινήματος ραγδαία καὶ στὴν 'Αθήνα καὶ στὴν Ἤπειρο καὶ σ' ὡρισμένα νησιά, τὶς μόνες δηλαδὴ 'Ελληνικὲς περιοχὲς ὅπου δὲν ἐπικρατοῦσε ἀπόλυτα τὸ ΕΑΜ. Στὴν 'Αθήνα καὶ στὸν Πειραιᾶ, μέσα σὲ λίγες ὧρες ἀφ' ὅτου θὰ δινόταν ἡ διαταγή, θὰ κατελαμβάνοντο ὅλα τὰ 'Αστυνομικὰ Τμήματα, οἱ ἕδρες τῆς Χωροφυλακῆς, ἡ Νομαρχία καὶ ὅλα τὰ δημόσια κτίρια, ὥστε νὰ πάψη ἀμέσως κάθε ἀντίσταση. Στὴν Ἤπειρο, ἦταν ἕτοιμη συνδυασμένη 'Ελληνικὴ καὶ 'Αλβανικὴ ἐπίθεση κατὰ τῶν δυνάμεων τοῦ Στρατηγοῦ Ζέρβα. Στὰ νησιὰ θὰ γινόταν ἀμέσως ἀπόβαση μὲ τὴ βοήθεια τοῦ ΕΛΑΝ (τοῦ ἐπαναστατικοῦ ναυτικοῦ). Ἕνα μεγάλο μέρος τῶν ἀνδρῶν τῆς Ταξιαρχίας, τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, τῶν πληρωμάτων τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, θὰ ἐστασίαζε, οὕτως ὥστε νὰ παραλύση καὶ αὐτῶν τῶν δυνάμεων ἡ δράση. Ἔτσι «οἱ συναγωνιστὲς» θὰ μποροῦσαν νὰ εἶναι ἥσυχοι. 'Αναίμακτη σχεδὸν καὶ χωρὶς πραγματικὴ σύγκρουση μὲ τὴν 'Αγγλία, θὰ ἐπεκράτει μέσα σὲ λίγες ὧρες ἡ «Λαοκρατία».

Δὲν ξέρουμε ἀκριβῶς ἐὰν οἱ ἀνησυχίες τῶν «συναγωνιστῶν» ἐξέλειπαν. Πάν-

τως, οἱ ἀποφάσεις γιὰ τὴν ἔκρηξη τοῦ Κινήματος, ἐλήφθησαν τὶς πρῶτες ἀπογευματινὲς ὧρες τοῦ Σαββάτου, 2 Δεκεμβρίου 1944.

Σύμφωνα μὲ τὶς ἀποφάσεις ποὺ ἐλήφθησαν κατὰ τὴν συνεδρίαση τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ ΕΑΜ, τὸ Σάββατο 2 Δεκεμβρίου, ἔγινε τὴν ἑπομένη Κυριακὴ τὸ «παλλαϊκὸ συλλαλητήριο» διαμαρτυρίας γιὰ τὶς διαταγὲς τοῦ Στρατηγοῦ Σκόμπυ, στὴν πλατεῖα τοῦ Συντάγματος. Τὸ συλλαλητήριο τὸ ὁποῖο ρητῶς ἀπηγορεύθη ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση καὶ τὸ Στρατιωτικὸ Διοικητὴ καὶ τὸ ὁποῖο κατὰ συνέπεια θὰ ἠμποροῦσε νὰ διαλυθῇ μὲ τὴ βία πρὶν ἀκόμη συγκροτηθῇ, εἶχε ἕνα κύριο ἀντικειμενικὸ σκοπὸ «νὰ προκαλέσῃ αἱματηρὲς συγκρούσεις καὶ ταραχὲς οἱ ὁποῖες ἐντατικὰ ἐκμεταλλευόμενες ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴ προπαγάνδα, θὰ παρεῖχαν τὴ δικαιολογία γιὰ τὴν ἔκρηξη τοῦ κινήματος».

Ἔτσι παρὰ τὴν ἀπαγόρευση τῆς Κυβερνήσεως, οἱ κομμουνισταὶ ἀποφάσισαν μὲ κάθε θυσία νὰ κάνουν τὸ συλλαλητήριο τὴν Κυριακή, 3 Δεκεμβρίου καὶ ὥρα 11, τὴ δὲ πανεργατικὴ ἀπεργία στὶς 4 Δεκεμβρίου 1944. Οἱ ἐργάτες μάλιστα τῆς παραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἀπήργησαν ἀπὸ τὸ πρωΐ τῆς 3—12—1944 καὶ ἀπὸ τῆς 9ης ὥρας διεκόπη καὶ ἡ λειτουργία τῶν τηλεφώνων, λόγῳ ἀπεργίας τῶν ὑπαλλήλων τῆς τηλεφωνικῆς ἑταιρείας. Ἔτσι ἡ Διεύθυνση 'Αθηνῶν μποροῦσε νὰ ἐπικοινωνῇ τηλεφωνικῶς μόνο μὲ τέσσαρα Τμήματα, ἐκ τῶν 26 'Αστυνομικῶν Τμημάτων.

29. 'Η 'Αστυνομικὴ Διεύθυνση 'Αθηνῶν, τῆς ὁποίας τὸ οἴκημα βρισκόταν στὸ Μέγαρο τῆς γωνίας τῶν λεωφόρων Βασιλίσσης Σοφίας καὶ 'Αμαλίας καὶ ἀκριβῶς ἀπέναντι ἀπὸ τὴν πλατεῖα Συντάγματος, ἐκινητοποίησε ὁλόκληρη τὴ δύναμή της γιὰ νὰ προλάβῃ τὴν πιθανὴ συγκέντρωση τῶν κομμουνιστῶν.

'Απὸ πολὺ πρωΐ ἰσχυρὰ ἔνοπλα ἀστυνομικὰ τμήματα φρουροῦσαν σ' ὅλους τοὺς δρόμους, ποὺ ὡδηγοῦσαν στὴν πλατεῖα τοῦ Συντάγματος, ἐλέγχοντας ἔτσι τὴν κίνηση σ' ὅλη τὴν περιοχὴ αὐτή. 'Επίσης ἰσχυρὴ ἔνοπλη δύναμη φρουροῦσε τὸ σπίτι τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Γεωργίου Παπανδρέου καὶ τὸ Κατάστημα τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως καὶ τοῦ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων, ποὺ ἦταν ἐγκατεστημένα στὸ ἴδιο οἴκημα.

Οἱ ἀστυνομικοὶ εἶχαν ἐντολὴ ν' ἀπομακρύνουν καὶ διαλύουν τυχὸν ὁμάδες διαδηλωτῶν μὲ τὴν πειθὼ καὶ χωρὶς τὴ χρήση βίας καὶ ἰδίως νὰ μὴ κάνουν χρήση ὅπλων, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, χωρὶς διαταγὴ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Δ/ντοῦ.

Οἱ κομμουνισταὶ ὅμως ὡπλισμένοι, συγκεντρώθηκαν σὲ διάφορα σημεῖα μακρυὰ ἀπὸ τὴν πλατεῖα Συντάγματος καὶ κατόπιν σὲ πυκνὲς ὁμάδες προωθήθησαν πρὸς τὸ κέντρο καὶ κατώρθωσαν παρὰ τὸν ἀγῶνα τῶν ἀστυνομικῶν νὰ εἰσχωρήσουν στὴν πλατεῖα ἀπὸ τὴν ὁδὸ Φιλελλήνων καὶ ἀπὸ τὴν ὁδὸ Σταδίου, ὥστε πολὺ γρήγορα ἡ πλατεῖα Συντάγματος ἐπλημμύρισε ἀπὸ διαδηλωτές.

Ὅλοι αὐτοὶ ἦσαν φανατισμένοι καὶ ἐφώναζαν ἀλλόφρονες κυριολεκτικὰ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, μὲ τὰ συνθήματα τοῦ ΕΛΑΣ, τοῦ ΕΑΜ κ.λ.π. 'Αφοῦ οἱ διαδηλωτὲς γέμισαν τὴν πλατεῖα Συντάγματος καὶ τὰς παρόδους, ἐκινήθησαν κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν, τοὺς ὁποίους καλοῦσαν νὰ παραδώσουν τὰ ὅπλα. Στὴν πλατεῖα τοῦ 'Αγνώστου Στρατιώτου οἱ κομμουνισταὶ ἀφώπλισαν βιαίως δύο ἀστυφύλακας. Καὶ ὅταν ἀπὸ τὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνση ἐστάλη ἄλλη ἀστυνομικὴ δύναμη, γιὰ νὰ ἐνισχύσῃ τοὺς ἀστυνομικούς, οἱ κομμουνισταὶ ἐπυροβόλησαν καὶ ἔρριξαν χειροβομβίδες, μὲ ἀποτέλεσμα τὸ σοβαρὸ τραυματισμὸ τοῦ ὑπαρχιφύλακος 'Ιωάννου Λαμπροπούλου καὶ τὸν ἐλαφρότερον τραυματισμὸν ἑνὸς ἀκόμη ἀστυφύλακος.

Ἔτσι πρῶτοι οἱ κομμουνισταὶ ἄρχισαν νὰ πυροβολοῦν κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ νὰ τοὺς τραυματίζουν, ὁπότε ὁ 'Αστυνομικὸς Δ/ντὴς διέταξε νὰ ριφθοῦν ριπαὶ αὐτομάτων ὅπλων στὸν ἀέρα, πρὸς ἐκφοβισμόν.

Μόλις ἐρρίφθησαν οἱ ριπές, τὸ πλῆθος τῶν διαδηλωτῶν ἐτράπη εἰς φυγὴν στοὺς δρόμους, πρὸς τὸ κάτω μέρος τῆς πλατείας καὶ πετοῦσε τὰ λάβαρα καὶ τὶς διάφορες πινακίδες. Ἀμέσως ὅμως οἱ ἐλασῖτες ἄρχισαν μὲ τὰ χωνιὰ νὰ φωνάζουν πρὸς τοὺς διαδηλωτὰς νὰ γυρίσουν πίσω καὶ τοὺς διαβεβαίωναν ὅτι δὲν διέτρεχαν κανένα κίνδυνο.

Ἔτσι τὰ πλήθη ξαναγύρισαν μὲ ἀπειλητικώτερες διαθέσεις, ὁπότε ἀκούσθησαν νέοι πυροβολισμοί, ποὺ ἐρρίφθησαν ἀπὸ τοὺς διαδηλωτὰς καὶ ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς ποὺ ἠμύνοντο πλέον στὴν ἔνοπλη ἐπίθεση τῶν κομμουνιστῶν. Πυροβολισμοὶ κατὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως ἐρρίπτοντο καὶ ἀπὸ τὴν ταράτσα τοῦ οἰκήματος τῆς ὁδοῦ Ὄθωνος, παραπλεύρως τοῦ μεγάρου Γιάνναρου, ὅπου ἦσαν ἐγκατεστημένα τὰ γραφεῖα τοῦ ΚΚΕ.

Οἱ διαδηλωταὶ ἄρχισαν νὰ τρέχουν πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις, μερικοὶ δὲ πῆραν στοὺς ὤμους των τοὺς πρώτους τραυματίες καὶ τοὺς περιέφεραν φωνάζοντας, ἐνῷ ἄλλοι ἔβαφαν μὲ αἷμα πινακίδες καὶ ἐφανάτιζαν τοὺς διαδηλωτάς. Στὴ λεωφόρο Βασιλίσσης Σοφίας, οἱ διαδηλωταὶ ἀντελήφθησαν τὸν Ἀστυνόμο Στέφανο Φαράκλα μὲ πολιτικά, γιατὶ ὡς φυματικὸς ἐνοσηλεύετο στὸ Σανατόριο «Σωτηρία» καὶ τοῦ ἐπετέθησαν ἄνανδρα, τὸν ποδοπάτησαν καὶ μὲ τὸ αἷμα του ἔβαψαν τὴν ἄσφαλτο, οὐρλιάζοντας κυριολεκτικὰ σὰν θηρία.

Ἡ κατάσταση αὐτὴ στὸ κέντρο τῶν Ἀθηνῶν ἐσυνεχίσθη μέχρι τὶς 13.30, ὁπότε κατέφθασαν στὴν πλατεῖα Συντάγματος ἀγγλικὰ τὰνκς μὲ ἰσχυρὴ δύναμη Ἄγγλων ἀλεξιπτωτιστῶν οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν ὑπάρχουσα ἀστυνομικὴ δύναμη ἐξεκαθάρισαν τελείως τὴν πλατεῖα Συντάγματος, ἀνάγκασαν δὲ καὶ τοὺς ἐνόπλους ἐλασῖτες ποὺ ἦσαν ὠχυρωμένοι στὰ γραφεῖα τοῦ ΚΚΕ νὰ βγοῦν ἀπὸ τὸ μέγαρο καὶ νὰ παραδοθοῦν μὲ τὰ ὅπλα τους.

Κατὰ τὴν ὥρα τῆς διαδηλώσεως μιὰ ὁμάδα ἐπετέθη μὲ χειροβομβίδες κατὰ τῆς φρουρᾶς τῆς οἰκίας τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Παπανδρέου, ἡ ὁποία ἀντεπετέθη καὶ αὐτὴ ἐνόπλως καὶ τοὺς ἀπεμάκρυνε.

Ἔτσι διελύθη ἡ παράνομη αὐτὴ διαδήλωση τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944 ποὺ ἀπετέλεσε τὴν ἀρχὴ τοῦ κινήματος, γιατὶ οἱ κομμουνισταὶ ἄρχισαν ἀπὸ τὴν ἡμέρα αὐτὴ νὰ ἐφαρμόζουν τὸ γενικώτερο σχέδιό τους γιὰ τὴν κατάληψη τῆς Ἀρχῆς.

30. Κατὰ τὶς ἑσπερινὲς λοιπὸν ὧρες ἀστυνομικὴ περίπολος τῆς πλατείας Ὁμονοίας ἐπυροβολήθη ἀπὸ κομμουνιστάς, μὲ ἀποτέλεσμα τὸν τραυματισμὸ τοῦ ἀστυφύλακος Β. Περιμένη. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἀντιπυροβολοῦν καὶ τραυματίζουν ἕνα κομμουνιστή, συλλαμβάνουν δὲ καὶ τρεῖς ἐλασῖτες ὡπλισμένους μὲ περίστροφα.

Κατὰ τὸ χρόνο τοῦ συλλαλητηρίου στὴν πλατεῖα τοῦ Συντάγματος, μιὰ ἰσχυρὰ δύναμη ἀπὸ ἐνόπλους ἐλασῖτες περιεκύκλωσε τὸ ΙΑ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα (Καλλιθέας) καὶ ζήτησε τὴν παράδοση. Ὁ Διοικητὴς ὅμως τοῦ Τμήματος ἀρνήθηκε καὶ τοὺς τόνισε ὅτι ἂν ἐπιτεθοῦν θὰ ἀμυνθῇ καὶ θὰ τοὺς κτυπήσῃ. Ἔτσι ἀποχώρησαν.

31. Σύμφωνα μὲ τὰ στοιχεῖα ποὺ συγκεντρώθηκαν, τὰ θύματα τῆς συγκρούσεως, κατὰ τὸ παράνομο συλλαλητήριο τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944, ἦσαν 7 ἀστυνομικοὶ τραυματίαι διὰ πυροβόλων ὅπλων, καί, ἀπὸ τοὺς διαδηλωτάς, δέκα νεκροί, ἀπὸ τοὺς ὁποίους μία γυναῖκα καὶ ἑξῆντα ἕξη τραυματίες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους δέκα ἕξη γυναῖκες καὶ δύο παιδιὰ ἡλικίας δέκα ἕως δώδεκα ἐτῶν.

Τὸ βράδυ τῆς ἴδιας ἡμέρας ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Παπανδρέου ἔκαγε δηλώσεις σχετικὲς μὲ τὶς εὐθύνες καὶ τοὺς πρωταίτιους τῆς συγκρούσεως τῶν διαδηλωτῶν μὲ τὴν Ἀστυνομία, οἱ ὁποῖες ἐπειδὴ δὲν ἦταν δυνατὸ νὰ μεταδοθοῦν μὲ τὸ ραδιοφωνικὸ Σταθμό, λόγῳ τῆς διακοπῆς τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ἐτοιχοκολλήθησαν στοὺς κεντρικοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν.

(Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Γ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1955 | ΤΕΥΧΟΣ 57ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1955)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

ΙΙ. ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΑΣΙΑΣΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

32.—Πῶς πέρασε ἡ 3 Δεκεμβρίου 1944 στὸν Πειραιᾶ.

33.—Ἐπίθεση γιὰ τὴν κατάληψη τῆς Ἀστυν. Δ/νσεως καὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων τοῦ Πειραιῶς.

34.—Ὁ Σταθμὸς Κορυδαλλοῦ ἀμύνεται.

35.—Ἐπίθεση κατὰ τοῦ Α' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος καὶ ἄμυνα αὐτοῦ.

36.—Ἐπίθεση κατὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, τοῦ Τμήματος Ἀσφαλείας, τῶν Β', Γ', Δ', Ε', ΣΤ', Ζ', Η', Θ' Ἀστυνομικῶν Τμημάτων, κατὰ τοῦ Τμήματος Ἀγορανομίας, τοῦ Τμήματος Τροχαίας καὶ τοῦ Σταθμοῦ Καλλιπόλεως, καὶ κατάληψη αὐτῶν.

37.—Ἐπίθεση κατὰ τοῦ Τμήματος Ἐπιφυλακῆς, ἄμυνα καὶ ἔξοδος αὐτοῦ.

***

32. Τὰ στασιαστικὰ γεγονότα ποὺ ἔλαβαν χώραν στὴν Πρωτεύουσα, κατὰ τὸ συλλαλητήριο τῆς 3ης Δεκεμβρίου τοῦ 1944, δὲν ἔγιναν γνωστὰ σ' ὅλη τὴν ἔκτασή τους στὸν Πειραιᾶ, γιατὶ ἡ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία εἶχε διακοπῆ.

Ἀπ' ἐναντίας μάλιστα ἡ 3 Δεκεμβρίου πέρασε ἥσυχη στὸν Πειραιᾶ, γιατὶ ὅλοι οἱ Ἐαμῖτες καὶ οἱ Κουκουέδες ὡδηγήθησαν στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ συμμετάσχουν στὸ συλλαλητήριο.

Ἔτσι καὶ ἡ τότε Διοίκησῃ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως τοῦ Πειραιῶς δὲν ἐξετίμησε ὅσο ἔπρεπε τὸ σοβαρὸ κίνδυνο, ὥστε νὰ προπαρασκευάσῃ ἔστω καὶ τὴν τελευταία στιγμὴ μιὰ ὠργανωμένη ἄμυνα, συμπτύσσοντας τὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα καὶ δημιουργῶντας ἰσχυρὰ συγκροτήματα ἀμύνης στὰ κυριώτερα οἰκήματα.

Πρέπει νὰ θεωρηθῇ δὲ καὶ ὡς σφάλμα, τὸ ὅτι δὲν ἐτηρήθη συνεχῶς αὐστηροτάτη ἐπιφυλακὴ τῆς Ἀστυνομικῆς δυνάμεως, ἀλλὰ ἐχαλαρώθη αὐτὴ ἐπιτραπείσης τῆς διανυκτερεύσεως ἔξω τῶν Ἀστυνομικῶν Καταστημάτων τῶν ἐγγάμων καὶ οἴκοι διανυκτερευόντων ἀστυνομικῶν, μετὰ τὴν 12ην νυκτερινὴν ὥραν.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ κομμουνισταί, ἐφαρμόζοντες τὸ σχέδιό τους, εἶχαν μελετήσει

πολὺ καλὰ τὴ γενικὴ ἐπίθεση γιὰ τὴν κατάληψη τῶν Ἀστυνομικῶν οἰκημάτων καὶ τὸν ἀφοπλισμὸν τῶν ἀστυνομικῶν.

33. Ἡ ἐπίθεση αὐτὴ εἶχε ὁρισθῆ νὰ γίνῃ γιὰ ὅλα τὰ Τμήματα καὶ γιὰ τὸ οἴκημα τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως κατὰ τὴ νύκτα τῆς 3ης πρὸς τὴν 4ην Δεκεμβρίου 1944 καὶ ἀκριβῶς κατὰ τὰ ξημερώματα τῆς 4ης Δεκεμβρίου, ὁπότε εἶχε ὁρισθῆ ἡ Πανεργατικὴ ἀπεργία.

Πρὸς τὸ σκοπὸ αὐτὸ εἶχε γίνει κατανομὴ τῆς δυνάμεως τῶν Ἐλασιτῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν τῆς Ο.Π.Λ.Α. (πολιτοφυλακῆς) σὲ ὁμάδες ἀνάλογες πρὸς τὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς ἀξιωματικοὺς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., ποὺ γιὰ ὡρισμένα Τμήματα εἶχαν ἔρθη σὲ ἐπαφὴ μὲ ὀλίγους ἀστυνομικοὺς μεμονωμένους ὥστε νὰ διευκολυνθῆ ἡ ἐπίθεση καὶ ἡ κατάληψη τῶν οἰκημάτων.

Ὥρα ἐπιθέσεως εἶχε ὁρισθῆ γιὰ ὅλα τὰ Τμήματα ἡ 6η πρωϊνὴ τῆς Δευτέρας, 4 Δεκεμβρίου 1944.

Ἀπὸ ἐνωρὶς ὅμως οἱ Ἐλασῖτες ἐξωπλισμένοι μὲ πολυβόλα, ὁπλοπολυβόλα, τυφέκια, ὅλμους, χειροβομβίδες καὶ δυναμίτιδα, εἶχαν καταλάβει ἐπίκαιρα σημεῖα γύρω ἀπὸ κάθε Ἀστυνομικὸ Κατάστημα καὶ ἀπομόνωσαν ἔτσι τοὺς ἀστυνομικοὺς ἀπὸ κάθε ἐπικοινωνία.

Κατόπιν ἄρχισαν νὰ στέλνουν στὰ Τμήματα ἐπιτροπὲς καὶ νὰ ἀπαιτοῦν τὴν παράδοση τῶν ὅπλων, ἀπειλῶντας ὅτι σὲ περίπτωση ἀρνήσεως θὰ ἐπετίθεντο καὶ θὰ τὰ κατελάμβαναν μὲ τὴ βία.

34. Ἡ πρώτη Ἀστυνομικὴ Ὑπηρεσία ποὺ ἐδέχθη τὴν ἐπίθεση τῶν κομμουνιστῶν ἦταν ὁ Σταθμὸς Κορυδαλλοῦ. Διοικητὴς τοῦ Σταθμοῦ ἦτο ὁ Ἀστυνόμος κ. Διονύσιος Παπακωνσταντίνου, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς Κυριακῆς ἀντελήφθη τὶς ὕποπτες κινήσεις τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἐπείσθη ὅτι ἐπέκειτο ἐπίθεση αὐτῶν κατὰ τῆς Ἀστυνομίας.

Δ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Μὲ θαυμαστὴ λοιπὸν πρωτοβουλία ἔλαβε μέτρα γιὰ τὴν ἀσφάλεια καὶ τὴν ἄμυνα τοῦ Ἀστυνομικοῦ Καταστήματος, παραμένων ἄγρυπνος μὲ τοὺς Ἀξιωματικούς, τοὺς Ἀρχιφύλακας καὶ τοὺς ἀστυφύλακας, ἤτοι τὸν Ὑπαστυνόμον Ἀλέξανδρον Ἀποστολίδην, τὸν Ἀνθυπαστυνόμον Θεόδ. Τσαρπαλῆν ποὺ ἦτο καὶ Ἀξιωματικὸς Ὑπηρεσίας, τοὺς Ἀρχιφύλακας Ν. Πομόνην, Σωτήριον Γεωργούτσην καὶ τοὺς ἀστυφύλακας Νικόπουλον, Παν. Τούνταν, Δικαῖον Παπαδόγκωναν καὶ Χρ. Σταύρου.

Πράγματι στὶς 5.30′ τὸ πρωΐ τῆς 4-12-1944, 100 περίπου κομμουνισταὶ ἠξίωσαν ἀπὸ τὸ Διοικητὴ νὰ παραδώσῃ τὰ ὅπλα μέσα σὲ δυὸ λεπτὰ τῆς ὥρας, ἀλλὰ πῆραν ἀρνητικὴ ἀπάντηση, ὁπότε ἄρχισαν νὰ πυροβολοῦν ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές.

Ἡ μικρὴ αὐτὴ Ἀστυνομικὴ δύναμη ἠμύνθη μὲ θάρρος ἐπὶ μισὴ ὥρα, ὁπότε ἐξηντλήθησαν τὰ ἐλάχιστα πυρομαχικά. Τότε οἱ κομμουνισταὶ ἐσταμάτησαν γιὰ λίγο τὴν ἐπίθεση καὶ ἐζήτησαν νὰ παραδοθοῦν, ἄλλως θὰ ἀνετίνασσαν μὲ δυναμίτιδα τὸν Ἀστυνομικὸ Σταθμὸ καὶ θὰ σκότωναν τὸν Ὑπαστυνόμο Μιχαλίτση καὶ ἄλλους ἀστυνομικούς, τοὺς ὁποίους εἶχαν συλλάβει στοὺς δρόμους. Ὁ Διοικητὴς μὲ λύπη του καὶ γιὰ νὰ ἀποφευχθῆ ἄσκοπη αἱματοχυσία ἐπέτρεψε στοὺς ἐλασῖτες καὶ μπῆκαν στὸ οἴκημα τοῦ Σταθμοῦ, παρέλαβαν τὰ ὅπλα, καὶ συνέλαβαν τὸν ἴδιον, τὸν ὁποῖον ἀπήγαγον ὡς ὅμηρον διασωθέντα κατόπιν ἀποδράσεως ἀπὸ τὸ στρατόπεδον Λαμίας ὅπου εἶχε ὁδηγηθῆ.

35. Στὶς 6 ἀκριβῶς τὸ πρωΐ τῆς 4-12-1944, ἰσχυρὴ δύναμη Ἐλασιτῶν ἀπὸ 100—150 κομμουνιστὰς πολὺ καλὰ ἐξωπλισμένους περιεκύκλωσε τὸ οἴκημα τοῦ Α' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος. Ἀμέσως πῆγε στὸ Τμῆμα ὁ Ἀξιωματικὸς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. Ν. Λυριστὴς καὶ παρουσιάσθη στὸ Διοικητὴ Ἀστυνόμο Α' Διονύσιον Κολοτοῦρον, τοῦ ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἐκηρύχθη κομμουνιστικὴ ἐπανάσταση καὶ τὸν κάλεσε νὰ καθορίση τὴ θέση του, συγχρόνως δὲ τὸν ρώτησε ἐὰν θά ἐπιτεθῆ κατὰ τῶν δυνάμεων τοῦ Ε.Λ.Α.Σ.

Δ. ΚΟΛΟΤΟΥΡΟΣ

Ὁ Κολοτοῦρος τοῦ ἀπήντησε ὅτι ἐφ' ὅσον οἱ Ἐλασῖτες θὰ ἐπετίθεντο καὶ αὐτὸς ἀμυνόμενος, θὰ ἐχρησιμοποίει τὰ ὅπλα ποὺ τοῦ ἔδωσεν ἡ Πατρίς.

Τότε ὁ αὐτοκαλούμενος Φρούραρχος Λυριστὴς ἐζήτησε τελεσιγραφικῶς τὴν παράδοση τῶν ὅπλων ἐντὸς 5 λεπτῶν τῆς ὥρας. Ὁ Κολοτοῦρος ἀπήντησε ἀμέσως ὅτι «τὰ ὅπλα θὰ τὰ πάρετε μόνον ὅταν πατήσετε στὰ πτώματά μας». Τότε ὁ Λυριστὴς ἀπεχώρησε καὶ ἀμέσως ἄρχισε ἡ ἐπίθεση κατὰ τοῦ Τμήματος. Ἀμέσως οἱ ἀστυνομικοὶ μὲ εὐψυχίαν καὶ θάρρος ἄρχισαν πυροβολοῦντες τοὺς στασιαστὰς διὰ τῶν αὐτομάτων πιστολίων καὶ τῶν ὅπλων. Ἡ μάχη ἐσυνεχίζετο ἐπὶ δύο περίπου ὧρες, κατὰ τὶς ὁποῖες οἱ κομμουνισταὶ μὲ τὰ χωνιὰ καλοῦσαν τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ παραδοθοῦν, ἐνῷ ἐκεῖνοι δὲν τοὺς ἀπαντοῦσαν ἀποφασισμένοι νὰ ἀμυνθοῦν μέχρι τέλους.

Ἐν τῷ μεταξὺ κατέφθασαν καὶ νέες δυνάμεις καὶ τὰ πυρὰ τῶν κομμουνιστῶν μὲ ὁπλοπολυβόλα, τυφέκια καὶ χειροβομβίδες ἦσαν καταιγιστικά, ἔτσι ποὺ μία ὁμάδα ἀπ' αὐτοὺς κατώρθωσε νὰ πλησιάση στὴν εἴσοδο καὶ μὲ δυναμίτιδα νὰ ἀνατινάξη τὴν κεντρικὴ σκάλα καὶ νὰ προκληθοῦν σοβαρὲς καταστροφὲς καὶ τραυματισμὸς τῶν ὑπαλλήλων, ποὺ ἔπεσαν μαζὶ μὲ τὴ σκάλα καὶ καταπλακώθησαν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐξηντλήθησαν τὰ πυρομαχικὰ χωρὶς νὰ καταφθάση ἔξωθεν ἐνίσχυση ὅπως ἠλπίζετο. Ἔτσι παρὰ τὴν ἡρωϊκὴ ἀντίσταση τοῦ Διοικητοῦ καὶ τῶν ἀστυνομικῶν τὸ Τμῆμα τοῦτο ἔπεσε στὰ χέρια τῶν κομμουνιστῶν. Ὁ Διοικητὴς Κολοτοῦρος συνελήφθη καὶ μὲ πρωτοφανῆ ἀγριότητα ἐχλευάσθη ἀπὸ τὸν ὄχλο τῶν κομμουνιστῶν, στοὺς ὁποίους ὅμως ἀπάντησε μὲ ἀνδρισμὸ ἀποκαλῶν αὐτοὺς ἐγκληματίας καὶ καθάρματα, ὁπότε καὶ τὸν δολοφόνησαν καταπατῶντας καὶ χορεύοντας πάνω του.

Γ. ΚΟΝΤΕΚΑΚΗΣ

Τὴν ἴδια τύχη εἶχε καὶ ὁ Ὑποδιοικητὴς Ἀστυνόμος Γ. Κοντεκάκης, ὁ ὁποῖος καὶ αὐτὸς ἐδολοφονήθη. Στὴ μάχη αὐτὴ τοῦ Α' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, ἐκτὸς τοῦ Κολοτούρου ποὺ εἶχε τραυματισθῆ, εἶχον τραυματισθῆ καὶ ὁ Ὑπαστυνόμος Γ. Καραγιάννης λίαν σοβαρῶς καὶ οἱ: Ὑπαστυνόμος Ἀντώνιος Κρητικίδης, Ἀνθυπαστυνόμος Γ. Δρυμιλῆς, Ὑπαρχιφύλαξ Ν. Αὐγουστῖνος, δόκιμος Ἀρχιφύλαξ Γ. Ξενάκης καὶ οἱ ἀστυφύλακες Χ. Κοσμᾶς καὶ Παντελῆς Δήμου.

Ἡ δύναμη τοῦ Τμήματος κατὰ τὴ διάρκεια τῆς μάχης ἀποτελεῖτο ἀπὸ 28 ἀστυνομικούς.

Ἔτσι παρὰ τὴν ἡρωϊκὴ ἄμυνα ἔπεσε τὸ Α' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα Πειραιῶς.

36. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπὸ τῆς 6—7 π.μ. τῆς 4-12-1944, ἰσχυρὲς δυνάμεις κομμουνιστῶν ἐπολιόρκησαν τὰ οἰκήματα τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, τοῦ Τμήματος Γενικῆς Ἀσφαλείας, τοῦ Τμήματος Τροχαίας Κινήσεως, τοῦ Τμήματος Ἀγορανομίας, τῶν Β', Γ', Δ', Ε', ΣΤ', Ζ', Η', καὶ Θ', Ἀστυνομικῶν Τμημάτων καὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Σταθμῶν Ἁγίου Ἰωάννου Ρέντη καὶ Καλλιπόλεως.

Π. ΓΥΦΤΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ κομμουνισταὶ ὑπονόμευσαν μὲ ἐκρηκτικὲς ὕλες τὰ Ἀστυνομικὰ οἰκήματα καὶ κατόπιν ἀφοῦ μπῆκαν μέσα ἀξίωσαν τὴν παράδοσιν τῶν ὅπλων ἀπειλοῦντες ἀνατίναξη σὲ περίπτωση ἀρνήσεως. Καίτοι οἱ Διοικηταὶ ἀντέταξαν ἄρνησιν ἀρχικῶς, ἠναγκάσθησαν τελικὰ νὰ ὑποκύψουν στὴ βία γιατὶ οἱ δυνάμεις τῶν κομμουνιστῶν ἦσαν ἀσυγκρίτως μεγαλύτερες καὶ πλήρως ἐξωπλισμένες.

Στὸ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας οἱ κομμουνισταὶ ἐπετέθησαν αἰφνιδιαστικῶς, ὁπότε οἱ ἀστυνομικοὶ ἠμύνθησαν ἐνόπλως ἐπὶ 15 λεπτὰ τῆς ὥρας, κατόπιν ὅμως πρὸ τοῦ ὄγκου τῶν ἐλασιτῶν ὑπέκυψαν φονευθέντος τοῦ Ἀρχιφύλακος Γυφτοπούλου.

37. Ἡ μόνη Ἀστυνομικὴ δύναμη τοῦ Πειραιῶς ποὺ κατώρθωσε ν' ἀμυνθῆ ἀποτελεσματικὰ καὶ νὰ διασώση τὸν ὁπλισμό, ἦταν ἡ δύναμη τοῦ Τμήματος Ἐπιφυλακῆς μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν τότε Ὑποδιοικητὴν τοῦ Τμήματος Ἀστυνόμον Β' καὶ σήμερα Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β' τάξεως κ. Βαλσάμην Παυλόπουλον.

Ὁ κ. Παυλόπουλος ὅταν ἀντελήφθη ὅτι κομμουνισταὶ ἔνοπλοι καὶ μὲ κράνη εἶχαν καταλάβει ἐπίκαιρα σημεῖα κοντὰ στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα, χωρὶς νὰ χρονοτριβήση καθολοκληρίαν ἔλαβε θέσεις ἀμύνης. Ἐτοποθέτησε ἐνόπλους ἀστυφύλακας σ' ὅλα τὰ παράθυρα καὶ τοὺς ἐξώστας τοῦ Τμήματος. Τὴν φρούρηση τῆς εἰσόδου ἀνέθεσε στὸν Ἀνθυπαστυνόμο Παχυγιαννάκη Λυκ. μὲ τὸν ἀστυφύλακα Γαργαλᾶκο. Ἐπίσης στὴν πλατεία τοῦ Τινανείου Κήπου ἐτοποθέτησε τὸν Ὑπαρχιφύλακα Γρηγοριάδη Χρ., μὲ αὐτόματα ὅπλα καὶ μὲ τὴ ρητὴ ἐντολὴ ν' ἀνακόψουν κάθε κίνηση ἐλασιτῶν στὰς ὁδοὺς καὶ παρόδους γύρω ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα.

Β. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ κομμουνισταὶ ἀντελήφθησαν τὶς προθέσεις τῶν ἀστυνομικῶν νὰ ἀμυνθοῦν καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἐπεχείρησαν ἀμέσως ἐπίθεση τοῦ Τμήματος τούτου, ἀναμένοντες προφανῶς ἐνισχύσεις.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ κ. Παυλόπουλος μὲ ἔμπιστα πρόσωπα συνεκέντρωσε θετικὲς πληροφορίες γιὰ τὶς δυνάμεις τῶν ἐλασιτῶν καὶ ὅτι ὅλα τὰ Τμήματα τοῦ Πειραιῶς εἶχαν καταληφθῆ, ὁπότε ὁλόκληρη ἡ δύναμη τῶν κομμουνιστῶν θὰ τοῦ ἔκαμε συγκεντρωτικὴ ἐπίθεση. Ἐστάθμισε καλὰ τὰ πράγματα καὶ ἀντελήφθη ὅτι ἡ μικρὴ

ἐκ 45 ἀνδρῶν δύναμή του ἐὰν παρέμενε στὸ οἴκημα καὶ ἠμύνετο θὰ ἐθυσιάζετο χωρὶς θετικὰ ἀποτελέσματα.

'Αμέσως τότε ἦλθε σὲ συνεννόηση μὲ τὴ Ναυτικὴ Διοίκηση ποὺ εἶχε τὴν ἕδρα της στὸ Μέγαρο Βάττη. 'Ο Διοικητὴς τῆς Ναυτικῆς Βάσεως Πλοίαρχος τοῦ Β. Ν. κ. Γεωργόπουλος ἐνέκρινε νὰ ἐνταχθῇ στὴ δύναμή του τὸ Τμῆμα 'Επιφυλακῆς.

Ἔτσι στὶς 9 π.μ. ὁ κ. Παυλόπουλος ἔκανε ἔξοδο, ἐνῷ δύναμη 100 περίπου ἐλασιτῶν ἄρχισε νὰ βάλλῃ ἐναντίον τῶν ἀστυνομικῶν. Στὴ Ναυτικὴ Διοίκηση ὅπου ἐνετάχθη ἡ δύναμη αὐτὴ τῶν ἀστυνομικῶν, στὴν ὁποίαν προσετέθη καὶ ὁ τότε 'Αστυνόμος κ. 'Ιωάννης Μάσβουλας, προσέφερε ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας γιατὶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες ἀπέκρουσε ὅλες τὶς ἐπιθέσεις τῶν ἐλασιτῶν ποὺ ἐπεχείρησαν νὰ καταλάβουν οἰκήματα γύρω ἀπὸ τὸ Μέγαρο Βάττη. Κατὰ τὶς ἀντεπιθέσεις τῶν ἀστυνομικῶν συνελήφθησαν καὶ τρεῖς ἐπαναστάται ὡπλισμένοι μὲ χειροβομβίδες καὶ 1 ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ ΕΛΑΣ, ποὺ ἔφερε περίστροφο.

Οἱ κομμουνισταὶ δὲν κατώρθωσαν νὰ καταλάβουν τὸ Μέγαρο Βάττη χάρις στὴν αὐτοθυσία καὶ τὸν ἡρωϊσμὸ τῶν ἀστυνομικῶν. Χαρακτηριστικὸ εἶναι ὅτι καθ' ὃν χρόνον ἡ Ναυτικὴ Διοίκηση (Μέγαρον Βάττη) ἐβάλλετο ἀπὸ τὴ ταράτσα τοῦ Β' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος τὸ ὁποῖο εἶχαν καταλάβει οἱ κομμουνισταὶ καὶ εἶχαν τοποθετήσει βαρειὰ πολυβόλα καὶ ὅλμους, ὁ 'Αστυνόμος κ. Βαλσάμης Παυλόπουλος μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς του ἔσπευσε πρὸς τὸ πολεμικὸ «Σαχτούρης» καὶ ἀνέφερε περὶ τῆς στενῆς πολιορκίας τῆς Ναυτικῆς βάσεως, καθὼς καὶ ὅτι αὐτη βάλλεται ἀπὸ τὴ ταράτσα τοῦ Β' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος. Τότε ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοίου ἔβαλε κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν μὲ βαρειὰ πολυβόλα. Τὸ χτύπημα αὐτὸ τῶν κομμουνιστῶν εἶχε ἀποτέλεσμα νὰ φονευθοῦν περὶ τοὺς 120 καὶ νὰ χαλαρωθῇ ἡ ἐπίθεση κατὰ τῆς Ναυτικῆς βάσεως. Κατὰ τὴν ἀποστολὴ αὐτὴ ἐτραυματίσθη ὁ 'Αστυνόμος κ. Παυλόπουλος ἀπὸ θραύσματα ὅλμου.

Οἱ ἄνδρες τοῦ Τμήματος 'Επιφυλακῆς Πειραιῶς, ποὺ μὲ τόσον ἡρωϊσμὸ καὶ αὐτοθυσία ἔδρασαν εἶναι οἱ ἑξῆς:

1) 'Υποδιοικητὴς 'Αστυνόμος Β' (νῦν Διευθυντὴς Β') Βαλσάμης Παυλόπουλος, 2) 'Υπαστυνόμος Εὐάγγελος Γεωργιάδης, 3) 'Ανθυπαστυνόμος Λ. Παχυγιαννάκης, 4) 'Υπαρχιφύλαξ Χρ. Γρηγοριάδης, 5) 'Υπαρχιφύλαξ Πασ. Θεολογίτης, 6) ἀστυφύλαξ Κ. Γκίρης, 7) ἀστυφύλαξ Εὐάγγελος Γαβριελᾶτος, 8) ἀστυφύλαξ Β. Κουβελῆς, 9) ἀστυφύλαξ Π. Ζαχαρόπουλος, 10) ἀστυφύλαξ Χ. Παπαδόπουλος, 11) ἀστυφύλαξ Ν. Γεωργίου, 12) ἀστυφύλαξ Σ. Μάζης. 13) ἀστυφύλαξ Σ. Παπαϊωάννου, 14) ἀστυφύλαξ Ν. Κοσμόπουλος, 15) ἀστυφύλαξ Β. 'Αλαφοῦζος, 16) ἀστυφύλαξ Ι. Λυμπέρης, 17) ἀστυφύλαξ 'Ιάκωβος Μπακλῆς, 18) ἀστυφύλαξ 'Ηλίας Μαντέλος, 19) ἀστυφύλαξ Σάββας Παπάζογλου, 20) ἀστυφύλαξ Σ. Σῶτος, 21) ἀστυφύλαξ Ε. Σταθᾶτος, 22) ἀστυφύλαξ Χ. Σωτηρόπουλος, 23) ἀστυφύλαξ Ν. Παππᾶς, 24) ἀστυφύλαξ Α. Στάης, 25) ἀστυφύλαξ Σ. Γιαννούλης, 26) ἀστυφύλαξ Α. Φραγκουδάκης, 27) ἀστυφύλαξ Γ. Βαμβάκης, 28) ἀστυφύλαξ Ι. Κατσούλης, 29) ἀστυφύλαξ Π. Μακρόπουλος, 30) ἀστυφύλαξ Π. Γιαννοσάτης, 31) ἀστυφύλαξ Κ. Πετρόγκωνας, 32) ἀστυφύλαξ Α. Παπαμικρός, 33) ἀστυφύλαξ Ι. Γαργαλᾶκος, 34) ἀστυφύλαξ Δ. Λεντῆς, 35) ἀστυφύλαξ Δ. 'Αναγνωστόπουλος, 36) ἀστυφύλαξ Δ. Δεμίρης, 37) ἀστυφύλαξ Ν. Γκότσης, 38) ἀστυφύλαξ Α. Παπακωστόπουλος, 39) ἀστυφύλαξ Γ. Λάϊος, καὶ 40) ἀστυφύλαξ Ι. Σταμουλάρης.

'Εκτὸς ἀπὸ τὴ δύναμη αὐτὴ τοῦ Τμήματος 'Επιφυλακῆς προσῆλθαν στὴ Ναυτικὴ Διοίκηση καὶ ἐτάχθησαν ὑπὸ τὰς διαταγάς της καὶ ὁ 1) 'Αστυνόμος Η. Βολωνάκης, 2) 'Αστυνόμος 'Εμμ. Χειλάκης, 3) 'Υπαστυνόμος Η. 'Αθανασόπουλος, 4) 'Αρχιφύλαξ Π. Καλονάρος, 5) ἀστυφύλαξ Γ. Περδίκης, 5) ἀστυφύλαξ Δ. Πολυμενόπουλος, 7) ἀστυφύλαξ Ι. Τζουγιές, 8) ἀστυφύλαξ Η. Δασκαλόπουλος, 9) ἀστυφύλαξ Π. Γαργαλᾶτος, καὶ 10) ἀστυφύλαξ Γ. Κούβαρης. Αὐτοὶ ἐλλείψει ὁπλισμοῦ ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας.

(Συνεχίζεται

250

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Γ'.	ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1955	ΤΕΥΧΟΣ 58ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1955)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

ΙΙΙ. ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΑΣΙΑΣΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΔΟΚΙΜΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

38.—Κέντρα ἀντιστάσεως κατὰ τῶν στασιαστῶν ἡ Σχολὴ Δοκίμων καὶ ἡ Ναυτικὴ Διοίκησις (Μέγαρον Βάττη).

39.—Σύλληψις ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς Ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ.

40.—Ἐπίθεση κατὰ τοῦ Ἄγγλου Πλοιάρχου.

41.—Ἐπέμβαση τῶν Ἀγγλικῶν πλοίων.

***

38. Στὶς 4 Δεκεμβρίου ὁλόκληρος ὁ Πειραιεὺς ἦταν στὰ χέρια τῶν κομμουνιστῶν. Τὰ μόνα Κυβερνητικὰ Κέντρα ἀντιστάσεως ἦσαν ἡ Ναυτικὴ Διοίκηση (Μέγαρον Βάττη) καὶ ἡ Σχολὴ Δοκίμων, ὅπου ἦσαν ἐγκατεστημένες οἱ Ὑπηρεσίες τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀρχηγείου τοῦ Στόλου.

Ἡ κατάκτηση τῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων ἀποτελοῦσε γιὰ τοὺς κινηματίες βαρυσήμαντο ἀντικειμενικὸ σκοπό. Ἡ ὕπαρξή της σὲ χέρια νομιμοφρόνων δυνάμεων στὸ ἄκρο τῆς Πειραϊκῆς Χερσονήσου καὶ κοντὰ στὴν εἴσοδο τοῦ λιμένος, δὲν θὰ ἐπέτρεπε στοὺς Ἐλασῖτες νὰ γίνουν πραγματικοὶ κυρίαρχοι τοῦ λιμένος καὶ νὰ παρεμποδίσουν ἔτσι τὴν ἐκφόρτωση καὶ τὴ διαβίβαση στὰς Ἀθήνας ἐνισχύσεων γιὰ τὴν καταστολὴ τοῦ κινήματος.

Ἄρχισαν ἐπομένως ἀπὸ πολὺ ἐνωρὶς νὰ κάνουν δοκιμαστικὲς ἐπιθέσεις κατὰ τῆς Σχολῆς, γιὰ νὰ ἐξακριβώσουν κατὰ πόσον θὰ ἦταν σοβαρὴ ἡ ἀντίστασή της. Ἔτσι τὸ βράδυ τῆς Πέμπτης 30 Νοεμβρίου, ὅταν δὲν εἶχαν ἀκόμη ἀποσυρθῆ οἱ Ἐαμικοὶ ὑπουργοὶ ἀπὸ τὴ Κυβέρνηση, τὸ κτίριο τῆς Σχολῆς ἐδέχθη πολυάριθμους πυροβολισμοὺς ἀπὸ διάφορα οἰκήματα τῆς Πειραϊκῆς Χερσονήσου. Ἡ φρουρὰ τῆς Σχολῆς ἀπάντησε πολὺ ἀποφασιστικὰ καὶ ἔτσι μετὰ τρία τέταρτα τῆς ὥρας τὸ τουφε-

κίδι σταμάτησε. Ἡ ἐπίθεση αὐτὴ ἐπανελήφθη ἐντονώτερη τὴν νύχτα τοῦ Σαββάτου καὶ ἀκόμη ἐντονώτερη τὴν νύχτα τῆς Κυριακῆς, ὁπότε ἡ Σχολὴ ἐδέχθη ἀληθινὸ καταιγισμὸ ἀπὸ σφαῖρες, ἀπὸ πυροβόλα καὶ αὐτόματα ὅπλα ἐκ διαφόρων κατευθύνσεων.

Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἄνδρες τῆς Σχολῆς Δοκίμων ἀντελήφθησαν τότε ὅτι ἦσαν ἀπὸ παντοῦ σχεδὸν κυκλωμένοι καὶ ἔλαβαν ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα ἀμύνης. Διατηροῦσαν ὅμως τὴν ἐπικοινωνία τους μὲ τὴ θάλασσα, ἦσαν καλῶς ὡπλισμένοι καὶ πρὸ παντὸς ἀποφασισμένοι μέχρι τοῦ τελευταίου ναύτου νὰ ἀντισταθοῦν ὁ,τιδήποτε καὶ ἂν συνέβαινε.

39. Ἡ κατάσταση ποὺ εἶχε ἔτσι δημιουργηθῆ στὸν Πειραιᾶ δὲν ἔγινε ἀμέσως γνωστὴ στὰς Ἀθήνας. Ἔτσι τὴ Δευτέρα τὸ πρωῒ διάφοροι Ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ ξεκίνησαν ὅπως συνήθως μὲ τὰ στρατιωτικὰ αὐτοκίνητα ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, γιὰ νὰ πᾶνε στὴν ὑπηρεσία τους στὴ Σχολὴ τῶν Δοκίμων. Ὅταν ὅμως τὰ αὐτοκίνητα ἔφτασαν στὴν περιοχὴ τοῦ Πειραιῶς ἀντελήφθησαν μιὰ περίεργη ἀτμόσφαιρα, ἡ ὁποία φυσικὰ τοὺς ἀνησύχησε. Εἶδαν πυκνὲς ὁμάδες Ἐλασιτῶν ὡπλισμένων ἕως τὰ δόντια, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἄλλοι μὲν εἶχαν καταλάβει τὶς γωνιὲς τῶν ἐπικαίρων δρόμων, ἄλλοι δὲ ἀποτελοῦσαν πολυάριθμες περιπόλους. Ὁ ἐλάχιστος κόσμος ποὺ κυκλοφοροῦσε στοὺς δρόμους ἐφαίνονταν πολὺ ἀνήσυχος καὶ ἔβλεπε τοὺς ἀξιωματικοὺς αὐτοὺς μὲ μιὰ προφανῆ κατάπληξη, τὴν ὁποία δὲν μποροῦσαν νὰ ἐξηγήσουν, γιατὶ καὶ οἱ ἴδιοι δὲν εἶχαν ἀντιληφθῆ ἀκόμη τὸν κίνδυνο. Στὴν γωνία τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου ὁ ἀστυφύλαξ τῆς Τροχαίας Κινήσεως ἦταν στὴ συνήθη θέση του. Δίπλα του ὅμως ἦταν ἕνας ἐλασίτης, ὁ ὁποῖος διέταζε τὰ αὐτοκίνητα νὰ κατευθυνθοῦν πρὸς τὸ Πασαλιμάνι.

Οἱ ὁδηγοὶ τῶν δύο πρώτων αὐτοκινήτων συνεμορφώθησαν πρὸς τὴ διαταγή, γιὰ νὰ πέσουν ἔπειτα ἀπὸ λίγες ἑκατοντάδες μέτρα σὲ ἰσχυρὲς δυνάμεις ἐλασιτῶν, οἱ ὁποῖοι συνέλαβαν καὶ ἀφώπλισαν τοὺς ἐπιβαίνοντας ἀξιωματικούς, τοὺς ὡδήγησαν δὲ σὲ κάποια γωνία τῆς Πειραϊκῆς Χερσονήσου. Τὸ τρίτο ὅμως αὐτοκίνητο ἀδιαφόρησε γιὰ τὴ διαταγὴ τοῦ Ἐλασίτη καὶ μὲ αὐξημένη ταχύτητα προχώρησε πρὸς τὴν παραλία. Λίγο ἀργότερα οἱ Ἐλασῖτες ἄρχισαν νὰ πυροβολοῦν ἐναντίον του ἀλλ' εἶχε πιὰ ἀρκετὰ ἀπομακρυνθῆ. Πολὺ πυκνότερο ὅμως ἦταν τὸ πῦρ ποὺ ὑπεδέχθη τοὺς ἐπιβαίνοντας τοῦ αὐτοκινήτου ὅταν ἔφτασαν στὸν πρὸ τῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων χῶρο. Μὲ δυσκολία κατώρθωσαν νὰ φτάσουν ἕως τὴν πόρτα καὶ νὰ μποῦν στὴ Σχολὴ ὅπου γιὰ πρώτη φορὰ ἐπληροφορήθηκαν τὴν κατάσταση, στὸν Πειραιᾶ καὶ ποὺ ἐπικρατοῦσε γύρω ἀπὸ τὸ κτίριο τῆς Σχολῆς ἔλαβον δὲ ἀμέσως τὰς θέσεις των, μεταξὺ τῆς ἀμυνομένης φρουρᾶς.

40. Πραγματικὰ ἡ Σχολὴ ἐβάλλετο συνεχῶς ἀπὸ τρεῖς κατευθύνσεις, ἀξιωματικοὶ δὲ καὶ ναῦτες εἶχαν τοποθετηθῆ μὲ αὐτόματα ὅπλα στὴν ταράτσα καὶ σὲ διάφορα παράθυρα, γιὰ ν' ἀπαντοῦν μὲ πολλὴ ἀποτελεσματικότητα στὴν ἐπίθεση αὐτή.

Λίγες ὧρες ἀργότερα ἔφτανε στὴ Σχολὴ ὁ Βρεταννὸς Σύνδεσμος, πλοίαρχος Κάμπελ, τοῦ ὁποίου τὸ αὐτοκίνητο ἔφερε ἐμφανῆ τὰ Ἀγγλικὰ σήματα. Αὐτὸ δὲν ἐμπόδισε καθόλου τοὺς Ἐλασῖτες νὰ συγκεντρώσουν ὅλα τὰ πυρά τους ἐναντίον τοῦ αὐτοκινήτου. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ σκοτωθῆ ὁ Ἕλλην ἀκόλουθος τοῦ Ἄγγλου πλοιάρχου δίοπος Παπανικολάου, τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ ἄνοιγε τὴ πόρτα τοῦ αὐτοκινήτου γιὰ νὰ κατέβη ὁ πλοίαρχος Κάμπελ. Κατόπιν τούτου ὁ Ἄγγλος ἀξιωματικὸς διέταξε καὶ ἀνυψώθη στὴν ὀροφὴ τῆς Σχολῆς ἡ Ἀγγλικὴ σημαία κοντὰ στὴν Ἑλληνική. Ἀλλ' οἱ Ἐλασῖτες δὲν ἔπαυσαν οὔτε κατόπιν αὐτοῦ νὰ πυροβολοῦν.

Σημειωτέον ὅτι μιὰ ὥρα ἐνωρίτερα μερικοὶ Ἐλασῖτες κρατοῦντες μιὰ μεγάλη λευκὴ σημαία εἶχαν προσεγγίσει στὸ κτίριο τῆς Σχολῆς καὶ εἶχαν ζητήσει νὰ συναφθῆ ἀνακωχὴ μιᾶς ὥρας, γιὰ ν' ἀποκομίσουν τοὺς νεκροὺς καὶ τοὺς τραυματίες τους, γιατὶ φαίνεται ὅτι τὸ πῦρ τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Σχολῆς ἦταν πολὺ φονικό.

Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ πολεμικοῦ μας ναυτικοῦ ἀπάντησαν ὅτι δὲν εἶχαν ἀντίρρηση νὰ γίνῃ ἡ ἀνακωχὴ αὐτή, ἐφ' ὅσον ἄλλως τε—σύμφωνα μὲ τὶς διαταγὲς τὶς ὁποῖες εἶχαν—οἱ ἴδιοι οὔτε ἐπετέθησαν, οὔτε θὰ ἐπετίθεντο πρῶτοι, ἀλλὰ θὰ ἀπαντοῦσαν μόνον στὶς ἐπιθέσεις τὶς ὁποῖες θὰ ἐδέχοντο.

Δὲν εἶχαν ὅμως περάσει λίγα λεπτὰ ἀπὸ τὴ συνομιλία αὐτή, ὅταν ἄρχισε νέο ἔντονο πῦρ κατὰ τῆς Σχολῆς καὶ ἐσημειώθη τὸ τραγικὸ ἐπεισόδιο μὲ τὸν Ἄγγλο πλοίαρχο ποὺ ἀναφέραμε ἀνωτέρω. Ἐπρόκειτο γιὰ τὴν πρώτη τους κατάφωρο παραβίαση τῶν διεθνῶν ἀρχῶν τοῦ πολέμου ποὺ διέπρατταν οἱ κομμουνισταί.

41. Λίγο ὕστερα ἀπὸ τὸ μεσημέρι τῆς Δευτέρας ἔφτασαν πρὸ τῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων δύο βρεταννικὰ τάνκς, τὰ ὁποῖα ἀπεδείχθησαν πολύτιμα, ὄχι μόνον γιὰ νὰ συντελέσουν στὴν ἀποτελεσματικώτερη ἄμυνα τῶν ὑπερασπιστῶν, ἀλλὰ γιὰ νὰ προσφέρουν καὶ ἄλλες ὑπηρεσίες. Ἔτσι ἀποκατέστησαν τὴν ἐπαφὴ μεταξὺ τῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων καὶ τῆς Ναυτικῆς Βάσεως στὸ Μέγαρο Βάττη, πρὸς τὴν ὁποία ἀπεστάλησαν ἐνισχύσεις καὶ πυρομαχικά. Ἀφ' ἑτέρου κατώρθωσαν ν' ἀνεύρουν τὸ μέρος, ὅπου εἶχαν μεταφερθῆ οἱ συλληφθέντες ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ, νὰ τρέψουν σὲ φυγὴ τοὺς φρουροὺς των καὶ νὰ τοὺς ἀπελευθερώσουν.

Στὸ μεταξὺ ἡ ἐπίθεση ἐναντίον τῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων, ἡ ὁποία σημειωτέον ἐξακολούθησε ἐπὶ ἀρκετὲς ἡμέρες, περνοῦσε ἀπὸ περιόδους ἐντάσεως καὶ σχετικῆς ἠρεμίας. Ἕνα οἴκημα τῆς Πειραϊκῆς Χερσονήσου ἀπὸ τὸ ὁποῖο συνεχῶς ἔβαλλον πολυάριθμοι Ἐλασῖτες μὲ βαρειὰ πολυβόλα, ἀργότερα δὲ καὶ μὲ ὅλμους ἐναντίον τῆς Σχολῆς, ἐπεσημάνθη καὶ ἀφοῦ ἐδέχθη τὰ πυρὰ τόσον τῶν τάνκς ὅσον καὶ ἑνὸς ἀγγλικοῦ πολεμικοῦ ἀπὸ τὴ θάλασσα κατέρρευσε καὶ ἠχρηστεύθη.

Ἡ ἀξιοθαύμαστη ὅμως ἄμυνα τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων εἶχεν ἀποτελέσματα πολὺ σημαντικὰ γιὰ τὴν ἀποτυχία τοῦ ὅλου κινήματος. Καὶ τοῦτο γιατὶ ὄχι μόνον ἀπετέλεσε τὸ ὁρμητήριο, ἀπὸ τὸ ὁποῖο λίγες μέρες ἀργότερα ξεκίνησαν οἱ συγκροτηθέντες σχηματισμοὶ τῶν Ἑλλήνων πεζοναυτῶν, οἱ ὁποῖοι ξεκαθάρισαν πρῶτα τὴν Πειραϊκὴ Χερσόνησο καὶ ἔπειτα ὅλη τὴν νότιο πλευρὰ τοῦ λιμένος, ἀλλὰ καὶ γιατὶ διετήρησε τὴν λιμενικὴ ἐκείνη βάση, ἀπὸ τὴν ὁποία ἐξεφορτώθησαν ὅλες οἱ βρεταννικὲς δυνάμεις, τὰ κανόνια, τὰ τάνκς καὶ τὰ πυρομαχικά, χάρις στὰ ὁποῖα ἐπετεύχθη τελικὰ ἡ καταστολὴ τοῦ κινήματος.

(Συνεχίζεται)

Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

Ὡς συνάγεται ἐκ τῶν πορισμάτων μιᾶς προσφάτου δημογραφικῆς μελέτης τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, κατὰ τὴν δευτέραν ἑξαμηνίαν τοῦ 1954, ὁ πληθυσμὸς τῆς Γῆς ἀνήρχετο εἰς 2.528.000.000 ψυχάς, ἔναντι 2.493.000.000 τοῦ 1953.

Τὸ σύνολον αὐτὸ κατανέμεται ὡς ἑξῆς: Ἀφρικὴ 216.000.000 κατοίκων, Β. Ἀμερικὴ 233.000.000, Ν. Ἀμερικὴ 121.000.000, Ἀσία (ἄνευ τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.) 1.323.000.000, Εὐρώπη (ἄνευ τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.) 406.500.000, Ὠκεανία 14.200.000 καὶ Σοβιετικὴ Ἕνωσις 214.500.000. (Καθημερινὴ 3-9-55).

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1955)

Ὑπὸ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

IV. ΜΙΑ ΜΑΚΑΒΡΙΑ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ ΚΗΔΕΙΑΣ ΣΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ ΤΩΝ ΔΗΘΕΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

42.—Ἡ σκηνοθεσία τῆς κηδείας τῶν θυμάτων.

43.—Τελευταία προπαρασκευὴ γιὰ τὴν ἐπίθεση κατὰ τῶν Ἀθηνῶν.

44.—Τὰ προβλεπόμενα εἰς Ἀθήνας κέντρα ἀντιστάσεως ἐθνικοφρόνων δυνάμεων κατὰ τῶν κομμουνιστῶν.

45.—Σχέδιον ἐπιθέσεως τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τῶν Ἀθηνῶν.

* * *

42. Ὅπως προέβλεψαν οἱ ὀργανωταὶ τοῦ παράνομου συλλαλητηρίου τῆς Κυριακῆς (3 Δεκεμβρίου 1944), προεκλήθησαν κατὰ τοῦτο αἱματηρὲς συγκρούσεις μὲ θύματα ἀστυνομικοὺς καὶ διαδηλωτάς.

Οἱ κομμουνισταὶ ἐξεμεταλλεύθησαν μὲ ὅλα τὰ μέσα τὴν κατάσταση ποὺ εἶχε δημιουργηθῆ.

Οἱ ἐφημερίδες δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐκδοθοῦν λόγῳ ἀπεργίας τῶν τυπογράφων. Καὶ μόνον ὁ «Ριζοσπάστης» ἐξεδόθη, ποὺ μὲ χτυπητοὺς τίτλους ἐξήγειρε τὸ λαὸ κατὰ τῶν νομίμων τοῦ Κράτους ἀρχῶν, μὲ τὰ γνωστὰ κομμουνιστικὰ συνθήματα μίσους.

Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς δὲν λειτουργοῦσε λόγῳ τῆς ἀπεργίας τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας καὶ ἔτσι ὁ λαὸς δὲν ἦταν δυνατὸ νὰ ἐνημερωθῆ σχετικὰ μὲ τὰ γεγονότα τῆς Κυριακῆς καὶ τοὺς ὑπαίτιους γι' αὐτά.

Ἀπ' ἐναντίας ὁ κομμουνιστικὸς παράνομος μηχανισμὸς ἐτέθη σὲ λειτουργία. Τὰ χωνιὰ ποὺ ἐχρησιμοποιοῦντο ὡς μεγάφωνα κατὰ χιλιάδες σὲ κάθε συνοικία καὶ σὲ κάθε γωνιὰ δρόμου, πλαισιωμένα μὲ τοὺς καθοδηγητὰς καὶ μὲ γραφτὰ τὰ συνθή-

ματα τὰ ὁποῖα ἐξήγγελλαν, ἐδηλητηρίαζαν συστηματικὰ ὅσο μποροῦσαν περισσότερους ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ καὶ νέους.

Ἀλλὰ τὸ πιὸ χτυπητὸ γεγονὸς τῆς ἡμέρας αὐτῆς (Δευτέρας 4 Δεκεμβρίου 1944) ἦτο μιὰ μακάβρια σκηνοθεσία κηδείας, δῆθεν θυμάτων τῆς 3ης Δεκεμβρίου.

Οἱ κομμουνισταὶ πῆραν διάφορα πτώματα ἀκόμη καὶ ἐθνικιστῶν, ποὺ τοὺς δολοφόνησαν τὴ νύχτα τῆς 3ης πρὸς τὴν 4 Δεκεμβρίου καὶ τὰ ἔβαλαν σὲ φέρετρα. Μάλιστα χρησιμοποίησαν ἀκόμη καὶ κενὰ φέρετρα γεμισμένα μὲ πέτρες. Ἔτσι δημιούργησαν μιὰ μακάβρια πομπή, κατὰ τὴν ὁποίαν ἕνας ὄχλος ἀλλοπρόσαλλος κρατῶντας στὰ χέρια τὰ φέρετρα γύριζε τοὺς κεντρικοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν. Μαυροφορεμένες γυναῖκες ποὺ μὲ τὴ βία στρατολογήθηκαν, θρηνολογοῦσαν καὶ ἔλεγαν διάφορα μοιρολόγια. Ἄλλες ὁμάδες κοριτσιῶν μὲ στεφάνια, μὲ μαῦρες σημαῖες μὲ ἐκδικητικὲς ἐπιγραφές, μὲ φωνές, μὲ βρισιὲς κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ τῶν Ἀρχῶν καὶ μὲ κάθε ἄλλη ἀσχημιὰ πλαισίωναν τὴ μακάβρια πομπή.

Ὅταν ἡ πομπὴ αὐτὴ περνοῦσε ἀπὸ τὸ κατάστημα τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως Ἀθηνῶν, ὅλος ὁ συρφετὸς μὲ σφιγμένες τὶς γροθιὲς ξέσπασε πρὸς τοὺς ἀστυνομικούς, ποὺ ἦσαν φρουροί, σὲ ἀπειλὲς καὶ σὲ βρισιὲς μὲ τὸ σύνθημα «θάνατος στοὺς Μπουραντᾶδες», «θάνατος στοὺς φασίστες» κλπ.

Οἱ ἀστυνομικοὶ εἶχαν ἐντολὴ νὰ τηρήσουν ψύχραιμο καὶ ἀπαθῆ στάση. Ἔτσι ἡ πομπὴ ἔφτασε στὴν πλατεῖα τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, ὅπου γονάτισαν καὶ μὲ σφιγμένες γροθιὲς ἔψαλλαν διάφορες νεκρώσιμες Σλαυϊκὲς μελῳδίες.

Κατόπιν ἐπέστρεψαν πρὸς τὴν Ὁμόνοια.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη, 4 Δεκεμβρίου 1944, διετηρήθη μέχρι τὶς μεταμεσημβρινὲς ὧρες μιὰ ἀτμόσφαιρα ἀγωνιώδους ἀνησυχίας στὴν Ἀθήνα, ὅπου εἶχαν φθάσει καὶ εἰδήσεις ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ γιὰ τὴν κατάληψη ὅλων τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων καὶ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως.

Ὁ καιρὸς ἐθεωρήθη πλέον ἀπὸ τοὺς ἡγέτες τῶν κομμουνιστῶν κατάλληλος γιὰ τὴν τελικὴ ἐπίθεση πρὸς κατάληψη τῶν Ἀρχῶν στὴν πρωτεύουσα καὶ ἐγκαθίδρυση τῆς κομμουνιστικῆς δικτατορίας.

43. Μετὰ τὴν οὐσιαστικὴ κατάκτηση τοῦ Πειραιῶς, κατὰ τὰ ξημερώματα τῆς Δευτέρας 4 Δεκεμβρίου, τὸ θέμα τὸ ὁποῖον ἐτίθετο πρὸ τῶν ἡγετῶν τοῦ στασιαστικοῦ πλέον ΕΛΑΣ ἦταν ἕνα κυρίως: ἡ κατάκτηση τῆς Ἑλληνικῆς Πρωτεύουσας.

Δὲν πρέπει νὰ κρύβουμε τὴν πραγματικότητα. Οὐσιαστικά, ἡ κατάκτηση τῶν Ἀθηνῶν ἀπέμενε μόνον, κατὰ τὶς πρῶτες ἐκεῖνες ἡμέρες τοῦ Δεκεμβρίου γιὰ νὰ κυριαρχήσουν οἱ κομμουνισταὶ ὁλόκληρης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ ἐπιβάλλουν μὲ τὴ βία τὴ δικτατορία. Πολύμηνος συστηματικὴ ἐργασία, ποὺ ἄρχισε ἐπὶ Γερμανοκρατίας καὶ διεξήχθη χωρὶς οὐσιαστικὴ ἀντίδραση ἀπὸ μέρους τῶν Γερμανῶν εἶχεν ἐπιτρέψει στὸν ΕΛΑΣ νὰ κυριαρχήση δυναμικῶς σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα σχεδόν. Τὰ μόνα μέρη ὅπου δὲν εἶχεν ἐπικρατήσει ἦσαν αἱ Ἀθῆναι καὶ ὁ Πειραιεὺς καὶ μικρὴ γύρω στὶς πόλεις αὐτὲς περιοχή, ἡ Ἤπειρος ὅπου ὑπῆρχε ἀμφίβολη ἄλλωστε καὶ ἀσταθὴς ἐπικράτηση τοῦ Στρατηγοῦ Ζέρβα, μερικὲς νῆσοι τοῦ Αἰγαίου, τὶς ὁποῖες εἶχεν ἐκκαθαρίσει ὁ Ἱερὸς Λόχος, ἡ Κέρκυρα καὶ ἡ Λευκάδα, οἱ μόνες ἀπὸ τὰς Ἰονίους νήσους ὅπου διετηρεῖτο τὸ Κράτος τοῦ Νόμου. Ἀλλὰ καὶ ἡ Λευκάδα ἔπεσε στὰ χέρια τοῦ ΕΑΜ, κατὰ τὶς τελευταῖες ἡμέρες.

Βέβαια ὑπῆρχαν μερικὰ Ἀγγλικὰ στρατεύματα στὴ Θεσσαλονίκη, τὸ Βόλο, τὰς Πάτρας, τὴν Κόρινθο καὶ μερικὲς ἄλλες πόλεις. Ἀλλ' ἡ δύναμή τους ἦταν τόσο μικρὴ ὥστε νὰ μὴ μποροῦν ν' ἀντιτάξουν θετικὴ ἀντίσταση στὶς δυνάμεις τοῦ ΕΛΑΣ. Ὅπως εἶπεν ἄλλωστε ὁ Ἄγγλος Πρωθυπουργὸς κ. Τσῶρτσιλ, στὸ λόγο του τῆς 18ης Ἰανουαρίου ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, ἡ κατανομὴ τῶν ὀλίγων Βρεταννικῶν δυνάμεων στὴν Ἑλλάδα εἶχε γίνει μακριὰ ἀπὸ κάθε στρατιωτικὸ κριτήριο, μὲ μοναδικὸ σκοπὸ νὰ διοχετεύσουν καὶ νὰ διανείμουν τὰ παρὰ τῶν φίλων

τῆς Ἑλλάδος ἀποστελλόμενα τρόφιμα στὸν πεινῶντα Ἑλληνικὸ Λαό. Ἦσαν δηλαδὴ οἱ Ἄγγλοι στρατιῶτες μᾶλλον τμήματα ὑπηρεσίας τῆς ΕΜ—ΕΛ, παρὰ στρατιωτικὲς δυνάμεις συγκεκροτημένες γιὰ τὴ διεξαγωγὴ ἐπιχειρήσεων.

Εἶχαν ἑπομένως ἐκτιμήσει ὀρθὰ τὴν κατάσταση οἱ στρατιωτικοὶ ἡγέτες τοῦ κινήματος ὅταν ἀπεφάσισαν ὅτι πρῶτος, ἂν ὄχι μοναδικὸς τους σκοπός, ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ κατάκτηση τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν θὰ ἔριχναν ὅλο τὸ βάρος τῶν δυνάμεών τους στὴ «Μάχη τῶν Ἀθηνῶν». Ἐὰν κέρδιζαν αὐτὴ τὴ μάχη, ἐφαντάζοντο ὅτι θὰ πετύχαιναν τὴν ἀπομάκρυνση τῶν Ἀγγλικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τότε, ὡς κυρίαρχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, θὰ προχωροῦσαν εὔκολα στὴν ἐκκαθάριση ἐκείνων τῶν στοιχείων ποὺ θὰ ἔμεναν πλέον ὡς «φωλιὲς ἀντιστάσεως» στὴν Ἤπειρο καὶ μερικὲς νήσους, ἐνῷ ταυτόχρονα θὰ εἶχαν καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσουν τὴν ἀπομάκρυνση, ἂν ὄχι τὴ σύλληψη καὶ τὴν ἐκτέλεση, ὅλων τῶν στοιχείων ποὺ δὲν τοὺς ἄρεσαν στὸν πολεμικὸ στόλο τῆς Ἑλλάδος, στὴν ἀεροπορία της, στὶς στρατιωτικὲς δυνάμεις (ταξιαρχίες καὶ Ἱερὸ Λόχο) καὶ στὰ Σώματα Ἀσφαλείας.

Ἐὰν πάλιν ἔχαναν τὴ «μάχη τῶν Ἀθηνῶν», τότε βέβαια θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναχωρήσουν ὅλα τους τὰ σχέδια καὶ νὰ καταφύγουν πάλι στὴν παληὰ τακτικὴ τῶν παρελκύσεων, τῶν πολιτικῶν ἑλιγμῶν, τῶν μηχανορραφιῶν. Ἀλλὰ τὸ ἐνδεχόμενο μιᾶς τέτοιας ἀποτυχίας οὔτε κἂν τὸ ἐλάμβαναν ὑπ' ὄψει, ὅπως ἄλλωστε καὶ ἐδήλωσαν στοὺς διστάζοντας «συναγωνιστές», κατὰ τὴ συνεδρίαση τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΕΑΜ τὸ μεσημέρι τῆς 2 Δεκεμβρίου. Εἶχαν τόσο καλὰ καταστρώσει τὰ σχέδιά τους, εἶχαν συγκεντρώσει τόσο ἰσχυρὲς δυνάμεις γύρω καὶ μέσα στὴν Ἀθήνα, εἶχαν τόσο πλήρη ἐπάρκεια ὁπλισμοῦ καὶ πυρομαχικά, εἶχαν ἀπέναντί τους οὐσιαστικὰ τόσο λίγες ἐχθρικὲς δυνάμεις, ὥστε νὰ μὴ δέχωνται οὔτε νὰ συζητήσουν τὴν πιθανότητα τῆς ἥττης των στὴ μάχη τῶν Ἀθηνῶν.

44. Ἔχουμε ὑπ' ὄψει μας σχεδὸν πλῆρες τὸ σχέδιο τῆς μάχης τῶν Ἀθηνῶν, ὅπως τὸ εἶχαν καταστρώσει οἱ ἡγέτες τοῦ ΕΛΑΣ, ἀπὸ μερικὰ ἔγγραφα ποὺ κατεσχέθησαν στὸ κομμουνιστικὸ στρατηγεῖο τῆς Κυψέλης καὶ ἀπὸ τὶς καταθέσεις συλληφθέντων ἀξιωματικῶν τοῦ ΕΛΑΣ.

Σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιο αὐτὸ οἱ ἀντίπαλες δυνάμεις, οἱ ὁποῖες θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξουδετερωθοῦν, ἦσαν αἱ ἑξῆς:

1ον) Τὰ διάφορα Ἀστυνομικὰ Τμήματα τῶν Ἀθηνῶν, τῶν ὁποίων οἱ ἄνδρες, ἄλλοτε ἄοπλοι, εἶχαν τελευταῖα ἐξοπλισθῆ μὲ λίγα μόνον ἐλαφρὰ αὐτόματα ὅπλα καὶ τῶν ὁποίων τὴν ἐξόντωση οἱ κομμουνισταὶ δὲν προέβλεπαν δυσχερῆ. 2ον) Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια, στὴν ὁδὸ Στουρνάρα καὶ τὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα της, στὴν ὁδὸ Πατησίων καὶ Γ' Σεπτεμβρίου, τῶν ὁποίων ὁ ὁπλισμὸς ἦταν κάπως καλλίτερος καὶ ὅπου οἱ κομμουνισταὶ περίμεναν σθεναρώτερη ἀντίσταση. 3ον) Τὸ Σύνταγμα Χωροφυλακῆς στοῦ Μακρυγιάννη, τὸ Τμῆμα Μεταγωγῶν στὴν ὁδὸ Νικοδήμου, ἡ Εἰδικὴ Ἀσφάλεια στὴν ὁδὸ Γ' Σεπτεμβρίου, ἡ Σχολὴ Χωροφυλακῆς στοὺς Ἀμπελοκήπους καὶ διάφορα ἄλλα μικρότερα τμήματα χωροφυλάκων σ' ἄλλα σημεῖα τῆς πόλεως. Καίτοι ὁ ὁπλισμὸς τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν κάθε ἄλλο παρὰ πλούσιος ἦταν, οἱ κομμουνισταὶ γνώριζαν ὅτι θὰ συναντοῦσαν τὴν πιὸ πείσμονα ἀντίσταση. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο προέβλεπαν τὴν ἐναντίο τους συγκέντρωση τῶν ἰσχυροτέρων τους δυνάμεων, ἀφοῦ θὰ ἐξουδετέρωναν τὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα. 4ον) Ἡ Ὀρεινὴ Ταξιαρχία, καλλίτερα ὡπλισμένη ἀπὸ κάθε ἄλλη νομιμόφρονα δύναμη, ἡ ὁποία θὰ ἔπρεπε ν' ἀποτελέσῃ τὴν τελικὴ καὶ μεγάλη στρατιωτικὴ ἐπιχείρηση τῶν Ἐλασιτῶν.

Πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι, μέσα στὸ ἀρχικὸ σχέδιο τῶν κομμουνιστῶν γιὰ τὴ μάχη τῶν Ἀθηνῶν, ἀνεφέρετο ρητῶς ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ καμμιὰ ἐπίθεση κατὰ τῶν Ἀγγλικῶν στρατευμάτων, γιατὶ εἶχαν τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἀποφεύγετο ἡ ἔνοπλη σύρραξη μὲ τοὺς Ἄγγλους.

45. Γιὰ τὴ διεξαγωγὴ τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν οἱ κομμουνισταὶ προέβλεπαν

ὡς κύριο σχέδιο τὴν ἐπίθεση ἀπὸ τοὺς συνοικισμοὺς πρὸς τὸ κέντρο. Τοῦτο ἦτο φυσικό, γιατὶ στοὺς συνοικισμοὺς καὶ σ' ὡρισμένες συνοικίες τῶν Ἀθηνῶν εἶχαν τὶς καλλίτερα κατηρτισμένες «ἀχτῖδες» τους, γιατὶ ἐκεῖ εἶχαν ἀποθηκεύσει τὰ ὅπλα καὶ τὰ πυρομαχικά τους, γιατὶ ἐκεῖ εἶχαν διεισδύσει καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τοῦ Νοεμβρίου ὁλόκληρες χιλιάδες ἐνόπλων Ἐλασιτῶν.

Γι' αὐτὸ τὸ λόγο, ἐφρόντισαν ἀπὸ τὴν 1ην Δεκεμβρίου νὰ ἀπομακρύνουν καὶ τὰ ἐκλεκτότερα στελέχη τους καὶ τὰ σημαντικώτερα ἔγγραφα τῶν ἀρχείων τους ἀπὸ τὰ κτίρια ποὺ κατεῖχαν στὸ κέντρο τῶν Ἀθηνῶν. Ἦσαν ἀρκετὰ τὰ κτίρια αὐτὰ καὶ ἰδίως τὰ γραφεῖα τοῦ ΕΑΜ στὸ κτίριο τῆς Ἐθνικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρείας, τὰ κεντρικὰ γραφεῖα τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος στὴν ὁδὸ Ὄθωνος, τὸ Στρατηγεῖο τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ στὴν ὁδὸ Βησσαρίωνος. Πράγματι τὴ νύχτα τῆς 1ης πρὸς τὴν 2αν Δεκεμβρίου καὶ χωρὶς κανεὶς σχεδὸν νὰ τὸ ἀντιληφθῇ, διάφορα φορτηγὰ αὐτοκίνητα καὶ καρροτσάκια ἀκόμη μετέφεραν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰ ὅπλα καὶ τὰ πυρομαχικά, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰ ἀρχεῖα στὰ μέρη ποὺ εἶχαν καθωρίσει. Ἀπέμειναν ὅμως καὶ ἔπειτα μέσα στὰ κτίρια αὐτὰ μερικὲς δεκάδες ἀποφασισμένων κομμουνιστῶν μὲ ἀρκετὰ ὅπλα καὶ πυρομαχικά, ἀφ' ἑνὸς μὲν γιὰ νὰ παραπλανήσουν τὶς ἀρχές, ὡς πρὸς τοὺς πραγματικοὺς σκοποὺς τῶν στασιαστῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ γιὰ ν' ἀπασχολήσουν ὅσο καιρὸ περισσότερο θὰ μποροῦσαν νομιμόφρονες δυνάμεις, ποὺ δὲν θὰ ἐνωχλοῦσαν ἔτσι τοὺς στασιαστὰς στοὺς κυρίως ἀντικειμενικοὺς σκοπούς τους.

Ἀπὸ τὶς ὑπάρχουσες πληροφορίες φαίνεται, ὅτι κέντρον τῆς ὅλης διευθύνσεως τοῦ στασιαστικοῦ κινήματος ἦταν ἡ Κυψέλη. Ἐκεῖ ἐγκατεστάθη ἐπίσης ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα τὸ Στρατηγεῖο τῶν Ἐλασιτικῶν ἐπιχειρήσεων γιὰ τὰς Ἀθήνας, στὸ «Ἴλιον—Τρωάς». Ἐκεῖ συνεδρίασε σὲ ἕνα σπίτι τῆς ὁδοῦ Κυψέλης ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, στὶς 6 Δεκεμβρίου. Σημασία ἐπίσης ἀπέδιδαν οἱ κομμουνισταὶ καὶ στὴν Καλλιθέα, ὅπου θὰ ἔπρεπε νὰ συγκεντρώσουν πολλὲς δυνάμεις γιὰ νὰ ἐπιχειρήσουν τὶς ἀλεπάλληλες ἐξορμήσεις τους κατὰ τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς στοῦ Μακρυγιάννη, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐπρόβλεπαν μεγάλη ἀντίσταση.

Γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἄρχισε στὶς περιοχὲς αὐτὲς ἡ ἐκδήλωση τῶν στασιαστικῶν προθέσεων τῶν κομμουνιστῶν πολὺ ἐνωρίτερα, παρὰ σ' ὁποιοδήποτε ἄλλο μέρος τῆς πόλεως.

Ἔτσι ἀπὸ τῆς 9ης πρωϊνῆς τῆς Κυριακῆς 3 Δεκεμβρίου, ἤτοι ἀκόμη πρὸ τοῦ συλλαλητηρίου τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος καὶ πρὸ τῶν αἱματηρῶν γεγονότων τοῦ μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, ἔνοπλοι Ἐλασῖτες ἐτοποθετήθησαν στὰ ὑψώματα καὶ στὰ σπίτια γύρω ἀπὸ τὸ Ζ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα, παρὰ τὴν πλατεία Κυψέλης καὶ ἀπηγόρευσαν τὴν ἔξοδο ἐνόπλων ἀστυφυλάκων. Ἔτσι οἱ ἄνδρες τοῦ Τμήματος αὐτοῦ βρέθηκαν οὐσιαστικὰ ἀποκλεισμένοι, πρὶν ἐκραγῇ ἀκόμη τὸ καθ' αὐτὸ κίνημα στὴν ἄλλη πόλη.

Ἐπίσης κατὰ τὶς ἕνδεκα τὸ πρωΐ τῆς ἰδίας ἡμέρας ἰσχυρὴ ἔνοπλη δύναμη Ἐλασιτῶν περικύκλωσε τὸ ΙΑ' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα Καλλιθέας καὶ μὲ τὰ ὅπλα προτεταμένα ζήτησε τὴν παράδοση τοῦ ὁπλισμοῦ τοῦ Τμήματος. Ὁ Διοικητής του ἠρνήθη κατηγορηματικὰ νὰ ὑποκύψῃ στὸν ἐκβιασμὸ αὐτὸ καὶ ἔτσι κατὰ τὶς ἑσπερινὲς ὧρες οἱ Ἐλασῖτες ἀπεσύρθησαν.

Τὰ γεγονότα αὐτὰ ἀνεφέρθησαν ἀμέσως στὴν Κυβέρνηση, ἡ ὁποία εἶχεν ἔτσι τὶς ἀναντίρρητες πλέον ἀποδείξεις τῆς οὐσιαστικῶς ἐκραγείσης στάσεως. Οἱ πληροφορίες αὐτὲς ἀνεκοινώθησαν καὶ στὸν ἀρχηγὸ τῶν Βρεταννικῶν δυνάμεων Στρατηγὸ Σκόμπυ, ὁ ὁποῖος τὶς μετεβίβασε στὴν Κυβέρνησή του. (Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Γ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1955 | ΤΕΥΧΟΣ 61ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1955)

Ὑπὸ κ. Ν. **ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

46.—Σημασία καταλήψεως τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων Ἀθηνῶν.—Διακοπὴ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ τῶν τηλεφώνων.

47.—Ἐπίθεση ἐναντίον 20 Ἀστυνομικῶν Τμημάτων.—Ἡ ἀγωνία τῶν πολιορκημένων.

48.—Πολιορκία τοῦ ΙΑ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Καλλιθέας καὶ ἐπίθεση κατ' αὐτοῦ: ἄμυνα καὶ ἔξοδος τῆς δυνάμεως.

* * *

46. Ἐνῷ λοιπὸν ἡ γενικὴ πανεργατικὴ ἀπεργία—ἡ «παλαϊκὴ» ὅπως τὴν ἐχαρακτήριζε τὸ ἀνακοινωθὲν τῶν κομμουνιστῶν—εἶχε κηρυχθῆ καὶ ἀναγγελθῆ γιὰ τὸ πρωῒ τῆς 4 Δεκεμβρίου, οἱ διευθύνοντες τὴν ἐπανάσταση ἔσπευσαν μὲ τὰ ὄργανά τους νὰ διακόψουν τὴν παροχὴ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος στὴν πόλη ἀπὸ τὶς πρῶτες ἑσπερινὲς ὧρες τῆς Κυριακῆς 3 Δεκεμβρίου καὶ τὴν ἴδια στιγμὴ ἄλλα ὄργανά τους, ποὺ βρίσκονταν μέσα στὴν Τηλεφωνικὴ Ἑταιρεία ἢ δροῦσαν ἔξω ἀπ' αὐτὴ φρόντιζαν νὰ καταστρέψουν ὅσο μποροῦσαν περισσότερες ἀπὸ τὶς τηλεφωνικὲς γραμμές. Τὸ σκοτάδι τοὺς ἐχρειάζετο ἀπαραίτατα γιὰ τὰ σχέδιά τους, ἐνῷ ἡ διακοπὴ τῆς τηλεφωνικῆς ἐπικοινωνίας καθιστοῦσε σχεδὸν ἀδύνατη τὴν ἐπαφὴ τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων καὶ τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Χωροφυλακῆς μὲ τὶς προϊστάμενές τους Ἀρχὲς καὶ ἐδυσχέραινε ἔτσι σημαντικὰ τὴν ἀποστολὴ ἐνισχύσεων ἢ τὴ διάσωση τῶν περικυκλωμένων ἀστυφυλάκων καὶ χωροφυλάκων. Ἔτσι ἀπὸ τὸ βράδυ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἔπαψαν νὰ λειτουργοῦν τὰ τέσσερα πέμπτα τῶν τηλεφωνικῶν γραμμῶν τῆς πρωτεύουσας, διεκόπη κάθε ἐπικοινωνία μὲ τὰ προάστεια, τοὺς συνοικισμοὺς καὶ τὶς μακρυνὲς συνοικίες τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐλειτούργουν μόνον τὰ τηλέφωνα ἐλαχίστων κεντρικῶν συνοικιῶν, δηλαδὴ ἐκεῖνα στὰ ὁποῖα ὁ ἀριθμὸς ἄρχιζε ἀπὸ 20 καὶ 30.

Ἡ Δευτέρα 4 Δεκεμβρίου ἦταν ἡ ἡμέρα τῆς γενικῆς ἐξορμήσεως τῶν κομμουνιστῶν γιὰ τὴν κατάληψη τῶν Ἀθηνῶν. Ὅπως ἀναφέραμε οἱ ἀρχικὲς ἐπιχειρήσεις

τους ἀπέβλεπαν σύμφωνα μὲ τὰ σχέδιά τους στὴν κατάληψη καὶ ἐξουδετέρωση τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων τῆς πόλεως.

Τὸ σχέδιο ἦταν λογικὸ καὶ ἀπὸ στρατιωτικῆς ἀπόψεως ὀρθό. Ἡ ὕπαρξη 24 περίπου Ἀστυνομικῶν Τμημάτων, ἐγκατεστημένων σ' ὅλη τὴν πόλη μὲ λίγους μὲν ἀλλὰ ὁπωσδήποτε ὡπλισμένους ἄντρες, ἱκανοὺς νὰ δημιουργήσουν ἄλλα τόσα κέντρα ἀντιστάσεως καὶ ἑστίες συστηματικῆς παρενοχλήσεως τῶν στασιαστικῶν ἐπιχειρήσεων, δὲν θὰ ἐπέτρεπε στοὺς κομμουνιστὰς νὰ ἐγκαθιδρυθοῦν σταθερὰ σὲ κανένα μέρος τῆς πόλεως καὶ νὰ τὸ χρησιμοποιήσουν ὡς ὁρμητήριο γιὰ τὴν κατάληψη τῶν ἄλλων περιοχῶν της. Ἐνῷ ἀντίθετα ἡ κατάληψη τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων, ἡ ὁποία ἦταν σχετικὰ εὔκολη, ἐν συγκρίσει μὲ τὶς ἄλλες ἐπιχειρήσεις ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ διεξαγάγουν γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος, τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς, τῆς Ὀρεινῆς Ταξιαρχίας κλπ., ὄχι μόνο θὰ ἐξουδετέρωνε τὰ κέντρα αὐτὰ ἀντιστάσεως, ἀλλὰ θὰ προσεπόριζε στοὺς κομμουνιστὰς καὶ νέα ἀξιόλογα ὅπλα, τὰ μικρὰ μὲν ἀλλὰ πολύτιμα ΣΤΕΝ, μὲ τὰ ὁποῖα πρόσφατα εἶχεν ἐξοπλισθῆ ἡ Ἀστυνομία Πόλεων.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονᾶμε ἄλλωστε ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἰθύνοντας κομμουνιστὰς εἶχαν πρὸ ἐτῶν εἰδικὰ ἐκπαιδευθῆ στὸν ἐμφύλιο πόλεμο μέσα στὶς μεγάλες πόλεις καὶ στὶς ὁδομαχίες. Αὐτὴ δὲ τὴν ἐκπαίδευσή τους ἔθεσαν ἐντατικὰ σὲ ἐφαρμογὴ κατὰ τὶς ἑπόμενες ἡμέρες, μὲ τὸ σαφῆ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ νὰ πετύχουν τὸ ταχύτερο τὴν κατάληψη τῶν Ἀθηνῶν. Γιατὶ ὅπως τοὺς εἶχε συστηματικὰ καὶ ἐπίμονα τονισθῆ μόνο ἡ ταχεία, ἡ κεραυνοβόλος ἐνέργεια θὰ συνέτριβε τὶς δυνάμεις τῆς ἀντιστάσεως, θὰ αἰφνιδίαζε τοὺς Ἄγγλους καὶ θὰ ἐπέτρεπε τὴν κατάληψη τῆς ἐξουσίας.

47. Μόνον ὅσοι ἔζησαν τὶς ἡμέρες τῆς 4 καὶ 5 Δεκεμβρίου στὴ Στρατιωτικὴ Διοίκηση Ἀττικῆς καὶ στὴ Διεύθυνση τῆς Ἀστυνομίας, μποροῦν ν' ἀντιληφθοῦν τὶς ἀγωνιώδεις στιγμὲς ἀπὸ τὶς ὁποῖες πέρασαν οἱ ὑπεύθυνοι γιὰ τὴ διατήρηση τοῦ Κράτους τοῦ Νόμου στὴν Ἑλλάδα. Κάθε δύο ἢ τρία λεπτὰ ἔφτανε ἕνα ἀπεγνωσμένο τηλεφώνημα ἀπὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα, τελείως κυκλωμένο, ὑφιστάμενο ἄγρια ἐπίθεση καὶ ποὺ δὲν μποροῦσε πιὰ νὰ ἀμυνθῆ γιατὶ πλησίαζαν νὰ ἐξαντληθοῦν τὰ πυρομαχικά του, ἢ ἐρχόταν ἕνας ἀγγελιοφόρος ποὺ εἶχε κατορθώσει νὰ διαφύγη μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς του καὶ ὁ ὁποῖος ἔδινε ἀκόμη περισσότερο παραστατικὴ εἰκόνα τῆς τραγικῆς καταστάσεως, στὴν ὁποία βρίσκονταν τὰ ἀπομονωμένα αὐτὰ Τμήματα. Καὶ τὴν ἀγωνία τῶν ὑπευθύνων μεγάλωνε ἀκόμη περισσότερο ἡ ἐπίγνωση ὅτι δὲν μποροῦσαν τίποτα ἢ σχεδὸν τίποτα νὰ κάνουν γιὰ τὴν ἐνίσχυση, ἢ ἁπλῶς τὴ διάσωση τῶν ἀγωνιστῶν αὐτῶν τῆς τάξεως, γιατὶ οὔτε δυνάμεις ὑπῆρχαν πρὸς ἀποστολὴ ἐνισχύσεων, οὔτε καὶ ἔπρεπε νὰ ἐξασθενίσουν οἱ λίγες δυνάμεις ποὺ ὑπῆρχαν, οἱ ὁποῖες μόλις ἐπαρκοῦσαν γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τοῦ κέντρου τῶν Ἀθηνῶν. Οἱ ἐλασῖτες εἶχαν πλέον κατὰ τὴ νύχτα τῆς 3ης πρὸς τὴν 4 Δεκεμβρίου κυκλώσει, ἀφοπλίσει καὶ αἰχμαλωτίσει τὶς μικρὲς δυνάμεις τῶν Ἀστυνομικῶν Σταθμῶν στὶς Τζιτζιφιὲς καὶ στὶς Τρεῖς Γέφυρες. Κατὰ τὴ Δευτέρα δέ, 4 Δεκεμβρίου, ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα μέχρι τὸ πρωΐ τῆς ἑπομένης οἱ ἐλασῖτες ἐπετέθησαν κατὰ διάφορες ὧρες, οἱ ὁποῖες ὅμως δὲν ἀπεῖχαν χρονικὰ πολύ, κατὰ τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων τῆς Λεωφόρου Ἀλεξάνδρας (ΙΔ), Ἱπποκράτους (Ε), Πλατείας Ἐλευθερίας (ΣΤ), Πατησίων (Ζ), Θησείου (Θ), Παγκρατίου (Ι), Φιλοπάππου (ΙΓ), Κολωνοῦ (ΙΕ), Πατησίων (ΙΣΤ) Περιστερίου (ΙΖ), Ἀχαρνῶν (Η), Ταύρου (Σφαγείων (ΙΗ), Καισσαριανῆς (ΚΑ), Νέας Σμύρνης (ΚΒ), Ὑμηττοῦ (ΚΓ), Ζωγράφου (ΚΔ) καὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σταθμοῦ Γκαζοχωρίου.

Τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο καὶ ἔπειτα ἀπὸ ἄμυνα, ἡ ὁποία ἀλλοῦ μὲν ἦταν βραχεία, ἀλλοῦ δὲ διήρκεσε ὧρες ὁλόκληρες καὶ ἀπήτησε πολλὰ θύματα, εἴκοσι περίπου Ἀστυνομικὰ Τμήματα τῶν Ἀθηνῶν, ποὺ βρέθηκαν ἀπομονωμένα ἀπὸ τὸ κέντρο καὶ ἀναγκάστηκαν νὰ πολεμήσουν μὲ πολὺ μεγαλύτερες ἐλασίτικες δυνάμεις καὶ καλύτερα ἐξωπλισμένες, ἀφοῦ ἐξάντλησαν τὰ πυρομαχικά τους ἔπεσαν τὶς δυὸ πρώ-

ες ἡμέρες στὰ χέρια τῶν κομμουνιστῶν, γιὰ νὰ ἐπακολουθήση ἡ τραγωδία τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ τῶν κατωτέρων ἀστυνομικῶν (Ἀρχιφυλάκων καὶ ἀστυφυλάκων) ποὺ συνελήφθησαν ἀπὸ τοὺς στασιαστάς.

Τὴν τραγικὴ περιπέτεια τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων καὶ τὸν ἀγώνα ποὺ ἔκανε καθένα ἀπὸ αὐτὰ θὰ προσπαθήσουμε νὰ ἱστορήσουμε μὲ βάση τὶς ἐπίσημες ἐκθέσεις καὶ τὰ στοιχεῖα ποὺ μπορέσαμε νὰ συγκεντρώσουμε.

48. Καὶ ἀρχίζουμε ἀπὸ τὸ ΙΑ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα τῆς Καλλιθέας ποὺ πρῶτο δέχτηκε τὴν ἐπίθεση τῶν κομμουνιστῶν.

Τὴν Κυριακὴ 3 Δεκεμβρίου 1944 ἡμέρα ποὺ εἶχεν ἀπαγορευθῆ τὸ παράνομο συλλαλητήριο τῶν κομμουνιστῶν στὴν Ἀθήνα, τὸ ΙΑ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα εἶχε στείλει ἀπὸ τὸ πρωΐ τὴ μισὴ δύναμή του μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ὑποδιοικητὴ τοῦ Τμήματος Ἀστυνόμο Β' Παπαδόπουλο Γεώργιο στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση. Ἔτσι εἶχαν ἀπομείνει στὸ ΙΑ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα ὁ Διοικητής του Ἀστυνόμος Β' Αὐγερινὸς Παναγιώτης μὲ τὴν ὑπόλοιπο δύναμη ἀπὸ 25 περίπου ἀστυνομικούς.

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Στὶς 11 ἡ ὥρα αἰφνιδιαστικά, ἔνοπλη δύναμη τοῦ ΕΛΑΣ ἐπολιόρκησε τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα. Ἀμέσως ὁ Διοικητὴς διέταξε τὸ κλείσιμο τῆς κεντρικῆς εἰσόδου καὶ τὴ φρούρηση μὲ ἐνόπλους ἀστυφύλακες. Κατόπιν ἐξώπλισε ἀμέσως τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ τοὺς ἐτοποθέτησε σὲ ἐπίκαιρα σημεῖα τοῦ οἰκήματος, ὥστε νὰ εἶναι ἕτοιμοι γιὰ ἄμυνα σὲ περίπτωση ἐνόπλου ἐπιθέσεως.

Ἀφοῦ ἐτακτοποίησε τὴ δύναμη βγῆκε ἔξω καὶ ἦρθε σὲ ἐπαφὴ μὲ τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς τῶν κομμουνιστῶν γιὰ νὰ πληροφορηθῆ τὸ σκοπὸ τῆς πολιορκίας τοῦ Τμήματος.

Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν κομμουνιστῶν, ὀνομαζόμενος Εὐθυμιάδης, τοῦ εἶπε ὅτι ἡ πολιορκία ἔγινε γιὰ νὰ μὴ σταλῆ ἀπὸ τὸ Τμῆμα ἔνοπλη δύναμη στὴν Ἀθήνα καὶ ἐνισχύση τὴ δύναμη τῆς Ἀστυνομίας, ποὺ ἐπετέθη πρὸ ὀλίγου καὶ σκότωσε τὰ παιδιὰ τοῦ λαοῦ στὸ συλλαλητήριο.

Ἐνῶ διαρκοῦσε ἡ πολιορκία περὶ ὥραν 14, παρουσιάσθη στὸ Διοικητή, ἐπιτροπὴ κομμουνιστῶν καὶ τοῦ ἐπρότεινε νὰ παραδώση τὰ ὅπλα. Ὁ Διοικητὴς τοὺς ἀπήντησε κατὰ τρόπο ἔντονο καὶ κατηγορηματικό, ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν θὰ παραδώσουν τὰ ὅπλα καὶ εἶναι διατεθειμένοι νὰ ἀμυνθοῦν θυσιάζοντες καὶ τὴ ζωή τους. Κατόπιν αὐτοῦ οἱ κομμουνισταὶ ἔφυγαν. Ταῦτα ἀνεφέρθησαν ἀμέσως στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση. Ἐπίσης εἰδοποιήθη καὶ ἡ δύναμη τοῦ Τμήματος ποὺ εὑρίσκετο στὸ Β' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ὑποδιοικητὴ Παπαδόπουλο Γεώργιο νὰ μὴ γυρίση στὴ Καλλιθέα, γιατὶ θὰ ὑφίστατο ἐπίθεση ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς ποὺ εἶχαν πολιορκήσει τὸ Τμῆμα. Ἔτσι ἡ δύναμη αὐτὴ διενυκτέρευσε στὸ Β' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα. Στὶς 16 ἡ ὥρα διεκόπη ἡ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία τοῦ Τμήματος μὲ τὴν Ἀστυν. Διεύθυνση. Τότε νέα ἐπιτροπὴ κομμουνιστῶν (περὶ ὥραν 17) παρουσιάσθη στὸ Διοικητὴ τοῦ Τμήματος καὶ προσεπάθησε νὰ τὸν πείση νὰ παραδώση τὰ ὅπλα, καὶ νὰ πάη μαζί τους ὡς ἀξιωματικὸς τοῦ ΕΛΑΣ ἢ νὰ κάνουν μιὰ ψευτομάχη καὶ κατόπιν νὰ παραδώσουν τὰ ὅπλα γιὰ νὰ εἶναι ἔτσι ἐν τάξει καὶ μὲ τὴν Ὑπηρεσία του.

Ὁ Αὐγερινὸς μὲ θάρρος ἠρνήθη νὰ παραδώση τὰ ὅπλα καὶ τοὺς ὑπόδειξε νὰ φύγουν καὶ νὰ μὴ ξανάρθουν στὸ Τμῆμα γιατὶ δὲν θὰ ἐγίνοντο δεκτοί, ὅ,τι δὲ ἔχουν νὰ κάνουν, ἂς τὸ κάνουν.

Ἡ θέση τοῦ Τμήματος ἦταν ἐξαιρετικὰ μειονεκτικὴ γιατὶ ὑπῆρχαν δύο μόνον ἐπαναληπτικὰ ὅπλα Στὲν καὶ 20 ἰταλικὰ ὅπλα.

Ἐνῷ ὅμως οἱ κομμουνισταὶ ἑτοιμάζοντο νὰ ἐπιτεθοῦν κατέφθασαν στὸ Τμῆμα δύο αὐτοκίνητα ἀγγλικὰ τὰ ὁποῖα ἐγκατέστησαν στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα 8 στρατιῶτες, τὰ δὲ αὐτοκίνητα περιπολοῦσαν γύρω ἀπὸ αὐτό. Ἔτσι ἀναγκάσθηκαν οἱ ἐλασῖτες νὰ λύσουν τὴν πολιορκία καὶ νὰ ἀπομακρυνθοῦν. Οἱ Ἄγγλοι παρέμειναν ὅλη τὴ νύχτα μέχρι τὶς 7 π. μ. τῆς 4-12-1944, ὁπότε καὶ ἀπεχώρησαν.

Π. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

Στὸ μεταξὺ δηλαδὴ στὶς 4.30 τὸ πρωΐ, δύναμη ἀπὸ 70 ἐλασῖτες πολιόρκησε τὸν Ἀστυνομικὸ Σταθμὸ Τζιτζιφιῶν ὅπου ὑπῆρχε ἕνας μόνον Ὑπαστυνόμος, τρεῖς Ἀρχιφύλακες καὶ 2 ἀστυφύλακες καὶ ἠξίωσε τὴν παράδοση 5 ἰταλικῶν ὅπλων, τὰ ὁποῖα ὑπῆρχαν ἐκεῖ. Ὁ Διοικητὴς τοῦ Σταθμοῦ αἰφνιδιασθεὶς ἀπὸ τὴν εἴσοδο μεγάλης ὁμάδος ἐλασιτῶν δὲν μπόρεσε νὰ προβάλῃ ἀντίσταση καὶ ἔτσι ὁ Σταθμὸς κατελήφθη καὶ ἀφωπλίσθη.

Στὶς 8 τὸ πρωΐ τῆς 4-12-1944, ἡ δύναμη τοῦ ΙΑ' Τμήματος ποὺ εἶχε μείνει στὸ Β' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ἀστυνόμο Παπαδόπουλο Γεώργιο καὶ τὸν Ἀστυνόμο Μπέλλη Γεώργιο τῆς Ὑποδ)νσεως ἐπέστρεψε στὸ Τμῆμα.

Ἐπίσης ἀπὸ τὶς 5.30 τὸ πρωΐ ἦρθε στὴν ΣΤ' Ἀστυνομικὴ Ὑποδιεύθυνση ποὺ βρισκόταν μέσα στὸ Α' Τμῆμα ὁ Ἀστυνόμος Α' κ. Ἀναστάσιος Τσιρώνης, ποὺ ἀναπλήρωνε τὸν ἀσθενήσαντα Ὑποδιευθυντή.

Ἐπειδὴ προεβλέπετο νέα ἐπίθεση τῶν κομμουνιστῶν, σὲ σύσκεψη τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Τμήματος καὶ τοῦ Παραρτήματος Ἀσφαλείας ἀπεφασίσθη ν' ἀντιταχθῇ σθεναρὴ ἀντίσταση καὶ νὰ μὴ παραδοθοῦν τὰ ὅπλα σὲ καμμιὰ περίπτωση ἀλλὰ ὅλοι νὰ πέσουν μαχόμενοι.

Α. ΤΣΙΡΩΝΗΣ

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ τῶν Ἀξιωματικῶν ἀνεκοινώθη στοὺς κατωτέρους ἀστυνομικοὺς μὲ τὴ δήλωση μάλιστα ὅτι ὅποιος δὲν συμφωνοῦσε ἔπρεπε ἀμέσως νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα γιατὶ ἀργότερα δὲν θὰ ἐπετρέπετο ἡ ἔξοδος σὲ κανένα. Ὅλοι ὁμόφωνα καὶ πρόθυμα δήλωσαν ὅτι θὰ παραμείνουν καὶ θὰ ἀγωνισθοῦν.

Στὶς 12.30 τὸ μεσημέρι, μεγάλη δύναμη ἐλασιτῶν ἀπὸ 300 περίπου ἐνόπλους μὲ βαρειὰ πολυβόλα, ἐπαναληπτικὰ ὅπλα καὶ τυφέκια καὶ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ γενειαφόρο συμμοριτοκομμουνιστὴ «Βαγγέλη» ἐπολιόρκησαν στενὰ τὸ Τμῆμα καὶ κατόπιν πλησίασε ὁ ἴδιος ὁ ἀρχισυμμορίτης τοὺς ἀστυφύλακας φρουροὺς τῆς εἰσόδου καὶ ζήτησε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Διοικητὴ τοῦ Τμήματος.

Ὁ Αὐγερινὸς γιὰ νὰ μὴ μπῇ μέσα ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ ΕΛΑΣ καὶ ἰδῇ τὴ διάταξη τῆς δυνάμεως τοῦ Τμήματος, κατέβηκε ὁ ἴδιος κάτω καὶ συναντήθηκε ἔξω ἀπὸ τὴν εἴσοδο μὲ τὸ Βαγγέλη.

Ἐκεῖνος προσπάθησε νὰ τὸν πείση ὅτι ἡ πολιορκία ἔγινε γιὰ τὴν προφύλαξη τῶν ἀστυνομικῶν ἀπὸ ἐπίθεση δῆθεν τῶν Χιτῶν.

Φυσικὰ ὁ Ἀστυνόμος τὸν εὐχαρίστησε γιὰ τὸ ἐνδιαφέρο του, τοῦ δήλωσε ὅμως ὅτι ὁποιοσδήποτε χτυπήσει τὸ Τμῆμα θὰ δεχθῆ ἀντεπίθεση.

Κατόπιν αὐτοῦ ἔφυγε ὁ Βαγγέλης καὶ ἄρχισε νὰ τοποθετῇ τοὺς ἐλασῖτες στοὺς ἐξῶστες, στὶς ταράτσες καὶ στὰ παράθυρα τῶν γύρω σπιτιῶν καὶ στὶς διασταυρώσεις τῶν δρόμων.

Ἔτσι στὶς 14.30 ὥρα, οἱ ἐλασῖτες ἦσαν ἕτοιμοι γιὰ ἐπίθεση, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ἦταν ἕτοιμοι γιὰ τὴν ἄμυνά τους.

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἀρχίζουν καὶ τὰ δραματικὰ γεγονότα τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος τῆς Καλλιθέας.

Τὰ χωνιὰ τῶν ἐλασιτῶν ἐκάλεσαν τὸ Λαὸ τῆς Καλλιθέας νὰ συγκεντρωθῇ ὑποχρεωτικὰ ἔξω ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα γιὰ νὰ ζητήση ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς τὴν παράδοση τῶν ὅπλων.

Ἔτσι, στὶς 16.30′ εἶχε πιὰ μαζευτῆ ἔξω ἀπὸ τὸ Τμῆμα πολὺς κόσμος ἀπὸ ἄντρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς ἐπιτροπὴ ἀπὸ τὸ γραμματέα τῆς 5ης κομμουνιστικῆς ἀχτίδας καὶ μὲ φωνὲς ζητοῦσαν νὰ βγῆ στὸν ἐξώστη ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος. Ὅταν βγῆκε ὁ Διοικητὴς ἀξιώσανε ἀπὸ αὐτὸν μὲ ὀχλοβοὴ νὰ παραδοθοῦν τὰ ὅπλα. Ὁ Αὐγερινὸς ὅμως καὶ ὁ Ὑποδιοικητὴς Ἀστυνόμος Γιῶργος Παπαδόπουλος τοὺς ἀπάντησαν μὲ θάρρος καὶ ἀποφασιστικὰ ὅτι τὰ ὅπλα δὲν τὰ παραδίδουν οἱ ἀστυνομικοὶ στοὺς ἐλασῖτες, συνέστησαν δὲ ἔντονα ν'ἀπομακρύνουν τὰ γυναικόπαιδα γιατὶ ἀλλοιῶς θὰ φέρουν αὐτοὶ τὴν εὐθύνη γιὰ ὅ,τι συμβῆ σὲ περίπτωση συμπλοκῆς.

Τότε οἱ ἐλασῖτες μὲ τὰ χωνιὰ διατάξανε τὸ πλῆθος ν' ἀπομακρυνθῆ καὶ ἑτοιμάστηκαν γιὰ τὴν ἐπίθεση κατὰ τοῦ Τμήματος.

Πράγματι στὶς 17 ἡ ὥρα ἄρχισε μιὰ βιαιότατη ἐπίθεση μὲ βαρειὰ πολυβόλα, μὲ ὁπλοπολυβόλα, μὲ αὐτόματα, μὲ χειροβομβίδες καὶ μὲ ντουφέκια. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἀπάντησαν μὲ πυρὰ εὔστοχα καὶ ἔντονα ἔτσι ποὺ ἀνάγκασαν τοὺς ἐλασῖτες νὰ μὴ πλησιάσουν μέχρι τῆς 19.30 ὥρας, ὁπόταν ἡ μάχη διεκόπη γιὰ λίγο ἐπειδὴ ἔφτασαν στὴν περιοχὴ ἐκείνη 4 ἀγγλικὰ αὐτοκίνητα, ποὺ ἀπομακρύνθηκαν ὅμως ἀμέσως, χωρὶς νὰ δώσουν καμμιὰ βοήθεια στοὺς πολιορκημένους ἀστυνομικούς.

Τότε ἄρχισαν πάλι τὰ χωνιὰ τῶν ἐλασιτῶν νὰ καλοῦν τοὺς ἀστυφύλακες καὶ τοὺς Ἀξιωματικοὺς νὰ παραδώσουν τὰ ὅπλα μὲ τὴν ὑπόσχεση νὰ τοὺς ἀφήσουν ἐλεύθερους. Γιὰ ν' ἀσκήσουν δὲ ἐκβιασμὸ πῆραν τὸ παιδὶ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ, Ἀστυνόμου Γ. Παπαδοπούλου καὶ τὸ ἀνάγκασαν κλαίγοντας νὰ παρακαλῆ μὲ σπαρακτικὲς κραυγὲς τὸν πατέρα του νὰ παραδώση τὰ ὅπλα γιατὶ ἀλλοιῶς θὰ τὸ σκότωναν μπροστά του.

Ἐπίσης ὡδήγησαν μπρὸς στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα τὶς ἀδελφὲς καὶ τοὺς γονεῖς τῶν ἀστυφυλάκων καὶ τοὺς ὑποχρέωσαν νὰ καλέσουν τοὺς δικούς τους 5 ἀστυφύλακες νὰ παραδοθοῦν. Ὅλοι ὅμως οἱ Ἀξιωματικοὶ ποὺ ἦσαν στὸ Τμῆμα μὲ τοὺς Ἀστυνόμους Τσιρώνην, Αὐγερινόν, Παπαδόπουλον καὶ Μπέλλην καθὼς καὶ ὅλοι οἱ ἀστυφύλακες στάθηκαν στὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς τους καὶ δὲν λύγισαν ἀλλὰ θυσιάζοντας τὰ πάντα ἔμειναν ἀκλόνητοι στὶς θέσεις τους.

Οἱ κομμουνισταὶ μὲ τὰ χωνιὰ εἶχαν τάξει τελεσιγραφικὴ ὥρα παραδόσεως μέχρι τὶς 20.45 ὥρας.

Ἀλλὰ τὴ στιγμὴ ποὺ ἐπρόκειτο ν' ἀρχίση ἐκ νέου ἡ μάχη ἔφτασαν στὸ Τμῆμα δύο μικρὰ ἀγγλικὰ αὐτοκίνητα. Τότε βλέποντας οἱ Ἀξιωματικοὶ τοῦ Τμήματος ὅτι τὰ πυρομαχικὰ ἐξηντλήθησαν σχεδὸν καὶ ὅτι μοιραίως θὰ ἔπεφτε τὸ Τμῆμα στὰ

χέρια τῶν κομμουνιστῶν ἀποφάσισαν νὰ κάνουν ἔξοδο πρὸς τὸ 'Ιωσηφόγλειο 'Ορφανοτροφεῖο τῆς Λεωφόρου Συγγροῦ ὅπου στάθμευσε ἀγγλικὴ μονάδα καὶ δύναμη ἐθνοφυλακῆς.

'Αμέσως λοιπὸν τακτοποίησαν ἀθόρυβα στὰ ἀγγλικὰ αὐτοκίνητα τοὺς τραυματίες ἀστυνομικοὺς καὶ κανόνισαν ὥστε τὰ δύο αὐτοκίνητα νὰ κρατοῦν μιὰ ἀπόσταση 50—100 μέτρα, ἀνάμεσα δὲ νὰ βαδίσουν ἀκροβολιστὰ οἱ ἀστυνομικοί. Αὐτὸ ἔγινε μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ ἐλασῖτες δὲν θὰ χτυποῦσαν τὰ ἀγγλικὰ αὐτοκίνητα καὶ ἐὰν ἀκόμη ἀντιλαμβάνονταν τὴν ἔξοδο τῶν ἀστυνομικῶν.

Ι. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ

'Αλλὰ μόλις ξεκίνησαν τὰ αὐτοκίνητα, οἱ ἐλασῖτες ἔρριξαν μιὰ φωτοβολίδα καὶ εἶδαν τὴ διάταξη τῶν ἀστυνομικῶν, ἀμέσως δὲ ἄρχισαν νὰ ρίχνουν χαλάζι ἀπὸ σφαῖρες καὶ χειροβομβίδες καὶ κατὰ τῶν ἀγγλικῶν αὐτοκινήτων ἀκόμη. Ἔτσι τὰ αὐτοκίνητα ἀναπτύξανε ταχύτητα καὶ ἔφυγαν μὲ τοὺς τραυματίες.

'Η θέση τῶν ἀστυνομικῶν ἔγινεν ἐξαιρετικὰ δραματική. Οἱ ἐλασῖτες πυροβολοῦσαν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἀντιπυροβολοῦντες κατευθύνοντο πρὸς διάφορες διευθύνσεις. 'Ο Διοικητὴς Αὐγερινὸς μὲ ἕναν ἀστυφύλακα ἔφθασε στὶς 0.15′ μετὰ τὰ μεσάνυχτα μαχόμενος, στὴν κλινικὴ Λιβανοῦ, ὅπου συγκεντρώθηκαν καὶ 15 ἀκόμη ἀστυνομικοί. 'Εκεῖ ὑπῆρχαν Ἄγγλοι οἱ ὁποῖοι μετέφεραν τὴ δύναμη αὐτὴ τῶν ἀστυνομικῶν στὴ Διεύθυνση. 'Η ὑπόλοιπη δύναμη ποὺ εἶχε φτάσει στὸ 'Ιωσηφόγλειο μετεφέρθη στὴ Διεύθυνση τῆς 'Αστυνομίας στὶς 6-12-1944.

Κατὰ τὴ μάχη τοῦ ΙΑ′ 'Αστυνομικοῦ Τμήματος καὶ τὴ δραματικὴ ἔξοδο τῆς δυνάμεως του σκοτώθηκαν:

1) 'Ο 'Αρχιφύλαξ ΙΑ 6 'Αναγνωστάκης 'Ιωάννης, 2) ὁ ἀστυφύλαξ ΙΑ 69 Τσουκανᾶς 'Ηλίας, 3) ὁ ἀστυφύλαξ ΙΑ 86 Παπαγιώργος 'Ελευθέριος, 4) ὁ ἀστυφύλαξ ΚΒ 15 Παπαϊωάννου Ἄγγελος καὶ 5) ὁ ἀστυφύλαξ ΙΒ 74 Νικολάου Βασίλειος.

'Ετραυματίσθηκαν οἱ: 1) 'Αστυνόμος Β′ Γεώργ. Παπαδόπουλος 'Υποδιοικητής, μὲ τραῦμα διαμπερὲς στὴν κοιλιά, 2) ἀστυφύλαξ Γερασ. Βουτσινᾶς, 3) ἀστυφύλαξ Κ. Πατρινὸς καὶ 4) ἀστυφύλαξ 'Ιωάννης Κοτσιφάκης.

Ἔτσι οἱ κομμουνισταὶ κατώρθωσαν νὰ καταλάβουν τὸ ΙΑ′ 'Αστυνομικὸ Τμῆμα, τὸ ὁποῖο δὲν παρέδωσε τὰ ὅπλα ἀλλὰ μαχόμενο ἔφτασε στὴν ἐλεύθερη ζώνη γιὰ νὰ χρησιμοποιηθῆ στὶς ἐκκαθαριστικὲς ἐπιχειρήσεις ποὺ ἐπακολούθησαν.

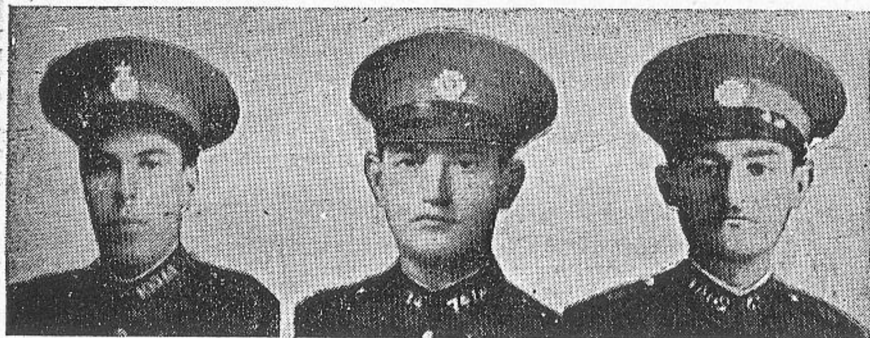

Α. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Οἱ ἀξιωματικοί, οἱ ἀρχιφύλακες καὶ οἱ ἀστυφύλακες ποὺ ἔλαβαν μέρος στὴν ἄμυνα τοῦ ΙΑ′ Τμήματος εἶναι οἱ ἑξῆς, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς φονευθέντας ποὺ ἀναφέραμε πιὸ πάνω.

1) 'Αστυνόμος Α′ 'Αναστάσιος Τσιρώνης, ἀναπληρωτὴς τοῦ 'Υποδιευθυντοῦ τῆς ΣΤ′ 'Υποδιευθύνσεως, 2) Διοικητὴς τοῦ ΙΑ′ Τμήματος 'Αστυνόμος Β′ Π. Αὐγερινός, 3) 'Αστυνόμος Β′ Γεώργ. Παπαδόπουλος, 'Υποδιοικητής, 4) 'Αστυνόμος Γεώργιος Μπέλλης, 'Αξιωματικὸς 'Υποδιευθύνσεως, 5) 'Υπαστυνόμοι Α′ καὶ Β′

Παπασταμόπουλος Γεώργιος, Κων. Τσοῦτσος, Βλάχος Βάϊος, Ψαλλίδας Νικόλαος, Ἀνδριόπουλος Δημ., Λιόγκας Γεώργ. καὶ Τζοῦρος Ἀριστείδης, 6) Ἀρχιφύλακες ΙΑ 3 Μανταφούνης Σπυρίδων, ΙΑ 4 Παπαδημητρίου Ν., ΙΑ 5 Κατσάνης Χρῆ-

Ε. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΣ Β. ΝΙΚΟΛΑΟΥ Η. ΤΣΟΥΚΑΝΑΣ

στος, ΙΑ 8 Τεφὶκ Ν., ΙΑ 9 Παγιατάκης Χαρ., Κ 81 Γεωργακόπουλος Γεώργιος, Κ. 88 Παπατριανταφύλλου Στέφανος, Κ. 91 Κοτσιφάκης Ἰωάνν., Κ. 112 Καραγιώργης Ἀναστ., Κ. 113 Τρίκας Ταξιάρχης, 7) Ὑπαρχιφύλακες ΙΑ 22 Μάγειρος Ἀνδρέας, ΙΑ 23 Δούκας Γεώργιος, ΙΑ 28 Τιμοθέου Σίλβεστρος, Κ. 570 Μανιὸς Γεώργιος, 8) ἀστυφύλακες ΙΑ 32 Δροσούλης Δημήτρ., ΙΑ 33 Καλογερόπουλος Δημήτριος, ΙΑ 35. Ρομπόχος Β., ΙΑ 36 Κατεβάνης Ἀναστάσιος, ΙΑ 39 Τσίγγανος Διον., ΙΑ 40 Λέλλος Β., ΙΑ 41 Χαραλάμπους Ἡρακλῆς, ΙΑ 42 Λύρης Βασίλειος, ΙΑ 50 Βογιατζῆς Παν., ΙΑ 52 Δήμου Γρηγ., ΙΑ 54 Παπαγεωργίου Φώτιος, ΙΑ 56 Ζερβουλέας Ἰωάννης, ΙΑ 58 Παπουτσόπουλος Χρ., ΙΑ 65 Λούπης Χαρ. ΙΑ 66 Μαγκλάρας Κων/νος, ΙΑ 71 Σπανὸς Χρῆστος, ΙΑ 74 Φλέσσας Λυκοῦργος, ΙΑ 75 Κονδύλης Βασίλειος, ΙΑ 77 Σιαδήμας Κων/νος, ΙΑ 78 Καμπούρογλου Ἐμμαν. ΙΑ 79 Βουτσινᾶς Γεράσ., ΙΑ 82 Μηχανὸς Διονύσιος, ΙΑ 84 Πωρότακας Σπυρίδων ΙΑ 87, Καλπάνης Ἀλέξ., ΙΑ 89 Παττᾶς Νικόλαος, ΙΑ 90 Πατρινὸς Κων/νος, ΙΑ 26 Θεοδωρῆς Γεώργιος, ΙΒ 62 Νικολετᾶτος Γερασ., ΙΒ 49 Σωλόπουλος Γ., Χ. 53 Μπιμπῆς Δημήτριος καὶ Κ. 181 Ἑξαδύκτυλος Χαράλαμπος.

Ἀποτελεῖ ἀληθινὸ τίτλο τιμῆς γιὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἀστυνομικούς, καθόσον παρὰ τὸ φριχτὸ ψυχολογικὸ ἐκβιασμό, δὲν σκέφθηκαν μήτε γιὰ μιὰ στιγμὴ νὰ παραδώσουν τὰ ὅπλα, ἀλλ' ἀπεναντίας ἀντιστάθησαν καὶ ὅταν ἐξάντλησαν τὰ πυρομαχικὰ ἔκαναν ἡρωϊκὴ ἔξοδο καὶ διέσωσαν ὄχι μόνον τὸν ὁπλισμὸ ἀλλὰ πρὸ παντὸς τὴν τιμή τους σὰν Ἕλληνες καὶ σὰν ἀστυνομικοί.

(Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Γ'.	ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1955	ΤΕΥΧΟΣ 62ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1955)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
— ΤΟ Β' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

49.—Σημασία τῆς καταλήψεως τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (συνοικίας Πλάκας).
50.—Προετοιμασία τοῦ Τμήματος γιὰ τὴν ἄμυνα κατὰ τῆς ἐπερχομένης ἐπιθέσεως.
51.—Ψυχολογικὴ βία τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἀπειλές.
52.—Ἡ ἐπίθεση, ἡ ἄμυνα καὶ ἡ κατάληψη τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.
53.—Ἡ δολοφονία τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος.
54.—Ποῖοι οἱ ἡρωϊκῶς πολεμήσαντες ποὺ ἐπέζησαν.

* * *

49. Σημασία τῆς καταλήψεως τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (συνοικίας Πλάκας).

Τὸ Β' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα Ἀθηνῶν (συνοικίας Πλάκας) ἀποτελοῦσε γιὰ τοὺς κομμουνιστὰς σοβαρὸ ἐμπόδιο στὴν προώθησή τους πρὸς τὸ κέντρο καὶ στὴν ὁλοκλήρωση τῆς πολιορκίας τοῦ Συντάγματος Μακρυγιάννη τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς.

Τὸ Τμῆμα αὐτὸ εἶναι ἐγκατεστημένο στὴν πλατεῖα Ἁγίας Αἰκατερίνης καὶ βρίσκεται στὸ χῶρο μεταξὺ τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς, τῶν γραφείων τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ καὶ τοῦ Τήματος Μεταγωγῶν (Χωροφυλακῆς) τῆς ὁδοῦ Νικοδήμου.

Δηλαδὴ ἡ θέση του ἦταν ἀνάμεσα σὲ τρία κέντρα Ἐθνικῆς ἀντιστάσεως, ποὺ οἱ κομμουνισταὶ ἤθελαν μὲ κάθε τρόπο νὰ ἐξουδετερώσουν καὶ ἤξευραν ὅτι στὰ κέντρα αὐτὰ θὰ εὕρισκαν σοβαρώτατη ἀντίσταση, καὶ θὰ πολεμοῦσαν σκληρά.

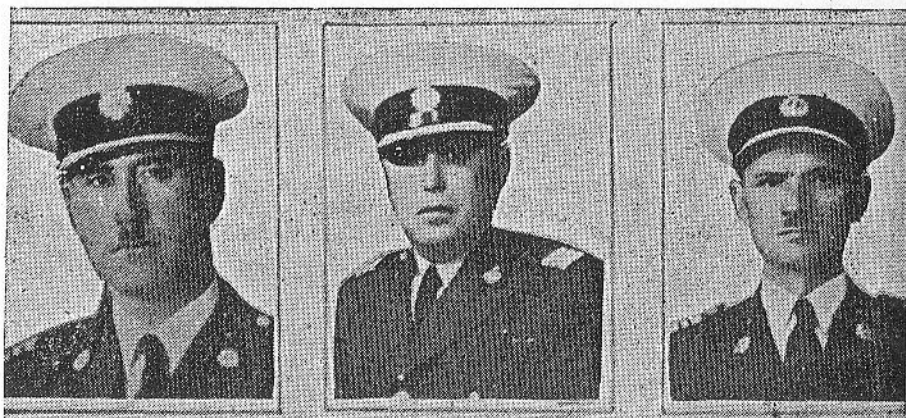
Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ πέσῃ πρῶτα τὸ Ἀστυνομικὸ αὐτὸ Τμῆμα, ποὺ θὰ μποροῦσε ἐνδεχομένως νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μέσον ἐπαφῆς μεταξὺ τῶν τριῶν αὐτῶν σημαντικῶν ἐχθρῶν τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος.

Γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἡ ἐπίθεση ἐναντίον τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ἄρχισε λίγο ἐνωρίτερα, παρὰ ἡ ἐπίθεση ἐναντίον τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς καὶ τοῦ Τμήμ. Μεταγωγῶν. Τὸ κτίριο ὅπου ἐστεγάζετο τὸ Β' Τμῆμα ἦταν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως μειονεκτικό, γιατὶ ἐξετίθετο στὰ πυρὰ τῶν ἀντιπάλων του ἀπὸ διάφορα ὑπερκείμενα κτίρια καὶ ἰδίως ἀπὸ τοὺς οἰκίσκους καὶ τὰ σπήλαια τῆς συνοικίας Ἀναφιώτικα, τῆς ὁποίας ἡ φυσικὴ θέση εἶναι πολὺ ψηλότερα καὶ στὴν ὁποία οἱ στασιασταὶ εἶχαν φτιάξει ἀπὸ ἐνωρίτερα κατάλληλες ὀχυρώσεις γιὰ τὴν ἐπίθεση.

Βέβαια πάνω στὴν Ἀκρόπολη εἶχαν σταθμεύσει Ἄγγλοι ἀλεξιπτωτισταί, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ δὲν μποροῦσαν νὰ βλέπουν τὶ γινόταν στὴν Πλάκα, ποὺ βρίσκεται στοὺς πρόποδες τοῦ Βράχου τῆς Ἀκροπόλεως· ἄλλωστε εἶχαν καὶ ὡρισμένο προορισμό, τὴ φύλαξη δηλ. τῶν μνημείων τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ὄχι τὴν ἐπίθεση κατὰ τῶν ἐλασιτῶν.

50. Προετοιμασία τοῦ Τμήματος γιὰ τὴν ἄμυνα κατὰ τῆς ἐπερχομένης ἐπιθέσεως.

Ἤδη ἀπὸ τῆς 4 καὶ 5 Δεκεμβρίου οἱ κομμουνισταὶ ἄρχισαν τὴν ἐπίθεση κατὰ τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων τῶν Ἀθηνῶν καὶ αὐτὸ τὸ γνώριζαν οἱ ἀξιωματικοὶ

† Σ. ΚΟΜΨΑΣ † Ι. ΖΑΡΟΥΛΗΣ † Γ. ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΟΣ

καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος αὐτοῦ Ἀστυνόμος Α' Ἰωάν. Ζαρούλης, μὲ τοὺς Ὑποδιοικητάς του, Ἀστυνόμους Β', Κομψᾶν Σπυρίδωνα καὶ Μακροθύμιον Γεώργιον καθὼς καὶ τὸν Διοικητὴν τοῦ Β' Παραρτήματος Ἀσφαλείας Ἀστυνόμον Β' Κων)νον Πήλιαν καὶ τὸν Ὑγειον. Ἀξιωματικὸν Δ/ντὴν Β' τάξεως κ. Ἀντώνιον Λάσκαρην, σὲ μιὰ σύσκεψη ποὺ ἔκαναν, πῆραν τὴν ἀπόφαση ν' ἀντισταθοῦν στὴν ἐπερχόμενη κομμουνιστικὴ ἐπίθεση, προπαρασκευάζοντας ἀμέσως ἀποτελεσματικὴ ἄμυνα.

Ὡς πρῶτο μέτρο ἀσφαλείας τοῦ οἰκήματος ἐλήφθη ἡ κατάλληλη ἀπομάκρυνση τῶν ὀλίγων ἀστυνομικῶν, ποὺ κατὰ τὶς πληροφορίες των μποροῦσαν νὰ λιποψυχίσουν ἢ νὰ μὴ ἐκτελέσουν τὸ καθῆκον τους. Ἔτσι ἀμέσως οἱ ἀστυνομικοὶ αὐτοὶ τοπο-

θετήθηκαν σὲ ὑπηρεσίες ἢ φρουρὲς ἔξω ἀπὸ τὸ οἴκημα (π.χ. στὴ φρουρὰ τοῦ μονοπωλίου, στὰ ταμεῖα κλπ.).

Κατόπιν ἐτακτοποιήθηκαν οἱ πολεμίστρες, στὶς ὁποῖες ἐτοποθετήθησαν οἱ πιὸ θαρραλέοι ἀστυνομικοὶ μὲ τὰ αὐτόματα ὅπλα. Γενικά, οἱ ἀπομείναντες στὸ Τμῆμα ἀστυνομικοὶ ἦσαν ὅλοι ἀλληλέγγυοι καὶ εἶχαν πάρει τὴν ἀπόφαση νὰ μὴ παραδώσουν μὲ κανένα τρόπο τὰ ὅπλα, καίτοι γνώριζαν ὅτι ἡ θέση τους ἦταν μειονεκτικὴ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως τοποθεσίας καὶ ἀπὸ ἀπόψεως δυνάμεως καὶ ὁπλισμοῦ.

51. Ψυχολογικὴ βία τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἀπειλές.

'Απὸ τὸ ἀπόγευμα τῆς 5 Δεκεμβρίου 1944, οἱ προπαρασκευὲς τῶν κομμουνιστῶν γιὰ τὴν ἐπίθεση κατὰ τοῦ Β' Τμήματος εἶχαν τελειώσει. Κατὰ τὶς πληροφορίες τῆς 'Αστυνομίας, ἡ δύναμη τῶν κομμουνιστῶν ποὺ διετέθη γιὰ τὴν ἐπίθεση κατὰ τοῦ Β' Τμήματος ἀπετελεῖτο ἀπὸ δύο τάγματα ἐλασιτῶν, τῶν συνοικισμῶν Βύρωνος, Νέας 'Ελβετίας καὶ Γούβας, μὲ ἐνίσχυση τοῦ ἐφεδρικοῦ ΕΛΑΣ τῆς συνοικίας Πλάκας. Δηλαδὴ ἐν συνόλῳ εἶχε διατεθῆ δύναμη 1500 ἀνδρῶν, μὲ ἄφθονα ὅπλα καὶ πυρομαχικά, μὲ ὅλμους, χειροβομβίδες καὶ βαρειὰ πολυβόλα, ποὺ εἶχαν ἐγκατασταθῆ σὲ ὑπερκείμενα τοῦ 'Αστυνομικοῦ οἰκήματος σπίτια. Τὸ Διοικητήριο τῶν ἐπιτιθεμένων εἶχε ἐγκατασταθῆ στὴ Γυναικολογικὴ Κλινικὴ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κυδαθηναίων 16 τοῦ ἰατροῦ Ν. Νικολακοπούλου, ποὺ ἦταν κατὰ τὶς πληροφορίες τῆς 'Αστυνομίας ταγματάρχης τοῦ ΕΛΑΣ. Στὴν ταράτσα μάλιστα τῆς κλινικῆς αὐτῆς, ποὺ ἔβλεπε κατ' εὐθεῖαν στὸ Β' Τμῆμα, εἶχαν ἐγκατασταθῆ μυδραλιοβόλα καὶ ὁπλοπολυβόλα.

Τὸ Β' 'Αστυνομικὸ Τμῆμα ἦταν ἀπὸ τὰ Τμήματα ἐκεῖνα ποὺ εἶχαν σὲ λειτουργία τὸ τηλέφωνο καὶ μποροῦσε νὰ ἐπικοινωνῇ μὲ τὴν 'Αστυν. Διεύθυνση καὶ μὲ τὶς γειτονικὲς κρατικὲς ὑπηρεσίες. Τὸ τηλέφωνο ὅμως αὐτὸ ἀπετέλεσε μέσο γιὰ τὴν ἄσκηση ψυχολογικῆς βίας τῶν ἀστυνομικῶν, γιατὶ συνεχῶς ἐκαλοῦντο σ' αὐτὸ ὁ Διοικητὴς καὶ οἱ 'Αξιωματικοὶ ἀπὸ τὴν Κλινικὴ Νικολακοπούλου καὶ

† Σ. ΠΟΤΑΚΗΣ

† Κ. ΠΗΛΙΑΣ

† Θ. ΜΑΡΚΟΥ

ἐγίνετο προσπάθεια πότε μὲ δελεαστικὲς προτάσεις καὶ πότε μὲ ἀπειλὲς νὰ παραδοθῆ τὸ Τμῆμα καὶ ὁ ὁπλισμός του. Οἱ ἀστυνομικοὶ ὅμως ἀπαντοῦσαν σταθερά, ὅτι στὴν τυχὸν ἐπίθεση θ' ἀμυνθοῦν καὶ ὅτι δὲν πρόκειται νὰ παραδώ-

σουν ποτέ τους ὅπλα ποὺ τοὺς ἐνεπιστεύθη ἡ Πατρίς. Εἶχε ληφθῆ ὁριστικὴ ἀπόφαση γιὰ τὴν ἄμυνα, παρ' ὅλο ὅτι ἡ δύναμη τοῦ Τμήματος σὲ ἄνδρες καὶ σὲ πολεμικὸ ὑλικὸ ἦταν δυσανάλογα μικρή, ἔναντι τῆς δυνάμεως τῶν κομμουνιστῶν. Γι' αὐτὸ ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἀείμνηστος Ἀστυνόμος Α' Ἰωάννης Ζαρούλης, ἐζήτησε ἐπανειλημμένως ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση ν' ἀποστείλη ἐνίσχυση σὲ ἄνδρες καὶ σὲ πολεμικὸ ὑλικό, ὥστε νὰ καταστῆ δυνατὸν ν' ἀντιμετωπισθοῦν ἐπιτυχῶς οἱ ἐπιτιθέμενοι. Δυστυχῶς παρὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως δὲν κατέστη δυνατὸ νὰ σταλῆ καμμία ἀπολύτως ἐνίσχυση. Οἱ διοικοῦντες μάλιστα τὸ Τμῆμα ἐσκέφθησαν ὅπως, ἀφοῦ ἀντισταθοῦν κατὰ τῶν κομμουνιστῶν σθεναρῶς, ἐὰν μὲν τοὺς καταβάλουν νὰ συνεχίσουν κατέχοντες τὸ Τμῆμα ἐρχόμενοι μάλιστα σὲ ἐπικοινωνία μὲ τὸ Σύνταγμα Χωρ/κῆς Μακρυγιάννη, μὲ τὸ Τμῆμα Μεταγωγῶν καὶ τὸ Α' Σῶμα Στρατοῦ, γιὰ τὸ συντονισμὸ τῶν ἐνεργειῶν. Ἐὰν ὅμως παρ' ἐλπίδα ἐξαντληθοῦν τὰ πυρομαχικά, νὰ γίνῃ ἔξοδος τῶν πολιορκημένων ἀστυνομικῶν πρὸς τὴν πύλην Ἀδριανοῦ, ὁπότε οἱ ἀπώλειες σὲ ἔμψυχο ὑλικὸ θὰ ἦταν κατὰ πολὺ μικρότερες, ἀπὸ κεῖνες ποὺ θὰ ἐπακολουθοῦσαν τὴν κατάληψη τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, ὅπως καὶ ἔγινε.

Ὁ Ὑγειονομικὸς μάλιστα ἀξιωματικός, Ἀστυν. Δ/ντὴς Β' κ. Ἀντώνιος Λάσκαρης κατώρθωσε καὶ μετέβη εἰς Ἀστυν. Δ/νσιν, ὅπου ἀνέφερε προφορικῶς πάντα ταῦτα καὶ ζήτησε τὴν ἐνίσχυση τοῦ Τμήματος ἢ ἄλλως τὴν ἔγκριση ἐξόδου τῶν πολιορκουμένων, πλὴν μήτε ἐνίσχυση, μήτε ἔγκριση ἐξόδου ἐδόθη. Ἔτσι ὁ κ. Λάσκαρης ἐπέστρεψε στὸ Β' Τμῆμα, ὅπου καὶ παρέμεινε μετὰ τῶν ἄλλων ἡρωϊκῶν μαχητῶν.

Ἡ νύχτα τῆς 5 πρὸς 6 Δεκεμβρίου πέρασε μὲ ἐλάχιστες ἀψιμαχίες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ὅμως ἐγίνετο φανερὸ ὅτι οἱ κομμουνισταὶ περιέσφιγγαν περισσότερο τὸν κλοιὸ γύρω ἀπὸ τὸ Τμῆμα. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἔμειναν ἄγρυπνοι στὶς θέσεις τους, ἀπὸ τὸ Διοικητὴ μέχρι τὸν τελευταῖο ἀστυφύλακα, περιμένοντας τὴν ἔναρξη τῆς ἐπιθέσεως καὶ μὴ ἐπηρεαζόμενοι ἀπὸ τὰ χωνιά, ποὺ τοὺς καλοῦσαν νὰ παραδώσουν τὰ ὅπλα, μὲ ὑποσχέσεις ὅτι θὰ τοὺς ἀφήσουν ἐλεύθερους κατόπιν. Μήτε καὶ τὰ τηλεφωνικὰ τελεσίγραφα, ποὺ ἐγίνοντο στὸ Διοικητὴ καὶ ποὺ ὥριζαν ὥρα παραδόσεως, μπόρεσαν νὰ κάμψουν τὸ ἐθνικὸ φρόνημα τῶν ἀστυνομικῶν.

52. Ἡ ἐπίθεση, ἡ ἄμυνα καὶ ἡ κατάληψη τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

Ἔτσι ξημέρωσε ἡ 6 Δεκεμβρίου, ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Στὶς 5.45' ἀκριβῶς ἄρχισε ἡ ἐπίθεση, πρὶν ἀκόμη καλὰ-καλὰ χαράξῃ. Ἡ ἐπίθεση ὑπῆρξε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἐντονωτάτη. Τὸ θέαμα ποὺ παρουσίαζε ὅλη ἡ περιοχὴ γύρω ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα, ἦταν καταπληκτικό. Ἀπὸ τὴν ὁδὸ Ἀδριανοῦ, ἀπὸ τὴ μικρὴ πλατεῖα τῆς ὁδοῦ Τριπόδων, ἀπὸ τὰ σπίτια ποὺ ἦσαν ἀπέναντι στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, ἀπὸ τὰ Ἀναφιώτικα, ἑκατοντάδες ἐλασῖτες ἔβαλλαν συνεχῶς, μὲ ντουφέκια, μὲ περίστροφα, μὲ αὐτόματα, μὲ πολυβόλα, μὲ χειροβομβίδες καὶ μὲ ὅλμους. Γυναῖκες καὶ παιδιὰ ποὺ εἶχαν μὲ τὴ βία ἐπιστρατευθῆ, ἀνεφοδίαζαν διαρκῶς μὲ πυρομαχικὰ τοὺς κομμουνιστάς.

Ἀλλὰ καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ἀπαντοῦσαν μὲ πεῖσμα. Στὶς 10 ἡ ὥρα ἡ ἐπίθεση εἶχε πάρει τρομακτικὴ ἔκταση. Οἱ κομμουνισταὶ βλέποντας πὼς δὲν μπόρεσαν ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ νὰ καταλάβουν τὸ Τμῆμα, ἄρχισαν καταιγιστικὸ πῦρ ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, χρησιμοποιοῦντες πολλὲς χειροβομβίδες καὶ βαρειὰ πολυβόλα, ποὺ ἔκαναν ὁλόκληρο τὸ οἴκημα τοῦ Τμήματος νὰ σείεται κυριολεκτικά. Ἕνας ὅλμος ἐξερράγη στὴν εἴσοδο τοῦ Τμήματος καὶ ἔκανε καταστροφὴ μεγάλη. Φιάλες μὲ βενζίνη σὲ μεγάλη ποσότητα καὶ ἄλλες χειροποίητες βόμβες μὲ ἐκρηκτικὲς ὕλες ποὺ εἶχαν ἀνάψει, ἔδιναν τραγικὴ ἐντύπωση τῆς καταστάσεως. Παρ' ὅλα αὐτά, ὅλοι οἱ ὑπάλ-

λήλοι μὲ πεῖσμα καὶ θάρρος κρατοῦσαν τὶς θέσεις τους. 'Ο 'Αρχιφύλαξ 'Ιωάννης Μπαμπέτας εἶχε ἀναλάβει τὸ γέμισμα τῶν γεμιστήρων τῶν αὐτομάτων, ὁ δὲ ἰατρὸς κ. Λάσκαρης γιὰ νὰ μὴ ἐλαττωθῇ ἔστω καὶ κατὰ ἕνα ἡ δύναμη τῶν μαχητῶν ἀστυνομικῶν μετέφερε τοὺς γεμιστῆρες στὶς θέσεις τῶν αὐτομάτων καὶ ἐνεψύχωνε ὅλους νὰ ἀντισταθοῦν ἐπίμονα, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι δὲν θὰ ἐβράδυνε νὰ ἔλθῃ ἐνίσχυση ἀπὸ ἔξω. Ἔτσι βάσταξε ἡ μάχη μέχρι τὶς 10, δηλαδὴ 4 καὶ πλέον ὧρες χωρὶς νὰ ὑπάρξῃ καμμία ἀπώλεια σὲ ἀστυνομικούς, ἐνῷ οἱ κομμουνισταὶ εἶχαν ἀρκετοὺς νεκροὺς καὶ τραυματίες. Στὶς 10.15' ὁ 'Αρχιφύλαξ Μπαμπέτας χορηγητὴς τῶν πυρομαχικῶν, ἀνέφερε ὅτι τὰ φυσίγγια τῶν αὐτομάτων ἐξηντλήθησαν καὶ ὅτι μόνον 60 ὑπῆρχαν πλέον. Κείνη τὴ στιγμὴ ἐτραυματίσθη ὁ πρῶτος ἀστυφύλαξ Β. 78 Δούκας Γεώργιος καὶ ἀμέσως μετὰ λίγη ὥρα ὁ ἀστυφύλαξ Β. 102 Γεωργόπουλος Χρῆστος. 'Ενῷ ὁ ἰατρὸς κ. Λάσκαρης ἐπέδενε τὰ τραύματα τῶν ἀστυφυλάκων τούτων, χειροβομβίδα ποὺ ἐρρίφθη μέσα στὸ Τμῆμα ἐξερράγη καὶ ἐτραυμάτισε θανάσιμα τὸν 'Αρχιφύλακα Μάρκου Θεόδωρον καὶ ἐλαφρότερα τὸν 'Αρχιφύλακα Κ. 129 Γεωργίου Παναγιώτην. 'Ο ἰατρὸς Λάσκαρης ἐπελήφθη τοῦ ἔργου του, ἐνῷ ἡ ἐπίθεση τῶν ἐλασιτῶν ἐγίνετο ἐντονώτερη καὶ τὰ πυρομαχικὰ τῶν ἀμυνομένων ἐξηντλήθησαν τελείως, εἰς τρόπον ὥστε οὗτοι νὰ εὑρεθοῦν ἄοπλοι πλέον, σὲ ἐξαιρετικὰ μειονεκτικὴ θέση, γιατὶ καμμιὰ ἐνίσχυση δὲν ἔφθασε στὸ Τμῆμα. Στὶς 11 ἡ ὥρα τὰ πυρὰ τοῦ Τμήματος ἐσίγησαν σχεδὸν τελείως, ἐνῷ τὰ πυρὰ τῶν κομμουνιστῶν ἐξακολουθοῦσαν ἔντονα. 'Ο Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἀείμνηστος Ζαρούλης βλέποντας ὅτι θὰ ἐθυσιάζοντο οἱ ἀστυφύλακες πέφτοντας στὰ χέρια τῶν κομμουνιστῶν, ἐπεκοινώνησε τηλεφωνικῶς μὲ τὸ Α' Σῶμα Στρατοῦ, ἀνέφερε στὸ Διοικητὴ αὐτοῦ τὴν κατάσταση καὶ ἐζήτησε ὅπως ἐγκριθῇ ἵνα μὲ ἔξοδον οἱ ἀστυνομικοὶ καταφύγουν στὸ οἴκημα τοῦ Σώματος. 'Η αἴτησις ἀπερρίφθη. Κατὰ τὴ διάρκεια ὅμως τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Τμήματος, ὁ 'Υπαστυνόμος Σοῦπος Γεώργιος, ὁ ὁποῖος διέκειτο ὡς διεπιστώθη ἐκ τῶν ὑστέρων εὐμενῶς πρὸς τοὺς κομμουνιστάς, ἐπεκοινώνησε μὲ τὸν ἰατρὸ Νικολακόπουλο καὶ κατόπιν βγῆκε ἀπὸ τὸ Τμῆμα καὶ πῆγε στὴν κλινικὴ τούτου. Ὕστερα ἀπὸ λίγο ξαναγύρισε συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν ἰατρὸ Νικολακόπουλο, ἕνα ὑπολοχαγὸ τοῦ ΕΛΑΣ, δύο ἐλασῖτες μὲ στολὴ καὶ ἕναν μὲ πολιτικά. Μαζί τους ἦταν καὶ ὁ 'Υπαρχιφύλαξ Β. 14 Βασιλάκης Κων/νος ποὺ εἶχε προσχωρήσει σ' αὐτούς. Σὲ λίγο μπῆκαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐλασῖτες. Κατὰ τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἐπεκράτησε πλήρης σύγχυσις. 'Ο ἡρωϊκὸς διοικητὴς τοῦ Τμήματος Ζαρούλης, ὄρθιος στὸ κλιμακοστάσιο, ἐφώναζε πρὸς τοὺς ἄνδρας του νὰ ἀμυνθοῦν μέχρις ἐσχάτων. 'Αλλ' ἦτο πλέον ἀργά, γιατὶ πολυάριθμοι πάνοπλοι στασιασταὶ ἔμπαιναν διαρκῶς ἀπὸ τὴν ἀνοικτὴ πλέον πόρτα στὸ ἀστυνομικὸ κατάστημα καὶ ἀφώπλιζαν τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλο τοὺς ἀστυφύλακες καὶ τοὺς ἀξιωματικούς των, ποὺ δὲν εἶχαν ἄλλως τε πιὰ φυσίγγια.

Α. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

'Ο κατακτητὴς κομμουνιστὴς ἰατρὸς Νικολακόπουλος συνήντησε τὸν ὑγειονομικὸ ἀξιωματικὸ κ. Λάσκαρη καὶ τὸν κατέκρινε αὐστηρὰ γιατὶ ὡς γιατρὸς δὲν προσπάθησε νὰ μεταπείσῃ τοὺς μαχητὰς τοῦ Τμήματος νὰ τὸ παραδώσουν χωρὶς αἱματοχυσία, ὅπως κατ' ἐπανάληψη τοῦ ἐπρότεινε ἀπὸ τηλεφώνου, τόσον αὐτὸς ὁ

ἴδιος ὅσο καὶ ὁ ταγματάρχης τοῦ ΕΛΑΣ ποὺ διηύθυνε τὴν ἐπιχείρηση κατὰ τοῦ Τμήματος

Οἱ τραυματίαι ἀστυνομικοὶ μετεφέρθησαν στὴν κλινικὴ τοῦ Νικολακοπούλου, ὅπου ὑπῆρχαν καὶ πολλοὶ τραυματίαι κομμουνισταί, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ κ. Λάσκαρης προσέφερε ὑγειονομικὴ περίθαλψη προσδέσας τὰ τραύματά τους.Στὴν ἴδια Κλινικὴ μετεφέρθησαν καὶ οἱ συλληφθέντες ἀστυνομικοί, ἤτοι ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος Ἰωάννης Ζαρούλης, οἱ Ἀστυνόμοι Β' Κομψᾶς, Μακροθύμιος καὶ Πήλιας, ὁ Ὑπαστυνόμος Ποτάκης Στ., καθὼς καὶ οἱ Ἀρχιφύλακες καὶ οἱ ἀστυφύλακες. Στὴν Κλινικὴ ἕνας ὑπολοχαγὸς τοῦ ΕΛΑΣ διέταξε νὰ τεθοῦν ὅλοι οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπὸ περιορισμόν, γιατὶ ὅπως εἶπε ἔξω ἐξακολουθοῦσε ἡ μάχη μεταξὺ τῶν ἐλασιτῶν καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Τμήματος Μεταγωγῶν.

Ἀργότερα ὁ κομμουνιστὴς ἰατρὸς Νικολακόπουλος ἐπέτρεψε στὸν Ὑγειονομικὸ Ἀξιωματικὸ κ. Λάσκαρη νὰ φροντίσῃ γιὰ τὴ μεταφορὰ τῶν τραυματιῶν ἀστυνομικῶν καὶ κομμουνιστῶν ἀκόμη σὲ Νοσοκομεῖα. Βρέθηκε ἕνα ἀγοραῖο αὐτοκίνητο ὅπου τοποθέτησε τοὺς τραυματίας, ἀλλὰ δὲ μπόρεσε νὰ τοὺς μεταφέρῃ γιατὶ ἐβάλλετο καὶ ἔτσι γύρισε πάλι στὴν κλινική, ὅπου στὶς 16.15' ὑπέκυψε στὰ τραύματά του ὁ Ἀρχιφύλαξ Μάρκου.

Στὶς 7 τὸ ἀπόγευμα, κατόπιν συνεννοήσεων τοῦ κ. Λάσκαρη, ἔφτασε στὴν κλινικὴ τοῦ Νικολακοπούλου ἀσθενοφόρο Ἀγγλικὸ αὐτοκίνητο ποὺ παρέλαβε τοὺς τραυματίες ἀστυνομικοὺς καὶ ἐλασῖτες σὲ δύο διαδρομές.

Τὸ περίεργο εἶναι ὅτι ὁ ἐπικεφαλῆς Ἄγγλος τοῦ νοσοκομειακοῦ αὐτοκινήτου δὲν ἐδέχετο νὰ παραλάβῃ καὶ τὸν κ. Λάσκαρη, διότι ὅπως ἔλεγε εἶχε ἐντολὴ νὰ πάρῃ μόνο τραυματίες, ὁ δὲ κ. Λάσκαρης καίτοι ἰατρός, εἶχε τὴν ἀτυχία γιὰ τὴν περίσταση ἐκείνη νὰ μὴ τραυματισθῇ. Ἐν τούτοις ἀκολουθήσας τὴν τεχνικὴ τοῦ Δουρείου ἵππου κατώρθωσε νὰ φθάσῃ στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση, ἀφοῦ πρῶτα ἀόρατος συνώδευσε τοὺς τραυματίας καὶ τοὺς παρέδωσε στὸν Εὐαγγελισμό.

53. Ἡ δολοφονία τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος.

Οἱ συλληφθέντες ἀστυνομικοὶ ἀφοῦ ἐκρατήθησαν ἐπὶ ὥραν περίπου στὴν κλινικὴ τοῦ Νικολακοπούλου, παρελήφθησαν κατόπιν ἀπὸ ὁμάδα ἐλασιτῶν γιὰ τὴν μεταφορά τους στὸν τόπο τῶν μαρτυρίων καὶ τῆς δολοφονίας των. Ἔτσι τὶς μεταμεσημβρινὲς ὧρες τῆς Τετάρτης, 6 Δεκεμβρίου, οἱ περίοικοι τῆς Πλάκας ποὺ παρακολουθοῦσαν ἀπὸ τὰ ξημερώματα μὲ ἀληθινὴ ἀγωνία τὴ σκληρὴ μάχη γύρω ἀπὸ τὸ Τμῆμα, εἶδαν μιὰ ὀχλοκρατικὴ πομπὴ νὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὸ κτίριο τῆς κλινικῆς τοῦ Ἰατροῦ Νικολακοπούλου. Ἦσαν οἱ αἰχμάλωτοι ἀξιωματικοὶ καὶ ἄνδρες τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, ποὺ παρὰ πᾶσα ἔννοια καὶ παρὰ τοὺς κανόνες τοῦ πολέμου, ἀντὶ νὰ τύχουν σεβασμοῦ, γιατὶ ἀκριβῶς πολέμησαν σὰν ἥρωες, ὑπέστησαν ἀφόρητους ἐξευτελισμοὺς καὶ μαρτύρια. Ἡ συνοδεία τῶν ἐλασιτῶν ἔχοντας στὸ κέντρο τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς ἀστυφύλακες, τοὺς ὁποίους εἶχαν ὑποχρεώσει νὰ κρατοῦν τὰ χέρια τους δεμένα πίσω ἀπὸ τὰ κεφάλια τους καὶ νὰ βαδίζουν στὴ στάση αὐτὴ σ' ὅλη τὴ διαδρομή, τοὺς περιέφεραν στὴ συνοικία Ψυρρῆ, στὰ Σφαγεῖα, στὸ Νέο Κόσμο,στὴ Γούβα, στὸν Ὑμηττό, καὶ τελικὰ ἔφθασαν στὸν 5ο τομέα Ἡλιουπόλεως καὶ τοὺς φυλάκισαν σὲ μιὰ ἔπαυλη Τζερτούλια ποὺ βρίσκεται στὴν ἄκρη τοῦ συνοικισμοῦ. Σ' ὅλη αὐτὴ τὴ διαδρομή, γύρω στοὺς αἰχμαλώτους αὐτούς, στοὺς ἡρωϊκοὺς μάρτυρες ἀστυνομικούς, πολυάριθμοι ἐλασῖτες εἶχαν τὰ ὅπλα τους προτεταμένα καὶ ἐκράδαιναν οὐρλιάζοντες μὲ ὑπερηφάνεια σπαθιά, ρόπαλα καὶ μαχαίρια.

Ὑπῆρχαν ἀξιόπιστοι μάρτυρες, κάτοικοι τοῦ Ψυρρῆ, ποὺ βεβαίωναν ὅτι κατὰ τὸ μικρὸ χρονικὸ διάστημα, ποὺ ἔζησαν ἀκόμη, οἱ ἥρωες αὐτοὶ ὑπέστησαν παντὸς εἴδους ψυχικὰ καὶ σωματικὰ βασανιστήρια, μέχρις ὅτου γίνῃ ἡ δολοφονία τους ὑπὸ

συνθῆκες ἀπερίγραπτης ἀγριότητος. Ὅσοι ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς αὐτοὺς εἶχαν χρυσᾶ δόντια πρὶν ἀκόμα δολοφονηθοῦν τοὺς τὰ ἔβγαλαν μὲ τανάλια καὶ μὲ μαχαίρια οἱ ἀπαίσιοι ἐγκληματίαι, οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἰσχυρίσθησαν ὅτι δὲν πιστεύουν στὸ χρυσάφι.

Στὴν Ἡλιούπολη, στὶς 7 τοῦ Δεκέμβρη, τοὺς δίκασε ἕνα δῆθεν λαϊκὸ δικαστήριο, στὸ ὁποῖο μετεῖχαν καὶ τρεῖς κατάπτυστοι προδότες ἀστυνομικοί, ποὺ ὑπηρετοῦσαν στὸ Β′ Τμῆμα, ὁ Ἀνθυπαστυνόμος Κόλιας Ἀλέξανδρος, ὁ ἀστυφύλαξ Β. 50 Βερσῆς Δημήτριος καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Β. 34 Μπαμπάτσικος Θεόδωρος.

Ἀφοῦ βγῆκε ἡ ἀπόφαση τὴν 20ὴ ὥρα, μετέφεραν σὲ μικρὴ ἀπόσταση τὸν Διοικητὴ Ἰωάννη Ζαρούλη καὶ τοὺς Ἀστυνόμους Κομψᾶν, Μακροθύμιο καὶ Πήλια, τοὺς ὁποίους ἔδεσαν στὴ σειρὰ καὶ τοὺς ἐγάζωσαν μὲ μανία μὲ τὰ πολυβόλα τους. Τὸ ἄλλο πρωῒ ἐξετελέσθησαν καὶ οἱ Ὑπαστυνόμοι Β′ Ποτάκης Σταῦρος, Ἀρχιφύλαξ Γ. Σκούρας καὶ Γ. Καλογερόπουλος καὶ οἱ ἀστυφύλακες Ἰωάννης Κουλιανὸς καὶ Εὐστ. Ξανθός.

54. Ποῖοι οἱ ἡρωϊκῶς πολεμήσαντες ποὺ ἐπέζησαν.

Ἀπὸ τοὺς ἡρωϊκοὺς μαχητὰς ἐπέζησαν ὁ Ὑγειονομικὸς Ἀξιωματικός, Διευθυντὴς Β′ κ. Ἀντώνιος Λάσκαρης, ὁ Ὑπαστυνόμος Β′ κ. Βασίλειος Καραχάλιος, ὁ Ἀρχιφύλαξ Κ. 126 Ἀναγνώστου Ἐπαμεινώνδας, ὁ Ἀρχιφύλαξ Κ. 129

Π. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Β. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ

Ν. ΠΟΛΙΤΗΣ

Γεωργίου Παναγιώτης, ὁ Ὑπαρχιφύλαξ Γ. Βασιλόπουλος, ὁ ἀστυφύλαξ Κ. 396 Πολίτης Νικόλαος, ὁ ἀστυφύλαξ Μεντογιάννης Δημήτριος, ὁ ἀστυφύλαξ Κυμπερόπουλος Γεώργιος, ὁ ἀστυφύλαξ Νικολαΐδης Θεμιστοκλῆς, ὁ ἀστυφύλαξ Γεωργόπουλος Χρῆστος καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Δούκας Γεώργιος.

Ὅλοι αὐτοί, πλὴν τοῦ κ. Λάσκαρη ὅστις ἐσώθη ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω ἀναφερθείσας συνθήκας, κατώρθωσαν κατὰ τὴν πρώτη στιγμὴ τῆς συγχύσεως καὶ τῆς λεηλασίας ποὺ ἀκολούθησε τὴν εἴσοδο τῶν ἐλασιτῶν στὸ Τμῆμα νὰ διαφύγουν. Εἰς ὅλους αὐτοὺς ὀφείλεται ἠθικὴ ἀναγνώριση καὶ εὐγνωμοσύνη, διότι ἀπέδειξαν ὅτι ἡ Ἀστυνομία Πόλεων δὲν ἀπεμπολεῖ τὰ Ἐθνικὰ ἰδεώδη καὶ εἶναι σὲ θέση ὁποτεδήποτε χρειασθῆ νὰ χρησιμοποιῆ τὸν ὁπλισμὸ τοῦ Κράτους, γιὰ τὴν ἀναχαίτιση παντὸς ἐγκληματίου.

Βέβαια ἐκ τῶν ὑστέρων διετυπώθη ἡ ἄποψη, ὅτι θὰ μποροῦσε καὶ θὰ ἔπρεπε

νὰ μὴ ἀφεθῇ χωρὶς ἐνίσχυση τὸ Β' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα ἀπὸ μέρους τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, ὅπου ὑπῆρχε κατὰ τὴν 6 Δεκεμβρίου ἀρκετὴ δύναμη ἀστυνομικῶν ποὺ ἠμποροῦσε νὰ κτυπήσῃ τοὺς κομμουνιστὰς ἀπὸ τὰ πλάγια, δηλαδὴ ἀπὸ τὰς παρόδους τῆς πλευρᾶς τῆς πύλης τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ ἔτσι νὰ δώσῃ εὐκαιρία στοὺς μαχητὰς νὰ κάνουν ἔξοδο ἀπὸ τὸ Τμῆμα χωρὶς ἀπώλειες ἢ καὶ νὰ δημιουργήσῃ ἐλεύθερη δίοδο, ὁπότε ἀσφαλῶς θὰ παρέμενε στὰ χέρια τῆς Κυβερνήσεως ἡ περιοχὴ ἐκείνη, μὲ τὰ κέντρα ἀντιστάσεως τοῦ Μακρυγιάννη καὶ τοῦ Αου Σώματος Στρατοῦ.

(Συνεχίζεται)

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1956)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
— ΤΟ Η' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

55.—Ἡ θέση τοῦ οἰκήματος τοῦ Η' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Ἀχαρνῶν).

56.—Πολιορκία τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς ἐλασῖτες καὶ ἐπίθεση ἐναντίον του.

57.—Κατάληψη τοῦ Τμήματος, ἀπαγωγὴ καὶ δολοφονία τῶν ἀστυνομικῶν.

58.—Ποῖοι ἀστυνομικοὶ ἐπέδειξαν ἐξαίρετον ἡρωϊσμὸν καὶ αὐτοθυσίαν.

***

55. Ἡ θέση τοῦ οἰκήματος τοῦ Η' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Ἀχαρνῶν).

Τὸ οἴκημα τοῦ Η' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος βρίσκεται στὴ συνοικία Ἀχαρνῶν καὶ ἀκριβῶς στὴν ὁδὸ Μαυρογένους 9, ποὺ εἶναι πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν κοντὰ στὴν Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος.

Τὸ οἴκημα εἶναι διώροφο καὶ γύρω του ὑπάρχουν πολλὲς πολυκατοικίες ποὺ ὑπερέχουν καὶ ἑπομένως ἀπὸ στρατηγικῆς ἀπόψεως ἡ θέση του εἶναι ἐξαιρετικὰ μειονεκτική. Καὶ τὸ Τμῆμα αὐτὸ λόγῳ τῶν γεγονότων τῆς 3ης Δεκεμβρίου καὶ τῆς ἀπεργίας τῆς 4ης Δεκεμβρίου, εἶχεν ἀποστείλει μέρος τῆς δυνάμεώς του στὸ κέντρο δηλαδὴ στὴν Β' Ὑποδιεύθυνση γιὰ ἐνίσχυση.

Ἔτσι ἡ δύναμη τοῦ Τμήματος ἦταν σοβαρὰ ἐλαττωμένη. Παρὰ ταῦτα καὶ παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ὁπλισμὸς τῶν ἀνδρῶν ἀπετελεῖτο μόνον ἀπὸ μερικὰ ἰταλικὰ ὅπλα, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ κανένα αὐτόματο, ἐν τούτοις τὸ ἠθικὸ τῶν ἐθνικοφρόνων ἀστυνομικῶν ἦτο ἀκμαιότατο καὶ ὅλοι ἦσαν ἀποφασισμένοι, σὲ περίπτωση ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ Τμήματος ἡ ὁποία ἀνεμένετο, νὰ ἀντισταθοῦν ἔντονα.

Τὴν ἀπόφαση αὐτὴ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν τοῦ Τμήματος εἶχαν ἀσφαλῶς πληροφορηθῆ οἱ κομμουνισταί, γιατὶ δυστυχῶς μέσα ἐκεῖ ὑπῆρχαν καὶ μερικοὶ κατάπτυστοι προδόται ἀστυνομικοί, τοὺς ὁποίους ἡ ἀνεξικακία, γιὰ νὰ μὴν εἴπω ἡ ἄγνοια τοῦ ἐπικινδύνου τῆς διατηρήσεώς των ἀπὸ μέρος τῶν ἐθνικοφρόνων ὑπαλλήλων, ἐπέτρεψε νὰ μείνουν κατὰ τὶς κρίσιμες ἐκεῖνες ἡμέρες μέσα στὸ ἀστυνομικὸ κατάστημα.

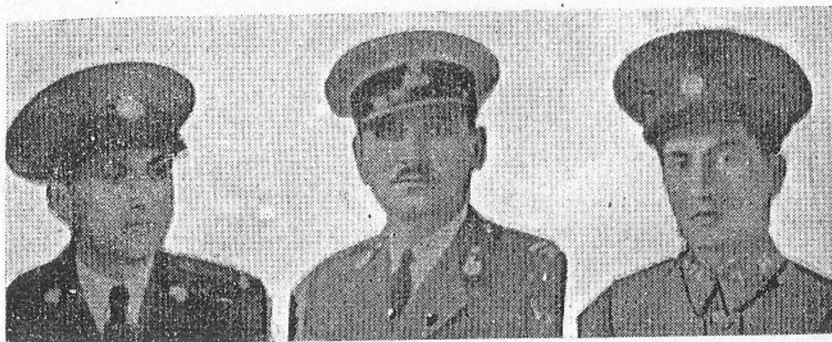
56. Πολιορκία τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς ἐλασῖτες καὶ ἐπίθεση ἐναντίον του.

Ἔχοντας λοιπὸν ὑπ' ὄψει τους οἱ κομμουνισταὶ ὅτι θὰ βροῦν ἀντίσταση, προπαρασκεύασαν τὴν ἐπίθεσή τους καὶ συγκέντρωσαν σοβαρὲς δυνάμεις γιὰ νὰ πολιορκήσουν τὸ Τμῆμα.

Ἡ δύναμη τῶν ἐλασιτῶν, ποὺ συγκεντρώθηκε γύρω ἀπὸ τὸ Τμῆμα καὶ τὸ

ἐπολιόρκησε ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα τῆς 4 πρὸς 5 Δεκεμβρίου, ἀπετελεῖτο ἀπὸ 600 περίπου κομμουνιστὰς τοῦ 3ου καὶ 4ου λόχου τοῦ ΕΛΑΣ, τοῦ λόχου Περιστερίου καὶ δυνάμεως τῆς Κοκκινιᾶς. Ἡ δύναμη αὐτὴ ἦταν ἐφωδιασμένη μὲ αὐτόματα ὅπλα, μὲ πολυβόλα βαρειά, μὲ χειροβομβίδες καὶ μὲ βόμβες, ποὺ εἶχαν κατασκευασθῆ ἀπὸ διάφορες ἐκρηκτικὲς ὕλες.

Οἱ ὑπερασπισταὶ τοῦ Η′ Τμήματος, ποὺ ἦταν ἀποφασισμένοι ν' ἀμυνθοῦν ἦσαν πολὺ λίγοι, γιατὶ ὅπως ἀνέφερα προηγουμένως ἕνας ἀριθμὸς εἶχε σταλῆ γιὰ ἐνίσχυση στὴ Β′ Ὑποδιεύθυνση (Δ′ Τμῆμα) καὶ ἕνας ἄλλος ἀριθμὸς ἦτο ρευστῆς συνειδήσεως καὶ δὲν μποροῦσε νὰ ἔχῃ κανεὶς ἐμπιστοσύνη σ' αὐτούς. Γιαυτὸ ἀκριβῶς ἡ ἄμυνα ἐβασίζετο στὸν Διοικητὴ τοῦ Τμήματος ἀείμνηστο Ἀστυνόμο Α′ Ἀλέκο Χρυσικό, ποὺ ἔφθασε ἀμέσως στὸ Τμῆμα του καίτοι διατελοῦσε σὲ ἀναρρωτικὴ ἄδεια, στὸν Ὑποδιοικητὴ Ἀστυνόμο κ. Μιχαὴλ Τσιρόπουλο, στοὺς Ὑπαστυνόμους Πάνου Γεώργιον καὶ Μανωλόπουλον, στὸν Ἀρχιφύλακα Η.74 Λυμπερόπουλον

† Γ. ΠΑΝΟΥ † Α. ΧΡΥΣΙΚΟΣ † Α. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀνδρέαν, στὸν Ὑπαρχιφύλακα Η.28 Στεφανᾶκον Παναγιώτην καὶ στοὺς ἀστυφύλακες Η.81 Παπαδᾶτον Ἀθανάσιον καὶ Η.40 Πετράκην Ἀθανάσιον.

Οἱ κομμουνισταὶ τὰ ξημερώματα τῆς 5ης Δεκεμβρίου ἄρχισαν μὲ τὰ χωνιὰ νὰ καλοῦν τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ παραδοθοῦν, χωρὶς ὅμως νὰ παίρνουν ἀπάντηση. Γιαυτὸ στὶς 11η ὥρα ἄρχισε σφοδρὴ ἐπίθεση κατὰ τοῦ Τμήματος μὲ ὅλα τὰ ὅπλα, ἤτοι αὐτόματα, πολυβόλα καὶ μὲ χειροβομβίδες, ποὺ ἔσκαζαν μέσα στὸν περίβολο καὶ στοὺς διαδρόμους τοῦ Τμήματος. Ἐπίσης μὲ τὶς αὐτοσχέδιες χειροβομβίδες καὶ μὲ τὶς φιάλες βενζίνης ἐπροκαλεῖτο πανδαιμόνιο καὶ ἡ περιοχὴ εἶχε περικυκλωθῆ μὲ φλόγες. Οἱ ὡς ἄνω ὅμως μαχηταὶ ἀπαντοῦσαν μὲ ἔντονα πυρὰ καὶ ἐκράτησαν τοὺς κομμουνιστὰς ἔξω ἀπὸ τὸ Τμῆμα μέχρι τῆς 19ης ὥρας, δηλαδὴ ἐπολέμησαν παλληκαρίσια ἐπὶ 8 ὧρες, ὁπότε ἐξηντλήθησαν τὰ πυρομαχικά. Ἐν τῷ μεταξὺ μία ἐξαιρετικὴ γυναίκα τοῦ λαοῦ, ἡ καθαρίστρια τοῦ Τμήματος Αἰκατερίνη σύζ. Βασιλείου Ἀλεξοπούλου, ποὺ εἶχε μείνει στὸ Τμῆμα μαζὶ μὲ τοὺς ἀστυνομικούς, ἐπρότεινε νὰ βγῆ ἔξω καὶ νὰ πάῃ στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση ν' ἀναφέρῃ τὴν κατάσταση καὶ νὰ μεταβιβάσῃ τὴν παράκληση τῶν μαχητῶν νὰ σταλῆ ἐνίσχυση γιὰ τὴ συνέχιση τῆς ἄμυνας. Πράγματι μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς της βγῆκε ἔξω, διέσχισε τὴ ζώνη τοῦ πυρὸς καὶ ἔφθασε στὴ Β′ Ὑποδιεύθυνση, ὅπου ἀνέφερε στὸν Ὑποδιευθυντὴ κ. Ἀναστ. Κανελλόπουλον τὴν κατάσταση.

Κατόπιν ἐπέστρεψε στὸ Τμῆμα καὶ ἔδωσε στὸν Διοικητὴ Ἀλέξανδρο Χρυσικὸ σημείωμα, στὸ ὁποῖο ὁ κ. Κανελλόπουλος ἔγραφε αὐτά: «Ἀλέκο, νὰ ἀμυνθῇς γιατὶ σὲ λίγο φθάνει Ἀγγλικὴ περίπολος γιὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὸ Τμῆμα».

Δυστυχῶς ἡ ἐνίσχυση δὲν ἐφάνη καὶ ἐν τῷ μεταξὺ οἱ μαχηταὶ ὑφίσταντο ἀπωλείας καὶ σὲ ἄνδρες καὶ σὲ πυρομαχικά.

Πρῶτος ἔπεσε πολεμῶντας στὴν πίσω πλευρὰ τοῦ Τμήματος ὁ Ὑπαστυνόμος Β' Πάνου Γεώργιος. Κατόπιν ἐφονεύθη ὁ Ἀρχιφύλαξ Η.74 Λυμπερόπουλος Ἀνδρέας.

57. Κατάληψη τοῦ Τμήματος, ἀπαγωγὴ καὶ δολοφονία τῶν ἀστυνομικῶν.

Στὸ μεταξὺ οἱ μεμυημένοι προφανῶς στὸ κίνημα Ὑπαστυνόμοι Κωνσταντόπουλος Βασίλειος καὶ Δημητρακόπουλος Βασίλειος, διέβρωσαν τὸ ἠθικὸ ὡρισμένου ἀριθμοῦ ὑπαλλήλων καὶ τοὺς ἔπεισαν ὅτι καλὸν ἦτο πρὸς ἀποφυγὴν περαιτέρω αἱματοχυσίας νὰ συνθηκολογήσουν μὲ τοὺς ἐλασῖτες. Ἔτσι στὶς 19 ἡ ὥρα διεκόπη πρὸς στιγμὴν τὸ πῦρ καὶ ὁ Ἀστυνόμος Τσιρόπουλος Μιχαὴλ θέλησε νὰ συναντηθῇ μὲ τὸν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐπιθέσεως, γιὰ νὰ πετύχῃ εὐνοϊκοὺς ὅρους παραδόσεως τοῦ Τμήματος μόνον καὶ ὄχι τῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ ὁπλισμοῦ. Βγῆκε λοιπὸν ἔξω μαζὶ μὲ τὸν Ὑπαστυνόμο κ. Μανωλόπουλο καὶ συνάντησε ἕνα βαθμοφόρο τοῦ ΕΛΑΣ μέσῳ τοῦ ὁποίου θέλησε νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὸν ἐπὶ κεφαλῆς ἀξιωματικό τους. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ ἐλασῖτες ζήτησαν νὰ συνεννοηθοῦν ἀπ' εὐθείας μὲ τὸ Διοικητή, γύρισαν πίσω πρὸς τὸ Τμῆμα μὲ τὸν Ἀστυνόμο κ. Τσιρόπουλο, ἐνῷ τὸν κ. Μανωλόπουλο τὸν ἀπήγαγον καὶ τὸν ἐκακοποίουν οἱ ἀσύντακτοι ἐλασῖτες, καίτοι τοὺς ἐδηλώθη ὁ σκοπὸς γιὰ τὸν ὁποῖον βγῆκαν πρὸς συνάντησή τους.

Ι. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ   Μ. ΤΣΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

Κατὰ τὸ διάστημα ὅμως αὐτό, ποὺ εἶχε τρόπον τινὰ ἐπέλθῃ ἀνακωχή, δυὸ ἢ τρεῖς ἀστυνομικοί, ποὺ εὑρίσκοντο στὸ Τμῆμα καὶ εἶχαν συνεννοηθῆ μὲ τοὺς κομμουνιστάς, ἄνοιξαν τὴν πόρτα καὶ μπῆκαν μέσα οἱ ὡπλισμένοι ἐλασῖτες, ποὺ γρήγορα κατέβαλαν τοὺς ἐλάχιστους ἡρωϊκοὺς μαχητὰς καὶ ἄρχισαν τὴ λεηλασία. Τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἐπέστρεφε συνοδείᾳ καὶ ὁ Ἀστυνόμος κ. Τσιρόπουλος Μιχαήλ, ὁ ὁποῖος ὅμως ἐπωφελήθη ἀπὸ τὴ σύγχυση ποὺ ἐπικρατοῦσε καὶ ἐδραπέτευσε. Οἱ ἐλασῖτες ἀφοῦ ἐλεηλάτησαν τὸ Τμῆμα καὶ πῆραν ὅ,τι μποροῦσαν, ἀπήγαγον ὡς αἰχμάλωτον τὸν Διοικητὴν ἀείμνηστον Ἀλέκον Χρυσικὸν καὶ ἀφοῦ τὸν περιήγαγον στὶς συνοικίες χλευάζοντες αὐτόν, τὸν κατεκρεούργησαν κατὰ τὸν ἀγριώτερο τρόπο. Κατόπιν ἐγκατέστησαν στὸ Τμῆμα κομμουνιστὴ Ὑπαστυνόμο ὡς Διοικητὴ πολιτοφυλακῆς.

58. Ποῖοι ἀστυνομικοὶ ἐπέδειξαν ἐξαίρετον ἡρωϊσμὸν καὶ αὐτοθυσίαν.

Ἔτσι ἔπεσε καὶ τὸ Τμῆμα αὐτὸ ὕστερα ἀπὸ ἄνισο ἀγῶνα, ποὺ ἔκαναν ἐλάχιστοι ἀξιωματικοὶ καὶ ἄνδρες τῆς Ἀστυνομίας, τοὺς ὁποίους ὀφείλουμε νὰ θυμόμαστε καὶ νὰ τιμᾶμε πάντοτε.

Οἱ ἡρωϊκοὶ αὐτοὶ νεκροὶ εἶναι ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἀείμνηστος Ἀστυνόμος Α' Ἀλέκος Χρυσικός, ποὺ ἀφοῦ ἐπολέμησε συνελήφθη αἰχμάλωτος καὶ ἐξετελέσθη, ὁ Ὑπαστυνόμος Πάνου Γεώργιος ὁ ὁποῖος πολεμῶντας ὀλόρθος χτυπήθηκε ἀπὸ κομμουνιστικὴ σφαῖρα στὸ μέτωπο καὶ ἔπεσε ἡρωϊκὰ καὶ ὁ Ἀρχιφύλαξ Η.74 Λυμπερόπουλος Ἀνδρέας ποὺ ἐσκοτώθη ἐπίσης πολεμῶντας ἔξω ἀπὸ τὸ Τμῆμα.

'Εκτὸς ἀπὸ τοὺς ἡρωϊκοὺς αὐτοὺς νεκροὺς ἐπέδειξαν ἡρωϊσμὸ καὶ οἱ: 'Αστυνόμος Α. Τσιρόπουλος Μιχαήλ, 'Υποδιοικητής, ὁ 'Υπαστυνόμος Μανωλόπουλος, ὁ 'Υπαρχιφύλαξ Η. 28 Στεφανᾶτος Παναγιώτης, ὁ ἀστυφύλαξ Η. 81 Παπαδᾶτος 'Αθανάσιος, ὁ ἀστυφύλαξ Η. 40 Πετράκης 'Αθανάσιος καὶ ἡ καθαρίστρια τοῦ Τμήματος κ. Αἰκατερίνη 'Αλεξοπούλου, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀνήκει κάθε τιμὴ καὶ ἔπαινος.

(Συνεχίζεται)

276

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Δ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1956 | ΤΕΥΧΟΣ 65ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1956)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
— ΤΟ ΣΤ' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

59.—Θέσις οἰκήματος τοῦ ΣΤ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Μεταξουργείου).

60.—Ἀπόπειρα τῶν κομμουνιστῶν νὰ ἐκβιάσουν τὴν παράδοσι τοῦ Τμήματος καὶ ἄρνησις τῶν ἀστυνομικῶν.

61.—Πολιορκία τοῦ Τμήματος. Ἐπίθεσις ἐναντίον του καὶ ἄμυνα.

62.—Ἐγκατάλειψις τοῦ οἰκήματος καὶ ἔξοδος τῶν ἀστυνομικῶν.

63.—Ἀστυνομικοὶ ποὺ ἐπέδειξαν ἀνδρείαν κατὰ τὴν ἄμυνα καὶ τὴν ἔξοδο.

* * *

59. Θέσις οἰκήματος τοῦ ΣΤ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Μεταξουργείου)

Τὸ οἴκημα τοῦ ΣΤ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος βρίσκεται στὴν ὁδὸ Κραναοῦ ἀρ. 3, ποὺ εἶναι πάροδος τῆς Πλατείας Κουμουνδούρου ὅπου τὸ Βρεφοκομεῖο Ἀθηνῶν. Τὸ οἴκημα εἶναι τριόροφο ἀλλὰ γύρω του ὑπάρχουν πολλὰ ὑψηλότερα οἰκήματα, σὲ τρόπο ὥστε μπορεῖ νὰ βάλλεται ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη ἐπικίνδυνα.

Ἀπὸ τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944, ὁπότε οὐσιαστικὰ εἶχε ἐκραγῆ ἡ κομμουνιστικὴ ἐπανάσταση στὴν Ἀθήνα, ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος Ἀστυνόμος Α' κ. Δημήτριος Ταμποῦρλος μὲ τοὺς Ἀξιωματικούς του, σὲ κοινὴ σύσκεψη μελέτησαν τὸ ζήτημα τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν κομμουνιστῶν σὲ περίπτωση ἐπιθέσεως ἐναντίον τους. Ὅλοι ἀπεφάσισαν νὰ ἀμυνθοῦν καὶ πρὸς τὸ σκοπὸ τοῦτο ἄρχισαν νὰ λαμβάνουν τὰ ἐπιβαλλόμενα μέτρα γιὰ τὸν ἐξοπλισμό, τῶν ἀπόλυτα ἐθνικοφρόνων ἀνδρῶν τοῦ Τμήματος, γιὰ τὸν καθορισμὸ τῆς θέσεως τὴν ὁποία ὁ καθένας ἔπρεπε νὰ κατα-

λάβῃ σὲ περίπτωση ἐπιθέσεως, γιὰ τὴν καθοδήγησή τους καὶ γιὰ τὴν οἰκονομία στὰ πυρομαχικά, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐλάχιστα καὶ ἀρκετὰ γιὰ ἄμυνα μόλις ἑνὸς 24ώρου τὸ πολὺ μὲ μεγάλες οἰκονομίες.

Ἤδη τὸ ΙΕ' Ἀστυν. Τμῆμα (Κολοκυνθοῦς) καὶ τὸ ΙΖ' (Περιστερίου) εἶχαν καταληφθῆ ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς τὴ νύχτα τῆς 3 πρὸς 4 Δεκεμβρίου 1944 καὶ οἱ ἐθνικόφρονες ἀστυνομικοὶ εἶχαν κρεουργηθῆ. Αὐτὸ ἐγνώσθη ἀμέσως ἀπὸ τοὺς ἄνδρες τοῦ ΣΤ' Τμήματος, οἱ ὁποῖοι ἀντὶ νὰ πτοηθοῦν, ὅπως ἐνόμισαν οἱ κομμουνισταί, ἐξανέστησαν καὶ πῆραν τὴν ἀπόφαση νὰ μὴ παραδώσουν μὲ κανένα τρόπο τὰ ὅπλα.

60. Ἀπόπειρα τῶν κομμουνιστῶν νὰ ἐκβιάσουν τὴν παράδοσι τοῦ Τμήματος καὶ ἄρνησις τῶν ἀστυνομικῶν.

Ἔτσι ξημέρωσε ἡ 4η Δεκεμβρίου, ὁπόταν οἱ κομμουνισταὶ ἔκαναν τὸ περίφημό τους συλλαλητήριο τῆς κηδείας (σκηνοθεσίας) τῶν θυμάτων τῆς 3ης Δεκεμβρίου.

Καὶ ἐνῷ ἔπρεπε, σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα τῶν ἐπαναστατῶν, νὰ ἐπιτεθοῦν οἱ ἐλασῖτες καὶ κατὰ τοῦ ΣΤ' Τμήματος ἡ ἐπίθεση δὲν ἐπραγματοποιήθη. Τοῦτο ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνο στὰ μέτρα ἀμύνης ποὺ εἶχαν ληφθῆ καὶ στὴν ἀπόφαση τῶν ἐξαιρετικῶν αὐτῶν ἀνδρῶν νὰ ἀμυνθοῦν, τὴν ὁποία ἀπόφαση προφανῶς ἐγνώριζον αὐτοὶ μὲ τοὺς πράκτοράς των ἀστυνομικούς, ποὺ βρίσκονταν δυστυχῶς καὶ μέσα στὸ Τμῆμα ἀκόμη.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἀνεβλήθη ἡ ἐπίθεση κατὰ τοῦ ΣΤ' Τμήματος, ὥστε νὰ μπορέσουν οἱ κομμουνισταὶ νὰ συγκεντρώσουν μεγάλες δυνάμεις καὶ νὰ ἐπιβληθοῦν γρήγορα. Παράλληλα ὅμως ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἐπικοινωνήσας μὲ τὴν Ἀστυν.

Δ. ΤΑΜΠΟΥΡΛΟΣ

Σ. ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ

Ν. ΛΑΓΓΟΥΡΕΛΗΣ

Δ/νση καὶ μὲ τὴν Στρατιωτικὴ Διοίκηση, ἀνέφερε ὅτι τὰ ὅπλα καὶ τὰ πυρομαχικὰ εἶναι τελείως ἀνεπαρκῆ καὶ ἐζήτησεν ἐνίσχυση σὲ ὁπλισμὸ καὶ σὲ ἄνδρες, εἰ δυνατόν, πλὴν τοῦ ἐδηλώθη ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ δοθῇ ἐνίσχυση καὶ ὅτι ἔπρεπε ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν κατάσταση μὲ τὸν ὁπλισμὸ ποὺ εἶχε.

Ἔτσι μὲ ἀναμονὴ ἐπιθέσεως ἀπὸ ὥρας σὲ ὥραν, ἔφθασε τὸ ἀπόγευμα, ὁπότε οἱ κομμουνισταὶ εἶχαν λάβει ὅλα τὰ μέτρα καὶ ἦσαν ἕτοιμοι γιὰ τὴν ἐπίθεσή τους.

Πρὶν ὅμως ἐπιτεθοῦν θέλησαν νὰ ἐκβιάσουν τὴν παράδοση τοῦ Τμήματος καὶ

ἔτσι τὴν 6 μ.μ. ὥραν πῆγαν στὸ Τμῆμα 3 ἀξιωματικοὶ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ παρουσιάστηκαν στὸν Διοικητὴ τοῦ Τμήματος, στὸν ὁποῖον ἐγνώρισαν ὅτι δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τοῦ Τμήματος καὶ μάλιστα ἐβεβαίωσαν τοῦτον μὲ τὸν λόγον τῆς τιμῆς των..!! ἐζήτησαν δὲ νὰ πληροφορηθοῦν πιὰ στάση θὰ τηρήσῃ τὸ Τμῆμα.

Ὁ Διοικητὴς παρουσίᾳ ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν ἀπήντησε ὅτι μήτε οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπρόκειτο νὰ ἐπιτεθοῦν πρῶτοι κατ' αὐτῶν, τοὺς ἐτόνισε ὅμως ὅτι τὸ Τμῆμα δὲν ἐπρόκειτο νὰ παραδοθῇ μήτε νὰ ὑποχωρήσῃ σὲ ἀξιώσεις ἀφοπλισμοῦ καὶ διαλύσεώς του. Ἡ ἰδία ἀπάντηση ἐδόθη σ' αὐτοὺς ἀπὸ τὸν Ὑποδ/ντὴ τῆς ΣΤ' Ὑποδ/νσεως Δ/ντὴν Β' κ. Σωτήριον Σταματιάδην στὸν ὁποῖον ἀπηυθύνθησαν ἐν συνεχείᾳ.

Ἔτσι, πρὸς στιγμήν, ἐνομίσθη ὅτι οἱ κομμουνισταὶ δὲν θὰ ἐπετίθεντο. Μετ' ὀλίγον ὅμως συνέβη περιστατικό, τὸ ὁποῖο ἤλλαξε τὴν κατάσταση.

61. Πολιορκία τοῦ Τμήματος, ἐπίθεσις ἐναντίον του καὶ ἄμυνα.

Στὶς 6.30' μ.μ. ὁ Ὑποδ/ντὴς κ. Σταματιάδης Σωτήριος θέλησε νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν Πλατεῖαν Ἐλευθερίας διὰ νὰ ἴδῃ τὴν κατάσταση ποὺ ἐπικρατοῦσε.

Οἱ κομμουνισταὶ ὅμως ποὺ εἶχαν προωθηθῆ πολὺ πλησίον στὸ Τμῆμα τὸν συνέλαβον. Τοῦ ἀφήρεσαν τὸ περίστροφον καὶ τοῦ ἐπέβαλον νὰ μεσολαβήσῃ στὸ Διοικητὴ τοῦ Τμήματος νὰ παραδώσῃ σ' αὐτοὺς τὸν ὁπλισμό, τὰ πυρομαχικὰ καὶ τὸ οἴκημα, μὲ τὸν ἰσχυρισμὸ ὅτι ἔλαβαν νέα διαταγὴ νὰ καταλάβουν τὸ Τμῆμα. Ὁ κ. Σταματιάδης ὑπεσχέθη νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὶς ἀξιώσεις των καὶ ἔτσι ἀφέθη ἐλεύθερος καὶ ἐπέστρεψε στὸ Τμῆμα, ὅπου ἐγνώρισε τὰς προθέσεις τῶν ἐλασιτῶν

Γ. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ

Η. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ

Δ. ΘΕΙΑΚΟΣ

νὰ ἐπιτεθοῦν. Ἡ ἀπάντηση τότε ἐδόθη ἀνδροπρεπῶς πρὸς τοὺς ἐλασῖτες, ὅτι τὸ Τμῆμα δὲν παραδίδεται καὶ ὅτι ἐὰν ἐπιτεθοῦν θὰ συναντήσουν σθεναρὰ ἀντεπίθεση, ματαίως δὲ προσπαθοῦν νὰ κάμψουν τὸ ἠθικὸ τῶν ἀνδρῶν μὲ τὶς ἀπειλὲς καὶ τὶς ὑποσχέσεις των.

Πράγματι στὶς 7.15' ἀκριβῶς ἄρχισε ἡ ἐπίθεση ἐναντίον τοῦ Τμήματος ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μὲ ὅπλα, χειροβομβίδες, πολυβόλα, αὐτόματα καὶ μὲ τὶς αὐτοσχέδιες βόμβες καὶ φιάλες βενζίνης ποὺ ἐξεσφενδονίζοντο στὸ Τμῆμα.

Ἀμέσως ὅμως καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ἄνοιξαν πῦρ καὶ τοὺς ἀπεδεκάτισαν. Ἡ μάχη διήρκεσε μὲ ἐλαφρὰ διαλείμματα, κατὰ τὰ ὁποῖα οἱ ἐλασῖτες ἀπέσυραν τοὺς νεκροὺς καὶ τραυματίες των, μέχρι τῆς 3.30' π.μ. τῆς 5-12-44.

Τὴν ὥρα αὐτὴ ἔφθασε στὸ Τμῆμα ὡς ἐνίσχυση Ἀγγλικὴ περίοπολος ἀπὸ 20 ἄνδρες, ἡ ὁποία παρέμεινε στὸ Τμῆμα μέχρι τῆς 6ης πρωϊνῆς.

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ αὐτὴ ἀνεκόπη ἡ ἐπίθεση κατὰ τῶν ἐλασιτῶν καὶ ἦτο καιρὸς πλέον, γιατὶ τὰ πυρομαχικὰ τῶν ἀστυνομικῶν εἶχαν σχεδὸν ἐξαντληθῆ τελείως.

Τὴν 6ην πρωϊνὴν τῆς 5-12-44, ἡ Ἀγγλικὴ περίπολος ἀποχωροῦσα ἀνεκοίνωσε ὅτι πῆρε διαταγὴ νὰ μὴ ξαναγυρίση. Ὁ Διοικητὴς προσπάθησε νὰ ἐπιτύχη ἐνίσχυση ἀπὸ τὴν Στρατιωτικὴ Διοίκηση καὶ ἀπὸ τὴν Ἀστυν. Δ/νση, πλὴν πῆρε τὴν ἀπάντηση ὅτι ἦτο ἀδύνατο νὰ σταλῆ ἐνίσχυση σὲ ἄνδρες καὶ σὲ πυρομαχικά.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἐλασῖτες μετὰ τὴν ἀποτυχία τους νὰ καταλάβουν τὸ Τμῆμα, ἄρχισαν νὰ προετοιμάζωνται γιὰ δεύτερη ἐπίθεση μὲ νέες μεγαλύτερες δυνάμεις σὲ ἄνδρες καὶ σὲ πολεμικὸ ὑλικό.

62. Ἐγκατάλειψις τοῦ οἰκήματος καὶ ἔξοδος τῶν ἀστυνομικῶν.

Τότε ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος συνενοήθη μὲ τὸν Ὑποδ/ντὴ κ. Σταματιάδη καὶ μὲ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ πῆραν τὴν ἀπόφαση νὰ κάμουν ἔξοδο πρὸς τὸ κέντρο τῆς πόλεως, ποὺ κατείχετο σταθερὰ ἀπὸ τὶς Ἐθνικὲς Δυνάμεις τοῦ Στρατοῦ

Ν. ΜΑΪΝΑΣ

Σ. ΚΑΚΚΟΣ

Κ. ΤΣΑΚΩΝΑΣ

καὶ τῆς Ἀστυνομίας, γιὰ νὰ μπορέσουν ἔτσι νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐπωφελῶς στὴν τελικὴ μάχη ποὺ θὰ ἐδίδετο πρὸς τὸ συμφερτὸ τῶν κομμουνιστῶν, διότι ἐὰν παρέμεναν στὸ Τμῆμα ἀβοήθητοι, ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς θὰ κατεβάλλοντο καὶ ἢ θὰ ἔπιπτον ὅλοι μέχρις ἑνὸς δημιουργοῦντες ὁλοκαύτωμα (ἀνωφελὲς στὴν προκειμένη περίπτωση) ἢ θὰ συνελαμβάνοντο αἰχμάλωτοι καὶ θὰ ἐδολοφονοῦντο κατὰ τὸν ἀγριώτερο τρόπο, ὅπως ἔγινε μὲ τοὺς ἀστυνομικοὺς ἄλλων Τμημάτων. Ἡ ἔξοδος τοῦ Τμήματος παρεσκευάσθη μὲ πᾶσαν μυστικότητα, ὥστε νὰ μὴ ἀντιληφθοῦν τίποτε οἱ κομμουνισταὶ καὶ ἐδόθησαν ὁδηγίες ποιοὺς δρόμους ν' ἀκολουθήσουν οἱ ἀστυνομικοί, ὥστε μαχόμενοι στὴν ἀνάγκη μὲ τοὺς κομμουνιστὰς νὰ φτάσουν στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση.

Οἱ παρατηρηταὶ τῶν κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀποφασίσει νὰ κάμουν τὴν ἐπίθεση τὶς μεσημβρινὲς ὧρες, νόμισαν ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ ἔβγαιναν γιὰ ἀντεπίθεση καὶ γι' αὐτὸ ἔτρεξαν νὰ εἰδοποιήσουν τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ ΕΛΑΣ ποὺ εἶχαν ἀποσυρθῆ ν' ἀναπαυθοῦν.

Ὁ χρόνος αὐτὸς ἄρκεσε γιὰ νὰ μπορέσουν ὅλοι οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ ΣΤ' Τμήματος μὲ τὸν ὁπλισμό τους νὰ φτάσουν στὴν πλατεῖα Ὁμονοίας, διὰ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς καὶ ἀπὸ ἐκεῖ νὰ παρουσιασθοῦν στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση. Ἔτσι μπόρεσαν

νὰ εἰσαχθοῦν στὰ συγκροτηθέντα τάγματα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ νὰ δράσουν κατόπιν κατὰ τὴν ἀντεπίθεση ποὺ ἔγινε ἀπὸ τὶς Ἐθνικὲς δυνάμεις ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν.

63. Ἀστυνομικοὶ ποὺ ἐπέδειξαν ἀνδρείαν κατὰ τὴν ἄμυνα καὶ τὴν ἔξοδο.

Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἀστυφύλακες τοῦ ΣΤ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, ποὺ μὲ ἀνδρείαν ἀντιμετώπισαν τοὺς κομμουνιστὰς καὶ κατώρθωσαν μέχρι τέλους τοῦ ἀγῶνος νὰ κρατήσουν τὰ ὅπλα ποὺ τοὺς ἔδωσε ἡ Πατρίδα, εἶναι οἱ ἑξῆς:

Ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' κ. Σωτήριος Σταματιάδης, οἱ Ἀστυνόμοι Α' κ.κ. Δημήτριος Ταμποῦρλος, Διοικητὴς τοῦ Τμήματος καὶ Ν. Λαγγουρέλης ἀξιωματικὸς τῆς Ὑποδιευθύνσεως. Οἱ Ἀστυνόμοι Β' κ.κ. Γ. Καλαντζῆς καὶ Δ. Θειακός, Ὑποδιοικηταὶ τοῦ Τμήματος, οἱ Ὑπαστυνόμοι Β' κ.κ. Σ. Κάκκος, Κ. Τσάκωνας, Ἠλ. Ἀνδρεόπουλος, Ἀθ. Τζήλιος, Σ. Μάϊνας, Ν. Γιαννικόπουλος, οἱ Ἀνθυπαστυνόμοι κ.κ. Δ. Δεμοῖρος καὶ Ἀναστ. Φίλης, οἱ Ἀρχιφύλακες Σωτήριος Βούλγαρης καὶ Ὄθων Παπαδάκης καὶ οἱ ἀστυφύλακες Ν. Λυράκης, Μ. Καρακαν-

Α. ΦΙΛΗΣ

Α. ΤΖΗΛΙΟΣ

Δ. ΔΕΜΟΙΡΟΣ

δᾶς, Ν. Φιλιππίδης, Ἀθ. Βεργόπουλος, Ἰωαν. Ἀποστολόπουλος, Βασ. Δούκας, Δημ. Κακούσης, Γ. Παπαργυρίου, Ἀναστάσιος Ρωμανιώλης, Χαρ. Οἰκονόμου, Γ. Κωσταντᾶκος, Ἀνδρέας Κουτούτσης, Δ. Βρούτσης, Ἀνάργυρος Μπισκίνης, Ἀλ. Ἀπηλιάδης, Ἰωάννης Παπαμάρκου, Γεώργιος Καλογερόπουλος, Κ. Χρυσανθόπουλος, Δ. Μαρῖνος, Κ. Κουρκουτᾶς, Ἀθ. Σπυρόπουλος, Ἐμμ. Στεφανάκης καὶ Ἰωάννης Γαραζιώτης.

(Συνεχίζεται)

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Τὸ ἱστόρημα γιὰ τὸν «Κόκκινο Δεκέμβρη» γράφεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπισήμων ἐκθέσεων τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν, ποὺ ὑπεβλήθησαν μετὰ τὴν καταστολὴ τῆς στάσεως.

Δυστυχῶς ἀρκετὲς ἐκθέσεις, καίτοι συνετάχθησαν ὅταν τὰ γεγονότα ἦσαν πρόσφατα, ἔχουν πολλὲς ἀτέλειες καὶ παραλείψεις, ἰδίως γιὰ τὴν ἐξαίρετο δράση τῶν

ἀστυνομικῶν. Γιαυτὸ ἀκριβῶς παρακαλῶ ὅπως κάθε τέτοια παράλειψη πού θὰ ἀντιληφθοῦν οἱ ἀναγνῶστες, γίνεται γνωστὴ στὸ περιοδικὸ μὲ σχετικὴ ἀναφορά, ὥστε νὰ συμπληρώνουμε καὶ νὰ πλουτίζουμε τὸ ἱστόρημα.

Σχετικὰ λοιπὸν μὲ τὸ Η' 'Αστυνομικὸ Τμῆμα λάβαμε τὶς ἀκόλουθες συμπληματικὲς πληροφορίες, πού εὐχαρίστως δημοσιεύουμε.

"Οταν ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος, ἀείμνηστος 'Αστυν. Α' 'Αλέξανδρος Χρυσικὸς διακόψας τὴν ἀναρρωτική του ἄδεια ἔφτασε στὸ Τμῆμα καὶ ἀνέλαβε τὴ Διοίκηση, τὴν ἡμέρα ἀκριβῶς τῆς ἐπιθέσεως, ἐκάλεσε ἀμέσως σὲ συγκέντρωση 40 περίπου ἀστυνομικοὺς καὶ τοὺς εἶπε τὰ ἑξῆς: «"Οσοι ἀπὸ σᾶς ἀγαποῦν τὴν Πατρίδα » μας, τὸ Βασιληά, τὸ 'Αστυν. Σῶμα καὶ τὰ προσφιλῆ μας πρόσωπα νὰ ἔρθουν κοντά » μου, οἱ ἄλλοι νὰ φύγουν ἀπὸ τὸ Τμῆμα».

'Αμέσως ἐτάχθησαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Διοικητοῦ των ὁ 'Αστυνόμος Β' Μ. Τσιρόπουλος, οἱ 'Υπαστυνόμοι Β', Γ. Πάνου, Ι. Μανωλόπουλος, Β. Σαρηγιανάκης, ὁ ἀρχιφύλαξ Η13 (νῦν ὑπαστυνόμος) Ι. Παπαϊσιδώρου, ὁ 'Υπαρχιφύλαξ Παν. Στεφανᾶκος, οἱ ἀστυφύλακες Β. Λάμπρου, Ν. Τσαγκαράκης, Κ. Πατσούρης, 'Αθ. Παπαδᾶτος, Δ. Λαμπρινός, 'Αθ. Πετράκης, 'Ανδρέας Λυμπερόπουλος, ὁ ἰδιώτης Σπυρίδων Παπαϊσιδώρου ἀδελφὸς τοῦ ἀνωτέρω ἀστυνομικοῦ, καὶ ἡ καθαρίστρια Αἰκατερίνη 'Αλεξοπούλου.

Μὲ αὐτοὺς ὁ Χρυσικὸς ἐπολέμησε ὅπως ἀναφέραμε στὸ 63ο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας, μέχρις ὅτου τὸ Τμῆμα ἔπεσε στὰ χέρια τῶν κομμουνιστῶν.

'Απὸ αὐτοὺς ἐφονεύθησαν οἱ: Χρυσικὸς 'Αλεξ., Γεώργ. Πάνου καὶ 'Ανδρέας Λυμπερόπουλος. 'Επωφεληθέντες τῆς συγχύσεως κατὰ τὴν εἴσοδον τῶν κομμουνιστῶν διέφυγον οἱ: Μιχ. Τσιρόπουλος, 'Ιωάννης Μανωλόπουλος, ἰδιώτης Σπυρίδων Παπαϊσιδώρου καὶ ἡ Αἰκατερίνη 'Αλεξοπούλου. Οἱ ὑπόλοιποι συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι καὶ ἀπήχθησαν πρὸς Λεβάδειαν φθάσαντες μέχρι Λαζαρίνης Τρικάλων. 'Εκεῖθεν ἐδραπέτευσαν, πλὴν τοῦ 'Υπαστυνόμου Β' Βασιλ. Σαρρηγιανάκη τὸν ὁποῖον ἐξετέλεσαν οἱ κομμουνισταὶ εἰς Λεβάδειαν, ἐπειδὴ δὲν μποροῦσε ν' ἀκολουθήσῃ τὴν φάλαγγα τῶν ὁμήρων.

Ν.Α.

Η ΕΙΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΕΡΑΝΟΝ

'Ο Μακαριώτατος 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος κ. Σπυρίδων, ὡς πρόεδρος τῆς «'Επιτροπῆς 'Ενώσεως Κύπρου» ἀπέστειλε πρὸς τὸ 'Αστυνομικὸν Σῶμα τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον:

'Η «Πανελλήνιος 'Επιτροπὴ 'Ενώσεως Κύπρου» μετὰ πολλῆς της χαρᾶς ἔλαβε γνῶσιν τῆς εὐγενοῦς 'Υμῶν ἀνταποκρίσεως εἰς τὴν ἔκκλησιν αὐτῆς ὑπὲρ ἐνισχύσεως τοῦ ἀγῶνος, τοῦ διεξαγομένου διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν ὑποδούλων 'Αδελφῶν ἡμῶν Κυπρίων.

Εὐχαριστοῦντες 'Υμᾶς θερμῶς διὰ τὴν προσφοράν, δεόμεθα ὅπως ὁ Κύριος τοῖς μὲν Κυπρίοις ἀδελφοῖς ἡμῶν καὶ διὰ τῆς ἡμετέρας συμβολῆς χαρίσηται τὴν περιπόθητον 'Ελευθερίαν, 'Υμῶν δὲ καὶ τοῖς μεθ' ἡμῶν πλουσίαν τὴν εὐλογίαν Του.

Εὐχέτης πρὸς Κύριον,
'Ο 'Αθηνῶν ΣΠΥΡΙΔΩΝ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησίαι δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Δ'.	ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1956	ΤΕΥΧΟΣ 67ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1956)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΜΑΧΕΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΟΥ Α' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

— ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤ' ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΑΜΥΝΑ —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

64. *Θέσις τοῦ Α' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος. Μάχες κομμουνιστῶν καὶ Ἄγγλων. Κατάληψις τῶν κτιρίων τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τοῦ Ε.Α.Μ*
65. *Περιγραφὴ ὑπὸ Ἄγγλου ἀνταποκριτοῦ τῆς καταστάσεως εἰς τὸ κέντρον (περιοχῆς Α' Τμήματος).*
66. *Προπαρασκευὴ τῶν κομμουνιστῶν γιὰ τὴν ἐπίθεσι κατὰ τοῦ Α' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος.*
67. *Προώθησις τῶν κομμουνιστικῶν δυνάμεων στὴν περιοχὴ τοῦ Τμήματος, μὲ ἀνατινάξεις καὶ πυρκαϊάς.*
68. *Ἀντεπίθεσις τῶν ἀστυνομικῶν τοῦ Α' Τμήματος καὶ ἀπώθησις τῶν εἰσχωρησάντων ἐλασιτῶν.*
69. *Ποῖοι ἀστυνομικοὶ τοῦ Α' Τμήματος ἔπεσαν μαχόμενοι, ποῖοι ἐτραυματίσθησαν καὶ ποῖοι ἔλαβον μέρος εἰς τὰς ἀντεπιθέσεις κατὰ τῶν κομμουνιστῶν.*

***

64. Θέσις τοῦ Α' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος. Μάχη κομμουνιστῶν καὶ Ἄγγλων. Κατάληψις τῶν κτιρίων τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τοῦ Ε.Α.Μ.

Τὸ Α' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα περιλαμβάνει τὴν περιοχὴ τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ Ὁμονοίας μέχρι τῆς πλατείας Συντάγματος, ἡ ὁποία ὑπῆρξε καὶ τὸ κέντρο τοῦ παρανόμου συλλαλητηρίου τῶν κομμουνιστῶν τῆς Κυριακῆς, 3ης Δεκεμβρίου 1944. Τὸ οἴκημα τοῦ Τμήματος τούτου βρίσκεται πολὺ πλησίον τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λέκκα.

Κατ' ἀνάγκην λοιπόν, τὸ Τμῆμα τοῦτο κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ συλλαλητηρίου καὶ τὴν ἑπομένη, ὁπότε πλέον ὅλες οἱ ἐνέργειες τῶν κομμουνιστῶν ἔπειθαν ὅτι ἐδόθη τὸ σύνθημα τῆς ἀνταρσίας, διέθεσε ὅλες του τὶς δυνάμεις γιὰ τὴ διάλυση τῶν διαδη-

λωτῶν—ἐπαναστατῶν, μαζὶ μὲ τὶς δυνάμεις ποὺ εἶχαν συγκεντρωθῆ ἐκεῖ ἀπὸ ὅλα τὰ 'Αστυνομικὰ Τμήματα καὶ τὶς διάφορες εἰδικὲς 'Υπηρεσίες, ὅπως ἦσαν οἱ 'Αστυνομικὲς Σχολὲς κλπ. 'Εκτὸς τούτου στὴν περιοχὴ τοῦ Τμήματος τούτου, ποὺ ὅπως εἴπαμε βρίσκεται στὸ κέντρο τῶν 'Αθηνῶν, ἦσαν ἐγκατεστημένα τὰ ἐπιτελεῖα τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τοῦ Ε.Α.Μ., ποὺ τὰ φρουροῦσαν δυνάμεις ἀπὸ ἐπιλέκτους καὶ ἄριστα ἐξωπλισμένους ἐλασῖτες, ἐπὶ πλέον δέ, ὅπως ἀπεδείχθη, ἀποτελοῦσαν καὶ μικρὰ ἐξωπλισμένα φρούρια. Καὶ τὸ μὲν Κ.Κ.Ε. βρίσκονταν στὴν πλατεῖα τοῦ Συντάγματος, στὸ μέγαρο τῆς ὁδοῦ "Οθωνος 6, ἀκριβῶς ἀπέναντι ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο τῆς «Μεγάλης Βρεττανίας», ὅπου εἶχαν ἐγκατασταθῆ οἱ ἐπιτελικὲς 'Υπηρεσίες τῶν "Αγγλων καὶ ὡρισμένες 'Ελληνικές. Τὸ δὲ Ε.Α.Μ. ἦταν ἐγκατεστημένο στὴν ὁδό Κοραῆ, στὸ ἐκεῖ Μέγαρο τῆς «'Εθνικῆς».

"Ετσι, ὅταν ἡ στάση ἐξελίσσετο τὰ δύο αὐτὰ κέντρα ἀποτελοῦσαν σοβαρώτατες ἑστίες στὴν καρδιὰ τῶν 'Αθηνῶν, ὅπου εἶχαν τὴν ἕδρα τους ἡ Κυβέρνηση καὶ τὰ περισσότερα 'Υπουργεῖα. "Αλλως τε διεπιστώθη, ὅτι ἀπὸ τὰ γραφεῖα τῶν δύο αὐτῶν Μεγάρων ποὺ κατεῖχε τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ τὸ Ε.Α.Μ. ἐρρίπτοντο πυροβολισμοὶ συχνότατα.

Οἱ 'Αγγλικὲς δυνάμεις κατὰ τὴν 3η καὶ κατὰ τὴν 4η Δεκεμβρίου κυρίως ἐκινήθησαν στὸ νὰ διασώσουν ἀπὸ τὰ ἀκραῖα 'Αστυνομικὰ Τμήματα τοὺς ἀστυνομικοὺς ποὺ ἐκινδύνευαν καὶ ἐζήτουν ἐνίσχυση.

Τὴν Τρίτη (5 Δεκεμβρίου 1944) ὁ Στρατηγὸς Σκόμπυ, ὡς ἀνώτατος Διοικητὴς τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων, βλέπων πλέον ὅτι οἱ κομμουνισταὶ ἐπεδίωκαν τὴ βιαία ἐπιβολή τους καὶ ὅτι δὲν ἐσέβοντο πλέον μηδὲ τοὺς "Αγγλους στρατιωτικούς, ἀφοῦ ὡς γνωστὸν τὴν 4-12-1944 ἐπυροβόλησαν κατὰ τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ "Αγγλου Πλοιάρχου Κόμπελ, ποὺ ἐσώθη ἐκ τύχης, φονευθέντος τοῦ διερμηνέως του, ἐξέδωκε τελεσίγραφον πρὸς τὰς δυνάμεις τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. ἵνα παύσουν πᾶσαν ἐχθροπραξίαν δίδοντας προθεσμία 72 ὡρῶν, ἡ ὁποία ἔληγε τὴν 18η ὥρα τῆς 7ης Δεκεμβρίου 1944, ὁπότε πλέον οἱ ἐλασῖτες θὰ ἐθεωροῦντο καὶ ἐπισήμως ὡς στασιασταὶ καὶ θὰ ἐγίνετο ἀνάλογη μεταχείρισις τούτων.

Οἱ κομμουνισταί, ὅταν ἔλαβαν τὸ τελεσίγραφο, ἀντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως ἄρχισαν ὁμαδικοὺς πυροβολισμοὺς ἀπὸ τὰ γραφεῖα τοῦ Κ.Κ.Ε. (ὁδοῦ "Οθωνος) κατὰ τοῦ ξενοδοχείου τῆς «Μ. Βρεττανίας» καὶ τοῦ «Κὶγκ Τζώρτζ».

'Η ἐπανάσταση τῶν κομμουνιστῶν ἀποτελοῦσε πλέον γεγονός.

'Εν τῷ μεταξὺ ἔφθασαν Βρεττανοὶ ἀλεξιπτωτισταί, ποὺ προσεγειώθησαν στὸ 'Αεροδρόμιο τοῦ 'Ελληνικοῦ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ πολεμῶντας ἔφθασαν στὸ κέντρον. Οἱ ἀλεξιπτωτισταὶ αὐτοὶ ἦσαν δύο λόχοι. Καὶ ὁ μὲν ἕνας ἀνέλαβε νὰ ἐκτοπίση τοὺς ἐλασῖτες ἀπὸ τὴν 'Ακρόπολη, ποὺ τὴν εἶχαν κυκλώσει οἱ κομμουνισταὶ καὶ ἐπραγματοποίησε τὴν ἀποστολή του ἀμέσως.

'Ο δεύτερος λόχος ἀνέλαβε νὰ ἐκτοπίση τοὺς κομμουνιστὰς ἀπὸ τὰ γραφεῖα τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀπ' ὅπου ἐπυροβολεῖτο τὸ 'Αρχηγεῖον τῶν Συμμαχικῶν δυνάμεων καὶ τὸ ξενοδοχεῖο τῆς «Μ. Βρεττανίας». 'Ο Διοικητὴς τοῦ λόχου, πρὶν ἀρχίσει τὴν ἐπίθεση, ἔδωσε 2ωρη προθεσμία νὰ καταθέσουν τὰ ὅπλα. "Οταν ἔληξε ἡ προθεσμία καὶ οἱ ἐλασῖτες δὲν συμμορφώθηκαν, οἱ "Αγγλοι ἐπετέθησαν ταυτοχρόνως ἀπὸ τὴν πλατεῖα Συντάγματος καὶ ἀπὸ τὴν γειτονικὴ ταράτσα τοῦ κτιρίου. Καὶ ἐνῷ δύο ὅλμοι ἔσπαζαν τὴν πόρτα τοῦ κτιρίου τῆς ἕδρας τοῦ Κ.Κ.Ε., ἄλλοι ἀλεξιπτωτισταὶ μὲ χειροβομβίδες ἀπὸ τὴν ταράτσα ἀνάγκασαν ὅλους τοὺς ἐλασῖτες νὰ βγοῦν ἔξω, ὁπότε ἀντιμετώπισαν τὸ πῦρ τῶν 'Αγγλικῶν δυνάμεων καὶ παρεδόθησαν. "Ετσι ἐξεκαθαρίσθη ἡ πρώτη ἑστία τῶν ἐπαναστατῶν καὶ κατεσχέθησαν τὰ ἀρχεῖα τοῦ Κ.Κ.Ε.

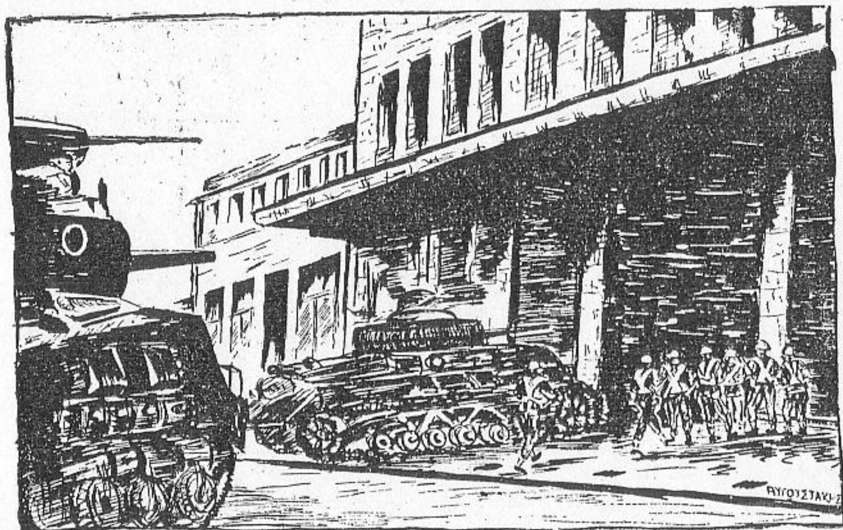
'Αμέσως ἀκολούθησε κατὰ τὸν αὐτὸ τρόπο ἐπίθεση στὴ δεύτερη κομμουνιστικὴ ἑστία, δηλαδὴ στὸ οἴκημα ὅπου εἶχε τὴν ἕδρα του τὸ Ε.Α.Μ. ἐπὶ τῆς ὁδοῦ

Κοραῆ, καὶ ὕστερα ἀπὸ ὀλιγόωρο μάχη στὴν ὁποία ἔλαβε μέρος καὶ βρεττανικὸ τὰνκ κατελήφθη καὶ οἱ ἔνοπλοι κομμουνισταὶ ποὺ τὸ ὑπεράσπιζαν παρεδόθησαν.

65. Περιγραφὴ ὑπὸ Ἄγγλου ἀνταποκριτοῦ τῆς καταστάσεως εἰς τὸ κέντρον (περιοχῆς Α΄ Τμήματος).

Ἰδοὺ πῶς περιγράφει Ἄγγλος δημοσιογράφος τὴν κατάσταση στὴν περιοχὴ τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς κατὰ τὶς πρῶτες ἡμέρες τοῦ κινήματος.

«Στὸ λιμάνι τοῦ Πειραιῶς παρέμειναν πλοῖα ἀκίνητα χωρὶς κανένα σημάδι » ζωῆς ἐπάνω τους. Καὶ ὅμως αὐτὰ τὰ πλοῖα ἦταν ζωτικὰ γιὰ τὴν Ἑλλάδα ὁλό- » κληρη. Ἦταν φορτωμένα μὲ τρόφιμα. Ὡς τὴν παραμονὴ τῆς ἐκρήξεως τοῦ κινή- » ματος ξεφορτώνονταν 3.700 τόννοι τὴν ἡμέρα. Καὶ γιὰ τὴν ἐκφόρτωση δὲν ἐχρη- » σιμοποιοῦντο οἱ ἀπεργοὶ Ἕλληνες ἐργάται, ἀλλὰ Βρεττανοὶ καὶ Ἰνδοὶ στρατιῶται.

Βρεταννικὸν τὰνκ καθ' ἣν στιγμὴν ἐπιτίθεται κατὰ τῆς εἰσόδου τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κοραῆ μεγάρου ὅπου τὸ Ε.Α.Μ. εἶχεν ἐγκαταστήσει τὴν ἕδραν του κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς κηρύξεως τῆς στάσεως.

» Ἡ ἐκφόρτωση ἐπήγαινε καλά. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, μέχρις ὅτου ἄρχισε ἡ σύρ- » ραξη. Ἡ ἀτμόσφαιρα εἶχε γίνει βαρειὰ ἀπὸ τὴν Κυριακὴ 3 Δεκεμβρίου μὲ τοὺς » πυροβολισμοὺς στὴν κομμουνιστικὴ διαδήλωση κι' ὅταν ἔγινε τὴν ἐπομένη ἡ κη- » δεία τῶν νεκρῶν ἦταν πιὰ ὁλοφάνερο πὼς ἑτοιμάζονταν ἡ ρήξη. Τὸ ἴδιο ἀπόγευμα » τῆς Δευτέρας διαδηλωταὶ τοῦ Ε.Α.Μ. περνοῦσαν κάτω ἀπὸ τὴ «Μεγάλη Βρετ- » τανία» μὲ φωνές, ποὺ ἤθελαν καθαρὰ νὰ μᾶς ποῦν: «Κάνετε στραβὰ μάτια στοὺς » ἐσωτερικοὺς μας καυγάδες». Κι' ὅμως ἐκεῖνο τὸ πρωϊνὸ ἐλασῖτες ἐλεύθεροι σκο- » πευταὶ εἶχαν κιόλας πυροβολίσει αὐτοκίνητο μὲ Ἄγγλους ἀξιωματικοὺς καὶ ἐσκό- » τωσαν τὸν διερμηνέα τοῦ Ναυάρχου Τέρλ, ἐνῷ ὁ ὑπασπιστής του Πλοίαρχος Κόμ- » πελ ἐσώθη ἐκ τύχης.

«Τὴν νύχτα τῆς Δευτέρας ὁ Στρατηγὸς Σκόμπυ ἔμαθε τὴν ἐπίθεση τῶν ἀν- » ταρτῶν καὶ τὴν κατάληψη τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων. Γι' αὐτὸν κάθε κίνηση » ἐλασίτου χωρὶς τὴν διαταγή του ἀποτελοῦσε στάση, γιατὶ εἶναι γνωστὸ πὼς τὰ

» ἀνταρτικὰ σώματα ὑπηρετοῦσαν ὑπὸ τὰς διαταγάς του. Τότε συνέταξε τὸ τελε-
» σίγραφό του δίδοντας προθεσμία 72 ὡρῶν στοὺς κινηματίες.

«Ἡ ἀπάντηση ἐδόθη μὲ ὁμαδικὰ πυρὰ ἀπὸ τὶς ταράτσες καὶ τὰ μπαλκόνια
» τῶν γραφείων τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, στὴν πλατεῖα Συντάγματος. Πυρο-
» βολοῦσαν τὴν «Μ. Βρεττανία» καὶ τὸ «Κὶγκ Τζώρτζ». Ἦταν πιὰ γεγονὸς ὁ ἐμφύ-
» λιος πόλεμος, ἀφοῦ γιὰ πρώτη φορὰ τὸ πρωϊνὸ τῆς Τετάρτης ὁ τάφος τοῦ Ἀγνώ-
» στου Στρατιώτου ξημέρωσε χωρὶς σκοπούς.

«Βρεττανοὶ ἀλεξιπτωτισταὶ εἶχαν προσγειωθῆ στὸ μεταξὺ στὸ ἀεροδρόμιο
» τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸ βράδυ τῆς Τρίτης καὶ κατώρθωσαν νὰ φθάσουν στὸν κέντρο
» τὸ ἄλλο πρωΐ, μαχόμενοι καθ' ὁδόν. Ἦταν δύο λόχοι ὅλοι-ὅλοι ποὺ ἀμέσως ρίχτη-
» καν σὲ σκληρὲς μάχες. Ὁ ἕνας ἀνέλαβε νὰ ἐκτοπίσῃ τοὺς ἐλασῖτες ἀπὸ τὰ ὑψώ-
» ματα τῆς Ἀκροπόλεως. Ὁ ἄλλος λόχος ἔστειλε ἀμέσως δίωρο τελεσίγραφο στὴ

Κ. ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗΣ Ε. ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ Ι. ΚΑΣΙΜΗΣ

» φρουρὰ τῶν ἐλασιτῶν ποὺ πυροβολοῦσαν τὸ Ἀγγλικὸ Στρατηγεῖο. Οἱ κομμουνι-
» σταὶ ἀπάντησαν μὲ ἀκανόνιστα πυρά. Ὅταν ἔληξε ἡ προθεσμία τοῦ τελεσιγρά-
» φου, οἱ Ἄγγλοι ἐξακόντισαν δυὸ ὅλμους τῶν δύο λιβρῶν στὴ σιδερένια πόρτα τῆς
» πολυκατοικίας τοῦ Κ.Κ.Ε., ἐνῷ οἱ ἀλεξιπτωτισταὶ κρυμμένοι στὴ γωνιὰ ρίχτηκαν
» ἀμέσως μὲ χειροβομβίδες...».

66. Προπαρασκευὴ τῶν κομμουνιστῶν γιὰ τὴν ἐπίθεσι κατὰ τοῦ Α' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος.

Οἱ κομμουνισταὶ ἀπὸ τὶς πρῶτες ἡμέρες τῆς ἐπαναστάσεως εἶχαν σκοπὸ νὰ καταλάβουν τὸ Α' Ἀστυν. Τμῆμα, ποὺ εὑρίσκετο στὴν καρδιὰ τῆς Πρωτευούσης.

Δὲν ἠμποροῦσαν ὅμως νὰ ἐπιτεθοῦν ἀμέσως, ὅταν μάλιστα, τὶς πρῶτες κιόλας ἡμέρες ἔχασαν τὶς δυὸ ἑστίες ἐξορμήσεώς των, δηλαδὴ τὰ κτίρια τοῦ Κ.Κ.Ε. στὴν πλατεῖα Συντάγματος καὶ τοῦ Ε.Α.Μ. στὴν ὁδὸ Κοραῆ.

Ἔτσι σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιο, ποὺ ἔθεσαν σ' ἐφαρμογή, ἐπετέθησαν καὶ κατέλαβαν πρῶτα τὰ περιφερειακὰ Τμήματα, οὕτως ὥστε σιγὰ-σιγὰ ἐδημιούργησαν ἕναν ἀποκλεισμὸ στὰ κεντρικὰ Τμήματα τῶν Ἀθηνῶν, ὅπως ἦσαν τὸ Α' τὸ Β' τὸ Γ' καὶ τὸ Δ'.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Διοικητὴς τοῦ Α' Τμήματος Ἀστυνόμος Α' τότε, κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος, μὲ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς ἄνδρας του εἶχε λάβει ἐξαιρετικὰ

μέτρα ἀσφαλείας καὶ ἀμύνης, ὄχι μονάχα τοῦ οἰκήματος τοῦ Τμήματος του ἀλλὰ καὶ τῆς περιοχῆς αὐτοῦ, ὥστε ἡ εἰσχώρηση τῶν κομμουνιστῶν νὰ μὴ μπορῇ νὰ γίνῃ εὔκολα. Ἔτσι οἱ κομμουνισταὶ μόλις κατὰ τὴν 6η Δεκεμβρίου, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἀφοῦ εἶχαν πλέον καταλάβει τὰ περιφερειακὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα ἄρχισαν νὰ βάλλουν ἐξ ἀποστάσεως, δηλαδὴ ἀπὸ ἀπομεμακρυσμένα σημεῖα καὶ ταράτσες πολυκατοικιῶν, μὲ διάφορα ὅπλα καὶ ὅλμους, μὲ προφανῆ σκοπὸ νὰ καταρρίψουν τὸ ἠθικό τῶν ἀστυνομικῶν καὶ νὰ προπαρασκευάσουν τὴ γενική τους ἐπίθεση πρὸς κατάληψη τοῦ Τμήματος.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ὅμως ὅλοι, ἀπὸ τοῦ Διοικητοῦ μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου ἀστυφύλακος, ἦσαν ἀποφασισμένοι ὄχι μόνον ν' ἀμυνθοῦν στὸ οἴκημα μέσα, ἀλλὰ νὰ χτυπήσουν τοὺς κομμουνιστὰς στὴν περιοχὴ τοῦ Τμήματος, ὅταν θὰ ἐπιχειροῦσαν νὰ εἰσχωρήσουν ἐκεῖ γιὰ νὰ κάνουν διαρπαγὲς καὶ λεηλασίες στὰ καταστήματα.

† Ι. ΚΟΚΚΑΛΗΣ

† Κ. ΚΟΥΤΣΟΥΡΑΣ

† Λ. ΠΕΤΣΑΣ

67. Προώθησις τῶν κομμουνιστικῶν δυνάμεων στὴν περιοχὴ τοῦ Τμήματος, μὲ ἀνατινάξεις καὶ πυρκαϊάς.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 11 Δεκεμβρίου 1944 οἱ κομμουνισταὶ μὲ μεγάλες δυνάμεις ποὺ ὑπολογίστηκαν σὲ 300 ἄνδρες καὶ μὲ ἰσχυρὸ ὁπλισμό, ἄρχισαν νὰ προωθοῦν τοὺς ἐλασῖτες ἐντεῦθεν τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ κατέλαβαν αἰφνιδιαστικῶς ὡρισμένα οἰκήματα τῶν ὁδῶν Αἰόλου καὶ Ἀθηνᾶς, μὲ τελικὸ σκοπὸ τὴν ἐπίθεση κατὰ τοῦ Τμήματος, ὅπως ἀνεκοίνωσαν μὲ τὰ χωνιὰ στὶς συγκεντρώσεις των.

Στὶς 3 ἡ ὥρα (μετὰ τὰ μεσάνυχτα) τῆς 11 πρὸς 12-12-1944, ἄρχισαν ἀνατινάξεις διαφόρων οἰκιῶν καὶ καταστημάτων μὲ δυναμίτιδα καὶ πυρπολήσεις αὐτῶν, μὲ σκοπὸ τὴ δημιουργία ὁδοφραγμάτων καὶ τὸν ἐπηρεασμὸ τοῦ ἠθικοῦ τῶν κατοίκων. Τέτοιες ἀνατινάξεις ποὺ συνεκλόνισαν τὴν περιοχὴ ἔγιναν στὰ οἰκήματα τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς 1-5, τῆς πολυκατοικίας τῆς ἰδίας ὁδοῦ εἰς τὸν ἀριθ. 29, στὴν ὁδὸ Εὐριπίδου —Αἰόλου (γωνία), Αἰόλου—Ἁγίας Εἰρήνης (γωνία), Καλαμιώτου—Ἀθηναΐδος (γωνία), Κολοκοτρώνη—Ἁγίου Μάρκου (γωνία), Περικλέους 27 καὶ ὁδοὺς Χρυσοσπηλιωτίσσης—Ἁγίου Μάρκου (γωνία). Οἱ ἀνατινάξεις αὐτὲς καὶ οἱ φλόγες ἀπὸ τὶς πυρκαϊὲς ἔδιναν μία τραγικὴ εἰκόνα τοῦ ὀλέθρου.

Ταυτοχρόνως μὲ τὶς ἀνατινάξεις, οἱ ἐλασῖτες προωθοῦντο σιγὰ-σιγὰ καὶ ἔφθασαν ἔτσι μέχρι τῆς ὁδοῦ Ρόμβης.

68. Ἀντεπίθεσις τῶν ἀστυνομικῶν τοῦ Α' Τμήματος καὶ ἀπώθησις τῶν εἰσχωρησάντων ἐλασιτῶν.

Κατὰ τὴ νύχτα ἦτο φυσικὸν ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ ἐπίθεση κατὰ τῶν κομ-

μουνιστῶν. Τὶς πρωϊνὲς ὅμως ὧρες τῆς 12-12-1944 τὰ προκεχωρημένα φυλάκια τοῦ Τμήματος καὶ οἱ περίπολοι τῶν ἀστυνομικῶν, ἦρθαν σὲ ἐπαφὴ μὲ τοὺς κομμουνιστάς, τοὺς ἐπετέθησαν θαρραλέως καὶ τοὺς ἀπώθησαν πρὸς τὴν ὁδὸ Αἰόλου.

Κατὰ τὴν ἐπίθεση αὐτή, ἔπεσε μαχόμενος μὲ σθένος καὶ ἀφάνταστο τόλμη στὴν ὁδὸ Ρόμβης ὁ Ἀρχιφύλαξ Α.13 Κουτσουρᾶς Κων/νος. Οἱ ἐπιθέσεις τῶν ἀστυνομικῶν κατὰ τῶν κομμουνιστῶν, ποὺ εἶχαν εἰσχωρήσει στὴν περιοχὴ τοῦ Τμήματος συνεχίσθηκαν καθ' ὅλην τὴν ἡμέρα καὶ κατὰ τὶς ἑσπερινὲς ὧρες εἶχε κατορθωθῆ ὥστε ὅλοι σχεδὸν οἱ ἐλασῖτες νὰ ἔχουν ἀποσυρθῆ ἐντεῦθεν τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς, ἐνῷ διάφορες ἑστίες ποὺ εἶχαν ἀπομείνει σὲ σπίτια ξεκαθαρίσθηκαν ἀπὸ τὶς περιπόλους τοῦ Τμήματος, φονευθέντων ἢ συλληφθέντων τῶν ἐλασιτῶν.

Ἔτσι μὲ τὴ συνεχῆ φρούρηση καὶ τὴ θαρραλέα ἀντεπίθεση τῶν ἀστυνομικῶν σὲ κάθε περίπτωση, ποὺ οἱ κομμουνισταὶ ἐπιχειροῦσαν νὰ διεισδύσουν στὴν περιοχὴ τοῦ Τμήματος, κατωρθώθη ὥστε τὸ οἴκημα τοῦ Α' Τμήματος νὰ συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν ὀλίγων, τὰ ὁποῖα δὲν κατώρθωσαν νὰ καταλάβουν οἱ κομμουνισταί. Ἀπ' ἐναντίας οἱ ἀστυνομικοὶ συνέλαβαν ἀρκετοὺς ἀπὸ τοὺς ἐπιτεθέντας κομμουνιστάς, οἱ ὁποῖοι ἄφησαν καὶ δυὸ νεκροὺς στὸν τόπο τῶν συμπλοκῶν.

69. Ποῖοι ἀστυνομικοὶ τοῦ Α' Τμήματος ἔπεσαν μαχόμενοι, ποῖοι ἐτραυματίσθησαν καὶ ποῖοι ἔλαβον μέρος εἰς τὰς ἀντεπιθέσεις κατὰ τῶν κομμουνιστῶν ἢ εἰργάσθησαν δραστήρια πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐγκληματιῶν.

Κατὰ τὶς συμπλοκὲς μὲ τοὺς κομμουνιστὰς ἐφονεύθησαν οἱ: 1) ἀρχιφύλαξ Α.13 Κουτσουρᾶς Κων/νος, ὅστις ἐβλήθη στὴν ὁδὸ Ρόμβης, ἐνῷ ἐμάχετο ἐπὶ τρεῖς ὧρες ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπαστυνόμου τότε κ. Ι. Κασίμη, 2) ὁ ἀστυφύλαξ Α. 55 Κόκκαλης Ἰωάννης καὶ 3) ὁ ἀστυφύλαξ Α. 119 Πέτσας Ἀλέξανδρος.

Ἐτραυματίσθησαν οἱ: Ἀστυνόμος Α' τότε κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος, Ὑπαστυνόμοι Β' τότε κ.κ. Κ. Μαθιουδάκης καὶ Ι. Κασίμης, Ἀρχιφ. Α.15 Κοντογιωργάκης Δημ., οἱ ἀστυφύλακες Α. 125 Χαρλαύτης Χαρ., Α. 57 Φράγκου Παν., Α.345 Τσιπρούδης Ἀχιλλεύς, Α.130 Μαγγιῶρος Ἀντώνιος καὶ Α.160 Καναβιτσῆς Δημ. ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἅπαντες οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Τμήματος ἐπεδείξαντο πίστιν εἰς τὸ καθῆκον, τόλμην καὶ αὐταπάρνησιν, ὅλως δὲ ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα ἀνέπτυξαν μαχόμενοι ἀνδρείως οἱ Ὑπαστυνόμοι Β' κ.κ. Κασίμης Ἰωάννης καὶ Μαθιουδάκης Κων/νος ὡς καὶ ὁ φονευθεὶς Ἀρχιφύλαξ Α.13 Κουτσουρᾶς Κων/νος, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀνήκει ἰδιαίτερος ἔπαινος. (Συνεχίζεται)

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Σχετικῶς μὲ τὸ ἱστόρημα τοῦ Κόκκινου Δεκέμβρη γιὰ τὸ ΣΤ' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα Ἀθηνῶν, ὁ τέως Διευθυντὴς Α' κ. Σ. Σταματιάδης μᾶς ἀπέστειλε ἀντίγραφον ἀναφορᾶς του, ἀπὸ 19-12-1944, πρὸς τὴν Ἀστυν. Δ/νσιν, τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν κατωτέρω πρὸς ἀποκατάστασιν ὡρισμένων σημείων, τὰ ὁποῖα ἐσφαλμένως ἀνεφέρθησαν εἰς τὰς ἐπισήμους ἐκθέσεις καὶ κατεχωρήθησαν εἰς τὸ ἱστόρημα. Τὸ κείμενον τῆς ἀναφορᾶς ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Λαμβάνω τὴν τιμήν, εἰς ἐκτέλεσιν προφορικῆς Ὑμῶν Δ/γῆς, ν' ἀναφέρω, ὅτι τὴν 4-12-44 » καὶ περὶ ὥραν 11ην παρουσιάσθη ἐνώπιόν μου ὁ Ἀστυνόμος Α' κ. Γ. Κουτᾶς καὶ μοὶ ἀνέφερεν » ὅτι ἠναγκάσθη νὰ παραδώσῃ τὸ ΙΕ' Τμῆμα τοῦ ὁποίου ἦτο Διοικητής, καθ' ὅσον εἶχε κυκλωθῆ » τελείως δι' ὑπερτέρων ἐνόπλων δυνάμεων τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. Ἀμέσως μετέβην εἰς Ὑποδ/νσιν Ἀγορα- » νομίας καὶ ἀνέφερον σχετικῶς εἰς Ἀστυνομ. Δ/νσιν τηλ/κῶς, καθότι τὰ τηλέφωνα τῶν Τμη- » μάτων τῆς ὑπ' ἐμὲ Ὑποδ/νσεως δὲν ἐλειτούργουν. Περὶ ὥραν 12ην ἐπιστρέψας εἰς τὴν ἕδραν » μου (Δ' Ὑποδ/νσιν) δὲν ἀνεῦρον τὸν Ἀστυνόμον κ. Κουτᾶν καὶ δὲν γνωρίζω ποῦ ἤδη εὑρίσκεται. » Τὴν 4-12-44 καὶ περὶ ὥραν 17ην προσῆλθεν εἰς τὸ Γραφεῖον Δ/τοῦ τοῦ ΣΤ' Τμήματος Ἀστυ- » νόμου Α' κ. Ταμπούρλου ἐπιτροπὴ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ἐζήτησεν ἀπ' αὐτὸν νὰ μὴ τοὺς κτυπήσῃ, » ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς τιμῆς των, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ θίξουν τὸ Τμῆμα. Ὁ κ. Ταμποῦρλος διε-

» βεβαίωσε τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι δὲν συντρέχει οὐδεὶς λόγος τὸ Τμῆμα νὰ κτυπήσῃ, εἰμὴ μόνον, » ἐφ' ὅσον οὗτοι ἤθελον ἐπιτεθῆ καὶ ἤθελον ζητήσῃ τὴν παράδοσιν τοῦ ὁπλισμοῦ τοῦ Τμήματος, » ὁπότε θὰ ἠμύνετο τὸ Τμῆμα μέχρις ἐσχάτων. Ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ ταῦτα παρουσιάσθη ἐνώπιόν » μου, παρισταμένου καὶ τοῦ Ἀστυνόμου κ. Ταμπούρλου καὶ ἐπανέλαβε τὰ ἴδια, προσθέσασα » ὅτι, ἐπὶ λόγῳ τιμῆς δὲν θὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τοῦ Τμήματος, οὔτε θέλει ζητήσῃ τὰ ὅπλα καὶ ἀπῆλθεν. » Περὶ ὥραν 18ην ἐξῆλθον τοῦ Τμήματος καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ Εὐριπίδου—Ἀθηνᾶς—Πλ. Ὁμο- » νοίας—Πειραιῶς ἐπέστρεφον εἰς τὸ Τμῆμα, ὅπου εἰς τὴν διασταύρωσιν Πειραιῶς—Πλ. Κου- » μουνδούρου, ἔξωθι ἀκριβῶς ἑστιατορίου «Σεμίραμις» μὲ ἐπλησίασεν εἷς ἐλασίτης καὶ ἐφώ- » ναξεν, «ἄλτ, τὰ χέρια ψηλά. Ἐζήτησε νὰ μὲ ἀφοπλίσῃ, πλὴν παρου- » σιάσθη ἀμέσως, ἓν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις εἶχε παρουσιασθῇ » ἐνώπιόν μου, ὡς προαναφέρω καὶ διέταξε νὰ μὴν ἀφοπλισθῶ. » Μετὰ ταῦτα παρουσιάσθησαν καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐζήτουν ἀπ' ἐμὲ ἐπιμό- » νως νὰ διατάξω τὴν ἄμεσον παράδοσιν τοῦ ὁπλισμοῦ καὶ πυρομαχικῶν τοῦ ΣΤ' Τμήματος καὶ » γενικῶς νὰ τεθῶ ὑπὸ τὰς Δ/γάς των. Ἀπήντησα εἰς τούτους ὅτι ἡ τιμὴ τῆς Ἀστυνομίας εἶναι » τὰ ὅπλα της, τὰ ὁποῖα ἀδυνατεῖ νὰ παραδώσῃ, πρὸ ὅμως τῆς ἐπιμονῆς ἠναγκάσθην νὰ δη- » λώσω ἐπὶ τῷ λόγῳ τιμῆς ὅτι θὰ καταβάλω πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν καὶ μετὰ ἕνα τέταρτον » ἀπὸ τῆς εἰσόδου μου εἰς τὸ Τμῆμα θὰ διατάξω τὴν παράδοσιν τοῦ ὁπλισμοῦ εἰς αὐτούς. Ἡ » ἐπιτροπὴ πεισθεῖσα παρέμεινεν ἐπὶ τῆς Πλ. Κουμουνδούρου καὶ ἐγὼ εἰσῆλθον εἰς τὸ Τμῆμα. » Ἅμα τῇ εἰσόδῳ διέταξα καὶ ἐκλείσθη ἡ ἐξώθυρα τοῦ Τμήματος » καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Δ/τοῦ τοῦ Τμήματος ἔλαβον ὅλα τὰ » μέτρα πρὸς ἄμυναν. Οἱ ἐλασῖται ἀντιληφθέντες ὅτι ἠθέτησα » τὸν λόγον μου ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Τμήματος, ἀφοῦ προηγου- » μένως ἐκτύπησαν τὴν ἐξώθυραν διὰ νὰ εἰσέλθουν καὶ δὲν τοὺς » ἐπετράπη, ρίψαντες πυροβολισμοὺς καὶ χειροβομβίδας κατὰ » τοῦ Τμήματος. Ἀμέσως διέταξα καὶ ἀντεπυροβόλησαν οἱ ὑπάλ- » ληλοι διὰ τῶν ὅπλων καὶ χειροβομβίδων. Ἐδέχθημεν καθ' ὅλην τὴν νύκτα » τῆς 4/5-12-44 ἀλλεπαλλήλους ἐπιθέσεις ἐκ τῶν πέριξ οἰκιῶν, ἃς ἀπεκρούσαμεν. Ἀπὸ ἐνωρὶς » εἶχε τοποθετήσει ὁ Ἀστυνόμος κ. Ταμποῦρλος δύο ἀστυφύλακας ἐν πολιτικῇ περιβολῇ εἰς Μέ- » γαρον ὁδοῦ Μενάνδρου μὲ τὴν ἐντολήν, ὅταν ἤκουον σειρῆνα νὰ μετέβαινον εἰς Ἀστυνομ. Δ/νσιν » καὶ ν' ἀνέφερον σχετικῶς τὴν ἐπίθεσιν. Τὸ ΣΤ' Τμῆμα, μόλις ἐπετέθησαν οἱ ἐλασῖται, ἔκαμε » χρῆσιν τῆς σειρῆνος ἐπανειλημμένως, πλήν, ὅμως οὐδεμία ἐνίσχυσις ἀπεστάλη.

«Τὴν 3.30' ὥραν τῆς 5-12-44 προσῆλθε δύναμις Ἄγγλων ἐκ 15 ἀν- » δρῶν περίπου μὲ ἐπὶ κεφαλῆς ἀξ/κόν, ἥτις καὶ παρέμεινεν ἐν τῷ Τμήματι μέχρι τῆς » 5.30' ὥρας, ὅτε καὶ ἀπῆλθεν. Ἐπειδὴ τὸ Τμῆμα ἦτο κυκλωμένον καὶ τὰ πυρομαχικά μας ἦσαν » ἐλάχιστα, τὴν 7.30' ὥραν, τῇ Δ/γῇ μου, ἐξωρμήσαμεν παραλαβόντες τὸν ὁπλισμόν μας καὶ » μετέβημεν εἰς Ἀστυν. Δ/νσιν διὰ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς—Σταδίου. Ὁ Ἀστυνόμος κ. Ταμποῦρλος » διέταξε καὶ παρέμεινεν εἰς τὸ Τμῆμα ὁ Ἀνθ/μος Παναγιωτάκης διὰ τὴν φύλαξιν τοῦ ὑλικοῦ κλπ. » ἐζήτησε δὲ νὰ παραμείνῃ καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Μπιζάς, ὅστις καὶ παρέμεινεν. Κατὰ τὴν ἐνέργειαν » τῆς νυκτερινῆς ἐπιθέσεως δὲν εὑρίσκοντο ἐν τῷ Τμήματι οἱ κομμουνισταὶ ἀστυνομικοί. Ἡ » ὑπόλοιπος δύναμις, ἥτις ἠμύνθη καθ' ὅλην τὴν νύκτα, ἦτο ἐθνικιστικὴ καὶ ἐξετέλεσε τὸ καθῆκόν » της πρὸς τὴν πατρίδα κατὰ τὸ δυνατόν. Δὲν παραλείπω ν' ἀναφέρω ὅτι, κατὰ Δ/γὴν τῆς Δ/νσεως » ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς 3-12-44 εἶχον συγκεντρώσει εἰς τὴν ἕδραν τῆς Ὑποδ/νσεως δύναμιν τοῦ » ΙΖ', ΙΕ' καὶ ΣΤ' Τμήματος καὶ κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας διέταξα, ἡ δύναμις τοῦ ΙΖ' καὶ » ΙΕ' Τμήματος, νὰ μεταβῇ καὶ παραμείνῃ εἰς ΙΕ.' Ἀστυν. Τμῆμα, καθ' ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν » ἡ δύναμις τοῦ ΙΖ' νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Τμῆμά της, διότι οἱ ἐλασῖται εὑρισκόμενοι εἰς τὰ σύνορα » τοῦ Τμήματος συνελάμβανον πάντα ἀστυνομικόν, ὃν καὶ ἀφώπλιζον. Τ' ἀνωτέρω ἀνέφερον εἰς » Ἀστυν. Δ/νσιν. Τὸ ΙΖ' Τμῆμα εἶχε παραμείνει μὲ ἐλαχίστην δύναμιν ὑπὸ τὸν Δ/τὴν της Ἀστυνόμον » Β' κ. Σορῶτον Μ. καὶ ὡς μοὶ ἀνέφερε τηλ/κῶς, πρὶν διακοπῇ ἡ τηλεφωνικὴ συγκοινωνία, εἶχε » κυκλωθῆ παρ' ἐνόπλων ἐλασιτῶν. Ἐξηναγκάσθη, ὡς ἐπληροφορήθην, νὰ παραδώσῃ τὸ Τμῆμα, » λόγῳ τῆς πιέσεως, ἣν ἤσκησαν ὑπέρτεραι ἔνοπλοι δυνάμεις τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., αἵτινες συνέλαβον μετέ- » πειτα τὸν Ἀστυνόμον Β' Γερόσταθον, ὃν καὶ ἐξετέλεσαν, τοὺς δὲ λοιποὺς ἄφησαν ἐλευθέρους. » Γενικῶς τὸ ΣΤ' Ἀστυνομ. Τμῆμα κατέβαλε πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν νὰ συγκρατήσῃ τὸ » Τμῆμα, πλὴν δὲν κατέστη δυνατόν, λόγῳ τῶν ὑπερτέρων ἐπιτεθειθῶν δυνάμεων τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. » Τέλος τὸ Τμῆμα διέσωσε τὸν ὁπλισμὸν καὶ τὰ ἐναπολειφθέντα πυρομαχικά.

Σ. Α. ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ
Τέως Ἀστυν. Δ/ντὴς Α'.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1956)

'Υπὸ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ 'Αστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.

— ΜΑΧΕΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΟΥ Γ' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ — — ΑΠΟΠΕΙΡΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΡΟΥΣΙΣ ΑΥΤΩΝ —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

***

70. Θέσις τοῦ Γ' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος.

Τὸ οἴκημα τοῦ Γ' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος 'Αθηνῶν βρίσκεται στὴν ὁδὸ Βαλαωρίτου 17 καὶ περιλαμβάνει τὴν περιοχὴ τῶν 'Αθηνῶν, ἀπὸ τὰ παληὰ 'Ανάκτορα μέχρι καὶ πέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τὸ Λυκαβηττὸ καὶ ὁλόκληρη τὴ συνοικία τοῦ Κολωνακίου. Δηλαδὴ καὶ τὸ Γ' Τμῆμα, ὅπως καὶ τὸ Α', βρίσκεται στὸ κέντρο τῶν 'Αθηνῶν καὶ ἀκριβῶς στὴν περίοχὴ ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένα ὅλα σχεδὸν τὰ 'Υπουργεῖα. Στὴν περιοχὴ τοῦ Τμήματος αὐτοῦ καὶ ἀκριβῶς παρὰ τὴν πλατεῖα Ρηγίλλης, διέμενε καὶ ὁ τότε Πρωθυπουργὸς κ. Γεώργιος Παπανδρέου.

71. 'Αντιμετώπισις διαδηλωτῶν τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944 καὶ ὁμάδος ἐπιθέσεως κατὰ τῆς οἰκίας τοῦ τότε κ. Πρωθυπουργοῦ.

"Ετσι, στὶς 3 Δεκεμβρίου 1944 ὁλόκληρος ἡ δύναμις τοῦ Γ' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ Διοικητή του 'Αστυνόμο (τότε) κ. Μιχαὴλ Γλύκαν, εἶχεν ἀναλάβει τὴ φρούρηση τῆς Λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας, ἀπὸ τὰ Παληὰ 'Ανάκτορα μέχρι τῆς πλατείας Ρηγίλλης, πρὸς ἀπαγόρευση καθόδου κομμουνιστῶν διαδηλωτῶν γιὰ τὴ συγκρότηση τοῦ συλλαλητηρίου, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀπαγορευθῆ ἀπὸ τὴν κυβέρνηση. "Οταν λοιπὸν στὶς 10.45' π.μ. 2000 περίπου κομμουνισταὶ διαδηλωταὶ συγκροτημένοι σὲ ὀγκώδη καὶ θορυβώδη διαδήλωση κατέβαιναν τὴν ὁδὸ Β. Σοφίας, πρώτη ἡ δύναμη τοῦ Γ' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος τοὺς ἀντιμετώπισε καὶ ἐπεχείρησε νὰ διαλύσῃ τὴ διαδήλωση αὐτὴ στὶς παρόδους. Τότε ὅμως μιὰ εἰδικὴ μαχητικὴ ὁμάδα ἐλασιτῶν, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ πολιτικοῦ μηχανικοῦ Προβελεγγίου, ἐπετέθη αἰφνιδιαστικὰ μὲ χειροβομβίδες καὶ ὅπλα κατὰ τῆς οἰκίας τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ κ. Γ. Παπανδρέου, ἀφοῦ προηγουμένως ἀπέτυχε προσπάθεια

νὰ εἰσχωρήσουν τὰ μέλη τῆς ὁμάδος αὐτῆς δολίως στὴν κατοικία τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, μὲ προφανῆ σκοπὸ νὰ ἐπιτεθοῦν κατ' αὐτοῦ καὶ νὰ τὸν δολοφονήσουν.

Κατὰ τὴν ἐπίθεση αὐτὴ ἐτραυματίσθη ἕνας ἀστυφύλαξ τῆς προσωπικῆς ἀσφαλείας τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὑπῆρξαν δὲ καὶ ἄλλα θύματα ἀπὸ τὴν ἔκρηξη τῆς χειροβομβίδος.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ὅμως ἀντεπετέθησαν ἀμέσως κατὰ τῆς μαχητικῆς αὐτῆς ὁμάδος τῶν κομμουνιστῶν, τοὺς ἀπώθησαν καὶ συνέλαβον τὸν ἀρχηγόν τους, τὸν ὁποῖο παρέδωσαν στὶς ἁρμόδιες 'Αρχές.

Μετὰ ταῦτα οἱ ἄλλοι διαδηλωταί, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὡπλισμένοι μὲ παντὸς εἴδους ὅπλα, κατώρθωσαν νὰ φθάσουν μέχρι τῶν γραφείων τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως 'Αθηνῶν (Βασιλίσσης Σοφίας—Σέκερη) καὶ ἐπετέθησαν κατὰ τῆς φρουρᾶς τραυματίσαντες ἕνα σκοπὸ χωροφύλακα. 'Η φρουρὰ τότε τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως,

Σ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ

Μ. ΓΛΥΚΑΣ

Γ. ΑΚΡΙΒΟΣ

ἐνισχυμένη μὲ τοὺς ἀστυφύλακας τοῦ Γ' Τμήματος ποὺ εἶχαν φθάσει ἐκεῖ, ἀντεπετέθη ἐνόπλως καὶ ἔτσι οἱ διαδηλωταὶ ἐστράφησαν πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ διεσκορπίσθησαν στὶς παρόδους, γιὰ νὰ μπορέσουν ἀπὸ ἐκεῖ νὰ φθάσουν στὴν πλατεῖα τοῦ Συντάγματος, ὅπου ἀπὸ ἄλλα σημεῖα εἶχαν συγκεντρωθῆ πολλοὶ ἔνοπλοι. Τὴν ἴδια ἀκριβῶς στιγμὴ ἄλλη μεγάλη ὁμάδα διαδηλωτῶν, ποὺ ἤρχετο ἀπὸ τὴ Λεωφόρο 'Αμαλίας, ἐπετέθη κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν ποὺ εὑρίσκοντο στὴν πλατεῖα τοῦ Μνημείου τοῦ 'Αγνώστου Στρατιώτου, μὲ ἀποτέλεσμα τὸ φόνο ἑνὸς ἀστυφύλακος καὶ τὸν τραυματισμὸ πολλῶν ἄλλων ἀστυφυλάκων.

Τότε ἀκριβῶς ἡ φρουρὰ τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως ἐπενέβη ἐνόπλως κατὰ τῶν κομμουνιστῶν καὶ τοὺς ἀπώθησε, μὲ ἀποτέλεσμα τὸν τραυματισμὸ μερικῶν ἐξ αὐτῶν.

'Εν τῷ μεταξὺ διάφοροι ρήτορες μιλοῦσαν πρὸς τοὺς ἀφηνιασμένους καὶ ἐξαγριωμένους κομμουνιστὰς διαδηλωτάς, ποὺ κατέκλυσαν τὴν πλατεῖα Συντάγματος καὶ κατόπιν διεσκορπίσθησαν μὲ ἀπειλὲς καὶ βρισιὲς κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν.

72. 'Απόπειρα εἰσχωρήσεως τῶν ἐλασιτῶν στὴν περιοχὴ τοῦ Γ' Τμήματος καὶ ἀπόκρουσις αὐτῶν.

"Οταν ἀπὸ τῆς 4ης Δεκεμβρίου 1944 ἄρχισε ἡ κατάληψη τῶν περιφερειακῶν 'Αστυνομικῶν Τμημάτων, ὁ Διοικητὴς τοῦ Γ' Τμήματος, 'Αστυνόμος τότε κ. Μιχ.

Γλύκας, σὲ σύσκεψη μὲ τοὺς ἐθνικόφρονας Ἀξιωματικοὺς τοῦ Τμήματος ἔλαβε τὰ ἐπιβαλλόμενα μέτρα, γιὰ τὴν περιφρούρηση τῆς περιφερείας τοῦ Τμήματός του καὶ γιὰ τὴν ἀσφάλεια τοῦ οἰκήματος. Ἤδη ἀπὸ τηλεφώνου (γιατὶ στὴν περιοχὴ αὐτὴ δὲν εἶχε διακοπῆ ἡ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία) κατὰ τὴν 4ην καὶ τὴν 5ην Δεκεμβρίου ἐκλήθη ἐπανειλημμένως ὁ Διοικητὴς καὶ τοῦ συνεστήθη ἐπιτακτικῶς καὶ ἀπειλητικῶς ἀπὸ ἄγνωστον, προφανῶς σημαίνοντα κομμουνιστήν, νὰ εἶναι ἕτοιμοι

Θ. ΑΔΡΑΚΤΑΣ

Α. ΠΛΟΥΜΗΣ

Α. ΚΙΤΣΟΠΑΝΙΔΗΣ

ὅλοι οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ Τμήματος γιὰ τὴν παράδοση τοῦ ὁπλισμοῦ των. Ἡ ἀπάντηση ἐδόθη ἁπλῆ καὶ σταθερά, ὅτι: «Οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν θὰ παραδώσουν τὰ ὅπλα τους » καὶ ὅποιος ἠμπορεῖ ἂς ὑπάγῃ νὰ τὰ πάρῃ».

Σημειωτέον, ὅτι ἡ ἀπόπειρα αὐτὴ τῆς ἐκφοβίσεως καὶ τῆς καταρρίψεως τοῦ ἠθικοῦ τῶν ἀστυνομικῶν μὲ παρόμοια τηλεφωνήματα, ἔγινε καὶ σὲ ἄλλα Τμήματα τὰ ὁποῖα ἀντεστάθησαν.

Ἀπὸ τῆς 5ης μέχρι τῆς 9-12-1944, ὁπότε οἱ κομμουνισταὶ εἶχαν κατορθώσει νὰ καταλάβουν τὰ περισσότερα Τμήματα, ἐπεχείρησαν νὰ εἰσχωρήσουν καὶ στὴν περιοχὴ τοῦ Γ' Τμήματος, ἰδίως στὸ Κολωνάκι, γιατὶ ἐκεῖ θὰ εὕρισκαν πλούτη γιὰ νὰ λεηλατήσουν, ὅπως τοὺς εἶχον ὑποσχεθῆ οἱ ἀρχηγοί των.

Ἔτσι κατώρθωσαν διάφορες ὁμάδες ἐλασιτῶν, ἔχοντας ὁρμητήριο τους πρόποδας τοῦ Λυκαβηττοῦ, νὰ προωθηθοῦν στὴν ὁδὸ Σίνα, Ὁμήρου, Λυκαβηττοῦ, Δημοκρίτου καὶ Βουκουρεστίου καὶ νὰ πλησιάσουν πρὸς τὸ οἴκημα τοῦ Γ' Τμήματος. Οἱ ἀστυνομικοὶ ὅμως ἐξώρμησαν σὲ ὁμάδες καὶ ἀντεπετέθησαν ἐνόπλως ἐναντίον των, κατορθώσαντες οὕτω νὰ τοὺς ἀπομακρύνουν πέραν τῆς περιοχῆς τοῦ Τμήματος, τὴν ὁποία ἐφρούρουν μὲ πυκνὲς περιπολίες καὶ τὴν εἶχαν ἔτσι ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν τους. Ἀναφέρομεν καὶ τὸ ἑξῆς συγκεκριμένον περιστατικόν:

Τὶς ἀπογευματινὲς ὧρες τῆς 4-12-1944 ὁμὰς ἐλασιτῶν μετέβη στὴν παρὰ τὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Ὁμήρου οἰκίαν Ἀξ/κοῦ τινὸς τοῦ στρατεύματος καὶ τὸν ἐκάλεσε νὰ παραδοθῇ. Ὁ Ἀξ/κὸς ἐζήτησεν ἀπὸ τηλεφώνου ἐνίσχυση ἀπὸ τὸ Γ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα. Ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος Ἀστυνόμος κ. Γλύκας Μιχ., διέταξεν ἀμέσως τὸν τότε ἀρχ/κα Γ1 καὶ ἤδη Ὑπαστυνόμον Α' κ. Γεωργακόπουλον Γεώργιον νὰ μεταβῇ μετὰ δυνάμεως στὴν ἐν λόγῳ οἰκίαν. Πράγματι ὁ Ἀρχιφύλαξ Γεωργακόπουλος Γ. μετὰ δυνάμεως 10 ἀστυφυλάκων μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ οἱ ἀστ/κὲς Γαλάνης Θεόδ. καὶ Πράσσος Ἀναστ., ὡπλισμένοι μὲ ἀραβίδες καὶ αὐτόματα Στέν, ἐνῷ πήγαιναν στὴν οἰκία τοῦ Ἀξ/κοῦ, παρὰ τὴν ὁδὸ Σκουφᾶ καὶ πρὸ τῆς Ἑλβετικῆς Πρε-

σβείας ἐδέχθησαν καταιγιστικὸ πῦρ τῶν ἐλασιτῶν, οἵτινες εἶχαν καταλάβει τὶς παρυφὲς τῶν ὁδῶν Σίνα—Ὁμήρου—Λυκαβηττοῦ—Δημοκρίτου. Ἀμέσως ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις ἀκροβολίσθη καὶ ἀπήντησε στὰ πυρὰ τῶν ἐλασιτῶν, τοὺς ὁποίους ἐξεδίωξε πρὸς τὸ τέρμα Ἱπποκράτους βοηθουμένη καὶ ἀπὸ ἄλλη ὁμάδα ὑπὸ τὸν τότε Ὑπαστυνόμον Β' κ. Κωτσόπουλον Διονύσιον, ἡ ὁποία κατέφθασε στὸ μεταξὺ κατόπιν κλήσεως διὰ τῆς ἀστυνομικῆς συρίκτρας.

Κατὰ τὴν συμπλοκὴ ἐκείνην ἡ ὁποία διήρκησε ἀρκετὴ ὥρα, ἐτραυματίσθη σοβαρῶς στὸν αὐχένα ὁ ἀρχ/λαξ Γεωργακόπουλος Γ. Ἐπίσης ἐδέχθη βλῆμα στὸ μέτωπο ὁ ἀστυφύλαξ Πρᾶσσος Ἀναστάσιος, πλὴν ὅμως ἐξωστρακίσθη στὸ κράνος του καὶ ἔτσι ἐσώθη ὡς ἐκ θαύματος.

Κύριος ὅμως καὶ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῶν ἐλασιτῶν δὲν ἦταν ἡ ἀπαγωγὴ τοῦ ἐν λόγῳ Ἀξιωματικοῦ ἀλλὰ ὅπως ἐτονίσθη ἀνωτέρω, νὰ διαπιστωθῇ ἐὰν τὸ Τμῆμα ἠδύνατο ν' ἀντιμετωπίσῃ ἐπίθεση γιὰ τὴν κατάληψή του. Τὰ πράγματα ἐν προκειμένῳ ἀπέδειξαν ὅτι τὸ Γ' Τμῆμα ἦτο εἰς θέσιν ὄχι μόνον νὰ ἀντιμετωπίζῃ ἐπιθέσεις ἐλασιτῶν, ἀλλὰ καὶ νὰ τοὺς ἀντεπιτίθεται ἐπιτυχῶς καὶ σταθερῶς.

73. Ἐκκαθάρισις ἐλευθέρων σκοπευτῶν τοῦ Ε.Λ.Α.Σ.

Ἀλλὰ ἕνας μεγάλος κίνδυνος στὴν περιοχὴ αὐτὴ γιὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς ἦσαν καὶ οἱ ἐλεύθεροι σκοπευταὶ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. οἱ ὁποῖοι εἶχον ἐγκατασταθῆ σὲ διάφορες σοφίτες πολυκατοικιῶν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ χωρὶς νὰ γίνωνται εὔκολα ἀντιληπτοί, πυροβολοῦσαν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς τοὺς ἀστυνομικούς, ποὺ κυκλοφοροῦσαν, ἢ τοὺς στρατιωτικούς, καὶ ἐξεσφενδόνιζαν καὶ ὄλμους ἀκόμη κατὰ τῶν Ἀστυνομικῶν Καταστημάτων. Τέτοιοι ὄλμοι ἐξερράγησαν πάνω στὸ οἴκημα τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως καὶ στὸ πεζοδρόμιο τῆς Λεωφόρου Β. Σοφίας, πρὸ τῶν ἀνθοπωλείων, μὲ ἀποτέλεσμα θύματα ἀθώους διαβάτες.

Κατηρτίσθησαν λοιπὸν εἰδικὲς περιπολίες ἀπὸ θαρραλέους ἀστυνομικούς, ποὺ

Κ. ΜΙΧΑΛΙΤΣΗΣ

Α. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

Δ. ΚΩΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

κατώρθωσαν νὰ ἐπισημάνουν τὶς θέσεις τῶν ἐλευθέρων αὐτῶν σκοπευτῶν καὶ νὰ τοὺς ἐκτοπίσουν. Στὶς 10 δὲ τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου εἶχε κατορθώσει τὸ Τμῆμα νὰ ἔχῃ τελείως ἐκκαθαρίσῃ τὴν περιφέρεια, μεταξὺ τῶν ὁδῶν Πανεπιστημίου—Βασιλίσσης Σοφίας—Λουκιανοῦ—Λυκαβηττοῦ—Ἀναγνωστοπούλου — Σίνα Σκουφᾶ καὶ Ἱπποκράτους, ἔτσι ποὺ νὰ γίνεται ἐλεύθερα καὶ μὲ ἀσφάλεια ἡ κυκλοφορία τῶν πολιτῶν.

74. Πόσοι ἀστυνομικοὶ ἐτραυματίσθησαν καὶ ποῖοι ἔλαβον μέρος στὶς ἐπιχειρήσεις τῆς περιοχῆς τοῦ Τμήματος.

Κατὰ τὶς ἐπιχειρήσεις αὐτὲς τοῦ Γ' Τμήματος ἐτραυματίσθησαν οἱ 'Υπαστυνόμοι Β' κ. Κων/νος Νικολαΐδης, 'Αρχιφύλαξ Γ1 Γεωργακόπουλος Γεώργ., ἀστυφύλακες Γ83 Πρᾶσσος 'Αναστάσιος καὶ Γ'48 Πλασσαρᾶς 'Ιωάν., ὁ ὁποῖος μάλιστα ἔπεσε εἰς χεῖρας τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἐξηφανίσθη ἔκτοτε.

Οἱ ἐθνικόφρονες καὶ πιστοὶ στὸ καθῆκον τους ὑπάλληλοι, οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦσαν τότε στὸ Γ' 'Αστυνομικὸ Τμῆμα καὶ ἐπολέμησαν κατὰ τῶν ἐγκληματιῶν κομμουνιστῶν, εἶναι οἱ ἑξῆς :

1) 'Αστυνόμος Α' τότε κ. Γλύκας Μιχ. Διοικητὴς τοῦ Τμήματος, 'Αστυνόμοι κ.κ. Μανέττας Στέφ., 'Ακρίβος Γεώργ., 'Υγειονομικὸς 'Αξιωματικὸς κ. Παρδάλης Κωνστ., 'Υπαστυνόμοι τότε κ.κ. Πλούμης Λάμπρος, Κωτσόπουλος Διονύσ., Σταματόπουλος 'Αλκιβ., 'Αδρακτᾶς Θεόφ., Κιτσοπανίδης 'Αθανάσ., 'Αλεξίου Κωνστ. 'Υπαστυνόμος Μιχαλίτσης Κωνστ., 'Αρχιφύλακες Σιαδῆμας Φωκίων, Φουντοκόπουλος Νικόλ., 'Ανδρώνης Γεώργ., Βαφειάδης Κωνστ., Σιτρᾶς Κωνστ., Ντάφυλλος Γεώργ., 'Έρωτας Κυρ., ἀστυφύλακες Μαρκογιαννάκης Σταῦρος, Λιόντος 'Άγγελος, Λεκάκος Γεώργ., 'Αγγελονίδης Μιχ., Νικολαΐδης Νικόλ., Τσαπατσάρης 'Ηλ., Πάσχος Χρ., Γαλάνης Θεόδ., Τριανταφύλλης Παναγ., Σπαθῆς Γεώργ., Μπέρτσος 'Ιωάν., Τζούβαλης Βασίλειος, Πολάκης Κωνστ., Γουλάρας Δημήτρ., Καμπέρης Εὐάγγελος, Ζητοννιάτης Θεόδ., 'Αλιμπράντης 'Ιωάν., Κουριδᾶκος Πέτρος, Μπιτσικόλης Στέφ., Τριανταφύλλης Διονύσ., Γεωργίου Γεώργ., Μάλλης Χρ., Οἰκονόμου Δημήτρ., Παπακωνσταντίνου Θεμιστ., Παπαδημητρίου 'Ανδρέας, 'Αναστασόπουλος Κωνστ., Κουβούρης Σαράντης, Δημόπουλος Νικ., Ματσούκης Λεων., Ξενογιάννης Γεώργ., Δρόσος Παναγ., Σπανᾶκος Γεώργ., Κλουκινιώτης Γεώργ., Τσάκωνας Χρ., Σταθᾶτος Σπ., Ζάρας Κωνστ. καὶ Ματθαῖος 'Ανδρέας.

Εἰδικῶς διὰ τὸν Διοικητὴν τοῦ Τμήματος κ. Μ. Γλύκαν, ἡ ὑποβληθεῖσα ἔκθεση τοῦ προϊσταμένου του 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γ' 'Υποδιευθύνσεως γράφει τὰ ἑξῆς :

«Θὰ ἀπετέλει μεγίστην παράλειψιν ἂν δὲν ἐτονίζετο ἰδιαιτέρως ἡ δρᾶσις τοῦ » Διοικητοῦ τοῦ Τμήματος, ὅστις τὰ πάντα ἐπέβλεπε καὶ ἐρρύθμιζε προσωπικῶς » ἀψηφῶν πάντα κίνδυνον καὶ ὑπερκάμπτων πᾶν ἐμπόδιον. Οὕτω παρεῖχεν ἑαυτὸν » ὡς ὑπόδειγμα εἰς τοὺς ὑποδεεστέρους του, οὓς κατέστησε διὰ τῆς λίαν ἐπιτυχοῦς » διοικήσεώς του ἱκανοὺς πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ὑψίστου πρὸς τὴν Πατρίδα καθή- » κοντος».

75. Περιγραφὴ τῆς καταστάσεως κατὰ τὶς ἡμέρες τοῦ κινήματος στὴν κεντρικὴ περιοχὴ τῶν 'Αθηνῶν ὑπὸ 'Άγγλου ἀνταποκριτοῦ.

Κλείνοντας τὸ ἱστόρημα γιὰ τὰ συμβάντα στὴν περιοχὴ τοῦ Γ' Αστυνομικοῦ Τμήματος κατὰ τὸ Δεκέμβρη τοῦ 1944, παραθέτω ἀνταπόκριση 'Άγγλου δημοσιογράφου, ποὺ παρηκολούθησε τὴν κατάσταση κατὰ τὶς τραγικὲς ἐκεῖνες ἡμέρες.

'Η ἀνταπόκριση ἔχει ὡς ἑξῆς :

«'Απὸ τῆς στέγης τῆς «Μ. Βρεττανίας» μποροῦσε κανεὶς νὰ παρακολουθήση » τὶς ἐπιχειρήσεις σ' ὁλόκληρη τὴν περιοχὴ τῶν 'Αθηνῶν. Οἱ συμπλοκὲς εἶχαν πιὰ » γενικευθῆ γύρω ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο καὶ ἔφτασαν ἕως τὰ κτίρια μερικῶν ἑκατον- » τάδων μέτρων. Σφαῖρες καὶ ὅλμοι περνοῦσαν πάνω ἀπὸ τὴν ταράτσα καὶ ἔπε- » φταν ἕνα γύρω. 'Ο κόσμος ὡστόσο κυκλοφοροῦσε μὲ μιὰ ἐμφανῆ περιφρόνηση πρὸς » τὸν κίνδυνο. Κατὰ τὶς κρίσιμες ἐκεῖνες ὧρες, τὰ ὀλιγάριθμα μηχανοκίνητα 'Αγ- » γλικὰ τμήματα δέχονται ἀλλεπάλληλες ἐκκλήσεις ἀπὸ τὰ κινδυνεύοντα 'Αστυνο- » μικὰ Τμήματα. Δὲν ἤξεραν ποῦ νὰ πρωτοτρέξουν, γιὰ νὰ συλλέξουν τοὺς ἀστυφύ- » λακες, ποὺ εἶχαν συλληφθῆ ἀπὸ τὸν Ε.Λ.Α.Σ. Δὲν ὑπῆρχε ἀκόμη ἐπίσημος ρῆξις

» καὶ κατάφεραν ἔτσι ν' ἀπελευθερώσουν ἀρκετοὺς τόσο στὴν Ἀθήνα, ὅσο καὶ στὸν » Πειραιᾶ καὶ τὰ προάστια, ἀναλαμβάνοντάς τους ὑπὸ τὴν προστασίαν τους. Ἀκόμα » καὶ ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἤρχοντο ἐκκλήσεις. Ἐκεῖ, ἔνοπλοι πολῖται, » ἀφοῦ ἔρριξαν χειροβομβίδες μπροστὰ στὴν πόρτα, ἄνοιξαν μάχη μὲ τοὺς ἀστυ- » νομικούς. Δὲν ἄργησαν νὰ πάρουν μέρος καὶ Ἄγγλοι. Ἡ οἰκογένεια τοῦ τότε Πρω- » θυπουργοῦ μετεφέρθη στὴ «Βρεττάνια» ποὺ ἔμενε τώρα θεοσκότεινη. Τὸ προσω- » πικό της ἐξ ἄλλου εἶχε ἐξαφανισθῆ. Ὅσο κρίσιμη καὶ ἂν ἦταν ἡ κατάσταση στὴν » Ἀθήνα, ὁ Πειραιεὺς διέτρεχε ἀμεσώτερο κίνδυνο. Οἱ ἄνδρες κρατοῦσαν ὅπλα, οἱ » γυναῖκες χασάπικα μαχαίρια καὶ τὰ παιδιὰ ἀκόμη καὶ σουγιάδες. Ἐλασῖτες μὲ » γερμανικὰ κράνη ἄνοιγαν ἐσπευσμένως χαρακώματα στὴν παραλία καὶ μιὰ ὡ- » πλισμένη ἐπιτροπὴ τοῦ ὄχλου ζητοῦσε ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους τὴν ἄμεσο ἐγκατάσταση » κυβερνήσεως, προερχομένης ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὶς δυνάμεις ἀντιστάσεως, δηλαδὴ τὸ

Κ. ΝΙΚΟΛΑΐΔΗΣ Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ΑΛΕΞΙΟΥ

» Ε.Α.Μ. Τὸ ὕφος τῶν ἐλασιτῶν εἶχε γίνει κι' ὅλας ἐλάχιστα φιλικό. Μόλις συνεκρα- » τοῦντο καὶ δὲν μᾶς πυροβολοῦσαν. Ἀλλὰ οἱ πυροβολισμοὶ εἶχαν σχεδὸν γενικευθῆ » σ' ὅλη τὴν ἔκταση, ἀπὸ τὴν Κηφισσιὰ ἕως τὴ θάλασσα. Ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευ- » τέρας (4 Δεκεμβρίου) ἡ «Μ. Βρεττανία» εἶχε τὴν ὄψι τοῦ πιὸ περίεργου ὀχυροῦ, » ποὺ ἐγνώρισε ὁ πόλεμος. Στὸ πεζοδρόμιο βαρειὰ τάνκς «Σέρμαν» ἐξασφάλιζαν » τὴν ἄμυνα, ἐνῷ δίπλα τους ἐστάθμευαν πολυτελέστατες ὀκτακύλινδρες «χὸρς» » καὶ «μερσεντὲς» τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως. Στὸ ἐσωτερικὸ συνωστισμένοι οἱ » ἀλεξιπτωτισταὶ μὲ ἀχνίζοντα ὅπλα διεσταυροῦντο μὲ ἀρωματισμένο θηλυκόκοσμο, » τὶς γυναῖκες τῶν ἐπισήμων, ποὺ ἔσπευδαν νὰ βροῦν καταφύγιο φέρνοντας καὶ τὰ » τιμαλφῆ των.

«Τὴν Τρίτη, ὁ βρεταννικὸς στρατὸς ἔλαβε τὴν ἐπίσημο ἀπόφασι νὰ θεωρήσῃ » στασιαστὰς ὅλους, ὅσοι ἀπὸ τὸν Ε.Λ.Α.Σ. δὲν παρέδιδον τὰ ὅπλα. Ἔτσι ἐδικαιο- » λογεῖτο καὶ ἡ χρῆσις τῶν ὅπλων ἐναντίον τους, γιατὶ θὰ ἦταν ἀντιπαθὲς νὰ γίνῃ » ἔνοπλος ἐπίθεσις κατὰ τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων. Ὁ ἀγὼν εἶχε γενικευθῆ » γύρω ἀπὸ τὸ ξενοχεῖο. Σφαῖρες ἔπεφταν βροχή, ἐμπρὸς στὰ σκαλοπάτια τῆς «Βρε- » τανίας» καὶ τοῦ «Κὶγκ Τζὼρζ» κι' ὅμως ἀπὸ τὰ παράθυρα βλέπαμε ἀνθρώπους » μὲ τὶς πιτζάμες των νὰ ἔρχωνται τοῖχο-τοῖχο, γιὰ νὰ προστατευθοῦν στὸ ὀχυρό » μας. Ἀπ' ἔξω, τὰ πρῶτα πτώματα εἶχαν κιόλας ξαπλωθῆ, καθὼς καὶ στὴν Ὁμό- » νοια, ὅπου εἶχεν ἀρχίσει μάχη ἐλασιτῶν καὶ ἀστυφυλάκων. Ὅλη τὴ νύχτα τὰ πο-

» λυβόλα ἐκροτοῦσαν μέσα καὶ γύρω στὸ ξενοδοχεῖο, ἐνῷ ἀεροπλάνα ἔρριχναν ἀδια-
» κόπως φωτοβολίδες.

«Στὸ μεταξὺ ἡ θέσις ποὺ ἔπαιρνε μιὰ μερὶς τοῦ τύπου, διέστρεφε τὴν πραγμα-
» τικὴ εἰκόνα τῆς καταστάσεως στὴν Ἀθήνα. Ἦταν φανερὸ ὅτι τὸ Ε.Α.Μ—Ε.Λ.Α.Σ.
» ἐπιζητοῦσε νὰ καταλάβῃ τὴν Ἀρχὴ μὲ τρομοκρατικὰ μέσα καὶ μὲ τὰ ὅπλα, ὑπο-
» στηρίζοντας ὅτι ὁ κυρίαρχος ρόλος του στὴν ἐξοστράκιση τῶν Γερμανῶν τοὺς
» ἔδινε τὸ δικαίωμα νὰ κυβερνήσουν τὸν τόπο. Ἐὰν ὅμως τὸ Ε.Α.Μ. ἦταν βέβαιο,
» ὅπως ὑπεστήριζε, ὅτι ἡ πλειονότης τῶν Ἑλλήνων τὸ ὑπεστήριζε, δὲν εἶχε κανένα
» λόγο νὰ μὴ ἀποδεχθῇ τὴ Βρεττανικὴ ἐγγύηση, γιὰ ἐλεύθερες ἐκλογὲς καὶ δημοψή-
» φισμα. Αὐτὸ δὲν εἶχε τονισθῆ, οὔτε ἀπὸ τὸν τύπο, οὔτε ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο τοῦ Λον-
» δίνου, ὅπως ἐπίσης δὲν εἶχε τονισθῆ τὸ γεγονός, ὅτι παράλληλα μὲ τοὺς δῆθεν ἄθλους
» τοῦ Ε.Α.Μ. στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν παρενόχλησι τῶν Γερμανῶν, ὑπῆρχε καὶ μιὰ σειρὰ
» ληστειῶν καὶ δολοφονιῶν, ποὺ εἶχαν διαπράξει.

«Ἡ θέσι τῶν πολιορκημένων μέσα στὸ ξενοδοχεῖο δὲν ἦταν διόλου ἀσφαλὴς
» τὶς πρῶτες μέρες. Ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα σφαῖρες καὶ ὅλμοι κατευθύνονταν πρὸς τὰ
» ἐκεῖ, οἱ Ἄγγλοι δὲ καὶ οἱ κυβερνητικοὶ Ἕλληνες ἐκινδύνευαν καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ
» πυρὰ τῶν «Σπὶτ-φάϊρς» ποὺ ρίχνονταν ἀδιάκοπα καὶ ἀπὸ χαμηλὸ ὕψος. Τάνκς
» ἀνεβοκατέβαιναν καὶ ἀπὸ τὶς ταράτσες τὰ πυρὰ ἐγίνοντο πυκνότερα.

«Στὶς 11 τὴ νύχτα τῆς Τετάρτης ἔφτασε στὴ «Βρεττάνια» ἡ φήμη, ὅτι τρία
» κύματα ἐλασιτῶν βαδίζουν πρὸς τὸ κέντρο, ἔχοντας μπροστὰ κοπάδια ἀπὸ γυναι-
» κόπαιδα, μὲ σκοπὸ νὰ καταλάβουν τὸ ξενοδοχεῖο καὶ τὸ Ἀγγλικὸ Στρατηγεῖο.
» Ἀλλὰ τὰ Ἐθνικὰ Τμήματα τῆς Ἀστυνομίας καὶ τοῦ Στρατοῦ τοὺς ἀντιμετώπισαν
» σταθερά».

(Στὸ ἑπόμενο οἱ μάχες εἰς ἄλλα Τμήματα τῶν Ἀθηνῶν)

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Σχετικῶς μὲ τὴν ἱστόρησιν τῆς μάχης τοῦ Η' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων ἀστυνομικῶν, ἐπολέμησαν γενναίως κατὰ τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἐξαντλήσαντες τὰ πυρομαχικὰ ἔπεσαν εἰς χεῖρας των καὶ ἀπήχθησαν εἰς ὁμηρίαν οἱ ἀστυφύλακες: Δρογκάρης Ἀθαν., Παπαδᾶτος Ἀθανάσ., Ψίνας Κωνστ., Παπαϊωάννου Ἀναστ. καὶ Κουνδουρόπουλος Στυλ. Εὐχαρίστως δημοσιεύομε τὰ ὀνόματα τῶν ἀνωτέρω ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι δυστυχῶς δὲν ἀνεφέροντο εἰς τὰς ἐπισήμους ἐκθέσεις τῆς Ὑπηρεσίας των, αἵτινες ὑπεβλήθησαν τότε. Δι' αὐτούς, οἵτινες ἐν μέσῳ τόσον δυσχερειῶν ἠγωνίσθησαν ἀνδρείως καὶ ὑπέφεραν ἀφορήτως κατὰ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ ὁμηρίαν των, ἀνήκει πᾶς ἔπαινος καὶ δέον νὰ ἀποτελοῦν παράδειγμα διὰ τοὺς μεταγενεστέρους των, ἀλλὰ καὶ ἡ Ὑπηρεσία δέον νὰ ἀμείψῃ ἠθικῶς, ἐπιβραβεύουσα τὴν προσήλωσιν μέχρις αὐτοθυσίας εἰς τὸ καθῆκον των εἰς στιγμὰς ἐξόχως κρισίμους διὰ τὴν πατρίδα.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1956)

Ὑπὸ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ. — ΤΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

76. *Τὸ Κέντρον Ἀλλοδαπῶν Ἀθηνῶν. Ἡ θέσις του καὶ ἡ σημασία του ἀπὸ στρατηγικῆς ἀπόψεως.*
77. *Πῶς ἐξελίχθησαν τὰ γεγονότα στὸ Κέντρο Ἀλλοδαπῶν: Σύλληψις τοῦ Ἀστυνόμου Β' Τσενόγλου Ὁμήρου καὶ κατάληψις τοῦ οἰκήματος (ὁδὸς Σωκράτους 60—Γωνία Βερανζέρου).*
78. *Τὰ γεγονότα στὴ Διεύθυνσι Ὑπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν (οἴκημα Γ' Σεπτεμβρίου—Καποδιστρίου).*

***

76. Τὸ Κέντρον Ἀλλοδαπῶν Ἀθηνῶν. Ἡ θέσις του καὶ ἡ σημασία του ἀπὸ στρατηγικῆς πλευρᾶς.

Τὸ οἴκημα τοῦ Κέντρου Ἀλλοδαπῶν Ἀθηνῶν εὑρίσκετο, κατὰ τὸ Δεκέμβρη τοῦ 1944, στὸ 4ωροφο οἴκημα τῆς ὁδοῦ Σωκράτους 60 καὶ Βερανζέρου, ὅπου σήμερα εἶναι ἐγκατεστημένη ἡ Ὑποδ/νσις Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν. Τὸ οἴκημα αὐτό, ἀπὸ ἀπόψεως θέσεως, εἶχε πολὺ μεγάλη σημασία, γιατὶ ἀποτελοῦσε μέρος μιᾶς ἁλυσίδας ἀστυνομικῶν οἰκημάτων γύρω ἀπὸ τὴν πλατεῖα Ὁμονοίας καὶ μποροῦσε νὰ συντελέσῃ οὐσιαστικὰ στὴν παρεμπόδιση τῶν κομμουνιστῶν νὰ προχωρήσουν πρὸς τὸ κέντρον τῆς πόλεως.

Πράγματι πρέπει νὰ λάβουμε ὑπ' ὄψει μας ὅτι: στὴν ὁδὸ Αἰόλου 71 εὑρίσκετο τὸ οἴκημα τοῦ Τμήματος Ἀγορανομίας, στὴν ὁδὸ Σωκράτους 60 εὑρίσκετο τότε τὸ Κέντρον Ἀλλοδαπῶν Ἀθηνῶν, στὴν ὁδὸ Χαλκοκονδύλη—Σωκράτους εὑρίσκετο τὸ ἄλλοτε Δ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα ποὺ ἐχρησίμευεν ὡς οἴκημα στρατωνισμοῦ ἀστυνομικῶν, στὴν ὁδὸ Γ' Σ/βρίου παραπλεύρως τοῦ Σταθμοῦ Α' Βοηθειῶν εὑρίσκετο τότε ἡ Ὑποδ/νσις Τροχαίας Κινήσεως, στὴν ὁδὸ Γ' Σεπτεμβρίου 33, ὀλίγα δηλαδὴ μέτρα πέραν τῆς Ὑποδ/νσεως Τροχαίας Κινήσεως, ἦτο τὸ οἴκημα τῆς Διευθύνσεως Ὑπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν, στὴν ὁδὸ Σολωμοῦ—Γ' Σεπτεμβρίου εὑρίσκετο τὸ Δ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα, στὴν ὁδὸ Πατησίων καὶ Στουρνάρα τὸ μέγαρο τῆς Ὑποδ/νσεως Γεν. Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν καὶ στὴν ὁδὸ Ἀχαρνῶν—Σουρμελῆ τὸ οἴκημα τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος Ἀθηνῶν.

Ἡ ἁλυσίδα αὐτὴ τῶν ἀστυνομικῶν οἰκημάτων μὲ ἀστυνομικούς, οἱ ὁποῖοι πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων ἦσαν ἀποφασισμένοι νὰ πολεμήσουν κατὰ τῶν κομμουνιστῶν μέχρις ἐσχάτων ἐδημιουργοῦσε ἕνα τεράστιο ἀμυντικὸ ἡμικύκλιο στὸ κέντρο ἀκριβῶς τῆς Πρωτευούσης, τοῦ ὁποίου ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἐκμετάλλευση, κατὰ τὶς κρίσιμες γιὰ τὸ ἔθνος ἡμέρες τοῦ Δεκεμβριανοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος.

Δυστυχῶς, ἂν ὄχι ἡ ἡγεσία τῆς Ἀστυνομίας, ἡ Στρατιωτικὴ Διοίκησις Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία τότε εἶχε ἀναλάβει ὅλη τὴν εὐθύνη τῆς τηρήσεως τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας τῆς Πρωτευούσης, ὤφειλε νὰ καταστρώσῃ ταχύτατα σχέδιο ἀντιμετωπίσεως τῆς κομμουνιστικῆς προδοσίας, ἡ ὁποία ἦταν πλέον ἢ καταφανὴς καὶ νὰ ὀργανώσῃ

ἀμέσως ὅλες αὐτὲς τὶς δυνάμεις, ποὺ ἦσαν ἀρκετὲς καὶ ἱκανὲς καὶ γι' ἄμυνα, ἀλλὰ καὶ γι' ἀντεπίθεση πρὸς τὰ ἀσύντακτα στίφη τῶν ἐλασιτῶν. Ἀντὶ τούτου ἀρκέστηκε νὰ στείλῃ σὲ ὡρισμένες ἀστυνομικὲς Ὑπηρεσίες (Τροχαία—Ἀσφάλεια κλπ.) ἀνὰ ἕνα ἢ δύο ἀξ/κοὺς τοῦ Στρατοῦ, γιὰ τὴν καθοδήγηση τῆς ἀμύνης τῶν οἰκημάτων.

Αὐτὴ ἡ χωρὶς πρόγραμμα διαχείριση τοῦ σοβαρωτάτου αὐτοῦ θέματος, τῆς ἀμύνης τῶν Ἀστυνομικῶν Καταστημάτων καὶ τῆς χρησιμοποιήσεως δι' ἐπίθεση τῶν ἐξωπλισμένων ἔστω κι' ἐλαφρῶς ἀνδρῶν τῆς Ἀστυνομίας, ἔφερεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐγκατάλειψη αὐτῶν ὕστερα ἀπὸ ἄμυνα σθεναρά, μέχρις ἐξαντλήσεως τῶν πυρομαχικῶν καὶ τὴν δημιουργία τῆς ἐντυπώσεως, ὅτι αἱ δυνάμεις τῶν κομ/στῶν ὑπερεῖχον.

Ἀλλ' ἃς ἐπανέλθωμεν στὸ Κέντρο Ἀλλοδαπῶν Ἀθηνῶν.

77. Πῶς ἐξελίχθησαν τὰ γεγονότα στὸ Κέντρο Ἀλλοδαπῶν. Σύλληψις τοῦ Ἀστυν. Β' Τσενόγλου Ὁμήρου καὶ κατάληψις τοῦ οἰκήματος.

Πρέπει κατ' ἀρχὴν νὰ ἔχουμε ὑπ' ὄψει μας, ὅτι κατὰ τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1944 Διοικητὴς τοῦ Κέντρου Ἀλλοδαπῶν Ἀθηνῶν ἦτο ὁ Ἀστυν. Δ/ντὴς Β' κ.Ν. Παπαδημητρίου καὶ Ὑποδιοικητὴς τούτου ὁ Ἀστυνόμος Α' τότε, Διονύσιος Δήμου, ὁ ὁποῖος λίγο χρόνο πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Χώρας ἀπὸ τὴν Γερμανικὴ κατοχὴ εἶχε ἐνταχθῆ στὴν Πολιτοφυλακὴ Ἀθηνῶν (ΟΠΛΑ), ὡς Ὑποδιοικητὴς (ἀντισυνταγματάρχης) μὲ Διοικητὴν τὸν τότε Ἀστυν. Δ/ντὴν Τσαπόγαν. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση, τῇ ἀξιώσει προφανῶς τῶν κομμουνιστῶν ὑπουργῶν τῆς Κυβερνήσεως Παπανδρέου, ἐπανῆλθον στὴν Ἀστυνομία καὶ ὁ μὲν Τσαπόγας ἐτοποθετήθη στὴν Ἀστυν. Δ/νση ὡς Ὑποδιευθυντής, ὁ δὲ Δήμου στὸ Κέντρον Ἀλλοδαπῶν ὡς Ὑποδιοικητής. Ἀσφαλῶς ὅμως, οἱ δύο αὐτοὶ ἀξιωματικοὶ διατηροῦσαν καὶ τοὺς βαθμοὺς καθὼς καὶ τὴν θέση τους στὴν Πολιτοφυλακὴ Ἀθηνῶν.

Στὶς 3 Δεκεμβρίου 1944, ἡ δύναμη τῆς Ἀστυνομίας εἶχε τεθῆ σὲ αὐστηρὰ ἐπιφυλακή, γιὰ τὴν ἀπαγόρευση συγκροτήσεως τοῦ κομμουνιστικοῦ συλλαλητηρίου, σύμφωνα μὲ ἀπόφαση τῆς Κυβερνήσεως.

Καίτοι ὅμως ἔπρεπε ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι νὰ βρίσκωνται στὶς θέσεις των, ἀπὸ τὸ πρωΐ παρετηρήθη ὄχι μόνον βραδύτης προσελεύσεως μεγάλου μέρους τῆς δυνάμεως τοῦ Κέντρου Ἀλλοδαπῶν, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀρκετοὶ ἀστυνομικοὶ προσῆλθαν μὲ πολιτικὴν περιβολήν. Τοῦτο ὠφείλετο κατὰ κύριο λόγο σὲ ὑστεροβουλία τῶν ὑπαλλήλων ἐκείνων ποὺ ἦσαν μεμυημένοι στὸ κίνημα. Πάντως ὅλη ἡ δύναμη συνεκεντρώθη καὶ παρέμεινε σὲ ἐπιφυλακὴ μέχρι τῆς 18ης ὥρας (6 μ.μ.), πλὴν ὡρισμένων ὑπαλλήλων ποὺ ἦταν ὠργανωμένοι στὸ Ε.Α.Μ., οἱ ὁποῖοι βγῆκαν τὸ πρωΐ, ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα καὶ δὲν ἐπέστρεψαν γιὰ νὰ παραμείνουν ἐν ἐπιφυλακῇ.

Τὴν 18ην ὥρα (6 μ.μ.) ὁ Ὑποδιοικητὴς τοῦ Κέντρου, ἐνῷ ἀπουσίαζε ὁ Διοικητής, Ἀστυνομικὸς Δ/ντὴς κ. Ν. Παπαδημητρίου, ἐκάλεσε σὲ συγκέντρωση τοὺς ὑπαλλήλους καὶ τοὺς ἔκανε τὴ σύσταση νὰ ἀποχωρήσουν ἀπὸ τὴν Ὑπηρεσία καὶ νὰ πᾶνε στὰ σπίτια τους, γιατί, καθὼς εἶπε, παραμένοντας στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα δὲν εἶχαν νὰ προσφέρουν τίποτε.

Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τὸν ἄκουσαν καὶ ἀπεχώρησαν.

Ὅταν ὅμως ὕστερα ἀπὸ λίγο ἦρθε ἀπὸ τὴν Ἀστυν. Δ/νση, ὅπου εἶχε πάει, ὁ κ. Παπαδημητρίου καὶ ἔμαθε τὴν ἐνέργεια τοῦ Ὑποδιοικητοῦ του Δήμου, ἐκάκισε αὐτὸν καὶ διέταξε τοὺς ὑπαλλήλους, ποὺ δὲν εἶχαν φύγει, νὰ παραμείνουν ἐν ἐπιφυλακῇ, γιατὶ δὲν εἶχε ἐκδοθῆ διαταγὴ λύσεώς της καθ' οἱονδήποτε τρόπον. Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 3 πρὸς 4-12-1944, ὁμὰς ἐλασιτῶν πῆγε στὸ σπίτι τοῦ Ἀστυνόμου Β' Τσενόγλου Ὁμήρου, ὁ ὁποῖος εἶχε ἐντονωτάτη δράση σὲ μυστικὴ Ὑπηρεσία πληροφοριῶν τῶν Συμμάχων καὶ τὸν ἀπήγαγον εἰς ἄγνωστον διεύθυνση.

Τὴν ἐπομένη 4-12-1944, ἡ δύναμη τοῦ Κέντρου Ἀλλοδαπῶν συνεκεντρώθη στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα, ἐκτὸς ἀπὸ ὡρισμένους ὑπαλλήλους, ποὺ ἀνῆκον στὸ Ε.Α.Μ. καὶ δὲν παρουσιάσθησαν.

Οἱ ἐθνικόφρονες ἀστυνομικοὶ ποὺ εἶχαν πληροφορηθῆ τὶς συγκρούσεις μὲ τοὺς κομμουνιστάς, διετήρησαν τὸ ἠθικό τους καὶ περίμεναν διαταγή. Στὶς 12 ἡ ὥρα τὸ μεσημέρι, ἐνεφανίσθη στὸ Κέντρο ὁ Ὑποδιοικητὴς Δήμου, τὸν ὁποῖο παρεκάλεσεν ὁ Διοικητής του κ. Παπαδημητρίου, νὰ φροντίση ἀμέσως νὰ ἐξακριβώση ποῦ βρίσκεται ὁ συνάδελφός του Ἀστυνόμος Τσενόγλου Ὅμηρος, ποὺ εἶχε τὴ νύχτα ἀπαχθῆ ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς. Ὁ Δήμου ἔφυγε γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό, καθὼς εἶπε, ἀλλὰ δὲν ξαναφάνηκε... Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ γεγονότα ἔπαιρναν ραγδαία ἐξέλιξη.

Οἱ πληροφορίες ἤρχοντο ἀλλεπάλληλες γιὰ τὴν σύγκρουση τῶν ἀστυνομικῶν μὲ τοὺς κομμουνιστάς, γιὰ τὴν κατάληψη ἀπὸ αὐτοὺς τῶν ἀκραίων Ἀστυνομικῶν Τμημάτων καὶ γιὰ τὴν δολοφονία κατὰ τρόπον ἄγριο τῶν ἀστυνομικῶν ποὺ συνελάμβανον. Τὸ ἠθικὸ τῶν ὑπαλλήλων, ἄρχισε κατόπιν αὐτῶν νὰ κάμπτεται. Τότε ὁ Διοικητὴς κ. Ν. Παπαδημητρίου, συνεκέντρωσε τοὺς ὑπαλλήλους καὶ τοὺς εἶπε τὰ ἑξῆς: «Κύριοι, ἐφ' ὅσον ἡ Ἀστυν. Δ/νση δὲν διέταξε τὴ μετακίνησή μας καὶ τὰ γεγονότα ὡς βλέπετε ἐξελίσσονται, δύνασθε, ὅσοι ἐπιθυμεῖτε νὰ μεταβῆτε εἰς οἱανδήποτε Ὑπηρεσίαν γνωρίζετε, Δ' Τμῆμα, Τροχαίαν, Ἀσφάλειαν ἢ Ἀστυν. Δ/νση».

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἐκείνη, ἡ δύναμη τοῦ Κέντρου Ἀλλοδαπῶν σχεδὸν διελύθη. Ἄλλοι ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς πῆγαν στὶς παραπάνω Ὑπηρεσίες καὶ ἄλλοι πῆγαν στὰ σπίτια τους. Εἶναι ζήτημα ἂν ἔμειναν στὴ θέση τους 50 περίπου ἀστυνομικοί. Οἱ ἄλλοι 220 διέρρευσαν.

Ἀλλ' ἂς παρακολουθήσωμε τὴν συνέχεια τῶν γεγονότων στὸ Κέντρο Ἀλλοδαπῶν, χρονολογικῶς.

Στὶς 5-12-1944, παρουσιάζεται ἡ ἴδια κατάσταση στὸ Κέντρο. Κατὰ τὶς ἀπογευματινὲς ὧρες πέρασε ἀπὸ ἐκεῖ ὁ Ὑπασπιστὴς τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ, Ἀστυνόμος Α' κ. Παρπαρίας Γ., στὸν ὁποῖον ὁ Ἀστυνόμος τοῦ Κέντρου κ. Ἠλιόπουλος διεμαρτυρήθη διότι μιὰ δύναμη ὑπολογίσιμη, ἤτοι 270 ἄνδρες, ἀφέθησαν νὰ διαρρεύσουν σὲ στιγμὲς τόσο κρίσιμες καὶ τραγικὲς γιὰ τὴν Ἀστυνομία καὶ τὸ Ἔθνος. Ὁ κ. Ὑπασπιστὴς ὑπεσχέθη νὰ ἀναφέρη σχετικῶς στὸν κ. Ἀρχηγὸ καὶ ἀπῆλθε.

Στὶς 6-12-1944 καὶ ὥραν 10, πῆγε στὸ Κέντρο ὁ Ἀνθυπαστυνόμος κ. Ἰωαν. Γαλάνης μὲ σημείωση τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου διετάσσετο ἡ δύναμη ποὺ εἶχε ἀπομείνει νὰ διοχετευθῆ στὶς Ὑποδ/νσεις Τροχαίας Κινήσεως καὶ Γενικῆς Ἀσφαλείας, τὸ δὲ Ἐμπιστευτικὸ Ἀρχεῖο νὰ μεταφερθῆ σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς Ὑπηρεσίες αὐτές. Ὁ Διοικητὴς τοῦ Κέντρου κατόπιν τῆς διαταγῆς αὐτῆς διέταξε τὴ συγκέντρωση τῶν ὑπαλλήλων καὶ τὴ συσκευασία σὲ σάκκους τοῦ Ἀρχείου, συγχρόνως δὲ ἀπέστειλε τὸν Ἀνθυπαστυνόμον κ. Δαμᾶσκο στὸ ξενοδοχεῖο «Κοσμοπολίτ», ὅπου εἶχε τὴν ἕδρα της μιὰ Ἀμερικανικὴ Ὑπηρεσία, γιὰ νὰ παρακαλέση ὅπως διατεθῆ ἕνα αὐτοκίνητο γιὰ τὴ μεταφορὰ τοῦ Ἀρχείου καὶ ἂν ἦτο δυνατὸν καὶ τῶν ὑπαλλήλων πρὸς ἀποφυγὴν θυσιῶν.

Ἡ ταχεῖα συγκέντρωση τοῦ Ἐμπιστευτικοῦ Ἀρχείου δὲν ἦτο εὔκολος, γιατὶ οἱ περισσότεροι φάκελλοι ἦσαν ἀσφαλισμένοι μέσα στὰ συρτάρια τῶν γραφείων, τὰ δὲ κλειδιὰ τὰ εἶχαν μαζί τους οἱ ὁμαδάρχαι καὶ ἄλλοι Ἀξιωματικοί, ποὺ εἶχαν φύγει. Μέχρις ὅτου λοιπὸν παραβιασθοῦν οἱ κλειδαριές, συγκεντρωθῆ καὶ συσκευασθῆ τὸ Ἀρχεῖο, πέρασε ἀρκετὸς χρόνος καὶ στὸ μεταξὺ ἡ ὁδὸς Σωκράτους καὶ αἱ πάροδοι ταύτης ἐβάλλοντο ἐντονώτερα ἀπὸ τοὺς ἐλασίτες.

Ὁ Ἀνθ/μος Δαμᾶσκος, κατώρθωσε νὰ ἐπιστρέψη ἀπὸ τὴν Ἀμερικανικὴ Ὑπηρεσία, ἀνέφερε ὅμως ὅτι παρὰ τὶς ὑποσχέσεις ποὺ τοῦ ἔδωσαν δὲν πέτυχε τίποτε.

Κατὰ τὶς πρῶτες μεταμεσημβρινὲς ὧρες, οἱ κομμουνισταὶ κατέλαβαν ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ὁδὸ Σωκράτους καὶ ἀπέστειλαν στὸν κ. Παπαδημητρίου σημείωμα, στὸ ὁποῖο ἔγραφαν τὰ ἑξῆς: «Κατεβῆτε γρήγορα κάτω, ἄλλοιῶς σὲ 5 λεπτὰ τῆς ὥρας τὸ οἴκημα ἀνατινάσσεται. Λόχος Βοτανικοῦ». Οἱ ὑπάλληλοι ἐπανικοβλήθησαν καὶ κατέβηκαν στὴν εἴσοδο τοῦ οἰκήματος μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν κ. Παπαδημητρίου, ὁ ὁποῖος ἔδωσε ἐξηγήσεις ὅτι οἱ ὑπάλληλοι εἶναι ἄοπλοι καὶ ὅτι μένουν στὸ οἴκημα

μόνον γιὰ τὴ φρούρηση τοῦ 'Αρχείου. Οἱ ἐλασῖτες ὅμως ἀμφιβάλλουν καὶ ἀνεβαίνουν γιὰ νὰ κάμουν σχετικὴ ἔρευνα. Τέλος ἐπείσθησαν, ἀλλὰ ὁ πολιτικὸς καθοδηγητής τους ζητεῖ νὰ παραδοθοῦν τὰ ἀτομικὰ περίστροφα τῶν ὑπαλλήλων. 'Ο κ. Παπαδημητρίου ὅμως, τοὺς ἔπεισε νὰ μὴ παραδοθοῦν τὰ περίστροφα, ἀλλὰ νὰ συγκεντρωθοῦν τοῦτα καὶ νὰ τοποθετηθοῦν ὑπ' εὐθύνη του στὴν ἀποθήκη, πλὴν τεσσάρων τὰ ὁποῖα ἐπέμειναν νὰ παραλάβουν καὶ τοὺς ἐδόθησαν: Κατόπιν αὐτοῦ οἱ ἐλασῖτες ἔφυγαν μὲ τὴ δήλωση, ὅτι ὅποιος θέλει μπορεῖ νὰ φύγῃ ἀλλὰ μόνον πρὸς τὴν... ἐλεύθερη περιοχή, δηλαδὴ τὴν ἐλασοκρατουμένη. Οἱ ὑπάλληλοι ἄοπλοι πλέον τελείως, ἀπέμειναν ἕρμαια στὰ χέρια τῶν κομμουνιστῶν καὶ βασίμως ἐφοβήθησαν ὅτι θὰ συνελαμβάνοντο. 'Ο Δ/ντὴς κ. Ν. Παπαδημητρίου ἀντελήφθη τοῦτο καὶ ἐπέτρεψε σὲ ὅσους ἤθελαν νὰ πᾶνε στὰ σπίτια τους."Ετσι ἔφυγαν 20 περίπου καὶ ἀπέμειναν στὸ οἴκημα περὶ τοὺς 30, οἱ ὁποῖοι ἤλπιζαν ὅτι ἡ κατάσταση θὰ ἐβελτιοῦτο σύντομα, γιατὶ ἔληγε ἡ προθεσμία τῶν 72 ὡρῶν ποὺ εἶχε ταχθῆ στοὺς ἐλασῖτες νὰ παραδώσουν τὰ ὅπλα.

Στὶς 7-12-44 τὶς ἀπογευματινὲς ὧρες, ἕνα τὰνκ ἐπετέθη κατὰ τῶν ἐλασιτῶν ἀπὸ τὴν ὁδὸν Βερανζέρου, τοὺς κατεδίωξε πέρα ἀπὸ τὴν ὁδὸ Μενάνδρου καὶ ἔβαλλε κατὰ τοῦ ξενοδοχείου «Τουρίστ», ὅπου εἶχαν ἐγκατασταθῆ κομμουνισταί. Πρὸς στιγμὴν ἀνεπτερώθη τὸ ἠθικὸν τῶν ὀλίγων ὑπαλλήλων, ποὺ εἶχαν μείνει στὴ θέση τους, ἀλλὰ ὕστερα ἀπὸ λίγο τὸ τὰνκ ἀποσύρεται καὶ οἱ ἐλασῖτες ξαναγυρίζουν.

Κατὰ τὶς νυκτερινὲς ὧρες τῆς 8-12-44, οἱ ἐλασῖτες ἀποσύρονται ἀπὸ τὴν ὁδὸ Σωκράτους, ἐλέγχουν ὅμως τὴν περιοχὴ ἀπὸ τὴν ὁδὸ Μενάνδρου καὶ τὰς παρόδους.

Στὶς 9-12-44 τὶς πρωϊνὲς ὧρες, ἀραιοὶ πυροβολισμοὶ ἀκούονται καὶ οἱ ἐλασῖτες δὲν ἐμφανίζονται στὴν ὁδὸ Σωκράτους. Τὶς ἀπογευματινὲς ὧρες πηγαίνουν στὸ κέντρο ἐλασῖτες καὶ κάνουν ἔρευνα γιὰ νὰ βροῦν ὅπλα, ὁπότε τοὺς δίδονται ἐξηγήσεις ἀπὸ τὸ Διοικητὴ τοῦ Κέντρου καὶ φεύγουν, οἱ ἄνδρες δὲ ἀφήνονται ἀνενόχλητοι. Οἱ κομμουνισταὶ ὅμως προωθοῦνται πρὸς τὴν ὁδὸ Βερανζέρου καὶ καταλαμβάνουν τὸ ξενοδοχεῖο ποὺ βρίσκεται παραπλεύρως πρὸς τὸ οἴκημα τοῦ Κέντρου 'Αλλοδαπῶν, γιὰ νὰ στρατωνισθοῦν. 'Επειδὴ ὅμως τὸ πέρασμα ἀπὸ τὴν ὁδὸ Βερανζέρου εἶναι ἐπικίνδυνο, ὁ ξενοδόχος ὑποδεικνύει στοὺς ἐλασῖτες ὡς ἀσφαλέστερη εἴσοδο μιὰ μεσόπορτα, ποὺ ἑνώνει τὸ οἴκημα τοῦ Κέντρου μὲ τὸ ξενοδοχεῖο, ἀπὸ ὅπου πλέον ἔμπαιναν οἱ κομμουνισταί. 'Η κατάσταση αὐτὴ ἐσυνεχίσθη καὶ τὴν 10-12-1944.

Στὶς 11-12-44 οἱ ἐλασῖτες εἰδοποίησαν νὰ ἐγκαταλειφθῆ ἀμέσως τὸ οἴκημα, γιατὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἀνατιναχθῆ. Οἱ ὑπάλληλοι πανικοβάλλονται καὶ τρέχουν πρὸς τὴν ἔξοδο. 'Ο Διευθυντὴς κ. Παπαδημητρίου ἐπεμβαίνει καὶ πείθει τοὺς κομμουνιστὰς νὰ μὴ ἀνατινάξουν τὸ οἴκημα. 'Αντὶ αὐτοῦ ἀνετινάχθη μιὰ ἀνθρακαποθήκη ποὺ βρίσκεται ἀπέναντι. Στὶς 12, 13 καὶ 14-12-44 ἡ κατάσταση παρέμεινε ἡ ἴδια. Οἱ ἐλασῖτες ὅμως ἠξίωσαν καὶ παρέλαβαν ἀπὸ τὴν ἀποθήκη τὰ περίστροφα. 'Επίσης ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνση διεκόπη τελείως.

Στὶς 16-12-44, κατὰ τὶς ἀπογευματινὲς ὧρες, παρουσιάσθη στὸ Κέντρο ὁ ἀξιωματικὸς λόχου τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. Κολωνοῦ Κωνσταντέλλος, ποὺ ἀνέλαβε τὴν περιοχὴ τοῦ Κέντρου καὶ ζήτησε κατάσταση τοῦ προσωπικοῦ, γιὰ νὰ τοὺς γράψῃ δῆθεν στὸ συσσίτιο τοῦ Λόχου του. 'Η κατάσταση ἐδόθη ἀπὸ τὸν Διευθυντὴ κ. Παπαδημητρίου, ὅλοι ὅμως ἀντελήφθησαν ὅτι ἐπίκειται ἡ σύλληψή των.

"Υστερα ἀπὸ λίγο καταφθάνει ὁ 'Ανθυπολοχαγὸς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ Πάσχος, ἀπὸ τὴ Ν. Σμύρνη, πιθανῶς ὑπασπιστὴς τοῦ Τσαπόγα καὶ ζητεῖ τὴν παράδοση τοῦ 'Αρχείου. 'Ο κ. Παπαδημητρίου γιὰ νὰ προλάβῃ τὴν καταστροφὴ τοῦ 'Αρχείου καὶ τὴν ἀποτροπὴ συλλήψεως τοῦ προσωπικοῦ, ζητεῖ νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὸν συνταγματάρχη τοῦ Ε.Λ.Α.Σ καὶ ἔτσι ὁδηγεῖται μὲ αὐτοκίνητο στὸ Κολωνό, μαζὶ μὲ τὸν 'Υπαστυνόμο Α' κ. Βλάχο καὶ προσπαθεῖ νὰ μεταπείσῃ τὸν συνταγματάρχη. 'Εκεῖνος ὅμως εἶναι ἀνένδοτος καὶ διατάσσει νὰ παραδοθῆ τὸ ἀρχεῖο, τὸ δὲ προσωπικὸ νὰ συλληφθῆ καὶ νὰ ὁδηγηθῆ στὸ Περιστέρι. Μὲ τὴν ἐπιστροφὴ λοιπὸν τοῦ κ. Παπαδημητρίου, συλλαμβάνονται 19 ὑπάλληλοι καὶ μὲ τὸ αὐτοκίνητο ὁδηγοῦνται στὸ

Τμῆμα Περιστερίου. Οἱ συλληφθέντες εἶναι οἱ ἑξῆς: 'Αστυν. Δ/ντὴς Β' κ. Ν. Παπαδημητρίου, 'Αστυνόμοι Β' κ. κ. Ζαχαρ. Δανόπουλος καὶ 'Ιωάννης 'Ηλιόπουλος, 'Υπαστυνόμοι κ.κ. Βλάχος Πάϊκος, Κ. Χατζηελευθερίου, Βαλσαμίδης, 'Ανδριτσόπουλος, Μεσάρης καὶ Τσάντος, ἀρχιφύλακες Μιχαλᾶς καὶ Δερματᾶς καὶ ἀστυφύλακες Τερζόπουλος, Πιστόλης, Σκουτσίρης, Τερζῆς, Παπαδήμας, Τσαγκάρης, Μπακαρέζος καὶ Τζιμόπουλος. 'Απὸ αὐτοὺς τελικὰ ἐκρατήθησαν 8, ἤτοι: οἱ 'Αστυνόμοι κ.κ. Δανόπουλος καὶ 'Ηλιόπουλος, οἱ 'Υπαστυνόμοι κ.κ. Βλάχος, Χατζηελευθερίου, 'Ανδριτσόπουλος καὶ Τσάντος, ὁ ἀρχιφύλαξ Μιχαλᾶς καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Παπαδήμας. Οἱ ἄλλοι ἀφέθησαν ἐλεύθεροι. Ἔτσι διελύθη τελείως τὸ Κέντρο 'Αλλοδαπῶν 'Αθηνῶν.

78. Τὰ γεγονότα στὴ Διεύθυνσι 'Υπηρεσίας 'Αλλοδαπῶν.

'Εκτὸς ὅμως ἀπὸ τὸ Κέντρο 'Αλλοδαπῶν, στὴν ἴδια περιοχὴ εἶχε τὴν ἕδρα της καὶ ἡ Δεύθυνση τῆς 'Υπηρεσίας 'Αλλοδαπῶν. 'Η δύναμη τῆς 'Υπηρεσίας αὐτῆς ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὸν 'Αστυνομικὸ Δ/ντὴ Α' κ. Δ. Παπασταμέλο, πέντε 'Αστυνόμους, 4 'Υπαστυνόμους, 2 'Ανθυπαστυνόμους, 8 'Αρχιφύλακες, 2 'Υπαρχιφύλακες καὶ 7 ἀστυφύλακες, 1 ἐνωμοτάρχη, 1 ὑπενωμοτάρχη καὶ 3 χωροφύλακες. 'Η δύναμη αὐτὴ κατὰ τὴν 3η καὶ τὴν 4-12-44, διετέθη εἰς πλατεῖαν Συντάγματος, εἰς λεωφόρον Πανεπιστημίου καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα διὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ παρανόμου συλλαλητηρίου.

Στὶς 5-12-1944, ἐξεδηλώθη σφοδρὰ ἐπίθεση τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τῆς 'Υποδιευθύνσεως Τροχαίας Κινήσεως, τῆς Διευθύνσεως 'Αλλοδαπῶν, τοῦ Δ' 'Αστυν. Τμήματος καὶ τῆς 'Υποδιευθύνσεως Γενικῆς 'Ασφαλείας.

'Ο Διευθυντὴς κ. Παπασταμέλος συνεκέντρωσε τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Δ/νσεως 'Αλλοδαπῶν καὶ πῆραν μαζὶ τὴν ἀπόφαση νὰ ἀμυνθοῦν καὶ νὰ συντονίσουν τὴν ἄμυνα μὲ τὸ γειτνιάζοντα Δ' Τμῆμα καὶ Τροχαία, δεδομένου ὅτι αἱ ἄνδρες του μόνον περίστροφα εἶχαν, πλὴν τῶν χωροφυλάκων οἱ ὁποῖοι διέθετον δύο ὅπλα Μάουζερ. Ἦλθε λοιπὸν σὲ συνεννόηση μὲ τὸν Διοικητὴ τοῦ Δ' Τμήματος, ὁ ὁποῖος τὴν 5-12-1944 ἔθεσε στὴν διάθεσή του ἕνα ὁπλοπολυβόλο καὶ 5 ἀστυφύλακες ἐνόπλους. Ἔτσι ἡ ἄμυνα ἐνισχύθη καὶ ἀπεκρούσθησαν σφοδρὲς ἐπιθέσεις τῶν κομμουνιστῶν. Τὸ πολυβόλον εἶχε τοποθετηθῆ στὴν ταράτσα τοῦ οἰκήματος.

Στὶς 7-12-1944 ἐσυνεχίσθησαν σφοδρὲς ἐπιθέσεις τῶν ἐλασιτῶν κατὰ τοῦ οἰκήματος τῆς Δ/νσεως 'Αλλοδαπῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀντίσταση τῶν ἀνδρῶν ὑπῆρξε σθεναρά, παρ' ὅλο ὅτι οἱ ὑπάλληλοι ὑπέφεραν ἀπὸ τὴν πεῖνα καὶ ἐστεροῦντο πυρομαχικῶν ἐπαρκῶν.

Στὶς 8-12-1944, ὅταν ἡ δύναμη τῆς 'Υποδ/νσεως τῆς Τροχαίας Κινήσεως καὶ τοῦ Δ' Τμήματος συνεπτύχθη πρὸς τὴν 'Αστυνομικὴ Δ/νση, ὁ Δ/ντὴς κ. Παπασταμέλος βλέποντας ὅτι ἐξηντλήθησαν τελείως τὰ πυρομαχικά, ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀνδρῶν του καὶ συνεπτύχθη εἰς 'Αστυνομικὴ Δ/νση, παραλαβὼν μαζὶ ὅλον τὸν ὁπλισμὸν καὶ τὸ ἐμπιστευτικὸ 'Αρχεῖο τῆς Διευθύνσεως.

'Η δράση αὐτὴ τῆς Διευθύνσεως 'Υπηρεσίας 'Αλλοδαπῶν εἶναι ἀξία ἐξάρσεως καὶ ἀνήκει πᾶς ἔπαινος στοὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες διετήρησαν ἀκμαῖον τὸ ἠθικόν των καὶ ἠμύνθησαν μὴ παραδόσαντες τὰ ὅπλα καὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι οἱ ἑξῆς: 1) 'Αστυν. Δ/ντὴς Α' κ. Δ. Παπασταμέλος, 2) 'Αστυνόμοι κ.κ. Π. Μπούρας, Τρ. Ρώσσης, Πρόδρ. Παυλίδης καὶ Πύρρος Λεκάντας, 3) 'Υπαστυνόμοι κ. κ. 'Ανδρ. Χρυσανθόπουλος, Εὐάγγ. Καραματσούκης, Λεων. Τζανέτος, Γεώργ. Λυμπέρης, 'Ιωάνν. Κορρές, Δημ. Τσιῶτος 4) 'Αρχιφύλακες, 'Αργ. Κακολέβας, Χαρ. Κουμανάκος Σωτ. Γιαννακόπουλος, Εὐστ. Σταθόπουλος, Παντ. Γαλάνης, Χρ. Μπυρονικολός, 'Αθαν. Γεράνιος, 'Αλέξ. Σταμούλης, Γρ. 'Αναγνώστου, 5) 'Υπαρχιφύλακες, Εὐάγγ. Μαυρίδης Γεώργ. Φακλῆς 6) ἀστυφύλακες Στυλ. Κάμαρης, Κων. Σιώρης, Γ. Ρωμαῖος, 'Ανδρ. Κιζίλης, 'Αντ. Τριανταφύλλου, 7) 'Ενωμοτάρχης Κιλᾶκος Κυρ., 8) 'Υπενομωτάρχης Δ. Πυργάκης καὶ 9) χωροφύλακες: Σόλων Γιαννακοῦρος, Παν. Σκλιᾶς καὶ Π. Πάγκος.

(Εἰς τὸ πρόσεχὲς ἡ δρᾶσις τῆς 'Υποδιευθύνσεως Τροχαίας Κινήσεως 'Αθηνῶν)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΙΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Δ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1956 | ΤΕΥΧΟΣ 70ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1956)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'.

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.
—ΔΡΑΣΙΣ ΚΑΙ ΑΜΥΝΑ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ—

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

79. Δρᾶσις τῆς Ὑποδιευθύνσεως Τροχαίας Κινήσεως κατὰ τὴν 3ην Δεκεμβρίου 1944.

80. Συμπλοκὲς κατὰ τὴν 4ην Δεκεμβρίου 1944.

81. Οἱ μάχες τῆς Ὑποδιευθύνσεως Τροχαίας κατὰ τὶς ἑπόμενες ἡμέρες.

82. Ποῖοι ἀστυνομικοὶ ἐπέδειξαν ἐξαιρετικὴν δρᾶσιν.

***

79. Δρᾶσις τῆς Ὑποδιευθύνσεως Τροχαίας Κινήσεως κατὰ τὴν 3ην Δεκεμβρίου 1944.

Τὴν 8ην π.μ. ὥραν τῆς 3-12-1944, ἡ δύναμις τῆς Ὑποδ/νσεως Τροχαίας Κινήσεως, ποὺ ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὸ Διοικητὴ αὐτῆς Ἀστυν. Δ/ντὴ κ. Λεωνίδα Οἰκονομάκο, τοὺς Ἀστυνόμους Β' κ.κ. Χρ. Τσάμην, Χρ. Μανδρούκαν, Ἀγησ. Παπασταφίδαν, τοὺς Ὑπαστυνόμους κ.κ. Ἀθ. Γεωργουλέαν, Πρ. Δαφλῆν, Γ. Πρᾶσσον, Γ. Σκόρδαν, Γ. Κιούσην, Δημ. Τσάδαρην, Ἀθ. Καβαθᾶν, Κ. Μπακῆν, Κ. Νταβατζῆν, 16 Ἀρχιφύλακας, 11 Ὑπαρχιφύλακας καὶ 41 ἀστυφύλακας, ἐτέθη στὴ διάθεση τῆς Ἀστυν. Δ/νσεως (Μέγαρον Ἀθανασούλη), γιὰ τὴν προστασία τοῦ Μεγάρου αὐτοῦ καὶ τῶν πέριξ χώρων ἀπὸ ἐνδεχομένη ἐπίθεση τῶν διαδηλωτῶν κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι παρὰ τὴν ἀπαγόρευση τῆς Κυβερνήσεως ἐπρόκειτο νὰ συγκροτήσουν τὴ μαχητικὴ τους διαδήλωση.

Στὸ οἴκημα τῆς Ὑποδ/νσεως Τροχαίας, ποὺ εὑρίσκετο στὴν ὁδὸ Γ' Σ/βρίου 19, δίπλα ἀπὸ τὸ οἴκημα τοῦ Σταθμοῦ Α' Βοηθειῶν, παρέμεινε δύναμη ἀπὸ 2 Ὑπαστυνόμους καὶ 45 Ἀρχιφύλακας, Ὑπαρχιφύλακας καὶ ἀστυφύλακας.

Ὅταν ἡ ὑπὸ τὸν κ. Οἰκονομάκον δύναμη ἔφθασε στὸ Κατάστημα τῆς Ἀστυν.

Δ/νσεως, ἐτέθη ὑπὸ τὰς διαταγάς του καὶ ἑτέρα δύναμις τῆς Ὑποδ/νσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὸν Ἀστυνόμο Β' κ. Χρ. Γραμμένον ἀπὸ 30 περίπου κατωτέρους ἀστυνομικούς.

Στὶς 11 π.μ. τῆς 3-12-1944, ὅταν τὸ πλῆθος τῶν διαδηλωτῶν παρεβίασε τὶς διάφορες ζῶνες τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως στὴν ὁδὸ Σταδίου, στὴν ὁδὸ Ὄθωνος καὶ στὴν Πλατεῖα Συντάγματος καὶ τμῆμα αὐτῆς ἄρχισε νὰ συγκεντρώνεται στὸ χῶρο γύρω ἀπὸ τὸ Μνημεῖο τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, κατόπιν διαταγῆς τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας κ. Ἀγγέλου Ἔβερτ, ὁ κ. Οἰκονομάκος ἀπέστειλε τὴν ὑπὸ τὸν κ. Γραμμένον δύναμη τῆς Ἀσφαλείας, μὲ σκοπὸ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν διάλυση τῶν διαδηλωτῶν μὲ ἤπια μέσα. Ἐπειδὴ ὅμως κάθε προσπάθεια τῶν ἀστυνομικῶν αὐτῶν δὲν ἔφερε ἀποτέλεσμα καὶ οἱ διαδηλωταὶ ἐπροχώρουν πρὸς τὸ οἴκημα τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, ὁ κ. Οἰκονομάκος ἔστειλε ἐνίσχυση καὶ ἄλλων 30 ἀστυφυλάκων τῆς Ὑποδ/νσεως Τροχαίας Κινήσεως, ἀλλὰ καὶ ἡ δύναμη αὐτὴ δὲν ἔφερε ἀποτέλεσμα, οἱ δὲ διαδηλωταὶ μαινόμενοι ὄχι μόνον ἐξηκολούθουν νὰ προχωροῦν μὲ κατεύθυνση πρὸς τὸ Μέγαρον τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, ἀλλὰ καὶ ἐξεδήλωναν φανερὰ τὴν πρόθεσή τους νὰ κυκλώσουν τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ νὰ τοὺς ἀφοπλίσουν. Τότε ὁ κ. Ἔβερτ διέταξε τὸν κ. Οἰκονομάκο, ὅπως μὲ ὅλην του τὴ δύναμη παρεμποδίσῃ τὴν περαιτέρω προώθηση τῶν διαδηλωτῶν, οἵτινες εἶχον κατακλύσει ὅλο τὸ χῶρο τοῦ Μνημείου Ἀγνώστου Στρατιώτου. Ὅταν οἱ κομμουνισταὶ εἶδαν ὅτι ἡ ὑπὸ τὸν κ. Οἰκονομάκον, δύναμη παρετάχθη πρὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως καὶ ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου τῆς ἀνωφερικῆς ὁδοῦ πρὸς τὸν περίβολο τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων καὶ ἀντελήφθησαν, ὅτι ἡ δύναμη αὐτὴ δὲν ἦτο διατεθειμένη νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ νὰ τοὺς ἀφήσῃ ἐλευθέρους νὰ βαδίσουν πρὸς τὸ οἰκοδομικὸν τετράγωνον, ὅπου τὰ κτίρια τῆς Ἀστ. Δ/νσεως, τοῦ ξενοδοχείου τῆς «Μεγάλης Βρεττανίας» καὶ τῶν Ὑπουργείων Ἐξωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, ἄρχισαν τὴν ἐπίθεσή τους μὲ χειροβομβίδες καὶ αὐτόματα ὅπλα κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν, μὲ ἀποτέλεσμα τὸ σοβαρὸ τραυματισμὸ τοῦ Ὑπαρχιφύλακος Τ. 54 Ἰωάννου Λαμπροπούλου, ὁ ὁποῖος ὕστερα ἀπὸ λίγο ἀπέθανε. Ἐπίσης ἐτραυματίσθησαν μὲ πυροβόλο ὅπλο ὁ Ὑπαρχιφύλαξ Τ. 57 Γ. Παπαδόπουλος καὶ οἱ ἀστυφύλακες Τ. 131 Καυκῆς Ν. καὶ Τ.151 Π. Παπαδόπουλος. Κατόπιν τούτου ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως τοῦ κ. Οἰκονομάκου καὶ ἐκ τοῦ Μεγάρου τῆς Ἀστυν. Δ/νσεως ἐρρίφθησαν πυροβολισμοὶ εἰς τὸν ἀέρα, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ὑπῆρξε νὰ διασκορπισθοῦν οἱ διαδηλωταί.

Ὕστερα ἀπὸ 15' λεπτὰ τῆς ὥρας ἡ δύναμη τοῦ κ. Οἰκονομάκου ἀπεσύρθη ἐντὸς τοῦ περιβόλου τῆς Ἀστυν. Δ/νσεως καὶ ἐφρούρει διαρκῶς γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση ἐνδεχομένης νέας ἐπιθέσεως τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τοῦ μεγάρου τῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας.

Τὸ ἀπόγευμα, στὶς 7 μ.μ. (19ην ὥραν) ἡ δύναμη τῆς Ὑποδ/νσεως Τροχαίας μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς Ἀστυνόμους, διετάχθη νὰ μεταβῇ στὸ οἴκημα τῆς Γ' Σ/βρίου 19 πρὸς λῆψιν φαγητοῦ καὶ νὰ ἐπανέλθῃ. Ὁ κ. Οἰκονομάκος, μὲ τὴν ὑπόλοιπον ὑπὸ τὰς διαταγάς του δύναμη, διετάχθη καὶ παρέμεινεν εἰς Ἀστυν. Δ/νση πρὸς φρούρησή της ἀπὸ ἐνδεχομένης ἐπιθέσεως τῶν κομμουνιστῶν.

Ὅταν ὅμως ἡ δύναμη τῆς Τροχαίας ἀνεπτυγμένη κανονικῶς ἔφθασε στὰ Χαυτεῖα, ἐδέχθη αἰφνιδιαστικὴ ἐπίθεση τῶν κομμουνιστῶν, τὴν ὁποία ἀντιμετώπισε μὲ ἄμεσο ἀντεπίθεση. Ἀποτέλεσμα τῆς συμπλοκῆς ὑπῆρξεν ὁ τραυματισμὸς τοῦ ἀστυφύλακος Τ. 77 Βασ. Περιμένη. Οἱ κομμουνισταὶ εἶχαν θύματα 3 φονευμένους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ ἕνας ἦτο Βούλγαρος. Στὶς 9 μ.μ. (21η ὥρα) ἡ δύναμη τῆς Τροχαίας ἐπανῆλθεν στὴν Ἀστυν. Δ/νση καὶ ἐτέθη καὶ πάλιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ κ. Οἰκονομάκου, ὁπότε ἀπεχώρησε ἡ δύναμη τῆς Γεν. Ἀσφαλείας εἰς τὸ οἴκημά της. Ἔτσι ὅλη τὴ νύκτα τῆς 3 πρὸς 4-12-1944 τὸ οἴκημα τῆς Ἀστυν. Δ/νσεως ἐφρουρεῖτο ἀπὸ τὴ δύναμη τῆς Ὑποδ/νσεως Τροχαίας Κινήσεως.

80. Συμπλοκὲς κατὰ τὴν 4ην Δεκεμβρίου 1944.

Τὴν 4-12-1944 καὶ ὥραν 8 π.μ., ἡ δύναμη τῆς Ὑποδ/νσεως Τροχαίας Κινήσεως μὲ τὸν Διοικητήν της, κατόπιν Διαταγῆς τοῦ Ἀστυν. Δ/ντοῦ κ. Γεωργίου Ἀναστασίου, ἐπανῆλθε στὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γ' Σ/βρίου 19 οἴκημά της πρὸς ἀνάπαυση.

Ἀλλὰ ὅπως γνωρίζουμε πλέον, κατὰ τὸ ξημέρωμα τῆς 4-12-1944, οἱ κομμουνισταὶ ἐπετέθησαν αἰφνιδιαστικῶς σ' ὅλα τὰ Τμήματα τῆς Ἀστυν. Δ/νσεως Πειραιῶς καὶ στὰ ἀκραῖα τῶν Ἀθηνῶν, τὰ ὁποῖα καὶ κατέλαβαν.

Οἱ κομμουνισταὶ ἐνόμισαν ὅτι ἦτο εὔκολον νὰ καταλάβουν αἰφνιδιαστικῶς καὶ τὴν Ὑποδ/νση Τροχαίας Κινήσεως, γι' αὐτὸ τὴν 11 π.μ. ἔνοπλες ὁμάδες κομμουνιστῶν ἐσχηματίσθησαν αἰφνιδιαστικὰ στὴν Πλατεῖα τῆς Ὁμονοίας καὶ σὲ διάφορες παρόδους γύρω ἀπὸ τὴν Τροχαία Κίνηση, μὲ προφανῆ σκοπὸ νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τῆς Τροχαίας καὶ τοῦ Δ' Τμήματος, ποὺ εὑρίσκετο πολὺ πλησίον στὴν ὁδὸ Γ' Σ/βρίου καὶ Σολωμοῦ (Γωνία). Οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Τροχαίας ἐπετέθησαν ἀμέσως καὶ ἔτσι ἔλαβε χώραν σκληρὰ συμπλοκή, στὴν ὁποίαν πῆρε μέρος καὶ δύναμη τοῦ Δ' Τμήματος. Οἱ κομμουνισταὶ διελύθησαν, μὲ ἀποτέλεσμα τὸ φόνο τοῦ ἀστυφύλακος Τ. 171 Κιντῆ Λεωνίδα. Μετὰ τὴ διάλυση τῶν κομμουνιστῶν, ἰσχυρὲς περιπολίες ἀστυνομικῶν τῆς Τροχαίας Κινήσεως ἔκαναν σωματικὲς ἔρευνες στοὺς ὑπόπτους ποὺ περιεφέροντο γύρω ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα καὶ συνέλαβαν 100 περίπου κομμουνιστὰς ποὺ ἔφεραν ὅπλα, χειροβομβίδες, διάφορα πυρομαχικὰ καὶ κομμουνιστικὰ ἔντυπα, ποὺ βρέθηκαν μέσα σὲ νεκροφόρα καὶ νοσοκομειακὰ αὐτοκίνητα.

Α. ΠΑΠΑΣΤΑΦΙΔΑΣ

Λ. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ

Χ. ΤΣΑΜΗΣ

Ἀπὸ τὰ ἄτομα αὐτά, 35 ποὺ ἔφεραν πυροβόλα ὅπλα ἢ χειροβομβίδες ἐκρατήθησαν καὶ παρεδόθησαν στὴν Ὑποδ/νση Γενικῆς Ἀσφαλείας πρὸς κράτηση.

Τὴν 7ην μ.μ. (19ην ὥραν), διετάχθη ὁ Ἀστυν. Δ/ντὴς κ. Λ. Οἰκονομάκος νὰ μεταβῇ ἐπειγόντως, μὲ τὴ δύναμη ποὺ εἶχε τὴν προηγουμένην ἡμέραν, εἰς τὸ Κατάστημα τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως καὶ νὰ φρουρήσῃ τὸ οἴκημα. Ἡ δύναμη αὐτὴ ἀνέλαβε ἐν συνεχείᾳ τὴ φρούρηση ὄχι μόνον τοῦ οἰκήματος τῆς Ἀστυν. Δ/νσεως ἀλλὰ καὶ τοῦ Ξενοδοχείου «Μ. Βρεττανία», ὅπου ἐγκατεστάθησαν εἰς τοὺς ἐξώστας καὶ τὰ παράθυρα πολυβολεῖα. Ἡ φρούρηση αὐτὴ ἐσυνεχίσθη μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν κομμουνιστῶν. Μετὰ ταῦτα, στὴν ἰδία δύναμη ἀνετέθη ἡ ἀσφάλεια τῶν ἀνωτέρω καταστημάτων ἀπὸ δυναμιτιστικὰς ἀποπείρας, καθὼς καὶ ἡ διενέργεια ἐρευνῶν, κατόπιν διαταγῆς τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως, ὡς καὶ ἡ μεταγωγὴ διαφόρων αἰχμαλώτων.

81. Οἱ μάχες τῆς 'Υποδ/νσεως Τροχαίας κατὰ τὶς ἑπόμενες ἡμέρες.

"Οταν ὁ 'Αστυν. Δ/ντὴς κ. Οἰκονομάκος μὲ μέρος τῆς δυνάμεως τῆς Τροχαίας Κινήσεως ἀνέλαβεν εἰδικὴν ὑπηρεσίαν ἀσφαλείας στὴν 'Αστυνομικὴ Δ/νση, παρέμειναν στὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γ' Σ/βρίου 19 οἴκημα τῆς Τροχαίας Κινήσεως οἱ 'Υπαστυνόμοι Β' κ.κ. Γ. Σκορδᾶς καὶ Κ. Νταβαντζῆς, μὲ τὸ ὑπόλοιπο μέρος τῆς δυνάμεως τῆς 'Υποδ/νσεως. Στὴ δύναμη αὐτὴ προσετέθησαν καὶ οἱ 'Υπαστυνόμοι κ.κ. Σ. Γεωργίου, Ν. Βερελῆς καὶ Γ. Πρᾶσσος, ὁ 'Αρχιφύλαξ Χρ. Ντονᾶς καὶ ἀστυφύλαξ Γ. Μπιστέκος, οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦσαν εἰς τὸ Κέντρον 'Αλλοδαπῶν 'Αθηνῶν καὶ δὲν ἀπεχώρησαν στὰ σπίτια τους μετὰ τὴν διάλυση τοῦ Κέντρου, ἀλλὰ ἐπροτίμησαν νὰ σπεύσουν καὶ νὰ ἐνταχθοῦν στὴ δύναμη τῆς Τροχαίας Κινήσεως, γιὰ νὰ συμπολεμήσουν μὲ τοὺς συναδέλφους των.

'Η δύναμη αὐτὴ τῆς 'Υποδ/νσεως Τροχαίας Κινήσεως, ἀπὸ τὶς πρωϊνὲς ὧρες τῆς 5-12-1944 ἐδέχθη σφοδροτάτη ἐπίθεση ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα, μὲ καταιγισμὸ πυρῶν ὅπλων, χειροβομβίδων καὶ πολυβόλων. Τὴν ἐπίθεση αὐτὴ ἀπέκρουσε χωρὶς θύματα. Τὴν ἴδια ἡμέρα ἡ δύναμη αὐτὴ τῆς Τροχαίας Κινήσεως ἐνισχύεται ἀπὸ τὴν Β' 'Υποδ/νση μὲ δύναμη 2 'Υπαστυνόμων καὶ 15 ἀστυφυλάκων, ὑπὸ τὸν 'Αστυνόμον Β' κ. Σεμιτέκολον. 'Απὸ τὴν δύναμη αὐτὴ διετέθησαν ἄνδρες γιὰ τὴν συγκρότηση δύο φυλακείων. "Ενα μέσα στὸ ξενοδοχεῖον «'Εστία», ποὺ βρίσκεται στὴν διασταύρωση τῶν ὁδῶν Γ' Σ/βρίου καὶ Χαλκοκονδύλη καὶ ἕνα στὴν πολυκατοικία ποὺ εὑρίσκετο ἀπέναντι τοῦ οἰκήματος τῆς Τροχαίας Κινήσεως.

Οἱ κομμούνισταὶ παρὰ τὴν ἀποτυχία τους νὰ καταλάβουν τὸ οἴκημα τῆς 'Υποδιευθύνσεως Τροχαίας, ἐσυνέχιζαν τὴν ἐπίθεση καὶ καθ' ὅλην τὴν νύκτα τῆς 5 πρὸς 6-12-1944 μὲ ὁλονὲν αὐξανομένην ἔνταση, ἀποσκοποῦντες νὰ καταπονήσουν τοὺς ὑπαλλήλους καὶ νὰ ἐπιφέρουν ἐξάντληση τῶν πυρομαχικῶν.

Στὶς 6-12-1944, ἡ ἐπίθεση τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τῆς 'Υποδ/νσεως Τροχαίας ἐνετάθη· στὶς ἀρχὲς οἱ κομμουνισταὶ ἠθέλησαν νὰ ἐξουδετερώσουν τὸ φυλάκειο ποὺ ἦτο ἐγκατεστημένο στὸ ξενοδοχεῖο «'Εστία». Οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἠγωνίζοντο σκληρὰ καὶ ἐπίμονα, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν 'Υπαστυνόμο Γεώργ. Πρᾶσσο, ὁ ὁποῖος πολεμῶντας ἀκάλυπτος ἐφονεύθη, ἐπιδείξας οὕτω ἀφάνταστον αὐτοθυσίαν καὶ ἡρωϊσμόν.

Τὴν νύκτα νέα ἰσχυροτάτη ἐπίθεση κατὰ τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος τῆς Τροχαίας ἀπεκρούσθη, κατ' αὐτὴν δὲ ἐφονεύθη ὁ 'Υπαστ. Γεώργ. Σκόρδας καὶ ἐτραυματίσθη σοβαρῶς ὁ ἀστ/λαξ Γ. Σπανουδάκης, ὁ ὁποῖος καὶ ἀπεβίωσε μετ' ὀλίγον.

Οἱ ἐπιθέσεις τῶν κομμουνιστῶν συνεχίσθησαν καὶ κατὰ τὴν 7-12-1944, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν ἠρκοῦντο στὴν ἄμυνα. 'Ενήργουν καὶ αὐτοὶ ἀντεπιθέσεις καὶ ἀπωθοῦσαν τοὺς ἐπιτιθεμένους. Σὲ συμπλοκὴ λοιπὸν ποὺ ἔγινε τὴν ἡμέρα αὐτὴ στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Καποδιστρίου καὶ Γ' Σ/βρίου, ἐφονεύθη ὁ ἀστυφύλαξ Τ. 142 Γεώργιος Κοντόπουλος.

Στὶς 8-12-1944, μόλις ξημέρωσε, δηλαδὴ στὶς 4.30', οἱ κομμουνισταὶ ἀφοῦ εἶχαν καταλάβει ὅλα τὰ ἀκραῖα Τμήματα, συνεκέντρωσαν μεγάλες δυνάμεις στὴν περιοχὴ ἐκείνη καὶ ἄρχισαν σφοδροτάτη ἐπίθεση μὲ βαρέα ὅπλα, ὅλμους καὶ πολυβόλα, ἦτο δὲ καταφανὲς ὅτι ἐπέκειτο μεγάλη ἐπίθεση, μὲ δυνάμεις πολλαπλάσιες τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἐξαντλήσει σχεδὸν τὰ πυρομαχικά τους. 'Εκρίθη ὡς ἐκ τούτου σκόπιμο νὰ ἀποσυρθῇ ἡ δύναμη στὴν 'Αστυν. Δ/νση, γιὰ τὸν ἀνεφοδιασμὸ καὶ τὴν ἀνασυγκρότησή της, πρᾶγμα ποὺ ἔγινε στὶς 6-7 μ.μ.

Στὶς 9 μ.μ., ὁ 'Αστυνόμος Β' κ. Χρ. Τσάμης, μὲ 2 'Υπαστυνόμους καὶ 33 'Αρχιφύλακας, 'Υπαρ/κας καὶ ἀστυφύλακας, ἐπανῆλθε στὸ οἴκημα, ὅπου οἱ κομμουνισταὶ ἀπέφυγαν νὰ μποῦν φοβούμενοι παγίδευση καὶ ἀνατίναξη τοῦ οἰκήματος.

Μαζὶ μὲ τὸν κ. Τσάμην ἐγκατεστάθησαν στὸ οἴκημα τῆς 'Υποδ/νσεως Τροχαίας Κινήσεως καὶ οἱ 'Αξιωματικοὶ τοῦ Στρατοῦ Λοχαγὸς κ. Κωνσταντινίδης Κω/νος καὶ 'Ανθυπολοχαγὸς κ. 'Αντιτζάκης, διατεθέντες ὑπὸ τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως γιὰ τὴν καθοδήγηση τῶν ἀστυνομικῶν κατὰ τὴν ἄμυνα.

Αἱ ἐπιθέσεις ἐσυνεχίσθησαν καὶ οἱ συμπλοκὲς ὑπῆρξαν καὶ κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴ (9-12-1944) αἱματηρές. Ἐτραυματίσθησαν ὁ Ὑπαρχιφύλαξ Τ. 34 Παναγιώτης Φαρδούλης καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Τ. 106 Ν. Τσιφτσῆς.

Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 9-12-1944 καὶ κατὰ τὴν 10 καὶ 11-12-1944, οἱ ἐπιθέσεις καὶ οἱ συμπλοκὲς ἐσυνεχίσθησαν, μὲ θύματα ἀπὸ μέρους τῶν ἀστυνομικῶν τὰ ἑξῆς: Ἐφονεύθη ὁ ἀστυφύλαξ Τ. 139 Διονύσιος Ματζαμόρτας καὶ ἐτραυματίσθησαν

† Γ. ΠΡΑΣΣΟΣ

† Γ. ΣΚΟΡΔΑΣ

† Γ. ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

οἱ ἀστυφύλακες Τ. 136 Στυλιανὸς Κούκουλας, Τ. 158 Διονύσιος Παπαδημητρόπουλος, Τ. 167 Στυλιανὸς Γιακουμᾶκος, Τ. 94 Ἐμμ. Ἀδριανάκης, Τ. 143 Στέφ. Σαλπῆς, Τ. 163 Α. Μπάλας, Τ. 83 Στ. Κοντὸς καὶ ὁ Ὑπαρχιφύλαξ Τ.45 Π. Ψυχογιός.

Στὶς 12-12-1944, τὸ οἴκημα ἄρχισε νὰ βάλλεται μὲ βροχὴ ἀπὸ ὅλμους καὶ δυναμίτιδες, ὑπῆρχε δὲ κίνδυνος ἀναφλέξεως, γιατὶ ἡ ὀροφὴ ἦτο κεραμοσκεπής, ὅπως καὶ τὰ παράπλευρα οἰκήματα. Κατόπιν τούτου καὶ διότι τὰ πυρομαχικὰ εἶχαν ἐξαντληθῆ, ἐκρίθη σκόπιμον νὰ ἀποσυρθῆ ἡ δύναμη τῆς Τροχαίας στὴν Ἀστυν. Δ/νσῆ, ἵνα χρησιμοποιηθῆ ἐπωφελέστερα.

Πράγματι, τὸ Τμῆμα τοῦτο τῆς Ὑποδ. Τροχαίας ὑπὸ τὸν κ. Τσάμην, τὴν ἰδίαν ἡμέραν (12-12-1944) διετέθη εἰς προκεχωρημένα φυλάκεια τῆς περιφερείας Λυκαβηττοῦ, ὅπου οἱ ἀστυνομικοὶ ἔδρασαν λίαν ἐνεργῶς, ἀπωθοῦντες κάθε ἀπόπειραν εἰσχωρήσεως τῶν κομμουνιστῶν στὴ συνοικία Κολωνακίου.

Στὶς 21-12-1944, ὁ ἀστυφ. Τ.156 Μ. Ποῦλος, τὴ στιγμὴ ποὺ ἐπεχείρησε νὰ παράσχῃ τὶς πρῶτες βοήθειες σὲ Ἄγγλο στρατιώτη, ποὺ ἐτραυματίσθη καὶ μὲ τὸν ὁποῖο ἐφρουροῦσε τὸ κτίριο τῆς Γερμ. Σχολῆς, ἐπυροβολήθη ἀπὸ κομμουνιστὰς καὶ ἐφονεύθη. Στὶς 2-1-1945 ἐτραυματίσθη στὸ ἴδιο μέρος καὶ ὁ ἀστυφ. Τ.133 Δ. Παπαϊωάννου.

Ἡ δύναμη αὐτὴ ἔμεινε στὸ Λυκαβηττὸ μέχρι τῆς 5 Ἰουλίου 1945, ὁπότε ἐπανῆλθε στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση.

Μετὰ τὴν ἀπώθηση τῶν κομμουνιστῶν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν, ἡ δύναμη τῆς Ὑποδ/νσεως Τροχαίας Κινήσεως ἐγκατεστάθη στὸ οἴκημα τῆς ὁδοῦ Σωκράτους ἀριθ. 60 (πρώην Κέντρον Ἀλλοδαπῶν), γιατὶ τὸ δικό της οἴκημα τῆς ὁδοῦ Γ' Σ/βρίου 19 εἶχε ἀνατιναχθῆ ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς. Ἔτσι ἀπὸ τὶς 11-1-1945 ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά της γιὰ τὴ ρύθμιση τῆς τροχαίας.

82. Ποῖοι ἀστυνομικοὶ ἐπέδειξαν ἐξαιρετικὴν δρᾶσιν.

Ὅλοι οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Τροχαίας Κινήσεως ἐξετέλεσαν πιστῶς καὶ μὲ ἀφοσίωση τὸ καθῆκον των, ἀπὸ τοῦ Διοικητοῦ των κ. Λ. Οἰκονομάκου μέχρι τοῦ τελευταίου

ἀστυφύλακος, καὶ συνετέλεσαν στὴν ἀπόκρουση τῶν ἐπιθέσεων τῶν κομμουνιστῶν.

Ἀξίζει λοιπὸν κάθε ἔπαινος: α) εἰς τοὺς πεσόντας ἡρωϊκῶς ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος, β) εἰς τοὺς τραυματισθέντας κατὰ τὰς μάχας πρὸς τοὺς κομμουνιστὰς καὶ γ) εἰς τοὺς πολεμήσαντες χωρὶς νὰ ὑποστοῦν σωματικὴν βλάβην.

Οὗτοι εἶναι οἱ ἑξῆς:

1) Πεσόντες ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος:

Ὑπαστυνόμοι: Γεώργιος Πρᾶσσος καὶ Γεώργιος Σκόρδας, Ὑπαρχιφύλαξ Ἰωάννης Λαμπρόπουλος, Ἀστυφύλακες Γεώργιος Σπανουδάκης, Γεώργιος Κοντόπουλος, Λεωνίδας Κιντῆς, Διονύσιος Ματζαμόρτας, Μενέλαος Ποῦλος.

2) Τραυματισθέντες κατὰ τὰς συμπλοκὰς μὲ τοὺς κομμουνιστάς:

Ὑπαρχιφύλακες: Παναγιώτης Ψυχογιός, Γ. Πανόπουλος, Π. Φαρδούλης καὶ Ἀστυφύλακες Στεφ. Σαλπᾶς, Ἐμ. Ἀνδριανάκης, Δ. Παπαϊωάννου, Β. Περι-

† Ι. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

† Γ. ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗΣ

† Λ. ΚΙΝΤΗΣ

μένης, Ν. Καυκᾶς, Ν. Τσιφτσῆς, Στυλ. Κούρκουλος, Εὐγ. Παπαδημητρόπουλος, Ἀθαν. Μπάλλης, Στυλ. Κοντός, Στυλ. Γιακουμάκης.

3) Μετασχόντες τῶν μαχῶν καὶ πολεμήσαντες πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν κομμουνιστῶν:

Ἀστυν. Δ/ντὴς Α' κ. Λεωνίδας Οἰκονομάκος, Ἀστυνόμοι κ.κ. Παπασταφίδας Ἀγησ. (ἤδη Διευθυντὴς) Τσάμης Χρῆστος, Μανδρούκας Χρῆστος. Ὑπαστυνόμοι κ.κ. Τσάδαρης Δημήτριος, Μπακῆς Κων/νος, Δάφνης Προκόπιος, Καβαθᾶς Ἀθ. Γεωργουλέας Ἀθανάσιος, Κιούσης Γεώργιος, Νταβατζῆς Γεώργιος (ἤδη Ἀστυνόμοι). Ἀρχιφύλακες Κακαβάκης Ἰωάννης, Μάρκου Σπυρίδων, Κυριακίδης Γεώργιος (ἤδη Ὑπαστ/μοι), Σιδέρης Γεώργ., Τροβᾶς Παναγ. (ἤδη Ἀνθ/μος), Μπάσης Παναγιώτης, Χαϊκάλης Νικόλαος, Παπακώστας Ἰωάννης, Τριανταφύλλου Χαράλαμπος, Γιαννακόπουλος Ἀθανάσιος, Κοντογιάννης Βασίλειος, Φορτσάρης Ἰωάννης, Κυριακόγκωνας Παναγιώτης, Πορικὸς Χρῆστος, Πάλλης Φίλιππος, Κράτσας Ἴκαρος. Ὑπαρχιφύλακες: Ἀνανιάδης Προκόπιος, Σταθουλόπουλος Γεώργιος, Πουλῆς Σεβαστιανός, Συμεωνίδης Μιλτιάδης, Τσάφας Κων/νος, Πουλημένος Ἰωάννης, Εὐθυμόπουλος Ἀλέξανδρος. Ἀστυφύλακες: Σκούρας Νικόλαος, Ζαρόγκας Ἰωάννης, Βενιζέλος Βασίλειος, Γιαννόπουλος Κων/νος, Λινάρδος Παναγιώτης, Καρυδογιάννης Παναγιώτης, Τσουτσουμπρῆς Ἄγγελος, Μπιστέκος Γεώργιος, Γαβριὴλ Κανέλλος, Γκόγκας Γεώργιος, Χρηστᾶκος Ἠλίας, Δημακογιάννης Κων/νος, Ζέφυγος Ἰωάννης, Βλαχάκης Δῆμος, Λυγκούρης Ἰωάννης, Μπαλωμένος Ἰωάννης Κοτσιώρης Ἀναστάσιος, Κικίλιας Παναγιώτης, Γεωργόπουλος Κων/νος, Δεβεράκης Νικόλαος, Ζαφμπούτης Δημήτριος, Σπερνοβασίλης Γεώργιος, Ἀθανασόπουλος Εὐστάθιος, Χρυσάκης Γεώργιος, Παπαδόπουλος Πρόδρομος, Θωμᾶκος Γεώργιος.

(Εἰς τὸ ἑπόμενον ἡ δρᾶσις τοῦ Δ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Δ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΜΑΪΟΥ 1956 | ΤΕΥΧΟΣ 71ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1956)

Ὑπὸ κ. Ν. **ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ. —ΜΑΧΕΣ ΚΑΙ ΗΡΩΪΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ Δ' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ—

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

83. *Περιοχὴ καὶ θέσις τοῦ Δ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Ἀθηνῶν. Μέτρα ἀσφαλείας κατὰ τὴν 3ην Δεκεμβρίου 1944.*

84. *Δρᾶσις τοῦ Δ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ἀπὸ 4ης μέχρις 8ης Δεκεμβρίου 1944. Ἐπιθέσεις τῶν κομμουνιστῶν. Ἄμυνα καὶ ἀντεπιθέσεις τῶν ἀστυνομικῶν.*

***

83. Περιοχὴ καὶ θέσις τοῦ Δ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Ἀθηνῶν. Μέτρα ἀσφαλείας κατὰ τὴν 3ην Δεκεμβρίου 1944.

Τὸ Δ' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα, κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944, εὑρίσκετο στὸ πενταώροφο οἴκημα τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου καὶ Σολωμοῦ (γωνία) καὶ ἀποτελοῦσε ἕνα ἀπὸ τὰ Ἀστυνομικὰ οἰκήματα τῆς ζώνης γύρω ἀπὸ τὴν Ὁμόνοια, ἕνεκα δὲ τοῦ λόγου αὐτοῦ δὲν μπόρεσαν οἱ κομμουνισταὶ νὰ τὸ προσβάλουν ἀπὸ τὶς πρῶτες ἡμέρες τοῦ κινήματος.

Ἡ δύναμις τοῦ Τμήματος τούτου ἦταν 112, ἀξιωματικοί, ἀρχιφύλακες καὶ ἀστυφύλακες μὲ Διοικητὴ τὸν ἀείμνηστο Ἀστυνόμο Α' Ἰωάννη Πανταζόπουλο, ὁ δὲ ὁπλισμὸς ἀπετελεῖτο ἀπὸ 87 ὅπλα (ἀραβίδες Ἰταλικὲς) καὶ ἀπὸ 12 αὐτόματα στέν, μὲ ἀνάλογο ἀριθμὸ φυσιγγίων.

Κατὰ τὴν Κυριακὴ 3-12-1944, ὁπόταν οἱ κομμουνισταὶ ἐπραγματοποίησαν τὸ παράνομο συλλαλητήριό τους, μὲ τὸ ὁποῖο καὶ ἄρχισε ἡ ἐπανάσταση, τὸ Δ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ Διοικητή του, ἐτέθη ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ τῆς περιοχῆς ἐκείνης κ. Ἀναστασίου Κανελλοπούλου (Διευθυντοῦ Β'). Εἰδικώτερα, τὸ Τμῆμα αὐτὸ ἀνέλαβε τὴν ἐπίβλεψη τῶν ὁδῶν Γ' Σεπτεμβρίου, Ἴωνος καὶ Δώρου, μὲ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ τὴν ἀπαγόρευση διελεύσεως ἀπὸ ἐκεῖ

διαδηλωτῶν καὶ τὴ διάλυση πάσης παρανόμου συγκεντρώσεως καὶ διαδηλώσεως.

Μετὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ παρανόμου συλλαλητηρίου καὶ τὰ αἱματηρὰ γεγονότα τῆς Πλατείας Συντάγματος, ἡ δύναμις τοῦ Δ' Τμήματος ἔλαβε μέτρα στὴν περιοχὴ τῆς Ὁμονοίας μέχρι τῆς νυκτός, ὅτε ἀπεσύρθη στὸ οἴκημα.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος Ἰωάννης Πανταζόπουλος, μετὰ τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ κ. Ἀναστ. Κανελλοπούλου, καθ' ὅλη τὴ νύχτα τῆς 3 πρὸς 4 Δεκεμβρίου, ἔλαβαν ἔκτακτα μέτρα φρουρήσεως καὶ τακτοποιήσεως τῆς δυνάμεως, εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐπίθεση, ἀλλὰ καὶ ν' ἀντεπιτεθῇ.

84. Δρᾶσις τοῦ Δ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ἀπὸ τῆς 4ης μέχρις 8ης Δεκεμβρίου 1944. Ἐπιθέσεις τῶν κομμουνιστῶν. Ἄμυνα καὶ ἀντεπιθέσεις τῶν ἀστυνομικῶν.

Τὴ δράση λοιπὸν αὐτὴ τοῦ Δ' Τμήματος θὰ ἀναφέρωμεν ἡμερολογιακῶς, ὡς ἐκτίθεται στὶς ἐπίσημες ἐκθέσεις ποὺ ὑπεβλήθησαν.

Δευτέρα 4 Δεκεμβρίου 1944.

Κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτή, ὡς γνωστόν, ἐξεδηλώθη ἡ ἐπίθεση τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τῶν ἀκραίων Ἀστυνομικῶν Τμημάτων, πολλὰ τῶν ὁποίων κατελήφθησαν ἀπὸ αὐτούς.

Οἱ πληροφορίες ποὺ ἔφτασαν στὸ κέντρο τῆς πόλεως, ἠνάγκασαν τοὺς Διοικητὰς τῶν κεντρικῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων νὰ λάβουν ἔκτακτα μέτρα ἀσφαλείας τῶν οἰκημάτων των καὶ νὰ προπαρασκευασθοῦν γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν κομμουνιστικῶν ἐπιθέσεων.

Ἔτσι καὶ ὁ Διοικητὴς τοῦ Δ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, Ἀστυνόμος Α' (τότε) Ἰωάννης Πανταζόπουλος, ἐν συνεννοήσει μὲ τὸν Προϊστάμενο τῆς Ὑποδιευθύνσεως, Ἀστυν. Διευθυντὴ Β' κ. Ἀν. Κανελλόπουλον, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν ἕδρα του μέσα στὸ οἴκημα τοῦ Δ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, ἔλαβε ἔκτακτα μέτρα ἀσφαλείας, τόσον τοῦ οἰκήματος, ὅσον καὶ τῆς περιοχῆς τοῦ Τμήματος.

Ἰσχυρότατες φρουρὲς ἀπὸ ἐνόπλους ἀστυνομικοὺς ἐτοποθετήθησαν στὶς διασταυρώσεις τῶν ὁδῶν Σολωμοῦ καὶ Γ' Σεπτεμβρίου καὶ τῶν ὁδῶν Πατησίων καὶ Σολωμοῦ.

Ἰσχυρότατες περιπολίες διέσχιζαν ἐπίσης τὴν πλατεῖα Ὁμονοίας καὶ τοὺς γύρω δρόμους, καθὼς καὶ τὴ λεωφόρο Πατησίων, γιὰ νὰ ἐνθαρρύνουν τοὺς καταστηματάρχας ν' ἀνοίξουν τὰ καταστήματά τους. Συγχρόνως ἐγίνοντο σωματικὲς ἔρευνες, τόσο στοὺς ὑπόπτους πολῖτες ὅσο καὶ στὰ τροχοφόρα ὀχήματα. Ἀποτέλεσμα τῶν περιπολιῶν αὐτῶν ἦτο νὰ συλληφθοῦν 35 ἄτομα ὁπλοφοροῦντα καὶ νὰ κατασχεθῇ μοτοσυκλέττα μὲ τὰ σήματα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ποὺ μετέφερε χειροβομβίδες τῶν κομμουνιστῶν.

Ἀπόπειρα συγκεντρώσεως κομμουνιστῶν, παρὰ τὸ οἴκημα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, διελύθη ἀμέσως ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικούς, οἱ ὁποῖοι ἀναγκάσθηκαν νὰ πυροβολήσουν στὸν ἀέρα.

Ἔτσι μέχρι τὸ ἀπόγευμα τῆς ἡμέρας αὐτῆς, δὲν εἶχε λάβει χώραν κανένα σοβαρὸ ἐπεισόδιο. Στὶς 4 μ.μ. ἐσχηματίσθη αἰφνιδιαστικὰ στὴν Ὁμόνοια μεγάλη διαδήλωση ἐνόπλων κομμουνιστῶν, ποὺ ἄρχισε νὰ κατεβαίνῃ τὴν ὁδὸ Γ' Σεπτεμβρίου πρὸς τὸ οἴκημα τῆς Ὑποδιευθύνσεως Τροχαίας Κινήσεως (Γ' Σεπτεμβρίου), μὲ κραυγὲς καὶ ἀπειλὲς καὶ μὲ χυδαιότατες ρυθμικὲς ὕβρεις κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ.

Ἡ διαδήλωση αὐτή, μόλις ἔφθασε μπροστὰ στὸ οἴκημα τῆς Τροχαίας Κινήσεως καὶ ἐπετέθη, διελύθη βιαίως, ὁπότε ἡ δύναμις τοῦ Δ' Τμήματος συνέλαβε 250 περίπου διαδηλωτάς, τοὺς ὁποίους ἀργότερα ἀφῆκε ἐλευθέρους κατόπιν διαταγῆς τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, πλὴν ἐκείνων ποὺ ὁπλοφοροῦσαν.

Τὶς νυκτερινὲς ὧρες ἐλήφθησαν ἔκτακτα μέτρα φρουρήσεως τοῦ οἰκήματος καὶ κατεβλήθη προσπάθεια νὰ συγκεντρωθοῦν πληροφορίες μὲ ἔμπιστα πρόσωπα, γιὰ τὶς προθέσεις τῶν κομμουνιστῶν.

Τρίτη 5 Δεκεμβρίου 1944.

Κατὰ τὶς διάφορες πληροφορίες ποὺ μετεδόθησαν στὸ Τμῆμα, οἱ κομμουνισται συγκετρώνοντο στὴν Πλατεῖα Ἀττικῆς, στὴν πλατεῖα Ἁγίου Παύλου, στὴν πλατεῖα Ἐξαρχείων καὶ σὲ διάφορα ἄλλα σημεῖα, μὲ σκοπὸ νὰ ἐπιτεθοῦν αἰφνιδιαστικὰ καὶ ταυτόχρονα κατὰ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Τροχαίας Κινήσεως, κατὰ τοῦ Δ' Τμήματος καὶ κατὰ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας, γιὰ νὰ καταλάβουν τὰ οἰκήματα καὶ νὰ κατασφάξουν τοὺς ἀστυνομικούς, ὅπως διέδιδον.

Πράγματι, στὶς 9 π.μ., ἄρχισε ἡ ἐπίθεση τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τοῦ Δ' Τμήματος, ἀπὸ τὴν πλατεῖα Ἐξαρχείων, ὅπου εἶχαν κατασκευάσει πρόχειρο ὀδόφραγμα καὶ εἶχαν τοποθετήσει δύο πολυβόλα. Ἔτσι ἀχρήστευσαν τελείως τὴν ὁδὸ Σολωμοῦ, ὅπου κάθε κίνηση ἦταν ἐπικίνδυνη.

Ταυτοχρόνως, ἄλλη δύναμις κομμουνιστῶν ἐπετέθη ἀπὸ τὰς ὁδοὺς Γ' Σεπτεμβρίου καὶ Ἠπείρου καὶ ἀπὸ τὸ θέατρον «Λυρικὸν» καὶ ἔτσι καὶ ἡ ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου ἠλέγχετο ἀπὸ αὐτούς. Τέλος, ὑπῆρχε καὶ ἕνας κομμουνιστής, ἐλεύθερος σκοπευτής, ποὺ εἶχε ὅπλον μὲ τηλεσκόπιον στὴν ὁδὸ Ἀριστοτέλους καὶ Σολωμοῦ, πυροβολῶν μὲ καταπληκτικὴ εὐθυβολία κάθε ἀστυνομικὸ ποὺ ἐνεφανίζετο, ἔστω καὶ πρὸς στιγμή, στὸ δρόμο.

† Ι. ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΣ

† Γ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΑΤΟΣ

Στὶς ἐπιθέσεις αὐτὲς ποὺ ἐξεδηλώθησαν μὲ σκληρότητα, οἱ ἀστυνομικοὶ ἀπήντησαν μὲ ἔντονα πυρά, τὰ ὁποῖα καθήλωσαν τοὺς κομμουνιστὰς στὶς θέσεις των, οἱ ὁποῖοι ὅμως δὲν ὑπεχώρησαν, ἀλλὰ μὲ συνεχῆ πυρὰ παρηνώχλουν τὸ Τμῆμα, εἰς τρόπον ὥστε κατέστη ἀδύνατο νὰ γευματίσουν οἱ ἀστυνομικοί, γιατὶ τὸ ἑστιατόριο εὑρίσκετο σὲ χωριστὸ οἴκημα, παραπλεύρως τοῦ Ἀστυνομικοῦ Καταστήματος καὶ ἠλέγχετο τελείως ἀπὸ τὰ πυρὰ τῶν κομμουνιστῶν.

Κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴ καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς μάχης μεταξὺ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ τῶν κομμουνιστῶν, ἐτραυματίσθησαν οἱ ἑξῆς: Ὁ Ὑπαστυνόμος κ. Κ. Καλαμάνης, στὸ ἀριστερὸ πόδι, ὁ ἀστυφύλαξ Διον. Καροῦσος, θανασίμως στὸ κεφάλι, ἐνῷ ἐμάχετο στὸ θέατρο Παπαϊωάννου καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Θεοδ. Γκολφινόπουλος, στὸ λαιμό. Στὶς 9 μ.μ., ἡ μάχη ἐκόπασε, πλὴν τόσον οἱ κομμουνισταὶ ὅσον καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ἔμειναν ἄγρυπνοι στὶς θέσεις των, ἕτοιμοι γιὰ νέα μάχη.

Τετάρτη 6 Δεκεμβρίου 1944.

Ἀπὸ τὰ μεσάνυκτα τῆς 5-12-44, οἱ κομμουνισταὶ ἄρχισαν τρομερὴ ἐπίθεση μὲ βαρειὰ ὅπλα κατὰ τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς καὶ κατὰ τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας, τῶν ὁποίων τὰ οἰκήματα εὑρίσκοντο πλησίον πρὸς τὸ Δ' Τμῆμα. Ἕνεκα τούτου ὅλη ἡ δύναμις τοῦ Τμήματος ἔμεινε στὴ θέση της, ἕτοιμη νὰ δράσῃ. Πράγματι στὶς 7 π.μ. ἐξεδηλώθη ἐντονωτάτη ἐπίθεση καὶ κατὰ τοῦ Δ' Τμήματος. Οἱ κομμουνισταὶ ἄρχισαν καταιγιστικὰ πυρά, μὲ βαρειὰ πολυβόλα, μὲ χειροβομβίδες, μὲ αὐτόματα καὶ μὲ ὅλμους ἀπὸ τὰ ὁδοφράγματα τῶν Ἐξαρχείων, τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου, ἀπὸ

τὴν ταράτσα τοῦ ξενοδοχείου «Σὰν—Ριβάλ», ποὺ βρίσκεται στὴν ὁδὸ Λιοσίων καὶ Παλαιολόγου καὶ ἀπὸ τὸ οἴκημα ὅπου τὰ γραφεῖα τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους (Σ.Ε.Κ.), ποὺ εὑρίσκετο στὴν ὁδὸ Γ' Σ/βρίου καὶ Πολυτεχνείου. Ἡ ἄμυνα τῶν ἀνδρῶν τοῦ Δ' Τμήματος ὑπῆρξε σθεναρά. Ὁ Διοικητής, Ἰωάν. Πανταζόπουλος, κατώρθωσε νὰ μεταφέρῃ τὴν ἡμέρα αὐτὴ στὸ Τμῆμα ἕνα βαρὺ πολυβόλο, τοῦ ὁποίου τὴ χρήση ἀνέλαβε χωροφύλαξ πολυβολητής, τῆς ὑπηρεσίας Εἰδικῆς Ἀσφαλείας. Μὲ τὸ πολυβόλο αὐτό, κατωρθώθη σὲ ἔντονο μονομαχία νὰ ἐξουδετερωθῆ τὸ ἐνοχλητικὸ πολυβόλο τῶν κομμουνιστῶν, ποὺ εὑρίσκετο στὴν ταράτσα τοῦ ξενοδοχείου «Σὰν Ριβάλ». Ἡ μάχη αὐτὴ ἔντονη καὶ πεισματώδης, συνεχίσθη μέχρι τῆς 7 μ.μ. (19η ὥρα), μὲ ἀποτέλεσμα : α) τὸ θανάσιμο τραυματισμὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Β' Ἀνδρέου Κουμουρᾶ, ὁ ὁποῖος μετεφέρθη στὸ σταθμὸ Α' βοηθειῶν καὶ ὑποστὰς ἐγχείρηση ἐξέπνευσε τὴν ἑπομένη, β) τὸν τραυματισμὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Κυπριωτάκη Ν.· ἀμφότεροι ἐμάχοντο εἰς φυλάκια ἐντὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Καταστήματος.

Ἡ νύκτα ἐπέρασε σχετικὰ ἤρεμη, πλὴν ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι ἀπὸ τοῦ Διοικητοῦ μέχρι τοῦ τελευταίου ἀστυφύλακος ἔμειναν ἄγρυπνοι καὶ ἕτοιμοι στὶς θέσεις των, γιὰ νὰ ἀποκρούσουν τυχὸν αἰφνιδιαστικὴ ἐπίθεση.

Πέμπτη· 7 Δεκεμβρίου 1944.

Οἱ κομμουνισταί, ἀπὸ τῆς 7ης πρωϊνῆς ὥρας ἄρχισαν ἐκ νέου τὴν ἐπίθεση, ἀφοῦ κατὰ τὴν νύχτα προωθήθησαν πρὸς τὸ οἴκημα καὶ ἔστησαν πολυβολεῖα στὴν ὁδὸ Ἀριστοτέλους—Καποδιστρίου, εἰς τρόπον ὥστε ἀπέκοψαν κάθε ἐπαφὴ τοῦ Τμήματος πρὸς τὴν Ὑποδιεύθυνση Τροχαίας Κινήσεως. Ἡ ἄμυνα καὶ τὴν ἡμέρα αὐτὴ ὑπῆρξε σταθερὰ καὶ ἀποφασιστική, τὸ δὲ ἠθικὸ τῶν ὑπαλλήλων διετηρεῖτο ἄριστο, καίτοι ἡ κούραση ἄρχισε νὰ τοὺς καταβάλλῃ. Οἱ κομμουνισταὶ ἐγκατέστησαν ἐκ νέου στὴν ταράστα τοῦ ξενοδοχείου «Σὰν-Ριβάλ» βαρὺ πολυβόλο καὶ μὲ καταιγιστικὰ πυρὰ κατώρθωσαν νὰ καταστρέψουν κυριολεκτικῶς τοὺς δύο ἄνω ὀρόφους τοῦ οἰκήματος καὶ νὰ κάνουν ἀδύνατη τὴν παραμονὴ σ' αὐτοὺς τῶν μαχητῶν ἀστυνομικῶν, ἐφόσον δὲν κατεσκευάζοντο ἀμυντικὰ ἔργα. Τὸ πολυβόλο τοῦ Τμήματος μετεφέρθη ἀπὸ τὴν ταράτσα στὸν 4ο ὄροφο καὶ ἔτσι ἐδέσποζε τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου καὶ μικροῦ τμήματος τῆς ὁδοῦ Σολωμοῦ, ἀπὸ Γ' Σεπτεμβρίου πρὸς Ἀριστοτέλους. Ἔτσι ἡ μάχη ἐσυνεχίζετο μέχρι τῆς 7 μ.μ. (19η ὥρα), ὁπότε οἱ κομμουνισταὶ ἐξαπέλυσαν τρομοκρατικὴ ἐπίθεση, μὲ χειροβομβίδες, δυναμίτιδες, ὅλμους καὶ αὐτόματα, ποὺ μέσα σ' ἕνα ἀφάνταστο πανδαιμόνιο διήρκεσε μισὴ ὥρα. Ἡ ἐπίθεση αὐτή, χωρὶς νὰ πτοήσῃ κανένα, ἀπεκρούσθη μὲ ὁμοβροντίες ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικούς, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἔχουν οἱ κομμουνισταὶ πολλὰ θύματα σὲ νεκροὺς καὶ τραυματίες καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἀπεσύρθησαν στὶς θέσεις των.

Δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας μετὰ τὴν παῦσι τοῦ πυρός, ὁ Διοικητὴς Ἰωάννης Πανταζόπουλος μετὰ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαρ. Βασιλοπούλου, ἐπιθεωρῶν τοὺς μαχητὰς στὴν εἴσοδο τοῦ οἰκήματος, ἠθέλησε νὰ τοποθετήσῃ σκοποὺς καὶ στὶς γωνίες τῶν ὁδῶν Γ' Σεπτεμβρίου—Σολωμοῦ καὶ Πατησίων—Σολωμοῦ, ὁπότε εὑρέθη ἀντιμέτωπος δύο ἀτόμων, τὰ ὁποῖα διέταξε νὰ σταματήσουν καὶ σὲ ἐρώτηση ποῖοι ἦσαν ἀπήντησαν: «ἐδῶ ὁ Μῆτσος, ὁ καπετάνιος τοῦ Α' Λόχου».Ἀμέσως τότε ἐπιτεθέντες κατ' αὐτῶν τοὺς συνέλαβον καὶ ὁ μὲν ἕνας ἐπειδὴ ἦταν τραυματίας μετεφέρθη στὸ Σταθμὸ Α' Βοηθειῶν, ὁ δὲ ἄλλος παρεδόθη στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια.

Κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴ οἱ ἀπώλειες τοῦ Δ' Τμήματος ἦσαν: νεκρὸς εἷς, ὁ ἀστυφύλαξ Δ. 97 Χριστοφορᾶτος, ὁ ὁποῖος ἐβλήθη μὲ ριπὴ πολυβόλου στὸ κεφάλι, στὴ διασταύρωση Γ' Σεπτεμβρίου καὶ Στουρνάρα, ὅπου ἐμάχετο καὶ τραυματίες τρεῖς, ἤτοι: ὁ Ὑπαστυνόμος Α' κ. Καριοπούλης Παναγ., ὁ ἀστυφύλαξ Δ. 123 Παπαμουτεβελῆς καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Δ. 120 Σηβαλάκης Κ.

Ὅλες αὐτὲς τὶς ἡμέρες, ὁ ἐφοδιασμὸς ἐγίνετο μὲ μοτοσυκλέττα, τὴν ὁποία ὡδηγοῦσε μέσῳ τῆς ζώνης τοῦ πυρὸς ἀστυφύλαξ ποὺ πήγαινε στὴν Διεύθυνση. Ἀλλὰ

δυστυχῶς ἐλάχιστα πυρομαχικὰ ἐστέλλοντο, ὥστε ἔφθασε κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴ νὰ ὑπάρχουν ἀπὸ δύο - τρία φυσίγγια στὰ χέρια τῶν ἀνδρῶν τοῦ Τμήματος, οἱ ὁποῖοι ἦσαν κατάκοποι, γιατὶ ἐμάχοντο ἄγρυπνοι ἐπὶ 5 ἡμερονύκτια χωρὶς νὰ παίρνουν ἄλλη τροφήν, ἐκτὸς ἀπὸ ἐλάχιστα τεμάχια γαλέτας.

Οἱ πληροφορίες ποὺ συγκεντρώθηκαν κατὰ τὴν νύκτα, ἔδειχναν ὅτι οἱ κομμουνισταὶ θὰ συνέχιζαν τὴν ἐπίθεση ἐντονώτερη, κατὰ τὴν ἐπομένη ἡμέρα καὶ ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ καταληφθῆ τὸ Τμῆμα καὶ νὰ συλληφθοῦν οἱ μαχηταί, οἱ ὁποῖοι εἶχαν σχεδὸν ἐξαντλήσει τὰ πυρομαχικά τους.

Κατόπιν τούτου ἔγινε σύσκεψη τῶν Ὑποδιευθυντοῦ κ. Ἀν. Κανελλοπούλου, μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Τμήματος Ἰωαν. Πανταζοπούλου καὶ τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ ἐν συνεννοήσει μὲ τὴν Ἀστυν. Διεύθυνση, ἀπεφασίσθη ἡ ἀντικατάσταση τῶν ἀνδρῶν τοῦ Τμήματος, οἵτινες πλέον εἶχαν καταβληθῆ, μὲ ἄλλη δύναμη. Ἔτσι τὴν

† Ε. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΤΟΣ   † Α. ΚΟΥΜΟΥΡΑΣ   † ΔΙΟΝ. ΚΑΡΟΥΣΟΣ

6η πρωϊνὴ τῆς Παρασκευῆς, 8-12-1944, ἐπραγματοποιήθη ἡ ἀποχώρηση τῆς δυνάμεως τοῦ Δ' Τμήματος καὶ ἀντικατεστάθη προσωρινῶς μὲ δύναμη τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας, ὑπὸ τὸν Ἀστυνόμον Α' κ. Δημ. Ζαγκλῆν, μέχρι τῆς ἀφίξεως τῆς δυνάμεως τοῦ Θ' Τμήματος ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση.

Κατὰ τὴν ἔκθεση τοῦ Διοικητοῦ Ἰωαν. Πανταζοπούλου, ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Τμήματος ἐπέδειξαν προθυμία κατὰ τὴν ἐκτέλεση τοῦ καθήκοντός των, εἰδικώτερα ὅμως ἐπέδειξαν ἀνδρείαν, αὐτοθυσίαν καὶ ψυχραιμίαν, ὁ Ὑπαστυν. Β' Κουμουρᾶς ὁ ὁποῖος ἐφονεύθη καὶ οἱ Ὑπαστυνόμοι κ.κ. Π. Καριοπούλης, Σωτηρόπουλος, Θ. Ἀναγνωστόπουλος, Κ. Κακλαμάνης, Χ. Βασιλόπουλος, Σταυρόπουλος, Καλογερόπουλος, Μογγολιᾶς καὶ Παναγιωτόπουλος, οἱ Ἀρχιφύλακες: Δ 10 Τσόπελας Παν. καὶ Δ 1 Μιχελῆς Παναγ. καὶ οἱ ἀστυφύλακες Δ 160 Γεωργουλόπουλος Ἀνδρ., Δ 126 Πάνου, Δ 80 Τσίτσας, Δ 78 Κοντόγκονας, Δ 97 Χριστοφορᾶκος, Δ. 153 Καροῦσος Δ, Δ 133 Περάκης, Δ. 23 Βασιλαδιώτης, Δ 21 Πανουσόπουλος, Δ 27 Κόλλιας, Δ. 31, Ἠλιόπουλος, Δ. 50 Πίσβουλας, Δ. 49 Μητροκόλιας, Δ. 145 Λεκάκος, Δ. 101 Μποϊλές, Δ. 126 Φουντάλας, Δ. 128 Μανωλόπουλος, Δ. 132 Κατούφας, Δ. 117 Πανούσης καὶ Δ. 140 Πρωτόπαππας.

(Συνεχίζεται)

312

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Δ'.	ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΜΑΪΟΥ 1956	ΤΕΥΧΟΣ 72ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1956)

Ὑπὸ κ. Ν. **ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ. —ΜΑΧΕΣ ΚΑΙ ΗΡΩΪΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ Δ' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ—

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

85. Ἀντικατάστασις τῶν ἀστυνομικῶν τοῦ Δ' Τμήματος μὲ συναδέλφους των τοῦ Θ'. Ἀστυνομικοῦ Τμήματος—Μάχες ἀπὸ 8ης μέχρι 12ης Δεκεμβρίου 1954.

86. Ποῖοι ἀστυνομικοὶ τοῦ Θ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ἔλαβον μέρος στὶς μάχες τοῦ Δ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος.

***

85. Ἀντικατάστασις τῶν ἀστυνομικῶν τοῦ Δ' Τμηματος μὲ συναδέλφους των τοῦ Θ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος.—Μάχες ἀπὸ 8ης μέχρι 12ης Δεκεμβρίου 1944.

Κατὰ τὰ ἐξημερώματα τῆς Παράσκευῆς 8-12-1944, ὁ Διοικητὴς τοῦ Θ' Τμήματος, Ἀστυνόμος Α' ἀείμνηστος Γεωργ. Κωστόπουλος, μὲ ὅλη τὴ δύναμή του ποὺ εὑρίσκετο στὴ διάθεση τῆς Ἀστυν. Δ/νσεως, καταλλήλως ἀκροβολισμένη καὶ μαχομένη πρὸς τοὺς κομμουνιστὰς ἔφθασε στὸ Δ' Τμῆμα καὶ ἀνέλαβε τὴν ἄμυνα αὐτοῦ.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἀμέσως ἐτακτοποιήθησαν σὲ κατάλληλα σημεῖα τοῦ οἰκήματος καὶ ἦσαν ἕτοιμοι νὰ ἀντιμετωπίσουν ἐνδεχομένη νέα ἐπίθεση τῶν κομμουνιστῶν. Ἐπίσης ἐτοποθετήθησαν φρουρὲς στὸ παραπλεύρως ξενοδοχεῖο καὶ στὸ οἴκημα τῆς Διευθύνσεως Ἀλλοδαπῶν, γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῶν νώτων τῆς μαχομένης δυνάμεως. Στὸ μεταξὺ ἔφθασαν στὸ Τμῆμα ὁ Λοχαγὸς κ. Φλῶρος καὶ ὁ Ὑπολοχαγὸς κ. Σκαλαῖος, ὡς στρατιωτικοὶ σύμβουλοι καὶ διερρύθμισαν κατὰ τὸν καλλίτερο τρόπο τὶς θέσεις τῶν μαχητῶν.

Οἱ κομμουνισταὶ ἔβαλλον συνεχῶς κατὰ τοῦ Τμήματος μὲ ἔντονα πυρά, προσπαθοῦντες προφανῶς νὰ ἐξακριβώσουν τὴν μαχητικὴ ἀξία τῆς νέας δυνάμεως.

Στὶς 4 μ.μ. (16η ὥρα), ἀπὸ παρακειμένη ταράτσα ἐγένετο αἰφνιδιαστικὴ ἐπί-

θεση μὲ καταιγιστικὰ πυρὰ καὶ χειροβομβίδες, ἡ ὁποία ἀπεκρούσθη μὲ τὰ ἔντονα πυρὰ τῶν ἀνδρῶν τοῦ Τμήματος. 'Αποτέλεσμα τῆς ἐπιθέσεως, ἦτο ὁ σοβαρὸς τραυματισμὸς τοῦ ἀστυφύλακος Θ. 25 'Αλεξανδράτου Εὐαγγ., ποὺ εὑρίσκετο στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Γ' Σεπτεμβρίου καὶ Σολωμοῦ. Οἱ ἀψιμαχίες ἐσυνεχίσθησαν μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου.

Σάββατον· 9 Δεκεμβρίου 1944.

'Απὸ τῆς 6ης πρωϊνῆς, ἡ ἐπίθεση τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τοῦ Τμήματος, ἄρχισε μὲ διάφορες φάσεις ἐντάσεως, ἀλλὰ μὲ πεῖσμα ἀπὸ ἀμφότερες τὶς πλευρές.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ὅμως δὲν ἀρκέσθηκαν στὴν ἄμυνα ἁπλῶς, ἀλλὰ ἔκαμαν καὶ ἐφόδους κατὰ τῶν κομμουνιστικῶν φωλεῶν. Ἔτσι στὶς 5 μ.μ. (17η ὥρα), μία ὁμάδα, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν 'Αστυνόμο τότε καὶ νῦν Δ/ντὴν Β' κ. 'Αθανάσιο 'Αγγελόπουλο, τοὺς ἀρχιφύλακες Θ. 2 Λαμπρόπουλο Παναγ., Θ 4 Κανελλόπουλο Κ. καὶ τοὺς ἀστυφύλακες Κ. 562 Καλποῦρο 'Ανδρέα, Κ. 208 Μυλωνόπουλο Στυλιανό, Θ. 42 Μπαλάσκα Παναγ., Θ. 53 Γιαννακόπουλο Παν. καὶ Θ. 66 Πολυχρονόπουλο Δημήτριο ἔκανε αἰφνιδιασμὸ στὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου καὶ Στουρνάρα πολυκατοικία Κουζούμη, ἀπ' ὅπου ἐπυροβόλουν ἐλεύθεροι σκοπευταὶ τῶν κομμουνιστῶν.

Οἱ κομμουνισταί, τρεῖς τὸν ἀριθμόν, συνελήφθησαν καὶ ἐκρατήθησαν στὴν 'Υποδιεύθυνση Γεν. 'Ασφαλείας. Τὸ μεσονύκτιο, περίπολος ἀπὸ τοὺς στρατιωτικοὺς συμβούλους Λοχαγὸν κ. Φλῶρο καὶ 'Υπολοχαγὸ κ. Σκαλαῖο καὶ τὸν ἀστυφ. Θ. 56 Γαλεύκαν Ν., ἐνήργησαν ἀναγνωριστικὴ ἔξοδο σὲ σημεῖα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου καὶ παρόδους, ἀκτῖνος 250 μέτρων ἀπὸ τοῦ Τμήματος καὶ ἐξουδετέρωσαν, μὲ χειροβομβίδες καὶ ριπὲς αὐτομάτων ὅπλων, τὸν παρὰ τὸ «Λυρικὸ» θέατρο μόνιμον καὶ πολὺ ἐπικίνδυνον ἐλεύθερον σκοπευτὴν (πολυβολητήν).

Κυριακή· 10 Δεκεμβρίου 1944.

Κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴ ἐσυνεχίσθη ἡ ἰδία κατάσταση, μὲ ἀνταλλαγὴ καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη πυρῶν πολυβόλων, ὁπλοπολυβόλων, αὐτομάτων ὅπλων, ἀραβίδων καθὼς καὶ βλημάτων ἐγκαιροφλεγῶν, ποὺ ἐρρίπτοντο ἀπὸ διάφορα σημεῖα ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς. Τὸ ἠθικὸ τῶν ἀνδρῶν ἦτο ἀκμαιότατο καὶ ἡ ἄμυνα σταθερὰ καὶ ἄκαμπτος. 'Απὸ τὸ παρατηρητήριο τοῦ Τμήματος ἔγινε ἀντιληπτό, ὅτι οἱ στασιασταὶ ἐγκατέστησαν πολυβολεῖο στὴν ὁδὸ Γ'Σεπτεμβρίου, κοντὰ στὸ θέατρο «Λυρικό», τοῦ ὁποίου ἡ ἐξουδετέρωση ἦταν δυσχερεστάτη, λόγῳ τοῦ ὅτι ἐπροστατεύετο μὲ πρόχωμα ἀπὸ σάκκους γεμάτους ἄμμο. Οἱ προετοιμασίες αὐτὲς μαρτυροῦσαν, ὅτι ἐπέκειτο σφοδρὰ ἐπίθεση τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τοῦ Τμήματος.

Πράγματι στὶς 11.30 μ.μ. (23.30' ὥραν), δηλαδὴ τὰ μεσάνυχτα, 1500 περίπου κομμουνισταὶ ποὺ εἶχαν συγκεντρωθῆ στὴν πλατεία Βάθης καὶ ἐφανατίσθησαν γιὰ νὰ ἐπιτεθοῦν καὶ σφάξουν τοὺς «χῖτες», ὅπως ἐκάλουν τοὺς ἀστυνομικοὺς τοῦ Θ' Τμήματος, ἄρχισαν νὰ κυκλώνουν τὸ Τμῆμα ἀπ' ὅλες τὶς παρόδους. Τέλος ἐξέσπασε αἰφνιδιαστικὰ μεγάλη ἐπίθεση τῶν κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἄρχισαν νὰ βάλλουν κατὰ τοῦ οἰκήματος ἀπὸ ἓξ σημεῖα ταυτοχρόνως καὶ κατὰ μέτωπον ἀπὸ τοὺς ὁδοὺς Σολωμοῦ καὶ Γ' Σεπτεμβρίου. Τὰ πυρὰ τῶν κομμουνιστῶν ἦσαν καταιγιστικὰ καὶ ἐχρησιμοποίησαν παντὸς εἴδους ὅπλα, ἤτοι βαρειὰ πολυβόλα, ὅλμους, ἐκρηκτικὲς ὕλες, χειροβομβίδες, αὐτόματα καὶ ἀραβίδες. Οἱ ἀστυνομικοὶ ὅμως τοὺς περίμεναν ἄγρυπνοι, ἀφοῦ τοὺς ἄφησαν νὰ πλησιάσουν σὲ ἀπόσταση 50 μέτρων, ἄρχισαν ὁμαδικὰ πυρὰ καὶ ἔτσι τοὺς ἀνάγκασαν νὰ ὀπισθοχωρήσουν μὲ μεγάλες ἀπώλειες σὲ νεκροὺς καὶ τραυματίες. Τοὺς νεκρούς, τοὺς μετέφεραν καὶ τοὺς ἔθαψαν στὸν περίβολο τοῦ ναοῦ τῆς 'Αγίας Μαρκέλλας, παρὰ τὸ Βοτανικό.

'Αλλὰ οἱ ἐπιθέσεις ἐπανελήφθησαν ἐξ ἴσου ἔντονες καὶ μὲ πεῖσμα, χωρὶς ὅμως ἀποτέλεσμα, γιατὶ ἡ ἄμυνα ἦτο σταθερὴ καὶ πεισματώδης. Πλέον τῶν 100 χειροβομβίδων ἐρρίφθησαν κατὰ τοῦ Τμήματος, δεμένες μάλιστα ἀνὰ δύο, ποὺ πολλὲς ἐξερράγησαν μέσα στὸ οἴκημα. Οἱ ἐκρήξεις τῶν χειροβομβίδων αὐτῶν, τῶν ὅλμων καὶ διαφόρων ἐκρηκτικῶν ὑλῶν καὶ φιαλῶν πετρελαίου, ἔκαναν ὥστε νὰ σείεται

ὁλόκληρο τὸ οἴκημα. 'Αλλὰ οἱ ἀστυνομικοί, ἔμειναν ἀκλόνητοι στὶς θέσεις των. Κατὰ τὶς ἐπιθέσεις αὐτές, μιὰ ὁμάδα δυναμιτιστῶν κομμουνιστῶν κατώρθωσε διὰ τῶν ὁδῶν Σωκράτους-Σολωμοῦ νὰ φθάσῃ πλησίον τοῦ Τμήματος γιὰ νὰ κάμῃ ὑπονόμευση. Οἱ σκοποὶ ὅμως, ἀρχιφύλαξ Θ. 15 Παπαφιλιππόπουλος Δ. καὶ ἀστυφύλαξ Θ. 34 Παπαθανασόπουλος 'Αθαν. τοὺς ἀντελήφθησαν καὶ τοὺς ἐπυροβόλησαν. 'Εκεῖνοι ἐγκατέλειψαν τὴ δυναμίτιδα καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγήν.

Στὴν ἀπόκρουση τῆς ἐπιθέσεως αὐτῆς τῶν κομμουνιστῶν, συνετέλεσαν πολὺ καὶ οἱ 'Αστυν. Διευθυνταὶ κ. κ. 'Ιωάννης Τζαμαλούκας καὶ 'Αλ. Θεοφανίδης, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο στὴν οἰκία τῆς ὁδοῦ Σολωμοῦ καὶ Γ' Σεπτεμβρίου καὶ ἔβαλλαν συνεχῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς μὲ αὐτόματα ὅπλα.

'Επίσης ἐβοήθησαν πολὺ καὶ οἱ: Ζύγουρης Γεώργ., τελωνοφύλαξ, ἀδελφὸς τοῦ ἀστυφ. Μ. Ζύγουρη καὶ ὁ ἰδιώτης Χρηστάκος Ν., ἀδελφὸς τοῦ ἀστυφ. Χρηστάκου Πολυζώη, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς στάσεως ἀκολούθησαν τὴ δύναμη τοῦ Τμήματος καὶ προσέφεραν τὶς ὑπηρεσίες τους μαχόμενοι μὲ αὐτοθυσία καὶ γενναιότητα, κατὰ τρόπον ποὺ προκάλεσε τὸν θαυμασμὸ καὶ τοὺς ἐπαίνους τῶν 'Αξιωματικῶν.

† Γ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τελικὰ οἱ κομμουνισταὶ λυσσῶντες κυριολεκτικά, ἀναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσουν καὶ νὰ ὀχυρωθοῦν στὶς γωνίες τῶν παρόδων καὶ ἀπὸ ἐκεῖ μὲ χωνιὰ ἄρχισαν νὰ φωνάζουν «παραδοθῆτε, προδότες, χαφιέδες. Σᾶς δίνουμε μιὰ ὥρα προθεσμία γιατὶ ἄλλοιῶς θὰ σᾶς σφάξουμε, θὰ σᾶς γδάρουμε».

'Η προθεσμία ὅμως ἔληξε καὶ αὐτοὶ συνέχισαν τὶς ἀπειλές των, μέχρι τὸ πρωῒ τῆς 11-12-1944, χωρὶς νὰ παίρνουν ἀπάντηση ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικούς, οἱ ὁποῖοι ἐγνώριζαν νὰ ἀπαντοῦν ὄχι μὲ φωνὲς ἀλλὰ μὲ τὰ ὅπλα τους μόνο.

Δευτέρα 11 Δεκεμβρίου 1944.

Μὲ τὰ ξημερώματα τῆς Δευτέρας, 11 Δεκεμβρίου, οἱ κομμουνισταὶ ἀφοῦ ἐνισχύθησαν καὶ ἀνασυντάχθηκαν κατὰ τὴν νύχτα, ἐπετέθηκαν μὲ μεγαλύτερη μανία καὶ λύσσα, γιὰ νὰ ὑποχωροῦν ὅμως κάθε φορὰ μὲ σοβαρὲς γι' αὐτοὺς ἀπώλειες. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἀτσαλωμένοι ἀμύνοντο καὶ ἀπέκρουον ἀποτελεσματικὰ καὶ φονικώτατα τοὺς κομμουνιστάς. Ἔτσι ἡ μάχη συνεχίζετο μέχρι τὸ μεσημέρι (12η) ὥρα. Λόγω τοῦ ὅτι ἡ δύναμις τῆς 'Υποδ. Τροχαίας Κινήσεως εἶχεν ἀποσυρθῆ, οἱ κομμουνισταὶ ἐπολιόρκησαν στενώτερα τὸ Δ' Τμῆμα καὶ ἔβαλλαν ἀπὸ παντοῦ καταιγιστικῶς. Τὰ πυρομαχικὰ εἶχαν σχεδὸν ἐξαντληθῆ καὶ εἶχαν ἀπομείνει μόνον οἱ χειροβομβίδες. 'Εν τούτοις ἡ ἄμυνα ἔπρεπε νὰ συνεχισθῆ μέχρις ὅτου ἔλθουν ἐνισχύσεις ἐκ τῆς Διευθύνσεως ἢ ἀποφασισθῆ ἔξοδος τῶν ἀνδρῶν στὴν κατάλληλη στιγμή. Οἱ κομμουνισταὶ ἀπὸ τὸ βόρειο μέρος εἶχαν πλησιάσει πολύ, ὁπότε παρέστη ἀνάγκη νὰ καταληφθῆ ἡ πολυκατοικία Κουζούμη, ἵνα ἐξουδετερωθῆ φωλιὰ κακοποιῶν, εὑρισκομένη εἰς οἰκίαν παραπλεύρως αὐτῆς. Οἱ στιγμὲς ἦσαν σοβαρές, γιατὶ ἂν οἱ κομμουνισταὶ κατελάμβαναν τὴν πολυκατοικία αὐτή, θὰ εἶχαν καταστήσει αἰχμάλωτο τὴν ἀστυνομικὴ δύναμη καὶ ἀδύνατο τὴν ἔξοδό της. Τότε μὲ ἡρωϊσμὸ καὶ αὐτοθυσία ὁ 'Αστυνόμος Α' (νῦν Διευθυντὴς) κ. Δημ. Ζαγκλῆς, μὲ τοὺς ἀρχ. Θ. 2 Π. Λαμπρόπουλον, Θ 1 Τσιγκόγιαννην Φώτιον καὶ τὸν ἀστυφ. Θ 55 Καράμπαμπαν Θ. εἰσεχώρησαν στὸ κτίριο τοῦτο καὶ ἐξουδετέρωσαν τὸν κίνδυνο. 'Εν τῷ μεταξὺ τὰ πυρὰ τῶν ἀστυνομικῶν ἀραίωσαν, ἐνῷ τῶν κομμουνιστῶν ἐπυκνώνοντο καὶ ὅλμοι καὶ χειροβομβίδες ἐξερρυγνύοντο μέσα στὸ οἴκημα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ φονευθῆ ὁ ἀστυφ. Θ 86 Μαρτίνης Δημ., ποὺ πολεμοῦσε στὸν 4ο ὄροφο μὲ τραῦμα στὸ κεφάλι. 'Επίσης ἐτραυματίσθησαν οἱ ἑξῆς: ἀπὸ θραύσματα

χειροβομβίδος στὸ δεξιὸ μάτι καὶ στὸ γλουτὸ σοβαρῶς, ὁ ἀρχ. Θ 16 Χριστακάκος Μηνᾶς, ὁ ἀστυφ. Θ 32 Μαρῖνος Παναγ., ἀπὸ χειροβομβίδα ἐνῷ πολεμοῦσε στὸν ἐξώστη τοῦ 2ου ὀρόφου, ὁ ἀστυφ. Θ 49 Λιβᾶς 'Αλέξανδρος, στὸ δεξὶ μάτι σοβαρῶς, στὸν ἐξώστη τοῦ 2ου ὀρόφου. 'Ο ἀστυφ. Θ 89 Γκλιάτης Σταμάτης, στὸ δεξὶ μάτι καὶ οἱ ἀστυφύλακες Κ 40 Γαβρᾶς Π., Θ 59 Ζαχαρόπουλος καὶ Κ 364 Λυμπερόπουλος.

"Ετσι ἡ μάχη, μὲ θύματα ἀρκετοὺς ἀστυνομικούς, συνεχίζετο ἀμείωτη μέχρι τῆς 17.30' ὥρας (5.30' μ.μ.) 'Η ἀναμενομένη ἐνίσχυση τῆς 'Αστυν. Δ/νσεως δὲν ἐφαίνετο. Τότε σὲ σύσκεψη τοῦ Διοικητοῦ Γ. Κωστοπούλου, τῶν 'Αξιωματικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν συμβούλων, ἐκρίθη σκόπιμος ἡ ἔξοδος τῆς δυνάμεως, γιὰ νὰ χρησιμοποιηθῆ ἐπωφελέστερα. Πράγματι ἐμελετήθη καλὰ ἡ ἔξοδος καὶ ἄρχισε τὴν 18ην ὥρα. 'Ο ἀστυφύλαξ Σαντορινaῖος 'Ιωάν., τῆς 'Υποδ. Γεν. 'Ασφαλείας, ἄρχισε νὰ ρίχνῃ χειροβομβίδες στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν 'Αριστοτέλους καὶ Σολωμοῦ καὶ ἀμέσως οἱ ἄνδρες βγῆκαν ἀκροβολισμένοι καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ Σολωμοῦ-Πατησίων ἔφθασαν στὴν 'Υποδ/νσῃ τῆς Γεν. 'Ασφαλείας. Τελευταῖοι ἀπεχώρησαν ὁ Διοικητὴς Γ. Κωστόπουλος καὶ οἱ στρατιωτικοὶ Σύμβουλοι κ.κ. Σκαλαῖος καὶ Φλῶρος.

Μετὰ τὴν ἐγκατάλειψη τοῦ Δ' Τμήματος, ἀπὸ τὴ δύναμη τοῦ Θ' 'Αστυν. Τμήματος, οἱ ἄνδρες αὐτῆς μετεφέρθησαν ἐκ τῆς 'Υποδ. Γεν. 'Ασφαλείας, μὲ 'Αγγλικὰ αὐτοκίνητα, στὴν 'Αστυν. Δ/νση, ὅπου διενυκτέρευσαν καὶ χρησιμοποιήθησαν σὲ ἄλλες ἐπιχειρήσεις, μέχρι τῆς 28-12-1944, ὁπότε ἐπέστρεψεν στὸ Θ' 'Αστυν. Τμῆμα, τοῦ ὁποίου ἡ περιφέρεια εἶχεν ἐν τῷ μεταξὺ ἀπελευθερωθῆ.

86. Ποῖοι ἀστυνομικοὶ τοῦ Θ' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος ἔλαβον μέρος στὶς μάχες τοῦ Δ' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος.

Οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ Θ' Τμήματος ποὺ ἐπολέμησαν ἡρωϊκώτατα στὸ Δ' 'Αστυν. Τμῆμα ἀπὸ 8 ἕως 12 Δεκεμβρίου 1944 ἦσαν οἱ ἑξῆς: Διοικητής, 'Αστυνόμος Α' Κωστόπουλος Γεώργ., 'Υποδιοικητὴς 'Αστυν. Β' κ. Χατζηλάου Κων., Διοικητὴς τοῦ Θ' Παραρτήματος 'Ασφαλείας 'Αστυν. Β' κ. 'Αγγελόπουλος 'Αθαν., 'Αστυνόμος τῆς Ζ' 'Υποδ/νσεως κ. Στάϊκος 'Ι., 'Υπαστυνόμοι κ.κ. Βλογιαννίτης Παναγ., Φωτεινὸς 'Αντών., Παπαγεωργίου Δημήτρ., Σούτης Κωνστ., 'Ανθυπαστυνόμοι κ.κ. Κουφόπουλος Χρ., Κορογιαννάκος Πετρ., 'Αρχ/κες Θ 1 Τσικόγιαννης Φωτ., Θ2 Λαμπρόπουλος Παναγ., Θ 4 Κανελλόπουλος Κων., Θ 5 Σιμᾶκος Νικ., Θ 6 Τσιτσώνης Χρυσόστομος, Θ 8 Κικίλιας Βασ., Θ 13 Λυμπερᾶτος Σπ., Θ 12 Κλάδης 'Αναστ., Θ 16 Χριστακάκος Μηνᾶς, Θ 15 Παπαφιλιππόπουλος Δημ., Θ 17 'Αναστασόπουλος 'Αλέξ., 'Υπαρχ. Θ 21 Κατσαρὸς 'Αλ., 'Αστυφ. Θ 25 'Αλεξανδρᾶτος Εὐάγγ., Θ 29 Μόρμορης Σπυρ., Θ 32 Μαρῖνος Παναγ., Θ 34 Παπαθανασόπουλος 'Αθαν., Θ 35 Κολλιόπουλος Στυλ., Θ 36 Παπανικολόπουλος Κων., Θ 39 Ζαχαριάδης Παντ., Θ 42 Μπαλάσας Παναγ., Θ 43 'Ασημακόπουλος 'Ελευθ., Θ 64 Νικολόπουλος 'Ηρακλῆς, Θ 49 Λιβᾶς 'Αλέξ., Θ 50 Θαλάσσης Γεωργ., Θ 51 Κουγιεντάκος 'Ανδρ., Θ 53 Γιαννακόπουλος Παναγ., Θ 55 Καράμπαμπας Θεμ., Θ 56 Γαλάνης Νικ., Θ 58 Τσελώνης Χρ., Θ 59 Ζαχαρόπουλος Κωνστ., Θ 61 Γουδέλης Δ., Θ 62 Μανιώτης Σπυρ., Θ 63 Ρουσάκης "Αγγ., Θ 64 Μπέτσιος Φ., Θ 65 Καλφάκης Χρῆστ., Θ 66 Πολυχρονόπουλος Δ., Θ 67 Φωτόπουλος 'Ι., Θ 68 Γκιώνης Χ., Θ 75 Σαλαντῆς Ν., Θ 76 Παναγόπουλος Χρ., Θ 85 Χρηστάκος Π., Θ 87 Ροῦσσος Ν., Θ 89 Γκλιάτης Σ., Θ 86 Μαρτῖνος Δ. καὶ τοῦ Θ' Παραρτ. 'Ασφαλείας: 'Υπαστυν. κ. Σκλαβοῦνος Α., 'Αρχιφύλακες Κ 39 Μπαϊρακτάρης Π., Κ 40 Γαβρᾶς Π., 'Αστυφύλακες Κ 551 Ζυγούρης Μ., Κ 562 Καλποῦρος Α., Κ 208 Μυλωνόπουλος Σ., Κ 364 Λυμπερόπουλος Γ., Κ 513 Κολοβὸς Ε., Κ 375 Τσάλας Β., Θ 27 Καλιπέτσης Π., καὶ οἱ οἰκειοθελῶς ἀκολουθήσαντες τὴν ἀστυνομικὴ δύναμη, τελωνοφύλαξ Ζυγούρης Γ., ἀδελφὸς τοῦ ἀστυφ. Ζυγούρη Μ. καὶ ὁ ἰδιώτης Χρηστᾶκος Ν. ἀδελφὸς τοῦ ἀστυφ. Χρηστάκου Π., ἤτοι σύνολον δυνάμεως μετὰ τῶν ἰδιωτῶν 65.

Εἰς ὅλους αὐτοὺς ἀνήκει ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς 'Αστυνομίας καὶ τῆς Πατρίδος.

(Εἰς τὸ ἑπόμενον ἡ δρᾶσις ἑτέρων 'Υπηρεσιῶν τῆς 'Αστυν. Δ/νσεως 'Αθηνῶν).

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Δ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1956 | ΤΕΥΧΟΣ 74ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1956)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.

—ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ Ε' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ—

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

87. *Θέσις τοῦ Ε' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (ὁδὸς Ἱπποκράτους).*
88. *Πολιορκία τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν καὶ φρούρησις αὐτοῦ ὑπὸ ἀγγλικῆς μονάδος.*
89. *Ἀποχώρησις τῶν Ἄγγλων καὶ παράδοσις τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ἀμαχητί.*
90. *Ἀποχώρησις ἐθνικοφρόνων ἀστυνομικῶν εἰς Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν.*

* * *

87. Θέσις τοῦ Ε' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (ὁδὸς Ἱπποκράτους).

Τὸ Ε' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα περιελάμβανε, κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος 1944, τὴν περιοχὴ Ἱπποκράτους, ὁλόκληρο τὴ συνοικία Γκύζη καὶ τὸν προσφυγικὸ συνοικισμὸ τοῦ Πολυγώνου, ὅπου ὑπῆρχε φωληὰ κομμουνιστῶν. Τὸ οἴκημά του εὑρίσκετο ἐκεῖ ὅπου εἶναι τοῦτο καὶ σήμερα, δηλαδὴ στὴν ὁδὸ Ἱπποκράτους ἀριθ. 180. Τὸ οἴκημα αὐτὸ εἶναι διώροφο, περιβάλλεται δὲ ἀπὸ πολὺ ὑψηλότερα οἰκήματα καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ θέσις του ἦτο ἐξαιρετικὰ μειονεκτικὴ ἀπὸ ἀπόψεως ἀσφαλείας. Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἦτο ὁ Ἀστυνόμος Α' κ. Παν. Δημόπουλος, μὲ Ὑποδιοικητὴ τὸν Ἀστυνόμο Β' Γεώρ. Μπάρλα. Ἡ δύναμις τοῦ Τμήματος περιελάμβανε περὶ τοὺς 60 Ἀξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυνομικούς, πλὴν, ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς (περίπου 40) διέκειτο συμπαθῶς πρὸς τοὺς κομμουνιστὰς καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ θέσις του ἦτο ἄκρως ἐπισφαλής.

88. Πολιορκία τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν καὶ φρούρησις αὐτοῦ ὑπὸ ἀγγλικῆς μονάδος.

Τὴν Κυριακή, 3 Δεκεμβρίου 1944, ἡ δύναμις τοῦ Τμήματος διετέθη γιὰ τὴν

ματαίωση τοῦ παρανόμου συλλαλητηρίου τῆς Πλατείας Συντάγματος, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Γ' Ὑποδιευθύνσεως (περιοχῆς Πλατείας Συντάγματος).

Μετὰ τὸ συλλαλητήριο, ποὺ κατέληξε στὰ αἱματηρὰ γεγονότα καὶ ποὺ ἀπετέλεσε οὐσιαστικὰ τὴν ἔναρξη τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως, ἡ δύναμις τοῦ Ε' Τμήματος συνεκεντρώθη στὸ Οἴκημά της.

Οἱ πληροφορίες ποὺ ἔφθασαν στὸ Τμῆμα τοῦτο, τὸ ὁποῖο θεωρεῖται ἀκραῖο Τμῆμα τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν, ἦσαν ὅτι κατὰ τὴ διάρκεια τῆς νύχτας θὰ ἐγίνετο ἐπίθεση τῶν κομμουνιστῶν γιὰ νὰ τὸ καταλάβουν.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος αὐτοῦ Ἀστυνόμος Α' κ. Παναγ. Δημόπουλος, συνεσκέφθη μὲ τὸν Ὑποδιοικητή του καὶ τοὺς ἐθνικόφρονας ἀξιωματικοὺς καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἀντισταθοῦν, καίτοι ἡ θέσις τοῦ οἰκήματος ἦτο ἐξαιρετικὰ μειονεκτική, ἐπὶ πλέον δέ, πλέον τοῦ ἡμίσεος τῆς δυνάμεως τῶν κατωτέρων του διέκειτο συμπαθῶς πρὸς τοὺς κομμουνιστάς.

Γιαυτὸ ἀκριβῶς, τὸ πρῶτο μέτρο ποὺ ἔλαβε ἦτο ἡ χορήγησις ἀδείας οἴκοι διανυκτερεύσεως στοὺς ἀριστεροὺς τούτους ὑπαλλήλους, ὥστε νὰ ἐξουδετερωθῆ ἡ ἐκ τῶν ἔσω ἀντίδρασις ἢ καὶ ἐπίθεσις.

Μετὰ τοῦτο, ἐξώπλισε τοὺς ἐθνικόφρονας ὑπαλλήλους καὶ τοὺς ἐτοποθέτησε στὶς κατάλληλες θέσεις, γιὰ νὰ ἀμυνθοῦν εἰς τυχὸν ἔνοπλο κομμουνιστικὴ ἐπίθεση.

Στὶς τέσσερις τὸ πρωΐ τῆς Δευτέρας 4-12-944, ὁ Ὑπαστυνόμος Β' κ. Ἀνδρέας Λαλιώτης ἔκαμε ἀναγνώριση γύρω ἀπὸ τὸ Οἴκημα καὶ ἀντελήφθη κομμουνιστὰς ἐνόπλους, ποὺ εἶχαν καταλάβει ἐπίκαιρα σημεῖα, πολὺ πλησίον τοῦ Τμήματος, οἱ ὁποῖοι μάλιστα ἐπυροβόλησαν ἐναντίον του ἀνεπιτυχῶς. Ταυτοχρόνως ἔγιναν ἀντιληπτοὶ ἄλλοι κομμουνισταὶ ποὺ εἶχαν ἐγκατασταθῆ στὶς ταράτσες τῶν παραπλεύρως πρὸς τὸ Ἀστυν. Κατάστημα οἰκημάτων, τὰ ὁποῖα μάλιστα ἐδέσποζαν τοῦ Τμήματος.

Ἦταν φανερὸ ὅτι τὸ Τμῆμα εἶχε πολιορκηθῆ στενὰ καὶ ὅτι ἐπέκειτο ἐπίθεση ἐναντίον του. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Τμήματος ἦσαν ἀποφασισμένοι, μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς ἀξιωματικούς των, νὰ ἀμυνθοῦν. Κατ' εὐτυχῆ ὅμως σύμπτωση, στὶς 4.30' περνοῦσε ἀπὸ τὴν ὁδὸ Ἱπποκράτους περίπολος ἀπὸ τρία ἀγγλικὰ αὐτοκίνητα, τὴν ὁποία ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἐσταμάτησε ἔξω ἀπὸ τὸ οἴκημα καὶ ἀνέφερε στὸν ἐπὶ κεφαλῆς ἄγγλο ἀξιωματικό, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἐνηργεῖτο ἐπίθεση τῶν κομμουνιστῶν ποὺ εἶχαν πολιορκήσει τὸ Τμῆμα, τὸν παρεκάλεσε δὲ νὰ ἐπεμβῆ καὶ αὐτὸς πρὸς ἀντιμετώπιση τῆς ἐπιθέσεως. Ὁ ἄγγλος ἀξιωματικὸς ἐδήλωσεν ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ κάμη τίποτε χωρὶς διαταγὴ τῶν προϊσταμένων του, ἐδέχθη ὅμως νὰ ἀφήση πρὸ τοῦ Τμήματος τὰ δύο αὐτοκίνητα, αὐτὸς δὲ θὰ ἐπήγαινε νὰ ἀναφέρη σχετικῶς στὸν ἄγγλο φρούραρχο. Ὕστερα ἀπὸ λίγο ἐπέστρεψε, συνοδευόμενος μὲ δύο ἐλαφρὰ θωρακισμένα αὐτοκίνητα (τὰνκς) καὶ μὲ ἀνώτερο ἀξιωματικό, ὁ ὁποῖος διέταξε τὸν Διοικητὴ τοῦ Τμήματος νὰ περιορίση τοὺς ὑπαλλήλους του μέσα στὸ Οἴκημα, ἀπαγορεύοντας τὴν ἔξοδο σ' αὐτούς, καθὼς καὶ κάθε πρόκληση τῶν κομμουνιστῶν, ἀνέλαβε δὲ αὐτὸς νὰ ρυθμίση τὸ ζήτημα, ἐρχόμενος σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν ἐπὶ κεφαλῆς ἀξιωματικὸ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ.

Πράγματι συναντήθηκε μ' ἕναν ὑπολοχαγὸ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. ποὺ τὸν ἐβεβαίωσε, ψευδῶς φυσικά, ὅτι δὲν ἐπρόκειτο νὰ γίνη καμμιὰ ἐπίθεση κατὰ τοῦ Τμήματος.

Παρὰ ταῦτα οἱ κομμουνισταὶ συγκεντρώνονταν ὁλοένα καὶ περισσότεροι καὶ πολιορκοῦσαν στενώτερα τὸ Τμῆμα. Στὶς 6 π.μ. πλέον τῶν 200 ἐνόπλων, μὲ αὐτόματα ὅπλα, ἀραβίδες καὶ χειροβομβίδες, εἶχαν κατακλύσει τὰς παρόδους, καὶ εἶχαν ἐγκατασταθῆ στὶς γειτονικὲς ταράτσες ποὺ ἐδέσποζαν τοῦ Τμήματος. Ἄρχισαν δὲ νὰ καλοῦν μὲ τὰ χωνιὰ τοὺς ἀστυφύλακας νὰ παραδώσουν τὰ ὅπλα, λέγοντας ὅτι ἡ Κυβέρνησις Παπανδρέου παρῃτήθη, ὅτι ἀνέλαβε τὸ σχηματισμὸ Κυβερνήσεως ὁ Σβῶλος κλπ.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος, βλέποντας ὅτι ἡ προκλητικότης τῶν κομμου-

νιστῶν ἦτο τέτοια ὥστε νὰ διαψεύδεται καταφανῶς ἡ ὑπόσχεσις, ποὺ ἔδωσαν στὸν ἄγγλο ἀξιωματικὸ καὶ ὅτι ἡ ἐπίθεσις ἐναντίον τοῦ Τμήματος ἦταν ἀναπόφευκτη, ἔπεισε τὸν ἄγγλο ἀξ/κὸ νὰ μὴν ἀποσύρῃ τὴν ἀγγλικὴ δύναμη ἀπὸ τὸ Τμῆμα, μέχρις ὅτου ἠμπορέσῃ νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνση καὶ λάβῃ σχετικὲς διαταγές.

Κατώρθωσε λοιπὸν μὲ διάφορα πρόσωπα νὰ στείλῃ τρεῖς ἀναφορές, ὅπου ἐξέθετε τὴν κατάσταση καὶ ζήτησε ἐνίσχυση ἐθνικοφρόνων ὑπαλλήλων, γιὰ νὰ ἀντισταθῇ. Δυστυχῶς ἡ 'Αστυνομικὴ Διεύθυνσις δὲν ἔδωσε ἀπάντηση στὶς ἐκκλήσεις αὐτὲς τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Τμήματος.

'Εκτὸς τῶν ἐγγράφων αὐτῶν ἀναφορῶν, ὁ 'Αστυνόμος τοῦ Τμήματος κ. Παυλιουδάκης, τὴν 7.30' ὥραν τῆς 4-12-944, ἐνῷ πήγαινε στὸ Τμῆμά του ἀντελήφθη τὴ στενὴ πολιορκία καὶ πῆγε ἀμέσως στὴν Γ' 'Υποδιεύθυνση καὶ στὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνση ὅπου ἀνέφερε σχετικῶς, πλὴν πῆρε τὴν ἀπάντηση ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀνησυχοῦν ἐφ' ὅσον ὑπῆρχεν ἐκεῖ ἐγκατεστημένη ἀγγλικὴ δύναμις. Αὐτὰ τὰ ἀνέφερε ὁ κ. Παυλιουδάκης στὸ Διοικητὴ τοῦ Τμήματος, ἐπειδὴ ὅμως ὑπῆρχαν ἐνδείξεις ὅτι ἡ ἀγγλικὴ δύναμις θὰ ἀπεσύρετο, ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος διέταξε τὸν κ. Παυλιουδάκην νὰ πάῃ πάλι στὴν 'Αστυν. Διεύθυνση καὶ νὰ ἀναφέρῃ τοῦτο, ζητῶν ἐνίσχυση πρὸς ἀποσόβηση καταλήψεως τοῦ Τμήματος ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν, πλὴν καὶ πάλιν ἡ 'Αστυν. Διεύθυνση δὲν ἔδωσε συγκεκριμένες διαταγές, μήτε ἔστειλε ἐνίσχυση.

89. 'Αποχώρησις τῶν Ἄγγλων καὶ παράδοσις τοῦ 'Αστυνομικοῦ Τμήματος ἀμαχητί.

Στὶς 10.45' π.μ. τῆς 4-12-944, ἡ ἀγγλικὴ δύναμις ἀπεσύρετο ἀπὸ τὸ Τμῆμα, ὁ δὲ ἄγγλος ἀξιωματικὸς ἐδήλωσε στὸ Διοικητὴ ὅτι δὲ μποροῦσε νὰ ἐπέμβῃ ἐνόπλως, γιατὶ δὲν εἶχε διαταγὴ τοῦ κ. Σκόμπυ. 'Ο Διοικητὴς βλέποντας τότε ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἄμυνα τοῦ Τμήματος, γιατὶ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχαν ἐπιστρέψει καὶ οἱ συμπαθοῦντες πρὸς τοὺς κομμουνιστὰς ἀστυνομικοί, οἱ ὁποῖοι δὲν ὑπήκουον στὶς διαταγές του, προσπάθησε νὰ πείσῃ τὸν ἄγγλο νὰ παραμείνῃ γιὰ λίγο, ὥστε νὰ ἠμπορέσῃ νὰ παραλάβῃ τοὺς ἐθνικόφρονες ὑπαλλήλους καὶ νὰ μεταβῇ στὴν 'Αστυν. Διεύθυνση. Δυστυχῶς ὁ ἄγγλος ἀξ/κὸς δὲν ἐδέχθη τοῦτο καὶ ἀπεχώρησε.

Ἤδη περὶ τοὺς 40 κατώτεροι ἀστυνομικοὶ τοῦ Τμήματος, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν 'Υπαστυνόμο Ροδόλφον Καζάζην, εἶχαν δηλώσει ὅτι δὲν ὑπακούουν εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Διοικητοῦ των, ἦσαν δὲ ἕτοιμοι καὶ εἶχαν λάβει ἐντολὴν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς νὰ ἐπιτεθοῦν ἐκ τῶν ἔσω κατὰ τῶν συναδέλφων των, μὲ χειροβομβίδες, ὅταν θὰ ἐδίδετο τὸ σύνθημα τῆς ἐπιθέσεως.

Κατόπιν τούτων ὁ Διοικητής, 'Αστυνόμος Α' κ. Παν. Δημόπουλος, ἠναγκάσθη νὰ πάρῃ τὴν ἀπόφαση τῆς παραδόσεως τοῦ Τμήματος, καθ' ὅσον ἡ ἐπίθεσις θὰ ἐγίνετο ἀμέσως, δὲν ὑπῆρχε δὲ καμμιὰ ἐλπίδα ὑπερισχύσεως τῶν ἐθνικοφρόνων ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν οὐσιαστικῶς αἰχμάλωτοι. Γι' αὐτὸ ἐκάλεσε τὸ Διοικητὴ τοῦ τάγματος τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., γιὰ νὰ ἔλθῃ σὲ συμφωνία παραδόσεως τοῦ Τμήματος, ὥστε νὰ ἀποφευχθῇ ἡ αἱματοχυσία καὶ διασωθοῦν οἱ ἐθνικόφρονες ὑπάλληλοι, οἱ ὁποῖοι θὰ μποροῦσαν νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐπωφελέστερα, ὅπως καὶ ἔγινε ἀργότερα. 'Εκτὸς αὐτοῦ ὑπῆρχε καὶ ἡ ἐλπίδα νὰ σταλῇ στὸ μεταξὺ ἐνίσχυση στὸ Τμῆμα ἀπὸ τὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνση, ὁπότε θὰ ἀπεφεύγετο ἡ παράδοσις. Δυστυχῶς, καίτοι οἱ διαπραγματεύσεις γιὰ τὴν παράδοση παρετάθησαν μέχρι τῆς 13.30' ὥρας, ἡ ἐνίσχυσις ἀπὸ μέρους τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως δὲν ἐφάνη καὶ ἔτσι ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Τμήματος ἀνέθεσαν ἐν λευκῷ στὸ Διοικητή τους νὰ ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα τῆς παραδόσεως τῶν ὅπλων, ὅπως θὰ ἐνόμιζε συμφερώτερο.

Τότε ἐπῆλθε συμφωνία τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Τμήματος καὶ τοῦ ταγματάρχου τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. : 1) νὰ παραδοθοῦν τὰ πολεμικὰ μόνον ὅπλα καὶ ὄχι τὰ περίστροφα,

2) νὰ μὴ θιγῇ κανεὶς ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους καὶ 3) νὰ ἐπιτραπῇ ὁ καθένας νὰ μεταβῇ στὸ σπίτι του.

90. Ἀποχώρησις ἐθνικοφρόνων ἀστυνομικῶν εἰς Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν.

Ὕστερα ἀπὸ τὴ συμφωνία αὐτή, ἔγινε στὶς 13.40′ ἡ παράδοσις τῶν ὅπλων μόνον τοῦ Τμήματος στοὺς ἄνδρες τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., οἱ ὁποῖοι μπῆκαν στὸ Τμῆμα χωρὶς νὰ ἀνταλλάγοῦν πυροβολισμοί. Σημειωτέον ὅτι στὸν ἐξαναγκασμὸ τῆς συνθηκολογήσεως τοῦ Τμήματος συνετέλεσαν κατὰ πολὺ οἱ ὑπὸ τὸν Ὑπαστυνόμον Καζάζην Ροδόλφον ὑπάλληλοι, οἱ ὁποῖοι, ὅταν ὁ Διοικητής των ἐδήλωσεν ὅτι ἦτο ἀποφασισμένος νὰ ἀντισταθῇ, αὐτοὶ ἀρνήθησαν νὰ ὑπακούσουν καὶ ἄσκησαν σοβαρὴ ψυχολογικὴ ἐπίδραση καὶ στοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους.

Πάντως, μετὰ τὴν παράδοση τοῦ ὁπλισμοῦ, οἱ ἐθνικόφρονες ὑπάλληλοι ἀπεχώρησαν μετὰ τοῦ Ἀστυνόμου Β′ Γεωργίου Μπάρλα καὶ τοῦ Ὑπαστυνόμου κ. Ἀνδρέου Λαλιώτη καὶ παρουσιάσθησαν στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση.

Ὁ Ἀστυνόμος Α′ κ. Παναγ. Δημόπουλος ἀργότερον συνελήφθη καὶ ὡδηγήθη εἰς ὁμηρίαν, ἐπανελθὼν μετὰ τὴν Συνθήκην τῆς Βάρκιζας.

(Εἰς τὸ ἑπόμενον ἡ πολιορκία καὶ ἡ κατάληψις τοῦ Ζ′ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Ἀθηνῶν).

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Η ΚΥΠΡΟΣ ΜΑΣ

Μιὰ κόρη μέσα στὸ γιαλὸ
ποὺ ὅλο μπλὲ φοράει,
Κύπρο τὴ λένε στ' ὄνομα
κι' Ἑλληνικὰ μιλάει.

*

Τὴν ἔχουνε καὶ τὴν κρατοῦν
παλῃοὶ γνωστοί μας φίλοι,
μὰ τώρα ἡ φιλία τους
ἔγινε σὰν τὸ φίδι.

*

Τὴν δέρνουνε, τὴν τυραννοῦν,
πολλὰ φριχτὰ τῆς κάνουν,
μ' αὐτὴ ἀλύγιστη, γελᾷ,
στὴν τόλμη δὲν τὴν φτάνουν.

*

Γιὰ φύλακάς της στάλθηκε
ἕνας γνωστὸς στρατάρχης,
μὰ μπρὸς στὸ μέγα Διγενῆ
δὲν κάνει γιὰ ὁμαδάρχης.

*

Στρατὸ πολὺ ἐφέρανε
καὶ κάνουνε καὶ μπλόκα,
ἀλλὰ σ' αὐτὰ τοὺς ἀπαντᾷ
περήφανα ἡ Ε.Ο.Κ.Α.

Πολίτης Σωσίπατρος
Ἀστυφύλαξ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Δ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1956 | ΤΕΥΧΟΣ 75ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1956)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ. —ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ Ζ' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ—

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

91. *Θέσις Ζ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Κυψέλης) καὶ πολιορκία αὐτοῦ κατὰ τὴν 3-12-44.*
92. *Ἀπόφασις ἀμύνης τοῦ Ἀστυνόμικοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς ἐθνικόφρονας Ἀξιωματικούς.*
93. *Παράδοσις τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος.*

***

91. Θέσις Ζ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Κυψέλης) καὶ πολιορκία αὐτοῦ κατὰ τὴν 3-12-44.

Τὸ Ζ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα περιλαμβάνει κυρίως τὴν περιοχὴ Κυψέλης καὶ τὸ Οἴκημά του βρίσκεται στὴν ὁδὸ Ὑακίνθου 3. Τὸ Τμῆμα τοῦτο λόγῳ τῆς ἐδαφικῆς του θέσεως καὶ τῶν γύρωθεν ὑψωμάτων, ποὺ ἀποτελοῦν ἄριστα στρατηγικὰ σημεῖα, ἀπετέλεσε στόχο τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἐκρίθη ὅτι ἔπρεπε νὰ καταληφθῆ ἐκ τῶν πρώτων. Γιαυτὸ ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ Ε.Α.Μ. καὶ τὸ Κ.Κ.Ε. εἶχαν κάμει ἄριστες προόδους καὶ εἶχαν προσηλυτίσει μερικοὺς βαθμοφόρους καὶ κατωτέρους ἀστυνομικοὺς τοῦ Τμήματος αὐτοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ σχέδιο τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Δεκεμβρίου περιελάμβανε καὶ ἐπίθεση πρὸς κατάληψη τοῦ Τμήματος αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ἐκδηλώσεως τῆς στάσεως.

Κατὰ τὴν Κυριακὴ λοιπόν, τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944, ὅλη σχεδὸν ἡ δύναμις τοῦ Ζ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, ὑπὸ τὸν Διοικητὴν του Ἀστυνόμον Β' κ. Βάλλαν Στέργιον καὶ ὅλη ἡ δύναμις τοῦ Ζ' Παραρτήματος Ἀσφαλείας, ὑπὸ τὸν Διοικητὴν του ἀείμνηστον Ἀστυνόμον Β' Μαΐτὸν Δημήτριον, κατόπιν διαταγῆς τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως, εἶχε μεταβῆ ἀπὸ τῆς 6ης πρωϊνῆς ὥρας στὴ Β' Ὑποδ/νση (ἕδρα στὸ Δ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα) καὶ ἐχρησιμοποιήθη γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ παρανόμου κομμουνιστικοῦ συλλαλητηρίου.

Ἔτσι στὸ Ζ' Τμῆμα εἶχαν παραμείνει ἐλάχιστοι ἀστυφύλακες, τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας καὶ ὁ Ἀξιωματικὸς τῆς Ὑπηρεσίας. Δηλαδὴ κατ' οὐσίαν τὸ Τμῆμα παρέμεινεν ἀφρούρητο.

Στὶς 9 π.μ. παρετηρήθη ὅτι, ἀνὰ δύο ἢ ἀνὰ τρεῖς, ἔνοπλοι κομμουνισταὶ κατέλαβον θέσεις στὶς γωνιὲς τοῦ οἰκοδομικοῦ τετραγώνου, ὅπου τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα. Ἐπρόκειτο προφανῶς περὶ πολιορκίας τοῦ Τμήματος τούτου.

Καὶ ἐνῷ ἀκόμη δὲν εἶχαν ἐκδηλωθῆ τὰ γεγονότα, ἤτοι οἱ συγκρούσεις τῶν κομμουνιστῶν μὲ τοὺς ἀστυνομικοὺς στὴν πλατεῖα Συντάγματος, οἱ πολιορκηταὶ τοῦ Ζ' Τμήματος, στὶς 9.30' π.μ. ἀκριβῶς, μὲ τὸ χωνὶ ἀνήγγειλαν στὴ φρουρὰ τοῦ Τμήματος ὅτι εἶναι περικυκλωμένοι καὶ ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ ἔξοδος παντὸς ἀστυνομικοῦ. Ὕστερα μάλιστα ἀπὸ λίγη ὥρα ἡ πολιορκία ἐνισχύθη μὲ νέους ἐλασῖτες, ἐτοποθετήθησαν δὲ εἰς ἐπίκαιρα σημεῖα καὶ σὲ ἀπόσταση 150 μέτρων ἀπὸ τὸ Τμῆμα πολυβόλα καὶ διεκόπη ἡ τηλεφωνικὴ γραμμὴ τοῦ Τμήματος.

Τὴν 13.30' ὥραν, ἐγνώσθη στὴν Β' Ὑποδ/νση ἡ πολιορκία τοῦ Ζ' Τμήματος καὶ διετάχθη ὁ Ἀστυνόμος Μαΐτὸς Δημήτριος νὰ μεταβῆ σ' αὐτὸ μὲ τὴ δύναμή του. Πράγματι ὁ Μαΐτὸς ἔφθασε στὸ Τμῆμα, χωρὶς νὰ ἐμποδισθῆ ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, οἱ ὁποῖοι μ' αὐτὸ ἐπεδίωκαν προφανῶς νὰ ἐγκλωβίσουν μεγαλύτερη δύναμη στὸ Τμῆμα αὐτό. Ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος Ἀστυν. Β' κ. Βάλλας Στέργιος, ὁ ὁποῖος μὲ τὴ δύναμή του ἐφρούρει τὴν οἰκία τοῦ ἀειμνήστου Γονατᾶ στὴν ὁδὸ Κοδριγκτῶνος καὶ Ι. Δροσοπούλου, ἐπληροφορήθη τὰ συμβαίνοντα στὸ Τμῆμα του καὶ γιὰ νὰ μὴ πέση σὲ παγίδα δὲν πῆγε σ' αὐτὸ ἀλλ' ἐπέστρεψε στὴ Β' Ὑποδ/νση ὅπου καὶ παρέμεινε. Ἡ πολιορκία τοῦ Τμήματος ἐσυνεχίσθη ὅλη τὴν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς καὶ γιαυτὸ ὅταν τὶς ἑσπερινὲς ὧρες ἡ Β' Ὑποδ/νσις ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Ἀστυνόμο Μαΐτὸ νὰ σταλῆ ἐνίσχυση στὸ κέντρο δὲν κατωρθώθη τοῦτο, γιατὶ οἱ πολιορκηταὶ ἀπηγόρευαν οἱαδήποτε ἔξοδο ἐθνικοφρόνων ἀστυνομικῶν καὶ ἐπέτρεπον τὴν κυκλοφορία μόνον ἐκείνων οἱ ὁποῖοι διέκειντο πρὸς αὐτοὺς φιλικῶς καὶ οἱ ὁποῖοι τοὺς καθωδήγουν καὶ κατέδιδον πᾶσα σκέψη καὶ πᾶσα κίνηση τῶν ὑπὸ τὸν Μαΐτὸν ἀστυνομικῶν. Οἱ ἐθνικόφρονες ὅμως Ἀξιωματικοί, παρὰ τὴν πολιορκία, κατώρθωσαν νὰ ἐπικοινωνήσουν μὲ ἔμπιστους ἰδιώτας ἀγγελιοφόρους μετὰ τῆς Β' Ὑποδιευθύνσεως, ὅπου ἀνέφεραν τὰ γεγονότα, πλὴν δὲν κατωρθώθη νὰ σταλῆ ἀπὸ ἐκεῖ ἐνίσχυσις ἢ νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ λύσις τῆς στενῆς πολιορκίας τοῦ Τμήματος.

92. Ἀπόφασις ἀμύνης τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς ἐθνικόφρονας Ἀξιωματικούς.

Ἡ νύκτα τῆς Κυριακῆς πρὸς τὴ Δευτέρα ἦταν κρίσιμη γιὰ τὸ Ζ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα. Οἱ πολιορκηταὶ κομμουνισταὶ εἶχαν κόψει τὰ τηλεφωνικὰ καλώδια καὶ ἀπειλοῦσαν μὲ θάνατο κάθε ἀστυνομικό, ποὺ θὰ ἐπεχείρει νὰ διαφύγη. Μέσα στὸ Τμῆμα ὑπῆρχε μιὰ ἰσχυρὴ ὁμάδα κομμουνιστῶν ἀστυνομικῶν, ὑπὸ τοὺς Ὑπαστυνόμους Β' Κανδαράκην Κ., Ζαφειρίου Κ. καὶ Ροδομαγουλάκην Στυλ., ποὺ ἀριθμοῦσε πλέον τῶν 25 ἀστυνομικῶν καὶ ἡ ὁποία ἦταν ἕτοιμη νὰ ἐξουδετερώση κάθε ἀντίσταση τῶν ἐθνικοφρόνων ὑπαλλήλων.

Παρὰ ταῦτα ὁ Ἀστυνόμος Β' Μαΐτὸς Δημήτριος μὲ τοὺς Ὑπαστυνόμους κ.κ. Καρυδάκην Νικόλαον καὶ Καραχασάνην Παναγ., τοὺς Ἀνθυπαστυνόμους κ.κ. Γκομώλην Παναγιώτην καὶ Ντρὲν Γεώργιον, τὸν Ἀρχιφύλακα Τζινόγλου Νικόλαον καὶ λίγους ἀστυφύλακας, συνεννοήθησαν κατὰ τὸ δυνατὸν μυστικὰ καὶ ἔλαβαν μέτρα ἀποκρούσεως αἰφνιδιαστικῆς ἐπιθέσεως καὶ ἀπὸ ἔξω καὶ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ Τμῆμα. Πρὸς τοῦτο ἐτοποθέτησαν τρεῖς ἀστυφύλακες μὲ αὐτόματα Στὲν στὴν ταράτσα τοῦ Οἰκήματος καὶ ἄλλους μὲ τὸν Ἀνθ/μο κ. Γκομώλη στὸ γραφεῖο τοῦ Ἀξ/κοῦ Ὑπηρεσίας.

Κατὰ τὴ νύχτα αὐτή, ὁ Ἀστυνόμος Μαΐτὸς κατώρθωσε νὰ φθάση στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια γιὰ ἐμπιστευτικὴ ὑπηρεσία καὶ ἀμέσως κατόπιν ἐπανῆλθε, χωρὶς νὰ γίνη ἀντιληπτὸς ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

Πάντως ἡ νύχτα τῆς Κυριακῆς πρὸς τὴ Δευτέρα πέρασε χωρὶς νὰ ἐκδηλωθῆ

ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Τμήματος.Εἰς τοῦτο προφανῶς συνετέλεσε ἡ ἀπόφασις τῶν ἐθνικοφρόνων ἀστυνομικῶν ὅπως ἀμυνθοῦν, ἡ ὁποία μετεδόθη στοὺς πολιορκητὰς κομμουνιστὰς ἀπὸ τοὺς συντρόφους των ἀστυνομικοὺς καὶ ἐκρίθη σκοπιμώτερο νὰ συγκεντρωθῆ μεγαλύτερη δύναμη γιὰ τὴν ἐπίθεση. Πάντως δὲν ἔπαψε ν' ἀσκῆται ψυγολογικὴ πίεση γιὰ τὴν παράδοση τῶν ὑπαλλήλων. Ἔτσι στὶς 6 π.μ. τῆς Δευτέρας (4-12-1944) δυὸ ἔνοπλοι κομμουνισταὶ παρουσιάσθησαν στὸ Τμῆμα καὶ ζήτησαν ἀπὸ τοὺς Ὑπαστυνόμους κ.κ. Καρυδάκην Νικόλαον καὶ Λυμπερόπουλον Κλέαρχον νὰ παραδοθῆ ὁ ὁπλισμὸς τοῦ Τμήματος. Ἐκεῖνοι ὅμως ἀπήντησαν ἀρνητικῶς. Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἄρχισαν νὰ καταφθάνουν νέες δυνάμεις κομμουνιστῶν καὶ νὰ περικυκλώνεται στενώτερα τὸ Τμῆμα, περιπολίες δὲ ἐνόπλων τοῦ Ε.Λ.Α.Σ νὰ διασχίζουν ἐπιδεικτικὰ τοὺς δρόμους. Στὶς 15.30' ἔφεραν βαρειὰ πολυβόλα, τὰ ὁποῖα ἐτοποθέτησαν σ' ὅλες τὶς γύρω ἀπὸ τὸ Τμῆμα ταράτσες, ποὺ ἐδέσποζαν αὐτοῦ.

† ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΪΤΟΣ

Ἦτο φανερὸν ὅτι ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ θὰ ἐξεδηλώνετο μεγάλη ἐπίθεση κατὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος.

93. Παράδοσις τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος.

Ὁ Ἀστυνόμος Β' Μαϊτὸς Δημήτριος, ὁ ὁποῖος ἀπουσιάζοντος τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Τμήματος ἦτο καὶ ὁ φυσικὸς ἀναπληρωτής του, ἀλλὰ καὶ ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος, γνωστὸς δὲ γιὰ τὴν ἀνδρεία του καὶ τὴν ἄκρα προσήλωσή του στὸ καθῆκον, ἀντελήφθη ὅτι εἶχε ν' ἀντιμετωπίση ἐντὸς ὀλίγου διπλῆ ἐπίθεση. Ἐκ τῶν ἔξω, τῶν ἐνόπλων κομμουνιστῶν καὶ ἐκ τῶν ἔσω, τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκδήλως συνειργάζοντο μὲ τοὺς κομμουνιστάς. Παρὰ ταῦτα συνεκάλεσε σύσκεψη ὅλων τῶν ἐθνικοφρόνων ὑπαλλήλων (περίπου 35), ἵνα ἀπὸ κοινοῦ ἀποφασίση περὶ τῆς περαιτέρω στάσεως, κυρίως ὅμως ἵνα πάρη μαζὶ μ' αὐτοὺς ὁριστικὴ ἀπόφαση περὶ ἀντιστάσεως ἢ περὶ ἐξόδου τοῦ Τμήματος. Κατὰ τὸ χρόνο τῆς συσκέψεως, εἰδοποιηθέντες οἱ κομμουνισταὶ προφανῶς ἀπὸ ἀστυνομικοὺς ποὺ διέκειντο φιλικὰ πρὸς αὐτούς, ἔστειλαν στὸ Τμῆμα 4 ἐνόπλους μὲ αὐτόματα, οἱ ὁποῖοι κατ' ἐντολὴν τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. ἠξίωσαν τὴν παράδοση τοῦ ὁπλισμοῦ ἐντὸς 2' τῆς ὥρας.

Ὁ Ἀστυνόμος Μαϊτὸς προσπάθησε νὰ κερδίση χρόνο καὶ ζήτησε μικρὴ προθεσμία γιὰ νὰ συνεννοηθῆ μὲ τὴν Προϊσταμένη Διεύθυνση, πλὴν τοῦ ἐδηλώθη ὅτι ἐὰν δὲν παρεδίδετο ἀμέσως ὁ ὁπλισμός, θὰ ἄρχιζε ἡ ἐπίθεσις ἀμέσως. Δυστυχῶς καὶ ἡ ὁμὰς τῶν κομμουνιστῶν ἀστυνομικῶν τοῦ Τμήματος τούτου, ὑπὸ τὸν Ὑπαστυνόμον Κανδαράκην, μὲ τὴ στάση τους ἐνέκριναν τὴν παράδοση τῶν ὅπλων καὶ ἔτσι ὁ Μαϊτὸς ἠναγκάσθη νὰ παραδώση τὰ ὅπλα στοὺς κομμουνιστάς, οἱ ὁποῖοι καθ' ὁμάδας μπῆκαν μέσα στὸ Τμῆμα ὁδηγούμενοι ἀπὸ τοὺς προδότας.

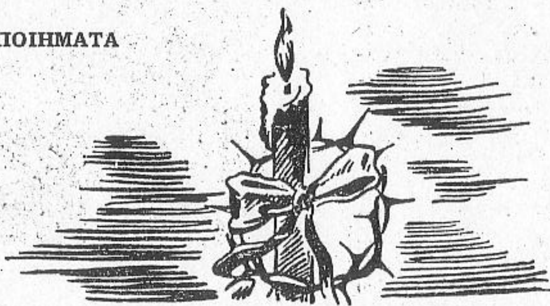
Οἱ ἐθνικόφρονες ἀστυνομικοὶ βλέποντες ὅτι ἡ τύχη τους διεγράφετο σκληρά, κατώρθωσαν ἐπωφελούμενοι τῆς συγχύσεως τῶν πρώτων στιγμῶν νὰ διαφύγουν καὶ νὰ συγκεντρωθοῦν στὴ Β' Ὑποδ/νση, ὅπου ἔλαβον μέρος στὶς μάχες τοῦ Δ' Τμήματος καὶ τῆς Τροχαίας Κινήσεως. Οἱ ὑπάλληλοι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι μάλιστα διεκρίθησαν κατὰ τὶς μάχες μὲ τοὺς κομμουνιστάς, ἦσαν οἱ Ὑπαστυνόμοι κ.κ. Καρυδάκης Νικόλαος καὶ Καραχασάνης Παναγιώτης, ὁ Ἀνθ/μος κ. Γκομώλης Νικόλαος, οἱ Ἀρχιφύλακες Ζ 10 Χριστοδουλόπουλος Σταῦρος καὶ Ζ 4 Πιπερόπουλος Νικό-

λαος καὶ οἱ ἀστυφύλακες Ζ18 Καζάβελος Παναγιώτης, Ζ72 Βασιλόπουλος Ἀριστ., Ζ25 Καλφακᾶκος Πέτρος, Ζ29 Οἰκονόμου Δημήτριος, Ζ39 Παπαθεοδώρου Κων/νος, Ζ45 Σταματίου Ἀνδρέας, Ζ53 Παπασωτηρίου Σωτήριος, Ζ63 Μπεκρῆς Χρῆστος, Ζ79 Σαραντῖνος Γεώρ., Ζ19 Χαπαλάμπους Ἀντών., καὶ ὁ Ἀνδρεουσᾶτος Ἐλευθέρ.

Ὁ Ἀστυνόμος Μαΐτὸς Δημήτριος συνελήφθη κατόπιν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ ἐδολοφονήθη ἀγρίως.

(Εἰς τὸ ἑπόμενον ἡ δρᾶσις ἑτέρων Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀστυν)κῆς Δ)νσεως Ἀθηνῶν)

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Πίσω ἀπὸ τὴ γρίλλια τὴν κλειστὴ

Δύο πανώριες κοπελλιές, δυὸ νέες ἀδελφοῦλες,
ποῦναι στὸν κόσμο ξακουστὴ ἡ τόση λεβεντιά τους
δύο κορίτσια ζωηρὰ γλυκειὲς Ἑλληνοποῦλες,
ζῆ ἡ μιὰ ἀπ' τὴν ἄλλη χωριστὰ καὶ καίγεται ἡ καρδιά τους,

*

Κυττάζει ἡ μιὰ ἀδελφὴ τὴν ἄλλη πονεμένη,
κλαίει καὶ κείνη καὶ πονεῖ στὰ τόσα βάσανά της
κι' ἔτσι ὅπως εἶναι αἰχμάλωτη μὲ ἅλυσσες δεμένη,
βλέπει νὰ πολεμοῦν γι' αὐτὴν τριγύρω τὰ παιδιά της.

*

Κι' ἐνῷ τὴ βλέπει ἀπὸ μακριὰ πικρὰ νὰ σιγοκλαίῃ
καὶ μὲ τὸν φόβο στὴ καρδιὰ νὰ βγαίνῃ στὸ μπαλκόνι,
πίσω ἀπ' τὴ γρίλλια τὴν κλειστὴ κάποια φωνὴ τῆς λέει,
πῶς θἄρθῃ γρήγορα ἡ στιγμή. Θὰ πάψῃ νἆναι μόνη...

*

Κι' ἂν τώρα χύνῃ τὸ αἷμα της, ζεστὴ θἆν' ἡ πνοή της
κι' ὅσο κι' ἂν τὴν παιδεύουνε δὲν θὰ τὴν κάνουν δούλα,
μὴ τὸ θαρροῦν πῶς θὰ χαθῆ γιὰ πάντα ἡ ζωή της,
γιατ' ἔχει αἷμα Ἑλληνικό. Γιατ' εἶν' Ἑλληνοπούλα.

*

Κι' ἂν δυὸ παιδιά της πέθαναν δὲν πρέπει νὰ λυπᾶται,
ἄλλα παιδιὰ ἰσάξια θὰ βγοῦν στὸ πρόσωπό τους
νὰ πολεμήσουνε σκληρά· αὐτὸ νὰ τὸ θυμᾶται!!!—
γιὰ κείνους ὅπου χάθηκαν καὶ γιὰ τὸν ἑαυτό τους.

*

Κάνε κουράγιο καὶ μὴ κλαῖς. Ἥσυχη πάντα μεῖνε.
Ὅσο ψυχή σου κι' ἂν θρηνῆ, ὅσο καὶ ἂν πονάῃ,
μὴ τὸ ξεχνᾷς, πῶς μιὰ σκιὰ μακριά μας καὶ ἂν εἶναι,
μὲ τὸ ραβδί της τ' ἅγιο, **πάντα μᾶς εὐλογάει !!!**

Νίνα Γεωργίου

324

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΙΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.–Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.–Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. – Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Δ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1956 | ΤΕΥΧΟΣ 76ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1956)

Ὑπὸ κ. Ν. **ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.
—ΜΑΧΕΣ ΤΟΥ Θ' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ—

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

94. *Οἱ προεπαναστατικὲς συνθῆκες στὴν περιφέρεια τοῦ Θ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Θησείου).*
95. *Κατάστασις στὴν περιοχὴ Θησείου, κατὰ τὴ περίοδο ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεως τῶν Γερμανῶν μέχρι τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος.*
96. *Ἡ Δεκεμβριανὴ ἐπανάστασις στὴν περιοχὴ τοῦ Θησείου (Θ' Ἀστυν. Τμήματος). Μάχες ἐλασιτῶν καὶ χιτῶν.*
97. *Ἐγκατάλειψις τοῦ Θ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος.*
98. *Κατάληψις τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σταθμοῦ Γκαζοχωρίου.*
99. *Τύχη ἀστυνομικῆς φρουρᾶς τῆς Ναυτικῆς Σχολῆς Πολέμου.*
100. *Λεηλασίαι καὶ σφαγαὶ ὑπὸ τῶν ἐλασιτῶν στὴν περιοχὴ τοῦ Θ' Τμήματος, μετὰ τὴν ἀποχώρηση τῆς Ἀστυνομικῆς Δυνάμεως.*
101. *Δρᾶσις τοῦ Θ' Τμήματος στὸ Δ' Ἀστυν. Τμῆμα καὶ σὲ ἄλλους τομεῖς.*
102. *Ἐπάνοδος στὸ Θ' Τμῆμα.*
103. *Οἱ νεκροὶ ἀστυνομικοὶ τοῦ Θ' Τμήματος καὶ οἱ ἐπιδείξαντες ἡρωϊσμὸν καὶ αὐτοθυσίαν.*

* * *

94. Οἱ προεπαναστατικὲς συνθῆκες στὴν περιφέρεια τοῦ Θ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Θησείου).

Ὅπως εἶναι γνωστὸν ἡ περιοχὴ τοῦ Θ' Ἀστυν. Τμήματος, στὴν ὁποία τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ὑπήγετο καὶ ἡ περιοχὴ τοῦ Ἀστυν. Σταθμοῦ Γκαζοχωρίου, περιελάμβανε τὸ τμῆμα τῆς πόλεως ἀπὸ πλατείας Μοναστηρακίου μέχρι τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης, τὸ ἥμισυ τῆς συνοικίας τῶν κάτω Πετραλώνων καὶ ὁλόκληρη τὴν περιοχὴ Γκαζοχωρίου καὶ Ρούφ, μέχρι τοῦ Ἀσυρμάτου Βοτανικοῦ (Δ.Ρ.Υ.Ν.).

Κατὰ τὴν προεπαναστατικὴ λοιπὸν περίοδο, ἡ περιοχὴ αὐτὴ ἔγινε ἐπανειλημμένως πεδίον αἱματηροτάτων συμπλοκῶν, μεταξὺ τῶν ὁπαδῶν τῆς ἐθνικιστικῆς ὀργανώσεως Χ, ποὺ ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἄκρως ἐθνικόφρονας ἀξιωματικοὺς τοῦ Στρατεύματος, οἱ ὁποῖοι ἐστρέφοντο κατὰ τῶν Γερμανῶν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν

ἐγκληματούντων κομμουνιστῶν καὶ τῶν ὀπαδῶν τῶν κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων Ε.Α.Μ.–Ε.Λ.Α.Σ–Ε.Π.Ο.Ν–Ο.Π.Λ.Α–ΠΟΛΙΤΟΦΥΛΑΚΗ, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐγκατεστημένοι στοὺς συνοικισμοὺς Ἀσυρμάτου, Γκαζοχωρίου, Βοτανικοῦ καὶ Πετραλώνων καὶ οἱ ὁποῖοι ὄντες, κατὰ τὸ πλεῖστον γνωστοὶ ἐγκληματίαι καὶ κακοποιοὶ καὶ περιφερόμενοι ἔνοπλοι, εἶχαν ἐπιβάλει τὸν τρόμο μὲ δολοφονίες καὶ σκληρὰ ἐγκλήματα εἰς βάρος ἐθνικοφρόνων πολιτῶν, ποὺ τοὺς κατηγοροῦσαν ὡς ἐχθροὺς δῆθεν τοῦ λαοῦ. Οἱ ἔνοπλες αὐτὲς συγκρούσεις μεταξὺ τῶν ὀργανώσεων Χ καὶ Ε.Λ.Α.Σ. ἦσαν πολλὲς φορὲς σοβαρώτατες καὶ σκληρότατες. Πρέπει δὲ ν' ἀναγνωρισθῆ ὅτι τὰ μέλη τῆς ὀργανώσεως Χ ὑπῆρξαν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τὸ ἀντίπαλο δέος τῶν ἐγκληματικῶν διαθέσεων τῶν κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι διέπρατταν μὲν ἐγκλήματα ἀλλὰ κατὰ ἀόπλων συνήθως ἐθνικοφρόνων πολιτῶν, τοὺς ὁποίους ἀπήγαγον καὶ ἀπεμόνωναν εἰς ἀκραῖα σημεῖα τῆς πόλεως καὶ ἐκεῖ ἐξεδήλωναν ἐναντίον των τὰ σαδιστικά των ἔνστικτα, βασανίζοντας καὶ κατασφάζοντας αὐτούς.

Οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ Θ' Τμήματος, ὡς ἦτο ἑπόμενον, ἐκ καθήκοντος ἐνήργουν σὲ κάθε περίπτωση ἐγκλήματος τῶν κομμουνιστῶν, ἐρεύνας γιὰ τὴν ἀποκάλυψη καὶ σύλληψη τῶν δραστῶν. Ἐὰν μάλιστα κατηγγέλλετο ὅτι οἱ κομμουνισταὶ ἀπήγαγον ἐθνικόφρονας, τότε ἔσπευδαν πρὸς ἀπελευθέρωσή των καὶ ἐν ἀνάγκῃ συνῆπταν καὶ μάχας γιὰ τὴ διάσωση τῶν πολιτῶν, ποὺ ὡδηγοῦντο σὲ ἐξόντωση. Ἡ δρᾶσις αὐτὴ τοῦ Θ' Τμήματος ἀποτελοῦσε σοβαρὸ ἐμπόδιο στὴν ἐξάπλωση τῆς τρομοκρατίας τῶν κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἄρχισαν νὰ ὑβρίζουν τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ νὰ τοὺς ταυτίζουν μὲ τὰ μέλη τῆς ὀργανώσεως Χ. Ἔτσι, μὲ συνθήματα ποὺ ἔγραφαν στοὺς τοίχους, μὲ προκηρύξεις καὶ μὲ ἔντονη προπαγάνδα, ἀποκαλοῦσαν τοὺς ἀστυνομικοὺς «ΧΙΤΑΣ», «ΠΡΟΔΟΤΑΣ» κλπ. Ὁ «Ριζοσπάστης» μάλιστα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ποὺ κυκλοφοροῦσε λαθραίως, κατηγοροῦσε τὸ Διοικητὴ τοῦ Τμήματος ἀείμνηστο Ἀστυνόμο Γεώργιο Κωστόπουλο, ὅτι παρεῖχε δῆθεν ἄσυλο στοὺς Χίτας καὶ ὅτι ἐφύλασσε στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα τὸν ὁπλισμὸ τῶν μελῶν τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς.

† ΓΕΩΡΓ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Παρόμοιες ψευδολογίες μετεδίδοντο μὲ διάφορα ἔντυπα καὶ μὲ τὴν προφορικὴ προπαγάνδα, σὲ βάρος διαφόρων ἐθνικοφρόνων κατοίκων τοῦ Θησείου ἀλλὰ καὶ ἀστυνομικῶν καὶ ἔτσι ἐδημιουργήθη ὁ θρῦλος καὶ ἡ ἐντύπωσις μεταξὺ τῶν κομμουνιστῶν, ὅτι τὸ Θησεῖον ἦτο τὸ κέντρον τῶν «Μοναρχοφασιστῶν» καὶ ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ μετεῖχαν ἐνεργῶς ὅλων τῶν ἐκδηλώσεων τῆς ὀργανώσεως Χ.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἐνεσταλάχθη τὸ μῖσος στοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. γιὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς τοῦ Θ' Τμήματος, οἱ ὁποῖοι ἐταυτίζοντο πλέον μὲ τοὺς Χίτας.

95. Κατάστασις στὴν περιοχὴ Θησείου, κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἀποχωρήσεως τῶν Γερμανῶν μέχρι τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος.

Κατὰ τὶς ἡμέρες ποὺ ἐπρόκειτο ν' ἀποχωρήσουν οἱ Γερμανοί, οἱ κομμουνισταὶ τῆς περιοχῆς Θησείου, θέλοντας νὰ ἐξοντώσουν τοὺς ὀπαδοὺς τῆς ὀργανώσεως Χ, ἐπεδίωξαν νὰ καταλάβουν ἐπίκαιρα σημεῖα. Πράγματι, μόλις οἱ Γερμανοὶ ἐξεκένωσαν τὰ οἰκήματα τῆς Ναυτικῆς Σχολῆς Πολέμου, ποὺ εὑρίσκοντο στὸ λόφο Ἀσυρμάτου, οἱ κομμουνισταὶ ἔσπευσαν νὰ τὰ καταλάβουν, πρὶν ἀκόμη φθάσῃ στὰ οἰκήματα φρουρὰ τῆς Χωροφυλακῆς. Τότε οἱ Γερμανοί, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των, ἐπετέθησαν μὲ τάνκς κατὰ τῶν κομμουνιστῶν, ποὺ εἶχαν ἐγκατασταθῆ στὴ Σχολὴ Πολέμου καὶ ἐβομβάρδισαν μὲ τὸ πυροβολικό τους ἀπὸ τὸ Ρουφ τὰ οἰκήματα, στὰ ὁποῖα προεκλήθησαν σοβαρώτατες ζημίες. Ἔτσι, ἀφοῦ ἐλεηλατήθησαν τελείως, ἐξε-

κενώθησαν τὰ οἰκήματα αὐτὰ καὶ ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς. Μετὰ τὴν ἀποχώρησή τῶν Γερμανῶν στὰ οἰκήματα αὐτὰ ἐγκατεστάθη ἀγγλικὴ μονάδα, μὲ φρουρὰ ἀπὸ ἀστυνομικοὺς τοῦ Θ΄ Τμήματος ὑπὸ ἀρχιφύλακα καὶ πέντε ἀστυφύλακας.

Ὅταν ὕστερα ἀπὸ λίγες ἡμέρες ἔφθασε στὰς Ἀθήνας ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις, ἐφάνη πρὸς στιγμὴν ὅτι ἡ ὀξύτης τῶν πνευμάτων τῶν κομμουνιστῶν ἐχαλαρώθη. Τὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα ἔκαμε περιπόλους ἐνόπλους, γιὰ τὴν τήρηση τῆς τάξεως καὶ οἱ ἄνδρες τῶν περιπόλων αὐτῶν ἐγένοντο ἀντικείμενα ἐνθουσιασμοῦ ἀπὸ τοὺς ἐθνικόφρονας πολίτας, οἱ ὁποῖοι τοὺς κατεχειροκρότουν καὶ τοὺς προσέφεραν ἄνθη. Οἱ κομμουνισταὶ ὅμως ἐτήρουν σιωπὴν καὶ ποικιλοτρόπως ἐξεδήλωναν τὴν περιφρόνησή τους γιὰ τὶς ἐκδηλώσεις αὐτές. Ὅταν ὅμως ἐπέρασαν οἱ πρῶτες ἐντυπώσεις, οἱ κομμουνισταί, παίρνοντας θάρρος καὶ ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι στὴν Ἐθνικὴ Κυβέρνηση μετεῖχαν καὶ κομμουνισταὶ Ὑπουργοί, ἄρχισαν νὰ ἐργάζωνται ἔντονα καὶ νὰ προπαρασκευάζωνται ἐξεγείροντας τὸ λαὸ καὶ ἀναπτύσσοντας τὸ μῖσος κατὰ τῶν ὀπαδῶν τῆς ὀργανώσεως Χ, τοὺς ὁποίους ἤθελαν νὰ ἐξοντώσουν μὲ κάθε τρόπο. Τὸ μῖσος δὲ κατὰ τῶν ὀπαδῶν τῆς Χ τὸ ἐπεξέτειναν καὶ κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν τοῦ Θ΄ Τμήματος, διαδίδοντες σκόπιμα ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ συνεργάζονταν στενὰ μὲ τοὺς χίτας.

Ἔτσι οἱ κομμουνισταὶ ἐνεφανίζοντο παντοῦ προκλητικώτατοι καὶ ἐδημιούργουν διαρκῶς ἐπεισόδια, τὰ ὁποῖα ἡ Ἀστυνομία ἠναγκάζετο ν' ἀνέχεται καὶ νὰ ὑποχωρῇ μάλιστα καμμιὰ φορὰ στὶς παράλογες ἀπαιτήσεις των, χάριν τοῦ γενικοῦ συμφέροντος, καὶ σύμφωνα μὲ τὶς διαταγὲς ποὺ εἶχαν δοθῆ ἀπὸ τὴν Ἀστυν. Διεύθυνση.

Παρὰ ταῦτα οἱ ἐλασῖτες ἐφανέρωσαν μὲ τὴ συμπεριφορά τους ὅτι ἤθελαν νὰ ὑποκαταστήσουν τὴν Ἀστυνομία μὲ τὴν περίφημη ἐγκληματική τους ὀργάνωση Ο.Π.Λ.Α., ποὺ εἶχαν μετονομάσει σὲ πολιτοφυλακή.

Οἱ διενέξεις καὶ τὸ μῖσος τῶν χιτῶν καὶ τῶν κομμουνιστῶν τῆς περιφερείας Θησείου ἦταν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τόσο ἔντονη, ὥστε ἀναγκάσθηκε ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Παπανδρέου νὰ ἐπισκεφθῇ προσωπικῶς τὸ Θησεῖον. Πρὸς ἄμβλυνση τῆς ὀξύτητος διέταξε τὴν ἀφαίρεση διαφόρων ἐθνικῶν ἐμβλημάτων, τὴν καταστροφὴ τῶν πυροβολείων, ποὺς εἶχαν στήσει οἱ Γερμανοὶ καὶ τὴ διάλυση τῆς ὀργανώσεως Χ. συνέστησε δὲ στοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Ε.Α.Μ. ν' ἀποφεύγουν τὶς προκλήσεις, ἀλλὰ ν' ἀποτείνωνται στὴν Ἀστυνομία.

Παρὰ ταῦτα οἱ κομμουνισταὶ ἐσυνέχισαν τὸ πρόγραμμά τους, τῆς ἔντονης προπαγάνδας μὲ συνθήματα κατὰ τῶν χιτῶν, ποὺ ἔγραφαν στοὺς τοίχους τῶν δρόμων τοῦ Θησείου καὶ ἰδιαίτερα στοὺς τοίχους τῶν σπιτιῶν τῶν χιτῶν, τοὺς ὁποίους γνώριζαν. Οἱ χῖτες, συμμορφούμενοι πρὸς τὶς διαταγὲς τῆς Κυβερνήσεως καὶ πρὸς τὶς συστάσεις τῆς Ἀστυνομίας, δὲν ἔκαμαν τίποτε, ἀλλὰ παρεπονοῦντο καὶ διεμαρτύροντο στὴν Ἀστυνομία γιὰ τὶς προκλητικὲς αὐτὲς ἐνέργειες τῶν κομμουνιστῶν. Φυσικὸν ἦτο οἱ ἀστυνομικοὶ νὰ ἐπεμβαίνουν κάμοντες συστάσεις πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεων. Ἡ ἐπέμβασις ὅμως αὐτὴ τῶν ἀστυνομικῶν ἔδινε στοὺς ἐλασῖτες ἀφορμὴ νὰ συκοφαντοῦν τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ νὰ διαμαρτύρωνται στὴ Στρατιωτικὴ Διοίκηση, ὅτι δῆθεν οἱ ἀστυνομικοὶ μεροληπτοῦν καὶ ὅτι μεταχειρίζονται κατ' αὐτῶν ἔνοπλον βίαν (πρᾶγμα ψευδέστατον).

Ἔτσι σιγὰ-σιγὰ οἱ κομμουνισταὶ ἤσκουν πλέον ὠργανωμένη ἀντίδραση κατὰ πάσης νομίμου ἐνεργείας τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο σὲ δυσχερῆ θέση καὶ δὲν μποροῦσαν νὰ ἐξασκήσουν τὰ καθήκοντά των, χωρὶς νὰ προσκρούσουν στὶς παράνομες ἀξιώσεις τῶν ἐλασιτῶν. Πολλὲς δὲ φορὲς ἐριψοκινδύνευαν γιὰ νὰ φέρουν σὲ πέρας μιὰ ὑπόθεση ποὺ ἐπεβάλλετο ἀπὸ ἀνώτερη κοινωνικὴ ἀνάγκη, καθόσον ὅλοι οἱ κομμουνισταὶ ἀδιακρίτως ἡλικίας καὶ φύλου εἶχαν ἐκτραχυνθῆ καὶ ὡπλοφοροῦσαν, δὲν ἀνεγνώριζον δὲ τὴν Ἀστυνομία ἀλλὰ τὴν Πολιτοφυλακή τους.

Παρ' ὅλη ὅμως τὴν ὠργανωμένη αὐτὴ ἀντίδραση κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν, ἡ ὁποία εἶχε πλέον ἐκδηλωθῆ ἀπ' ἄκρου σὲ ἄκρον στὴν περιοχὴ τοῦ Τμήματος, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ Θ΄ Τμήματος συνεσπειροῦντο μὲ τὴν ἀπόφαση ν' ἀντι-

μετωπίσουν ὁμαδικῶς ἐνδεχόμενη ἐπίθεση τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Καταστήματος, τὸ ὁποῖο θεωροῦσαν σοβαρὸ ἐμπόδιο στοὺς σκοπούς των, γιὰ τὴν ἐπικράτηση στὴ δεσπόζουσα αὐτὴ περιοχὴ τῆς Πρωτευούσης.

Οἱ σκοποὶ δὲ αὐτοὶ τῶν κομμουνιστῶν ἦσαν πλέον καταφανεῖς, γιατὶ μιλοῦσαν γιὰ τὴν προσεχῆ σφαγὴ τῶν ἐθνικοφρόνων (δηλαδὴ τῶν χιτῶν) καὶ τῶν ἀστυνομικῶν, δὲν παρέλειπαν ὅμως νὰ ἐκδηλώνουν τὴ συμπάθειά τους πρὸς τοὺς λίγους ἐκείνους ἀστυνομικούς, ποὺ εἶχαν ταχθῆ μὲ τὸ μέρος τους καὶ ποὺ ἐχρησιμοποιοῦντο ὡς κατάσκοποι καὶ πληροφοριοδόται μέσα στὸ Ἀστυνομικὸ Οἴκημα.

Αὐτὴ ἦτο ἡ κατάστασις στὸ Θ' Τμῆμα τῆς περιοχῆς τοῦ Θησείου, λίγες μέρες προτοῦ ἐκραγῆ ἡ Δεκεμβριανὴ στάσις.

96. Ἡ Δεκεμβριανὴ ἐπανάστασις στὴν περιοχὴ τοῦ Θησείου (Θ' Τμήματος). Μάχες ἐλασιτῶν καὶ χιτῶν.

Κατὰ τὴν Κυριακή, 3η Δεκεμβρίου 1944, ὁπότε ἔγινε τὸ παράνομο κομμουνιστικὸ συλλαλητήριο στὴν πλατεῖα τοῦ Συντάγματος, τὸ Θ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα παρέμεινε στὴν περιφέρειά του, γιατὶ ἐκεῖ ἡ κατάστασις ἦτο ἐξαιρετικὰ ἀνήσυχη. Οἱ κομμουνισταὶ φοβούμενοι ὅτι ἦτο ἐνδεχόμενον οἱ ἐθνικόφρονες τοῦ Θησείου τῆς ὀργανώσεως Χ νὰ ἀντιδράσουν στὰ σχέδιά τους, ὠργάνωσαν ἀποκλεισμὸ τῆς περιφερείας τοῦ Θησείου καὶ ταυτόχρονο ἐπίθεση κατὰ τῶν χιτῶν γιὰ νὰ τοὺς ἐξοντώσουν.

Πράγματι, τὴν 11 π.μ. ὥρα τῆς Κυριακῆς (3η Δεκεμβρίου), ἀκούσθησαν ἀθρόοι πυροβολισμοὶ ὅπλων καὶ αὐτομάτων (ὁπλοπολυβόλων), ποὺ προήρχοντο ἀπὸ τὰς παρόδους τῆς πλατείας Ἁγίου Φιλίππου καὶ τῆς πλατείας Ἁγίων Ἀσωμάτων, μὲ στόχο τὴν πλατεῖα Θησείου. Οἱ ὀπαδοὶ τῆς ὀργανώσεως Χ, ποὺ ἔμεναν στὴν περιοχὴ τοῦ Θησείου, ἐτέθησαν σὲ συναγερμὸ καὶ ἀφοῦ κατέλαβαν ἀμέσως κατάλληλες θέσεις ἀντιμετώπιζαν τὴν αἰφνιδιαστικὴ ἐπίθεση τῶν κομμουνιστῶν. Ἔτσι ἄρχισε ἡ μάχη μεταξὺ τῶν χιτῶν καὶ τῶν κομμουνιστῶν. Οἱ κομμουνισταὶ ὕστερα ἀπὸ λίγο ἐπετέθησαν μὲ σοβαρὲς δυνάμεις ἀπὸ τὴν ὁδὸ Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἀπὸ τὴν πλατεῖα Πουλοπούλου καὶ ἀπὸ ὅλας τὰς παρόδους, σὲ τρόπον ὥστε ἡ συνοικία τοῦ Θησείου εὑρέθη τελείως κυκλωμένη ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς. Ἡ μάχη αὐτὴ μεταξὺ τῶν χιτῶν καὶ τῶν κομμουνιστῶν ἦτο σκληρή. Ἡ κάθε παράταξις ἐπεδίωκε νὰ καταλάβῃ δεσπόζοντα σημεῖα, ὥστε νὰ ἐπιβληθῇ. Οἱ ἐλασῖτες κατέλαβαν τὸ κτίριο, ποὺ ἐδέσποζε τοῦ ἠλεκτρικοῦ σταθμοῦ Θησείου καὶ ἔτσι ἐμπόδιζαν σοβαρῶς τὶς κινήσεις τῶν χιτῶν κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ Ἀκταίου—Θεσσαλονίκης—Ἑπταχάλκου—πλατείας Θησείου καὶ λόφου Ἀρείου Πάγου. Ἐν συνεχείᾳ οἱ ἐλασῖτες κατώρθωσαν νὰ καταλάβουν δι' ἀναρριχήσεως ἀπὸ τὴν πίσω πλευρὰ τὴν ταράτσα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Στεργιάτου, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τριῶν Ἱεραρχῶν 10 καὶ ἔτσι ἀπεμόνωσαν ἐπικίνδυνα τοὺς δύο ἀστυφύλακας, τοὺς ὁποίους εἶχε διαθέσει ἐκεῖ ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος πρὸς φρούρηση τῶν νώτων τοῦ Ἀστυνομικοῦ Καταστήματος. Ἔτσι κατώρθωσαν οἱ ἐλασῖτες νὰ καταλάβουν ὅλα τὰ ἐπίκαιρα σημεῖα καὶ νὰ προκαλέσουν σοβαρὲς ζημίες στοὺς χίτας, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸ πλεῖστον ἦσαν ἐκτεθειμένοι στὰ πυρά τους καὶ σχεδὸν ἔμεναν ἀκάλυπτοι, ἀναγκαζόμενοι νὰ ὀδομαχοῦν καὶ ν' ἀποκρούουν μὲ γενναιότητα τοὺς ἐλασῖτες, ποὺ ἐπετίθεντο κατὰ μέτωπον πλέον καὶ μὲ πρωτοφανῆ μανία.

Ἡ μάχη αὐτὴ ἐσυνεχίσθη ὅλη τὴν ἡμέρα καὶ ἐξακολούθησε καὶ ὅλη τὴν νύκτα τῆς 3 πρὸς 4-12-1944. Τὰ ἐξημερώματα τῆς Δευτέρας 4-12-44, ἡ μάχη ἐπανελήφθη μὲ ἀγριότητα πρωτοφανῆ. Οἱ ἐλασῖτες ἐπετίθεντο μὲ λύσσα κατὰ τῶν θέσεων τῶν χιτῶν, μὲ δύναμη ἡ ὁποία ὑπελογίζετο σὲ 2.500—3.000 ἄνδρες, ποὺ κατέφθασαν κατὰ τὴ νύκτα ἀπὸ τὸ Περιστέρι καὶ ἀπὸ ἄλλους συνοικισμούς. Οἱ χῖτες, οἱ ὁποῖοι ἦσαν περίπου 36, ἀπέκρουαν μὲ σθένος τὴν ἐπίθεση τῶν κομμουνιστῶν.

Τὶς μεσημβρινὲς ὧρες κατεφάνη ὅτι οἱ χῖτες δὲν μποροῦσαν πλέον νὰ κρατήσουν τὶς θέσεις των καὶ ἄρχισαν νὰ κάμπτωνται, ἀμυνόμενοι δὲ ὑπεχώρουν, κρα-

τοῦντες σὲ ἀπόσταση τοὺς ἐπιτιθεμένους ἐλασῖτες. Ἔτσι περιωρίσθησαν στὸ Κέντρο καὶ ἀπὸ τὰς ὁδοὺς Πηλέως—Ἡρακλειδῶν καὶ Ἀκταίου σταμάτησαν τὴν κάθοδο τῶν ἐλασιτῶν ἀρκετὴ ὥρα. Ὅταν ὅμως οἱ τελευταῖοι ἀπομείναντες χῖτες εἶδαν ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ κρατήσουν περισσότερο, ὑπεχώρησαν καὶ ἐζήτησαν ἄσυλον στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα τοῦ Θ' Τμήματος.

97. Ἐγκατάλειψις τοῦ Θ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος.

Κατὰ τὸν χρόνον ποὺ ἐγίνετο ἡ μάχη μεταξὺ τῶν χιτῶν καὶ τῶν ἐλασιτῶν, ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἀείμνηστος Ἀστυνόμος Γεώργιος Κωστόπουλος, προβλέποντας ὅτι ἡ περιοχὴ τοῦ Θησείου θὰ ἔπεφτε γρήγορα στὰ χέρια τῶν ἐλασιτῶν, γιατὶ ἐκεῖ εἶχαν συγκεντρωθῆ πολὺ μεγάλες δυνάμεις των μὲ βαρὺ ὁπλισμό, καὶ ὅτι οἱ κομμουνισταὶ κατόπιν θὰ ἐπετίθεντο κατὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Οἰκήματος, ἐζήτησεν ἐγκαίρως ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση τὴν ἀποστολὴ ἐπαρκοῦς ἐνισχύσεως ἀνδρῶν καὶ πυρομαχικῶν, γιὰ νὰ ἀντιτάξῃ ἀποτελεσματικὴ ἄμυνα καὶ νὰ κρατήσῃ τὸ Οἴκημα τοῦ Τμήματος. Δυστυχῶς ἡ Διεύθυνσις δὲν ἔδωσε ἀπάντηση. Παρὰ ταῦτα, καὶ ἐνῷ ἡ μάχη μεταξὺ τῶν χιτῶν καὶ ἐλασιτῶν ἐσυνεχίζετο, ἡ δύναμις τοῦ Τμήματος ἔλαβε θέσεις ἀμύνης. Ἕνα πολυβόλο «Μπρέντα» καὶ δύο αὐτόματα μὲ γενναίους ἀστυνομικοὺς χειριστάς, εἶχαν τοποθετηθῆ σὲ κατάλληλες ταράτσες σπιτιῶν, πλησίον τοῦ Τμήματος. Ἡ ὑπόλοιπος δύναμις εἶχε καταλάβει κατάλληλες θέσεις στὰ παράθυρα καὶ σὲ πολεμίστρες, ποὺ εἶχαν ἀνοιχθῆ στοὺς τοίχους γιὰ τὴν ἀπόκρουση τῶν στασιαστῶν. Τὸ ἠθικὸ τῶν ἀνδρῶν ἦτο ἀκμαιότατο καὶ καμμιὰ συζήτηση περὶ παραδόσεως δὲν ἦτο ἀνεκτή, καίτοι γνώριζαν ὅτι ἡ ἀντίστασίς των δὲν μποροῦσε νὰ κρατήσῃ πολύ, λόγῳ ἐλλείψεως ἐπαρκοῦς ποσότητος πυρομαχικῶν, ἀλλὰ καὶ λόγῳ τῆς μειονεκτικῆς τοποθεσίας τοῦ Οἰκήματος.

Ὅταν λοιπὸν οἱ χῖτες ὑποχωροῦντες κατέφυγαν στὸ Τμῆμα, οἱ ἀστυνομικοὶ προβλέποντες ἄμεση ἐπίθεση ἔκλεισαν τὴν πόρτα καὶ περίμεναν ὅλοι στὶς θέσεις των. Οἱ στιγμὲς ἦσαν κρισιμώτατες, ἡ θυσία ὅμως ἦτο ἀνεκτὴ ἀπὸ ὅλους. Καμμιὰ μεμψιμοιρία δὲν ἠκούσθη καὶ καμμιὰ ἀποθάρρυνσις δὲν ἐσημειώθη. Ὅλοι ἀνέμεναν μὲ ἀγωνία. Στὶς 2.45' μ.μ. οἱ ἐλασῖτες εἶχαν κυκλώσει τὸ Τμῆμα. Ὁ ἔνοπλος αὐτὸς ὄχλος ζητοῦσε μὲ τὰ χωνιὰ τὴν παράδοση τῶν χιτῶν. «Προδότες, Χῖτες»—ἐφώναζαν—«θὰ σᾶς σφάξουμε!!».

Μεταξὺ τῶν ἐλασιτῶν ἦτο ὁ Λοχαγὸς Δεκουλᾶκος, ὁ Ταγματάρχης Προβελέγγιος καὶ οἱ σεσημασμένοι διαρρῆκτες καὶ γνωστοὶ κακοποιοὶ Μαλεβίτης Κωνστ. καὶ Παραβάντης.

Οἱ κομμουνισταὶ ὠχυρώθηκαν στὶς γωνιὲς τῶν παρακειμένων κτιρίων καὶ μέσα στὸν κῆπο τοῦ Θησείου, ἀπέναντι ἀκριβῶς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος.

Στὸ διάστημα αὐτὸ ὁ ἔνοπλος ὄχλος ἐκτελοῦσε καννιβαλικὰ ἐγκλήματα. Ὁ χίτης Βασσάλος, ποὺ συνελήφθη τραυματισμένος, σύρθηκε στὴν πλατεῖα καὶ ἐκεῖ σφάγηκε ὑπὸ τοὺς καγχασμοὺς τῶν κομμουνιστῶν. Κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο σφάγηκε καὶ ὁ χίτης Παραρᾶς. Συγχρόνως ἄλλα στίφη λεηλατοῦσαν τὰ σπίτια τῶν γνωστῶν χιτῶν καὶ κατὰ πρῶτον τοῦ Συνταγματάρχου Γρίβα, ποὺ ἦτο ἀρχηγὸς τῆς Χ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἄλλων ἐθνικοφρόνων πολιτῶν. Ὁ ἴδιος ὄχλος ἀπὸ γυναικόπεδα, ποὺ ἐχρησιμοποιοῦντο ἀπὸ τοὺς ἐλασῖτες γιὰ προπέτασμα, πλησίασαν στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα καὶ φώναζαν: «Προδότες θὰ σᾶς σφάξουμε, δὲν θὰ γλυτώσετε κλπ.».

Οἱ ἄνδρες ὅμως τοῦ Τμήματος δὲν ἀπαντοῦσαν, γιατὶ εἶχε δοθῆ διαταγὴ ἀπὸ τὸ Διοικητὴ νὰ μὴ πυροβολήσῃ κανεὶς πρὶν δοθῆ τὸ παράγγελμα ἀπὸ τὸν ἴδιο καὶ νὰ παραμείνῃ ὁ καθένας στὴ θέση του παρακολουθῶντας τὶς κινήσεις τῶν στασιαστῶν. Ἔτσι ἐπεβραδύνθη ἡ ἔναρξις τῆς μάχης μεταξὺ τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ αὐτὸ βγῆκε σὲ καλό, γιατὶ στὶς 3 μ.μ. (15η ὥρα) ἔφθασε στὸ Τμῆμα διὰ τῆς ὁδοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἕνα ἀγγλικὸ τὰνκ καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγο δύο ἀκόμη. Μὲ τὴν ἐμφάνιση τοῦ τὰνκ οἱ κομμουνισταὶ κατεπτοήθησαν καὶ ἐσταμάτησαν τὶς ἀπειλές, δὲν ἐτόλμησαν δὲ νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τῶν ἄγγλων.

Ἀφοῦ συνεννοήθη ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος μὲ τὸν ἐπὶ κεφαλῆς ἄγγλο ἀξιωματικό, τὸ πρῶτο τὰνκ ἔκανε περιπολία στὴν ὁδὸ Ἀποστόλου Παύλου καὶ γύρω ἀπὸ τὴν πλατεῖα Θησείου καὶ διετάχθησαν οἱ κομμουνισταὶ νὰ σταματήσουν κάθε πυροβολισμὸ καὶ νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὴν περιοχὴ τοῦ Τμήματος.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἐλήφθη ἀπόφαση ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση καὶ διετάχθη νὰ ἐγκαταλειφθῆ τὸ Τμῆμα καὶ νὰ μεταφερθοῦν οἱ χῖτες ποὺ κατέφυγαν σ' αὐτὸ καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ στὴν Ἀστυν. Διεύθυνση. Ἔτσι, στὶς 7 μ.μ. (19η ὥρα), ἐπραγματοποιήθη ἡ μεταφορὰ μὲ ἀγγλικὸ αὐτοκίνητο. Τὸ Τμῆμα ἐγκατελείφθη ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ παρελήφθησαν τὰ ὅπλα καὶ τὰ ἐλάχιστα πυρομαχικά, καθὼς καὶ ὅ,τι ὁ κάθε ὑπάλληλος ἠμποροῦσε ν' ἀποκομίση ἀπὸ τὰ ἰδιωτικά του εἴδη. Στὸ Τμῆμα ἐγκατεστάθη ἀγγλικὴ φρουρά, ἡ ὁποία κατέφθασε τὴν ὥρα ἐκείνη καὶ ἐπροστάτευσε τὴν ἀποχώρηση τῶν ἀστυνομικῶν.

Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Τμήματος ἐγατεστάθησαν στὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα καὶ ὠργανώθησαν εἰς ἀξιόμαχον ὁμάδα, ἡ ὁποία ἔδρασεν ἡρωϊκώτατα μὲ τὸ Διοικητή της, ὅπως ἀναφέραμε κατὰ τὴν περιγραφὴ τῶν μαχῶν τοῦ Δ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος.

98. Κατάληψις τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σταθμοῦ Γκαζοχωρίου.

Ὁ Ἀστυνομικὸς Σταθμὸς Γκαζοχωρίου, ποὺ τώρα εἶναι τὸ ΚΕ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα, κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ Δεκεμβριανοῦ Κινήματος ὑπήγετο στὸ Θ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα. Ἐπειδὴ δέ, ὅπως ἀναφέραμε, τὸ Θ' Τμῆμα ἀμέσως στὶς 3-12-944 καὶ στὶς 4-12-944, ἤτοι τὴν Κυριακὴ καὶ τὴν Δευτέρα, εἶχεν ἀποκλεισθῆ ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, δὲν μποροῦσε νὰ ἐπικοινωνήση μὲ τὸ Σταθμὸ Γκαζοχωρίου, εἶχε δὲ διακοπῆ ἐπὶ πλέον καὶ ἡ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία.

† Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Στὶς 9 π.μ. τῆς 4-12-944, δύναμις 30 ἐλασιτῶν ἐκύκλωσε τὸ Σταθμὸ Γκαζοχωρίου καὶ ἐτοποθέτησε σὲ ἀπόσταση 10 μέτρων ἀπὸ τὸ οἴκημα 4 ὁπλοπολυβόλα, στοὺς δρόμους Σπύρου Πάτση—Νευροκοπίου—Πρέσπας καὶ Αἰγάλεω.

Τὰ πολυβόλα αὐτὰ εἶχαν κατεύθυνση πρὸς τὸ Θησεῖο, ὅπου ἐγένετο μάχη μεταξὺ τῶν χιτῶν καὶ τῶν ἐλασιτῶν.

Στὶς 9.30' οἱ ἔνοπλοι ἐλασῖτες μπῆκαν στὸ Σταθμὸ καὶ ζήτησαν ἀπὸ τὸ Διοικητὴ τούτου τὸν Ἀστυνόμο Β' ἀείμνηστο Εὐαγγελόπουλο Δημήτριο νὰ παραδώση τὰ ὅπλα. Ὅταν τοὺς ἐδηλώθη ὅτι δὲν ὑπῆρχαν ὅπλα, εἶπαν ὅτι θ' ἀναφέρουν σχετικῶς στὸ Τάγμα τους. Ὕστερα ἀπὸ λίγη ὥρα ἐπέστρεψαν καὶ ἄλλοι ἐλασῖτες ὡπλισμένοι μὲ ὅπλα καὶ χειροβομβίδες, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς ἀξιωματικὸ καὶ ἠξίωσαν τὴν παράδοση τῶν περιστρόφων τοῦ Τμήματος. Ἔτσι ἀφωπλίσθησαν οἱ ὀλίγοι ἀστυνομικοὶ τοῦ Σταθμοῦ Γκαζοχωρίου καὶ στὸ Οἴκημα αὐτοῦ ἐγατεστάθησαν οἱ ἐλασῖτες. Ἐκεῖ ἐτέθησαν ὑπὸ περιορισμὸν καὶ φρούρηση οἱ: Ἀστυνόμος Β' Δημ. Εὐαγγελόπουλος, Ὑπαστυνόμος Τρύφων Χατζόπουλος, Ἀνθυπαστυνόμος Ἀπόστολος Γιούλης καὶ ὁ Ἀρχιφύλαξ Θ. Γαλάνης Ἀθανάσιος. Εἰς τοὺς λοιποὺς ἀστυνομικοὺς ἐπετράπη νὰ πᾶνε γιὰ φαγητό, ὁπότε ἐπωφελήθη τῆς εὐκαιρίας ὁ Ἀρχιφύλαξ Ἀναστασόπουλος Ἀλέξανδρος καὶ μετέβη στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση, ὅπου ἀνέφερε τὰ διατρέξαντα καὶ κατόπιν ἐνετάχθη εἰς τὴν συγκροτουμένη δύναμη τοῦ Θ' Τμήματος.

Ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ Σταθμοῦ Γκαζοχωρίου οἱ: Ἀστυνόμος Β' Εὐαγγελόπουλος Δημήτριος, Ὑπαστυνόμος Χατζόπουλος, Ἀρχιφύλαξ Θ. Γαλάνης Ἀθανάσιος καὶ Ἀστυφύλαξ Θ. Τσιτσώνης Βάϊος, ἀφοῦ ἀρχικῶς ἐνεκλείσθησαν στὸ κρα-

τήριο τοῦ Σταθμοῦ, τὴν 8-12-1944 παρελήφθησαν δι' αὐτοκινήτου καὶ ἀπήχθησαν σὲ ὁμηρίαν.

99. Τύχη ἀστυνομικῆς φρουρᾶς τῆς Ναυτικῆς Σχολῆς Πολέμου.

Ὅταν στὰ οἰκήματα τῆς Ναυτικῆς Σχολῆς Πολέμου ἐγκατεστάθη ἀγγλικὴ φρουρά, διετάχθη τὸ Θ' Τμῆμα καὶ διέθεσε 5 ἀστυνομικούς, ἵνα συνεργάζωνται μετὰ τῶν ἄγγλων γιὰ τὴ φρούρηση τῶν οἰκημάτων.

Μετὰ τὴν ἀποχώρηση τῆς δυνάμεως τοῦ Θ' Τμήματος καὶ τοῦ Σταθμοῦ Γκαζοχωρίου, οἱ ἀστυνομικοὶ αὐτοὶ τῆς φρουρᾶς Ναυτικῆς Σχολῆς Πολέμου, παρέμειναν στὴ θέση των, συνεργαζόμενοι μετὰ τῶν ἄγγλων. Οὐσιαστικῶς εἶχαν ἀποκλεισθῆ καὶ ὅταν ἡ ἀγγλικὴ φρουρὰ ἐγατέλειψε τὰ οἰκήματα, ἐκ τῶν ἀστυνομικῶν ἐπέβαιναν τῶν ἀγγλικῶν αὐτοκινήτων μόνον οἱ ἀστυφύλακες Θ.41 Γκούτης Δημήτριος καὶ Θ.77 Γεωργόπουλος Διονύσιος, οἱ ὁποῖοι παρουσιάσθησαν στὸ Διοικητή τους καὶ μετέσχον τῶν μαχῶν τοῦ Τμήματός των σὲ διαφόρους τομεῖς.

100. Λεηλασίαι καὶ σφαγαὶ ὑπὸ τῶν ἐλασιτῶν στὴν περιοχὴ Θ' Τμήματος, μετὰ τὴν ἀποχώρηση τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως.

Μετά, τὴν ἀποχώρηση τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως, ὅπως ἀνεφέρθη, ἐγκατεστάθη στὸ Τμῆμα ἀγγλικὴ φρουρά. Οἱ ἄγγλοι ὅμως δὲν εἶχαν ἐντολὴν ἐπεμβάσεως, πλὴν μόνον τῆς φρουρήσεως τοῦ 'Αστυνομικοῦ Καταστήματος. Μετὰ τριήμερον μάλιστα ἀπεχώρησαν καὶ αὐτοί, ἐγκαταλείψαντες ἀφρούρητο τὸ 'Αστυνομικὸ Κατάστημα.

Ἔτσι οἱ ἐλασῖτες ἔγιναν οὐσιαστικὰ κύριοι τῆς περιοχῆς τοῦ Θησείου, Πετραλώνων καὶ Γκαζοχωρίου καὶ ἀνενόχλητοι πλέον προέβησαν σὲ ἐγκληματικὰς πράξεις καὶ ἰδιαίτερα σὲ συλλήψεις ἐθνικοφρόνων καὶ ἀθῴων πολιτῶν πάσης ἡλικίας καὶ φύλου, καθὼς ἐπίσης καὶ οἰκογενειῶν ἀστυνομικῶν καὶ στρατιωτικῶν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἄλλους ἐσκότωσαν καὶ ἄλλους ἀπήγαγον σὲ ὁμηρίαν, μακριὰ ἀπὸ τὰς 'Αθήνας. 'Επίσης προέβησαν σὲ λεηλασίες οἰκιῶν, καταστημάτων καὶ ἐργοστασίων καὶ γιὰ νὰ συγκαλύψουν τὰ ἐγκλήματα ταῦτα προεκάλεσαν ἐμπρησμούς.

Οὕτω τὰ ἐργοστάσια Πουλοπούλου καὶ Θεοδωρακοπούλου κατεστράφησαν, πλεῖστα δὲ ἄλλα καταστήματα καὶ ἀποθῆκες ἐλεηλατήθησαν. Μερικὲς γέφυρες τοῦ ἠλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου καὶ ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τριῶν 'Ιεραρχῶν οἰκία τοῦ ἰατροῦ κ. Στεργιάτου ἀνετινάχθησαν, τὰ δὲ συντρίμματα αὐτῶν τοποθετήθησαν κατὰ πλάτος τῆς ὁδοῦ, ὡς ὁδόφραγμα. Ἄλλα σπίτια ἐπυρπολήθησαν.

'Εκτὸς ἀπὸ αὐτά, προβλέποντας ὅτι θὰ ὑφίσταντο ἐπίθεση ἐθνικῶν δυνάμεων, ὠχύρωσαν ἐπικαίρους θέσεις καὶ κατέστρεψαν γέφυρες, ὥστε νὰ παρεμποδίσουν τὴν προώθηση πρὸς τὰ ἐκεῖ τοῦ Στρατοῦ.

Παράλληλα ἵδρυσαν Τμῆμα Πολιτοφυλακῆς εἰς τὴν ὁδὸν Φυλασίων, ὅπου ἐνετάχθησαν καὶ ὅσοι ἀστυνομικοὶ παρέβησαν τὸν ὅρκον των πρὸς τὴν πατρίδα καὶ προσεχώρησαν σ' αὐτούς.

'Η εἴσοδος τῶν ἐλασιτῶν στὸ 'Αστυνομικὸ Κατάστημα ἐπραγματοποιήθη τὴν 9ην ὥραν τῆς 6-12-1944, ἐπὶ κεφαλῆς δὲ τούτου ἦταν ὁ κομμουνιστὴς Κωνστ. Μαλεβίτης, γνωστὸς διαρρήκτης· μαζὶ μὲ αὐτοὺς μπῆκε καὶ ὄχλος, γιὰ λεηλασίαν τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν εἰδῶν τῶν ἀστυνομικῶν.

101. Δρᾶσις τοῦ Θ' Τμήματος στὸ Δ' Τμῆμα καὶ σὲ ἄλλους τομεῖς.

Ὅταν ἡ δύναμις τοῦ Θ' Τμήματος ἀνασυγκροτήθηκε, διετάχθη καὶ ἀντικατέστησε τὴ δύναμη τοῦ Δ' Τμήματος, ὅπου ἀνέπτυξε σθεναρὴ ἀντίσταση στὶς ἐπιθέσεις τῶν κομμουνιστῶν, ὅπως ἀναφέραμε λεπτομερῶς κατὰ τὴν περιγραφὴ τῶν μαχῶν τοῦ Δ' Τμήματος.

Μετὰ τὴν ἐγκατάλειψη τοῦ Δ' Τμήματος, ἡ δύναμις τοῦ Θ' Τμήματος, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς πάντοτε τὸν Διοικητή του ἀείμνηστο Γεώργιο Κωστόπουλο, ἐγκατεστάθη στὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σίνα 18 Οἴκημα καὶ ἀπετέλεσε τὸν 1ο Λόχο τοῦ ΙΙΙ Τάγ-

ματος τῆς Ἀστυνομίας, ὁ ὁποῖος ἔλαβε μέρος σὲ μάχες ποὺ ἔγιναν σὲ πλεῖστα σημεῖα τῶν Ἀθηνῶν. Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ ἀπετέλεσαν τὸ Λόχο αὐτὸ εἶναι οἱ: Ὑπαστυνόμοι Βλογιαννίτης Παναγ., Σούτης Κωνστ., Φωτεινὸς Ἀντ., οἱ: Ἀρχιφύλακες Θ.1 Τσικόγιαννης Φώτ., Θ.4 Κανελλόπουλος Κωνστ., Θ.6 Τσιτσώνης Χρυσόστομος, Θ.12 Κλάδης Ἀναστ., Θ.15 Λυμπερᾶτος Σπυρ., Θ.16 Παπαφιλιππόπουλος Δημήτριος, Θ.17 Ἀναστασόπουλος Ἀλέξανδρος, ὁ Ὑπαρχιφύλαξ Θ.21 Κατσαρὸς Ἀλέξ., οἱ: Ἀστυφύλακες Θ.29 Μόρμορης Σπυρ., Θ.34 Παπαθανασόπουλος Ἀθαν., Θ.35 Κολλιόπουλος Στυλ., Θ.39 Ζαχαριάδης Παντελῆς, Θ.42 Μπαλάσκας Παναγ., Θ.43 Ἀσημακόπουλος Ἐλευθ., Θ.46 Νικολόπουλος Ἡρακλῆς, Θ.50 Θαλάσσης Γεώργ., Θ.51 Κουγιεντᾶκος Ἀνδρ., Θ.53 Γιαννακόπουλος Παναγ., Θ.55 Καραμπάρμπας Θεμιστ., Θ.56 Γαλάνης Νικόλ., Θ.59 Ζαχαρόπουλος Κωνστ., Θ.61 Γουδέλης Δημήτρ., Θ.62 Μανιώτης Σπυρ., Θ.64 Μπέτσιος Φώτιος, Θ.65 Καλφάκης Χρῆστος, Θ.66 Πολυχρονόπουλος Δημήτριος, Θ.67 Φωτόπουλος Ἰωάννης, Θ.68 Γκιώνης Χρ., Θ.75 Σαλαντῆς Νικόλ., Θ.76 Π αναγόπουλος Χρ., Θ.85 Χριστάκος Πολυζώης, Θ.27 Καλλιπέτσης Παναγ., Θ.77 Γε ωργόπουλος Διονύσ. καὶ Θ.41 Γκούτης Δημήτρ.

102. Ἐπάνοδος στὸ Τμῆμα.

Στὶς 29 Δεκεμβρίου καὶ ὥραν 13, ἡ δύναμις τοῦ Θ' Τμήματος καὶ τοῦ Θ' Παραρτήματος Ἀσφαλείας ἐπανῆλθε κατόπιν διαταγῆς τῆς Ἀστυν. Δ/νσεως στὸ Τμῆμα της, γιατὶ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς περιοχῆς εἶχεν ἀπελευθερωθῆ ἀπὸ τὶς ὀρδὲς τῶν κομμουνιστῶν. Τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα ἔδινε σαφῆ τὴν εἰκόνα, ὅτι ἀπὸ ἐκεῖ πέρασαν βάνδαλοι.

Ὁ Διοικητὴς Ἀστυνόμος Γεώργιος Κωστόπουλος μὲ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς ἀστυφύλακας, ἐπεδόθησαν ἀμέσως στὴν ἀνασυγκρότηση καὶ στὴν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων των, τὰ ὁποῖα ἦσα πολλαπλᾶ, διότι ἔπρεπε νὰ συλληφθοῦν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι, λησμονήσαντες ὅτι εἶναι Ἕλληνες ἐπεδόθηθαν στὸ πρωτοφανὲς ἐγκληματικὸ ὄργιο.

103. Οἱ νεκροὶ ἀστυνομικοὶ τοῦ Θ' Τμήματος καὶ οἱ ἐπιδείξαντες ἡρωϊσμὸν καὶ αὐτοθυσίαν.

Κατὰ τὶς μάχες ποὺ ἔδωσε τὸ Θ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα, ἔπεσαν μαχόμενοι ἡρωϊκῶς οἱ ἀστυφύλακες Θ.86 Μαρτῖνος Δημήτριος καὶ Θ.25 Ἀλεξανδρᾶτος Εὐάγγελος.

Ἐπίσης ἐπέδειξαν ἡρωϊσμὸν καὶ αὐτοθυσίαν, ὡς ἀναφέρει ὁ ἀείμνηστος Γεώργιος Κωστόπουλος στὴν ἔκθεσή του, οἱ ἑξῆς: Ἀρχιφύλαξ Θ.2 Λαμπρόπουλος Παντελῆς, ὅστις μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του ἐξουδετέρωσεν ἐπικίνδυνη ἑστία πυρὸς τῶν ἐλασιτῶν, ποὺ εὑρίσκετο στὴν ἀπέναντι τοῦ Τμήματος οἰκία καὶ ἐξησφαλίσθη ἔτσι ἡ ἀναίμακτος ἀποχώρησις τῆς δυνάμεως ἀργότερα.

Ὁ Ἀρχιφύλαξ Θ.16 Χρηστακάκος Μηνᾶς ὅστις, μὲ γενναιότητα πολεμῶν τοὺς στασιαστὰς ἀπὸ τὸν ἐξώστη τοῦ Δ' Τμήματος, ἐτραυματίσθη μᾶλλον σοβαρῶς στὸ γλουτὸ καὶ τὸν ὀφθαλμό.

Ὁ ἀστυφύλαξ Θ32 Μαρῖνος Παναγιώτης, τοῦ ὁποίου ἡ εὐψυχία καὶ ἡ ἀσυνήθης πρωτοβουλία, συνετέλεσεν στὴν συγκράτηση τοῦ ἠθικοῦ τῆς ἐν τῷ β' ὀρόφῳ τοῦ Δ' Τμήματος ὁμάδος ἀντιστάσεως καὶ ὅστις ἐτραυματίσθη κάτωθεν τοῦ δεξιοῦ ὀφθαλμοῦ. Ὁ ἀστυφύλαξ Θ.49 Λιβᾶς Ἀλέξανδρος ὅστις, μαχόμενος καὶ οὗτος μετὰ γενναιότητος ἐκ τοῦ ἐξώστου τοῦ Β' ὀρόφου τοῦ Δ' Τμήματος, ἐτραυματίσθη μᾶλλον σοβαρῶς στὸ δεξιὸ ὀφθαλμό.

(Στὸ ἑπόμενο ἡ δρᾶσις ἑτέρων Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀστυν. Δ/νσεως Ἀθηνῶν).

(Σ.Σ. Στὸ προηγούμενο τεῦχος ἐκ παραδρομῆς ἀνεγράφη: «ἀειμνήστου Γονατᾶ» ἀντὶ «κ. Γονατᾶ»).

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Δ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1956 | ΤΕΥΧΟΣ 77ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1956)

Ὑπὸ κ. Ν. **ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.
—ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ Ι' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ (ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ)—

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

***

104. Θέσις τοῦ Ι' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Παγκρατίου) καὶ δρᾶσις αὐτοῦ κατὰ τὴν 3ην Δεκεμβρίου 1944.

Τὸ Κατάστημα τοῦ Ι' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Παγκρατίου) βρίσκεται στὴν ὁδὸ Εὐτυχίδου 45. Τὸ οἴκημα τοῦ Τμήματος τούτου, λόγῳ τῆς τοποθεσίας του, ἦτο λίαν ἐπισφαλές. Ἐκτὸς αὐτοῦ ἡ περιοχὴ τοῦ Τμήματος τούτου περιβάλλεται πρὸς τὸ ἐπάνω μέρος ἀπὸ τοὺς συνοικισμοὺς Καισαριανῆς καὶ Βύρωνος, ὅπου ὑπῆρχε μεγάλος ἀριθμὸς κομμουνιστῶν.

Διοικητὴς τοῦ Τμήματος αὐτοῦ κατὰ τὸ Δεκεμβριανὸ κίνημα ἦτο ὁ τότε Ἀστυνόμος Α' κ. Παναγιώτης Μουτογιάννης.

Ὁ κ. Μουτογιάννης μὲ ὁλόκληρο σχεδὸν τὴ δύναμη τοῦ Τμήματός του, κατόπιν διαταγῆς τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν, τὴν Κυριακὴ τῆς 3-12-1944, εἶχε μεταβῆ στὴν περιοχὴ τῆς πλατείας Συντάγματος, ὅπου ἔλαβε μέρος στὴν ἀπαγόρευση τοῦ παρανόμου συλλαλητηρίου τῶν κομμουνιστῶν.

Ἡ δύναμις αὐτὴ ἐπέστρεψε στὸ Τμῆμα τὴν 14ην ὥραν.

105. Ἀπόπειρα τῶν κομμουνιστῶν νὰ ἐπιτύχουν παράδοση τοῦ Τμήματος καὶ προπαρασκευὴ γιὰ τὴν ἐπίθεση. Μέτρα φρουρήσεως καὶ ἀμύνης τοῦ Τμήματος.

Ὅταν ὁ κ. Μουτογιάννης μὲ τὴ δύναμή του ἐπέστρεψε στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα, ἐτοποθέτησε στὰς παρόδους παρατηρητὰς γιὰ τὴν παρακολούθηση τῶν κινήσεων τῶν κομμουνιστῶν. Στὶς 4 μ.μ. (16ην ὥραν) παρετηρήθη σὲ μικρὴ ἀπόσταση ἀπὸτὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα καὶ γύρω ἀπ' αὐτό, ἀσυνήθης κίνησις ἐνόπλων τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. Ὁμάδες κομμουνιστῶν ἀνέβαιναν στὶς ταράτσες τῶν οἰκημάτων ποὺ εὑρίσκοντο στὶς ὁδοὺς Ὑμηττοῦ—Χρεμωνίδου—Ἀστυδάμαντος καὶ στὴν πλατεῖα Μεσολογγίου. Ταυτοχρόνως οἱ κομμουνισταὶ διέκοψαν τὴν τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία.

Οἱ προετοιμασίες αὐτὲς ἦσαν προμηνύματα ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ Τμήματος.

Ἀμέσως λοιπὸν ὁ κ. Μουτογιάννης ἔλαβε ἔκτακτα μέτρα φρουρήσεως τοῦ Τμήματος, ἀλλὰ καὶ ἀμύνης κατὰ πάσης ἐπιθέσεως τῶν κομμουνιστῶν.

Πρὸς τοῦτο ἐκλείσθη ἡ ἐξώθυρα τοῦ Ἀστυνομικοῦ Καταστήματος, ἡ ὁποία ἀπετελεῖτο ἀπὸ κινητὸ σιδερένιο κιγκλίδωμα καὶ ἠσφαλίσθη προσωπικῶς ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ μὲ χειροπέδες, τῶν ὁποίων τὰ κλειδιὰ ἐδόθησαν στὸν Ἀξιωματικὸ Ὑπηρεσίας, μὲ συγκεκριμένες ἐντολές. Ταυτοχρόνως ἐτοποθετήθησαν στὴν ταράτσα τοῦ οἰκήματος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰφικράτους 4, τὸ ὁποῖον συνέχεται καὶ δεσπόζει τοῦ Ἀστυνομικοῦ Καταστήματος, ἔνοπλοι ἀστυνομικοί, ἤτοι ὁ Ὑπαστυνόμος Β' κ. Παπαπαναγιώτου Χρῆστος, ὁ Ἀρχιφύλαξ Ι.6 Τσαγανὸς Σταῦρος καὶ οἱ ἀστυφύλακες Ι. 39 Λελούδας Ἰωάν., Ι.27 Καραΐσκος Χαράλ., Ι.58 Καραγιάννης Χρῆστος, Ι.69 Στάμου Νικόλαος, Ι.45 Φιορέντης Ἀριστείδης καὶ Ι.24 Πανταζόγλου Θεόδωρος.

Ἡ δύναμις τοῦ Τμήματος συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς τοιαύτης τοῦ Παραρτήματος Ἀσφαλείας ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὸ Διοικητή, Ἀστυνόμο Α' κ. Παναγ. Μουτογιάννη, ἀπὸ 2 Ἀστυνόμους, 7 Ὑπαστυνόμους καὶ Ἀνθυπαστυνόμους, 7 Ἀρχιφύλακες καὶ Ὑπαρχιφύλακες καὶ 34 ἀστυφύλακες.

Ἐκτὸς τῆς δυνάμεως αὐτῆς εὑρέθησαν εἰς τὸ Τμῆμα καὶ ὁ Ἀστυνόμος Β' κ. Ἀναστασόπουλος Βασίλειος τῆς Ε' Ὑποδ)νσεως, Ὑπαστυνόμος Α' κ. Ἀθανασιάδης Ἀθαν. τοῦ Ἐπιτελείου τῆς Ἀστυνομικῆς Δ)νσεως, Ὑπαστυνόμος Α' κ. Μαρκᾶκος Πέτρος τοῦ ΙΘ' Παραρτήματος Ἀσφαλείας καὶ οἱ Ἀρχιφύλακες Γερανέας Νικόλαος καὶ Γεωργοῦτσος Ἀπόστολος.

Οἱ κομμουνισταὶ ἀντιληφθέντες τὴν προπαρασκευὴ τοῦ Τμήματος πρὸς ἄμυναν, δὲν ἐπεχείρησαν ἐπίθεση κατὰ τὴν νύκτα τῆς 3 πρὸς 4 Δεκεμβρίου 1944.

106. Γεγονότα τῆς 4ης Δεκεμβρίου 1944. Πρότασις παραδόσεως τοῦ Τμήματος. Ἄρνησις τοῦ Διοικητοῦ κ. Μουτογιάννη. Ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Τμήματος.

Τὴ Δευτέρα, 4η Δεκεμβρίου 1944 καὶ ὥραν 6.10', ἐνεφανίσθησαν στὴν κλειστὴ σιδερένια πόρτα τοῦ Τμήματος δύο ὁπλοφόροι τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ζητοῦσαν ἀπὸ τὸν Ἀξιωματικὸ Ὑπηρεσίας Ἀνθυπαστυνόμο κ. Κ. Στεργιόπουλο νὰ ἰδοῦν προσωπικῶς τὸν κ. Διοικητή. Ὁ Διοικητὴς κ. Μουτογιάννης κατέβηκε κάτω καὶ ἠρώτησε ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ τῆς κλειστῆς καγκελένιας πόρτας τί θέλουν. Ἐκεῖνοι τοῦ ἀνεκοίνωσαν ὅτι κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. ὤφειλε νὰ παραδώση τὸν ὁπλισμὸ τοῦ Τμήματος καὶ νὰ ταχθῇ μὲ τὸ μέρος τοῦ λαοῦ. Ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο τούτους ἦτο ὁ Ὑποδιοικητὴς καὶ ἀνακριτὴς τοῦ Ι' τομέως Πολιτοφυλακῆς ὀνόματι Εὐαγγελίου Τάκης. Τὴν πρόταση αὐτὴ ἀπέκρουσε χωρὶς καμμιὰ συζήτηση ὁ κ. Μουτογιάννης. Οἱ κομμουνισταὶ αὐτοὶ φεύγοντες εἶπαν στὸν διοικητή: «Θὰ λάβετε ὑπ' ὄψι σας ὅτι θὰ εἶστε ὑπεύθυνος γιὰ ὅ,τι θὰ συμβῇ καὶ θὰ ἔχουμε νὰ κάνουμε μὲ σᾶς ἀποκλειστικῶς. Σᾶς τάσσουμε προθεσμία 10' λεπτῶν γιὰ νὰ παραδώσετε τὸν ὁπλισμό. Σκεφθῆτε· ἀπὸ αὐτὴ τὴ στιγμή, ἡ δύναμί σας εἶναι ὑπὸ περιορισμόν. Κανεὶς δὲν θὰ βγῇ οὔτε θὰ μπῇ στὸ Τμῆμα. Τὰ παράθυρα θὰ εἶναι κλειστὰ καὶ οὔτε θὰ βγῇ κανεὶς γιατὶ θὰ σᾶς θερίσουν τὰ εὔστοχα πυρὰ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ.».

'Ο κ. Μουτογιάννης δὲν ἔδωσε καμμιὰ ἀπάντηση στὶς ἀπειλὲς αὐτές, ἀλλ' ἀμέσως, μὲ τὴν πρόβλεψη ὅτι μποροῦσε ἀπὸ λεπτὸ σὲ λεπτὸ τῆς ὥρας νὰ ἐκδηλωθῆ ἐπίθεσις τῶν κομμουνιστῶν, ἐπιθεώρησε τοὺς σκοποὺς ἀστυνομικοὺς τοὺς ἐνεψύχωσε καὶ τοὺς ἐφωδίασε μὲ ὅσα πυρομαχικὰ ὑπῆρχαν στὸ Τμῆμα.

Στὶς 6.30' ἀκριβῶς σὲ μικρὴ ἀπόσταση ἀπὸ τὸ Τμῆμα ἐτοποθετήθη ἕνα κομμουνιστικὸ συγκρότημα τηλεβόα (χωνιῶν), ποὺ ἀνήγγειλε τὰ ἑξῆς: «'Αδέλφια ἀστυφύλακες παραδῶστε τὰ ὅπλα σας καὶ ἐλᾶτε μὲ τὸ μέρος τοῦ λαοῦ. Οἱ συνάδελφοί σας τοῦ Βύρωνος καὶ τῆς Καισσαριανῆς προσεχώρησαν μὲ τὸ μέρος μας». Αὐτὸ ἐπανελαμβάνετο συνεχῶς. Ταυτοχρόνως ἔνοπλοι ὁμάδες ἐλασιτῶν κατελάμβανον ἐπίκαιρες θέσεις, σὲ διάφορα σημεῖα γύρω ἀπὸ τὸ 'Αστυνομικὸ Κατάστημα, σὲ διασταυρώσεις δρόμων καὶ στὶς ταράτσες τῶν οἰκημάτων ποὺ ἐδέσποζαν τοῦ Τμήματος.

Στὶς 7.15' π.μ. ἄρχισε ἔντονη ἐπίθεση μὲ ὅπλα, πολυβόλα καὶ χειροβομβίδες. Τὰ σημεῖα προσβολῆς ἦσαν κυρίως ἡ 'Ανατολικὴ καὶ ἡ Β. Δ. πλευρὰ τοῦ Τμήματος. Στὴν ἀρχὴ καὶ πρὶν ἀρχίση ἡ ἐπίθεσις ἐπεχειρήθη εἴσοδος ἀπὸ τὴν κεντρικὴ πόρτα τῆς οἰκίας, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 'Ιφικράτους 4, μιᾶς ὁμάδος ἐνόπλων κομμουνιστῶν, ἡ ὁποία ὅμως ἀπετράπη ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς ποὺ εἶχαν ἐγκατασταθῆ στὸ σπίτι αὐτὸ ὑπὸ τὸν 'Υπαστυν. κ. Παπαπαναγιώτου Χρῆστον. Τὸ Τμῆμα ἐβάλλετο τὴ φορὰ αὐτὴ ἀπὸ τρία σημεῖα, ἤτοι ἀπὸ τὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν 'Υμηττοῦ—'Ιφικράτους, ἀπὸ τὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Δωρίδος—'Αριστάρχου καὶ ἀπὸ τὴν ὁδὸ 'Αστυδάμαντος.

Στὴν ἐπίθεση αὐτὴ τῶν κομμουνιστῶν ὑπῆρξεν ἔντονος ἡ ἄμυνα τῶν ἀστυνομικῶν, ἔτσι ποὺ οἱ ἐπιτιθέμενοι ἠναγκάσθησαν νὰ σταματήσουν τὰ πυρά τους καὶ νὰ ἀρχίσουν τὶς ἀπειλὲς μὲ τὸν τηλεβόα (χωνί). Στὶς 8 π.μ. μάλιστα μίλησε μὲ τὸ χωνὶ ὁ ἀποστάτης 'Υπαστυνόμος τοῦ ΙΘ' Τμήματος Κωνσταντινίδης, ὁ ὁποῖος ἀνεκοίνωσε ὅτι ὅλα τὰ Τμήματα παρέδωσαν τὸν ὁπλισμὸ καὶ προσεχώρησαν μὲ τὸ μέρος τοῦ λαοῦ, προσκάλεσε δὲ τοὺς ἀστυφύλακες τοῦ Τμήματος νὰ κάνουν κι' αὐτοὶ τὸ ἴδιο. Οἱ προσκλήσεις αὐτὲς καὶ οἱ ἀπειλές, ὅτι ἐὰν δὲν παραδοθοῦν οἱ ἀστυνομικοὶ θὰ ἐκτελεσθοῦν οἱ οἰκογένειές τους, συνεχίσθησαν. Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως κανένας κλονισμὸς δὲν παρετηρήθη μεταξὺ τῶν ἀστυνομικῶν τοῦ Ι' Τμήματος, οἱ ὁποῖοι παρέμειναν στὶς θέσεις των ἀποφασισμένοι ν' ἀμυνθοῦν κατὰ τῶν κομμουνιστῶν.

107. 'Απόπειρα 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ νὰ ἐπιτύχη παράδοση τοῦ Τμήματος στοὺς κομμουνιστάς. 'Αποπομπή του ὑπὸ τοῦ κ. Μουτογιάννη. Νέες ἐπιθέσεις τοῦ Τμήματος.

Στὶς 9 π.μ. τῆς ἰδίας ἡμέρας (4-12-1944), τὸ χωνὶ τῶν κομμουνιστῶν ἀνήγγειλε τὰ ἑξῆς : «Προσοχή! Προσοχή! Ἔρχεται νὰ σᾶς μιλήση ὁ Διευθυντὴς κ. Κουβαράκης».

Κείνη τὴ στιγμὴ ὁ διοικητὴς κ. Μουτογιάννης εὑρίσκετο στὸν ἐπάνω ὄροφο τοῦ Τμήματός του καὶ εἰδοποιήθη ὅτι τὸν ἐζήτει ὁ κ. Κουβαράκης. Κατέβηκε στὴν ἰσόγειο στοά, ὅπου ἀντίκρυσε νὰ στέκεται ἔξω ἀπὸ τὴν κλειστὴ καγκελένια πόρτα ὁ Διευθυντὴς κ. Κουβαράκης ἐν στολῇ, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶπε τὰ ἑξῆς : «Παναγιώτη μπορῶ νὰ σοῦ πῶ;»

Σ' αὐτὸν ἀπήντησεν ὁ κ. Μουτογιάννης ὡς ἑξῆς :

«Τί θέλετε κ. Διευθυντά. Ζητοῦν τὰ ὅπλα, δὲν ἔχουμε πειράξει κανέναν, ἅμα » τοὺς πειράζαμε ἢ τοὺς πειράξουμε θὰ ἔχουν δικαίωμα νὰ μᾶς ἐπιτεθοῦν. Τώρα » μπορεῖτε νὰ πηγαίνετε σᾶς παρακαλῶ» καὶ ἔστρεψε τὰ νῶτα γιὰ νὰ ἀποχωρήση.

'Ο κ. Κουβαράκης εἶπε τότε : «Ἔλα δῶ βρὲ ἀδελφὲ νὰ σοῦ πῶ, γιὰ νὰ ἀποφευχθῆ ἡ αἱματοχυσία». Εἰς τοῦτον τότε ὁ κ. Μουτογιάννης ἀπήντησεν εἰς ἔντονον ὕφος: «Πηγαίνετε κ. Διευθυντά». Ταυτοχρόνως ὁ 'Υπαστυνόμος κ. 'Αρλαπᾶνος 'Αθανάσιος, ὁ ὁποῖος εὑρίσκετο στὸ βάθος καὶ ἀπέναντι ἀπὸ τὴν ἐξώθυρα μὲ τρεῖς ἀστυφύλακας, ἑτοιμάστηκε νὰ πυροβολήση λέγοντας: «Φύγετε κ. Διευθυντὰ θὰ χτυπήσω» καὶ τοῦτο γιατὶ δίπλα ἀπὸ τὸν κ. Κουβαράκη παρουσιάσθηκαν δύο ἔνοπλοι ἐλασῖτες. Πράγματι ὁ κ. Κουβαράκης ἀπεχώρησε.

Ὕστερα ἀπὸ λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας ἄρχισε νέα ἐπίθεση κατὰ τοῦ Τμήματος, μὲ πυκνώτερα πυρὰ καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ πέριξ σημεῖα μὲ στόχο ὅλες τὶς πλευρὲς τοῦ οἰκήματος. Ἡ ἐπίθεσι αὐτή, στὴν ὁποία οἱ ἀστυνομικοὶ ἀπήντησαν μὲ εὔστοχα καὶ ἔντονα πυρά, διήρκεσε μισὴ ὥρα. Κατόπιν ἄρχισε πάλι ὁ τηλεβόας (τὸ χωνὶ) νὰ ἀπειλῇ ὅτι ἐὰν δὲν παραδοθοῦν οἱ ἀστυνομικοὶ ἀμέσως θὰ ἀνατιναχθῇ τὸ Τμῆμα.

Καὶ στὶς ἀπειλὲς αὐτὲς οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν ἔδωκαν καμμιὰ ἀπάντηση καὶ περίμεναν σταθεροὶ στὶς θέσεις τους.

Στὶς 11 π.μ. ξανάρχισε ἡ ἐπίθεσι μὲ ἐξαιρετικὰ σφοδρὰ πυρά, ποὺ διήρκεσε μισὴ ὥρα, ἐνῷ οἱ ἀστυνομικοὶ ἠμύνοντο σταθερὰ καὶ δὲν ἐπέτρεπαν καμμιὰ προώθηση τῶν κομμουνιστῶν.

Ἀφοῦ ἀπέτυχε καὶ ἡ τρίτη αὐτὴ ἐπίθεσις, οἱ κομμουνισταὶ θέλησαν νὰ ἐφαρμόσουν νέο σχέδιο ἐκπορθήσεως τοῦ Τμήματος. Συνεκέντρωσαν δηλαδὴ τὰ γυναικόπαιδα ἀπὸ τοὺς συνοικισμοὺς καὶ τὰ ἔφεραν στὴν ὁδὸ Ὑμηττοῦ, μὲ σκοπὸ νὰ τὰ χρησιμοποιήσουν ὡς προπύργιο, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ πλησιάσουν οἱ ἔνοπλοι στὸ Τμῆμα. Μέσα στὰ γυναικόπαιδα αὐτὰ εἶχαν τοποθετήσει καὶ τοὺς συγγενεῖς, τὶς μητέρες, τὶς γυναῖκες καὶ τὰ παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν τοῦ Τμήματος, ὥστε νὰ δεσμεύωνται αὐτοὶ νὰ πυροβολήσουν, ὅταν ὁ ὄγκος θὰ ἐπλησίαζε πρὸς τὸ Τμῆμα.

Εὐτυχῶς ἡ πορεία αὐτὴ πρὸς τὸ Τμῆμα ἀπεφεύχθη, γιατὶ στὶς 12.15′ μ.μ. ἔφτασε στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα μὲ αὐτοκίνητο Ἄγγλος ταγματάρχης, μὲ ἕνα Ἕλληνα διερμηνέα. Ὁ ταγματάρχης αὐτός, ἀφοῦ προηγουμένως διεπιστώθη ἀπὸ τὸ Διοικητὴ ὅτι ἦτο πράγματι ἀπεσταλμένος τοῦ Συμμαχικοῦ Στρατηγείου, ἐζήτησε πληροφορίας σχετικῶς μὲ τὰ συμβάντα καὶ τοῦ ἀνεφέρθη ὅτι ὅλως ἀναιτίως οἱ κομμουνισταὶ ἐζήτουν νὰ ἀφοπλίσουν τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ ὅτι ἐπετέθησαν ἐνόπλως κατὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος γιὰ νὰ τὸ καταλάβουν.

Ὁ ἄγγλος κατόπιν τούτων ἐκάλεσε στὸ Τμῆμα τὸν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς δυνάμεως τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ τὸν ἠρώτησε σχετικὰ μὲ τὰ αἴτια τῆς ἐπιθέσεως, καθὼς καὶ ποῖες εἶναι οἱ ἀπόψεις τῶν κομμουνιστῶν.

Οὗτος ὀνόματι Οἰκονομίδης, ταγματάρχης τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., ὅπως ἔλεγε, ἐδήλωσε ὅτι ἐκτελεῖ ἐντολὴ τοῦ λαοῦ καὶ ζητεῖ τὴν παράδοση τῶν ὅπλων τοῦ Τμήματος.

Ὁ ἄγγλος ταγματάρχης μετὰ τὴν ἐξέταση αὐτὴ ἀπεχώρησε, ἀφοῦ προηγουμένως τῷ ἀνεφέρθη ἰδιαιτέρως ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ κ. Μουτογιάννη ὅτι τὸ Τμῆμα λόγῳ ἐλλείψεως ἐπαρκῶν πυρομαχικῶν δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ἀμυνθῇ ἐπὶ πολὺ ἀκόμη, καίτοι μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης δὲν εἶχε γίνει σπατάλη πυρομαχικῶν ὑπὸ τῆς δυνάμεως τοῦ Τμήματος. Στὸ αὐτοκίνητο τοῦ Ἀξιωματικοῦ αὐτοῦ διετάχθη καὶ ἐπέβη ὁ Ὑπαστυνόμος Α′ κ. Ἀθαν. Ἀθανασιάδης, στὸν ὁποῖο ἐδόθη ἐντολὴ νὰ παρουσιασθῇ στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση καὶ ν' ἀναφέρῃ τὰ τῆς καταστάσεως γενικῶς.

108. Προπαρασκευὴ ἀνατινάξεως τοῦ Τμήματος. Ἀποχώρησις κατόπιν διαταγῆς τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως.

Μετὰ τὴν ἀποχώρηση τοῦ ἄγγλου οἱ κομμουνισταὶ ἄρχισαν νὰ προετοιμάζωνται γιὰ νέα ἐπίθεση κατὰ τοῦ Τμήματος. Τὸ σχέδιό τους, τὸ ὁποῖο ἐγνώσθη καταλλήλως, ἦτο νὰ καταστρέψουν τὴν ἐξώθυρα μὲ τεθωρακισμένο αὐτοκίνητο καὶ κατόπιν μὲ ἐκρηκτικὲς ὕλες ν' ἀνατινάξουν τὸ οἴκημα. Τὶς ὕλες θὰ τὶς ἐτοποθέτουν στὰ καταστήματα ποὺ βρίσκονται κάτω ἀπὸ τὸ Τμῆμα. Τοῦτο ἦτο κατορθωτό, δεδομένου ὅτι ἡ πλευρὰ τοῦ Τμήματος πρὸς τὴν ὁδὸ Εὐτυχίδου λόγῳ τῆς θέσεως τούτου δὲν παρεῖχε ἐπαρκῆ στηρίγματα ἀμύνης.

Ἐνῷ λοιπὸν οἱ προετοιμασίες αὐτὲς ἐγίνοντο πυρετωδῶς ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ ὁ τηλεβόας (χωνὶ) ἐξέπεμπε γιὰ τελευταία φορὰ ἀπειλὲς καὶ προσκλήσεις, ὅπως παραδοθοῦν οἱ ἀστυνομικοί, κατέφθασε στὶς 13.30′ (1.30′ μ. μ.) ὥρα ἔνοπλος περίπολος ἄγγλων μὲ δύο αὐτοκίνητα. Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς Ἀξιωματικὸς ἀφοῦ ἀνέπτυξε γύρω ἀπὸ τὸ Τμῆμα τὴ δύναμή του, ἔδωσε ἐντολὴ στὸ Διοικητὴ τοῦ Τμήματος ὅπως ὁλόκληρος ἡ δύναμις ἀφοῦ παραλάβῃ τὸν ὁπλισμό της μόνον ἐγκατα-

λείψη ἀμέσως τὸ οἴκημα καὶ μεταβῆ στὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνση. Τοῦτο καὶ ἐγένετο χωρὶς νὰ σημειωθῆ καμμιά ἀπώλεια.

'Ολόκληρος ἡ δύναμις ἀναδιοργανωθεῖσα κατόπιν, ἐνετάχθη σὲ νέους σχηματισμοὺς ἀστυνομικῶν καὶ μετέσχε στὶς ἐκκαθαριστικὲς ἐπιχειρήσεις ποὺ ἐπηκολούθησαν. Ὅταν ἀπεχώρησαν οἱ ἀστυνομικοὶ ἀπὸ τὸ Τμῆμα, οἱ κομμουνισταὶ μπῆκαν μέσα ἀλαλάζοντες καὶ τὸ ἐλεηλάτησαν κυριολεκτικῶς, συμπλεκόμενοι γιὰ τὸ πλιάτσικο.

109. 'Αστυνομικοὶ διακριθέντες κατὰ τὴν ἄμυναν τοῦ Ι' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος.

Ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ κατώτεροι ἀστυνομικοὶ τοῦ Τμήματος, πλὴν ἐλαχίστων μεμυημένων τὸ κίνημα, οἱ ὁποῖοι ἑνώθηκαν μὲ τοὺς στασιαστάς, ἐπετέλεσαν πλήρως τὸ καθῆκον των καὶ ἐπέδειξαν αὐτοθυσία καὶ ἡρωϊσμό.

Διεκρίθησαν γιὰ τὸν ἡρωϊσμό τους, ὡς ἀνέφερεν ὁ Διοικητὴς κ. Μουτογιάννης οἱ Ὑπαστυνόμοι Β' κ. κ. 'Αρλαπᾶνος 'Αθανάσιος καὶ Παπαπαναγιώτου Χρῆστος, οἱ 'Αρχιφύλακες Κ.139 Μαδοῦρος Κων.,14. 'Αρνίδης Λέανδρος καὶ Ι.6 Τσαγκανὸς Σταῦρος καὶ οἱ ἀστυφύλακες Ι.39 Λελούδας 'Ιωάννης, Ι.58 Καραγιάννης Χρῆστος, Ι. 69 Στάμου Νικόλαος, Ι. 35 'Ανδροῦτσος 'Ηλίας, Ι.54 Νῖτσος 'Αθανάσιος, Ι.45 Φιορέντης 'Αριστείδης καὶ Ι.32 Τζιλαλῆς Εὐθύμιος.

(Στὸ ἑπόμενο ἡ δρᾶσις ἑτέρων Ὑπηρεσιῶν τῆς 'Αστ/κῆς Δ/νσεως 'Αθηνῶν).

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Δ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1956 | ΤΕΥΧΟΣ 78ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1956)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.
—ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΙΒ' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ (ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ)—

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

110. Θέσις τοῦ ΙΒ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος καὶ σημασία τῆς διατηρήσεως αὐτοῦ ἀπὸ τὶς Ἐθνικὲς δυνάμεις.

111. Ἀπόπειρα ἀφοπλισμοῦ τῶν ἀστυνομικῶν πρὸς κατάληψιν τοῦ Τμήματος.

112. Ἐγκατάστασις Ἀγγλικῆς δυνάμεως εἰς τὸ Τμῆμα μέχρι τῆς ἐκδιώξεως τῶν κομμουνιστῶν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας.

***

110. Θέσις τοῦ ΙΒ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος καὶ σημασία τῆς διατηρήσεως αὐτοῦ ἀπὸ τὰς Ἐθνικὰς δυνάμεις.

Τὸ ΙΒ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα περιλαμβάνει ὁλόκληρη τὴν περιοχὴ τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου, ἀπὸ τοῦ Δέλτα μέχρι τοῦ Ἀεροδρομίου.

Ἡ θέσις τοῦ Τμήματος αὐτοῦ εἶχε μεγάλη σημασία ἀπὸ στρατιωτικῆς πλευρᾶς. Ἐφ' ὅσον εὑρίσκετο στὰ χέρια τῶν Ἐθνικῶν δυνάμεων, ἐξησφαλίζετο ἐλευθέρα ἡ ἐπικοινωνία τοῦ Πειραιῶς μὲ τὰς Ἀθήνας, μέσῳ τῆς λεωφόρου Συγγροῦ, γιὰ τὴ μεταφορὰ στρατευμάτων, ἐφοδίων καὶ πυρομαχικῶν.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς οἱ κομμουνισταὶ περιέλαβαν στὸ πρόγραμμά τους ὡς πρωτεύουσα ἐπιχείρηση τὴν κατάληψη τοῦ Τμήματος αὐτοῦ.

Ἀλλὰ καὶ τὸ Στρατηγεῖο τῶν Ἐθνικῶν δυνάμεων ἔσπευσε νὰ ἐξασφαλίση, μὲ Ἑλληνικὰ στρατιωτικὰ τμήματα καὶ μὲ Ἀγγλικὲς μονάδες, ἐλευθέρα τὴν κυκλοφορία μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, διὰ τῆς λεωφόρου Συγγροῦ καὶ κατὰ μῆκος τῆς παραλίας τοῦ Πειραιῶς τοῦ Νέου καὶ τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου.

Πάντως οἱ κομμουνισταὶ δὲν παρητήθησαν τοῦ σχεδίου των νὰ καταλάβουν τὸ Τμῆμα.

111. Ἀπόπειρα ἀφοπλισμοῦ τῶν ἀστυνομικῶν πρὸς κατάληψιν τοῦ Τμήματος.

Τὴ νύκτα, λοιπόν, τῆς Κυριακῆς, 3 πρὸς 4 Δεκεμβρίου τοῦ 1944 καὶ ἀκριβῶς κατὰ τὸ μεσονύκτιο (ὥρα 0,30'), δύναμις ἀπὸ 200 περίπου κομμουνιστὰς (ἐλασῖτες) μὲ βαρὺν ὁπλισμὸ πολυβόλων, ὅλμων, χειροβομβίδων, ναρκῶν, δυναμίτιδος καὶ πολλῶν ὅπλων, ἐνεφανίσθη πλησίον τοῦ οἰκήματος τοῦ ΙΒ' Τμήματος καὶ κατέλαβε τὰς παρόδους καὶ ἐπικαίρους θέσεις γιὰ τὴν ἐπίθεση.

Καθοδηγητὴς τῆς δυνάμεως αὐτῆς τῶν κομμουνιστῶν ἦτο ὁ ἀποστάτης ἀστυφύλαξ ΙΒ.72 Παναγιωτακόπουλος Χαράλ. Αὐτός, ἐπὶ κεφαλῆς μιᾶς ἐπιτροπῆς κομμουνιστῶν ἐζήτησε νὰ ἔλθη εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ τὸ Διοικητὴ τοῦ Τμήματος Ἀστυνόμον Α' κ. Κων/νον Κυριακόπουλον. Πράγματι τοῦ ἐπετράπη καὶ μπῆκε στὸ Τμῆμα. Πῆγε κατ' εὐθεῖαν στὸ γραφεῖο τοῦ κ. Διοικητοῦ καὶ ἠξίωσε τὴν παράδοση τῶν ὅπλων, καθ' ὅσον ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ ἤρχιζε ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Τμήματος.

Ὁ Διοικητὴς τοὺς ἐδήλωσε ὅτι δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ παράδοσις τῶν ὅπλων, σκοπίμως δὲ παρέτεινε τὴ συζήτηση μὲ τὴν ἐπιτροπή, ἐνῷ καταλλήλως εἰδοποίησε τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση περὶ τῆς πολιορκίας τοῦ Τμήματος καὶ τῆς ἀπειλουμένης ἐπιθέσεως, ἡ ὁποία θὰ κατέληγε στὴν κατάληψη τοῦ Τμήματος, δεδομένου ὅτι τὰ ὅπλα καὶ τὰ πυρομαχικὰ ἦσαν ἐλάχιστα.

112. Ἐγκατάστασις Ἀγγλικῆς δυνάμεως εἰς τὸ Τμῆμα, μέχρι τῆς ἐκδιώξεως τῶν κομμουνιστῶν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας.

Ἔτσι ἡ συζήτησις καὶ ἡ ἀπασχόλησις τῆς ἐπιτροπῆς τῶν κομμουνιστῶν παρετάθη μέχρι τῆς 3ης ὥρας, ὁπότε κατέφθασε Ἀγγλικὴ δύναμις.

Μόλις ἐνεφανίσθησαν οἱ Ἄγγλοι, οἱ ἐλασῖτες ἐτράπησαν εἰς φυγήν, συνελήφθησαν δὲ 12 ἀπὸ αὐτούς, στοὺς ὁποίους εὑρέθησαν καὶ κατεσχέθησαν δύο αὐτόματα ὅπλα, χειροβομβίδες καὶ πολεμικὰ ὅπλα. Οἱ κομμουνισταὶ αὐτοὶ ἐκρατήθησαν μέχρι τῆς 12ης ὥρας, ὁπότε ἀφέθησαν ἐλεύθεροι ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους.

Στὶς 6 μ.μ. (18ην ὥραν) μέλη τῆς Λαϊκῆς Ἐπιτροπῆς Παλ. Φαλήρου (κομμουνιστικῆς) μετέδωσαν στὸ Διοικητὴ τοῦ Τμήματος διαταγὴ τοῦ στρατηγείου τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. ὅτι, διὰ νὰ ἀποφευχθῇ ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Τμήματος, πρέπει νὰ παραδοθοῦν τὰ ὅπλα μέχρι τῆς 3ης πρωϊνῆς τῆς Τρίτης (5-12-1944). Τὸ τελεσίγραφον αὐτό, τὸ ὁποῖον ἐγνωστοποιήθη καὶ στὴν Ἀγγλικὴ δύναμη ποὺ εἶχεν ἐγκατασταθῇ στὸ Τμῆμα, ἀπερρίφθη ἀσυζητητί.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ δύναμις τοῦ Τμήματος ἐνισχύθη μὲ μεγαλύτερη δύναμη Ἄγγλων, οἱ ὁποῖοι ἔφερον καὶ βαρὺ ὁπλισμό, μὲ τὴν ἀπόφαση νὰ κρατηθῇ τὸ Τμῆμα ὁπωσδήποτε.

Οἱ κομμουνισταὶ ἀντελήφθησαν ὅτι ἦτο πλέον ἀδύνατος ἡ κατάληψις τοῦ Τμήματος ἀπὸ αὐτοὺς καὶ ὅτι ἐὰν ἐπεχείρουν νὰ ἐπιτεθοῦν θὰ ὑφίσταντο σοβαρὲς ἀπώλειες καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἐπετέθησαν καθολοκληρίαν.

Ἡ Ἀγγλικὴ δύναμις ἐγκατεστάθη μόνιμα στὸ Τμῆμα μέχρι τῆς 10 Ἰανουαρίου 1945, ὁπότε οἱ κομμουνισταὶ ἐξεδιώχθησαν ἀπὸ τὸ λεκανοπέδιο τῆς Ἀττικῆς.

Ἡ ζωὴ καὶ ἡ κίνησις στὸ Παλαιὸ Φάληρο, καθ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα, ὑπῆρξε ὁπωσδήποτε ὁμαλή, γιατί, περίπολοι ἀπὸ ἀστυνομικούς, ἐλάμβαναν κατάλληλα μέτρα. Ἔτσι, δὲν ἔλαβε χώραν κανένα ἀδίκημα εἰς βάρος ἰδιωτῶν ἢ ἀστυνομικῶν, τὸ Τμῆμα δὲ διετηρήθη ἀνέπαφο.

Ἀπὸ τὴ δύναμη τοῦ Τμήματος αὐτοῦ ἐσκοτώθη ὁ ἀστυφύλαξ ΙΒ.74 Νικολάου Βασίλειος, κατὰ τὴν 4-12-1944, στὸ ΙΑ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα (Καλλιθέας), ὅπου εὑρέθη τὴν νύκτα ἐκείνη καὶ ἔλαβε μέρος στὶς μάχες ποὺ ἔγιναν καὶ στὴν ἔξοδο τῶν ἀνδρῶν τοῦ Τμήματος αὐτοῦ.

(Στὸ ἑπόμενο, ἡ δρᾶσις ἑτέρων Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀστυν. Δ/νσεως Ἀθηνῶν).

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Δ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1956 | ΤΕΥΧΟΣ 79ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1956)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.

—ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΙΓ' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ—

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

113. Θέσις τοῦ ΙΓ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (συνοικιῶν Νέου Κόσμου—Δουργουτίου καὶ Κουκακίου).

114. Πολιορκία τοῦ Τμήματος καὶ παράδοσις αὐτοῦ.

* * *

113. Θέσις τοῦ ΙΓ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος.

Τὸ ΙΓ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα περιλαμβάνει τὴν περιφέρεια τῶν συνοικιῶν Νέου Κόσμου καὶ Κουκακίου καὶ τὸ συνοικισμὸ τοῦ Δουργουτίου, ὅπου κατοικοῦν πολλοὶ Ἀρμένιοι.

Τὸ οἴκημα τοῦ Τμήματος βρίσκεται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θαρύπου 28, διοικητὴς δὲ τοῦ Τμήματος, κατὰ τὸ Δεκέμβρη τοῦ 1944, ἦταν ὁ τότε Ἀστυνόμος Α' κ. Παναγιώτης Καρκανίδης.

Κατὰ τὴν Κυριακή, 3 Δεκεμβρίου τοῦ 1944, ὅλη ἡ δύναμις τοῦ Τμήματος, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ διοικητή του, διετέθη γιὰ τὴν ἀπαγόρευσι τοῦ παράνομου κομμουνιστικοῦ συλλαλητηρίου στὴν πλατεῖα Συντάγματος.

Ὕστερα ἀπὸ τὰ αἱματηρὰ γεγονότα καὶ τὴ διάλυση τοῦ συλλαλητηρίου, ἡ δύναμις ἐπέστρεψε κατὰ τὶς ἀπογευματινὲς ὧρες στὸ Τμῆμα καὶ παρέμεινε σὲ αὐστηρὴ ἐπιφυλακή, σύμφωνα μὲ τὴ διαταγὴ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως.

Οἱ κομμουνισταὶ ἀκολουθῶντας πιστὰ τὸ σχέδιό τους, κατὰ τὴ νύχτα αὐτή, τῆς 3 πρὸς 4 Δεκεμβρίου 1944, ἄρχισαν νὰ περικυκλώνουν τὸ Τμῆμα μὲ ἔνοπλους Ἐλασῖτες καὶ ὄργανα τῆς Ο.Π.Λ.Α., γιὰ νὰ τὸ καταλάβουν.

114. Πολιορκία τοῦ Τμήματος καὶ παράδοσις αὐτοῦ.

Ἡ πολιορκία τοῦ Τμήματος εἶχε πλήρως συντελεσθῆ κατὰ τὴ νύχτα καὶ ἔτσι τὶς πρωϊνὲς ὧρες τῆς Δευτέρας (4-12-1944) ἄρχισαν οἱ ἐνέργειες γιὰ τὴν κατάληψί του.

Στὶς 6 π.μ. μέλη τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. προωθήθησαν στὴν ὁδὸ Φραντζῆ, ἀκριβῶς ἀπέναντι ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα καὶ μὲ τὸν περίφημο τηλεβόα τους (τὸ χωνὶ) ἐκάλεσαν τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ παραδώσουν τὸν ὁπλισμό τους καὶ νὰ προσχωρήσουν στὴ στάσι, ἐπαναλαμβάνοντες τὰ ἑξῆς: «Ἀδέρφια ἀστυφύλακες πάρτε τὸν ὁπλισμό σας καὶ ἐλᾶτε μὲ τὸ λαό· μὴν ἀκοῦτε τοὺς ἀνωτέρους σας, παρατῆστε τους καὶ ἐλᾶτε μαζί μας».

Ὁ διοικητὴς τοῦ Τμήματος Ἀστυνόμος κ. Παναγ. Καρκανίδης ἔλαβε τότε ἀμέσως τὰ ἐπιβαλλόμενα μέτρα φρουρήσεως τοῦ οἰκήματος, τοποθετῶντας σὲ ἐπίκαιρα σημεῖα ἐνόπλους ἀστυφύλακες.

Παράλληλα ἀνέφερε τηλεφωνικῶς γιὰ τὴν πολιορκία τοῦ Τμήματος στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι καὶ στὴ Στρατιωτικὴ Διοίκηση Ἀθηνῶν.

Οἱ κομμουνισταὶ βλέποντας ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν ἀπαντοῦσαν στὶς προσκλήσεις τους καὶ ὅτι ἐλάμβαναν μέτρα ἀμύνης, ἐκύκλωσαν στενότερα τὸ Τμῆμα μὲ 200 περίπου ἐνόπλους, οἱ ὁποῖοι κυκλοφοροῦσαν ἐπιδεικτικὰ κρατῶντας ὁπλοπολυβόλα, χειροβομβίδες καὶ ντουφέκια παντὸς εἴδους.

Στὶς 10 π.μ. ὁ ταγματάρχης τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. μὲ τὸ ψευδώνυμο Μουστάκας Γεώργιος, ἐπλησίασε στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα μὲ δύναμι ἐνόπλων κομμουνιστῶν καὶ ζήτησε νὰ δῆ τὸ διοικητὴ τοῦ Τμήματος.

Δυστυχῶς τοῦ ἐπετράπη ἡ εἴσοδος, μαζὶ μὲ τοὺς ἐνόπλους, στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα. Αὐτὸς τότε σὲ ὕφος ἔντονο, ἀξίωσε τὴν ἄμεσο παράδοσι τοῦ ὁπλισμοῦ τοῦ Τμήματος καὶ τὴν προσχώρησι τῶν ἀστυνομικῶν στὸν Ε.Λ.Α.Σ.

Ὁ διοικητὴς προσπάθησε νὰ τὸν πείση νὰ μὴν ἐπιμείνη στὴν ἀξίωσή του τὴν ὥρα ἐκείνη, γιὰ νὰ κερδίση ἔτσι χρόνο καὶ συνεννοηθῆ μὲ τοὺς προϊσταμένους του.

Ὁ ταγματάρχης τῶν κομμουνιστῶν ἀποχωρῶντας τότε ἀπὸ τὸ Τμῆμα, ἀπείλησε τὸ Διοικητὴ λέγοντας του: «σᾶς ἀφίνω νὰ σκεφθῆτε καὶ θὰ ἔρθω σύντομα. Ἂν δὲν δώσετε τότε τὰ ὅπλα, ὄχι μόνο θὰ σᾶς χτυπήσω, ἀλλὰ θὰ φέρω καὶ τὸ λαὸ νὰ σᾶς τὰ πάρῃ».

Ὁ διοικητὴς κ. Καρκανίδης, ὅταν ἀπεχώρησαν οἱ ἔνοπλοι τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., ἀνέφερε ἀμέσως τὴν κατάστασι τηλεφωνικῶς στὴ Στρατιωτικὴ Διοίκησι καὶ στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι Ἀθηνῶν, ἀπὸ τὴν ὁποία μάλιστα ζήτησε τὴν ἀποστολὴ ἐνισχύσεως, γιὰ νὰ μπορέση τὸ Τμῆμα νὰ ἀντισταθῆ ἀποτελεσματικά. Ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι συνέστησε νὰ περιμένουν τὴν ἐνίσχυσι, ποὺ θὰ ἔφθανε στὶς 12.15′ ὥρα. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο οἱ κομμουνισταὶ ἐστένευαν τὴν πολιορκία καὶ ἔκοψαν τὰ τηλεφωνικὰ καλώδια, ὥστε ἡ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία μεταξὺ τοῦ Τμήματος καὶ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως διεκόπη. Ἡ κατάστασις διεγράφετο γιὰ τὸ Τμῆμα σοβαρωτάτη. Τότε ὁ διοικητὴς τοῦ Τμήματος, ἀπέστειλε στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι τὸν Ὑγειονομικὸ Ἀξ/κὸ κ. Κιούπη καὶ μερικοὺς ἐθνικόφρονες ἰδιῶτες, ποὺ ἔμεναν κοντὰ στὸ Τμῆμα καὶ ἀνέφεραν τὴν τραγικὴ κατάστασι στὴν ὁποία εὑρίσκετο τὸ Τμῆμα. Ἡ Διεύθυνσις Ἀθηνῶν παρήγγειλε μὲ τοὺς ἰδίους, ὅτι θὰ ἀπεστέλλετο σύντομα ἐνίσχυσις σὲ ἄνδρες.

Δυστυχῶς ἡ ὥρα περνοῦσε καὶ ἡ ἐνίσχυσις δὲν ἐνεφανίζετο. Τότε κατώρθωσε νὰ πάη ἀπὸ τὸ Τμῆμα στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι ὁ Ὑπαστυνόμος Β′ Στυλιανὸς Μεταλλινὸς καὶ ἀνέφερε ὅτι ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ οἱ κομμουνισταὶ θὰ ἐπετίθεντο

κατὰ τοῦ Τμήματος. Ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις τὸν ἔστειλε πάλι στὸ Τμῆμα, γιὰ νὰ ἀνακοινώση ὅτι ἐστάλη δύναμις πρὸς ἐνίσχυσιν, ποὺ σὲ λίγο θὰ ἔφθανε στὸ Τμῆμα. Ἡ δύναμις ὅμως αὐτὴ δὲν ἐνεφανίσθη καὶ τοῦτο ἐπέδρασε ψυχολογικῶς στοὺς ἐθνικόφρονας ὑπαλλήλους τοῦ ΙΓ' Τμήματος, οἱ ὁποῖοι σχημάτισαν τὴν ἐντύπωσι ὅτι εἶχαν ἐγκαταλειφθῆ.

Οἱ κομμουνισταὶ ἐν τῷ μεταξὺ παρεσκευάζοντο γιὰ ἐπίθεσι. Ἔτσι, ἐκτὸς τῆς πολιορκίας τοῦ Τμήματος, τοποθέτησαν στὴν ταράτσα τοῦ ἐργοστασίου «ΦΙΞ» πέντε βαρειὰ πολυβόλα, μὲ τὶς κάννες ἐστραμμένες πρὸς τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἀρκετοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Τμήματος, οἱ ὁποῖοι προσέκειντο πρὸς τοὺς κομμουνιστάς, ἀπεχώρησαν καὶ ἀπέμειναν 21 μόνον ἀστυνομικοί, ἤτοι οἱ 1) Διοικητής, Ἀστυνόμος Α' Παναγιώτης Καρκανίδης, 2) Ὑποδιοικητής, Ἀστυνόμος Β' Νικ. Μαρῖνος, 3) Ὑπαστυν. Α' Π. Χριστοφιλᾶκος, 4) Ὑπαστυνόμος Α' Θεοφ. Θεοφιλίδης, 5) Ὑπαστυνόμος Β' Στυλιανὸς Μεταλλινός, 6) Ὑπαστυνόμος Α' Ν. Βογιατζῆς, 7) Ὑπαστ. Β' Χαρ. Μελετιάδης, 8) Ὑπαστυν. Β' Γ. Σκαλτσῆς, 9) Ὑπαστυν. Β' Κ. Βοσκάκης, 10) Ὑπαστ. Β. Δημ. Σακελλαρόπουλος, 11) Ἀνθυπαστυνόμος Νικ. Σπῖγγος, 12) Ἀρχιφύλαξ ΙΓ. 1 Παν. Σπαθώνης, 13) Ἀρχιφ. ΙΓ. 4 Γεώργ. Καραντζᾶς, 14) Ἀρχιφ. ΙΓ. 5 Παπαϊωάννου Παναγ., 15) Ἀρχιφύλαξ Φάκας Ματθαῖος, 16) ἀστυφύλαξ ΙΓ. 26 Ἰωάν. Μπουρδᾶκος, 17) ἀστυφ. ΙΓ. 103 Χρῆστος Βαζέας, 18) ἀστυφ. ΙΓ. 52 Ν. Τσιλιμπάρης, 19) ἀστυφ. ΙΓ. 48 Δημ. Γιαννάκος, 20) ἀστυφ. ΙΓ. 52 Κ. Σταθόπουλος καὶ 21) ἀστυφ. ΙΓ. 27 Β. Ἐφεντάκης.

Ὁ διοικητὴς βλέποντας ὅτι ἀρκετοὶ ὑπάλληλοί του διέρρευσαν πρὸς τοὺς κομμουνιστάς, ὅτι ἐνίσχυσις δὲν ἀπεστέλλετο ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι, ὅτι τὸ οἴκημα ἦτο ἀκατάλληλο πρὸς ἄμυνα καὶ ὅτι οἱ κομμουνισταὶ ἦσαν κατὰ πολὺ ὑπέρτεροι σὲ ἀριθμὸ καὶ σὲ ἐξοπλισμό, συνεκάλεσε σὲ σύσκεψι ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους, ποὺ εἶχαν ἀπομείνει στὸ Τμῆμα, γιὰ νὰ ἀποφασίσουν τί θὰ κάνουν.

† ΝΙΚΟΛ. ΜΑΡΙΝΟΣ
Ἀστυνόμος Β'
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν ἀνάνδρως τὴν 5ην Δεκεμβρίου 1944.

Κατὰ τὴν ὥρα ποὺ συνεσκέπτοντο οἱ ἀστυνομικοὶ περὶ τοῦ πρακτέου, ἤτοι στὶς 13.50' ἀκριβῶς, μπῆκε στὸ Τμῆμα μὲ μεγάλη δύναμι ὁ ἀνωτέρω ταγματάρχης τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ἀξίωσε τὴν ἄμεσο παράδοσι τοῦ ὁπλισμοῦ, ἀπειλῶντας ὅτι θὰ χτυπήση ἀμέσως. Ἔτσι οἱ ἀστυνομικοί, αἰχμάλωτοι κατ' οὐσίαν, παρέδωσαν τὸν ὁπλισμό, οἱ δὲ κομμουνισταὶ μπῆκαν στοὺς θαλάμους καὶ προέβησαν σὲ λεηλασία τῶν δημοσίων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν εἰδῶν τῶν ὑπαλλήλων. Ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁπλοφόρων κομμουνιστῶν, ποὺ ἐλεηλάτησαν τὸ Τμῆμα, ἦταν ὁ πολιτικὸς καθοδηγητής τους Πᾶνος Καρανικόλας.

Ἀκολούθως οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ εἶχαν πλέον ἀφοπλισθῆ, ὡδηγήθησαν στὸν κάτω ὄροφο, ὅπου τὸ γραφεῖο τοῦ Ἀξιωματικοῦ ὑπηρεσίας καὶ παρέμειναν φρουρούμενοι μέχρι τῆς 19ης ὥρας. Κατόπιν ὡδηγήθησαν στὴν Ἀρμενοκαθολικὴ Ἐκκλησία, ὅπου ἦτο ὁ 3ος Λόχος τῶν Ἀρμενίων. Ἐκεῖ ἐκρατήθησαν ὅλοι μέχρι τῆς 18ης ὥρας τῆς ἐπομένης (5-12-1944).

Ἐν τῷ μεταξύ, στὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα εἶχεν ἐγκατασταθῆ ὁ ἀνωτέρω πολιτικὸς καθοδηγητής, μὲ δύναμι κομμουνιστῶν τῆς Ο.Π.Λ.Α. (πολιτοφυλακῆς).

Στὶς 5-12-1944 καὶ ὥραν 5ην πρωϊνήν, ὡδηγήθη στὸ Τμῆμα ὁ Διοικητής, στὸν ὁποῖον ὁ πολιτικὸς καθοδηγητὴς τῶν κομμουνιστῶν ἐδήλωσεν, ὅτι τόσον αὐτὸς ὅσον καὶ οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι θὰ ἀφίνοντο ἐλεύθεροι, ἀξίωσε ὅμως, ὅπως τὴν ἑπομένη (6-12-1944) παρουσιασθοῦν στὸ Τμῆμα ὅλοι γιὰ νὰ ἀναλάβουν ὑπηρεσία. Εἰδικῶς μάλιστα ἀπείλησε ὅτι, ἂν ἀπομακρυνθῇ ὁ διοικητὴς ἀπὸ τὸ Τμῆμα, θὰ ἐκτελέση τὴν οἰκογένειά του καὶ θὰ πυρπολήση τὸ σπίτι του. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ θέλησαν οἱ κομμουνισταὶ νὰ θέσουν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς πολιτοφυλακῆς των τοὺς ἐθνικόφρονας ἀστυνομικούς, γιὰ νὰ ἰσχυρίζωνται ὅτι ὅλοι προσεχώρησαν σ' αὐτούς.

Ἔτσι στὶς 18.30' τῆς 5-12-1944, ἀφέθησαν ἐλεύθεροι ὅλοι οἱ ἀστυνομικοί, πλὴν τῶν α) 'Αστυνόμου Β' Μαρίνου Νικολάου, 'Υποδιοικητοῦ τοῦ Τμήματος, β) 'Υπαστυνόμου Β' Μελετιάδου Χαρ. καὶ γ) 'Αρχιφύλακος ΙΓ. 1 Σπαθώνη Παναγιώτου, ποὺ ὅπως εἶπαν τοὺς ἐκράτησαν γιὰ ἀνάκρισι, ἔδωσαν δὲ τὸ λόγο τῆς τιμῆς τους στὸ διοικητὴ ὅτι δὲν θὰ πάθαιναν τίποτε.

† ΧΑΡ. ΜΕΛΕΤΙΑΔΗΣ
'Υπαστυνόμος Β'
'Εδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν ἀνάνδρως τὴν 5ην Δεκεμβρίου 1944.

Ἔτσι οἱ ὑπάλληλοι παρουσιάζοντο στὸ Τμῆμα, ἀλλὰ σιγὰ—σιγὰ ἄρχισαν νὰ διαρρέουν ἕνας—ἕνας πρὸς τὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνσι, σὲ κάθε εὐκαιρία ποὺ παρουσιάζετο στὸν καθένα.

'Ο διοικητὴς Καρκανίδης παρηκολουθεῖτο στενὰ νύχτα—μέρα καὶ ἔτσι κατώρθωσε μόλις στὶς 25-12-1944 νὰ διαφύγη καὶ νὰ παρουσιασθῇ στὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνσι.

'Ο 'Αστυνόμος Νικόλαος Μαρῖνος καὶ ὁ 'Υπαστυνόμος Χαρ. Μελετιάδης, τὴν 20η ὥρα τῆς 5-12-1944, ἐξετελέσθησαν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς στὸ Κατσιπόδι, ὅπου εὑρέθησαν ἀργότερα τὰ πτώματά τους.

'Ο ἀρχιφύλαξ Σπαθώνης κατώρθωσε νὰ δραπετεύση καὶ νὰ παρουσιασθῇ στὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνσι.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι ὡρισμένοι ἐθνικόφρονες ἀστυνομικοὶ τοῦ Τμήματος αὐτοῦ, βλέποντας ὅτι ἡ κατάστασις διεγράφετο πρὸς παράδοσι τοῦ Τμήματος, διέφυγαν ἐγκαίρως καὶ παρουσιάσθησαν στὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνσι.

Οἱ ἀστυνομικοὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ: 1) 'Αστυνόμος Β' Γεώργιος Πολυχρονόπουλος, 2) 'Υπαστυνόμος Β' 'Ιωάννης Δάβης, 3) 'Υπαστυνόμος Β' Βασ. Φράγκος, 4) 'Ανθυπαστυνόμος Παν. 'Ασημάκης, 5) ἀρχιφύλαξ ΙΓ. 7 'Αντών. Μιχαλολιάκος, 6) ἀρχιφύλαξ ΙΓ. 10 Κωνστ. Βοῦκος, 7) ἀστυφύλαξ ΙΓ 30, Λ. Πολυμενάκος, 8) ἀστυφύλαξ ΙΓ 20 Γ. Πρέκος, 9) ἀστυφύλαξ ΙΓ. 33 Κ. Σιώρης, 10) ἀστυφύλαξ ΙΓ 23 'Εμμ. Στανίτσας καὶ 11) ἀστυφύλαξ ΙΓ 21 Κ. Μαρκόπουλος.

'Εν προκειμένῳ δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ Τμῆμα τοῦτο, καίτοι ἀρκετοὶ ὑπάλληλοι διέρρευσαν, μποροῦσε ν' ἀντισταθῇ ἀποτελεσματικῶς. Μποροῦσε ἐπίσης μὲ πλήρη τὸν ὁπλισμό του, δι' ἐξόδου ἐν ἀνάγκῃ, νὰ φθάση στὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνσι καὶ νὰ χρησιμοποιηθῇ σὲ ἄλλον τομέα. Δυστυχῶς ἡ διοίκησις τοῦ Τμήματος δὲν ἔδειξε πρωτοβουλία καὶ γενναιότητα, ὁπότε ἴσως ν' ἀπεφεύγετο ἡ ἐκτέλεσις τοῦ 'Υποδιοικητοῦ, ἀστυνόμου Νικολ. Μαρίνου καὶ τοῦ ὑπαστυνόμου Χαρ. Μελετιάδου καὶ νὰ διεσώζετο ὁ ὁπλισμός, ποὺ ἦταν τόσο ἀναγκαῖος καὶ ἀπαραίτητος στὴν 'Αστυνομία τὴν ἐποχὴ ἐκείνη.

(Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Δ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1956 | ΤΕΥΧΟΣ 80ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1956)

Ὑπὸ κ. Ν. **ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.
—ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΙΔ' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ (ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ)—

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

115. Θέσις καὶ περιοχὴ τοῦ ΙΔ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Ἀμπελοκήπων).
116. Διάθεσις τῆς δυνάμεως τοῦ ΙΔ' Τμήματος κατὰ τὸ αἱματηρὸ κομμουνιστικὸ συλλαλητήριο τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944, στὴν περιοχὴ τῆς πλατείας Συντάγματος.
117. Εἴσοδος τῶν κομμουνιστῶν στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα τοῦ ΙΔ' Τμήματος καὶ ἀφαίρεσις μέρους τοῦ ὁπλισμοῦ.
118. Ἀποχώρησις τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως ἀπὸ τὸ ΙΔ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα, κατόπιν διαταγῆς τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως.
119. Δρᾶσις τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ΙΔ' Τμήματος στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση καὶ ἀνασυγκρότησις τοῦ Τμήματος.

***

115. Θέσις καὶ περιοχὴ τοῦ ΙΔ' Ἀστυν. Τμήματος (Ἀμπελοκήπων).

Εἰς τὸ ΙΔ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα, ὑπάγεται ἡ περιοχὴ τῶν Ἀμπελοκήπων, ἀπὸ τοῦ Νοσοκομείου «Εὐαγγελισμὸς» μέχρι τῶν φυλακῶν Ἀβέρωφ καὶ μέχρι τῆς συνοικίας «Γουδί», ὅπου μάλιστα ὑπῆρχε τότε καὶ ὁμώνυμος Σταθμὸς προαχθεὶς ἀργότερα σὲ Τμῆμα.

Τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα εὑρίσκετο τότε στὴν ὁδὸ Πανόρμου 8 (πάροδος τοῦ τέρματος τῆς Λεωφόρου Ἀλεξάνδρας, πλησίον στοῦ Θῶν).

Ἡ περιοχὴ αὐτὴ εἶχε μεγάλη σημασία ἀπὸ ἀπόψεως ἀσφαλείας τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων ποὺ ἐγκατεστάθησαν στοὺς στρατῶνες Γουδί, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀποχώρηση τῶν Γερμανῶν. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς, οἱ κομμουνισταὶ ἐπεδίωξαν νὰ κυριαρχήσουν στὴν περιοχὴ αὐτὴ καταλαμβάνοντας τὸ ΙΔ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα καὶ ἐξουδετερώνοντας ἔτσι μιὰ ἑστία ἀντιστάσεως, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ τηρήσῃ ἐλεύθερη τὴν κυκλοφορία στὴ λεωφόρο Β. Σοφίας καὶ Κηφισσίας.

116. Διάθεσις τῆς δυνάμεως τοῦ ΙΔ' Τμήματος κατὰ τὸ αἱματηρὸ συλλαλητήριο τῆς 3ης Δ/βρίου 1944, στὴν περιοχὴ τῆς πλατείας Συντάγματος.

Τὴν Κυριακὴ 3 Δεκεβρίου 1944, ὅλη σχεδὸν ἡ δύναμις τοῦ ΙΔ' Ἀστυνο-

μικοῦ Τμήματος, πλὴν τῶν ἀπαραιτήτων ἀστυνομικῶν γιὰ τὴ φρούρηση τοῦ οἰκήματος, κατόπιν διαταγῆς τῆς Ἀστυν. Δ/νσεως, ἐπῆγαν στὴν Γ' Ἀστυνομικὴ Ὑποδιεύθυνση (Κολωνακίου), γιὰ νὰ διατεθοῦν σὲ ἐπίκαιρα σημεῖα πρὸς παρεμπόδισιν καθόδου κομμουνιστῶν διαδηλωτῶν στὴν πλατεῖα Συντάγματος.

Ἔτσι ἀπὸ τῆς 6.30' π.μ. ὥρας, τῆς 3-12-1944, εὑρίσκετο στὴν Γ' Ὑποδιεύθυνση μία δύναμις τοῦ ΙΔ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, ὑπὸ τὸν Ἀστυνόμο Β' κ. Ἐπαμ. Παπακωνσταντίνου καὶ τοὺς Ὑπαστυν. Α' κ. Εὐάγγ. Διαβάτην, Ἀνθυπαστυνόμον κ. Γεώργιον Κοντογιάννην, ἀρχιφύλακας ΙΔ. 16 Καλτσᾶν Παν., ΙΔ. 15 Ἀθανασόπουλον Ἀθανάσιον καὶ ἀστυφύλακας ΙΔ. 45 Γιαννόπουλον Ἀντ., ΙΔ. 43 Λαϊνᾶν Ἀλέξ. ΙΔ. 36 Παπαδόπουλον Νικόλ., ΙΔ. 73 Νιφόρον Θεόδ., ΙΔ. 35 Ἀλεξανδρῆν Ἀνδρ., ΙΔ. 52 Μακρῆν Χαρ., ΙΔ. 30 Ἀναγνώστου Παῦλον, ΙΔ. 72 Ἀποστολόπουλον Σωτ. ΙΔ. 68 Βαρεστέαν Γεώργ., ΙΔ. 50 Σοφὸν Σωτήρ., ΙΔ. 25 Σταθόπουλον Δημ., ΙΔ. 51 Χατζημαθιὸν Σταμ., ΙΔ. 66 Στραβόλαιμον Παναγ. καὶ ΙΔ. 62 Παπαγιάννην Ἀναστ.

Ἡ δύναμις αὐτὴ διετέθη ἀρχικῶς στὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ τῶν Βασιλικῶν Ἀνακτόρων καὶ ἀκολούθως, περὶ τὴν 11ην ὥραν, στὴν κατοικία τοῦ τότε Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Γ. Παπανδρέου, παρὰ τὴν πλατεῖα Ρηγίλλης.

Ἡ δύναμις αὐτὴ ἀντιμετώπισε, στὴ γωνία τῆς Λεωφόρου Β. Σοφίας καὶ Ἡρώδου Ἀττικοῦ, δύο μεγάλες διαδηλώσεις κομμουνιστῶν, ποὺ ἡ μία κατέβαινε ἀπὸ τὴν πλατεῖα Κολωνακίου καὶ ἡ ἄλλη ἀνέβαινε τὴν Ἡρώδου Ἀττικοῦ, ἀπὸ τὴν πλατεῖα Σταδίου. Οἱ κομμουνισταὶ αὐτοί, ποὺ προήρχοντο ἀπὸ τὶς συνοικίες Ἀμπελοκήπων, Ζωγράφου, Καισαριανῆς καὶ Παγκρατίου, ἦσαν ἀπειλητικοὶ καὶ ἐνῶ ἀντελήφθησαν τὴν ἀστυνομικὴ ζώνη προχωροῦσαν γιὰ νὰ τὴ διασπάσουν.

Ὅταν ἐμποδίσθησαν ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικούς, ἐρρίφθησαν πυροβολισμοὶ ἀπὸ τοὺς διαδηλωτάς. Τότε καὶ οἱ ἀστυνόμικοὶ ἐπυροβόλησαν πρὸς ἐκφοβισμὸν στὸν ἀέρα, ὁπότε οἱ διαδηλωταὶ διεσπάσθησαν καὶ ἔφυγαν πρὸς τὴν ὁδὸ Μουρούζη καὶ τὴν ὁδὸ Κουμπάρη. Οἱ ἀστυνομικοὶ τότε ἄρχισαν ὑποχωροῦντες, γιατὶ ὁ ὄγκος τῶν διαδηλωτῶν ἦταν τεράστιος.

Ὅταν οἱ ἀστυνομικοὶ αὐτοὶ εὑρίσκοντο στὸ ὕψος τῆς ὁδοῦ Κουμπάρη, εἶχε ἀρχίσει ἡ σύρραξις στὴν περιοχὴ τῆς πλατείας Συντάγματος καὶ ἀκούγονταν πυκνοὶ πυροβολισμοὶ ἀπὸ τὴν πλατεῖα τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων, ἀπὸ τὸ Σύνταγμα καὶ ἀπὸ τὸ κτίριο τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως.

Οἱ διαδηλωταὶ αὐτοὶ προωθούμενοι ἀνάγκασαν τὴν ἀστυνομικὴ δύναμη νὰ ὀχυρωθῇ στὸν περίβολο τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως. Τότε ἄλλοι μὲν διαδηλωταὶ πῆγαν πρὸς τὴν πλατεῖα τοῦ Συντάγματος καὶ ἄλλοι ἔφυγαν πρὸς τὴν ὁδὸ Σέκερη. Ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις ἀνασυνετάχθη ἀμέσως καὶ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ διοικητὴ τοῦ Γ' Τμήματος Ἀστυνόμον Α' κ. Μιχαὴλ Γλύκαν, ἔσπευσε καὶ ἔλαβε θέσιν ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ κ. Γ. Παπανδρέου, πρὸς πρόληψιν ἐπιθέσεως.

Στὶς 13.30' μιὰ ὀγκωδεστάτη διαδήλωσις κομμουνιστῶν ἀνέβαινε τὴν Λεωφόρο Β. Σοφίας καὶ πέρασε μπροστὰ ἀπὸ τὴν κατοικία τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Ἐκεῖ οἱ διαδηλωταὶ ἄρχισαν νὰ ἀπειλοῦν καὶ νὰ ὑβρίζουν τοὺς ἀστυνομικούς, τοὺς ὁποίους θεωροῦσαν ὑπαιτίους τῆς συμπλοκῆς, ἀλλὰ τὰνκς ἀγγλικὰ τὰ ὁποῖα ἀκολουθοῦσαν τὴ διαδήλωση, τοὺς ἀνάγκασαν νὰ διαλυθοῦν.

Στὶς 15.30' ἡ δύναμις ὑπὸ τὸν Ἀστυνόμον κ. Ἐπαμ. Παπακωνσταντίνου ἀνεκλήθη στὴν Γ' Ὑποδιεύθυνση καὶ διετάχθη νὰ παραμείνῃ ἐκεῖ. Ἡ ὑπόλοιπος δύναμις ἐπέστρεψε στὸ ΙΔ' Τμῆμα, ὅπου ἐτέθη ὑπὸ τὶς διαταγὲς τοῦ διοικητοῦ της Ἀστυνόμου Α' Βασιλείου Λαγοῦ.

117. Εἴσοδος τῶν κομμουνιστῶν στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα τοῦ ΙΔ' Τμήματος καὶ ἀφαίρεσις μέρους τοῦ ὁπλισμοῦ.

Ὅταν γύρισαν οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ ΙΔ' Τμήματος στοὺς Ἀμπελοκήπους, διεδόθη σκόπιμα ἀπὸ τὴν Ο.Π.Λ.Α. τῆς περιφερείας, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς αὐτοὺς πυροβόλησαν κατὰ τοῦ «Λαοῦ» ποὺ συγκεντρώθηκε στὴν πλατεῖα

τοῦ Συντάγματος. Συγκεκριμένως οἱ διαδόσεις ἐστρέφοντο κατὰ τοῦ Ὑπαστυν. Α' κ. Εὐαγγέλου Διαβάτη, κατὰ τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γ. Κοντογιάννη, κατὰ τοῦ ἀρχιφύλακος ΙΔ. 15 Ἀθαν. Ἀθανασοπούλου καὶ κατὰ τοῦ ἀστυφύλακος ΙΔ. 25 Δημ. Σταθοπούλου, οἱ ὁποῖοι μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἀστυνόμον Β' κ. Ἐπαμ. Παπακωνσταντίνου καὶ μὲ πολλοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους τοῦ Τμήματος εἶχαν διατεθῆ γιὰ τὴν ἀπαγόρευση τοῦ συλλαλητηρίου.

Διεδόθη ἐπίσης ὅτι οἱ δυνάμεις τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. τῆς περιφερείας Ἀμπελοκήπων, εἶχαν πρόθεση νὰ συλλάβουν τοὺς παραπάνω ἀστυνομικούς, ὅταν θὰ ἐπέστρεφαν στὸ Τμῆμα. Τὶς διαδόσεις αὐτὲς ἀνέφερε τηλεφωνικῶς στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση ὁ τότε διοικητὴς τοῦ Τμήματος Ἀστυνόμος Α' Βασίλ. Λαγὸς καὶ γι' αὐτὸ ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις διέταξε ὅπως οἱ ὑπάλληλοι αὐτοὶ ὑπὸ τὸν Ἀστυνόμον Β' κ. Ἐπαμ. Παπακωνσταντίνου, παραμείνουν στὴν Γ' Ὑποδιεύθυνση (Γ' Ἀστυν. Τμῆμα). Τὴν ἑπομένη ἡμέρα, ἤτοι τὴ Δευτέρα (4-12-1944) τὰ πνεύματα τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς ἦσαν πολὺ ἐξημμένα. Ἀπὸ τὸ πρωΐ παρετηρήθησαν ἀσυνήθεις κινήσεις ἐνόπλων ὁμάδων τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. στὴ Λεωφόρο Ἀλεξάνδρας καὶ γύρω ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα. Ἐπίσης πολλοὶ ἔνοπλοι, μὲ στρατιωτικὲς στολές, περιπολοῦσαν στὴ Λεωφόρο Ἀλεξάνδρας, μακρυὰ ἀπὸ τοὺς καταυλισμούς των, παρὰ τὴ σχετικὴ διαταγὴ τοῦ Ἄγγλου Στρατηγοῦ Σκόμπυ. Ἐπίσης ὕποπτοι κινήσεις ἐνόπλων ὁμάδων παρετηρήθησαν καὶ στὸ Νοσοκομεῖο κρυοπαγημάτων, ποὺ εὑρίσκετο πλησίον τοῦ Ἀστυνομικοῦ Καταστήματος. Μ' ἕνα λόγο ἦταν ὁλοφάνερο πὼς οἱ κομμουνισταὶ ἐπιτηροῦσαν τὶς κινήσεις τοῦ Τμήματος, ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές.

Ἀπὸ τὴ 14 ὥρα τῆς 4-12-1944, ὁ Ε.Λ.Α.Σ. τῆς συνοικίας αὐτῆς, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς φρουρές του ποὺ εἶχε: α) στὴν ὁδὸ Ἔσλιν 12, ὅπου εἶχε στρατωνισθῆ δύναμη λόχου στὸ ἐκεῖ Σχολεῖο, β) στὴν ὁδὸ Ἀναστασίου Τσόχα, ὅπου ἦτο ἡ ἕδρα τοῦ Τάγματός του καὶ γ) στὴ Λεωφόρο Κηφισσίας, κατεσκεύασε πρόχειρα πολυβολεῖα σ' ὅλες τὶς παρόδους, ποὺ περιλαμβάνονται μεταξὺ τοῦ τέρματος «Θῶν» καὶ τῆς διασταυρώσεως Λεωφόρου Ἀλεξάνδρας καὶ Πανόρμου. Ἔτσι πρόχειρα πολυβολεῖα ἐστήθησαν στὴν ὁδὸ Πουλίου παρὰ τὸ ἐργοστάσιο Πίτσιου, ἀπέναντι ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα, ἄλλο στὸν κινηματογράφο «Νιρβάνα» καὶ ἄλλο στὴν ὁδὸ Ἔσλιν, ἔξω ἀπὸ τὸ Σχολεῖο. Ἐπίσης ἔνοπλοι ἐγκατεστάθησαν στὶς ταράτσες τῶν πολυκατοικιῶν, γύρω ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα, προσπαθῶντας ὅσο τὸ δυνατὸ νὰ μὴ φαίνωνται ἀπὸ τὴ Λεωφόρο Ἀλεξάνδρας. Ἔτσι οὐσιαστικὰ τὸ Τμῆμα εἶχε τελείως περικυκλωθῆ.

Οἱ κομμουνισταὶ ἐπηρεασμένοι ἀπὸ τὰ γεγονότα τῆς Κυριακῆς (ἤτοι τοῦ συλλαλητηρίου) καὶ ἀπὸ ἕνα ἐπεισόδιο ποὺ ἐδημιουργήθη τὶς ἀπογευματινὲς ὧρες μεταξὺ τοῦ Ὑπαστυν. Β' κ. Ἀντωνίου Πλεύρη καὶ ὁμάδος ἐλασιτῶν, ἐξ ἀφορμῆς μιᾶς τοιχοκολληθείσης διαταγῆς τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Ἀττικῆς, περὶ περιορισμοῦ τῆς κυκλοφορίας τοῦ κοινοῦ, ἦσαν διαρκῶς προκλητικοὶ καὶ προσπαθοῦσαν νὰ δημιουργήσουν ζητήματα ἐκ τοῦ μηδενός.

Στὶς 15.30' τῆς ἰδίας ἡμέρας (4-12-1944), ἕνας λοχαγὸς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. τοῦ Β' Τάγματος πῆγε στὸ Τμῆμα καὶ μπῆκε στὸ γραφεῖο τοῦ διοικητοῦ Ἀστυνόμου Α' Βασιλείου Λαγοῦ, ὅπου παρέμεινε 20' τῆς ὥρας περίπου. Μόλις ἔφυγε ὁ ἐλασίτης λοχαγός, ὁ τότε διοικητὴς τοῦ Τμήματος διέταξε, στὶς 16 ἡ ὥρα, ἔκτακτο γενικὴ συγκέντρωση τῶν βαθμοφόρων τοῦ Τμήματος καὶ τοῦ ΙΔ' Παραρτήματος Ἀσφαλείας. Ἡ συγκέντρωσις ἔγινε ἀμέσως, παρέστησαν δὲ σ' αὐτὴ οἱ κάτωθι Ἀξιωματικοί: ὁ Ὑποδιοικητὴς Ἀστυν. Β' κ. Στέφ. Παπαδάκης, ὁ προϊστάμενος τοῦ ΙΔ' Παραρτήματος Ἀστυν. Β' κ. Θεοφ. Κάουλας, οἱ Ὑπαστυνόμοι κ.κ. Β. Σακελλαρίου, Παν. Πολίτης, Κων/νος Παπαϊωάννου, Ἀντ. Πλεύρης, Σπυρ. Κατσίμπας, Γ. Σέττας, ὁ Ἀνθυπαστυνόμος Ν. Καλογερόπουλος καὶ ἄλλοι βαθμοφόροι.

Κατὰ τὴ συγκέντρωση, ὁ διοικητὴς τοῦ Τμήματος Ἀστυνόμος Α' Βασίλειος Λαγὸς μὲ μεγάλη ταραχὴ καὶ συγκεκινημένος πολύ, εἶπε τὰ ἑξῆς: «πρὸ ὀλίγου ἦλθε

» ἐδῶ ἕνας λοχαγὸς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ εἶπε ὅτι τὸ Τμῆμα πρέπει μὲ τὸν ὁπλισμό του » νὰ πάρῃ μέρος στὴν ἐπανάσταση μὲ αὐτοὺς καὶ μὲ τὸ Λαό, ἢ ἂν δὲν μπορῇ γιὰ » ὁποιοδήποτε λόγο, πρέπει οἱ ἀστυνομικοὶ νὰ παραδώσουν τὸν ὁπλισμό τους. Σὲ » μισὴ ὥρα θὰ περάσῃ γιὰ νὰ τοῦ δώσω ἀπάντηση—Σεῖς τί γνώμη ἔχετε;». Καὶ γιὰ μὲν τὴν προσχώρηση τῶν ἀστυνομικῶν στοὺς κομμουνιστὰς οὔτε κἂν διεξήχθη συζήτησις, γιατὶ ἀπ' ἀρχῆς ἡ πρότασις ἐθεωρήθη ἀπορριφθεῖσα. Ὡς πρὸς τὴν παράδοση ὅμως τοῦ ὁπλισμοῦ, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἐλέχθησαν τὰ ἑξῆς: «Ὅτι τὸ ζήτημα » τῆς παραδόσεως ἢ μὴ τοῦ ὁπλισμοῦ δὲν εἶναι ζήτημα οὔτε διοικητοῦ, οὔτε τοῦ » Τμήματος στὸ σύνολό του. Ὅτι πρέπει ἐπομένως νὰ ζητηθοῦν ὁδηγίες ἀπὸ μέρους » τῶν προϊσταμένων Ἀρχῶν, δηλ. τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως καὶ τῆς Γ' Υ- » ποδιευθύνσεως καὶ ὅ,τι διαταχθῇ ἐκεῖνο καὶ θὰ ἐκτελεσθῇ». Ὁ διοικητὴς τότε ἠρώτησε «καί, στὴν περίπτωσι κατὰ τὴν ὁποίαν δοθῇ διαταγὴ νὰ ἀμυνθοῦμε, μπο- » ροῦμε νὰ ἀντιμετωπίσουμε τοὺς ἐλασῖτες;». Ἡ ἀπάντησις ὅλων ἦτο ὅτι πρέπει νὰ ἀμυνθοῦν καὶ νὰ ζητήσουν συγχρόνως ἐνίσχυση, μὲ ταυτόχρονο ἄμεσο περιορισμὸ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Τμήματος, ποὺ ἦσαν ἐκδηλωμένοι ἢ ἀμφιβόλων φρονημάτων ὑπὲρ τῶν κομμουνιστῶν. Κατὰ τὸ χρόνο αὐτὸ ποὺ ἐγίνετο ἡ συγκέντρωσις τῶν βαθμοφόρων, μεγάλη δύναμις ἐλασιτῶν περικύκλωσε τὸ Τμῆμα. Τότε ἀρκετοὶ βαθμοφόροι τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., μὲ προτεταμένα τὰ ὅπλα, μπῆκαν στὸ Τμῆμα καὶ ἀξιώσανε ἀπὸ τὸ Διοικητὴ τὴν ἄμεσο παράδοση τοῦ ὁπλισμοῦ. Ὁ διοικητὴς τότε γιὰ νὰ κερδίσῃ χρόνο παρέδωσε λίγα ὅπλα, λέγοντας ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ ὁπλισμὸς τοῦ Τμήματος. Πράγματι ὅμως στὴν ἀποθήκη ὑπῆρχαν ἀρκετὰ ὅπλα, φυσίγγια καὶ χειροβομβίδες. Ἐπίσης τέσσαρα ὅπλα κατώρθωσε νὰ τὰ κρύψῃ ὁ Ὑπαστυνόμος Β' κ. Γ. Τσιοῦγκος στὸ πίσω μέρος ἐπίπλου, ποὺ εὑρίσκετο στὸ γραφεῖο τοῦ Ἀξιωματικοῦ Ὑπηρεσίας. Ἀφοῦ πῆραν τὰ ὅπλα οἱ ἐλασῖτες ἀπεχώρησαν, χωρὶς νὰ προβοῦν σὲ συλλήψεις ὑπαλλήλων. Ὁ διοικητής, ὅταν ἔφυγαν οἱ ἐλασῖτες, πῆγε κατὰ τὶς βραδυνὲς ὧρες μαζὶ μὲ τὸν ὑποδιοικητή του καὶ τὸν διαχειριστὴ τοῦ Τμήματος καὶ παρουσιάσθη σὲ μιὰ Ἀγγλικὴ Ὑπηρεσία, ποὺ εἶχε ἐγκατασταθῇ παραπλεύρως στὸ Τμῆμα καὶ παρεκάλεσε νὰ τοῦ διαθέσουν μεταφορικὸ μέσο γιὰ τὴ μεταφορὰ τοῦ ὑπολοίπου ὁπλισμοῦ στὴν Ἀστυν. Διεύθυνση ἢ τουλάχιστον νὰ παραδώσῃ τὰ ὅπλα αὐτὰ στὴν Ἀγγλικὴ Ὑπηρεσία. Ἡ Ὑπηρεσία ὅμως αὐτὴ δὲν ἐδέχθη, γιατὶ δὲν εἶχε σχετικὴ ἐντολή.

Κατὰ τὴ νύχτα τῆς 4 πρὸς 5-12-1944 καὶ περὶ ὥραν 23.45' περίπου, ἐστάθμευσεν ἀπότομα μπροστὰ στὴν εἴσοδο τοῦ Ἀστυν. Καταστήματος αὐτοκίνητο 5 θέσεων, μὲ τὰ σήματα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ (κοῦρσα). Ἀμέσως κατέβηκαν ἀπὸ αὐτὸ 7 ἔνοπλοι κομμουνισταί, μὲ τὸ γνωστὸ λοχαγὸ ἐπὶ κεφαλῆς. Οἱ ἐλασῖτες πῆραν θέση μάχης πρὸ τῆς εἰσόδου, ὁ δὲ λοχαγὸς πῆγε στὸ γραφεῖο τοῦ Ἀξιωματικοῦ Ὑπηρεσίας καὶ ζήτησε νὰ ἰδῇ ἀμέσως τὸ διοικητὴ τοῦ Τμήματος. Ὁ διοικητὴς ἀπεσύρθη τότε μαζί του στὸ γραφεῖο, ὅπου πῆγε καὶ ὁ ὑποδιοικητὴς Ἀστυν. Β' Στέφ. Παπαδάκης καὶ ὁ ἀρχιφ. ΙΔ. 5 Εὐάγγ. Λαγουδάκης, διαχειριστὴς τοῦ ὑλικοῦ τοῦ Τμήματος. Ὁ λοχαγός, ποὺ ἀσφαλῶς ἐπληροφορήθη ἀπὸ ἀστυνομικοὺς προσκειμένους πρὸς τοὺς κομμουνιστὰς ὅτι στὸ Τμῆμα ὑπῆρχε κι' ἄλλος ὁπλισμός, ἠξίωσε ἀπὸ τὸ διοικητὴ νὰ παραδοθῇ καὶ αὐτός. Πράγματι ὁ διοικητὴς ἠναγκάσθη νὰ παραδώσῃ καὶ τὰ ἄλλα ὅπλα ποὺ ὑπῆρχαν στὴν ἀποθήκη. Ἐδῶ πρέπει νὰ παρατηρήσουμε, ὅτι τόσο ὁ διοικητὴς τοῦ Τμήματος ὅσο καὶ ὁ ὑποδιοικητής, ἔχασαν τὴν ψυχραιμία τους, γιατὶ μποροῦσαν νὰ λάβουν ἐγκαίρως μέτρα ἀμύνης τοῦ Τμήματος, ὁπότε οἱ κομμουνισταὶ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς θὰ ἐδίσταζαν νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τοῦ Τμήματος, γιατὶ ἀφ' ἑνὸς μὲν παραπλεύρως εὑρίσκετο Ἀγγλικὴ μονάς, ἀφ' ἑτέρου δέ, ἡ Λεωφόρος Κηφισσίας ἦτο δρόμος ποὺ ἔπρεπε νὰ κρατηθῇ ἐλεύθερος, γιὰ λόγους στρατιωτικούς, ὅπως καὶ ἔγινε.

118. Ἀποχώρησις τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως ἀπὸ τὸ ΙΔ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα, κατόπιν διαταγῆς τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως.

Στὶς 9 π.μ. τῆς 5-12-44 ὁ διοικητὴς τοῦ Τμήματος Ἀστυν. Α' Λαγὸς Βασί-

λειος καὶ ὁ ὑποδιοικητὴς Ἀστυν. Β' Στέφ. Παπαδάκης, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσουν κανένα, πῆγαν στὴν Ἀστυν. Διεύθυνση, ἀνέφεραν τὰ διατρέξαντα καὶ ἐζήτησαν ὁδηγίες. Ἡ Διεύθυνσις ἔδωσε διαταγὴ νὰ ἀποσυρθοῦν βαθμιαίως ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι καὶ νὰ παρουσιασθοῦν στὴ Διεύθυνση.

Ἔτσι στὶς 10.30' τῆς ἴδιας ἡμέρας, ἐστάλη σημείωμα στὸν Ὑπαστυνόμο Β' κ. Πλεύρη Ἀντώνιο καὶ στὸν Ὑπαστυν. Α' κ. Σέττα Γεώργιο, νὰ παρουσιασθοῦν στὴν Ἀστυν. Διεύθυνση. Οἱ ὑπάλληλοι ὅμως ποὺ ἐπληροφορήθησαν ὅτι ὁ διοικητής των καὶ ὁ ὑποδιοικητὴς εἶχαν φύγει, ἀνησύχησαν καὶ προεκλήθη σύγχυσις μεταξύ των.

Τότε οἱ Ὑπαστυνόμοι κ.κ. Γ. Τσιοῦγκος, Γ. Σέττας καὶ Ἀντών. Πλεύρης, ἔστειλαν στὶς 11.30' τὸν Ὑπαστυν. Β' κ. Σπυρίδωνα Παπασπύρου στὴν Ἀστυν. Διεύθυνση, νὰ ζητήση συμπληρωματικὲς πληροφορίες, τί θὰ γίνουν οἱ κατώτεροι ὑπάλληλοι. Ὁ κ. Παπασπύρου ἐπέστρεψε στὶς 14.30' μὲ σημείωμα ὑπογεγραμμένο ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Ἀστυν. Διευθυντή, διὰ τοῦ ὁποίου διετάσσοντο ὅλοι οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι νὰ μεταβοῦν σποραδικῶς καὶ μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας στὴν Ἀστυν. Διεύθυνση. Ἡ διαταγὴ αὐτὴ ἀνεκοινώθη στοὺς κατωτέρους.

Ἔτσι ἐγκατελείφθη τὸ Τμῆμα ἀπὸ τοὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς ἀστυφύλακας, ἐκτὸς ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι προσέκειντο πρὸς τοὺς κομμουνιστὰς καὶ οἱ ὁποῖοι ἀρνήθηκαν νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὴ διαταγὴ τῆς Διευθύνσεως. Παράλληλα πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ΙΔ' Τμήματος ἀπεχώρησαν καὶ οἱ ἐθνικόφρονες ὑπάλληλοι τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σταθμοῦ Γουδίου, παρουσιασθέντες στὴν Ἀστυν. Διεύθυνση, ἤτοι οἱ: Ἀστυνόμος Β' κ. Ἀναστ. Βάρδιας, ἀρχιφύλακες ΙΔ. 8 Μ. Τουρκάκης, ΙΔ. 18 Ν. Προβατᾶς, Ὑπαρχιφύλαξ ΙΔ.23 Ἀντ. Δημόπουλος καὶ οἱ ἀστυφύλακες ΙΔ.41 Κωστόπουλος Περ., ΙΔ. 37 Μυριλόγλου Νικ. καὶ ΙΔ.80 Βαγγελᾶτος Σπυρ.

119. Δρᾶσις τῶν ἀστυνομικῶν τοῦ ΙΔ' Τμήματος στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση καὶ ἀνασυγκρότησις τοῦ Τμήματος.

Ἀπὸ τῆς 6 Δεκεμβρίου 1944 ἄρχισε ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῶν κομμουνιστῶν στὴν περιοχὴ Ἀμπελοκήπων, ἀπὸ τὴν Ὀρεινὴ Ταξιαρχία (Ρίμινι), γιατὶ ὅπως τονίσαμε ἡ Λεωφόρος Κηφισσίας ἔπρεπε νὰ μείνῃ ἐλεύθερη, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ἐπικοινωνία μὲ τοὺς στρατῶνες Γουδί. Ἔτσι ἀπὸ τὰ πρῶτα οἰκήματα κατελήφθη καὶ τὸ οἴκημα τοῦ ΙΔ' Τμήματος, στὸ ὁποῖο δὲν εἶχαν ἐγκατασταθῆ οἱ κομμουνισταί, καὶ περιέργως δὲν εἶχε λεηλατηθῆ. Τὰ ἀρχεῖα λοιπόν, τὸ δημόσιο ὑλικὸ καὶ τὰ ἰδιωτικὰ εἴδη τῶν ὑπαλλήλων διεσώθησαν. Ἐν τῷ μεταξύ, στὶς 9-12-1944, ἐφονεύθη ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς ὁ ἀστυφύλαξ ΙΔ.48 Σιμιτζῆς Ἀπόστολος, ὁ ὁποῖος εἶχε παραμείνει στὸ Τμῆμα γιὰ τὴ φρούρηση τοῦ ὑλικοῦ κατόπιν διαταγῆς τῆς Διευθύνσεως.

Οἱ ἐθνικισταὶ ἀστυνομικοὶ τοῦ Τμήματος, ποὺ συγκεντρώθηκαν στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση, ἀρχικῶς διετέθησαν στὴ Γ' Ὑποδιεύθυνση. Ὅταν ἀνασυνεστήθη τὸ ΚΔ' Ἀστυν. Τμῆμα ἐνισχύθη μὲ 2 ἀρχιφύλακες, 1 ὑπαρχιφύλακα καὶ 10 ἀστυφύλακες τοῦ ΙΔ' Τμήματος. Κατόπιν, λόγῳ ὀργανώσεως σὲ Τάγματα τῶν δοκίμων ὑπαστυνόμων καὶ ἀρχιφυλάκων, ἀπεσπάσθησαν σ' αὐτὰ ὁ Ἀστυνόμος κ. Ἐπ. Παπακωνσταντίνου καὶ ὁ Ὑπαστυνόμος κ. Γ. Τσιοῦγκος, καὶ ἔλαβον μέρος σὲ σοβαρώτατες ἐπιχειρήσεις στὸ Κέντρο τῶν Ἀθηνῶν.

Στὴν 1 Ἰανουαρίου 1945, ὁπόταν ἔγιναν νέες ἐπιθετικὲς ἐπιχειρήσεις ἀπὸ τὴν Ἐθνοφυλακὴ καὶ τοὺς Ἄγγλους στὴν περιοχὴ Ἀμπελοκήπων, δύναμις 10 ἀστυφυλάκων ὑπὸ τὸν Ἀνθυπαστυνόμον κ. Γ. Κοντογιάννην, ἐτέθη ὑπὸ τὰς διαταγάς των καὶ συνειργάσθη στὴν ἐκκαθάριση τῆς περιοχῆς ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

Στὶς 6 Ἰανουαρίου 1945 ἀνασυνεστήθη τὸ Τμῆμα καὶ ἐπέστρεψαν ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι. Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἐτοποθετήθη ὁ Ἀστυνόμος Β' κ. Ἐπαμ. Παπακωνσταντίνου. Ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι εἰργάσθησαν μὲ ζῆλο γιὰ τὴ σύλληψη τῶν πρωταγωνιστῶν ἐγκληματιῶν κομμουνιστῶν, τὴν ἀνεύρεση λεηλατηθέντων πραγμάτων καὶ τὴν παγίωση τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀσφαλείας.

(Στὸ ἑπόμενο ἡ δρᾶσις ἑτέρων Ὑπηρεσιῶν Ἀστυν. Δ)νσεως Ἀθηνῶν).

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Δ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1956 | ΤΕΥΧΟΣ 81ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1956)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ. — ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΟ ΙΕ' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ (ΚΟΛΟΚΥΝΘΟΥΣ) —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

120. Θέσις καὶ περιοχὴ τοῦ ΙΕ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Κολοκυνθοῦς).

121. Διάθεσις τῆς δυνάμεως τοῦ Τμήματος γιὰ τὴ ματαίωση τοῦ παράνομου κομμουνιστικοῦ συλλαλητηρίου τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944.

122. Πολιορκία τοῦ ΙΕ' Τμήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ ἐνέργειες γιὰ τὸν ἀφοπλισμὸ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ τὴν παράδοση τοῦ Τμήματος.

123. Πολιορκία τοῦ Τμήματος καὶ παράδοσις τοῦ ὁπλισμοῦ αὐτοῦ.

* * *

120. Θέσις καὶ περιοχὴ τοῦ ΙΕ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Κολοκυνθοῦς).

Στὸ ΙΕ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα ὑπάγεται ἡ περιοχὴ τῆς συνοικίας «Κολοκυνθοῦς» καὶ τῶν λόφων Σκουζὲ καὶ Κολωνοῦ.

Τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα ἦταν τότε στὴν ὁδὸ Πέτρας 134, στοὺς πρόποδας περίπου τοῦ λόφου Κολωνοῦ.

Τὸ Τμῆμα αὐτὸ θεωρεῖται καὶ εἶναι πραγματικὰ ἕνα ἀπὸ τὰ ἀκραῖα Τμήματα τῶν Ἀθηνῶν, στὸ ὁποῖο οἱ κομμουνισταὶ εἶχαν ἀρκετὰ ἁπλώσει τὰ δίχτυά τους.

Σύμφωνα δὲ μὲ τὸ σχέδιο τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως, ὅλα τὰ ἀκραῖα Ἀστυνομικὰ Τμήματα ἔπρεπε νὰ καταληφθοῦν ἀμέσως, ὥστε νὰ περιορισθοῦν οἱ Ἐθνικὲς Δυνάμεις μὲ τὴν Κυβέρνηση στὸ κέντρο τῶν Ἀθηνῶν.

Διοικητὴς τοῦ Τμήματος τούτου ἦταν ὁ Ἀστυνόμος Α' κ. Γεώργιος Κουτᾶς, ἡ δὲ δύναμις ἀπετελεῖτο ἀπὸ 35 περίπου ἀστυφύλακες μὲ τοὺς βαθμοφόρους των.

121. Διάθεσις τῆς δυνάμεως τοῦ Τμήματος γιὰ τὴ ματαίωση τοῦ παράνομου κομμουνιστικοῦ συλλαλητηρίου τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944.

Τὴν Κυριακὴ 3 Δεκεμβρίου 1944 κατόπιν σχετικῆς διαταγῆς τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως, τὸ ΙΕ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα ἔστειλε στὴν Δ' Ἀστυνομικὴ Ὑποδ/νση

(ἕδρα στὸ ΣΤ' Τμῆμα) τὰ 2/3 τῆς δυνάμεως εἰς βαθμοφόρους καὶ ἀστυφύλακες μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ὑποδιοικητὴ τοῦ Τμήματος Ἀστυνόμο Β' κ. Παναγιώτη Ἀθανασιάδη.

Στὴν ἕδρα τοῦ ΙΕ' Τμήματος ἔμειναν ὁ Διοικητὴς Ἀστυνόμος Α' κ. Γεώργιος Κουτᾶς μὲ δύναμη ἀπὸ 3 βαθμοφόρους καὶ 12 ἀστυφύλακες.

Ἡ δύναμις ποὺ ἔστειλε στὴν Δ' Ὑποδιεύθυνση ἐχρησιμοποιήθη καταλλήλως γιὰ τὴ διάλυση ὁμάδων διαδηλωτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐσχηματίζοντο γιὰ νὰ μεταβοῦν στὴν πλατεῖα τοῦ Συντάγματος, ὅπου ἔλαβον χώραν τὰ γνωστὰ αἱματηρὰ γεγονότα.

Τὶς ἀπογευματινὲς ὧρες, ἤτοι τὴν 7 μ.μ. ἡ δύναμις αὐτὴ τοῦ ΙΕ' Τμήματος, καθὼς καὶ ἀνάλογος δύναμις τοῦ ΙΖ' Τμήματος (Περιστερίου) διετάχθησαν νὰ ἐπιστρέψουν στὸ ΙΕ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα καὶ νὰ παραμείνουν ἐκεῖ ἐν ἐπιφυλακῇ.

Εἰδικῶς, ἐδόθη διαταγή, ἡ δύναμις τοῦ ΙΖ' Τμήματος νὰ μὴ προχωρήσῃ πρὸς τὴν ἕδρα του στὸ Περιστέρι, γιατὶ οἱ κομμουνισταὶ εἶχαν καταλάβει τὴ Γέφυρα τῆς Κολοκυνθοῦς καὶ ὅλα τὰ ἐπίκαιρα σημεῖα τοῦ Περιστερίου, ὅπου μάλιστα εἶχαν στρατοπεδεύσει μεγάλες δυνάμεις ἐλασιτῶν, καὶ ἐκινδύνευαν ἔτσι νὰ πέσουν σὲ ἐνέδρα καὶ νὰ ἐξοντωθοῦν.

122. Πολιορκία τοῦ ΙΕ' Τμήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ ἐνέργειες γιὰ τὸν ἀφοπλισμὸ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ τὴν παράδοση τοῦ Τμήματος.

Ἀπὸ τῆς 10ης π.μ. ὥρας τῆς 3-12-1944, καθ' ὃν χρόνον ἀκριβῶς ἐγίνετο ἡ σύγκρουσις τῆς πλατείας Συντάγματος, ἄνδρες τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ τῆς Ο.Π.Λ.Α. ἄρχισαν νὰ πολιορκοῦν τὸ ΙΕ' Τμῆμα ἐγκαθιστάμενοι στὶς ταράτσες καὶ σὲ ἐπίκαιρα σημεῖα τῶν πέριξ παρόδων.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος Ἀστυνόμος Α' κ. Γεώργιος Κουτᾶς, ποὺ εἶχε παραμείνει στὴν ἕδρα του ἐν ἐπιφυλακῇ συνεδέθη τηλεφωνικῶς μὲ τὴν Ἀστυνομικὴ Ὑποδιεύθυνση καὶ ἐπεκοινώνησε μὲ τὸν Ὑπασπιστὴ αὐτῆς Ἀστυνόμο Ἐμμανουὴλ Ἀνδρουλιδάκη, τὸν ὁποῖον παρεκάλεσε ν' ἀναφέρῃ στὸν κ. Διευθυντὴν ὅτι τὸ ΙΖ' Τμῆμα ἔχει πολιορκηθῆ στενὰ ἀπὸ μεγάλες δυνάμεις ἐλασιτῶν καὶ ὅτι ἄρχισε ἡ πολιορκία καὶ τοῦ ΙΕ' Τμήματος. Ὁ Ὑπασπιστὴς κ. Ἀνδρουλιδάκης, γνωστὸς γιὰ τὰ φιλοεαμικὰ φρονήματά του ἀπήντησεν ὅτι «ἔχει γνῶσιν ἡ Διεύθυνσις καὶ νὰ μὴ μᾶς ἐνοχλεῖτε».

Στὶς 15 ἡ ὥρα οἱ κομμουνισταὶ ἔκοψαν τὰ τηλεφωνικὰ καλώδια καὶ ἔτσι ἀπεμονώθη τὸ Τμῆμα.

Μέχρι τὶς ἑσπερινὲς ὧρες οἱ κομμουνισταὶ δὲν ἐξεδήλωσαν ἐπιθετικὲς διαθέσεις κατὰ τοῦ Τμήματος, τὸ ὁποῖο ὅμως κατώπτευαν, καὶ παρακολουθοῦσαν ὅλες τὶς κινήσεις τῶν ἀστυνομικῶν.

Ἤδη στὸ Τμῆμα εἶχε συγκεντρωθῆ ὅλη ἡ δύναμίς του, καθὼς καὶ 21 ἄνδρες τοῦ ΙΖ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, ποὺ δὲν ἐπετράπη νὰ ἐπιστρέψουν στὸ Περιστέρι γιὰ νὰ μὴν πέσουν στὰ χέρια τῶν κομμουνιστῶν ποὺ εἶχαν τελείως ἐπικρατήσει ἐκεῖ καὶ εἶχαν ἐγκαταστήσει τὴν ἕδρα τῆς πολιτοφυλακῆς (Ο.Π.Λ.Α.).

Ὁ Διοικητὴς τότε τοῦ Τμήματος, ἐπειδὴ ὁ χῶρος ἦταν περιωρισμένος, ἐπέτρεψε σὲ ἀρκετοὺς ὑπαλλήλους νὰ διανυκτερεύσουν στὰ σπίτια τους. Τοῦτο ἦτο σφᾶλμα γιατὶ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ δύναμις ἦτο ἐν αὐστηρᾷ ἐπιφυλακῇ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἦτο φανερὸ ὅτι ἀνεμένετο ἐπίθεσις ἢ ἄλλη ἔκνομος ἐνέργεια τῶν κομμουνιστῶν, ἡ ὁποία ἔπρεπε ν' ἀντιμετωπισθῆ μὲ σθένος.

Πράγματι στὶς 22 ἡ ὥρα οἱ κομμουνισταὶ μὲ τὰ χωνιὰ (τηλεβόες) ἄρχισαν νὰ καλοῦν τοὺς ἀστυφύλακες νὰ μὴ ἐκτελέσουν ὑπηρεσία καὶ νὰ καθορίσουν τὴ στάση τους.

Τὸ Τμῆμα εἶχε πλέον περικυκλωθῆ στενώτερα. Τὰ χωνιὰ συνεχῶς προσκαλοῦσαν τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ μὴ ἀντισταθοῦν στὸ λαὸ κλπ. Τότε στὶς 2.30' π.μ. ὥρα

τῆς 3 πρὸς 4-12-1944 ὁ Διοικητὴς Ἀστυνόμος κ. Γ. Κουτᾶς θέλοντας νὰ ἐξακριβώση τί ἐζήτουν οἱ κομμουνισταὶ βγῆκε ἔξω καὶ πῆγε στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Λένορμαν καὶ Εὐκλείδου, ὅπου ἦσαν συγκεντρωμένοι πολλοὶ κομμουνισταί. Μέσα σ' αὐτοὺς ἀνεγνώρισε τὸ γυιὸ τοῦ τότε Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Κων/νου Τσαπόγα, ποὺ ἦταν πολιτικὸς καθοδηγητὴς τοῦ 4ου Συντάγματος Ε.Λ.Α.Σ. μὲ τὸ ψευδώνυμο καπετὰν Θάνος. Ἐπίσης ἀνεγνώρισε καὶ τὸν Ἄγγελο Ἀποστολόπουλο ὑπεύθυνο τῆς Πολιτοφυλακῆς τοῦ Κολωνοῦ. Τοὺς ἐρώτησε τί ζητοῦν μὲ τὶς προσκλήσεις καὶ τὶς ἀπειλὲς ποὺ κάνουν μὲ τὰ χωνιά. Ἐκεῖνοι ἀπάντησαν ὅτι «πρέπει ἡ Ἀστυνομία νὰ ξεκαθαρίσῃ τὴ στάση της, δηλαδὴ ἂν διαταχθοῦν νὰ βγοῦν οἱ ἀστυνομικοὶ ἐναντίον τους νὰ μὴ συμμορφωθοῦν».

Ὁ διοικητὴς ἀπάντησε πὼς «αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ, δεδομένου ὅτι τὸ Τμῆμα » εἶναι ὑποχρεωμένο νὰ ὑπακούσῃ στὶς διαταγὲς τῶν ἀνωτέρων του», καὶ κατόπιν ἀπεχώρησε καὶ πῆγε στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα.

Στὶς 4.30' π.μ. τῆς ἰδίας ἡμέρας (4-12-1944) οἱ κομμουνισταὶ μὲ τὰ χωνιὰ καλοῦσαν τὸ Διοικητὴ νὰ συνεννοηθοῦν ἔξω ἀπὸ τὸ Τμῆμα. Ὁ κ. Κουτᾶς θέλοντας νὰ κερδίσῃ χρόνο πῆγε πρὸς συνάντησή τους. Στὴ δεύτερη αὐτὴ συνάντηση ἀπαιτήσανε τὴν ἄμεσο παράδοση τῶν ὅπλων τοῦ Τμήματος.

Ὁ κ. Κουτᾶς ἀπάντησε ὅτι «αὐτὸ δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ γιατὶ τὰ ὅπλα παρε» δόθησαν στοὺς ἀστυνομικοὺς γιὰ τὴν τήρηση τῆς ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν». Κατόπιν τῆς ἀπαντήσεως αὐτῆς τοῦ Διοικητοῦ ἀπαιτήσανε ἀπὸ αὐτὸν νὰ συναντηθοῦν μὲ ἐπιτροπὴ ἀστυφυλάκων. Ὁ κ. Κουτᾶς τοὺς ἐδήλωσε ὅτι ὡς Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἀντεπροσώπευε τοὺς ἀστυφύλακας καὶ ὅτι αὐτὸς εἶναι καὶ ὑπεύθυνος γιὰ ὅλες «τὶς διαταγές του». Κατόπιν ἀπεχώρησε καὶ ἐπέστρεψε στὸ Τμῆμα ὅπου διέταξε καὶ ἐλήφθησαν μέτρα ἀσφαλείας τοῦ οἰκήματος διὰ τῆς τοποθετήσεως σὲ κατάλληλες θέσεις ἐνόπλων ἀστυνομικῶν.

Στὶς 5.30' μὲ τὰ χωνιὰ εἰδοποιεῖται καὶ πάλι ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ὅτι πρέπει μέσα σὲ 15' λεπτὰ τῆς ὥρας νὰ πάῃ πρὸς συνάντησή τους. Ὁ κ. Κουτᾶς ἐπιζητῶντας πάντοτε νὰ κερδίζῃ χρόνο μέχρις ὅτου ξημερώσῃ, πῆγε καὶ πάλι καὶ τοὺς συνάντησε, βρῆκε δὲ ἐκτὸς ἀπὸ τὰ πρόσωπα ποὺ ἀναφέραμε πιὸ πάνω καὶ τὸ γυιὸ τοῦ στρατηγοῦ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. Γρηγοριάδη, ποὺ ἐπέβαινε κούρσας. Ὅταν εἶδε τὸν Ἀστυνόμο κ. Κουτᾶ λέει πρὸς τοὺς συνοδούς του: «Τί ἔκανε ἐτοῦτος ἐδῶ, θὰ τὰ » παραδώσῃ τὰ ὅπλα; Ἂν δὲν τὰ παραδίνῃ τί τὸν ἀφήνετε καὶ δὲν τὸν ἐκτελεῖτε ἐπὶ τόπου ;»

Ὁ κ. Κουτᾶς στὸ ἄκουσμα τῆς διαταγῆς αὐτῆς ἀπεχώρησε ἀμέσως χωρὶς νὰ δώσῃ καμμιὰ ἀπάντηση καὶ πῆγε στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα.

123. Πολιορκία τοῦ Τμήματος καὶ παράδοσις τοῦ ὁπλισμοῦ αὐτοῦ. Τὰ ξημερώματα τῆς Δευτέρας 4 Δεκεμβρίου 1944 τὸ ΙΕ' Τμῆμα εὑρέθη στενὰ πολιορκημένο ἀπὸ 180 περίπου κομμουνιστὰς ποὺ εἶχαν τοποθετήσει βαρειὰ πολυβόλα σὲ ὅλες τὶς παρόδους οἱ ὁποῖες ὁδηγοῦσαν σ' αὐτὸ καὶ σ' ὅλες τὶς πέριξ ταράτσες τῶν κτιρίων ποὺ ἐδέσποζαν τοῦ οἰκήματος τοῦ Τμήματος. Ταυτοχρόνως μὲ τὸ χωνὶ ἀνεκοίνωσαν ὅτι ἀπαγορεύουν τὴν ἔξοδο ἀστυφυλάκων ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα καὶ τὴν κυκλοφορία στὴν πολιορκημένη ζώνη οἱουδήποτε ἰδιώτου.

Κατόπιν αὐτῶν ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος διέταξε τὸ κλείσιμο καὶ τὴν αὐστηρὴ φρούρηση μὲ ἐνόπλους ἀστυνομικοὺς τῶν 3 εἰσόδων τοῦ Τμήματος.

Στὶς 8 π.μ. ὁ Διοικητὴς μὲ ἔμπιστό του πρόσωπο εἰδοποίησε τὴν Δ' Ὑποδιεύθυνση ὅτι τὸ Τμῆμα ἔχει πολιορκηθῆ καὶ ὅτι ἐπίκειται ἐπίθεση κατ' αὐτοῦ. Ἐπίσης ὁ κ. Κουτᾶς ἐπιζητῶντας νὰ τύχῃ ἐνισχύσεως ἀπὸ ἔξω, ἔστειλε τὴ σύζυγό του καὶ εἰδοποίησε σχετικῶς τὴν Ἀγγλικὴ μονάδα ποὺ εὑρίσκετο στὸ Σιδηροδρομικὸ Σταθμὸ Λαρίσης, ἀλλὰ ὁ ἐπικεφαλῆς αὐτῆς ἀρκέστηκε νὰ τὴ διευκολύνῃ νὰ τηλεφωνήσῃ ἀπὸ ἐκεῖ στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση. Ἡ κ. Κουτᾶ συνεδέθη μὲ τὸν Ὑπασπιστὴ

τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως (προφανῶς τὸν κ. Ἀνδρουλιδάκη) στὸν ὁποῖο ἀνέφερε τὴν κατάσταση τοῦ ΙΕ' Τμήματος καὶ ἐκεῖνος τῆς ἀπάντησε: «Τὸ ξέρει ἡ Διεύ»θυνσις καὶ πὲς στὸν ἄνδρα σου νὰ κάνῃ ὅ,τι καταλαβαίνῃ».

Ὁ κ. Κουτᾶς μὲ τὴν πεποίθηση ὅτι τόσον ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις, ἡ Δ' Ὑποδιεύθυνσις καὶ ἡ Ἀγγλικὴ Μονάδα τοῦ Σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ Λαρίσης θὰ τὸν ἐνίσχυαν σὲ περίπτωση ἐπιθέσεως ἐναντίον του τῶν κομμουνιστῶν, δὲν ἔδινε μεγάλη σημασία στὶς προκλήσεις τῶν ἐλασιτῶν ποὺ κάθε 15' λεπτὰ τῆς ὥρας ἔταζαν καὶ νέα προθεσμία παραδόσεως.

Στὶς 9.45' ἡ ὥρα παρουσιάσθησαν στὴν εἴσοδο τοῦ Τμήματος οἱ καθοδηγηταὶ τῶν κομμουνιστῶν Ἄγγελος Ἀποστολόπουλος καὶ Ἀθανάσιος Γερανικάκης καὶ ἐπανέλαβον τὴν ἀξίωση τῆς παραδόσεως τῶν ὅπλων, γιατὶ ὅπως εἶπαν αὐτὴ ἦταν ἡ διαταγὴ τοῦ ταξιάρχου των Αἰγινήτη, ποὺ εἶχε τὴν ἕδρα του στὸ Λόφο Σκουζέ. Ὁ κ. Κουτᾶς θέλοντας καὶ πάλι νὰ κερδίσῃ χρόνο τοὺς ἐπρότεινε νὰ πᾶνε μαζὶ στὸν ταξίαρχό τους νὰ συζητήσουν. Ἐκεῖνοι ὅμως δὲν ἐδέχθησαν. Τότε τοὺς εἶπε νὰ ἀναφέρουν στὸν ταξίαρχό τους ὅτι δὲν παραδίδει τὰ ὅπλα, ἀλλὰ οὔτε καὶ θὰ ἐπιτεθῇ πρῶτος ἐναντίον τους καὶ μάλιστα δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν κυκλοφορία ἐνόπλων ἀστυφυλάκων ἔξω ἀπὸ τὸ Τμῆμα γιὰ νὰ ἀποκλείσῃ ἔτσι τὴν ὑπόνοια ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτεθῇ ἡ Ἀστυνομία κατ' αὐτῶν. Ἐκεῖνοι ἀπεχώρησαν τότε καὶ ἀνέφεραν τὴν ἀπάντηση τοῦ Διοικητοῦ στὴν ταξιαρχία τους. Ὕστερα ὅμως ἀπὸ λίγο ἤτοι στὶς 10.30' π.μ. ἐπέστρεψαν καὶ ἀνέφεραν στὸ διοικητὴ ὅτι «δὲν χωρεῖ συζήτησις καὶ ὅτι »πρέπει νὰ παραδώσῃ αὐτοστιγμὶ τὰ ὅπλα τοῦ Τμήματος».

Ὁ κ. Κουτᾶς ἀπήντησε ἀρνητικῶς καὶ διέταξε ἀμέσως τοὺς ὑπαλλήλους νὰ εἶναι ἕτοιμοι νὰ ἀντιμετωπίσουν ἐπίθεση.

Μετὰ τὴν ἀπάντηση αὐτὴ οἱ κομμουνισταὶ στὶς 10.55' ὥρα, ἔταξαν νέα προθεσμία 10' λεπτῶν γιὰ τὴν παράδοση τῶν ὅπλων, ἀπειλῶντας ὅτι θὰ ἐπιτεθοῦν ἀμέσως κατὰ τοῦ Τμήματος.

Συγχρόνως τοποθέτησαν στὸν ἀπέναντι τοῦ Τμήματος χῶρο συνεργεῖα τραυματιοφορέων ὑπὸ τὸν ἰατρὸν Ζαφείρην ἀδελφὸν ἀστυφύλακος, ὁ ὁποῖος ὑπηρετοῦσε στὸ Τμῆμα αὐτό.

Ὁ κ. Κουτᾶς γνώριζε προσωπικῶς τὸ γιατρὸ αὐτὸ καὶ γιαυτὸ τὸν φώναξε στὸ παράθυρο καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ ἀσκήσῃ τὴν ἐπιρροή του γιὰ νὰ ματαιωθῇ ἡ αἱματοχυσία. Ἡ ἀπάντησις αὐτοῦ ἦταν ὅτι «δὲν μπορεῖ νὰ κάνῃ τίποτε».

Ἀφοῦ πέρασε καὶ ἡ τελευταία αὐτὴ προθεσμία χωρὶς νὰ ἐμφανισθῇ ἐνίσχυσις ὅπως ὑπολόγιζε ὁ κ. Κουτᾶς, κάλεσε κατὰ πρῶτον τοὺς βαθμοφόρους καὶ τοὺς ρώτησε ἂν εἶναι διατεθημένοι ν' ἀντισταθοῦν κατὰ τῆς ἐνόπλου ἐπιθέσεως τῶν κομμουνιστῶν. Ἐκεῖνοι ἀπάντησαν καταφατικῶς, ἐφόσον ὑπῆρχε ἐλπίδα νὰ ἐνισχυθοῦν ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση. Κατόπιν κάλεσε καὶ τοὺς ἀστυφύλακες, οἱ ὁποῖοι ἀπάντησαν ὅπως καὶ οἱ βαθμοφόροι, ἐζήτησαν ὅμως νὰ τοὺς δηλώσῃ ὁ Διοικητὴς κατηγορηματικῶς ὅτι δὲν θὰ ἐγκατελείποντο ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση ἀλλὰ ὅτι θὰ ἐνισχύοντο μὲ δυνάμεις ἀπ' ἔξω. Στὴν ἀπάντηση τοῦ διοικητοῦ ὅτι γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ δὲν ἦτο ἀπολύτως βέβαιος καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ βασίζωνται στὶς δυνάμεις τους, κατέθεσαν τὰ ὅπλα καὶ εἶπαν ὅτι δὲν μποροῦν νὰ ἐμπλακοῦν σὲ ἄνισο ἀγῶνα, γιατὶ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχαν συγκεντρωθῇ γύρω ἀπὸ τὸ Τμῆμα κατὰ τὶς πληροφορίες τους 400 περίπου κομμουνισταὶ μὲ βαρὺ ὁπλισμὸ πολυβόλων, αὐτομάτων, χειροβομβίδων κλπ. Ἐπὶ πλέον τὸ οἴκημα ἦταν παλαιὸ καὶ ἑτοιμόρροπο ἀπὸ τὶς πλημμύρες, ὥστε θὰ κατέρρεε μὲ τὰ πρῶτα πλήγματα.

Κατόπιν τῆς καταστάσεως αὐτῆς ὁ Διοικητὴς ἀναγκάστηκε νὰ ὑποκύψῃ καὶ νὰ παραδώσῃ τὸν ὁπλισμὸ τοῦ Τμήματος ἤτοι 65 τυφέκια, 7 αὐτόματα ΣΤΕΝ καὶ 21 τυφέκια τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ΙΖ' Τμήματος ποὺ διενυκτέρευαν ἐκεῖ.

Οἱ κομμουνισταὶ ἀφοῦ παρέλαβαν τὸ ὅπλα βιαζόμενοι νὰ ἐπιτεθοῦν στὰ κεν-

τρικὰ Τμήματα ἄφησαν ἐλεύθερους τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ μείνουν στὸ Τμῆμα καὶ δὲν προέβησαν σὲ λεηλασία. Ἔτσι οἱ ἀστυνομικοὶ ἔμειναν ἐκεῖ μέχρι τῆς 4-1-1945.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση ἀνεσυνεστήθη τὸ Τμῆμα καὶ ἐπανδρώθηκε μὲ ἀστυνομικοὺς οἱ ὁποῖοι γνωρίζοντες τὴ δράση τῶν κομμουνιστῶν προέβησαν στὴ σύλληψη ὅλων ὅσοι ἐγκληματίσαν καὶ στὴν παράδοση τους στὴ δικαιοσύνη.

(Στὸ ἑπόμενο ἡ δρᾶσις ἑτέρων Ὑπηρεσιῶν Ἀστυν. Δ/νσεως Ἀθηνῶν).

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ἀξιότιμε κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» τεῦχος 79 τῆς 1-9-56 Κεφάλαιον «ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ» καὶ συγκεκριμένως γύρω ἀπὸ τὰς ἐκτελέσεις τῶν βαθμοφόρων τοῦ ΙΓ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ἔχω νὰ σᾶς ἀναφέρω λεπτομερῶς τὰ κάτωθι, ὡς ὁ μόνος δυνάμενος νὰ γνωρίζῃ τὸ ἱστορικὸν τῆς ἐκτελέσεως.

Περὶ τὴν 20ὴν ὥραν τῆς 5-12-56 οἱ μόνοι κρατούμενοι ὑπὸ τῆς Ο.Π.Λ.Α. εἴμεθα οἱ: Ν. Μαρῖνος Ὑποδιοικητής, Χ. Μελετιάδης Ὑπαστυνόμος καὶ ὁ ὑποφαινόμενος. Εὑρισκόμεθα εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Ἀρμενοκαθολικῶν ὅτε μᾶς παρέλαβον διὰ νὰ μᾶς μεταφέρουν δῆθεν εἰς ἀσφαλέστερον σημεῖον. Ἐξήλθομεν καὶ ὑπὸ βροχὴν μὲ συνοδείαν τριῶν γνωστῶν ἐκτελεστῶν ἀπὸ ἄλλας προγενεστέρας ἐκτελέσεις εἰς τὴν περιοχήν μας ὡδηγήθημεν εἰς τὸ ἐκεῖ πλησίον γήπεδον τοῦ «Φοίνικος» ὅπου μᾶς κατεβίβασαν εἰς ἕνα ὄρυγμα καὶ ἤρχισαν πολυβολοῦντες. Ἀφοῦ ἔληξεν ὁ πολυβολισμός, ὄντες βέβαιοι ὅτι ἡ ἀποστολή των ἔληξεν ἀνεχώρησαν. Ἐγὼ ὡς ἐκ θαύματος καὶ μόνον ἀντελήφθην ὅτι δὲν εἶχα οὔτε τραυματισθῆ κἄν, καθὼς ἐπίσης καὶ ὁ ἀείμνηστος Χ. Μελετιάδης ὁ ὁποῖος πρὶν οἱ ἐκτελεσταὶ ἀπομακρυνθοῦν ἀρκετὰ καὶ στρίψουν μίαν γωνίαν τοῦ δρόμου ἐσηκώθη καὶ ἤρχισεν τρέχων. Τὸν ἀντελήφθησαν καὶ καταδιώκοντάς τον, τὸν ἔφθασαν εἰς τὴν ὁδὸν Ρουμπέση ὅπου τὸν ἐξετέλεσαν ἐμπρὸς εἰς τὸν κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν διερχόμενον ἀστυφύλακα Χ. Βαζαῖον, ἐπιστρέφοντα εἰς τὴν οἰκίαν του ἀπὸ τὸ «παρὼν» ποὺ εἶχεν πάει νὰ δώσῃ εἰς τὴν Ο.Π.Λ.Α. Βέβαιος πλέον ἐγὼ ὅτι εὑρίσκονται ἀρκετὰ μακρυά, ὕστερα ἀπὸ τοὺς πυροβολισμοὺς τῆς δευτέρας ἐκτελέσεως, ἐξῆλθον τοῦ ὀρύγματος καὶ μετὰ ἀπὸ ὁλόκληρον περιπέτειαν ἔφθασα εἰς Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν ὅπου καὶ παρουσιάσθην.

Μετὰ τιμῆς
Π.Ι. ΣΠΑΘΩΝΗΣ

Βραδυνὴ προσευχή

Ὀλόγεμ' ἀργυρένιο ἔχει φανῆ
ἀπ' τὸ βουνὸ ἀπόψε τὸ φεγγάρι.
Ἀργοκυλᾷ πάνω ἀπὸ κάθ' ἀνθό,
στρέφεται γύρ' ἀπ' τὸ κλωνάρι,
ξαπλώνεται στὸ χῶμα τὸ χλωμό,
δίνει τὸ μύνημα. Μὲ μιὰ φωνὴ
ἀρχίζουν ὅλα τους τὴ βραδυνὴ
τὴ προσευχή. Τὸ κάθ' ἕνα ἀνυμνεῖ.
Ὅλα σιγοψυθιρίζουν. Ἠχεῖ
ἡ γῆ, μαζί της καὶ οἱ οὐρανοὶ

*

Σιωπηλὰ στὴ λίμνη πέφτει ἡ σκιὰ ἀπὸ τὴ λεύκα
καὶ γλυκὰ τ' ἀγέρι μεσ' ἀπὸ τὰ πράσινα τὰ πεῦκα
συνεπαίρνει τὸ τραγοῦδι κι' ὡς τὸν Ὕψιστ' ἀνυψεῖ!

Σ. Χανδρῆς

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1956)

Ὑπὸ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ. – ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΙΖ' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ (ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ) –

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

124. Θέσις τοῦ ΙΖ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος καὶ διάθεσις δυνάμεως αὐτοῦ κατὰ τὸ συλλαλητήριο τῆς Κυριακῆς 3-12-1944.

125. Πολιορκία τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ ἄρνησις παραδόσεως τῶν ὅπλων.

126. Προπαρασκευὴ ἀνατινάξεως τοῦ οἰκήματος καὶ παράδοσις τοῦ Τμήματος.

127. Δραματικὴ δολοφονία ὑπὸ τοῦ ὄχλου τοῦ Ἀστυνόμου Β' Εὐθυμίου Γερόσταθου.

***

124. Θέσις τοῦ ΙΖ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος καὶ διάθεσις δυνάμεως αὐτοῦ κατὰ τὸ συλλαλητήριο τῆς Κυριακῆς 3-12-1944.

Τὸ ΙΖ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα βρίσκεται στὸ συνοικισμὸ Περιστερίου καὶ ἦταν τότε ἐγκατεστημένο στὴν ὁδὸ Δημητρακοπούλου 3, σ' ἕνα διόροφο οἴκημα, πολὺ ἐπισφαλὲς ἀπὸ ἀπόψεως θέσεως καὶ ἐκτεθειμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές. Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἦτο ὁ Ἀστυνόμος Β' τάξεως κ. Μιχαὴλ Σορῶτος, Ὑποδιοικητὴς ἦτο ὁ Ἀστυνόμος Β' κ. Κ. Κιούσης καὶ Προϊστάμενος τοῦ οἰκείου Παραρτήματος Ἀσφαλείας ὁ ἀείμνηστος Ἀστυνόμος Β' Εὐθύμιος Γερόσταθος.

Ἡ δύναμις τοῦ Τμήματος ἀνήρχετο σὲ 45 ἀξιωματικούς, ἀρχιφύλακας καὶ ἀστυφύλακας. Ἀπὸ τὴ δύναμη αὐτή, κατόπιν διαταγῆς τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν κατὰ τὴν Κυριακὴ 3-12-1944 καὶ ἀπὸ ὥρας 6.30' πρωϊνῆς, διετέθησαν στὴν Δ' Ἀστυνομικὴ Ὑποδιεύθυνση (ἕδρα ΣΤ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα) ὑπὸ τὸν Ἀστυν. Διευθυντὴ κ. Σωτήριο Σταματιάδη, ὁ Ὑπαστυνόμος Β' κ. Λαζάρου Κωνστ., οἱ Ἀνθυπαστυνόμοι κ.κ. Λάμπρος Πολυζώης καὶ Ἀνδρ. Λυκούσης, οἱ ἀρχιφύλακες ΙΖ. 8 Ν. Σαμάρης καὶ ΙΖ. 6 Παναγ. Πούλιας καὶ 15 ἀστυφύλακες, ὅλοι ἔνοπλοι.

Ἡ ὁμάδα αὐτὴ διετέθη κατὰ τὴν 3-12-1944 στὴν περιοχὴ γύρω ἀπὸ τὴ Δημαρχία Ἀθηνῶν, γιὰ τὴν πρόληψη ἐκτρόπων, καὶ γιὰ τὴν ἀπαγόρευση συγκεντρώσεως τῶν διαδηλωτῶν, ποὺ θὰ πήγαιναν στὴν πλατεῖα Συντάγματος.

Ἡ δύναμις αὐτή, τὶς ἀπογευματινὲς ὧρες, ἤτοι στὶς 16.30' ἐπέστρεψε στὴν ἕδρα τῆς Δ' Ὑποδιευθύνσεως καὶ ἔμεινε ἐκεῖ ἐν ἐπιφυλακῇ. Ἀργότερα, ἤτοι στὶς 18.30', διετάχθησαν ὅλοι οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ ΙΖ' Τμήματος νὰ μεταβοῦν καὶ παρουσιασθοῦν στὸ ΙΕ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα, γιατὶ στὸ μεταξὺ εἶχε πολιορκηθῆ τὸ ΙΖ' Τμῆμα καὶ εἶχε καταληφθῆ ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς ἡ Γέφυρα Κολοκυνθοῦς, ἦταν δὲ ἀδύνατη ἡ μετάβαση στὸ Περιστέρι χωρὶς νὰ γίνῃ σύγκρουσις ποὺ θὰ ἀπέβαινε σὲ βάρος τῶν ἀστυνομικῶν, γιατὶ αἱ δυνάμεις τῶν κομμουνιστῶν ἦσαν κατὰ πολὺ μεγαλύτερες.

Ἐκεῖ, στὸ ΙΕ' Τμῆμα, ἡ δύναμις αὐτὴ ἀκολούθησε τὴν τύχη τῶν ἀνδρῶν τοῦ Τμήματος τούτου καὶ ὅταν στὶς 4-12-44 κατελήφθη τὸ ΙΕ' Τμῆμα ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς παρεδόθησαν καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν. Κατόπιν, κατὰ τὶς 10—10.30' μ.μ., οἱ ἄνδρες

τοῦ ΙΖ' Τμήματος εἰδοποιήθηκαν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς νὰ παρουσιασθοῦν στὴν ἕδρα τοῦ Τμήματός των στὸ Περιστέρι καὶ μάλιστα, ἔνοπλοι ἐλασῖτες, τοὺς συνώδευσαν μέχρι τὴ γέφυρα τοῦ Κηφισσοῦ. Ὅταν πῆγαν στὸ ΙΖ' Τμῆμα εἶδαν ὅτι εἶχε καὶ αὐτὸ καταληφθῆ ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ τότε πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς διέρρευσαν καὶ ἐκρύφτηκαν, ἄλλοι δὲ παρουσιάσθηκαν στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση Ἀθηνῶν, ὅπου ἔφτασαν ὕστερα ἀπὸ περιπλάνηση.

125. Πολιορκία τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ ἄρνησις παραδόσεως τῶν ὅπλων.

Ὅταν τὴν Κυριακὴ τὸ πρωΐ (6.30') ἀνεχώρησε ἀπὸ τὸ Περιστέρι ἡ δύναμις ποὺ διετέθη στὴν Δ' Ὑποδιεύθυνση, ἀμέσως, δηλαδὴ στὶς 7 π.μ., οἱ κομμουνισταὶ ἐπολιόρκησαν τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα. Πρὸς τὸ σκοπὸ αὐτὸ διέθεσαν ἀρκετοὺς ἄνδρας τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., τοὺς ὁποίους ἐτοποθέτησαν στὶς ταράτσες τῶν γειτονικῶν οἰκημάτων καὶ σὲ διάφορα ἐπίκαιρα σημεῖα πέριξ. Οἱ κομμουνισταὶ αὐτοὶ ἦσαν ἐξωπλισμένοι μὲ πολυβόλα, μὲ ὅλμους, μὲ ἐκρηκτικὲς ὕλες καὶ μὲ ὅπλα. Οἱ στρατιῶτες τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. εἶχαν κατασκευάσει καὶ ὀρύγματα καὶ ἐτοποθετήθηκαν πρηνηδὸν μὲ τὶς κάννες ἐστραμμένες πρὸς τὸ Τμῆμα.

Ὁ Διοικητὴς Ἀστυνόμος κ. Σορῶτος βλέποντας τὶς προετοιμασίες αὐτές, ποὺ προμηνοῦσαν ἐπίθεση κατὰ τοῦ Τμήματος, διέταξε ἀμέσως καὶ ἐκλείσθηκαν οἱ πόρτες καὶ τὰ παράθυρα, ἀνοίχτηκαν δὲ στοὺς τοίχους πολεμίστρες.

Ὅλη ἡ δύναμις τοῦ Τμήματος καὶ τοῦ Παραρτήματος Ἀσφαλείας ἀνήρχετο σὲ 25 ἀστυνομικοὺς (ἀξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους) ὁ δὲ ὁπλισμὸς ἦτο 16 ὅπλα καὶ 4 αὐτόματα ΣΤΕΝ μὲ τρεῖς δεσμίδες φυσίγγια τὸ καθένα.

Ὁ Διοικητὴς συγκέντρωσε ἀμέσως τοὺς ὑπαλλήλους καὶ μίλησε πρὸς αὐτοὺς μὲ θέρμη καὶ πατριωτισμό, τονίσας ὅτι ἐπιβάλλεται ἐὰν ὑποστοῦν ἐπίθεση νὰ πολεμήσουν μέχρι θανάτου. Ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι ἐδήλωσαν ὅτι θὰ ἀποκρούσουν κάθε ἐπίθεση. Ἀκολούθως κατενεμήθησαν στὶς θέσεις των. Στὸν κάτω ὅροφο (ἰσόγειο) ἐτοποθετήθη ὁ Ὑποδιοικητὴς κ. Κ. Κιούσης μὲ τοὺς μισοὺς ἀστυνομικούς, καὶ στὸν ἐπάνω ὅροφο ἔμεινε μὲ τὴν ὑπόλοιπο δύναμη ὁ Διοικητὴς κ. Σορῶτος Μιχαήλ, ὁ ὁποῖος διαρκῶς περιήρχετο τὶς θέσεις τῶν κατωτέρων καὶ τοὺς ἐνεψύχωνε πιστεύοντας, ὅτι θὰ ἐρχόταν ἐνίσχυσις ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση, τὴν Δ' Ὑποδιεύθυνση καὶ τὴ Στρατιωτικὴ Διοίκηση, ὅπου ἀνέφερε τηλεφωνικῶς τὰ τῆς πολιορκίας τοῦ Τμήματός του.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἔλαβον χώραν τὰ αἱματηρὰ γεγονότα τοῦ συλλαλητηρίου τῆς πλατείας Συντάγματος, καὶ οἱ κομμουνισταὶ ποὺ τὰ ἐπληροφορήθηκαν ἐτελοῦσαν σὲ ἀναβρασμὸ καὶ μὲ τὰ χωνιὰ διαλαλοῦσαν καὶ ὠργίαζαν σὲ ἀπειλὲς καὶ βρισιὲς γιὰ τοὺς Μπουραντάδες, ὅπως ἀποκαλοῦσαν τοὺς νομιμόφρονες ἀστυνομικούς. Στὶς 14 μ.μ. παρουσιάσθη στὸ Τμῆμα μιὰ ἐπιτροπὴ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ζήτησε ἀπὸ τὸ Διοικητὴ νὰ παραδώση τὰ ὅπλα τάσσοντας δίωρο προθεσμία. Ὁ Διοικητὴς ἀπάντησε ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ παραδώση τὰ ὅπλα, ὑπεσχέθη ὅμως ὅτι δὲν πρόκειται νὰ γίνη χρῆσις αὐτῶν ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικούς, ἐφ' ὅσον δὲν γίνη κατ' αὐτῶν ἐπίθεσις ἀπὸ μέρους τῶν κομμουνιστῶν.

Στὶς 17 μ.μ. ξαναπῆγε ἡ ἴδια ἐπιτροπὴ πλαισιωμένη καὶ μὲ ἐκπροσώπους ἀπὸ ἐργάτες τῶν λιγνιτωρυχείων Περιστερίου καὶ ζήτησε τὴν παράδοση τῶν ὅπλων ἐντὸς 20' λεπτῶν τῆς ὥρας, σύμφωνα μὲ διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. Ἐτόνισε δὲ στὸ Διοικητὴ ὅτι πρέπει οἱ ἀστυνομικοὶ νὰ κανονίσουν τὴ θέση τους καὶ ἢ νὰ παραδώσουν τὰ ὅπλα, ἢ νὰ πᾶνε μαζί τους.

Ὁ Διοικητὴς ἀπάντησε μὲ σθένος, ὅτι δὲν παραδίδει τὰ ὅπλα, ὅτι θὰ εἶναι αὐτοὶ ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν ἐνδεχομένη ἀδελφικὴ αἱματοχυσία καὶ ὅτι εἶναι συμφέρον ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ν' ἀφεθῆ ἡ Ἀστυνομία νὰ τηρήση τὴν τάξη ἀμε-

ρόληπτα, ὅπως εἶχε κάμει μέχρι τότε. Ἡ ἐπιτροπὴ τότε ἀπεχώρησε γιὰ νὰ συννενοηθῇ μὲ τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ.

Στὶς 23 μ.μ. ἡ ὥρα, ἕνα χωνὶ (τηλεβόας), ποὺ ἐτοποθετήθη σὲ μικρὴ ἀπόστασὴ ἔξω ἀπὸ τὸ Τμῆμα, καλοῦσε τὸ Διοικητὴ νὰ συνεννοηθοῦν.

Ὁ Διοικητὴς ἄνοιξε τὸ παράθυρο τοῦ γραφείου του πρὸς τὴ λεωφόρο, ὅπου ἦσαν συγκεντρωμένα πολλὰ ἄτομα μὲ μερικοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ.

Τοὺς ρώτησε τί θέλουν καὶ τότε οἱ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν εἶπαν ὅτι πρέπει νὰ παραδώσῃ τὰ ὅπλα, ὅτι ὁ λαὸς δὲν ἔχει τίποτε ἐναντίον τῶν ἀστυνομικῶν καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει κανεὶς κίνδυνος γι' αὐτούς.

Ὁ Διοικητὴς σὲ ἀπάντηση τοὺς τόνισε ὅτι καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ὡς προστάτες τοῦ λαοῦ εἶναι μαζί τους, ὅτι εἶναι ἀμερόληπτοι καὶ δὲν ἀνακατεύονται σὲ πολιτικὰ ζητήματα, δὲν θὰ παραδώσῃ ὅμως τὰ ὅπλα, ἀλλὰ καὶ οὔτε θὰ γίνῃ χρῆσις αὐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν χτυπηθοῦν οἱ ἀστυνομικοί. Τότε οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. ἄρχισαν νὰ φωνάζουν «πῦρ», γιὰ νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐπίθεσις. Ὁ Διοικητὴς ἔκλεισε ἀμέσως τὸ παράθυρο καὶ ἀπεσύρθη. Ἐπιθεώρησε τότε καὶ ἐνεθάρρυνε τοὺς ἀστυνομικούς, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο στὴ θέση τους ἕτοιμοι ν' ἀποκρούσουν τὴν κομμουνιστικὴ ἐπίθεση. Μερικοὶ ὅμως μὴ βλέποντες νὰ καταφθάνῃ ἐνίσχυση ἀπ' ἔξω ἄρχισαν νὰ παραπονοῦνται γιὰ τὴν καθυστέρηση καὶ νὰ ἀδημονοῦν.

Στὶς 3 π.μ. νέα ἐπιτροπὴ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. ἐπλησίασε στὸ Τμῆμα καὶ εἰδοποιήθη ὁ Διοικητὴς ὅτι θέλει νὰ τὸν ἴδῃ προσωπικῶς ὁ συνταγματάρχης τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. Ἐπετράπη ἡ εἴσοδος τοῦ συνταγματάρχη ποὺ τὸν συνόδευαν δύο ἀξιωματικοί. Καὶ αὐτὸς ἐζήτησε νὰ παραδοθοῦν τὰ ὅπλα λέγοντας ὅτι ἀνέλαβαν ἕνα ἀγῶνα κατὰ τοῦ φασισμοῦ καὶ ὅτι γιὰ τὴν ἐπιτυχία εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ πεθάνουν, ἔστω καὶ ἂν ὁ ἀγώνας των δὲν στεφθῇ τελικῶς ἀπὸ ἐπιτυχία. Ὁ συνταγματάρχης αὐτὸς ἐφαίνετο εὐγενὴς καὶ ὅταν ὁ Διοικητὴς τοῦ ἀπάντησε ὅτι διὰ λόγους ἀνδρισμοῦ καὶ ἀξιοπρεπείας δὲν πρέπει νὰ ἐπιμένῃ στὴν παράδοση τῶν ὅπλων, ἀλλὰ ν' ἀρκεσθῇ στὴ διαβεβαίωση ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν θὰ κάμουν χρῆσιν αὐτῶν ἐναντίον των, ἀπεχώρησε χαιρετήσας διὰ χειραψίας.

Ἔτσι ἐξημέρωσε ἡ Δευτέρα (4-12-1944). Στὶς 11 π.μ. καὶ πάλι πῆγε στὸ Τμῆμα ἡ ἴδια ἐπιτροπὴ τῶν κομμουνιστῶν καὶ εἶπε στὸ Διοικητὴ ὅτι ὅλα τὰ Τμήματα τοῦ Πειραιῶς παρεδόθηκαν καθὼς καὶ μερικὰ τῶν Ἀθηνῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ ΙΕ' Τμῆμα (Κολοκυνθοῦς). Ὁ διοικητὴς ἀμφέβαλε, γιατὶ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε διακοπῆ ἡ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία, τὸ δὲ Τμῆμα ἦτο τελείως ἀπομονωμένο καὶ ἔτσι δὲν μποροῦσε νὰ ἔχῃ πληροφορίες. Γι' αὐτὸ καὶ πάλι ἐδήλωσε ὅτι δὲν παραδίδει τὰ ὅπλα, προσεπάθησε δὲ νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι ἄρχισαν ν' ἀνησυχοῦν γιατὶ δὲν ἐστάλη ἐνίσχυσις ἀκόμη ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση.

Στὶς 11.30' πῆγε στὸ Τμῆμα ὁ τότε Ὑπαστυνόμος τοῦ Τμήματος Ἀγορανομίας Εὐάγγελος Λεβάντης, γνωστὸς γιὰ τὰ κομμουνιστικά του φρονήματα, καὶ εἶπε στὸ Διοικητὴ ὅτι πρέπει νὰ παραδώσῃ τὰ ὅπλα, γιατὶ ἀλλοιῶς θὰ σκοτωθοῦν ὅλοι, καὶ ὅτι τὰ Τμήματα τοῦ Πειραιῶς καὶ τὰ περισσότερα τῶν Ἀθηνῶν παρέδωσαν τὰ ὅπλα.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ ἀπάντησε κατὰ τρόπο ποὺ ἐδήλωνε ὅτι πρέπει νὰ φύγῃ ἀμέσως ἀπὸ τὸ Τμῆμα, ὅπως καὶ ἔγινε.

Ἐν τῷ μεταξὺ κατώρθωσε ὁ κ. Σορῶτος νὰ πληροφορηθῇ ἀπὸ ἔμπιστον ἐθνικόφρονα πολίτην τοῦ Περιστερίου ὅτι πράγματι τὰ Τμήματα Πειραιῶς καὶ τὸ ΙΕ' Ἀθηνῶν εἶχαν παραδώσει τὰ ὅπλα. Τοῦτο ἐγνώσθη μεταξὺ τῶν ἀστυφυλάκων, οἱ ὁποῖοι ἄρχισαν νὰ κλονίζωνται.

126. Προπαρασκευὴ ἀνατινάξεως τοῦ ἀστυνομικοῦ καταστήματος καὶ παράδοσις τοῦ Τμήματος.

Ἀργότερα ἀντελήφθησαν ὅτι οἱ κομμουνισταὶ ἐτοποθέτησαν κιβώτιο μὲ ἐκρηκτικὲς ὗλες στὴν πλευρὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Καταστήματος πρὸς τὸ πίσω οἰκόπεδο

καὶ ὅτι προφανῶς θ' ἀνετινάσσετο τὸ κτίριο. Τότε οἱ ἀστυφύλακες ἔσπευσαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ ἀστυνομικὸ κατάστημα. Ἀπέμειναν μόνον 8 ἀξιωματικοί, οἱ ὁποῖοι ἀμέσως συνεσκέφθησαν μὲ τὸ διοικητή τους καὶ εἶδαν ὅτι ἡ περαιτέρω ἄρνησις παραδόσεως τῶν ὅπλων θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴ θανάτωση ὅλων.

Στὶς 11.45' πῆγε στὸ Τμῆμα ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν κομμουνιστῶν καὶ ὁ ἐπὶ κεφαλῆς εἶπε βιαστικὰ στὸ Διοικητὴ τοῦ Τμήματος τὰ ἑξῆς: Κάνω ἔκκληση στὰ πα-
» τριωτικά σας αἰσθήματα. Ἐδόθη διαταγὴ ἀνέκκλητος πλέον νὰ ἀρχίση σὲ 10' λεπτὰ
» τῆς ὥρας ἐπίθεση μὲ σύγχρονο ἀνατίναξη τοῦ κτιρίου. Ἡ ὑπερβολικὴ καθυστέ-
» ρησις παραδόσεως τῶν ὅπλων ποὺ παρετηρήθη στὸ Περιστέρι, πρᾶγμα ποὺ δὲν
» ἀνεμένετο στὴν περιοχὴ αὐτή, ὅπου ἔχει τὴν ἕδρα του τὸ Στρατηγεῖο τοῦ Ε.Λ.Α.Σ.,
» ὀφείλεται στὴν ἀνοχή μας καὶ στὴν ἐκτίμηση ποὺ ἔχουμε πρὸς τοὺς ἀστυνομικούς».

Πρὸ τῆς καταστάσεως αὐτῆς ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος βλέποντας ὅτι κάθε περαιτέρω ἀντίστασις ἦταν ματαία, ὑπέκυψε καὶ παρέδωσε στὴν ἐπιτροπὴ αὐτὴ τὸν ὁπλισμὸ τοῦ Τμήματος.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἔδωσε τὴν ὑπόσχεση ὅτι κανεὶς κίνδυνος δὲν ὑπῆρχε γιὰ τοὺς ἀστυνομικούς, οἱ ὁποῖοι μποροῦσαν νὰ παραμείνουν στὸ Τμῆμα συνεχίζοντας τὰ καθήκοντά τους.

Ἐν τούτοις ὁ Διοικητὴς ἐτέθη ὑπὸ περιορισμὸν στὸ Τμῆμα καὶ δὲν τοῦ ἐπετρέπετο ν' ἀπομακρύνεται αὐτοῦ.

Τὴν ἑπομένην ὅμως (5-12-1944) ἐπεχείρησε νὰ πάη στὴν Ἀθήνα ἀναμιχθεὶς σὲ μιὰ μεγάλη διαδήλωση τῶν κατοίκων τοῦ Περιστερίου, ἀλλὰ ὅταν ἔφτασε κοντὰ στὸ ΙΕ' Τμῆμα ἀνεγνωρίσθη ἀπὸ μέρους διαδηλωτῶν καὶ ὑπεχρεώθη νὰ πάη στὸ ΙΕ' Τμῆμα, ὅπου κατάκοπος καὶ πάσχων ψυχικῶς κατεκλίθη ἀσθενῶν.

† Ὁ ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΓΕΡΟΣΤΑΘΟΣ

Ἐκεῖ ἐπῆγε ὕστερα ἀπὸ λίγο ὁ Ὑπαστυνόμος Εὐάγγελος Λεβάντης, ποὺ εἶχεν ἀναλάβει διοικητὴς πολιτοφυλακῆς Περιστερίου καὶ ἐβεβαιώθη ὅτι πράγματι ἦτο ἀσθενὴς ὁ Διοικητὴς κ. Σορῶτος. Ἀργότερα οὗτος κατώρθωσε νὰ διαφύγη καταλλήλως τὴν ἐπιτήρηση ποὺ τοῦ ἐγένετο συνεχῶς ἀπὸ τοὺς ἄνδρες τοῦ Λεβάντη καὶ νὰ φτάση στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση Ἀθηνῶν ὅπου ἀνέφερε τὰ διατρέξαντα.

127. Δραματικὴ δολοφονία ὑπὸ τοῦ ὄχλου τοῦ Ἀστυνόμου Β' Εὐθυμίου Γερόσταθου.

Οἱ κομμουνισταί, καίτοι ἔδωσαν τὴν ὑπόσχεση κατὰ τὴν παράδοση τῶν ὅπλων ὅτι δὲν θὰ πάθη τίποτε κανεὶς ἀστυνομικός, ἐν τούτοις ὅλους σχεδὸν τοὺς ἐθνικόφρονας τοὺς συνέλαβαν ὡς ἀντιδραστικοὺς ἀργότερα καὶ πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἀφοῦ ἐκλείσθηκαν στὸ στρατόπεδο συγκεντρώσεως, ἀκολούθησαν τὴν πορεία τῆς ὁμηρίας πρὸς τὰ Κρῶρα καὶ ὑπέστησαν τὰ πάνδεινα.

Ἀλλὰ καὶ τὴν ἴδια ἡμέρα τῆς παραδόσεως τῶν ὅπλων, ἤτοι στὶς 4-12-1944 καὶ λίγη ὥρα ὕστερα ἀπὸ τὴν ὑπόσχεσή τους περὶ σεβασμοῦ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἀστυνομικῶν, ἤτοι στὶς 16 μ.μ. φανατισμένος ὄχλος κομμουνιστῶν ἐπέδραμε στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα καὶ συνέλαβε τὸν προϊστάμενο τοῦ ΙΖ' Παραρτήματος Ἀσφαλείας Ἀστυνόμο Β' Εὐθύμιο Γερόσταθο. Τὸν ἔσυραν ἔξω καὶ ἐκεῖ τὸ πλῆθος οὔρλιαζε «Θάνατος στὸ Γερόσταθο». Τὸν ἀνέβασαν πάνω σὲ ἕνα τραπέζι

αἱμόφυρτο καὶ κατακουρελιασμένον καὶ τὸν ἐχλεύαζαν χτυπῶντάς τον μὲ πέτρες, μὲ ξύλα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα. Κατόπιν τὸν ἔρριψαν χάμω, τὸν καταπατοῦσαν χορεύοντας στὸ πτῶμά του καὶ τὴν ἐπολτοποίησαν κυριολεκτικά, ἔτσι ποὺ ὕστερα ἀπὸ λίγη ὥρα τὸ πτῶμα του ἐσύρθη ἐπιδεικτικὰ καὶ ἐρρίφθη στὸ πλησίον ὄρυγμα τῆς πλατείας, ἀπὸ ὅπου κατὰ τὴν νύκτα μετεφέρθη σὲ ἄγνωστη διεύθυνση.

Ἔτσι τὸ Τμῆμα αὐτὸ ποὺ εὑρίσκετο στὴν καρδιὰ τῶν κομμουνιστῶν, κατώρθωσε ν' ἀντισταθῇ 30 ὁλόκληρες ὧρες καὶ θὰ ἠμποροῦσε ν' ἀντισταθῇ ἀποτελεσματικὰ ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐστέλλετο ἐνίσχυσις. Ἀλλὰ τὸ σχέδιο τοῦ Συμμαχικοῦ Στρατηγείου ἦτο ἄλλο καὶ γι' αὐτὸ ἡ θυσία τοῦ Τμήματος αὐτοῦ, ὅπως καὶ ἄλλων Τμημάτων τῶν Ἀθηνῶν, ὑπῆρξε ἀναγκαία, μέχρις ὅτου προπαρασκευασθῇ ἡ ἐξόρμησις κατὰ τῶν κομμουνιστικῶν δυνάμεων ποὺ ἐπέφερε τὴ συντριβή τους.

[Συνεχίζεται]

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Παρὰ τοῦ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β' κ. Π. Μαριόλη, ὅστις κατὰ τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα τοῦ 1944, ὑπηρέτει ὡς Ἀστυνόμος Β' Ὑποδιοικητὴς τοῦ Γ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Παγκρατίου), μᾶς ἀπεστάλη ἡ ἀκόλουθος ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν εὐχαρίστως δημοσιεύομεν.

Ἀθῆναι τῇ 16 Ὀκτωβρίου 1956

Σεβαστέ μοι Κε Διευθυντὰ

Ἐπειδὴ εἰς τὸ 77ον τεῦχος τῶν Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν ὑπὸ περίληψιν «Θέσις Γ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Παγκρατίου) καὶ δρᾶσις αὐτοῦ κατὰ τὴν 3ην Δεκεμβρίου 1944», ὑπάρχουν παραλείψεις τινές, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς ἀπασχολήσω ἐπ' ὀλίγον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Κυριακὴ 3η Δεκεμβρίου 1944.—Ἀπὸ τῆς 7ης ὥρας εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ζαππείου δύο Ἀστυνόμοι, 4 Ὑπαστ/μοι, 6 Ἀρχιφύλακες καὶ 110 ἀστυφύλακες ὑπὸ τὴν Δ/ντὴν κ. Κουβαράκην Ἰωάννην.

Περὶ τὴν 9ην ὥραν ἤρξαντο συρρέοντες πρὸς τὸν χῶρον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου κατὰ ἑκατοντάδας οἱ κομμουνισταὶ παρὰ τὴν Κυβερνητικὴν ἀπαγόρευσιν καὶ τὴν Ἀστυνομικὴν παρέμβασιν, δι' ὃ ἔλαβε χώραν ἔνοπλος σύρραξις πρὸ τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, μὲ τὰ γνωστὰ ἀποτελέσματα. Εὐθὺς μετὰ τοὺς πρώτους πυροβολισμοὺς καὶ πολυβολισμούς, ἀνεπτύξαμεν τὰς δυνάμεις μας εἰς τάξιν μάχης εἰς τὸν ὄπισθεν τοῦ καφενείου τῆς εἰσόδου τοῦ Ζαππείου χῶρον καὶ εἰς τὴν δεξιάν, τῷ εἰσερχομένῳ, πλευρὰν τοῦ κεντρικοῦ διαδρόμου μὲ προτεταμένα τὰ ὅπλα πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν λεωφόρον Ἀμαλίας. Ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν ἤρξαντο καταφθάνοντες κατὰ μάζας ἀσθμαίνοντες κομμουνισταί, τινὲς τῶν ὁποίων ἐκράτουν ἀνὰ χεῖρας χειροβομβίδας, περίστροφα, ρόπαλα, λίθους καὶ μαχαίρας. Ὁ κ. Κουβαράκης καὶ ὁ ὑποφαινόμενος κατελάβομεν θέσεις πρὸ τῆς δυνάμεώς μας εἰς τὸν κεντρικὸν διάδρομον τοῦ Ζαππείου καὶ εἰς ἀπόστασιν τριάκοντα περίπου μέτρων ἀλλήλων. Εἰς τοὺς καταφθάνοντας ἐξηγριωμένους κομμουνιστὰς ἐτονίζετο ζωηρῶς καὶ σταθερῶς ὑπ' ἀμφοτέρων μας καὶ τῶν ἐνόπλων βαθμοφόρων μας, ἰδίᾳ τοῦ νῦν Ἀστυνόμου κ. Γκόγκα Σπυρίδωνος καὶ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Μαδούρου Κωνστ., νὰ προχωρήσωσιν εἰς τὰ σπίτια των, ὅπερ καὶ ἔπραττον πάντες, πλὴν ἑνὸς ὅστις ἀπεπειράθη νὰ μὲ κτυπήσῃ εἰς τὴν κεφαλὴν διὰ μαχαίρας πελωρίων διαστάσεων, ἀλλὰ προλαβὼν τὸν καθήλωσα χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ μὲ κτυπήσῃ.

Μέχρι τῆς 14ης ὥρας περίπου παρεμείναμεν εἰς τὴν ἀνωτέρω θέσιν, προκαλούμενοι διαρκῶς ὑπὸ κομμουνιστῶν καὶ τινων ἀστυνομικῶν ὁμοϊδεατῶν. Κατὰ τὴν ἀνωτέρω ὥραν μετέβημεν εἰς Β' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα, διὰ τοῦ τηλ/νου τοῦ ὁποίου συνεννοήθη ὁ κ. Κουβαράκης μετὰ τοῦ κ. Μουτογιάννη, παρ' οὗ ἐπληροφορήθη ὅτι ἀντεδείκνυτο ἡ εἰς αὐτὸ μετάβασίς μας, διότι ἔξωθι αὐτοῦ παρετηρεῖτο ζωηροτάτη κομμουνιστικὴ κίνησις.

Περὶ τὴν 16ην ὥραν, καθ' ἣν ἐπεχειρήσαμεν νὰ ἐπικοινωνήσωμεν μετὰ τοῦ κ. Μουτογιάννη, διεπιστώσαμεν ὅτι οὐδὲν τηλέφωνον τῆς Ε' Ὑποδ/νσεως ἐλειτούργει. Περὶ τούτου ἀνεφέραμεν τῇ Δ/νσει ἥτις ἐτέλει ἐν γνώσει, ὡς μᾶς ἐπληροφόρησεν ὁ κ. Ἀλεξόπουλος Ἠλίας. Τέλος μετέβημεν εἰς τὰ Τμήματά μας ἀνενόχλητοι περὶ τὴν 16.15'—16.30' ὥραν. Τὸ σπίτι μου εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰφικράτους 18α, εἰς ἀπόστασιν 80—90 μέτρων τοῦ Γ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἐπῆγα, διότι ἐπίστευα ὅτι θὰ συνελαμβανόμην ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἐγευμάτισα ἐντὸς αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου Δημητρίου καὶ τῆς συζύγου μου, ἥτις μᾶς ἔφερε τὰ τοῦ γεύματός μας. Ὁ κ. Κουβαράκης, ἐπῆγεν εἰς τὸ δωμάτιόν του Φιλολάου 41 διὰ νὰ τύχῃ ἐκεῖ τῶν σχετικῶν περιποιήσεων καὶ νὰ ξεκουρασθῇ.

Δευτέρα 4η Δεκεμβρίου 1944.—Τὴν νύκτα τῆς 3ης πρὸς τὴν 4ην Δεκεμβρίου 1944 διενυκτερεύσαμεν πάντες εἰς τὸ Τμῆμα, πλὴν τοῦ Δ/ντοῦ κ. Κουβαράκη Ἰωάννου, τοῦ Ὑπαστ. Α' κ. Μπέτσου Χριστοφόρου, ἀρχ/κος Σταυροπούλου καὶ ἀστ/κος Χριστοφοράτου Δημητρίου. Ὁ ὑποφαινόμενος ἐτύγχανον Ἀστυνόμος τῆς νυκτὸς καὶ εἶχον προχείρως κατακλιθῆ εἰς τὸ γραφεῖόν μου (Ὑποδιοικητοῦ), ὅτε περὶ τὴν 5.45' ὥραν ἤκουσα διπλᾶ καὶ τριπλᾶ χωνιὰ νὰ καλῶσι τοὺς ἀστυφύλακας νὰ πᾶνε μαζί τους ποὺ τοὺς περιμένει ὁ λαὸς μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας, διότι γνω-

ρίζει ὅτι προέρχονται ἐκ τῶν σπλάχνων του. Μετὰ ταῦτα προέβημεν αὐθωρεὶ εἰς συμπληρωματικὴν ἑτοιμασίαν διὰ τὴν ἄμυνάν μας. Τὴν 6.45′ προσῆλθεν ὁ Διευθύνων τὴν ἐπιχείρησιν κατὰ τοῦ Τμήματος καπετάνιος, ὅστις μεγαλοφώνως ἐκάλεσε τὸν κ. Διοικητήν, νὰ κατέλθη κάτω νὰ συνομιλήσουν, ἐπειδὴ ὅμως ὁ κ. Διοικητὴς δὲν ἀπεφάσισε νὰ πράξη τοῦτο, ἐζήτησα τὴν ἄδειάν του καὶ κατῆλθον ἐγὼ μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἴσως εἴχομεν ν' ἀρυσθῶμεν τί τὸ ὠφέλιμον. Εἰς τὸν καπετάνιον εἶπον ὅτι κατῆλθον νὰ συνομιλήσω ἐγώ, ἐπειδὴ ὁ κ. Διοικητής μου ἀσθενεῖ. Οὗτος ἐζήτησε νὰ τοῦ παραδώσωμεν τὰ ὅπλα καὶ ὅτι μετὰ ταῦτα θὰ εἴχομεν ἀπόλυτον καλὴν συνεργασίαν. 'Εγὼ τοῦ ἀπήντησα «ὅτι αὐτὸ ποὺ ζητᾶτε σημαίνει ὅτι μᾶς θεωρεῖτε ἐχθρούς σας καὶ θέλετε νὰ μᾶς ταπει-» νώσετε, ἐν ᾧ ἡμεῖς δὲν πρόκειται νὰ κάμωμεν κακὴν χρῆσιν τῶν ὅπλων μας καὶ περὶ τούτου » ὑπόσχομαι καὶ ἀναλαμβάνω τὴν εὐθύνην ἀκεραίαν».

Τότε, ἐστράφη ἐναντίον μου εἷς φέρων στολὴν λοχαγοῦ, διότι συνωδεύετο ὑπὸ ἐξάδος ὁλοκλήρου ἀξ/κῶν, μὲ παρετήρησε δριμύτατα καὶ κατόπιν, ἐφώναξε μεγαλοφώνως: «ἀστυφύλακες, » παιδιά μου, παιδιὰ τοῦ λαοῦ, ἐλᾶτε κάτω ἐλᾶτε μαζί μας νὰ προχωρήσωμεν ὅλοι μαζὶ πρὸς τὰ » ἐμπρός, νὰ φτιάσωμε μιὰ νέα ζωή, μιὰ νέα κοινωνία». Εἰς ταῦτα οὐδείς, ὡς ἦτο ἑπόμενον, ἀπήντησε, πρᾶγμα ὅπερ τὸν ἐστενοχώρησε καὶ συμβουλευθεὶς τὴν ὥραν του παρετήρησεν εἰς ἐμὲ στεντορίᾳ τῇ φωνῇ: «'Αστυνόμε Μαριόλη, ἡ ὥρα εἶναι 7· ἂν στὰς 7.15′ ποὺ θὰ γυρίσωμεν ἐδῶ δὲν ἀνοίξει » αὐτὸ τὸ κολοκύθι (τὸ κιγκλίδωμα) νὰ μποῦμε μέσα νὰ μᾶς παραδώσετε τὰ ὅπλα, θὰ μποῦμε » μόνοι μας νὰ τὰ πάρωμε ἀφοῦ θὰ σᾶς σφάξωμεν ὅλους ὡσὰν τὰ τραγιὰ καὶ πρῶτον, σένα 'Α-» στυνόμε Μαριόλη, σκέψου τὰς εὐθύνας σου, σκέψου τὴν γυναῖκα σου, σκέψου τὰ παιδιά σου». Εἰς τοῦτον καὶ πάλιν ὑπενθύμισα νὰ μὴν βιάζεται.

Κατόπιν ἔσπευσα ν' ἀναφέρω σχετικῶς εἰς τὸν κ. Διοικητήν μου, ὅστις, ὡς μοὶ εἶπεν, ἤκουσε τὰ διαμειφθέντα, διότι ὁ καπετάνιος τὰ εἶπεν ὅλα μεγαλοφώνως. 'Απ' αὐτὴν τὴν συνομιλίαν τὸ μόνον δι' ἡμᾶς ὠφέλιμον ἦτο, ἡ ἐπισήμανσις τῆς ὥρας ἐνάρξεως καθ' ἡμῶν τῶν πυρῶν καὶ εὐθὺς ἀπεσύρθησαν πάντες τῶν γραφείων, καταλαβόντες θέσεις ἃς ὥρισεν ὁ κ. Διοικητής, ὅστις ἐνίσχυσεν ἔτι περισσότερον τὴν δύναμιν τῆς ταράτσας γειτονικῆς οἰκίας, τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 'Ιφικράτους 4 καὶ ἴσως τὸν ἀφήσαμε μὲ ἐλπίδας τοιαύτας ὥστε ἡ μὴ χρῆσις ὑπ' αὐτῶν καθ' ἡμῶν βαρέων ὅπλων καὶ ἡ μὴ ἀνατίναξις τοῦ οἰκήματος νὰ ὀφείλωνται εἰς αὐτάς.

Ταῦτα διὰ τὴν ἱστορικὴν ἀκρίβειαν.

Π. ΜΑΡΙΟΛΗΣ
'Αστυν. Δ/ντὴς Β'

ΛΥΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

'Η λύσις τοῦ ἀστυνομικοῦ προβλήματος τοῦ 83ου τεύχους, ὑπὸ τὸν τίτλον ἡ «Μαύρη χείρ», εἶναι ἡ ἑξῆς:

'Η «Μαύρη Χεὶρ» ἦτο ὁ Εὔχαρις.

'Ο Συνεργάτης μας παρετήρησεν ὅτι τὰ ὀρθογραφικὰ λάθη σκοπίμως εἶχον γίνει.

'Η ἀσήμαντος λεπτομέρεια ποὺ τὸν πρόδωσε ἦσαν τὰ κ ό μ μ α τ α, τὰ ὁποῖα εἶχον τεθῆ εἰς τὰ σημειώματα κατὰ τρόπον ἀπολύτως ὀρθόν, πρᾶγμα ἀδύνατον δι' ἕνα ἀγράμματον, ὡς ὁ 'Αντώνης.

'Ο Εὔχαρις εἶχεν ἐκνευριστῆ πολὺ ἀπὸ τὴ μεγάλη Τσιγκουνιᾶ τοῦ κ. Κωστάκη καὶ ἤθελε νὰ τὸν ἐκδικηθῇ. ῎Ηθελε ὅμως στὴ «φάρσα» αὐτὴ νὰ ἐνοχοποιήση τὸν 'Αντώνη, πλὴν τοῦ...ξέφυγαν τὰ «κόμματα» τὰ ὁποῖα καὶ τὸν ἐπρόδωσαν.

'Εκ τῶν ἀναγνωστῶν μας, οἵτινες ἀπέστειλαν λύσεις τοῦ προβλήματος τὴν ὀρθὴν λύσιν ἔδωσαν οἱ: 1) 'Αστυφύλαξ 'Εμμανουὴλ Μπακομῆτρος, 2) 'Αστυφύλαξ 'Εμμανουὴλ Γαλυφιανάκης, 3) 'Αστυφύλαξ Νικ. Καραντάνης, 4) 'Αστυφύλαξ 'Αλέξ. Σπηλιάδης καὶ 5) Κωνσταντῖνος Παναγιωτόπουλος, ἰδιώτης.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΙΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Δ'.	ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1956	ΤΕΥΧΟΣ 85ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ ΤΟΥ 1944

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δντοῦ Α'.
(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.
— ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΙΣΤ' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ (ΠΑΤΗΣΙΩΝ) —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

128. Θέσις τοῦ ΙΣΤ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Πατησίων) καὶ διάθεσις δυνάμεως αὐτοῦ γιὰ τὴ ματαίωση τοῦ παράνομου κομμουνιστικοῦ συλλαλητηρίου τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944.
129. Σύλληψις τῶν ἀστυνομικῶν ὑπὸ τῆς πολιτοφυλακῆς κατὰ τὴν νύκτα τῆς 3/12/44.
130. Πολιορκία τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ ἀφοπλισμὸς αὐτοῦ.
131. Σύλληψις τῶν ἐθνικοφρόνων ἀστυνομικῶν—βασανισμὸς καὶ δολοφονία αὐτῶν.

***

128. Θέσις τοῦ ΙΣΤ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Πατησίων) καὶ διάθεσις δυνάμεως αὐτοῦ γιὰ τὴ ματαίωση τοῦ παράνομου κομμουνιστικοῦ συλλαλητηρίου τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944.

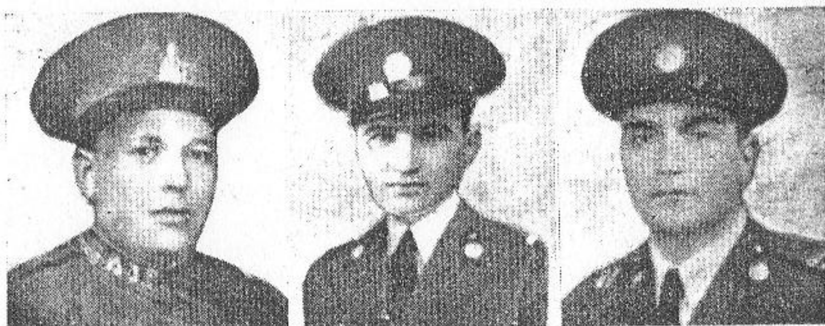
Τὸ ΙΣΤ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα (Πατησίων) εἶναι ἐγκατεστημένο σ' ἕνα τριώροφο οἴκημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μυστριώτη 3. Τὸ οἴκημα αὐτό, ἀπὸ ἀπόψεως θέσεως, βρίσκεται σὲ ἐξαιρετικὰ μειονεκτικὴ θέση, γιατὶ ὅλα σχεδὸν τὰ γύρω οἰκήματα εἶναι

πολυκατοικίες, ποὺ ὑπερέχουν σὲ ὕψος, κι' ἔτσι εὔκολα μπορεῖ νὰ προσβληθῆ ἀπὸ κείνους ποὺ θὰ ἐγκατασταθοῦν στὶς πολυκατοικίες αὐτές.

Κατὰ τὸ Δεκέμβρη τοῦ 1944 ἡ δύναμις τοῦ ΙΣΤ' Ἀστυν. Τμήματος ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὸ διοικητή του Ἀστυνόμο Α' κ. Ἰωάννην Τσουλοῦφον, ἀπὸ τὸν ὑποδιοικητή του Ἀστυνόμο Β' κ. Εὐστάθιον Βασιλείου, ἀπὸ 8 Ὑπαστυνόμους, 4 Ἀνθυπαστυνόμους, 6 Ἀρχιφύλακες καὶ 35 Ἀστυφύλακες.

Τὴν Κυριακή, 3 Δεκεμβρίου 1944, κατόπιν διαταγῆς τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, ὅλη σχεδὸν ἡ δύναμις τοῦ ΙΣΤ' Τμήματος διετέθη στὴ Β' Ἀστυνομικὴ Ὑποδιεύθυνση (ἕδρα στὸ Δ' Τμῆμα) καὶ ἐχρησιμοποιήθη στὴν πλατεῖα Ὁμονοίας καὶ σὲ παρόδους αὐτῆς, γιὰ τὴ διάλυση τῶν κομμουνιστῶν, ποὺ συγκεντρώνονταν μὲ σκοπὸ νὰ πᾶνε ὁμαδικῶς στὴν πλατεῖα Συντάγματος.

Δυστυχῶς ὑπῆρχεν ἕνας σεβαστὸς ἀριθμὸς Ἀξιωματικῶν καὶ ἀστυφυλάκων τοῦ Τμήματος αὐτοῦ ποὺ ἦσαν κομμουνισταὶ καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἔκαναν τὸ καθῆκον τους· ἀπεναντίας ἀντιδροῦσαν μὲ κάθε τρόπο στὰ μέτρα ποὺ ἐλαμβάνοντο ἀπὸ τοὺς προϊσταμένους των. Τοὺς ὑπαλλήλους αὐτοὺς ἀντελήφθη ὁ τότε Διοικητὴς τοῦ ΙΣΤ'

† Ν. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ † Ι. ΚΑΤΣΑΜΠΕΚΗΣ † Δ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

Παραρτήματος Ἀσφαλείας Ἀστυνόμος Β' Φώτιος Χριστοδουλόπουλος, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀναφέρει σχετικῶς στὴν Ὑποδιεύθυνση Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν (ἐγγράφως καὶ προφορικῶς) γιὰ νὰ ληφθοῦν ἐγκαίρως μέτρα ἀπομονώσεώς των.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, μετὰ τὰ αἱματηρὰ γεγονότα τῆς πλατείας Συντάγματος, οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπέστρεψαν στὸ Τμῆμα τους, ὅπου ἔμειναν σὲ αὐστηρὴ ἐπιφυλακή· ἐπετράπη δὲ στοὺς διαμένοντας οἴκοι, νὰ μεταβοῦν τὶς βραδυνὲς ὧρες γιὰ φαγητὸ στὰ σπίτια τους.

129. Σύλληψις τῶν ἀστυνομικῶν ἀπὸ τὴν πολιτοφυλακή.

Ὅπως εἶναι γνωστό, τὸ σχέδιο τῶν κομμουνιστῶν προέβλεπε τὴν κατάληψη τῶν ἀκραίων Ἀστυνομικῶν Τμημάτων, ὥστε νὰ ματαιωθῆ κάθε ἀντίσταση κατὰ τὴν προώθησή τους στὸ κέντρο τῶν Ἀθηνῶν.

Γιαυτὸ ἀκριβῶς ἡ πολιτοφυλακὴ τῆς περιφερείας αὐτῆς, στὴν ὁποία δυστυχῶς εἶχαν ἐνταχθῆ καὶ ἀστυνομικοὶ μὲ ἀρχηγό τους τὸν Ἀστυν. Δ/ντὴ Τσαπόγα, ἄρχισε ἀπὸ τὴ νύχτα τῆς 3 πρὸς τὴν 4 Δεκεμβρίου, νὰ παρακολουθῆ καὶ νὰ συλλαμβάνη τοὺς ἐθνικόφρονες ἀστυνομικούς, ποὺ ἔβγαιναν ἀπὸ τὸ Τμῆμα καὶ πήγαιναν γιὰ λίγο στὰ σπίτια τους. Ἔτσι εἶχαν συλληφθῆ ὁ Ὑπαστυνόμος Β' Ἰωάννης Κατσαμπέκης, ἐνῶ πήγαινε ν' ἀγοράση τρόφιμα γιὰ τὸ συσσίτιο τοῦ Τμήματος, οἱ Ἀνθυπαστυνόμοι Παν. Κακαλέτρης καὶ Γ. Γραβάνης, οἱ Ἀρχιφύλακες Θεόδ. Ράλλης, Κων. Χανδρινὸς καὶ Ἀναστ. Γαβαλιᾶς, ὁ Ὑπαρχιφύλαξ Δ. Τσαούσογλου καὶ οἱ ἀστυφύλακες Γ. Μαυρόπουλος, Χρῆστος Λόγιος, Νικ. Ἀγγελόπουλος καὶ Μιχ. Κατσίγερας.

Οἱ ἀστυνομικοὶ αὐτοὶ ὡδηγήθησαν στὴν πολιτοφυλακή, ποὺ ἦταν στὴν ὁδὸ Πατησίων καὶ ἀργότερα τοὺς μετέφεραν στὸν 'Αστυνομικὸ Σταθμὸ Γαλατσίου, τὸν ὁποῖον εἶχαν ἀμέσως καταλάβει. Ἔτσι ἡ δύναμις τοῦ Τμήματος ἐμειώθη ἀνάλογα.

Ὅταν ξημέρωσε ἡ 4η Δεκεμβρίου 1944 (ἡμέρα Δευτέρα) οἱ κομμουνισταὶ ἄρχισαν νὰ παρασκευάζουν τὴν πορεία τῶν νεκρῶν, δῆθεν θυμάτων τῆς 'Αστυνομίας, καὶ γιαυτὸ ἐλήφθησαν ἀπὸ τὴν 'Αστυνομία 'Αθηνῶν προληπτικὰ μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν διαταράξεως τῆς τάξεως.

Διετάχθη λοιπὸν δύναμις ἀπὸ ἕναν 'Αστυνόμο, τὸν ὑποδιοικητὴ τοῦ Τμήματος, ἕναν 'Υπαστυνόμο καὶ 10 ἀστυφύλακες καὶ πῆγε στὴ Β' 'Υποδιεύθυνση ἀπὸ τῆς 6ης π.μ. ὥρας. 'Επίσης ἐστάλησαν καὶ πέντε ἀστυφύλακες στὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνση.

'Απέμεινε λοιπὸν ἐλαχίστη δύναμις στὸ Τμῆμα, ἤτοι ὁ διοικητής, 6 'Υπαστυνόμοι, 2 'Ανθυπαστυνόμοι, 3 'Αρχιφύλακες καὶ 15 'Αστυφύλακες. 'Απὸ αὐτοὺς πάλι, 4 'Υπαστυνόμοι, οἱ 'Απόστ. Παπαμαλῆς, 'Αριστ. Σπανός, Δημ. Παπαδόπουλος καὶ 'Ιωαν. Γκολφινόπουλος, 2 'Αρχιφύλακες, οἱ 'Ιωάννης Γαλανάκης καὶ Γαληνὸς Καστάνης καὶ 6 Αστυφύλακες, οἱ Μιχ. Καμπανέας, Δημ. Σιδηρόπουλος, 'Ηλίας 'Αδαμόπουλος, Θεόδ. Κατσιβελάκης, Δημ. Ρογγάρης καὶ Κ. Καρακκντᾶς, ἦσαν κομμουνισταὶ καὶ ἀποτελοῦσαν ὁμάδα ἀντιδράσεως μέσα στὰ Τμῆμα.

Ὥστε ἐθνικόφρονες ὑπάλληλοι ὑπῆρχαν στὸ Τμῆμα μόνον 15, οἱ ὁποῖοι θὰ

† Θ. ΡΑΛΛΗΣ † Χ. ΛΟΓΙΟΣ † Α. ΓΑΒΑΛΙΑΣ

ἔπρεπε σὲ ἐνδεχόμενη ἐπίθεση ν' ἀντιμετωπίσουν καὶ τοὺς ἐλασῖτες ποὺ θὰ ἐπετίθεντο ἀπ' ἔξω καὶ τοὺς κομμουνιστὰς ἀστυνομικοὺς ποὺ βρίσκονταν μέσα στὸ Τμῆμα.

130. Πολιορκία τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ ἀφοπλισμὸς αὐτοῦ.

Στὶς 9 π.μ. τῆς 4-12-44, τὸ 'Αστυνομικὸ Κατάστημα ἐπολιορκήθη αἰφνιδιαστικὰ ἀπὸ ἑκατὸ καὶ πλέον ἐνόπλους ἐλασῖτες τοῦ 11ου Λόχου ποὺ στάθμευε στὰ Πατήσια.

'Αμέσως μπῆκε στὸ Τμῆμα ὁ λοχαγός τους καὶ πῆγε στὸ γραφεῖο τοῦ διοικητοῦ, στὸν ὁποῖον ἀνεκοίνωσε ὅτι ἔχει διαταγὴ νὰ καταλάβη τὸ Τμῆμα καὶ νὰ θέση ὑπὸ περιορισμὸν τοὺς ἀστυνομικούς, λόγῳ τῆς διαγωγῆς των, ὅπως εἶπε, ἐναντίον τοῦ λαοῦ, κατὰ τὸ συλλαλητήριο τῆς Κυριακῆς 3-12-44. 'Ο διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἀρνήθηκε νὰ παραδώση τὸ Τμῆμα καὶ τόνισε ὅτι ἐὰν ἐπιμείνη θὰ συγκρουσθοῦν. Τότε ὁ λοχαγὸς ἔφυγε καὶ πολιόρκησε στενότερα τὸ 'Αστυνομικὸ Κατάστημα, ἀπαγορεύοντας τὴν εἴσοδο καὶ τὴν ἔξοδο παντὸς ἀστυνομικοῦ.

'Ο διοικητὴς τοῦ Τμήματος βλέποντας ὅτι ἀπὸ πάσης πλευρᾶς εὑρίσκετο σὲ μειονεκτικὴ θέση καὶ ὅτι ὅπως ἦταν διαμορφωμένη ἡ κατάστασις δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ προβληθῇ ἀποτελεσματικὴ ἄμυνα, μόνη δὲ διέξοδος ὑπῆρχε ἡ ἐπιχείρησις

ἐνόπλου ἐξόδου, ποὺ πάντως θὰ ἀπέληγε σὲ ἐξόντωση τῶν λίγων ἐθνικοφρόνων ἀστυνομικῶν οἱ ὁποῖοι θὰ τὴν ἐπιχειροῦσαν, προσεπάθησε νὰ ἐπικοινωνήση μὲ τὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνση, γιὰ νὰ ζητήση ἐνίσχυση καὶ ὁδηγίες σχετικῶς.

Φυσικά, ἡ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία εἶχε διακοπῆ καὶ γιαυτὸ κατώρθωσε νὰ σταλῆ μὲ κατάλληλο τρόπο στὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνση ὁ 'Αρχιφύλαξ ΙΣΤ'8 Ψυχογιὸς 'Ιωάννης. Αὐτὸς ἔφθασε στὴ Διεύθυνση καὶ παρουσιάσθη ἀμέσως στὸν 'Αστυν. Δ/ντὴ κ. 'Αναστ. Γεωργίου ('Υποδιευθυντὴ τότε τῆς 'Αστυν. Δ/νσεως) ὅστις τὸν παρουσίασε στὸν "Αγγλο 'Αξιωματικὸ—σύνδεσμο τῆς Διευθύνσεως μὲ τὸ 'Αγγλικὸ Στρατηγεῖο—στὸ γραφεῖο τοῦ ὁποίου εὑρίσκετο ὁ Δ/ντὴς κ. "Αγγ. "Εβερτ. 'Ο Ψυχογιὸς ἀνέφερε τὴν κατάσταση τοῦ Τμήματος. 'Εδόθη τότε ὑπόσχεσις ὅτι θὰ ἐστέλλετο ἐνίσχυσις "Αγγλων στρατιωτῶν στὸ Τμῆμα ὥστε ν' ἀπαλλαγῆ τοῦτο τῆς πολιορκίας. Κατόπιν ὁ 'Αρχιφύλαξ ἀνεχώρησε γιὰ νὰ ἐπιστρέψη στὸ Τμῆμα του· ἀλλὰ ὅταν ἔφθασε στὴ λεωφόρο 'Αλεξάνδρας καὶ Πατησίων ἐπληροφορήθη ὅτι οἱ κομμουνισταὶ συλλαμβάνουν τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ γιαυτὸ ἐπῆγε καὶ παρουσιάσθη στὴ Β' 'Υποδιεύθυνση, ὅπου καὶ ἐνετάχθη ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ 'Υποδιευθυντοῦ κ. 'Αναστασίου Κανελλοπούλου.

'Η πολιορκία τοῦ Τμήματος, οἱ προτάσεις ποὺ γίνονταν συνεχῶς νὰ παραδοθῆ καὶ ἡ ἔντονη πίεση ποὺ ἠσκεῖτο, ἠνάγκασεν τὸ διοικητὴ τοῦ Τμήματος νὰ στείλη κρυφὰ τὸν διοικητικὸ ὑπάλληλο (γραφέα) 'Ιωάννη Χαλιώτη, γιὰ ν' ἀναφέρη σχετικῶς στὴ Β' 'Υποδιεύθυνση καὶ στὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνση ζητῶντας ἐνίσχυση καὶ ὁδηγίες. 'Ο Χαλιώτης ἔφθασε στὴ Διεύθυνση καὶ ἀνέφερε τὴν κατάσταση τοῦ Τμήματος, ἔλαβε δὲ τὴν ἐντολὴ ἐπιστρέφοντας ν' ἀνακοινώση στὸ διοικητή, ὅτι θὰ ληφθῆ φροντίδα ὥστε νὰ σταλῆ ἐνίσχυσις ἀπὸ τοὺς "Αγγλους.

'Επέστρεψε λοιπὸν ὁ Χαλιώτης στὶς 2 μ.μ. (14η ὥρα) στὸ Τμῆμα καὶ ἀνέφερε σχετικῶς στὸ διοικητή, πλὴν δὲν ἐφάνη καμμιὰ ἐνίσχυσις στὸ μεταξὺ διάστημα. 'Ο Χαλιώτης, ὅταν θέλησε τὶς ἑσπερινὲς ὧρες τῆς ἴδιας ἡμέρας νὰ βγῆ ἔξω ἀπὸ τὸ οἴκημα τοῦ Τμήματος, συνελήφθη ἀπὸ τοὺς ἐλασῖτες καὶ ἐξετελέσθη, προδοθεὶς προφανῶς γιὰ τὴ μετάβασή του στὴ Διεύθυνση, ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς ἀστυνομικοὺς ποὺ ἦσαν μέσα στὸ Τμῆμα.

† Κ. ΣΤΑΜΠΟΥΖΟΣ

† Χ. ΜΠΕΤΙΧΑΒΑΣ

Τὸ ἀπόγευμα, στὶς 14.30', ὁπότε ἡ δύναμις τῶν ἐλασιτῶν ποὺ πολιορκοῦσε τὸ Τμῆμα ὑπερέβη τοὺς 250, πῆγαν στὸ γραφεῖο τοῦ διοικητοῦ ὁ λοχαγὸς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ὁ πολιτικὸς καθοδηγητὴς καὶ ζήτησαν τὴν ἄμεσο παράδοση τῶν ὅπλων.

'Ο διοικητὴς τοὺς ἐδήλωσε καὶ πάλι ὅτι δὲν παραδίδει τὰ ὅπλα καὶ ὅτι σὲ ἐνδεχομένη ἐπίθεση οἱ ἀστυνομικοὶ θὰ ἀντισταθοῦν. "Εδωσε μάλιστα διαταγὴ στοὺς ἐθνικόφρονας ἀστυνομικοὺς καὶ κατέλαβον θέσεις μάχης στὸ β' ὄροφο. Αὐτοὶ τότε ἀγανάκτησαν καὶ φεύγοντας ἀπείλησαν ὅτι σὲ λίγο θὰ ἐπιτεθοῦν γιὰ νὰ καταλάβουν βιαίως τὸ οἴκημα. Πράγματι μόλις βγῆκαν ἔξω ἔδωσαν διαταγὴ καὶ οἱ ἐλασῖτες, ποὺ ἦσαν τοποθετημένοι στὰς παρόδους καὶ στὶς ταράτσεςγύρω ἀπὸ τὸ Τμῆμα, ἔστρεψαν τὶς κάννες τῶν πολυβόλων κατὰ τοῦ οἰκήματος. Τότε ὅμως ἀνέλαβον δρᾶ-

σιν καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ κομμουνισταὶ τοῦ Τμήματος, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ὑπαστυνόμο Β' Ι. Γκολφινόπουλο, οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον κατεπτόησαν τοὺς ἐλαχίστους ἐθνικόφρονες ἀστυνομικούς, ἀλλὰ στασιάσαντες παρουσιάσθησαν μὲ φωνὲς καὶ ἀπειλὲς στὸ διοικητὴ καὶ ζήτησαν νὰ ἀποφευχθῇ ἡ σύγκρουσις. Ὁ διοικητὴς βλέποντας ὅτι οὐσιαστικῶς τὸ Τμῆμα εἶχε καταληφθῇ καὶ κατόπιν τῆς δηλώσεως καὶ τῶν ἐθνικοφρόνων ἀστυνομικῶν ὅτι ἡ αἱματοχυσία θὰ ἦτο ἄσκοπος, ἐφόσον καμμιὰ βοήθεια δὲν ἐφαίνετο ἀπὸ τὸ Κέντρο, ἀναγκάσθηκε στὶς 6 μ.μ. (18η ὥρα) νὰ παραδώσῃ τὸν ὁπλισμὸ τοῦ Τμήματος στοὺς κομμουνιστάς.

Κατὰ τὴν παράδοση τοῦ ὁπλισμοῦ ὁ διοικητὴς ἀντελήφθη τὶς διαθέσεις τῶν ἐλασιτῶν νὰ συλλάβουν τοὺς ἐθνικόφρονες ἀστυνομικοὺς καὶ γιαυτὸ κατώρθωσε ἐπωφελούμενος τῆς σχετικῆς συγχύσεως νὰ διαφύγῃ σὲ παρακείμενο σπίτι, πρᾶγμα ποὺ τὸ ἀνεκοίνωσε μόνο στὸν Ὑπαστυνόμο Α' Χρῆστο Μπετιχαβᾶ.

Ἀμέσως μετὰ τὴν παράδοση τῶν ὅπλων οἱ ἐλασῖτες κατέλαβον τὸ Τμῆμα καὶ ἡ Πολιτοφυλακὴ Ἀττικῆς ὑπὸ τὸν Τσαπόγα τοποθέτησε ὡς διοικητὴ τὸν Ὑπαστυνόμο Α' Ἀπόστολο Παπαμαλῆ.

131. Σύλληψις τῶν ἐθνικοφρόνων ἀστυνομικῶν—βασανισμὸς καὶ δολοφονία αὐτῶν.

Μετὰ τὴν παράδοση τοῦ Τμήματος ἡ πολιτοφυλακὴ προέβη στὴ σύλληψη τῶν ἐθνικοφρόνων ἀστυνομικῶν, ποὺ ἔμειναν στὸ Τμῆμα καὶ ἐκείνων ποὺ εἶχαν διαφύγει στὰ σπίτια τους. Ἔτσι συνελήφθησαν οἱ: 1) Ὑπαστυνόμος Α' Μπετιχαβᾶς Χρῆστος, 2) Ὑπ/μος Β' Συμεωνίδης Δαμιανός, 3) Ὑπ/μος Β' Κατσαμπέκης Ἰωάννης 4) Ἀνθ/μος Γραβάνης Γεώργιος, 5) Ἀνθ/μος Κακαλέτρης Παναγ., 6) Ἀρχιφ. ΙΣΤ' 1 Ράλλης Θεόδωρος, 7) Ἀρχιφ. ΙΣΤ' 3 Γαβαλιᾶς Ἀναστ., 8) Ὑπαρχιφύλαξ ΙΣΤ' 18 Ποταμίτης Σπυρίδων, 9) Ἀστυφύλαξ ΙΣΤ' 31 Κατσίγερας Μιχ., 10) Ἀστυφ. ΙΣΤ' 70 Σταμποῦζος Κων/νος, 11) Ἀστυφ. ΙΣΤ' 77 Παπαδημητρίου Πέτρος, 12) Ἀστυφ. ΙΣΤ' 89 Μακρόπουλος Βασίλειος, 13) Ὑπαρχ. Ἀσφαλείας Ἰωάνν. Μορφίδης, 14) Ὑπαρχ. Ἀσφαλείας Τσαούσογλου Δαμιανός, 15) Ἀστυφ. Ἀσφαλείας Λόγιος Χρῆστος καὶ 16) Ὑπαρχ. Ν. Ἀγγελόπουλος.

Τὸ πτῶμα τοῦ Ὑπαστυνόμου Ι. Κατσαμπέκη.

Αὐτοὶ ἐκρατήθησαν στὴν πολιτοφυλακὴ τῆς ὁδοῦ Πατησίων καὶ ἀπὸ ἐκεῖ μετεφέρθησαν καὶ ἐκρατήθησαν στὸν Ἀστυνομικὸ Σταθμὸ Γαλατσίου. Κατόπιν τοὺς μετέφεραν στὴν περιοχὴ τῶν διϋλιστηρίων τῆς ΟΥΛΕΝ, ὅπου τοὺς ἐξετέλεσαν διὰ σφαγῆς κατὰ τρόπον μαρτυρικόν. Μετὰ τὴν καταστολὴ τοῦ κινήματος ἀνευρέθησαν τὰ πτώματα 12 ἐκ τῶν θυμάτων αὐτῶν τοῦ καθήκοντος, οἰκτρὰ παραμορφωμένα καὶ μὲ τὴν ἀγωνία ζωγραφισμένη στὰ πρόσωπά τους. Στὴ φρικιαστικὴ αὐτὴ τραγωδία τῶν ἀστυνομικῶν τοῦ ΙΣΤ' Τμήματος καὶ στὸ ἀπαίσιο αὐτὸ ἔγκλημα, δυστυχῶς, πρέπει νὰ συνείργησαν πεπωρωμένοι συνάδελφοι τῶν θυμάτων, γιατὶ δὲν ἦτο δυνατόν, παρὰ νὰ προελαμβάνετο τὸ κακούργημα αὐτό, ἐὰν ἤθελε ἡ πολιτοφυλακὴ τῶν Πατησίων, ἡ ὁποία ἐτέλει ὑπὸ τὸν στασιαστὴν Τσαπόγαν.

Οἱ εἰκόνες τῶν κατακρεουργηθέντων πτωμάτων τῶν σφαγιασθέντων ἀστυνομικῶν τοῦ ΙΣΤ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ὅπως εὑρέθησαν εἰς τὰς τάφρους τῶν διυλιστηρίων τῆς Οὔλεν.

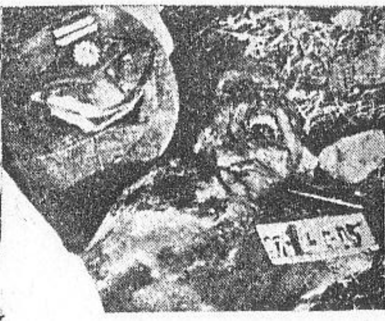

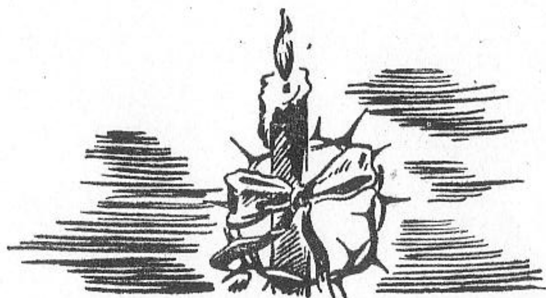

Ἔφριξε τὸ σύμπαν στὰ θεάματα αὐτά. Ἔτσι βρέθηκαν θαμένα πρόχειρα τὰ πτώματα τῶν σφαγιασθέντων ἀστυνομικῶν, Α. Γαβαλιᾶ, Θ. Ράλλη, Δ. Συμεωνίδη, Χ. Μπετιχαβᾶ καὶ Χ. Λόγιου. Δὲν πιστεύει κανεὶς πῶς ἄνθρωποι καὶ μάλιστα Ἕλληνες ἔκαμαν τὰ ἐγκλήματα αὐτά.

«Βασανίζεται τοὺς ἀστυνομικούς!» Αὐτὸ ἦταν τὸ σύνθημα τῶν κομμουνιστῶν. Ἔτσι ἔλεγαν, θὰ ἐκπορθήσουμε τὸ πρῶτο φρούριο τοῦ ἀστικοῦ καὶ ἐθνικοῦ καθεστῶτος καὶ θὰ καταλάβουμε τὴν ἀρχή. Τὰ μαρτύρια ὅμως τῶν ἀστυνομικῶν ἀντὶ νὰ τρομοκρατήσουν τοὺς συναδέλφους των, ὅπως νόμισαν οἱ κομμουνισταί, ἀτσάλωσαν τὴ θέληση τῶν ἄλλων οἱ ὁποῖοι ἀγωνίσθηκαν καὶ νίκησαν.

Ἡ κηδεία τῶν θυμάτων αὐτῶν ἔγινε μὲ πᾶσαν ἐπισημότητα τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου 1945 καὶ ὥραν 15.30′ ἀπὸ τὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ, οἱ δὲ νεκροὶ ἐνταφιάσθησαν στὸ Β′ Νεκροταφεῖο τῶν Πατησίων. (Συνεχίζεται)

367

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ Α' ΤΟΜΟΥ 1953

Α΄ ΓΕΝΙΚΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

368

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ Β' ΤΟΜΟΥ 1954

Α' ΓΕΝΙΚΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Σελὶς

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της μέχρι σήμερον (1921—1954). Ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'.

3025 , 371 3

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ Γ' ΤΟΜΟΥ 1955

Α' ΓΕΝΙΚΟΝ

I. ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921—1955). Ὑπὸ κ. Νικ. Ἀρχιμανδρίτου, Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α'.

ΙΓ'. Ἡ Ἀστυνομία κατὰ τὴν Κατοχὴν (1911—1944).

Σελίς

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ Δ' ΤΟΜΟΥ 1956

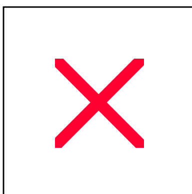
Α'. ΓΕΝΙΚΟΝ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ (1929 – 1951)

Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

Αστυνομικού Διευθυντή Α΄

ΤΟΜΟΣ 2ος

Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, Αστυν. Δ/ντού Α'

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1959)

Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΚΟΥΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

ΤΟΜΟΣ Β'

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1957)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ. — ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΙΘ' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ (ΒΥΡΩΝΟΣ) —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

135. *Θέσις τοῦ ΙΘ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος καὶ γενικὴ κατάστασις στὴν περιφέρεια αὐτοῦ.*
136. *Γεγονότα κατὰ τὴν Κυριακὴ 3-12-1944, ἡμέραν τοῦ παράνομου συλλαλητηρίου.*
137. *Εἰσβολὴ στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα καὶ κατάληψις αὐτοῦ ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.*

***

135. Θέσις τοῦ ΙΘ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος καὶ γενικὴ κατάστασις στὴν περιφέρειαν αὐτοῦ.

Τὸ ΙΘ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα περιλαμβάνει τὴν περιοχὴ τοῦ Συνοικισμοῦ Βύρωνος καὶ τῆς Συνοικίας Ἀναλήψεως. Ἤδη ἡ περιφέρεια αὐτὴ ἀποτελεῖ τὸ Δῆμο Βύρωνος. Τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα εἶναι ἐγκατεστημένο στὴν ὁδὸ Χρυσοστόμου Σμύρνης 6. Ἡ θέσις τοῦ οἰκήματος καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ οἴκημα ἀπὸ κατασκευῆς δὲν παρεῖχε δυνατότητες ἐνόπλου ἀντιστάσεως.

Στὸ Τμῆμα αὐτό, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπὸ τὰ ἀκραῖα τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν, κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη τῆς κατοχῆς εἶχαν ἐξαπλωθῆ πολὺ οἱ κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις τοῦ Ε.Α.Μ., Ε.Λ.Α.Σ., Ε.Π.Ο.Ν. καὶ Ο.Π.Λ.Α. Συχνὰ ἐγίνοντο ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Ο.Π.Λ.Α. ἀπαγωγὲς ἐθνικοφρόνων πολιτῶν καὶ Ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ καὶ δολοφονίες αὐτῶν. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς πλειστάκις ἀναγκάσθηκε νὰ ἐπέμβη τὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα Ἀθηνῶν γιὰ νὰ διασώση τὰ θύματα τῶν κομμουνιστῶν, ἕνεκα δὲ τούτου ἐσημειώθησαν ἐπανειλημμένως συμπλοκὲς τῶν ἀστυνομικῶν μὲ θύματα καὶ κομμουνιστὰς καὶ ἀστυνομικοὺς ποὺ σκοτώθηκαν κατὰ τὶς συγκρούσεις αὐτές.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση καὶ τὴν ἀποχώρηση τῶν Γερμανῶν, οἱ κομμουνισταὶ ἐγκατέστησαν στὴν περιφέρεια τοῦ ΙΘ' Τμήματος τὴν ἕδρα τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ἀφοῦ ἐξοντώσανε σχεδὸν ὅλους τοὺς ἐκεῖ ἐθνικόφρονες πολίτες, εἶχαν οὐσιαστικὰ ἐπικρατήσει καὶ ἐπέβαλαν τὶς θελήσεις των μὲ τὴν ἀπειλὴ βίας. Τὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ ἐτήρη στάση ἀδιάφορο κατόπιν διαταγῆς τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, γιὰ νὰ μὴ ἐπέλθη σύγκρουσις, ἠλπίζετο δὲ ὅτι ἡ κατάστασις θὰ ἐτακτοποιεῖτο μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου διὰ τῆς ἐπιβολῆς τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως περὶ ἀφοπλισμοῦ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ἀνασυγκροτήσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ.

136. Γεγονότα κατὰ τὴν Κυριακὴ 3-12-1944, ἡμέραν τοῦ παράνομου συλλαλητηρίου.

Κατὰ τὴν Κυριακὴ 3-12-1944 τὸ ΙΘ' Τμῆμα διετάχθη καὶ διέθεσεν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ τῆς Ὑποδιευθύνσεως, δύναμιν 15 ἀστυφυλάκων μὲ

τοὺς βαθμοφόρους των καὶ μὲ τὸν Ὑποδιοικητὴ ἡ ὁποία πῆγε στὴν περιφέρεια Ζαππείου γιὰ νὰ λάβῃ μέτρα παρεμποδίσεως τοῦ παρανόμου συλλαλητηρίου τῶν κομμουνιστῶν.

Ἔτσι στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα παρέμειναν ὁ Διοικητὴς αὐτοῦ Ἀστυνόμος Α' κ. Ἀναστάσιος Κωνσταντινόπουλος μὲ ἐλάχιστους ἀστυφύλακες. Ἡ δύναμις ποὺ διετέθη στὸ Ζάππειο ἐπανῆλθε στὸ Τμῆμα τὴν 19ην ὥραν τὴν ἰδίας ἡμέρας.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ κομμουνισταὶ ἔκοψαν κατὰ τὶς μεσημβρινὲς ὧρες τὰ τηλεφωνικὰ καλώδια καὶ ἀπὸ τότε τὸ Τμῆμα δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὶς Προϊστάμενες Ὑπηρεσίες. Συγχρόνως τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα ἐπολιορκήθη καὶ ἐτοποθετήθησαν σκοποὶ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. σὲ διάφορα σημεῖα, κτίρια καὶ παρόδους γύρω ἀπὸ αὐτό.

Κατὰ τὴ διάρκεια ὅμως τῆς 3-12-1944 καὶ καθ' ὅλη τὴ νύκτα τὸ Τμῆμα δὲν ὑπέστη ἐπίθεση οὔτε καμμιὰ ἄλλη ὄχληση, ἐκτὸς τῆς διακοπῆς τῆς τηλεφωνικῆς ἐπικοινωνίας καὶ τῆς πολιορκίας.

137. Εἰσβολὴ στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα καὶ κατάληψις αὐτοῦ ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

Τὰ ξημερώματα τῆς 4-12-1944 καὶ περὶ ὥραν 5.25' δύναμις 100 περίπου πλήρως ἐξωπλισμένων ἐλασιτῶν αἰφνιδιαστικῶς εἰσέβαλε στὸ Τμῆμα μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Ὑπαστυνόμου Β' Κωνσταντινίδη Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος ἦτο προσκείμενος σ' αὐτοὺς καὶ ἄνοιξε τὴν ἐξώπορτα ἡ ὁποία ἔμενε κλειστὴ καὶ ἐφρουρεῖτο.

Οἱ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν παρουσιάσθηκαν ἀμέσως στὸ Διοικητὴ καὶ ἀξίωσαν τὴν ἄμεσο παράδοση τοῦ ὁπλισμοῦ. Ὁ Διοικητὴς θέλησε νὰ τοὺς παραπλανήσῃ πλὴν ἀντιληφθέντες τὶς προθέσεις του καὶ καθοδηγούμενοι ἀπὸ μερικοὺς ἀστυνομικοὺς προσκείμενους πρὸς αὐτούς, ἔσπευσαν καὶ παρέλαβον τὰ 17 ὅπλα (ἰταλικὲς ἀραβίδες) τοῦ Τμήματος, τὰ ὁποῖα εὑρίσκοντο στὸ γραφεῖο τοῦ Ἀξιωματικοῦ Ὑπηρεσίας. Ἀκολούθως παρεβίασαν τὴν πόρτα τῆς ἀποθήκης καὶ ἀφήρεσαν ἕνα κιβώτιο μὲ φυσίγγια καὶ τρία περίστροφα.

Κατόπιν, ἀπὸ σημείωμα ποὺ κρατοῦσαν στὰ χέρια καὶ ποὺ ἦταν γραμμένο μὲ μολύβι ἐκάλεσαν ὀνομαστικῶς τούς: 1) Διοικητὴ Ἀστυνόμο Α' κ. Ἀναστάσιο Κωνσταντινόπουλο, 2) Ὑποδιοικητὴ Ἀστυνόμο Β' κ. Ἐμμανουὴλ Ἰωάννη, 3) Ὑπαστυνόμο Β' κ. Δημητριάδη Ἀστέρη, 4) Ἀνθυπαστυνόμο κ. Τσάλτα Γεώργιο καὶ 5) Ἀστυφύλακες Μπεκάκο Εὐάγγελο, Κυριακάκο Πέτρο, καὶ Ἀλευρᾶ Ἰωάννη, τοὺς ὁποίους ἀφώπλισαν ἀφαιρέσαντες τὰ περίστροφά των καὶ τοὺς ἔθεσαν ὑπὸ κράτησιν μέσα στὸ γραφεῖο τοῦ Διοικητοῦ, τοποθετήσαντες στὴν εἴσοδο σκοπὸ ἐλασίτη ἔνοπλο. Ἐπίσης ἀνεζήτησαν καὶ τὸν Ὑπαστυνόμο Α' κ. Πέτρο Μαρκάκο, ὁ ὁποῖος ὅμως εἶχε παραμείνει τὴν νύκτα τῆς 3-12-1944 στὸ Ι' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα καθὼς καὶ τὸν Ὑπαστυνόμο Β' κ. Σκούρα Παντελῆ, ποὺ διετέλει σὲ ἀναρρωτικὴ ἄδεια.

Μετὰ τὴ σύλληψη τοῦ Διοικητοῦ καὶ τῶν ἀνωτέρω ἐθνικοφρόνων Ἀξιωματικῶν, ὥρισαν Διοικητὴ τοῦ Τμήματος τὸν ὁμόφρονά τους Ὑπαστυνόμο Β' Κωνσταντινίδη Ἰωάννη καὶ Ὑποδιοικητὴ τὸν Ὑπαστυνόμο Β' Λιάσκα Χριστόφορο.

Στὶς 12.45' κατόπιν διαταγῆς τοῦ νέου κομμουνιστοῦ διοικητοῦ τοῦ Τμήματος, οἱ ὑπὸ κράτησιν ἀστυνομικοὶ ἀφέθησαν ἐλεύθεροι. Οὗτοι ἀπεφάσισαν νὰ διαφύγουν ἀμέσως πρὸς τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση γιὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν καταλλήλως καὶ ἐπέτυχαν ὅλοι τοῦτο. Ὁ Διοικητὴς μάλιστα ἀποχωρῶν ἐξουσιοδότησε τὸν ἔμπιστό του Ἀρχιφύλακα ΙΘ. 6 Τσούνη Βασίλειο, ὅπως πείσῃ καὶ τοὺς ἄλλους ἐθνικόφρονες ἀστυφύλακες νὰ διαφύγουν καὶ νὰ παρουσιασθοῦν στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση.

Ἔτσι ὅλοι σχεδὸν οἱ ἐθνικόφρονες ὑπάλληλοι τοῦ ΙΘ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος διέφυγαν στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση καὶ ἐχρησιμοποιήθηκαν ἀπὸ αὐτὴ κατὰ τὶς ἐπιχειρήσεις γιὰ τὴν ἀπομάκρυνση ἐξ Ἀθηνῶν τῶν κομμουνιστῶν.

(Στὸ ἑπόμενο ἡ δρᾶσις ἑτέρων Ὑπηρεσιῶν Ἀστυν. Δ)νσεως Ἀθηνῶν)

3

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ε'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1957 | ΤΕΥΧΟΣ 89ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1957)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ. — ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΑ' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ (ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ) —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

138. Θέσις τοῦ ΚΑ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος καὶ γενικὴ κατάστασις στὴν περιφέρειά του.

139. Γεγονότα κατὰ τὴν Κυριακὴ (3-12-44) ἡμέραν τοῦ παρανόμου συλλαλητηρίου στὴν Πλατεῖα Συντάγματος.

140. Κατάληψις τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

***

138. Θέσις τοῦ ΚΑ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος καὶ γενικὴ κατάστασις στὴν περιφέρειά του.

Τὸ ΚΑ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα περιλαμβάνει ὁλόκληρο τὴν περιοχὴ τοῦ Συνοικισμοῦ Καισαριανῆς, τὸ δὲ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα βρίσκεται στὸ διόροφο οἴκημα τῆς ὁδοῦ Καλλιμάνογλου 24.

Τὸ οἴκημα αὐτὸ καὶ ὡς κτίριο, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως θέσεως δὲν ἔδινε δυνατότητες στοὺς ἀστυνομικοὺς γιὰ ἄμυνα.

Ἡ γενικὴ κατάστασις στὴν περιοχὴ τοῦ Τμήματος αὐτοῦ, ἀπὸ ἀπόψεως φρονημάτων καὶ κομμουνιστικῆς δράσεως τῶν κατοίκων, δὲν ἦταν εὐχάριστη γιὰ τὴ γενικὴ ἀσφάλεια. Ἐκεῖ, κατὰ τὴν κατοχή, οἱ κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις τοῦ Ε.Α.Μ., Ε.Λ.Α.Σ., Ε.Π.Ο.Ν. καὶ Ο.Π.Λ.Α. εἶχαν τὰ στρατηγεῖα τους καὶ καθημερινῶς ἐγκληματοῦσαν, ἀπάγοντας καὶ δολοφονῶντας τοὺς ἐθνικόφρονες πολῖτες, ἀξιωματικοὺς τοῦ Στρατοῦ καὶ ἀστυνομικούς. Γιαυτὸ ἀκριβῶς, στὴν περιοχὴ αὐτὴ εἶχαν γίνει πολλὲς συμπλοκὲς τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος τῆς Ἀστυνομίας, ποὺ ἐπιχειροῦσε κάθε φορὰ νὰ διασώσῃ ἀπὸ τὴ σφαγὴ ἀπαγομένους ἐθνικόφρονες πολῖτες

ἢ τουλάχιστον νὰ παραλάβῃ τὰ πτώματά τους καὶ νὰ τὰ παραδώσῃ στοὺς οἰκείους των.

Στὶς συμπλοκὲς αὐτὲς σκοτώθηκαν ἀρκετοὶ ἀστυνομικοὶ καὶ κομμουνισταί, κατωρθώθη ὅμως νὰ ἐπιβάλλεται ἀκόμη ἡ Ἀστυνομία μέχρις ὅτου ἔγινε ἡ ἀπελευθέρωσις καὶ ἔφυγαν οἱ Γερμανοί.

Τότε ἀκριβῶς οἱ κομμουνισταὶ φανερὰ πλέον ἐγκατέστησαν τὴ μεραρχία τους τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., τὴν πολιτοφυλακή τους, καὶ ὅλες τὶς παράνομες ὀργανώσεις καὶ ἐσυνέχισαν, μυστικὰ τὴ φορὰ αὐτή, τὶς ἀπαγωγὲς καὶ τὶς δολοφονίες ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ δοσιλόγου κλπ.

Ἡ ἔπαρσις τῶν κομμουνιστῶν στὴν περιοχὴ αὐτὴ εἶχε φτάσει στὸ κατακόρυφο καὶ διαρκῶς διαλαλοῦσαν ὅτι ἡ Καισαριανὴ ἔμεινε ἀδούλωτη κλπ.

Ἔτσι μέσα σὲ μιὰ ἀφάνταστη τρομοκρατία γιὰ τοὺς ἐθνικόφρονες πλησίαζαν οἱ μέρες τοῦ Δεκέμβρη.

139. Γεγονότα κατὰ τὴν Κυριακὴ (3-12-44) ἡμέραν τοῦ παρανόμου συλλαλητηρίου στὴν Πλατεῖα Συντάγματος.

Ἀπὸ τὸ πρωῒ τῆς 3-12-1944 καὶ ὥραν 6ην, ὅλη σχεδὸν ἡ δύναμις τοῦ Τμήματος αὐτοῦ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ὑποδιοικητὴ ἐστάλη ἔνοπλος μὲ τυφέκια στὸ Β' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα καὶ ἐτέθη ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ κ. Ι. Κουβαράκη. Ἡ δύναμις αὐτὴ διετέθη στὴν περιοχὴ τοῦ Ζαππείου καὶ τῶν στηλῶν τοῦ Ὀλυμπίου Διός, γιὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὶς μᾶζες τῶν κομμουνιστῶν ποὺ κατέβαιναν ἀπὸ τοὺς Συνοικισμοὺς Βύρωνος, Καισαριανῆς καὶ Δουργουτίου, νὰ προχωρήσουν πρὸς τὴν Πλατεῖα τοῦ Συντάγματος.

Ἔτσι οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ Τμήματος αὐτοῦ ἐργάσθηκαν σκληρὰ καὶ ἐπενέβησαν γιὰ τὴ διάλυση τοῦ παρανόμου συλλαλητηρίου. Μετὰ τὴ διάλυση τοῦ συλλαλητηρίου συγκεντρώθηκαν στὸ Β' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα καὶ περίμεναν διαταγές.

Στὸ μεταξὺ αὐτό, εἶχε παραμείνει στὸ ΚΑ' Τμῆμα ὁ Διοικητής του Ἀστυνόμος Α' κ. Ἀλέξανδρος Νάσης μὲ ἕναν Ἀξιωματικὸ Ὑπηρεσίας καὶ ἐλάχιστους ἀστυφύλακας τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας.

Στὶς 8.30', δύναμις ἐνόπλων κομμουνιστῶν πολιόρκησε τὸ Τμῆμα. Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς δυνάμεως αὐτῆς μὲ δύο ἐνόπλους ἐλασῖτες παρουσιάσθη στὸ Διοικητὴ τοῦ Τμήματος καὶ ἀξίωσε νὰ μὴ σταλοῦν ἀστυνομικοὶ στὸ Σύνταγμα καὶ νὰ μὴν ἐμποδιστοῦν οἱ κομμουνισταὶ νὰ μεταβοῦν ἐκεῖ. Ὁ Διοικητὴς τοὺς ἀπάντησε ὅτι ἡ δύναμις εἶχε πάει στὸ Σύνταγμα καὶ ὅτι ἦταν ἀπαραίτητο αὐτὸ γιὰ νὰ προληφθοῦν ἔκτροπα, ποὺ μποροῦσαν νὰ συμβοῦν ἀπὸ συμπλοκὲς τῶν κομμουνιστῶν μὲ ἐθνικόφρονες πολῖτες. Κατόπιν αὐτοῦ οἱ ἐλασῖτες ἀπεχώρησαν.

Ὁ Διοικητὴς ἔσπευσε ν' ἀναφέρῃ ἀμέσως τηλεφωνικῶς στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση καὶ ἐπειδὴ διεπίστωσεν ὅτι τὸ Τμῆμα ἦταν πολιορκημένο ὑπέβαλε τὴ γνώμη, ὅτι φρόνιμον θὰ ἦταν οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ Τμήματος ποὺ εἶχαν διατεθῆ στὸ Β' Τμῆμα νὰ μὴ γυρίσουν ἔνοπλοι, ἀλλὰ ν' ἀφήσουν τὰ ὅπλα των σὲ ἄλλο σημεῖον, ὥστε νὰ μὴ προκληθῇ σύγκρουσις μὲ τοὺς κομμουνιστὰς ποὺ ἦσαν πολὺ περισσότεροι.

Ἔτσι οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ Τμήματος αὐτοῦ ἔμειναν στὸ Β' Τμῆμα μέχρι τὸ ἀπόγευμα τῆς 3-12-44. Κατόπιν διετάχθησαν νὰ μεταβοῦν στὸ Γ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα (Παγκρατίου), ὅπου ἄφησαν τὰ ὅπλα τους, καὶ κατόπιν σχετικῆς ἀδείας ἄλλοι μὲν ἐπέστρεψαν στὸ Τμῆμα τους (ΚΑ'), ἄλλοι ἔμειναν στὸ Γ' Τμῆμα καὶ ἐλάχιστοι ἐπετράπη νὰ διανυκτερεύσουν στὰ σπίτια τους.

Σημειωτέον ὅτι ἀπὸ τῆς μεσημβρινὲς ὧρες οἱ κομμουνισταὶ ἔκοψαν τὰ τηλεφωνικὰ καλώδια καὶ ἔτσι διεκόπη ἡ ἐπικοινωνία τοῦ Τμήματος μὲ τὶς ἄλλες Ὑπηρεσίες. Τὴ νύχτα τῆς 3ης πρὸς τὴν 4-12-1944 τὸ Τμῆμα ἔμεινε πολιορκημένο ἀπὸ τοὺς ἐλασῖτες.

140. Κατάληψις τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

Στὶς 4-12-44, δηλαδὴ τὴ Δευτέρα, πῆγαν στὸ Διοικητὴ τοῦ Τμήματος ἀξιωματικοὶ τῆς πολιτοφυλακῆς πάνοπλοι μὲ αὐτόματα καὶ ζήτησαν τὴν παράδοση τῶν ὅπλων. Ὁ Διοικητὴς τοὺς ἐδήλωσε ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ παραδώση τὰ ὅπλα, ἐφόσον μάλιστα δὲν εἶχαν πάρει τέτοια ἐντολὴ ἀπὸ τὸν ταξίαρχο τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. ποὺ εἶχε τὴν ἕδρα του στὴν Καισαριανή, καὶ εἶπε νὰ μὴ παραδοθοῦν τὰ ὅπλα. Ἀργότερα ἐπανῆλθαν τρεῖς φορὲς οἱ κομμουνισταὶ τῆς Ο.Π.Λ.Α. γιὰ νὰ πάρουν τὰ ὅπλα, ἀλλὰ μὲ τὴν ἐπέμβαση τοῦ ταξιάρχου τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. δὲν παρεδόθησαν.

Στὸ μεταξύ, ὥρα 14 (2. μ.μ.) περίπου, ὁ Διοικητὴς ἐπληροφορεῖτο μὲ ἔμπειστά του πρόσωπα ὅτι τὸ Ι' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα ἐγκατελήφθη καὶ ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ μετεφέρθησαν μὲ ἀγγλικὸ αὐτοκίνητο στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση. Ἐπίσης ἐπληροφορήθη ὅτι καὶ τὸ ΙΘ' Τμῆμα ἀφωπλίσθη καὶ κατελήφθη ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

Παραλλήλως ὁ ταξίαρχος τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. μετεφέρθη ἀπὸ τὴν Καισαριανὴ καὶ ἔτσι οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς πολιτοφυλακῆς στὶς 16.30' (4.30' μ.μ.) μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀρχηγό τους Κοντόγιαννο ἦρθαν στὸ Τμῆμα καὶ ἀξίωσαν ἄμεσο παράδοση τοῦ ὁπλισμοῦ, διότι σὲ ἐναντία περίπτωση θὰ ἐπετίθοντο.

Τὸ Τμῆμα δὲν μποροῦσε νὰ ἀντιτάξῃ καμμιὰ ἄμυνα, γιατὶ οὐσιαστικὰ ἀπὸ τὴν προηγούμενη ἡμέρα εἶχε καταληφθῆ· οἱ δὲ προσπάθειες τοῦ Διοικητοῦ ἐστρέφοντο στὸ νὰ περισώσῃ ὅσα περισσότερα ὅπλα μποροῦσε.

Ἔτσι ὑπέκυψε καὶ παρέδωσε ὅσα ὅπλα βρέθηκαν στὸ Τμῆμα.

Τότε ὁ ἀρχηγὸς τῆς πολιτοφυλακῆς Κοντόγιαννος ἀνέλαβε τὴ διοίκηση τοῦ Τμήματος καὶ κατήργησε τὸ Διοικητή του. Κατόπιν συγκέντρωσε τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ εἶπε ὅτι θὰ κρατήσῃ μόνον ὅσους τοῦ ἐμπνέουν ἐμπιστοσύνη. Στοὺς ἄλλους εἶπε νὰ πᾶνε στὰ σπίτια τους.

Ἔτσι οἱ ἐθνικόφρονες ὑπάλληλοι ἔφυγαν καὶ πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς παρουσιάσθηκαν στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση, ὅπου ἐνετάχθησαν στὰ συγκροτηθέντα τάγματα καὶ ἔλαβον μέρος στὶς ἐπιχειρήσεις γιὰ τὴν ἀπομάκρυνση τῶν κομμουνιστῶν ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῆς πρωτευούσης.

(Στὸ ἑπόμενο ἡ δρᾶσις ἑτέρων Ὑπηρεσιῶν Ἀστυν. Δ/νσεως Ἀθηνῶν)

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ἐν σχέσει μὲ τὸ ἀναγραφὲν στὸ προηγούμενο τεῦχος, ὅτι οἱ κομμουνισταὶ μετὰ τὴν κατάληψη τοῦ ΙΘ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ἀνέθεσαν τὴ διοίκηση τούτου στὸν Ὑπαστυνόμο Β' Κωνσταντινίδη Ἰωάννη καὶ ὥρισαν Ὑποδιοικητὴ τὸν Ὑπαστυνόμο Β' κ. Λιάσκο Χριστόφορο, ἀναφέρομεν τ' ἀκόλουθα.

Ὁ Ὑπαστυνόμος Β' κ. Λιάσκος Χριστόφορος, (νῦν Ἀστυνόμος Ὑποδιοικητὴς Ι' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος), ὄχι μόνον δὲν ἐδέχθη τὴν ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν προσφερθεῖσαν θέσιν ἀλλὰ κατώρθωσε τὴν 5-12-1944 νὰ διαφύγῃ στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του καὶ νὰ ἐνταχθῇ εἰς μαχίμους μονάδας, λαβὼν μέρος ἐνεργὸν καὶ διακριθεὶς στὶς ἐκκαθαριστικὲς ἐπιχειρήσεις, δι' ὃ καὶ ἐτιμήθη διὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σταυροῦ.

Ἡ δρᾶσις του αὐτὴ ἀποτελεῖ πράγματι ἐξαίρεσιν, καθόσον ἄλλοι συνάδελφοί του παρέμειναν ἀδρανεῖς ὑπὸ τοὺς κομμουνιστάς, χωρὶς νὰ ἐπιχειρήσουν νὰ φθάσουν στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση, καὶ νὰ χρησιμοποιηθοῦν καταλλήλως ὡς ἔπραξεν οὗτος.

6

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαί 72.—Ἑξάμηνος δραχμαί 36.—Τιμή τεύχους δραχμαί 3. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ε'.	ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1957	ΤΕΥΧΟΣ 90ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1957)

Ὑπὸ κ. Ν. **ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ. — ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΒ' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ (Ν. ΣΜΥΡΝΗΣ) ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥΤΟΥ —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

141. *Θέσις τοῦ ΚΒ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Ν. Σμύρνης) καὶ διάθεσις δυνάμεως αὐτοῦ κατὰ τὸ συλλαλητήριο τῆς Κυριακῆς 3-12-1944.*

142. *Πολιορκία τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, ἐπίθεσις κατ' αὐτοῦ καὶ ἄμυνα τῶν ἀστυνομικῶν.*

143. *Ἀπόπειρα ἀνατινάξεως τοῦ οἰκήματος καὶ κατάληψις τοῦ Τμήματος.*

144. *Διαφυγὴ τῶν ἐθνικοφρόνων ἀστυνομικῶν στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι Ἀθηνῶν καὶ ἀνασυγκρότησις τοῦ ΚΒ' Τμήματος.*

***

141. Θέσις τοῦ ΚΒ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Ν. Σμύρνης) καὶ διάθεσις δυνάμεως αὐτοῦ κατὰ τὸ συλλαλητήριο τῆς Κυριακῆς 3-12-44.

Τὸ ΚΒ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα Ἀθηνῶν, περιλαμβάνει τὴν περιοχὴ ὁλόκληρης τῆς συνοικίας Ν. Σμύρνης. Τὸ Ἀστυνομικὸ κατάστημα ἦταν ἐγκατεστημένο κατὰ τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1944, στὸ τριώροφο οἴκημα τῆς ὁδοῦ Μαιάνδρου ἀρ. 24. Τὸ οἴκημα τοῦτο βρισκόταν σὲ ἄσχημη θέση ἀπὸ ἀπόψεως ἀσφαλείας, γιατὶ ἦταν πολὺ ἐκτεθειμένο καὶ μποροῦσε νὰ χτυπηθῇ ἀπὸ τὶς ταράτσες γειτονικῶν οἰκημάτων ποὺ ἦσαν πολὺ ψηλότερα ἀπὸ αὐτό.

Κατὰ τὴν Κυριακὴ 3 Δεκεμβρίου 1944, ὁπόταν οἱ κομμουνισταὶ παρὰ τὴν ἀπαγόρευση τῆς Κυβερνήσεως ἀποφάσισαν νὰ πραγματοποιήσουν ἔνοπλο συλλαλητήριο στὴν πλατεῖα τοῦ Συντάγματος, ἀπὸ τὸ ΚΒ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα, κατόπιν διαταγῆς τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, ἐστάλη κατὰ τὴν 6.30' π.μ. ὥρα στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση ἔνοπλος δύναμις, ποὺ τὴν ἀποτελοῦσαν ὁ Ὑποδιοικητὴς Ἀστυνόμος Β' κ. Παπαγεωργίου Χρῆστος, 2 Ὑπαστυνόμοι, 2 ἀρχιφύλακες καὶ 11 ἀστυφύλακες. Ἡ δύναμις αὐτὴ ἐχρησιμοποιήθη κατὰ τὴ διάλυση τῶν κομμουνιστῶν τῆς

πλατείας Συντάγματος καὶ ἐπέστρεψε στὴν ἕδρα της πεζοπορῶντας, στὶς 19.30′ (7.30′ μ.μ.) τὸ ἀπόγευμα.

142. Πολιορκία τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, ἐπίθεσις κατ' αὐτοῦ καὶ ἄμυνα τῶν ἀστυνομικῶν.

Τὸ πρωῒ τῆς Κυριακῆς (3-12-1944) καὶ ὥρα 9 π.μ., κομμουνισταὶ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. ἔνοπλοι ἄρχισαν νὰ καταλαμβάνουν ἐπίκαιρες θέσεις γύρω ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ κατάστημα τοῦ ΚΒ′ Τμήματος καὶ στὶς 9.30′ τὸ εἶχαν περικυκλώσει τελείως.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος Ἀστυνόμος Α′ κ. Παπαϊωάννου Ἠλίας, μόλις ἀντελήφθη τὴν πολιορκία ἀνέφερε ἀμέσως τηλεφωνικῶς στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση καὶ στὴ Στρατιωτικὴ Διοίκηση,ταυτόχρονα δὲ συγκέντρωσε ὅλη τὴ δύναμη ποὺ εἶχε ἀπομείνει στὸ Τμῆμα, καθὼς καὶ τὴ δύναμη τοῦ Παραρτήματος Ἀσφαλείας μὲ τὸν Προϊστάμενο Ἀστυνόμο Β′ κ. Κ. Καλογερᾶ καὶ τοποθέτησε τοὺς ὑπαλλήλους σὲ κατάλληλες θέσεις γιὰ ν' ἀποκρούσῃ τοὺς κομμουνιστάς, σὲ περίπτωση ποὺ θὰ ἔκαναν αἰφνιδιαστικὴ ἐπίθεσι. Οἱ κομμουνισταὶ ὅμως δὲν ἔκαναν ἐπίθεση, ὅπως δὲ διαπιστώθηκε ὁ ἀποκλεισμὸς τοῦ Τμήματος ἔγινε ὕστερα ἀπὸ διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγείου τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., γιὰ νὰ μὴ ἐπιτραπῇ στοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ βγοῦνε ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ κατάστημα καὶ ἐμποδίσουν τὶς μᾶζες τῶν κομμουνιστῶν νὰ πᾶνε στὸ παράνομο συλλαλητήριο τῆς πλατείας Συντάγματος.

Στὶς 17.45′ πῆγε στὸ Τμῆμα ἕνας ἐπιλοχίας τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. ποὺ ἐλέγετο Ἀθαν. Φωτιάδης, ὁ ὁποῖος ἐγνωστοποίησε στὸ Διοικητὴ τοῦ Τμήματος, ὅτι ἀπέναντι ἀπὸ τὸ οἴκημα τοῦ Τμήματος καὶ κατὰ μῆκος τῆς πλατείας Χρυσοστόμου Σμύρνης, θὰ παραμείνουν ὅλη τὴ νύχτα τῆς 3 πρὸς 4-12-1944 σκοποὶ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ θὰ πρέπει νὰ τὸ γνωρίζουν αὐτὸ οἱ ἀστυνομικοί, γιὰ νὰ μὴ γίνῃ στὸ σκοτάδι παρεξήγησις καὶ χτυπηθοῦν μ' αὐτοὺς οἱ ἀστυνομικοί.

Στὸ μεταξὺ ἀπὸ τὶς 15.30′ οἱ κομμουνισταὶ ἔκοψαν τὰ τηλεφωνικὰ καλώδια καὶ ἔτσι δὲ μποροῦσε πλέον νὰ ἐπικοινωνήσῃ τὸ Τμῆμα μὲ τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση. Ἀπὸ τότε ἡ δύναμις τοῦ Τμήματος αὐτοῦ βρισκόταν τελείως ἀπομονωμένη.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος, βλέποντας ὅτι ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῶν κομμουνιστῶν ἦταν ἡ ἐπίθεσι κατὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ καταστήματος καὶ ἡ κατάληψίς του, ἔστειλε ἔμπιστο πρόσωπο στὸ Τάγμα Ἐθνοφυλακῆς, ποὺ εἶχε τὴν ἕδρα του στὸ Ἰωσηφόγλειο Ὀρφανοτροφεῖο, μὲ τὴν παράκληση νὰ στείλῃ τὸ Τάγμα τοῦτο πρὸς ἐνίσχυση ἄνδρες του ἢ ἂν δὲν μποροῦσε, νὰ εἰδοποιήσῃ σχετικὰ τὴ Στρατιωτικὴ Διοίκηση καὶ τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση γιὰ νὰ ἐνισχύσουν μὲ ἔνοπλο δύναμη τὸ Τμῆμα, ὥστε νὰ μπορέσῃ ν' ἀντισταθῇ στοὺς κομμουνιστὰς ἀποτελεσματικά. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔφτασε στὸ Ἰωσηφόγλειο καὶ ἀπὸ ἐκεῖ μὲ μοτοσυκλέττα τὸν πῆγαν στὴ Στρατιωτικὴ Διοίκηση καὶ στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση, ὅπου ἀνέφερε τὴν κατάσταση τοῦ ΚΒ′ Τμήματος καὶ τὶς ἐνέργειες τῶν κομμουμιστῶν. Ὅταν γύρισε ἀνέφερε στὸ Διοικητὴ τοῦ Τμήματος, ὅτι θὰ ἐστέλλετο ἐνίσχυσις γρήγορα. Τέτοια ὅμως ἐνίσχυσις μέχρι ποὺ ἐνύχτωσε δὲν ἐφάνη, μήτε ἀπὸ τὴ Στρατιωτικὴ Διοίκηση, μήτε ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση.

Κατὰ τὴ νύχτα τῆς 3 πρὸς 4-12-1944 οἱ κομμουνισταὶ ἐπύκνωσαν τὴν πολιορκία τοῦ Τμήματος καὶ ἦταν πιὰ φανερὸ πὼς ἑτοιμαζόταν ἐπίθεση.

Τὰ ξημερώματα τῆς 4-12-1944 καὶ ὥρα 4.30′ π.μ., ἕνας ἀξιωματικὸς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. μὲ τὸν ἀκόλουθό του, ἔνοπλοι μὲ αὐτόματα, πῆγαν στὸ Τμῆμα καὶ παρουσιάσθηκαν στὸν Διοικητὴ ἀπὸ τὸν ὁποῖον ζήτησαν νὰ τοὺς δηλώσῃ πιὰ στᾶσι θὰ τηρήσουν οἱ ἀστυνομικοί, τοῦ συνέστησαν δὲ νὰ πᾶνε ὅλοι μὲ τὸ μέρος τους παίρνοντας καὶ τὸν ὁπλισμό τους, ἀφοῦ, ὅπως εἶπαν, καὶ ἄλλα Ἀστυνομικὰ Τμήματα πῆγαν μαζί τους. Ὁ Διοικητὴς ἀπάντησε ἀδίστακτα καὶ ἔντονα ὅτι τόσο ὁ ἴδιος, ὅσο καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἀστυφύλακες τοῦ Τμήματος θὰ ὑπακούσουν καὶ θὰ ἐκτελέσουν τὶς διαταγὲς μόνον τῆς νομίμου Κυβερνήσεως. Τότε ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. ἔφυγε καὶ δήλωσε ὅτι δὲν θὰ τοὺς ἐνοχλήσῃ, ἀλλὰ καὶ δὲν θ' ἀφήσῃ κανέναν ἀστυ-

νομικὸ νὰ βγῆ ἔξω ὡπλισμένος. Ταυτοχρόνως δέ, βλέποντας ὅτι εἶχαν συγκεντρωθῆ στὸ γραφεῖο ἀρκετοὶ ἀστυφύλακες, ἀποτάνθηκε πρὸς αὐτοὺς καὶ τοὺς εἶπε «Ὅσοι »θέλετε ἀπὸ σᾶς μπορεῖτε νὰ πάρετε τὰ ὅπλα σας καὶ νἄρθετε μαζί μας». Τὴν ἴδια ὥρα ἄλλοι ἐλασῖτες μὲ χωνιά, εἶχαν ἐγκατασταθῆ ἔξω ἀπὸ τὸ Τμῆμα καὶ καλοῦσαν τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ πᾶνε μαζί τους. Οἱ ἀστυνομικοὶ ὅμως ἐκτὸς ἀπὸ ἐλάχιστους ποὺ εἶχαν παρασυρθῆ ἀπὸ τοὺς ἐαμῖτες, δὲν ἔδιναν καμμιὰ σημασία στὶς προσκλήσεις αὐτὲς τῶν κομμουνιστῶν.

Στὶς 6.30′ (τὸ πρωΐ), ἕνας λόχος τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. τέλεια ἐξωπλισμένος, μὲ λοχαγὸ τὸ Γιάννη Κυριακίδη, περικύκλωσε τὸ 'Αστυνομικὸ κατάστημα καὶ πῆγε κατόπιν στὸ γραφεῖο τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Τμήματος, στὸν ὁποῖον ἀνεκοίνωσε κατὰ τρόπο τελεσιγραφικό, ὅτι κατὰ διαταγὴ τοῦ Τάγματος τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. τῆς Ν. Σμύρνης πρέπει ἀμέσως νὰ καθορίση τὴ θέση του ὁ ἴδιος καὶ οἱ ἄλλοι ἀστυνομικοί. Πρόσθεσε μάλιστα ὅτι τὸ ΙΑ′ Τμῆμα τῆς Καλλιθέας καὶ ὅλα τὰ ἄλλα γειτονικὰ Τμήματα προσεχώρησαν στὸν Ε.Λ.Α.Σ., ἐνῷ ὅπως ξέρουμε τὸ ΙΑ′ Τμῆμα πολέμησε καὶ δὲν παραδόθηκε, ἀλλὰ μὲ ἔξοδο ἔφυγε πρὸς τὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνση. 'Ο Διοικητὴς στὸ τελεσίγραφο αὐτὸ ἀπάντησε, ὅτι μόνο τὶς διαταγὲς τῆς νομίμου Κυβερνήσεως θὰ ἐκτελέση, γιὰ νὰ κερδίση δὲ χρόνο καὶ ζητήση ἐνίσχυση εἶπε ὅτι θὰ συνεννοηθῆ μὲ τοὺς προϊσταμένους του καὶ ἀνάλογα μὲ τὶς ὁδηγίες των θ' ἀποφασίση.

'Ο λοχαγὸς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. θύμωσε καὶ ἔφυγε λέγοντας, ὅτι τὸ Τμῆμα θὰ καταληφθῆ ἀπὸ τοὺς ἐλασῖτες σὲ λίγη ὥρα. 'Ο Διοικητὴς τοποθέτησε τότε σὲ κατάλληλες θέσεις τοὺς ἔμπιστους ἐθνικόφρονες ἀξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυνομικοὺς καὶ ἔστειλε μὲ πολιτικὴ περιβολὴ τὸν 'Υπαστυνόμο Β′ κ. Θεόδωρο Βασιλόπουλο στὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνση, ν' ἀναφέρη τὴν κατάσταση καὶ νὰ ζητήση ἐνίσχυση. 'Ο κ. Βασιλόπουλος πῆγε στὴ Διεύθυνση, ἀνέφερε σχετικὰ καὶ γύρισε στὸ Τμῆμα του διαβιβάζοντας διαταγὴ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ ν' ἀμυνθοῦν μέχρις ὅτου σταλῆ ἐνίσχυσις. Δυστυχῶς καὶ τὴ φορὰ αὐτή, δὲν ἐστάλη καμμιὰ ἀπολύτως ἐνίσχυση ἀπὸ τὴν 'Αστυνομικὴ Διεύνθυνση.

Παράλληλα, ὁ Διοικητὴς ἔστειλε σημείωμα γραμμένο στὴν 'Αγγλικὴ γλῶσσα στὸ Διοικητὴ μιᾶς μονάδος Ἄγγλων ποὺ εἶχε στρατωνισθῆ στὴν κλινικὴ «Κυανοῦς Σταυρὸς» καὶ παρακαλοῦσε ὅπως τὸν βοηθήσουν, σὲ περίπτωση ποὺ θὰ ἄκουγαν πυροβολισμοὺς ἀπὸ τὴν περιφέρεια ὅπου ἦταν τὸ Τμῆμα.

Στὶς 17.20′ ὁ λοχαγὸς Κυριακίδης πῆγε γιὰ δεύτερη φορὰ στὸ Διοικητὴ τοῦ Τμήματος καὶ ζήτησε νὰ τοῦ παραδώση ἀμέσως τὸ Τμῆμα καὶ τὸν ὁπλισμό, ἔταξε δὲ προθεσμία 4 λεπτῶν τῆς ὥρας. 'Ο Διοικητὴς εἰς ἔντονον ἐπίσης ὕφος ἀπάντησε, ὅτι κανεὶς δὲν παραδίδει τὰ ὅπλα καὶ ὅτι ἐὰν ἐπιτεθοῦν πρῶτοι οἱ κομμουνισταί, θὰ ἀμυνθοῦν μὲ τὰ ὅπλα τους οἱ ἀστυνομικοί.

'Ο λοχαγὸς ἀπεχώρησε λέγοντας ὅτι θ' ἀρχίση ἀμέσως ἡ ἐπίθεσις. Τὴ στιγμὴ ἐκείνη 2 'Υπαστυνόμοι, 2 ἀρχιφύλακες καὶ 8 ἀστυφύλακες ἀκολούθησαν τὸ λοχαγὸ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἑτοιμάσθηκαν στὶς θέσεις των νὰ πολεμήσουν. Μόλις πέρασαν τὰ 4 λεπτά, ἄρχισε ἡ ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Τμήματος ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα μὲ ὅπλα, πολυβόλα, αὐτόματα πιστόλια καὶ πολλὲς χειροβομβίδες. Στὴν ἐπίθεση αὐτὴ ἀπάντησαν σταθερὰ οἱ ἀστυνομικοί. 'Η ἐπίθεση βάσταξε μέχρι τὶς 7μ.μ., ὁπότε ἀπὸ τοὺς πυροβολισμοὺς καὶ ἀπὸ τὴ σειρῆνα τοῦ Τμήματος ἡ ὁποία ἠχοῦσε συνεχῶς, εἰδοποιήθη ἡ 'Αγγλικὴ Μονάδα καὶ ἔστειλε 4 αὐτοκίνητα μικρὰ μὲ 16 στρατιῶτες. Ὅταν φάνηκαν οἱ Ἄγγλοι, οἱ κομμουνισταὶ σταμάτησαν τὴν ἐπίθεση καὶ ἀπομακρύνθηκαν. 'Ο Διοικητὴς τοῦ Τμήματος παρακάλεσε τότε τὸν Ἄγγλο 'Αξιωματικὸ ν' ἀφήση τὴ δύναμη στὸ Τμῆμα μὲ ἕνα ἢ δύο βαρειὰ πολυβόλα, γιὰ νὰ μπορέση νὰ κρατήση τοῦτο σταθερὴ ἄμυνα.

Αὐτὸς ὑποσχέθηκε ὅτι θὰ συνεννοηθῆ μὲ τὸν προϊστάμενό του καὶ ὅτι θὰ στείλη ἐνίσχυση, δυστυχῶς ὅμως δὲν ἐστάλη καμμία ἐνίσχυσις. Οἱ κομμουνισταὶ μόλις ἔφυγαν οἱ Ἄγγλοι ἐπολιόρκησαν πιὸ στενὰ τὸ Τμῆμα μὲ μεγαλύτερες δυνάμεις

καὶ ὅλη τὴ νύχτα τῆς 4 πρὸς 5-12-1944, ἐνίσχυαν τὶς δυνάμεις των καὶ ἔφερναν βαρειὰ ὅπλα παρασκευάζοντας νέα ἐπίθεση.

143. Ἀπόπειρα ἀνατινάξεως τοῦ οἰκήματος καὶ κατάληψις τοῦ Τμήματος.

Τὴν Τρίτη (5-12-1944) καὶ ὥρα 3.30′ π.μ., οἱ κομμουνισταὶ ἐπεχείρησαν ν' ἀνέβουν στὴν ταράτσα τῆς παράπλευρης πρὸς τὸ Τμῆμα οἰκοδομῆς, ἡ ὁποία ἦταν στὸ αὐτὸ ὕψος καὶ ἀπὸ ἐκεῖ νὰ περάσουν στὴν ταράτσα τοῦ Τμήματος. Τοὺς ἀντελήφθησαν ὅμως οἱ ἀστυνομικοί, ποὺ ἐφρουροῦσαν καὶ ματαίωσαν τὸν αἰφνιδιασμὸ ἀπὸ ἐκεῖ. Στὶς 6.40′ οἱ κομμουνισταὶ κατώρθωσαν νὰ εἰσχωρήσουν σὲ γειτονικὰ οἰκήματα καὶ νὰ τοποθετήσουν σὲ ὡρισμένα σημεῖα τοῦ οἰκήματος δυναμίτιδα γιὰ νὰ τὸ ἀνατινάξουν. Τότε οἱ κομμουνισταὶ μὲ τὰ χωνιὰ ἀπὸ διάφορες ταράτσες πλησίον τοῦ Τμήματος, καλοῦσαν τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ παραδοθοῦν, γιατὶ σὲ λίγο θὰ ἀνατιναχθῆ τὸ οἴκημα. Ὁ Διοικητὴς παρὰ ταῦτα δὲν παρεδίδετο ἀλλὰ ἔστειλε τὴ γυναῖκα ἑνὸς ἀρχιφύλακος νὰ τρέξη στὴ Χαροκόπειο Σχολή, γιὰ νὰ ζητήση ἐνίσχυση τῆς Ἀγγλικῆς Δυνάμεως ποὺ εὑρίσκετο ἐκεῖ. Τὴν ἴδια στιγμὴ γιὰ νὰ κερδίση χρόνο, ἀποφάσισε σὲ συνεννόηση μὲ τοὺς ἄλλους ἀξιωματικοὺς τοῦ Τμήματος, νὰ στείλη δύο Ὑπαστυνόμους στὸ Σύν/μα τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. Νέας Σμύρνης, γιὰ νὰ διαπραγματευθοῦν δῆθεν τὴν παράδοση.

Μόλις ὅμως οἱ δύο Ὑπαστυνόμοι βγῆκαν ἀπὸ παρακειμένη οἰκοδομὴ ἔξω ἀπὸ τὸ Τμῆμα, ἄρχισε σφοδρὰ ἐπίθεσις ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς μὲ χειροβομβίδες, καὶ βαρειὰ πολυβόλα, ἐνῷ συγχρόνως ἀκούστηκε δυνατὸς κρότος δυναμίτιδος. Πραγματικὰ ἡ δυναμίτις ἐξερράγη στὴ νότια πλευρὰ τοῦ οἰκήματος, χωρὶς ὅμως νὰ καταρρεύση ὁ τοῖχος. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἀπήντησαν στὴν ἐπίθεση μὲ σκληρότητα, ἀλλὰ ὁ ὁπλισμός τους ἦταν πολὺ κατώτερος καὶ σὲ ἀριθμὸ ὑστεροῦσαν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

Ἔτσι οἱ ἐλασῖτες κατώρθωσαν νὰ σπάσουν μὲ χειροβομβίδες τὰ παράθυρα τοῦ Τμήματος πρὸς τὸν ὁδὸ Τριγλείας καὶ νὰ μποῦνε μέσα 20 περίπου ἀπὸ αὐτοὺς μὲ ὁπλοπολυβόλα, ταυτόχρονα παρεβιάσθη καὶ ἡ κεντρικὴ εἴσοδος καὶ μπῆκαν ἄλλοι 40 περίπου. Τὸ Τμῆμα κατελήφθη. Ὁ ἐπικεφαλῆς τῶν ἐλασιτῶν εἶπε ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ εἶναι ἐλεύθεροι νὰ φύγουν καὶ πράγματι ἀποχώρησαν ὅλοι, πλὴν τῶν ἀρχιφυλάκων Δερτιμάνη Γ. καὶ Σταματοπούλου Ἀθαν., τοὺς ὁποίους καὶ συνέλαβον.

144. Διαφυγὴ τῶν ἐθνικοφρόνων ἀστυνομικῶν στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι Ἀθηνῶν καὶ ἀνασυγκρότησις τοῦ ΚΒ′ Τμήματος.

Ὅλοι οἱ ἐθνικόφρονες ἀστυνομικοὶ κατώρθωσαν νὰ διαφύγουν καὶ νὰ φτάσουν στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση, ὅπου ἐνετάχθησαν προσωρινὰ στὰ Τάγματα ἐπιθέσεως καὶ ἔλαβαν μέρος σὲ διάφορες μάχες.

Στὶς 26-12-1944 ἔγιναν ἐκκαθαριστικὲς ἐπιχειρήσεις στὴ Ν. Σμύρνη ἀπὸ τὸν Ἐθνικὸ Στρατὸ σὲ συνεργασία μὲ τὴν Ἀστυνομία καὶ ἀνακατελήφθη τὸ ΚΒ′ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα. Ὁ Διοικητὴς μὲ τὴ δύναμή του διετάχθη καὶ ἐγκατεστάθη ἀμέσως στὸ Τμῆμα του διέθεσε δύναμη 15 ἀστυφυλάκων στὴν ἐκεῖ Ἀγγλικὴ μονάδα γιὰ τὴ δίωξη τῶν κομμουνιστῶν. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνακατάληψη τοῦ Τμήματος, ὅλοι οἱ ἀστυνομικοὶ ἐργάσθηκαν μὲ ζῆλο καὶ κατώρθωσαν νὰ συλλάβουν πλέον ἀπὸ 350 κομμουνιστάς, ποὺ ἔδρασαν κατὰ τὸ κίνημα τοῦ Δεκεμβρίου 1944.

Τόσο κατὰ τὴν ἄμυνα τοῦ Τμήματος, ὅσο καὶ κατόπιν, κατὰ τὴ σύλληψη τῶν κομμουνιστῶν, ἔδειξαν ἡρωϊσμὸ καὶ αὐτοθυσία ὁ Δ/τὴς τοῦ Τμήματος Ἀστυν. Α′ κ. Παπαϊωάννου Ἠλ., ὁ Ὑποδ/τὴς Ἀστυν. Β′ κ. Παπαγεωργίου Χρ., ὁ Δ/τὴς τοῦ Παραρτήματος Γεν. Ἀσφαλείας Ἀστυν. Β′ κ. Καλογερᾶς Κ., οἱ Ὑπαστυν. Β′ κ. κ. Πατσιλίβας Β., Χαλατσᾶς Γ., Λυμπέρης Γ. καὶ Βασιλόπουλος Θ., οἱ Ἀνθ/νόμοι κ.κ. Τσώνης Δ., Κονιδάρης Ἀθ. καὶ Φασούλης Γ., οἱ ἀρχ/κες Δερτιμάνης Γ. (ὁ ὁποῖος εἶχε συλληφθῆ ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ ἐδραπέτευσε), Ἀναγνώστου Ν., Λῶκος Ἰ., Μπελιγκράτης Ἰ., Σταματόπουλος Α. καὶ οἱ ἀστ/κες Κονδύλης Δ., Γεωργακάκος Ν., Μουτσάκης Ν., Κουλουμπῆς Κ., Εὐθυμίου Χρ., Μαριδάκης Δημ., Παπαναστασίου Παναγιώτης, καὶ Παπανικολάου Δημήτριος.

(Στὸ ἑπόμενο ἡ δρᾶσις ἑτέρων Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀστυν. Δ/νσεως Ἀθηνῶν)

10

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ε'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1957 | ΤΕΥΧΟΣ 92ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1957)

Ὑπὸ κ. Ν. **ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ. — ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΓ' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ (ΥΜΗΤΤΟΥ) —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

145.—Θέσις καὶ συνθῆκες τοῦ ΚΓ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Ὑμηττοῦ).

146.—Αἰφνιδιαστικὴ κατάληψις τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

147.—Διαφυγὴ ἐθνικοφρόνων ἀστυνομικῶν στὴν ἐλευθέρα ζώνη.

***

145. Θέσις καὶ συνθῆκες τοῦ ΚΓ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Ὑμηττοῦ).
Τὸ ΚΓ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα περιλαμβάνει ὅλη τὴν περιοχὴ τοῦ Ὑμηττοῦ καὶ τὸ οἴκημά του βρίσκεται στὴν ὁδὸ Στρατηλάτου Κωνσταντίνου 27. Τὸ Τμῆμα τοῦτο εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ἀκραῖα Τμήματα τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν. Στὴν περιοχὴ αὐτὴ ὑπῆρχε ἕνα μεγάλο ποσοστὸ κομμουνιστῶν, κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος.

Πολὺ κοντὰ στὸ Ἀστυνομικὸ οἴκημα, σὲ ἀπόσταση δηλαδὴ μόλις 50 μέτρων, εἶχεν ἐγκατασταθῆ ὁ 2ος λόχος τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. Οἱ ἐλασῖτες μάλιστα τοῦ λόχου αὐτοῦ περνοῦσαν ἐπιδεικτικὰ σὲ ὁμάδες ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα καὶ πυροβολοῦσαν μὲ αὐτόματα ὅπλα, συχνὰ δὲ ἔκαναν δολοφονίες κατὰ τὴν νύχτα, ἐθνικοφρόνων πολιτῶν, ἐνῷ ἄλλους τοὺς συνελάμβαναν καὶ τοὺς ἐξηφάνιζαν.

Ἐπίσης στὴν πλατεῖα Ὑμηττοῦ, δηλαδὴ σὲ ἀπόσταση 150 μέτρων περίπου ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα, ἦταν ἐγκατεστημένη ἡ πολιτοφυλακὴ τῆς περιοχῆς Ὑμηττοῦ, μὲ διοικητὴ τὸν κομμουνιστὴ Στυλιανὸ Χατζηδάκη. Μὲ τὴν πολιτοφυλακὴ αὐτὴ εἶχαν δυστυχῶς συνεργασία καὶ μερικοὶ ἀστυνομικοὶ τοῦ ΚΓ' Ἀστυνο-

μικοῦ Τμήματος, οἱ ὁποῖοι κατέδιδον κάθε κίνηση, καθὼς καὶ ὅ,τιδήποτε ἐλέγετο ἢ διετάσσετο στὸ Τμῆμα αὐτό. Ἐκτὸς αὐτοῦ ἡ πολιτοφυλακὴ ἀσκοῦσε καὶ τρομοκρατία στοὺς ἀστυνομικούς, γιατὶ κάθε νέος ἀστυφύλακας ποὺ ἐτοποθετεῖτο ἐκεῖ συνελαμβάνετο αἰφνιδιαστικὰ καὶ ὡδηγεῖτο στὴν πολιτοφυλακή, ὅπου τοῦ ἐγίνετο ἀνάκρισις γιὰ νὰ ἐξακριβώνουν τὰ φρονήματά του, τελικὰ δὲ τοῦ ἐγίνετο ἐπιτακτικὴ σύστασις νὰ μὴ ἀντιδρᾷ στὶς ἐνέργειες τοῦ Ε.Α.Μ.—Ε.Λ.Α.Σ.—Ε.Π.Ο.Ν. καὶ Κ.Κ.Ε. γιατὶ σὲ ἐναντία περίπτωση θὰ ἐδολοφονεῖτο. Οὕτω ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ τρομοκρατία αὐτὴ τῶν κομμουνιστῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ χλιαρὰ στάσις τοῦ τότε διοικητοῦ τοῦ Τμήματος καὶ ἡ ἀσκουμένη ὑπό τινων ἀστυνομικῶν προπαγάνδα ὑπὲρ τῶν κομμουνιστῶν συνετέλεσαν ὥστε οἱ ἐθνικόφρονες ἀστυνομικοὶ νὰ βρίσκωνται σὲ μειονεκτικὴ θέση.

Ἔτσι, ἐνῷ κατὰ τὴν Κυριακὴ 3-12-1944 ἔλαβον χώραν τὰ γνωστὰ αἱματηρὰ γεγονότα στὴν πλατεῖα Συντάγματος, ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἀντὶ νὰ λάβῃ στοιχειώδη μέτρα ἀσφαλείας τοῦ οἰκήματος, δεδομένου ὅτι εἶχε διαταχθῆ αὐστηρὰ ἐπιφυλακή, πῆγε στὸ σπίτι του ν' ἀναπαυθῇ καὶ δὲν διανυκτέρευσεν στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα, ὅπου ἄφησε μόνο τὸν Ἀξιωματικὸ Ὑπηρεσίας. Τὰ ὅπλα τὰ εἶχε κλειδώσει στὴν ἀποθήκη καὶ τὸ κλειδὶ ἐνῷ συνήθως ἐτοποθετεῖτο στὸ γραφεῖο τοῦ Ἀξιωματικοῦ Ὑπηρεσίας, τὴ νύχτα ἐκείνη δὲν βρίσκονταν ἐκεῖ, γιατὶ προφανῶς τὸ εἶχε πάρει κάποιος ἀστυνομικὸς προσκείμενος στοὺς κομμουνιστάς.

146. Αἰφνιδιαστικὴ κατάληψις τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

Τὴν Δευτέρα (4-12-1944) καὶ στὶς 6 ἡ ὥρα τὸ πρωΐ, ἐνῷ ἀκόμη δὲν εἶχε ξημερώσει, 40 κομμουνισταὶ ὡπλισμένοι μὲ αὐτόματα ὅπλα καὶ τυφέκια καὶ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἰωάννη Κοτζάμπαση, ὑπολοχαγὸ τῆς πολιτοφυλακῆς Ὑμηττοῦ, περικύκλωσαν τὸ οἴκημα καὶ ἀμέσως 20 ἀπ' αὐτοὺς μπῆκαν στὸ Τμῆμα, πῆγαν κατ' εὐθεῖαν στὴν ἀποθήκη καὶ πῆραν τὰ ὅπλα. Ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς ποὺ βρέθηκαν στὸ Τμῆμα συνέλαβαν τοὺς ἑξῆς μόνον, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐθνικισταί, δηλαδὴ τὸν Ὑπαστυνόμο Β' κ. Κοντογιάννη Χρῆστο, τὸν ἀστυφύλακα ΚΓ. 35 Κοκκολάκη Ἐμμανουήλ, τὸν ἀστυφύλακα ΚΓ. 43 Χριστοφοράτο Πέτρο, τὸν ἀστυφύλακα ΚΓ. 19 Κυδώνη Νικόλαο καὶ τὸν ἀστυφύλακα ΚΓ. 49 Νταῆ Κων/νο. Οἱ ἄλλοι ἀστυνομικοὶ πῆγαν μὲ τὸ μέρος τῶν κομμουνιστῶν.

Οἱ κομμουνισταὶ γιὰ νὰ πετύχουν τὴ σύλληψη καὶ τῶν ἄλλων ἐθνικοφρόνων ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχαν διανυκτερεύσει στὰ σπίτια τους, ἐτοποθέτησαν τοὺς ἀστυνομικοὺς ποὺ πῆγαν μαζί τους στὸ ἐξωτερικὸ προαύλιο τοῦ Τμήματος, εἰς τρόπον ὥστε νὰ φαίνωνται ἀπ' ἔξω συγκεντρωμένοι καὶ ἔτσι οἱ συνάδελφοί τους ποὺ κατέφθαναν τὶς πρωϊνὲς ὧρες ἀπὸ τὰ σπίτια τους δὲν ὑποψιάζοντο τίποτε.

Ὅταν λοιπὸν ἔφθαναν στὸ Τμῆμα ἕνας-ἕνας οἱ ἐθνικόφρονες ἀστυνομικοὶ καὶ ἔμπαιναν στὸ οἴκημα, τοὺς συνελάμβαναν οἱ κομμουνισταί, τοὺς ἀφώπλιζαν καὶ τοὺς ἔθεταν ὑπὸ περιορισμόν. Ἔτσι συνελήφθησαν ὅλοι, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἀπεσπασμένους σὲ ἄλλες Ὑπηρεσίες, οἱ ὁποῖοι ἦσαν οἱ ἑξῆς : οἱ Ἀνθυπαστυνόμοι κ.κ. Μιμῆς Κ. καὶ Σαμαρᾶς Γ., καὶ οἱ ἀστυφύλακες Στάϊκος Κ., Τριανταφυλλόπουλος Β., Καλαθάκης Μιχ., Μαραγλῆς Γ., Σερέτης Δ., Τηλιγάδης Κ., Κωτσόβολος Παν., Τασιόπουλος Ἰωάννης καὶ Καχριμάνης.

Ἐπίσης δὲν συνελήφθησαν γιατὶ ἦσαν ἀσθενεῖς καὶ σὲ ἄδεια οἱ : Ὑπαστυνόμος Β' κ. Κοτικιᾶς Χαράλαμπος, ἀρχιφύλαξ Καρτσούνης Ἀδὰμ καὶ οἱ ἀστυφ/κες Νόμπελης Ἀνδρέας καὶ Γερακάρης Γεώργιος.

Κατὰ τὴν ὥρα ποὺ κατελήφθη τὸ Τμῆμα, ὁ Διοικητὴς τούτου ἀπουσίαζε. Ὅταν ἔφθασε στὶς 8.15' π.μ., τὸν ὑπεδέχθη μιὰ ἐπιτροπὴ ἀπὸ κομμουνιστὰς καὶ τοῦ ἐγνώρισε ὅτι τὸ Τμῆμα εἶχε καταληφθῆ, τὸν ρώτησαν δὲ ἂν δέχεται νὰ τὸ διοικῇ προσχωρῶντας στὴν πολιτοφυλακή. Ἐκεῖνος ἀπεδέχθη τὴ διοίκηση.

12

147. Διαφυγή ἐθνικοφρόνων ἀστυνομικῶν στὴν ἐλευθέρα ζώνη.

Μετὰ τὴν κατάληψη τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς οἱ ἐθνικόφρονες ἀστυνομικοὶ ἐπεδίωξαν καὶ ἐπέτυχαν νὰ διαφύγουν πρὸς τὴν ἐλευθέρα ζώνη καὶ νὰ παρουσιασθοῦν στὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνση. Αἱ ἀστυνομικοὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ ἑξῆς: α) ὁ 'Υπαστυνόμος Β' κ. Κοτικιᾶς Χαράλαμπος, ὁ ὁποῖος μόλις ἔμαθε ὅτι κατελήφθη τὸ Τμῆμα ἔφυγεν ἀμέσως, β) ὁ ἀστυφύλαξ ΚΓ. 52 Κριεζῆς Δημήτριος ὅταν πῆγε στὸ Τμῆμα συνελήφθη, ὅταν ὅμως μετεφέρετο συνοδείᾳ ἀπὸ ἐλασῖτες τοὺς ἔπεισε νὰ περάση ἀπὸ τὸ σπίτι του, ἐκεῖ τοὺς παρέθεσε γεῦμα καὶ ἐνῷ ἐκεῖνοι ἔτρωγαν ἐδραπέτευσε καὶ παρουσιάσθη στὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνση, γ) ὁ 'Υποδιοικητὴς 'Αστυνόμος Β' κ. Κριτσωτάκης Ν. συνελήφθη, ὅταν ἀνύποπτος πῆγε στὸ Τμῆμα καὶ διετάχθη νὰ μὴν ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸ Τμῆμα. Καὶ αὐτὸς ὅμως διέφυγε τὴν ἐπίβλεψη τῶν κομμουνιστῶν καὶ παρουσιάσθη στὴ Διεύθυνση, δ) οἱ ἀστυφύλακες ΚΓ. 29 Δοῦρος Πέτρος καὶ ΚΓ. 65 Τσοπένος Γ., οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦσαν στὸ Σταθμὸ Κατσιποδίου ποὺ κατελήφθη τὴ νύχτα τῆς 3-12-1944, κατώρθωσαν νὰ διαφύγουν καὶ νὰ φτάσουν στὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνση. 'Επίσης διέφυγε καὶ ὁ 'Υπαστυνόμος Β' κ. Κοντογιάννης Χρῆστος, ὁ ὁποῖος ὕστερα ἀπὸ 3ήμερο περιπέτεια ἔφτασε στὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνση.

Οἱ κομμουνισταὶ ἀπήγαγον καὶ ἐξετέλεσαν τὸν 'Υπαστυν. Α' Παπαδόπουλον Στέφανον, Διοικητὴν Σταθμοῦ Κατσιποδίου καὶ τὸν 'Αρχιφύλακα Βαρβαρόπουλον 'Εμμ. τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας ποὺ ὑπηρετοῦσε στὸ ΚΓ' Παράρτημα 'Ασφαλείας.

Οἱ ἀστυνομικοὶ αὐτοὶ ποὺ ἔφθασαν στὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνση, ἐνετάχθησαν σὲ διάφορα μάχιμα Τμήματα καὶ ἔλαβαν μέρος στὶς ἐκκαθαριστικὲς ἐπιχειρήσεις.

(Συνεχίζεται)

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1957)

Ὑπὸ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.
— ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΔ' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ (ΖΩΓΡΑΦΟΥ) —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

148.—Θέσις τοῦ ΚΔ'. Ἀστυνομικοῦ Τμήματος καὶ γενικὴ κατάστασις στὴν περιφέρειά του.

149.—Τὰ γεγονότα τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944.

150.—Κατάληψις τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ ἀνακατάληψις αὐτοῦ ἀπὸ τὸ Στρατό.

***

148. Θέσις τοῦ ΚΔ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος καὶ γενικὴ κατάστασις στὴν περιφέρειά του.

Τὸ ΚΔ'. Ἀστυνομικὸ Τμῆμα, κατὰ τὸ Δεκέμβρη τοῦ 1944, περιελάμβανε ὁλόκληρη τὴν περιοχὴ τοῦ συνοικισμοῦ «Ζωγράφου» καὶ ἔφθανε μέχρι τῆς ὁδοῦ Ξενίας. Σήμερα ἡ περιφέρεια τοῦ Τμήματος τούτου περιλαμβάνεται στὸ ΚΔ'. Ἀστυνομικὸ Τμῆμα (περιοχὴ Ἡλυσίων) καὶ στὸ ΛΑ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα (περιοχὴ Ζωγράφου).

Τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα ἦταν ἐγκατεστημένο τότε στὴν ὁδὸ Νονάκριδος 8, σ' ἕνα διώροφο οἴκημα.

Στὴν περιοχὴ τοῦ ἀκραίου αὐτοῦ Τμήματος ὑπῆρχαν πολλοὶ κομμουνισταὶ καὶ ἐκεῖ εἶχαν ἐγκατασταθῆ καὶ διάφορες μονάδες τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ τῆς πολιτοφυλακῆς, ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποχώρηση τῶν Γερμανῶν.

Ἡ δρᾶσι τῶν κομμουνιστῶν, κατὰ τὴν περίοδο ποὺ ἐμεσολάβησε ἀπὸ τὴν ἀποχώρηση τῶν Γερμανῶν μέχρι τοῦ Δεκεμβριανοῦ Κινήματος τοῦ 1944, συνίστατο στὴ δολοφονία διαφόρων ἐθνικιστῶν πολιτῶν καὶ στὴ συνεχῆ ἐνόχληση τῶν ἀστυνομικῶν, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐφέροντο κατὰ τρόπον ἐχθρικόν. Ἡ προσπάθειά τους δὲ ἦταν νὰ τοὺς τρομοκρατήσουν, ὥστε κατὰ τὴ στιγμὴ τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως νὰ πετύχουν τὴν ἄμεσο κατάληψη τοῦ Τμήματος καὶ τὸν ἀφοπλισμὸ τῶν ἐθνικοφρόνων ἀστυνομικῶν.

Ἡ προεργασία τους γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ εἶχε γίνει μὲ ἐπιμέλεια καὶ μὲ συνεργασία τῶν ἀστυνομικῶν τοῦ Τμήματος, ποὺ εἶχαν προσχωρήσει πρὸς αὐτοὺς καὶ οἱ ὁποῖοι συνήρχοντο μυστικὰ στὸ σπίτι τοῦ ἀστυφύλακος ΚΔ' 21 Μπιμπίκα Κ. καὶ ἐσχεδίαζαν πῶς θὰ καταλάβουν τὸ Τμῆμα, ὅταν δοθῆ τὸ σύνθημα τῆς κομμουνιστικῆς στάσεως, φονεύοντας τὸ Διοικητὴ καὶ τοὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ κλείνοντας στὰ κρατητήρια τοὺς ἐθνικόφρονες ἀστυφύλακες.

Τοὺς συνομότες αὐτοὺς ἀστυνομικοὺς ἡ διοίκησις τοῦ Τμήματος τοὺς εἶχεν ἀντιληφθῆ καὶ ἐγνώριζε τὰ σχέδιά τους καὶ γι' αὐτὸ ἐζητήθη μὲ σχετικὴ ἀναφορὰ ἡ μετάθεσί τους σὲ ἄλλες Ὑπηρεσίες, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ Ἀστυνομικὴ Δ/νσις δὲν ἔκρινε σκόπιμο τὴν ἐποχὴ ἐκείνη νὰ κάνη μεταθέσεις.

Ἐκτὸς αὐτοῦ ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος Ἀστυνόμος Β' κ. Μηλίτσης Νικόλαος, ἐκτιμῶντας ὀρθῶς τὴν κατάσταση, ἐζήτησε ὅπως τὸ Τμῆμα ἐνισχυθῇ σὲ βαθμοφόρους καὶ ἄνδρες, ὥστε ὅταν χρειασθῇ νὰ μπορέσῃ ν' ἀντισταθῇ σὲ ἐπίθεση τῶν κομμουνιστῶν, ἀλλὰ καὶ πάλι δὲν ἐδόθη καμμιὰ ἐνίσχυση.

149. Τὰ γεγονότα τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944.

Κατὰ τὴν Κυριακὴ (3 Δεκεμβρίου 1944) τὸ ΚΔ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα, σύμφωνα μὲ διαταγὴ τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως, ἔστειλε στὴν Γ' Ὑποδιεύθυνση τὴν μισὴ καὶ πλέον δύναμη ποὺ ἔλαβε μέρος στὶς συγκρούσεις τῆς Πλατείας Συντάγματος καὶ τῶν πέριξ δρόμων μὲ τοὺς κομμουνιστάς. Ἡ εἴδησι τῶν γεγονότων αὐτῶν ἐξηγρίωσε τοὺς κομμουνιστὰς τῆς περιφερείας Ζωγράφου, οἱ ὁποῖοι τὶς ἀπογευματινὲς ὧρες ἄρχισαν νὰ πολιορκοῦν τὸ Τμῆμα. Ἐτοποθέτησαν μάλιστα καὶ πολυβόλα γύρω ἀπὸ αὐτὸ καὶ κατόπιν μὲ τὸ χωνὶ εἰδοποίησαν τοὺς ἀστυνομικούς, ποὺ ἦσαν μέσα στὸ Τμῆμα, νὰ μὴ βγοῦν ἔξω γιατὶ θὰ τοὺς χτυποῦσαν.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἀμέσως ἀνέφερε τηλεφωνικῶς τὴν κατάσταση αὐτὴ στὴν Ἀστυνομικὴ Δ/νση, στὴ Στρατιωτικὴ Διοίκηση καὶ στὴν Γ' Ὑποδιεύθυνση, συνέστησε δὲ οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ ΚΔ' Τμήματος, ποὺ βρίσκονταν στὸ Γ' Τμῆμα, νὰ μὴν ἐπιστρέψουν, γιατὶ ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ ἔλθουν σὲ ἔνοπλη συμπλοκὴ μὲ τοὺς κομμουνιστὰς ποὺ πολιορκοῦσαν τὸ Τμῆμα.

Μετὰ ταῦτα βλέποντας ὁ Διοικητὴς ὅτι ἦτο ἐνδεχόμενον ἀπὸ στιγμῆς σὲ στιγμὴ νὰ γίνῃ ἐπίθεσις τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τοῦ Τμήματος, μοίρασε τὰ ὅπλα, τὰ ὁποῖα ἐφυλάσσοντο στὴν ἀποθήκη, σὲ κείνους μόνον τοὺς ἀστυνομικοὺς ποὺ ἤξευρεν ὅτι εἶναι ἐθνικόφρονες καὶ ἔλαβε μέτρα ἀσφαλείας τοῦ οἰκήματος.

Κατὰ τὴν νύκτα οἱ κομμουνισταὶ δὲν ἐπεχείρησαν ἐπίθεση καὶ ἐφαίνετο ὅτι ἐφησύχαζαν.

150. Κατάληψις τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ ἀνακατάληψις αὐτοῦ ἀπὸ τὸ Στρατό.

Κατὰ τὰ ξημερώματα τῆς Δευτέρας (6-12-1944) καὶ ὥραν 5ην περίπου, αἰφνιδιαστικῶς ἐπολιορκήθη τὸ Τμῆμα στενὰ καὶ ὁ ἀστυφύλαξ ΚΔ' 24 Κωστοκανέλλης Χαράλ. ποὺ ἦταν ὑπηρεσία 2—6 π.μ. καὶ προσέκειτο πρὸς τοὺς κομμουνιστάς, ἐπέτρεψε τὴν εἴσοδο ἐνόπλων ἐλασιτῶν στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα. Ὁ ἴδιος μπῆκε στὸ θάλαμο ὅπου ἀνεπαύοντο οἱ ἀστυνομικοὶ καὶ τοὺς εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ὁ καπετὰν Ὀρέστης κατέλαβε τὴν Ἀρχή, συνέλαβε τὸ Ὑ-
» πουργικὸ Συμβούλιο, τὸν δὲ Ἔβερτ καὶ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἀστυνομίας Σαμπάνῃν
» τοὺς περνάει ἀπὸ ἔκτακτο Στρατοδικεῖο. Ἔχετε ὑπ' ὄψει σας ὅτι βρισκόμαστε πρὸ
» τετελεσμένου γεγονότος καὶ δὲν πρέπει κανεὶς νὰ φέρῃ ἀντίσταση στοὺς ἐλασῖτες».

Κατόπιν οἱ ἐλασῖτες ζήτησαν ἀπὸ τὸ Διοικητὴ νὰ παραδώσῃ τὰ ὅπλα. Ὁ Διοικητής, ὅστις οὐσιαστικὰ εἶχεν αἰχμαλωτισθῆ μὲ τὴν προδοσία ὡρισμένων κομμουνιστῶν ὑφισταμένων του, προσεπάθησε διὰ τῆς πειθοῦς ν' ἀποφύγῃ τὸν ἀφοπλισμό, ἀλλὰ δὲν τὸ πέτυχε.

Ἀφοῦ πῆραν τὰ ὅπλα οἱ ἐλασῖτες ἔφυγαν κατὰ τὶς 9 π.μ. Ὁ Διοικητὴς ἔσπευσε καὶ παρουσιάσθη στὴν Ἀστυν. Διεύθυνση, ὅπου ἀνέφερε τὶς συνθῆκες τοῦ Τμήματος καὶ τὸν ἀφοπλισμό. Ἔλαβε τότε διαταγὴ νὰ ἐπανέλθῃ στὸ Τμῆμά του ὅπως καὶ ἔγινε.

Στὶς 5 μ.μ. τὸ ἀπόγευμα, πῆγε στὸ Τμῆμα ἡ Πολιτοφυλακὴ Ζωγράφου καὶ ἕνας βαθμοφόρος της εἶπε, ὅτι ἀπὸ κείνη τὴ στιγμὴ καταργεῖται ἡ Ἀστυνομία Πόλεων καὶ ἐγκαθίσταται ἡ Πολιτοφυλακή. Τὴν ἴδια στιγμὴ διετάχθη ἡ σύλληψις τῶν ἐθνικοφρόνων ἀστυφυλάκων, ποὺ τὴν ἐπραγματοποίησαν οἱ συνάδελφοί τους κομμουνισταί, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Κωστοκανέλλη, ὁ ὁποῖος μάλιστα ἐπέμενε νὰ κλεισθοῦν στὸ κρατητήριο. Ὁ βαθμοφόρος ὅμως τῆς πολιτοφυλακῆς εἶπε νὰ τεθοῦν μόνον ὑπὸ περιορισμόν. Ἔτσι μέχρι τῆς 8.30' ἐφρουροῦντο στὸ θάλαμό τους καὶ κατόπιν ἐπετράπη νὰ πᾶνε στὰ σπίτια τους καὶ νὰ ἐπιστρέψουν στὶς 6 π.μ. τῆς 5-12-44.

Ὁ Διοικητής, μόλις ἀφέθη ἐλεύθερος, κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ στὴν Ἀστυν.

Διεύθυνση, ἀπ' ὅπου ἔστειλε σημείωμα συνθηματικὸ στοὺς ἐθνικόφρονες ἀστυνομικοὺς ποὺ ἔμεναν στοῦ Ζωγράφου νὰ παρουσιασθοῦν στὴν Διεύθυνση, ὅπως καὶ ἔγινε.

Τὴν Τετάρτη 6-12-44 ἐπειδὴ ἡ περιοχὴ Ζωγράφου ἦτο ἀπαραίτητη στὴν 'Ορεινὴ Ταξιαρχία, ἔγιναν ἐπιχειρήσεις καὶ ἐξεδιώχθησαν οἱ κομμουνισταί.

'Η 'Αστυνομικὴ Διεύθυνση διέταξε τότε τὸν Διοικητὴ τοῦ Τμήματος νὰ παραλάβη τὴν δύναμή του, ποὺ εὑρίσκετο στὴν Γ' 'Υποδιεύθυνση καὶ νὰ μεταβῆ στὸ Τμῆμα του, ὅπου καὶ ἐγκατεστάθη πάλι τὴν 8-12-44.

'Η δύναμη αὐτή, σὲ συνεργασία μὲ ἀστυνομικοὺς τῆς 'Ασφαλείας, ἀνέλαβε τὴ σύλληψη τῶν κομμουνιστῶν ποὺ εἶχαν μείνει στὴν περιφέρεια καὶ τὴν ἐκκαθάριση γενικῶς τῆς περιοχῆς ἐκείνης ἀπὸ τὰ ὕποπτα στοιχεῖα. (Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ε'.	ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΜΑΪΟΥ 1957	ΤΕΥΧΟΣ 95ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1957)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ. — ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΑΣ —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

151.—Ἡ Ὑποδιεύθυνσις Ἀγορανομίας Ἀθηνῶν κατὰ τὸ Δεκεμβριανὸ κομμουνιστικὸ κίνημα τοῦ 1944.

152.—Ἐγκατάλειψις τοῦ οἰκήματος τῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἀγορανομίας καὶ εἴσοδος τῶν κομμουνιστῶν εἰς αὐτό.

***

151. Ἡ Ὑποδιεύθυνσις Ἀγορανομίας Ἀθηνῶν κατὰ τὸ Δεκεμβριανὸ κομμουνιστικὸ κίνημα τοῦ 1944.

Ἡ Ὑποδιεύθυνσις Ἀγορανομίας Ἀθηνῶν, κατὰ τὸ Δεκέμβρη τοῦ 1944, εἶχε τὴν ἕδρα της στὸ τριώροφο οἴκημα τῆς ὁδοῦ Αἰόλου 81 ὅπου καὶ σήμερα βρίσκεται. Διοικητὴς τῆς Ὑποδιευθύνσεως ἦταν ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς κ. Ἠλίας Χαϊδεμένος. Κατὰ τὴν 3ην Δεκεμβρίου 1944, ὁπόταν ἔγινε τὸ παράνομο συλλαλητήριο τῶν κομμουνιστῶν στὴ Πλατεῖα Συντάγματος, ὁλόκληρος ἡ δύναμις τῆς Ὑποδιευθύνσεως μὲ τοὺς ἀξιωματικούς της ἔλαβαν μέτρα στὴ περιοχὴ τῆς πλατείας Ὁμονοίας καὶ στὴν ὁδὸ Ἀθηνᾶς μέχρι τὸ Μοναστηράκι.

Τὴ Δευτέρα (4 Δεκεμβρίου) ὁπότε πλέον ἐξεδηλώθησαν αἱ προθέσεις τῶν κομμουνιστῶν γιὰ τὴν κατάληψη τῆς ἀρχῆς, ἡ δύναμις τῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἀγορανομίας διετίθετο γιὰ τὴ φρούρηση καὶ τὴν ἀσφάλεια τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ, τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Κεντρικῆς Ἀγορᾶς.

Στὶς 6 Δεκεμβρίου 1944, κατόπιν διαταγῆς τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς δυνάμεως τῆς Ὑποδιευθύνσεως πῆγε στὰ παλαιὰ Ἀνάκτορα καὶ ἀνέλαβε μάχιμο ὑπηρεσία.

Ὁ Διοικητὴς Ἀστυν. Δ/ντὴς κ. Ἠλίας Χαϊδεμένος, δύο Ἀστυνόμοι οἱ κ. κ. Διονύσιος Μπαϊλάκης καὶ Δημ. Μάργαρης καὶ τρεῖς Ὑπαστυνόμοι οἱ κ. κ. Κων/νος Λούρης, Τηλέμαχος Δημητρακῆς καὶ Ἠλίας Ρέππας, δύο Ἀρχιφύλακες καὶ 23 Ὑπαρχιφύλακες καὶ ἀστυφύλακες, παρέμειναν εἰς τὴν Ὑποδιεύθυνσιν καὶ συνέχιζαν τὴν φρούρηση τῶν δύο Ὑπουργείων (Ἐπισιτισμοῦ—Ἐσωτερικῶν) καὶ τῆς Κεντρικῆς Ἀγορᾶς.

152. Ἐγκατάλειψις τοῦ οἰκήματος τῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἀγορανομίας καὶ εἴσοδος τῶν κομμουνιστῶν εἰς αὐτό.

Ὅπως εἶναι γνωστὸ τὸ οἴκημα τῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἀγορανομίας εἶναι πολὺ παλαιὸ καὶ τελείως ἀκατάλληλο γιὰ ἄμυνα. Γιαυτὸ ἀκριβῶς ἡ διοίκησις εἶχε λάβει πρόνοια ὥστε μὲ περιπόλους νὰ ἐπιτηρῇ τὶς γύρω παρόδους, ὥστε νὰ μὴν ἐπιτρέπῃ στοὺς ἐνόπλους ἐλασῖτες νὰ πλησιάζουν στὴν περιοχὴ ἐκείνη. Ἔτσι οἱ κομμουνισταὶ εἶχαν κρατηθῆ σὲ σχετικὴ ἀπόσταση, γιατὶ δὲν μποροῦσαν νὰ προχωρήσουν πιὸ πέρα ἀπὸ τὴν ὁδὸ Πολυκλείτου καὶ τὴν ὁδὸ Εὐριπίδου. Πάντως ἐφαίνετο καθαρὰ ὅτι τὸ ἀρχηγεῖο τῶν κομμουνιστῶν προετοίμαζε ἐπίθεση κατὰ τῆς Ἀγορανομίας. Δυστυχῶς ἕνας ἀριθμὸς ἀστυνομικῶν τῆς Ὑπηρεσίας αὐτῆς διέκειτο συμπαθῶς πρὸς τοὺς κομμουνιστὰς καὶ μάλιστα μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἀπὸ τὶς πρῶτες ἡμέρες τοῦ κινήματος διέφυγαν καὶ ἐντάχθησαν στοὺς ἐλασῖτες, ὅπως ἦταν ὁ Ὑπαστυνόμος Β' Λεβαντῆς Εὐάγγελος, ὁ ὁποῖος μάλιστα εἶχεν ἀναλάβει τὴν Διοίκηση τῆς Πολιτοφυλακῆς τοῦ ΙΖ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Περιστερίου) ὅπου διεπράχθησαν τὰ σκληρότερα ἐγκλήματα εἰς βάρος πολλῶν ἀστυνομικῶν ποὺ συνελήφθησαν. Ὅπως εἶναι δὲ γνωστὸ ὁ Ὑπαστυνόμος αὐτὸς ἀκολούθησε τοὺς κομμουνιστὰς καὶ πῆγε μαζί τους στὶς χῶρες τοῦ παραπετάσματος, σήμερα δὲ ἀγνοεῖται ἡ τύχη του.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιευθύνσεως ἀφοῦ ἐστάθμισε τὴν κατάσταση καὶ ἐσχημάτισε τὴ γνώμη ὅτι δὲν συνέφερε νὰ ὀργανωθῇ ἀντίσταση στὸ οἴκημα τῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἀγορανομίας, γιατὶ θὰ ἦταν εὐκολωτάτη ἡ ἀνατίναξις τοῦ παλαιοῦ αὐτοῦ κτιρίου, ἀνέφερε στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση καὶ ἐπρότεινε νὰ μεταφερθοῦν οἱ ἀστυνομικοὶ στὸ κτίριο τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις ἐνέκρινε καὶ ἔτσι τὸ ἀπόγευμα τῆς 11-12-1944 ἡ δύναμις ἀπεχώρησε, ὡρισμένοι ὅμως ἀστυνομικοὶ ἔμειναν στὸ οἴκημα τῆς Ἀγορανομίας μὴ θέλοντες δῆθεν νὰ ἐγκαταλείψουν αὐτό, ἐνῷ στὴν πραγματικότητα τοῦτο ἔγινε ἀπὸ καιροσκοπισμὸ ἢ γιατὶ συμπαθοῦσαν τοὺς ἐαμῖτες.

Τὰ ξημερώματα τῆς 12-12-1944 οἱ ἐλασῖτες ἔμαθαν ὅτι ἡ Ὑποδιεύθυνσις Ἀγορανομίας ἐγκατελείφθη καὶ ἀμέσως μία ὁμάδα ἀπὸ ἐνόπλους μπῆκε στὸ οἴκημα καὶ συγκέντρωσε τοὺς ἀστυνομικοὺς ποὺ εἶχαν μείνει ἐκεῖ, οἱ ὁποῖοι ὡδηγήθησαν στὸ ΣΤ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα καὶ ἐκρατήθησαν ἐκεῖ. Κατόπιν τοὺς ἄφησαν ἐλευθέρους.

Ἀφοῦ ἀπομάκρυναν ἀπὸ τὸ οἴκημα ὅλους τοὺς ἀστυνομικούς, ἄρχισαν τὴ λεηλασία τῶν δημοσίων εἰδῶν καὶ τῶν εἰδῶν τῶν ἀστυνομικῶν. Κατόπιν προέβησαν σὲ ἀνατινάξεις γειτονικῶν οἰκημάτων γιὰ νὰ κάμουν ὁδοφράγματα.

Ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς τῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἀγορανομίας ἐσκοτώθη ὁ Ὑπαστυνόμος Β' Καραΐνδρος Δημήτριος στὸ σπίτι του στὶς 6-12-1944 καὶ ἐτραυματίσθησαν ἐλαφρὰ στὰ πόδια οἱ ἀστυφύλακες Καστελοῦζος Βασίλειος καὶ Ἀργυρόπουλος Κων/νος καθ' ὃν χρόνον ἐκτελοῦσαν ὑπηρεσία στὸ Ὑπουργεῖο Ἐπισιτισμοῦ. Ἐπίσης ἐτραυματίσθη στὶς 6-12-1944 ὁ ἀστυφύλαξ Κοστογιάννης Δημήτριος κοντὰ στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Αἰόλου καὶ Εὐριπίδου. Τέλος στὶς 2-1-1945 ἐτραυματίσθη στὸ χέρι ὁ ἀστυφύλαξ Γοῦλος Γεώργιος, κατὰ τὶς ἐκκαθαριστικὲς ἐπιχειρήσεις στὴ λεωφόρο Πανεπιστημίου καὶ στὴν ὁδὸν Ὁμήρου.

Μετὰ τὴν ἐγκατάλειψη τοῦ οἰκήματος τῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἀγορανομίας ἔμειναν λίγοι ὑπάλληλοι γιὰ τὴ φρούρηση τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ καὶ οἱ ὑπόλοιποι συγκεντρώθησαν στὸ οἴκημα τῆς παλαιᾶς Βουλῆς. Ἐκεῖ ἐνετάχθησαν στὸ Τάγμα ἐφόδου, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Διοικητὴ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἀστυνομικὸ Διευ-

θυντὴ κ. 'Ηλία Χαϊδεμένο. 'Η δύναμις τοῦ τάγματος αὐτοῦ κατενεμήθη κατὰ ὁμάδες στὶς διάφορες 'Αγγλικὲς μονάδες. Ἔτσι οἱ ἐθνικόφρονες ἀστυνομικοὶ τῆς 'Αγορανομίας ἐπολέμησαν γενναῖα κατὰ τὶς ἐκκαθαριστικὲς ἐπιχειρήσεις στὸ Λυκαβηττό, στὴν 'Ομόνοια, στὰ 'Εξάρχεια, στὸ Μοναστηράκι καὶ στὴ συνοικία Ψυρρῆ.

Μετὰ τὴν ἀπομάκρυνση τῶν ἐλασιτῶν ἡ 'Υποδιεύθυνσις 'Αγορανομίας ἀνασυγκροτήθηκε καὶ ἄρχισε νὰ ἐκτελῇ τὰ καθήκοντά της, γιατὶ ὅπως εἶναι γνωστὸν ἀμέσως μετὰ τὸ Δεκεμβριανὸ κίνημα προέκυψαν πολλὰ προβλήματα τροφοδοσίας καὶ τακτοποιήσεως τῆς ἀγορᾶς.

(Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3.— Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ε΄.	ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΙΟΥΝΙΟΥ 1957	ΤΕΥΧΟΣ 97ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1957)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α΄

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ΄. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.
— ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΡΙΜΝΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΣΩΣΙΝ ΤΗΣ —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ:

153.—Ἡ ἀξία τῶν Ἀρχείων τῆς Διευθύνσεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν (Σημάνσεως) γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῆς χώρας καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν κομμουνιστῶν πρὸς καταστροφήν των.

154.—Θέσις τοῦ οἰκήματος τῆς Διευθύνσεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ κίνδυνος κατὰ τὴν ἔκρηξιν τῆς κομμουνιστικῆς στάσεως. Ἀνεπάρκεια τῆς ἀστυνομικῆς φρουρᾶς καὶ ἐνίσχυσις αὐτῆς μὲ Ἀγγλικὴ μονάδα.

155.—Δρᾶσις τῶν ἀστυνομικῶν τῆς Διευθύνσεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν.

153. Ἡ ἀξία τῶν Ἀρχείων τῆς Διευθύνσεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν (Σημάνσεως) γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῆς χώρας καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν κομμουνιστῶν πρὸς καταστροφήν των.

Ὅπως εἶναι γνωστὸ στὴ Διεύθυνση Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν συγκεντρώνονται τὰ στοιχεῖα σημάνσεως ὅλων τῶν ἐγκληματιῶν, δηλαδὴ τὰ δακτυλικά των ἀποτυπώματα, οἱ φωτογραφίες των καὶ τὰ δελτία ποὺ περιέχουν περιγραφὴ τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν καθὼς καὶ λεπτομέρειες γιὰ τὴν ταυτότητά τους. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὰ Ἀρχεῖα τῆς Ὑπηρεσίας αὐτῆς ἔχουν ἀνυπολόγιστη ἀξία γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῆς χώρας καὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ κοινοῦ ἐγκλήματος καὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ κοινωνικοῦ ἐγκλήματος κατὰ τοῦ καθεστῶτος τῆς Χώρας.

Οἱ κομμουνισταὶ ἐγνώριζαν πολὺ καλά, ὅτι, ἂν κατώρθωναν νὰ καταστρέψουν τὰ Ἀρχεῖα τῆς Σημάνσεως καὶ νὰ κάψουν τοὺς φακέλλους, θὰ πετύχαιναν νὰ φέρουν μεγάλες δυσκολίες στοὺς ἀστυνομικούς, γιὰ τὴν ἀνακάλυψή των καὶ τὴν ἀπόδειξη τῆς ἐνοχῆς των σὲ πλεῖστα ἐγκλήματα ποὺ διέπραξαν κατὰ τὴν κατοχὴ καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση ἀκόμη.

Μέσα λοιπὸν στὰ τόσα ἀνατρεπτικὰ τῆς καταστάσεως συνθήματα, ἀκουγόταν

συχνὰ ἀπὸ τὰ περίφημα χωνιὰ τῶν κομμουνιστῶν, ὅτι θὰ κάψουν τὰ Ἀρχεῖα καὶ τοὺς φακέλλους τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας καὶ τῆς Σημάνσεως.

Δυστυχῶς ὅμως γι' αὐτοὺς καὶ εὐτυχῶς γιὰ τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος, δὲν κατώρθωσαν νὰ καταστρέψουν μήτε τοὺς φακέλλους τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας, μήτε τοὺς φακέλλους τῆς Σημάνσεως.

154. Θέσις τοῦ οἰκήματος τῆς Διευθύνσεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ κίνδυνος κατὰ τὴν ἔκρηξιν τῆς κομμουνιστικῆς στάσεως. Ἀνεπάρκεια τῆς Ἀστυν. φρουρᾶς καὶ ἐνίσχυσις αὐτῆς μὲ Ἀγγλικὴ μονάδα.

Ἡ Διεύθυνσις Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν, κατὰ τὸ Δεκέμβρη τοῦ 1944, ἐστεγάζετο στοὺς δύο ἄνω ὀρόφους τοῦ μεγάρου τῆς Πλατείας Μητροπόλεως τῆς ἑταιρείας Λιπασμάτων, ἀπέναντι ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ ναὸ τῆς Μητροπόλεως.

Στὸ ἰσόγειο ὑπῆρχαν διάφορα ἐμπορικὰ καταστήματα.

Ἀπὸ ἀπόψεως λοιπὸν θέσεως, τὸ οἴκημα αὐτὸ δὲν παρεῖχε ἀρκετὴ ἀσφάλεια, ἀπὸ τὴ στιγμὴ μάλιστα ποὺ κατελήφθη τὸ Β' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα καὶ οἱ κομμουνισταὶ ἔγιναν κύριοι τῆς συνοικίας Πλάκας.

Οἱ ἀστυνομικοί, ποὺ ὑπηρετοῦσαν τότε στὴ Διεύθυνση Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἦσαν 55 περίπου. Ἀπὸ αὐτοὺς ὅμως οἱ 15 ἦσαν ἀπεσπασμένοι στὸ Κέντρο Ἀλλοδαπῶν καὶ σὲ ἄλλες Ὑπηρεσίες. Ἀπέμεναν λοιπὸν στὸ οἴκημα περὶ τοὺς 40 ἀστυνομικοί.

Διευθυντὴς τῆς Σημάνσεως ἦτο τότε ὁ Ἀστυν. Διευθυντὴς Α' κ. Βασίλειος Πετρουλάκης, ὅστις ὅμως ἀσθενήσας ἀπὸ τῆς 4-12-1944 ἐνοσηλεύετο οἴκοι. Τοῦτον ἀνεπλήρωσε στὴ θέση του ὁ Ἀστυνόμος Α' κ. Γεώργιος Ἰγγλεζάκης.

Κατὰ τὴν Κυριακὴ τῆς 3-12-1944, ὁπότε συνεκροτήθη τὸ παράνομο ἔνοπλο συλλαλητήριο τῶν κομμουνιστῶν, ἔμεινε στὸ οἴκημα γιὰ τὴ φρούρησή του μικρὸς ἀριθμὸς ἀστυνομικῶν καὶ οἱ ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς, οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦσαν στὴ Σήμανση, ὑπὸ τοὺς Μοιράρχους τότε κ.κ. Γαλανόπουλον καὶ Παντελῆν. Ἡ ὑπόλοιπος δύναμις διετέθη, κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας, γιὰ τὴ λῆψι μέτρων πρὸς ἀποτροπὴν συγκροτήσεως τοῦ κομμουνιστικοῦ συλλαλητηρίου, ὡς ἑξῆς: 1) ὁ Ἀστυνόμος Β' κ. Καρανάσος Δημήτριος, ἐπὶ κεφαλῆς ὁμάδος ἀπαρτιζομένης ἀπὸ τοὺς Ὑπαστυνόμους Β' κ.κ. Ἀγγελόπουλον Γεώργιον καὶ Παπαλεξόπουλον Γεώργιον καὶ 40 μαθητὰς ἀρχιφύλακας, εἶχεν ἀναλάβει τὴν ἐκκαθάριση τῆς πλατείας Συντάγματος ἀπὸ διαδηλωτὰς–κομμουνιστάς, ποὺ εἶχαν εἰσχωρήσει καὶ πρὸς τοῦτο ἀπέκλεισε τὰ στόμια τῶν δρόμων αὐτῆς, 2) ὁ Ἀστυνόμος Α' κ. Ἰγγλεζάκης Γεώργιος μὲ ἄλλη δύναμη διαφόρων Ὑπηρεσιῶν καὶ ὑπαλλήλων τῆς Δ.Ε.Υ. εἶχεν ἀναλάβει τὴν ἀπαγόρευση ἀνόδου διαδηλωτῶν, ἀπὸ τὴν ὁδὸ Σταδίου—Βουκουρεστίου καὶ 3) ὁ Ὑπαστυνόμος Α' κ. Σαρρῆς Ἰωάννης μὲ ἀνάλογο δύναμη ἀστυνομικῶν εἶχε διατεθῆ πλησίον τῆς πλατείας Συντάγματος, μὲ σκοπὸ νὰ ἀποκλείσῃ τὸ στόμιο ἀνόδου τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως.

Οἱ κομμουνισταὶ—διαδηλωταὶ ἐπεχείρησαν μὲ πεῖσμα ν' ἀνέβουν ἀπὸ τὰς ὁδοὺς Καραγιώργη Σερβίας καὶ Ἑρμοῦ, ἀλλὰ ἀπωθήθησαν ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ ἄρχισαν ν' ἀποχωροῦν, ἐγκαταλείψαντες τὸ ἀρχικό τους σχέδιο. Οἱ ἴδιοι ἐν συνεχείᾳ ἀπεπειράθησαν ἐκ νέου νὰ φθάσουν στὴν πλατεῖα Συντάγματος, ἀπὸ τὰ στόμια Μητροπόλεως καὶ Σταδίου, πρᾶγμα ποὺ ἐπέτυχαν, ἀφοῦ διέσπασαν τὴν ἀστυνομικὴ ζώνη.

Ὅταν οἱ κομμουνισταὶ μπῆκαν στὴν πλατεῖα Συντάγματος καὶ ἄρχισαν οἱ πυροβολισμοὶ αὐτῶν κατὰ τοῦ Μεγάρου τοῦ ξενοδοχείου τῆς «Μεγάλης Βρεττανίας», ὅπου ἦταν τὸ Συμμαχικὸ Στρατηγεῖο, παρέστη ἀνάγκη νὰ γίνῃ ἐπέμβασις Ἀγγλικῶν ἁρμάτων μάχης καὶ ἔτσι ἡ πλατεῖα ἐξεκαθαρίσθη καὶ κατελήφθησαν τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ὄθωνος γραφεῖα τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τοῦ «Ριζοσπάστη».

Τὴν ἐπόμενη ἡμέρα, Δευτέρα 4-12-1944, οἱ κομμουνισταὶ κατέλαβον αἰφνι-

διαστικὰ τὰ ἀκραῖα 'Αστυνομικὰ Τμήματα καὶ προχωροῦσαν πρὸς τὸ κέντρο τῆς πόλεως, γιατὶ ἡ κομμουνιστικὴ ἐπανάστασι εἶχε πάρει πλέον ὁριστικὴ μορφή.

Οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Διευθύνσεως 'Εγκληματολογικῶν 'Υπηρεσιῶν εἶχαν ἐνταχθῆ σὲ διάφορες μάχιμες μονάδες τῆς 'Αστυνομίας καὶ ἔτσι ἡ δύναμις ποὺ ἔμεινε γιὰ τὴ φρούρηση τοῦ οἰκήματος καὶ τῶν 'Αρχείων ἦταν τελείως ἀνεπαρκής.

Στὸ μεταξύ, ὁμάδα ἐνόπλων κομμουνιστῶν ἄρχιζε νὰ ἐγκαθίσταται γύρω ἀπὸ τὸ οἴκημα τῆς Σημάνσεως, μὲ προφανῆ σκοπὸ τὴν ἐπίθεση ἐναντίον του. Τότε ὁ 'Αστυνόμος Β' κ. Δ. Καρανάσος (νῦν 'Αστυν. Δ/ντὴς Β') ἔσπευσε στὸ 'Αρχηγεῖο καὶ ἀνέφερε σχετικῶς εἰς τὸν ἀρχηγεύοντα κ. Ν. Κίνναν, τονίσας τὸν κίνδυνον καταλήψεως τῆς Διευθύνσεως 'Εγκληματολογικῶν 'Υπηρεσιῶν καὶ καταστροφῆς τῶν 'Αρχείων αὐτῆς. 'Ο κ. Κίννας ἐπεκοινώνησεν ἀμέσως μετὰ τοῦ Συμμαχικοῦ Στρατηγείου καὶ ἔτσι ἐστάλησαν γρήγορα δύο τεθωρακισμένα αὐτοκίνητα, μὲ δύναμη 30 Ἄγγλων, τὰ ὁποῖα ἐπενέβησαν καὶ ἀπεμάκρυναν τοὺς κομμουνιστάς, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἐν τῷ μεταξὺ ἀρχίσει τὴν ἐπίθεση κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν. 'Η δύναμις αὐτὴ τῶν Ἄγγλων παρέμεινε στὸ οἴκημα τῆς Σημάνσεως μέχρις ὅτου οἱ κομμουνισταὶ ἐξεδιώχθησαν τῶν 'Αθηνῶν. Μετὰ τὴ συνθήκη τῆς Βάρκιζας, ἡ Διεύθυνσις 'Εγκληματολογικῶν 'Υπηρεσιῶν μετεφέρθη στὸ οἴκημα τῆς ὁδοῦ Ὄθωνος, ἐπὶ τῆς πλατείας Συντάγματος, ὅπου ἐγκατεστάθη καὶ τὸ 'Αρχηγεῖον τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων.

'Η διάσωσις τῶν 'Αρχείων τῆς Διευθύνσεως 'Εγκληματολογικῶν 'Υπηρεσιῶν, συνετέλεσεν ὥστε μετὰ τὴν καταστολὴ τοῦ κινήματος νὰ κατορθωθῆ ἡ διευκόλυνσις τῶν ἀστυνομικῶν ὁλοκλήρου τῆς Χώρας στὴν ἀναζήτηση καὶ ἀνεύρεση τῶν διαφόρων κομμουνιστῶν, ποὺ ἔδρασαν ἐγκληματικῶς ὀργιάσαντες κυριολεκτικῶς κατὰ τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν.

155. Δρᾶσις τῶν ἀστυνομικῶν τῆς Διευθύνσεως 'Εγκληματολογικῶν 'Υπηρεσιῶν.

Πρέπει ἐδῶ νὰ μνημονεύσωμε, ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ ὀλίγους ἀστυνομικοὺς τῆς Διευθύνσεως 'Εγκληματολογικῶν 'Υπηρεσιῶν, οἱ ὁποῖοι διέκειντο συμπαθῶς πρὸς τοὺς κομμουνιστὰς καὶ τοὺς ἐβοήθησαν ἐμμέσως, οἱ ὑπόλοιποι ἔλαβαν ἐνεργὸν μέρος καὶ ἐπολέμησαν σ' ὅλη τὴν διάρκεια τῶν ἐπιχειρήσεων, γιατὶ εἶχαν ἐνταχθῆ σὲ μάχιμες μονάδες τῆς 'Αστυνομίας καὶ τοῦ 'Αγγλικοῦ Στρατοῦ.

Τοὺς ἀστυνομικοὺς αὐτοὺς ὀφείλουμε νὰ τοὺς μνημονεύσωμε. Ἔτσι: 'Ο 'Αστυνόμος Β' κ. Μπέλης Γ., μὲ τοὺς 'Υπαστυνόμους Β' κ.κ. Γαβριὴλ Γ., 'Ακρῖβον 'Απ. καὶ Κοντὸν Κ., ὑπήχθησαν στὸν πρῶτο 'Αγγλικὸ λόχο τοῦ Β' Τάγματος καὶ ἔλαβαν μέρος σὲ πλεῖστες ἐκκαθαριστικὲς ἐπιχειρήσεις.

'Επίσης οἱ 'Ανθυπαστυνόμοι κ.κ. Μπίτης Γ., Παναγιωτόπουλος Γ. καὶ Λύτρας 'Αρ. μὲ δύναμη 40 δοκίμων 'Υπαστυνόμων, ὑπὸ τὸν 'Αστυνόμον Β' κ. Μαριόλην Π. διετέθησαν γιὰ τὴν ἀνακατάληψη τοῦ Β' 'Αστυν. Τμήματος, τὸ ὁποῖο καὶ ἀνακατέλαβαν, παραμείναντες ἐκεῖ ἐπὶ δύο ἡμέρας. 'Η ἐπιχείρησις αὐτὴ εἶχεν εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα γιὰ τὴν ἄμυνα τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη, γιατὶ ἐξησφάλιζε τὰ νῶτα τῶν μαχομένων.

Ὅταν ἔγινε ἡ ἐπιχείρησις τῆς ἀνακαταλήψεως τοῦ Β' Τμήματος, μία δύναμις ἀστυνομικῶν ὑπὸ τὸν 'Ανθυπαστυνόμον κ. Μπίτην Γ. εἶχε καταλάβει θέση ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Διονυσίου 'Αρεοπαγίτου, πλησίον τῶν στυλῶν τοῦ 'Ολυμπίου Διός. 'Εναντίον τῆς δυνάμεως αὐτῆς ἐπετέθησαν 500 καὶ πλέον κομμουνισταί, ἀλλὰ ὁ Μπίτης ἀντεστάθη ἡρωϊκώτατα. Κατὰ τὴν συμπλοκὴ αὐτὴ ἐτραυματίσθη σοβαρῶς ὁ δόκιμος 'Υπαστυνόμος κ. Πανουσάκης Βασίλειος.

'Ο 'Υπαστυνόμος Α' κ. Σαρρῆς 'Ι. καὶ οἱ 'Ανθυπ/μοι κ. κ. Μπεσιέρης Α. καὶ Σωτηρόπουλος Κ. ὑπήχθησαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ 'Αστυν. Δ/ντοῦ κ. Γιαννούτσου 'Ι., διοικητοῦ τοῦ Α' Τάγματος 'Αστυν. Πόλεων καὶ ἔλαβαν μέρος στὶς ἔρευνες τῶν ὑπονόμων, πρὸς πρόληψιν τοποθετήσεως ἐκρηκτικῶν ὑλῶν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

Ὁ Ὑπαστυνόμος Α' κ. Παπαλεξόπουλος Γεώργιος ἐνετάχθη στὸ Α' Τάγμα Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ ἐξετέλεσε ὑπηρεσίαν στὴν πεντηκοστὴ τετάρτη Ἀγγλικὴ μονάδα. Ἔλαβε μέρος ὡς διμοιρίτης ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων μὲ Ἄγγλους στρατιῶτες στὴν κατάληψη τοῦ κτιρίου τῆς Τηλεφωνικῆς Ἑταιρείας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωλέττη, ἐπιδείξας ἡρωϊσμὸ καὶ αὐτοθυσία. Ὁ Ὑπαστυνόμος Α' κ. Ἀγγελόπουλος Γεώργιος ἐνετάχθη στὸ πρῶτο Τάγμα Ἀστυν. Πόλεων καὶ ἔλαβε μέρος ὡς διμοιρίτης στὶς ἐκκαθαριστικὲς ἐπιχειρήσεις τοῦ τομέως Ἐξαρχείων καὶ συγκεκριμένως παρὰ τὴν ὁδὸ Κωλέττη, ὅπου τὸ Κέντρον τῆς Τηλεφωνικῆς Ἑταιρείας. Οὗτος κατὰ τὶς μάχες στὴν περιοχὴ αὐτὴ διεκρίθη διὰ τὴν αὐταπάρνηση του, τὴν αὐτοθυσία του καὶ τὸν ἡρωϊσμό του, δεχθεὶς δὲ ριπὴν πολυβόλου ἐτραυματίσθη ἐπικινδύνως ἀπὸ τρεῖς σφαῖρες. Μετὰ τὸν τραυματισμό του διεκομίσθη ἐν ἀφασίᾳ στὸ νοσοκομεῖο τῆς Ὀρεινῆς Ταξιαρχίας Ρίμινι, ὅπου ἐνοσηλεύθη.

Πρέπει ἐπίσης νὰ μνημονεύσωμε, ὅτι οἱ κ.κ. Ἀστυνόμος Β' Φαλίδας Ἀνδρέας, Ὑπαστ. Α' Βλαχάκης Ἀθανάσιος καὶ Ὑπαστυν. Β' Παλούκης Δημήτριος, παρ' ὅλον ὅτι εἶχαν ἀποσπασθῆ στὸ Κέντρον Ἀλλοδαπῶν, ἔσπευσαν καὶ παρουσιάσθησαν στὴ Διεύθυνση Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ἐξετέλεσαν ὑπηρεσία μὲ Ἀγγλικὲς μονάδες.

Ἀπὸ τὴ δύναμη τῆς Σημάνσεως παρέμειναν στὸ οἴκημα μόνον 11 ἀστυνομικοί, ἀπαραίτητοι γιὰ τὴ δακτυλοσκόπηση καὶ φωτογράφηση τῶν πτωμάτων.

Γενικῶς οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ κατώτεροι ἀστυνομικοὶ τῆς Διευθύνσεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος τοῦ 1944, ἐπέδειξαν ἀρίστην διαγωγήν.

(Εἰς τὸ ἑπόμενον ἡ δρᾶσις ἑτέρων Ὑπηρεσιῶν Ἀστυν. Δ/νσεως Ἀθηνῶν)

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» ὑποβάλλουν εἰς τὸν ἐξοχώτατον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΝ τὰς θερμοτέρας τῶν εὐχῶν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς του ἑορτῆς, πρὸς μακροημέρευσιν καὶ εὐτυχίαν αὐτοῦ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς φιλτάτης ἡμῶν Πατρίδος.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ε'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1957 | ΤΕΥΧΟΣ 98ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1957)

Ὑπὸ κ. Ν. **ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.
— ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΩΝ —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ:

156.—Θέσις τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς Ἀστυφυλάκων καὶ μέτρα ποὺ ἐλήφθησαν κατὰ τὴν διάρκεια τῆς κομμουνιστικῆς στάσεως.

157.—Ἀπόπειρα εἰσόδου τῶν κομμουνιστῶν στὸ μέγαρο Λαναρᾶ ὅπου κατέφυγον οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Σχολῆς.

158.—Ἐγκατάλειψις τῆς Σχολῆς ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ λεηλασία τῶν δημοσίων εἰδῶν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

* * *

156. Θέσις τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς Ἀστυφυλάκων καὶ μέτρα ποὺ ἐλήφθησαν κατὰ τὴ διάρκεια τῆς κομμουνιστικῆς στάσεως.

Ἡ Ἀστυνομικὴ Σχολὴ Ἀστυφυλάκων κατὰ τὸ κομμουνιστικὸ κίνημα τοῦ Δεκεμβρίου 1944 λειτουργοῦσε στὴν Ἀθήνα καὶ ἦταν ἐγκατεστημένη στὸ οἴκημα τοῦ ΣΤ' Γυμνασίου Θηλέων, ποὺ εὑρίσκετο στὴν ὁδὸ Ἑπτανήσου ἀριθμ. 42.

Διοικητὴς τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς Ἀστυφυλάκων ἦτο ὁ Ἀστυνομικὸς Δ/ντὴς Α' κ. Γεράσιμος Λιαρομμάτης, Ὑποδιοικητὴς ὁ τότε Ἀστυν. Α' κ. Γεώργιος Γερανέας καὶ Ἀξ/κοὶ τῆς Σχολῆς, οἱ Ἀστυνόμοι κ.κ. Ἰωάννης Γιαβρούτας, Δημ. Ἀργυρόπουλος, οἱ Ὑπ/μοι Α' κ.κ. Π. Λυκούσης, Ἰωάννης Κεφαλᾶς, Στέργ. Γεωργίου, Κων. Τουζένης, Βάϊος Παπασταθόπουλος καθὼς καὶ ἀρχιφύλακες οἱ κ.κ. Ἰωάννης Μπλέτσος, Δημ. Σαγρόπουλος καὶ Θεόδ. Ζαχαρῆς, οἱ ὁποῖοι ὅλοι σήμερα εἶναι Ἀστυνόμοι. Οἱ ἐκπαιδευόμενοι δόκιμοι μὲ τὸ κατώτερο προσωπικὸ τῆς Σχολῆς ἦσαν 130 περίπου.

Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ παράνομου συλλαλητηρίου τῆς Κυριακῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944, οἱ δόκιμοι ἀστυφύλακες καὶ τὸ προσωπικὸ τῆς Σχολῆς ἔμειναν σὲ αὐστηρὰ ἐπιφυλακή.

Μετὰ τὰ αἱματηρὰ γεγονότα καὶ τὴν ἔνοπλο ἐπίθεση τῶν κομμουνιστῶν ἐναντίον τῶν ἀκραίων Ἀστυνομικῶν Τμημάτων τὴ νύκτα τῆς 3ης πρὸς 4/12/1944,

ἦτο πλέον φανερὸν ὅτι οἱ κομμουνισταὶ ἐπεδίωκαν νὰ ἐξουδετερώσουν τὴν Ἀστυνομία, καταλαμβάνοντες ὅλες τὶς Ὑπηρεσίες της. Ἦταν ἑπόμενο, λοιπόν, νὰ ἐπιτεθοῦν καὶ κατὰ τῆς Σχολῆς Ἀστυφυλάκων.

Ὁ Διοικητὴς τότε τῆς Σχολῆς, Ἀστυν. Δ/ντὴς Α' κ. Γεράσ. Λιαρομμάτης, μὲ ἐπείγουσα ἀναφορά του πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖο τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ζήτησε νὰ τοῦ σταλοῦν ὅπλα καὶ πυρομαχικὰ καὶ εἰδικώτερα χειροβομβίδες καὶ ὁπλοπολυβόλα, ὥστε νὰ μπορέσῃ νὰ ὀργανώσῃ ἄμυνα, γιατὶ ὁ ὁπλισμὸς τῆς Σχολῆς ἦταν ἀσήμαντος, δηλαδὴ δέκα ὅπλα μάλιγχερ καὶ πέντε χειροβομβίδες.

Τὸ Ἀρχηγεῖο διέταξε τότε νὰ παρουσιασθῇ προσωπικῶς ὁ Διοικητὴς στὸν κ. Ἀρχηγό, ἀλλὰ εἶχε νυχτώσει πλέον καὶ ἡ μετακίνησις ἦταν ἐπικίνδυνη. Ἀπεφάσισε δὲ νὰ πάῃ στὸ Ἀρχηγεῖο τὴν ἑπομένη ἡμέρα (Τρίτη 5/12/44).

Στὸ μεταξὺ ὅμως οἱ κομμουνισταὶ ἐπετίθεντο καὶ κατελάμβανον τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο τὰ ἀκραῖα Ἀστυνομικὰ Τμήματα, εἶχαν δὲ πολιορκήσει καὶ τὸ Ζ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα Κυψέλης, ποὺ εὑρίσκετο πλησίον στὴ Σχολὴ Ἀστυφυλάκων. Ἐξ ἄλλου τὸ οἴκημα τοῦ Γυμνασίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑπτανήσου 42, ὅπου ἐστεγάζετο ἡ Ἀστυνομικὴ Σχολή, ἦταν πολὺ παλαιό, διώροφο, ὅλες δὲ οἱ γύρω ταράτσες ἦσαν ὑψηλότερες, ὥστε ἦταν πολὺ εὔκολο νὰ χτυπηθῇ ἀπὸ ἐκεῖ. Γι' αὐτὸ ὁ Διοικητὴς ἀπεφάσισε καὶ ἔθεσε σ' ἐφαρμογὴ τὰ ἑξῆς μέτρα: 1) Ἔδωσε διήμερο ἄδεια στοὺς δοκίμους ἀστυφύλακες, ποὺ ἔμεναν στὴν Ἀθήνα, στὸν Πειραιᾶ καὶ τὰ περίχωρα, νὰ πᾶνε στὰ σπίτια τους. 2) Κατόπιν, ὅταν ἐνύχτωσε, μὲ πᾶσα μυστικότητα μετεκινήθη ἡ ὑπόλοιπος δύναμις, δηλαδὴ τὸ προσωπικὸ τῆς Σχολῆς καὶ 50 περίπου δόκιμοι μὲ τὸν ὁπλισμό τους στὴν πολυκατοικία Λαναρᾶ, ποὺ εὑρίσκετο στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Ἑπτανήσου καὶ Φωκ. Νέγρη. Ἐκεῖ ἐλήφθησαν μέτρα ἀσφαλείας, δηλαδὴ ἐκλείσθη ἡ σιδερένια ἐξώθυρα καὶ ἐτοποθετήθησαν σκοποὶ ἔνοπλοι στὸ μικρὸ δωμάτιο τῆς ταράτσας. 3) Στὸ οἴκημα τῆς ὁδοῦ Ἑπτανήσου παρέμειναν δύο μόνον ἀστυφύλακες, ἤτοι: οἱ Στεφανῆς Θεοδ. καὶ Κουρκούτσελος γιὰ τὴν φύλαξη τῶν δημοσίων εἰδῶν.

Ἔτσι ἡ νύχτα τῆς 4ης πρὸς τὴν 5ην Δ/βρίου 1944 πέρασε ἥσυχη. Οἱ κομμουνισταὶ ὅμως κατώρθωσαν νὰ καταλάβουν τὸ Ζ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα. Ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς Ἀστυν. Δ/ντὴς Α' κ. Λιαρομμάτης τὸ πρωΐ τῆς Τρίτης (5/12/1954) μὲ τὸν Ἀρχιφύλακα κ. Θ. Ζαχαρῆ καὶ τὸν ἀστυφύλακα Ἐμμ. Τρουλλινό, πῆγε στὸ Ἀρχηγεῖο καὶ ἀνέφερε σχετικῶς ζητῶντας ἐφοδιασμὸ μὲ ὅπλα. Τὸ μεσημέρι ὅμως, ὁπότε ἐπρόκειτο νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν Σχολή, ἄρχισαν παντοῦ συμπλοκὲς τῶν κομμουνιστῶν μὲ τὶς ἐθνικὲς δυνάμεις τῆς Ἀστυνομίας καὶ τοῦ Στρατοῦ καὶ ἔτσι δὲν μπόρεσε νὰ ἐπιστρέψῃ.

Ἔμεινε λοιπὸν ὡς Διοικητὴς τῆς Σχολῆς, ὁ Ὑποδιοικητής της Ἀστυνόμος Α' κ. Γ. Γερανέας.

Τὶς μεσημβρινὲς ὧρες μεγάλη δύναμις κομμουνιστῶν μπῆκε στὸ οἴκημα τῆς Σχολῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑπτανήσου, ὅπου εἶχαν μείνει οἱ ἀστυφύλακες Στεφανῆς καὶ Κουρκούτσελος. Τοὺς ἐπίεσαν καὶ τοὺς ἀπειλήσανε νὰ φανερώσουν ποῦ εἶχαν πάει οἱ Ἀξ/κοί. Ἐκεῖνοι ὅμως ἐδήλωσαν ψύχραιμα ὅτι εἶχαν πάει στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση. Διέρρηξαν τότε τὴν ἀποθήκη καὶ πῆραν 35 παλαιὰ-ἄχρηστα βουλγαρικὰ ὅπλα, ποὺ ἐχρησιμοποιοῦντο γιὰ τὴ θεωρητικὴ ἐκπαίδευση τῶν δοκίμων.

157. Ἀπόπειρα εἰσόδου τῶν κομμουνιστῶν στὴν πολυκατοικία Λαναρᾶ ὅπου κατέφυγαν οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Σχολῆς.

Στὸ μεταξὺ οἱ κομμουνισταὶ μὲ ἰσχυρὰ δύναμη ἐξωπλισμένη καλῶς, ἐπολιόρκησαν καὶ τὸ μέγαρο (πολυκατοικία) Λαναρᾶ, ὅπου εἶχαν καταφύγει οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Σχολῆς, εἶχαν δὲ ἐκεῖ παραμείνει καὶ μερικοὶ ἀπὸ τὸ προσωπικὸ τῆς πολυκατοικίας καὶ ἄρχισαν νὰ κτυποῦν τὶς πόρτες γιὰ νὰ τοὺς ἀνοίξουν.

Ὁ κ. Γερανέας σὲ συνεννόηση μὲ τοὺς Ἀξ/κοὺς ἀπεφάσισε νὰ ἀμυνθῇ καὶ ἀμέσως τοποθέτησε κατάλληλα τοὺς Ἀξ/κοὺς καὶ ἀστυφύλακες στὶς δύο σκάλες, δηλαδὴ στὴ σκάλα τῆς κυρίας εἰσόδου καὶ στὴν σκάλα τῆς εἰσόδου ὑπηρεσίας, κα-

θῶς καὶ στὴν ταράτσα, ὅπου σ' ἕνα δωμάτιο ἦσαν συγκεντρωμένοι οἱ ἄοπλοι δόκιμοι. Οἱ κομμουνισταὶ βλέποντας ὅτι δὲν μποροῦσαν νὰ παραβιάσουν τὴν κυρία εἴσοδο ποὺ ἔκλεινε μὲ δυνατὴ σιδερένια πόρτα, ἔστρεψαν τὴν ἐπίθεσή τους στὴν εἴσοδο ὑπηρεσίας ποὺ μποροῦσε νὰ ὑποχωρήσῃ εὐκολώτερα. Πίσω ἀπὸ αὐτὴ ἔμενε ὁ κ. Γερανέας μὲ τὸν Ὑπ/μο Α' κ. Ι. Κεφαλᾶ καὶ ἕναν ἀστυφύλακα. Οἱ Ἀστυνόμοι κ.κ. Ι. Γιαβρούτας, κ. Δ. Ἀργυρόπουλος εἶχαν ἀναλάβει τὴν ἐποπτεία τῆς ὑπολοίπου δυνάμεως.

Ὁ κ. Γερανέας ἦταν βέβαιος ὅτι οἱ κομμουνισταὶ δὲν γνώριζαν ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Σχολῆς εἶχαν καταφύγει ἐκεῖ καὶ προσπαθοῦσαν νὰ μποῦν στὴν πολυκατοικία Λαναρᾶ γιὰ νὰ τὴ λεηλατήσουν καὶ νὰ χρησιμοποιήσουν τὴν ταράτσα γιὰ τὶς ἐπιχειρήσεις των. Γι' αὐτὸ διέταξε νὰ μὴν πυροβολήσῃ κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικούς, ἂν δὲν ἔβαλλε αὐτὸς πρῶτος μετὰ τὴν παραβίαση τῆς εἰσόδου.

Ἡ πρώτη λοιπὸν προσπάθεια τῶν κομμουνιστῶν νὰ μποῦν στὴν πολυκατοικία Λαναρᾶ ἀπέτυχε καὶ μόνον μερικὰ τζάμια τῆς ἐξώπορτας ἔσπασαν.

Ἡ ὥρα ἦταν περίπου 5 μ.μ., ὅταν οἱ κομμουνισταὶ ἄρχισαν νέα, πιὸ δυνατή, ἐπίθεση κτυπῶντας τὶς πόρτες μὲ τοὺς ὑποκοπάνους τῶν ὅπλων, χωρὶς ὅμως καὶ πάλι νὰ τὶς παραβιάσουν, γιατὶ ἦσαν καλὰ ἀσφαλισμένες. Ἡ ἐπίθεσι ἐπανελήφθη καὶ πάλιν ἀργότερα καὶ ἐφαίνετο ὅτι τελικὰ θὰ ὑποχωροῦσε ἡ πόρτα τῆς ὑπηρεσίας καὶ θὰ ἐπακολουθοῦσε σύγκρουσις. Τὴν ὥρα ὅμως ἐκείνη πέρασαν ἀπὸ τὴν ὁδὸν Πατησίων δύο ἐξωπλισμένα Ἀγγλικὰ αὐτοκίνητα ἀπ' ὅπου μὲ τηλεβόα ἀνακοινώνετο ἡ διαταγὴ τοῦ Συμμαχικοῦ Στρατηγείου, ὅτι ἡ κυκλοφορία περιωρίζετο ἕως στὶς 17.30' καὶ ὅτι ὅποιος θὰ ἐκυκλοφόρῃ μετὰ ἀπὸ τὴν ὥρα αὐτὴ θὰ συλλαμβάνεται ἢ θὰ πυροβολεῖται.

Οἱ κομμουνισταὶ ποὺ πολιορκοῦσαν τὴν πολυκατοικία Λαναρᾶ, ὅταν εἶδαν τὰ αὐτοκίνητα καὶ ἄκουσαν τὴ διαταγὴ τοῦ περιορισμοῦ τῆς κυκλοφορίας, ποὺ σὲ λίγα λεπτὰ ἄρχιζε, διελύθησαν καὶ δὲν ἐπανέλαβον τὴν ἐπίθεσή τους.

Ἔτσι ἦλθε τὸ σκοτάδι. Ὁ κ. Γερανέας ὑπολογίζοντας, ὀρθῶς, ὅτι τὴν ἑπομένη 6/12/44 (ἡμέρα Τετάρτη), οἱ κομμουνισταὶ θὰ προσέβαλλον καὶ πάλιν τὴν πολυκατοικία Λαναρᾶ καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει του ὅτι ἡ Ἀστυν. Διεύθυνσις εὑρίσκετο σὲ ἀδυναμία ν' ἀποστείλῃ ἐνίσχυση, παρὰ τὴν προσπάθεια τοῦ κ. Λιαρομμάτη, ὁ ὁποῖος ἦταν στὴν Διεύθυνση καὶ ἐνεργοῦσε σχετικά, πῆρε τὴν ἀπόφαση νὰ μεταφέρῃ τὴ δύναμη στὴν ἕδρα της, δηλαδὴ στὸ οἴκημα τῆς ὁδοῦ Ἑπτανήσου. Ἔτσι καὶ ἔγινε. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπωφελήθηκαν τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς κυκλοφορίας καὶ ἐπανῆλθαν στὴ Σχολὴ μέχρι τῆς 8 μ.μ. ὥρας, ὅπου καὶ ἀνεπαύθησαν.

158. Ἐγκατάλειψις τῆς Σχολῆς ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ λεηλασία τῶν δημοσίων εἰδῶν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

Κατὰ τὴν νύκτα αὐτή, ἔγινε καὶ τοῦτο τὸ περίεργο. Ὁλόκληρος λόχος ἀπὸ 40 ἐλασῖτες πῆγε στὶς 10 μ.μ. περίπου στὴν Ἀστυνομικὴ Σχολή. Τοὺς δέχτηκαν οἱ ἀστυφύλακες Στεφανῆς καὶ Κουρκούτζελος καὶ τοὺς διεβεβαίωσαν ὅτι δὲν ὑπῆρχε κανεὶς ἄλλος στὴ Σχολή. Ἐκεῖνοι μπῆκαν στὸ ἑστιατόριο καὶ κοιμήθηκαν ἐπάνω στοὺς πάγκους. Τὰ ξημερώματα οἱ ἐλασῖτες ἔφυγαν καὶ ἔλαβαν μέρος στὴν ἐπίθεση ποὺ ἔγινε στὴν Ὑπηρεσία Χωροφυλακῆς, τῆς ὁδοῦ Ἄνδρου—Ἑπτανήσου.

Ὁ κ. Γερανέας βλέποντας ὅτι ἡ παραμονὴ στὴ Σχολὴ τῶν ἀόπλων ἀστυνομικῶν δὲν ἦταν συμφέρουσα στὸν ὅλον ἀγῶνα, διέταξε τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ πᾶνε μεμονωμένοι στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια καὶ στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση, ντυμένοι μὲ πολιτικὰ ροῦχα, ὥστε νὰ μὴ πέσουν στὰ χέρια τῶν κομμουνιστῶν. Ὁ ἴδιος ὁ κ. Γερανέας κατώρθωσε μέσῳ Τουρκοβουνίων νὰ φθάσῃ στὸ Ἀρχηγεῖο τῆς Ἀστυνομίας.

Μετὰ τὴν ἐγκατάλειψη τῆς Σχολῆς, οἱ κομμουνισταὶ μπῆκαν καὶ ἐλεηλάτησαν ὅλα τὰ δημόσια εἴδη.

Οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἀστυφύλακες τῆς Σχολῆς ποὺ κατώρθωσαν νὰ φθάσουν στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση ἐνετάχθησαν στὸ 1ο Τάγμα τῆς Ἀστυνομίας, ποὺ ἀπετελέσθη ἀπὸ μαθητὰς τῶν Σχολῶν Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀρχιφυλάκων, γιὰ τὴν δρᾶσι τῶν ὁποίων θὰ γράψουμε στὰ ἑπόμενα τεύχη.

(Στὸ ἑπόμενο ἡ δρᾶσις ἑτέρων Ὑπηρεσιῶν Δ)νσεως Ἀθηνῶν)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ε'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1957 | ΤΕΥΧΟΣ 100ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1957)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.
— ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΩΝ —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ:

165.—Ἡ Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων τῆς ΣΤ' Ἐκπαιδευτικῆς Περιόδου καὶ ἡ δρᾶσις αὐτῆς κατὰ τὴν 3-12-1944.

166.—Ἐπίθεσις τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων καὶ ἀπόκρουσις αὐτῶν.

167.—Συγκρότησις τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων σὲ μάχιμη στρατιωτικὴ μονάδα καὶ δρᾶσις αὐτῆς ἀπὸ 8-12--1944 μέχρι 5-1-1945.

* * *

165. Ἡ Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων τῆς ΣΤ' Ἐκπαιδευτικῆς Περιόδου καὶ ἡ δρᾶσις αὐτῆς κατὰ τὴν 3-12-44.

Ἡ Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων τῆς ΣΤ' Ἐκπαιδευτικῆς περιόδου λειτουργοῦσε τὸ Δεκέμβρη τοῦ 1944 στὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα καὶ συγκεκριμένα στὴν αἴθουσα τῆς Βουλῆς. Οἱ δόκιμοι ἀρχιφύλακες ἦσαν 230. Διοικητὴς τῆς Σχολῆς ἦτο ὁ νῦν Ἀστυνομικὸς Δ/ντὴς Α' κ. Δημήτριος Κόλλιας; Ὑποδιοικητὴς ὁ τότε Ἀστυνόμος Α' Ἰωάννης Πολυχρονόπουλος, Κοσμήτωρ ὁ νῦν Δ/ντὴς Β' κ. Ἐμμ. Ἀρχοντουλάκης καὶ Ἀξιωματικοὶ Ὑπηρεσίας οἱ νῦν Ἀστυνόμοι κ.κ. Ἀνδρ. Μπράμης, Χρῆστος Καμπούρης, Κ. Τσιοῦγκος καὶ ὁ Ἀνθυπαστυνόμος κ. Γ. Γιαλακίδης.

Ἡ δύναμις ἦτο ἀρτίως ἐξωπλισμένη μὲ ὅπλα καὶ αὐτόματα τύπου ΣΤΕΝ, ποὺ εἶχαν σταλῆ γιὰ τὴν Ἀστυνομία Πόλεων ἀπὸ τὸ Στρατηγεῖο τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Τὴν Κυριακὴ 3-12-1944 ἡ Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων, κατόπιν Διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, ἔλαβε μέτρα ἀπαγορεύσεως τοῦ παρανόμου κομμουνιστικοῦ συλλαλητηρίου στὴν πλατεῖα Συντάγματος. Ὑπὸ τὰς Διαταγὰς τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Κόλλια διετέθη καὶ ὁ νῦν Ἀστυν. Διευθυντὴς Β' κ. Δημήτριος Καρανάσος, ὁ ὁποῖος ὑπηρετοῦσε τότε στὴ Διεύθυνση Ἐγκληματολο-

γικῶν 'Υπηρεσιῶν (1). Μὲ τὴ δύναμη αὐτὴ τῶν δοκίμων ἀρχιφυλάκων εἶχαν δημιουργηθῆ ζῶνες σ' ὅλα τὰ στόμια τῶν ὁδῶν ποὺ ὡδηγοῦσαν στὴν πλατεῖα Συντάγματος, ἤτοι τῶν ὁδῶν 'Ερμοῦ, Μητροπόλεως, Καραγεώργη Σερβίας, Φιλελλήνων καὶ Σταδίου. Καὶ ἀπὸ μὲν τὰς ὁδοὺς 'Ερμοῦ καὶ Καραγεώργη Σερβίας κατωρθώθη νὰ ἐμποδισθῆ ἡ εἴσοδος κομμουνιστῶν. Οἱ ζῶνες ὅμως τῶν ὁδῶν Φιλελλήνων—Σταδίου καὶ Μητροπόλεως διεσπάσθησαν καὶ ἔτσι ἡ πλατεῖα Συντάγματος γέμισε μὲ ἐνόπλους κομμουνιστάς, ποὺ κρατοῦσαν διάφορα λάβαρα καὶ ἦσαν φανατισμένοι καὶ ἀπειλητικοί. Οἱ ἀστυνομικοί, σύμφωνα μὲ τὶς διαταγὲς ποὺ εἶχαν, προσπάθησαν νὰ τοὺς διαλύσουν μὲ ἤπια μέτρα.

Κατὰ τὶς 11.30' π.μ. ἀκούσθηκαν ἀπὸ τὸ βόρειο μέρος συνεχεῖς ριπὲς πολυβόλων, ὁπόταν οἱ κομμουνισταὶ πανικοβλήθησαν, πέταξαν τὰ λάβαρα καὶ τὰ διάφορα πανὼ ποὺ κρατοῦσαν καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγήν. 'Αμέσως ὅμως οἱ πιὸ θαρραλέοι ἄρχισαν μὲ χωνιὰ νὰ καλοῦν τὸ πλῆθος νὰ ἐπιστρέψη, λέγοντας ὅτι οἱ πυροβολισμοὶ ρίχτηκαν γιὰ ἐκφοβισμὸ καὶ ὅτι δὲν διέτρεχαν κανένα κίνδυνο. Ἔτσι τὸ πλῆθος ἄρχισε νὰ ξαναγυρίζη, ὁπότε ἀκούσθηκαν νέες ὁμοβροντίες ἀπὸ τὴν ἴδια κατεύθυνση, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τραποῦν καὶ πάλιν εἰς φυγὴν οἱ διαδηλωταί, ποὺ τὴ φορὰ αὐτὴ κρατοῦσαν στοὺς ὤμους των δύο ἢ τρεῖς τραυματίες. Μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς ἔβαφαν μὲ τὸ αἷμα τῶν τραυματιῶν πινακίδες καὶ φανάτιζαν τοὺς διαδηλωτὰς προτρέποντας νὰ ἐπιτίθενται κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν. Συγχρόνως, μὲ τὰ χωνιά, καλοῦσαν καὶ τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ πᾶνε μὲ τὸ μέρος τοῦ λαοῦ, ὅπως ἔλεγαν. Οἱ ἀστυνομικοὶ συγκεντρωμένοι ἐκράτησαν σὲ ἀπόσταση τοὺς διαδηλωτὰς μέχρι τῆς 13.30' ὥρας, ὁπότε κατέφθασε στὴν πλατεῖα Συντάγματος ἰσχυρὰ δύναμις Ἄγγλων ἀλεξιπτωτιστῶν, ποὺ ἐν συνεργασίᾳ μὲ τοὺς ἀστυνομικοὺς ἐξεκαθάρισαν τὴν πλατεῖα καὶ ἀπομάκρυναν τοὺς διαδηλωτὰς χωρὶς ἄλλα ἐπεισόδια.

Ἡ δύναμι τῆς Σχολῆς 'Αρχιφυλάκων ἀπεσύρθη τὴ 17η ὥρα καὶ ἀνέλαβε τὴ φρούρηση τοῦ οἰκήματος τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως 'Αθηνῶν.

Τὴν ἐπομένη ἡμέρα, 4-12-1944, οἱ κομμουνισταὶ ἐπρόκειτο νὰ κάμουν ἐντυπωσιακὴ κηδεία τῶν δῆθεν θυμάτων τοῦ συλλαλητηρίου τῆς Κυριακῆς, μὲ σκοπὸ προφανῶς νὰ προκαλέσουν ταραχὲς καὶ ἐπίθεση κατὰ τῶν Καταστημάτων τῶν Κεντρικῶν 'Υπηρεσιῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

'Η Σχολὴ 'Αρχιφυλάκων ἀνέλαβε τότε τὴ φρούρηση τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως, μὲ δύναμη ἐκ 35 περίπου δοκίμων καὶ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν νῦν 'Αστυν. Δ/ντὴν Β' κ. Δ. Καρανάσον.

Τὶς μεσημβρινὲς ὧρες, ἡ διαδήλωσις τῶν κομμουνιστῶν μὲ τὰ φέρετρα τῶν δῆθεν θυμάτων κατευθύνετο πρὸς τὸ Μνημεῖο τοῦ 'Αγνώστου Στρατιώτου, οἱ δὲ διαδηλωταὶ ἄρχισαν νὰ βρίζουν τοὺς ἀστυνομικοὺς φωνάζοντας «Θάνατος στοὺς Μπουραντᾶδες», κινῶντας συγχρόνως ἀπειλητικὰ τὶς γροθιές των.

166. 'Επίθεσις τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τῶν Παλαιῶν 'Ανακτόρων καὶ ἀπόκρουσις αὐτῶν.

Στὶς 6 Δεκεμβρίου καὶ ὥρα 18, διετάχθη νὰ συγκεντρωθῆ ἐπειγόντως ὅλη ἡ δύναμι τῶν δοκίμων ἀρχιφυλάκων στὴν ἕδρα τῆς Σχολῆς, δηλαδὴ στὰ Παλαιὰ 'Ανάκτορα, καὶ τοῦτο γιατὶ οἱ κομμουνισταὶ εἶχαν ἀρχίσει ἐπίθεση κατὰ τοῦ οἰκοδομικοῦ συγκροτήματος τῶν Παλαιῶν 'Ανακτόρων. Οἱ δόκιμοι ἀρχιφύλακες ἀνέλαβαν τὴν ἄμυνα τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τῶν 'Ανακτόρων, ἐνῷ στὴ δυτικὴ πλευρὰ ἠμύνοντο οἱ δόκιμοι 'Υπαστυνόμοι.

'Η ἀνταλλαγὴ πυρῶν ἐσυνεχίσθη ὅλη τὴ νύκτα καὶ τὸ πρωῒ τῆς 7-12-44 οἱ κομμουνισταὶ ἄρχισαν ἐντονώτερα καὶ πυκνότερα πυρά. 'Επειδὴ ὑπῆρχε ὑπόνοια

(1) Τὰ στοιχεῖα γιὰ τὴ δρᾶσι τῆς Σχολῆς 'Αρχιφυλάκων ἔχουν ληφθῆ ἀπὸ ἀναφορὰν (ἡμερολόγιον) τοῦ κ. Δ. Καρανάσου καὶ ἀπὸ πληροφορίες ποὺ συγκεντρώσαμε, καθόσον δὲν εὕρομεν στὰ ἀρχεῖα τοῦ 'Αρχηγείου ἄλλη σχετικὴ ἔκθεση.

ὅτι οἱ κομμουνισταὶ εἶχαν εἰσχωρήσει στὸ Βασιλικὸ κῆπο καὶ εἶχαν ἐγκαταστήσει ἐκεῖ πολυβολεῖα, ἐστάλη περιπολία ἀπὸ δοκίμους ἀρχιφύλακας. Αὐτοὶ ἐξερεύνησανε ὁλόκληρο τὸ Βασιλικὸ κῆπο καὶ ἐπεσήμαναν δύο πολυβολεῖα τῶν κομμουνιστῶν στὴν ὁδὸ Διοχάρους, κοντὰ στὴ γέφυρα τοῦ Ἰλισσοῦ. Ἀμέσως εἰδοποιήθη ἡ ἐκεῖ Ἀγγλικὴ μονάδα, ἡ ὁποία μὲ βαρειὰ πολυβόλα ἀνάγκασε τὰ πολυβολεῖα τῶν κομμουνιστῶν νὰ σιγήσουν. Κατὰ τὶς μάχες αὐτὲς σκοτώθηκαν ἀρκετοὶ κομμουνισταί.

167. Συγκρότησις τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων σὲ μάχιμη στρατιωτικὴ μονάδα καὶ δρᾶσις αὐτῆς ἀπὸ 8-12-1944 μέχρι 5-1-1945.

Γιὰ νὰ εἶναι πλέον ἐπιτυχὴς ἡ δρᾶσις τῶν δοκίμων Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀρχιφυλάκων, καθὼς καὶ ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν ποὺ ἔφθασαν στὸ Κέντρο μετὰ τὴν κατάληψη τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, κατόπιν διαταγῆς τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως Ἀθηνῶν συνεκροτήθη τὸ 1ον Τάγμα τῆς Ἀστυνομίας ἀπὸ τρεῖς Λόχους. Στοὺς δύο πρώτους Λόχους ἐνετάχθησαν οἱ δόκιμοι Ἀρχιφύλακες καὶ στὸν τρίτο οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι.

Ἡ Διοίκησις τοῦ Τάγματος ἀνετέθη στὸν Ἀστυν. Δ/ντὴ Α' κ. Ἰωάννη Γιαννοῦτσο, μὲ Ὑποδιοικητὴν τὸν Ἀστυν. Δ/ντὴ Β' κ. Σωτήριο Σταματιάδη. Οἱ Διοικηταὶ τῶν Λόχων ὡρίσθησαν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸ Ἀρχηγεῖο.

Ἔτσι ἡ Διοίκησις τοῦ 1ου Λόχου ἀνετέθη στὸν τότε Ἀστυνόμο κ. Γεώργιο Μπέλη, μὲ βοηθοὺς τὸν τότε Ἀστυνόμο κ. Παναγιώτη Μαριόλη καὶ τὸν Ἀνθυπαστυνόμο κ. Ἀναστάσιο Μπεσιέρη καὶ μὲ δύναμη δοκίμων Ἀρχιφυλάκων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν οἱ ἑξῆς:

1) Ἀθανασόπουλος Εὐστ., 2) Ἀλεξάνδρου Νικόλαος, 3) Ἀμφιλοχιάδης Ἀμφ., 4) Ἀναγνωστόπουλος Θεόδωρος, 5) Ἀναγνωστόπουλος Σπυρίδων, 6) Ἀνθούσης Χρῆστος, 7) Ἀντεριώτης Δημήτριος, 8) Ἀποστολόπουλος Δημήτριος, 9) Ἀραβαντινὸς Ἀγαμ., 10) Ἀρβανίτης Σταῦρος, 11) Ἀργύρης Ἀνδρέας, 12) Ἀσημακόπουλος Ἀθανάσιος, 13) Βέος Βασίλειος, 14) Βασιλόπουλος Φώτιος, 15) Βέρροιος Ἀνδρέας, 16) Βοτσέας Ἰωάννης, 17) Γιακουμάκης Ἰωάννης, 18) Γλύκας Δημήτριος, 19) Γραμμένος Δημήτριος, 20) Δάβος Ἀνδρέας, 21) Δαριώτης Σωτήριος, 22) Δασκαλάκης Παναγιώτης, 23) Δέδες Κων/νος, 24) Δεληστάθης Παναγιώτης, 25) Δημόπουλος Ἰωάννης, 26) Διαούρτας Ἀλέξανδρος, 27) Δρούζας Ἰωάννης, 28) Εὐθυμίου Ἰωάννης, 29) Ἐφεντάκης Στυλιανός, 30) Ζαΐμης Ἀπόστολος, 31) Θεοφίλου Μιχαήλ, 32) Θωμόπουλος Θωμᾶς, 33) Καλαθάκης Μιχαήλ, 34) Καλογεράκης Ἐμμανουήλ, 35) Καμάρας Ταξιάρχης, 36) Καμπούρης Μιχαήλ, 37) Κανάκης Φίλιππος, 38) Κανέλλης Κων/νος, 39) Κανελλόπουλος Σωτήριος, 40) Καραγεῶργος Γεώργιος, 41) Καρατζένης Ἰωάννης, 42) Καραχάλιος Εὐάγγελος, 43) Καργάδος Ἄγγελος, 44) Καρκούλιας Γεώργιος, 45) Καρναβέζος Δημήτριος, 46) Καρπενησιώτης Ἠλ., 47) Καρυδόπουλος Ἀναστάσιος, 48) Κατριγάρης Ἀθανάσιος, 49) Κατσαρὸς Νικόλαος, 50) Κατσαφάδος Νικόλαος, 51) Κατσόρχης Τσιλιβῆς, 52) Κοκκινάκης Φώτιος, 53) Κοντογιάννης Χαρ., 54) Κριππᾶς Χρῆστος, 55) Κουκουράκης Γεώργιος, 56) Κουλουμπῆς Παναγιώτης, 57) Κουρκουτᾶς Βασίλειος, 58) Κουτσοσταθόπουλος Θεμ., 59) Κουτσοῦκος Βασίλειος, 60) Κρομμύδας Ἡρακλῆς, 61) Κυριακόπουλος Ἀνδρέας, 62) Κωνσταντόπουλος Νικόλαος, 63) Λαμπρόπουλος Κων/νος, 64) Λάριος Νικόλαος, 65) Λιαππῆς Σεραφείμ, 66) Μανώλης Νικόλαος, 67) Μασούρας Σωτήριος, 68) Μαστοράκης Μιχαήλ, 69) Νικολαΐδης Κων/νος, 70) Νευράκης Γεώργιος, 71) Ξουρῆς Θεόδωρος, 72) Παναγιωτόπουλος Χρῆστος, 73) Παναγιωτόπουλος Γεώργιος, 74) Παπαγγελῆς Θεόδωρος, 75) Πλέσσας Δημήτριος, 76) Πομώνης Ἀπόστολος, 77) Πρέσβελλος Γεώργιος, 78) Ρήγας Κων/νος, 79) Σάββας Ἀντώνιος, 80) Σιδέρης Παναγιώτης, 81) Σκιγκόπουλος Κων/νος, 82) Τράγαρης Γεώργιος, 83) Φιορέτζης Μιχαήλ, 84) Θεοδωρόπουλος Ἀριστ., 85) Ζώης Πέτρος, 86) Κουράκης Μιχαήλ, 87) Κωστόπουλος Γεώργιος, 88) Ράλλης Γεώργιος, 89) Λεβέντης Παναγιώτης, 90) Ζωγράφος Σπυρίδων,

91) Δημόπουλος Χαρίλαος, 92) Λογοθέτης Γεώργιος, 93) Τσαγγάρης Λεωνίδας, 94) Ροῦσσος Κωνσταντῖνος, 95) Μακρῆς Γεώργιος, 96) Κοντολάκης Ἰωάννης, 97) Ἀναγνωστόπουλος Ἀλ., 98) Βλαχόπουλος Παναγιώτης, 99) Ἀντωνόπουλος Κωνσταντῖνος, 100) Γρηγορόπουλος Γρηγόριος, 101) Γαλάτης Ρένος, 102) Κριτσιδήμας Παντελῆς, 103) Ἀργυριάδης Ἀργύριος, 104) Ντάρλας Γεώργιος, 105) Θεμέλης Νικόλαος, 106) Κυριακόπουλος Ἠλίας, 107) Γιαννόπουλος Δημ., 108) Ἀναστασίου Ἀναστάσιος, 109) Γιαννακόπουλος Νικόλαος, 110) Δολαψάκης Δημ., 111) Χριστοφορίδης Χ., 112) Γεωργίου Παναγ. καὶ 113) Δημόπουλος Κων.

Ἡ Διοίκησις τοῦ 2ου Λόχου ἀνετέθη στὸν τότε Ἀστυνόμο κ. Δημ. Καρανάσο, ὁ ὁποῖος καὶ ἐτήρησε λεπτομερὲς ἡμερολόγιο τῆς δράσεως τοῦ Λόχου του.

Ἡ σύνθεσις τοῦ Λόχου αὐτοῦ τῶν δοκίμων Ἀρχιφυλάκων εἶχεν ὡς ἑξῆς:

Διοικητής: Ἀστυνόμος Β' Καρανάσος Δημήτριος.

Ὑποδιοικητής: Ἀστυνόμος Β' Παπακωνσταντίνου Ἐπαμεινώνδας.

Ὁμὰς διοικήσεως: Δόκιμοι Ἀρχιφύλακες: Ταβουλαρέας, Οἰκονομίδης Α., καὶ Χολέβας Δ.

Α'. Διμοιρία

Διοικητής: Ἀστυνόμος Β' Μαριολάκος Δημήτριος.

Βοηθός: Ὑπαστυνόμος Α' Χρυσανθόπουλος Ἀρ.

Σύνδεσμοι: Δόκ. Ἀρχ/κες: Παναγόπουλος Α., Πάνου Δ. καὶ Παπαγγελῆς Β.

Α'. Ὁμὰς	Β' Ὁμὰς	Γ' Ὁμὰς
Ὁμαδάρχης:	Ὁμαδάρχης:	Ὁμαδάρχης:
Ἀνθυπαστυνόμος	Δόκιμος Ἀρχιφύλαξ	Δόκιμος Ἀρχιφύλαξ
Γιαλακίδης Γ.	Γεωργακόπουλος Ἠ.	Χριστοφορίδης Γ.
Τυφεκιοφόροι Δόκ. Ἀρχ.	Τυφεκιοφόροι Δόκ. Ἀρχ.	Τυφεκιοφόροι Δόκ. Ἀρχ.
1) Παπαγεωργίου Ν.	1) Τσάκας Λ.	1) Χρύσανθος Β.
2) Σταμούλης Κ	2) Φειδᾶς Ἀν.	2) Ροῦμπος Π.
3) Στούπης Σ.	3) Φουστέρης Δ.	3) Παπαθανασίου Α.
4) Κωστόπουλος Μ.	4) Φρυσίδας Γ.	4) Παπαθεοδώρου Α.
5) Τριανταφυλλόπουλος Β.	5) Παντελᾶτος Π.	5) Τίγγας Ν.
6) Τροκάλης Λ.		6) Παπαχρυσάνθου Π.
7) Τσαντίλης Π.		

Β'. Διμοιρία

Διοικητὴς: Ἀστυνόμος Β' Κάουλας Θεοφάνης.

Βοηθός: Ὑπαστυν. Α' Διαβάτης Εὐάγγ. καὶ Καραματσούκης Εὐάγγ.

Σύνδεσμοι: Δόκ. Ἀρχ/κες: Παπουτσάκης Ἀγάπ., Παχὸς Ἰ. καὶ Πετράκος Δ.

Α'. Ὁμὰς	Β'. Ὁμὰς	Γ'. Ὁμὰς
Ὁμαδάρχης:	Ὁμαδάρχης:	Ὁμαδάρχης:
Ἀνθυπαστυνόμος	Δόκιμος Ἀρχιφύλαξ	Δόκιμος Ἀρχιφύλαξ
Σωτηρόπουλος Κων/νος	Σερέτης Δ.	Μακρῆς Γ.
Τυφεκιοφόροι Δόκ. Ἀρχ.	Τυφεκιοφόροι Δόκ. Ἀρχ.	Τυφεκιοφόροι Δόκ. Ἀρχ.
1) Πεγῆς Χ.	1) Σιδηρόπουλος Ἀ.	1) Μαλαβάζος Ε.
2) Πλάκας Ἀθ.	2) Σμυρλῆς Γ.	2) Μάνδαλος Λ.
3) Πολίτης Ἀ.	3) Κολιώνης Ν.	3) Μαργέτης Κ.
4) Ρήγας Κ. τοῦ Νικ.	4) Κοτίνης Ἀ.	4) Μασούρης Κ.
5) Σαμαρᾶς Λ.	5) Λυμπερόλουλος Χ.	5) Μαστοράκης Ν.
6) Σβούκας Κων/νος	6) Λῶλος Κ.	6) Μαστρογεωργίου Ἀ.
		7) Λυκόπουλος Θ.

Γ'. Διμοιρία.

Διοικητής: 'Αστυνόμος Α' Δραγουμᾶνος Παναγιώτης.
Βοηθός: 'Υπαστυνόμος Α' Παπακώστας 'Α.
Σύνδεσμοι: Δόκ. 'Αρχ/κες Μεγρέμης Α., Μηλιώνης Δ. καὶ Μιχαλόπουλος Π.

Α'. 'Ομὰς
'Ομαδάρχης:
'Υπαστυνόμος Β'
Γεωργακόπουλος Δ.
Τυφεκιοφόροι Δόκ. 'Αρχ.
1) Μίχας Ε.
2) Μπαμπίκης Ν.
3) Μπαχαδάκης Σ.
4) Ζαφείρης Κ.
5) Δάρλας Γ.
6) Ξουρῆς Θ.
7) Ξουρῆς 'Ι.

Β'. 'Ομὰς
'Ομαδάρχης:
Δόκιμος 'Αρχιφύλαξ
Οἰκονόμου Χ.
Τυφεκιοφόροι Δόκ. 'Αρχ.
1) Οἰκονόμου Χ.
2) Μαλάμης Β.
3) Φωτόπουλος Γ.
4) Τασόπουλος 'Η.
5) Κουλούρης Μ.

Γ'. 'Ομὰς
'Ομαδάρχης:
Δοκιμος 'Αρχιφύλαξ
Σαρρῆς Μ.
Τυφεκιοφόροι Δόκ. 'Αρχ.
1) Μπερδούσης Γ.
2) Οἰκονόμου Τ.
3) Παρασκευόπουλος Ν.
4) Λάγιος Γ.
5) Κυριακόπουλος Λ.
6) Λογοθέτης Γ.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἐπιχειρήσεων ἐτοποθετήθησαν στὸ Λόχο αὐτὸ καὶ οἱ κάτωθι: Στὶς 9-12-44 ὁ 'Υπαστυνόμος Α' κ. Βλαχάκης 'Αθανάσιος καὶ οἱ 'Υπαστυν. Β' κ.κ. Παλούκης Δημ., Κοντὸς Κων/νος καὶ Πέτσης Εὐάγγ., προερχόμενοι ἐκ τῆς Δ/νσεως 'Εγκληματολογικῶν 'Υπηρεσιῶν. 'Επίσης στὶς 12-12-1944 ἐτοποθετήθησαν καὶ οἱ ἀστυφύλακες ΙΕ'9, ΙΕ14, ΙΕ44, ΙΕ30, ΙΕ47, Δ6 (ἀρχιφ.), ΙΔ149 καὶ Δ43 τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν μπόρεσα νὰ ἐξακριβώσω.

Τὶς βραδυνὲς ὧρες κατόπιν διαταγῆς τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως ἀπεστάλη ὁ 'Αστυνόμος Β'. κ.Κάουλας Θ. μὲ τὴ διμοιρία του στὸ Μαιευτήριο τῆς «"Ελενας» γιὰ νὰ κάμη ἔρευνα, γιατὶ ἐδόθη ἡ πληροφορία ὅτι ἐκεῖ ὑπῆρχε ἀποθήκη ὅπλων τῶν κομμουνιστῶν. 'Η δύναμις αὐτὴ ἐξετέλεσε τὴν ἀποστολή της κάτω ἀπὸ τὰ πυρὰ τῶν κομμουνιστῶν, ποὺ ἔβαλαν ἐναντίον των κατὰ τὴν μετάβαση καὶ κατὰ τὴν ἐπιστροφή, ὁπότε ἐσκοτώθη καὶ ὁ στρατιώτης ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου τῆς 'Ορεινῆς Ταξιαρχίας ποὺ μετέφερε τοὺς ἀστυνομικούς.

Στὶς 9-12-1944 καὶ ὥρα 11, διετάχθη ὅλη ἡ δύναμι τοῦ 1ου Τάγματος τῆς Σχολῆς 'Αρχιφυλάκων καὶ 'Υπαστυνόμων μὲ τοὺς 'Αξιωματικοὺς νὰ ἐγκατασταθῆ στὸ οἴκημα τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσός». 'Η μετάβασις ἔγινε ὑπὸ τὰ πυρὰ τῶν κομμουνιστῶν ποὺ ἔβαλλαν ἀπὸ διαφόρους ταράτσες. "Οταν ὅμως τὸ Τάγμα ἐγκατεστάθη στὸν «Παρνασσὸ» ἔγιναν συστηματικὲς ἔρευνες καὶ περιπολίες, ἔτσι ποὺ ἐξεκαθαρίσθη ἡ περιφέρεια ἀπὸ τοὺς ἐλευθέρους σκοπευτάς.

Στὶς 11-12-1944, ὥρα 12η μεσημβρινή, οἱ 2ος καὶ 3ος Λόχος τοῦ 1ου Τάγματος, δηλαδὴ τὸ ἥμισυ τῆς Σχολῆς 'Αρχιφυλάκων καὶ ἡ Σχολὴ 'Υπαστυνόμων διετάχθησαν καὶ μετεκινήθησαν στὸ Μετοχικὸ Ταμεῖο Στρατοῦ, ὅπου ἐτέθησαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ "Αγγλου Συνταγματάρχου κ. "Ερμαν. 'Η δύναμις αὐτὴ ἐχρησιμοποιήθη γιὰ τὴν ἐνέργεια μικτῶν περιπολιῶν πρὸς ἐκκαθάρισιν τῶν ἐλευθέρων σκοπευτῶν στὴν περιοχὴ τοῦ Μοναστηρακίου καὶ στὴν περιοχὴ ἀπὸ Σίνα—Διδότου—'Ιπποκράτους—'Αγ. Νικολάου (Πευκάκια)—Γερμανικῆς Σχολῆς—Σίνα—'Ακαδημίας—Γεν. Χημείου τοῦ Κράτους. 'Η ἴδια δύναμι βαλλομένη συνεχῶς ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς ἔκαμε διείσδυση στὴν ἐλασοκρατούμενη περιοχὴ καὶ συνέχισε τὴν ἐπιχείρηση ἀπὸ 2.30'—5ην πρωϊνὴν ὥραν τῆς 12-12-1944. Τὴν 3.30' ἡ ὁμὰς τῆς Σχολῆς 'Αρχιφυλάκων, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁποίας ἦτο ὁ 'Αστυνόμος Καρανάσος Δημ. συνεπλάκη στὴν πλατεῖα 'Αγ. Νικολάου Πευκακίων μὲ ἰσχυρὰ δύναμη κομμουνιστῶν. 'Εκεῖ ἐτραυματίσθη σοβαρῶς "Αγγλος ἐπιλοχίας, τὸν ὁποῖον μετέφεραν σὲ ἀσφαλὲς σημεῖον οἱ ἀστυνομικοὶ καὶ ἀμέσως μὲ ἀντεπίθεση διεσκόρπισαν καὶ ἀπεμάκρυναν ἀπὸ τὴν περιοχὴ ἐκείνη τοὺς ἐλασίτες.

Κατὰ τὰς 12, 13, 14 καὶ 15 Δεκεμβρίου 1944 ἡ δύναμι τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων ἀπησχολεῖτο εἰς περιπολίας, εἰς ἐρεύνας ὑπόπτων καὶ εἰς ἐρεύνας σὲ σπίτια καὶ πολυκατοικίες ὅπου ἐκρύπτοντο ἐλεύθεροι σκοπευταί. Σ' ἕνα σπίτι τῆς ὁδοῦ Σόλωνος 84, συνελήφθησαν 4 ἀδελφοὶ Τ. . . ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ ἕνας ἦταν λοχαγὸς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ὁ ἄλλος πολιτικὸς καθοδηγητὴς τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἐπίσης στὴν ὁδὸ Καπλανῶν 1 συνελήφθη ὁ Ἰασημίδης Σωτήριος, στέλεχος τοῦ Κ.Κ.Ε., κατεσχέθησαν δὲ ἕνας πολύγραφος καὶ διάφορα κομμουνιστικὰ ἔντυπα. Ἐκτὸς αὐτοῦ οἱ δόκιμοι ἀρχιφύλακες ἐκτελῶντας ὑπηρεσίαν ὑπὸ ραγδαιοτάτην βροχὴν ἐπέτυχαν νὰ ἐμποδίσουν διείσδυση τῶν κομμουνιστῶν στὴ ζώνη ποὺ ἐξεκαθαρίσθη. Στὶς 15-12-1944 στὴν ὁδὸ Ἱπποκράτους συνελήφθη ὁ Φιλ...ἐλεύθερος σκοπευτὴς ποὺ εἶχε σκοτώσει Ἄγγλο ὑπολοχαγό.

Ἀπὸ 16-12-1944 ἐσυνεχίσθησαν οἱ ἐκκαθαριστικὲς ἐπιχειρήσεις μὲ ὅλη τὴ δύναμη τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων ποὺ ἔφθασε μέχρι τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Ἔγινε ἔρευνα στὴν ὁδὸ Σίνα 62, ὅπου ἔμενεν ὁ δικηγόρος Σ. . . ὁ ὁποῖος κατὰ πληροφορίες πυροβολοῦσε ἀπὸ τὸν ἐξώστη τοῦ σπιτιοῦ του κατὰ τῶν στρατιωτῶν ποὺ περνοῦσαν στὶς παρόδους. Ἐκεῖ εὑρέθη τμῆμα ἀπὸ τὸ ἀρχεῖο τοῦ Κ.Κ.Ε., τὸ ὁποῖο καὶ κατεσχέθη. Ἔρευνες ἔγιναν καὶ σ' ἄλλα ὕποπτα σπίτια, ὅπου συνελήφθησαν 10 ἄτομα (ἄνδρες καὶ γυναῖκες) καὶ ἐκρατήθησαν.

Κατὰ τὶς ἡμέρες ἀπὸ 20—28 Δεκεμβρίου 1944 ἔγιναν ἔρευνες στὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σόλωνος 83 βιβλιοδετεῖον, ὅπου ἀνευρέθησαν κομμουνιστικὰ βιβλία, στὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους 13 τυπογραφεῖον, ὅπου εὑρέθησαν ἐπίσης κομμουνιστικὰ βιβλία. Ἐκτὸς αὐτῶν συνελήφθησαν κρυμμένοι σὲ διάφορα σπίτια 8 κομμουνισταί. Ὅταν ἐγίνετο ἔρευνα κατὰ τὶς 21-12-1944 στὴν περιοχὴ τῆς ὁδοῦ Ναυαρίνου, κομμουνισταὶ ἐπυροβόλησαν ἀπὸ γειτονικὲς στέγες καὶ ἐτραυμάτισαν θανασίμως μὲ διαμπερὲς τραῦμα τοῦ θώρακος τὸ δόκιμο Ἀρχιφύλακα Οἰκονομίδην Ἀνδρέαν, ὁ ὁποῖος μὲ Ἀγγλικὸ τάνκ μετεφέρθη εἰς Νοσοκομεῖον, ὅπου καὶ ὑπέκυψεν, ἐνταφιασθεὶς τὴν ἑπομένη ἡμέρα στὸ Βασιλικὸ κῆπο.

† ΑΝΔΡΕΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Στὶς 29-12-1944 ἡ δύναμις τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων διετέθη γιὰ σωματικὲς ἔρευνες τῶν πολιτῶν ποὺ ἔμπαιναν στὴν ἐλεύθερη ζώνη καὶ γιὰ ἔρευνες σὲ πολυκατοικίες.

Τὸ προκεχωρημένο φυλάκιο τῶν ὁδῶν Μαυρομιχάλη καὶ Διδότου (οἰκία Ρουχωτᾶ) ἐκινδύνευσεν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς ποὺ ἄνοιξαν τρύπες στὰ ἐνδιάμεσα οἰκήματα ὥστε νὰ τὸ ἀνατινάξουν. Τὸ πρωῒ δὲ στὶς 6.30' ἔρριψαν κατὰ τοῦ φυλακίου αὐτοῦ μεγάλη ποσότητα δυναμίτιδος, ποὺ ἐξερράγη καὶ ἐξετίναξε στὸν ἀέρα τὰ παράθυρα καὶ τὶς πόρτες, χωρὶς ὅμως ἀνθρώπινα θύματα.

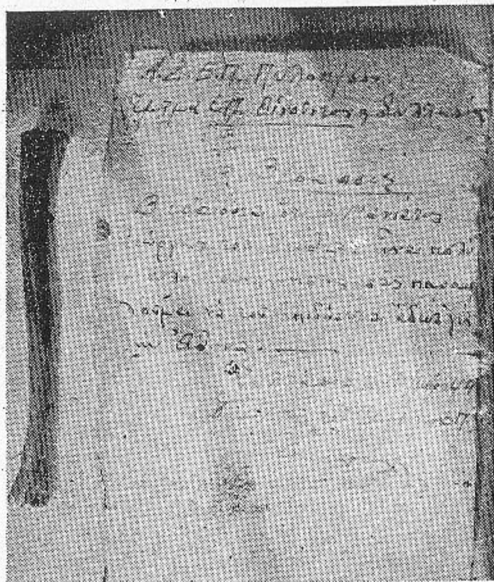
Τὸ βράδυ, τὸ φυλάκιο αὐτό, κατόπιν διαταγῆς τῆς ἐκεῖ Ἀγγλικῆς μονάδος, ἀπεσύρθη στὸ φυλάκιο τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους—Ναυαρίνου, ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἐξεδηλώθη ἐπίθεσις, συγχρόνως μὲ τὴν ἐπίθεση στὸ φυλάκιο τῆς ὁδοῦ Διδότου. Ἐδῶ οἱ κομ-

μουνισταὶ ἐξαπέλυσαν (διὰ κατρακυλήσεως) μιὰ μεγάλη ρόδα αὐτοκινήτου ἀπὸ καουτσοὺκ γεμάτη μὲ ἐκρηκτικὲς ὕλες, ἀλλὰ κατὰ τὴ στιγμὴ ἐκείνη οἱ ἀστυνομικοὶ ἔβαλλαν κατὰ τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἔτσι δὲν μπόρεσαν νὰ δώσουν κατεύθυνση στὴ ρόδα, ποὺ παρεξέκλινε καὶ ἐξερράγη πιὸ πέρα χωρὶς θύματα.

Στὶς 30-12-1944 συνελήφθη στὴν ὁδὸ Διδότου—Ἀσκληπιοῦ ὁ Ἰταλὸς Ἀνθυπολοχαγὸς Κατζιόλα Τζιοβάνι, ποὺ ἐχρησιμοποιεῖτο ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς ὡς ἐλεύθερος σκοπευτὴς στοὺς δρόμους Μασσαλίας—Σόλωνος—Ἀσκληπιοῦ—Σκουφᾶ ὡς λοχαγὸς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ.

Σημειωτέον ὅτι στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Ἀσκληπιοῦ—Σόλωνος εἶχαν σκοτωθῆ ἀπὸ ἐλεύθερο σκοπευτὴ δύο γυναῖκες καὶ ἕνα παιδί.

Στὶς 2 Ἰανουαρίου 1945, οἱ δόκιμοι ἀρχιφύλακες ἀφοῦ ἐφωδιάσθησαν μὲ πυρομαχικά, ἦσαν ἕτοιμοι σύμφωνα μὲ τὶς διαταγὲς ἀπὸ τῆς 6.15′ στὸ οἴκημα τοῦ Γεν. Χημείου τοῦ Κράτους, γιὰ νὰ λάβουν μέρος στὴν τελικὴ ἐπίθεση κατὰ τῶν κομμουνιστῶν. Ἀπὸ ἐνωρὶς τὰ Ἀγγλικὰ μηχανοκίνητα ἔβαλλαν κατὰ διαφόρων θέσεων ποὺ κατεῖχαν οἱ ἐλασῖτες, τοὺς ὁποίους ἀνάγκαζαν νὰ τρέπωνται εἰς φυγήν. Στὶς 7 ἡ ὥρα διετάχθη νὰ ἐκκαθαρίσῃ ἡ Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων τὴν κλινικὴ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χαριλάου Τρικούπη 35, ὅπου εὑρέθησαν 200 περίπου κομμουνισταί, ἄλλοι ὡς νοσηλευόμενοι, ἄλλοι ὡς μάχιμοι, ἄλλοι ὡς ἐπισκέπται καὶ ἄλλοι ὡς προσωπικὸ τῆς κλινικῆς. Συνελήφθησαν μετὰ ἐπισταμένη διαλογὴ 29 κομμουνισταί. Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων ἦταν καὶ ὁ Μανιάτης Γεώργιος τοῦ Ἐλευθερίου, τραυματίας, νοσηλευόμενος, ποὺ εὑρέθη στὸ θυλάκιό του μία καπνοσύριγγα (πίππα) τὴν ὁποίαν αὐτὸς μετεχειρίζετο, καμωμένη ἀπὸ λεπτὸ κόκκαλο ἀνθρώπινο, μήκους 10 ἑκατοστῶν.

Ἡ καπνοσύριγγα (πίππα) ἀπὸ ἀνθρώπινο κόκκαλο ποὺ χρησιμοποιοῦσε ὁ κομμουνιστὴς Γ. Μανιάτης καὶ τὸ συστατικὸ σημείωμα ὅτι εἶναι καλὸς . . . συναγωνιστής.

Στὰ θυλάκια τοῦ ἰδίου τέρατος εὑρέθη καὶ συστατικὸ σημείωμα ὅτι εἶναι καλὸς συναγωνιστής.

Κατόπιν ἔγινε ἐξόρμησις τῶν δοκίμων Ἀρχιφυλάκων στὰ Ἐξάρχεια μὲ πλήρη ἐπιτυχία.

Στὶς ἐπιχειρήσεις αὐτὲς ἐτραυματίσθη στὸ δεξιὸ μάτι ὁ Ὑπαστυν. Α′ κ. Βλαχάκης Ἀθ.

Στὶς 3-1-1945 ὅλη ἡ δύναμις συνεκεντρώθη στὸ κινηματοθέατρο «ΟΡΦΕΥΣ», ὅπου ἀνεκοινώθη ὅτι οἱ κομμουνισταὶ κατετροπώθησαν καὶ ὀπισθοχώρουν ἀτάκτως. Ἡ πολεμικὴ ἀποστολὴ τῶν δοκίμων Ἀρχιφυλάκων ἔληξε. Οἱ Ἀξιωματικοὶ παρουσιάσθησαν στὶς Ὑπηρεσίες των καὶ οἱ δόκιμοι Ἀρχιφύλακες πῆγαν καὶ πάλι στὴ Σχολή τους ὅπου μετὰ ἐκπαίδευση ὠνομάσθησαν ἐπαξίως Ἀρχιφύλακες.

(Στὸ ἑπόμενο ἡ δρᾶσις τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων Β′)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ε'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1957 | ΤΕΥΧΟΣ 103ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1957)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.
— ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΩΝ Β' ΤΑΞΕΩΣ —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ:

162.—Ἡ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων Β' τάξεως τῆς ΣΤ' Ἐκπαιδευτικῆς Περιόδου καὶ ἡ δρᾶσις αὐτῆς κατὰ τὴν 3-12-1944.
163.—Σύλληψις κομμουνιστῶν ὑπὸ τῶν δοκίμων Ὑπαστυνόμων κατὰ τὴν 4 Δεκεμβρίου 1944.
164.—Μάχες κομμουνιστῶν καὶ δοκίμων Ὑπαστυνόμων ἀπὸ 5 ἕως 8 Δεκεμβρίου 1944.
165.—Ἀνακατάληψις τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ἀπὸ δοκίμους Ὑπαστυνόμους καὶ δρᾶσις αὐτῶν κατὰ κομμουνιστῶν ποὺ πολιορκοῦσαν τὸ Σύνταγμα Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη.
166.—Ἐκκαθαριστικὲς ἐπιχειρήσεις ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1944 μέχρι 6 Ἰανουαρίου 1945.
167.—Λῆξις τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τοποθέτησις τῶν δοκίμων Ὑπαστυνόμων στὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα.

* * *

162. Ἡ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων Β' τάξεως τῆς ΣΤ' Ἐκπαιδευτικῆς Περιόδου καὶ ἡ δρᾶσις αὐτῆς κατὰ τὴν 3 Δεκεμβρίου 1944.

Κατὰ τὸ 1944 λειτουργοῦσε ἡ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων Β' τάξεως, στὴν ὁποία ἐφοιτοῦσαν 130 περίπου δόκιμοι τῆς ΣΤ' Ἐκπαιδευτικῆς Περιόδου. Ἡ Σχολὴ ἦταν ἐγκατεστημένη στὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα καὶ συγκεκριμένως στὴν αἴθουσα τῆς Γερουσίας. Διοικητὴς τῆς Σχολῆς ἦταν ὁ τότε Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' κ. Ἰωάννης Γιαννοῦτσος, Ὑποδιοικητὴς ὁ Ἀστυνόμος Α' κ. Νάσαινας Εὐάγγελος, Κοσμήτωρ ὁ νῦν Ἀστυν. Δ/ντὴς Β' κ. Καθάρειος Ἀπόστολος καὶ Ἀξιωματικοὶ ἐναλλασσόμενοι στὰ καθήκοντα τοῦ Ἀξιωματικοῦ Ὑπηρεσίας οἱ κ.κ. Ἰωάννης Γάτσης, Χρῆστος Δημητρόπουλος, Χ. Σταυρόπουλος καὶ Ι. Πουρναρόπουλος. Στὴ δύναμη τῆς Σχολῆς ἀνῆκεν ἐπίσης ὁ Ὑπαστυνόμος Α' (ἤδη Ἀστυν. Δ/ντὴς Β') κ. Ν. Νικητάκης.

Ἡ δύναμις τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων, κατὰ τὶς ταραγμένες ἡμέρες τοῦ Δεκεμβρίου 1944, ἀποτέλεσε ὑπολογίσιμο παράγοντα γιὰ τὴν ἐθνικόφρονα παράταξη. Γι' αὐτὸ μετὰ ἐπιλογὴν ποὺ ἔγινε τῶν δοκιμασμένων γιὰ τὸν πατριωτισμό τους δοκίμων παρεδόθησαν σ' αὐτοὺς τὰ ὅπλα, ποὺ ἐστάλησαν ἀπὸ τὴ Μέση Ἀνατολὴ γιὰ τὴν Ἀστυνομία Πόλεων.

Κατὰ τὴν Κυριακὴ (3-12-1944) καὶ ἀπὸ 7—13ης ὥρας, ὁπόταν ἔγινε τὸ παράνομο συλλαλητήριο τῶν κομμουνιστῶν, ἡ δύναμις τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων ὑπὸ τὸν Διοικητή της Ἀστυν. Δ/ντὴ Α' κ. Γιαννοῦτσον Ἰωάννην, διετάχθη ν' ἀντιμετωπίση τοὺς κομμουνιστὰς στὴν περιοχὴ τοῦ Πανεπιστημίου. Ἐκεῖ εἶχαν συγκεντρωθῆ μεγάλες δυνάμεις κομμουνιστῶν, γιατὶ στὴν ὁδὸ Κοραῆ ἦσαν ἐγκατεστημένα τὰ γραφεῖα τοῦ Ε.Α.Μ. Στὴν ἐπιχείρηση αὐτὴ ἡ Σχολὴ ἐνισχύθηκε μὲ τοὺς βαθμοφόρους τῆς Δ/νσεως Ἀλλοδαπῶν, 1) Ἀστυνόμον Α' κ. Ἀναγνωστάκον Πέτρον, 2) Ἀστυνόμους Β' κ.κ. Μπούραν Παναγιώτην καὶ Παυλίδην Πρόδρομον, 3) Ὑπαστυνόμον Α' κ. Χρυσανθόπουλον Ἀνδρέαν, 4) Ὑπαστυνόμους Β' κ.κ. Λυμπέρην Γεώργιον, Κορρὲν Ἰωάννην καὶ Τζανέττον Λεωνίδαν καὶ 5) Ἀνθυπαστυνόμους κ.κ. Σμυρνιὸν Ἰωάννην καὶ Κακολέβαν Ἀργύριον. Οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι προσεπάθησαν νὰ ἐμποδίσουν τὸν ὄγκο τῶν διαδηλωτῶν κομμουνιστῶν, ποὺ ἀνέβαιναν τὴν ὁδὸ Πανεπιστημίου πρὸς τὴν πλατεῖα Συντάγματος.

Οἱ κομμουνισταὶ βλέποντας ὅτι οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι εἶχαν ἀπόφαση νὰ τοὺς ἐμποδίσουν ὁπωσδήποτε νὰ προχωρήσουν πρὸς τὴν πλατεῖα Συντάγματος, ἄρχισαν νὰ ἀσκοῦν ψυχολογικὴ βία καὶ νὰ τοὺς προτρέπουν νὰ προσχωρήσουν στὸν Ε.Λ.Α.Σ. καὶ νὰ μὴ συγκρουσθοῦν μὲ τὸ Λαό, ὅπως ἔλεγαν.

Οἱ δόκιμοι ὅμως ἔμειναν σταθεροὶ στὶς θέσεις των καὶ στὶς 11 π.μ. περίπου διεσκόρπισαν τοὺς κομμουνιστάς, ποὺ εἶχαν συγκεντρωθῆ στὸ χῶρο μπροστὰ ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία καὶ στὴ λεωφόρο Πανεπιστημίου μέχρι τὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

Μετὰ τὰ αἱματηρὰ γεγονότα τῆς Πλατείας Συντάγματος, ἡ δύναμι τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων διετάχθη νὰ φρουρήση τὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα γιὰ ν' ἀντιμετωπισθῆ ἐνδεχομένη ἐπίθεσις καταλήψεως αὐτῶν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

Ἔτσι ὅλη τὴ νύχτα τῆς 3 πρὸς 4-12-1944 οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι φρουροῦσαν ἀπ' ὅλες τὶς πλευρὲς τὸ οἰκοδομικὸ συγκρότημα τῶν παλαιῶν Ἀνακτόρων, ἕτοιμοι ν' ἀποκρούσουν ἐνόπλως ὁποιαδήποτε ἐπίθεση.

163. Σύλληψις κομμουνιστῶν ὑπὸ δοκίμων Ὑπαστυνόμων κατὰ τὴν 4 Δεκεμβρίου 1944.

Στὶς 4-12-1944, ἡμέρα Δευτέρα, οἱ κομμουνισταί, ὅπως γνωρίζουμε, εἶχαν ὀργανώσει ἐντυπωσιακὴ κηδεία γιὰ τὰ δῆθεν θύματα τῆς πλατείας Συντάγματος.

Ἡ νέα αὐτὴ παράνομη διαδήλωσις ἦταν τέτοια σὲ ὄγκο, ὥστε ἔδωσε δικαίως ὑπόνοια, ὅτι ἦταν ἐνδεχόμενο νὰ γίνη αἰφνιδιαστικὴ ἐπίθεση τῶν κομμουνιστῶν γιὰ τὴν κατάληψη τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων, στὰ ὁποῖα εἶχαν ἐγκατασταθῆ οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι.

Ὁ Διοικητὴς τότε τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων, Ἀστυν. Δ/ντὴς Α' κ. Ἰ. Γιαννοῦτσος, ἀνέπτυξε ἐξαίρετη πρωτοβουλία καὶ ἀφοῦ ἔντυσε μὲ πολιτικὴ ἐνδυμασία πολλοὺς δοκίμους Ὑπαστυνόμους, τοὺς διασκόρπισε μέσα στοὺς κομμουνιστὰς ποὺ εἶχαν συγκεντρωθῆ γύρω ἀπὸ τὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα, τὸ ξενοδοχεῖο τῆς «Μ. Βρεττανίας» καὶ τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση. Οἱ Ὑπαστυνόμοι αὐτοὶ ὡπλισμένοι μὲ τὰ περίστροφά τους ἐπεσήμαναν ἐπικινδύνους κομμουνιστὰς ποὺ ἔφεραν περίστροφα καὶ χειρομβοβίδας καὶ ἀφοῦ τοὺς παρηκολούθησαν τοὺς συνέλαβαν.

Οἱ συλληφθέντες κομμουνισταὶ ἀφωπλίσθησαν καὶ ἐκλείσθησαν στὴ μεγάλη αἴθουσα τελετῶν τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων. Ἀπὸ ἐκεῖ, μετὰ δύο μέρες, μετεφέρθησαν καὶ ἐνεκλείσθησαν στὸ στρατόπεδο συγκεντρώσεως τῶν κομμουνιστῶν ποὺ σχηματίσθηκε στὸ Γουδί.

164. Μάχες κομμουνιστῶν καὶ δοκίμων Ὑπαστυνόμων ἀπὸ 5 ἕως 8 Δεκεμβρίου 1944.

Οἱ κομμουνισταὶ ἀφοῦ κατέλαβαν ὅλα σχεδὸν τὰ ἀκραῖα Ἀστυνομικὰ Τμήματα τὴ νύκτα τῆς Κυριακῆς πρὸς τὴν Δευτέρα καὶ τῆς Δευτέρας πρὸς τὴν Τρίτη (5-12-1944), ἄρχισαν νὰ παρενοχλοῦν καὶ τὸ κέντρο τῆς πρωτευούσης μὲ τοὺς ἐλεύθερους σκοπευτές, ποὺ ἐγκατεστημένοι σὲ διάφορα μέγαρα καὶ πολυκατοικίες πυρο-

βολοῦσαν τοὺς ἐθνικόφρονας καὶ σκότωναν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀρκετούς. Πολλοὶ τέτοιοι ἐλεύθεροι σκοπευταὶ κομμουνισταὶ εἶχαν ἐγκατασταθῆ στὴν περιοχὴ τοῦ Κολωνακίου καὶ ἔρριχναν ὅλμους ἢ πυροβολοῦσαν ὅσους κυκλοφοροῦσαν στὴ λεωφόρο Ἀκαδημίας, Σταδίου κλπ.

Διετάχθη τότε δύναμις δοκίμων Ὑπαστυνόμων μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν νῦν Ἀστυν. Δ/ντὴν Β' κ. Καθάρειον Ἀπόστολον νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὴν περιοχὴ Κολωνακίου ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, ἐλευθέρους σκοπευτάς. Ἡ ἐπιχείρησις αὐτὴ ὑπῆρξε ἐπιτυχής, γιατὶ ἀνεκαλύφθησαν καὶ ἐξουδετερώθησαν ὅλοι οἱ ἐλεύθεροι σκοπευταί, χωρὶς νὰ σημειωθῆ εὐτυχῶς ἀπώλεια ἀστυνομικῶν, καίτοι οἱ κομμουνισταὶ ὅταν ἀνεκαλύπτοντο ἠμύνοντο μὲ πεῖσμα.

Στὶς 6-12-1944, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, οἱ κομμουνισταὶ ἔκαμαν ἐπίθεση κατὰ τῶν Π. Ἀνακτόρων. Ἡ ἐπίθεσις ἦταν αἰφνιδιαστικὴ καὶ ἐξεδηλώθη τὶς πρωϊνὲς ὧρες ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ Βασιλικοῦ κήπου. Οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι ἐπερίμεναν τὴν ἐπίθεση αὐτὴ καὶ εἶχαν ἐνισχυθῆ μὲ ἀριθμὸ δοκίμων Ἀρχιφυλάκων καὶ μὲ ἀστυνομικοὺς τοῦ Θ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, ποὺ εἶχεν ἐγκαταλειφθῆ τὴν προηγούμενη ἡμέρα κατόπιν Δ/γῆς τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως.

Ἔτσι ἡ ἄμυνα ὑπῆρξε ἐντονωτάτη καὶ οἱ κομμουνισταὶ ἀφοῦ ἀπέτυχαν στὴν ἐπίθεσή τους ἐδέχθησαν ἀντεπίθεση τῶν ἀστυνομικῶν. Ἡ συμπλοκὴ ἦταν ἐξαιρετικὰ ἔντονη. Τελικὰ οἱ κομμουνισταὶ ἀπωθήθησαν ἀφοῦ ἐγκατέλειψαν ἀρκετοὺς νεκρούς, ποὺ ἐτάφησαν στὸ Βασιλικὸ κῆπο σὲ πρόχειρο νεκροταφεῖο.

Στὶς 7-12-1944 ἡ δύναμις τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων ἔλαβε μέρος στὴν ἐπιχείρηση τῆς καταλήψεως ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους, τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ὄθωνος 6 οἰκήματος, ὅπου εἶχε τὰ γραφεῖα του τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ ὅπου εἶχεν ὀχυρωθῆ ἔνοπλο τμῆμα τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. Οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι διετάχθησαν τότε καὶ περικύκλωσαν τὸ οἴκημα μὲ σκοπὸ νὰ συλλαμβάνουν ὅσους ἐπιχειροῦσαν νὰ διαφύγουν ἀπὸ ἐκεῖ.

165. Ἀνακατάληψις τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ἀπὸ δοκίμους Ὑπαστυνόμους καὶ δρᾶσις αὐτῶν κατὰ κομμουνιστῶν ποὺ πολιορκοῦσαν τὸ Σύνταγμα Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη.

Στὶς 8-12-1944 ἡμέρα Παρασκευή, ἡ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων διετάχθη νὰ μετασταθμεύσῃ στὸ οἴκημα τοῦ φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσὸς» καὶ ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐπιτήρηση καὶ φρούρηση τοῦ τομέως, Πλατεία Ὁμονοίας—Ἀθηνᾶς—Μοναστηρακίου, γιατὶ τὰ προκεχωρημένα Τμήματα τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. εἶχαν γραμμὴ ἀναπτύξεως νοτίως καὶ κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς. Δυστυχῶς ἡ ἐπιχείρησις αὐτὴ τῆς μετακινήσεως τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων εἶχε προδοθῆ, γιατὶ οἱ κομμουνισταὶ σ' ὅλη τὴ διαδρομὴ ἀπὸ τὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα μέχρι τοῦ οἰκήματος τοῦ «Παρνασσοῦ» ἔβαλαν μὲ καταιγιστικὰ πυρὰ βλημάτων ὅλμων καὶ πυροβολικοῦ, ποὺ ἔπεφταν στὴν ὁδὸ Σταδίου καὶ γύρω ἀπὸ τὸ οἴκημα τοῦ «Παρνασσοῦ».

Ἡ δύναμι ἦταν ἀκροβολισμένη καὶ εὐτυχῶς δὲν ὑπῆρξαν θύματα. Ὁ βομβαρδισμὸς ὅμως ἐσυνεχίσθη καὶ μετὰ τὴν ἐγκατάσταση τῶν δοκίμων στὸν «Παρνασσό». Μερικὰ βλήματα ἔπληξαν τὸ οἴκημα καὶ ἔκαναν ζημιὲς χωρὶς θύματα, ἄλλα δὲ βλήματα ἔπεσαν στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καρύτση.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἡ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων διετάχθη νὰ διαθέσῃ τὸ ἥμισυ τῆς δυνάμεώς της γιὰ τὴν ἀνακατάληψη τοῦ Β' Ἀστυν. Τμήματος (Πλάκας), τὸ ὁποῖο οἱ κομμουνισταὶ ἀφοῦ τὸ ἐλεηλάτησαν τὸ ἐγκατέλειψαν.

Πράγματι 60 περίπου δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἀστυνόμο Α' (νῦν Δ/ντὴ Β') κ. Εὐάγγελον Ἀναστασίου, καὶ βοηθό του τὸν Ἀστυνόμο Β' κ. Ἀναστασόπουλο Βασίλειο, ἀνεπτύχθη κατάλληλα ἀπὸ τὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων καὶ ἄρχισε ἐκκαθάριση τοῦ ἐδάφους μέχρις ὅτου μὲ διάφορες μικροσυμπλοκὲς ἔφθασε στὸ οἴκημα τοῦ Β' Τμήματος καὶ ἐγκατεστάθη σ' αὐτό. Ἀμέσως ἐγκατεστάθησαν φρουρὲς ἐπαφῆς μὲ τὸ Σύνταγμα Χωρ/κῆς Μακρυγιάννη καὶ ἄρχισε ὁ ἔλεγχος τῶν πέριξ οἰκημάτων καὶ χώρων καθὼς καὶ τῶν ἀτόμων ποὺ κυκλοφοροῦσαν στοὺς δρόμους.

Οἱ κομμουνισταὶ βλέποντας ὅτι ἡ ἀνακατάληψις τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ἀποτελοῦσε ἀπειλὴ στὰ νῶτα τους, προκειμένου νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη, ἄρχισαν νὰ βάλλουν διαρκῶς τὸ οἴκημα μὲ ὅλμους καὶ πυροβολικὸ ἀπὸ τὰ ὑψώματα τὰ παρακείμενα τοῦ Λυκαβηττοῦ, ἀπὸ τὸν Ἀρδηττό, τὸ λόφο Φιλοπάππου καὶ μὲ ἐλεύθερους σκοπευτὲς ἀπὸ διάφορα οἰκήματα. Οἱ δόκιμοι ὅμως Ὑπαστυνόμοι ἔμειναν σταθεροὶ στὶς θέσεις τους ὅλη τὴ νύχτα.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 9-12-1944 ἡ δύναμι αὐτὴ ἀντικατεστάθη ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπο δύναμη τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων.

Λίγη ὥρα ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐγκατάσταση τῆς νέας δυνάμεως τῶν δοκίμων Ὑπαστυνόμων στὸ Β' Τμῆμα, ἐξεδηλώθη ἡ μεγάλη ἐπίθεσις τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη. Συγχρόνως μὲ τὴν ἐπίθεση κατὰ τοῦ Συντάγματος Μακρυγιάννη οἱ κομμουνισταὶ ἐπετέθησαν κατὰ μέτωπον κατὰ τῶν προκεχωρημένων φυλακίων ἐπαφῆς τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων, ἀπὸ διάφορες πλευρές, μὲ πολλοὺς ἐλεύθερους σκοπευτάς. Σκοπὸς τῆς ἐπιθέσεως αὐτῆς ἦταν νὰ καθηλωθοῦν οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι καὶ νὰ μὴ μπορέσουν νὰ βοηθήσουν τοὺς μαχομένους στὸ Σύνταγμα Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη.

Στὶς 16.30' μετεδόθη δραματικὴ ἔκκλησις τῶν ἀμυνομένων στρατιωτικῶν καὶ ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ὅπως μὲ κάθε θυσία οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος χτυπήσουν τοὺς κομμουνιστὰς ποὺ εἶχαν κατορθώσει ν' ἀνοίξουν μὲ δυναμίτιδα δύο ρήγματα στὸ μανδρότοιχο καὶ ἑτοιμάζοντο νὰ εἰσορμήσουν.

Τότε ἀκριβῶς ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς δυνάμεως τῶν δοκίμων Ὑπαστυνόμων, νῦν Ἀστυνομικὸς Δ/ντὴς Β' κ. Παναγιώτης Μαριόλης, ἐπετέθη κατὰ τῶν κομμουνιστῶν ποὺ εἶχαν συγκεντρωθῆ στὴν ὁδὸ Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου. Ἐκινήθησαν τρεῖς ὁμάδες ἀστυνομικῶν καὶ ἀφοῦ συνεπλάκησαν μὲ πεῖσμα πρὸς τοὺς κομμουνιστάς, τοὺς ἀπώθησαν στὴν πλατεῖα Κουκακίου καὶ ἔτσι ἔλυσαν τὴν πολιορκία τοῦ Συντάγματος Μακρυγιάννη ἀπὸ τὴ βορεία πλευρά. Κατὰ τὴν ἐπιχείρηση αὐτὴ ἡ Σχολὴ εἶχε δύο σοβαροὺς τραυματίας, τοὺς δοκίμους Ὑπαστυνόμους Μ. Χαλκιᾶν καὶ Β. Πανουσάκην, ποὺ σήμερα τελοῦν σὲ τιμητικὴ διαθεσιμότητα μὲ τὸ βαθμὸ τοῦ Ὑπαστυν. Α' τάξεως.

Ἡ ἐπιτυχὴς αὐτὴ ἐνέργεια τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων ἐνθουσίασε τοὺς ἀμυνομένους στὸ Σύνταγμα Μακρυγιάννη καὶ ὅταν μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἦλθαν σ' ἐπαφὴ μὲ τοὺς δοκίμους τοὺς ἀγκάλιασαν καὶ τοὺς κατεφίλουν. Οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι καίτοι ἐβάλλοντο συνεχῶς ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς διετήρησαν τὴν περιοχὴ αὐτὴ ὅλη τὴ νύχτα τῆς 9 πρὸς 10-12-1944, καίτοι ἔβρεχε ραγδαιότατα. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἑπομένης ἡμέρας 10-12-1944 ἦλθαν μηχανοκίνητες Ἀγγλικὲς δυνάμεις καὶ ἐγκατεστάθησαν μέσα στὸ Σύνταγμα Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη, ὁπότε ἡ δύναμις τῆς Σχολῆς τῶν Ὑπαστυνόμων διετάχθη ν' ἀποσυρθῇ καὶ νὰ πάῃ σ' ἐνίσχυση τοῦ νοτίου τομέως, πρὸς τὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Αἰόλου. Κατὰ τὴν ἀποχώρηση τῆς δυνάμεως ἐτραυματίσθη ἐλαφρῶς ὁ δόκιμος Ὑπαστυνόμος Γεώργιος Μενδρινός.

166. Ἐκκαθαριστικὲς ἐπιχειρήσεις ἀπὸ 12-12-1944 μέχρι 6-1-1945.

Στὶς 12-12-1944 ἡ δύναμι τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων ἐμοιράσθη σὲ δυὸ τμήματα καὶ τὸ μὲν ἕνα διετέθη στὸ 101 Ἀγγλικὸ Τάγμα, τὸ δὲ ἄλλο στὸ 102 Τάγμα.

Οἱ Ἄγγλοι διέθετον μέχρι τῆς 4-1-1945 ἐξακολουθητικῶς τὴ δύναμη αὐτὴ τῶν δοκίμων Ὑπαστυνόμων στὰ προκεχωρημένα φυλάκια τῶν Ἐθνικῶν δυνάμεων καὶ στὴν ἐκκαθάριση σημείων ἀντιστάσεως εἰς διάφορα οἰκήματα τοῦ Κέντρου τῶν Ἀθηνῶν. Ἕνα ἀπὸ αὐτὰ ἦταν καὶ τὸ οἰκοδομικὸ συγκρότημα τοῦ κινηματογράφου «ΡΕΞ», ὅπου προεβλήθη λυσσώδης ἀντίσταση ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, ἀλλὰ τελικὰ οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι τοὺς κατέβαλον.

Στὶς 4-1-1945 ἄρχισαν οἱ γενικὲς ἐκκαθαριστικὲς ἐπιχειρήσεις τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων κατὰ τῶν κομμουνιστῶν.

Τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς δυνάμεως τῶν δοκίμων Ὑπαστυνόμων μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν νῦν Δ/ντὴ Β' κ. Ἀναστασίου Εὐάγγελο συνεκεντρώθη τὴν ἡμέρα αὐτὴ καὶ

διετέθη μὲ μικρὴ μονάδα μηχανοκινήτων Ἀγγλικῶν μέσων καὶ μὲ ἄλλες ἀστυνομικὲς δυνάμεις ὡς καὶ ἕνα λόχο Ἐθνοφυλακῆς, ὁ ὁποῖος ἀκολουθοῦσε στὶς ἐκκαθαριστικὲς ἐπιχειρήσεις, κατὰ μῆκος ἀπὸ Ἐξάρχεια—ὁδὸ Θεμιστοκλέους—Ἐμμ. Μπενάκη—Λεωφόρο Πανεπιστημίου—ὁδὸ Ἱπποκράτους—ὁδὸ Ναυαρίνου κλπ.

Στὸ τμῆμα αὐτὸ ὑπῆρχαν πολλὲς φωλιὲς τῶν κομμουνιστῶν, ἰδιαίτερα δὲ στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Ἐμμ. Μπενάκη—Κωλέττη (οἴκημα Τηλεφωνικῆς Ἑταιρείας κλπ.), καὶ ἡ ἀντίστασις ποὺ συνάντησαν οἱ συμμαχικὲς δυνάμεις ὑπῆρξε ἐντονωτάτη καὶ ἀπρόβλεπτη καὶ γι' αὐτὸ καὶ τὰ θύματα δὲν ἦσαν λίγα. Ἐχρειάσθη τότε νὰ χρησιμοποιηθοῦν βόμβες καπνογόνοι γιὰ τὴν τελικὴ ἔφοδο καὶ κατάληψη τοῦ οἰκήματος τῆς Τηλεφωνικῆς ἀπὸ τοὺς δοκ. Ὑπαστυνόμους. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐκεῖ ἐστεγάζετο τὸ κομμουνιστικὸ ἐπιτελεῖο τῶν ἐπιχειρήσεων τῆς περιοχῆς. Συνελήφθησαν ἐκεῖ πλεῖστοι ἐλασῖτες, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ «Καπετὰν Κλήμης», ἐπὶ τοῦ ὁποίου εὑρέθη σημείωμα (ἀναφορὰ) ἀπευθυνόμενο στὸν Ἀρχηγὸ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ στὸ ὁποῖο ἔγραφε ὅτι ἐσκότωσε ἕνα «Μπουραντᾶ» (ἐννοοῦσε, ἀστυνομικὸ ἐθνικόφρονα) καὶ ἕνα «Ἄγγλω» (ἡ λέξις γράφεται ἐδῶ μὲ τὴν ὀρθογραφία τοῦ ἐλασίτη). Εὐτυχῶς ἡ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων δὲν εἶχεν ἀπώλειες.

167. Λῆξις τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τοποθέτησις τῶν δοκίμων Ὑπαστυνόμων στὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα.

Ἀφοῦ ἔληξαν οἱ ἐπιχειρήσεις μὲ τὴν κατατρόπωση τῶν κομμουνιστῶν, ἡ δύναμις τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων συνεκεντρώθη στὶς 6-1-1945 στὸ οἴκημα τοῦ «Παρνασσοῦ».

Τὴν ἑπομένην 7-1-1945 ἔγινε ἡ τοποθέτησίς των στὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα καὶ Ὑπηρεσίες ὅπου πῆγαν καὶ ἀνέλαβον τὰ καθήκοντά τους αὐθημερόν. Ἐκεῖ παρέμειναν μέχρι τοῦ Νοεμβρίου 1945, ὁπότε ξαναλειτούργησε ἡ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων, στὴν ὁποία εἰσήχθησαν ἐκ νέου γιὰ νὰ συμπληρώσουν τὴ φοίτησή τους. Ἔτσι ἀφοῦ συμπληρώθηκε ἡ ἐκπαίδευσις ὡρκίσθησαν στὶς 30-6-1946. Οἱ νέοι αὐτοὶ Ὑπαστυνόμοι, ποὺ ἐπέδειξαν ἡρωϊκὴ δρᾶσι καὶ αὐτοθυσία καὶ ποὺ οἱ πλεῖστοι ἐτιμήθησαν μὲ τὸ μετάλλιο ἐξαιρέτων πράξεων, εἶναι οἱ ἑξῆς:

1) Ἀβραὰμ Η., 2) Ἀλαμᾶνος Ν., 3) Ἀνδρικόπουλος Γ., 4) Ἄρνος Γ., 5) Ἀρχατζικάκης Ε., 6) Βερυκοκίδης Α., 7) Βλαχοδῆμος Τ., 8) Γαρδίκας Α., 9) Γιαννούλης Κ., 10) Δαβάκης Μ., 11) Δασκαλόπουλος Ν., 12) Δελῆς Γ., 13) Δεναξᾶς Γ., 14) Δημακόπουλος Χ., 15) Διαμαντόπουλος Δ., 16) Δρούζας Π., 17) Ζωητὸς Κ., 18) Θεοδώρου Κωνστ., 19) Καλτσᾶς Γ., 20) Κανοῦτος Κ., 21) Καρδούλας Δ., 22) Κασταμονίτης Μ., 23) Κατσαρέλης Ι., 24) Κολλινιάτης Β., 25) Κόνιαρης Κ., 26) Κοντὸς Εὐάγγελος, 27) Κόντος Π., 28) Κοσσέρης Ι., 29) Κοτικιᾶς Γ., 30) Κουμπῆς Π., 31) Κουρουμπλῆς Π., 32) Κουτσουνάρης Γ., 33) Κρύος Β., 34) Κωσταρᾶς Α., 35) Λαμπρόπουλος Α., 36) Λιγνὸς Α., 37) Λιόντος Δρ., 38) Μαντούβαλος Α., 39) Μαραβελάκης Α., 40) Μασαούτης Γ., 41) Μασαούτης Ι., 42) Μαστοράκος Κ., 43) Μαυροζούμης Π., 44) Μελιγδῆς Γ., 45) Μενδρινὸς Χ., 46) Μεσημέρης Α., 47) Μιμῆς Κ., 48) Μιχαλακόπουλος Ν., 49) Μιχάλογλου Μ., 50) Μιχελάκος Α., 51) Μιχελῆς Σ., 52) Μπαλαφούτας Α., 53) Μπῖκος Ι., 54) Μυρίλλος Δ., 55) Ντιρογιάννης Π., 56) Ντουφεξῆς Α., 57) Οἰκονόμου Ν., 58) Παναγιωτόπουλος Α., 59) Παναγόπουλος Ε., 60) Πανουσάκης Β., 61) Παπαβασιλείου Γ., 62) Παπαγεωργίου Κ., 63) Παπαδέας Δ., 64) Παπάζογλου Ν., 65) Παπαθανασίου Λ., 66) Παπαχαραλάμπους Α., 67) Πετόσογλου Γ., 68) Πλεύρης Ε., 69) Πυργάκης Π., 70) Ρεπούλιας Γ., 71) Ροδολάκης Ι., 72) Ρουμελιώτης Γ., 73) Σαμαρᾶς Α., 74) Σαμολαδᾶς Ι., 75) Σινάνης Ι., 76) Σῖνος Α., 77) Σκλαβιάδης Γ., 78) Σκουληκάρης Γ., 79) Σκροπολίθας Α., 80) Σπυράκος Γ., 81) Σπυριούνης Ι., 82) Σφέτσος Ξ., 83) Ταραβίρας Δ., 84) Τζάθας Ι., 85) Τζουμάνης Γ., 86) Τριανταφυλλόπουλος Χ., 87) Τσαλτάκης Θ., 88) Τσιμπίδης Α., 89) Τσίτσας Π., 90) Τσοκάκης Α., 91) Φακιολᾶς Ν., 92) Φραγκούλης Χ., 93) Χαλκιᾶς Μ., 94) Χατζηκώστας Ε., 95) Γεωργίου Α., 96) Γρηγορόπουλος Ν. καὶ 97) Χουρδάκης Ι.

(Στὸ ἑπόμενο ἡ δρᾶσις ἄλλων Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν).

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ε'.	ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1957	ΤΕΥΧΟΣ 104ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1957)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.

— ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΩΝ ΚΑΙ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΩΝ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ Σ.Υ. τ. ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ Α' κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΙΑΝΝΟΥΤΣΟΥ** —

«Ἐν συνεχείᾳ καὶ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐκτεθέντων εἰς τὰ τεύχη ***100*** *καὶ* ***103****, περὶ τῆς δράσεως τῶν Σχολῶν Ἀρχιφυλάκων καὶ Ὑπαστυνόμων κατὰ τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα τοῦ* ***1944****, δημοσιεύομεν εὐχαρίστως πλήρη ἔκθεσιν τοῦ διατελέσαντος τότε Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων τέως Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α' κ.* **Ἰωάννου Γιαννούτσου***, ἀποσταλεῖσαν ἡμῖν κατὰ τὸν τρέχοντα μῆνα».*

***

Εἰσαγωγή.

Κατὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐκ τῆς ξενικῆς Κατοχῆς, γενομένην τὴν 12ην Ὀκτωβρίου 1944, ἐλειτούργουν ἀμφότεραι αἱ Σχολαί, ἤτοι ἡ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων, ἄγουσα τὴν ΣΤ' Ἐκπαιδευτικὴν Περίοδον, μὲ δύναμιν 130 Δοκίμων Ὑπαστυνόμων καὶ Διοικητὴν τὸν ὑποφαινόμενον (Ἀστυν. Διευθυντὴν Α' Γιαννοῦτσον Ἰωάν.), στεγαζομένη εἰς τὴν αἴθουσαν Γερουσίας τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων καὶ ἡ Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων, ἄγουσα καὶ αὐτὴ τὴν ΣΤ' Ἐκπαιδευτικὴν Περίοδον, μὲ δύναμιν 230 Μαθητῶν Ἀρχιφυλάκων καὶ Διοικητὴν τὸν Ἀστυν. Διευθυντὴν Β' κ. Κόλιαν Δημήτριον, στεγαζομένη εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Βουλῆς τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων.

Εἰς τὴν Σχολὴν Ὑπαστυνόμων ὑπηρέτουν καὶ οἱ: 1) Ἀστυνόμος Β' κ. Καθάρειος Ἀπόστολος, ὡς Κοσμήτωρ, 2) Ὑπαστυνόμος Α' κ. Νικητάκης Νικόλ., 3) Ὑπαστυνόμος Α' κ. Γάτσης Ἰωάν., 4) Ὑπαστυνόμος Α' κ. Σταυρόπουλος Χριστόφ., 5) Ὑπαστυνόμος Α' κ. Δημητρόπουλος Χρῆστος, ὡς Ἐπιμεληταὶ καὶ 6) Ὑπαστυνόμος Β' κ. Πουρναρόπουλος Ἰωάν., ὡς Γραμματεὺς καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Σχοινῆς Δημήτρ.

Ἐπικειμένης τῆς ἀπελευθερώσεως, ἀπεστάλησαν εἰς τὴν Σχολὴν Ὑπαστυ-

νόμων δύο Ταγματάρχαι τοῦ Στρατοῦ, οἵτινες συνεκρότησαν τὴν Σχολὴν κατὰ τὸ Στρατιωτικὸν σύστημα εἰς διμοιρίας καὶ ὁμάδας. Συγχρόνως δὲ μᾶς διένειμαν ὅπλα (τυφέκια) ἐκτὸς τῶν περιστρόφων, δι' ὧν ἦτο ἐφωδιασμένη ἡ Σχολή.

Ἀπελευθέρωσις.

Οὕτω πλέον στρατιωτικῶς συγκεκροτημένη ἡ Σχολή, ἐνισχυθεῖσα καὶ μὲ ἀξιωματικοὺς ἐκ τῆς Δ/νσεως Ἐγκλημ/κῶν Ὑπηρεσιῶν κατὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν (12-10-1944), ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὰ μέτρα τάξεως καὶ ἀσφαλείας κατὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ μετέπειτα, στεγασθεῖσα εἰς τὸ μέγαρον Ἀθανάσούλα (Β. Σοφίας 1), ἔνθα πρώτη ὕψωσε τὴν Ἑλληνικὴν Σημαίαν πρὶν ἀκόμη ἀποχωρήσῃ τὸ τελευταῖον Γερμανικὸν τμῆμα, ὅπερ κατέθεσε στέφανον εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου.

Εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως ἐνέσκηψαν εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος ἐλασῖται (στρατιωτικὴ ὀργάνωσις τοῦ κομμουνιστικοῦ Ε.Α.Μ. δημιουργηθέντος κατὰ τὴν Κατοχὴν) ἔνοπλοι, μὲ σκοπόν, ὅπως καταλάβωσι τὴν Ἀρχὴν καὶ γίνωσι κύριοι τῆς καταστάσεως. Τὸ Ε.Α.Μ. εἶχεν ἐγκατασταθῆ εἰς τὸ μέγαρον τῆς ὁδοῦ Κοραῆ, ἔνθα ἡ Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρία, τὸ δὲ Κ.Κ.Ε. εἰς τὴν ὁδὸν Ὄθωνος 8 καὶ τὸ Ε.Λ.Α.Σ. (ἡ Κομμουνιστικὴ Στρατιωτικὴ Διοίκησις) εἰς τὸ οἴκημα τῆς ὁδοῦ Σίνα—Βησαρίωνος.

Αἱ κατὰ συνοικίας κομμουνιστικαὶ ὀργανώσεις τῶν διαφόρων Σωματείων ἐξῆλθον πλέον φανερὰ εἰς τὰς ὁδούς. Καθ' ἑκάστην συντεταγμέναι, μὲ πινακίδας ἐφ' ὧν ἀνέγραφον ἀναρχικὰ συνθήματα, περιήρχοντο τὰς ὁδοὺς κραυγάζουσαι, ἐπλαισιοῦντο δὲ ὑπὸ ἐνόπλων ἐλασιτῶν, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων ἦσαν γενειοφόροι διὰ νὰ ἐμπνέωσι τὸν φόβον. Καθ' ἑκάστην προέβαινον εἰς πράξεις βίας, ἤτοι λεηλασίας, φόνους, τραυματισμούς.

Ἡ στάσις τῆς Ἀστυνομίας κατ' ἐντολὴν τῆς Κυβερνήσεως, εἰς ἣν μετεῖχον τέσσαρες κομμουνισταὶ Ὑπουργοί, ἐλθούσης ἐκ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς μὲ Πρωθυπουργὸν τὸν κ. Γεώργ. Παπανδρέου, ἦτο ἐφεκτική, οὕτως εἰπεῖν οὐδετέρα. Ἐπέβλεπε τὴν πόλιν δι' ἰσχυρῶν περιπόλων.

Οὕτω πλέον οἱ κομμουνισταὶ εἶχον ἀποθρασυνθῆ. Ἔνοπλος δύναμις ἐν Ἀθήναις ἦτο μόνον ἡ Ἀστυνομικὴ δύναμις καὶ τὸ Σύνταγμα Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη, καθ' ὅσον τὰ Τάγματα Ἀσφαλείας, συσταθέντα ἐπὶ Κατοχῆς, διελύθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ κομμουνισταὶ μετανοήσαντες, διότι δὲν κατέλαβον τὴν Ἀρχὴν ἅμα τῇ ἀπελευθερώσει καὶ δὲν προέβησαν εἰς σφαγὰς προγεγραμμένων ἐθνικοφρόνων ἐν Ἀθήναις, ὡς εἶχον κάμει εἰς τὴν ὕπαιθρον, ἐπεζήτουν ἀφορμὴν διὰ νὰ δημιουργήσωσι σύγχυσιν καὶ ἀνατρέψωσι τὴν Ἀστυνομίαν τῆς Πρωτευούσης, ἡ ὁποία, μόνη ἔνοπλος δύναμις, ἐκράτει τὴν τάξιν. (Πάντως ἐν τῷ μεταξὺ ἦλθεν εἰς Ἀθήνας δύναμις Ἀγγλικοῦ στρατοῦ καὶ βραδύτερον ἡ Ἑλληνικὴ Μεραρχία Ρίμινι). Οὕτω οἱ κομμουνισταὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀφορμῶν, ἃς ἐδημιούργουν, τὴν 2αν Δεκεμβρίου 1944 παρέλαβον δύο πτώματα, ὑπ' αὐτῶν φονευθέντων ἐθνικοφρόνων εἰς τὸ Περιστέρι—Κολωνόν, καὶ ἰσχυριζόμενοι ὅτι ἦσαν κομμουνισταὶ φονευθέντες ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν, περιήγαγον αὐτὰ εἰς τὴν πόλιν ὑβρίζοντες καὶ ἀπειλοῦντες καὶ ἔφθασαν μέχρι τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου. Ἐδήλωσαν δὲ ὅτι τὴν ἐπομένην, 3ην Δεκεμβρίου 1944, ἡμέραν Κυριακήν, θὰ συγκροτήσωσιν ἔνοπλον συλλαλητήριον εἰς τὴν πλατεῖαν Συντάγματος, ἵνα δῆθεν διαμαρτυρηθῶσι διὰ τὸν φόνον τῶν δύο κομμουνιστῶν καὶ δι' ἄλλα ζητήματα, κυρίως ὅμως διὰ νὰ καταλύσωσιν ἐπαναστατικῶς τὰς Ἀρχὰς καὶ τὴν Κυβέρνησιν.

Συλλαλητήριον.

Πρὸ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς, περὶ συγκροτήσεως συλλαλητηρίου, ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Ἀθηνῶν (Διευθυντὴς κ. Ἔβερτ Ἄγγελος), ἔλαβε μέτρα τάξεως

διαθέσασα ὅλην τὴν δύναμιν, ἔνοπλον, εἰς ἐπίκαιρα σημεῖα, τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων, ἥτις ὑπήχθη ὑπὸ τὴν Ἀστυν. Διεύθυνσιν Ἀθηνῶν, διατεθείσης εἰς τὰ προπύλαια τοῦ Πανεπιστημίου.

Οὕτω τὴν 6 π.μ. ὥραν τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944 ὡδήγησα τὴν δύναμιν τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων, ἔνοπλον, εἰς τὰ προπύλαια τοῦ Πανεπιστημίου, μὲ τὴν ἐντολὴν ὅπως ἀπαγορεύσωμεν συγκεντρώσεις τῶν φοιτητῶν. Ἐκεῖ ἐγένοντο μικροσυγκεντρώσεις φοιτητῶν, τὰς ὁποίας διελύσαμεν μὲ ἤπιον τρόπον. Μερικοὶ Δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι, ἀριστεροί, ἦλθον εἰς ἰδιαιτέραν ἐπαφὴν μὲ φοιτητάς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μὲ κατέστησε σκεπτικὸν δι' οἱανδήποτε ἔνοπλον δρᾶσιν, διότι θὰ ἐβαλλόμεθα ἐκ τῶν ἔνδον.

Ἐπειδὴ εἰς τὴν ταράτσαν τοῦ οἰκήματος ὁδοῦ Κοραῆ ἀριθ. 3, ὅπου ὡς προαναφέρω ἦτο τὸ Ε.Α.Μ., εἶχον ἐγκαταστήσει πολυβόλα μὲ προκάλυμμα σάκκων ἄμμου, εἴμεθα δὲ εἰς τὰ προπύλαια ἀκριβῶς ἀπέναντι καὶ ἐκτεθειμένοι, μετεκίνησα τὴν δύναμιν εἰς τὸ πεζοδρόμιον τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου, παρὰ τὴν γωνίαν μὲ τὴν ὁδὸν Κοραῆ, ὅπου πλέον εἴχομεν τὰ νῶτα πρὸς τὸν τοῖχον.

Καθ' ὅλον τὸ πρωϊνὸν διάστημα διήρχοντο τὴν ὁδὸν Σταδίου ὁμάδες τῶν κομμουνιστῶν μὲ κατεύθυνσιν πρὸς τὴν πλατεῖαν Συντάγματος, κραυγάζουσαι, ὡς συνήθως, ἀπειλητικῶς καὶ μὲ ἐπαναστατικὰ συνθήματα. Ὁμὰς κομμουνιστῶν μᾶς ἐπλησίασε καὶ ἐπεχείρησε λέγουσα «εἴμαστε ἀδέλφια» νὰ μᾶς προσεγγίσῃ, ἀσφαλῶς διὰ νὰ μᾶς ἀφοπλίσῃ. Πλήν, ἔχων συγκεντρωμένην τὴν δύναμιν τῶν Δοκίμων Ὑπαστυνόμων, ἀπηγόρευσα πᾶσαν προσέγγισιν καὶ μὲ κατάλληλον τρόπον ἀπεμάκρυνα τὴν ὁμάδα αὐτήν.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἠκούσθησαν ἀθρόοι πυροβολισμοὶ εἰς τὴν πλατεῖαν Συντάγματος, ἔνθα ἔλαβε χώραν πολυπληθὲς συλλαλητήριον κομμουνιστῶν. Μετ' ὀλίγον κομμουνισταὶ ἀλλόφρονες κατήρχοντο τροχάδην τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου καὶ ἐξηφανίζοντο. Οἱ δρόμοι ἐνεκρώθησαν. Μετεκίνησα τὴν δύναμιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν προαύλιον τοῦ Πανεπιστημίου. Καὶ εἶτα, μετὰ τηλεφωνικὴν συνεννόησιν μετὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, ὡδήγησα συντεταγμένην τὴν δύναμιν διὰ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας εἰς τὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα.

Ἀμέσως ἔλαβον μέτρα φρουρήσεως τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων. Καὶ τὴν μὲν βορείαν καὶ δυτικὴν πλευρὰν ἀνέλαβεν ἡ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων, τὴν δὲ νοτίαν καὶ ἀνατολικὴν ἡ Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων, καὶ ἥτις φρούρησις ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὴν νύκτα.

Τὸ ἑσπέρας κατ' ἐντολὴν τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως εἶπον εἰς τοὺς ἄνδρας νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰς οἰκίας των, ὅσοι θέλουν, πλὴν ἐτόνισα ὅτι θὰ ἦτο ἀνέφικτος ἡ ἐπιστροφή των. Τινὲς ἔφυγον.

Τὸ κίνημα.

Ἀπὸ τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944, καθ' ἥν, ὡς περιγράφω, ἐγένετο τὸ συλλαλητήριον τῶν κομμουνιστῶν καὶ διὰ τῶν πυροβολισμῶν ἐφονεύθησαν καὶ ἐτραυματίσθησαν ἄτομα ἑκατέρωθεν, τὸ κίνημα, ὅπερ ἐπεδίωκον οἱ κομμουνισταὶ εἶχεν οὐσιαστικῶς κηρυχθῆ. Ἡ Ἀστυνομία ἦτο πλέον ἐπὶ ποδός, ἔνοπλος καὶ ἔλαβεν ὅλα τὰ μέτρα. Ἡ δύναμις τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων διετάχθη νὰ μείνῃ εἰς τὰ οἰκεῖα οἰκήματα, ἐνῷ ἔδει νὰ συμπτυχθῇ, ἵνα καταστῇ, συγκεκροτημένη, ἰσχυρὰ δύναμις, ὁπότε θὰ ἦτο ἀπρόσβλητος. Ἤδη θὰ ἐξιστορήσω, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, χρονολογικῶς, τὰ ἐπισυμβάντα γεγονότα, εἰς ἃ ἔλαβε μέρος ἡ ὑπ' ἐμὲ δύναμις καὶ τὰ ὁποῖα γεγονότα ἔχω περιγράψει εἰς τὸ τηρηθὲν ἡμερολόγιόν μου καὶ ἐξάγονται ἐκ τοῦ Ἀρχείου τοῦ συσταθέντος Τάγματος.

4 Δεκεμβρίου 1944: Παρέλαβον 4 αὐτόματα ὅπλα ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν, τὰ ὁποῖα διένειμα εἰς Δοκίμους Ὑπαστυνόμους, ἐνῷ ἀτομικὰ τυφέκια, ὡς προαναφέρω, μᾶς εἶχον χορηγηθῆ ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν εὑρισκόμεθα ἐν ἀναμονῇ, ἔνοπλοι. Τὰ μέτρα φρουρήσεως τοῦ Μεγάρου τῶν

Παλαιῶν Ἀνακτόρων καὶ τῶν πέριξ ὁδῶν ἐξηκολούθησαν. Ἀπὸ τῆς 10 π.μ. ἐγένετο ἡ κηδεία τῶν φονευθέντων χθὲς εἰς τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος κομμουνιστῶν μὲ μεγάλην πομπήν. Συγχρόνως ἤρξαντο πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις εἰς διάφορα μέρη τῆς πόλεως, ἀκουομένων συνεχῶς πυροβολισμῶν. Ἤρξαντο ἐπίσης συλλήψεις κομμουνιστῶν ὑπὸ διαφόρων Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ὑφ' ἡμῶν. Δύο αἰθούσας τῶν Ἀνακτόρων μετέτρεψα εἰς κρατητήρια, ἓν διὰ τοὺς ἄνδρας καὶ ἓν διὰ τὰς γυναῖκας. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐλήφθησαν μέτρα ἀπομονώσεως καὶ ἀφοπλισμοῦ Δοκίμων Ὑπαστυνόμων, οἵτινες ἀπὸ ἀπόψεως φρονημάτων δὲν ἐνέπνεαν ἐμπιστοσύνην.

Τὰ μέτρα ἀσφαλείας πέριξ τοῦ Μεγάρου καὶ τῆς Λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας ἐξηκολούθουν.

5 Δεκεμβρίου: Αἱ συλλήψεις τῶν κομμουνιστῶν συνεχίζοντο. Αἱ μάχαι εἰς ὅλην τὴν πόλιν ἐξηκολούθουν. Οἱ κομμουνισταὶ ἐπετέθησαν κατὰ τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων (ἐκτὸς τοῦ Α' καὶ Γ') καὶ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας, εὑρισκομένης εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Πατησίων καὶ Στουρνάρα. Ἐπέβλεπον τὴν Λεωφόρον Β. Σοφίας, τὸν Ἐθνικὸν Κῆπον καὶ τὴν Λεωφόρον Ἀμαλίας.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὑπεδέχθην εἰς τὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων ΣΤ', Θ', Ι' καὶ ΙΑ', οἵτινες ἀγωνισθέντες σκληρῶς ἐπὶ διήμερον ἀπεχώρησαν συμπτυχθέντες ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν πίεσιν τῶν κομμουνιστῶν. Μετὰ τῆς δυνάμεως τοῦ ΣΤ' Τμήματος, ἦλθε καὶ ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' κ. Σταματιάδης Σωτήριος, Διευθυντὴς τῆς Δ' Ὑποδιευθύνσεως.

Ἅπαντα τὰ ἄλλα Ἀστυνομικὰ Τμήματα κατελήφθησαν ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν. Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια μετ' ἀντίστασιν ὀλίγων ἡμερῶν συνεπτύχθη καὶ αὐτὴ πρὸς τὸ Κέντρον. Τὸ Β' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα ἀντέστη σθεναρῶς καὶ παραμεῖναν ἄνευ ἐνισχύσεως κατελήφθη ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν, οἵτινες ἠχμαλώτισαν τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς κατεκρεούργησαν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν 4 Ἀστυνόμοι οἱ: Ζαρούλης Ἰω., Κομψᾶς Σπ., Μπίλιας Κωνστ. καὶ Μακροθύμιος Γ.

6 Δεκεμβρίου: Ἐξηκολούθησα τὰ μέτρα ἀσφαλείας πέριξ τῶν Π. Ἀνακτόρων καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Κήπου. Ἐγκατέστησα φυλάκιον εἰς τὴν ὁδὸν Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ καὶ ἀπέστελλον περιπολίας εἰς τὴν λεωφόρον Β. Σοφίας. Αἱ συλλήψεις κομμουνιστῶν ἐξηκολούθουν. Τὴν νύκτα τῆς 5 πρὸς 6ην Δεκεμβρίου πληροφορίαι ἔφερον ὅτι οἱ κομμουνισταὶ θὰ κατήρχοντο εἰς τὸ Κέντρον τῆς πόλεως, χρησιμοποιοῦντες ὡς προκάλυμμα γυναικόπαιδα. Τὸ μεσονύκτιον ἀφύπνισα τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παρέταξα εἰς καθωρισμένα μέρη, πλὴν οὐδεμία ἐπίθεσις ἐξεδηλώθη.

7 Δεκεμβρίου: Δι' ἐγγράφου διαταγῆς τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων (Ἀρχηγὸς κ. Σαμπάνης Ἀθανάσιος) συνεστήθη τὸ Α' Τάγμα Ἀστυνομίας Πόλεων μὲ δύναμιν τοὺς Δοκίμους Ὑπαστυνόμους καὶ Μαθητὰς Ἀρχιφύλακας. Διοικητὴς ὡρίσθη ὁ ὑποφαινόμενος (Ἀστυν. Διευθυντὴς Α' Γιαννοῦτσος Ἰωάννης) καὶ Ὑποδιοικητὴς ὁ Ἀστυν. Διευθυντὴς Β' κ. Σταματιάδης Σωτήριος.

Ἅμα τῇ λήψει τῆς διαταγῆς, μετέβην εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Βουλῆς, ἔνθα ἦτο ἡ Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων καὶ διὰ προσλαλιᾶς ἀνήγγειλα τὴν συγκρότησιν τοῦ Τάγματος καὶ ἐνεθουσίασα τοὺς ἄνδρας.

Ἀφωπλίσθησαν καὶ ἀπεμονώθησαν 10 Μαθηταὶ Ἀρχιφύλακες μὴ ἐμπνέοντες ἐμπιστοσύνην ἀπὸ ἀπόψεως φρονημάτων.

Ἀκολούθως κατένειμα τὴν δύναμιν τῶν Σχολῶν εἰς τρεῖς λόχους: Εἰς τὸν 1ον λόχον, Διοικητὴς ὡρίσθη ὁ τότε Ἀστυνόμος Α' Πολυχρονόπουλος Ἰωάννης, εἰς τὸν 2ον λόχον ὁ τότε Ἀστυνόμος Β' κ. Καρανάσος Δημήτριος καὶ εἰς τὸν 3ον λόχον ὁ τότε Ἀστυνόμος Β' κ. Καθάρειος Ἀπόστολος. Ἡ δύναμις τοῦ 1ου καὶ 2ου λόχου ἀπηρτίσθη ἐκ τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων καὶ ἡ τοῦ 3ου λόχου ἐκ τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων. Ἡ ὅλη δύναμις μετὰ τῶν Ἀξιωματικῶν ὑπερέβαινε τοὺς τετρακοσίους (400). Ἀστυνόμοι ἦσαν οἱ κ.κ.: 1) Ἀναστασίου Εὐάγγελος, 2) Ἀναστασόπουλος Βασίλειος, 3) Κάουλας Θεοφάνης, 4) Παπακωνσταντίνου Ἐπαμεινώνδας

5) Μαριόλης Παναγιώτης, 6) Δραγουμᾶνος Παναγιώτης, 7) Θειακὸς Δημήτριος, 8) Μαριολᾶκος Δημήτριος, 9) Μπέλλης Γεώργιος καὶ 10) (βραδύτερον) Μπέτσος Κωνσταντῖνος. Οὗτοι ἐπλαισίωσαν τοὺς λόχους ὡς διμοιρῖται.

Ὑ π α σ τ υ ν ό μ ο ι ὑπηρέτουν οἱ ἑξῆς κ.κ.: 1) Καραματσούκης Εὐάγγελος, 2) Κόντος Κων/νος, 3) Γαβρίλης Γεώργιος, 4) Λαμπρόπουλος Γεώργιος, 5) Παπαλεξόπουλος Γεώργιος, 6) Πέτσης Εὐάγγελος, 7) Νικητάκης Νικόλαος, 8) Δημητρόπουλος Χρῆστος, 9) Γάτσης Ἰωάννης, 10) Δημητρίου Ἀθανάσιος, 11) Παπαδόγκονας Πέτρος, 12) Βλαχάκης Ἀθανάσιος, 13) Παλούκης Δημήτριος, 14) Σταυρόπουλος Κων/τῖνος, 15) Βασιλόπουλος Χαρίλαος, 16) Σωτηρόπουλος Γεώργιος, 17) Τσιοῦγκος Γεώργιος, 18) Μπράμης Ἀνδρέας, 19) Τσιοῦγκος Κων/τῖνος, 20) Καμπούρης Χρῆστος, 21) Ἀγγελόπουλος Γεώργιος, 22) Ἀκρῖβος Ἀπόστολος, 23) Μπίνης Γεώργιος, 24) Παπακώστας Κων/τῖνος, 25) Γεωργακόπουλος Δημήτριος, 26) Σαρρῆς Ἰωάννης, 27) Ἀναγνωστόπουλος Θεόδωρος, 28) Κοτικιᾶς Χαράλαμπος, 29) Μπακλαγῆς Δῆμος, 30) Χρυσανθόπουλος Ἀρ. καὶ 31) Διαβάτης Εὐάγγελος, ὁρισθέντες ὁμαδάρχαι.

Ἐπίσης Ἀ ν θ υ π α σ τ υ ν ό μ ο ι ἦσαν οἱ: κ.κ. 1) Παναγιωτόπουλος Γεώργ., 2) Μπεσιέρης Ἀναστάσιος, 3) Λύρας Ἀριστείδης, 4) Ταπεινὸς Κυριᾶκος, 5) Καλογερόπουλος Π., 6) Σωτηρόπουλος Κων/τῖνος καὶ 7) Γιαλακίδης Γεώργιος.

Τὸ δὲ Ἐ π ι τ ε λ ε ῖ ο ν τοῦ Τάγματος ἀπηρτίσθη ἐκ τῶν Ὑ π α σ τ υ ν ό μ ω ν: κ.κ. 1) Ἀρχοντουλάκη Ἐμμανουήλ, ὡς Ὑπασπιστοῦ, 2) Στρατῆ Ἀθανασίου, ὡς Ἐπιμελητοῦ, 3) Πουρναροπούλου Ἰωάννου, ὡς Γραμματέως, 4) Δοκ. Ὑπαστυνόμου Δασκαλοπούλου Νικολ., ὡς τηλεφωνητοῦ, 5) Δοκ. Ὑπαστυνόμου Παπαβασιλείου Γεωργ. καὶ 6) Δοκ. Ὑπαστυνόμου Θεοδώρου Κωνστ., ὡς συνδέσμων, 7) Μαθητοῦ Ἀρχιφύλακος Δέδε Κωνστ. καὶ 8) Μαθητοῦ Ἀρχιφύλακος Καμάρα Ταξ., ὡς φρουρῶν καὶ 9) Ἀστυφύλακος Σχοινῆ Δημητρίου καί τινων Δοκίμων Ὑπαστυνόμων.

Στρατοπεδάρχης τῶν Π. Ἀνακτόρων ὡρίσθη ὁ Συνταγματάρχης κ. Ἀγγελόπουλος, μεθ' οὗ εἶχον ἐπαφὴν διὰ τὸν συντονισμὸν τῶν ἐνεργειῶν, καὶ ὅστις κυρίως ἐπεδόθη εἰς τὴν κατάταξιν ἐθελοντῶν.

Οἱ Ἄγγλοι παρέλαβον σήμερον 101 κρατουμένους ἐκ τῶν κρατητηρίων τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων.

Τὰ Π. Ἀνάκτορα ἐβλήθησαν ἀπὸ τὸν Ἐθνικὸν Κῆπον ἐκ μέρους κομμουνιστῶν. Ἐκίνησα δύναμιν εἰς τὸν Ἐθνικ. Κῆπον, ὅπου συνελάβομεν τινὰς καὶ ἐρρίψαμεν μερικὰς βολάς. Τὰ μέτρα ἐπιβλέψεως πέριξ τῶν Ἀνακτόρων ἐξηκολούθουν μὲ ἐναλλασσομένας ὁμάδας. Ἀπέστειλα περιπολίαν ἐκ δυνάμεως τοῦ 3ου λόχου, μὲ ἐπικεφαλῆς Ἀστυνόμον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου μέχρις Ὁμονοίας, ἔνθα ἔβαλλον διὰ τῶν ὅπλων. Ἐπίσης ἄλλην περίπολον εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Διοίκησιν, ἥτις τὴν ἀπέστειλεν εἰς Κολωνάκι πρὸς ἐνέργειαν ἐρευνῶν καὶ συλλήψεων καὶ ἐκκαθάρισιν ἐλευθέρων σκοπευτῶν. Ὑπὸ Ἄγγλων ἐξεκαθαρίσθη τὸ Κ.Κ.Ε. ὅπερ ἦτο ἐγκατεστημένον εἰς τὴν ὁδὸν Ὄθωνος 8 τῇ ἐνισχύσει καὶ ἡμῶν.

8 Δ ε κ ε μ β ρ ί ο υ: Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν διάθεσα περιπολίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου μέχρις Ὁμονοίας, ἑκάστης περιπόλου δυνάμεως διμοιρίας, πρὸς σύλληψιν κομμουνιστῶν καὶ ἐπίθεσιν κατ' αὐτῶν. Ἐπίσης ἄλλη δύναμις ἠσχολήθη εἰς τὴν ταφὴν νεκρῶν εἰς τὸν Ἐθνικὸν Κῆπον.

9 Δ ε κ ε μ β ρ ί ο υ: Ἐξακολουθοῦν αἱ περίπολοι καὶ συλλήψεις. Τὴν 14ην ὥραν ἀποστέλλω τὴν 1ην καὶ 3ην Διμοιρίαν τοῦ 3ου λόχου (Σχολῆς Ὑπαστυνόμων) ὑπὸ τοὺς Ἀστυνόμους Ἀναστασίου Εὐάγγ. καὶ Ἀναστασόπουλον Βασίλειον εἰς τὸ Β' Τμῆμα (Πλάκα), ὅπερ Τμῆμα εἶχε καταληφθῆ ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν, πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς δυνάμεως τοῦ ΙΑ' Τμήματος, ὅπερ ἀπὸ τῆς προτεραίας εἶχεν ἀνακαταλάβει τὸ Τμῆμα. Ἐκεῖ καθ' ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἐπομένην οἱ ἄνδρες τῶν Διμοιριῶν τούτων ἐπολέμησαν γενναίως κατὰ τῶν κομμουνιστῶν εἰς συνοικίαν Μακρυγιάννη, οἱ ὁποῖοι ἤσκουν πίεσιν κατὰ τοῦ ὠχυρωμένου ἐν τῷ οἰκήματι Συντάγματος

Χωροφυλακῆς. Μεγάλως δὲ ἀνεκούφισαν τὸ πολιορκούμενον Σύνταγμα. Οἱ Ἄγγλοι παρέλαβον καὶ τοὺς ὑπολοίπους κρατουμένους, οὓς ἀπέστειλαν εἰς Γουδὶ συνοδείᾳ δυνάμεως ὑπὸ τὸν Ἀστυνόμον Δραγουμᾶνον Παναγιώτην.

10 Δεκεμβρίου: Τὴν 12 ὥραν ἐγκαταλείπομεν τὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα καὶ ἐγκαθιστάμεθα εἰς τὸ οἴκημα τοῦ φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσός». Τὴν δύναμιν τοῦ Τάγματος ὡδήγησα εἰς ἀραιὰν τάξιν, καθ' ὅσον συνεχῶς ἔπιπτον πανταχοῦ ὅλμοι. Ἀφοῦ ἐγκατέστησα τοὺς ἄνδρας εἰς τὰς αἰθούσας, ἐτοποθέτησα φρουρὰν πέριξ τοῦ οἰκήματος καὶ εἰς τρεῖς ταράτσας, καὶ προέβην εἰς ἔρευναν ὅλων τῶν πέριξ οἰκιῶν, ἦλθον δὲ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λέκκα Α' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Διοικητὴς Ἀστυνόμος κ. Καραμπέτσος). Παρέλαβον 16 αὐτόματα ὅπλα, ἅτινα διένειμα εἰς τοὺς λόχους. Ἐτοποθετήθησαν εἰς τὸ Τάγμα 9 Ὑπαστυνόμοι προερχόμενοι ἐκ τῆς Δ.Ε.Υ., ὧν τὰ ὀνόματα ἀναφέρονται πρόσθεν, κατὰ τὴν σύνθεσιν τοῦ Τάγματος. Ἐπίσης ἐτοποθετήθησαν 4 λοχαγοὶ τοῦ Στρατοῦ. Οἱ ὅλμοι ἔπιπτον βροχηδὸν πέριξ τοῦ κτιρίου «Παρνασσός», ὧν 3 ἐπὶ τοῦ ἔναντι Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καρύτση, εὐτυχῶς ἄνευ θυμάτων, ἐκτὸς μιᾶς κορασίδος φονευθείσης εἰς τὸ πεζοδρόμιον.

Τὴν 15ην ὥραν ἀποστέλλω τὴν 2αν Διμοιρίαν τοῦ 3ου λόχου (Σχολὴ Ὑπαστυνόμων) δυνάμεως 33 ἀνδρῶν, ὑπὸ τὸν Ἀστυνόμον κ. Μαριόλην Παναγιώτην, εἰς τὸ Β' Τμῆμα (Πλάκα) πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν δύο Διμοιριῶν, αἵτινες εἶχον σταλῆ ἀπὸ τῆς χθὲς. Καὶ οἱ ἄνδρες τῆς Διμοιρίας αὐτῆς ἐπολέμησαν γενναίως μὲ τοὺς κομμουνιστάς, πολιορκοῦντας τὸ Σύνταγμα Μακρυγιάννη, καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ νύκτα. Τὴν 17ην ὥραν ἐτραυματίσθησαν δι' ὅλμου εἰς τὴν ὁδὸν Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπολέμουν, οἱ Δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι τῆς Διμοιρίας αὐτῆς: 1) Χαλκιᾶς Μάρκελλος, 2) Κολινιάτης Βασίλειος καὶ 3) Πανουσάκης Βασίλειος, σοβαρώτερον τῶν ἄλλων τραυματισθείς.

11 Δεκεμβρίου: Τὴν 4.30' π.μ. ὥραν ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἐλασῖται ἐτοποθέτησαν βαρὺ πολυβόλον εἰς οἰκίαν ὁδῶν Αἰόλου—Ἁγ. Εἰρήνης. Ἀπέστειλα τὸν Ὑποδ/τὴν κ. Σταματιάδην καὶ τὸν Λοχαγὸν κ. Πανέτσον μετὰ δυνάμεως καὶ ἐνήργησαν ἀνίχνευσιν. Ἦλθον εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Ναυτικῶν καὶ τοῦ Α' Τμήματος καὶ ἐτοποθέτησαν προκεχωρημένον φυλάκιον εἰς τὴν ὁδὸν Κολοκοτρώνη.

Τὴν 8 π.μ. ἔστειλα μίαν Διμοιρίαν εἰς τὸ Β' Τμῆμα πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς ἀπὸ τῆς προηγουμένης ἡμέρας σταλείσης Διμοιρίας τοῦ Ἀστυνόμου κ. Μαριόλη Παν. Ἡ Διμοιρία ὅμως αὕτη ἐπέστρεψε τὴν 11 ὥραν, καθ' ὅσον τὸ Σύνταγμα Μακρυγιάννη δὲν εἶχε πλέον ἀνάγκην ἐνισχύσεως, ὡς ἐνισχυθὲν ὑπὸ τῶν Ἄγγλων. Τὴν 8. π.μ. ἐτραυματίσθη ἐλαφρῶς εἰς τὴν ἰδίαν περιφέρειαν τοῦ Β' Τμήματος ὁ Δόκιμος Ὑπαστυνόμος Μενδρινὸς Χ.

Ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Ἀθηνῶν ἀπὸ τηλεφώνου διέταξεν ὅπως ἀποστείλω δύναμίν τινα εἰς τὸ Κατάστημα αὐτῆς. Ἐξεχώρησα τὸν 2ον Λόχον (Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων) ὑπὸ τὸν Ἀστυνόμον Β' κ. Καρανᾶσον Δημ. (μὲ δύναμιν 71 ἄνδρας) καὶ τὰς 1ην καὶ 3ην διμοιρίας τοῦ 1ου Λόχου ὑπὸ τὸν Ἀστυνόμον κ. Καθάρειον Ἀπόστολον μὲ δύναμιν 47 ἄνδρας (Δοκίμους Ὑπαστυνόμους) πλαισιωθεῖσαν μὲ τοὺς ἀναλόγους Ἀστυνόμους καὶ Ὑπαστυνόμους, καὶ ἀνέθεσα εἰς τὸν Ὑποδιοικητὴν κ. Σταματιάδην Σωτήριον ὅπως ὁδηγήσῃ τὴν δύναμιν αὐτὴν εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν, ὅπερ καὶ ἔπραξε τὴν 16.30' ὥραν. Ἐκεῖ ἡ δύναμις αὐτὴ ἐνισχύθη ὑπὸ 39 ἀστυφυλάκων τοῦ Δ' Τμήματος ὑπὸ τὸν Ἀστυνόμον κ. Μπέτσον Κων. μετὰ τῶν Ὑπαστυνόμων καὶ ἀρχιφυλάκων. Ἡ δύναμις αὐτη (περιλαμβάνουσα 200 περίπου ἄνδρας μετὰ τῶν βαθμοφόρων) ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀγγλικῆς Μονάδος Ἁρμάτων Μάχης, ἑδρευούσης εἰς τὴν ὁδὸν Κοραῆ ἀριθ. 1 καὶ ὡδηγήθη ὑπὸ τοῦ κ. Σταματιάδου εἰς τὸ Μέγαρον Νικολούδη (ὁδὸς Πανεπιστημίου), ἀπετέλεσε δὲ μαχητικὸν ἀπόσπασμα, μεθ' οὗ εἶχον συνεχῆ ἐπαφὴν καὶ οὗτινος εἶχον τὴν ἐποπτείαν.

12 Δεκεμβρίου: Ἦλθον εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ κ. Σταματιάδου εἰς τὸ Μέγαρον Νικολούδη. Τὴν Διμοιρίαν Ἀστυνόμου κ. Μαριόλη Π.

ἔστειλα εἰς τὸ οἴκημα τῆς ὁδοῦ Ὄθωνος 8, ἔνθα ἦτο ἄλλοτε τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ τὸν Λό-χον Πολυχρονοπούλου εἰς τὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα, ἀνέλαβον δὲ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτῆς τὴν ἐπίβλεψιν τῆς Πλατείας Συντάγματος, ἔνθα ἦσαν τοποθετημένα Ἀγγλικὰ πυροβόλα.

Σήμερον ὁ Ὑπαστυνόμος Α' κ. Σταυρόπουλος Χριστόφορος ἠρνήθη ν' ἀναλάβη ὑπηρεσίαν καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸν διέθεσα εἰς βοηθητικὴν ὑπηρεσίαν. Ἐξ ἐπιεικείας, λόγῳ τῆς καταστάσεως, δὲν ἤσκησα ποινικὴν καὶ πειθαρχικὴν δίωξιν.

Μὲ ὑπόλοιπον δύναμιν ἐκ 50 ἀνδρῶν ἔμεινα εἰς τὸν «Παρνασσόν».

13 Δεκεμβρίου: Ἐπεσκέφθην τὸν Ὑποδιοικητὴν Ἀστυν. Διευθυντὴν κ. Σταματιάδην Σωτήριον εἰς τὸ Μέγαρον Νικολούδη. Ἡ δύναμις αὐτή, κατόπιν ὑποδείξεως τῶν Ἄγγλων, διετέθη ὡς ἀκολούθως: 1) Μέγαρον Νικολούδη ὁ Ἀ-στυν. Διευθυντὴς κ. Σταματιάδης καὶ οἱ Ἀστυνόμοι κ.κ. Καθάρειος Ἀπόστ. καὶ Ἀναστασίου Εὐάγγ. μετ' ἀναλόγου δυνάμεως. 2) Αἴθουσαν Νομικῆς Σχολῆς (ὁδοῦ Σίνα) ὁ Ἀστυνόμος κ. Καρανᾶσος Δ. μετὰ δυνάμεως. 3) Ὑπουργεῖον Ναυτικῶν ὁ Ἀστυνόμος κ. Ἀναστασόπουλος Β. μετὰ δυνάμεως. 4) Μοναστηράκι οἱ Ἀστυνόμοι κ.κ. Μπέτσος Κ. καὶ Κάουλας Θ., μετὰ δυνάμεως καὶ 5) Χημεῖον (ὁδοῦ Σόλωνος—Χ. Τρικούπη) ὁ Ἀστυνόμος κ. Παπακωνσταντίνου Ἐπαμ. μετὰ δυνάμεως.

Οὕτω ἡ δύναμίς μου ἀνέλαβε τὴν ὑπεράσπισιν τῆς πόλεως ἐκ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς (διότι πέραν αὐτῆς εὑρίσκοντο οἱ κομμουνισταί), Ὁμονοίας, Πανεπιστημίου, Ἐμμαν. Μπενάκη, Ἀκαδημίας, Χ. Τρικούπη, Σόλωνος, Σίνα, ἐντὸς τῶν ὁποίων ὁδῶν ἦτο τότε ἡ ἐλευθέρα πόλις εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο. Φυλάκιον ἐγκατεστάθη καὶ εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν Ἁγίων Θεοδώρων μὲ ἐπίβλεψιν τῆς ὁδοῦ Εὐριπίδου.

Ἐπιχειρήσεις κατὰ μέτωπον ἐγίγνοντο εἰς τὸ Χημεῖον μὲ τὴν ἔναντι Κλινικὴν Σμπαρούνη καὶ εἰς Μοναστηράκι.

14 Δεκεμβρίου: Ἀπὸ πρωΐας ἐπεθεώρησα ἅπασαν τὴν ἀνωτέρω δύ-ναμιν. Ἀνεῦρον τοὺς τραυματίας Δοκίμους Ὑπαστυνόμους Πανουσάκην, Χαλκιᾶν καὶ Κολινιάτην εἰς τὸ Νοσοκομεῖον «Εὐαγγελισμός», τοὺς ἐπεσκέφθην καὶ ἀπέστειλα εἶτα αὐτοῖς τρόφιμα καὶ χρήματα. Ὁ Πανουσάκης ἔφερε τραῦμα εἰς τὸν ὀφθαλμὸν σοβαρόν.

15 Δεκεμβρίου: Παρουσιάσθη εἰς τὴν ὑπ' ἐμὲ δύναμιν ὁ Ὑγειονο-μικὸς Ἀξιωματικὸς τῆς Ἀστυνομίας κ. Κιούπης Νικόλαος. Ἐπίσης οἱ Δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι Κοντὸς Παναγ., διακόψας τὴν ἀναρρωτικὴν ἄδειαν καὶ Κολιτσίδας Σπυρ., οἵτινες ἦσαν ἀπόντες μέχρι σήμερον ὡς ἀποκλεισθέντες εἰς τὸν Πειραιᾶ.

Ἐπεθεώρησα τὰ φυλάκια Ὑπουργείου Ναυτικῶν, Νομικῆς Σχολῆς καὶ δύνα-μιν κ. Σταματιάδου.

16 Δεκεμβρίου: Εἰς μάχην πρὸς τοὺς κομμουνιστὰς ἐτραυματίσθη ὁ Μαθ. Ἀρχιφύλαξ (Σ.Α. 99) Λῶλος Γεώργιος. Ὁ κ. Σταματιάδης μετὰ τῆς δυ-νάμεώς του μετεφέρθη εἰς τὸν κινηματογράφον «Ὀρφεύς», ὃν καὶ ἐπεσκέφθην.

17-20 Δεκεμβρίου: Καθ' ἑκάστην ἐπεθεώρουν τὰ φυλάκια. Εἶχον ἐπαφὴν μὲ τοὺς εἰς τὸν «Εὐαγγελισμὸν» τραυματίας Δοκίμους Ὑπαστυνόμους, εἰς οὓς ἔστελλον τρόφιμα. Ὁ κ. Σταματιάδης διέθετε φρουρὰν εἰς 12 σημεῖα, ἐπὶ τῶν ὁδῶν Σταδίου, Πανεπιστημίου, Πλατεῖαν Κλαυθμῶνος, Ἁγίους Θεοδώρους, πρὸς ἔλεγχον τῶν πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκυκλοφόρουν ἐλευθέρως, καὶ τῆς ὁδοῦ Κοραῆ ἀριθ. 1 πρὸς φρούρησιν τῆς Ἀγγλικῆς Μονάδος.

Τὴν 19 Δεκεμβρίου ἐτοποθετήθη ὁ Ὑγειον. Ἀξ/κὸς κ. Γριτσόπουλος Γεώργιος, ὁ δὲ συνάδελφός του κ. Κιούπης Νικ. ἔλαβε φύλλον μεταβάσεως διὰ τὴν Ἀστυν. Διεύθυνσιν.

Αἱ ἐπιχειρήσεις ἐξηκολούθουν εἰς Χημεῖον, Ἅγιον Νικόλαον Πευκακίων, Μοναστηράκι καὶ ὁδὸν Αἰόλου.

21 Δεκεμβρίου: Ἐτοποθετήθη καὶ ὁ Ὑγειον. Ἀξιωματικὸς κ. Οἰ-κονόμου Δημ. Ἡ ἐπίβλεψις τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν εἰς τὸ κέντρον τῆς πό-

λεως καὶ αἱ πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις ἐξηκολούθουν εἰς τὰ ἀκραῖα σημεῖα. Κατὰ τὴν μάχην πέριξ τοῦ Χημείου ἐτραυματίσθη ὁ Μαθητὴς 'Αρχιφύλαξ Οἰκονομίδης 'Ανδρέας, ὅστις ἀργότερον ἐξέπνευσεν.

22 Δεκεμβρίου: 'Επεθεώρουν καθ' ἑκάστην καὶ τὰ φυλάκια τῆς Πλατείας Συντάγματος (Πολυχρονοπούλου καὶ Μαριόλη), ὡς ὅλα τὰ ἄλλα εἰς Νομικὴν Σχολήν, Χημεῖον, Πλατεῖαν Κλαυθμῶνος.

23 Δεκεμβρίου: 'Ομοίως ἐξηκολούθουν τὰ μέτρα ἐπιβλέψεως τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν. Αἱ πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις εἰς τὸ Χημεῖον ἐνετάθησαν. Οἱ ἄνδρες τοῦ 'Αστυνόμου κ. Παπακωνσταντίνου ἐπολέμησαν μετ' Ἄγγλων νυχθημερὸν χρησιμοποιοῦντες τὰ παράθυρα τοῦ οἰκήματος ὡς πολεμίστρας. 'Η δύναμις τοῦ κ. Παπακωνσταντίνου ἐνήργησεν ἐρεύνας εἰς ὅλας τὰς πέριξ οἰκίας καὶ ἀφήρησε τὰς τηλεφωνικὰς ἐγκαταστάσεις. Τὴν 20 Δεκεμβρίου μετ' Ἄγγλων ἐνήργησεν ἔρευναν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 'Ιπποκράτους ἀριθ. 13 τυπογραφεῖον «Μάϋσνερ καὶ Καργαδούρη», ἔνθα ἀνεῦρε ἐκτυπούμενα ἔντυπα τοῦ Ε.Α.Μ. καὶ προέβη εἰς σύλληψιν κομμουνιστῶν. Εἰς τὰς ἐκκαθαριστικὰς ἐπιχειρήσεις πέριξ τοῦ Χημείου ἔλαβε μέρος τὰνκ 'Αγγλικὸν καὶ πολυβόλα. 'Ομοίως ἐγκατέστησε φυλάκιον ἐξ 8 ἀνδρῶν εἰς τὸ οἴκημα Χ. Τρικούπη—'Ακαδημίας. 'Η δύναμις αὕτη συνέλαβε πλείστους κομμουνιστὰς αἰχμαλώτους.

24—30 Δεκεμβρίου: 'Εξηκολούθουν τὰ αὐτὰ μέτρα ἐπιτηρήσεως τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν εἰς τὸ κέντρον πρὸς ἔλεγχον τῶν πολιτῶν, ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τοῦ κ. Σταματιάδου. Εἰς τὰ ἀκραῖα σημεῖα ἐξηκολούθουν αἱ πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις μὲ ἐναλλασσομένας ἐντάσεις καὶ χαλαρώσεις, ἰδίως περὶ τὸ Χημεῖον. Οἱ κομμουνισταὶ ἀποφεύγοντες τὴν προσέγγισιν διὰ τῶν ὁδῶν, ἐκ τοῦ κινδύνου τῶν ριπτομένων ὑπὸ τῶν ἡμετέρων βλημάτων καὶ σφαιρῶν, προέβαινον εἰς διάτρησιν τῶν τοίχων ἑκάστου οἰκοδομικοῦ τετραγώνου καὶ οὕτω διέσχιζον τὸ οἰκοδομικὸν τετράγωνον καὶ προσήγγιζον, ἵνα βάλωσι κατὰ τῶν ἡμετέρων. Περιπολίαι ὅμως τὰνκς ἀνεχαίτιζον τὴν τοιαύτην προσπέλασιν τῶν ἐλασιτῶν.

Τὴν 25 Δεκεμβρίου ἐτραυματίσθη ἐλαφρῶς εἰς τὸν ἀριστερὸν μηρὸν ὁ 'Ανθυπαστυνόμος κ. Σωτηρόπουλος Κων/τῖνος.

Τὴν 28 Δεκεμβρίου οἱ Ἄγγλοι προώθησαν τὰ φυλάκια περὶ τὸ Χημεῖον, προβάντες μετὰ τῶν ἡμετέρων εἰς ἐκκαθάρισιν τετραγώνων τινῶν. 'Ο κ. Σταματιάδης ἐπιθεωρεῖ τὰ ἀκραῖα φυλάκια, ὡς καὶ ὁ ὑποφαινόμενος, καθ' ἑκάστην, ἐπίσης δὲ καὶ τὴν περὶ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος ἡμετέραν δύναμιν, ὁπόθεν τὸ πυροβολικὸν ἔβαλλε πρὸς Τουρκοβούνια καὶ 'Αμπελοκήπους.

31 Δεκεμβρίου: 'Υπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἡμετέρων καὶ ἅρματος μάχης ἐνεργήσαντος ἔφοδον, ἐξεκενώθη σήμερον ἡ Κλινικὴ Σμπαρούνη ἀπὸ τὸ προσωπικὸν καὶ ἀσθενεῖς. Εἰς τὴν ἐσωτερικὴν αὐλὴν εὑρέθησαν 17 πτώματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἑνὸς ἀστυφύλακος.

1 'Ιανουαρίου 1945: Τὰ ἴδια μέτρα ἄνευ ἰδιαιτέρου τινὸς ἐπεισοδίου. 'Εδόθησαν ἐντολαὶ πρὸς ἐξόρμησιν καὶ τελικὴν ἐκκαθάρισιν.

2 'Ιανουαρίου 1945: Κατόπιν προπαρασκευῆς ἀπὸ πρωΐας ἤρξαντο ἐπιχειρήσεις ἐκκαθαρίσεως πρὸς συνοικίαν Νεαπόλεως καὶ 'Εξαρχείων. 'Εκ τῆς περιφερείας τοῦ Χημείου ἐκινήθησαν 'Αγγλικὰ Τμήματα μετὰ δυνάμεως τῆς ἄρτι συσταθείσης 'Εθνοφυλακῆς. Οἱ ἡμέτεροι ὑπὸ τὸν 'Αστυνόμον κ. Παπακωνσταντίνου ἐχρησιμοποιήθησαν ὡς ὀπισθοφυλακὴ διὰ τὴν κράτησιν τῶν αἰχμαλώτων. Αἱ ἐπιχειρήσεις προυχώρησαν καὶ πέραν τῆς συνοικίας Νεαπόλεως. 'Απὸ τὸν κινηματογράφον «'Ορφεύς», κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. Σταματιάδου, ἐκινήθη δύναμις τοῦ ἡμετέρου Τάγματος ἐξ 80 ἀνδρῶν ὑπὸ τὸν 'Αστυνόμον κ. 'Αναστασίου Εὐάγγελον. 'Η δύναμις αὕτη προχωρήσασα διὰ τῆς ὁδοῦ 'Εμμ. Μπενάκη, ὑπὸ τὰ σφοδρὰ πυρὰ τῶν ἐλασιτῶν, ἔφθασε καὶ κατέλαβεν ἐξ ἐφόδου τὸ κτίριον τῆς Τηλεφωνικῆς 'Εταιρίας κείμενον εἰς τὴν ὁδὸν 'Εμμ. Μπενάκη—Κωλέττη, ὅπου καὶ ἔμεινεν τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας, μαχομένη μὲ κρυπτομένους κομμουνιστάς, οὓς ἐν τέλει ἐξεδίωξεν.

Κατὰ τὴν ἐξόρμησιν αὐτὴν ἐφονεύθη ὁ ἀστυφύλαξ Εὐτυχιᾶκος Σπυρίδων καὶ ἐτραυματίσθησαν οἱ : 1) Ὑπαστυνόμος Ἀγγελόπουλος Γεώργιος, 2) Ἀρχιφύλαξ Ντεμίρης Λάζαρος καὶ 3) Δόκιμος Ὑπαστυνόμος Παπαγεωργίου Κων/τῖνος.

3—5 Ἰανουαρίου 1945: Οἱ κομμουνισταὶ ἐξεκένωσαν καὶ ἐγκατέλειψαν τὴν πόλιν τελειωτικῶς τὴν 5 Ἰανουαρίου 1945. Ἡ Ἑλληνικὴ Μεραρχία Ρίμινι ἐξορμήσασα ἀπὸ τὸ Γουδὶ πρὸς Τουρκοβούνια ἠπείλησε κύκλωσιν τῶν κομμουνιστῶν καὶ οὕτω μετὰ μάχας ἐξεδίωξεν αὐτούς.

† ΣΠΥΡ. ΕΥΤΥΧΙΑΚΟΣ

Ἡ ὑπ' ἐμὲ δύναμις συνεκεντρώθη εἰς τὸ οἴκημα «Παρνασσὸς» καὶ τὸ Τάγμα διελύθη, ἀποχωρησάντων τῶν ἀστυνομικῶν τῶν ἀνηκόντων εἰς ἄλλας Ὑπηρεσίας, παραμεινάντων δὲ τῶν Δοκίμων Ὑπαστυνόμων.

Οἱ Δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι : 1) Βερυκοκίδης Ἀναστάσιος, 2) Κουρουμπλῆς Παναγιώτης καὶ 3) Σινάνης Ἰωάννης, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Κινήματος εἶχον ἀποσταλῆ εἰς Ἀγγλικὸν Σχηματισμόν, ὅστις καθ' ὅλον τὸ διάστημα κατήρχετο εἰς τὰς ὑπονόμους τῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ Πλατείας Συντάγματος καὶ ἐπετήρει αὐτούς, πρὸς πρόληψιν εἰσόδου κομμουνιστῶν καὶ ἀνατινάξεως κτιρίων καὶ δὴ τοῦ Ξενοδοχείου «Μ. Βρεταννία», ἔνθα ἐστεγάζετο ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις.

Κρατούμενοι.

Κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις πέριξ τῶν Π. Ἀνακτόρων συνελάβομεν καὶ ἐκρατήσαμεν 191 ἐλασίτας, μεταξὺ τῶν ὁποίων πλεῖστα ἐξέχοντα στελέχη, καὶ ὧν τὰ ὀνόματα εὑρίσκονται κατακεχωρισμένα εἰς εἰδικῶς τηρηθὲν βιβλίον κρατουμένων. Ἀπεμονώσαμεν 17 Δοκ. Ὑπαστυνόμους καὶ 11 Μαθ. Ἀρχιφύλακας, ὡς προαναφέρω. Ἐκρατήσαμεν καὶ 5 ἀστυνομικούς, ἀποσταλέντας ὑπὸ τοῦ Β' Ἀστυν. Τμήματος πρὶν καταληφθῇ τοῦτο ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν, ὡς ὑπόπτους κομμουνιστικῶν φρονημάτων. Τοὺς κατὰ τὰς μάχας μετέπειτα συλληφθέντας αἰχμαλώτους δὲν κατεγράψαμεν.

Ἀπώλειαι.

Ὡς προαναφέρω τὸ ὑπ' ἐμὲ Τάγμα ἔσχεν 9 τραυματίας καὶ 2 νεκρούς, οἵτινες εἶναι ἄξιοι εὐγνωμοσύνης καὶ τῶν ὁποίων ἡ μνήμη θὰ εἶναι αἰωνία ! Ἔπεσαν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος.

Ἐπίλογος.

Ἡ σύστασις τοῦ μαχίμου Α' Τάγματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κατὰ τὸ ἐθνοκτόνον Κίνημα τῶν Κομμουνιστῶν, ἦτο ὡς ἔμπνευσις πατριωτικὴ καὶ ἀπέβη λίαν ἐπιτυχής. Ἡ ἄμεσος καὶ εὐθαρσὴς ἐκκαθάρισις τῶν ὑπόπτων Δοκίμων Ὑπαστυνόμων καὶ Μαθητῶν Ἀρχιφυλάκων ἔδωσε τὸν τόνον τῆς περαιτέρω δράσεως καὶ ἐνεθουσίασεν ὅλους τοὺς ἀστυνομικούς. Ὑπῆρξεν ἡ μόνη ἀστυνομικὴ δύναμις ἥτις ἐπλαισίωσε τὸ ἐλεύθερον τμῆμα τῆς πόλεως ἀπὸ δυσμάς, βορρᾶ καὶ ἀνατολὰς καὶ ἀπέκρουσε τὰς ἐπιθέσεις τῶν κομμουνιστῶν. Τό μόνον δὲ Τμῆμα, ὅπερ, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ Στρατοῦ ἔλαβε μέρος εἰς τὰς ἐκκαθαριστικὰς ἐπιχειρήσεις. Ὀφείλω νὰ ἐξάρω τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν γενναιότητα ὅλων τῶν ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπετέλουν τὸ Τάγμα, καὶ οἱ ὁποῖοι ἐπολέμησαν μετ' αὐταπαρνήσεως. Τὸ 1947 κατὰ πρότασίν μου ἀπενεμήθησαν παράσημα καὶ μετάλλια εἰς ἅπαντας τοὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ Δοκίμους Ὑπαστυνόμους.

Ι. ΓΙΑΝΝΟΥΤΣΟΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ε'.	ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1957	ΤΕΥΧΟΣ 105ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1957)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.

— ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΟΚΙΝΗΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ — ΑΜΥΝΑ ΚΑΙ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΕΙΣ — Η ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΙΣ ΤΟΥ —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ :

168.—Τὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεως Ἀθηνῶν καὶ τὸ ἱστορικὸ τῆς ἱδρύσεώς του.
169.—Ἡ δρᾶσις τοῦ Μηχανοκινήτου κατὰ τὴν περίοδο τοῦ πολέμου καὶ κατὰ τὴν Γερμανοϊταλικὴ κατοχὴ 1941—1944.
170.—Τὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα κατὰ τὴν περίοδο τῆς ἀπελευθερώσεως (Ὀκτώβριος 1944) μέχρι τῆς ἐκρήξεως τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος (Δεκέμβριος 1944).

***

168. Τὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεως Ἀθηνῶν καὶ τὸ ἱστορικὸ τῆς ἱδρύσεώς του.

Τὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεως Ἀθηνῶν, ποὺ ἔγινε μὲ τὸν καιρὸ τὸ φόβητρο γιὰ τοὺς ἐγκληματίας πάσης μορφῆς καὶ πρὸ παντὸς γιὰ τοὺς κομμουνιστάς, συνεστήθη τὸ Μάη τοῦ 1939 καὶ ἐγκατεστάθη σὲ δύο οἰκήματα τῆς ὁδοῦ Πατησίων ἀριθμ. 91 καὶ 93, ὅπου ὑπῆρχε καὶ σχετικὸς σταθμὸς αὐτοκινήτων.

Ἡ ἀπόφαση γιὰ τὴ σύστασή του ἐλήφθη ἀπὸ τὴν τότε Κυβέρνηση, γιατὶ ἐκρίθη ἀπαραίτητο νὰ συγχρονισθῇ ἡ Ἑλληνικὴ Ἀστυνομία καὶ νὰ ἐξομοιωθῇ μὲ τὶς Ἀστυνομίες τῶν ἄλλων χωρῶν σὲ μέσα κινήσεως, ποὺ γιὰ τὴν ἐποχή μας ἀποτελοῦν πρωταρχικὸ στοιχεῖο ἀσφαλείας καὶ διώξεως τοῦ ἐγκλήματος.

Ἡ ὀργάνωσις τοῦ Τμήματος αὐτοῦ ἀνετέθη στὸν τότε Ἀστυνόμο Α' τάξεως κ. Νικόλαο Μπουραντᾶ, γνωστὸν γιὰ τὸ ὀργανωτικό του πνεῦμα, τὴν προσήλωσή του στὸ καθῆκον, τὴ σύνεσή του, ἀλλὰ καὶ τὴν πειθαρχικότητά του.

Τὸ Τμῆμα τοῦτο ἐφωδιάσθη μέ :

120 δίκυκλα καὶ τρίκυκλα βενζινοκίνητα ποδήλατα.

25 εἰδικὰ ἀστυνομικὰ ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα, πρὸς μεταφορὰν δυνάμεως.
30 ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα καὶ
300 αὐτόματα ὅπλα τύπου ΣΤΑΓΙΕΡ.

Ὁ κ. Μπουραντᾶς σὲ ἐλάχιστο χρονικὸ διάστημα κατώρθωσε νὰ παρουσιάση ἕνα πρότυπο στὸ εἶδος του Μηχανοκίνητο Τμῆμα τῆς Ἀστυνομίας, ὥστε ν' ἀποτελῆ τοῦτο πλήρη ἐγγύηση γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῆς Πρωτευούσης.

Ὅλοι οἱ Ἀθηναῖοι θὰ ἐνθυμοῦνται ἀσφαλῶς πόσο ἐπιβλητικὸ παρουσιάσθη τὸ Τμῆμα αὐτὸ κατὰ τὴν παρέλαση τῆς Ἐθνικῆς μας ἑορτῆς τοῦ 1940 καὶ πόσο ἐχειροκροτήθη γιὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἀσφαλείας ποὺ ἐνέπνεε.

Ἡ δρᾶσις του προπολεμικῶς ἁπλώνονταν σ' ὅλα τὰ πεδία ἐνεργείας τῆς Ἀστυνομίας. Διέθετε τὰ μέσα παρακολουθήσεως τῆς τροχαίας κινήσεως, εὑρίσκετο παρὸν παντοῦ ὅπου ἐσημειοῦτο ἔγκλημα στὸ βραχύτερο χρονικὸ διάστημα, ἐξουδετέρωνε τὴν ἐγκληματικὴ δρᾶσι τῶν κοινῶν κακοποιῶν μὲ τὶς περιπολίες, ποὺ περιέτρεχαν ὁλόκληρο τὴν πόλι, μ' ἕνα λόγο κατώρθωσε ὥστε ἡ ἀσφάλεια τῶν Ἀθηνῶν νὰ βρίσκεται σὲ σημεῖο καλλίτερο ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἄλλη Πρωτεύουσα Κράτους.

169. Ἡ δρᾶσις τοῦ Μηχανοκινήτου κατὰ τὴν περίοδο τοῦ πολέμου καὶ κατὰ τὴν Γερμανοϊταλικὴ κατοχὴ 1941—1944.

Στὶς 28 Ὀκτωβρίου 1940 ἤχησαν οἱ σειρῆνες γιὰ ν' ἀναγγείλλουν τὴν ἐπιστράτευση πρὸς ἀντιμετώπιση τῆς Ἰταλικῆς ἐπιθέσεως. Τότε, τὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα ἀποδεικνύεται ἀνεκτιμήτου ἀξίας καὶ προσφέρει ἐξαιρετικὲς ὑπηρεσίες στὸν ἀγῶνα. Κινητοποιεῖται ἡ δύναμίς του ἀμέσως καὶ τίθεται στὴ διάθεση τοῦ Κέντρου Ἀλλοδαπῶν αὐθημερόν, σὲ διάστημα δὲ ἐλαχίστων ὡρῶν συλλαμβάνονται ὅλοι οἱ Ἰταλοὶ ὑπήκοοι καὶ κατάσκοποι καὶ περιορίζονται. Ἔτσι παρέλυσεν ἀμέσως ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ὁλόκληρο τὸ Ἰταλικὸ δίκτυο κατασκοπίας. Μὲ τὴν ἴδια ταχύτητα, μετὰ 6 μῆνες, πραγματοποιεῖται καὶ ἡ συλλογὴ τῶν Γερμανῶν πρακτόρων καὶ ὑπηκόων, ὅταν καὶ ἡ Γερμανία ἔρριξε τὸ βάρος της ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἀμέσως μετὰ τὴν κήρυξη τοῦ Ἰταλο-Ἑλληνικοῦ πολέμου ἀναλαμβάνει τὴ διανομὴ τῶν ἀτομικῶν προσκλήσεων τῶν στρατευομένων, ἐνισχύει παντοιοτρόπως τὴν Παθητικὴ Ἀεράμυνα καὶ τὴν Ὑπηρεσία ἐπιτάξεων γιὰ τὸ στράτευμα. Καὶ ὅταν πλέον ἡ μάχη ἐδίδετο στὰ Ἀλβανικὰ βουνά, μιὰ Μονὰς τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος τῆς Ἀστυνομίας ἀποστέλλεται στὴ ζώνη τῶν πρόσω καὶ μὲ ἄλλη Μονάδα τῆς Χωρ/κῆς, καταρτίζει μικτὸ Μηχανοκίνητο ἀπόσπασμα, ποὺ ἐπὶ τέσσαρες μῆνες προσέφερε ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες στὸν ἀγῶνα, ὑπηρεσίες, ποὺ ἀνεγνωρίσθησαν καὶ ἐβραβεύθησαν.

Παράλληλα, τὰ αὐτοκίνητά του χρησιμοποιοῦνται σὲ ἐπανειλημμένες ἀποστολὲς στὶς προκεχωρημένες γραμμὲς τοῦ μετώπου, γιὰ τὴ μεταφορὰ ὑγειονομικοῦ ὑλικοῦ καὶ μαλλίνων εἰδῶν, πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ μαχομένου στρατοῦ.

Τὰ αὐτοκίνητα αὐτὰ ἐπιστρέφοντα μετέφερον κατ' εὐθεῖαν εἰς Ἀθήνας ἀσθενεῖς καὶ τραυματίας.

Ἄλλοι ἄνδρες τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος ἀνέλαβαν τὴν ἐκπαίδευση 300 ὁδηγῶν στρατιωτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀμέσως ἀπεστάλησαν στὸ Ἀλβανικὸ Μέτωπο γιὰ τὴ συμπλήρωση τῆς Μηχανοκινήτου Μεραρχίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ.

Ἦλθεν ὅμως καὶ ἡ μαύρη μέρα. Ὅταν τὸ Μακεδονικὸ Μέτωπο, πρὸ τοῦ ὄγκου τῆς Γερμανικῆς Στρατιωτικῆς μηχανῆς, ἄρχισε νὰ καταρρέῃ, ἐδημιουργήθη στὴν Πρωτεύουσα κατάστασις ἐξαιρετικὰ δύσκολη γιὰ τὴν Ἀστυνομία, ποὺ τελικὰ ἀπέμεινε μονάχη γιὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴ δράση τῶν κακοποιῶν, τῶν δραπετῶν διαφόρων φυλακῶν καὶ τῶν ἀναρχικῶν στοιχείων, ποὺ βρῆκαν εὐκαιρία νὰ δράσουν ἐλεύθερα, ἐκμεταλλευόμενα τὴν ψυχολογικὴ κατάσταση τοῦ κοινοῦ. Ἡ ἀποχώρησι τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ἀγγλικῶν Στρατευμάτων καὶ ἡ παράλυσι κάθε ἐξουσίας ποὺ ἐπηκολούθησε, ἔκανε κάθε μέρα πιὸ δύσκολη τὴ θέση τῆς Ἀστυνομίας.

Οἱ ἀποθῆκες τροφίμων τοῦ Ἀγγλικοῦ Στρατοῦ ἔγιναν ἑστίες λεηλασιῶν καὶ

ἀναρχίας. Τότε ἀκριβῶς τὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα ἔπαιξε σπουδαῖο ρόλο, γιατὶ κατώρθωσε μὲ ἰσχυρὲς περιπολίες, ποὺ διέσχιζαν ἐπὶ δύο βδομάδες ἀπὸ τὸ ἕνα ἄκρο ἕως τὸ ἄλλο τὴν Ἀθήνα μέρα καὶ νύκτα, νὰ δημιουργήση στοὺς μὲν φιλήσυχους πολῖτες τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας, στοὺς κακοποιοὺς δὲ τὴν ἀπογοήτευση, γιατὶ ἡ Ἀστυνομία εἶχε τὴ δύναμη νὰ τοὺς διώξη. Ἱδρώτας πολὺς καὶ μόχθοι μεγάλοι ἐχρειάσθηκαν κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ ἀπὸ μέρους τῶν ἀνδρῶν τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος, γιὰ νὰ μὴ προκληθῆ ἀναρχία καὶ νὰ ματαιωθοῦν ἀμέσως, πρὶν ἀρχίσουν νὰ ἐπεκτείνωνται, οἱ λεηλασίες τῶν καταστημάτων καὶ τῶν Δημοσίων ἀποθηκῶν. Ἔγιναν μάλιστα καὶ συμπλοκὲς μὲ ὁμάδες κακοποιῶν, οἱ ὁποῖοι ἐχρησιμοποίησαν καὶ ὅπλα· ἀλλὰ ἡ Ἀστυνομία ἐπεβλήθη τελικά.

Καὶ ὅταν ἦλθε ἡ μέρα τῆς εἰσόδου τῶν Γερμανῶν στὴν Ἀθήνα, παρὰ τὴ διαταγὴ τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ νὰ μείνουν στὰ σπίτια τους οἱ κάτοικοι, ἐκεῖνοι ξεχύθηκαν στοὺς δρόμους γιὰ νὰ ἰδοῦν τὸ οἰκτρὸ θέαμα τῶν ὀρδῶν τῶν Οὔνων. Τὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα καὶ τότε ἐκινήθη ἀστραπιαίως καὶ κατώρθωσε μέσα σὲ λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας νὰ ἐφαρμόση τὴ διαταγή. Τὸ γεγονὸς τῆς ἐρημώσεως τῶν κεντρικῶν δρόμων ἔκαμε τότε μεγάλη αἴσθηση στοὺς Γερμανούς, ποὺ τὸ ἑρμήνευσαν ὡς ὑπερήφανη περιφρόνηση τῶν Ἑλλήνων καὶ διέταξαν ἀμέσως νὰ ἀνοίξουν τὰ καταστήματα καὶ νὰ κυκλοφορήσουν οἱ πολῖτες. Οἱ Γερμανοὶ ἀντελήφθησαν τότε τὴ δύναμη τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος τῆς Ἀστυνομίας καὶ γρήγορα τὸ ἀχρήστευσαν. Ἐπῆραν ὅλα τὰ αὐτοκίνητά του, ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα ἐπιβατικὸ καὶ δύο τρίκυκλα ποδήλατα, καὶ ὅλα τὰ ἐξαιρετικὰ αὐτόματα Στάγιερ, ἀφήνοντας σύμφωνα μὲ τὶς διεθνεῖς συμβάσεις μόνο 20 αὐτόματα καὶ λίγα ὅπλα γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἐγκληματιῶν.

Ὁ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΟΥΡΑΝΤΑΣ

Ἐπίσης ἐπιτάξανε τὰ οἰκήματά του καὶ ἔτσι ἀνάγκασαν τὰ ὑπολείμματα αὐτὰ τοῦ Μηχανοκινήτου νὰ ἐγκατασταθοῦν στὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν καὶ Σουρμελῆ Σχολεῖο, στὸ ὁποῖον ἔγινε σχετικὴ ἐπίταξι.

Τὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα ἀνάπηρο, χωρὶς αὐτοκίνητα καὶ χωρὶς ὅπλα, εἶναι ὑποχρεωμένο ν' ἀντιμετωπίση κατὰ τὰ ἔτη 1941—1942 τοὺς κακοποιούς, ποὺ μὲ τὸ ξέσπασμα τῆς πείνας κάνουν γενικὴ ἐξόρμηση. Παράλληλα ὑπῆρχε ἀνάγκη σ' αὐτὸ νὰ ἐπιβιώση ὁπωσδήποτε. Ὁ κ. Μπουραντᾶς ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ὁ Διοικητής του. Τότε ἀντιλαμβάνεται ἀμέσως τὸν τρομερὸ κίνδυνο ποὺ ἔρχεται. Τὴν πεῖνα. Διαισθάνεται ὅτι ἐὰν παραλύσουν τὰ γόνατα τῶν ἀστυνομικῶν θὰ ἐξαφανισθῆ καὶ ἡ Ἀστυνομία, ποὺ ἀπέμεινε τὸ μοναδικὸ στήριγμα καὶ ἡ παρηγοριὰ τῶν πολιτῶν. Φροντίζει ἀμέσως νὰ συγκεντρώση τρόφιμα γιὰ τὸ συσσίτο, ποὺ εἶχεν ὀργανώσει στὸ Τμῆμα καὶ ἔτσι κατορθώνει ὥστε τὸ συσσίτιο τοῦ Μηχανοκινήτου νὰ γίνη μοναδικὴ ἑστία γιὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ μὲ τὴ μετρημένη διαχείριση τῶν τροφίμων νὰ διασώση ὄχι μόνον τοὺς ἀστυνομικοὺς τοῦ Τμήματός του, ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἄλλων Τμημάτων ποὺ κατέφυγαν ἐκεῖ. Ἔτσι μὲ τὴν ἀγωνία τῆς ἐπιβιώσεως ἐπέρασε τὸ 1941—1942.

Στὸ διάστημα αὐτὸ ἦλθαν καὶ οἱ νικηταί!.. Ἰταλοὶ στὴν Ἀθήνα. Πολλὲς ληστεῖες ἄρχισαν νὰ σημειώνωνται ἀπὸ Ἰταλοὺς στρατιῶτες καὶ ἀπὸ Γερμανούς, εἰς

βάρος Ἑλλήνων πολιτῶν καὶ ἀστυνομικῶν ἀκόμη, ποὺ ἔτσι δὲν τολμοῦσαν τὸ βράδυ νὰ κυκλοφορήσουν. Τότε, ὕστερα ἀπὸ κατάλληλες ἐνέργειες, ἐνεκρίθη ἀπὸ τὶς ἀρχὲς κατοχῆς νὰ παρακολουθῇ τὰς περιπόλους τῶν Ἰταλῶν καὶ ἕνας ἀστυφύλακας. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ κατωρθώθηκε νὰ σταματήσουν οἱ ληστεῖες, ποὺ συνήθως τὶς ἔκαμαν περίπολοι τῶν Ἰταλῶν, παράλληλα ὅμως ὠργανώθηκε καὶ ἕνα δίκτυο κατασκοπίας τῶν Ἰταλῶν, ποὺ τὰ νήματά του κρατοῦσε ὁ κ. Μπουραντᾶς μὲ προοπτικὴ εὐρύτερη, σύμφωνα μὲ μύηση σχετικὴ ποὺ ἔκανε στοὺς ἀστυνομικούς, οἱ ὁποῖοι διετίθεντο γι' αὐτὴ τὴ δουλειά. Εὐτυχῶς ἡ πτῶσις τοῦ Μουσολίνι ἦταν τέτοια, ποὺ δὲν χρειάστηκε νὰ γίνῃ καμμία δρᾶσις βίαιη ἐναντίον τῶν Ἰταλῶν.

Παρ' ὅλες αὐτὲς τὶς δυσκολίες, ὁ κ. Μπουραντᾶς ἐγύμναζε τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἐφρόντιζε μὲ συχνὲς περιπολίες νὰ ἐμπνέῃ τὸ αἴσθημα τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας στὴν Ἀθηναϊκὴ κοινωνία. Οἱ ἐθνικιστικὲς ἐκδηλώσεις, ποὺ ἄρχισαν νὰ γίνωνται ζωηρὲς στὶς ἀρχὲς τοῦ 1943, τὸν εὐχαριστοῦσαν καὶ γι' αὐτὸ παρέμενε ἀδρανής, ἀδιαφορῶντας γιὰ τὰ κοινωνικὰ φρονήματα τῶν προσώπων, ποὺ ἔκαμαν τὶς ἐκδηλώσεις αὐτές. Ἀλλὰ περὶ τὸ τέλος τοῦ 1943 ἡ ὀργάνωσις τοῦ Ε.Α.Μ, ποὺ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης παρουσιαζόταν ὡς ὀργάνωσις μὲ σκοπὸ τὴν ἀπελευθέρωση ἀπὸ τὸν κατακτητή, ἐκδηλώθηκε καθαρὰ κομμουνιστική, μὲ πρόγραμμα τὴν κομμουνιστικὴ κοινωνικὴ ἐπανάσταση καὶ τὴν κατάληψη μὲ τὴ βία τῆς Ἀρχῆς, μόλις θὰ ἔφευγαν οἱ κατακτηταί. Καὶ γιὰ νὰ προπαρασκευάσῃ τὸ ἔδαφος, ἄρχισε τὴ δρᾶσι του προοδευτικά. Τότε ἀκριβῶς παρουσιάστηκε σχετικὸ κατρακύλισμα τῆς δραχμῆς, λόγῳ τοῦ πληθωρισμοῦ, σὲ τρόπο ποὺ οἱ τιμὲς τῶν τροφίμων ἀνέβαιναν ἁλματωδῶς. Τὸ Ε.Α.Μ. ἔδωσε ἐντολὴ διαρπαγῆς τῶν τροφίμων. Ἐδημιουργήθη μιὰ κατάστασις ἀναρχίας καὶ οἱ Γερμανοὶ τὴν ἔβλεπαν μὲ εὐχαρίστηση. Τὸ ραδιόφωνο, δίνοντας ὁδηγίες στοὺς Γερμανοὺς στρατιῶτες, τοὺς ἔλεγε: «θὰ δῆτε τοὺς Ἕλληνες νὰ λεηλατοῦν τὰ καταστήματα. Μὴν ἐπεμβαίνετε, δικά τους καταστήματα καταστρέφουν». Τότε, καὶ μόνον τότε, διετάχθη νὰ κινηθῇ καὶ πάλι τὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα. Μὲ τὰ πενιχρὰ μέσα (δύο αὐτοκίνητα καὶ δύο μοτοσυκλέττες) κατώρθωσε νὰ ἐπιβληθῇ καὶ νὰ προλάβῃ ἐπέκταση τῶν λεηλασιῶν καὶ στὰ σπίτια, ὅπως ἄρχισε νὰ γίνεται. Ἀλλ' ἀμέσως σχεδὸν οἱ κομμουνισταὶ ἀρχίζουν τὸν ἐμφύλιο πόλεμο, ἀπρόκλητα καὶ μὲ σκοπὸ τὴν τρομοκρατία τῶν πολιτῶν καὶ τὴν ἐπιβολή τους. Ἀρχίζουν στὶς ἀρχὲς τοῦ 1944 ἀθρόες δολοφονίες ἐθνικιστῶν πολιτῶν, ἀξιωματικῶν, ἀστυνομικῶν καὶ κάθε ἀτόμου, ποὺ δὲν δέχεται νὰ συνεργασθῇ μαζί τους. Οἱ ἐθνικόφρονες πολίτες ἀτενίζουν πρὸς τὴν Ἀστυνομία καὶ ἀπὸ αὐτὴ ἐλπίζουν νὰ τοὺς σώσῃ. Ὁ κ. Μπουραντᾶς μὲ τοὺς ἀστυνομικοὺς τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος ἀναλαμβάνει τότε νὰ προστατεύσῃ τὴ ζωὴ τῶν πολιτῶν. Στρέφεται, ὄχι κατὰ τῶν κομμουνιστῶν, γιατὶ τὴν Ἀστυνομία δὲν τὴν ἐνδιαφέρει ἡ ἰδεολογία, στρέφεται κατὰ τῶν δολοφόνων, τοὺς ὁποίους ἀντιμετωπίζει κατὰ μέτωπον. Ἔτσι σώζονται ἀπὸ βέβαιο θάνατο ἑκατοντάδες πολῖτες. Πολλὲς φορὲς πιάνονται οἱ δολοφόνοι τῶν ἐθνικιστῶν ἢ ἄλλοι δολοφόνοι ἔνοπλοι, καθὼς καὶ διάφορα ἄτομα, ποὺ μετέχουν σὲ τρομοκρατικὲς ἐπιθέσεις ἐναντίον Ἀστυνομικῶν Τμημάτων ἢ σπιτιῶν τῶν Ἀξ/κῶν, ἀλλὰ ὁ κ. Μπουραντᾶς τηρεῖ τὴν ἀρχή του. Δὲν παραδίδει κανένα ἀπὸ αὐτοὺς σὲ Γερμανούς. Καὶ τοὺς μὲν ἀόπλους τοὺς ἀφήνει ἐλευθέρους, τοὺς δὲ ἐνόπλους ποὺ ἔκαμαν ἐγκλήματα τοὺς κρύβει ἀπὸ τὶς Γερμανικὲς Ἀρχὲς καὶ τοὺς παραδίδει στὴν Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη.

Οἱ τρομοκράτες τρέμουν στὴν ἐμφάνιση τοῦ Τμήματος τούτου καὶ στοὺς ἄνδρες του δίδεται τὸ ὄνομα «οἱ Μπουραντάδες». Τὸ ὄνομα αὐτὸ παραμένει καὶ ὅταν ἀκόμη κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριο 1944 ὁ κ. Μπουραντᾶς μετετέθη στὴν Ὑποδ/νση Γεν. Ἀσφαλείας, ὡς Διοικητὴς αὐτῆς, καὶ τὴ Διοίκηση τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος ἀνέλαβε ὁ Ἀστυνόμος Α' κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτης καὶ ἀργότερα ὁ Ἀστυνόμος Β' κ. Μπεκιάρης Χρύσανθος. Λίγες μέρες πρὶν φύγουν οἱ Γερμανοὶ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὸ

Μηχανοκίνητο Τμῆμα διετάχθη νὰ παραλάβη μαζὶ μὲ ὡρισμένους στρατιωτικοὺς 4000 ὅπλα, ποὺ ἐστέλλοντο ἀπὸ τὴ Μέση Ἀνατολή. Ἐπραγματοποίησε τὴν παραλαβὴ μὲ πολὺ μεγάλους κινδύνους, γιατὶ βρέθηκε στὴν ἀνάγκη νὰ συμπλακῆ καὶ μὲ τοὺς Γερμανοὺς καὶ μὲ τοὺς κομμουνιστάς, ποὺ ἐπετέθησαν ὕπουλα καὶ ἀπρόκλητα.

Καὶ ὅμως τὸ Τμῆμα αὐτὸ σχεδὸν διαλύθηκε, μόλις ἔφυγαν οἱ Γερμανοί, κατ' ἀπαίτησιν τῶν κομμουνιστῶν, γιατὶ θὰ ἀποτελοῦσε φοβερὸ ἀντίπαλο κατὰ τὸ κίνημα ποὺ παρεσκεύαζε τὸ Κ.Κ.Ε.

170. Τὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα κατὰ τὴν περίοδο τῆς ἀπελευθερώσεως (Ὀκτώβριος 1944) μέχρι τῆς ἐκρήξεως τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος (Δεκέμβριος 1944).

Ἐθνικὴ Ἑνότητα—Λίβανος—Ἀπελευθέρωσις. Μαγικὲς λέξεις, ποὺ ἔφεραν ἀνακούφιση στὸ Λαὸ καὶ σκόρπισαν γιὰ λίγο τὴν ἀγωνία του. Ἡ τριμελὴς Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Κυβερνήσεως Ἐθνικῆς Ἑνότητος, Ζεῦγος, Μανουηλίδης καὶ Τσάτσος, ἔφθασαν στὴν Ἀθήνα. Οἱ Γερμανοὶ ἔφυγαν. Ὁ Λαὸς ξεχύθηκε στοὺς δρόμους καὶ γέμισε μὲ ἄνθη τὶς ἀστυνομικὲς περιπόλους. Τὴν ἴδια ὅμως στιγμὴ ἡ Ο.Π.Λ.Α. συνελάμβανε τοὺς ἐθνικόφρονας καὶ τοὺς ἔσφαζε, ρίχνοντας τὰ πτώματα στὰ πηγάδια. Οἱ ἐπιγραφοποιοὶ ἔγραφαν τὶς τεράστιες πινακίδες «Θάνατος στὸ Μπουραντᾶ», «Θάνατος στοὺς Μπουραντάδες» καὶ ὅταν οἱ ἀστυνομικοὶ ἐνθουσιασμένοι γιὰ τὴν ἡσυχία ποὺ ἐπεκράτησε κατὰ τὶς πρῶτες ὧρες τῆς ἀπελευθερώσεως γύρισαν στὰ οἰκήματα τους ν' ἀναπαυθοῦν γιὰ λίγο, ξεπρόβαλαν οἱ περίφημες Λαοκρατικὲς διαδηλώσεις, οἱ ἔξαλλες ἐκεῖνες σκηνοθεσίες μὲ τὶς ταμπέλες καὶ τὶς ἀπειλές. Ἔτσι προδιετέθησαν τὰ πάντα. Τὸ βράδυ, στὸ συμβούλιο τῶν τριῶν ἀντιπροσώπων, ὁ κομμουνιστὴς Ὑπουργὸς Ζεῦγος ἀξιώνει νὰ συλληφθῆ ὁ Μπουραντᾶς[1]. Οἱ ἄλλοι ἔχουν ἀντιρρήσεις, γιατὶ τὰ πάντα μαρτυροῦν ὅτι ὁ Μπουραντᾶς εἶναι ὑπέροχος Πατριώτης. Καλεῖται ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας, ὁ ὁποῖος τονίζει ὅτι ὁ κ. Μπουραντᾶς εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀκραιφνεῖς Ἕλληνας Πατριώτας, ἄριστος Ἀξιωματικὸς τῆς Ἀστυνομίας, ὅτι οὐ-

1. Ὁ Μπουραντᾶς εἴτε τὸ ἤθελε, εἴτε δὲν τὸ ἤθελε, ἔγινε προσωπικότητα τὴν ἐποχὴ ἐκείνη. Γιὰ τοὺς κοινοὺς ἐγκληματίας καὶ τοὺς τρομοκράτας κομμουνιστάς, τὴν ἐλάχιστη δηλ. μειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, παρουσιάζετο σὰν μία προσωπικότητα ἐπικίνδυνη, τρομερή, ἀμείλικτη. Γιὰ τὸν ἄλλο ὅμως κόσμο, γιὰ τοὺς φιλόνομους πολῖτες, ἦταν ὁ ἰδανικὸς προστάτης, ὁ ἄφοβος φρουρός, ὁ ἐγγυητὴς τῆς Ἀσφαλείας.

Μὰ ἂν συζητούσατε μὲ τὸν ἴδιο θὰ σᾶς ἔκανε ἐντύπωση, ἡ κατάπληξι ποὺ ἔννοιωθε τότε, γιατὶ ἐγίνετο τόσος θόρυβος γιαυτόν, ἐνῷ ἐπίστευε ἀπόλυτα, ὅτι ποτέ του δὲν ἔκανε τίποτε τὸ ἐξαιρετικό, τίποτε πάρα πάνω ἀπὸ τὸ καθῆκον του, ὡς Ἕλλην Πατριώτης, ὡς ἀστυνομικὸς καὶ ὡς ἄνθρωπος.

Ἐδῶ ἀκριβῶς βρίσκονταν ἡ πλάνη του. Πλάνη ὅμως ποὺ περιεῖχε μεγαλεῖο, γιατὶ χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνεται, μὲ τὰ χαρίσματα καὶ τὶς ἱκανότητες ποὺ ἔχει, μὲ τὸ ἠθικὸ ἀνάστημά του, μὲ τὴ πίστη του στὴν Πατρίδα καὶ στὰ ἰδανικά της, μὲ τὴν ἀφοσίωσή του στὸ καθῆκον του, ποὺ τὸν ὑποχρέωνε νὰ εἶναι ὁ πρῶτος ὑπηρέτης τοῦ Λαοῦ γιὰ τὴν ἀσφάλειά του, ἀναδείχνεται τέλειος τὴν ἐποχὴν ἀκριβῶς ποὺ γύρω του ὁ ἡρωϊκὸς Ἑλληνικὸς Λαὸς ὑπέφερε καὶ δὲν ὑπῆρχαν παρὰ συντρίμματα ἀπὸ τοὺς κατακτητάς, ἀπὸ τὴ δυστυχία, ἀπὸ τὸ ἔγκλημα, ἀπὸ τὴν ἐκμετάλευση τέλος τοῦ πόθου τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ τοῦ μίσους γιὰ τὸν ἐχθρό, ποὺ φώλιαζε στὴν ψυχὴ ὅλων. Ἂν δὲν ὑπῆρχε τὸ 1940—1944, ὁ Μπουραντᾶς θὰ παράμενε ὁ ἐξαιρετικὸς ἀστυνομικὸς μὲ τὰ ἠθικὰ καὶ ὑπηρεσιακὰ προσόντα, τὰ ὁποῖα κατὰ κόρον περιγράφουν οἱ ἐτήσιες ἐκθέσεις ἱκανότητος τῶν προϊσταμένων του.

Ἀλλά, ὅπως εἶναι γνωστόν, οἱ περιστάσεις ἀναδεικνύουν καὶ φέρνουν στὴν ἐπιφάνεια τοὺς ὑπέροχους ἄντρες σὲ κάθε ἐποχὴ καὶ κάθε χώρα. Ἔτσι καὶ ὁ Μπουραντᾶς, εἴτε ἤθελε, εἴτε δὲν ἤθελε, ἀναδείχτηκε τὸ 1940—1944. Τὸν ἀνάδειξαν οἱ περιστάσεις, ποὺ ἦσαν τέτοιες, ὥστε μόνον οἱ ἀτσαλένιοι χαρακτῆρες νὰ μποροῦν ν' ἀντέξουν καὶ νὰ πολεμήσουν τὸ κῦμα τῆς φρίκης τοῦ κατακτητή, τὴ σύγχυση καὶ τὸ ἔγκλημα. Τὸ ἔγκλημα δυστυχῶς τῶν Ἑλλήνων διεθνιστῶν, τῶν Ἑλλήνων, ποὺ μὲ τὸ μαχαίρι καὶ τὸ τσεκοῦρι θέλησαν νὰ ἑνώσουν τὰ Βαλκάνια, θέλησαν νὰ συμφιλιώσουν τὶς Ὕαινες μὲ τὰ πρόβατα, θέλησαν νὰ σμίξουνε τὸ Βούλγαρο μὲ τὸν Ἕλληνα τῆς Μακεδονίας, τοῦ ὁποίου τὸ αἷμα ἔβαψε τὰ πεζοδρόμια, χυμένο ἀπὸ τὸ δολοφονικὸ μαχαῖρι τους.

δεμίαν συνεργασίαν εἶχε ποτὲ μετὰ τῶν κατακτητῶν, ὅτι εἰς οὐδεμίαν ἐνέργειαν κατὰ τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς Πατρίδος προέβη, ὅτι τὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐστρέφετο μόνον ἐναντίον τῶν κακοποιῶν καὶ τῶν ἀσκούντων αὐτοδικίαν κλπ. Παρὰ ταῦτα ὁ Ζεῦγος ἐπέμενε καὶ τὰ λοιπὰ ἐθνικιστικὰ μέλη ὑπεχώρησαν κι' ἔτσι ἐδόθη διαταγὴ στὸν κ. Ἀρχηγὸ τῆς Ἀστυνομίας νὰ συλλάβη καὶ νὰ μεταφέρη στὶς φυλακὲς τὸν κ. Μπουραντᾶ. Ἔτσι καὶ ἔγινε, ἀδιαμαρτυρήτως ἀπὸ μέρους τῆς Ἀστυνομίας τὴν ὁποίαν ἔσωσε ἀπὸ τὴ διάλυση, κατὰ τὴ δήλωση τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ της.

Ἐρωτᾶται ὅμως, γιατὶ τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα ἐπεδίωξε μὲ τόση μανία νὰ ἐξοντώση τὸν κ. Μπουραντᾶ;

Τὸ Κ.Κ.Ε. εἶχε, ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε σήμερα, ἀπὸ πολὺ καιρὸ ἀποφασίσει νὰ καταλάβη μὲ τὴ βία τὴν Ἀρχὴ καὶ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ παρεσκευάζετο ἰδεολογικά, μὲ τὴν ἐκμετάλλευση καὶ μονοπώληση τῆς Ἐθνικῆς ἀντιστάσεως, πολιτικὰ μὲ τὴ μέθοδο τοῦ Δουρείου ἵππου (σύστημα Δημητρώφ), προδοτικὰ μὲ τὶς καταγγελίες στοὺς Γερμανοὺς ἐθνικοφρόνων (ὅπως συνέβη μὲ τὴν παραλαβὴ ὅπλων ἀπὸ τὸν κ. Μπουραντᾶ) [1], ἀστυνομικὰ μὲ τὶς δολοφονίες, ἀπαγωγὲς καὶ τὴν τρομοκρατία, καὶ στρατιωτικά, μὲ τὴν κατάληψη τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους, τῶν Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς Ἀρχῆς.

Ὁ κ. Μπουραντᾶς ὅμως, ὡς Διοικητὴς τοῦ Μηχ/του Τμήματος καὶ ὡς Διευθυντὴς τῆς Γεν. Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ἀργότερα, ἀδιαφορῶντας γιὰ τὰ ἰδεολογικὰ κομμουνιστικὰ κηρύγματα, ἔκαμε ἀκέραια τὸ στοιχειῶδες καθῆκον του ὡς Ἕλλην καὶ ἐπέτυχε, χωρὶς νὰ συνεργασθῆ καθολοκληρίαν μὲ τοὺς Γερμανοὺς καὶ χωρὶς νὰ παραδώση κανένα Ἕλληνα σ' αὐτούς: 1) νὰ περιορίση κατὰ τὸ δυνατὸ τὶς δολοφονίες καὶ ἀπαγωγὲς σώζοντας πολλοὺς πολῖτες, ποὺς ὡδηγοῦντο στὴ σφαγή, 2) νὰ ἐμποδίση μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀπελευθερώσεως νὰ ἔμπουν μέσα στὴν Ἀθήνα μεγάλες ὁμάδες ἀπὸ ἐνόπλους κομμουνιστὰς κι' ἔτσι ἀποτράπηκε ἡ κατάληψι τῶν Ἀρχῶν ἀπὸ αὐτοὺς ἀμέσως μόλις ἔφυγαν οἱ Γερμανοί, 3) νὰ ἐμπνεύση στοὺς ἀστυνομικοὺς τῶν Ἀθηνῶν τὴν πεποίθηση, ὅτι ἦταν σὲ θέση ἡ Ἀστυνομία ν' ἀντιμετωπίση ἀποτελεσματικὰ τοὺς κομμουνιστάς, σὲ περίπτωση ἐνόπλου ἀποπείρας καταλήψεως τῶν Ἀρχῶν βιαίως, μέχρις ὅτου τοὐλάχιστον φθάσουν οἱ νόμιμοι ἐκπρόσωποι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ οἱ Σύμμαχοι. Ἔτσι κατὰ μέγα μέρος χάρις στὸν κ. Μπουραντᾶ ἀνεβλήθη τὸ σχέδιο τῶν κομμουνιστῶν ἀμέσου καταλήψεως τῆς ἐξουσίας, εὐθὺς μὲ τὴν ὑποχώρηση τῶν Γερμανῶν.

Ὅταν ἀργότερα ἦλθαν οἱ Ἄγγλοι καὶ ἡ Κυβέρνησι Ἐθνικῆς Ἑνότητος, οἱ κομμουνισταὶ ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τους νὰ καταλάβουν ὕστερα ἀπὸ λίγο τὴν Ἀρχὴ βιαίως καὶ προπαρασκευαζόμενοι γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ δραστήρια, ἐπεδίωξαν καὶ πέτυχαν, χάρις στὴν ὑποχωρητικότητα τῶν ἐθνικιστικῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως, τὴ συνέχιση τῆς φυλακίσεως τοῦ κ. Μπουραντᾶ, ὁ ὁποῖος θὰ ἦταν γι' αὐτοὺς διαρκὲς ἐμπόδιο καὶ μιὰ ἀπὸ τὶς κυριώτερες δυνάμεις γιὰ τὴν ἀντιμετώπισή τους.

---

1. Ὅπως εἶναι γνωστό, ὅταν ὁμάδα ἀστυνομικῶν τοῦ Μηχανοκινήτου καὶ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν διετάχθη μὲ ἄλλους στρατιωτικοὺς νὰ παραλάβη τὰ ὅπλα ποὺ ἐστάλησαν ἀπὸ τὴ Μέση Ἀνατολή, ἐξεδηλώθη σ' ὅλη της τὴν ἔκταση ἡ ἄτιμη στάσι τῶν κομμουνιστῶν. Ἀφοῦ ἀπέτυχαν νὰ πάρουν τὰ ὅπλα τῆς Ἀστυνομίας μὲ τὴ βία, κατὰ τὴν ἐπίθεση ποὺ ἔκαναν ὅταν μετεφέροντο τὰ ὅπλα, γέμισαν τὴν ἄλλη μέρα τοὺς τοίχους τῆς Ἀθήνας μὲ προκηρύξεις τεράστιες στὶς ὁποῖες ἔγραφαν: «Ὁ Σπηλιωτόπουλος ἔδωσε τὰ ὅπλα τῶν συμμάχων στὸ Μπουραντᾶ». Ἐπρόκειτο γιὰ καθαρὴ καταγγελία, ποὺ γίνονταν στοὺς Γερμανοὺς νὰ συλλάβουν] τὸν κ. Μπουραντᾶ, ὁ ὁποῖος βέβαια ἔλαβε ἀμέσως τὰ μέτρα του καὶ γιὰ τὴν ἀπόκρυψη τῶν ὅπλων καὶ γιὰ τὴν ἀποφυγὴ τῆς συλλήψεώς του.

Ἡ προδοσία αὐτὴ εἶναι χαρακτηριστικὴ γιὰ τὰς μεθόδους ποὺ μεταχειρίσθηκε συχνὰ τὸ Κομ. Κόμμα, γιὰ νὰ ἐξοντώση τοὺς ἀνεπιθύμητους γι' αὐτὸ Ἐθνικιστάς. Ὅπου δὲν μποροῦσε νὰ χρησιμοποιήση τὴ δολοφονία, χρησιμοποιοῦσε τὴν προδοσία καὶ τὴν παράδοση στοὺς Γερμανούς, κι' ἔτσι ἔφθανε στὸ ἴδιο ἀποτέλεσμα. Συνεργασία δηλαδὴ πλήρης καὶ ἁρμονικὴ κομμουνιστῶν καὶ Γερμανῶν γιὰ τὴν ἐξόντωση τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικιστῶν.

Καὶ πάλι ὅμως ὁ κ. Μπουραντᾶς, ἀναδεικνύεται ὑπέροχος. Ἐνῷ αἰσθάνεται τὴν ἀδικία ποὺ τοῦ γίνεται, ἐνῷ βλέπει ὅτι ὅλοι γύρω του εἶναι ἔνοχοι ἀπέναντί του, δέχεται ὡς διαταγὴ τὴν ἐντολὴ τῆς φυλακίσεώς του, δὲν διαμαρτύρεται καὶ πηγαίνει μόνος του στὶς φυλακές, πιστεύοντας στοὺς λόγους τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας ὅτι «γιὰ τὴν Ἐθνικὴ Ἑνότητα καὶ τὴν Πατρίδα πρέπει νὰ ὑποστῇ καὶ τὴ θυσία αὐτή».

Μὲ τὴ φυλάκιση τοῦ κ. Μπουραντᾶ, μὲ τὴ διάλυση τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος καὶ μὲ τὴ τοποθέτηση σὲ ἐπίκαιρες θέσεις τῆς Ἀστυνομίας τῶν μελῶν τῆς Πολιτοφυλακῆς ἀστυνομικῶν, Τσαπόγα Κ. (ὡς Ὑποδ/ντοῦ Ἀθηνῶν) καὶ Δήμου Διον. (ὡς Ὑποδ/ντοῦ Κέντρου Ἀλλοδαπῶν), οἱ κομμουνισταὶ ἐπέτυχαν νὰ ἔχουν ὑποχείριο τὴν Ἀστυνομία στὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα. Γιὰ νὰ εἴμαστε μάλιστα εἰλικρινεῖς, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπελευθερώσεως μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ κινήματος, τὸ Δεκέμβριο 1944, ἡ Ἀστυνομία κατάντησε σκιώδης. Γιατὶ δὲν πιστεύω νὰ ὑποστηρίζῃ κανεὶς ὅτι ὑπῆρχε Ἀστυνομία, τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ κάθε ἐλασίτης δολοφονοῦσε ἐλεύθερα ὅποιον ἤθελε, ἀπήγαγε ὅποιον τοῦ ἄρεσε καὶ δὲν ἔδινε λόγο σὲ κανένα. Ἔτσι κατωρθώθη, ὥστε οὐσιαστικὰ νὰ μὴν ὑπάρχῃ Ἀστυνομία κατὰ τὶς παραμονὲς τοῦ κινήματος, παρὰ μόνον **ἀστυνομικοὶ μὲ ἐθνικὸ φανατισμό,** ποὺ σφίγγοντας τὴν ψυχή τους, ἤλπιζαν ὅτι θὰ ἔρθῃ γρήγορα ἡ στιγμὴ νὰ κινηθοῦν ἐλεύθερα καὶ νὰ ἐκδηλώσουν τὸν πατριωτισμό τους. Καὶ ἡ στιγμὴ ἦρθε τὸ Δεκέμβρη τοῦ 1944.

Ἡ ἐπανάστασις ξέσπασε. Τὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα κατελήφθησαν ὅλα, παρ' ὅλη τὴν παλληκαριὰ ποὺ ἔδειξαν ὡρισμένοι Ἀξιωματικοὶ καὶ ἄντρες. Ἐλεύθερα ἔμειναν δύο Τμήματα, ποὺ βρέθηκαν στὴν Ἐλεύθερη ζώνη. Μὰ τὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα, ποὺ ἦταν ἐγκατεστημένο μὲ τὰ ὑπολείμματά του στὰ οἰκήματα τῆς ὁδοῦ Πατησίων 91 καὶ 93 καὶ ἡ Ὑποδιεύθυνσις Γενικῆς Ἀσφαλείας, ποὺ ἦταν ἐγκατεστημένη στὴν ὁδὸ Πατησίων καὶ Στουρνάρα, ἀνθίστανται μὲ ἐξαιρετικὴ ἀποφασιστικότητα καὶ ἀδάμαστη θέληση ἐπὶ πολλὲς μέρες. Εἶναι τὰ Τμήματα ποὺ ηὐτύχησαν νὰ διοικηθοῦν καὶ ἀνασυγκροτηθοῦν τὸν τελευταῖο καιρὸ ἀπὸ τὸν Ἀστυνομικὸ Διευθυντὴ κ. Ν. Μπουραντᾶ.

Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

Εἰς τὸ ἑπόμενο: 171. Ἡ δρᾶσις τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος (Δεκεμβρίου 1944).
α) Θέσις καὶ δύναμις τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος κατὰ τὸν Δεκέμβρη τοῦ 1944.
β) Τρίτη 5 Δεκεμβρίου 1944. Πρώτη ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Μηχανοκινήτου.
γ) Τετάρτη 6 Δεκεμβρίου 1944. Δευτέρα ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Μηχανοκινήτου.
δ) Πέμπτη 7 Δεκεμβρίου 1944. Τρίτη ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος.
ε) Παρασκευὴ 8 Δεκεμβρίου 1944. Νέες συνεχεῖς ἐπιθέσεις κατὰ τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος.
στ) Σάββατο 9 Δεκεμβρίου 1944. Νέα ἐπίθεσις τῶν κομμουνιστῶν ποὺ ἀποτυγχάνει.
ζ) Κυριακὴ 10 Δεκεμβρίου 1944. Νέες ἄτυχες ἐπιθέσεις τῶν κομμουνιστῶν.
η) Δευτέρα 11 Δεκεμβρίου 1944. Ἐπιθέσεις κομμουνιστῶν· ἐξόρμησις ἀνδρῶν Μηχανοκινήτου καὶ σύλληψις 46 κομμουνιστῶν. Ἀπόπειρα ἀνατινάξεως τοῦ Μηχανοκινήτου.
θ) Τρίτη 12 Δεκεμβρίου 1944. 4ώρη ἐπίθεσις τῶν κομμουνιστῶν. Καταστροφὲς στὰ κτίρια τοῦ Μηχανοκινήτου.
ι) Τετάρτη 13 Δεκεμβρίου 1944. Προπαρασκευὴ τῶν κομμουνιστῶν γιὰ τὴν ἀνατίναξη τοῦ Μηχανοκινήτου. Ἀποχώρησις τῶν ἀστυνομικῶν.
172. Νεκροὶ καὶ τραυματίες ἀστυνομικοὶ τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος.
173. Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ διεκρίθησαν στὶς μάχες τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος.

54

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.–Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.–Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. – Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ε'.	ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1957	ΤΕΥΧΟΣ 106ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1957)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.

— ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΟΚΙΝΗΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ — ΑΜΥΝΑ ΚΑΙ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΕΙΣ — Η ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΙΣ ΤΟΥ —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ:

171.—Ἡ δρᾶσις τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος (Δεκεμβρίου 1944).

172.—Νεκροὶ καὶ τραυματίες ἀστυνομικοὶ τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος.

173.—Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ διεκρίθησαν στὶς μάχες τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος.

***

171. Ἡ δρᾶσις τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος (Δεκεμβρίου 1944).

α) Θέσις τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος καὶ δύναμις αὐτοῦ κατὰ τὸ Δεκέμβρη τοῦ 1944.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς κατοχῆς, οἱ Γερμανοὶ εἶχαν ἐπιτάξει τὰ δύο οἰκήματά του, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων 91 καὶ 93, μὲ τὸ συνεχόμενο γκαράζ. Ἔτσι τοῦτο εἶχεν ἐγκατασταθῆ προσωρινῶς στὸ οἴκημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν—Σουρμελῆ. Ὅταν ὅμως οἱ Γερμανοὶ ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ἀμέσως τὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα ἐγκατεστάθη στὰ ἀρχικὰ οἰκήματα τῆς ὁδοῦ Πατησίων 91 καὶ 93.

Διοικητὴς τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Δεκεμβρίου 1944, ἦταν ὁ Ἀστυνόμος Β'. κ. Ἰωακεὶμ Καρατζουβάλης μὲ δύναμη 2 Ἀστυνόμων, 5 Ὑπαστυνόμων, 4 Ἀνθυπαστυνόμων, 4 ἀρχιφυλάκων καὶ ὑπαρχιφυλάκων καὶ 35 ἀστυφυλάκων. Ἡ δύναμις αὐτή, καίτοι ἦταν μικρή, ἦταν ὅμως ἀποφασισμένη νὰ πολεμήσῃ μέχρις ἐσχάτων. Γνωρίζοντες δὲ ὅτι οἱ κομμουνισταὶ θὰ ἐπετίθεντο μὲ μανία καὶ λύσσα γιὰ τὴν κατάληψη τοῦ Μηχα-

νοκινήτου Τμήματος καὶ τὴ σφαγὴ τῶν «Μπουραντάδων», ἔλαβαν ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα γιὰ τὴν ἄμυνα καὶ γιὰ τὴν ἐπίθεση κατὰ τῶν κομμουνιστῶν.

Ι. ΚΑΡΑΝΤΖΟΥΒΑΛΗΣ

Κατὰ τὶς δύο πρῶτες μέρες τοῦ κινήματος, δηλαδὴ τὴν Κυριακὴ καὶ τὴν Δευτέρα (3, 4 Δεκεμβρίου 1944) οἱ κομμουνισταὶ δὲν ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος, ἀλλὰ ἠρκοῦντο σὲ ἀπειλὲς μὲ τὰ χωνιὰ καὶ μὲ κάθε μέσο, ὥστε νὰ μπορέσουν νὰ ρίξουν τὸ ἠθικὸ τῶν ἀστυνομικῶν. Κατὰ τὶς ἑπόμενες ὅμως ἡμέρες ἄρχισαν ἔντονες ἐπιθέσεις τῶν κομμουνιστῶν, ἀλλὰ καὶ ἡρωϊκὴ ἀντίστασις καὶ ἀντεπιθέσεις τῶν ἀστυνομικῶν τοῦ Μηχανοκινήτου, ὅπως ἀναφέρουμε ἀμέσως παρακάτω. Ἔτσι κατὰ χρονολογικὴ σειρὰ τὰ γεγονότα ἐξελίχθησαν ὡς ἀκολούθως:

β) Τρίτη, 5 Δεκεμβρίου 1944. Πρώτη ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος.

Οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ Μηχανοκινήτου, περιμένοντας τὴν ἐπίθεση τῶν κομμουνιστῶν, εἶχαν λάβει ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα φρουρήσεως τῶν οἰκημάτων καὶ ἀμύνης κατὰ πάσης ἐπιθέσεως, ἀπὸ ὁπουδήποτε καὶ ἂν ἐξεδηλώνετο. Εἶχαν κατασκευάσει ὀχυρὰ εἰς ἐπίκαιρα σημεῖα τῶν οἰκημάτων. Ἐπίσης τμῆμα ἀστυνομικῶν εἶχεν ἐγκατασταθῆ στὴ ταράτσα τῆς πολυκατοικίας τῆς ὁδοῦ Πατησίων 89, ἡ ὁποία ἐδέσποζε τοῦ οἰκοδομικοῦ ἐκείνου συγκροτήματος.

Οἱ κομμουνισταί, τὴν Τρίτη (5 Δεκεμβρίου 1944), ἀφοῦ συνεκέντρωσαν μεγάλες δυνάμεις, ἐπετέθησαν αἰφνιδιαστικῶς στὶς 23.30′ μὲ χειροβομβίδες, μὲ αὐτόματα ὅπλα, πολυβόλα καὶ μὲ τυφέκια. Οἱ ἀστυνομικοὶ περιμένοντας τὴν ἐπίθεση αὐτὴ ὄχι μόνον δὲν αἰφνιδιάστηκαν, ἀλλὰ ἀπήντησαν τόσο ἔντονα στὴν ἐπίθεση αὐτὴ καὶ μὲ τόση εὐστοχία ὥστε ἔθεσαν μεταξὺ δύο πυρῶν τοὺς ἐλασῖτες. Ἡ μάχη ἔληξε μετὰ μισὴ ὥρα μὲ πλήρη ἀπόκρουση τῶν κομμουνιστῶν, ποὺ ἄφησαν 6 νεκρούς.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι οἱ κομμουνισταὶ εἶχαν ἀποθρασυνθῆ, γιατὶ ἀπὸ τὸ πρωῒ τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐπετέθησαν καὶ κατέλαβαν τὰ οἰκήματα διαφόρων Ὑπηρεσιῶν τῆς Χωροφυλακῆς ποὺ εὑρίσκοντο στὴν περιοχὴ καὶ πλησίον στὰ οἰκήματα τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος.

Οἱ Ὑπηρεσίες αὐτὲς τῆς Χωροφυλακῆς ἦσαν ἡ Ἀνωτέρα Δ/σις Χωρ/κῆς Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ὕδρας, ἡ Δ/σις Χωρ/κῆς Ἀττικῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κυψέλης—Κοδριγκτῶνος καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐλπίδος Παράρτημα τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας.

Ἐπίσης τὴν ἴδια μέρα ἐπετέθησαν καὶ κατὰ τοῦ οἰκήματος τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας Χωρ/κῆς, ποὺ εὑρίσκετο στὴν ὁδὸ Γ′ Σ/βρίου καὶ Δεριγνύ. Οἱ ἄνδρες ὅμως τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας ἠμύνθησαν μέχρι τὶς πρωϊνὲς ὧρες τῆς 6-12-44, ὁπότε ἀπεχώρησαν μὲ τὴ συνδρομὴ μηχανοκινήτων μέσων. Ὅταν μάλιστα ἡ μάχη τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας εὑρίσκετο σὲ μεγάλη ἔνταση, οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος τῆς Ἀστυνομίας ἐβοήθησαν τοὺς ἀμυνομένους ἄνδρες τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας, βάλλοντες συνεχῶς κατὰ τῶν κομμουνιστῶν ἐκ τῶν νώτων. Δύο πολυβόλα τῶν ἐλασιτῶν ποὺ ἦσαν ἐγκατεστημένα τὸ μὲν ἕνα στὴν ταράτσα τοῦ οἰκήματος τῆς ὁδοῦ Πατησίων 97, ὅπου ὁ «Οἶκος τοῦ φοιτητοῦ», τὸ δὲ ἄλλο στὴν ταράτσα τῆς ὁδοῦ Χάμιλτων 8, ἐπεσημάνθησαν ἀπὸ τὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἐβλήθησαν καταιγιστικῶς μὲ ἀποτέλεσμα νὰ σιγήσουν. Ἄλλη ὁμάδα τοῦ Μηχανοκινήτου ἔβαλε κατὰ τῶν κομμουνιστῶν ποὺ ἦσαν συγκεντρωμένοι στὴν πλατεῖα Κυριακοῦ καὶ ἐπετίθεντο μὲ σφοδρὰ πυρὰ κατὰ τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας. Τὸ πρωῒ ἐξηκριβώθη ὅτι οἱ κομμουνισταὶ εἶχαν 15 νεκροὺς καὶ τραυματίας κατὰ τὴ νυκτερινὴ αὐτὴ μάχη. Ὁ ἐπικεφαλῆς τῆς δυνάμεως τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας, Μοίραρχος τότε κ. Μπεθάνης

πῆγε τὸ πρωὶ τῆς 6-12-44 στὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα καὶ εὐχαρίστησε τοὺς ἀστυνομικούς, γιὰ τὴ βοήθεια ποὺ ἔδωσαν στὴν Ὑπηρεσία του.

Καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς ἡμέρας τῆς Τρίτης 5-12-44 καὶ κατὰ τὴν νύκτα, κανεὶς ἀστυνομικὸς δὲν ἀνεπαύθη, ἀλλὰ ὅλοι ἔμειναν στὶς θέσεις των, ἀδιαφορῶντας γιὰ διατροφὴ καὶ μὲ τὴν ἀπόφαση νὰ νικήσουν τοὺς κομμουνιστάς.

γ) Τετάρτη, 6 Δεκεμβρίου 1944. Δευτέρα ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος.

Οἱ κομμουνισταὶ ὅταν ἀπεχώρησαν οἱ ἄνδρες τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας, κατέλαβον τὰ οἰκήματα τῆς Ὑπηρεσίας αὐτῆς, καθὼς καὶ τὸ οἴκημα τοῦ «Οἴκου φοιτητοῦ» τῆς ὁδοῦ Πατησίων 97. Ἐκεῖ ὠχυρώθησαν καὶ μετέφεραν βαρειὰ πολυβόλα, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ἐκπορθήσουν τὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα τῆς Ἀστυνομίας, ποὺ ἦταν πλέον περικυκλωμένο ἀπὸ παντοῦ.

Ἔτσι, ἀφοῦ ἐνισχύθησαν, ἐπετέθησαν ἀπὸ τὰ οἰκήματα αὐτὰ τὶς ἀπογευματινὲς ὧρες κατὰ τοῦ Μηχανοκινήτου μὲ καταιγιστικὰ πυρά.

Ἀλλὰ οἱ ἀστυνομικοὶ ἀπήντων μὲ ἐντονώτατα πυρά. Ἡ μάχη συνεχίστηκε 2 ὧρες, ὁπότε οἱ κομμουνισταὶ ἐσταμάτησαν τὴν ἐπίθεση. Ἡ ἐπαγρύπνησι τοῦ Μηχανοκινήτου ἐγίνετο συνεχῶς, χωρὶς νὰ κοιμᾶται κανείς, γιατὶ οἱ κομμουνισταὶ εἶχαν ἐντολὴ μὲ κάθε θυσία νὰ καταλάβουν τὸ Τμῆμα καὶ νὰ σφάξουν τοὺς Μπουραντάδες. Ἡ νύχτα πέρασε ἔτσι μὲ ἄγρυπνη φρούρηση.

δ) Πέμπτη, 7 Δεκεμβρίου 1944. Τρίτη ἐπίθεση κατὰ τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος.

Οἱ ἀποτυχίες τῶν κομμουνιστῶν, κατὰ τὶς δύο προηγούμενες ἐπιθέσεις ἐναντίον τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος, τοὺς ἀνάγκασε νὰ προπαρασκευάσουν καὶ τρίτη κατὰ σειρὰ ἐπίθεση, σφοδρότερη ἀπὸ τὶς ἄλλες. Συγκέντρωσαν λοιπὸν νέα πυρομαχικὰ καὶ πολυβόλα στὰ οἰκήματα τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας καὶ στὸ οἴκημα τοῦ «Οἴκου τοῦ φοιτητοῦ», ποὺ εἶχαν καταλάβει καὶ τὶς μεσημβρινὲς ὧρες ἐξαπέλυσαν σφοδροτάτη ἐπίθεση μὲ ὄλμους, χειροβομβίδες καὶ πολυβόλα. Ἡ ἀπάντησις τῶν ἀστυνομικῶν ὑπῆρξεν ἐξ ἴσου ἔντονος καὶ εὔστοχος, γιατὶ ὕστερα ἀπὸ μάχη ποὺ βάσταξε τρεῖς ὧρες οἱ κομμουνισταὶ ἀναγκάστηκαν νὰ σταματήσουν τὴν ἐπίθεση, ἀφοῦ εἶχαν καὶ 4 νεκροὺς στὸ οἴκημα τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας.

Ὅπως εἶναι φυσικό, οἱ ἀστυνομικοὶ ἔμειναν σταθεροὶ στὶς ἐπάλξεις των χωρὶς νὰ κοιμοῦνται καθόλου καὶ μὲ ἐλάχιστα τρόφιμα ποὺ εἶχαν στὴ διάθεσή τους.

ε) Παρασκευή, 8 Δεκεμβρίου 1944. Νέες συνεχεῖς ἐπιθέσεις κατὰ τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος.

Ἡ ἐπιτυχημένη καὶ πεισματώδης ἀντίστασις τῶν ἀστυνομικῶν τοῦ Μηχανικινήτου Τμήματος, ἔκανε τοὺς κομμουνιστὰς ν' ἀντιληφθοῦν ὅτι οἱ ἐλάχιστοι «Μπουραντάδες» δὲν ἐπρόκειτο εὔκολα νὰ κατανικηθοῦν. Γιαυτὸ ἄρχισαν πλέον νὰ κάνουν συνεχεῖς ἐπιθέσεις ἀπὸ διάφορα σημεῖα, ἐλπίζοντας ἔτσι ὅτι θὰ μπορέσουν νὰ βροῦν τὰ ἀσθενῆ σημεῖα, ὥστε νὰ πετύχουν τὴν κατάληψη τοῦ Τμήματος. Κατώρθωσαν λοιπὸν κατὰ τὴν νύκτα τῆς 7 πρὸς 8-12-44 νὰ ἐγκατασταθοῦν στὴν ταράτσα τῆς πολυκατοικίας ποὺ βρισκόταν στὴν ὁδὸ Γ' Σ/βρίου καὶ Χέϋδεν. Οἱ ἀστυνομικοὶ ὅμως τοὺς ἀντελήφθησαν τὸ πρωὶ καὶ ἀμέσως τοὺς ἐπετέθησαν αἰφνιδιαστικῶς. Ἐκεῖνοι δὲν μπόρεσαν νὰ προβάλουν ἀντίσταση καὶ ἀπεσύρθησαν μὲ ἀπώλειες.

Ἄλλοι κομμουνισταὶ κατώρθωσαν καὶ ἐγκατεστάθησαν στὴν ταράτσα πολυκατοικίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γ' Σ/βρίου, μεταξὺ τῶν ὁδῶν Χέϋδεν—Δεριγνὺ καὶ σὲ μιὰ ἄλλη ταράτσα τῆς πολυκατοικίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χέϋδεν 12. Ἀμέσως ἄρχισαν ἐπίθεση κατὰ τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν ἄμεσο καὶ ραγδαία ἀντεπίθεση τῶν ἀστυνομικῶν καὶ μετὰ δίωρο μάχη ἀπεσύρθησαν μὲ ἄγνωστες ἀπώλειες.

Τὴν ἴδια ἡμέρα ἄλλη ὁμάδα κομμουνιστῶν ἐπετέθη κατὰ τοῦ Τμήματος ἀπὸ

τὴν ὁδὸ 'Αλκιβιάδου μὲ χειροβομβίδες, ἀλλὰ καὶ ἡ ὁμάδα αὐτὴ ἀπεκρούσθη καὶ ἄφησε ἐπὶ τόπου ἕνα νεκρό.

"Ετσι ἔληξαν καὶ οἱ μάχες τῆς ἡμέρας αὐτῆς, τετάρτης κατὰ σειράν, μὲ πλήρη ἀποτυχία τῶν κομμουνιστῶν. Οἱ ἀστυνομικοὶ ὅμως εἶχαν καταβληθῆ πολὺ ἀπὸ τὴν ἀϋπνία καὶ τὴν κακὴ διατροφή. 'Εν τούτοις τὸ ἠθικό τους ἦτο ἀκμαιότατο.

στ) Σάββατο, 9 Δεκεμβρίου 1944. Νέα ἐπίθεσις τῶν κομμουνιστῶν ποὺ ἀποτυγχάνει.

Κατὰ τὴν νύκτα οἱ κομμουνισταὶ ἐγκατεστάθησαν στὴν ταράτσα τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων—Γκύλφορδ οἰκίας καὶ κατὰ τὰ ἐξημερώματα ἄρχισαν ἀπὸ ἐκεῖ αἰφνιδιαστικὴ ἐπίθεση. 'Αλλὰ καὶ πάλι τὰ ἄμεσα καταιγιστικὰ καὶ εὔστοχα πυρὰ τῶν ἀστυνομικῶν τοὺς ἀνάγκασαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὶς θέσεις των, ἀφήνοντας ἐπὶ τόπου δύο νεκρούς. "Ολη τὴν ἄλλη μέρα δὲν ἐπεχειρήθη νέα ἐπίθεσις. Οἱ ἀστυνομικοὶ ὅμως δὲν ἔπαψαν οὔτε λεπτὸ τῆς ὥρας τὴν ἐπαγρύπνηση.

ζ) Κυριακή, 10 Δεκεμβρίου 1944. Νέες ἄτυχες ἐπιθέσεις τῶν κομμουνιστῶν.

Τὴν Κυριακὴ 10 Δεκεμβρίου 1944 οἱ κομμουνισταὶ συνέχισαν τὶς ἐπιθέσεις των κατὰ τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος ἀπὸ διάφορα σημεῖα. "Ετσι ἀπὸ τὸ οἴκημα τοῦ «Οἴκου φοιτητοῦ» (Πατησίων 97) τὸ Τμῆμα ἐβάλλετο κατὰ διαστήματα συνεχῶς ὅλη τὴν ἡμέρα. 'Επίσης ἔβαλλαν οἱ κομμουνισταὶ καὶ ἀπὸ ἕνα σπίτι στὸ ὁποῖον εἶχαν ἐγκατασταθῆ καὶ εὑρίσκετο κοντὰ στὴν 'Εκκλησία τοῦ 'Αγίου Παντελεήμονος. "Αλλη ὁμάδα πυροβολοῦσε ἀπὸ τὴν πλατεῖα Κυριακοῦ καὶ ἕνα ἄλλο συγκρότημα πυροβολοῦσε ἀπὸ ἕνα σπίτι ποὺ βρίσκονταν στὴν διασταύρωση τῶν ὁδῶν Πατησίων-Κοδριγκτῶνος. "Ολες ὅμως οἱ ἐπιθέσεις αὐτές, οἱ ὁποῖες εἶχαν προφανῆ σκοπὸ νὰ καταπονήσουν τοὺς ἀστυνομικούς, ἀπεκρούσθησαν μὲ εὐχέρεια. Πάντως ἦταν φανερὸ ὅτι οἱ κομμουνισταὶ παρεσκεύαζαν μεγάλη ἐπίθεση κατὰ τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος, ποὺ μόνον τοῦτο καὶ ἡ Γενικὴ 'Ασφάλεια 'Αθηνῶν δὲν εἶχαν καταληφθῆ ἀπὸ αὐτοὺς στὴν περιοχὴ τῶν 'Αθηνῶν, τὴν ὁποία ἤλεγχαν σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου.

η) Δευτέρα, 11 Δεκεμβρίου 1944. Σφοδραὶ ἐπιθέσεις τῶν κομμουνιστῶν. 'Εξόρμησις τῶν ἀνδρῶν τοῦ Μηχανοκινήτου καὶ σύλληψις 46 κομμουνιστῶν. 'Απόπειρα ἀνατινάξεως τοῦ Μηχανοκινήτου.

Οἱ κομμουνισταὶ ἐφρύαξαν κυριολεκτικά, γιατὶ δὲν μπόρεσαν ὕστερα ἀπὸ τόσες ἐπιθέσεις νὰ καταλάβουν τὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα, ποὺ τὸ εἶχαν περικυκλώσει ἀπὸ παντοῦ, καὶ ἡ λύσσα τους ξέσπασε στοὺς ἄτυχους 'Αξιωματικοὺς καὶ χωροφύλακες τῆς 'Ανωτέρας Δ/σεως Στερεᾶς 'Ελλάδος, ποὺ πέσανε στὰ χέρια τους καὶ ποὺ τοὺς ἐκτελέσανε κατὰ τρόπο ἄγριο. Γιαυτό, ὅλη τὴ νύχτα τῆς 10 πρὸς 11/12/1944 ἔκαναν προπαρασκευὲς γιὰ νέες ἐπιθέσεις. "Ετσι τὰ ξημερώματα τῆς Δευτέρας (11-12-44) ἄρχισαν σφοδρὰ ἐπίθεση ἀπὸ ὅλα τὰ γύρω οἰκήματα, ποὺ βάσταξε 2.30' ὥρες. 'Η ἐπίθεσι αὐτή, ποὺ ἦταν ἡ σφοδρότερη ἀπὸ ὅλες, ἀπεκρούσθη. Τότε, μιὰ ὁμὰς θανάτου τῶν κομμουνιστῶν ἐφωδιασμένη μὲ δέσμες δυναμίτιδος, ὥρμησε πρὸς τὰ παράθυρα τοῦ ἰσογείου διαμερίσματος, μὲ σκοπὸ νὰ ρίξῃ μέσα τὶς δυναμίτιδες καὶ νὰ ἀνατινάξῃ τὸ Τμῆμα. 'Αλλὰ καὶ ἡ ἀπόπειρα αὐτὴ ἀπέτυχε, γιατὶ οἱ ἀστυνομικοὶ τοὺς ἀνάγκασαν νὰ πετάξουν στὸ δρόμο τὶς δυναμίτιδες, ποὺ ἔσκασαν μὲ τρομερὸ κρότο χωρὶς νὰ κάμουν σοβαρὴ ζημιά.

Τὶς μεσημβρινὲς ὅμως ὧρες παρουσιάσθη ἕνα 'Αγγλικὸ ἅρμα μάχης, ποὺ ἔκανε περιπολία στὴν περιοχὴ ἐκείνη, γιὰ νὰ προστατεύσῃ τὴν ἀποχώρηση τῶν 'Αγγλικῶν στρατευμάτων ἀπὸ τὴν Σχολὴ τῶν Εὐελπίδων. 'Η δύναμις τότε τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος κάνει μιὰ ἡρωϊκὴ ἐξόρμηση, περικυκλώνει τὸν «Οἶκο τοῦ φοιτητοῦ» (Πατησίων 97), ὅπου ἦσαν κομμουνισταὶ καὶ συλλαμβάνει αἰφνιδιαστικὰ 46 ἀπὸ αὐτούς, τοὺς ὁποίους ἀφοπλίζει καὶ τοὺς ὁδηγεῖ συντεταγμένους ὡς αἰχμαλώτους στὴν Γενικὴ 'Ασφάλεια, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων καὶ Στουρνάρα. 'Απὸ ἐκεῖ τοὺς παρέλαβαν

οἱ Ἄγγλοι. Μέσα στὸν «Οἶκο τοῦ φοιτητοῦ» βρέθηκαν ἀρκετὰ τρόφιμα, γιατὶ τὸ οἴκημα αὐτὸ ἀποτελοῦσε τρόπον τινὰ κέντρο ἐφοδιασμοῦ καὶ μικρὴ ποσότητα πυρομαχικῶν, τὰ ὁποῖα πῆραν οἱ ἀστυνομικοὶ στὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα. Οἱ κομμουνισταὶ ὕστερα ἀπὸ τὸ χτύπημα αὐτὸ ἔπαθαν κάποια σύγχυση καὶ ἔτσι οἱ ἀστυνομικοὶ ἔκαναν καὶ ἔρευνα σὲ διάφορα καταστήματα, τῆς στοᾶς Ματάλα, ὅπου κατὰ πληροφορίες ἐθνικοφρόνων πολιτῶν ὑπῆρχε ἀποθηκευμένο πολεμικὸ ὑλικὸ τῶν κομμουνιστῶν. Οἱ κομμουνισταὶ ὅταν ἀνασυνετάχθησαν ἐπετέθησαν κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ ἔτσι ἔγινε μάχη στοὺς δρόμους μὲ ἀποτέλεσμα νὰ σκοτωθοῦν 4 στασιασταί.

Τὴ νύχτα οἱ κομμουνισταὶ ἐπεχείρησαν νὰ τοποθετήσουν ἐκρηκτικὲς ὕλες στὴν πίσω πλευρὰ τοῦ σταθμοῦ αὐτοκινήτων (γκαράζ), ἀλλὰ οἱ ἀστυνομικοὶ εἶχαν τοποθετήσει στὴν πολυκατοικία τῆς ὁδοῦ Πατησίων 89 ἰσχυρὸ προβολέα καὶ ἔτσι ἀντελήφθησαν τὴν ἐπιχείρηση αὐτή. Ἀμέσως μὲ χειροβομβίδες καὶ πυροβολισμοὺς ἀνάγκασαν τοὺς κομμουνιστὰς νὰ παραιτηθοῦν τοῦ σκοποῦ των.

θ) Τρίτη, 12 Δεκεμβρίου 1944. 4ωρη ἐπίθεσις τῶν κομμουνιστῶν. Καταστροφὲς στὰ κτίρια τοῦ Μηχανοκινήτου.

Οἱ κομμουνισταὶ ἀφοῦ καὶ πάλι ἀνασυγκροτήθηκαν κατὰ τὴν νύχτα καὶ ὕστερα καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία τῶν ἀστυνομικῶν ποὺ συνέλαβαν ὅλη τὴ φρουρὰ τοῦ «Οἴκου φοιτητοῦ», ἄρχισαν τὰ ξημερώματα μιὰ ἄνευ προηγουμένου γενικὴ ἐπίθεση ἀπὸ ὅλες τὶς γύρω πολυκατοικίες, στὶς ὁποῖες εἶχαν ἐγκατασταθῆ. Ἡ ἐπίθεσι αὐτὴ κράτησε δύο ὧρες καὶ ἀπεκρούσθη μὲ ἀπώλειες τῶν κομμουνιστῶν δύο νεκρούς, στὴν ταράτσα τῆς πολυκατοικίας ὁδῶν Πατησίων—Γκίλφορδ. Ἀλλὰ τὶς μεσημβρινὲς ὧρες ἀρχίζει νέα σφοδρότερη ἐπίθεσις. Χρησιμοποιοῦνται ὅλμοι, βαρειὰ πολυβόλα, δέσμες δυναμίτιδος καὶ καπνογόνες βόμβες, ποὺ ἐκάλυψαν στὸν καπνὸ τὰ οἰκήματα τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος. Ἡ ἐπίθεσις αὐτὴ ἐκράτησε 4 ὧρες καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ πνιγμένοι ἀπὸ τοὺς καπνοὺς δὲν ἀφήνουν τὶς θέσεις των, ἀλλὰ κατορθώνουν νὰ ἀποκρούσουν τοὺς κομμουνιστάς. Τὰ κτίρια ὅμως λόγῳ τῶν ἐκρήξεων τῆς δυναμίτιδος ὑπέστησαν σοβαρὲς καταστροφὲς καὶ ρήγματα, ἔτσι ποὺ κατὰ τὸ βράδυ ποὺ ἔγινε σχετικὴ ἐπιθεώρησι διεπιστώθη, ὅτι ἦσαν πλέον σὲ κατάσταση ποὺ δὲν παρεῖχαν ἐγγύηση ἀμύνης καὶ ἀσφαλείας.

ι) Τετάρτη, 13 Δεκεμβρίου 1944. Προπαρασκευὴ τῶν κομμουνιστῶν γιὰ τὴν ἀνατίναξη τοῦ Μηχανοκινήτου. Ἀποχώρησις τῶν ἀστυνομικῶν.

Οἱ κομμουνισταὶ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς νύχτας ἐξεκένωσαν μὲ τὴ βία τὰ σπίτια ποὺ ἦσαν παραπλεύρως στὸ οἴκημα τοῦ Μηχανοκινήτου (Πατησίων 93) καὶ ἐτρυποῦσαν τοὺς τοίχους, γιὰ νὰ τοποθετήσουν ἐκρηκτικὲς ὕλες καὶ ἐπιτύχουν ἔτσι τὴν ἀνατίναξη τοῦ Τμήματος. Ἐπίσης κατέλαβον καὶ τὸ κτίριο τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς Σχολῆς, ποὺ ἦταν ἀπέναντι ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ Τμῆμα καὶ ἐτοποθέτησαν πυροβόλα καὶ ὅλμους.

Ὁ Διοικητὴς τότε καὶ οἱ Ἀξιωματικοὶ τοῦ Μηχανοκινήτου συνεσκέφθησαν καὶ ἀπεφάσισαν, ὅτι περαιτέρω παραμονὴ στὰ ἑτοιμόροπα οἰκήματα θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ σκοτωθοῦν ὅλοι, ἐνῷ ἔπρεπε μὲ κάθε τρόπο νὰ διασωθοῦν γιὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐπωφελῶς κατὰ τῶν κομμουνιστῶν. Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ ἀνεφέρθη στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση καὶ ἐζητήθη ἡ ἀποστολὴ μεταφορικῶν μέσων γιὰ τὴν παραλαβὴ τῶν ὑλικῶν τοῦ Τμήματος. Στὶς 11 π.μ. ἔφθασε ἐκεῖ ἕνα Ἀγγλικὸ ἅρμα μάχης, τὸ ὁποῖον κατόπιν ὑποδείξεων τῶν ἀστυνομικῶν ἔβαλλε κατὰ τῆς πολυκατοικίας ποὺ εὑρίσκετο στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Γ' Σ/βρίου—Δεριγνὺ καὶ ἐπέφερε σοβαρὲς ζημίες στὸ οἴκημα καὶ στοὺς στασιαστάς, οἱ ὁποῖοι ἔτσι ἔπαψαν νὰ χτυποῦν ἀπὸ ἐκεῖ τὸ Μηχανοκίνητο. Τὸ ἀπόγευμα ἔφθασε ἄλλο Ἀγγλικὸ ἅρμα μάχης μὲ ἐντολὴ νὰ προστατεύσῃ καὶ διευκολύνῃ τὴν ἀποχώρηση τῶν ἀστυνομικῶν.

Ὁ Ἄγγλος Ἀξιωματικὸς ἔδωσε μισῆς ὥρας προθεσμία νὰ ἐκκενωθοῦν τὰ οἰ-

κήματα, τὰ ὁποῖα σημειωτέον ἐξακολουθοῦσαν νὰ βάλλωνται ἀπὸ διάφορα σημεῖα. Ἀμέσως σὲ τρία αὐτοκίνητα τοῦ Μηχανοκινήτου ἐφορτώθησαν τὰ πυρομαχικὰ καὶ τὸ πολεμικὸ ὑλικό. Τὰ αὐτοκίνητα αὐτὰ ἀπεχώρησαν πρὸς τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση. Συγχρόνως οἱ ἀστυνομικοί, καὶ οἱ οἰκογένειες τῶν ἀστυνομικῶν ποὺ εἶχαν καταφύγει σ' αὐτό, στὶς 16 ἡ ὥρα, βγῆκαν ἀκροβολισμένοι καὶ ἀκολούθησαν τὴν ὁδὸ Πατησίων μὲ κατεύθυνση πρὸς τὴν Ὁμόνοια. Κατὰ τὴν πορεία αὐτὴ οἱ ἀστυνομικοὶ πολεμοῦσαν μὲ τοὺς κομμουνιστάς, ποὺ κρυμμένοι στὶς παρόδους ἔβαλλαν ἐναντίων των. Ἔτσι μαχόμενοι ἔφθασαν στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση μὲ τὸ πολεμικὸ ὑλικὸ τοῦ Τμήματος.

172. Νεκροὶ καὶ τραυματίες ἀστυνομικοὶ τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς κατοχῆς, ὁπόταν οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος πολεμοῦσαν κατὰ τῶν ἐγκληματιῶν κομμουνιστῶν γιὰ νὰ σώζουν ἐθνικόφρονες πολίτες, ποὺ ἀπήγοντο πρὸς δολοφονίαν, καὶ κατὰ τὶς μάχες τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος, ἐτραυματίσθησαν ἐν συνόλῳ 38. Εἰδικῶς κατὰ τὶς μάχες τοῦ Δεκεμβρίου 1944 ἐτραυματίσθησαν οἱ ἑξῆς.

1) Ὁ τότε Ἀρχιφύλαξ Νικ. Τσόπελας, δεχθεὶς βλῆμα στὴ δεξιὰ κνήμη κατὰ

† ΚΙΝΤΗΣ Λ.

† ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ Ν.

† ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΑΤΟΣ Γ.

† ΚΟΥΤΣΙΚΟΣ Β.

† ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ Γ.

† ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΗΣ Β.

τὴν ἐξόρμηση γιὰ τὴν κατάληψη τοῦ «Οἴκου τοῦ φοιτητοῦ», ὅπου συνελήφθησαν οἱ 46 κομμουνισταί.

2) ῾Ο ἀστυφύλαξ Ν125 ᾿Ιωαννίδης Βασίλειος, δεχθεὶς βλῆμα στὸ μηρὸ κατὰ τὴν μεταγωγὴ στὴ Γενικὴ ᾿Ασφάλεια τῶν συλληφθέντων κομμουνιστῶν.

3) ῾Ο ἀστυφύλαξ Ν104 ᾿Αρναούτης ᾿Ιωάννης, τραυματισθεὶς διὰ βλήματος

† ΕΥΤΥΧΙΑΚΟΣ Σ.

† ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Γ.

† ΨΑΡΡΟΥΛΗΣ Γ.

† ΜΑΡΝΕΡΗΣ Ά.

† ΓΑΛΙΩΤΟΣ Σ.

† ΚΟΚΟΤΟΣ Ι.

† ΠΑΠΑΛΑΜΠΡΟΥ Φ.

† ΣΑΡΔΗΣ Δ.

† ΜΠΟΚΟΛΑΣ Ν.

στὸ μέτωπο, ὁ ὁποῖος μάλιστα μετὰ τὴν ἐπίδεση τοῦ τραύματος συνέχισε νὰ μάχεται μὲ τοὺς συναδέλφους του.

4) Ὁ Ἀνθυπαστυνόμος Τεμπέλης Δημήτριος, τραυματισθεὶς σοβαρὰ στὴν κνήμη κατὰ τὴν ἐγκατάλειψη τοῦ Τμήματος, μετεφέρθη ἀπὸ τὸν τότε Ἀρχιφύλακα Χαρ. Παπαγιαννόπουλον, τὸν ἰδιώτην Γεώργιον Ἀπέργην καὶ τὴν δίδα Σκαλίδου Πολυξένην στὸ Ξενοδοχεῖον «Ἀκροπόλ», ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων, ὅπου ἦσαν ἐγκατεστημένοι Ἀμερικανοὶ τῆς Ὀργανώσεως «Οὔνρα».

† ΜΑΤΖΑΜΟΡΤΑΣ Δ.

5) Ὁ Ὑπαστυνόμος Β΄ Σουλελὲς Δημήτριος, δεχθεὶς βλῆμα στὸ δεξιὸ πόδι. Λόγῳ τῆς σοβαρότητος τοῦ τραύματος μετεφέρθη στὸ Ξενοδοχεῖον «Ἀκροπόλ», ἀπὸ ὅπου τὴν ἐπομένη μαζὶ μὲ τὸν Ἀνθυπαστυνόμο Τεμπέλη μετεφέρθησαν στὸ Νοσοκομεῖον «Εὐαγγελισμός».

6) Ὁ ἀστυφύλαξ Ν310 Τριανταφύλλης Βασίλειος, ἐτραυματίσθη σοβαρῶς στὸ θώρακα κατὰ τὴν ἀποχώρηση ἀπὸ τὸ Τμῆμα. Μετεφέρθη στὸν «Εὐαγγελισμὸ» καὶ πέθανε τὴν ἑπομένη ἡμέρα.

Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς τραυματίας ἔχουμε καὶ τοὺς νεκρούς.

Ὅταν κάποτε εὑρεθῇ ὁ καλλιτέχνης, ποὺ θὰ στήσῃ στὸν περίβολο τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος τὸ μνημεῖο τῶν ἀνδρῶν του, οἱ ὁποῖοι ἔπεσαν στὴ μάχη γιὰ τὴν Ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου καὶ τοῦ λαοῦ, θὰ χαράξῃ πάνω στὸ λευκὸ μάρμαρο τ' ἀκόλουθα ὀνόματα:

† ΔΑΜΙΓΟΣ Π.

† ΓΚΥΡΑΣ Κ.

† ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ Γ.

ΝΙΚ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ ἐτῶν 35 Ἀστυνόμος
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΓΑΛΙΩΤΟΣ ἐτῶν 34 Ὑπαστυνόμος
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΥΡΑΣ ἐτῶν 23 ἀρχιφύλαξ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΡΝΕΡΗΣ ἐτῶν 22 ἀρχιφύλαξ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΣΑΡΔΗΣ ἐτῶν 22 ἀρχιφύλαξ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ ἐτῶν 23 ὑπαρχιφύλαξ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΚΟΤΟΣ ἐτῶν 24 ὑπαρχιφύλαξ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΟΚΟΛΑΣ ἐτῶν 26 ὑπαρχιφύλαξ

ΚΩΝ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ ἐτῶν 25 ὑπαρχιφύλαξ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΨΑΡΡΟΥΛΗΣ ἐτῶν 28 ὑπαρχιφύλαξ
ΠΕΤΡΟΣ ΔΑΜΙΓΟΣ ἐτῶν 25 ἀστυφύλαξ
ΦΩΤΙΟΣ ΠΑΠΑΛΑΜΠΡΟΣ ἐτῶν 21 ἀστυφύλαξ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ ἐτῶν 24 ἀστυφύλαξ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΗΣ ἐτῶν 22 ἀστυφύλαξ
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΚΙΝΤΗΣ ἐτῶν 21 ἀστυφύλαξ
ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΠΟΥΛΟΣ ἐτῶν 21 ἀστυφύλαξ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ἐτῶν 22 ἀστυφύλαξ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΜΑΤΖΑΜΟΡΤΑΣ ἐτῶν 21 ἀστυφύλαξ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΕΥΤΥΧΙΑΚΟΣ ἐτῶν 21 ἀστυφύλαξ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΟΓΔΗΣ ἐτῶν 22 ἀστυφύλαξ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΥΤΣΙΚΟΣ ἐτῶν 21 ἀστυφύλαξ

Ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς κοινωνίας θὰ εἶναι αἰωνία γιαὐτούς. Χρονογραφικῶς ἀναφέρω, ὅτι οἱ ἀνωτέρω 21 φονευθέντες τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος εἶναι ἐπὶ συνολικῆς δυνάμεως κυμαινομένης ἀπὸ 80—120 ἄνδρες.

Ἂν μάλιστα ὑπολογίσουμε καὶ 38 τραυματίας καὶ ἀναπήρους βλέπουμε ὅτι τὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα ὑπῆρξε παντοῦ πρωτοπόρο γιὰ τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς κοινωνικῆς ἐλευθερίας, θυσιάζοντας πλέον ἀπὸ τὸ ἥμισυ τῶν συνόλου τῶν ἀνδρῶν του.

173. Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ διεκρίθησαν στὶς μάχες τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἐπιχειρήσεων ἀπὸ 5—13 Δεκεμβρίου 1944, ὅλοι οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος ἐπολέμησαν ἡρωϊκώτατα καὶ μὲ αὐτοθυσία, γιατὶ ἐμάχοντο νύχτα μέρα χωρὶς νὰ κοιμηθοῦν καθόλου καὶ σχεδὸν νηστικοί. Ἰδιαιτέρως ὅμως διεκρίθησαν οἱ ἑξῆς: 1) Ὁ Διοικητὴς Ἀστυνόμος Β' Ἰωακεὶμ Καρατζουβάλης, 2) Ὁ Ἀστυνόμος Β' Βασίλειος Παπανικολάου, 3) Ὁ Ὑπαστυνόμος Α' Χρῆστος Ἀδαμόπουλος, 4) Ὁ Ὑπαστυνόμος Α' Ν. Μπιτούνης, 5) Ὁ Ὑπαστυνόμος Α' Κυριάκος Σπυριούνης, 6) Ὁ Ὑπαστυνόμος Β' Δημ. Σουλελές, 7) Ὁ Ἀνθ/μος Δημ. Τεμπέλης, 8) Ὁ Ἀνθ/μος Ἀθανάσιος Χρυσικόπουλος, 9) Ὁ Ἀνθ/μος Γεώργιος Παναγόπουλος, 10) Ὁ ἀρχιφύλαξ Ν10 Χαρ. Παπαγιαννόπουλος, 11) Ὁ ἀρχιφύλαξ Ν18 Γεώργιος Δημητρέλος, 12) Ὁ ὑπαρχιφύλαξ Ν25 Σταῦρος Ἀνθόπουλος, 13) Ὁ ὑπαρχιφύλαξ Ν37 Κων/νος Σκιντέρης, 14) Ὁ ἀστυφ. Ν112 Δημήτριος Πίτσιος, 15) Ὁ ἀστυφύλαξ Ν168 Δημ. Δημητρέλος, 16) Ὁ ἀστυφύλαξ Ν113 Γεώργιος Ἀσπρούδης, 17) Ὁ ἀστυφύλαξ Ν149 Διονύσιος Δώριζας, 18) Ὁ ἀστυφύλαξ Ν316 Βησσαρίων Τσουρβάκας, 19) Ὁ ἀστυφ. Ν175 Ἰωάννης Ἀλεβιζόπουλος, 20) Ὁ ὑπαρχ. Ν34 Παν. Κομπότης, 21) Ὁ ἀστυφ. Ν121 Βασίλειος Ἰωαννίδης, 22) Ὁ ἀστυφ. Ν244 Εὐάγγελος Οἰκονόμου, 23) Ὁ ἰδιώτης Εὐάγγελος Ντόντος, ἀνεψιὸς τοῦ Ὑπαστυνόμου Χρήστου Ἀδαμοπούλου, ὅστις εἶχε καταφύγει εἰς τὸ Τμῆμα ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ταραχῶν, 24) Ὁ ἰδιώτης, μάγειρος τοῦ Τμήματος, Θωμᾶς Σκόρδας, 25) Ὁ βοηθὸς μαγείρου τοῦ Τμήματος, ἰδιώτης Γεώργιος Ἀπέργης, 26) ὁ σερβιτόρος τοῦ Τμήματος, ἰδιώτης Θεοφάνης Μπρούμης καὶ 27) ἡ διοικητικὸς ὑπάλληλος Πολυξένη Σκαλίδου, ἡ ὁποία κατέφυγε εἰς τὸ Τμῆμα ἀπὸ 6/12/1944.

(Στὸ ἑπόμενο ἡ δρᾶσις ἑτέρων Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν).

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ε'.	ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1957	ΤΕΥΧΟΣ 110ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1957)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ. — Η ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΑΥΤΗΣ —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

174.—Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν καὶ ὁ ἀγὼν αὐτῆς κατὰ τῶν κομμουνιστῶν.

175.—Ἡ στάσις τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν κατὰ τὴν περίοδο τῆς κατοχῆς (1941 - 1944).

* * *

174. Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν καὶ ὁ ἀγὼν αὐτῆς κατὰ τῶν κομμουνιστῶν.

Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν, ἀπὸ τῆς συστάσεώς της πρὸ 30ετίας, εἶχε καὶ ἔχει καὶ σήμερα, ὡς ἔμβλημά της, τὴν ἔρευνα τῆς Ἀληθείας καὶ τὴν ἀπόδοσι Δικαιοσύνης κατὰ τὴ δίωξι τῶν πάσης φύσεως ἐγκληματιῶν.

Αὐτὴ πρώτη ἀπὸ τὸ ἔτος 1929 ἄρχισε νὰ συστηματοποιῇ τὴ δίωξι τοῦ ἐγκληματικοῦ καὶ παράνομου κομμουνισμοῦ καὶ νὰ δίνῃ ἀπὸ τότε τὴ μάχη ποὺ ἐξελίχθη σὲ θύελλα, στὴ θύελλα τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944.

Αὐτὸς ἀκριβῶς εἶναι ὁ λόγος ποὺ οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἄνδρες τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας δὲν αἰφνιδιάσθησαν ἀπὸ τὸν καταχθόνιο καὶ ὕπουλο αὐτὸ ἐσωτερικὸ ἐχθρό, ἀλλὰ τὸν ἀντιμετώπισαν μὲ ὑπέροχο ἀποφασιστικότητα καὶ μὲ μεθόδους καὶ μέτρα ποὺ τὴν κατατάσσουν στὴν πρώτη γραμμὴ τῶν πραγματικὰ πολιτισμένων χωρῶν τοῦ Κόσμου.

'Η ἐξάρθρωσις τοῦ συνωμοτικοῦ κομμουνιστικοῦ μηχανισμοῦ τῶν 'Αθηνῶν, ἡ ἐξιχνίασις τῶν κομμουνιστικῶν ἐγκλημάτων, ἡ ἀχρήστευσις ὅλων τῶν πρακτόρων οἱ ὁποῖοι ἔρχονται ἀπὸ τὶς Χῶρες τοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος καὶ ἡ ἐξασθένησις τῶν σατανικῶν σχεδίων τῆς κλίκας τῶν προδοτῶν, ἔγινε πάντοτε μὲ μέθοδο καὶ σύστημα τέτοιο, ὥστε ἐκτὸς τῶν ἄλλων νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ μεταστροφὴ καὶ ἡ ἔνταξις στὸ ἐθνικὸ στρατόπεδο πλείστων κομμουνιστῶν καὶ ἀρκετῶν στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε.

Τὰ πλήγματα δὲ ποὺ κατέφερεν ἡ Γενικὴ 'Ασφάλεια, ἐστράφησαν ὄχι μόνον στὴν ὑλικὴ συγκρότηση τῶν κομμουνιστῶν ἀλλὰ πρὸ παντὸς στὸ ἠθικὸ αὐτῶν καὶ ἔκαμεν ἔτσι τὴν ἡγεσία τοῦ κόμματος ν' ἀντιληφθῇ ὅτι τὸ 'Εθνικὸν Κράτος δὲν καταβάλλεται εὔκολα, ὅταν ἔχει ὑπερασπιστὰς τῆς ἐσωτερικῆς του 'Ασφαλείας ἀνθρώπους γενναίους, ἀποφασιστικούς, πιστοὺς στὸν ὅρκο τους, ποὺ λατρεύουν τὴν ἐλευθερία καὶ πολεμοῦν γι' αὐτὴ μὲ φανατισμό.

175. 'Η στάσις τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν κατὰ τὴν περίοδο τῆς κατοχῆς (1941 - 1944).

"Οταν οἱ Γερμανοὶ ἔμπαιναν στὴν Πρωτεύουσά μας, στὴν 'Αθήνα, ἦσαν ὅπως γνωρίζουμε ὅλοι σύμμαχοι μὲ τὴ Σοβιετικὴ "Ενωση καὶ ἤρχοντο ὡς ἐλευθερωταὶ τῶν κομμουνιστῶν, ποὺ ἦσαν εἴτε κατάδικοι στὴν φυλακές, εἴτε εὑρίσκοντο ἐκτοπισμένοι στὰ νησιὰ ἢ στὸ χῶρο τῆς 'Ακροναυπλίας. 'Η πρώτη λοιπὸν πράξη τῶν Γερμανῶν ἦταν ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν κομμουνιστῶν ἐγκληματιῶν.

"Ετσι, ὅσοι εὑρίσκοντο στοὺς τόπους ἐκτοπισμοῦ, ἐπέστρεψαν στὶς ἰδιαίτερες πατρίδες των, ὅσοι δὲ ἦσαν φυλακισμένοι ἀπεφυλακίσθησαν. Οἱ ἴδιοι οἱ Γερμανοὶ ἀπεφυλάκισαν καὶ τὸν τότε ἀρχηγὸ τοῦ Κ.Κ.Ε. τὸν Νῖκο Ζαχαριάδη, ποὺ ἦταν ἐγκάθειρκτος στὶς ἐγκληματικὲς φυλακὲς Κερκύρας.

Παράλληλα, ἐπετράπη στοὺς Βουλγάρους κομμουνιστὰς νὰ παραλάβουν ἀπὸ τὸ χῶρο ἐκτοπισμοῦ τῆς 'Ακροναυπλίας σημαίνοντας "Ελληνας κομμουνιστάς.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἔβλεπαν καὶ παρακολουθοῦσαν ὅλες αὐτὲς τὶς ἐνέργειες τῶν Γερμανῶν καὶ ἀνελογίζοντο σοβαρὰ τὶς συνέπειες εἰς βάρος τῶν 'Ελλήνων, τῆς συνεργασίας τῶν τριῶν φασιστικῶν Κρατῶν, δηλαδὴ τῆς 'Ιταλίας τοῦ Μουσολίνι, τῆς Γερμανίας τοῦ Χίτλερ, καὶ τῆς Σοβιετικῆς 'Ενώσεως τοῦ Στάλιν.

"Αρχισαν λοιπὸν οἱ ἀστυνομικοὶ μας νὰ παίρνουν θέση, ἔναντι τοῦ συνασπισμοῦ τῶν τριῶν αὐτῶν φασισμῶν.

Παρακολουθοῦσαν τὶς κινήσεις τῶν τριῶν συνεργαζομένων συγκροτημάτων καὶ ἀντελήφθησαν ὅτι οἱ "Ελληνες κομμουνισταὶ μολονότι ἀπεφυλακίσθησαν ἀπὸ τοὺς Γερμανούς, δὲν συμπαθοῦσαν καθόλου τὸν 'Ιταλικὸ φασισμὸ καὶ ἐστρέφοντο κατὰ τῶν 'Ιταλῶν, ὄχι ὅμως καὶ κατὰ τῶν Γερμανῶν, γιατὶ ὁμολογουμένως τὸ Γερμανοσοβιετικὸ Σύμφωνο εἶχε προκαλέσει γενικὴ ἀναστάτωση σ' ὅλη τὴν πορεία καὶ τὶς ἀρχὲς τοῦ Κ.Κ.Ε., τὸ ὁποῖο δὲν μποροῦσε νὰ εὕρῃ προσανατολισμὸ στὶς κατευθύνσεις του.

Δὲν βράδυνε ὅμως νὰ δοθῇ τέρμα στὴν κατάσταση αὐτή. Τὸν 'Ιούνιο τοῦ 1941 κηρύσσεται ὁ πόλεμος τῶν Γερμανῶν καὶ τῆς πρώην συμμάχου των τῆς Σοβιετικῆς 'Ενώσεως. Τότε οἱ Γερμανοὶ ποὺ βρίσκονταν στὴν 'Ελλάδα σπεύδουν νὰ συλλάβουν τοὺς "Ελληνας κομμουνιστάς, τοὺς ὁποίους εἶχαν οἱ ἴδιοι βγάλει ἀπὸ τὶς φυλακὲς καὶ τοὺς τόπους ἐκτοπισμοῦ, καὶ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ ζητοῦν τὴν συνδρομὴ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων.

'Αλλὰ οἱ ἀστυνομικοὶ ἀδιαφοροῦν τελείως. 'Αδιαφοροῦν, γιατὶ ἡ Σοβιετικὴ "Ενωση εἶναι πλέον ὑποχρεωμένη νὰ πολεμήσῃ στὸ πλευρὸ τῶν συμμάχων τῆς 'Ελλάδος καὶ γιατὶ οἱ κομμουνισταὶ τῶν 'Αθηνῶν πρέπει κατ' ἀνάγκην νὰ θυμηθοῦν τή φορὰ αὐτὴ ὅτι εἶναι "Ελληνες καὶ ἐφόσον εἶναι "Ελληνες δὲν μποροῦν νὰ παραδοθοῦν ἀπὸ τὴν 'Ελληνικὴ 'Αστυνομία στοὺς κατακτητάς. "Ετσι, ὅλοι οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ

ἀποτελοῦν τὴν Εἰδικὴ Ὑπηρεσία παρακολουθήσεως καὶ διώξεως τοῦ κομμουνισμοῦ, διασκορπίζονται σὲ διάφορες Ὑπηρεσίες καὶ ἐπιδεικνύουν ὄχι μόνον ἀδράνεια ἀλλὰ καὶ ἀνυπακοὴ στὶς διαταγὲς καὶ ἀπειλὲς ἀκόμα τῶν κατακτητῶν νὰ συλλάβουν κομμουνιστὰς καὶ νὰ τοὺς παραδώσουν σ' αὐτούς, ἀπ' ἐναντίας μάλιστα διευκολύνουν τὴν ἀπόκρυψη καὶ διαφυγὴ αὐτῶν.

Οἱ Γερμανοὶ ἀστυνομικοὶ (Γκεστάπο) διαμαρτύρονται καὶ ἀπειλοῦν ἀκόμη τοὺς Ἕλληνας ἀστυνομικούς. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν κλονίζεται, κανεὶς δὲν παραδίνει Ἕλληνας στοὺς κατακτητάς.

Τὸ ἔτος 1941 λήγει καὶ μπαίνουμε στὸ 1942, ὁπόταν νέα φάσις παρουσιάζεται, γιατὶ ἀρχίζουν νὰ ἐμφανίζωνται οἱ πρῶτες ἐνεργητικὲς ἐκδηλώσεις τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως. Κατὰ τὴν Ἐθνική μας Ἑορτὴ τοῦ 1942, ὁ λαὸς ἀνεξαρτήτως κοινωνικῶν πεποιθήσεων συγκροτεῖ διαδηλώσεις στοὺς κεντρικοὺς δρόμους, παρὰ τὶς ἀπαγορευτικὲς διαταγὲς τῶν κατακτητῶν. Διατάσσεται τότε ἡ Ἀστυνομία νὰ τὶς διαλύσῃ, ἀλλὰ ἀρνεῖται καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ παρακολουθοῦν μὲ εὐχαρίστηση τὴν πρώτη αὐτὴ ἐνεργητικὴ ἐκδήλωση Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως.

Ἰταλοὶ καὶ Γερμανοὶ Ἀξ/κοὶ ἀπειλοῦν τότε τοὺς Ἕλληνας ἀστυνομικούς, ἀλλὰ κανεὶς δὲν κινεῖται κατὰ τῶν διαδηλωτῶν καὶ γίνεται μάλιστα ἐπίσημος δήλωσις, ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ καὶ σὲ καμμιὰ περίπτωση δὲν μποροῦν νὰ ἐπεμβαίνουν, ὁσάκις λαμβάνουν χώραν πατριωτικὲς ἐκδηλώσεις, καὶ θὰ περιορίζωνται μόνον στὴ δίωξη τῶν κοινῶν ἐγκληματιῶν. Τὴν δήλωση αὐτὴ ἀναγκάσθησαν νὰ τὴν παραδεχθοῦν οἱ κατακτηταί.

Τὴν τακτικὴ αὐτὴ ἔναντι τῶν κομμουνιστῶν ἀκολούθησε ἡ Ἀστυνομία Πόλεων μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀπελευθερώσεως, μολονότι τὸ Κ.Κ.Ε. μὲ διάφορες ὀργανώσεις του, ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1942, μετέτρεψε τὸν ἐθνικὸ ἀγῶνα σὲ κοινωνικὸ πραξικόπημα, μὲ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ἔβλαψαν ποικιλοτρόπως τὴν Ἑλλάδα.

(Εἰς τὸ ἑπόμενον : πῶς οἱ κομμουνισταὶ προπαρασκευάζουν καὶ ἀρχίζουν τὸν ἐμφύλιο πόλεμο. Πῶς οἱ κατακτηταὶ ἐνισχύουν καὶ ἐκμεταλλεύονται τὸν ἐμφύλιο αὐτὸ πόλεμο. Ἡ θέσις τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου).

ΑΧ 1958 66

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1958)

Ὑπὸ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ. — Η ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΑΥΤΗΣ —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

***

176. Πῶς οἱ κομμουνισταὶ προπαρασκεύασαν καὶ ἄρχισαν τὸν ἐμφύλιο πόλεμο κατὰ τὴν κατοχή.

Ἀπὸ τὸ 1942 οἱ κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις, ἀφοῦ συνῆλθαν ἰδεολογικὰ μετὰ τὴν ἐπίθεσι τῶν Γερμανῶν κατὰ τῆς Ρωσίας, ἄρχισαν ν' ἀνασυγκροτοῦνται ὡς ὀργανώσεις πλέον ἐπαναστατικὲς καὶ μὲ συνθήματα ἐθνικοαπελευθερωτικὰ καὶ κοινωνικά. Κατὰ τὸ στάδιο αὐτὸ τῆς ἀνασυγκροτήσεώς των ὕψωσαν τὴ σημαία τῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τῶν κατακτητῶν καὶ καλοῦσαν σὲ συνεργασία τοὺς Ἕλληνας ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν πεποιθήσεων.

Πρὸς τοῦτο καὶ γιὰ νὰ μὴ δώσουν ὑπόνοια στοὺς ἐθνικόφρονας πολίτας, ὅτι τοὺς παρασύρουν πρὸς τὴν κομμουνιστικὴ ἰδεολογία, συγκρότησαν τὴν ὀργάνωσι μὲ τὸν τίτλο «Ἐθνικὸ Ἀπελευθερωτικὸ Μέτωπο» (Ε.Α.Μ.), ἡ ὁποία παρουσιάζεται φαινομενικὰ ὡς ἀνεξάρτητη ἀπὸ τὸ Κ.Κ.Ε., ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα ἦταν πλαισιωμένη ἀπὸ δοκιμασμένους κομμουνιστὰς ὡς ἡγετικὰ στελέχη.

Παράλληλα, οἱ κομμουνισταὶ ἵδρυσαν τότε σὰν στρατιωτικὴ ἐπαναστατικὴ ὀργάνωσι τὸ «Λαϊκὸ Ἀπελευθερωτικὸ Στρατὸ» (Ε.Λ.Α.Σ.) μὲ συνθήματα ὅμοια πρὸς τὸ Ε.Α.Μ. καὶ μὲ σκοπὸ τὴν ὀργάνωσι ἀνταρτοπολέμου κατὰ τῶν κατακτητῶν.

Τέλος στὶς πόλεις ἰδίως συγκροτεῖται τὴν ἴδια ἐποχὴ καὶ ἡ «Ἐθνικὴ Πανελλήνιος Ὀργάνωσις Νέων» (Ε.Π.Ο.Ν.) καθὼς καὶ ἡ «Ὀργάνωσις Προστασίας Λαϊκῶν Ἀγωνιστῶν» (ἡ γνωστὴ «Ο.Π.Λ.Α.»), τῆς ὁποίας ἁρμοδιότης ἦταν ἡ δολοφονία τῶν Ἑλλήνων ποὺ ἀντιδροῦσαν ἢ δὲν συμφωνοῦσαν μὲ τὰ συνθήματα καὶ τὶς ἀποφάσεις τοῦ Κ.Κ.Ε., τοῦ Ε.Α.Μ., καὶ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ.

Οἱ Ὀργανώσεις αὐτὲς ἀνησύχησαν πολὺ τὴν Ἀστυνομία, ἡ ὁποία γνώριζε τὰ μυστικὰ τῶν κομμουνιστικῶν μεθόδων, γιατὶ ἦταν πλέον φανερὸ ὅτι γρήγορα ἐφ' ὅσον οἱ ὀργανώσεις αὐτὲς θὰ ἐδυνάμωναν, θὰ ἐπεδίωκον τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου, προκαλῶντας τὸν ἐμφύλιο πόλεμο καὶ τὴν τρομοκρατία.

Καὶ πραγματικὰ ἡ Ἀστυνομία δὲν διεψεύσθη.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1942 ὡς καὶ τοὺς πρώτους μῆνες τοῦ 1943, οἱ σκοποὶ τῶν

ὀργανώσεων Ε.Α.Μ., Ε.Λ.Α.Σ., Ε.Π.Ο.Ν. καὶ Ο.Π.Λ.Α. ἔγιναν πιὸ συγκεκριμένοι. Δὲν περιορίζοντο πλέον στὴν ἡγεσία μόνον τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος ἀλλὰ ἔριχναν καὶ συνθήματα καθαρῶς κομμουνιστικά.

Κάθε πολίτης ποὺ δὲν συμφωνοῦσε καὶ δὲν συμμορφωνόταν μὲ τὰ συνθήματα αὐτὰ τὸν θεωροῦσαν ἐχθρὸ τοῦ ἀγῶνα τους καὶ τὸν κατεδίωκαν ἐξοντωτικά.

Ἔτσι ἐκηρύχθη πλέον ἐπίσημα ὁ ἐμφύλιος πόλεμος. Τὸ Ε.Α.Μ., ὁ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ἡ Ο.Π.Λ.Α. δὲν ἀνεχόταν τὴν ὕπαρξη καμμιᾶς ἄλλης ἀνταρτικῆς ἀπελευθερωτικῆς ὀργανώσεως ἢ ὁμάδος. Ἡ Ε.Κ.Α. τοῦ Συνταγματάρχου Ψαρροῦ καὶ ὁ Ε.Δ.Ε.Σ. τοῦ Στρατηγοῦ Ν. Ζέρβα καὶ ἄλλες πολλὲς Ἐθνικὲς ὁμάδες ἀνταρτῶν στὴν Πελοπόννησο ἐκηρύχθησαν ὑπὸ διωγμὸν καὶ ἐξόντωσιν. Ὁ Συνταγματάρχης Ψαρρὸς σφάζεται ἀπὸ τὸν Ε.Λ.Α.Σ. δολίως καὶ διαλύεται τὸ Σύνταγμά του, ποὺ ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἀκραιφνεῖς ἐθνικόφρονας. Οἱ ἀνταρτικὲς ὁμάδες τῆς Πελοποννήσου διαλύονται ὅλες καὶ δολοφονοῦνται οἱ ἀρχηγοί των. Ὁ Ζέρβας κτυπιέται ἐπανειλημμένως, ἀλλὰ κατορθώνει νὰ συγκρατηθῇ γιατὶ γνώριζε καλὰ τὴ δολιότητα τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἔτσι ἔδρασε στὴν Ἤπειρο μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως.

Στὴν Πρωτεύουσα, τὰς Ἀθήνας, ἐξαπολύουν οἱ κομμουνισταὶ ἀφάνταστη τρομοκρατία, μὲ συλλήψεις, κακοποιήσεις, ἐξαφανίσεις καὶ δολοφονίες ἐθνικοφρόνων πολιτῶν. Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος μέρα μὲ τὴν ἡμέρα ὀξύνεται καὶ ἐντείνεται. Οἱ κομμουνισταὶ μὲ τὶς ὀργανώσεις των, δηλαδὴ τὸ Ε.Α.Μ., τὸν Ε.Λ.Α.Σ., τὴν Ε.Π.Ο.Ν. καὶ τὴν Ο.Π.Λ.Α. προπαρασκευάζουν δραστήρια τὴν ἐξέγερσι, γιὰ νὰ καταλύσουν τὸ Κράτος καὶ καταλάβουν τὴν ἐξουσία.

Φυσικὸ ἦταν οἱ κατακτηταί, σὰν ἀντίπαλοι των, νὰ παίρνουν δευτερεύουσα θέσι, γιατὶ κύριος ἐχθρὸς ἐθεωρεῖτο ὅπως εἶναι γνωστόν, ὁ Ἕλληνας ἐθνικόφρων πολίτης καὶ αὐτὸς σύμφωνα μὲ τὰ σχέδια καὶ τὶς ἐπιδιώξεις των ἔπρεπε τελικὰ νὰ καταβληθῇ.

177. Ἐνίσχυσις τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἀπὸ τοὺς κατακτητὰς καὶ ἐκμετάλλευσις τούτου.

Οἱ κατακτηταὶ Ἰταλοὶ καὶ Γερμανοί, καὶ ἰδίως οἱ Γερμανοί, διέγνωσαν ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τοὺς πραγματικοὺς σκοποὺς τοῦ Ε.Α.Μ., τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ὅλων τῶν συναφῶν κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων, γι' αὐτὸ ὄχι μόνον ἠνέχθησαν τὶς ὀργανώσεις αὐτές, ἀλλὰ ἐμμέσως τὶς βοήθησαν μὲ κάθε τρόπο.

Πλεῖστοι σημαίνοντες κομμουνισταὶ ποὺ πέσανε στὰ χέρια τους, ὡς κατάδικοι ἢ ὑπόδικοι γιὰ κοινὰ ἐγκλήματα, ἀφέθησαν ἐλεύθεροι ἢ τοὺς δόθησαν εὐκαιρίες νὰ δραπετεύσουν. Σὲ πολλὲς περιπτώσεις ἀπαγωγῶν Ἑλλήνων ἐθνικιστῶν, ἐνῷ μποροῦσαν οἱ Γερμανοὶ νὰ πετύχουν ἄμεσο ἀπελευθέρωσι, ἄφηναν νὰ γίνωνται οἱ φόνοι, γιὰ νὰ ἐντείνεται ἔτσι ὁ ἐμφύλιος πόλεμος.

Παράλληλα συγκρότησαν, γιὰ τὴ δίωξι δῆθεν τῶν κομμουνιστῶν, διάφορες ὀργανώσεις τὶς ὁποίες παρουσίαζαν ὡς ἐθνικιστικές, ἐνῷ στὴν πραγματικότητα ἦσαν συγκροτήματα κακοποιῶν ποὺ ἐξεπαιδεύοντο εἰδικὰ ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς κατὰ τὸ πρότυπο τῶν Ἔs—Ἔs κλπ., μὲ σκοπὸ τὴ διάπραξι φόνων τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἐθνικιστῶν πρακτόρων τῶν συμμάχων.

Ἔτσι κατώρθωναν νὰ ἐντείνουν τὸν ἐμφύλιο πόλεμο. Δυστυχῶς, μερικοὶ ἐγκληματίαι τοῦ τύπου αὐτοῦ, εἰσεχώρησαν ὡς πράκτορες στὴν ὑπηρεσία Εἰδικῆς Ἀσφαλείας καὶ διέπραξαν διάφορα σκληρὰ ἐγκλήματα, ὀχυρωμένοι στὴ Δημοσία αὐτὴ Ὑπηρεσία.

Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ὁ ἐμφύλιος πόλεμος ἐνετάθη καὶ πῆρε μορφὴ ἀλληλοσφαγῆς, περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1943 καὶ τὴν ἀρχὴ τοῦ 1944.

Ἡ τότε κατοχικὴ Κυβέρνησις βρέθηκε σὲ μιὰ τέτοια κατάστασι, ποὺ ἐπέβαλε τὴν προστασία τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν, ἀπὸ τὰ ἐγκλήματα τῶν κομμουνιστῶν. Ἠναγκάσθη λοιπὸν νὰ ζητήσῃ ὅπλα ἀπὸ τοὺς κατακτητάς, σύμφωνα μὲ τὰ διεθνῆ

νόμιμα, γιὰ νὰ συγκροτήση Σώματα 'Ασφαλείας ἀπὸ ἐθνικόφρονες πολῖτες καὶ κατορθώση ἔτσι νὰ προστατεύση τὶς πόλεις κυρίως, ἀπὸ τὰ ἐγκλήματα τῶν κομμουνιστῶν. Οἱ Γερμανοὶ φυσικὰ ἔδωσαν εὐχαρίστως ὅπλα, γιατὶ ἔτσι ἐνέτειναν τὸν ἐμφύλιο πόλεμο καὶ ἐπίστευαν ὅτι μ' αὐτὸ τὸν τρόπο δὲν θὰ ἔμενε πλέον καιρὸς στοὺς Ἕλληνες νὰ δράσουν σ' εὐρεῖα κλίμακα ἐναντίον τους.

Τώρα τὸ ἂν τὰ Τάγματα 'Ασφαλείας ὠφέλησαν ἢ ἔβλαψαν τὴν Ἑλλάδα θὰ κριθῆ ἀργότερα.

Πάντως τὰ Τάγματα 'Ασφαλείας ἀπετέλεσαν ἀντίδρασι στὰ ἐγκλήματα τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἂν ὄχι τίποτε ἄλλο ἐμάκρυναν τὸ χρόνο τῆς κομμουνιστικῆς ἐξεγέρσεως ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Ἑλλάδος.

Ἔτσι μέσα σὲ μιὰ περίοδο ἀλληλοσφαγῶν, τρομοκρατίας καὶ πλήρους συγχύσεως, φτάσαμε στὴν εὐλογημένη ἡμέρα τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν 'Αθηνῶν, τὸν 'Οκτώβρη τοῦ 1944.

(Εἰς τὸ ἑπόμενο: 'Η 'Ασφάλεια 'Αθηνῶν, κατὰ τὴν κομμουνιστικὴ ἐξέγερσι τὸ Δεκέμβρη 1944).

 Α× 1958 69

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1958)

Ὑπὸ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ. — Η ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΑΥΤΗΣ —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

178.—Οἱ πρόδρομοι τῆς ἐξεγέρσεως τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἡ δρᾶσις τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας κατὰ τὴν ἐξέγερσι τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944.

179.—Ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον τῶν κομμουνιστῶν γιὰ τὴν κατάληψι τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν.

180.—Ὀργάνωσις τῆς ἀμύνης τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν.

***

178. Οἱ πρόδρομοι τῆς ἐξεγέρσεως τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἡ δρᾶσις τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας κατὰ τὴν ἐξέγερσι τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα, ποὺ ἐγκατέλειψαν οἱ Γερμανοὶ τὰς Ἀθήνας καὶ ἀνέλαβε τὴ Διοίκησι τῆς ἐλευθέρας πλέον Πρωτευούσης τοῦ Κράτους ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς κ. Παναγιώτης Σπηλιωτόπουλος, ὁ Ε.Λ.Α.Σ., ὡς καὶ ἡ Ο.Π.Λ.Α., ἡ ὁποία εἶχε μετονομασθῆ σὲ Ἐθνικὴ Πολιτοφυλακή, παρὰ τὶς διαβεβαιώσεις νομιμοφροσύνης τῶν ἀρχηγῶν τοῦ κομμουνισμοῦ, προωθοῦσαν τὶς δυνάμεις των μέσα στὴν Ἀθήνα καὶ ἐδημιούργησαν Κράτος ἐν Κράτει.

Ἀμέσως ἄρχισαν τὶς ἀπαγωγὲς καὶ τὶς δολοφονίες τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν. Ἡ Ἀστυνομία εὑρίσκετο σὲ δύσκολη θέσι, γιατὶ δὲν μποροῦσε νὰ κινηθῆ ἐλεύθερα γιὰ νὰ τοὺς σώσῃ. Οἱ ἐθνικόφρονες πολῖτες μέρα μὲ τὴν ἡμέρα ἐξαφανίζονταν κατὰ ἑκατοντάδες καὶ οἱ συγγενεῖς των ἐφοβοῦντο νὰ ἀναφέρουν τὸ γεγονὸς στὴν Ἀστυνομία.

Ἔτσι ἔφθασε ἡ 3η Δεκεμβρίου 1944, ὁπότε τὸ Κ.Κ.Ε. ἀποφάσισε νὰ ὀργανώσῃ τὸ παλαϊκὸ συλλαλητήριο στὴν Πλατεῖα Συντάγματος καὶ τὴ Δευτέρα (4-12-1944) νὰ κηρύξῃ Πανελλαδικὴ Γενικὴ ἀπεργία.

Αὐτὰ ἀποτελοῦσαν, καθαρά, τοὺς προδρόμους τῆς ἐξεγέρσεως τῶν κομμουνιστῶν γιὰ τὴν κατάληψι τῆς Ἀρχῆς.

Ἀλλά, ὅπως εἶναι γνωστόν, τὸ συλλαλητήριο τῆς Κυριακῆς ἀπηγορεύθη ἀπὸ τὴν Κυβέρνησι.

Ἡ δύναμις τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸ πρωΐ τῆς 3-12-44 ἐτέθη σὲ αὐστηρὰ ἐπιφυλακή. Καὶ οἱ μὲν ἀστυνομικοὶ τῶν κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀσφαλείας εὑρίσκοντο στὸ Κατάστημα τῆς ὁδοῦ Στουρνάρα—Πατησίων, ἡ δὲ δύναμις τῶν Παραρτημάτων της ἐνετάχθη στὰ οἰκεῖα περιφερειακὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα τάξεως.

Τὴν 7η πρωϊνὴ ὥρα, κατόπιν διαταγῆς τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως, δύναμις ἀπὸ 60 ἀστυφύλακες τῆς Ἀσφαλείας διετέθη μὲ τοὺς Ἀξιωματικούς της στὴν πλατεῖα Συντάγματος γιὰ τὴν ἀπαγόρευσι τοῦ συλλαλητηρίου.

Κατὰ τὴ συμπλοκὴ ποὺ ἐπακολούθησε ἐτραυματίσθη στὸ κεφάλι ὁ Ὑπαστυνόμος Β' κ. Σπανάκης Ἰωάννης καὶ κατὰ τὶς βραδυνὲς ὧρες ἐτραυματίσθη σοβαρὰ στὴν κοιλιὰ ὁ ὑπαρχιφύλαξ Κ333 Καλλίνικος Βασίλειος.

Ἡ ἄλλη δύναμις παρέμεινε στὸ Κατάστημα τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας.

179. Ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον τῶν κομμουνιστῶν γιὰ τὴν κατάληψι τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν.

Οἱ κομμουνισταὶ ἐνδιεφέροντο ἰδιαίτερα γιὰ τὴν κατάληψι τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν.

Πρῶτα πρῶτα τὸ κτίριο τῆς Ἀσφαλείας εὑρίσκετο στὸ τετραόροφο μέγαρο τῆς γωνίας τῶν ὁδῶν Πατησίων—Στουρνάρα καὶ ἔτσι ἀποτελοῦσε σοβαρότατο ἐμπόδιο γιὰ τὴν προώθησι τῶν κομμουνιστῶν πρὸς τὸ κέντρο, ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς συνοικίας Πατησίων.

Ἐκτὸς αὐτοῦ, οἱ κομμουνισταὶ εἶχαν καὶ ἄλλους λόγους νὰ ἐπιδιώκουν τὴν κατάληψι τοῦ κτιρίου αὐτοῦ μὲ κάθε θυσία. Γνώριζαν, δηλαδή, ὅτι ἐκεῖ ὑπηρετοῦσαν πολλοὶ Ἀξιωματικοὶ καὶ ἀστυφύλακες, ποὺ δὲν ἐδέχοντο καμμιὰ συνθηκολόγησι καὶ συμβιβασμὸ μὲ τοὺς κομμουνιστάς, καὶ ποὺ ἦσαν ἀποφασισμένοι ν' ἀγωνισθοῦν μέχρις ἐσχάτων κατὰ πάσης ἐπιθέσεως. Ἦσαν οἱ γνωστοὶ «Μπουραντάδες», γιατὶ ὅπως εἶναι γνωστόν, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς κ. Νικ. Μπουραντᾶς ἦταν ὁ τελευταῖος πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως Διοικητὴς Ἀσφαλείας, ποὺ κατόπιν ἀξιώσεως τῶν κομμουνιστῶν ἐφυλακίσθη ὅλως ἀδίκως καὶ ἐπὶ τῇ βάσει συκοφαντικῶν κατηγοριῶν τῶν κομμουνιστῶν.

Τέλος ἤξεραν οἱ κομμουνισταί, ὅτι ἐκεῖ στὸ κτίριο τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας ὑπῆρχεν ἕνα ἀπὸ τὰ πλουσιώτερα Ἀστυνομικὰ ἀρχεῖα, καθὼς καὶ τὸ ἀρτιώτατο στὸ εἶδος του Ἐγκληματολογικὸ Μουσεῖο. Ἔτσι ἑκατοντάδες πολλὲς ἐγκληματιῶν τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ δικαίου, ποὺ εἶχαν δραπετεύσει ἀπὸ τὶς φυλακὲς γιὰ νὰ πλουτίσουν τὶς τάξεις τῶν στασιαστῶν, εἶχαν κάθε λόγο νὰ ἐξαφανίσουν ὅλα τὰ ἐπιβαρυντικὰ στοιχεῖα ποὺ ὑπῆρχαν εἰς βάρος των καὶ ἐφυλάσσοντο ἐκεῖ.

180. Ὀργάνωσις τῆς ἀμύνης τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν.

Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἀστυφύλακες, ποὺ ὑπηρετοῦσαν στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν, ἤξευραν πλέον ὅτι ὅλη ἡ προσπάθεια τῶν κομμουνιστῶν θὰ κατεβάλλετο γιὰ νὰ ἐξοντωθοῦν αὐτοί, ποὺ ἀποτελοῦσαν τοὺς πλέον φανατικοὺς ὑπερασπιστὰς τῆς Πατρίδος των, στὶς κρίσιμες ἐκεῖνες στιγμές. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς, μελέτησαν μὲ ψυχραιμία τὴν κατάστασι καὶ ἔλαβαν ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα γιὰ τὴν ἄμυνα τοῦ κτιρίου.

Ἡ δύναμις τῆς Ἀσφαλείας ἀνήρχετο σὲ 200 περίπου ἀστυνομικοὺς καὶ τὰ ὅπλα ποὺ εἶχαν ἦσαν 180 ἀτομικὰ (κυρίως Ἰταλικὲς ἀραβίδες) καὶ αὐτόματα «Στέν». Ἐπίσης ὑπῆρχον καὶ δύο βαρύτερα πολυβόλα, ποὺ τὰ ἐχειρίζοντο ἔμπειροι ἀστυνομικοί. Τέλος ὑπῆρχαν ἀρκετὲς χειροβομβίδες ποὺ ἐδόθησαν σὲ εἰδικὰ ἠσκημένους ἀστυφύλακες καὶ βαθμοφόρους.

Εὐτυχῶς ὅτι ὁ Ν. Μπουραντᾶς εἶχε προνοήσει καὶ εἶχε κατασκευάσει μία σκοπιὰ ἀπὸ μπετὸν ἀρμὲ στὴν εἴσοδο τοῦ κτιρίου, ἡ ὁποία προσέφερε σπουδαῖες ὑπηρεσίες, γιατὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ ἦσαν ἐκεῖ κατώρθωναν νὰ ἐμποδίζουν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς τοὺς κομμουνιστὰς νὰ πλησιάσουν τὴν κυρία εἴσοδο τοῦ κτιρίου, καθὼς καὶ τὴν εἴσοδο τῶν κρατητηρίων.

Παράλληλα, εἰδικὲς περιπολίες ἀπὸ ἀστυνομικοὺς φρουροῦσαν τὰς παρόδους ὥστε νὰ μὴ μπορέσουν ὁμάδες κομμουνιστῶν νὰ μποῦνε σὲ γειτονικὰ κτίρια καὶ νὰ ἐπιτεθοῦνε ἀπὸ ἐκεῖ. Ἐπίσης ἐγκατεστάθησαν προκεχωρημένα φυλάκια καὶ παρατηρητήρια σὲ διάφορα γύρω οἰκήματα, ὅπως ἦταν ἡ Ἰταλικὴ σχολὴ (Casa d'

Italia) πού ἐδέσποζε τοῦ Πολυτεχνείου, τὸ μέγαρο Λινάρδου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων—Καποδιστρίου κλπ.

Σὲ κάθε ὅροφο τῆς Ἀσφαλείας, ἀνέλαβε νὰ ὀργανώσῃ καὶ διευθύνῃ τὴν ἄμυναν ἀνὰ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους καὶ δοκιμασμένους Ἀξιωματικούς. Ἔτσι ὁ Ὑποδιοικητὴς κ. Γεώργ. Λίναρης ἀνέλαβε τὴν διοίκησι τῶν πολυβολείων καὶ παρατηρητηρίων πού εἶχαν ἐγκατασταθῆ στὴν ταράτσα τοῦ Μεγάρου. Ὁ Ἀστυνόμος κ. Νικ. Ἀρχιμανδρίτης ἀνέλαβε τὴν ἄμυνα τοῦ 3ου ὀρόφου, ὁ Ἀστυνόμος κ. Δημ. Ζαγκλῆς διηύθυνε τὴν ἄμυνα στὸ 2ο ὅροφο, ὁ Ἀστυνόμος κ. Παντ. Χριστοδούλου κατηύθυνε τὴν ἄμυνα τοῦ πρώτου ὀρόφου καὶ ὁ Ἀστυνόμος κ. Νικ. Σπυρόπουλος διηύθυνε τὴν ἄμυνα τοῦ ἰσογείου καὶ τῶν ὑπογείων, μὲ βοηθὸ τὸν Ἀστυνόμο κ. Κακκαβᾶν.

Ὅλη τὴν νύχτα τῆς 3ης πρὸς τὴν 4ην Δεκεμβρίου 1944 οἱ ἀστυνομικοὶ ἐτακτοποιοῦσαν τὶς πολεμίστρες, κλείοντας τὶς πολλὲς θῦρες καὶ τὰ παράθυρα τοῦ κτιρίου μὲ τοιχώματα φακέλλων τῶν ἀρχείων, πού ἦσαν τόσο ἰσχυρά, ὥστε βλήματα πολεμικῶν ὅπλων δὲν τὰ διαπερνοῦσαν.

Καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς νύχτας τῆς Κυριακῆς (3ης Δεκεμβρίου), πυκνὲς ὁμάδες κομμουνιστῶν περνοῦσαν μπρὸς ἀπὸ τὸ κτίριο τῆς Ἀσφαλείας, καὶ μὲ τὰ χωνιά τους μετέδιδαν διάφορα προκλητικὰ συνθήματα, στὰ ὁποῖα ἐδέσποζαν οἱ λέξεις «Χαφιέδες», «Μπουραντάδες», «Μοναρχοφασῖστες» κλπ.

Φυσικὰ οἱ ἀστυνομικοὶ ἄφηναν τὶς προκλήσεις αὐτὲς ἀναπάντητες, παρακολουθοῦσαν ὅμως προσεκτικὰ ὅλες τὶς κινήσεις τους καὶ μὲ πρόσωπα δικά τους, πού ἀνεμιγνύοντο στὶς ὀχλοκρατικὲς αὐτὲς ἐκδηλώσεις, ἐπληροφοροῦντο τὶς προπαρασκευὲς πού ἔκαναν γιὰ τὴν ἐπίθεσι κατὰ τῆς Ἀσφαλείας.

Ἔτσι μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα καθαρῶς ἐπαναστατικὴ πέρασε ἡ νύχτα τῆς 3ης πρὸς 4ην Δεκεμβρίου, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Ἀσφαλείας παρέμειναν ἄγρυπνοι, ὀργανώσαντες τὴν ἀσφάλεια τῆς περιοχῆς μὲ ψυχραιμία καὶ μὲ σύστημα.

(Εἰς τὸ ἑπόμενο: Οἱ ἐπιθέσεις τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν καὶ ἡ ἄμυνα τῶν ἀστυνομικῶν).

νομικοὺς νὰ παραδοθοῦν καὶ τοὺς ἀπειλοῦσαν, ὅτι θὰ σφαγοῦν ὅλοι σὰν ἀρνιά, ἂν πολεμήσουν...τὸ λαό!!

Οἱ ἀστυνομικοί, πάντοτε ψύχραιμοι, παρεσκευάζοντο διαρκῶς γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν ἐπίθεσι, ποὺ ὅπως ἦταν φανερὸ δὲν θὰ ἐβράδυνε νὰ ἐκδηλωθῇ. Τὸ σχέδιο τῶν κομμουνιστῶν, σύμφωνα πρὸς τὶς πληροφορίες ποὺ εἶχαν φτάσει στὴ Διοίκησι, ἦταν τὸ ἑξῆς: Κατ' ἀρχὴν μιὰ μεγάλη δύναμις ἐλασιτῶν μὲ βαρὺ ὁπλισμὸ θὰ ἔμπαινε ἀπὸ τὴν εἴσοδο τῆς ὁδοῦ Μπουμπουλίνας στὸ συγκρότημα κτιρίων τοῦ Πολυτεχνείου καὶ θὰ ἔπαιρνε θέσι μάχης στὴν πτέρυγά του, ποὺ εὑρίσκεται ἀκριβῶς ἀπέναντι ἀπὸ τὸ κτίριο τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Στουρνάρα—Πατησίων. Αὐτοὶ θὰ ἐπιχειροῦσαν τὴν κατὰ μέτωπο ἐπίθεσι κατὰ τῆς 'Ασφαλείας, ὅταν θὰ ἐδίδετο τὸ σύνθημα τοῦ γενικοῦ αἰφνιδιασμοῦ.

Ταὐτόχρονα, ἄλλοι κομμουνισταὶ μὲ κρυμμένα τὰ ὅπλα τους θὰ συγκροτοῦσαν, μὲ προπετάσματα γυναικόπαιδα, ἀθῷες δῆθεν διαδηλώσεις διαμαρτυρίας, καὶ ἀπὸ διάφορες κατευθύνσεις θὰ ἔφταναν πρὸ τοῦ κτιρίου, αἰφνιδιάζοντας ἔτσι τοὺς ἀστυνομικούς, ποὺ θὰ ἐδίσταζαν νὰ χτυπήσουν τὸ πλῆθος. Οἱ πληροφορίες ἦσαν σαφεῖς καὶ συγκεκριμένες, γιατὶ προήρχοντο ἀπὸ πράκτορες τῆς 'Ασφαλείας ποὺ βρίσκονταν μέσα στὸ ἐπιτελεῖο τῶν ἐλασιτῶν.

Ἔχοντας ὑπ' ὄψει τους τὶς πληροφορίες αὐτὲς οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας, ἔλαβαν ἐγκαίρως τὰ κατάλληλα μέτρα, ὥστε ἀντὶ νὰ αἰφνιδιασθοῦν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, νὰ τοὺς αἰφνιδιάσουν αὐτοὶ στὴν πιὸ κρίσιμη στιγμή.

Πραγματικά, κατὰ τὴν νύχτα, μία ὁμάδα ἀπὸ 20 ἀστυνομικοὺς μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν τότε 'Αστυνόμο Β' καὶ σήμερα Διευθυντὴ Β' κ. 'Ιωάννην Καραχάλιον, κατέλαβε τὸ Μέγαρο Λινάρδου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων καὶ Καποδιστρίου, γιὰ νὰ προστατεύσῃ ἔτσι τὰ νῶτα τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας ἀπὸ ἐπίθεσι ποὺ θὰ προήρχετο ἀπὸ τὴν Πλατεῖα Κάνιγγος.

'Επίσης μιὰ ἄλλη δύναμις ἀστυνομικῶν ὑπὸ τὸν 'Υπαστυνόμο Β' ἀείμνηστον 'Ιωάννη Παντέα, ἐτοποθετήθη στὸ Μέγαρο τῆς Casa d' Italia, γιὰ νὰ χτυπήσῃ στὰ νῶτα τοὺς κομμουνιστάς, ποὺ θὰ ἐπιχειροῦσαν νὰ ἐγκατασταθοῦν στὰ κτίρια τοῦ Πολυτεχνείου.

Παρατηρηταὶ ἐπίσης ἀστυνομικοὶ μὲ πολιτικὴ περιβολή, προωθήθησαν μέχρι τῆς Πλατείας 'Εξαρχείων, τῆς Πλατείας Κάνιγγος, καὶ τῆς Πλατείας Βάθης, ὅπου κατὰ τὶς πληροφορίες θὰ ἐγίνετο ἡ συγκέντρωσις κομμουνιστῶν, γιὰ ν' ἀποτελέσουν διαδηλώσεις—προπέτασματα—προσεγγίσεως ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα πρὸς τὸ κτίριο τῆς 'Ασφαλείας.

Ἔτσι μέχρι τὸ πρωῒ τῆς 5ης Δεκεμβρίου 1944 εἶχαν ληφθῆ ὅλα τὰ μέτρα γιὰ τὴν ἀπόκρουσι τῆς ἀναμενομένης ἐπιθέσεως τῶν κομμουνιστῶν.

Τὰ ξημερώματα λοιπὸν τῆς 5ης Δεκεμβρίου 1944, ἡμέρα Τρίτη, οἱ κομμουνισταὶ ἄρχισαν νὰ θέτουν σ' ἐφαρμογὴ τὸ σχέδιό τους. Πολυάριθμοι ἐλασῖτες ἔμπαιναν ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα τοῦ Πολυτεχνείου μέσα στὰ κτίρια καὶ ἐγκαθιστοῦσαν σὲ διάφορες θέσεις πολυβόλα. Μιὰ ὁμάδα δὲ ἀπὸ 50 περίπου ἐλασῖτες ἐγκατεστάθη στὴν πτέρυγα ποὺ ἦταν ἀκριβῶς ἀπέναντι ἀπὸ τὸ κτίριο τῆς 'Ασφαλείας καὶ μποροῦσε νὰ βάλῃ ἐναντίον τῶν ἀστυνομικῶν ἀπὸ τὰ παράθυρα τοῦ ὑπογείου καὶ ἀπὸ τὸν Α' ὄροφο, σὲ ἀπόστασι 20 μέτρων περίπου.

'Εν τῷ μεταξὺ ἄλλες ἰσχυρὲς δυνάμεις ἐλασιτῶν μὲ 'Ελληνικὲς καὶ Συμμαχικὲς σημαῖες, ὑπὸ μορφὴν δῆθεν διαδηλωτῶν, καὶ μὲ προπετάσματα γυναικόπαιδα, συγκεντρώθηκαν στὴν Πλατεῖα 'Εξαρχείων γιὰ νὰ κατέβουν τὴν ὁδὸ Στουρνάρα, ἐνῷ ἄλλοι, ἐπίσης δῆθεν διαδηλωταὶ τοῦ ἰδίου εἴδους, εἶχαν συγκεντρωθῆ στὴν Πλατεῖα Κάνιγγος γιὰ νὰ πλησιάσουν τὴν 'Ασφάλεια ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς ὁδοῦ Πατησίων καὶ μιὰ τρίτη ὁμάδα διαδηλωτῶν θὰ ξεκινοῦσε ἀπὸ τὴν Πλατεῖα Βάθης, γιὰ νὰ πλησιάσῃ διὰ τῆς ὁδοῦ Στουρνάρα καὶ Σολωμοῦ.

182. Ἡ μεγάλη μάχη τῆς 5ης Δεκεμβρίου 1944 καὶ ἡ ἧττα τῶν κομμουνιστῶν.

Στὶς 10.55′ ἀκριβῶς οἱ παρατηρηταὶ τῆς Ἀσφαλείας ἀντελήφθησαν μιὰ ὀγκωδεστάτη διαδήλωσι, ποὺ τὴν ἀποτελοῦσαν γυναικόπαιδα πλαισιωμένα μὲ ἐλασῖτες, ἡ ὁποία ἀπὸ τὴν Πλατεῖα Ἐξαρχείων μπῆκε στὴν ὁδὸ Στουρνάρα, κατεβαίνοντας πρὸς τὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια. Προηγοῦντο σημαιοφόροι καὶ ἄλλοι κομμουνισταί, ποὺ κρατοῦσαν πινακίδες μὲ διάφορα συνθήματα. Τὴν ἴδια ἀκριβῶς στιγμὴ ἄλλες διαδηλώσεις ξεπρόβαλαν ἀπὸ τὴν Πλατεῖα Κάνιγγος καὶ ἀπὸ τὴν Πλατεῖα Βάθης.

Τότε ἀκριβῶς, ἡ ὥρα ἦταν 11 π.μ., τὸ κτίριο τῆς Ἀσφαλείας ἄρχισε ταὐτόχρονα νὰ βάλλεται ἐντατικὰ μὲ πολυβόλα, χειρομβοβίδες, ὅλμους καὶ αὐτόματα ὅπλα, ἀπὸ τὸ λόφο Στρέφη, ἀπὸ τὸ κτίριο τοῦ Πολυτεχνείου, ἀπὸ τὶς ταράτσες τῶν πολυκατοικιῶν τῶν Ἐξαρχείων, ἀπὸ ὑψηλὰ κτίρια τῆς ὁδοῦ Στουρνάρα—Ἀχαρνῶν, τῆς Πλατείας Κάνιγγος καὶ τῆς ὁδοῦ Μπουμπουλίνας καὶ ἀπὸ ὅλες τὶς κατάλληλες γύρω κατοικίες.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπεσήμαναν 16 καὶ πλέον σημεῖα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔβαλλαν οἱ κομμουνισταί, οἱ δὲ ἐπιτεθέντες ἐλασῖτες ὑπελογίζοντο σὲ 2000 περίπου, ποὺ ἀνῆκον στοὺς λόχους Γκύζη, Νεαπόλεως, Κοκκινιᾶς καὶ στὸ σύνταγμα Τριπόλεως, ποὺ εἶχε προωθηθῆ στὴν Πρωτεύουσα.

Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἄνδρες τῆς Ἀσφαλείας ἦσαν πανέτοιμοι. Μόλις ἄρχισαν οἱ κομμουνισταὶ τὰ καταιγιστικὰ πυρὰ ἐδόθη ἄμεσος καὶ ἀποφασιστικὴ ἀπάντησις. Ἀρκετοὶ σκοπευταὶ ἐπιλεγμένοι μεταξὺ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ ἰδιωτῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχαν καταφύγει στὴν Ἀσφάλεια, ὅπως ὁ Καθηγητὴς τῆς Γυμναστικῆς κ. Χρῆστος Γαλανόπουλος, ἔφεδρος Ἀξιωματικὸς τοῦ Στρατοῦ, ἐπυροβόλησαν τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς τῶν διαδηλώσεων σημαιοφόρους καὶ τὰ πολυβολεῖα τῶν κομμουνιστῶν. Ἐπίσης ὁ Ὑπαστυνόμος κ. Ἠλίας Μπουντᾶς, ὁ ὁποῖος εἶχε τοποθετηθῆ στὸ πολυβολεῖο τῆς εἰσόδου τοῦ Μεγάρου, ἔβαλεν ἐπιτυχῶς πρὸς τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς δῆθεν διαδηλωτὰς ἐλασῖτες καὶ τοὺς κομμουνιστὰς τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τοὺς ἀνάγκασε νὰ ὀπισθοχωρήσουν μὲ ἀρκετὲς ἀπώλειες.

Ταὐτόχρονα οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπὸ τὸν ἀείμνηστον Παντέαν, στοὺς ὁποίους ἦσαν ἐντεταγμένοι καὶ οἱ νῦν Ἀστυνόμοι κ.κ. Παναγιώτης Ἀγγελάκος καὶ Ἰωάννης Πολιτάκης ἄρχισαν νὰ ρίχνουν χειροβομβίδες μέσα στὸν περίβολο τοῦ Πολυτεχνείου καὶ προκάλεσαν ὄχι μόνο τὸν πανικὸ στοὺς κομμουνιστάς, οἱ ὁποῖοι εἶδαν ὅτι ἐβάλλοντο ἀπὸ τὰ νῶτα, ἀλλὰ καὶ θύματα πολλά, ὥστε ἀμέσως οἱ ἐλασῖτες ἄρχισαν νὰ φεύγουν τροχάδην πρὸς τὴν ἔξοδο τῆς ὁδοῦ Μπουμπουλίνας.

Ἔτσι ἡ πρώτη αἰφνιδιαστικὴ ἐπίθεσις γιὰ τὴν κατάληψι τῆς Ἀσφαλείας ἀπέτυχε. Ἀλλὰ ἡ μάχη συνεχίζετο. Οἱ κομμουνισταὶ ὕστερα ἀπὸ τὸν αἰφνιδιασμὸ ποὺ ὑπέστησαν καὶ λόγῳ τοῦ ὅτι εἶχαν ἀρκετὰ θύματα σὲ νεκροὺς καὶ τραυματίες, ἐφανατίσθησαν καὶ ἐξακολούθησαν νὰ βάλλουν μὲ πυρὰ καταιγιστικὰ ἀπὸ ὅλα τὰ γύρω σημεῖα.

Ἡ μάχη αὐτὴ συνεχίζετο χωρὶς ἀνάπαυλα μέχρι τῆς 14ης ὥρας, ὁπόταν οἱ κομμουνισταὶ ἀπογοητευμένοι γιὰ τὴν ἀποτυχία ἄρχισαν νὰ καλοῦν τοὺς ἀστυνομικοὺς μὲ τὰ χωνιὰ «νὰ παραδοθοῦν, μιμούμενοι τοὺς συναδέλφους των τῶν ἄλλων Τμημάτων».

Ἡ ἀπάντησις ὅμως τῶν ἀστυνομικῶν ἐδίδετο μὲ καταιγιστικὰ πυρά. Ἡ μάχη, λόγῳ τοῦ φανατισμοῦ καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, εἶχε φτάσει στὸ κατακόρυφο.

Ἀλλὰ τὰ πυρομαχικὰ ἄρχισαν νὰ ἐλαττώνονται, γι' αὐτὸ ἐζητήθη ἐπειγόντως ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι ν' ἀποσταλοῦν νέα ἐφόδια καὶ ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ σταλῇ μηχανοκίνητον μέσον καὶ ἐνίσχυσις, ὥστε νὰ γίνῃ ἐξόρμησις πρὸς ἐκτόπισι

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3.— Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5

ΕΤΟΣ ΣΤ'.	ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1958	ΤΕΥΧΟΣ 114ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1958)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ. — Η ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΑΥΤΗΣ —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

183.—Ἐπιθέσεις τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τὴν 6ην Δεκεμβρίου 1944 καὶ ἀπόκρουσις αὐτῶν.

184.—Συνέχεια τῆς μάχης στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια κατὰ τὴν 7η Δεκεμβρίου 1944.

***

183. Ἐπιθέσεις τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τὴν 6η Δεκεμβρίου 1944 καὶ ἀπόκρουσις αὐτῶν.

Ἡ ἀποτυχία τῶν κομμουνιστῶν νὰ καταλάβουν τὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια μὲ τὴ μεγάλη ἐπίθεσί τους τῆς 5ης Δεκεμβρίου, ἀλλὰ καὶ τὰ θύματα ποὺ εἶχαν σὲ νεκρούς, τραυματίες καὶ αἰχμαλώτους, τοὺς ἐφανάτισε. Γι' αὐτὸ ἀφοῦ ἀνεσυνετάχθησαν κατὰ τὴ νύχτα, ἄρχισαν ἀμέσως τὴν ἑπομένη, 6η Δεκεμβρίου, ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ ἀπὸ τῆς 7.17' ὥρας νέα σφοδροτάτη ἐπίθεσι. Ἡ ἐπίθεσις αὐτὴ δὲν ἔγινε πλέον μὲ ψευδοδιαδηλώσεις κατὰ μέτωπον, ἀλλὰ ἀπὸ ὅλες σχεδὸν τὶς γύρω ταράτσες, ὅπου εἶχαν ἐγκαταστήσει βαρειὰ πολυβόλα καὶ ὅλμους.

Οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν ἀπήντησαν ἀμέσως, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ παρατηρητήρια ἐπεσήμαναν τὶς θέσεις τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἰδίως τὰ πολυβολεῖα τους. Ἀφοῦ ἔγινε κατάλληλα ἡ ἐπισήμανσις, εἰδοποιήθη ὁ Ἄγγλος Ἀξιωματικός, ὁ ὁποῖος εἶχε διανυκτερεύσει στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια μὲ δύναμι 30 στρατιωτῶν, νὰ ἀρχίσῃ ἀντεπίθεσι κατὰ τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἡ βολὴ ὅλων μας νὰ στραφῇ μεθοδικῶς στὰ πολυβολεῖα τους.

Ἡ ἀντεπίθεσις αὐτὴ τῶν ἀστυνομικῶν αἰφνιδίασε τοὺς κομμουνιστὰς καὶ

καὶ τελεία ἐκκαθάρισι τῶν κομμουνιστῶν, ποὺ εἶχαν ὀχυρωθῆ στὸ κεντρικὸ κτίριο τοῦ Πολυτεχνείου. 'Επίσης κατωρθώθη ἐπικοινωνία μὲ τὸ στρατηγὸ Κ. Βεντήρην καὶ ἐζητήθησαν πυρομαχικά, οὗτος δὲ διέταξε τὸν Ταξίαρχον κ. Ζάγγλην κι' ἔστειλε ἀμέσως τρία κιβώτια φυσιγγίων.

Πράγματι στὶς 18 (6 μ.μ.) ἐστάλησαν δύο 'Αγγλικὰ τάνκς, τὰ ὁποῖα ἔκαναν περιπολία γύρω ἀπὸ τὸ κτίριο τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας καὶ τὰ κτίρια τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τοῦ Μουσείου. Στὶς 18.30' ἔφθασε στὸ 'Αστυνομικὸ Κατάστημα περίπολος Ἄγγλων ἀλεξιπτωτιστῶν, ἡ ὁποία μὲ δύναμι 'Αξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν τῆς 'Ασφαλείας ἔκανε ἔφοδο στὸ Πολυτεχνεῖο, ἐπετέθη κατὰ τῶν ὠχυρωμένων κομμουνιστῶν καὶ τοὺς ἀνάγκασε νὰ παραδοθοῦν.

Συνελήφθησαν ἐν συνόλῳ 63 κομμουνισταὶ μέσα στὸ Πολυτεχνεῖο, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Γερμανὸς 'Αξιωματικὸς Ὄττο Βέρνερ καὶ ἕνας Βούλγαρος ὑπαξιωματικός, οἱ ὁποῖοι παρελήφθησαν ἀμέσως ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους. 'Επίσης βρέθηκαν ἐκεῖ ὅπλα, πυρομαχικὰ καὶ ἀρκετὴ ποσότητα δυναμίτιδος μὲ καψύλια, μὲ τὴν ὁποία σχεδίαζαν οἱ κομμουνισταὶ ν' ἀνατινάξουν τὸ κτίριο τῆς 'Ασφαλείας. Καὶ τὰ πυρομαχικὰ ὅμως αὐτὰ παρελήφθησαν ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους, καὶ δὲν ἐδόθησαν στοὺς ἀστυνομικούς.

Ἤδη πλέον ἄρχισε νὰ σκοτεινιάζῃ καὶ ἔτσι ἡ μάχη σταμάτησε στὶς 19 μ.μ. ἤτοι μετὰ 8 ὧρες.

Κατὰ τὴ μάχη αὐτὴ ἐτραυματίσθη σοβαρὰ στὴν κοιλιακὴ χώρα, ὅταν πολεμοῦσε ἀπὸ γραφεῖο τοῦ Β' ὀρόφου, ὁ ἀστυφύλαξ Κ624 Πρωτόπαππας Κων/νος, ὁ ὁποῖος μετεφέρθη ἀμέσως σὲ Νοσοκομεῖο, ἀλλὰ ὑπέκυψε στὸ τραῦμα του. 'Επίσης ἐτραυματίσθησαν οἱ ἑξῆς: 1) 'Ο 'Υποδ/τὴς 'Αστυνόμος Α' κ. Λίναρης Γεώργιος ἀπὸ βλῆμα ὅπλου, ἐλαφρὰ στὴν καρωτίδα, 2) ὁ ἀείμνηστος 'Αστυνόμος Β' Οἰκονομόπουλος Νικόλαος ἀπὸ βλῆμα ὅπλου στὴ δεξιὰ παρειά, 3) ὁ ἀστυφύλαξ Κ600 Γιαννακάκης Παναγιώτης ἀπὸ βλῆμα ὅπλου στὸν δεξιὸ βραχίονα, 4) ὁ ἀρχιφύλαξ Κ51 Στεφανάκης Γεώργιος ἀπὸ βλῆμα ὅπλου στὰ μαλακὰ μόρια τοῦ ἀριστεροῦ δείκτου, 5) ὁ ἀστυφύλαξ Κ275 Παπαδόπουλος 'Ελισσαῖος ἀπὸ βλῆμα ὅπλου μὲ διαμπερὲς τραῦμα τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος, 6) ὁμοίως ἐτραυματίσθη καὶ ὁ ἰδιώτης Πεζᾶς Χαρίλαος, ὁ ὁποῖος προσέφερε οἰκειοθελῶς τὶς ὑπηρεσίες του. Αὐτὸς ἐδέχθη σοβαρὸ τραῦμα στὴ κοιλιακὴ χώρα καὶ ὑπέκυψε ἀργότερα στὸ Νοσοκομεῖο τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ ὅπου διεκομίσθη.

Στοὺς τραυματισθέντας παρέσχε ἰατρικὴ περίθαλψι ὁ 'Υγειονομικὸς 'Αξιωματικὸς κ. Μαρῖνος Βάθης, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ἀκούραστος.

Μετὰ τὴν ἐκκαθάρισι ποὺ ἔγινε στὰ κτίρια τοῦ Πολυτεχνείου, περισυνελέγησαν 5 σοβαρῶς τραυματίαι, ποὺ τοὺς ἐγκατέλειψαν οἱ κομμουνισταὶ καὶ ἕνας νεκρός. Καὶ στοὺς τραυματίες αὐτοὺς παρεσχέθησαν οἱ πρῶτες βοήθειες καὶ κατόπιν μετεφέρθησαν σὲ Νοσοκομεῖα μέσῳ τοῦ Σταθμοῦ Α' Βοηθειῶν.

Μόλις ἔπαψε ἡ μάχη, ἐστάλη ἀπὸ τὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνσι ποσότης πυρομαχικῶν καὶ τρόφιμα.

'Η νύχτα τῆς 5 πρὸς 6-12-1944 πέρασε ἥσυχη, ἐνῷ οἱ ἀστυνομικοὶ ἀγρυπνοῦσαν στὶς καθωρισμένες θέσεις των.

(Εἰς τὸ ἑπόμενο: 'Η συνέχεια τῆς μάχης στὴ Γενικὴ 'Ασφάλεια 'Αθηνῶν καὶ ὀνόματα τῶν ἀστυνομικῶν ποὺ μετέσχον στὶς μάχες).

πολλὰ πολυβολεῖα ἐσίγησαν. 'Αλλὰ ὕστερα ἀπὸ λίγη ὥρα ἄρχισαν νέα πυρὰ καὶ ἀπὸ τὶς δύο πλευρές, μὲ ἔντασι καὶ πυκνότητα.

'Η μάχη ἐσυνεχίζετο ἀδιαλείπτως καὶ τὰ πυρομαχικά μας ἄρχισαν νὰ ἐξαντλοῦνται.

'Αμέσως ἐζητήθη ἐπειγόντως ἀπὸ τὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνσι νὰ σταλοῦν πυρομαχικὰ καὶ πράγματι στὶς 17 ἡ ὥρα ἦρθε αὐτοκίνητο καὶ ἔφερε ἀρκετὲς σφαῖρες καὶ μερικὲς χειροβομβίδες. Ἔτσι ἡ μάχη ἐσυνεχίσθη μὲ σφοδρότητα καὶ ὅταν ἄρχισε νὰ νυχτώνῃ τὰ φωτεινὰ τόξα τῶν τροχιοδεικτικῶν βλημάτων παρουσίαζαν ἕνα θέαμα φαντασμαγορικό.

Στὶς 19 ἡ ὥρα (7 μ.μ.) κατέφθασαν ἔξω ἀπὸ τὸ οἴκημα τῆς 'Ασφαλείας δύο 'Αγγλικὰ τάκνς, τὰ ὁποῖα ἄρχισαν νὰ βάλλουν μὲ τὰ μικρὰ πυροβόλα τους πρὸς ὅλες τὶς διευθύνσεις τῶν ἐπιτιθεμένων κομμουνιστῶν, ὥστε τοὺς ἀνάγκασαν νὰ τραποῦν σὲ φυγή. 'Απὸ τὰ πυρὰ αὐτὰ προεκλήθη πυρκαϊὰ σὲ ἕνα δωμάτιο τῆς νοτίας πτέρυγος τοῦ Πολυτεχνείου, ἡ ὁποία ὅμως κατεσβέσθη ἐγκαίρως ἀπὸ τὴν Πυροσβεστικὴ 'Υπηρεσία.

Ν. ΤΣΑΓΚΛΑΝΟΣ Π. ΑΓΓΕΛΑΚΟΣ Θ. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

Ἔτσι ἡ μάχη γιὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴ (6 Δεκεμβρίου) ἑορτὴ τοῦ 'Αγίου Νικολάου ἔπαψε.

Τὸ ἠθικὸ τῶν ἀστυνομικῶν παρέμενε ἀκμαιότατο. 'Η ἀϋπνία καὶ ἡ κόπωσις ἀπὸ τὴ συνεχῆ μάχη 2 ἡμερῶν δὲν ἐπέφερε χαλάρωσι στὴ φρούρησι τοῦ οἰκήματος.

'Ο ἀπολογισμὸς τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἦταν ὁ ἑξῆς:

1) 'Ετραυματίσθησαν τρεῖς Ἄγγλοι στρατιῶτες ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ ἕνας ἔφερε τραῦμα τυφλὸ τῆς ἀρθρώσεως τοῦ ἀριστεροῦ κάτω ὤμου καὶ ὁ ὁποῖος μετεφέρθη σὲ 'Αγγλικὸ Νοσοκομεῖο μερίμνῃ τῆς 'Υπηρεσίας του. Οἱ ἄλλοι δύο ἔφεραν ἐλαφρὰ τραύματα στὰ ἄκρα τῶν χεριῶν.

2) 'Ετραυματίσθη ὁ ἀρχιφύλαξ Κ34 Μπαρκούρας Κων/νος, ἐνῷ πολεμοῦσε στὸ μέγαρο Λινάρδου. 'Εδέχθη ἕνα τραῦμα στὸ δεξιὸ ἡμιθωράκιο καὶ ἄλλο διαμπερὲς στὸν ἀριστερὸ βραχίονα. Μετεφέρθη στὸ Σταθμὸ Α' Βοηθειῶν.

3) 'Ο ἀστυφύλαξ Κ 380 'Αλεξόπουλος Θεοφάνης ἐτραυματίσθη σοβαρὰ στὴ κοιλιακὴ χώρα καὶ μετεφέρθη στὸ Σταθμὸ Α' Βοηθειῶν.

4) 'Ο ἀστυφύλαξ Κ 371 Μπόγδης Νικόλαος ἐτραυματίσθη σοβαρὰ στὸ ἀριστερὸ χέρι. Μετεφέρθη στὸ Σταθμὸ Α' Βοηθειῶν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὸ Νοσοκομεῖο «Εὐαγγελισμός», ἀπ' ὅπου κατὰ πληροφορίες ἀπήχθη ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ ἐξηφανίσθη προφανῶς ἐκτελεσθείς.

'Εκτὸς αὐτῶν ἐτραυματίσθησαν καὶ ἄλλοι ἀστυνομικοί, μὲ ἐλαφρὰ τραύματα,

στοὺς ὁποίους παρέσχε τὴν ὑγειονομικὴ περίθαλψι ὁ πάντοτε ἀκούραστος ἰατρὸς τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας κ. Μαρῖνος Βάθης. Ἔτσι ἡ μάχη τῆς 6ης Δεκεμβρίου ἐσταμάτησε. Ἡ νύχτα πέρασε σὲ αὐστηρὰ ἐπιφυλακή, γιατὶ ὅλοι οἱ ἀστυνομικοὶ ἔμειναν στὶς θέσεις των.

Οἱ κομμουνισταὶ κατὰ τὴν νύχτα αὐτὴ συνέχισαν τὸν πόλεμο τῶν νεύρων μὲ ἀπειλές, τὶς ὁποῖες συνεχῶς μετέδιδαν μὲ τὰ χωνιά τους ἀπὸ τὶς ταράτσες τῶν γύρω πολυκατοικιῶν. Ἔφθασαν μέχρι τοῦ σημείου νὰ βωμολοχοῦν. Οἱ ἀστυνομικοὶ ὅμως δὲν ἀπαντοῦσαν, ἀλλὰ παρεσκευάζοντο γιατὶ ἀνέμεναν καὶ νέες ἐπιθέσεις.

184. Συνέχεια τῆς μάχης στὴ Γενικὴ 'Ασφάλεια κατὰ τὴν 7η Δεκεμβρίου 1944.

Τὰ ξημερώματα τῆς 7ης Δεκεμβρίου 1944, ἄρχισαν νέα ἐπίθεσι οἱ κομμουνισταὶ μὲ βαρὺ ὁπλισμό, ἀπὸ τὰ πολυβολεῖα τους ποὺ εἶχαν ἐγκαταστήσει στὶς ταράτσες τῶν γύρω πολυκατοικιῶν.

† ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΟΓΔΗΣ

'Αλλὰ καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ὠχυρωμένοι καλὰ στὶς θέσεις των, ὄχι μόνον στὸ κεντρικὸ Κατάστημα ἀλλὰ καὶ στὸ μέγαρο τῆς Casa d' Italia καὶ στὴν πολυκατοικία Λινάρδου, ἀπαντοῦσαν μὲ ἔντονα καὶ εὔστοχα πυρά, ἐνισχυμένοι τώρα καὶ μὲ τὰ βαρειὰ πολυβόλα τῆς μικρᾶς 'Αγγλικῆς δυνάμεως.

Ἡ μάχη ἐσυνεχίσθη χωρὶς διακοπὴ μέχρι τῆς 18.30′ ὥρας, ὁπότε οἱ κομμουνισταὶ ἐσταμάτησαν τὰ πυρά.

Ὁ ἀπολογισμὸς τῆς ἡμέρας αὐτῆς σὲ θύματα εἶναι ὁ ἑξῆς :

1) 'Ετραυματίσθησαν οἱ ἀστυφύλακες Κ358 Μπεάκος Γεώργιος στὸ ἄνω μέρος τῆς ὀφρύος, Κ287 Ζερβὸς 'Ιωάννης στὸ χέρι καὶ Κ358 Τσαγκλάνος Νικόλαος στὸ μηρό.

2) 'Ετραυματίσθη ἐπίσης ὁ Ὑπαστυνόμος Β′ κ. 'Αγγελάκος Παναγιώτης στὴν ἐπιγονατίδα, καθ' ὃν χρόνον ἐξώρμησε μὲ δύναμι ἀστυφυλάκων γιὰ νὰ πάῃ πρὸς ἐνίσχυσι τῆς δυνάμεως μας τοῦ κτιρίου τῆς Casa d'Italia.

3) 'Εκτὸς αὐτῶν, ἐτραυματίσθη καὶ ἕνας Ἄγγλος στρατιώτης στὴν κοιλιακὴ χώρα.

Ὅταν ἔπαυσε ἡ μάχη, οἱ ἀστυνομικοὶ ἀνεπαύθησαν ἐκ περιτροπῆς, γιατὶ ἡ φρούρησις τοῦ οἰκήματος ἐγίνετο συνεχής, γιὰ τὸ ἐνδεχόμενο νυκτερινῆς ἐπιθέσεως τῶν κομμουνιστῶν.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἡ τροφοδοσία τῶν ἀστυνομικῶν ἦτο ἀρκετὰ καλὴ καθ' ὅσον τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς ἐπιθέσεως, ὅταν οἱ κομμουνισταὶ ἐξετοπίσθησαν ἀπὸ τὰ κτίρια τοῦ Πολυτεχνείου, οἱ ἀστυνομικοὶ κατόπιν ἐντολῆς τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ παρέλαβαν καὶ μετέφεραν στὴ Γενικὴ 'Ασφάλεια διάφορα τρόφιμα, τὰ ὁποῖα ὑπῆρχαν σὲ μιὰ ἀποθήκη, ποὺ εὑρίσκετο μέσα στὸ Πολυτεχνεῖο καὶ τὰ ὁποῖα εἶχαν κατὰ τὸ ἥμισυ λεηλατήσει οἱ κομμουνισταί.

Ἡ νύχτα τῆς 7ης πρὸς 8ην Δεκεμβρίου 1944 πέρασε ἥσυχη καὶ μόνον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀκούγονταν τὰ χωνιὰ τῶν ἐλασιτῶν ποὺ ἀπειλοῦσαν καὶ ἐχυδαιολογοῦσαν.

(Στὸ ἑπόμενο: Ἡ συνέχεια τῶν μαχῶν στὴ Γενικὴ 'Ασφάλεια)

78

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΙΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΣΤ'.	ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1958	ΤΕΥΧΟΣ 116ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1958)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.
— Η ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΑΥΤΗΣ —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

185.—Μάχες στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια κατὰ τὴν 8η Δεκεμβρίου 1944.

186.—Οἱ ἐπιχειρήσεις στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια κατὰ τὴν 9η Δεκεμβρίου 1944.

***

185. Μάχες στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια κατὰ τὴν 8η Δεκεμβρίου 1944.

Κατὰ τὴν 8η Δεκεμβρίου 1944, ἡ κατάστασις τῆς περιοχῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν παρουσιάζετο ὡς ἑξῆς: Οἱ ἄνδρες τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας εἶχον ὀχυρωθῆ καλὰ ὄχι μόνον στὴν ἕδρα τους, ἀλλὰ καὶ σὲ ἄλλα γύρω κτίρια, ὅπως στὸ μέγαρο τῆς Casa d'Italia μὲ δύναμιν ὑπὸ τὸν Ὑπαστυνόμο κ. Παν. Ἀγγελάκο, στὸ μέγαρο Λινάρδου μὲ δύναμι ὑπὸ τὸν Ἀστυνόμο κ. Ἰωάννη Καραχάλιο, στὸ μέγαρο τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ σὲ ἄλλα σπίτια ποὺ ἐδέσποζαν τῶν γύρω δρόμων, ἔτσι ποὺ οὐσιαστικὰ ἤλεγχαν ὅλη τὴν περιοχὴ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Ζαΐμη μέχρι τῆς Πλατείας Ὁμονοίας καὶ δὲν ἐπέτρεπαν στοὺς ἐλασῖτες νὰ προσεγγίσουν πρὸς τὴν ἕδρα τους.

Ἐξ ἄλλου οἱ δυνάμεις τῶν ἐλασιτῶν, ποὺ σύμφωνα μὲ τὶς καταθέσεις συλληφθέντων ἔφθαναν τοὺς 1.700, ἐλάμβαναν σύντονα μέτρα πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις καὶ εἰδικώτερα στοὺς δρόμους ποὺ ὁδηγοῦσαν πρὸς τὸ κτίριο τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας, δημιουργῶντας ὁδοφράγματα. Ἔτσι κατεῖχαν ὅλη τὴν περιοχὴ γύρω ἀπὸ τὴν πλατεῖα καὶ τὴ συνοικία Ἐξαρχείων. Τὸ Στρατηγεῖο τους τὸ εἶχαν ἐγκαταστήσει

στὸ λόφο Στρέφη καὶ ἠμποροῦσαν μὲ τὶς δυνάμεις των νὰ ἐλέγχουν ἀπόλυτα κάθε κίνησι, ποὺ μποροῦσε νὰ ἐκδηλωθῆ ἔξω ἀπὸ τὰ σημεῖα ποὺ ἀποτελοῦσαν τοὺς ἀντικειμενικούς γι' αὐτοὺς σκοπούς.

Ἐκτὸς αὐτοῦ, γιὰ νὰ μπορέσουν καὶ ἔλθουν ἐνισχύσεις στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια, ἄλλες δυνάμεις ἐλασιτῶν εἶχαν ὀχυρωθῆ στὸ κτίριο τῆς Τηλεφωνικῆς Ἑταιρείας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωλέττη καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπετίθεντο διαρκῶς κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν τῆς περιοχῆς τοῦ Χημείου καὶ πρὸς τὴν περιοχὴν τῆς Πλατείας Κάνιγγος καὶ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Στὶς 7.40' τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἄρχισε ἐντονωτάτη ἐπίθεσις τῶν κομμουνιστῶν, ποὺ ἔβαλλαν ἀπὸ διάφορες παράτσες, ἀπὸ παράθυρα καὶ ἐξῶστες τῶν γύρω οἰκημάτων.

Οἱ ἀστυνομικοὶ μὲ ἀμείωτο τὸ ἠθικό τους ἀπαντοῦσαν μὲ βροχὴ πυρῶν.

Τὶς ἀπογευματινὲς ὧρες οἱ κομμουνισταὶ ἔκαναν παράλληλα ἐπίθεσι καὶ κατὰ τοῦ Δ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, ποὺ ἦταν ἐγκατεστημένο στὴν ὁδὸ Σολωμοῦ, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ τὸ καταλάβουν καὶ νὰ δημιουργήσουν ἔτσι μιὰ νέα ἑστία ἐφόδου κατὰ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας.

Τὴν ἴδια ἡμέρα ἐστάλησαν στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια ἀπὸ τὴ Στρατιωτικὴ Διοίκησι Ἀθηνῶν τρεῖς Ἀξιωματικοὶ ὡς σύμβουλοι, γιὰ τὴν καλύτερη ὀργάνωσι τῆς ἀμύνης· ἦσαν οἱ κ.κ. Ταγματάρχης Πυροβολικοῦ Χατζηλίας Δημήτριος, Ταγματάρχης Καλωνᾶς Στυλιανὸς καὶ λοχαγὸς Κορκιλῆς, οἱ ὁποῖοι ἔφθασαν στὶς 4 μ.μ.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Ταγματάρχου κ. Δημητρίου Χατζηλία, τὴν ὁποίαν ὑπέβαλε τὴν 15 Δεκεμβρίου 1944 στὴ Στρατιωτικὴ Διοίκησι Ἀθηνῶν, ἀναγράφονται τὰ ἑξῆς, ἐν σχέσει μὲ τὶς ἐπιχειρήσεις τῆς ἡμέρας αὐτῆς:

«Ἐν τῇ Γενικῇ Ἀσφαλείᾳ ὑπῆρχε δύναμις ἐκ 59 Ἀξιωματικῶν, 50 Ὑπαξιω-
» ματικῶν καὶ 98 ἀστυφυλάκων, χρησιμοποιούντων 108 ἀραβίδας, 25 αὐτόματα
» Στέν, 4 Μπερέτα καὶ 1 Ἰταλικὸν πολυβόλον οὐχὶ ἐν καλῇ καταστάσει. Ἐπὶ πλέον
» ὑπῆρχε δύναμις Ἄγγλων ἐξ ἑνὸς (1) Ἀξιωματικοῦ καὶ τριάκοντα (30) ἀνδρῶν
» διαθετόντων 5 ὁπλοπολυβόλα, 2 Στὲν καὶ 5 σωλῆνας ὄλμων διαφόρων διαμετρη-
» μάτων.

«Ἅμα τῇ ἀφίξει μου ἐπεθεώρησα μετὰ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ τῆς Ἀσφαλείας
» Ἀστυνόμου κ. Λινάρη Γεωργίου, ὅστις ἦτο ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀμύνης, τὴν διάτα-
» ξιν τῶν ὅπλων καὶ τὰ μέτρα ἀσφαλείας, ἅτινα εὗρον ἔχοντα καλῶς καὶ ἐπέφερον
» ὡρισμένας ἀπαραιτήτους τροποποιήσεις εἰς τὸ σχέδιον πυρός, ἐγκατέστησα δὲ
» φυλάκια εἰς τὰς γωνίας τοῦ τετραγώνου καὶ ἐνίσχυσα τὸ φυλάκιον τῆς πολυκατοι-
» κίας Λινάρδου. Τὸ ἠθικὸν τῶν ἀνδρῶν ἦτο πολὺ καλόν, λόγῳ τῆς ἀποκρούσεως
» ὑπὸ τούτων τῶν ἐπιθέσεων τῶν ἐλασιτῶν, κατὰ τὰς 6 καὶ 7 τρέχοντος καὶ τῆς πα-
» ρουσίας τῶν Ἄγγλων ἐν τῷ Καταστήματι.

«Ὁ ἐχθρός, κατέχων διαφόρους οἰκίας εἰς τὰς Ἀνατολικήν, Β καὶ Δ. πλευρὰς
» τοῦ Καταστήματος, ἠνώχλει τοῦτο ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς διὰ συνεχῶν πυρῶν, εἰς
» τὰ ὁποῖα ἀπήντων τὰ ὄργανα τοῦ πυρὸς Καταστήματος καὶ τῶν Ἄγγλων, πλὴν
» ἐκ τῶν πυρῶν τούτων οὐδένα κίνδυνον διέτρεξε τὸ Κατάστημα».

Ἡ μάχη τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἔληξε στὶς 18 ἡ ὥρα (6 μ.μ.).

Κατὰ τὴν μάχη αὐτὴ ἐτραυματίσθη σοβαρὰ στὴν κοιλιὰ ὁ Ὑπαστυνόμος Β' Πανόπουλος Ἀπόστολος, ὁ ὁποῖος μετεφέρθη στὸ Νοσοκομεῖο «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ» ὅπου καὶ ἐξέπνευσε.

Ἐπίσης ἐτραυματίσθησαν οἱ ἑξῆς: 1) ἀστυφύλαξ Κ. 265 Κωνσταντόπουλος Ἀθανάσιος, ἐλαφρῶς στὴ δεξιὰ παρειά, 2) Ὑπαρχιφύλαξ Κ. 207 Χρυσανθόπουλος Γεώργιος, στὰ μαλακὰ μόρια δεξιοῦ ὀφρύος καὶ 3) ὁ ἀστυφύλαξ Κ. 335 Πίπας Γεώργιος, ἐλαφρὰ στὸ δεξιὸ χέρι.

Ἡ νύχτα πέρασε σχετικὰ ἥσυχη, ἀλλὰ ὅλες οἱ φρουρὲς τῶν ἀστυνομικῶν ἀγρυπνοῦσαν γιὰ τὸ ἐνδεχόμενο ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ μεγάρου τῆς Ἀσφαλείας μὲ

αὐτοκίνητα ἐμπρηστικὰ ἢ ἄλλα τοιαῦτα δυναμίτιδος, γιατί, ὅπως εἶναι γνωστό, οἱ κομμουνισταὶ ἐγέμιζαν αὐτοκίνητα μὲ δυναμίτιδα καὶ ἀφοῦ πλησίαζαν τὸ οἴκημα ποὺ ἤθελαν νὰ τὸ ἀνατινάξουν, ἀπέλυαν τὸ αὐτοκίνητο ἀκυβέρνητο πρὸς τὸ μέγαρο καὶ μὲ τὴν πρόσκρουσι ἐγίνετο ἡ ἀνατίναξις, ἢ ἐχρησιμοποιοῦσαν αὐτοκίνητα μὲ ἀντλίαν βενζίνης καὶ περιέβρεχαν τὸ οἴκημα, τὸ ὁποῖον κατόπιν πυρπολοῦσαν.

Οἱ σκοποὶ ὅμως τοῦ οἰκήματος Ἀσφαλείας δὲν ἐπέτρεπαν σὲ τέτοια αὐτοκίνητα νὰ πλησιάσουν, ἰδίως κατὰ τὴν νύχτα.

† Α. ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

186. Οἱ ἐπιχειρήσεις στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια κατὰ τὴν 9η Δεκεμβρίου 1944.

Στὶς 9 Δεκεμβρίου 1944, ἡμέραν Σάββατον, οἱ μαχηταὶ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας ὠργάνωσαν ἐξορμήσεις, γιὰ νὰ στερεώσουν καλύτερα τὴ θέσι τους. Ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Γεν. Ἀσφαλείας κ. Γ. Λινάρης, μὲ τοὺς Ἀστυνόμους κ.κ. Νικ. Ἀρχιμανδρίτην καὶ Παντελῆν Χριστοδούλου καὶ 15 ἀστυνομικούς, ἔκαμαν συνδυασμένη ἐπιχείρησι ἐκκαθαρίσεως τῶν οἰκοδομικῶν τετραγώνων ποὺ περιελαμβάνοντο μεταξὺ τῶν ὁδῶν Πολυτεχνείου, Ἀβέρωφ, Ἠπείρου καὶ Γ' Σεπτεμβρίου. Ἐκεῖ ὑπῆρχε τὸ οἴκημα τῶν γραφείων τῶν Σ.Ε.Κ., ὅπου ὅλες τὶς προηγούμενες ἡμέρες ἦταν τὸ κέντρο τῶν ἐλασιτῶν καὶ ἀπ' ὅπου ἡ Ἀσφάλεια ἐβάλλετο συνεχῶς καὶ μὲ σταθερότητα, γιατὶ ἐκεῖ ὑπῆρχαν καὶ εἰδικὰ ὅπλα μὲ κλισιοσκόπια ἀπολύτου ἀκριβείας στὴ σκόπευσι.

Ὅταν οἱ ἐλασῖτες ἀντελήφθησαν τὴν ἐξόρμησι, ὑποχώρησαν καὶ ὠχυρώθησαν στὸ ξενοδοχεῖο «ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ», ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἀβέρωφ καὶ Ἀχαρνῶν, ἀπ' ὅπου ἔβαλλαν μὲ μεγάλη σκοπευτικὴ ἀκρίβεια διὰ τῶν ὅπλων—κλισιοσκοπίων. Γιὰ νὰ ἐννοήσετε τὴν ἀκρίβεια τῆς βολῆς των ἀρκεῖ ν' ἀναφέρω ὅτι, ὅταν εὑρισκόμεθα στὴν ταράτσα τοῦ μεγάρου τῶν Σ.Ε.Κ., ἦτο ἀδύνατον νὰ σηκώσουμε τὸ κεφάλι πάνω ἀπὸ τὸ στήθωμα, γιατὶ οἱ βολὲς τῶν κομμουνιστῶν ἦσαν ἀπόλυτα εὔστοχες. Ὁ κ. Ἀρχιμανδρίτης δοκιμαστικῶς διὰ τῆς κάννης τοῦ ὅπλου του ὕψωσε ὀλίγον ἄνω τοῦ στηθώματος τὸ κράνος του, τὸ ὁποῖον ἀμέσως διετρήθη ἀπὸ σφαῖρα τῶν ἐλασιτῶν.

Παρὰ ταῦτα οἱ ἀστυνομικοὶ ἤνοιξαν πολεμίστρες στὸ στήθωμα τῆς ταράτσας καὶ ἄρχισαν μιὰ πεισματώδη μονομαχία μὲ τοὺς ἐλασῖτες, ποὺ διήρκεσε ἀρκετὲς ὧρες, ὡς ποὺ οἱ ἐλασῖτες ἀναγκάζονται νὰ ἀποσυρθοῦν ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον «ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ». Μὰ ὅταν ἔβγαιναν ἀπὸ τὴν εἴσοδο τοῦ ξενοδοχείου, δύναμις ποὺ ἦταν στημένη στὴν εἴσοδο τοῦ μεγάρου τῶν Σ.Ε.Κ. ἐχτύπησε τοὺς ἐλασῖτες μὲ ὁμαδικὰ καὶ εὔστοχα πυρά.

Ταυτόχρονα μὲ τὴν ἐπιχείρησι αὐτή, ἄλλη ὁμάδα μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ὑπαστυνόμον κ. Θεράποντα Γαλανόπουλον ἤλεγχε τὸ οἴκημα τῆς ὁδοῦ Στουρνάρα καὶ Γ' Σεπτεμβρίου.

Κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴ ἐτραυματίσθη σοβαρὰ στὴν ὀσφυακὴ χώρα ὁ ἀστυφύλαξ Σούμπασης Βασίλειος, ὁ ὁποῖος ἐξέπνευσεν ἐνῷ μετεφέρετο στὸ Σταθμὸ Πρώτων Βοηθειῶν.

Ἔτσι ἔληξε στὶς 19 ἡ ὥρα (7.μ.μ.) ἡ μάχη.

Ἡ νύχτα πέρασε σχετικὰ ἥσυχη, ἐνῷ πάντοτε ἀγρυπνοῦσαν οἱ φρουροὶ τῆς Ἀσφαλείας.

(Συνεχίζεται)

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1958)

Ὑπὸ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ. — Η ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΑΥΤΗΣ —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

* * *

187. Οἱ ἐπιχειρήσεις στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια κατὰ τὴν Κυριακὴ 10 Δεκεμβρίου 1944.

Ἀπὸ τὸ πρωῒ τῆς 10 Δεκεμβρίου 1944 οἱ κομμουνισταὶ ἄρχισαν νὰ πυροβολοῦν κατὰ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας. Μία ἰσχυρὰ περιπολία, στὴν ὁποία ἔλαβε μέρος καὶ Ἄγγλος Ὑπολοχαγός, πῆγε στὸ μέγαρο Σ.Ε.Κ. ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πολυτεχνείου, γιὰ νὰ κάμη ἀπὸ ἐκεῖ σχετικὴ ἀναγνώρισι. Ἡ περιπολία, ἡ ὁποία ἐπυροβολήθη ἀπὸ διάφορα σημεῖα, ἔφτασε στὸ μέγαρο τὸ ὁποῖο βρῆκε κενό. Ἀπὸ ἐκεῖ ἔρριψε μερικὲς βολὲς ὅλμου ἐναντίον τοῦ ξενοδοχείου «ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ» ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀβέρωφ, ποὺ ἐχρησιμοποιεῖτο ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς ὡς κέντρο ἐπιθέσεως καὶ ἐπέφερε ἀρκετὲς ζημίες, ὥστε ἠναγκάσθησαν νὰ τὸ ἐγκαταλείψουν.

Ἀπὸ τῆς 14.30' (2.30' μ.μ.) ὥρας ἔγινε μιὰ αἰφνιδιαστικὴ ἐπίθεσις ἐναντίον τοῦ μεγάρου Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Δ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος. Προφανῶς, ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῆς Ἀσφαλείας ἐγένετο γιὰ νὰ μὴ μπορέσουν οἱ ἄνδρες αὐτῆς νὰ δώσουν βοήθεια στοὺς ἀστυνομικοὺς τοῦ Δ' Τμήματος, τοῦ ὁποίου ἡ κατάληψις ἦταν ὁ ἀντικειμενικός τους σκοπός.

Ὁ Ἄγγλος Ἀξιωματικός, μὲ ὑπόδειξιν τοῦ ταγματάρχου κ. Δημητρίου Χατζηλία, ἐξετέλεσε μὲ ἐπιτυχίαν πυρὰ μὲ βαρειὰ ὅπλα (πολυβόλα καὶ ὅλμους) κατὰ τῶν ἑστιῶν πυρὸς τῶν κομμουνιστῶν.

Οἱ κομμουνισταὶ ὅμως εἶχαν συγκεντρώσει ἀρκετὲς δυνάμεις καὶ ἐσυνέχισαν μὲ τὴν ἴδια ἔντασι τὰ πυρὰ καὶ μάλιστα κατώρθωσαν μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς νὰ εἰσχωρήσουν στὴν πτέρυγα τοῦ συγκροτήματος κτιρίων τοῦ Πολυτεχνείου, ποὺ βρίσκονταν ἀκριβῶς ἀπέναντι ἀπὸ τὸ μέγαρο τῆς Ἀσφαλείας καὶ ἀπὸ ἐκεῖ νὰ βάλλουν κατὰ τοῦ κτιρίου τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας. Ἀμέσως συνεκροτήθη μιὰ ὁμάδα, μὲ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ νὰ αἰφνιδιάσῃ τοὺς κομμουνιστάς, ποὺ εἶχαν εἰσχωρήσει στὸ Πολυτεχνεῖο καὶ νὰ τοὺς συλλάβῃ. Ἡ ἐξόρμησις ἔγινε σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ περνοῦσε ἀπὸ τὴν ὁδὸ Πατησίων μία φάλαγγα ἁρμάτων. Οἱ ἀστυνομικοὶ μπῆκαν στὸν περίβολο τοῦ Πολυτεχνείου, ἀλλὰ οἱ κομμουνισταὶ πρόλαβαν καὶ ἀπεχώρησαν λίγα λεπτὰ ἐνωρίτερα.

Τὰ ἅρματα μάχης ἄρχισαν ἔντονα πυρὰ στὴν ὁδὸ Πατησίων μέχρι τῆς Πλα-

τείας Ἀγάμων, ὅπου εἶχαν στηθῆ ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς ὁδοφράγματα, καθὼς καὶ στοὺς παραλλήλους δρόμους τῆς ὁδοῦ Πατησίων, γύρω ἀπὸ τὸ κτίριο τῆς Ἀσφαλείας. Κατόπιν τῆς ἐφόδου αὐτῆς τῶν ἁρμάτων, οἱ περισσότερες ἑστίες τῶν κομμουνιστῶν ἐσταμάτησαν τὰ πυρά. Ἀκολούθως τὰ ἅρματα ἀπεσύρθησαν, ὁπότε οἱ κομμουνισταὶ ἄρχισαν νέα αἰφνιδιαστικὴ ἐπίθεσι κατὰ τοῦ Δ' ἰδίᾳ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου καὶ Σολωμοῦ. Οἱ ἄνδρες τοῦ Τμήματος αὐτοῦ, ἀφοῦ ἠγωνίσθησαν μὲ πεῖσμα, ἐξήντλησαν τὰ πυρομαχικά τους καὶ ἔτσι στὶς 17 (5 μ.μ.) ἡ ὥρα ἐγκατέλειψαν τὸ Τμῆμα καὶ ἦλθαν στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια μαζὶ μὲ τοὺς στρατιωτικοὺς συμβούλους κ. κ. Λοχαγὸν Γ. Φλῶρον καὶ Ἐπίλαρχον Γ. Σκελέον.

Οἱ ἄνδρες τοῦ Τμήματος αὐτοῦ ἀργότερα, κατόπιν διαταγῆς, ἐστάλησαν στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι.

Ἀφοῦ ὅλη τὴν ἡμέρα οἱ κομμουνισταὶ δὲν μπόρεσαν νὰ κάμψουν τὴν ἀντίστασι τῶν ἀστυνομικῶν τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας, ἐπεχείρησαν νὰ τοὺς ἀποθαρρύνουν μὲ ἄλλα λιγώτερο σοβαρὰ μέσα. Τοποθέτησαν δηλαδὴ ἕνα συγκρότημα τηλεβόων (χωνιῶν) σὲ γειτονικὴ ταράτσα, τὸ ὁποῖον ὅλη τὴ νύχτα οὔρλιαζε κυριολεκτικὰ μεταδίδοντας ἀπειλές: «Μπουραντάδες, χαφιέδες, μοναρχοφασίστες, ἔρχεται ὁ Ὀρέστης! θὰ σᾶς σφάξουμε ὅλους κλπ.».

Ἐννοεῖται ὅτι τοὺς ὑποδέχοντο οἱ καγχασμοὶ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ μερικὲς ὁμοβροντίες καὶ ἔκτοτε ὁ Ὀρέστης, ποὺ διαρκῶς ἐρχόταν, δὲν ἔφθανε ποτὲ καὶ τοῦτο ἀποτελοῦσε τὸ προσφιλὲς θέμα διασκεδάσεως τῶν ἀστυφυλάκων.

Κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴ ὁ Ὑποδιοικητὴς κ. Γ. Λίναρης, μὲ μιὰ μικρὴ δύναμι, ἐπεχείρησε μιὰ ἐπικίνδυνη μακρυνὴ περιπολία μέχρι τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος, ποὺ εἶχεν ἐγκατασταθῆ στὰ κτίρια τῆς ὁδοῦ Πατησίων ἀριθ. 93, καὶ τὸ ὁποῖο ἀνθίστατο ἡρωϊκώτατα στὶς λυσσώδεις ἐπιθέσεις τῶν κομμουνιστῶν. Οἱ κομμουνισταί, τοὺς ὁποίους οἱ ἀστυνομικοὶ συναντοῦσαν, ἄλλοτε μὲν πυροβολοῦσαν καὶ ἀπεμακρύνοντο, ἄλλοτε δὲ φώναζαν μὲ τὰ χωνιά τους: «χαφιέδες, θὰ πεθάνουμε ὅλοι γιὰ νὰ πάρουμε τὴν Ἀσφάλεια» καὶ ἡ ἀπάντησις ἦταν λακωνική: «ἐλᾶτε, σᾶς περιμένουμε». Τὴν ἴδια μέρα ὁ ἀστυφύλακας Τσαπατσάρης, ὁ ὁποῖος ἔκανε συνεχῶς μόνος του ἀναγνωριστικὲς περιπολίες, ἔφτασε μέχρι τῆς Πλατείας Βάθης, ὅπου ἀντελήφθη τρεῖς κομμουνιστὰς νὰ μεταφέρουν δύο δοχεῖα. Τοὺς πυροβολεῖ καὶ τοὺς ἀναγκάζει νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ δοχεῖα, τὰ ὁποῖα ἔφερε μόνος στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια. Ἐπρόκειτο περὶ δύο ναρκῶν, μὲ τὶς ὁποῖες σχεδίαζαν ν' ἀνατινάξουν διάφορα σπήτια.

Ἡ νύχτα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ μερικῶν πυροβολισμῶν καὶ τὶς ἀπειλὲς μὲ τὰ χωνιά, πέρασε μὲ σχετικὴ ἡσυχία, ἐνῷ ὅμως πάντοτε ἀγρυπνοῦσαν οἱ ἀστυνομικοί.

188. Οἱ μάχες κατὰ τὴ Δευτέρα 11 Δεκεμβρίου 1944.

Στὶς 11 Δεκεμβρίου, ἡμέρα Δευτέρα, οἱ κομμουνισταὶ δὲν ἐφάνησαν ὅτι θὰ ἐνεργήσουν ἐπίθεσι κατὰ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας καὶ ἔτσι μέχρι τὸ μεσημέρι δὲν ἐσημειώθη δρᾶσις οὔτε ἀπὸ τὴ μιά, οὔτε ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά.

Στὶς 14.30' (2.30' μ.μ.) ὅμως, ἄρχισε αἰφνιδιαστικῶς μιὰ λυσσώδης ἐπίθεσις ἐναντίον τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας μὲ βαρειὰ ὅπλα, χειροβομβῖδες καὶ δυναμίτιδες. Οἱ κομμουνισταὶ ἔβαλλαν μὲ ἐντεταμένα πυρὰ ἀπὸ πολλὰ σημεῖα καὶ μὲ μεγαλύτερες δυνάμεις.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ὅμως εἶχαν ἐπωφεληθῆ τῆς πρωϊνῆς ἀνάπαυλας καὶ εἶχαν ἐνισχύσει τὰ ὀχυρωματικά τους ἔργα. Εἶχαν κατασκευσθῆ νέες πολεμίστρες στοὺς τοίχους διὰ διατρήσεως αὐτῶν καὶ εἶχαν ὀχυρώσει μὲ σάκκους ἄμμου τὸ ὑπόγειον τοῦ κτιρίου, ὅπου ἄλλοτε τὸ Κέντρον «Η ΣΤΡΕΛΝΑ», εἰς τρόπον ὥστε ἡ κατάληψις τοῦ μεγάρου καθίστατο ἀδύνατος.

Ἔτσι, παρ' ὅλον ὅτι οἱ ἐπιθέσεις συνεχίζονταν μὲ μεγάλο πεῖσμα, ἀπεκρού-

σθησαν ὅλες ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς ποὺ πολεμοῦσαν μὲ γενναιότητα, ἡρωϊσμὸ καὶ αὐταπάρνησι. Ὁ ἀρχιφύλαξ Πιπεράκης, ὁ ὁποῖος ἐχειρίζετο τὸ μόνο βαρὺ πολυβόλο τῆς Ἀσφαλείας, τὸ ἀνεβάζει στὸ μικρὸ ταρατσάκι, δηλαδὴ στὸ ὑψηλότερο σημεῖο τοῦ κτιρίου, μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς του καὶ βάλλοντας συνεχῶς ριπὲς ἐξουδετερώνει δύο ἐπικίνδυνες φωληὲς πολυβόλων τῶν κομμουνιστῶν. Ἀλλὰ ἐδέχθη μιὰ σφαῖρα στὸ στῆθος καὶ ἐτραυματίσθη βαρύτατα. Μετεφέρθη ἀμέσως στὸ Νοσοκομεῖο «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ», ὅπου ἀφοῦ ἐπάλαισε ἐπὶ ἡμέρες μὲ τὸ θάνατο, τέλος ἐσώθη καὶ παρέμεινε ἀνάπηρος τῆς Ἀστυνομίας.

Ἡ μάχη ἐσυνεχίσθη ἐντονωτάτη καὶ ἀδιάκοπος μέχρι τῆς 18ης ὥρας (6 μ.μ.), ὁπότε οἱ κομμουνισταὶ ἀναγκάσθησαν ν' ἀποχωρήσουν.

Κατὰ τὴ μάχη αὐτή, ἐκτὸς τοῦ ἀρχιφύλακος Πιπεράκη ἐτραυματίσθησαν καὶ οἱ ἑξῆς: 1) Ὁ ἀστυφύλαξ Παναγιώτης Δάγκλης, μὲ τραῦμα στὸ δεξὶ χέρι. 2) Ὁ ἀστυφύλαξ Κ. 332 Οἰκονόμου Θωμᾶς, μὲ τραῦμα στὸ δεξὶ φρύδι. 3) Ὁ ἀστυφύλαξ Κ. 410 Ἀραπογιάννης Δημ., μὲ ἐλαφρὰ τραύματα στὸ δεξιὸ βραχίονα καὶ στὸ θώρακα καὶ 4) Ὁ Ἀνθυπαστυνόμος Κουτᾶς Ἰωάννης, στὸ ἀριστερὸ πόδι καὶ τὸ ἀριστερὸ χέρι.

Γ. ΠΙΠΕΡΑΚΗΣ

(Συνεχίζεται)

Ὁ Ἀστυφύλαξ

Τὸν βλέπεις 'κεῖ στοῦ δρόμου τὴ γωνιά,
τὸν βλέπεις στὴν πλατεῖα, στὸ σοκκάκι,
τὸν βλέπεις στὰ ψηλά, στὸ Κολωνάκι,
τὸν βλέπεις στὴ φτωχὴ τὴ γειτονιά.

★

Τὸν εἶδες νύχτα, μόνος νὰ γυρνᾷ
τὸν εἶδες μέρα, μέσα στὸ λιοπῦρι,
τὸν εἶδες στ' ἀνοιχτό σου παραθῦρι,
τὸν εἶδες καὶ τὸν βλέπεις ποὺ περνᾷ.

★

Τὸν εἶδες ἀποκοῦμπι τοῦ φτωχοῦ,
τὸν βλέπεις τ' ἀβοήθητου ἐλπίδα,
τὸν εἶδες ν' ἀγρυπνᾷ γιὰ τὴν πατρίδα
τὸν βλέπεις, τὸν αἰσθάνεσαι παντοῦ.

★

Τὸν εἶδες καὶ τὸν βλέπεις ὅπου πᾶς
τὸ βιός καὶ τὴν τιμή σου προστατεύει,
τὸ μόνο ἀπὸ σένα ποὺ γυρεύει
εἶναι—κι' ἀξίζει—νὰ τὸν ἀγαπᾷς.

Θ. Χαρλαύτης

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17). ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΣΤ'.	ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΜΑΪΟΥ 1958	ΤΕΥΧΟΣ 120ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1958)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ. — Η ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΑΥΤΗΣ —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

189—Συνέχεια τῶν ἐπιθέσεων τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας, κατὰ τὴν 12ην Δεκεμβρίου 1944.

190—Μάχες κατὰ τὴν 13ην Δεκεμβρίου 1944 στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια.

***

189. Συνέχεια τῶν ἐπιθέσεων τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας, κατὰ τὴν 12ην Δεκεμβρίου 1944.

Ἀπὸ τὰ ξημερώματα (ὥρα 6 π.μ.) τῆς 12ης Δεκεμβρίου 1944, ἡμέρας Τρίτης, ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, οἱ κομμουνισταὶ ἐπανέλαβαν τὴν ἐντονωτάτη ἐπίθεσί τους κατὰ τοῦ κτιρίου τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας, ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα.

Ἡ ἐπίθεσις ἦταν συνεχὴς καὶ ἐγίνετο μὲ πραγματικὴ λύσσα τῶν ἐλασιτῶν. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας ἔμειναν σταθεροὶ στὶς θέσεις τους καὶ ἠμύνοντο μὲ εὐστοχώτατα πυρά.

Ἡ ἀπογοήτευσις ποὺ κατέλαβε τοὺς κομμουνιστάς, γιατὶ εἶχαν ἀποκρουσθῆ ὅλες οἱ ἐπιθέσεις καὶ ἀπέτυχαν στὰ σχέδιά τους, καθὼς καὶ ἡ ἀδυναμία τους νὰ πλησιάσουν πρὸς τὸ κτίριο τῆς Ἀσφαλείας, ξέσπασε σὲ ἀνατινάξεις οἰκημάτων, τὰ ὁποῖα ἐφαντάζοντο ὅτι τοὺς ἐμπόδιζαν νὰ πλήξουν μὲ τὰ πολυβόλα καὶ μὲ τοὺς ὅλμους τὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια. Ἔτσι κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴ ἀκούγονταν στὶς γύρω συνοικίες συνεχεῖς ἐκρήξεις. Τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο, σπίτια ποὺ ἐστεγάζοντο πολυάριθμες οἰκογένειες, σπίτια ποὺ ἀποτελοῦσαν τὸ προϊὸν τῶν κόπων καὶ τῶν ἀγώνων ὁλόκληρης ζωῆς τιμίων βιοπαλαιστῶν, σπίτια τῶν ὁποίων οἱ ἰδιοκτῆται καὶ οἱ ἔνοικοι

δὲν εἶχαν καμμιὰ σχέσι μὲ τὸν ἐμφύλιο πόλεμο, κατέρρεον σὲ ἐρείπια κάτω ἀπ' τὴ μανία τῶν «ντιναμιτέρος» τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος.

Μιὰ ἐλαχίστη πρόφασις ἀρκοῦσε γιὰ νὰ ἀνατιναχθῆ ἕνα σπίτι. Π.χ. κάποιος δεινὸς σκοπευτὴς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. εἰδοποιοῦσε τοὺς δυναμιστὰς ὅτι τὸ σπίτι τῆς πλησίον γωνίας τὸν ἐμπόδιζε νὰ σκοπεύσῃ μὲ ἐπιτυχία τὴ Γενικὴ 'Ασφάλεια. 'Αμέσως ἀπεφασίζετο ἡ ἀνατίναξις καὶ οἰκογένειες ὁλόκληρες ἐξηναγκάζοντο μὲ τὴν ἀπειλὴ περιστρόφων νὰ βγοῦνε ἀμέσως στὸ δρόμο μὲ μιὰ κουβέρτα ὡς μοναδικὸ ἀγαθό, κάποτε δὲ οὔτε καὶ μὲ τὴ μιὰ αὐτὴ κουβέρτα, ἀλλὰ μὲ τὶς πυτζάμες μόνον, καὶ ὕστερα τὸ σπίτι ἐγίνετο ἐρείπια ὑπὸ τὶς ἰαχὲς καὶ τοὺς ἀλλαλαγμοὺς τῶν πρωταθλητῶν αὐτοῦ τοῦ ἐγκλήματος.

"Αλλωστε, κάθε ἀνατίναξις ἐπέτρεπε στοὺς περίφημους «ἐλεύθερους σκοπευτὲς» τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., στοὺς βαρυποινίτες τοῦ κοινοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ποὺ βγῆκαν ἀπὸ τὶς φυλακὲς γιὰ νὰ τὸν ἐνισχύσουν, νὰ ληστεύουν προηγουμένως τὰ σπίτια καὶ νὰ φορτώνουν ὁλόκληρα καροτσάκια μὲ παντὸς εἴδους ἔπιπλα, εἴδη ρουχισμοῦ καὶ ἄλλα εἴδη. "Ετσι ἐδημιουργήθησαν τὰ ἀπέραντα ἐρείπια, ποὺ ἀκόμη ὕστερα ἀπὸ 14 ὁλόκληρα χρόνια ὑπάρχουν στοὺς δρόμους Στουρνάρα, Σολωμοῦ καὶ σ' ὅλη τὴ συνοικία αὐτή.

'Αλλὰ ταυτόχρονα μὲ τὴν ἐπίθεσι κατὰ τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας ἐγένετο ἐπίθεσις καὶ κατὰ τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος τῆς 'Αστυνομίας, ποὺ ἦταν ἐγκατεστημένο στὴν ὁδὸ Πατησίων, ἀπέναντι ἀπὸ τὸ κτίριο τῆς 'Ανωτάτης 'Εμπορικῆς Σχολῆς.

Τὸ Μηχανοκίνητο πολεμοῦσε μὲ ἡρωϊσμὸ ἀφάνταστο καὶ τὸ ἠθικὸ τῶν ἀνδρῶν του, τῶν περίφημων «Μπουραντάδων», ἦταν ἀκμαιότατο.

"Οταν μάλιστα γιὰ μιὰ στιγμὴ πέρασαν δυὸ 'Αγγλικὰ τάνκς ἀπὸ τὴν ὁδὸ Πατησίων καὶ οἱ κομμουνισταὶ νόμισαν ὅτι θὰ τοὺς ἐπιτεθοῦν, οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος ἔκαμαν ἐξόρμησι, περικύκλωσαν τὸ κτίριο τῆς 'Ανωτάτης 'Εμπορικῆς Σχολῆς καὶ συνέλαβαν 54 κομμουνιστάς, ποὺ εἶχαν ἐκεῖ ὀχυρωθῆ. Τοὺς ἀφώπλισαν καὶ τοὺς φρουροῦσαν γιὰ νὰ τοὺς παραδώσουν στὶς ἁρμόδιες ἀρχές.

Τότε ἀκριβῶς, ὁ 'Υποδιοικητὴς τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας κ. Γεώργιος Λίναρης μὲ μιὰ ὁμάδα ἀστυνομικῶν, ἔσπευσε πρὸς τὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα καὶ ἐβοήθησε γιὰ τὴ μεταφορὰ τῶν αἰχμαλώτων κομμουνιστῶν στὴ Γενικὴ 'Ασφάλεια, ἀπ' ὅπου τοὺς παρέλαβαν οἱ "Αγγλοι καὶ τοὺς περιώρισαν σὲ στρατόπεδο στὸ Γουδί.

'Η μάχη τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἔληξε στὶς 4 μ.μ., μὲ ἀπολογισμὸ εἰς θύματα τὰ ἑξῆς:

α) 'Ετραυματίσθη ὁ ἀστυφύλαξ Κωνσταντόπουλος 'Αθανάσιος μὲ τραῦμα διαμπερὲς τοῦ δεξιοῦ βραχίονος καὶ μετεφέρθη στὸ Νοσοκομεῖο «Εὐαγγελισμός». Σημειωτέον ὅτι ὁ ἀστυφύλαξ αὐτὸς ἐτραυματίσθη γιὰ δεύτερη φορά. β) 'Ετραυματίσθη ὁ 'Υπαρχιφύλαξ Κομνηνὸς 'Αθανάσιος μὲ διαμπερῆ τραύματα καὶ τῶν δύο γονάτων. 'Ο 'Υπαρχιφύλαξ αὐτὸς μετεῖχε τῆς περιπολίας τοῦ κ. Γεωργίου Λίναρη καὶ ἐτραυματίσθη κατὰ τὴν ἐξόρμησι πρὸς τὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα. Μετεφέρθη κι' αὐτὸς στὸ Νοσοκομεῖον «Εὐαγγελισμός».

'Η νύχτα πέρασε ἤρεμη, ἀλλὰ μὲ ἄγρυπνο φρούρησι τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας.

190. Μάχες κατὰ τὴν 13ην Δεκεμβρίου 1944 στὴ Γενικὴ 'Ασφάλεια.

Τὴν Τετάρτην, 13ην Δεκεμβρίου 1944, οἱ κομμουνισταὶ ἄρχισαν ἀπὸ τὰ ξημερώματα πυρὰ παρενοχλητικά. Οἱ πράκτορες ὅμως τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας μετέδωσαν πληροφορίες, ὅτι μεγάλες δυνάμεις ἐλασιτῶν συγκεντρώνονται ἀπ' ὅλα τὰ σημεῖα γύρω ἀπὸ τὰ κτίριά της. "Ηταν φανερὸ ὅτι προπαρεσκευάζοντο γιὰ μεγάλη ἐπίθεσι.

Γιὰ νὰ γίνῃ ἐξακρίβωσις τῶν πληροφοριῶν, ἀνετέθη στὸν 'Υπαστυνόμο τότε

(νῦν 'Αστυνομικὸν Διευθυντὴν) κ. 'Αθανάσιον Τασιόπουλον, νὰ παραλάβη μιὰ ὁμάδα ἀστυνομικῶν καὶ ν' ἀνιχνεύση τὸν χῶρο τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τῶν γύρω δρόμων. Κατὰ τὴν ἀνίχνευσι αὐτὴ οἱ κομμουνισταὶ ἐπετέθησαν κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν μὲ ὅλμους καὶ ἐτραυματίσθη ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς περιπόλου 'Υπαστυνόμος κ. Τασιόπουλος 'Αθ., ἀπὸ θραύσματα ὅλμου, στὸν ἀριστερὸ μηρὸ καὶ τὴν πτέρνα, καθὼς καὶ στὴν κροταφικὴ χώρα ἐλαφρῶς. Μετεφέρθη ἀμέσως στὸ Νοσοκομεῖον «Εὐαγγελισμὸς» ὅπου καὶ ἐνοσηλεύθη.

'Η ἀνίχνευσις ὅμως αὐτὴ ἐπεβεβαίωσε τὶς πληροφορίες περὶ προετοιμαζομένης μεγάλης ἐπιθέσεως κατὰ τῆς 'Ασφαλείας καὶ ἔτσι οἱ ἀστυνομικοὶ ἐνίσχυσαν τὴ φρούρησι καὶ ἀνέμενον ἕτοιμοι γιὰ τὴν ἀπόκρουσι κάθε αἰφνιδιασμοῦ.

'Ενῷ ὅμως οἱ ἀψιμαχίες τῶν ἀνδρῶν τῆς 'Ασφαλείας μὲ τοὺς κομμουνιστὰς συνεχίζοντο, ἐγένετο μεγάλη πίεσις, ὅλη τὴν ἡμέρα, στὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα τῆς 'Αστυνομίας, οἱ ἄνδρες τοῦ ὁποίου ἠμύνοντο μὲ σθένος καὶ ἡρωϊσμό.

Κατὰ τὴν 16ην ὅμως ὥρα, διετάχθη ἀπὸ τὸ 'Αρχηγεῖο τῶν ῎Αγγλων νὰ ἐγκαταλειφθοῦν τὰ οἰκήματα τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος, ποὺ εὑρίσκοντο στὴν ὁδὸ Πατησίων ἀριθ. 91 καὶ 93.

'Ο σύνδεσμος τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως ποὺ εἶχεν ἐγκατασταθῆ στὴ Γενικὴ 'Ασφάλεια, Ταγματάρχης κ. Δημήτριος Χατζηλίας, εἶχε τὴ γνώμη ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐνισχυθῆ τὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα καὶ νὰ παραμείνη στὴ θέσι του. Γι' αὐτὸ ἀνέφερε ἀμέσως τηλεφωνικῶς στὸ σύνδεσμο τοῦ 'Επιτελείου μὲ τὸ 'Αρχηγεῖον τῆς 'Αστυνομίας, Ταγματάρχη κ. Παπαρόδου, νὰ σταλῆ ἂν ἦταν δυνατὸν ἐνίσχυσι, ὥστε νὰ μὴν ἀποχωρήση τὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα. Παρὰ ταῦτα διετάχθη ἡ ἀποχώρησις καὶ ἐστάλησαν τὶς ἑσπερινὲς ὧρες 'Αγγλικὰ τάνκς, τὰ ὁποῖα ἐκάλυψαν τὴν ἀποχώρησι. 'Η κάλυψις τῆς ἀποχωρήσεως αὐτῆς ἔγινε παράλληλα καὶ ἀπὸ τὴ Γενικὴ 'Ασφάλεια.

Οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ Μηχανοκινήτου ἔφθασαν στὴ Γενικὴ 'Ασφάλεια καὶ ἀπὸ ἐκεῖ πῆγαν στὸ 'Αστυνομικὸ Κατάστημα τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως.

Μετὰ τὴν ἀποχώρησι τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος οἱ κομμουνισταὶ ἐβελτίωσαν τὶς θέσεις των καὶ ἐσχημάτισαν πλήρη κλοιὸ ἀπὸ τὴν βορεινὴ πλευρὰ τοῦ κτιρίου τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας.

Παρὰ ταῦτα οἱ μαχηταὶ ἀστυνομικοὶ εἶχαν ἀμείωτο τὸ ἠθικό τους καὶ ὠχυρωμένοι καλὰ στὸ μέγαρό τους, ἦσαν ἕτοιμοι ν' ἀποκρούσουν κάθε ἐπίθεσι ὁσοδήποτε σοβαρὴ κι' ἂν ἦταν. 'Εν τῷ μεταξὺ οἱ κομμουνισταὶ μὲ τὰ χωνιὰ οὔρλιαζαν κυριολεκτικῶς, ἀπειλοῦντες τοὺς ἀστυνομικούς.

Οἱ ἀψιμαχίες τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἔληξαν στὶς 5.30'.

'Η νύχτα τῆς 13ης πρὸς τὴν 14ην Δεκεμβρίου 1944 πέρασε σχεδὸν ἥσυχα καὶ μόνον οἱ ἐκρήξεις ἀπὸ τὶς ἀνατινάξεις ποὺ ἐγίνοντο σὲ διάφορα κτίρια ἀκούγονταν.

(Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΣΤ'.	ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΙΟΥΝΙΟΥ 1958	ΤΕΥΧΟΣ 121ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1958)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ. — Η ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΑΥΤΗΣ —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

191.—Ἐκκένωσις τοῦ κτιρίου τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ἀγγλικοῦ Στρατηγείου.

192.—Ἡ δρᾶσις τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας ἀπὸ 15ης Δεκεμβρίου 1944 μέχρι τῆς 5ης Ἰανουαρίου 1945.

193.—Ἀστυνομικοὶ πού ὑπηρετοῦσαν κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια καὶ ἔλαβον μέρος στοὺς ἀγῶνες αὐτῆς.

* * *

191. Ἐκκένωσις τοῦ κτιρίου τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ἀγγλικοῦ Στρατηγείου.

Τὴν Πέμπτην, 14 Δεκεμβρίου 1944, οἱ ἀστυνομικοὶ ἀναμένοντες τὴ νέα μεγάλη ἐπίθεσι τῶν κομμουνιστῶν ἦσαν ὅλοι στὶς θέσεις των, μὲ ἀκμαιότατο τὸ ἠθικό τους.

Παρὰ τὴν προπαρασκευὴν ὅμως τῶν ἐλασιτῶν δὲν ἐξεδηλώθη μεγάλη ἐπίθεσις, ἀλλὰ μόνον ἐρρίπτοντο πυροβολισμοὶ ἀπὸ διάφορες ἑστίες αὐτῶν.

Τὸ μεσημέρι, δηλαδὴ στὶς 12 ἡ ὥρα, ἐνῷ δὲν ὑφιστάμεθα μεγάλη πίεσι καὶ ἐνῷ οἱ ἀστυνομικοὶ εἶχαν τὸ ἠθικό τους ἀκμαιότατο καὶ τὴ μαχητικότητά τους ἀμείωτη, ὁ Ἄγγλος Ὑπολοχαγὸς κ. Ρίτσαρσον, ὁ ὁποῖος ἦταν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς δυνάμεως τῶν Ἄγγλων στρατιωτῶν, πού παρέμειναν στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα, ἀνεκοίνωσε στὸν κ. Διοικητὴ τῆς Ἀσφαλείας ὅτι κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ἀγγλικοῦ Στρατηγείου, ἡ ὁποία διεβιβάσθη καὶ πρὸς αὐτὸν τηλεφωνικῶς, ἔπρεπε νὰ ἐκκενωθῇ τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα καὶ ὅλοι οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας νὰ συμπτυχθοῦν καὶ νὰ ἑνωθοῦν μὲ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ἄλλων Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως.

Ἡ διαταγὴ αὐτὴ ἔπεσε κυριολεκτικὰ σὰν βόμβα στοὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ

στοὺς ἀστυφύλακες. Κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβη τὴ διαταγὴ αὐτὴ καὶ ὅλοι τόνιζαν ὅτι, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀπόκρουσι τῶν πρώτων ὁρμητικῶν ἐπιθέσεων τῶν κομμουνιστῶν, θὰ μποροῦσαν νὰ κρατήσουν σταθερὰ τὴν ἕδρα τους καὶ ἐπὶ ἕνα ἀκόμη μῆνα, ἂν ἐχρειάζετο, ἔστω καὶ χωρὶς καμμιὰ βοήθεια.

Ἦταν τόσο ἐπίμονη ἡ ἐκδήλωσις τῆς θελήσεως καὶ τῆς δυσφορίας τῶν ἀστυνομικῶν, ὥστε ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀσφαλείας ἀναγκάσθηκε ν' ἀναφερθῆ στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι καὶ στὸ Ἐπιτελεῖο καὶ νὰ διαβιβάση τὴ γενικὴ παράκλησι ὅλων ὅπως γίνη ἀνάκλησις τῆς διαταγῆς αὐτῆς.

Τόσον ὅμως ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις ὅσον καὶ ἡ Στρατιωτικὴ Διοίκησις διέταξαν νὰ συμμορφωθοῦμε πρὸς τὴ διαταγὴ τοῦ Ἀγγλικοῦ Στρατηγείου, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀναλάβει τὴ γενικὴ διεύθυνσι τῶν ἐπιχειρήσεων.

† Χ. ΚΟΣΚΙΝΑΣ

† Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ

† Ι. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ὅπως κατόπιν μάθαμε, τὸ Βρεταννικὸ Στρατηγεῖο ἦταν ἀνένδοτο, γιατὶ εἶχε τοὺς λόγους του. Μέσα, δηλαδή, στὸ γενικὸ σχέδιο τῶν ἐπιχειρήσεων, ποὺ εἶχε στὸ μεταξὺ καταστρωθῆ καὶ τὸ ὁποῖον ἐστηρίζετο στὶς Βρεταννικὲς ἐνισχύσεις ποὺ ἔρχονταν συνεχῶς, ἡ διατήρησις ἑνὸς κτιρίου κάπως ἀπομακρυσμένου ἀπὸ τὴ βάσι τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τὸ ὁποῖο θὰ ἀπασχολοῦσε ἢ μᾶλλον θ' ἀχρήστευε τοὺς ἐκλεκτότερους καὶ πιὸ ἐμπειροπόλεμους ἀστυνομικούς, δὲν ἦταν ἀπαραίτητος. Ἀπ' ἐναντίας ἡ παραμονὴ τῶν ἀστυνομικῶν στὸ κτίριο τῆς Ἀσφαλείας θὰ προκαλοῦσε μοιραίως τὴν καταστροφὴ καὶ πολλῶν ἄλλων κατοικιῶν, γιὰ νὰ μπορέσουν ἔτσι οἱ κομμουνισταὶ νὰ τὸ ἀπομονώσουν καὶ νὰ τὸ προσβάλουν μὲ τὸ πυροβολικό τους. Καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ Ἀγγλικοῦ Στρατηγείου, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὶς γενικὲς ἐπιχειρήσεις ποὺ ἀκολούθησαν, ἦτο νὰ παρασυρθοῦν οἱ κομμουνισταὶ πρὸς τὸ κέντρον καὶ νὰ ἐγκλωβισθοῦν διὰ κυκλωτικῆς κινήσεως, ὅπως καὶ ἐγένετο.

Κατόπιν τῆς τηλεφωνικῆς διαταγῆς ν' ἀποσυρθῆ ἡ δύναμις τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας, ὁ Διοικητής της ἐκάλεσε τὸν Ὑποδιοικητὴ καὶ τοὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνεκοίνωσε πρὸς αὐτοὺς τὴ διαταγὴ τοῦ Στρατηγείου, ἐγένετο δὲ ἀμέσως σύσκεψις περὶ τοῦ καλλιτέρου τρόπου ἐκτελέσεως αὐτῆς.

Ἀπεφασίσθη, λοιπόν, ἡ ἀποχώρησις νὰ γίνη ἥσυχα, ὥστε νὰ μὴ ἀντιληφθοῦν τίποτα οἱ κομμουνισταί, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ μεταφερθοῦν μὲ ἀσφάλεια τὰ ἐμπιστευτικὰ ἀρχεῖα. Πράγματι στὶς 14.30' ἦλθαν δύο Ἀγγλικὰ αὐτοκίνητα, στὰ ὁποῖα ἐφορτώθησαν ὅλοι οἱ φάκελλοι τοῦ ἐμπιστευτικοῦ ἀρχείου, τὰ πυρομαχικὰ καὶ τὰ εἴδη ὑλικοῦ τῆς διαχειρίσεως, τὰ ὁποῖα ἦτο δυνατὸν νὰ μεταφερθοῦν. Στὸ μεταξύ, τὰ φυλάκια τῆς Ἀσφαλείας ἔβαλλαν κατὰ τῶν κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐφαίνοντο νὰ ἔχουν ἀντιληφθῆ τὴν ἐκκένωσι τοῦ κτιρίου.

Ἡ ἀποχώρησις τῶν αὐτοκινήτων ἔγινε στὶς 3 μ.μ.

Κατόπιν, ἡ δύναμις τῆς Ἀσφαλείας κατενεμήθη σὲ τμήματα μὲ ἐπὶ κεφαλῆς στὸ καθένα ἀπὸ αὐτὰ Ἀξιωματικὸ καὶ ἄρχισε ἡ ἀποχώρησίς της μὲ ρυθμὸ κανονικὸ καὶ μὲ πορεία σὲ σχηματισμὸ ἀκροβολισμοῦ.

Οἱ ἄνδρες ἀκολούθησαν τὴν ὁδὸ Πατησίων καὶ Πανεπιστημίου.

Ὅταν τὰ πρῶτα τμήματα περνοῦσαν τὴν διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Πανεπιστημίου καὶ Θεμιστοκλέους, οἱ κομμουνισταί, ποὺ εἶχαν ἐγκαταστήσει στὴ γωνία τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας καὶ Θεμιστοκλέους ἕνα πολυβόλο, ἔβαλλαν συνεχεῖς ριπάς.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἀπάντησαν ἀμέσως μὲ τὰ αὐτόματα καὶ ἔτσι ἀνάγκασαν τοὺς κομμουνιστὰς ν' ἀποσυρθοῦν.

Κατὰ τὴν αἰφνιδιαστικὴ αὐτὴ ἐπίθεσι τῶν κομμουνιστῶν, ἐτραυματίσθησαν θανάσιμα καὶ ὑπέκυψαν ἀμέσως οἱ: 1) Ἀστυνόμος Β' Νικόλαος Οἰκονομόπουλος, 2) Ὑπαστυνόμος Β' Χαράλαμπος Κοσκινᾶς καὶ 3) Ἀρχιφύλαξ Ἰωάννης Μιχαλόπουλος. Ἐπίσης ἐτραυματίσθη στὸν ἀριστερὸ μηρὸ ὁ ἀρχιφύλαξ Δημόπουλος Σωτήριος, ὁ ὁποῖος ἦταν ἀπεσπασμένος στὸ Κέντρον Ἀλλοδαπῶν καὶ ὁ ὁποῖος μετὰ τὴ διάλυσι τοῦ Κέντρου εἶχεν ἐνταχθῆ στὴν δύναμι τῆς Ἀσφαλείας καὶ ἐπολέμησε μαζὶ μὲ τοὺς συναδέλφους του.

Ἐπίσης, κατὰ τὴν ἔξοδο τῆς δυνάμεως ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα, οἱ κομμουνισταὶ πυροβολοῦσαν καὶ ἐτραυμάτισαν τὸν Ἀστυνόμο Β' κ. Εὐάγγελον Λεμπέσην στὰ πόδια ἀρκετὰ σοβαρά. Μετεφέρθη ἀμέσως στὸ Νοσοκομεῖο «Εὐαγγελισμός». Ἐπίσης ἐτραυματίσθη καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Ἀγγελόπουλος Παναγιώτης ἐλαφρὰ στὸ κεφάλι.

Θ. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Α. ΤΑΣΙΟΠΟΥΛΟΣ

Ε. ΛΕΜΠΕΣΗΣ

Μετὰ τὴν ἀποχώρησι τῶν ἀστυνομικῶν οἱ κομμουνισταὶ μπῆκαν στὰ κτίρια τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας καὶ προέβησαν σὲ γενικὴ λεηλασία τῶν δημοσίων εἰδῶν, τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ Μουσείου, τῶν ἰδιωτικῶν εἰδῶν τῶν ἀστυνομικῶν καὶ τῶν ἐξαρτημάτων τοῦ κτιρίου. Ξεκάρφωσαν κυριολεκτικὰ τὰ παράθυρα καὶ τὰ πατώματα καὶ στὸ τέλος τοποθέτησαν μεγάλες ποσότητες δυναμίτιδος στὰ ὑπόγεια καὶ ἀνετίναξαν ὁλόκληρη τὴν πλευρὰ τοῦ κτιρίου πρὸς τὴν ὁδὸ Πατησίων. Ἡ ἀνατίναξις ἦταν συμβολικὴ γι' αὐτούς, γιατὶ διέδωσαν μὲ τὰ χωνιὰ ὅτι ἀνετίναξαν τὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια καὶ ὅτι κατέχωσαν μέσα στὰ ἐρείπιά της ὅλους τοὺς «Μπουραντάδες».

Ὁ σύνδεσμος παρὰ τῇ Γενικῇ Ἀσφαλείᾳ τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως Ταγματάρχης τότε κ. Δημήτριος Χατζηλίας, στὴν ἀπὸ 15-12-1944 ἔκθεσί του ἀναφέρει

καὶ τ' ἀκόλουθα: «Κατὰ τὴν ἐν τῇ Γενικῇ Ἀσφαλείᾳ παραμονήν μου διεκρίθησαν ἐκ τῶν ὑπαλλήλων οἱ Ἀστυνόμοι κ.κ. Γεώργιος Λίναρης Ὑποδιοικητὴς τῆς Ἀσφα-
» λείας, Νικόλαος Ἀρχιμανδρίτης καὶ Χριστοδούλου Παντελῆς Ἀστυνόμοι Α', καὶ
» οἱ Ἀστυνόμοι Β' κ.κ. Ἰωάννης Καραχάλιος, Γεώργιος Παπανικολάου, Παναγιώτης
» Κακαβᾶς καὶ Παντελῆς Γεωργακόπουλος».

Εἴμαστε ὅμως σὲ θέσι νὰ γνωρίζουμε, ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ὡς ἄνω ἀναφερομένους ἀστυνομικοὺς διεκρίθησαν καὶ οἱ κ.κ. Μαρῖνος Βάθης, Δημήτριος Ζαγκλῆς, Νικόλαος Σπυρόπουλος, Παναγιώτης Μπαρδόπουλος, Γεώργιος Χαλοῦλος, Ἀθανάσιος Τασιόπουλος, Θεράπων Γαλανόπουλος, Ἰωάννης Πολιτάκης, Νικ. Χειλᾶς, Γεώργ. Πλατίτσας καὶ ὅλοι γενικῶς οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ κατώτεροι ἀστυνομικοί, οἱ ὁποῖοι παρέμειναν ἀκλόνητοι στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια καὶ οἱ ὁποῖοι θὰ μνημονευθοῦν ὀνομαστικῶς στὴ συνέχεια τῆς μελέτης μας.

192. Ἡ δρᾶσις τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας ἀπὸ 15ης Δεκεμβρίου 1944 μέχρι τῆς 5ης Ἰανουαρίου 1945.

Ἡ δύναμις τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας συγκροτημένη καθ' ὅλα, μετὰ τὴν ἀποχώρησι ἀπὸ τὸ κτίριό της τῆς ὁδοῦ Πατησίων—Στουρνάρα, ἐγκατεστάθη στὸ κέντρον, σὲ διάφορα μέγαρα. Δηλαδὴ ἕνα τμῆμα αὐτῆς ἐστρατωνίσθη στὶς αἴθουσες τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων, ἕνα ἄλλο τμῆμα αὐτῆς ἐστρατωνίσθη στὸ οἴκημα τῆς ὁδοῦ Μουρούζη 9. Μετὰ δύο ἡμέρας τὸ τμῆμα ποὺ ἔμενε στὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα κατενεμήθη σὲ δύο τμήματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ ἕνα ἐστρατωνίσθη στὸ οἴκημα τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου Ἀττικοῦ 9 καὶ τὸ ἄλλο στὸ οἴκημα τῆς ὁδοῦ Κουμπάρη 2.

Στὶς 18 Δεκεμβρίου 1944, κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας, ἡ Ὑπηρεσία Εἰδικῶν Ἀναζητήσεων τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας ἀνεσυγκροτήθη καὶ ἄρχισε τὸ ἔργο τῆς ἐκκαθαρίσεως δηλ. τοῦ κέντρου ἀπὸ διάφορα ὕποπτα στοιχεῖα καὶ τῆς συλλογῆς πολυτίμων πληροφοριῶν γιὰ τὴ διεξαγωγὴ τοῦ ἀγῶνος κατὰ τῶν κομμουνιστῶν.-

Ἡ ὑπόλοιπος δύναμις, ποὺ ἀπετελεῖτο ἀπὸ 214 περίπου Ἀξιωματικούς, ἀρχιφύλακες καὶ ἀστυφύλακες, ἐτέθη ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἀρχηγείου καὶ διετίθετο σὲ ὑπηρεσίες φυλακίων.

Τέτοια φυλάκια ἦσαν τοῦ Κεντρικοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ καὶ τῆς Ὑπηρεσίας Κ.Ρ.Ρ., ὑπὸ τὸν Ἄγγλον Ταγματάρχην κ. Στόμπατ, ἡ ὁποία ἐξησφάλιζε τὸ τμῆμα τοῦ Ἀρδηττοῦ, καθὼς καὶ τὸ τμῆμα μεταξὺ τῶν ὁδῶν Ρηγίλλης καὶ Ἡρώδου Ἀττικοῦ ἀπὸ τῆς λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας μέχρι τῆς γεφύρας Ἁγίου Σπυρίδωνος μὲ σύνορα τὴν κοίτη τοῦ Ἰλισσοῦ. Οἱ ἀστυνομικοὶ εἶχαν ἐγκατασταθῆ σὲ διάφορες πολυκατοικίες καὶ ἐντὸς τοῦ κήπου τῶν Βασιλικῶν Ἀνακτόρων καὶ ἐξησφάλιζαν ἔτσι τὴν προώθησι τῶν κομμουνιστῶν (μαυροσκούφηδων) τοῦ Παγκρατίου καὶ τῆς Καισσαριανῆς, νὰ περάσουν ἐντεῦθεν τοῦ Ἰλισσοῦ. Σημειωτέον ὅτι ἡ κοίτη τοῦ Ἰλισσοῦ δὲν εἶχε τότε καλυφθῆ.

Ἔτσι ἀπὸ τῆς 15 Δεκεμβρίου 1944 μέχρι τῆς 4 Ἰανουαρίου 1945, οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Ἀσφαλείας ἐχρησιμοποιήθησαν στὰ προκεχωρημένα φυλάκια τοῦ κέντρου τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου εἶχεν ἐγκατασταθῆ ἡ Κυβέρνησις καὶ ὅλες οἱ Ἀρχὲς τοῦ Κράτους. Κατὰ τὸ χρονικὸ αὐτὸ διάστημα ἔλαβαν μέρος ἀρκετὲς ἀψιμαχίες μεταξὺ τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν ἀστυνομικῶν τῆς Ἀσφαλείας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τραυματισθοῦν οἱ ἑξῆς: 1) Τὴν 18 Δεκεμβρίου 1944 ὁ Ὑπαστυνόμος Α' τότε κ. Θεράπων Γαλανόπουλος διὰ βλήματος σφαίρας εἰς τὰ μαλακὰ μόρια τῆς ἀριστερᾶς τραχηλικῆς χώρας. 2) Τὴν 19 Δεκεμβρίου 1944 ὁ ἀστυφύλαξ Σωκράτης Γκούμας μὲ τραῦμα εἰς τὴν κεφαλὴν ἐκ θραύματος ὅλμου. 3) Τὴν 20 Δεκεμβρίου 1944 ὁ ἀστυφύλαξ Ἐλισσαῖος Παπαδόπουλος μὲ πολλαπλᾶ τραύματα τῶν μαλακῶν μορίων τοῦ μέσου δακτύλου, τοῦ δεξιοῦ πήχεος καὶ τῆς δεξιᾶς κνήμης ἐκ θραυσμάτων χειροβομβίδος. 4) Τὴν 25 Δεκεμβρίου 1944 (ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων) ὁ ἀστυφύλαξ Βασίλειος Παπασπυ-

ρόπουλος μὲ τραῦμα τῶν μαλακῶν μορίων ἔσω ἐπιφανείας ἀριστεροῦ μηροῦ, καὶ 5) τὴν 29 Δεκεμβρίου 1944 ὁ ἀστυφύλαξ Παντελῆς Στρινόπουλος μὲ σοβαρὸ τραῦμα τῆς κεφαλῆς. Οὗτος μετεφέρθη ἀμέσως στὸ Νοσοκομεῖο «Εὐαγγελισμός».

Οἱ κομμουνισταὶ εἶχαν ἀπαθρασυνθῆ τελείως καὶ μὲ τὰ χωνιὰ ἀπειλοῦσαν διαρκῶς τοὺς ἀστυνομικούς, οἱ ὁποῖοι ὅμως ἔμεναν σταθερὰ στὶς θέσεις των καὶ δὲν ἀπαντοῦσαν, ἀλλὰ περίμεναν ἀπὸ ἡμέρα σὲ ἡμέρα νὰ δοθῇ ἡ διαταγὴ τῆς ἐπιθέσεως γιὰ νὰ διωχθοῦν οἱ ἐγκληματίες ἀπὸ τὴν Πρωτεύουσα.

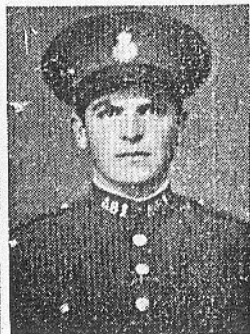
Πράγματι, τὶς νυκτερινὲς ὧρες τῆς 4ης Ἰανουαρίου 1945, ἐδόθη διαταγὴ ἀπὸ τὸ Ἀγγλικὸ Στρατηγεῖο νὰ εἶναι ἕτοιμοι οἱ ἀστυνομικοὶ μὲ τοὺς Ἀξιωματικούς των, γιατὶ θὰ ἐχρησιμοποιοῦντο σὲ ὡρισμένες ἐπιχειρήσεις.

Ἔτσι 40 ἀστυνομικοὶ μὲ ἀναλόγους βαθμοφόρους πῆγαν κατὰ τὴν νύκτα στὴν Πλατεῖα Συντάγματος (Μέγαρον Γιάνναρου) καὶ ἐτέθησαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς Ἄγγλου Ταγματάρχου. Ἡ ἄλλη δύναμις διετάχθη νὰ εἶναι ἕτοιμη στὰ φυλάκια κατὰ μῆκος τοῦ Ἰλισσοῦ.

Τὸ πρωῒ τῆς 5 Ἰανουαρίου 1945 καὶ ὥραν 6ην ἀκριβῶς, ἐδόθησαν λεπτομερεῖς ὁδηγίες καὶ διετάχθη ἐξόρμησις ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν δυνάμεων ποὺ εἶχαν ἐνταχθῆ στὰ φυλάκια κατὰ μῆκος τοῦ Ἰλισσοῦ, καθὼς καὶ τῆς δυνάμεως τῆς Πλατείας Συντάγματος, ἡ ὁποία μαζὶ μὲ Ἄγγλους στρατιῶτες ἐξώρμησε πρὸς τὴν περιοχὴ τοῦ Α' Νεκροταφείου μέχρι τοῦ Μέτς. Ἡ ἐξόρμησις ἐπέτυχε ἀπόλυτα, οἱ κομμουνισταὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν καὶ συνελήφθησαν ἀρκετοὶ οἱ ὁποῖοι μετήχθησαν καὶ ἐκρατήθησαν στὸ κτίριο τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως (Μέγαρον Ἀθανασούλη, ὅπου εἶχεν ἐγκατασταθῆ ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Ἀθηνῶν καὶ ἡ Στρατιωτικὴ Διοίκησις).

Σ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ε. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ταυτόχρονα μὲ τὴν ἐξόρμησι τῶν ἀνδρῶν τῆς Ἀσφαλείας ἐγένετο ἐξόρμησις καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἀστυνομικῶν δυνάμεων, οἱ ὁποῖες ἐνίσχυσαν τὸ Στρατὸ στὴν ἐκδίωξι τῶν κομμουνιστῶν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα.

Ἔτσι ἡ ἡμέρα τῆς 5ης Ἰανουαρίου 1944 εὗρῆκε τὴν Πρωτεύουσα ἐλεύθερη ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, ἀλλὰ καὶ γεμάτη ἐρείπια καὶ πτώματα ἐθνικοφρόνων πολιτῶν καὶ γυναικοπαίδων, ποὺ ἐξετελοῦντο ἁπλῶς γιατὶ ἦσαν ἐθνικόφρονες ἢ ἦσαν συγγενεῖς ἐθνικοφρόνων ἀνδρῶν.

Ἀμέσως κατόπιν διετάχθη ὅπως οἱ Ὑπηρεσίες τῆς Ἀσφαλείας ἐγκατασταθοῦν στὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων—Καποδιστρίου μέγαρον (Λινάρδου) ὅπου ἄρχισε ἐντατικὴ ἐργασία γιὰ τὴν σύλληψι τῶν ἐγκληματιῶν κομμουνιστῶν ἀπὸ τῆς ἐπομένης.

193. Ἀστυνομικοὶ ποὺ ὑπηρετοῦσαν κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια καὶ ἔλαβον μέρος στοὺς ἀγῶνες αὐτῆς.

Θεωροῦμεν καθῆκον ἐπιβεβλημένον γιὰ τὴν Ἱστορία ν' ἀναφέρουμε ὀνομαστικῶς ὅλους τοὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς κατωτέρους ἀστυνομικοὺς ποὺ ἔλαβαν μέρος στὶς μάχες τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας καὶ οἱ ὁποῖοι παρὰ τὶς ἀντίθετες περιστάσεις ἀπέδειξαν ὅτι εἶχαν ἐνστερνισθῆ τὸ αἴσθημα τοῦ καθήκοντος καὶ εἶχαν πάρει

τὴν ἀπόφασι νὰ παραμείνουν στὰ κτίρια τῆς Ἀσφαλείας, τὰ ὁποῖα εἶχαν ὀχυρώσει καὶ νὰ θυσιασθοῦν γιὰ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη.

Οἱ ἀστυνομικοὶ αὐτοὶ ἦσαν οἱ ἑξῆς:

Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ τάξεως, κ. Νικόλαος Τσαγκλῆς, Διοικητὴς Ἀσφαλείας, Ἀστυνομικὸς Δ/ντὴς Β΄ τάξεως κ. Μαρῖνος Βάθης, Ὑγειονομικὸς Ἀξιωματικός. Ἀστυνόμοι Α΄ κ.κ. Γεώργιος Λίναρης, Ὑποδιοικητὴς Ἀσφαλείας, Νικόλαος Ἀρχιμανδρίτης, Προϊστάμενος Ὑπηρεσίας Εἰδικῶν Ἀναζητήσεων (ἀντικομμουνιστικῆς), Δημήτριος Ζαγκλῆς, Νικόλαος Σπυρόπουλος. Ἀστυνόμοι Β΄ κ.κ. Ἰωάννης Κροντήρης, Ἰωάννης Καραχάλιος, Ἀδὰμ Ἀδαμόπουλος, Παναγιώτης Κακκαβᾶς, Ἀριστείδης Παπαδόπουλος, Γεώργιος Παπανικολάου, Παντελῆς Γεωργακόπουλος, Γεώργιος Μαγκλάρας, Παναγιώτης Μπαρδόπουλος, Εὐάγγελος Λεμπέσης, Γεώργιος Χριστοδουλάκος, Γεώργιος Χαλοῦλος. Ὑπαστυνόμοι Α΄ κ.κ. Θεράπων Γαλανόπουλος, Δημήτριος Γιαννόπουλος, Ἀγαμέμνων Σκεντερίδης, Νικόλαος Θεοχαράκης, Χαράλαμπος Λουπάσης, Ἀθανάσιος Τασιόπουλος, Διονύσιος Τζῖνος, Σπυρίδων Μπερδούσης, Βασίλειος Σακελλαρίου, Νικόλαος Τσαλτάκης, Δημοσθένης Χανδρινὸς καὶ Γεώργιος Παπαγιάννης. Ὑπαστυνόμοι Β΄ κ.κ. Παναγιώτης Ἀγγελάκος, Ἀναστάσιος Ἀνδρινόπουλος, Ἀγησίλαος Κοτρῶτσος, Βασίλειος Κούτρας, Γεώργιος Λιόγκας, Δημήτριος Μητσάκης, Ἰωάννης Παντέας, Νικόλαος Ράπτης, Κων/νος Σπηλιόπουλος, Ἀνδρέας Φιλίππου, Ἰωάννης Βιγλάκης, Βασίλειος Κωσταρᾶς, Ἰωάννης Μακρῆς, Παναγιώτης Μάλαμας, Δημήτριος Μπαρδόπουλος, Κωνσταντῖνος Νικολαΐδης, Πέτρος Σαμολαδᾶς, Ἰωάννης Σπανάκης, Ἠλίας Σταύρου, Δημήτριος Κρίντας, Ἠλίας Διακουμῆς, Δημήτριος Ἠλιάδης, Ἀντώνιος Καγιᾶς, Σωτήριος Καλογερόπουλος, Πέτρος Κωστόπουλος, Κωνσταντῖνος Παπασπυρόπουλος, Γεώργιος Πλατίτσας, Ἰωάννης Πολιτάκης, Νικόλαος Χειλᾶς, Ἰωάννης Κουλέτσης, Χαράλαμπος Κανελλόπουλος. Ἀνθυπαστυνόμοι κ.κ. Σωτήριος Μπρατάκος, Χαρίλαος Παπαδόπουλος, Γεώργιος Βασιλόπουλος, Δημήτριος Βουρνᾶς, Δημήτριος Δίκιζας, Ἰωάννης Κούτας, Γεώργιος Μητρούλιας, Ἰωάννης Μπελεσιώτης, καὶ Δημήτριος Περουκανέας. Ἀρχιφύλακες: Εὐάγγελος Ἀγγελῆς, Κωνσταντῖνος Παπασπύρου, Νικόλαος Λαγγούσης, Ἀλέξανδρος Γεωργίου, Γεώργιος Γεωργίου, Παναγιώτης Κουτσογιάννης, Ἰωάννης Ζαφειρόπουλος, Νικόλαος Κυριακόγκωνας, Λουκᾶς Κοκκινάκης, Ἰωάννης Μπαντούνας, Νικόλαος Τζωρτζόπουλος, Ἀναστάσιος Φράγκος, Γεώργιος Στεφανάκος, Σπυρίδων Ἀβράμης, Ἄγγελος Ἀγγελετόπουλος, Μενέλαος Ἀναστασόπουλος, Ἀριστομένης Ἀσσιούρας, Παναγιώτης Γερακίτης, Γεώργιος Γκόνος, Ἀλέξανδρος Γκούμας, Ἀθανάσιος Δημόπουλος, Λεωνίδας Διαμαντόπουλος, Κωνσταντῖνος Καλτσᾶς, Δημήτριος Καπομπασόπουλος, Φλῶρος Καρτσᾶτος, Σωτήριος Κατσέλος, Παναγιώτης Λέλας, Νικόλαος Λυμπερόπουλος, Στυλιανὸς Μαυράκης, Ἐμμανουὴλ Μαρκάκης, Ἀλέξανδρος Μεντζελόπουλος, Κωνσταντῖνος Μπαρκούρας, Γεώργιος Πανταζῆς, Γεώργιος Πιπεράκης, Βασίλειος Πολίτης, Στέφανος Ποῦλος, Παναγιώτης Σορῶτος, Ἀπόστολος Σφυρῆς, Σταῦρος Σφυρῆς, Λεωνίδας Σωτηρακόπουλος, Ἰωάννης Χάρακας καὶ Κυριακούλης Χριστοδουλάκος. Ὑπαρχιφύλακες: Σεραφεὶμ Ἀποστολόπουλος, Χαράλαμπος Ἀποστολόπουλος, Ἀλέξανδρος Βαλσαμάκης, Σπυρίδων Βασιλάκης, Εὐάγγελος Βουτσινᾶς, Ἀπόστολος Γεωργίου, Ἀχιλλεὺς Γαλανόπουλος, Γρηγόριος Γιαμούρογλου, Χρῆστος Δημάρχου, Γεώργιος Δούκας, Γεώργιος Ζαφειρόπουλος, Γεώργιος Ζῆρος, Βασίλειος Καλλίνικος, Κωνσταντῖνος Κλειτσάκης, Ἀχιλλεὺς Καμάνης, Ἀθανάσιος Κομνηνός, Ἀνδρέας Καρυώτης, Χαράλαμπος Μητσίδης, Ἠλίας Μόσχος, Διονύσιος Μυλωνόπουλος, Ἰωάννης Νικολακόπουλος, Γεώργιος Πίππας, Ἰωάννης Πριόβολος, Χρῆστος Παπαϊωάννου, Περικλῆς Σουρδῆς, Θεοχάρης Σπαθάρας, Γεώργιος Ταβουλάρης, Παναγιώτης Τριανταφύλλου, Νικόλαος Ταγκλᾶνος καὶ Νικόλαος Χρυσανθόπουλος. Ἀστυφύλακες : Ἀθανάσιος Ἀγγελόπουλος, Κωνσταντῖνος Ἀδαμόπουλος,

Εὐάγγελος Ἀθανασόπουλος, Θεοφάνης Ἀλεξόπουλος, Ἀθανάσιος Ἀντεριώτης, Ἰωάννης Αὐγερινός, Γεώργιος Βασιλακόπουλος, Ἰωάννης Βασιλόπουλος, Παναγιώτης Βερίλης, Γεώργιος Βογιατζόγλου, Γεώργιος Βούλγαρης, Ἀνδρέας Βέρροιος, Δημήτριος Γαβρίλης, Ἰωάννης Γαρούφαλος, Ἀθανάσιος Γαϊτάνος, Κωνσταντῖνος Γιαννημάρας, Παναγιώτης Γιαννακάκης, Ἰωάννης Γιακουμάκης, Δημήτριος Γκίζας, Σταμάτιος Γκούμας, Θεοφάνης Γρίβας, Νικόλαος Γραμμῆς, Ἐμμανουὴλ Δασκαλάκης, Διονύσιος Δημητρόπουλος, Δημοσθένης Δουλάμης, Παναγιώτης Δάγλας, Εὐάγγελος Δεμπεγιώτης, Ἠλίας Δημητρέλος, Δημήτριος Δονουκάρης, Δημήτριος Δράκος, Ἀλέξανδρος Ζαφείρης, Ἰωάννης Ζερβέας, Κωνσταντῖνος Ζουγανέλλης, Νικόλαος Ζῶτος, Ματθαῖος Θεοδωράκης, Σπυρίδων Θεοδώρου, Ἰωάννης Θεοχάρης, Γεώργιος Θεοχαράκης, Ἄνθιμος Ἰγνατιάδης, Ὀρέστης Καλτάκης, Μανοῦσος Καραβανάκης, Ἰωάννης Καραμπάτσος, Κωνσταντῖνος Καλφόπουλος, Σωτήριος Κατσιαμέτης, Ἐμμανουὴλ Κλάψης, Νικόλαος Καράκος, Γεώργιος Κονδυλόπουλος, Ἀριστείδης Κουλῆς, Σωτήριος Κανελλόπουλος, Βασίλειος Κατσιμήγας, Εὐστάθιος Κονιδιώτης, Ἰωάννης Κωνσταντόπουλος, Μιλτιάδης Κομνηνός, Ἀντώνιος Κόνδης, Χριστόφορος Κορρές, Νικόλαος Κουράφαλος, Νικόλαος Κούτσης, Ἀθανάσιος Κωνσταντόπουλος, Ἐμμανουὴλ Κώνστας, Νικόλαος Λαζαρίδης, Στυλιανὸς Λαγός, Διονύσιος Λορέντζος, Γεώργιος Λυγερός, Γεώργιος Μαρῖνος, Εὐστάθιος Μαριολάκος, Τηλέμαχος Μαρούλης, Ἀθανάσιος Μαῦρος, Κωνσταντῖνος Μαυρουδέας, Γεώργιος Μαῦρος, Γεράσιμος Μουρελᾶτος, Χρῆστος Μπαλάσκας, Γεώργιος Μπεάκος, Νικόλαος Μπεγλέτης, Ἀναστάσιος Μπίρταχας, Ἀλέξανδρος Μπουντᾶς, Ἀντώνιος Μποῦσκος, Κωνσταντῖνος Μουσούλας, Θεμιστοκλῆς Μπούρκουλας, Γεράσιμος Μάστορας, Ἄγγελος Μηλιτσόπουλος, Γεώργιος Ναυπλιώτης, Νικόλαος Νικολαΐδης, Νικόλαος Ντουμπάρας, Μιχαὴλ Ξιφαρᾶς, Θεόδωρος Ὀρφανός, Θωμᾶς Οἰκονόμου, Ἰωάννης Παναγιωτόπουλος, Σταῦρος Παπαδόπουλος, Δημήτριος Παπανδρεάδης, Νικόλαος Πατσοῦρος, Ἀνδρέας Παυλόπουλος, Εὐάγγελος Παναγιωτόπουλος, Γεώργιος Παναγόπουλος, Ἀναστάσιος Πανουσάκης, Στέφανος Παπαδολαμπάκης, Δημήτριος Παπαδόπουλος, Ἐλισσαῖος Παπαδόπουλος, Γαληνὸς Παναναniάδης, Κωνσταντῖνος Παπαπαναγόπουλος, Ἰωσὴφ Παπουτσάκης, Νικόλαος Παράβαλος, Θεοφάνης Παρπαΐρης, Κωνσταντῖνος Πετράκης, Δημήτριος Πετράκος, Ἀναστάσιος Πολιτόπουλος, Σῖμος Πορίχης, Χαράλαμπος Πρεβέζης, Ἰωάννης Παπαγεωργίου, Δημήτριος Παπασημακόπουλος, Βασίλειος Παπασπυρόπουλος, Νικόλαος Ρόζος, Σωτήριος Ρούσσης, Κωνσταντῖνος Ρήγας, Σταῦρος Σταμοκώστας, Γεώργιος Σταυρόπουλος, Σπυρίδων Σταυρόπουλος, Βασίλειος Σπυράκος, Παναγιώτης Σακελλαρίου, Ἰάκωβος Σαρρῆς, Ἀνδρέας Σταυρόπουλος, Παντελῆς Στρινόπουλος, Μιχαὴλ Τζωρτζᾶτος, Πέτρος Τσαπατσάρης, Χαράλαμπος Τράντας, Κωνσταντῖνος Τσαΐρης, Μιχαὴλ Τζιφεράκος, Κωνσταντῖνος Τσιπᾶς, Νικόλαος Φωκέας, Ἀναστάσιος Φράγκος, Παναγιώτης Φωτόπουλος, Γεώργιος Χριστοφορίδης, Κωνσταντῖνος Χρόνης, Εὐάγγελος Χατζησῖμος καὶ Ἐμμανουὴλ Ψαράκης.

Οἱ ἀνωτέρω εἶναι μόνον οἱ ἐπιζήσαντες καθ' ὅσον οἱ φονευθέντες ἀνεφέρθησαν εἰδικῶς κατὰ τὴν ἐξιστόρησιν τῶν γεγονότων.

(Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΣΤ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1958 | ΤΕΥΧΟΣ 125ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1958)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

VI. ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟ ΤΟΥ 1944

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

194.—Ἀνασυγκρότησις καὶ κινητοποίησις τῶν ἀστυνομικῶν δυνάμεων γιὰ τὴν ἀποκατάστασι τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας.

195.—Σύλληψις τῶν ἐγκληματιῶν κομμουνιστῶν.

* * *

194. Ἀνασυγκρότησις καὶ κινητοποίησις τῶν ἀστυνομικῶν δυνάμεων γιὰ τὴν ἀποκατάστασι τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας.

Ὅταν στὶς 5 Ἰανουαρίου 1945 οἱ κομμουνισταὶ ἐξεδιώχθησαν ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα καὶ οὐσιαστικὰ αἰχμαλωτίστηκαν ὅλοι στὸ λεκανοπέδιο τῆς Ἀττικῆς, οἱ Ἀστυνομικὲς Ὑπηρεσίες ἀνασυγκροτήθηκαν σχεδὸν αὐθημερὸν μὲ ἀξιοθαύμαστη ταχύτητα. Μήτε ἡ κόπωσι, μήτε τὰ πολυάριθμα θύματα σὲ νεκροὺς καὶ τραυματίες ἐπέδρασαν στὴν ἀντοχὴ καὶ τὴ θεληματικότητα τῶν ἀστυνομικῶν.

Ὑπῆρχαν ἄπειρα θέματα, γιὰ τὰ ὁποῖα ἔπρεπε ἀμέσως ν' ἀσχοληθῇ ἡ Ἀστυνομία καὶ νὰ τὰ τακτοποιήσῃ ὥστε ν' ἀποκατασταθῇ κατὰ κάποιο τρόπο ἡ τάξις καὶ ὁ ρυθμὸς τῆς ζωῆς στὴν πρωτεύουσα. Τὰ θέματα αὐτὰ δὲν ἦσαν ἁπλᾶ, ἦσαν πολύπλοκα καὶ δύσκολα.

Ὁλόκληρη ἡ πόλις εἶχεν ἐρειπωθῆ. Οἱ ἀνατινάξεις τῶν σπιτιῶν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς γιὰ νὰ κάνουν ὁδοφράγματα, οἱ ἄλλες ποὺ ἔγιναν γιὰ ἐκδίκησι, ἡ ἀνασκαφὴ τῶν δρόμων γιὰ νὰ ἐμπηχθοῦν σιδερένιοι πάσσαλοι ὡς ἐμπόδιο στὰ τὰνκς καὶ τὰ ὀχήματα τῶν Ἐθνικῶν Δυνάμεων, τὰ σπασμένα κρύσταλλα, τὰ πτώματα ποὺ ἦσαν ἐγκαταλελειμμένα στοὺς δρόμους ἢ ποὺ εἶχαν ταφῆ πρόχειρα στὰ διάφορα οἰκόπεδα, εἴτε ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, εἴτε ἀπὸ τοὺς οἰκείους τῶν θυμάτων,

ποὺ δὲν μποροῦσαν νὰ τὰ μεταφέρουν καὶ νὰ τὰ θάψουν στὰ νεκροταφεῖα, ὅλα αὐτὰ ἔπρεπε νὰ τακτοποιηθοῦν.

Ἔτσι, τὶς πρῶτες μετὰ τὸ Δεκεμβριανὸ ἔγκλημα ἡμέρες, οἱ ἀστυνομικοὶ τῶν Τμημάτων τάξεως φρόντισαν μὲ κάθε μέσο ν' ἀπαλλάξουν τοὺς δρόμους ἀπὸ τὰ ἐρείπια καὶ τὰ ἄλλα ἐμπόδια, ὥστε ν' ἀποκατασταθῇ ἡ κυκλοφορία τῶν πεζῶν καὶ τῶν ὀχημάτων. Στὴν ἐκκαθάρισι αὐτὴ τῶν δρόμων ἐβοήθησαν πολὺ καὶ τὰ εἰδικὰ μηχανήματα (μπουλντόζες) μὲ τὰ ὁποῖα ὅλοι οἱ ὄγκοι τῶν ὑλικῶν ρίχτηκαν στὰ οἰκόπεδα.

Παράλληλα οἱ Διοικηταὶ τῶν Τμημάτων ἐνεθάρρρυναν τοὺς ἐθνικόφρονας πολίτας ν' ἀνοίξουν τὰ καταστήματά τους καὶ νὰ προβοῦν σὲ μικροεπισκευὲς τῶν φθορῶν, ὥστε νὰ ἐπανέλθη ἡ πόλις στὸν κανονικὸ ρυθμὸ τῆς ζωῆς.

Ἕνα ἄλλο σπουδαῖο θέμα ἦταν ἡ ἀποκατάστασι τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀσφαλείας.

Εἶναι ἀλήθεια πῶς μόλις κατὰ τὸ μεσημέρι τῆς 5ης Ἰανουαρίου 1945, οἱ πολῖτες σ' ὅλες τὶς συνοικίες τῶν Ἀθηνῶν ἀντελήφθησαν, ὅτι οἱ κομμουνισταὶ ἐξεδιώχθησαν ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα καὶ κυνηγημένοι ἀπὸ τὶς Ἐθνικὲς Δυνάμεις τοῦ Στρατοῦ καὶ τῆς Ἀστυνομίας πέταξαν τὰ ὅπλα καὶ προσπάθησαν νὰ διαφύγουν, ἄλλοι μὲν σὲ γειτονικὲς κομμουνιστικὲς χῶρες καὶ ἄλλοι σὲ ἀσφαλῆ μέρη· καὶ τότε, μόλις ἄρχισαν, νὰ βγαίνουν ἐλεύθερα στοὺς δρόμους ἄντρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ καὶ νὰ ἐκδηλώνουν μὲ συγκινητικοὺς τρόπους τὸν ἐνθουσιασμό τους.

Οἱ ἀστυνομικοί, ποὺ προχωροῦσαν στὶς ἐλασοκρατούμενες μέχρι τότε συνοικίες, κατεχειροκροτοῦντο. Οἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά, ποὺ τρομαγμένα εἶχαν κλειστῆ ἕνα μῆνα τώρα στὰ ὑπόγεια τῶν σπιτιῶν τους, ἀγκάλιαζαν καὶ φιλοῦσαν τοὺς ἀστυφύλακες καὶ ὅλοι ἔσπευδαν νὰ καταγγείλουν τοὺς ἐγκληματίες καὶ τὰ ἀποτρόπαια ἔργα τους.

Ἦταν φανερὸ ὅτι καὶ μόνη ἡ ἄμεση ἐπανεγκατάστασις τῶν ἀστυνομικῶν στὰ Τμήματά τους ἀποκατέστησε ἀκέραιο τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν. Ἡ Ὑποδιεύθυνσις Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν καὶ τὰ Παραρτήματά της ἄρχισαν ἀμέσως τὸ δυσκολώτατο ἔργο τους.

Εἶχαν πολλὰ νά κάνουν, ὥστε ὁ ἐνθουσιασμὸς γιὰ τὴν ἀνάκτησι τῆς κοινωνικῆς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν νὰ παγιωθῇ, καθόσον οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν ἦταν δυνατὸ νὰ ἐξαπατηθοῦν ἀπ' τοὺς κομμουνιστάς, οἱ ὁποῖοι κάθε φορά, ποὺ χάνουν ἕνα ἐγκληματικὸ παιχνίδι, παρουσιάζονται μὲ ἄλλο προσωπεῖο γιὰ νὰ ἐξαπατήσουν τοὺς ἀφελεῖς καὶ νὰ προπαρασκευάσουν νέα συνομωσία καὶ νέα ἐγκλήματα.

Ἔτσι καὶ ὅταν κατόπιν ἐπεμβάσεως τῶν συμμάχων καὶ ἰδίως τῶν Ἄγγλων ἐξεδηλώθη μετὰ τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1944, σὲ ὑπερβολικῶς μεγάλη ἔντασι, ἡ μακροθυμία τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους ἀπέναντι τῶν ἐγκληματιῶν κομμουνιστῶν, μὲ τὴ γνωστὴ συνθήκη τῆς Βάρκιζας, οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν γελάστηκαν, ἀλλὰ προσπάθησαν νὰ συλλάβουν καὶ νὰ παραδώσουν στὴν Δικαιοσύνη ὅλους ἐκείνους τοὺς κομμουνιστὰς ποὺ ἔκαναν ἀποτρόπαια ἐγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν καὶ τῶν ἀστυνομικῶν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους πλείστους εἶχαν κατακρεουργήσει κυριολεκτικῶς.

Σημ.: Στὸ ἱστορικὸ τῆς δράσεως τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ποὺ περιλαμβάνεται στὸ τεῦχος 121, ἐγένοντο μερικὲς παραλείψεις μνείας ἀστυνομικῶν καὶ πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίστηκαν καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος. Οἱ ἀστυνομικοὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ ἑξῆς: 1) Ὁ Ἀστυνόμος τότε καὶ νῦν Ἀστυν. Δ)ντὴς Β' κ. Ἰωάννης Πανέτσος, 2) Ὁ Ὑπαστυνόμος τότε καὶ νῦν Ἀστυνόμος Α' κ. Κωνσταντῖνος Ὑφαντῆς, ὅστις μάλιστα ἀναφέρεται ὡς διακριθεὶς εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Ταγματάρχου κ. Χατζηλία, 3) Ὁ τότε Ὑπαστυνόμος κ. Γεώργιος Τσακανίκας καὶ 4) Ὁ δημοσιογράφος κ. Γ. Ι. Καλαντζάκος μετὰ τῶν κ.κ. Χρήστου καὶ Γεωργίου Γαλανοπούλου, καθηγητῶν, (ἀδελφῶν τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Γαλανοπούλου Θεράποντος), οἱ ὁποῖοι ἐπολέμησαν παρὰ τὸ πλευρὸ τῶν ἀστυνομικῶν, ἐπιδείξαντες ἐξαίρετον θάρρος, διὰ τὸ ὁποῖον ἐτιμήθησαν μὲ τὸ μετάλλιον ἐξαιρέτων πράξεων.

195. Σύλληψις τῶν ἐγκληματιῶν κομμουνιστῶν.

Ὅλα τὰ παραπάνω θέματα μπῆκαν στὴν πρώτη γραμμὴ τῶν καθηκόντων τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ εἰδικώτερα τῶν Ὑπηρεσιῶν Γενικῆς Ἀσφαλείας καὶ

α) Ἡ ἀναζήτησις καὶ σύλληψις τῶν ἐγκληματιῶν κομμουνιστῶν, ποὺ στὰ χέρια τους ἀκόμη ἦταν νωπὸ κι' ἄχνιζε τὸ αἷμα τῶν θυμάτων, ὑπῆρξεν ἐξαιρετικῶς δύσκολη καὶ ἐπικίνδυνη. Γιατὶ οἱ καπεταναῖοι, οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ ἀξιωματοῦχοι τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. τῆς Ο.Π.Λ.Α. καὶ τῆς Ε.Π.Ο.Ν. παρὰ τὶς διατάξεις τῆς συνθήκης τῆς Βάρκιζας δὲν παρέδωσαν ὅλο τὸν ὁπλισμό τους, ἀλλὰ ἐκράτησαν τὰ χρήσιμα γι' αὐτοὺς ὅπλα καὶ παρέδωσαν μερικὰ κατεστραμμένα. Ἔτσι κάθε φορὰ ποὺ ἀνεκαλύπτοντο, προέβαλαν ἀντίστασι μέχρις ὅτου σκοτωθοῦν ἢ συλληφθοῦν.

Ὁ κ. Γεώργιος Καλαντζάκος, δημοσιογράφος τῆς ἐφημερίδος «Ἐθνικὸς Κῆρυξ»

Οἱ ἀνακρίσεις παρ' ὅλα αὐτὰ ἔπρεπε νὰ γίνωνται κανονικὰ καὶ μὲ πνεῦμα δικαιοσύνης, ὥστε νὰ μὴν ἀδικηθῇ κανεὶς καὶ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ ἀπεσπάσθησαν ἀμέσως εἰδικοὶ ἀνακριταὶ (δικασταὶ) στὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα ποὺ ἔπαιρναν ἀμέσως στὰ χέρια τους τὶς δικογραφίες, τὶς μελετοῦσαν καὶ κατόπιν ἀπεφάσιζαν γιὰ τὴν προφυλάκισι ἢ ὄχι.

Κατὰ ἑκατοντάδες ἐγένοντο οἱ συλλήψεις κάθε μέρα, γιατί, ὅπως πάντοτε κάνουν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμουνιστῶν, φρόντισαν νὰ διαφύγουν μόνοι αὐτοὶ στὶς χῶρες τοῦ παραπετάσματος, φορτωμένοι μὲ χρυσάφι, ἀφίνοντας ὅμως πίσω τους τοὺς ὑποτακτικούς των, τοὺς ὁποίους οἱ ἴδιοι εἶχαν παρασύρει στὸν κομμουνισμὸ καὶ τὸ ἔγκλημα.

Τὰ ἀστυνομικὰ κρατητήρια γέμιζαν καθημερινῶς ἀπὸ ἐγκληματικὲς φυσιογνωμίες καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐστέλλοντο στὶς φυλακές. Ἂν ἦταν δυνατὸ ν' ἀσχοληθῇ κανεὶς μὲ τὰ ἐγκλήματα αὐτὰ ἕνα πρὸς ἕνα, θὰ μποροῦσε νὰ δώση μιὰ εἰκόνα γιὰ τὸ μεγαλύτερο ἐγκληματικὸ ὄργιο ποὺ ἔγινε ποτὲ στὴν Ἑλλάδα καὶ ποὺ ξεπέρασε κάθε προηγούμενο, γιατὶ τὸ ἔγκλημα αὐτὴ τὴ φορὰ διεπράττετο μὲ ψυχραιμία, μὲ στυγνότητα καὶ μὲ ἀναλγησία, ὄχι ἀπὸ ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ ἀπὸ Ἕλληνες καὶ ἐστρέφετο κατὰ Ἑλλήνων.

Ἦσαν ἀπίστευτες οἱ φρικιαστικὲς ἐγκληματικὲς πράξεις, τὶς ὁποῖες οἱ ἔρευνες τῆς Ἀστυνομίας καὶ οἱ ἀνακρίσεις ἔφεραν σὲ φῶς καὶ ποὺ, ὅταν ἐγνώσθησαν καὶ ἀπεδείχθησαν μὲ ἀτράνταχτα πειστήρια, προκάλεσαν τὴ συγκίνησι ὅλου τοῦ πολιτισμένου κόσμου.

Κάδοι ὁλόκληροι βρέθηκαν γεμᾶτοι μὲ τοὺς βολβοὺς τῶν ματιῶν, τοὺς ὁποίους οἱ ἀναμορφωταὶ αὐτοὶ τοῦ κόσμου ἐξώρυχναν μὲ πηρούνια ἀπὸ τοὺς ἀτυχεῖς πολῖτες, ποὺ εἶχαν διαπράξει τὸ τεράστιο ἔγκλημα νὰ εἶναι ἁπλῶς ἐθνικόφρονες ἢ νὰ ὑπηρετοῦν τὴν Πατρίδα τους. Κάποιος μονόφθαλμος παρουσιάστηκε καὶ κατέθεσε ὅτι μόλις πρὸ 10 ἡμερῶν οἱ κομμουνισταὶ τοῦ ἔβγαλαν τὸ μάτι μὲ τὸ πηροῦνι καὶ τὸν ὑπεχρέωσαν νὰ τὸ φάγῃ ὁ ἴδιος ἀμέσως, ἄλλως θὰ τὸν κατέσφαζον.

Στὴν Καλλιθέα, ἐκεῖ ποὺ εἶναι τὰ ἀσβεστοκάμινα, οἱ ἀστυνομικοὶ βρῆκαν δυὸ γάντια ἀπὸ δέρμα ἀνδρὸς καὶ ἀπεδείχθη ἀπὸ τὴν ἀνάκρισι ὅτι στὸ σημεῖο αὐτὸ κάποιος χασάπης κομμουνιστὴς εἶχε δέσει σὲ μιὰ τηλεγραφοκολώνα ἕνα δυστυχῆ χω-

ροφύλακα καὶ μὲ ἕνα μαχαίρι τοῦ ἔγδαρε τὰ χέρια καὶ κατόπιν τοῦ ἔγδαρε τὰ στήθη καὶ τὸν ἄφισε νὰ πεθάνη ἔτσι γδαρμένος.

Στὸ πτῶμα ἑνὸς κομμουνιστοῦ ποὺ σκοτώθηκε στὸ συνοικισμὸ Ἐξαρχείων βρέθηκε μιὰ φωτογραφία του, ποὺ τὸν παρίστανε τὴ στιγμὴ ὅπου ἔσφαζε ἕνα πολίτη. Τὸν εἶχε πιάσει ἀπ' τὰ μαλλιά, εἶχε στηρίξει τὸ σβέρκο του πάνω στὸ γόνατό του καὶ εἶχε χώσει τὴ μύτη τοῦ μαχαιριοῦ στὸ λαρύγγι τοῦ θύματος. Ἔτσι ἀποθανάτισε τὸ ἔγκλημά του, γιὰ νὰ ἔχη κατόπιν τίτλους στὴν ἱεραρχία τοῦ κομμουνισμοῦ.

Στὰ θυλάκια ἑνὸς ἄλλου στελέχους, ποὺ συνελήφθη στὶς 2-1-1945, τοῦ Γεωργίου Μανιάτη, βρέθηκε μιὰ καπνοσύριγγα (πίππα) τὴν ὁποία μετεχειρίζετο ὁ ἴδιος καὶ ἡ ὁποία ἦταν φτιαγμένη ἀπὸ λεπτὸ ἀνθρώπινο κόκκαλο μήκους 10 ἑκατοστῶν. Ἐπὶ τοῦ ἰδίου βρέθηκε καὶ συστατικὸ σημείωμα ὅτι εἶναι καλὸς συναγωνιστής.

Ἡ καπνοσύριγγα (πίππα) ἀπὸ ἀνθρώπινο κόκκαλο ποὺ χρησιμοποιοῦσε ὁ κομμουνιστὴς Γ. Μανιάτης καὶ τὸ συστατικὸ σημείωμα ὅτι εἶναι καλός...συναγωνιστής.

Γιὰ τὴν ἀποκάλυψι καὶ βεβαίωσι ὅλων αὐτῶν τῶν φρικαλέων ἐγκλημάτων ἐργάζονταν νύκτα καὶ μέρα οἱ ἀστυνομικοί, ἐρευνῶντες, συλλέγοντες στοιχεῖα καὶ πειστήρια καὶ συντάσσοντες τὶς δικογραφίες. Καὶ ἡ δουλειὰ αὐτὴ ἦταν πολὺ δύσκολη, γιατὶ οἱ κομμουνισταί, ὅταν πέρασαν οἱ πρῶτοι φόβοι τους καὶ εἶδαν ὅτι κατὰ κάποιο τρόπο ἐγένετο προσπάθεια νὰ μετριασθῆ ἡ ἔντασις γιὰ τὰ ἐγκλήματά τους, ὕστερα ἰδίως ἀπὸ τὴν ὑπογραφὴ τῆς συνθήκης τῆς Βάρκιζας, ἄρχισαν νὰ γίνωνται καὶ πάλιν προκλητικοί.

Οἱ Ἄγγλοι ἔφεραν στὴν Ἑλλάδα ἀεροπορικῶς τὸν ἀρχηγὸ τοῦ Κ.Κ.Ε. τὸν Νῖκο Ζαχαριάδη καὶ τὸν ἐγκατέστησαν στὰ γραφεῖα του. Καὶ ὁ Νῖκος ὁ Ζαχαριάδης ἄρχισε τὴ δουλειά του, ὅπως ἤξερε καὶ ὅπως εἶχε διδαχθῆ στὸ Πανεπιστήμιο τῆς ΚΟΥΤΒΗ, ὥσπου ὀργάνωσε τὸν τρίτο γύρο, γιὰ τὸν ὁποῖο θὰ μιλήσουμε σὲ ἑπόμενα ἄρθρα μας.

Στὸ μεταξὺ ἡ Ἀστυνομία δὲν σταμάτησε τὴ δράσι της γιὰ τὴν πάγίωσι τοῦ αἰσθήματος ἀσφαλείας καὶ τὴν ἀντιμετώπισι τῆς νέας καταστάσεως ποὺ ἐδημιουργεῖτο.

(Συνεχίζεται)

 Αχ 1958 98

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1958)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

VI. ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟ ΤΟΥ 1944

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

196.—Ἀναζήτησις ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία τῶν πτωμάτων τῶν δολοφονηθέντων ἐθνικοφρόνων πολιτῶν.

* * *

196. Ἀναζήτησις ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία τῶν πτωμάτων τῶν δολοφονηθέντων ἐθνικοφρόνων πολιτῶν.

Ἡ ἀναζήτησις τῶν πτωμάτων τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν, ποὺ ἐδολοφονήθηκαν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, ἦταν ἀξίωσις ὅλων τῶν συγγενῶν αὐτῶν. Καὶ ἡ Ἀστυνομία, σὲ συνεργασία μὲ τὴν Ἰατροδικαστικὴ Ὑπηρεσία, ἀνέλαβε τὸ θλιβερὸ ἀλλὰ ἱερὸ αὐτὸ ἔργο. Οἱ τάφροι τοῦ Περιστερίου καὶ τοῦ χώρου τῆς περιοχῆς τῶν διϋλιστηρίων τῆς Οὔλεν ἀνοίχτηκαν καὶ ἑκατοντάδες πτωμάτων παρετάχθησαν σὲ ἀτέλειωτες σειρές.

Οἱ φρικαλεότητες καὶ οἱ θηριωδίες τῶν ἀναμορφωτῶν τῆς κοινωνίας, ἦσαν ἀπεικονισμένες στὰ παραμορφωμένα πρόσωπα καὶ στὰ κομματιασμένα μέλη τῶν μαρτύρων αὐτῶν τῆς κοινωνικῆς ἐλευθερίας.

Νέοι, γέροντες, παιδάκια, γυναῖκες, βρέφη καὶ ἔμβρυα ἀκόμη προκαλοῦσαν τὸ σπαραγμὸ ὁλόκληρης τῆς κοινωνίας καὶ οἱ σκιὲς τῶν μαυροφορεμένων συγγενῶν ποὺ ἐπλανῶντο ἀνάμεσα στὸ πέλαγος αὐτὸ τῶν πτωμάτων, παρουσίαζαν μιὰ ἀφάνταστα τραγικὴ εἰκόνα.

Καὶ οἱ ἀστυνομικοί, πιστοὶ στὸ καθῆκον τους, ἔπαιρναν τὰ πτώματα ποὺ ἀνε-

Μάτια ἐξορυγμένα. Τράχηλοι κομμένοι. Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἡρωϊσμοὶ τῶν κομμουνιστῶν.

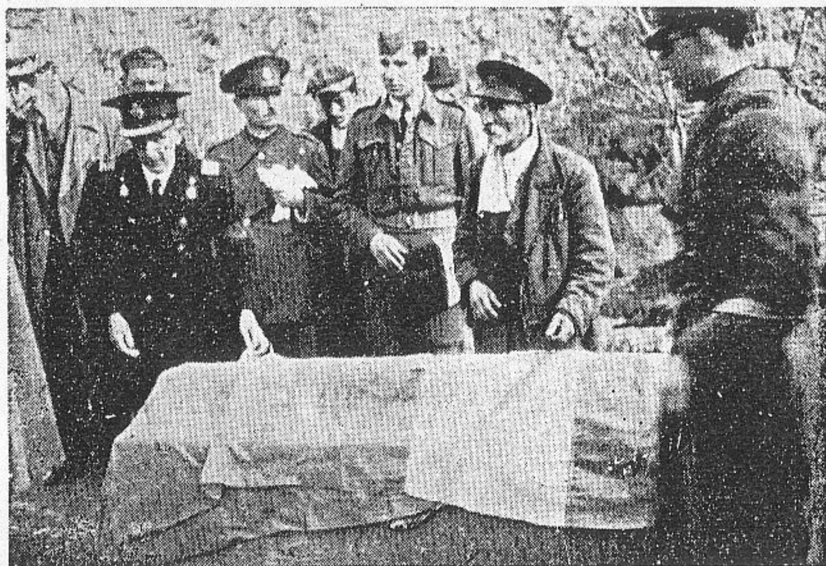
γνωρίζοντο καὶ ἄρχιζαν τὸ ἔργο τους γιὰ τὴν ἀνακάλυψι τῶν συγκεκριμένων δολοφόνων, τῶν φυσικῶν αὐτουργῶν δηλαδή, σφαγέων, βασανιστῶν, ὀφθαλμορύχων κλπ., γιατὶ δυστυχῶς οἱ ἠθικοὶ αὐτουργοί, οἱ πραγματικοὶ αὐτοὶ

Η ΕΛΕΝΗ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Ἡ Μεγάλη Ἑλληνίδα τραγωδός, ἡ πρωταγωνίστρια τοῦ «Βασιλικοῦ Θεάτρου», ἡ ἀσύγκριτη ἑρμηνεύτρια τῶν ἡρωΐδων τοῦ κλασσικοῦ καὶ νεωτέρου θεάτρου, ποὺ ἡ πολυσύνθετος τέχνη της ἐθαυμάσθη ἐπανειλημμένως καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἡ φωτογραφία δείχνει τὴν Ἑλένη ὅπως παρουσιάζετο εἰς τὴν σκηνὴν καὶ παραπλεύρως τὸ πτῶμα της μὲ ἀποτυπωμένην τὴν φρίκην καὶ τὴν ἀγωνίαν εἰς τὸ πρόσωπον.

Ὁ Ταγματάρχης τῆς Χωροφυλακῆς Κασσόλας κατακρεουργήθηκε. Νὰ τὸ λείψανό του. Τὸ ἀνεγνώρισε ὁ ἀδελφός του Ἀστυνομικὸς Δ/ντὴς Κασσόλας, τὸ σκέπασε μὲ τὴν κυανόλευκη καὶ τὸ ἐνεταφίασε στὸν οἰκογενειακὸ τάφο, μὲ τὶς τιμὲς ποὺ ἀνήκουν σὲ ἕνα μάρτυρα τῆς Πατρίδος.

ἀρχηγοὶ τῶν ἐγκληματιῶν, εἶχαν πλέον τύχει συγγνώμης καὶ εἶχαν κιόλας ἐγκατασταθῆ στὴν ὁδὸ Σταδίου σὲ εὐρύχωρα γραφεῖα, τὰ γραφεῖα ποὺ ἐπλαισίωνε μιὰ τεράστια φωτεινὴ κόκκινη ἐπιγραφὴ μὲ τὰ ψηφία Κ.Κ.Ε.

Τὸ πτῶμα μάρτυρος ἱερέως ποὺ ἐδολοφονήθη στὸ Δουργούτι. Ὁ ἀτυχὴς πρὸ τοῦ θανάτου του ὑπέστη ἀφάνταστα μαρτύρια ὑπὸ τῶν ἀγρίων ἐκτελεστῶν τοῦ ΕΛΑΣ.

Μητέρες καὶ ἀδελφὲς ποὺ μὲ τὸ κλάμα των σπαράζουν τὶς καρδιὲς στὸ ἀντίκρυσμα τῶν φρικτῶν πτωμάτων τῶν δολοφονημένων παιδιῶν καὶ ἀδελφιῶν τους.

Ἐδῶ οἱ συγγενεῖς θυμάτων τῆς θηριωδίας τῶν κομμουνιστῶν τοῦ Δεκεμβρίου ἀναγνωρίζουν τὰ πτώματα τῶν δικῶν τους, ὅταν οἱ ἀνδρεῖοι ἐλασῖτες ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Πρωτεύουσα.

Ἡ κόρη Βελούση ἀναγνωρίζει τὸ πτῶμα τοῦ ἀδελφοῦ της, ὑπαλλήλου τῆς Τηλ. Ἑταιρείας, στὸ Περιστέρι καὶ κλαίει σπαρακτικά. Τὸν δολοφόνησαν γιατὶ ἦταν ἐθνικόφρων καὶ ὄχι δοῦλος τῶν Ξένων.

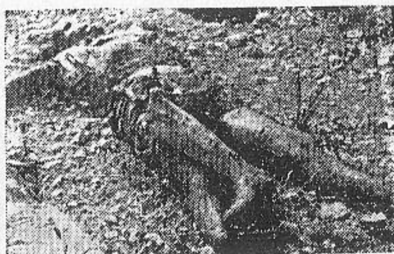

Μήτε τὰ ἄγρια θηρία δὲν ἔφτασαν στὸ σημεῖο νὰ βγάλουν τὰ μάτια, νὰ κόψουν τὴ μύτη καὶ τὰ χείλη καὶ νὰ ἐκτελέσουν μὲ τσεκούρι κόβοντας τὰ χέρια αὐτῆς τῆς κοπέλλας, τῆς 'Ελένης Γυφτάκη ἐτῶν 26.

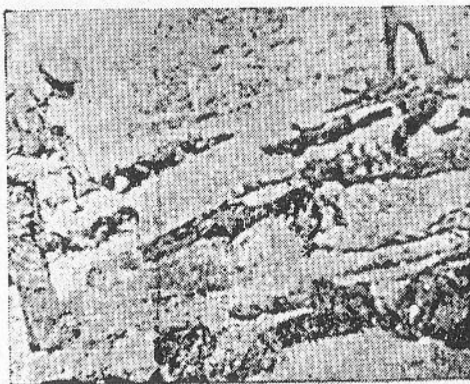
Αὐτὴ εἶναι ἡ φοιτήτρια Ξανθάκου. Τὴν ἐσκότωσαν, διότι ὁ ἀδελφός της ἦτο 'Αξιωματικὸς εἰς Μέσην 'Ανατολήν.

Νὰ καὶ δύο ἀθῷες γυναῖκες τοῦ λαοῦ, ἐργάτριες, μητέρα καὶ κόρη, ποὺ δολοφονήθηκαν ἀπὸ τοὺς ἥρωες τοῦ ΕΛΑΣ. Γιατί ; Γιατὶ ἦσαν 'Ελληνίδες.

Οὔτε τοὺς ἥρωας ἀναπήρους τοῦ 'Αλβανικοῦ Μετώπου ἐσεβάσθησαν. 'Ιδοὺ καὶ ὁ ἀνάπηρος αὐτὸς μὲ τὸ ἕνα πόδι, ποὺ τοῦ τὸ ἔκοψαν μὲ τὸ τσεκούρι καὶ ὕστερα τὸν ἀπετελείωσαν.

Νὰ καὶ ἕνας ξένος ἀνταποκριτὴς ἐφημερίδος ποὺ παίρνει φωτογραφίες τῶν πτωμάτων.

Εἶπαν ὅτι ἔκαμαν ταξικὸν ἀγῶνα! Καὶ αὐτὸ τὸ ἄμοιρο 14χρονο κοριτσάκι ποὺ ἔσφαξαν οἱ ἐλασῖτες ἦταν μέσα στὸν ταξικὸν ἀγῶνα; Ὄχι! τὸ θῦμα αὐτὸ ἐσφάγη γιὰ ἐκδίκηση τοῦ πατέρα του, ποὺ ἔμενε πιστὸς στὴν Πατρίδα καὶ στὴν Θρησκεία.

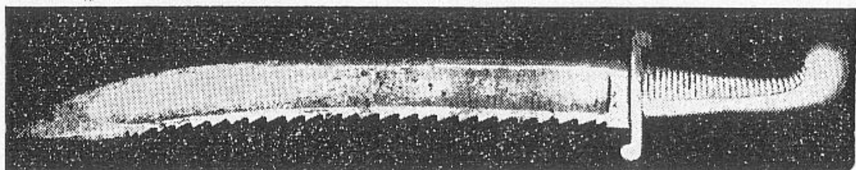
Βέβαια, οἱ ἀναμνήσεις αὐτὲς προκαλοῦν φρίκη κι' οἱ σημερινοὶ ἐκπρόσωποι ἢ μᾶλλον κεῖνοι, ποὺ ὑποκαθιστοῦν στὴν Ἑλλάδα τοὺς κομμουνιστάς, θὰ στενοχωροῦνται, γιατὶ ἀπὸ σκοποῦ μιλοῦν συχνὰ περὶ... λήθης τοῦ παρελθόντος κλπ.

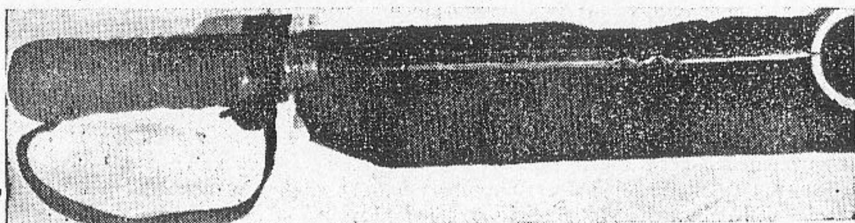
Ἐμεῖς ὅμως, πιστεύουμε ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ κατὰ περισσότερο λόγο οἱ ἀστυνομικοί, πρέπει διαρκῶς νὰ ἔχουν μπροστά τους τὶς εἰκόνες αὐτὲς τῆς κομμουνιστικῆς θηριωδίας, γιὰ νὰ μὴ παραπλανηθοῦν ποτὲ ἀπὸ τὰ κηρύγματα τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας περὶ «ε ἰ ρ η ν ι κ ῆ ς σ υ ν υ π ά ρ ξ ε ω ς» κλπ., γιατὶ ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν τεχνάσματα, μέχρις ὅτου ἐπιτύχουν μὲ οἱονδήποτε τρόπο νὰ καταλάβουν τὴν ἀρχή, ὁπότε καὶ πάλι θὰ ἐπαναληφθῇ τὸ ἐγκληματικὸ ὄργιο καὶ μάλιστα κατὰ τρόπο ἀφάνταστα φρικιαστικὸ καὶ τρομερό.

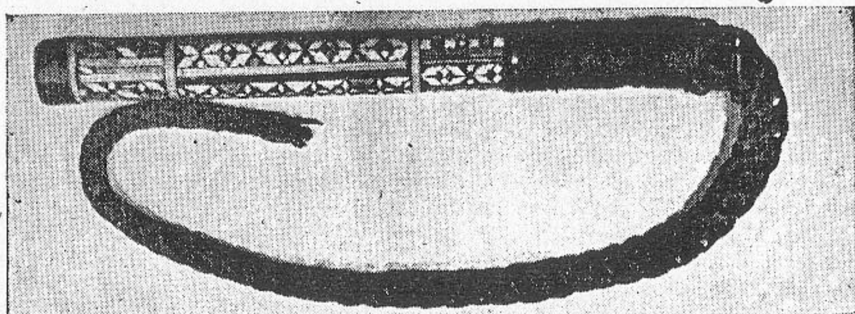
Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς δημοσιεύουμε καὶ πάλι πιὸ κάτω μερικές, ἐλάχιστες, ἀπὸ τὶς φωτογραφίες τῶν πτωμάτων ἐθνικοφρόνων πολιτῶν τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944, ποὺ οἱ κομμουνισταὶ ὄχι ἁπλῶς ἐξετέλεσαν, ἀλλὰ πραγματικὰ ἐβασάνισαν ἢ κατεκρεούργησαν.

Αὐτὲς εἶναι μερικὲς ἀπὸ τὶς ἀτέλειωτες σειρὲς τῶν πτωμάτων, ποὺ βρέθηκαν σὲ ὁμαδικοὺς τάφους στὸ Περιστέρι, στὴν Κυψέλη, στὸ σκοπευτήριο τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων, παντοῦ, παντοῦ! Εἶναι ἐθνικόφρονες πολῖται, θύματα τῶν κομμουνιστῶν. Ἄλλοι ἐσφάγησαν κατὰ τὸν ἀγριώτερο τρόπο. Ἄλλοι ἐβασανίσθησαν, ἄλλοι ἐτυφεκίσθησαν. Τὰ πτώματα ἐξετάφησαν καὶ ἐξετέθησαν πρὸς ἀναγνώρισιν. Οἱ δικοί τους ψάχνουν νὰ τοὺς βροῦν ἀπὸ κάποιο γνώρισμα, ἀπὸ κάτι τὸ ἰδιαίτερο, ποὺ αὐτοὶ ἔχουν ὑπ' ὄψει τους γιὰ τοὺς ἀγαπημένους των νεκρούς.

Μερικὰ εἰδικὰ ἐργαλεῖα γιὰ τὸ βασανισμὸ τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν καὶ γιὰ τὸ πριόνισμα ἀκόμη τοῦ σώματός των. Τὸ σπαθὶ (πριόνι) βουλγαρικῆς κατασκευῆς, μὲ τὸ ὁποῖον ἀπεκεφάλιζαν τοὺς ἐθνικόφρονας, κατεσχέθη μετὰ τὸ Δεκέμβρη βουτηγμένο στὸ αἷμα. Τὸ στιλέττο ἐχρησίμευε γιὰ εὔκολες δολοφονίες μέσα στὰ κέντρα καὶ τὸ μαστίγιο ἀποτελοῦσε ὄργανο δαρμοῦ μέχρι θανατώσεως.

(Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΓΙΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3.— Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΣΤ'.	ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1958	ΤΕΥΧΟΣ 127ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1958)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

VI. ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟ ΤΟΥ 1944

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

197.—Περισυλλογὴ ἀντικειμένων τῶν λεηλατηθεισῶν περιουσιῶν.

198.—Μέτρα γιὰ τὴν πρόληψι ἀντεκδικήσεων ἀπὸ μέρους συγγενῶν τῶν θυμάτων τοῦ κομμουνισμοῦ.

***

197. Περισυλλογὴ ἀντικειμένων τῶν λεηλατηθεισῶν περουσιῶν.

Τὰ κομμουνιστικὰ στίφη ποὺ ὡδηγήθησαν στὴν περιοχὴ τῆς Πρωτευούσης ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, σύμφωνα μὲ τὶς ὑποσχέσεις τῶν ἀρχηγῶν των, μόλις θὰ ἔσφαζαν ὅλους τοὺς πλουσίους θὰ ἐγκαθίσταντο στὰ σπίτια τους καὶ θὰ ἔπαιρναν τὰ πλούτη τους.

Ἔτσι ὁ κύριος σκοπός τους ἦταν ἡ λεηλασία τῶν σπιτιῶν στὰ ὁποῖα ἔμπαιναν. Θὰ ἀναφέρω ἕνα σχετικὸ περιστατικὸ ποὺ φανερώνει μὲ ποιὸ σχέδιο ἤρχοντο στὴν Ἀθήνα ἀπὸ τὶς ἐπαρχίες τὰ διάφορα ἀσύνταχτα τμήματα καὶ συγκεκριμένως τὸ προσωπικὸ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ.

Στὴν περιοχὴ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ἔφτασε ἕνα στῖφος ἐλασιτῶν ἀπὸ τὴν Τρίπολι. Μόλις ἔφτασαν οἱ ἐλασῖτες αὐτοὶ στὰ Ἐξάρχεια, τοὺς διέταξαν νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τοῦ οἰκήματος τῆς Ἀσφαλείας, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐπίθεσι μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς τραυματίσθηκαν. Τοὺς τραυματίες τοὺς πῆραν περίοικοι μέσα στὰ σπίτια καὶ τοὺς ἔδεσαν τὰ τραύματα. Ἕνας ἀπὸ αὐτούς, ποὺ τὸν πῆραν σὲ μιὰ πολυκατοικία καὶ τοῦ περιποιήθηκαν τὸ τραῦμα, ἄρχισε νὰ βρίζῃ τοὺς κατεπαταναίους, λέγοντας ὅτι αὐτοὶ τοὺς εἶπαν πὼς θὰ πᾶνε νὰ καθίσουν στὸ Κολωνάκι καὶ τώρα τοὺς ἔφεραν ἐδῶ στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ τοὺς σκοτώσουν.

Αὐτὰ λοιπὸν τὰ στίφη ἐπεδόθησαν σὲ λεηλασίες ὅλων τῶν σπιτιῶν, ποὺ βρί-

σκονταν στὴν ἐλασιτοκρατούμενη περιοχή. Καὶ ἡ μανία των ἦταν τόση, ὥστε ὅσα εἴδη δὲν μποροῦσαν νὰ τὰ πάρουν μαζί τους, τὰ κατέστρεφαν καὶ τὰ ἔκαιγαν. Ἔτσι, ἔπιπλα, βαρύτιμα κειμήλια καὶ ἄλλα εἴδη μεγάλης ἱστορικῆς ἀξίας καὶ τέχνης κατεστράφησαν. Μόνο τὸ σπίτι τοῦ Ἀντιστρατήγου Κ. Μαζαράκη Αἰνιᾶνος εἶχε μέσα ἀφάνταστο πλοῦτο σὲ ἔργα τέχνης (πίνακες, πορσελάνες κλπ.) τὰ ὁποῖα ἐλεηλατήθησαν καὶ τελικῶς ὅσα δὲν μπόρεσαν νὰ μεταφερθοῦν ἐτάφησαν στὰ ἐρείπια τοῦ σπιτιοῦ αὐτοῦ ποὺ ἀνετινάχθη στὸν ἀέρα μὲ μεγάλη ποσότητα δυναμίτιδος.

Φυσικὸ ἦταν μετὰ τὴν ἐκδίωξι τῶν κομμουνιστῶν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα οἱ παθόντες νὰ καταφύγουν στὴν Ἀστυνομία καὶ νὰ ὑποβάλουν μηνύσεις ἐναντίον ἀγνώστων, γιὰ τὰ λεηλατηθέντα εἴδη τους. Καὶ ἡ Ἀστυνομία ἄρχισε τὸ ἔργο τῆς περισυλλογῆς τῶν λεηλατηθέντων.

Ἀποθῆκες ὁλόκληρες γέμισαν ἀπὸ εἴδη ποὺ κατεσχέθησαν σὲ διάφορα σπίτια κομμουνιστῶν καὶ στὰ οἰκήματα, ὅπου ἦσαν ἐγκατεστημένα τὰ γραφεῖα τῶν διαφόρων κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., τῆς Ο.Π.Λ.Α., τοῦ Ε.Α.Μ., τῆς Ε.Π.Ο.Ν., κλπ. Σὲ ὅλα αὐτὰ τὰ κρησφύγετα βρέθηκαν καὶ κατεσχέθησαν περιουσιακὰ στοιχεῖα πάσης φύσεως. Ἔπιπλα, εἴδη ρουχισμοῦ, εἰκόνες, σκεύη πάσης φύσεως, ἐμπορεύματα καταστημάτων καὶ γενικῶς ὅ,τι μποροῦσε νὰ μεταφερθῇ. Ἐννοεῖται ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ ὁλόκληρα αὐτοκίνητα εἶχαν φορτωθῆ καὶ εἶχαν φύγει γιὰ διάφορες ἐπαρχίες ὅπου ἔγινε ἡ διανομὴ σὲ στελέχη τοῦ κόμματος.

Πάντως οἱ ἀστυνομικοὶ ἐργάστηκαν ἀκούραστα καὶ ἀπέδωσαν στοὺς παθόντας τὰ ἀντικείμενα ποὺ ἀνεγνώριζαν, συντάσσοντες ταυτοχρόνως καὶ τὶς δικογραφίες γιὰ τὴ δίωξι τῶν αὐτουργῶν τῶν λεηλασιῶν αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ὅμως δυστυχῶς, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἔναρξι τῆς συνθήκης τῆς Βάρκιζας ἀμνηστεύθηκαν καὶ ἔτσι δὲν ἔδωσαν λόγο στὴ δικαιοσύνη, ἐκτὸς ἐὰν εἶχεν ἀποδειχθῆ ὅτι ταυτοχρόνως ἐδολοφόνησαν καὶ τοὺς ἐνοίκους τῶν σπιτιῶν ποὺ λήστεψαν.

198. Μέτρα γιὰ τὴν πρόληψι ἀντεκδικήσεων ἀπὸ μέρους συγγενῶν τῶν θυμάτων τοῦ κομμουνισμοῦ.

Τὰ ἀποτρόπαια καὶ ἄγρια ἐγκλήματα τῶν κομμουνιστῶν ἦταν φυσικὸ νὰ ἐξεγείρουν τοὺς συγγενεῖς τῶν θυμάτων καὶ ν' ἀναμένωνται ἀντεκδικήσεις εἰς βάρος τῶν ἐγκληματιῶν.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἔχοντας ὑπ' ὄψει τους καὶ τὴν περίπτωσιν αὐτὴ ἔλαβαν ὅλα τὰ μέτρα ποὺ ἐπεβάλλοντο, ὥστε ν' ἀποφευχθοῦν οἱ ἀντεκδικήσεις καὶ νὰ λειτουργήσουν οἱ νόμοι, ὥστε κάθε ἐγκληματίας ἀνεξαρτήτως τοῦ βαθμοῦ τῶν ἐγκλημάτων τὰ ὁποῖα διέπραξε νὰ παραδίδεται στὴ δικαιοσύνη καὶ δικάζεται μὲ ὅλους τοὺς κανόνας τοῦ δικαίου καὶ μὲ πλήρη ἐλευθερία τῶν δικαιωμάτων του ὡς κατηγορουμένου καὶ πολίτου.

Καὶ στὸ δύσκολο αὐτὸ θέμα ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἐπέτυχεν ἀπολύτως, γιατὶ πράγματι κατώρθωσεν ὥστε νὰ μὴ σημειωθῇ οὔτε μία περίπτωσις αὐτοδικίας, καίτοι τὰ φρικτώτερα ἐγκλήματα ἔγιναν στὴν περιφέρεια τῶν Ἀθηνῶν. Καὶ ὅταν οἱ πρῶτες δικογραφίες τῶν κομμουνιστῶν ἔφτασαν στὰ κακουργιοδικεῖα καὶ ἀποκαλύπτονταν σὲ ὅλη τὴν τραγικότητα τὰ ἐγκλήματα ποὺ διέπραξαν κατὰ τὴν κατοχὴ καὶ κατὰ τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1944, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κατηγορουμένων ἀμνηστευθέντες ἀπὸ τὴ συνθήκη τῆς Βάρκιζας καὶ πλαισιωθέντες μὲ τὸν ἀρχηγό τους τὸ Νῖκο Ζαχαριάδη, ἄρχισαν νὰ γίνωνται προκλητικοὶ καὶ νὰ προσπαθοῦν νὰ παραστήσουν τὰ τεράστια ἐγκλήματα τοῦ Δεκεμβρίου 1944 ὡς «ξέσπασμα, δῆθεν, τοῦ τυραννουμένου λαοῦ ἀπὸ τὸ μοναρχοφασισμὸ» κλπ.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ὅμως, γνωρίζοντες καλὰ τὰς μεθόδους τῶν κομμουνιστῶν, ἀντιμετώπισαν τὴν κατάστασι μὲ σθένος καὶ μὲ ἄγρυπνο παρακολούθησι τῶν ἀρχηγῶν τοῦ κομμουνισμοῦ, γιατὶ ἦσαν βέβαιοι ὅτι πολὺ σύντομα θὰ ξεσποῦσε νέα θύελλα μὲ τὸν «τρίτο γύρο», ποὺ σὰν νέο σύνθημα ψιθυριστὰ καὶ ἀπειλητικὰ ἄρχισε νὰ κυκλοφορῇ.

Καὶ ὁ τρίτος γύρος δὲν ἄργησε να ξεσπάση, ἐνῷ ἀκόμη οἱ δίκες τῶν ἐγκληματιῶν τοῦ 1944 συνεχίζοντο. Ἀλλὰ γι' αὐτὸ θὰ ἀσχοληθοῦμε στὸ ἑπόμενο. *(Συνεχίζεται)*

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΣΤ'.	ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1958	ΤΕΥΧΟΣ 128ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1958)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

VI. ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟ ΤΟΥ 1944

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

199.—Κομμουνιστικὴ δραστηριότης κατὰ τὴν περίοδο 1945—1947.

* * *

199. Κομμουνιστικὴ δραστηριότης κατὰ τὴν περίοδο 1945—1947.

Ὅπως εἶναι γνωστό, μετὰ τὴν καταστολὴ τοῦ Δεκεμβριανοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος τοῦ 1944, ἀντὶ οἱ κυρίως ὑπεύθυνοι, δηλαδὴ οἱ ἀρχηγοὶ καὶ τὰ στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε., νὰ παραδοθοῦν στὴ Δικαιοσύνη καὶ νὰ λογοδοτήσουν γιὰ τὰ ἀποτρόπαια κακουργήματα, τὰ ὁποῖα διέπραξαν, μὲ τὴν ἐπέμβασι τῶν Ἄγγλων, ποὺ ἐπέβαλαν τὴν περίφημη «Συμφωνία τῆς Βάρκιζας», ἀφέθησαν ἐλεύθεροι καὶ ἐδικάσθησαν μόνον οἱ αὐτουργοὶ τῶν ἐγκλημάτων κατὰ τῆς ζωῆς, μόνον δηλαδὴ οἱ δολοφόνοι καὶ οἱ σφαγεῖς τῶν ἀθώων θυμάτων.

Ἡ ἡγεσία λοιπὸν τοῦ Κ.Κ.Ε., τὴν ὁποία ἀνέλαβε καὶ πάλιν ὁ περιώνυμος Νῖκος Ζαχαριάδης, ποὺ οἱ Ἄγγλοι τὸν ἔφεραν στὴν Ἑλλάδα μὲ εἰδικὸ ἀεροπλάνο, ἐγκατεστάθη στὴν ὁδὸ Σταδίου καὶ Ἐδουάρδου Λῶ (νῦν Λαδᾶ) καὶ ἄρχισε ἀμέσως τὴ διαβρωτικὴ καὶ συνωμοτικὴ του δουλειά.

Ἡ δημοκοπικὴ καὶ ἔντονη προπαγάνδα του, ὅτι δῆθεν τὸ Κ.Κ.Ε καὶ τὸ Ε.Λ.Μ. ἀγωνίζονταν καὶ ἀγωνίζεται γιὰ τὴ **«Λαϊκὴ συμφιλίωση»**, γιὰ τὴν **«Ἐθνικὴ ἑνότητα»**, γιὰ τὴ **«Δημοκρατικὴ ἐξέλιξη»** καὶ γιὰ τὴν **«Ἀνασυγκρότηση τῆς Ἑλλάδας»** δὲν εἶχεν ἄλλο σκοπό, παρὰ νὰ δημιουργῆ προπέτασμα (καμουφλάρισμα) γιὰ τὸ συνωμοτικὸ μηχανισμὸ τοῦ κόμματος, ποὺ ἀμέσως ἐτέθη σ' ἐνέρ-

γεια μὲ σκοπὸ νὰ καταστρατηγήση τὶς διατάξεις τῆς συνθήκης τῆς Βάρκιζας, περὶ παρα δόσεως τοῦ ὁπλισμοῦ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ νὰ ὀργανώση τὴ νέα ἐπαναστατικὴ ἐξόρμησί τους πρὸς κατάληψι τῆς ἐξουσίας, ποὺ ὀνόμασαν **«τρίτο γύρο»**.

Στὶς 2 Φεβρουαρίου τοῦ 1946, δηλαδὴ ἀκριβῶς τὴν 1η ἐπέτειο τῆς Συμφωνίας τῆς Βάρκιζας, συνεδρίασε ἡ 2α ὁλομέλεια τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς (Κ.Ε.) τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ὑπεύθυνος (ἀναπληρωματικὸ μέλος) τότε στὸ (Π. Γ.) Πολιτικὸ Γραφεῖο τοῦ κομ. κόμματος γιὰ τὴ στρατιωτικὴ ὀργάνωσι ἦταν ὁ κομμουνιστής, πρώην ταγματάρχης τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, Θεόδωρος Μακρίδης. Αὐτὸς εἰσηγήθη τὸ εἰδικὸ θέμα τῆς στρατιωτικῆς τεχνικῆς προετοιμασίας τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ βάσει τῶν εἰσηγήσεών του ἐδόθηκαν στὶς ὀργανώσεις τοῦ κόμματος καὶ σ' ὅλους τοὺς ὑπευθύνους οἱ τελευταῖες λεπτομέρειες καὶ συστηματικὲς ὁδηγίες γιὰ τὴν ἔναρξι τοῦ συμμοριτοπολέμου (τρίτου γύρου).

Σύμφωνα λοιπὸν μὲ τὶς ὁδηγίες αὐτές, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς ἀποφάσεις ποὺ πῆρε ἡ ὁλομέλεια τῆς Κ. Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε., ὡς καὶ τοὺς ἄλλους τομεῖς δράσεως τοῦ κόμματος (προπαγάνδα—τύπος κλπ.) ἄρχισε ἀμέσως ἡ δρᾶσις.

Ἐφημερίδες, περιοδικὰ καὶ παντὸς εἴδους ἔντυπα, ἐτίθεντο σὲ κυκλοφορία, μὲ σκοπὸ νὰ φανατίζουν μὲ τὸ περιεχόμενό τους τοὺς ὀπαδούς των, νὰ ἐξάπτουν τὸ πάθος καὶ νὰ ὑποκινοῦν τὸ λαὸ σὲ ἀνυπακοὴ πρὸς τὶς νόμιμες ἀρχὲς τοῦ Κράτους καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὶς Ἀστυνομικές, τὰ ὄργανα τῶν ὁποίων κατεσυκοφάντουν καὶ προσπαθοῦσαν μὲ κάθε τρόπο νὰ δημιουργοῦν τὴν ἀντιπάθεια πρὸς αὐτὰ τῶν πολιτῶν.

Τὰ ἐμπρηστικὰ ἄρθρα τοῦ κομμουνιστικοῦ τύπου, τὰ ἐπαναστατικὰ συνθήματα, ποὺ ἐξεπολύοντο πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις, μὲ τρίκ, μὲ τοιχοκολλήσεις καὶ μὲ τὰ χωνιὰ ἀκόμη, ἐπεσήμαιναν τὴν ἔναρξι τοῦ «τρίτου γύρου».

Συλλαλητήρια μὲ διάφορες προφάσεις καὶ συνέδρια διεδέχοντο τὸ ἕνα τὸ ἄλλο καὶ ἐκεῖ ὑβρίζοντο σκαιότατα καὶ κατεσυκοφαντοῦντο ὅλες οἱ ἐθνικόφρονες Ἑλληνικὲς Κυβερνήσεις, τὸ κοινωνικό μας καθεστὼς καὶ οἱ σύμμαχοι τῆς Ἑλλάδος.

Τὴ φορὰ ὅμως αὐτὴ τὸ Κ.Κ.Ε. ἀποφάσισε ν' ἀρχίση τὴν ἔνοπλο ἐξέγερσι ἀπὸ τὶς ἐπαρχίες καὶ μάλιστα ἀπὸ τὶς παραμεθόριες, γιατὶ ἐκεῖ θὰ εἶχε τὴ βοήθεια καὶ τῶν ἐγκληματιῶν κομμουνιστῶν τοῦ Δεκεμβρίου 1944, ποὺ εἶχαν καταφύγει στὶς γειτονικὲς κομμουνιστικὲς χῶρες, δηλαδὴ στὴ Βουλγαρία, στὴ Σερβία καὶ στὴν Ἀλβανία καὶ εἶχαν ἐκπαιδευθῆ εἰδικῶς γιὰ τὸ συμμοριτοπόλεμο.

Στὶς 31 Μαρτίου 1946, ὅπως εἶναι γνωστό, ἔγιναν βουλευτικὲς ἐκλογὲς στὴν Ἑλλάδα, στὶς ὁποῖες τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα δὲν ἔλαβε μέρος, ἔδωσε δὲ ἐντολὴ σ' ὅλα τὰ μέλη του ν' ἀπόσχουν καὶ νὰ μὴ ψηφίσουν. Ἀκριβῶς τὴν ἡμέρα αὐτὴ ἔγινε καὶ ἡ πρώτη ἔνοπλη ἐκδήλωσι τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν στὸ Λιτοχῶρι. Ἀπ' τὴν ἡμέρα αὐτὴ ὁμάδες κομμουνιστῶν μὲ ἄρτιο ὁπλισμό, ἐνισχυμένες καὶ μὲ διάφορα συμμοριακὰ συγκροτήματα, ποὺ μπῆκαν στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ γειτονικὲς χῶρες, ἄρχισαν τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν κατάλυσι τῶν Ἀρχῶν καὶ τὴν ὑποδούλωσι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ στὸν κομμουνισμό.

Ἀπὸ τότε καθημερινῶς ἄρχισαν ν' ἀναγράφωνται στὶς ἐφημερίδες τὰ τρομερὰ καὶ ἀνήκουστα ἐγκλήματα τῶν κομμουνιστικῶν ὀρδῶν, λεηλασίες χωρίων ὁλοκλήρων, πυρπολήσεις, σφαγές, δηώσεις καὶ ἄλλα τερατουργήματα πάσης φύσεως.

Τὸ περίεργο δὲ εἶναι ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ ἐγκλήματα οἱ κομμουνισταὶ τὰ διαφήμιζαν καὶ τὰ ἀνέγραφαν στὸ τύπο τους ὡς ξεσπάσματα δῆθεν τοῦ λαοῦ κατὰ τῆς τυραννίας κλπ.

Ἡ δραματικὴ αὐτὴ κατάστασις συνεχίσθη καθ' ὅλο τὸ 1946 καὶ μέχρι τῆς 27/12/1947, ἡ δὲ Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐξακολουθοῦσε νὰ ἔχη τὰ γραφεῖα της στὴν ὁδὸ Σταδίου, ὅπου ἐφάνταζε μιὰ τεραστία κόκκινη φωτεινὴ ἐπιγραφὴ μὲ τὰ ψηφία Κ.Κ.Ε.

Τὴν ἐποχὴ ἀκριβῶς ἐκείνη ἡ τραγωδία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς ὑπαίθρου εἶχε φθάσει στὸ κατακόρυφο. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἦταν ὁ ἀείμνηστος Χρῆστος Λαδᾶς. Τὸ ἐπίσημο πλέον Κράτος πρὸ τοῦ κινδύνου ἔλαβεν ἄμεσα μέτρα ἀντιμετωπίσεως τῆς καταστάσεως καὶ μὲ τὸν Α.Ν. 509 τῆς 27-12-1947 «περὶ μέτρων ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, τοῦ πολιτεύματος, τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος καὶ προστασίας τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν», ἔθεσεν ἐκτὸς νόμου τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτώμενα συγκροτήματα.

Παραθέτω τὴν εἰσηγητικὴ ἔκθεσι τοῦ ἀειμνήστου Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Χρήστου Λαδᾶ, ποὺ ἐξ αἰτίας τοῦ νόμου τούτου ἐδολοφονήθη ἀπὸ κομμουνιστάς, καθὼς καὶ τὸ κείμενο τοῦ νόμου, λόγῳ τῆς ἱστορικῆς των σημασίας.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Μεγαλειότατε,

«Ἀπὸ καιροῦ χρησιμοποιούμενοι, οἱ ἀποτελοῦντες ἐλαχίστην ἀντεθνικὴν » μειονότητα ἀνατροπεῖς, ὡς πρωτοπόρον τάγμα θανάτου, ὑπὸ τῶν προαιωνίων » ἐχθρῶν τοῦ Γένους, καθ' ἃς στιγμὰς οἱ Ἕλληνες καθημαγμένοι ἐκ τῆς διαρκοῦς » ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν πάλης ἡτοιμάζοντο νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰς ἐκκλησίας » των διὰ νὰ ἑορτάσωσι τὴν μεγάλην ἑορτήν, οἱ ἀρνηταὶ τῆς Πατρίδος, τῆς οἰκογε- » νείας καὶ τῆς Θρησκείας, ἐσκέπτοντο τὸ ἔγκλημα καὶ δὲν ἐδίστασαν νὰ τὸ ὁλο- » κληρώσουν.

«Εἰς αὐτοὺς ἀπαντᾷ ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ἕτοιμος εἰς κάθε θυσίαν καὶ ἀποφασι- » σμένος νὰ προασπίσῃ τὰ πάτρια χώματα καὶ τὰς ἐλευθερίας του, εἰς μίαν ἀκατά- » βλητον ἐθνικὴν ἑνότητα μὲ τὰ παιδιά του εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ καθήκοντος.

«Ἐφ' οἷς ἡ ἐκ τοῦ Λαοῦ προελθοῦσα Κυβέρνησις, ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς, » ἐκπληροῦσα ὑπέρτατον πρὸς τὴν Ἑλλάδα καθῆκον, διὰ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, » ὃν ἔχει τὴν τιμὴν νὰ συνυποβάλῃ, κηρύσσει τὴν διάλυσιν τῶν κομμάτων καὶ τῶν » ὀργανώσεων, ποὺ πράγματι δὲν ὑπηρέτησαν ποτὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ ὁποῖα » ἔθεσαν διὰ τῶν ἀπὸ μακροῦ πράξεών των τὰ αὐτὰ ἑαυτὰ ἐκτὸς νόμου καὶ λαμβάνει » τὰ πρέποντα μέτρα πρὸς προστασίαν τοῦ Κράτους, τοῦ Πολιτεύματος, τοῦ κοινω- » νικοῦ καθεστῶτος καὶ τῶν πραγματικῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Λαοῦ. Συγχρόνως δὲ » προβαίνει εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἀπὸ τῶν δημοσίων ὑπαλ- » λήλων καὶ ὑπηρετῶν, οἵτινες—ἀνεξαρτήτως ποινικῆς εὐθύνης—προπαγανδίζουν » καθ' οἱονδήποτε τρόπον τὴν ἐπικράτησιν τῶν σκοπῶν τῶν ἐχθρῶν τοῦ τόπου καὶ » γίνονται συνειδητὰ ὄργανα αὐτῶν.

«Προτείνουσα τὰ μέτρα ταῦτα ἡ ἐκ τοῦ Λαοῦ προελθοῦσα Κυβέρνησις, ὑπο- » βάλλει τὴν εὐλαβῆ παράκλησιν ὅπως ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης κυρώσῃ αὐτὰ διὰ » τῆς ὑπογραφῆς της καὶ ἐπαναλαμβάνει τὴν ἀκλόνητον πίστιν της ὅτι «τὸ Ἔθνος » εἶναι ἀποφασισμένον νὰ νικήσῃ, πρέπει νὰ νικήσῃ καὶ θὰ νικήσῃ».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1947
Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΧΡ. ΛΑΔΑΣ

Τὸ κείμενον τοῦ νόμου ἔχει ὡς ἑξῆς :

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 509

«Περὶ μέτρων ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, τοῦ Πολιτεύματος, τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος καὶ προστασίας τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν».

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

«Ἄρθρον 1ον. 1. Τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα Ἑλλάδος, τὸ Ἐθνικὸν Ἀπε- » λευθερωτικὸν Μέτωπον (Ε.Α.Μ.) καὶ ἡ Ἐθνικὴ Ἀλληλεγγύη προπαρασκευά-

» σαντα καὶ ἐνεργοῦντα τὴν κατὰ τῆς ἀκεραιότητος τῆς Χώρας προδοτικὴν ἀνταρ-» σίαν διαλύονται. Ἐπίσης διαλύεται καὶ πᾶν ἄλλο πολιτικὸν κόμμα, σωματεῖον » ἢ ὀργάνωσις, ἥτις ἤθελεν θεωρηθῇ, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἑπομένης παραγράφου » ὡς συνεργαζομένη μετ' αὐτῶν ἢ ἐπιδιώκουσα ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὴν ἐφαρμογὴν » ἰδεῶν ἐχουσῶν ὡς σκοπὸν τὴν διὰ βιαίων μέσων ἀνατροπὴν τοῦ πολιτεύματος, » τοῦ κρατοῦντος κοινωνικοῦ συστήματος ἢ τὴν ἀπόσπασιν μέρους ἐκ τοῦ ὅλου τῆς » Ἐπικρατείας.

«2. Κόμματα, σωματεῖα, ἢ ὀργανώσεις μὴ μνημονευόμεναι ἀνωτέρω, ὡς » καὶ αἱ τυχὸν συσταθησόμεναι μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος Νόμου, διαρκούσης » τῆς ἀνταρσίας, χαρακτηρίζονται ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τὰς διατάξεις τῆς προηγου-» μένης παραγράφου, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μὲν ἐφ' ὅσον » πρόκειται περὶ κόμματος, εἰς πᾶσαν δ' ἄλλην περίπτωσιν δι' ἀποφάσεως τῶν » κατὰ τόπους πρωτοβαθμίων Ἐπιτροπῶν Δημοσίας Ἀσφαλείας, μὴ ὑποκειμένης » εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον.

«3. Τὰ γραφεῖα τῶν διαλυομένων κομμάτων, σωματείων ἢ ὀργανώσεων » κλείονται, λυομένης τῆς μισθώσεως, ἅπασα δὲ ἡ περιουσία καὶ τὰ ἀρχεῖα αὐτῶν » κατάσχονται ὑπὸ τῆς οἰκείας Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς.

«4. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κατασχόμενα δημεύονται διὰ » βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν τοῦ τόπου τῆς κατασχέ-» σεως. Ἐν τῷ βουλεύματι ὁρίζεται τίνα ἐκ τῶν δημευομένων ἀντικειμένων δύ-» νανται νὰ ἐκποιηθοῦν. Τὸ προϊὸν τῆς ἐκποιήσεως τούτων διατίθεται ἀποκλει-» στικῶς πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν θυμάτων τῆς ἀνταρσίας.

«Ἄρθρον 2ον. 1. Ὅστις ἐπιδιώκει τὴν ἐφαρμογὴν ἰδεῶν ἐχουσῶν ὡς ἔκ-» δηλον σκοπὸν τὴν διὰ βιαίων μέσων ἀνατροπὴν τοῦ πολιτεύματος, τοῦ κρατοῦντος » κοινωνικοῦ συστήματος ἢ τὴν ἀπόσπασιν μέρους ἐκ τοῦ ὅλου τῆς Ἐπικρατείας, » ἢ ἐνεργεῖ ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν προσηλυτισμόν, τιμωρεῖται, ἐὰν μὲν εἶναι » ἀρχηγὸς ἢ ὁδηγὸς διὰ τῆς ποινῆς τῶν προσκαίρων δεσμῶν, εἰς ἰδίως δὲ βαρείας » περιπτώσεις διὰ τῆς ποινῆς τῶν ἰσοβίων δεσμῶν ἢ τοῦ θανάτου, ἐὰν δὲ εἶναι » ἁπλοῦς συστασιώτης διὰ ποινῆς φυλακίσεως, εἰς ἰδίως δὲ βαρείας περιπτώσεις » διὰ τῆς ποινῆς τῆς εἱρκτῆς ἢ τῶν προσκαίρων δεσμῶν.

«2. Ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις θεωρεῖται ἡ ἐκτέλεσις τῆς πρά-» ξεως ἐν δημοσίῳ τόπῳ παρόντων πολλῶν ἢ διὰ τοῦ τύπου ἢ ἐὰν ὁ προσηλυτι-» σμὸς ἐνεργεῖται διὰ χρημάτων, ἢ ἀπευθύνεται πρὸς ἀνηλίκους, στρατιωτικοὺς ἐν » γένει, ἢ δημοσίους λειτουργούς».

«Ἄρθρον 3ον. 1. Ἐὰν τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀδίκημα τελεσθῇ » διὰ τοῦ τύπου, ὑπέχουσιν εὐθύνην ὅ τε συγγραφεὺς ἢ συντάκτης τοῦ δημοσιεύ-» ματος, ὁ διευθυντὴς ἢ ἐκδότης τοῦ ἐντύπου καὶ ὁ ἐν γνώσει ἀναλαβὼν τὴν κυκλο-» φορίαν τοῦ τοιούτου ἐντύπου, ἀγνώστου δὲ ὄντος τοῦ ἐκδότου ὁ τυπογράφος.

«2. Κατὰ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀπαγγέλλεται πρὸς τούτοις » παῦσις τοῦ ἐπιτηδεύματος τοῦ δημοσιογράφου ἢ τυπογράφου ἢ ἐκδότου τοὐλά-» χιστον ἑνὸς ἔτους καὶ ἐν ὑποτροπῇ ὁριστικὴ τοιαύτη.

«3. Ὁ παρὰ τὴν παῦσιν ταύτην ἐξασκῶν τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ τιμωρεῖται » διὰ φυλακίσεως καὶ ἐν ὑποτροπῇ δι' εἱρκτῆς».

—Τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν χρειάζεται νομίζουμε ἑρμηνεία, γιατὶ εἶναι τελείως ξεκάθαρο.

«Ἄρθρον 4ον. 1. Ἀπαγορεύονται αἱ ἐν ὑπαίθρῳ εἴτε ἐν κλειστῷ χώρῳ » συναθροίσεις προσώπων ἐπιδιωκόντων τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 ἰδεῶν.

«2. Ὁ ἐν γνώσει προσερχόμενος εἰς τοιαύτην συνάθροισιν τιμωρεῖται διὰ » φυλακίσεως τοὐλάχιστον 6 μηνῶν.

«3. Ὁ ἐν γνώσει δεχόμενος εἰς τὴν οἰκίαν του ἢ τὸ κατάστημά του συνά-

» θροισιν περὶ ἧς ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, τιμωρεῖται διὰ φυλακί-
» σεως τοὐλάχιστον 6 μηνῶν. Διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἀπαγγέλλεται
» ὑποχρεωτικῶς ἡ λύσις τῆς μισθώσεως τοῦ καταλύματος καὶ ἡ ἄρσις τῆς προ-
» στασίας τοῦ ἐνοικιοστασίου.

«4. Ὅστις κακοβούλως διαταράσσει πολιτικὴν συγκέντρωσιν ἐπιτρεπομένου
» σκοποῦ τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τῆς φυλακίσεως.

«Ἄρθρον 5ον. 1. Ἡ καταδίκη τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν
» ἐπί τινων τῶν ἀδικημάτων τοῦ παρόντος νόμου συνεπάγεται τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρε-
» σίας ἔκπτωσιν, ἀπαγγελλομένην ὑπὸ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, δι' ἧς
» ὡσαύτως ὁρίζεται ἀνικανότης πρὸς ἀνάκτησιν ἀρχῆς ἢ ἄλλης δημοσίας ὑπηρεσίας
» ἐπὶ 5 τοὐλάχιστον ἔτη.

«2. Στρατιωτικοὶ παντὸς βαθμοῦ, ὡς καὶ οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰ Σώματα 'Ἀσφα-
» λείας, καταδικαζόμενοι ἐπί τινι τῶν ἀδικημάτων τοῦ παρόντος νόμου, ἐκπίπτουν
» τῆς ὑπηρεσίας καὶ στεροῦνται ὅλων τῶν μετὰ τῆς ἀρχῆς ἢ ὑπηρεσίας συνημμέ-
» νων δικαιωμάτων καὶ πλεονεκτημάτων. Ἡ τοιαύτη καταδίκη συνεπιφέρει καὶ
» διαρκῆ ἀνικανότητα πρὸς ἀνάκτησιν ἀρχῆς ἢ ἄλλης δημοσίας ὑπηρεσίας. Αἱ συνέ-
» πειαι αὗται ἐπέρχονται καὶ ἂν δὲν ἀπαγγέλλωνται ἐν τῇ ἀποφάσει.

«Ἄρθρον 6. 1. Δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται καίτοι μὴ ὑποπεσόντες
» εἰς ἀξιόποινον πρᾶξιν τοῦ παρόντος νόμου, προπαγανδίζοντες ἐν τούτοις κομμου-
» νιστικὰς ἀρχὰς ἢ προσβάλλοντες τὴν ἰδέαν τῆς Πατρίδος ἢ τὰ Ἐθνικὰ Σύμβολα,
» ἀπολύονται ὁριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας, μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου Συμβουλίου.

«2. Στρατιωτικοὶ παντὸς βαθμοῦ καὶ οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰ Σώματα 'Ἀσφα-
» λείας, καίτοι μὴ ὑποπεσόντες εἰς ἀξιόποινον πρᾶξιν τοῦ παρόντος νόμου, διαδί-
» δοντες ἐν τούτοις ἀρχὰς ἀνατρεπτικὰς τοῦ κρατοῦντος κοινωνικοῦ καθεστῶτος,
» ἢ προσβάλλοντες τὴν ἰδέαν τῆς Πατρίδος καὶ τὰ Ἐθνικὰ Σύμβολα, ἀπολύονται
» ὁριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου Συμβουλίου. Οἱ ἐκ τούτων
» ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ παραπέμπονται εἰς τὸ ἀνακριτικὸν Συμ-
» βούλιον πρὸς ἔκπτωσιν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ».

«Ἄρθρον 7ον. 1. Τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμενα ἀδικήματα
» ἀνακρίνονται καὶ ἐκδικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Γ' Ψηφίσματος «περὶ
» ἐκτάκτων μέτρων ἀφορώντων τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν». Κατὰ τὰς δια-
» τάξεις τοῦ αὐτοῦ Ψηφίσματος γίνεται καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ποινῶν.

«2. Τὰ Στρατοδικεῖα, ἐπιβάλλοντα ποινὴν φυλακίσεως δι' ἀδικήματα προ-
» βλεπόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, δικαιοῦνται νὰ ἀναστέλλουν ταύτην ὑπὸ
» ὅρον. Οἱ οὕτως ἀπολυόμενοι ἐὰν ἤθελον ὑποπέσῃ ἐντὸς τριετίας εἰς τὸ αὐτὸ ἢ
» παρεμφερὲς ἀδίκημα ἐκτίουν ἀθροιστικῶς μετὰ τῆς νέας ποινῆς καὶ τὴν ἀνασταλ-
» λεῖσαν, ἄλλως ἡ ποινὴ θεωρεῖται ὡς ἀποτιθεῖσα. Ὡσαύτως τὰ Στρατοδικεῖα δύ-
» νανται, ἐπιβάλλοντα ποινὴν φυλακίσεως, νὰ μετατρέπουν ταύτην εἰς ποινὴν ἐκτο-
» πίσεως ἰσοχρόνου διαρκείας.

«Ἄρθρον 8ον. Αἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμεναι ποιναὶ ἐπιβάλ-
» λονται μόνον ἐφ' ὅσον ἡ πρᾶξις δὲν τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἰσχυούσης
» νομοθεσίας διὰ βαρυτέρων ποινῶν.

«Ἄρθρον 9ον. 1. Πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόν-
» τος νόμου θέλει ὁρισθῇ διὰ Βασ. Δ/τος, τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης,
» Στρατιωτικῶν καὶ Δημοσίας Τάξεως.

«Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφη-
» μερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν
» ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς πρὸς κύρωσιν».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1947

ΠΑΥΛΟΣ Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὕστερα ἀπὸ τὴ δημοσίευσι τοῦ νόμου αὐτοῦ τὸ Κ.Κ.Ε. διελύθη, οἱ δὲ ἀρχηγοί του ἐδραπέτευσαν στὶς γειτονικὲς χῶρες τοῦ παραπετάσματος, ἀπ' ὅπου ἐκηρύχθησαν ἀλληλέγγυοι μὲ τοὺς συμμορίτες καὶ υἱοθέτησαν ἐπισήμως ὅλα τὰ εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ διαπραχθέντα ἐγκλήματα τοῦ «Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ».

Ὁ μακάβριος ἀπολογισμὸς τοῦ συμμοριτοπολέμου τῶν κομμουνιστῶν τῆς ἐποχῆς 1946—1949 ἐκτὸς τῶν ἀνθρωπίνων θυμάτων, ἀλλὰ μόνον σὲ καταστροφὲς ἔργων πολιτισμοῦ καὶ ἐθνικοῦ πλούτου, ἔχει ὡς ἑξῆς:

1. Κατέστρεψεν ὁλοσχερῶς ἢ ἐπέφερε φθορὰς σὲ 305 ἐκκλησίες, τὶς ὁποῖες μετέβαλε σὲ ὀχυρά, σταύλους ἢ κέντρα διασκεδάσεως τῶν ὀρδῶν του.
2. Κατέστρεψεν ὁλοσχερῶς ἢ ἐπέφερε σοβαρὲς ζημίες σὲ 1.600 σχολεῖα.
3. Ἐνήργησε καταστρεπτικὲς ἐπιθέσεις ἐναντίον 3.030 χωρίων καὶ πόλεων.
4. Ἐλεηλάτησε 7.690 χωριὰ καὶ πόλεις.
5. Κατέστρεψεν ὁλοσχερῶς 24.626 σπίτια.
6. Κατέστρεψε μερικῶς 22.000 σπίτια.
7. Ἐλεηλάτησεν ὁλοσχερῶς 104.446 σπίτια.
8. Κατέστρεψε 15.139 ἀγροτικὲς ἐγκαταστάσεις (ἀποθῆκες, σταύλους, ἀχυρῶνες).
9. Ἀνετίναξε 439 σιδηροδρομικὲς γέφυρες.
10. Ἀνετίναξε 5 σιδηροδρομικὲς σήραγγες.
11. Ἐξετροχίασε 307 σιδηροδρομικοὺς συρμοὺς μὲ νάρκες ἢ δυναμίτιδες.
12. Ἐπυρπόλησε 80 σιδηροδρομικοὺς σταθμούς.
13. Κατέστρεψε 476 ὁδικὲς γέφυρες.
14. Ἀνετίναξε τμήματα 195 δημοσίων δρόμων, μήκους συνολικῶς 13.700 μέτρων.
15. Κατέστρεψεν ἢ ἐπέφερε βλάβες σὲ 960 ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητα καὶ εἰς 7.200 ἄλλα τροχοφόρα.
16. Κατέστρεψε 241 νοσοκομεῖα καὶ τεχνικὰ ἔργα (ὑδραγωγεῖα, ἐργοστάσια ἠλεκτροφωτισμοῦ κλπ.).
17. Διήρπασε 41.000 ζῷα, 73.000 βόδια καὶ 1.365.000 κατσικοπρόβατα.
18. Κατέστρεψε εἴδη μελισσοκομίας, τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύουν ἀξίαν 66.300.000.000 δραχμῶν.
19. Κατέστρεψε δασικὴ ἔκτασι 95.000 ἑκταρίων.
20. Κατέστρεψε 205.600 κυβικὰ δασικὰ προϊόντα.

Τὸ συνολικὸ ὕψος τῶν ζημιῶν καὶ τῶν ὑλικῶν μόνον καταστροφῶν, τὶς ὁποῖες ἐπέφερεν ὁ κομμουνιστοσυμμοριτισμὸς τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀνέρχεται κατὰ τοὺς μετριότερους ὑπολογισμοὺς σὲ 4 τρισεκατομμύρια δραχμές.

Ἀλλὰ ἐνῷ ἡ δρᾶσις αὐτὴ τοῦ συμμοριτισμοῦ ἀνεπτύσσετο στὴν ὕπαιθρο, ὁ παράνομος μηχανισμὸς τοῦ Κ.Κ.Ε. κατέβαλε πολλὲς προσπάθειες ν' ἀναπτύξῃ δρᾶσι στὶς μεγάλες πόλεις, ἰδία στὴν Ἀθήνα καὶ στὸν Πειραιᾶ, ὅπου ὅμως ἡ Ἀστυνομία Πόλεων εἶχε λάβει ὅλα της τὰ μέτρα γιὰ τὴν ἀντιμετώπισί της.

(Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΣΤ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1958 | ΤΕΥΧΟΣ 129ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1958)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΣΤ'. Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

200.—Προπαρασκευὴ καὶ ἐνέργειες τῶν κομμουνιστῶν στὴν Πρωτεύουσα, μετὰ τὴ συμφωνία τῆς Βάρκιζας γιὰ τὸν «τρίτο γύρο».— Σύστασις τῆς «Μαζικῆς Λαϊκῆς Αὐτοάμυνας» (Μ.Λ.Α.) καὶ τῆς «Στενῆς Αὐτοάμυνας».—

201.—Πότε καὶ πῶς τὸ Κ.Κ.Ε. ἀνεγνώρισε ἐπίσημα καὶ ἐνίσχυσε ἀπροκάλυπτα τὸν κομμουνιστοσυμμοριτισμό.

***

200. Προπαρασκευὴ καὶ ἐνέργειες τῶν κομμουνιστῶν στὴν Πρωτεύουσα, μετὰ τὴ συμφωνία τῆς Βάρκιζας γιὰ τὸν «τρίτο γύρο». Σύστασις τῆς «Μαζικῆς Λαϊκῆς Αὐτοάμυνας» (Μ.Λ.Α.) καὶ τῆς «Στενῆς Αὐτοάμυνας».

Ὅπως ἀναφέραμε στὸ προηγούμενο φύλλο, οἱ κομμουνισταὶ μετὰ τὴ συμφωνία τῆς Βάρκιζας, ἀφοῦ πέτυχαν νὰ μείνουν ἀδίωκτοι οἱ ἠθικοὶ αὐτουργοὶ τοῦ Δεκεμβριανοῦ ἐγκλήματος τοῦ 1944, καὶ νὰ διαφύγουν στὶς Χῶρες τοῦ παραπετάσματος οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς αὐτουργοὺς τῶν δολοφονιῶν καὶ τῶν σφαγῶν τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν, ὠργάνωσαν τὸν περίφημο «**τρίτο γύρο**», μὲ τὴ συγκρότησι συμμοριῶν στὴν ὕπαιθρο.

Ἀλλά, παράλληλα καὶ πρὸς ἐνίσχυσι τῶν συμμοριῶν πού ἐνεφανίσθησαν σὲ διάφορα τμήματα τῆς ὑπαίθρου, ἄρχισε ν' ἀναδιοργανώνεται καὶ νὰ μπαίνῃ σὲ δρᾶσι ὁ παράνομος μηχανισμὸς στὶς διάφορες πόλεις καὶ πρὸ παντὸς στὴν Πρωτεύουσα τοῦ Κράτους, τὰς Ἀθήνας.

Σκοπὸς τῆς κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως τῶν πόλεων, ἦταν νὰ ἐπανδρώσουν τὶς συμμορίες μὲ ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέλη, πού, εἴτε κατὰ τὴ κατοχή, εἴτε καὶ μετὰ τὴ συμφωνία τῆς Βάρκιζας, εἶχαν κατὰ ἑκατοντάδες καταφύγει στὶς μεγάλες πόλεις

καὶ ἰδίᾳ στὴν Ἀθήνα καὶ στὸ Πειραιᾶ, γιατὶ ἐφοβοῦντο νὰ μείνουν στὰ χωριά τους, λόγῳ τῶν ἀντεκδικήσεων ἐκ μέρους συγγενῶν τῶν θυμάτων.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ (Κ.Ε.) τοῦ Κ.Κ.Ε. ἔστρεψε ἀμέσως τὴν προσοχή της στοὺς κομμουνιστὰς τῶν πόλεων καὶ τοὺς κάλεσε σὲ συναγερμό, ἀρχικὰ μέν, μὲ μυστικὲς προσωπικὲς διαταγές, ἀργότερα δὲ μὲ διάφορα ἔντυπα, μὲ τὸ ραδιόφωνο κλπ., πρὸς ἐνίσχυσι τῆς ἐπαναστατικῆς δράσεως τοῦ τρίτου γύρου στὴν ὕπαιθρο.

Πραγματικά, οἱ μεγάλες ἐφεδρεῖες τῶν κομμουνιστῶν στὶς πόλεις, ἀποτελοῦσαν σημαντικὴ πηγὴ γιὰ τὴν ἐνίσχυσι τῶν κομμουνιστοσυμμοριῶν σὲ ἔμψυχο καὶ σὲ ἄψυχο ὑλικό, ἀλλὰ καὶ σοβαρώτατο ὅπλο γιὰ τὴ δημιουργία ἀνωμαλιῶν καὶ ἐκρύθμου καταστάσεως στὶς πόλεις (δολοφονιῶν, σαμποτάζ, ἀπεργιῶν κλπ.), ποὺ μποροῦσαν ὄχι μόνο νὰ παραλύσουν τὴν οἰκονομικὴ ἀνόρθωσι καὶ ἀνασυγκρότησι τῆς Χώρας, ἀλλὰ καὶ νὰ κάμψουν τὸ ἠθικὸ τοῦ λαοῦ δημιουργῶντας τὶς κατάλληλες προϋποθέσεις γιὰ τὴν κατάληψι τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τὶς συμμορίες τῶν γειτονικῶν περιφερειῶν τῆς Χώρας.

Τότε ἀκριβῶς τὸ Κ.Κ.Ε. ὠργάνωσε τὴ **«Μαζικὴ Λαϊκὴ Αὐτοάμυνα»**, ποὺ μπῆκε στὴ θέσι τοῦ **Ε.Λ.Α.Σ.**, ὁ ὁποῖος διελύθη μὲ τὴ συμφωνία τῆς Βάρκιζας, καὶ τὴ **«Στενὴ Αὐτοάμυνα»**, ποὺ μπῆκε στὴ θέσι τῆς **Ο.Π.Λ.Α.**, ποὺ ἐπίσης διελύθη μὲ τὴ συνθήκη τῆς Βάρκιζας.

Παράλληλα, διετέθησαν καὶ τὰ πλέον δοκιμασμένα στελέχη ὡς «ἐπαγρυπνητές», δηλαδὴ γιὰ τὴ κατασκοπία καὶ ἀντικατασκοπία τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ἐνδιαφέρει ν' ἀναφέρουμε κάπως εἰδικώτερα καὶ λεπτομερέστερα τὰ σχετικὰ μὲ τὴ **«Μαζικὴ Λαϊκὴ Αὐτοάμυνα»** καὶ μὲ τὴ **«Στενὴ Αὐτοάμυνα»**, καὶ

α) Ἡ **«Μαζικὴ Λαϊκὴ Αὐτοάμυνα»** ἐδημιουργήθη, ὅπως ἀναφέραμε, μετὰ τὴ διάλυσι τοῦ Ἐφεδρικοῦ **Ε.Λ.Α.Σ.** Ἡ διάρθρωσι τῆς **«Αὐτοάμυνας»** πῆρε τὴν ἴδια ἀκριβῶς μορφὴ μὲ τὴ διάρθρωσι τοῦ Κ.Κ.Ε., μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι τὰ ὄργανά της εἶχαν ἄλλα ὀνόματα καὶ δὲν εἶχαν ἐξάρτησι ἀπὸ τὴ πολιτικὴ ὀργάνωσι τοῦ Κ.Κ.Ε. Τὸ ὄργανο ποὺ διευθύνει τὴν «Αὐτοάμυνα» κάθε πόλεως εἶναι τὸ «Ἀρχηγεῖο Πόλης», ἀντίστοιχο τῆς «Ἐπιτροπῆς Πόλης» καὶ ἀποτελεῖται συνήθως ἀπὸ τέσσερα ἀνώτερα στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ «Ἀρχηγείου Πόλης» λέγεται «Ἀρχηγὸς Αὐτοάμυνας», τὰ δὲ ἄλλα μέλη εἶναι οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ ὁπλισμοῦ, τῶν πληροφοριῶν καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ, ἤτοι ἀγορᾶς ὅπλων, πυρομαχικῶν κλπ.

Τὸ Ἀρχηγεῖο Πόλης ἔχει στὶς διαταγές του 4μελῆ Τομεακὰ Ἀρχηγεῖα, ποὺ λέγονται καὶ τομεῖς «Αὐτοάμυνας». Οἱ τομεῖς ὑποδιαιροῦνται σὲ «Συνοικιακὰ Ἀρχηγεῖα», ποὺ τὸ καθένα τὸ διευθύνει ὁ «Συνοικιάρχης». Τὰ συνοικιακὰ ἀρχηγεῖα ὑποδιαιροῦνται σὲ ὁμάδες ἀπὸ 3-5 μέλη. Ὅλα τὰ στελέχη καὶ τὰ μέλη τῆς «Αὐτοάμυνας» ἀπομονώνονται μὲ κατάλληλο τρόπο ἀπὸ τὰ ἄλλα στελέχη καὶ τὰ μέλη τῶν πολιτικῶν ὀργανώσεων τοῦ Κ.Κ.Ε. (ἀχτίδες, κόβες κλπ.) καὶ ὑποχρεώνονται νὰ τηροῦν αὐστηρότατα τοὺς συνωμοτικοὺς κανόνες. Ἡ ὀργάνωσι αὐτὴ διέπραξε ὅπως ξεύρουμε πολλὰ ἐγκλήματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀρκετὰ ἔμειναν ἀνεξιχνίαστα.

β) Ἡ **«Στενὴ Αὐτοάμυνα»** ἐδημιουργήθη τὸ 1946 εἰς ἀντικατάστασι τῆς περιβόητης Ο.Π.Λ.Α. Ἡ «Στενὴ Αὐτοάμυνα» ὠργανώθη μὲ τὴ καθοδήγησι τοῦ μέλους τοῦ Π.Γ. ποὺ διηύθυνε τὴ «Μαζικὴ Λαϊκὴ Αὐτοάμυνα» μὲ 9 στελέχη τῆς Ο.Π.Λ.Α. ποὺ εἶχαν ἔρθει κρυφὰ ἀπὸ τὸ Μποῦλκες ὅπου εἶχαν καταφύγει μετὰ τὸ Δεκεμβριανὸ κίνημα καὶ μὲ ἄλλα στελέχη τῆς «Μαζικῆς Λαϊκῆς Αὐτοάμυνας». Ἔτσι ὠργανωμένη λειτούργησε ἡ στενὴ «Αὐτοάμυνα», δηλαδὴ ἡ πιὸ συνωμοτικὴ καὶ ἐγκληματικὴ ὀργάνωσι ποὺ γνώρισε ἡ Ἑλλάδα. Ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ ἔδρασε κυρίως στὴν Ἀθήνα καὶ εἶχε διαιρέσει τὴ πόλι σὲ πέντε ἀνεξάρτητους μεταξύ των τομεῖς.

Καίτοι ὅλοι οἱ τομεῖς εἶχαν ἑνιαία καθοδήγησι, ἐν τούτοις ὁ ἕνας δὲν γνώριζε τὴν ἰδιαίτερη δρᾶσι τοῦ ἄλλου. Ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ διέπραξε τὰ σκληρότερα ἐγκλή-

Ν. Ζαχαριάδη μὲ τὸν τίτλο «ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν», ποὺ τὸ ἔστειλε ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό, ὅπου βρισκόταν τότε.

Στὶς 24, τέλος, τοῦ Δεκεμβρίου 1947, ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῶν συμμοριτῶν ἀνήγγειλε τὸν σχηματισμὸ τῆς «Ἐλεύθερης Ἑλληνικῆς Κυβέρνησης» (sic!) ποὺ ἀπαρτιζόταν ἀπὸ τὰ ἀνώτερα στελέχη τοῦ κόμματος, ἤτοι τοὺς Βαφειάδην, Ἰωαννίδην, Ροῦσσον, Πορφυρογένην, Μπαρτζιώταν, Βλαντᾶν, Κόκκαλην καὶ Στρίγγον, καὶ μετέδωσε διάγγελμα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸ Λαό, ποὺ ἐδημοσιεύθη στὸν παράνομο πλέον «Ριζοσπάστη» τῆς 27 Δεκεμβρίου 1947.

Ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. περίμενε ὕστερα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ νὰ ἐφαρμοσθοῦν πιστὰ ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ κόμματος οἱ ἀποφάσεις τῆς 3ης Ὁλομελείας. Προπαντὸς περίμενε νὰ βοηθήσῃ τοὺς συμμορίτες ἡ ἐργατικὴ τάξι, ποὺ κατὰ τὴ γνώμη της εἶχεν ὑποστῆ διάβρωσι ἀπὸ τοὺς πράκτορές της.

Ἀλλὰ ὅπως θὰ δοῦμε στὸ ἑπόμενο, οἱ προσπάθειες τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀπέτυχαν χάρις στὸ ἐθνικὸ φρόνημα τῶν ἐργατῶν καὶ τὴ δρᾶσι τῆς Ἀστυνομίας.

(Συνεχίζεται)

1156

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΣΤ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1958 | ΤΕΥΧΟΣ 130ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1958)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΖ'. Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

202.—Προσπάθειες τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. νὰ πετύχῃ ἔνοπλη κομμουνιστικὴ δρᾶσι στὴν πρωτεύουσα καὶ στὸν Πειραιᾶ κατὰ τὰ ἔτη 1946, 1947 καὶ 1948 καὶ αἴτια ἀποτυχίας.

203.—Ὕποπτες προτάσεις τῶν κομμουνιστῶν.

***

202. Προσπάθειες τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. νὰ πετύχῃ ἔνοπλη κομμουνιστικὴ δρᾶσι στὴν πρωτεύουσα καὶ στὸν Πειραιᾶ κατὰ τὰ ἔτη 1946, 1947 καὶ 1948 καὶ αἴτια ἀποτυχίας.

Ὅπως ἀναφέραμε στὸ προηγούμενο φύλλο, τὴν 5ην Αὐγούστου 1947 ὁ ραδιοσταθμὸς τῶν συμμοριτῶν, ποὺ βρισκόταν σὲ χώρα τοῦ παραπετάσματος, ἀνήγγειλε ὅτι τὸ Ἀρχηγεῖο τους, δηλαδὴ οὐσιαστικὰ τὸ Κ.Κ.Ε., ἐπεκήρυξε τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγοὺς κ.κ. Στυλιανὸν Γονατᾶν, Γεώργιον Παπανδρέου καὶ Ναπολέοντα Ζέρβαν. Ἡ ἐπικήρυξι μάλιστα αὐτὴ δημοσιεύθηκε τὴν ἑπομένη μέρα στὸ «Ριζοσπάστη» ποὺ ἦταν ὄργανο τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ στὴν «Ἐλεύθερη Ἑλλάδα» ποὺ ἦταν ὄργανο τῆς Κ.Ε. τοῦ Ε.Α.Μ.

Ἐπίσης περὶ τὸ τέλος τοῦ 1947 δόθηκε ἐντολὴ ἀπὸ τὴν Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. ὅπως οἱ κομμουνισταί, ποὺ παρέμεναν στὶς πόλεις, ἀναπτύξουν τὴν ἐπαναστατική τους δρᾶσι καὶ ἐναρμονίσουν τὸν ἀγῶνα τους πρὸς τὸν ἀγῶνα τῆς ὑπαίθρου. Παράλληλα, στὶς 24 Δεκεμβρίου 1947 ἀνηγγέλθη καὶ ὁ σχηματισμὸς τῆς «Ἐλεύθερης Ἑλληνικῆς Κυβέρνησης» τῶν κομμουνιστῶν.

Ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτὰ ἡ Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. περίμενε πολλὰ ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς. Καὶ εἶναι ἀλήθεια ὅτι οἱ κομμουνιστικὲς

ματα. Δὲν ἐστράφη δὲ ἐναντίον μόνον τῶν ἐθνικοφρόνων. Ἐστράφη καὶ ἐναντίον στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε., ποὺ ἀπὸ διαφόρους λόγους τὸ ἐγκατέλειψαν καὶ ἄλλων ποὺ ἐξελέγησαν ὡς ἀπαραίτητα θύματα, γιὰ τὴν τρομοκράτησι καὶ τὸν ἐξαναγκασμὸ τῶν μελῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ λιποψυχοῦσαν ἢ ἤθελαν ν' ἀπαγκιστρωθοῦν ἀπὸ τὸ Κ.Κ.Ε. νὰ καταφύγουν στὰ βουνά. Ἐπίσης ἐστράφη καὶ ἐναντίον ἀθῴων καὶ ἀνύποπτων προσώπων ποὺ τὰ ἐδολοφόνησε καὶ προσεπάθησε ν' ἀποδώσῃ τὰ ἐγκλήματα στοὺς ἐθνικόφρονες καὶ τὴν Κυβέρνησι. Ὅμοια πρὸς τὴ «Στενὴ Αὐτοάμυνα Ἀθήνας» εἶναι καὶ ἡ ὀργάνωσι «Λαϊκὴ Ἐκδίκηση» ποὺ διέπραξε τὰ ἐγκλήματα τῆς Θεσσαλονίκης, ὅπου καὶ εἶχε τὴν ἕδρα της.

201. Πότε καὶ πῶς τὸ Κ.Κ.Ε. ἀνεγνώρισε ἐπίσημα καὶ ἐνίσχυσε ἀπροκάλυπτα τὸν κομμουνιστοσυμμοριτισμό.

Ὅπως εἶναι γνωστὸ μέχρι τοῦ Ἰουνίου 1947 τὸ Κ.Κ.Ε. δὲν εἶχε υἱοθετήσει ἐπίσημα τὸ συμμορισμό. Περιοριζόταν μόνον, σὲ διάφορα ἄρθρα τῶν ἀνωτέρων στελεχῶν του, ποὺ ἐδημοσιεύοντο στὶς κομμουνιστικὲς ἐφημερίδες, νὰ διαλαλῇ τὴν ὕπαρξι καὶ τὴ δρᾶσι τῶν συμμοριτῶν ὡς ἀπόρροια δῆθεν τῆς καταπιέσεως τοῦ **«Δημοκρατικοῦ Λαοῦ»** ἀπὸ τοὺς **«Μοναρχοφασίστες»** καὶ ἀπὸ ἄλλες ἐθνικὲς παρακρατικὲς ὀργανώσεις.

Φυσικὰ αὐτὸ ἐγίνετο γιὰ νὰ κερδίσῃ ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. χρόνο, ὥστε νὰ μπορέσῃ ἔτσι νὰ ὀργανώσῃ καλλίτερα καὶ ν' ἀναπτύξῃ τὴν ἐπαναστατική του δρᾶσι στὶς πόλεις καὶ ἰδιαίτερα στὴν περιοχὴ τῆς Πρωτευούσης.

Στὶς 25 Ἰουνίου 1947 στὸ Στρασβοῦργο ἔγινε τὸ γνωστὸ συνέδριο τοῦ Γαλλικοῦ Κ.Κ., στὸ ὁποῖο ἔλαβε μέρος καὶ ἀντιπροσωπεία τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀπὸ τὸν ἀρχηγό του Νῖκο Ζαχαριάδη καὶ τὸν Μ. Πορφυρογένη. Ἐκεῖ ἔγινε ἐπίσημη ὁμολογία ὅτι τὸ Κ.Κ.Ε. ὀργανώνει, κατευθύνει καὶ καθοδηγεῖ τὸ συμμοριτισμὸ στὴν Ἑλλάδα, ἐξηγγέλθη δὲ τότε καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ Κ.Κ.Ε. γιὰ τὴ δημιουργία **«Ἐλεύθερης Ἑλληνικῆς Κυβέρνησης»** καὶ ἐζητήθη ἀπὸ τὸ συνέδριο ἡ συνδρομὴ τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων τῶν ἄλλων χωρῶν γιὰ τὴν ἐνίσχυσι καὶ τὴν ἐπικράτησι τοῦ συμμοριτισμοῦ.

Στὶς 5 Αὐγούστου 1947 ὁ ραδιοσταθμὸς τῶν συμμοριτῶν, ποὺ βρισκόταν σὲ Χώρα τοῦ παραπετάσματος, ἀνήγγειλε ὅτι τὸ Γενικὸ Ἀρχηγεῖο τους ἐπεκήρυξε τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγοὺς κ.κ. Στυλιανὸν Γονατᾶν, Γεώργιον Παπανδρέου καὶ Ναπολέοντα Ζέρβαν, τὴ δὲ ἐπικήρυξι δημοσίευσε τὴν ἄλλη μέρα ὁ «Ριζοσπάστης» ὡς ὄργανο τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἡ «Ἐλεύθερη Ἑλλάδα» ὡς ὄργανο τῆς Κ.Ε. τοῦ Ε.Α.Μ.

Τὸ δεύτερο 15θήμερο τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1947 συνῆλθεν ἡ 3η ὁλομέλεια τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε., στὴν ὁποία παρέστησαν, ὅπως ἀπεκάλυψε ἀργότερα ὁ «στρατηγὸς» τῶν συμμοριτῶν Μᾶρκος Βαφειάδης, ἓξ μόνον μέλη, ἀπὸ τὰ 50 τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ περίεργη αὐτὴ «ὁλομέλεια» κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Ν. Ζαχαριάδη πῆρε ὡρισμένες ἀποφάσεις, ποὺ ἐδημοσιεύθησαν στὸ «Ριζοσπάστη» τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1947. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ 5η παράγραφος, κατὰ τὴν ὁποία ὁ ἔνοπλος συμμοριτισμὸς χαρακτηρίζεται ὡς ἡ μοναδικὴ καὶ ἐπιβεβλημένη λύσις. Ἐπίσης διαπιστώνεται ἐκεῖ ὅτι ἡ ἐπαναστατικὴ δρᾶσις τοῦ Κ.Κ.Ε. στὶς πόλεις καθυστερεῖ καὶ ἐν συνεχείᾳ διατάσσονται οἱ κομμουνισταὶ ποὺ βρίσκονται στὶς πόλεις ν' ἀναπτύξουν τὴν ἐπαναστατική τους δρᾶσι καὶ νὰ ἐναρμονίσουν τὸν ἀγῶνα τους πρὸς τὸν ἀγῶνα τῆς ὑπαίθρου. Ἐπίσης ἐνεκρίθησαν ἐπίσημα ὅλες οἱ ἐνέργειες τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε., καθὼς καὶ ἡ πολιτικὴ γραμμὴ τοῦ κόμματος ὅπως καθωρίστηκε στὸ Στρασβοῦργο ἀπὸ τὴν ἀντιπροσωπεία του.

Τὴν ἴδια μέρα (8 Ὀκτωβρίου 1947), ποὺ ἐδημοσιεύοντο στὸ «Ριζοσπάστη» οἱ ἀποφάσεις τῆς 3ης Ὁλομελείας τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε., ἐδημοσιεύθη καὶ ἄρθρο τοῦ

ὀργανώσεις τῆς Ἀθήνας καὶ τοῦ Πειραιᾶ κατέβαλλαν κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ πετύχουν τοὺς σκοπούς των σύμφωνα μὲ τὶς διακηρύξεις τοῦ Κ.Κ.Ε.

Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ συγκρότησαν δολοφονικὲς ὁμάδες, ποὺ τὶς ἐφωδίασαν μὲ ὅπλα, χειροβομβίδες καὶ ἄλλα μέσα, πρὸς ἐκτέλεσι τρομοκρατικῶν πράξεων. Οἱ ὁμάδες αὐτὲς πῆραν συγκεκριμένη ἐντολὴ νὰ δολοφονήσουν ἐθνικόφρονες πολῖτες, στρατιωτικοὺς καὶ ἀστυνομικούς, ὥστε νὰ προκαλέσουν πτῶσι τοῦ ἠθικοῦ τοῦ ἐθνικόφρονος κόσμου καὶ ἀναπτέρωσι τοῦ ἠθικοῦ τῶν ὀπαδῶν των.

Ἐν τούτοις ἀπέτυχαν· αὐτὸ ὅμως ὀφείλεται στὸ ὅτι οἱ Ἀστυνομικὲς Ὑπηρεσίες τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς ἀνέπτυξαν ἐξαίρετο δραστηριότητα προληπτικῶς καὶ κατασταλτικῶς καὶ δὲν περίμεναν νὰ ἐκδηλωθοῦν σ' ὅλη τους τὴν ἔντασι τὰ ἐγκλήματα τῶν κομμουνιστῶν, ἀλλ' ἀντεπετέθησαν ἀμέσως μὲ τὶς πρῶτες ἐκδηλώσεις των καὶ κατώρθωσαν νὰ ἐξουδετερώσουν τὰ καταχθόνια σχέδιά τους.

Ἡ δρᾶσις καὶ οἱ προσπάθειες φυσικὰ αὐτὲς τῶν ἀστυνομικῶν εἶχαν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ὑπάρξουν καὶ θύματα, γιὰ τὰ ὁποῖα θ' ἀσχοληθοῦμε κατὰ τὴν ἐξιστόρησι τῶν γεγονότων.

Ἐκτὸς ὅμως τῆς δράσεως τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ἡ ἐργατικὴ τάξι τῆς Ἑλλάδος, ἔχοντας πλέον ὑπ' ὄψει της τὴν προδοτικὴ δρᾶσι τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ γενικῶς τὴν ἀντικοινωνικὴ καὶ ἀντεργατικὴ πολιτικὴ τῆς ἡγεσίας του, πῆρε σαφῆ καὶ ἀποφασιστικὴ θέσι στὸν Ἐθνικὸ πλέον ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τῆς ἐπιβουλῆς τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ἔτσι ὁ ἐργατικὸς κόσμος τῶν πόλεων, σὲ μιὰ μεγάλη πλειοψηφία, στάθηκε στὸ πλευρὸ τῶν Ἐθνικῶν Κυβερνήσεων καὶ κατώρθωσε νὰ ἐξουδετερώνῃ κάθε προσπάθεια τῶν κομμουνιστῶν νὰ σαμποτάρουν τὴν οἰκονομικὴ ἀνόρθωσι τῆς χώρας.

Ἀκόμη καὶ μιὰ μικρὴ μειοψηφία ἐργατῶν, ποὺ κατὰ τὴν κατοχὴ εἶχε παρασυρθῆ ἀπὸ τὰ ἀπατηλὰ συνθήματα τοῦ κομμουνισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐξεμεταλλεύθη τὴν Ἐθνικὴ ἀντίστασι, ἐκώφευσαν στὶς ἐντολὲς τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἀδράνησαν, γιατὶ ἀντελήφθησαν πλέον ὅτι ἡ πολιτικὴ τῶν κομμουνιστῶν ἦταν ἀντεργατικὴ καὶ ἀντεθνική, ὅπως ἀπέδειξαν τὰ ἔργα τους.

Ἡ ἀντίδρασι αὐτὴ τῶν ἐργατῶν καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἀδράνεια τῆς Κ. Ο. Ἀθηνῶν καὶ τῆς Κ. Ο. Πειραιῶς καὶ ἡ ἀπροθυμία τῶν μελῶν τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν—λόγῳ τῶν μέτρων τῆς Ἀσφαλείας—νὰ λάβουν μέρος σὲ ἔκνομες πράξεις, γιατὶ εἶχαν χάσει τὸ ἠθικό τους ἀπὸ τὰ συνεχῆ πλήγματα τῆς Ἀσφαλείας, προκάλεσαν τὴν ὀργὴ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. οἱ ὁποῖοι ὅμως γιὰ νὰ εἶναι σίγουροι εἶχαν τὴν ἕδρα τους ἔξω ἀπ' τὴν Ἑλλάδα, σὲ Χώρα τοῦ παραπετάσματος.

Ἔτσι, τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1948 τὸ Π. Γ. τῆς Κ. Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. ἔστειλε μιὰ ἀνοιχτὴ ἐπιστολή, ποὺ δημοσιεύθηκε στὸν παράνομο «Ριζοσπάστη» τῆς 9 Ἀπριλίου 1948 καὶ ἀπηυθύνετο πρὸς τὰ μέλη τοῦ κόμματος ποὺ βρίσκονταν στὴν Ἀθήνα, στὸν Πειραιᾶ καὶ στὴ Θεσσαλονίκη. Μὲ τὴν ἐπιστολὴ αὐτὴ κατηγορεῖ τὶς παραπάνω ὀργανώσεις καὶ τοὺς κομμουνιστὰς—μέλη τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν, ὅτι δὲν κατώρθωσαν νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὶς ἀποφάσεις τῆς 3ης ὁλομελείας γιὰ τὴν κινητοποίησί τους καὶ τὴ συμμετοχὴ στὸν ἔνοπλο ἀγῶνα, ἔδινε δὲ ἐντολὴ στὸ τέλος, ὅπως ὅλοι οἱ κομμουνισταί, ποὺ μένουν στὶς πόλεις, χωρὶς δισταγμὸ «ριχτοῦν μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις τους καὶ ἐπικεφαλῆς τῶν πλατειῶν μαζῶν στὸν ἔνοπλο ἀγώνα».

Μερικὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴ αὐτὴ πείθουν ὅτι, χάρις στὴ δρᾶσι τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν στὶς πόλεις τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, οἱ κομμουνισταὶ δὲν μπόρεσαν νὰ ὀργανώσουν ἀξιόλογη ἐπαναστατικὴ δρᾶσι, ὄχι γιατὶ τοὺς ἔλλειπε ἡ διάθεσις, ἀλλὰ γιατὶ δὲν τοὺς δόθηκε δυνατότης νὰ πραγματοποιήσουν τὶς ἐντολὲς τοῦ Κ.Κ.Ε.

Γράφουν λοιπὸν μεταξὺ ἄλλων στὴν ἐπιστολὴ αὐτὴ τὰ ἑξῆς :

«... Οἱ κομματικὲς ὀργανώσεις καὶ οἱ κομμουνιστὲς στὶς πόλεις αὐτὲς δὲν » ἐκπληρώνουν τὸ καθῆκον τους ἀπέναντι στὸ Λαϊκὸ Δημοκρατικὸ κίνημα καὶ τὸν » ἔνοπλο ἀγώνα τοῦ στρατοῦ μας...»—«...δὲν ἐπραγματοποίησαν τὴν ἀπόφασι τῆς » 3ης ὁλομελείας τῆς Κ.Ε., γιὰ τὴν κινητοποίησι καὶ τὴ συμμετοχή τους στὸν ἔνο- » πλο ἀγώνα...»—«...σὲ πολλὲς καθοδηγήσεις καὶ κομματικὰ μέλη στὶς πόλεις ἐπι- » κρατεῖ ὁ φόβος γιὰ τὴ ζωή τους, τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ λαὸς καὶ ὁ Δημοκρατικὸς στρα- » τὸς τόσες δίνουν...» — «...μέσα στὶς κομματικὲς ὀργανώσεις στὶς πόλεις βρίσκουν » ἀπήχησι ἡττοπαθεῖς, ξένες πρὸς ἐμᾶς ἀντιλήψεις, δείχνουν ἔλλειψη πίστης στὴ » δύναμη τοῦ λαοῦ καὶ στὸ νικηφόρο τέλος τοῦ ἀγώνα μας...» — «...ὑπάρχουν ἐπίσης » κομμουνιστὲς καὶ στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ εἶναι προσηλωμένα ἀκόμα σὲ αὐτα- » πάτες νομιμοποίησης καὶ συμβιβασμοῦ μὲ τὸ μοναρχοφασισμό, πρᾶγμα ποὺ » φέρνει στὴ συνθηκολόγηση καὶ στὴν ὑποταγὴ μπροστὰ στὸν ἐχθρό, ὑποσκάπτει » τὸ δικό μας ἀγώνα καὶ βοηθάει τὸ μοναρχοφασισμό...» — «... τὸ κόμμα μας κατα- » δικάζει σὰν προδοσία κάθε δισταγμὸ καὶ ταλάντευση σχετικὰ μὲ τὸν ἔνοπλο ἀγώνα » ποὺ εἶναι σήμερα τὸ μοναδικὸ καὶ ἀποφασιστικὸ μέσο γιὰ νὰ συντρίψουμε τὸ » μοναρχοφασισμό, νὰ ἀπαλλάξουμε τὸν τόπο ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανοάγγλους ἰμπερια- » λιστὲς γιὰ νὰ σώσουμε τὸ λαὸ καὶ τὴ χώρα μας...» — «...ὅποιος κομμουνιστὴς » δὲν τὸ καταλαβαίνει αὐτὸ καὶ δὲν παίρνει μέρος στὸν ἔνοπλο ἀγώνα, αὐτὸς εἶναι » προδότης καὶ δὲν ἔχει θέσι στὸ Κ.Κ.Ε....» — «...Οἱ κομμουνιστὲς τῆς πόλης πρέπει » δίχως κανένα δισταγμὸ νὰ ριχτοῦν μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις τους καὶ ἐπικεφαλῆς τῶν » πλατειῶν λαϊκῶν μαζῶν στὸν ἔνοπλο ἀγώνα...» — «...Οἱ κομματικὲς ὀργανώσεις » καὶ οἱ κομμουνιστικὲς στὶς πόλεις, πρέπει α) νὰ ὀργανώσουν μὲ ὅλα τὰ μέσα τὴ » μαζικὴ ἔξοδο στὸ βουνὸ χιλιάδων ἐργαζομένων γιὰ τὸ Δημοκρατικὸ στρατό, » β) κάθε κομμουνιστὴς στὶς πόλεις πρέπει νὰ ὀργανώσει μιὰ κομμουνιστικὴ πεν- » τάδα ἀπὸ ὀπαδούς μας γιὰ τὸν ἔνοπλο ἀγώνα, γ) ἡ κυρία καὶ βασικὴ δουλειὰ τῶν » ὀργανώσεων καὶ τῶν κομμουνιστῶν στὶς πόλεις εἶναι νὰ ὀργανώσουν τὴν ἔξοδο » ἀπὸ τὶς πόλεις γιὰ τὸ Δ.Σ. καὶ τὸν ἔνοπλο ἀγώνα μέσα στὶς πόλεις, δ) κάθε κομ- » μουνιστὴς ποὺ μένει μέσα στὴν πόλη θὰ κάνῃ σαμποταρίστικη δουλειὰ σ' ὅλες τὶς » ἐπιχειρήσεις, τὰ καταστήματα, τὶς ὑπηρεσίες, τὶς συγκοινωνίες, τοὺς στρατιω- » τικοὺς σχηματισμούς, παντοῦ ὅπου βρίσκεται καὶ κινεῖται ὁ ἐχθρός. Κάθε κομ- » μουνιστὴς καὶ ὀπαδὸς τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας εἶναι στρατιώτης τοῦ Δ. Σ. ὅπου » καὶ ἂν βρίσκεται, ὅπου καὶ ἂν δουλεύει, καὶ ἂν ἀκόμα δὲν ἔχει σύνδεση μὲ τὴν » ὀργάνωσή του, ὀργανώνει μόνος του τὴν ὁμάδα του, πολεμᾶ μὲ ὅλα τὰ μέσα τὸν » ἐχθρὸ καὶ συντονίζει τὴ δράση του μὲ τὴ δράση τῶν ἄλλων μονάδων μας μέσα » στὴν πόλη καὶ μὲ τὸν ἀγώνα τοῦ Δ. Σ. Ὅποιος καθοδηγητής, εἴτε στέλεχος, δὲν » ἀφιερώνει ὅλες τὶς δυνάμεις του στὸν ἔνοπλο ἀγώνα καὶ δὲν ὀργανώνει τὸν ἀγώνα » αὐτὸν μὲ ὅλα του τὰ μέσα δὲν μπορεῖ νἄχει σχέση μὲ τὸ Κ.Κ.Ε. Καὶ πρέπει νὰ » χαρακτηρισθεῖ σὰν προδότης. Τὸ σύνθημα γιὰ κάθε δημοκρατικὸ καὶ πατριώτη, » γιὰ ὁλόκληρο τὸ Λαὸ καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα γιὰ τοὺς κομμουνιστὲς εἶναι ἕνα :«ΟΛΟΙ » ΣΤ' ΑΡΜΑΤΑ, ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΚΗ». Μιμηθῆτε ὅλοι τὸ παράδειγμα τῶν παλ- » ληκαριῶν τῆς Θεσσαλονίκης ποὺ χτύπησαν τὸ δολοφόνο μέσα στὴ σφηκοφωλιά » του καὶ κάνετε ἑκατὸ φορὲς περισσότερα. Τὴν πίστη του στὸ λαό, στὴν Ἑλλάδα, » στὸ Κ.Κ.Ε. ὁ καθένας σήμερα μπορεῖ νὰ τὴν ἀποδείξει μόνον μ' ἕνα : «Μὲ τὸ ντου- » φέκι καὶ τὸ δυναμίτη στὸ χέρι, μὲ τὸν ἔνοπλο ἀγώνα μέχρι τῆς νίκης».

Ἀπὸ τὰ ἀποσπάσματα αὐτὰ τῆς ἐπιστολῆς τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. πρὸς τοὺς κομμουνιστὰς τῶν πόλεων προκύπτει ὅτι ἀπεδίδετο ἐξαιρετικὴ σημασία στὴν κομματικὴ δρᾶσι μέσα στὶς πόλεις καὶ κατεβλήθη κάθε προσπάθεια νὰ παρασυρθοῦν στὴν προδοσία ὅσο τὸ δυνατὸ περισσότεροι Ἕλληνες. Θὰ δοῦμε δὲ πῶς ἐσχεδίαζε τὸ Κ.Κ.Ε. νὰ προκαλέσῃ στὴν Πρωτεύουσα καὶ στὸν Πειραιᾶ τὸν τρόμο γιὰ νὰ παρα-

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1958)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΖ΄. Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

204.—Ἀποφάσεις τῆς 4ης Ὁλομέλειας (28-7-1948) τῆς Κ. Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε., σχετικὰ μὲ τὴν πολεμικὴ κατάστασι καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ κόμματος.

205.—Καθαίρεσι ἀπὸ τὸ Π.Γ. τοῦ Κ.Κ.Ε. τοῦ κλιμακίου 1, Κ. Ο. Ἀθηνῶν.

***

204. Ἀποφάσεις τῆς 4ης Ὁλομέλειας (28-7-1948) τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε., σχετικὰ μὲ τὴν πολεμικὴ κατάστασι καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ κόμματος.

Στὶς 28 Ἰουλίου τοῦ 1948 συνῆλθεν ἡ 4η Ὁλομέλεια τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. ἡ ὁποία, σύμφωνα μὲ τὴν ἀνακοίνωσι ποὺ ἔκανε τὸ Π.Γ. τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος στὶς 29 Ἰουλίου, ἀπησχολήθη «μὲ τὴν πολεμικὴ καὶ πολιτικὴ κατάστασι» καὶ «τὰ καθήκοντα τοῦ κόμματος» καθὼς καὶ μὲ ἄλλα θέματα καὶ πῆρε διάφορες ἀποφάσεις ποὺ συνοψίζονται στὰ ἑξῆς: Πρῶτα-πρῶτα ἐξαίρει τὸ ὑψηλὸ φρόνημα, τὴ μαχητικότητα καὶ τὴν ἀδιαφορία πρὸς τὶς κακουχίες καὶ τοὺς κινδύνους τῶν συμμοριτῶν τῆς Πίνδου, ὡς ἐκδήλωσιν τῆς προσηλώσεώς των στὶς ἐντολὲς τοῦ κόμματος, ἐνῷ παράλληλα, γιὰ τοὺς κομμουνιστὰς τῶν πόλεων, τοὺς ὁποίους χαρακτηρίζει ὡς τὴν σπονδυλικὴν στήλην τοῦ διεξαγομένου ἀγῶνος στὰ βουνά, ἐκφράζει τὸ παράπονο ὅτι δὲν πραγματοποιήθηκαν οἱ ἀποφάσεις τῆς 3ης Ὁλομελείας. Οἱ σχετικὲς ἀποφάσεις γράφουν ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς: «Οἱ κομματικὲς ὀργανώσεις καὶ οἱ κομμουνι-» στὲς στὴν Ἀθήνα, Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκη, Καβάλλα, Βόλο καὶ στὶς ἄλλες μεγά-» λες πόλεις δὲν ἐπραγματοποίησαν τὰ καθήκοντα ποὺ τοὺς ἔβαλε ἡ 3η Ὁλομέλεια » καὶ τὸ Γράμμα τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου, πρᾶγμα ποὺ δημιουργεῖ στὸ Δημοκρα-» τικὸ Στρατὸ μεγάλο ἐμπόδιο γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῆς ἀποστολῆς του». Καὶ παρακάτω: «Ὅλοι οἱ ὀππορτουνιστὲς καὶ συνθηκολόγοι, ὅλοι ὅσοι λυγίζουν στὴ » τρομοκρατία καὶ συμβιβάζονται μὲ τὸν ἐχθρό, κάνουν τὴν πιὸ μεγάλη προδοσία » ἀπέναντι στὴ πατρίδα καὶ τὸ λαό».

Στὸ τέλος δίνει ἐντολὴ ὅπως, ὅλα τὰ μέλη καὶ τὰ στελέχη τοῦ κόμματος καὶ ὅλες οἱ ὀργανώσεις του, ἀναπτύξουν στὸν ὕπέρτατο βαθμὸ τὶς προσπάθειές τους γιὰ τὸ νικηφόρο τέρμα τοῦ ἀγῶνος, στὴ νέα δὲ τούτη ἐξόρμησι μπαίνουν οἱ ἑξῆς βασικὲς ἐπιδιώξεις:

α) Ἡ μονολιθικὴ συγκρότησι τῶν κομματικῶν ὀργανώσεων, ἀπηλλαγμένων ἀπὸ στοιχεῖα συνδιαλλακτικὰ καὶ ἀδιάφορα.

β) Ἡ δημιουργία φρονήματος στὰ μέλη κατάλληλου καὶ ἱκανοῦ νὰ παρασύρῃ τοῦτα σ' ἔνοπλο δρᾶσι πάσης φύσεως, ἤτοι ἔνταξι σὲ συμμορίες, ἐνέργεια σαμποτάζ, διάπραξι ἐγκλημάτων κ.λ.π.

γ) Διπλασιασμὸς τῆς ὑπαρχούσης συμμοριακῆς δυνάμεως καὶ ἐξασφάλισις

λύση τὸ Κράτος, τὶς ἔνοπλες δυνάμεις καὶ τὴν Ἀστυνομία, ποὺ ἐκινήθησαν γιὰ νὰ ματαιώσουν τοὺς ἀντεθνικοὺς σκοποὺς των.

203. Ὕποπτες προτάσεις τῶν κομμουνιστῶν.

Μετὰ δύο μῆνες, δηλαδὴ στὶς 31 Μαΐου 1948, ἡ «Προσωρινὴ Δημοκρατικὴ Κυβέρνηση», δηλαδὴ ἡ Κομμουνιστικὴ Κυβέρνησι ποὺ γιὰ λόγους σκοπιμότητος ἐσφετερίσθη τὸν τίτλο Δημοκρατική, ἔκανε στὴν Ἐθνικὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησι προτάσεις εἰρηνεύσεως, οἱ ὁποῖες δημοσιεύθηκαν στὸν παράνομο «Ριζοσπάστη» τῆς 4ης Ἰουνίου 1948. Στὴ σχετικὴ ἀνακοίνωσι ἀναφέρονται τὰ ἑξῆς :

«Δημοκρατικὴ Κυβέρνηση καὶ Δ. Σ. ἔχουν σήμερα ὅλη τὴ δύναμη νὰ ἐπιβάλλουν τὴ θέλησή τους στὸ μοναρχοφασισμὸ καὶ στοὺς ξένους πάτρωνές του, μὲ τὴ δύναμη τῶν ὅπλων, μὰ τὸ λαϊκὸ δημοκρατικὸ κίνημα στὴ χώρα μας οὔτε ἀπέβλεψε, οὔτε καὶ σήμερα ἀποβλέπει σὲ βίαιη καὶ ἀποκλειστικὴ ἐπικράτηση. Πάντοτε ζήτησε καὶ ἐπεδίωκε νὰ βρεῖ μιὰ ὁμαλὴ εἰρηνικὴ δημοκρατικὴ λύση, ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδο στὸ ὁποῖο ὡδήγησε τὴ χώρα ὁ μοναρχοφασισμὸς καὶ οἱ Ἀγγλοαμερικανοὶ πάτρωνές του. Καὶ ἂν ἀναγκάστηκε νὰ πάρει τὰ ὅπλα γιὰ νὰ ὑπερασπιστεῖ τὴ ζωὴ τοῦ Δημοκρατικοῦ Λαοῦ καὶ τὴν τιμὴ καὶ τὴν ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος τὄκανε αὐτὸ γιατὶ ὁ μοναρχοφασισμὸς κήρυξε αἱματηρὸ διωγμὸ ἐνάντια στὸ λαὸ καὶ ξεπούλησε τὴν Ἑλλάδα στοὺς Ἄγγλους πρῶτα καὶ στοὺς Ἀμερικανοὺς ἔπειτα ληστές, ποὺ θέλουν τὴ χώρα μας ἀντικείμενο οἰκονομικῆς ἐκμετάλλευσης καὶ στρατιωτικὴ βάση γιὰ τὰ μελλοντικὰ κατακτητικὰ σχέδια στὴν Εὐρώπη».

Ὁ καθένας μπορεῖ ἀπὸ αὐτὰ νὰ κρίνῃ τί θὰ πῆ κομμουνιστικὴ ὑποκρισία, δολιότητα, ἀνειλικρίνεια καὶ διαστροφὴ τῆς ἀληθείας. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ποὺ δὲν ἔχουν ἐθνικὴ συνείδησι, ποὺ ἀποτελοῦν ἐξάρτημα ξένου Κράτους, οἱ σφαγεῖς τῆς κατοχῆς καὶ τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος, αὐτοὶ ποὺ ξεθεμελίωσαν τὰ πάντα καὶ βύθισαν τὴν Ἑλληνικὴ ὕπαιθρο στὸ πένθος καὶ τὴ συμφορά, οὐδέποτε ἀπέβλεψαν, ὅπως γράφουν, «...σὲ βίαιη καὶ ἀποκλειστικὴ ἐπικράτηση»... Καὶ ἀσφαλῶς γιὰ νὰ βρῆ μιὰ... ὁμαλὴ δημοκρατικὴ λύση τῶν διαφορῶν του μὲ τὰ ἄλλα κόμματα τὸ Κ.Κ.Ε. δὲν παρέδωσε τὸν ὁπλισμό του σύμφωνα μὲ τὴ συνθήκη τῆς Βάρκιζας, ἀλλὰ τὸν ἐλίπανε καὶ τὸν ἔκρυψε κατάλληλα, ἔστειλε ὕστερα τοὺς ὀπαδούς του στὸ Μποῦλκες γιὰ στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσι, ἀπέσχε τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1946 ποὺ διεξήχθησαν κάτω ἀπὸ διεθνῆ ἔλεγχο καὶ κατόπιν ἐν συνεχείᾳ ὠργάνωσε καὶ ἐξαπέλυσε τὶς κομμουνιστικὲς συμμορίες!!!

Πρέπει νὰ εἶχε τελείως τυφλωθῆ κανεὶς καὶ νὰ εἶχε χάσει ὁλότελα τὴν ἱκανότητα νὰ σκέπτεται καὶ νὰ κρίνῃ, γιὰ νὰ παρασυρθῆ ἀπὸ τὴν ἐπίθεσι αὐτὴ τῆς εἰρήνης τῶν κομμουνιστῶν.

Ἔτσι μονάχα ἐξηγεῖται τὸ θράσος καὶ ἡ ἀπάτη τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. εἰς βάρος τῶν ἰδίων τῶν ὀπαδῶν των, γιατὶ ἀσφαλῶς ὅλα τὰ παραπάνω ἐγένοντο γιὰ ἐσωτερικὴ κατανάλωσι.

(Συνεχίζεται)

ἑτοιμοπολέμων καὶ στρατηγικῶν ἐφεδρειῶν γιὰ τὰ συμμοριακὰ συγκροτήματα, μέσα σὲ καθωρισμένο χρόνο.

δ) Ἐφοδιασμὸς καὶ βελτίωσι τοῦ ὁπλισμοῦ τῶν μαχητικῶν τμημάτων.

ε) Ὀργάνωσι ἐπιμελητείας γιὰ τὶς συμμορίες.

στ) Πολιτικὴ διαπαιδαγώγησι τῶν στελεχῶν τῶν μαχητικῶν τμημάτων καὶ τῶν κομματικῶν ὀργανώσεων πρὸς συντήρησι τῆς κομματικῆς πειθαρχίας τῶν μελῶν καὶ ἐξαφάνισι τῶν αἰτίων, τὰ ὁποῖα προκαλοῦν λιποταξίες συμμοριτῶν.

ζ) Στρατολογία γυναικῶν πρὸς ἔνταξι στὰ μαχητικὰ τμήματα.

η) Προπαρασκευὴ τῶν ὁπαδῶν στὴν πολεμικὴ τέχνη.

θ) Ἀποφασιστικὴ δρᾶσι πρὸς δημιουργία πυρήνων μέσα στὶς μονάδες τοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ καὶ ἀνάπτυξι κατάλληλης προπαγάνδας γιὰ τὴν ἐξουδετέρωσι τῆς μαχητικότητος αὐτοῦ καὶ κάμψι τοῦ φρονήματός του.

ι) Ὀργάνωσι καὶ εὐρύτερη χρησιμοποίησι ἐλευθέρων σκοπευτῶν καὶ σαμποταριστῶν στὰ μετόπισθεν τῶν τμημάτων τοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ.

ια) Μαζικὴ ὀργάνωσι ἐπαγρύπνησης, πρὸς ἐξουδετέρωσι τῶν διαλυτικῶν καὶ κατασκοπευτικῶν ἐνεργειῶν τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας.

Τὸ συμπέρασμα ἀπὸ τὶς ἀποφάσεις τῆς 4ης Ὁλομέλειας εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ διαπίστωσι τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. ὅτι οἱ ὀργανώσεις του στὰ ἀστικὰ κέντρα καὶ ἰδίως στὶς μεγάλες πόλεις δὲν ἐδικαίωσαν τὶς προσδοκίες του, πρᾶγμα ποὺ ὀφείλεται στὴν μεθοδική, ἀδιάκοπο καὶ ἐπιτυχῆ δρᾶσι τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι ἡ ἡγεσία τοῦ κόμματος ἀντιμετωπίζει ὡς ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη τὴν ἐπέκτασι τοῦ ἀγῶνος μὲ ὁλοκληρωτικὴ μορφή, τόσο στὰ ἀστικὰ κέντρα, ὅσο καὶ στὶς ἀγροτικὲς περιοχές, ποὺ τελοῦν κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τοῦ Κράτους. Τοῦτο δὲ γιὰ δυὸ κυρίως λόγους : Πρῶτον, γιατὶ ἀντιλαμβάνεται πλέον ἡ ἡγεσία τοῦ κόμματος ὅτι τὸ Κράτος ὄχι μόνον δὲν αἰφνιδιάσθη καὶ δὲν ὑπέκυψε, καίτοι ἦταν σχεδὸν ἄοπλον ὅταν ἄρχισε ἡ κομμουνιστικὴ εἰσβολὴ ἀπὸ τὶς χῶρες τοῦ Παραπετάσματος, ἀλλὰ ἄρχισε νὰ ἀντεπιτίθεται καὶ νὰ καταφέρῃ καίρια πλήγματα κατὰ τῶν ὁπαδῶν της. Ἡ δὲ διατήρησι τῆς συμμοριακῆς δραστηριότητος ἐξηρτᾶτο ἐξ ὁλοκλήρου πλέον ἀπὸ τὴν πραγματοποίησι ἀποφάσεων ποὺ ἐλήφθησαν ἀπὸ τὴν Κ.Ε. καὶ τὴν ὁλοκληρωτικὴ συμμετοχὴ τῶν δυνάμεων τοῦ Κ.Κ.Ε. στὸν ἀγῶνα του κατὰ τοῦ Ἔθνους. Δεύτερον, γιατὶ ἄρχισε πλέον σαφῶς νὰ διαγράφεται ἡ ὑποκίνησις καὶ ἐνίσχυσις τοῦ ἀνθελληνικοῦ ἀγῶνος ἀπὸ ἔξω. Ἡ δὲ ὁλονὲν ἐνεργότερη συμμετοχὴ τῶν Σλαυομακεδονικῶν στοιχείων (Ν.Ο.Φ.), ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἔφερε σὲ δυσχερῆ θέσι τὴν ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε., ἀπέναντι τῶν αὐθεντῶν της καὶ τῶν ἄλλων Βαλκανικῶν Κ.Κ., τὴν ἀποστεροῦσε τοῦ προπαγανδιστικοῦ ἐπιχειρήματος ὅτι ὁ συμμοριτισμὸς ἦταν «ἐμφύλιος πόλεμος».

205. Καθαίρεσι ἀπὸ τὸ Π. Γ. τοῦ Κ.Κ.Ε. τοῦ κλιμακίου τῆς Κ. Ο. Ἀθηνῶν.

Ἀλλὰ παρὰ τὶς ἀποφάσεις τῆς 3ης καὶ 4ης Ὁλομελείας τῆς Κ.Ε., παρὰ τὴν ἀπ' εὐθείας ἔκκλησι γιὰ τὴν ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς κομμουνιστὰς τῶν πόλεων καὶ μάλιστα τῶν Ἀθηνῶν καὶ πρὸς τὸν ἐργαζόμενο λαὸ τῶν ἐργατουπόλεων, ἡ ἀποκαρδιωτικὴ κατάστασις γιὰ τὴν ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. δὲν μετεβλήθη. Ὄχι ὅτι ἔλλειψαν τὰ ἔμπειρα καὶ ἀποφασιστικὰ στελέχη, οὔτε τὰ ὑλικὰ καὶ τὰ τεχνικὰ καὶ οἰκονομικὰ μέσα. Ἐκεῖνο ποὺ ἔλλειψε ἦταν ἡ πίστις στὴν ὀρθότητα πλέον τῆς γραμμῆς τῆς ἡγεσίας τοῦ κόμματος καὶ στὴν ἐπιτυχῆ ἔκβασι τοῦ ἀγῶνος. Οἱ δὲ δραστήριες ἐνέργειες τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας καὶ οἱ ἀλλεπάλληλες ἐπιτυχίες των, ποὺ ὡδήγησαν τοὺς προδότες νὰ δώσουν λόγο στὴ Δικαιοσύνη γιὰ τὶς πράξεις των, ἡ ἐξάρθρωσι τῶν συνωμοτικῶν ὀργανώσεων καὶ ἡ καθημερινῶς ἐλαττουμένη δυνατότης δράσεως, αὔξησαν τὶς ἐκδηλώσεις τῶν δισταγμῶν, τῶν ταλαντεύσεων καὶ τοῦ ὀππορτουνισμοῦ καὶ στὴ Κ.Ο.Α. καὶ στὶς ἄλλες συνωμοτικὲς ὀργανώσεις τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἐπίσης ἡ ἀπροθυμία τῶν ἐργατῶν νὰ συμμετάσχουν στὴν ἀνταρσία τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ νὰ δώσουν προσοχὴ στὰ προδοτικὰ κηρύγματα τῆς ἡγεσίας του ἐπεξετάθη, ὅπως καὶ παραπάνω

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαί 72.—Ἑξάμηνος δραχμαί 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαί 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5

ΕΤΟΣ ΣΤ'.	ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1958	ΤΕΥΧΟΣ 113ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1958)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
— Η ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΑΥΤΗΣ —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

181.—Προπαρασκευὴ τῆς πρώτης μεγάλης ἐπιθέσεως τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν καὶ μέτρα γιὰ τὴν ἀπόκρουσι αὐτῆς.

182.—Ἡ μεγάλη μάχη τῆς 5ης Δεκεμβρίου 1944 καὶ ἡ ἧττα τῶν κομμουνιστῶν.

***

181. Προπαρασκευὴ τῆς πρώτης μεγάλης ἐπιθέσεως τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν καὶ μέτρα γιὰ τὴν ἀπόκρουσι αὐτῆς.

Κατὰ τὴν 4ην Δεκεμβρίου 1944 τὰ σχέδια τῶν κομμουνιστῶν ἔγιναν φανερὰ καὶ ἄρχισαν νὰ ἐφαρμόζωνται μὲ γοργὸ ρυθμό. Τὰ ἀκραῖα Ἀστυνομικὰ Τμήματα ἄρχισαν νὰ ὑφίστανται ἐπιθέσεις καὶ τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο κατελαμβάνοντο, γιατὶ οἱ ἀστυνομικὲς δυνάμεις ἦσαν μικρὲς καὶ ὁ ὁπλισμὸς ἀνεπαρκής.

Ἔτσι καθ' ὅλη τη διάρκεια τῆς 3ης καὶ τῆς 4ης Δεκεμβρίου οἱ κομμουνισταὶ κατώρθωσαν νὰ καταλάβουν τὰ περισσότερα Ἀστυνομικὰ Τμήματα καὶ νὰ δολοφονήσουν κατὰ τρόπο δραματικὸ ἀρκετοὺς ἀστυνομικούς. Ταυτόχρονα, ἀπὸ τὶς πληροφορίες ποὺ συνεκεντρώθησαν στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια, ἐγίνετο προπαρασκευὴ γιὰ μιὰ μεγάλη ἐπίθεσι ἐναντίον τοῦ μεγάρου αὐτῆς.

Κατὰ τὴν νύχτα τῆς 4 πρὸς 5 Δεκεμβρίου, οἱ κομμουνισταὶ ἔκαναν ἕνα ἐντονώτατο πόλεμο τῶν νεύρων μὲ συνθήματα, ποὺ τὰ μετέδιδαν συνεχῶς μὲ τὰ χωνιὰ ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα γύρω ἀπὸ τὴν Ἀσφάλεια, καὶ μὲ τὰ ὁποῖα καλοῦσαν τοὺς ἀστυ-

γράψαμε καὶ στοὺς ἐργάτες ποὺ διέκειντο πιὸ πολὺ συμπαθῶς κατὰ τὸ παρελθὸν πρὸς τὸ κόμμα.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐξώργισε ἀκόμη περισσότερο τὴν ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ βρίσκονταν μακρυὰ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ βυσσοδομοῦσε ἐναντίον αὐτῆς καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἡ ὁποία ἀπεφάσισε τελικὰ νὰ πάρῃ τὴν ἀπόφασι τῆς καθαιρέσεως τῆς καθοδηγήσεως τοῦ κλιμακίου τοῦ Π.Γ. καὶ τῆς καθοδηγήσεως τῆς Κ.Ο.Α., ὡς κυρίως ὑπευθύνων γιὰ τὴν κατάστασι αὐτή. Τὴν ἀπόφασι αὐτὴ ἐδημοσίευσε στὶς 23 Ὀκτωβρίου 1948 στὸ παράνομο φύλλο τοῦ «Ριζοσπάστη».

Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ ποὺ φανερώνει ὅλη τὴ λύσσα τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε., γιὰ τὴν ἀποτυχία τῶν σατανικῶν καὶ ἀντεθνικῶν σχεδίων της, ἀποτελεῖ τὸ μεγαλύτερο τίτλο τιμῆς γιὰ τὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν.

Ἡ ἡγεσία τοῦ κομμουνισμοῦ στὴν ἀπόφασί της αὐτὴ διαπίστωσε τὴν εὐθύνη τῆς καθοδηγήσεως τῆς Κ.Ο.Α. ὡς ἑξῆς: «Ἐνῷ ὁ Δημοκρατικὸς Στρατὸς τῆς Ἑλ-» λάδας παλαίβει σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα καὶ ματαιώνει τὰ σχέδια τοῦ μοναρχοφασι-» σμοῦ καὶ τῆς Ἀμερικανοκρατίας, καθυστερεῖ τὸ μαζικὸ παλλαϊκὸ κίνημα καὶ » ὁ ἔνοπλος ἀγώνας στὴν Ἀθήνα. Οἱ αἰτίες τῆς καθυστέρησης βρίσκονται στὸ ὅτι » ἡ καθοδήγηση τῆς κομματικῆς ὀργάνωσης τῆς Ἀθήνας, ἡ Ἐπιτροπὴ Πόλης, δὲν » ἐφάρμοσε τὴ γραμμὴ τῆς 3ης Ὁλομέλειας τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ συγκεκριμέ-» να τὰ καθήκοντα ποὺ ἔβαλε γιὰ τὴν Ἀθήνα. Δὲν ἐφάρμοσε τὶς ὑποδείξεις τοῦ Π.Γ. » τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε., ποὺ μὲ τὸ ἀνοιχτὸ γράμμα τῆς 30/3/1948 πρὸς τὰ μέλη » τοῦ Κ.Κ.Ε. στὴν Ἀθήνα, Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκη καὶ σ' ὅλες τὶς πόλεις τόνιζε: » οἱ κομμουνιστὲς στὶς πόλεις πρέπει δίχως κανένα δισταγμὸ νὰ ριχτοῦν μ' ὅλες » τὶς δυνάμεις τους καὶ ἐπικεφαλῆς τῶν πλατειῶν λαϊκῶν μαζῶν στὸν ἔνοπλο ἀγώνα»...

Κατόπιν τῆς διαπιστώσεως τῆς εὐθύνης αὐτῆς, ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐξήγγειλε ὅτι πῆρε τὴν ἀπόφασι τῆς καθαιρέσεως τῆς καθοδηγήσεως τῆς Κ.Ο.Α. καὶ τοῦ διορισμοῦ νέας, ποὺ ἀπετελεῖτο ἀπὸ πρόσωπα ἔμπιστα, τολμηρὰ καὶ δοκιμασμένα. Ἡ σχετικὴ περικοπὴ τῆς ἀποφάσεως ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ «Ριζοσπάστη» ἔχει ὡς ἑξῆς: «Τὸ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀποφασίζει τὴν καθαίρεσι τῆς Ἐπι-» τροπῆς Πόλης τῆς Κ.Ο.Α., γιατὶ ἀπέτυχε στὸ ἔργο της καὶ δὲν ἀνταποκρίθηκε » στὰ σοβαρὰ καθήκοντα ποὺ τὸ λαϊκὸ ἀπελευθερωτικὸ κίνημα βάζει μπροστά της. » Ἀπαλλάσσει ὅλα τὰ μέλη τῆς καθαιρουμένης Ἐπιτροπῆς Πόλης ἀπὸ κάθε κομ-» ματικὴ δουλειά. Δίνει ἐντολὴ στὰ πρώην μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Πόλης νὰ βγοῦν » στὸ βουνὸ καὶ νὰ ἐνταχθοῦν στὸ Δημοκρατικὸ Στρατὸ Ἑλλάδας. Τὸ Π.Γ. τῆς » Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. διορίζει νέα Ἐπιτροπὴ Πόλης τῆς Κ.Ο.Α. καὶ καλεῖ ὅλα τὰ » μέλη τοῦ Κόμματος καὶ τὸ Δημοκρατικὸ λαὸ τῆς Ἀθήνας καὶ ἰδιαίτερα τοὺς ἐργα-» τοϋπαλλήλους νὰ βοηθήσουν τὴ νέα καθοδήγηση τῆς Κ.Ο.Α. στὸν ἀγώνα ποὺ διε-» ξάγουμε».

Ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. στὴν ἀπόφασι αὐτή, γιὰ νὰ ἐντείνῃ τὴ δραστηριότητα τῶν στελεχῶν καὶ μελῶν τοῦ κόμματος, ἐχαρακτήριζε σὰν προδότη κάθε στέλεχος ἢ μέλος τὸ ὁποῖο θὰ ἠρνεῖτο ἢ θὰ δίσταζε «νὰ πάρῃ μέρος στὸν ἔνοπλο ἀγώνα». Εἶναι χαρακτηριστικὴ δὲ ἡ ἑξῆς φράσις της: «ὁποιος καθοδηγητής, εἴτε στέλεχος δὲν ἀφιε-» ρώνει ὅλες τὶς δυνάμεις στὸν ἔνοπλο ἀγώνα καὶ δὲν ὀργανώνει τὸν ἀγώνα αὐτὸ μὲ » ὅλα τὰ μέσα, δὲν μπορεῖ νὰ ἔχῃ σχέσι μὲ τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ » σὰν προδότης».

Ἰδοὺ καὶ ἕνα μικρὸ χαρακτηριστικὸ σχόλιο πάνω στὴν ἀπόφασι αὐτή, ποὺ δημοσιεύθηκε στὸν παράνομο «Ριζοσπάστη» τῆς ἰδίας ἡμερομηνίας (23-10-1948).

«Ἡ Ἀθήνα ποὺ στὴν πρώτη κατοχὴ στάθηκε στὴν πρώτη σειρὰ τῆς πάλης » ἐνάντια στοὺς φασίστες κατακτητές, ὄχι μόνο σὲ ἐθνική, ἀλλὰ καὶ σὲ διεθνῆ κλίμακα, » στὴ δεύτερη κατοχὴ ἔμεινε πίσω. Καὶ ἔμεινε πίσω ὄχι γιατὶ ὑποτάχθηκε ὁ ἀδού-» λωτος λαός της, ὄχι γιατὶ δὲν βοηθοῦσαν οἱ ἀτικειμενικὲς συνθῆκες, ἀλλὰ γιατὶ ἡ » καθοδήγηση τῆς Ἀθήνας δὲν στάθηκε στὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς της. Ἡ ἐπιτροπὴ

» πόλης τῆς Κ.Ο.Α. δὲν ἐφάρμοσε τὶς ὑποδείξεις τοῦ Π.Γ., ποὺ στὸ ἀνοιχτὸ γράμμα
» τόνιζε : οἱ κομμουνιστὲς στὶς πόλεις δίχως κανένα δισταγμὸ νὰ ριχτοῦν μ'
» ὅλες τὶς δυνάμεις τους καὶ ἐπικεφαλῆς τῶν πλατειῶν λαϊκῶν μαζῶν στὸν ἔνοπλο
» ἀγῶνα. Ἡ Ε.Π. τῆς Κ.Ο.Α. καθαιρέθηκε γιατὶ ἀπότυχε στὸ ἔργο της. Ἡ Ἀ-
» θήνα μὲ τὴ νέα της καθοδήγηση πολὺ γρήγορα θὰ ξαναβρῇ τὸν ἑαυτό της. Ἡ Κ.Ο.Α.
» πρέπει νὰ παλαίψῃ γιὰ ὅλα τὰ ζητήματα τῶν ἐργαζομένων, μὲ ὅλες τὶς μέθοδες
» πάλης ποὺ σηκώνει κάθε φορὰ ἡ κατάσταση καὶ νὰ ἀνεβάζῃ τοὺς ἀγῶνες αὐτοὺς
» ὡς τὴν ἔνοπλη πάλη. Ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἀθήνας στὸν ἔνοπλο ἀγώνα ποὺ διεξάγει
» ὁ Δ.Σ.Ε. θὰ ἔχῃ ἀποφασιστικὴ σημασία. Ὅσο πιὸ δραστήρια καὶ ἀποφασιστικὴ
» θὰ εἶναι ἡ δράση τῆς Ἀθήνας, τόσο καὶ γρηγορώτερα θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ΛΑ·Ι·ΚΗ
» ΝΙΚΗ».

Εἶχε δίκαιο ὁ «Ριζοσπάστης» ὅταν ἔγραφε αὐτὸ γιὰ τὴ σημασία τῶν Ἀθηνῶν στὸν ἀγῶνα. Ἀλλὰ τόσο ἡ σύνταξι τοῦ «Ριζοσπάστη», ὅσο καὶ ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε., ποὺ μὲ ἀγωνιώδεις ἐπικλήσεις καὶ μὲ ἀφορισμοὺς καὶ ἀπειλὲς καλοῦσε τοὺς ὀπαδοὺς νὰ ἐπεκτείνουν τὸν κύκλο τῆς προδοσίας καὶ τῶν ἐγκλημάτων τοῦ Κ.Κ.Ε., ἔκαναν τοὺς λογαριασμοὺς των χωρὶς νὰ ὑπολογίζουν, ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ γρηγοροῦσαν καὶ ἦσαν ὄχι ἁπλῶς ἐνήμεροι τῶν καταχθονίων σχεδίων των, ἀλλὰ καὶ πανέτοιμοι νὰ τὰ ἐξουδετερώσουν.

Πολὺ ἀργότερα καὶ μετὰ τὴ συντριβὴ τοῦ προδοτικοῦ συμμοριτισμοῦ ὁ Ζαχαριάδης ὡμολόγησε ὅτι ἡ ἧττα στὰς Ἀθήνας ὀφείλεται «στὸ γεγονὸς ὅτι παραγνώρισαν τὴν ἀξία τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας».

(Συνεχίζεται)

ΑΝΩ ΤΩΝ 800 ΕΚΑΤ. ΔΟΛΛΑΡΙΩΝ ΣΠΑΤΑΛΑ Η ΣΟΒ. ΕΝΩΣΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΤΟΥ ΨΕΥΔΟΥΣ

— ΜΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΕΙΣ ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ —

Κατὰ τὴν ἐφημερίδα «Τάϊμς τῆς Νέας Ὑόρκης», ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις καὶ οἱ δορυφόροι της ἐδαπάνησαν συνολικῶς ποσὸν 700.000.000 καὶ πλέον δολλαρίων, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, διὰ προπαγάνδαν μεταξὺ τοῦ μὴ κομμουνιστικοῦ κόσμου. Ἡ ἀποκάλυψις αὐτὴ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. Τζῶρτζ Ἄλλεν, διευθυντοῦ τῆς Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας πληροφοριῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν γεύματος πρὸς 100 ξένους δημοσιογράφους. Ὁ κ. Ἄλλεν διηυκρίνησε, ὅτι δὲν ὑπολογίζει εἰς τὸ ἀνωτέρω ποσὸν 100.000.000 δολλάρια ποὺ ἐδαπάνησεν ἡ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις διὰ νὰ παρεμβάλῃ παράσιτα εἰς τὰς ραδιοφωνικὰς ἐκπομπὰς τοῦ ἐλευθέρου κόσμου. Μεγάλα ποσὰ διαθέτει ἡ σοβιετικὴ προπαγάνδα διὰ τὴν λεγομένην «μορφωτικὴν» ἐκδήλωσιν (τομεὺς τῆς Τέχνης).

Ὁ κ. Ἄλλεν, ἐτόνισεν, πάντως, ὅτι πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῆς ἐρυθρᾶς προπαγάνδας ἐπιβάλλεται ἡ ἔντασις τῆς καλλιτεχνικῆς καὶ τεχνικῆς προπαγάνδας τοῦ ἐλευθέρου κόσμου ἐντὸς τῆς Ρωσίας καὶ τῶν λοιπῶν χωρῶν τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης, ὡς ἡ διοργάνωσις Ἐκθέσεων εἰς τὰς χώρας τοῦ ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ, μὲ βάσιν τὴν ἀμοιβαιότητα, διότι ἡ Δύσις δὲν φοβεῖται τὴν σύγκρισιν εἰς τὸν πνευματικὸν τομέα.

Ἐκ τῆς Ἐφημερίδος **«Στρατιωτικὰ Νέα»** τῆς **12.10.58**

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΣΤ'.	ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1958	ΤΕΥΧΟΣ 132ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1958)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΖ'. Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

206.—Προπαρασκευὴ δολοφονικῆς ἀποπείρας πολιτικῶν ἀρχηγῶν—Φόνος ἀστυφύλακος Δημ. Δουβῆ—Σύλληψις δραστῶν.

***

206. Προπαρασκευὴ δολοφονικῆς ἀποπείρας πολιτικῶν ἀρχηγῶν—Φόνος ἀστυφύλακος Δημητρίου Δουβῆ—Σύλληψις δραστῶν.

Ὅπως ἀναφέραμε σὲ προηγούμενη παράγραφο ἡ ὁλομέλεια τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ συνῆλθε κατὰ τὸ Β' 15θήμερο τοῦ Ἰουνίου 1947, ἀποφάσισε νὰ ἐπεκταθῇ ἀμέσως ἡ ἐπαναστατικὴ καὶ τρομοκρατικὴ δρᾶσις τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν στὶς πόλεις καὶ στὰ ἀστικὰ γενικῶς κέντρα, πρὸ παντὸς δὲ στὴν Πρωτεύουσα καὶ στὸν Πειραιᾶ.

Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς τῆς ὁλομελείας τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. ὁ Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν Μάρκος Βαφειάδης ἐξέδωσε ἀπόφασι στὶς 5 Αὐγούστου 1947 μὲ τὴν ὁποία ἐπεκήρυξε ὡς ἐχθροὺς τοῦ λαοῦ τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγοὺς Στυλ. Γονατᾶν, Γεώργ. Παπανδρέου καὶ Ναπ. Ζέρβαν.

Ἀμέσως τότε οἱ κομμουνισταὶ ποὺ ἔμειναν στὴν Πρωτεύουσα συγκρότησαν τρομοκρατικὲς καὶ δολοφονικὲς ὁμάδες, ποὺ τὶς ὠνόμασαν «αὐτοάμυνα». Οἱ ὁμάδες αὐτὲς ἐφωδιάσθηκαν μὲ πυροβόλα ὅπλα (αὐτόματα, περίστροφα, χειροβομβίδες κ.λ.π.) γιὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκτέλεσι ἐγκληματικῶν καὶ τρομοκρατικῶν πράξεων.

Σκοπὸς τῶν ὁμάδων αὐτῶν τῆς «αὐτοάμυνας» ἦταν ὄχι μόνον ἡ δολοφονία τῶν ἐπικηρυχθέντων πολιτικῶν ἀρχηγῶν, ἀλλὰ καὶ ἄλλων ἐθνικοφρόνων πολιτῶν καθὼς καὶ Ἀξιωματικῶν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, οὕτως ὥστε νὰ ἐπιτύχουν ἀφ' ἑνὸς μὲν τρομοκράτησι τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, ἀφ'

ἑτέρου δὲ κάμψιν τῆς διαθέσεως αὐτῶν πρὸς ἀντίστασιν, μὲ παράλληλο ἀναπτέρωσι τοῦ ἠθικοῦ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τῶν ἀμφιταλαντευομένων (ὀπορτουνιστῶν).

Στὶς ὁμάδες αὐτὲς τῆς «Αὐτοάμυνας» τῶν 'Αθηνῶν ἀρχηγοὶ ἦσαν ὁ 'Αριστοτέλης Βενιζέλος καὶ ὁ Βασίλειος Παρασκευόπουλος.

Αὐτοὶ εἶχαν ὀργανώσει καὶ μιὰ εἰδικὴ ὁμάδα μὲ σκοπὸ τὴ δολοφονία τοῦ Στυλιανοῦ Γονατᾶ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐπιλεγῆ πρῶτος γιὰ νὰ δολοφονηθῆ. Τὰ μέλη τῆς ὁμάδος αὐτῆς ἐπὶ πολλὲς ἡμέρες ἔκαμαν ἐνέδρες σὲ διάφορα σημεῖα τῶν 'Αθηνῶν, ἀπ' ὅπου κατόπιν συστηματικῆς παρακολουθήσεως εἶχαν διαπιστώσει ὅτι περνοῦσε ὁ ἀρχηγὸς τοῦ 'Εθνικοῦ Φιλελευθέρου Κόμματος Στυλιανὸς Γονατᾶς, κατὰ συνήθειαν μὲ τὸ αὐτοκίνητό του. 'Αλλὰ δὲν βρῆκαν τὴν κατάλληλη εὐκαιρία νὰ τὸν δολοφονήσουν.

Μιὰ ὁμάδα ἀπὸ αὐτές, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Μπιτσίκο Σταμάτη, ποὺ εἶχε πλαστὴ ταυτότητα μὲ ψευδώνυμο Παπαδόπουλος Δημήτριος, στὶς 9 Δεκεμβρίου 1947 δολοφόνησε στὴν ὁδὸ Δεξίππου, πλησίον στὸν ναὸ τῶν Ταξιαρχῶν, τὸν ἀστυφύλακα Δουβῆν Δημήτριον ποὺ ἐξετέλει ἐκεῖ ὑπηρεσία.

'Η δολοφονία τοῦ ἀστυφύλακος αὐτοῦ ἐγένετο ὑπὸ τὰς ἀκολούθους συνθήκας:

'Ο ἀστυφύλαξ Β. 34 Δημήτριος Δουβῆς ἐκτελοῦσε ὑπηρεσία σκοποῦ καὶ εὑρίσκετο στὴν Πλατεῖα Ταξιαρχῶν, πλησίον στὴ Ρωμαϊκὴ 'Αγορά. Στὶς 11 ἡ ὥρα ἀντελήφθη τρία ἄτομα τὰ ὁποῖα ἀπὸ τὶς κινήσεις των καὶ τὴν συμπεριφοράν τους ἐθεώρησεν ὕποπτα. Τὰ ἄτομα αὐτὰ κρατοῦσαν ἀπὸ μία τσάντα τὸ καθένα. 'Ο Δουβῆς ἐπλησίασε καὶ ἐζήτησε νὰ ἐλέγξῃ τὸ περιεχόμενο τῶν τσαντῶν ποὺ ἐκρατοῦσαν, γιατὶ νόμισε ὅτι ἐπρόκειτο περὶ κλεπτῶν. Οἱ κακοποιοὶ δὲν συνεμορφώθησαν καὶ πρὸ τῆς ἐπιμονῆς τοῦ ἀστυφύλακος οἱ δύο τὸν κράτησαν ἀπὸ τὰ χέρια καὶ ὁ τρίτος τὸν ἐπυροβόλησε ἐξ ἐπαφῆς στὸ κεφάλι μὲ τὸ περίστροφό του. Μετὰ τὸ φόνο ὁ ἕνας δολοφόνος ἔτρεξε πρὸς τὸ Μοναστηράκι, οἱ δὲ ἄλλοι δύο πρὸς τὸν ἐκεῖ ἀρχαιολογικὸ χῶρο, μὲ κατεύθυνσι πρὸς τὴ συνοικία Πετραλώνων. "Ολα αὐτὰ ἔγιναν μὲ ἀστραπιαία ταχύτητα. 'Αλλὰ τὴ στιγμὴ ἐκείνη βρέθηκε πλησίον ἐκτελῶντας ὑπηρεσία ὁ ἀστυφύλαξ τῆς 'Αστυνομίας Τουρισμοῦ Α. Τ. 44 Κορκόσιος Δημήτριος καὶ μερικοὶ ἄλλοι ἀστυφύλακες, οἱ ὁποῖοι μαζὶ μὲ πολίτες, οἱ ὁποῖοι ἀντελήφθησαν τὴ δολοφονία, κατεδίωξαν τοὺς δολοφόνους ποὺ ἔτρεχαν στὸν ἀρχαιολογικὸ χῶρο ὅπου καὶ ἀπέρριψαν τὰ ὅπλα τους.

† ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΟΥΒΗΣ

'Ο ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς ὀνομαζόμενος Παπαδόπουλος Δημ. (πραγματικὸ ὄνομα Μπιτσῖκος Σταμ. τοῦ 'Αντωνίου), ἐργάτης, συνελήφθη, ὁ δεύτερος ὅμως καίτοι κατεδιώχθη ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς μέχρι τῆς συνοικίας Γαργαρέτας κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ.

'Επειδὴ εἶναι ἐνδιαφέρουσα ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ ποὺ μαρτυρεῖ γιὰ τὴν ἐγκληματικὴ δρᾶσι τῶν κομμουνιστῶν, παραθέτομεν ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ σχετικὸ παραπεμπτικὸ βούλευμα στὸ "Εκτακτο Στρατοδικεῖο ὑπ' ἀριθ. 61/10-1-1948.

....

Διὰ ταῦτα

'Ιδόντες καὶ τὸ ἄρθρον 98 τῆς Σ.Π.Ν.

Παραπέμπομεν

Εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Ἐκτάκτου Στρατοδικείου Ἀθηνῶν ἅπαντας τοὺς ὡς ἄνω κατηγορουμένους ἵνα δικασθῶσιν ὡς ὑπαίτιοι τοῦ ὅτι :

I. Οἱ Βενιζέλος Ἀριστοτέλης, Παρασκευόπουλος Βασίλειος, Μαλετσικίδης Θωμᾶς, Μπίτσικος Σταμάτιος, Λεβέντη Εὐσταθία, Κατσαρὸς Δημήτριος, Γιοσμᾶς Γεώργιος καὶ Γεωργίου Γεώργιος, μετὰ τῶν μὴ συλληφθέντων εἰσέτι Βασιλείου ἢ Μαρίνου, Ἰωάννου ὑψηλοῦ ἀναστήματος καὶ Ἰωάννου κοντοῦ ἀναστήματος ἀγνώστων λοιπῶν στοιχείων κ.ἄ. ὑπὸ κοινοῦ συμφέροντος κινούμενοι συναπεφάσισαν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἑπομένων ἀξιοποίνων πράξεων καὶ ἕνεκα τούτων συνομολογήσαντες πρὸς ἀλλήλους ἀμοιβαίαν συνδρομήν : α) ἐν Ἀθήναις κατὰ τὰς ἀρχὰς Δεκεμβρίου 1947 καὶ προγενεστέρως, θέλοντες ν' ἀποσπάσωσιν ἓν μέρος ἐκ τοῦ ὅλου τῆς Ἐπικρατείας καὶ νὰ εὐκολύνωσι τὰ πρὸς τοῦτο τὸ τέλος τείνοντα σχέδια, συνώμοσαν, διήγειραν στάσιν, συνεννοήθησαν μὲ ξένους καὶ κατήρτισαν ἐνόπλους ὁμάδας ἐπὶ τοιούτῳ προδοτικῷ σκοπῷ, ὄντες στελέχη καὶ μέλη τῆς Κ.Ο.Β. Πετραλώνων καὶ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς κατὰ τὸ β' 15θήμερον Σεπτεμβρίου π.ε. συνελθούσης ὁλομελείας τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἑλλάδος περὶ ἀμέσου ἐπεκτάσεως τῆς στασιαστικῆς δράσεως καὶ εἰς τὰς πόλεις καὶ ἀστικὰ κέντρα προῆλθον; ὑπὸ τὰς ἀμέσους ὁδηγίας καὶ καθοδηγητικὰς ἐντολὰς τοῦ πρώτου τούτων Βενιζέλου Ἀριστ., ὁρισθέντος προσφάτως τότε ὑπὸ τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως Ἀθηνῶν (4ης Ἀχτίδος) ὡς ἀναδιοργανωτοῦ ἐπὶ ἐπαναστατικῆς βάσεως τῆς Κ.Ο.Β. Πετραλώνων, εἰς κατάρτισιν ἐνόπλου ὁμάδος δράσεως, ἐχούσης εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς αὐτόματα, περίστροφα, χειροβομβίδας καὶ ἄλλα πολεμικὰ ὅπλα καὶ μέσα, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως, εἰς πρώτην δοθησομένην ἐντολὴν καὶ ἐν τῷ πλαισίῳ παρασκευαζομένης γενικωτέρας στασιαστικῆς δράσεως, προσβάλλουν ἐνόπλως τὰ Σώματα Ἀσφαλείας καὶ τὸν Στρατόν, καταλύσουν τὰς Ἀρχάς, γίνουν κύριοι τῆς κυβερνητικῆς ἐξουσίας καὶ παραδώσουν ἀμέσως ταύτην εἰς τὸν Ἀρχισυμμορίτην Μάρκον ἐπὶ τῷ τελικῷ σκοπῷ τῆς εὐθὺς ἐν συνεχείᾳ ἐντάξεως τῆς χώρας εἰς τὸν Βαλκανικὸν Συνασπισμὸν Κρατῶν, ἐπὶ ταὐτοχρόνῳ παραχωρήσει τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας εἰς τὸν Τίτο καὶ τῆς Δυτικῆς Θράκης εἰς τὴν Βουλγαρίαν, τῆς δὲ προδοτικῆς ταύτης ἐνόπλου ὁμάδος ἀρχηγοὶ μὲν ἦσαν οἱ Βενιζέλος Ἀριστοτέλης καὶ Παρασκευόπουλος Βασίλειος, ὁδηγοὶ οἱ Μαλετσικίδης Θωμᾶς καὶ Βασίλειος ἢ Μαρίνος (μὴ συλληφθεὶς) οἱ δὲ λοιποὶ ἁπλοὶ συναίτιοι, β) κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τόπον κατήρτισαν ὁμάδα ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως προσβάλουν διὰ βίας τὰς Ἀρχὰς καὶ τὰ ὄργανα τῆς δημοσίας δυνάμεως καὶ ἀσφαλείας καὶ ὅπως ἐκτελέσουν ἀδικήματα κατὰ τῆς ζωῆς, σωματικῆς ἀκεραιότητος καὶ προσωπικῆς ἐλευθερίας, ληστείας, ἐμπρησμούς, διαταράξεις τῆς κοινῆς εἰρήνης καὶ ἐλευθερώσεως φυλακισμένων καὶ κρατουμένων διαταγῇ τῆς Ἀρχῆς, ἤτοι κατήρτισαν τρομοκρατικὰς ὁμάδας (αὐτοαμύνης) Πετραλώνων ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως προσβάλουν διὰ βίας τὰς Ἀρχὰς καὶ τὰ ὄργανα τῆς δημοσίας δυνάμεως καὶ ἀσφαλείας καὶ ὅπως διαπράξουν δολοφονίας κατὰ προσωπικοτήτων τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, προσώπων ἀνηκόντων εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας καὶ ἐθνικοφρόνων πολιτῶν, ὧν ὁμάδων ἀρχηγοὶ καὶ ἠθικοὶ αὐτουργοὶ ἦσαν οἱ Βενιζέλος Ἀριστ. καὶ Παρασκευόπουλος Βασίλειος, ὁδηγοὶ ὁ Μαλετσικίδης Θωμᾶς μετὰ τοῦ μὴ εἰσέτι συλληφθέντος Μαρίνου ἢ Βασιλείου καὶ οἱ λοιποὶ ἁπλοὶ συναίτιοι, ὑπαρχουσῶν ὅμως δι' αὐτοὺς ἐπιβαρυντικῶν περιπτώσεων, ἤτοι ἐπὶ παραβάσει τῶν ἄρθρων 57 καὶ 109 Κ.Π.Ν. καὶ 1 §§1 καὶ 2 § 1 καὶ 2 καὶ 11 τοῦ Γ' Ψηφίσματος.

II. Οἱ Βενιζέλος Ἀριστοτέλης καὶ Παρασκευόπουλος Βασίλειος καὶ ἐπὶ τῷ ὅτι ἐν Ἀθήναις τὰς ἀρχὰς Δεκεμβρίου 1947 καὶ πρότερον ἔδωκαν εἰς ἄλλους διαταγὴν καὶ παραγγελίαν πρὸς ἐκτέλεσιν κακουργήματος (φόνου), μετεχειρισθέντες ἕνεκα τούτου βίαν καὶ ἀπειλὰς καὶ ὑποσχεθέντες καὶ χορηγήσαντες πρὸς τὸν ἴδιον σκοπὸν μισθόν, ἤτοι κατόπιν ἐντολῆς τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως Ἀθηνῶν καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπὸ 5ης Αὐγούστου 1947 Ραδιοφωνικῆς ἐκκλήσεως τοῦ Γενι-

κοῦ Στρατηγείου τοῦ ἀρχισυμμορίτου Μάρκου περὶ δολοφονίας τῶν πολιτικῶν 'Αρχηγῶν Στυλ. Γονατᾶ, Γεωργ. Παπανδρέου καὶ Ναπολ. Ζέρβα, διέταξαν καὶ παρήγγειλαν εἰς τοὺς ἐκ τῶν μελῶν τῆς τρομοκρατικῆς ὁμάδος Βασίλειον ἢ Μαρίνον, 'Ιωάννην ὑψηλοῦ ἀναστήματος, 'Ιωάννην κοντοῦ ἀναστήματος (ἀγνώστων λοιπῶν στοιχείων καὶ μὴ συλληφθέντας εἰσέτι) καὶ Μπίτσικον Σταμάτιον μεταχειρισθέντες πρὸς αὐτοὺς βίαν καὶ ἀπειλὰς καὶ ὑποσχεθέντες καὶ χορηγήσαντες μισθὸν ὅπως, ποιούμενοι ἔναρξιν ἐκτελέσεως τῆς ὡς ἄνω διαταγῆς τῆς Κομμουνιστικῆς 'Οργανώσεως καὶ Ραδιοφωνικῆς ἐκκλήσεως τοῦ ἀρχισυμμορίτου Μάρκου, φονεύσωσι τὸν 'Αρχηγὸν τῶν 'Εθνικῶν Φιλελευθέρων Στυλιανὸν Γονατᾶν, ἡ δὲ μελετηθεῖσα ἀξιόποινος ὡς ἄνω πρᾶξις δὲν ἐξετελέσθη, καθ' ὅσον καίτοι οἱ ἀνωτέρω κατ' ἐπανάληψιν μετέβησαν ἐπ' αὐτοκινήτου καὶ ἐνήδρευσαν ἔνοπλοι εἰς διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως 'Αθηνῶν, ἐξ ὧν, διὰ προηγουμένης συστηματικῆς παρακολουθήσεως τοῦ 'Αρχηγοῦ τῶν 'Εθνικῶν Φιλελευθέρων, εἶχον ἐξακριβώσει ὅτι κατὰ συνήθειαν διήρχετο οὗτος, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ εὕρωσι κατάλληλον εὐκαιρίαν καὶ ἐκτελέσωσι τοῦτον ὡς εἶχον διαταχθῆ καὶ ὡς εἶχον ἀποφασίσει, τὸ δ' ἀδίκημα στρέφεται κατὰ τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, ἤτοι ἐπὶ παραβάσει τῶν ἄρθρων 48, 49, 50, 287 Κ.Π.Ν. καὶ ΙΙ τοῦ Γ'. Ψηφίσματος.

ΙΙΙ. 'Ο Μπίτσικος Σταμάτιος καὶ ἐπὶ τῷ ὅτι : α) 'Εν 'Αθήναις τὰς ἀρχὰς Δεκεμβρίου 1947 καὶ πρότερον ἐκ συστάσεως μετὰ τῶν Βασιλείου ἢ Μαρίνου, 'Ιωάννου ὑψηλοῦ ἀναστήματος καὶ 'Ιωάννου κοντοῦ ἀναστήματος, ἀγνώστων λοιπῶν στοιχείων, μὴ συλληφθέντων εἰσέτι, κατεῖχε παρανόμως πολεμικὰ ὅπλα καὶ πυρομαχικὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ Κράτος, ἤτοι ἓν ὁπλοπολυβόλον Μπό-φο 'Αμερικανικῆς προελεύσεως ὑπ' ἀριθ. 187928 μετὰ τριῶν γεμιστήρων πλήρων σφαιρῶν ἐν ὅλῳ 72, ἓν περίστροφον (πιστόλιον) Πάρα-μπέλλουμ ὑπ' ἀριθ. 5166 γ' μετὰ δεσμίδος περιεχούσης 6 σφαίρας, ἓν περίστροφον (πιστόλιον) Ρέϊμς ὑπ' ἀριθ. 576 μετὰ δεσμίδος πλήρους σφαιρῶν 6, μίαν ἀμυντικὴν χειροβομβίδα Μίλς 'Αγγλικὴν καὶ ἕτερα φυσίγγια καταναλωθέντα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἑπομένων ἀξιοποίνων πράξεων, ἅτινα πολεμικὰ ὅπλα δὲν παρέδωκεν οὗτος, ὡς ὤφειλεν, εἰς τὴν πλησιεστέραν 'Αστυνομικὴν 'Αρχὴν μέχρι 31-7-1945, β) ἐν 'Αθήναις τῇ 9ῃ Δεκεμβρίου 1947 καὶ πρότερον ἐκ συστάσεως μετὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Βασιλείου ἢ Μαρίνου κλπ. ἔφερε παρανόμως ἐν τῇ πόλει πυροβόλα ὅπλα, ἤτοι τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω πυροβόλα ὅπλα, ἅτινα εἶχεν ἀποκρύψει εἰς φερόμενον μεθ' ἑαυτοῦ σακκίδιον, γ) ἐν 'Αθήναις κατὰ τὰς ἀρχὰς Δεκεμβρίου 1947 καὶ πρότερον μετὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Βασιλείου ἢ Μαρίνου, 'Ιωάννου ὑψηλοῦ ἀναστήματος καὶ 'Ιωάννου κοντοῦ ἀναστήματος, ἀπὸ κοινοῦ συμφέροντος κινούμενοι συναπεφάσισαν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἑπομένης ἀξιοποίνου πράξεως καὶ ἕνεκα ταύτης συνωμολόγησαν πρὸς ἀλλήλους ἀμοιβαίαν συνδρομήν, ἤτοι συνεφώνησαν νὰ φονεύσωσι τὸν 'Αρχηγὸν τῶν 'Εθνικῶν Φιλελευθέρων Στυλιανὸν Γονατᾶν, ἡ δὲ συμφωνηθεῖσα πρᾶξις παρελείφθη παντάπασιν, ἀλλ' ὄχι ἐξ ἐλευθέρας θελήσεως τῶν συστασιωτῶν, ἀλλὰ ἕνεκα τύχης καὶ ἐξωτερικῶν ἐμποδίων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς των, ἤτοι διότι καίτοι οἱ ἀνωτέρω ἐπὶ σκοπῷ ἐκτελέσεως τῆς συμφωνηθείσης πράξεως κατ' ἐπανάληψιν μετέβησαν δι' αὐτοκινήτου καὶ ἐνήδρευσαν ἔνοπλοι εἰς διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως 'Αθηνῶν, ἐκ τῶν ὁποίων, ὡς εἶχον ἐξακριβώσει διὰ προηγουμένης συστηματικῆς παρακολουθήσεως τῶν συνηθειῶν αὐτοῦ, διήρχετο οὗτος τακτικῶς, πλὴν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ εὕρωσιν κατάλληλον εὐκαιρίαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς συμφωνηθείσης πράξεως, δ) ἐν 'Αθήναις τὰς ἀρχὰς Δεκεμβρίου 1947 καὶ πρότερον ἐν γνώσει ἔλαβεν εἰς τὴν κατοχήν του πλαστὸν δελτίον ταὐτότητος, ἤτοι ἐδέχθη καὶ ἔλαβε τὸ παρ' ἄλλου ἀγνώστου ἐκδοθὲν καὶ παραδοθὲν αὐτῷ πλαστὸν δελτίον ταυτότητος ὑπ' ἀριθ. 24152/19-9-45 Θ'. 'Αστυν. Τμήματος, ὅπερ δελτίον, ἐκδοθὲν ἐπ' ὀνόματι Παπαδοπούλου Δημητρίου, εἰκονίζον ὅμως τὸν κατηγορούμενον καὶ φέρον πλαστὴν ὑπογραφὴν καὶ σφραγῖδα ἐχρησιμοποίει οὗτος πρὸς ἀπόκρυψιν διὰ πλαστοπροσωπίας καὶ παραπλά-

νησιν τῶν Ἀρχῶν. ε) ἐν Ἀθήναις, ἐν τῇ ὁδῷ Δεξίππου καὶ παρὰ τὸν Ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν τῇ 9 Δεκεμβρίου 1947 ἐκ συστάσεως μετὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Βασιλείου ἢ Μαρίνου κ.λ.π. 1) ἔνοπλος ὤν, ἤτοι φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τὰ ὡς ἄνω πυροβόλα ὅπλα, ἀντέστη κατὰ τῆς δημοσίας δυνάμεως, ἤτοι προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος Δουβῆ Δημητρίου ὅπως δηλώσῃ εἰς αὐτὸν τὰ στοιχεῖα τῆς ταυτότητός του καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἐξαναγκάσῃ τοῦτον νὰ παραλείψῃ τὴν πρᾶξιν ταύτην ἀναγομένην εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας του ἐπυροβόλησε κατ' αὐτοῦ ἐπανειλημμένως διὰ πυροβόλου ὅπλου (περιστρόφου Πάρα-μπέλλουμ), 2) ἡνωμένος μετ' ἄλλων προσέβαλεν ἐνόπλως διὰ βίας ὄργανα τῆς δημοσίας δυνάμεως καὶ ἀσφαλείας, ἤτοι τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω ἀστυφύλακα Δουβῆν Δημ., πυροβολήσας κατ' αὐτοῦ κατ' ἐπανάληψιν ἐνῷ ἐξετέλει τὰ καθήκοντά του καὶ λόγῳ τῆς ἰδιότητός του, ὑπαρχουσῶν ἐπιβαρυντικῶν περιπτώσεων, 3) ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ χρόνῳ ἐκ προμελέτης ἀπεφάσισε καὶ ἐσκεμμένως ἐξετέλεσεν ἀνθρωποκτονίαν κατὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἀστυφύλακος Δουβῆ Δημητρίου, πυροβολήσας κατ' αὐτοῦ ἐπανειλημμένως διὰ τοῦ πλήρους σφαιρῶν καὶ πυρίτιδος πυροβόλου ὅπλου του (περιστρόφου Πάρα-μπέλλουμ) καὶ πλήξας τοῦτον κατὰ τὴν ἀριστερὰν καὶ δεξιὰν κροταφικὰς χώρας, κατὰ τὴν δεξιὰν πλαγίαν θωρακικὴν χώραν ἐπὶ τῆς ὠμοπλατικῆς γραμμῆς ἰσοϋψῶς τῇ 10ῃ πλευρᾷ καὶ κατὰ τὴν ὀσφυϊκὴν χώραν εἰς τὸ ὕψος τοῦ πρώτου ὀσφυϊκοῦ σπονδύλου, ἐξ ὧν τραυμάτων καὶ βλαβῶν ὡς μόνης ἐνεργοῦ αἰτίας ἐπῆλθεν ὁ θάνατος αὐτοῦ, 4) πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρω διαπραχθέντος ὑπ' αὐτοῦ κακουργήματος ἐποιήσατο χρῆσιν ἀπηγορευμένου πυροβόλου ὅπλου, πυροβολήσας κατ' ἐπανάληψιν διὰ τοῦ ὡς ἄνω περιστρόφου κατὰ τοῦ παθόντος ἀστυφύλακος Δουβῆ Δημητρίου, ἡ δὲ πρᾶξις αὕτη δὲν ἀποτελεῖ κατ' εἰδικὴν διάταξιν νόμου στοιχεῖον τοῦ ἀδικήματος καὶ 5) ἔνοπλος ὢν ἀντέστη καὶ αὖθις κατὰ τῆς δημοσίας δυνάμεως, ἤτοι καταδιωχθεὶς ἵνα συλληφθῇ μετὰ τὴν διάπραξιν τοῦ ἀδικήματος ὑπὸ τοῦ αὐτοστιγμεὶ προσδραμόντος ἐπὶ τόπου ἀστυφύλακος Α.Τ. 44 Κορκόσιου Δημητρίου καὶ ἐπὶ σκοπῷ ὅπως ἐξαναγκάσῃ τοῦτον εἰς παράλειψιν τῆς πράξεως ταύτης ἀναγομένην εἰς ἐκτέλεσιν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας του, ἤτοι τῆς συλλήψεως ἐπ' αὐτοφώρῳ καταληφθέντος φονέως, ἠπείλησε τὸ σῶμα καὶ τὴν ζωὴν αὐτοῦ διὰ τῶν ἃ ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ πιστολίου (περιστρόφου) Πάρα-μπέλλουμ καὶ αὐτομάτων Μπό-φο, ἅπαντα δὲ τ' ἀνωτέρω ἀδικήματα στρέφονται κατὰ τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, ἤτοι ἐπὶ παραβάσει τῶν ἄρθρων 49, 50, 57, 61, 100, 250, 287, 288 Κ.Π.Ν., 2 καὶ 5 τῆς 19/45 Συντ. Πράξεως, 2, 4, 10 καὶ 13 ἐδ. β' τοῦ Ν. 286/1914, 4 Ν. 87/1945, 3 Α.Ν. 453/1945 καὶ 3 § 2 καὶ 11 τοῦ Γ' Ψηφίσματος.

IV. Ἡ Λεβέντη Εὐσταθία καὶ ἐπὶ τῷ ὅτι ἀπὸ τῶν μέσων περίπου Νοεμβρίου μέχρι τῆς 9ης Δεκεμβρίου 1947 ἐν Ἀθήναις κατεῖχε παρανόμως πολεμικὰ ὅπλα ἀνήκοντα εἰς τὸ Κράτος, ἤτοι ἓν ὁπλοπολυβόλον Μπό-φο Ἀμερικανικῆς προελεύσεως ὑπ' ἀριθ. 187928 μετὰ 3 γεμιστήρων πλήρων σφαιρῶν ἐν ὅλῳ 72, ἓν περίστροφον (πιστόλιον) Πάρα-μπέλλουμ ὑπ' ἀριθ. 5166γ μετὰ δεσμίδος περιεχούσης 6 σφαίρας, ἓν περίστροφον (πιστόλιον) Ρέϊμς ὑπ' ἀριθ. 576 μετὰ δεσμίδος πλήρους σφαιρῶν 6, μίαν ἀμυντικὴν χειροβομβίδα Μίλς Ἀγγλικὴν καὶ ἕτερα φυσίγγια περιστρόφου καταναλωθέντα μετὰ ταῦτα, ἅτινα πολεμικὰ ὅπλα καὶ εἴδη πολεμικοῦ ὑλικοῦ τῆς ἐνεπιστεύθη πρὸς προσωρινὴν φύλαξιν ὁ μνηστὴρ της Μπότσικος Σταμάτιος καὶ διεφύλαξε καὶ ἀπέκρυψεν αὐτὴ κατὰ τὸ ὡς ἄνω διάστημα εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐλευθ. Βενιζέλου 12 καὶ ἐν τῷ ἰσογείῳ τοῦ Καταστήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου κατοικίαν της, ἐπιστρέψασα ταῦτα εἰς τὸν Μπίτσικον Σταμάτιον τῇ 9ῃ Δεκεμβρίου 1947 καὶ ἅτινα εἴδη δὲν παρέδωκεν ἐμπροθέσμως ὡς ὤφειλεν εἰς τὴν πλησιεστέραν Ἀστυνομικὴν Ἀρχήν, τὸ δ' ἀδίκημα στρέφεται κατὰ τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, ἤτοι ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 5 τῆς 19/45 Συντακτικῆς Πράξεως καὶ 11 τοῦ Γ' Ψηφίσματος.

(Συνεχίζεται)

Α× 1959 130

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1959)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α΄

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΖ΄. Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

207.—Ἀνακάλυψις καὶ σύλληψις ὁμάδων στενῆς αὐτοάμυνας τοῦ Κ.Κ.Ε. Συνοικισμῶν Κολωνοῦ, Βύρωνος, Καισαριανῆς καὶ Κυψέλης.

208.—Ἐξάρθρωσις ὁμάδων «αὐτοάμυνας» τῆς Κ.Ο.Α. καὶ Κ.Ο.Π. μὲ ἀθρόες συλλήψεις καὶ σύλληψις τῶν δραστῶν τῆς δολοφονίας τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης Χρήστου Λαδᾶ.

***

207. Ἀνακάλυψις καὶ σύλληψις ὁμάδων στενῆς αὐτοάμυνας τοῦ Κ.Κ.Ε. Συνοικίας Κολωνοῦ, Βύρωνος, Καισαριανῆς καὶ Κυψέλης.

Σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφασι τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ ἔδινε ἐπιτακτικὴ ἐντολὴ στὰ μέλη του τῆς Περιοχῆς Πρωτευούσης καὶ τῶν ἄλλων πόλεων νὰ ἀρχίσουν ἔντονη τρομοκρατικὴ δράση ἐσχηματίσθησαν ὁμάδες στενῆς αὐτοάμυνας σὲ ὅλες σχεδὸν τὶς συνοικίες κατὰ τὸ σύστημα τῶν τριάδων.

Στὶς 15 Ἰανουαρίου 1948 κατόπιν συστηματικῆς παρακολουθήσεως ἀνεκαλύφθη ὁλόκληρος ὁ παράνομος τεχνικὸς μηχανισμὸς τῆς «αὐτοάμυνας» Κολωνοῦ καὶ συνελήφθησαν ὅλα τὰ μέλη της.

Ἡ ἀνακάλυψις καὶ ἡ σύλληψις τῶν συνομωτῶν αὐτῶν ἔγινε κατόπιν ὁμολογίας τοῦ Δ. Κομνηνοῦ καὶ Α. Δελαβεκούρα ποὺ εἶχαν συλληφθῆ γιὰ τὴν ὑπόθεσι τῆς δολοφονίας τοῦ ἀστυφύλακος Δουβῆ.

Οἱ συλληφθέντες ἦσαν 14 καὶ ἀρχηγός των ἦταν ὁ Δελαβεκούρας.

Τὴν ἴδια ἡμέρα συνελήφθη καὶ ἡ Ἰσμήνη Γ. Σιδηροπούλου, καθηγήτρια, γιατὶ διεπιστώθη ὅτι εἰργάζετο συνομωτικῶς καὶ ἐρχόταν σὲ ἐπαφὴ μὲ ἡγετικὰ στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἡ ἰδία ἦταν εἰδικὴ γραμματεὺς τοῦ Πορφυρογένη τοῦ γνωστοῦ κομμουνιστοῦ ἡγέτου καὶ ὑπουργοῦ τῆς ψευδοκυβερνήσεως τῶν συμμοριτῶν. Αὐτὴ εἶχε πλαστὴ ταυτότητα μὲ τὰ στοιχεῖα Ἀναστασία Γ. Λαΐνου καὶ ἐσκόπευε νὰ ταξιδέψη στὸ ἐξωτερικό.

Στὶς 20 Ἰανουαρίου 1948 ἡ Ὑποδιεύθυνσις Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν κατώρθωσε νὰ ἀνακαλύψη καὶ νὰ συλλάβη 34 στελέχη τῆς «αὐτοάμυνας» τῶν συνοικισμῶν Βύρωνος καὶ Καισαριανῆς. Οἱ τρομοκράται αὐτοὶ κομμουνισταὶ εἶχαν ἐφοδιασθῆ μὲ αὐτόματα ὅπλα, μὲ ἀτομικὰ τυφέκια, μὲ χειροβομβίδες καὶ μὲ διάφορα ἄλλα πυρομαχικὰ καὶ ἐκρηκτικὲς ὕλες. Σκοπὸς ἀντικειμενικὸς τῶν τριάδων αὐτῶν,

ἦτο ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ δολοφονία διαφόρων ἐθνικοφρόνων πολιτῶν καὶ ἐπισήμων προσώπων ποὺ ἀνῆκαν στὸ Στρατό, στὰ Σώματα Ἀσφαλείας καὶ στὴν ἐθνικόφρονα πολιτικὴ παράταξι, καὶ ἡ ἐνέργεια διαφόρων ἄλλων τρομοκρατικῶν πράξεων (δολιοφθοραὶ κλπ.), ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ προπαρασκευή των, σὲ τρόπο ὥστε, ὅταν θὰ ἐδίδετο ἀπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. σχετικὴ ἐντολὴ νὰ ἐνεργήσουν ἐκτεταμένες δολιοφθορὲς δημοσίων ἔργων, ἔργων κοινῆς ὠφελείας, συγκοινωνιῶν κλπ. νὰ προσβάλλουν ἐνόπλως τὸν Ἐθνικὸ Στρατὸ καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ἀπὸ κοινοῦ μὲ τοὺς κομμουνιστοσυμμορίτας ποὺ ἤλπιζαν ὅτι θὰ ἔφθαναν καὶ θὰ ἤλεγχον τὰ περίχωρα τῶν Ἀθηνῶν, καὶ νὰ καταλύσουν ἔτσι τὶς Ἀρχές.

Ἀρχηγοὶ τῶν ὁμάδων αὐτῶν ἦσαν οἱ Δημήτριος Τρουμπαδάκης, Στυλιανὸς Διαμαντόπουλος, Χρῆστος Σουμαγόρης, Εὐστάθιος Τσεκούρας καὶ Λάμπρος Πίσσαρης. Στὰ χέρια τῶν ὁμάδων αὐτῶν κατεσχέθησαν ἕνα αὐτόματον Στέν, 13 περίστροφα, 16 χειροβομβίδες Ἀγγλικοῦ τύπου Μίλς, 12 ἐμπυρεύματα καψύλια ἄλλων χειροβομβίδων ἰδίου τύπου, ἀνταλλακτικά, γεμιστῆρες Στὲν καὶ πολλὰ φυσίγγια αὐτομάτων περιστρόφων καὶ πολεμικῶν ὅπλων.

Στὶς 28 Ἰανουαρίου 1948 ἀνεκαλύφθησαν καὶ συνελήφθησαν 24 στελέχη τῆς 5ης ἀχτίδας τῆς Κ.Ο.Α. ἡ ὁποία μὲ καθοδηγητὴ τὸν Χριστόφορο Σωτηράκο ποὺ συνελήφθη, εἰργάζετο δραστήρια γιὰ τὴ στρατολογία ἐμπίστων καὶ ἀφοσιωμένων μελῶν γιὰ τὴν ἐπάνδρωσι τῶν ὁμάδων τῆς «αὐτοάμυνας».

Στὶς ἀρχὲς τοῦ Φεβρουαρίου 1948 οἱ ἀστυνομικοὶ ἔκαμαν ἔρευνα στὴν οἰκία τοῦ ἀνωτέρου στελέχους τῆς αὐτοάμυνας Ἀθηνῶν Παναγοπούλου, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θήρας 95. Αὐτὸς κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ τότε, ἀλλὰ ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρες σύνεπλάκη μὲ ἀστυνομικοὺς στὸ Μαροῦσι. Στὸ σπίτι αὐτὸ ἀνεκαλύφθησαν μέσα σὲ μιὰ ντουλάπα δύο ἐκρηκτικὰ μηχανήματα τελευταίου τύπου τελειότατα Ἀγγλικῆς κατασκευῆς. Τὰ μηχανήματα αὐτὰ ἦσαν πολὺ μικρὰ καὶ ἔφεραν τὸ σχῆμα μικρᾶς πίπας. Μὲ ἕνα ὅμοιο ἐκρηκτικὸ μηχάνημα ἀνετινάχθη ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς στρατιωτικὸ ἀεροπλάνο τῆς βάσεως Ἐλευσῖνος.

Φυσικὰ ἡ Ἀστυνομία εἶχε πληροφορίες θετικὲς γιὰ τὶς ἀνατινάξεις ποὺ ἐσχεδίαζαν νὰ κάνουν οἱ κομμουνισταὶ σὲ σπουδαίας σημασίας κτίρια τῶν Ἀθηνῶν καὶ εἶχε λάβει κατάλληλα προληπτικὰ μέτρα.

208. Ἐξάρθρωσις τῶν ὁμάδων «αὐτοάμυνας» τῆς Κ.Ο.Α. καὶ Κ.Ο.Π. μὲ ἀθρόες συλλήψεις, καὶ σύλληψις τῶν δραστῶν τῆς δολοφονίας τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης ἀειμνήστου Χρήστου Λαδᾶ.

Ἡ δραστηριότης τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ συμμοριτισμοῦ καὶ τῆς προσπαθείας νὰ προκαλέσουν ἀναταραχὲς στὴν Πρωτεύουσα ἔφθασε στὸ κατακόρυφο.

Καθημερινῶς ἀνεκαλύπτοντο μυστικὰ ἀρχεῖα, τυπογραφεῖα, ὑπόγειες κρύπτες στὶς ὁποῖες ἐκρύπτοντο κομμουνιστικὰ στελέχη καθὼς ἐπίσης καὶ πολλὰ ἄλλα σατανικὰ τεχνάσματα τῆς ἐγκληματικῆς αὐτῆς ὀργανώσεως τῶν κομμουνιστῶν.

Στὶς 17-3-1948 ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν ἀνεκάλυψε καὶ συνέλαβε 19 στελέχη καὶ μέλη τῆς 3ης ἀχτίδας τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία εἶχεν ἀναπτύξει ἐξαιρετικὴ δραστηριότητα στὴν Πρωτεύουσα καὶ καθοδηγεῖτο ἀπὸ τὸν Α' γραμματέα τῆς ἀχτίδος Εὐάγγελο Κλαουδάτο, τὸ Β' γραμματέα Δημήτρη Τσιμπουκίδη, τὸν ὑπεύθυνο ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ Παναγιώτη Γιαννόπουλο, καὶ τὴν ἰστρούχτορα (καθοδηγήτρια) Ἀργυρούλα Δρονάκη.

Κατὰ τὶς ἀρχὲς Ἀπριλίου 1948, ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς ἀνεκάλυψε καὶ συνέλαβε τὸν Ζαφειρίου ἐκπρόσωπον τοῦ στρατηγοῦ τῶν συμμοριτῶν Μάρκου, ὁ ὁποῖος ἔκαμε στὴν Ἀθήνα καὶ στὸν Πειραιᾶ στρατολογία γιὰ τοὺς ἀντάρτες.

Μαζὶ μὲ αὐτὸν συνελήφθησαν καὶ ἀρκετοὶ συνεργάτες του μὲ ὑποψηφίους κομ-

μουνιστοσυμμορίτες. Ὁ Ζαφειρίου ὡμολόγησε ὅτι στρατολογοῦσε συμμορίτες καὶ ἀπεκάλυψε τὸ μηχανισμὸ τοῦ Κ.Κ.Ε. σχετικὰ μὲ τὴν ἐπιστράτευσι καθὼς καὶ τὰ πρόσωπα ποὺ εἶχαν ἐντολὴ νὰ καταρτίσουν συμμοριτικὲς ὁμάδες.

Στὴν 1 Μαΐου 1948 ἐδολοφονήθη ἔξω ἀπὸ τὸ Ναὸ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου Καρύτση, ὁ τότε Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης ἀείμνηστος Χρῆστος Λαδᾶς. Ἡ δολοφονία ἀπεφασίσθη ἀπὸ τὸ Κ.Κ.Ε. γιατὶ ὁ Λαδᾶς εἰσηγήθη καὶ συνέταξε τὸ Νόμο «Περὶ προστασίας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος τῆς χώρας», μὲ τὸν ὁποῖο τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ οἱ συναφεῖς ὀργανώσεις ἐτίθεντο ἐκτὸς Νόμου καὶ διελύοντο.

Ἡ Ὑποδιεύθυνσις Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ἐκινήθη μὲ ταχύτητα καὶ μεθοδικότητα καὶ κατώρθωσε μέσα σὲ ἐλάχιστο χρονικὸ διάστημα νὰ ἐξιχνιάσῃ τὸ ἔγκλημα τοῦτο, ποὺ συνεκλόνισε ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ συλλάβῃ ὅλους σχεδὸν τοὺς ἐνόχους, φυσικοὺς καὶ ἠθικοὺς αὐτουργούς.

Ἀπὸ τοὺς ἐνόχους τῆς δολοφονίας πλεῖστοι κατεδικάσθησαν σὲ θάνατο καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἐξετελέσθησαν οἱ Ὀρέστης Μακρίδης, Βασίλειος Ζάννος, Χαράλαμπος Ψωμιάδης, Κωνσταντῖνος Χατζηκίδης, Ἐμμαν. Πολατίδης καὶ Ἐμμαν. Σαραντίδης, οἱ ὁποῖοι ὅλοι ἦσαν ἀνώτερα στελέχη τῆς ἐγκληματικῆς ὀργανώσεως «αὐτοάμυνας» Ἀθηνῶν.

Στὶς 27 Μαΐου 1948 ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν ἀνεκάλυψε καὶ συνέλαβε 44 στελέχη τῆς 6ης ἀχτίδας τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Θεοδωρίδη Ἰωάννου, Σιώχα Γεωργίου, Τσιλημελίδη Χρήστου καὶ ἄλλων στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. μελῶν τῆς ἀχτιδικῆς ἐπιτροπῆς, δροῦσαν συνομωτικὰ γιὰ τὴν ἀναδιοργάνωσι τῶν κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τὴν καθοδήγησί των. Ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ ἐξέδιδε πολυγραφημένες κομμουνιστικὲς προκηρύξεις καὶ δελτία τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν, μὲ τὰ ὁποῖα ἐξυμνοῦντο οἱ δῆθεν ἐπιτυχίες τῶν συμμοριτῶν καὶ ἐδίδοντο ψεύτικες πληροφορίες γιὰ τὴν κατάστασι ποὺ ἐπικρατοῦσε στὴν ὕπαιθρο, μὲ σκοπὸ νὰ κλονίσουν τὸ ἠθικὸ τοῦ λαοῦ, νὰ καλλιεργήσουν τὴν ἡττοπάθεια καὶ νὰ προκαλέσουν αἴσθημα φοβίας στοὺς ἐθνικόφρονες πολίτες.

Στὶς 12 Ἰανουαρίου 1948 ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν ἀνεκάλυψε καὶ συνέλαβε 29 στελέχη τῆς ἐγκληματικῆς καὶ τρομοκρατικῆς ὀργανώσεως «αὐτοάμυνας» ποὺ μὲ ἀρχηγὸ τὸν Ὀρέστη Μακρίδη, ὑπεύθυνο τοῦ συμβουλίου «αὐτοάμυνας Πρωτευούσης», μετέφερε καὶ ἔκρυβε τὸν ὁπλισμὸ ταύτης καὶ συγκροτοῦσε μονάδες τρομοκρατικῆς καὶ ἀναρχικῆς δράσεως.

(Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5

ΕΤΟΣ Ζ.' | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1959 | ΤΕΥΧΟΣ 137ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1959)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΖ'. Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

209.—Ἀνακάλυψις τῶν μελῶν τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τῆς Κ. Ο. Ἀθήνας γιὰ τὴν κατασκευὴ κρυπτῶν.

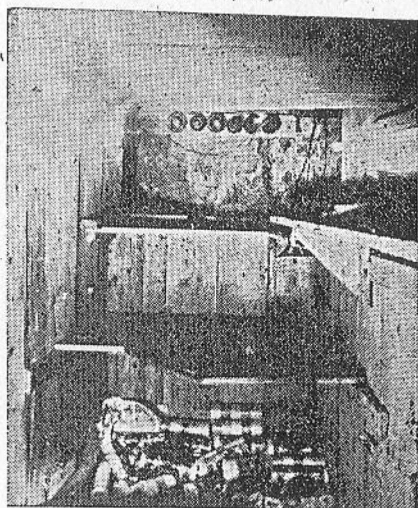
***

209. Ἀνακάλυψις τῶν μελῶν τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τῆς Κ.Ο. Ἀθήνας γιὰ τὴν κατασκευὴ κρυπτῶν.

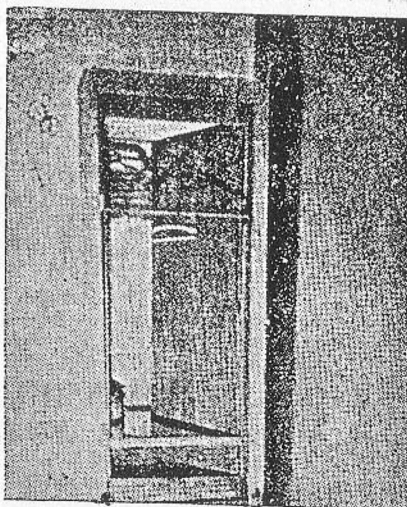
Στὶς 19 Ἰουλίου 1948 ἡ Ὑποδιεύθυνσις Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ἀνεκάλυψε καὶ συνέλαβε 23 ἀνώτερα στελέχη τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως Ἀθηνῶν τὰ ὁποῖα μὲ τὴν καθοδήγησι τοῦ Ἰωάννου Ποτήρη, ποὺ ἦταν σοβαρὸ στέλεχος τοῦ Κ.Κ.Ε. εἶχαν ὀργανώσει τὸν παράνομον τεχνικὸ μηχανισμὸ γιὰ τὴν κατασκευὴ κρυπτῶν. Στὶς κρύπτες αὐτὲς ἐκρύβησαν ἀνώτερα στελέχη καὶ ὑλικὰ τοῦ ἐκδοτικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ἀλλὰ τί ἦσαν οἱ κρύπτες αὐτὲς καὶ πῶς κατωρθώνετο νὰ κατασκευάζωνται μέσα σὲ κεντρικώτατες συνοικίες τῆς πρωτευούσης χωρὶς νὰ τὶς ἀντιλαμβάνωνται οἱ Ὑπηρεσίες Ἀσφαλείας; Τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα τὸ ὁποῖο μεταπολεμικῶς διαθέτει μεγάλα χρηματικὰ ποσὰ σὲ χρυσὲς λίρες, κατωρθώνει μὲ ἄτομα τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης του, τὰ ὁποῖα μάλιστα εἶναι γνωστὰ στὴν Ἀστυνομία ὡς ἐθνικόφρονες πολῖτες, νὰ νοικιάζῃ διάφορα σπίτια ἢ καὶ νὰ χτίζῃ νέα γιὰ νὰ τὰ χρησιμοποιῇ ἀποκλειστικὰ ὡς καταφύγια τῶν στελεχῶν τοῦ κόμματος ἢ γιὰ τὴν ἐγκατάστασιν τυπογραφείων ἢ ἄλλων ἐκδοτικῶν μέσων καὶ ἀρχείων.

Τὰ σπίτια αὐτὰ διασκευάζονται ἢ κατασκευάζονται κατὰ τέτοιο τρόπο ὥστε κατὰ τὶς ἐπιμελέστερες ἔρευνες νὰ μὴ παρουσιάζεται τίποτε τὸ ὕποπτο, ἐνῷ μπορεῖ ἐκεῖ νὰ ὑπάρχουν μία, δύο ἢ καὶ περισσότερες κρύπτες.

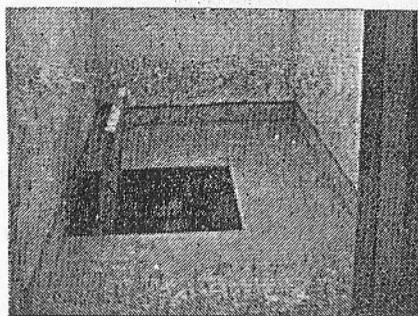

Κρύπτη ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐκρύπτετο ὁ Βαβούδης, στέλεχος τοῦ Κ.Κ.Ε., χρησιμοποιῶν τέλειον ἀσύρματον.

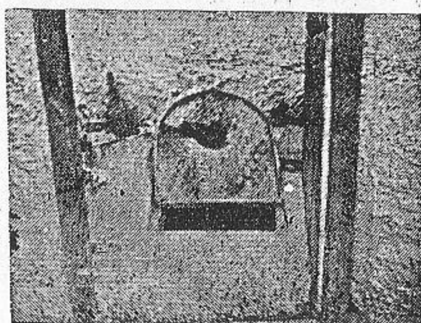

Κρύπτη ἐντὸς ντουλάπας, εἰς ἣν συνελήφθησαν κρυπτόμενοι οἱ Μενούτης Ἀγησίλαος καὶ Παπαγιάννης Κων/νος, στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ἔτσι οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ ἔμπαιναν στὰ σπίτια αὐτὰ γιὰ τὰ ὁποῖα ἐδίδετο τυχὸν πληροφορία ὅτι εἶναι ὕποπτα, βρίσκονταν ἄλλοτε μπροστὰ σ' ἕνα γνωστὸ ἐπαγγελματία γιὰ τὰ ἐθνικόφρονα φρονήματά του, ἄλλοτε τοὺς ὑποδέχετο μία μοδί-

Κρύπτη ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐκρύπτετο ὁ Δανιηλίδης, στέλεχος τοῦ Κ.Κ.Ε.

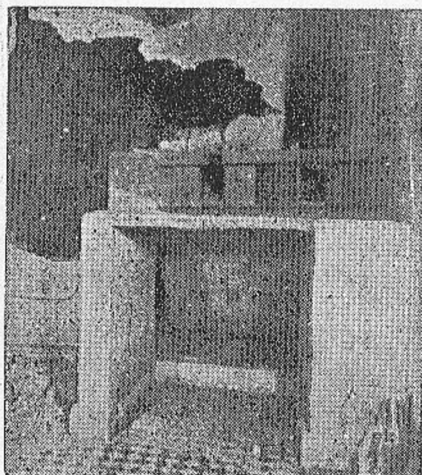

Κρύπτη ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐκρύπτετο ὁ Δήμητρίου, στέλεχος τοῦ Κ.Κ.Ε.

στα κλπ. Συνήθως ἀπὸ τὰ σπίτια αὐτὰ δὲ λείπουν τὰ εἰκονοστάσια καὶ εἰκόνες τῶν Βασιλέων.

Οἱ φωτογραφίες ποὺ παραθέτουμε δείχνουν πόσο τεχνικὰ δουλεύουν οἱ κομμουνισταὶ στὸν παράνομο μηχανισμό τους.

Ἐκτὸς τῶν κρυπτῶν ὁ παραπάνω παράνομος μηχανισμὸς τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως Ἀθηνῶν καθώριζε καὶ τὰ **ἀχτὶβ** δηλαδὴ τὰ σπίτια γιὰ τὴ συνάντησι

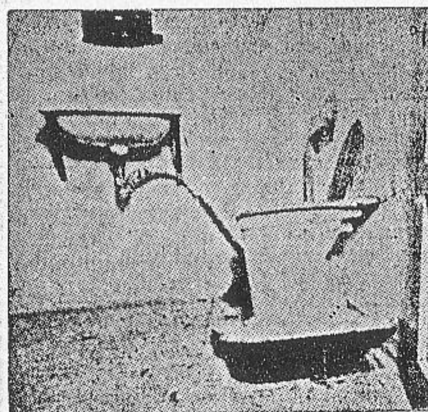

Κρύπτη ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐκρύπτετο ὁ Ἀναστασιάδης, μέλος τοῦ Π. Γ. τοῦ Κ.Κ.Ε.

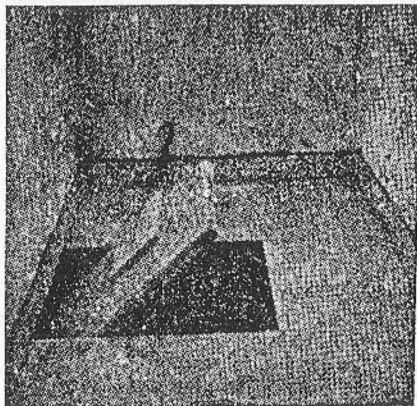

Κρύπτη ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐκρύπτετο ὁ Τσιρίκος Κων/νος, στέλεχος τοῦ Κ.Κ.Ε.

τῶν ἀνωτέρων στελεχῶν. Στὶς κρύπτες κατεσχέθησαν, διάφορα τυπογραφικὰ πιεστήρια καὶ ἄλλα ὑλικὰ γιὰ τὴν ἐκτύπωσι προκηρύξεων καὶ παρανόμων ἐντύ-

Εἴσοδος κρύπτης ἐντὸς τῆς ὁποίας ἀνευρέθη χειροκίνητον πιεστήριον δι' οὗ ἐξετυποῦτο ὁ «Ριζοσπάστης».

Εἰδικῶς κατασκευασθεῖσα κρύπτη ὑπὸ τοῦ Κ.Κ.Ε., εἰς νεόδμητον οἰκίαν παρὰ τὸ Ψυχικόν.

πων τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ συνελήφθησαν ὁ Σοβατζόγλου Βύρων, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Πόλεως Ἀθηνῶν καὶ ὁ Τιμογιαννάκης Παναγιώτης μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ὑπεύθυνος τῆς Ἐπιτροπῆς Πόλεως Πειραιῶς.

(Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ζ.' | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1959 | ΤΕΥΧΟΣ 139ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1959)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΖ'. Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

210.—Σύλληψις τοῦ Δ. Παπαρρήγα καὶ ἄλλων στελεχῶν τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως Ἀθηνῶν.

211.—Ἐπιτυχίες τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας γιὰ τὴν ἐξάρθρωσι τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως Πειραιῶς καὶ τῆς Ὀργανώσεως Ο.Ε.Ν.Ο.

***

210. Σύλληψις τοῦ Δ. Παπαρρήγα καὶ ἄλλων στελεχῶν τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως Ἀθηνῶν.

Στὶς 27 Ἰουλίου 1948 ἡ Ὑποδιεύθυνσις Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ἐσημείωσε καὶ ἄλλη μεγάλη ἐπιτυχία.

Ἀνεκάλυψε καὶ συνέλαβε μέσα σὲ μιὰ κρύπτη ποὺ εἶχε κατασκευασθῆ στὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καλαμῶν 9 οἰκίαν, τὸ Δημήτριο Παπαρρήγα, ἀνώτατο ἡγετικὸ στέλεχος, μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε., ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐκτοπισθῆ στὴν Ἰκαρία, ἀπ' ὅπου ἐδραπέτευσε καὶ ἀνέλαβε τὴν καθοδήγησι τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως Ἀθηνῶν.

Τὴν ἴδια ἐποχὴ συνελήφθησαν ὁ Καρακίτσος Παντελῆς, ἀνώτατο ἐπίσης, ἡγετικὸ στέλεχος, μέλος τῆς Κ.Ε. Ἐλέγχου, καθοδηγητὴς τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως «Ἐθνικὴ Ἀλληλεγγύη», καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ ἀνώτατα στελέχη Βασίλειος Μαρκεζίνης Β' Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς Πόλεως Κ.Ο.Α., Ἀναστάσιος Χαϊνόγλου ὑπεύθυνος τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε., Ἀλέξανδρος Ἰωαννίδης ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς διαφωτίσεως τῆς Κ.Ο. Ἀθηνῶν, Ἐμμανουὴλ Λυγηρὸς ὑπεύθυνος πρὸς ἀνεύρεσι καταλλήλων σπιτιῶν καὶ τὴν κατασκευὴ σ' αὐτὲς κρυπτῶν γιὰ τὴ διαμονὴ τῶν ἀνωτέρων στελεχῶν, τὴν ἀπόκρυψι τῶν ἀρχείων τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τοῦ ὑλικοῦ τοῦ ἐκδοτικοῦ μηχανισμοῦ. Ἐν συνόλῳ συνελήφθησαν κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν ἐκείνην 15 ἀνώτερα στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε., τὰ περισσότερα δὲ ἀπὸ αὐτὰ ἐκρύβοντο μέσα σὲ κρύπτες ποὺ εἶχαν κατασκευασθῆ μὲ ἐπιμέλεια καὶ μεγάλη τέχνη.

Μὲ τὶς συλλήψεις αὐτὲς ἐξηρθρώθη τελείως ἕνα ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα κλιμάκια τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως Ἀθηνῶν καὶ πραγματικὰ ὑπέστη ἰσχυρότατο πλῆγμα τὸ Κ.Κ.Ε.

Ἀργότερα στὶς 22-10-948 συνελήφθησαν 22 στελέχη τῆς 6ης Ἀχτίδας τῆς Κ.Ο.Α., ἡ ὁποία πολλὲς φορὲς εἶχεν ἀνασυγκροτηθῆ, καὶ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη εἶχε συγκροτηθῆ ἀπὸ τὸν Παλαιολόγο Στασινόπουλο ποὺ καὶ αὐτὸς συνελήφθη.

211. Ἐπιτυχίες τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας γιὰ τὴν ἐξάρθρωσι τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως Πειραιῶς καὶ τῆς Ὀργανώσεως Ο.Ε.Ν.Ο.

Τὴν ἴδια ἐποχὴ ἐκινήθη δραστήρια καὶ ἡ Ὑποδιεύθυνσις Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς καὶ εἶχεν ἀρκετὲς ἐπιτυχίες κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἔτσι ἀνεκαλύφθησαν καὶ συνελήφθησαν πολλὰ μέλη τῆς διαβόητης γιὰ τὴν ἀντεθνική της δρᾶσι στὸ ἐξωτερικὸ καὶ στὸ ἐσωτερικὸ Ναυτεργατικῆς Ὀργανώσεως Ο.Ε.Ν.Ο. Κατὰ τὴν σύλληψι τῶν κομμουνιστῶν αὐτῶν κατεσχέθησαν 240 Ἀγγλικὲς λίρες, 240 δολλάρια καὶ ἀρκετὲς ποσότητες ἱματισμοῦ. Τὰ χρήματα αὐτὰ καὶ ὁ ἱματισμὸς προήρχοντο ἀπὸ παρανόμους ἐράνους τῶν κομμουνιστῶν ποὺ ἐγένοντο μεταξὺ τῶν πληρωμάτων τῶν Ἑλληνικῶν φορτηγῶν καὶ προορίζοντο γιὰ τὴν ἐνίσχυσι τῶν συμμοριτῶν.

Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων ἦταν καὶ ὁ ἐπικίνδυνος κομμουνιστὴς καί ταμίας τῆς Ὀργανώσεως Γεώργιος Φράγκος καὶ ὁ Δημήτριος Γαλάτης ποὺ εἶχε σημειώσει σοβαρὴ ἀντεθνικὴ δρᾶσι στὸ ἐξωτερικό.

Ἡ δρᾶσις τῆς Ναυτεργατικῆς αὐτῆς Ὀργανώσεως εἶχε ξαπλωθῆ σ' ὅλα τὰ μεγάλα ναυτικὰ κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅπου ἐγίνονταν ἔρανοι γιὰ τοὺς συμμορίτες. Ἡ τρομοκρατία ποὺ ἠσκεῖτο κατὰ τῶν ναυτεργατῶν ἀπὸ τοὺς ἡγέτας τῆς Ο.Ε.Ν.Ο. ἦταν ἀφάνταστη. Κανεὶς δὲν ἐναυτολογεῖτο ἂν δὲν ἐγινόταν μέλος τῆς Ὀργανώσεως καὶ δὲν μετεῖχε στοὺς ἐράνους. Μὲ τὴν ἀνακάλυψι τῆς κομμουνιστικῆς αὐτῆς ὀργανώσεως ἀπηλλάγη ἡ ναυτεργατικὴ τάξις ἀπὸ ἕνα ἐπικίνδυνο κλιμάκιο τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως Πειραιῶς.

Περὶ τὰ τέλη Ἰουλίου τοῦ 1948 ἀπὸ τὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς ὕστερα ἀπὸ μακρὰ καὶ ἔντονη παρακολούθησι, κατωρθώθη ν' ἀνακαλυφθῆ μία «γιάφκα» δηλαδὴ μυστικὸ κέντρο συναντήσεως κομμουνιστῶν ποὺ βρίσκονταν σ' ἕνα ὑπόγειο τῆς ὁδοῦ Καποδιστρίου, ὅπου λειτουργοῦσε κατάστημα πωλήσεως σχοινικῶν τοῦ Εὐαγγέλου Κατράδη. Στὸ κέντρο τοῦτο κατωρθώθη νὰ συλληφθοῦν ἀρκετοὶ κομμουνισταί, κατεσχέθησαν δὲ δελτία εἰδήσεων τοῦ ραδιοσταθμοῦ τῶν συμμοριτῶν καθὼς καὶ 45 προκηρύξεις, μὲ τὶς ὁποῖες ἐκαλοῦντο τὰ μέλη τοῦ Κ.Κ.Ε. νὰ ἐνισχύσουν τὸν ἀγῶνα τῶν συμμοριτῶν μὲ ἀνατρεπτικὲς ἐνέργειες. Ἐπίσης ἀνευρέθησαν διάφορες συνθηματικὲς ἐπιστολές, κομμουνιστικὰ βιβλία καὶ 13 ὡρολόγια τῆς χειρός.

Τὸ μῆνα Αὔγουστο ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς σημείωσε καὶ ἄλλη ἐπιτυχία μὲ τὴν ἀνακάλυψι τῶν νέων ὁμάδων αὐτοαμύνης καὶ τὴν σύλληψι πολλῶν ἐπικινδύνων κομμουνιστῶν ποὺ ἐσχεδίαζαν δολοφονίες ἐθνικοφρόνων πολιτῶν ἰδίως ἀστυνομικῶν, καθὼς καὶ τὴν ἐνέργεια δολιοφθορῶν (σαμποτάζ), σὲ ἀποθῆκες, ἐργοστάσια καὶ λιμάνια. Τὰ περισσότερα μέλη τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν συνελήφθησαν.

Λίγο ἀργότερα ἡ Ἀσφάλεια Πειραιῶς συνέλαβε καὶ ἄλλους 10 αὐτοαμυνίτες στοὺς ὁποίους ἡ «Ἐπιτροπὴ Πόλης Πειραιῶς» εἶχεν ἀναθέσει τὴ διενέργεια δολιοφθορῶν, τὴ συλλογὴ ἐράνων, τὴν ὀργάνωσι ἀπεργιῶν καὶ τὴ δημιουργία συγχύσεως στὰ μετόπισθεν, γιὰ νὰ δώση ἔτσι μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἔμμεσο ἐνίσχυσι στὸ «Δημοκρατικὸ Στρατό». Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων ἦσαν ὁ Κ. Σπυρόπουλος ἀρχηγὸς αὐτοαμύνης Πειραιῶς, ὁ Παναγιώτης Σουγλάκιας καὶ ὁ Ν. Σπαγλάκος ἡγετικὰ στελέχη τῆς αὐτοάμυνας.

(Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ζ.'	ΑΘΗΝΑΙ 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1959	ΤΕΥΧΟΣ 140ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1959)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΖ'. Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

212.—Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς ἀποκαλύπτει ὀργανώσεις τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τῆς Κ.Ο. Πειραιῶς καὶ συλλαμβάνει στελέχη αὐτῆς.

***

212. Ἡ Γεν. Ἀσφάλεια Πειραιῶς ἀποκαλύπτει ὀργανώσεις τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τῆς Κ. Ο. Πειραιῶς καὶ συλλαμβάνει στελέχη αὐτῆς. —Στὶς 16 Αὐγούστου 1948 ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς κατώρθωσε ν' ἀνακαλύψῃ καὶ νὰ συλλάβῃ στελέχη τῆς στενῆς αὐτοάμυνας Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως Πειραιῶς. Συνελήφθησαν οἱ ἑξῆς: 1) Γ. Παραγκάκης, 2) Σάββας Κυριακίδης, 3) Γ. Καλιγᾶς, 4) Ἀβραὰμ Ἀραμπατζόγλου, 5) Ἀναστάσιος Γρηγοριάδης, Γεώργ. Λυκιαρδόπουλος, 7) Κωνστ. Ἄρης, 8) Κ. Κολλιότσης, 9) Δαυῒδ Μουρατίδης, 10) Ἀθαν. Μαγγανᾶς, 11) Μαίρη Λεοντίδου, 12) Πάτροκλος Λουκίδης καὶ 13) Χρῆστος Φίλος.

Αὐτοὶ μαζὶ μὲ τούς: 1) Τσορβατζῆν ἢ Κουτσικώνην ἢ Τσιμιάνην Ἰωάννην τοῦ Κωνστ., γνωστὸν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Ἀγησίλαος», ὁ ὁποῖος ἦταν ἀρχηγὸς των καὶ μετὰ τὸ σαμποτὰζ τῆς Υ.Ε.Κ.Α. κατέφυγε στὶς συμμορίες, 2) Σταμάτην Γεώργιον γνωστὸν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμο «Θέμης», ὁ ὁποῖος ἦταν ὑπαρχηγός των καὶ κατέφυγε ἐπίσης στὶς συμμορίες, 3) Τσιμογιαννάκην Παναγιώτην, ποὺ ἐκρατεῖτο στὶς φυλακὲς γιὰ κομμουνιστικὴ δρᾶσι, 4) Μπερδούσην Παναγιώτην, ποὺ σκοτώθηκε σὲ μιὰ συμπλοκὴ καὶ 5) Γεωργιάδην Νικόλαον, ποὺ ἐπίσης σκοτώθηκε κατὰ τὴ συμπλοκὴ μὲ τὸν ἀστυφύλακα Πετούση τοῦ Θ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, ἀποτελοῦσαν τὴ στενὴ αὐτοάμυνα τοῦ Πειραιῶς.

Κατόπιν εἰδικῆς ἐντολῆς τοῦ Π. Γ. τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀπὸ τὸ Μάρτη τοῦ 1946

κατώρθωσαν νὰ ἀναπτύξουν ἐξαιρετικὴ δρᾶσι μὲ ποικίλλα πρόσωπα ποὺ βρῆκαν καὶ τὰ ὁποῖα ἀνέλαβαν τὴν παρακολούθησι ἐθνικοφρόνων πολιτῶν, ὀργάνων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τῶν Ἐθνικῶν δυνάμεων τῆς Χώρας.

Ἡ ἐγκληματικὴ δρᾶσι τῆς στενῆς αὐτῆς αὐτοάμυνας εἶναι ἡ ἑξῆς:

α) Στὶς 19 Αὐγούστου 1946 δολοφόνησαν τὸν ἐθνικόφρονα Π. Τσιμπιδάρον. β) Στὶς 11 Ὀκτωβρίου ἀπεπειράθησαν νὰ δολοφονήσουν γιὰ δεύτερη φορὰ στὴν Δραπετσῶνα μέσα στὸ κατάστημά του τὸ Νικόλαο Δασκαλάκη ἀρχηγὸ τῆς ὀργανήσεως «Χ» Δραπετσῶνος, δολοφόνησαν ὅμως τὴν Εὐδοκία Τομαρᾶ. γ) Στὶς 18 Δεκεμβρίου 1946 δολοφόνησαν στὴ συνοικία Λεῦκες τὸν ἐθνικόφρονα Μιχαὴλ Νταμάτην. δ) Στὶς 29 Δεκεμβρίου 1946 ἐπεχείρησαν νὰ δολοφονήσουν, γιὰ τρίτη φορὰ τὸν Νικόλαο Δασκαλάκη, δολοφόνησαν ὅμως τὸ παιδί του Ἀθανάσιο, τὸν Γεώργιο Χατζηαντωνίου καὶ τὸν Παναγιώτη Τσάμη καὶ ἐτραυμάτισαν τὸ Φώτη Σταθόπουλο. ε) Στὶς 13 Ἰανουαρίου 1947 δολοφόνησαν στὴ Νίκαια τὸ Γεώργιο Καράμπελα ἀρχηγὸ ὀργανώσεως «Χ» Νικαίας. στ) Στὶς 10 Μαΐου 1947 ἀπεπειράθησαν γιὰ τετάρτη φορὰ νὰ δολοφονήσουν τὸ Νικόλαο Δασκαλάκη. ζ) Τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα τοῦ 1947, ἀπεπειράθησαν νὰ δολοφονήσουν στὸ Συνοικισμὸ Εὐγενείας τὸν ἐθνικόφρονα Βασίλειο Μονογιό. η) Στὶς 17 Ὀκτωβρίου 1947 ἐδολοφόνησαν τὸν ἐθνικόφρονα Βασίλειο Λιακάκο. θ) τὴ 1 Νοεμβρίου 1947 πῆγαν στὸ ἁμαξοστάσιο τῆς Υ.Ε.Κ.Α. στὸ Ν. Φάληρο, καὶ ἀφοῦ μπῆκαν μέσα ἔβαλαν φωτιὰ γιὰ νὰ κάψουν τὰ Κρατικὰ αὐτοκίνητα. ι) Στὶς 18 Δεκεμβρίου 1947 ἐδολοφόνησαν τὸν τέως κομμουνιστὴ Νικόλαο Γρηγοριάδη, ποὺ εἶχεν ἀποκηρύξει τὸν κομμουνισμό. ια) Στὶς 24 Ἀπριλίου 1948 στὴν Κοκκινιὰ ἀπεπειράθησαν νὰ δολοφονήσουν τὸν Πρόεδρο τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Πειραιῶς, Ἰωάννη Κασιμάτη καὶ ιβ) Στὶς 24 Μαΐου 1948 ἐνῷ πήγαιναν νὰ δολοφονήσουν τὸ στρατιώτη Γεώργιο Δασκαλάκη συνεπλάκησαν στὴν ὁδὸ Εὐβοίας τῆς Δραπετσῶνος μὲ τὸν ἀστυφύλακα τοῦ Θ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Κ. Πετούση. Ὁ ἀστυφύλαξ ἐτραυματίσθη σοβαρῶς ἀπὸ τὸ Ν. Γεωργιάδη καὶ πέθανε.

Αὐτὴ εἶναι ἡ δρᾶσι τῆς στενῆς αὐτῆς αὐτοάμυνας τοῦ Πειραιῶς.

—Στὶς 23 Αὐγούστου 1948 ἀνεκαλύφθη παράνομος ὀργάνωσις τῆς κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως Πειραιῶς καὶ συνελήφθησαν ὀκτὼ μέλη αὐτῆς. Ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ κυρίως ἐπεδίωκε τὴν ἀνασυγκρότησι τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτροπῶν καὶ τὴν ἐνέργεια ἐράνων, ἐξέδιδε δὲ καὶ ἕνα περιοδικὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Τεχνικὸς Παλμὸς» ἐθνικιστικοῦ περιεχομένου, τὸ προϊὸν ὅμως ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ διετίθετο ὑπὲρ τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ἡ ἴδια ὀργάνωσις ἔδιδε καὶ κινηματογραφικὲς παραστάσεις στοὺς μαθητὰς Νυκτερινῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, τὰ δὲ ποσὰ ποὺ συνεκέντρωναν τὰ διέθεταν γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυσι τῶν ἐν παρανομίᾳ κομμουνιστικῶν στελεχῶν. Στὰ χέρια τῶν κομμουνιστῶν αὐτῶν κατεσχέθησαν ἀρκετὰ κομμουνιστικὰ ἔνσημα.

—Ἀργότερα στὶς 10 Σεπτεμβρίου 1948 συνελήφθησαν 11 κομμουνισταί, ποὺ ἀποτελοῦσαν τὸν παράνομον ἐκδοτικὸ μηχανισμὸ τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως Πειραιῶς, καὶ εἰδικῶς ἐξετύπωναν διάφορα κομμουνιστικὰ ἔνσημα, ἔντυπα καὶ πλαστὰ ἀστυνομικὰ ἔνσημα τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ἀνήρχετο σὲ πολλὲς χιλιάδες δραχμές. Στὰ χέρια τῶν κομμουνιστῶν αὐτῶν κατεσχέθη ἕνας χειροκίνητος πολύγραφος καὶ μία πρέσσα, ἡ ὁποία ἐχρησιμοποιεῖτο γιὰ τὴν ἐκτύπωσι ἀστυνομικῶν ἐνσήμων.

—Στὶς 4 Ὀκτωβρίου 1948 ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς ἐσημείωσε καὶ νέα ἐπιτυχία. Ἀπεκάλυψε τὴν κομμουνιστικὴ ὀργάνωσι τοῦ παρανόμου τεχνικοῦ μηχανισμοῦ. Σὰ μέλη τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς ἀπὸ τὰ ὁποῖα συνελήφθησαν 22 καὶ διέφυγαν τὴν σύλληψι 13 κατώρθωσαν νὰ ἐργάζωνται ἀπὸ τὸ 1946 καὶ ἀνέπτυξαν ἐξαιρετικὴ δραστηριότητα γιὰ τὴ λειτουργία τῶν παρανόμων τυπογραφείων, τὰ ὁποῖα

λειτουργοῦσαν σὲ ἀφοδευτήρια καταλλήλως διασκευασμένα. Ἐκεῖ ἐξετύπωναν προκηρύξεις τὶς ὁποῖες μετέφεραν στὶς γιάφκες ἀπ' ὅπου διεμοιράζοντο κατόπιν.

Ἐπίσης πραγματοποιοῦσαν παρανόμους σύγκεντρώσεις καὶ συνέλεγαν χρήματα μὲ ἐράνους γιὰ τὴν ἐνίσχυσι τῶν συμμοριῶν τῶν κομμουνιστῶν.

—Στὶς 15 Νοεμβρίου 1948 ἀνεκαλύφθη μιὰ μεγάλη κομμουνιστικὴ ὀργάνωσι γυναικῶν. Σκοπὸς τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς ἦταν ἡ συλλογὴ χρημάτων γιὰ τοὺς κομμουνιστοσυμμορίτας καὶ ἡ γενικὴ προπαγάνδα γιὰ τὸ Κ.Κ.Ε.

Συνελήφθησαν ἐν συνόλῳ 35 γυναῖκες ποὺ ἀποτελοῦσαν τὴν Α' γυναικεία κομμουνιστικὴ ἀχτίδα Πειραιῶς ποὺ περιελάμβανε τὶς Κ.Ο.Β. γυναικῶν Δραπετσῶνος, Εὐγενείας, Ἁγ. Σοφίας, Ταμπουρίων, Ἁγ. Δημητρίου καὶ Ἀμφιάλης.

—Στὶς 3 Δεκεμβρίου 1948 ἀνεκαλύφθη ἀπὸ τὴν Ὑποδιεύθυνσιν Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς, κομμουνιστικὴ ἐπαγγελματικὴ ὀργάνωσι τοῦ Κ.Κ.Ε., τύπου Ε.Α.Μ. Συνελήφθησαν 34 ἄτομα τὰ ὁποῖα ἐνεργοῦσαν ἀπὸ κοινοῦ γιὰ τὴν ὁλοκλήρωσι τῶν σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεων τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας, καὶ ἐνίσχυσιν οἰκονομικῶς καὶ μὲ κάθε μέσο τοῦ ἀγῶνα τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν.

—Στὶς 4 Δεκεμβρίου 1948 συνελήφθησαν 55 μέλη τῆς παρανόμου κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως νεολαίας (Ε.Π.Ο.Ν.) Πειραιῶς, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τὸ 1945 προέβαινον σὲ διάφορες ἀντεθνικὲς πράξεις, ἤτοι παράνομες κομμουνιστικὲς συγκεντρώσεις, συλλογὴ ἐράνων, προπαγάνδα, διανομὴ κομμουνιστικῶν προκηρύξεων κλπ.

—Στὶς 7 Δεκεμβρίου 1948 συνελήφθησαν δέκα ἐννέα μέλη τῆς κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως Νικαίας τὰ ὁποῖα εἶχαν ἀναλάβει τὴν διάθεσιν κομμουνιστικῶν ἐνσήμων γιὰ τὴν ἐνίσχυσι τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν.

—Τὸν Δεκέμβρη τοῦ 1948 ἀνεκαλύφθη ἡ μαζικὴ λαϊκὴ αὐτοάμυνα τῆς κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως Πειραιῶς καὶ συνελήφθησαν σημαίνοντα στελέχη αὐτῆς.

Ἡ μαζικὴ λαϊκὴ αὐτοάμυνα ἄρχισε τὴ δρᾶσι τῆς ἀπὸ τὸ Μάϊο τοῦ 1946 στὶς βόρειες καὶ βορειοδυτικὲς συνοικίες τοῦ Πειραιῶς μὲ τὴν ἀναγραφὴ φωτεινῶν ἐπιγραφῶν, τὴ στρατολογία κομμουνιστοσυμμοριτῶν καὶ μὲ τὴν ἐνέργεια διαφόρων ἄλλων ἐκδηλώσεων, ποὺ σκοπὸ εἶχαν ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐμψυχώσουν καὶ φανατίσουν τὰ στελέχη καὶ τὰ μέλη της ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ σμπαραλιάσουν τὸ ἠθικὸ τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν.

Κεῖνοι ποὺ συνελήφθησαν τότε ἦταν οἱ ἑξῆς: α) Νικ. Σιωτάκης, β) Παῦλος Ἀντωνίου, γ) Σταμάτης Ἀναστασόπουλος, δ) Κ. Μακρῆς, ε) Γεωργ. Κιάγλου, στ) Ἀναστ. Δεληγιάννης, ζ) Βασιλ. Βατικιώτης, η) Ἀναστ. Ροσοπόγλου, θ) Ἄγγ. Πρέκας, ι) Περικλῆς Πατριαρχέας, ια) Βασιλ. Ποντίκης, ιβ) Νικόλαος Θεοχαρίδης, ιγ) Ν. Δημακαράκος, ιδ) Ἐλευθ. Καζάκος, ιε) Ν. Γεωργοπαπαδάκος, ιστ) Ἰωαν. Σῖμος, ιζ) Κων/νος Καρρᾶς, ιη) Κωνστ. Τελάκης, ιθ) Στέφανος Κυριακίδης, κ) Κωνστ. Φαρμάκης, κα) Φωτεινὴ Οἰκονομίδου, κβ) Βασιλ. Βεζιρόπουλος, κγ) Παναγ. Σουγλάκος, κδ) Νικόλ. Δημητρουλᾶκος, κε) Ἰάκωβος Ζῶρζος, κστ) Πέτρος Φυραρίδης, κζ) Εὐριπίδης Μάστορας, κη) Σάββας Χαλκίδης, κθ) Νικήτας Σουγλάκος, λ) Νικολ. Ἀχανασάκος, λα) Γεώργ. Ντοῦσκος, λβ) Δημήτριος Ρούσσης, λγ) Σάββας Ἀθηναῖος, λδ) Σταμάτιος Ταγαρούλιας, λε) Στυλιανὸς Τριανταφύλλου, λστ) Γεώργ. Συναπίδης, λζ) Ἀντώνιος Ἐλευθεριάδης, λη) Ἀλεξ. Μιχαηλίδης, λθ) Τρύφων Παπαδόπουλος καὶ μ) Βασιλ. Χυτίρογλου. Μὲ αὐτοὺς εἶχαν συνεργασθῆ καὶ ὁ Ἰωάννης Τσορβατζῆς ἢ Κουτσικώνης ποὺ εἶχε καταφύγει στὶς κομμουνιστοσυμμορίες μετὰ τὸ σαμποτὰζ τῆς Υ.Ε.Κ.Α., ὁ Γεώργιος Σταμάτης ποὺ εἶχεν ἐπίσης καταφύγει στὶς κομμουνιστοσυμμορίες, ὁ Χρῆστος Φίλος ποὺ εἶχε προηγουμένως συλληφθῆ καὶ ἐκρατεῖτο στὶς φυλακὲς καὶ ὁ Ἀντώνης Γκότσης, ποὺ ἐπίσης ἐκρατεῖτο στὶς φυλακὲς γιὰ τὴ δρᾶσι του στὴν παράνομη κομμουνιστικὴ ὀργάνωσι Ο. Ε. Ν. Ο.

(Συνεχίζεται)

141 688

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ζ.'	ΑΘΗΝΑΙ 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1959	ΤΕΥΧΟΣ 142ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1959)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΖ'. Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

213.—Ἐπανέρχεται τὸ σύνθημα «ἀνεξάρτητη Μακεδονία» κατὰ τὴ σύνοδο τῆς 5ης Ὁλομελείας τῆς Κ. Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε.

214.—Ἐπιτυχίες τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς κατὰ τὸ ἔτος 1949.

***

213. Ἐπανέρχεται τὸ σύνθημα «ἀνεξάρτητη Μακεδονία» κατὰ τὴ σύνοδο τῆς 5ης Ὁλομελείας τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε.

Στὶς 30-31 Ἰανουαρίου 1949 συνῆλθεν ἡ 5η Ὁλομέλεια τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. τῆς ὁποίας οἱ ἀποφάσεις δημοσιεύθηκαν στὸ ὑπ' ἀριθμ. 23 τῆς 28/2/1949 φύλλο τοῦ «Ριζοσπάστη».

Ἡ Ὁλομέλεια αὐτὴ ἀπήλλαξε τότε «ἀπὸ κάθε κομματικὴ δουλειὰ» τὸ Μᾶρκο Βαφειάδη ἀρχηγὸ τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν καὶ τὴ Χρύσα Χατζηβασιλείου, μὲ τὸν ἰσχυρισμὸ ὅτι καὶ οἱ δύο ἦσαν «βαρειὰ ἄρρωστοι». Κατὰ τὴ συνδιάσκεψι τῆς Ὁλομέλειας αὐτῆς ἐπανῆλθε στὸ προσκήνιο τὸ σύνθημα «ἀνεξάρτητη Μακεδονία».

Ἰδοὺ τί γράφει ἡ σχετικὴ ἀπόφασι τῆς 5ης Ὁλομέλειας τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. πάνω στὸ ζήτημα αὐτό : «στὴ Βόρειο Ἑλλάδα ὁ Μακεδονικὸς λαὸς ἔδωσε ὅλα γιὰ » τὸν ἀγῶνα καὶ πολεμᾷ μὲ μιὰ ὁλοκλήρωση ἡρωϊσμοῦ καὶ αὐτοθυσίας ποὺ προκα- » λοῦν τὸ θαυμασμό. Δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ καμμιὰ ἀμφιβολία ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα » τῆς νίκης τοῦ Δ.Σ.Ε. καὶ τῆς Λαϊκῆς Ἐπανάστασης θὰ εἶναι ὁ Μακεδονικὸς » λαὸς νὰ βρῇ τὴν πλήρη ἐθνικὴ ἀποκατάστασή του, ἔτσι ὅπως τὴ θέλει ὁ ἴδιος προσ- » φέροντας σήμερα τὸ αἷμα του γιὰ νὰ τὴν ἀποχτήσῃ. Οἱ Μακεδόνες κομμουνιστὲς » στέκονται πάντα ἐπὶ κεφαλῆς στὴν πάλη τοῦ λαοῦ τους».

Ἡ ἀντεθνικὴ αὐτὴ ἀπόφαση τῆς 5ης Ὁλομέλειας τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ ἔθετε ἐκ

νέου ζήτημα Μακεδονίας ἀποκάλυψε στὸν Ἑλληνικὸ λαὸ καὶ σ' ὅλο τὸν κόσμο τὸν πραγματικὸ ρόλο τοῦ Κ.Κ.Ε. ὡς πράκτορος τοῦ Ἐρυθροῦ Ἰμπεριαλισμοῦ στὴν Ἑλλάδα.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ ἐδημιούργησε ἰδεολογικῶς σύγχυσι καὶ μέσα στοὺς κόλπους ἀκόμα τοῦ Κ.Κ.Ε., ποὺ ἔφτασε σὲ τέτοιο σημεῖο, ὥστε παλαιὰ καὶ φανατισμένα στελέχη, ὅπως ὁ δημοσιογράφος Δ. Φίτσιος στὴ δίκη τῆς Χαλκίδος (Ἀπρίλιος 1949) καὶ ἄλλοι κομμουνισταὶ ν' ἀρνιῶνται τὸ γεγονὸς τῆς συγκλήσεως τῆς 5ης Ὁλομέλειας καὶ τῆς λήψεως τῆς παραπάνω ἀποφάσεως γιὰ τὴ Μακεδονία.

214. Ἐπιτυχίες τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς κατὰ τὸ ἔτος 1949.

Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς ἐσυνέχισε καὶ ἐνέτεινε μάλιστα τὴν παρακολούθησι τῶν κομμουνιστῶν καὶ μὲ τὸ ἀντικομμουνιστικὸ δίκτυό της κατώρθωσε κατὰ τὸ 1949 ν' ἀποκαλύψη καὶ νὰ ἐξαρθρώση πολλὲς παράνομες κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις. Ἔτσι:

α) Στὶς 21 Φεβρουαρίου 1949 ἡ αὐτοάμυνα κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως Πειραιᾶ ποὺ ἀνασυγκροτήθη, γιατὶ εἶχε προηγουμένως διαλυθῆ λόγῳ συλλήψεως τῶν στελεχῶν της ἀπὸ τὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια, ἔκανε μία ἀπόπειρα σαμποτὰζ στὸν Κεντρικὸ Σταθμὸ τοῦ Ε.Η.Σ. Πειραιῶς καὶ στοὺς ὑποστάθμους ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Ἡ Ἀσφάλεια Πειραιῶς ἐκινήθη δραστήρια καὶ στὶς 24 Φεβρουαρίου 1949 συνέλαβε τοὺς ἑξῆς: Ἠλίαν Κυριακάκην, Χριστόδουλον Πλατανιᾶν, Παναγιώτην Μανωλάκον, Ἰωάννην Σχοινᾶν καὶ Παναγιώτην Μουμουλίδην, ποὺ ἀποτελοῦσαν στελέχη καὶ μέλη τῆς «Αὐτοάμυνας Πειραιῶς».

β) Κατὰ τὸν ἴδιο μῆνα Φεβρουάριο, συνελήφθησαν καὶ οἱ ἑξῆς: Γεώργιος Μπιτσαρῆς, Δημήτριος Παπασωτηρίου, Ἰωάννης Κουκουλιώτης καὶ Πέτρος Διβέρης. Αὐτοὶ ἦσαν στελέχη τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τῆς Κ. Ο. Πειραιῶς καὶ συνεργάζονταν μὲ ἄλλα ἀνώτερα στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. γιὰ τὴ διοχέτευσι πρὸς τοὺς κομμουνιστοσυμμορίτας τῶν ἐντολῶν καὶ τῶν ὁδηγιῶν τοῦ κλιμακίου τῶν συμμοριτῶν ποὺ ἦταν ἐγκατεστημένο στὸν Πειραιᾶ.

γ) Στὶς 5 Μαρτίου 1949, συνελήφθησαν οἱ ἑξῆς: Ἀλέκος Στολίγκας, Ἀλέκος Ἀγγελόπουλος, Ἀμαλία Παπαδιά, Εὐστράτιος Δημητρίου, Πρόδρομος Κιδώνης, Ἠλίας Μαρτίκας, Ἠλίας Τσουγκράνης, Νικόλαος Καπλανέρης, Δημήτριος Κακλαμανάκης, Γεώργιος Σκλαβίδης, Κων/νος Ἀγγελόπουλος, Χαράλαμπος Κυριαζῆς, Εὐάγγελος Κουτσουδάκης, Δημήτριος Δανῆς καὶ Δημήτριος Τσαμάνης. Ἀπὸ αὐτοὺς ἄλλοι ἦσαν στελέχη καὶ ἄλλοι μέλη τῆς Κ.Ο.Π. καὶ ἐνήργουν κατὰ σύστημα προσηλυτισμὸ καὶ προπαγάνδα ὑπὲρ τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ ἐνίσχυαν οἰκονομικῶς μὲ ἐράνους τὸ Κ.Κ.Ε., τὸ ὁποῖο εἶχε πλέον τεθῆ ἐκτὸς νόμου.

δ) Στὶς 18 Μαρτίου 1949 συνελήφθησαν οἱ ἑξῆς: Μαρία Λουλέ, Ἄννα Πολίβδα καὶ Εὐδοκία Μουζενίδου. Προέκυψαν δὲ στοιχεῖα ἐνοχῆς καὶ κατὰ τῶν μὴ συλληφθέντων Κων/νου Λουλέ, Στεργίου Ἀναστασιάδου καὶ Δημητρίου Μαρτζώτα. Ὅλοι αὐτοὶ μετεῖχαν ὡς μέλη τοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας ἑδρεύοντος κλιμακίου τῶν συμμοριτῶν μὲ ἄλλα ἀνώτερα στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. ἔκαμαν παράνομες συσκέψεις, συγκέντρωναν χρήματα καὶ διάφορα εἴδη, ἐνήργουν στρατολογία συμμοριτῶν καὶ κατηύθυναν ἀπὸ τὸ κέντρο τὶς κινήσεις τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν, ἔχοντες ἔτσι μεταβάλλει τὶς κατοικίες τῶν σὲ προκεχωρημένα κλιμάκια τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν στὴ Πρωτεύουσα καὶ τὸν Πειραιᾶ.

ε) Στὶς 23 Μαρτίου 1949 συνελήφθησαν ἡ Ταλαγάνη ἢ Ζεύγου ἢ Κυριτσοπούλου ἢ Σαμαρτζοπούλου Αἰκατερίνη σύζυγος τοῦ Ἰωάννου Ταλαγάνη ἢ Ζεύγου καὶ ἡ Μαίρη ἢ Ροζάνη Κατρῆ, γιατὶ ἡ πρώτη μὲ τὸ ψευδώνυμο Γιαννούλα καὶ μὲ διάφορα πλαστὰ δελτία ταυτότητος ὡς μέλος τοῦ γραφείου διαφωτίσεως (ἀγκὶτ-πρόπ) τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ὡς μέλος τῆς Κ.Ε. τῶν γυναικῶν, καθοδηγοῦσε τὴν Κ.Ο. Ἀθήνας μέχρι τὸ 1946. Ἔκτοτε ἀνέλαβε τὴν καθοδήγησι τῆς Κ.Ο. Πει-

ραιῶς μὲ παράλληλο καθοδήγησι καὶ τῆς 3ης ἀχτίδος τῆς Κ.Ο.Π., ἡ ὁποία περιελάμβανεν ἐκτὸς ἀπὸ τὶς συνοικίες καὶ τὶς ὀργανώσεις τῶν ὑφαντουργῶν, καπνοβιομηχανίας καὶ ἐλαιουργίας. Παρέδιδε κομμουνιστικὰ μαθήματα στὰ γραφεῖα τῆς Κ.Ο. Πειραιῶς καὶ συνεκάλει ἀκτὶφ σὲ διάφορα σπίτια. Ἡ Μαίρη Κατρῆ ποὺ εἶναι κόρη τῆς Ταλαγάνη ἢ Ζεύγου συνώδευε τὰ στελέχη τῆς Κ.Ο. Πειραιῶς ὡς δῆθεν συγγενεῖς της, ὅταν ἐπεσκέπτοντο τὸ σπίτι της.

στ) Στὶς 4 Ἀπριλίου 1949 συνελήφθησαν οἱ ἑξῆς: Μαριάνθη Παντάλη, Μιλτιάδης Δαρίδης, Μαρία Σταματάτου, Βασιλεία Παρασκευοπούλου, Ἀλέξανδρος Μιχαλόπουλος, Ἀνδρέας Χατζούρας, Γεώργιος Τσιρώνης, Γεώργιος Τζάλας, Μιχαὴλ Παπασωτηρίου, Κων/νος Λογκιτσώτης καὶ Φρόσω Γιόσμα. Ἡ πρώτη ὡς τομεάρχης Α΄ τομέως τῆς Ε.Π.Ο.Ν. Ἀθηνῶν, ὡς μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς πόλης Ἀθηνῶν καὶ ὡς μέλος τῆς αὐτοάμυνας μαζὶ μὲ τὸν ὑποτομεάρχη Γαρίδη, ἀνέλαβαν ἀπὸ τὸν Ἰούνιο τοῦ 1948 τὴν ἐποπτεία καὶ ὀργάνωσαν πλήρως τὸν Α΄ τομέα Ε.Π.Ο.Ν. Ἀθηνῶν ἀφοῦ ἐμύησαν στὸν κομμουνισμὸ καὶ τοὺς ἄλλους, ἐκτὸς αὐτοῦ διεμοίραζαν κομμουνιστικὲς προκηρύξεις ἀνέγραφαν κομμουνιστικὰ συνθήματα στοὺς τοίχους καὶ ἐνεργοῦσαν ἐράνους, τῶν ὁποίων τὸ προϊὸν διέθεταν γιὰ τοὺς ἐκτοπισμένους καὶ τὶς οἰκογένειές των.

ζ) Στὶς 5 Ἀπριλίου 1949 ἀνεκαλύφθησαν καὶ συνελήφθησαν κομμουνισταί, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦσαν τὸ γραφεῖο ἐπαγρυπνήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Πόλης τῆς Κ.Ο. Πειραιῶς, ἦσαν στελέχη τῆς Γ΄ συνοικιακῆς κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως Πειραιῶς, ἀνῆκαν στὴν ἀχτίδα ὑφαντουργῶν καὶ στὶς κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις ἀμυλοζαχάρου καὶ ἐλαιουργῶν. Οἱ συλληφθέντες ἦσαν οἱ ἑξῆς: Δημήτριος Μουρατίδης, Εὐαγγελία Σαράτση, Γεώργιος Ἠλιόπουλος, Μαρία Λουλέ, Νικόλαος Σαράτσης, Χρῆστος Σοφιανόπουλος, Σοφία Βραχίδου, Αἰκατερίνη Ταλαγάνη χήρα Ἰωάννου, Ἰάκωβος Φαμέλης ἢ Γιακουμῆς, Ἰάκωβος Ἀλυμαντήρης, Λάμπρος Πάκος, Ἰωάννης Κριεκούσης, Καλλιόπη Σιδέρη, Δημήτριος Λουκᾶς, Εὐάγγελος Μακριδάκης, Ἀντώνιος Στριλάκος, Ἐλευθέριος Σταυρόπουλος, Δημήτριος Χαμαλάκης ἢ Χαμάλης, Σαράντος Κουκᾶς, Γεώργιος Μαυροφρύδης, Δημήτριος Ἀβαντζῆς, Ἐμμανουὴλ Ξενάκης, Γεωργία Χαραλαμπίδου, Σάββας Μουράτογλου, Θεόδωρος Ἀρβανίτης, Παρασκευᾶς Σγουρός, Ἠλίας Γεωργαντόπουλος, Χαράλαμπος Παπαδόπουλος, Ἰωάννης Ἀντωνιάδης ἢ Ἀναστασιάδης ἢ Σαραντίδης (οὗτος ἐκρατεῖτο στὶς φυλακὲς καὶ τοῦ ἀπηγγέλθη νέα κατηγορία), Γεώργιος Οἰκονόμου καὶ Χρῆστος Ἀναστασόπουλος.

η) Στὶς 24 Ἀπριλίου 1949 ἀνεκαλύφθη 2α κομμουνιστικὴ ἀχτίδα γυναικῶν (συνοικίας Νικαίας) καὶ ὁ τεχνικὸς μηχανισμὸς αὐτῆς καὶ συνελήφθησαν ἀρκετὰ ἡγετικὰ στελέχη καὶ μέλη αὐτῆς. Σκοπὸς τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς ἦταν ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν. Πρὸς τοῦτο ἐνήργουν παρανόμους ἐράνους, ἔθεταν σὲ κυκλοφορία κομμουνιστικὲς προκηρύξεις καὶ τὰ ραδιοφωνικὰ δελτία τῶν συμμοριτῶν. Οἱ συλληφθέντες εἶναι οἱ ἑξῆς: Ἰωάννα Ζυμπολίδου, Σοφία Καλαϊτζίδου, Κυριακούλα Σαστορίδου, Μαρία Κυρίτση, Σοφία Χαχλάκη, Μαρία Κουντουλίδου, Ἀναστασία Μαυρομάρα, Ἀνδρονίκη Ἰωσηφίδου, Παρασκευὴ Κωνσταντοπούλου, Εὐσταθία Δουκάτα, Κλεάνθη Κεχαγιά, Ἄρτεμις Κανελίδου ἢ Τριανταφυλλίδου, Παρθενόπη Παπαδοπούλου, Εὐαγγελία Σολομωνίδου, Σταυρούλα ἢ Βούλα Κουρέβεση, Μαρία Μιχαλάκου, Καλλιόπη Χηατζηανδρέου καὶ Κορνηλία Μαλανδράκη.

θ) Στὶς 4 Μαΐου 1949 συνελήφθησαν οἱ ἑξῆς: Ἀγγέλα Τουβαλᾶ, Βάσσω Ἀνανιάδου, Ξενοφῶν Πάντζος, Γεώργιος Πολυχρονόπουλος, Ἀντώνιος Μαρμαρόπουλος, Κούλα Δαυΐτου, Γεώργιος Καπετανάκης, Εὐαγγελία Σαράτση καὶ Αἰκατερίνη Ταλαγάνη ἢ Ζεύγου. (Οἱ δύο τελευταῖες εἶχαν συλληφθῆ προηγουμένως καὶ γι' αὐτὸ τοὺς ἀπηγγέλθη καὶ κατηγορία γιὰ τὴν προηγουμένη ὑπόθεσι).

Ὅλοι αὐτοὶ ὑπὸ τὴν καθοδήγησι τῆς Αἰκατερίνης Ταλαγάνη ἢ Ζεύγου ἀποτελοῦσαν τὴν κομμουνιστικὴ ὀργάνωσι προσωπικοῦ καπνοβιομηχανίας Πειραιῶς, μὲ σκοπὸ τὴν ἐνίσχυσι μὲ κάθε τρόπο τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ. Ἀπὸ αὐτοὺς ἡ Ἀγγέλα Τσουκαλᾶ εἶχεν ἀναλάβει τὴν ὑπευθυνότητα (γραμματεία) τῆς κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως στὸ Δημόσιο Καπνεργοστάσιο, ἡ δὲ Ἀνανιάδου ἐπέβλεπε τὶς κομμουνιστικὲς κόβες καὶ τέλος ἡ Σαράτση ἦταν βοηθὸς τῆς Ταλαγάνη καὶ ἐπαγρυπνήτρια τῆς Ἐπιτροπῆς Πόλης, κυκλοφοροῦσα ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Μάρω Γρηγορίου.

ι) Στὶς 23 Μαΐου 1949 ἀνεκαλύφθησαν καὶ συνελήφθησαν ἀπὸ τὴν Ἀσφάλειαν Πειραιῶς στελέχη τῆς κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως Δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὀργανισμῶν Δημοσίων Δικαίου Πειραιῶς (διαφόρων κλάδων), τὰ ὁποῖα εἶχαν ἀναπτύξει ἀξιόλογο δρᾶσι. Τὰ στελέχη αὐτὰ ἦσαν τὰ ἑξῆς: Ἰωάννα Σωτηράκου, Μιχαὴλ Ματσάλος, Γεώργιος Δεληγιώργης, Νικόλαος Ψαριανός, Χρῆστος Τζανέτας, Ἀνδρέας Χριστίδης, Ἀθανάσιος Βερβέρης, Νικόλαος Περιγιάννης καὶ Ἐμμανουὴλ Πλεύρης.

ια) Στὶς 27 Μαΐου 1949 ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς ἀνεκάλυψε καὶ συνέλαβε διάφορα στελέχη τῆς κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως Πειραιῶς. Οἱ συλληφθέντες ἦσαν οἱ ἑξῆς: Σωτήριος Μπαρμπουνάκης, Γρηγορία Σπεργοβασίλη, Ἠλίας Σπεργοβασίλης, Ἀρτέμιος Ἰωαννίδης καὶ Στέλλα Συφωνίου. Ἀπὸ αὐτοὺς ὁ Μπαρμπουνάκης ὅταν κατὰ τὸ Δεκέμβρη τοῦ 1947 ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὴν τόπο ἐκτοπισμοῦ του συνεδέθη ἀμέσως μὲ τὴν Κ.Ο.Π., καὶ λόγῳ τῆς μεγάλης του κομμουνιστικῆς καταρτίσεως ὡρίσθη διαφωτιστὴς τῆς Πόλης Πειραιᾶ, ὑπεύθυνος τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς Κ.Ο.Π. καὶ καθοδηγητὴς τῆς κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως ἐργατῶν μετάλλου. Κατόπιν συνεδέθη μὲ τοὺς ἄλλους τοὺς ὁποίους ἐχρησιμοποίησε σὲ διάφορες ἐργασίες. Ὁ Ἀρτέμις Ἰωαννίδης ἐνοίκιασε τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δράμας 127 σπίτι του στὸν Μπαρμπουνάκη γιὰ λογαριασμὸ τῆς Κ.Ο. Πειραιῶς τὸν Αὔγουστο τοῦ 1938 ἀντὶ 30 χρυσῶν λιρῶν. Ἐπίσης ὁ Μπαρμπουνάκης ἔπεισε τὴ Στέλλα Συφωνίου καὶ ἐχρησιμοποίησε τὸ σπίτι της τῆς ὁδοῦ Κοτζιαδῶν 6 ὡς γιάφκα τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Πόλης Πειραιῶς ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1948 μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1949.

ιβ) Στὶς 23 Ἰουνίου 1949 ἀνεκαλύφθη ὁ παράνομος μηχανισμὸς τῆς Κ.Ο. Πόλης Πειραιῶς καὶ συνελήφθησαν στελέχη καὶ μέλη αὐτῆς. Οἱ συλληφθέντες ἦσαν οἱ ἑξῆς: Ἰωάννης Ἀνδρουλιδάκης, Γεώργιος Σούραλης, Δέσποινα Σούρελη, Ἀντώνης Ταμίας, Μαρία Μουζάκη ἢ Μπισκίνη, Ἀφροῦλα Πετρουλάκη, Αἰκατερίνη Κιάπε, Κωνσταντῖνος Τζιούλης, Δημήτριος Πακῆς ἢ Σκυρόκας καὶ Μαρία Χατζηϊωαννίδου. Αὐτοὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσο καθοδήγησι τοῦ Ἰωάννου Ἀνδρουλιδάκη ἄρχισαν νὰ προμηθεύωνται τυπογραφικὰ πιεστήρια γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς Κ.Ο.Π. ἐγκατέστησαν δὲ ταῦτα στὸ σπίτι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραϊσκάκη 13 τῶν ἀδελφῶν Σουραλῆ, οἱ ὁποῖοι ἐβοήθουν στὴν ἐκτύπωσι μὲ τυπογράφο τὴ Δέσποινα Σουραλῆ μετὰ τὸ 1948. Τὰ πιεστήρια αὐτὰ τὰ ὁποῖα κατεσχέθησαν στὶς 16 Ἀπριλίου 1949 εἶχαν τεθῆ σὲ λειτουργία ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1947 καὶ ἐξετύπωναν παράνομα ἔντυπα, μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου 1948 χρησιμοποιουμένου τοῦ τυπογράφου Ἀντωνίου Ταμία.

ιγ) Στὶς 16 Ἰουλίου 1949 ἡ Ἀσφάλεια Πειραιῶς συνέλαβε τὴν Ἀντωνίαν Παπαγγέλου, τὴν Ντίναν Παπούλια, τὸ Σπυρίδωνα Μυράτ καὶ τὸ Χρῆστο Φίλην. Ὁ Παπαγγέλου ὁ ὁποῖος ἦταν παλαιὸ κομματικὸ στέλεχος, χρησιμοποιῶντας πλαστὰ δελτία ταυτότητος, καθοδηγοῦσε τὴν Κ.Ο. Πειραιῶς ἐκ μέρους τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἡ Ντίνα Παπούλια ἔχοντας καὶ αὐτὴ πλαστὸ δελτίο ταυτότητος ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς σύνδεσμος μεταξὺ τῶν κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων. Καὶ ὁ Μυρὰτ ἐχρησιμοποιήθη γιὰ τὴν κατασκευὴ κρύπτης στὸ σπίτι τῆς ὁδοῦ Ὁμηρίδος 79 τοῦ Χρήστου Φίλη.

(Συνεχίζεται)

145 63

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ζ.' | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΜΑΪΟΥ 1959 | ΤΕΥΧΟΣ 143ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1959)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΖ'. Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

215.—Συνέχεια ἐπιτυχιῶν τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς κατὰ τὸ ἔτος 1949.

***

215. Συνέχεια ἐπιτυχιῶν τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς κατὰ τὸ ἔτος 1949.

ιδ) Στὶς 24 Ἰουλίου 1949 ἡ Ἀσφάλεια Πειραιῶς συνέλαβε τοὺς ἑξῆς : Ἀθανάσιον Ἀθανασιάδην, Ἰωάννην Κατραμᾶτον, Κων/νον Ζᾶννον, Δημήτριον Βοργίδην, Νικόλαον Βότσην ἢ Μπότσην, Φίλιππον Μουρούναν, Ἰωάννην Χριστόπουλον, Φώτιον Καλαμπόκην, Παναγιώτην Παναγιωτόπουλον, Δημήτριον Τσάμην, Νικόλαον Τσουραμάνην, Κων/νον Ξυδάκην, Εὐάγγελον Ἀσημακόπουλον, Εὐάγγελον Βρεττόν, Δημήτριον Σακελίωνα, Ἰωάννην Σιδηρόπουλον, Κων/νον Καρακάσην, Κων/νον Κυπραῖον, Δημοσθένην Καρελᾶν, Ἰωάννην Κοντονικόλαν, Ἐλευθέριον Ἀμασλίδην, Διονύσιον Μανωλόπουλον, Εὐαγγελίαν Τσοχαντζῆ, Ἰωάννην Γιαννούλην, Γεώργιον Τσίνην, Νικόλαον Καραβασίλην, Βᾶσον Μαζαράκην, Κων/νον Συκιαρίδην, Ἀλέξανδρον Ἀγγελόπουλον, Βασίλειον Κουμπρόγλου, Κρέοντα Καρελᾶν, Ἰωάννην Σαραντίδην καὶ Βασίλειον Σαπουνάκην. Ὅλοι αὐτοὶ ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 1947 καὶ μέχρι τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ 1949 ἐνίσχυον οἰκονομικῶς μὲ χρηματικὰ ποσὰ ποὺ ἐκυμαίνοντο ἀπὸ 30.000 μέχρι 1.200.000 δραχμὲς τὴν Κ.Ο. Πειραιᾶ. Τὰ ποσὰ αὐτὰ διετίθεντο γιὰ τὴν ἐπικράτησι τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ.

ιε). Στὶς 11 Αὐγούστου 1949 συνελήφθησαν ἀπὸ τὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς ἑπτὰ κομμουνισταί, οἱ ὁποῖοι ἠργάζοντο δραστήρια γιὰ τὴν ἀναδιοργάνωσι τῶν κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων καὶ ἐνεργοῦσαν στρατολογία νέων τοὺς ὁποίους

έστελναν στὶς συμμορίες τῶν κομμουνιστῶν τῆς Εὐβοίας. Οἱ κομμουνισταὶ αὐτοὶ ἦσαν οἱ ἑξῆς: Νικόλαος Θέμελης, Ἀθανάσιος Παχυδάκης, Θεοχάρης Κύμπαρης, Εὐαγγελία Θέμελη, Σοφία Παχυδάκη, Εὐαγγελία Κύμπαρη καὶ Μενέλαος Μαγνήσαλης.

ιστ) Στὶς 27 Αὐγούστου 1949 συνελήφθησαν ὁ Νικόλαος Τσιμπίδης καὶ ἡ σύζυγός του Ἀντίκλεια Τσιμπίδου, γιατὶ ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1948 ἐχρησιμοποιοῦσαν τὴν οἰκίαν τους, κειμένην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐρεχθίας 13, ὡς γιάφκαν. Στὴ γιάφκα αὐτὴ ἐπραγματοποιοῦσαν κομματικὲς συναντήσεις διάφορα ἡγετικὰ στελέχη τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως Πειραιῶς, ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

ιζ) Στὶς 26 Σεπτεμβρίου 1949 ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς συνέλαβε τοὺς Κωνσταντῖνον Ἰμπριάλον, Βασίλειον Γκόγκαν καὶ Σπυρίδωνα Προυσλεύν, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦσαν κλιμάκιο τῆς Ὀργανώσεως Ἐθνικὴ Ἀλληλεγγύη Πειραιῶς. Κατὰ τὴν ἀνάκρισι διεπιστώθη ὅτι σοβαροὶ οἰκονομικοὶ ἐνισχυταὶ τῶν κομμουνιστῶν ἦσαν καὶ οἱ: Νικόλαος Ἀγγελόπουλος, Βασίλειος Σαπουνάκης, Ἰωάννης Σαραντίδης καὶ Βασίλειος Κουπρόγλου, οἱ ὁποῖοι εἶχαν συλληφθῆ ἐνωρίτερα καὶ ἐναντίον τῶν ὁποίων ἀπηγγέλθη κατηγορία γιατὶ προσέφεραν σημαντικὰ ποσὰ στὸν Ἰμπριάλον ἀπὸ τὸ φθινόπωρο τοῦ 1948.

ιη) Στὶς 8 Ὀκτωβρίου 1949 ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς συνέλαβε τοὺς Ἰγνάτιον Περμάχον καὶ Δημήτριον Μυριανθόπουλον, διότι κατὰ ἔρευναν ποὺ ἔγινε στὸ σπίτι τοῦ πρώτου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σησοῦ 71 βρέθηκε μία τσάντα γεμάτη κομμουνιστικὰ ἔνσημα, ἕνα τετράγωνο κλισὲ μὲ τὸ ὁποῖον ἐξετυπώθησαν τὰ ἔνσημα καὶ ἕνα κουτὶ γεμᾶτο ἔγγραφα καὶ σημειώσεις τοῦ Κ.Κ.Ε., τὰ ὁποῖα παρεδόθησαν σ' αὐτὸν ἀπὸ τὸν δεύτερο γιὰ νὰ τὰ φυλάξῃ. Τὰ ἔνσημα ἀντεπροσώπευαν τὸ ποσὸ τῶν 800.000 δραχμῶν. Γιὰ τὴν αὐτὴ αἰτία ἀπηγγέλθη κατηγορία καὶ κατὰ τοῦ Ἰωάννου Ἀνδρουλιδάκη ποὺ εἶχε συλληφθῆ ἐνωρίτερα.

ιθ) Στὶς 9 Νοεμβρίου 1949 ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς ἐξήρθρωσε τὸν παράνομο τεχνικὸ μηχανισμὸ καθόσον ἀνεκάλυψε καὶ συνέλαβε τοὺς ἑξῆς: Σωτήριον ἢ Θεόδωρον Παπαντωνόπουλον ἢ Μπαρμπουνάκην, Γεώργιον Κοζάκην, Παναγιώτην Μουνδρέαν, Ἀθανασίαν Σπανίδη, Ἀρχοντούλαν Πετράκη, Ἐλπίδαν Τριανταφύλλου, Παναγιώτην Ψηλόλιγνον, Μαρίαν Κράλη, Κωνσταντῖνον Λυκούδην, Πυθαγόραν Βαλάμον, Ἰωάννην Βασιλειάδην καὶ Εὐθαλίαν Δαμούλη. Αὐτοὶ ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους 1946 ἦσαν μέλη τοῦ παρανόμου τεχνικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως Πειραιῶς, καὶ εἶχαν κρύψει στὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νοταρᾶ 45 ὑπόγειο τῆς οἰκίας τοῦ Γεωργίου Καζάκη πλήρη τυπογραφικὴ ἐγκατάστασι, δημοσιογραφικὸ χαρτὶ καὶ ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα εἴδη γιὰ τὴν ἐκτύπωσι τῶν κομμουνιστικῶν ἐντύπων.

Ὁ Γεώργιος Καζάκης ἐπὶ τῇ βάσει τῶν χειρογράφων τῶν Παπαντωνοπούλου, Παπαγγέλου καὶ Καρδάση ἐξετύπωνε δελτίο εἰδήσεων τοῦ ραδιοσταθμοῦ τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν, προκηρύξεις ἐπαναστατικοῦ περιεχομένου καὶ διάφορα τρίκ, τὰ ὁποῖα ἐξυπηρετοῦσαν σπουδαίως καὶ ἀποτελεσματικῶς τὴν Κ.Ο. Πόλης Πειραιῶς. Ἐπίσης μετεῖχαν ὡς μέλη ἢ ὡς καθοδηγηταὶ τῆς Κ. Ο. Βάσεως Ἐπαγγελματιῶν (τμῆμα παντοπωλῶν), συνεισφέροντες καὶ τὶς κομματικὲς εἰσφορές των γιὰ τὴν ὀργάνωσι αὐτή.

Ὁ Κωτσάκος εἰδικώτερα καθοδηγοῦσε τὴν ὀργάνωσι αὐτὴ μέχρι τῆς ἀνοίξεως τοῦ 1948 ὁπότε ἀνέλαβε τὴν ὀργάνωσι τῆς αὐτοάμυνας. Γιὰ τὰ παραπάνω ἀδικήματα ἀπηγγέλθη κατηγορία καὶ κατὰ τῶν Ἀντωνίου Παπαγγέλου, ποὺ εἶχε συλληφθῆ ἐνωρίτερα γιὰ παράνομο δρᾶσι, Ἰωάννου Ἀνδρουλιδάκη ποὺ ἐπίσης εἶχε συλληφθῆ ἐνωρίτερα καὶ τοῦ Κ. Κωτσάκου ποὺ συνελήφθη ἀργότερα.

κ) Στὶς 18 Νοεμβρίου τοῦ 1949 ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς συνέλαβε διάφορα στελέχη τῆς αὐτοάμυνας Πειραιῶς ποὺ ἠργάσθησαν ἐντατικὰ ἀπὸ τοῦ ἔτους

1947. Οἱ συλληφθέντες ἦσαν οἱ ἑξῆς: Νικόλαος Γεωργίου, 'Ηλίας 'Αποστολίδης, Στυλιανὸς Μπακιρτζῆς, Στέφανος Καλαβιτζόγλου, Εὐθύμιος Λαφιωτάκης, Εὐάγγελος Χριστοφόρου, Κων/τῖνος Κουρουμπῆς, Νικόλαος Ψαράκος, Σπυρίδων Φερούς, Παναγιώτης Σουγλάκος, Μιχαὴλ Σουγλάκος, Σωτηρία Καρασίδου καὶ Χρῆστος Σοφιανόπουλος.

(Συνεχίζεται).

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5

ΕΤΟΣ Ζ.'	ΑΘΗΝΑΙ 15 ΜΑΪΟΥ 1959	ΤΕΥΧΟΣ 144ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1959)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΖ'. Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

216.—Συνολικὴ δρᾶσις τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἔτους 1946 μέχρι τέλους τοῦ 1949.

217.—Ἐπιτυχίες τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν κατὰ τὸ ἔτος 1949.

***

216. Συνολικὴ δρᾶσις τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἔτους 1946 μέχρι τέλους τοῦ 1949.

Ὅλες οἱ περιπτώσεις ποὺ ἀνεφέρθησαν στὶς προηγούμενες παραγράφους συνέβαλον στὴν ὀργανωτικὴ ἐξάρθρωσι τοῦ δικτύου τῶν παρανόμων κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων, τῶν ὁποίων ἡ ἀνασύστασις λόγῳ τῶν τότε συνθηκῶν ἦτο δύσκολος, ἂν μὴ ἀδύνατος.

Παραλλήλως ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς ἔκαμε καὶ πολλὲς συλλήψεις κομμουνιστῶν ποὺ συγκροτοῦσαν διάφορα μικρότερα κλιμάκια τῶν παρανόμων κομματικῶν ὀργανώσεων καὶ οἱ ὁποῖοι ἠσχολοῦντο μὲ συλλογὴ ἐράνων, μὲ διασπορὰ προκηρύξεων στοὺς δρόμους, μὲ συμμετοχὴ σὲ παράνομες κομματικὲς συγκεντρώσεις, μὲ διανομὴ ἀπηγορευμένων ἐντύπων καὶ μὲ διάφορες ἄλλες παραβάσεις κομμουνιστικῆς φύσεως.

Ἔτσι κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 1946 μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1949 συνελήφθησαν στὸν Πειραιᾶ :

1) 52 κομμουνισταὶ ἐπὶ παραβάσει τοῦ Ν. 940/1946 «περὶ κατευνασμοῦ πολιτικῶν παθῶν».

2) 281 κομμουνισταὶ ἐπὶ παραβάσει τοῦ Ν. 510 «περὶ ἐράνων».

3) 145 κομμουνισταί, διότι κατελήφθησαν νὰ διανέμουν κομμουνιστικὲς προκηρύξεις.

4) 38 κομμουνισταί, διότι κατεῖχον παρανόμως πολεμικὰ ὅπλα.

5) 29 κομμουνισταί, διότι κατελήφθησαν νὰ μετέχουν παρανόμων κομμουνιστικῶν συγκεντρώσεων.

6) 39 κομμουνισταί, γιατὶ διένειμαν ἀπηγορευμένα κομμουνιστικὰ ἔντυπα.

7) 71 κομμουνισταὶ γιὰ διάφορες ἄλλες παραβάσεις κομμουνιστικῆς φύσεως.

Ἤτοι τὸ σύνολον τῶν συλληφθέντων κομμουνιστῶν στὸν Πειραιᾶ γιὰ παραβάσεις τῶν νόμων, ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 1946 μέχρι τέλους τοῦ 1949, ἦταν 655 πρόσωπα.

217. Ἐπιτυχίες τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν κατὰ τὸ ἔτος 1949.

Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν κατὰ τὸ 1949 ὁπόταν ὁ κομμουνιστοσυμμοριτισμὸς κατέβαλε τὶς τελευταῖες ἐντατικὲς προσπάθειές του γιὰ νὰ ἐπικρατήση, ἔδρασε κατὰ τρόπο ἀξιοθαύμαστο καὶ ἐπίμονο, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐμποδίση τοὺς συμμορίτας ν' ἀναπτύξουν δρᾶσι σὲ εὐρεία κλίμακα στὴν Πρωτεύουσα. Οἱ ἐπιτυχίες τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν κατὰ τὸ ἔτος 1949 εἶναι οἱ ἀκόλουθες:

α) Στὶς 19-1-1949 ἡ Ὑποδιεύθυνσις Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν συνέλαβε 12 στελέχη τοῦ παρανόμου τεχνικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου (Π.Γ.) τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε., μέσα στοὺς ὁποίους ἦσαν οἱ Μέντης Εὐάγγελος, Λαφαζάνου Μαρία, Βλέσσας Ἰωάννης κ.λ.π. Ἐπίσης ἀποκάλυψε τὶς γιάφκες μὲ τὶς ὁποῖες ἀφ' ἑνὸς μὲν συνεδέετο καὶ ἐπικοινωνοῦσε τὸ κλιμάκιο τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. ποὺ ἔδρα στὴν Πρωτεύουσα μὲ τὸ κομμουνιστικὸ (κομματικὸ) Γραφεῖο τῆς Περιοχῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τῆς Περιφερειακῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Εὐβοίας καὶ ἄλλων ἐπαρχιακῶν ὀργανώσεων τοῦ Κ.Κ.Ε., ἀφ' ἑτέρου δὲ διοχετεύοντο στὶς κομμουνιστοσυμμοριακὲς ὁμάδες οἱ κομμουνισταὶ ποὺ ἐστρατολογοῦντο στὴν περιοχὴ τῶν Ἀθηνῶν.

β) Στὶς 26 Μαρτίου 1949 ἡ ἴδια Ὑποδιεύθυνσις τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ἀνεκάλυψε καὶ συνέλαβε 30 στελέχη τῆς 5ης καὶ 7ης ἀχτίδας τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργάνωσης Ἀθηνῶν, μέσα στὴν ὁποία περιελαμβάνοντο οἱ Πατιμάνης Νικόλαος γραμματέας τῆς 5ης Ἀχτίδας καὶ Κόκκαλης Φεναρέτης γραμματέας τῆς 7ης Ἀχτίδας, καθὼς καὶ ὁ καθοδηγητὴς τούτων Κοντὸς Στέφανος, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Πόλης τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως Ἀθήνας.

γ) Στὶς 11 Ἀπριλίου 1949 ἡ ἴδια Ὑποδιεύθυνσις Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ἀπεκάλυψε τὴ δρᾶσι τοῦ 1ου τομέως τῆς τρομοκρατικῆς ὀργανώσεως «Αὐτοάμυνας», καὶ συνέλαβε 11 ἀπὸ τὰ στελέχη της μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν οἱ Ι. Καστρίτσης, Κ. Ξενάκης κ.λ.π. καὶ οἱ ὁποῖοι εἶχαν συγκροτήσει ὁμάδες γιὰ τὴ διασπορὰ προκηρύξεων, γιὰ τὴν ἀναγραφὴ στοὺς τοίχους κομμουνιστικῶν ἐμβλημάτων καὶ συνθημάτων καὶ γιὰ τὴν ἐκφώνησι μὲ χωνιὰ (τηλεβόας) διαφόρων διακηρύξεων. Μὲ τὰ μέσα αὐτὰ ἐπεδίωκαν νὰ κλονίσουν τὸ ἠθικὸ τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν.

δ) Στὶς 30 Μαΐου 1949 ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν συνέλαβεν 25 στελέχη τῆς «Ἐθνικῆς Ἀλληλεγγύης» δηλαδὴ τῆς οἰκονομικῆς ὀργανώσεως τοῦ Κ.Κ.Ε. μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὰ ἀνώτερα στελέχη Κλεόβουλον Παπαλοΐζην, Κλωνίδην Πορφύριον κλπ. ποὺ ἦσαν μέλη τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐθνικῆς Ἀλληλεγγύης (Ε.Α.). Ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν ἦταν νὰ ἐνεργοῦν παρανόμους ἐράνους καὶ νὰ συγκεντρώνουν χρήματα καὶ πάσης φύσεως εἴδη προοριζόμενα γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυσι τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐκτοπισμένων κομμουνιστῶν καὶ ἐκείνων ποὺ εἶχαν ἐνταχθῆ στὶς συμμορίες ποὺ ἔδρασαν κατὰ τῆς πατρίδας των. Ἐπίσης εἶχαν καὶ μιὰ ἄλλη σπουδαία, ἴσως τὴ σπουδαιότερη ἀποστολή, δηλαδὴ νὰ συντηροῦν καὶ νὰ περιθάλπουν τὰ στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ παρέμειναν στὴν Ἑλλάδα καὶ ἔδρων συνωμωτικά, τὰ παράνομα δηλαδὴ μέλη τοῦ Κ.Κ.Ε.

ε) Στὶς 12 Ἰουλίου 1949 ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν συνέλαβε 25 στελέχη τῆς 4ης καὶ τῆς 5ης Ἀχτίδας τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργάνωσης Ἀθήνας, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦταν καὶ ἡ Μαρία Νικολέτου, γραμματέας τῆς 5ης Ἀχτίδας καὶ μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Πόλης τῆς Κ.Ο. Ἀθήνας, ἡ ὁποία ἐκτὸς ἀπὸ τὴν καθοδηγητικὴ

δρᾶσι της εἶχεν ὀργανώσει καὶ τρομοκρατικὲς τριάδες μὲ τὴν ἐπωνυμία «Δημοκρατικὸς Στρατὸς» καὶ μὲ τὸ σκοπὸ τὴν διενέργεια σαμποτὰζ καὶ τρομοκρατικῶν γενικὰ πράξεων.

Μιὰ ἀπὸ τὶς τριάδες αὐτὲς ποὺ ἀποτελεῖτο ἀπὸ τοὺς Γεώργιον Παπαγιάννην, Κων/τῖνον Χαϊκάλην καὶ ἕναν ἄλλον, ποὺ δὲν ἀπεκαλύφθη, ἔριξαν στὶς ἀρχὲς τοῦ 1949 μιὰ χειροβομβίδα σὲ καφενεῖο τῆς συνοικίας «Γοῦβα» μὲ σκοπό, ἀνεξαρτήτως τῶν θυμάτων, νὰ προκαλέσουν κατάπτωση τοῦ ἠθικοῦ τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν καὶ νὰ ἀναπτερώσουν ἔτσι τὸ ἠθικὸ τῶν κομμουνιστῶν ποὺ εἶχε καταπέσει.

Συγχρόνως συνελήφθησαν ὁ Πλούταρχος Κούρτης γραμματέας τῆς 4ης Ἀχτίδας καὶ ὁ Πέτρος Παρασκευόπουλος μέλος τῆς Ἀχτιδικῆς Ἐπιτροπῆς καθὼς καὶ ἄλλα σοβαρὰ στελέχη τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν.

στ) Στὶς 20 Ἰουλίου 1949 ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν, ἀπεκάλυψε καὶ συνέλαβε 26 ἀνώτατα καὶ ἀνώτερα στελέχη τοῦ κλιμακίου τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, γιὰ τὴ Νότιο Ἑλλάδα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ οἱ ὑπεύθυνοι τούτου Στέργιος Ἀναστασιάδης, μέλος τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. καὶ Ἀχιλλέας Μπανᾶς μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε., οἱ ὁποῖοι εἶχαν τὴν καθοδήγησι καὶ κατηύθυναν ὅλη τὴν ἐγκληματικὴ δρᾶσι τοῦ Κ.Κ.Ε. δηλαδὴ τὴ στρατολογία καὶ τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυσι τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν σ' ὁλόκληρη τὴν Νότιο Ἑλλάδα.

Συνελήφθησαν ἐπίσης τὰ ἀνώτατα στελέχη Εὐάγγελος Καβαδίας καὶ Ἰωάννης Ποτήρης, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὑπεύθυνοι τοῦ τεχνικοῦ μηχανισμοῦ ἀποκρύψεως ἀνωτάτων στελεχῶν καὶ οἱ ὁποῖοι εἶχαν ὀργανώσει σπίτια γιὰ τὴ διαμονὴ τῶν παρανόμων στελεχῶν, μέσα στὰ ὁποῖα εἶχαν κατασκευασθῆ εἰδικὲς κρύπτες.

Στὸ σπίτι τῆς ὁδοῦ Ἰωάν. Σούτσου 37 καὶ μέσα σὲ κατάλληλη κρύπτη ἀνεκαλύφθη καὶ συνελήφθη ὁ Στέργιος Ἀναστασιάδης καὶ ὁ Εὐάγγελος Καβαδίας, καὶ κατεσχέθη ἕνα πλῆρες τυπογραφεῖο ποὺ λειτουργοῦσε παράνομα.

Ἐπίσης στὸ σπίτι τῆς ὁδοῦ Νιόβης 5 καὶ μέσα σὲ κατάλληλη κρύπτη συνελήφθη ὁ Ἀχιλλέας Μπανᾶς. Σὲ ἄλλη δὲ κρύπτη ποὺ εἶχε κατασκευασθῆ στὸ Χολαργὸ στὸ σπίτι τῆς Πόπης Σκορδίλη, ἀνεκαλύφθη καὶ συνελήφθη ὁ Ἰωάννης Ποτήρης.

Μὲ τὶς συλλήψεις αὐτὲς εἶχεν ὑποστῆ καίριο πλῆγμα ἡ καθοδήγησις τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ ἠργάζετο στὴν Ἀθήνα, καθὼς καὶ διάφορες κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις τῆς Νοτίου Ἑλλάδος.

ζ) Στὶς 12 Αὐγούστου 1949 ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν ἀνεκάλυψε καὶ συνέλαβε 48 στελέχη τῆς Ἀχτίδας διανοουμένων καὶ τῶν ὀργανώσεων νοσοκομείων, μεταξὺ τῶν ὁποίων περιελαμβάνοντο καὶ τὰ ἡνωμένα στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε., ἤτοι ἡ Ἑλένη Μπανᾶ, μέλος Ἐπιτροπῆς Πόλης Κ.Ο.Α., ἡ Χρυσούλα Κάλλαρη καθοδηγήτρια τῆς Ἀχτίδας διανοουμένων, ἡ Ἀριάδνη Χριστοπούλου μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Πόλης τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργάνωσης Ἀθήνας, ἡ Μαγδαλινὴ Ἀνουσάκη Α' γραμματεὺς Ἀχτίδος διανοουμένων, ὁ Σταῦρος Φούντας γραμματεὺς τῆς 14ης Ἀχτίδας κλπ. Τὰ στελέχη αὐτὰ ἐκτὸς τῆς ἄλλης γενικῆς κομμουνιστικῆς των ἀποστολῆς, εἶχαν ὀργανώσει τὸ μηχανισμὸ συγκεντρώσεως οἰκονομικοῦ ὑλικοῦ γιὰ τὶς ἀνάγκες τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν.

η) Στὶς 25 Σεπτεμβρίου 1949 ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν ἀνεκάλυψε καὶ συνέλαβε 131 στελέχη τῆς 1ης Ἐργατικῆς Ἀχτίδας, ποὺ εἶχεν ἁπλώσει τὴ δρᾶσι της κυρίως στὶς ἐπιχειρήσεις κοινῆς ὠφελείας ὅπως ἡ Η.Ε.Α.Π., ἡ Ε.Η.Μ., ἡ Ἑταιρία Ὑδάτων, ἡ Ἑταιρία Φωταερίου, ἡ Ἑταιρία Ὑπονόμων κλπ. Τὰ στελέχη αὐτὰ κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Κ.Κ.Ε. εἶχαν ὀργανώσει κομμουνιστικὲς φράξιες στὰ ἐργατικὰ συνδικάτα καὶ στὶς παραπάνω ἐπιχειρήσεις εἴτε τοῦ δημοσίου, εἴτε ἑταιρειῶν κοινωφελοῦς πάντως ἐνδιαφέροντος καὶ ἐπεδίωκαν μὲ αὐτὲς ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῶν ἐπαγγελματικῶν διεκδικήσεων νὰ παρασύρουν τοὺς ἐργάτες σὲ μαζικὲς ἀπεργιακὲς κινητοποιήσεις, τὶς ὁποῖες κατόπιν θὰ μετέτρεπαν σὲ πολιτικὲς ἐπαναστατικὲς ὁμάδες.

(Συνεχίζεται)

 151

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1959)

Ὑπὸ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΖ'. Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

218.—Ἀνακάλυψις ἀπὸ τὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν τῆς «Στενῆς Αὐτοάμυνας Ἀθήνας» καὶ σύλληψις τῶν μελῶν της. Ἐγκληματικὴ δρᾶσις αὐτῆς.

* * *

218. Ἀνακάλυψις ἀπὸ τὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν τῆς «Στενῆς Αὐτοάμυνας Ἀθήνας» καὶ σύλληψις τῶν μελῶν της. Ἐγκληματικὴ δρᾶσις αὐτῆς.

Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ ἔτους 1949 ἐπεσήμανε τὴν τρομερὴ ἐγκληματικὴ ὀργάνωσι τῶν κομμουνιστῶν, τὴ γνωστὴ «Στενὴ Αὐτοάμυνα». Ἄρχισε μιὰ μακρά, ἐπίμονη, ἐπίπονη καὶ ἐπικίνδυνη συγχρόνως παρακολούθηση εἰς τρόπον ὥστε συνεκέντρωσε σοβαρὰ στοιχεῖα καὶ κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ τὰ πρῶτα μέλη τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς. Κατόπιν μὲ προσεκτικὴ ἀνάκρισι κατὰ τὴν ὁποία ἐφηρμόσθησαν ὅλα τὰ νεώτερα ἐπιστημονικὰ μέσα, κατωρθώθη ν' ἀποκαλυφθῇ ἡ τρομοκρατικὴ καὶ ἐγκληματικὴ δρᾶσις τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς, ἡ ὁποία ἀπὸ τὸ ἔτος 1946 εἶχε διαπράξει πλεῖστες δολοφονίες καὶ ἄλλες τρομοκρατικὲς πράξεις στὴν Ἀθήνα.

Ὅλα σχεδὸν τὰ μέλη τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς, 64 ἐν συνόλῳ, συνελήφθησαν ἐκτὸς ἀπὸ ἐλάχιστα ποὺ κατώρθωσαν νὰ διαφύγουν στοὺς κομμουνιστοσυμμορίτες.

Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων ἦσαν οἱ: Παντελῆς Κιουρτζῆς, Γεώργιος Κοζάνης ἢ Μπάρμπας, Ἡρακλῆς Μπογιατζίδης, Δημήτριος Ὑφαντῆς, Σοφοκλῆς Σουλιτζιδάκης, Τηλέμαχος Μεταλλινός, Ἰωάννης Ἴσαρης κλπ. Ὅλοι αὐτοὶ ἔδρασαν ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Στέργιου Ἀναστασιάδη, μέλους τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε., ποὺ εἶχε συλληφθῆ τὸν Ἰούλιο 1949 σὲ κρύπτη οἰκίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰ. Σούτσου 37.

Ἡ τρομοκρατικὴ καὶ ἐγκληματικὴ αὐτὴ ὀργάνωσις εἶχε συσταθῆ ἀπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. μὲ σκοπὸ ὅπως, μὲ δολοφονίες ἐθνικοφρόνων πολιτῶν ἢ καὶ προσωπικοτήτων, μὲ σαμποτὰζ καὶ μὲ ἄλλες διάφορες τρομοκρατικὲς πράξεις, προκαλέσῃ ἀναστάτωσι στὴν πόλι τῶν Ἀθηνῶν καὶ δημιουργήσῃ κατάστασι ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ διευκολύνῃ τὴ δρᾶσι τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν καὶ μέσα στὶς πόλεις.

Ἡ στενὴ αὐτοάμυνα, ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 1946 ἐπηνδρώθη μὲ 9 στελέχη τῆς ὀργανώσεως Ο.Π.Λ.Α., ποὺ ὅπως εἶναι γνωστὸν ἔδρασεν ἐγκληματικῶς κατὰ τὴ κατοχὴ καὶ τὰ ὁποῖα ὕστερα ἀπὸ τὴ συνθήκη τῆς Βάρκιζας εἶχαν καταφύγει στὸ

στρατόπεδο συγκεντρώσεως τῶν ἐλασιτῶν εἰς Μποῦλκες τῆς Γιουγκοσλαυΐας, ὅπου ἐξεπαιδεύθησαν μάλιστα σὲ εἰδικὲς σχολὲς γιὰ σαμποτὰζ καὶ τρομοκρατία. Τὰ στελέχη αὐτὰ ἦσαν τὰ ἑξῆς: 1) Χριστόφορος Σωτηράκης, 2) Ἡρακλῆς Μπογατζίδης, 3) Στυλιανὸς Χατζηδάκης, 4) Κων/νος Ρωμαῖος, 5) Γεώργιος Κολλημένος, 6) Σωκράτης Φαληρέας, 7) Γεώργιος Κοζάνης, 8) Σοφοκλῆς Σουλιτζιδάκης καὶ 9) Δημήτριος Ὑφαντῆς. Ὅλοι αὐτοὶ κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Π.Γ. τοῦ Κ.Κ.Ε. μπῆκαν λαθραία στὴν Ἑλλάδα καὶ ἔφτασαν στὴν Ἀθήνα ὅπου ἦλθαν σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν Νικόλαο Πλουμπίδη καὶ Κων/νο Φαρμάκη, ἀπὸ τοὺς ὁποίους πῆραν τὴν ἐντολὴ νὰ ὀργανώσουν τοὺς τομεῖς τῆς «Στενῆς Αὐτοάμυνας».

Ἀπὸ τὶς ὁμάδες αὐτὲς ποὺ ἔδρασαν ὑπὸ τὴν ἄμεσο καθοδήγησι τῶν: Γεωργίου Κοζάνη, Γεωργίου Κολλημένου, Δημητρίου Ὑφαντῆ καὶ Χριστοφόρου Σωτηράκου διεπράχθησαν τὰ ἑξῆς ἐγκλήματα:

1) Ὁ φόνος τοῦ Πανωλιάσκου τὴν 8/7/46. 2) Ἡ ἐπίθεσις διὰ χειροβομβίδων κατὰ τῶν θαμώνων τοῦ καφενείου «Κρυστὰλ» τὴν 7-8-56. 3) Ὁ φόνος τοῦ τέως Ἐνωμοτάρχου Χανιώτη τὴν 17-8-46. 4) Ὁ φόνος τοῦ Θεοχάρη παρὰ τὸν Ἱππόδρομο τὴν 5-9-46. 5) Ὁ φόνος τοῦ καθηγητοῦ Βαρίτη τὴν 11-9-46. 6) Ὁ φόνος τοῦ Ὑπαστυνόμου Μαρκετάκη τὴν 11-9-46. 7) Ὁ τραυματισμὸς τοῦ Στυλιανοῦ Γκιώνη τὴν 11-9-46. 8) Ὁ τραυματισμὸς τῆς Μαρίας Παπαγιαννοπούλου τὴν 11-9-46. 9) Ὁ φόνος τοῦ στελέχους τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἰωάννου Κρυτσῆ τὴν 9-12-46. 10) Ὁ φόνος τοῦ δεκανέως Ἀλ. Παπαγεωργίου τὴν 12-12-46. 11) Ὁ φόνος τοῦ Μεσολωρᾶ τὴν 4-1-47. 12) Ὁ φόνος τοῦ Τάτση τὴν 4-1-47. 13) Ὁ τραυματισμὸς τοῦ Μπαξεβανάκη τὴν 4/1/47. 14) Ἡ ἀπόπειρα φόνου τοῦ Κουρετζῆ τόν 17-1-47. 15) Ὁ φόνος τοῦ ἀστυφύλακος Δουβῆ τὴν 9-12-47. 16) Ἡ δολοφονία τοῦ Ὑπουργοῦ Χρ. Λαδᾶ τὴν 1-5-48. 17) Ἡ ἀπόπειρα φόνου τοῦ ἰατροῦ Φουσιάνου τὴν 16-8-48. 18) Ἡ ἐπίθεσις διὰ χειροβομβίδων κατὰ τὸν χωρ)κων τῆς φρουρᾶς φυλακῶν Χατζηκώστα τὴν 18-11-48. 19) Ὁ φόνος τοῦ ὑποδηματοποιοῦ Ἀλιμίτση τὴν 1-12-48. 20) Ἡ ἀπόπειρα φόνου τοῦ Ὑπαστυνόμου Κολινιάτη τὴν 19-12-48. 21) Ὁ φόνος τοῦ ἀστυφύλακος Δεληγιάννη τὴν 21-2-49. 22) Ἡ βιαία ἀφαίρεσις δυναμίτιδος βάρους 33 κιλῶν ἐκ τῶν ἐν Ἡλιουπόλει λατομείων Σπανουδάκη τὴν 7-12-47.

Ὁμοίως εἶχον σχεδιάσει τὶς δολοφονίες πλείστων ἄλλων πολιτικῶν προσώπων καὶ ἐθνικοφρόνων πολιτῶν, οἱ ὁποῖες δὲν ἐπραγματοποιήθησαν ἀπὸ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς των.

Διὰ τῆς ἀνωτέρω δράσεώς της καὶ διὰ σειρᾶς ἄλλων μέτρων ἡ Ὑποδιεύθυνσις Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ἐπέφερε τόσο πολλὰ σοβαρὰ πλήγματα στὴν ὅλη ὀργανωτικὴ διάρθωσι τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τέτοια κατάπτωσι τοῦ ἠθικοῦ τῶν μελῶν καὶ ὀπαδῶν του, ὥστε κατέστησε ἀδύνατον ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴ σοβαρὰ μαζικὴ κινητοποίησι τούτων στὴν πρωτεύουσα, ἀφ' ἑτέρου τὴν ἐνίσχυσι τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν διὰ τῆς στρατολογίας συμμοριτῶν ἀπὸ τὴν περιοχὴ πρωτευούσης. Τόσο ἀποτελεσματικὴ ἦταν ἡ δρᾶσις τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ὥστε ἀναγκάσθηκε ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. νὰ προσφύγῃ στὴν κατηγορία τῆς δειλίας καὶ τῆς ἀνικανότητος στὴν ἡγεσία τῆς Ἐπιτροπῆς Πόλης τῆς Κ.Ο.Α., τὴν ὁποία καὶ ἀντικατέστησε καὶ στὴν ἡγεσία τοῦ ἐν Ἀθήναις κλιμακίου τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ ὁποίου ἡγεῖτο τὸ ἀνώτατο στέλεχος Χατζηβασιλείου, μέλος τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ἀποκαλυπτικωτάτη ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου εἶναι καὶ ἡ δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ φύλλον, τῆς 9-9-48, τῆς παρανόμως ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ριζοσπάστης», ἐπιστολὴ τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. πρὸς τὰ ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ, Θεσσαλονίκῃ κ.λ.π. μέλη τοῦ Κ.Κ.Ε., ἡ ὁποία παρέχει εὔγλωττον τὴν εἰκόνα δράσεως στὶς ἀνωτέρω πόλεις καὶ κυρίως στὴν πόλι τῶν Ἀθηνῶν ὅπου εἶχαν συγκεντρωθῆ τὰ περισσότερα στελέχη καὶ μέλη τοῦ Κ.Κ.Ε.

«Τὸ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. μὲ βάση πληροφορίες ποὺ πῆρε γιὰ τὴν κα-

τάσταση ποὺ ἐπικρατῆ στὶς μεγάλες πόλεις, 'Αθήνα, Πειραιᾶ, Θεσ/νίκη, διαπιστώνει ὅτι παρὰ τὴν προσήλωση ποὺ δείχνουν οἱ πλατειὲς κομμουνιστικὲς μᾶζες στὸν ἀγώνα τοῦ Δ.Σ.Ε., οἱ κομματικὲς ὀργανώσεις καὶ οἱ κομμουνιστὲς στὶς πόλεις αὐτές, δὲν ἐκπληρώνουν τὸ καθῆκον τους ἀπέναντι στὸ λαϊκὸ δημοκρατικὸ κίνημα καὶ τὸν ἔνοπλο ἀγώνα τοῦ Στρατοῦ μας. Τὸ Π.Γ. διαπιστώνει ἀκόμα ὅτι οἱ ὀργανώσεις καὶ οἱ κομμουνιστὲς στὶς πόλεις αὐτὲς δὲν πραγματοποίησαν τὴν ἀπόφασι τῆς Γ' ὁλομελείας τῆς Κ.Ε. γιὰ τὴν κινητοποίηση καὶ τὴν συμμετοχή του στὸν ἔνοπλο ἀγώνα... μέσα στὶς Κ.Ο. (κομματικὲς ὀργανώσεις) στὶς πόλεις βρίσκουν ἀπήχηση ἡττοπαθείας ξένες πρὸς ἐμᾶς ἀντιλήψεις ποὺ δείχνουν ἔλλειψη πίστης στὴ δύναμη τοῦ λαοῦ καὶ στὸ νικηφόρο τέλος τοῦ ἀγώνα μας, πρᾶγμα ποὺ μειώνει καὶ παραλύει τὴν μαχητική τους ἀπόδοση. 'Υπάρχουν ἐπίσης κομμουνιστὲς καὶ στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ εἶναι προσηλωμένοι ἀκόμα σὲ αὐταπάτες νομιμοποίησης καὶ συμβιβασμοῦ μὲ τὸν μοναρχοφασισμό, πρᾶγμα ποὺ φέρνει τὴν συνθηκολόγηση καὶ τὴν ὑποταγὴ μπροστὰ στὸν ἐχθρό, ὑποσκάπτει τὸ δικό μας ἀγώνα καὶ βοηθάει τὸν μοναρχοφασισμό... Τὸ κόμμα μας καταδικάζει σὰν προδοσία κάθε δισταγμὸ καὶ ταλάντευση σχετικὰ μὲ τὸν ἔνοπλο ἀγώνα ποὺ εἶναι σήμερα τὸ μοναδικὸ καὶ ἀποφασιστικὸ μέσο γιὰ νὰ συντρίψουμε τὸν μοναρχοφασισμό, νὰ ἀπαλλάξουμε τὸν τόπο ἀπὸ τοὺς 'Αμερικανοάγγλους ἰμπεριαλιστὰς γιὰ νὰ σώσουμε τὸ λαὸ καὶ τὴ χώρα μας. "Οποιος κομμουνιστὴς δὲν τὸ καταλαβαίνει αὐτὸ καὶ δὲν παίρνει μέρος στὸν ἔνοπλο ἀγώνα, αὐτὸς εἶναι προδότης καὶ δὲν ἔχει θέση στὸ Κ.Κ.Ε. Οἱ κομμουνιστὲς στὶς πόλεις πρέπει δίχως κανένα δισταγμὸ νὰ ριχτοῦν μὲ ὅλες τους τὶς δυνάμεις καὶ ἐπικεφαλῆς τῶν πλατειῶν λαϊκῶν μαζῶν στὸν ἔνοπλο ἀγώνα. Οἱ Κ.Ο. καὶ οἱ κομμουνιστὲς στὶς πόλεις πρέπει: α) Νὰ ὀργανώσουν μὲ ὅλα τὰ μέσα των μαζικὴ ἔξοδο στὸ βουνὸ χιλιάδων ἐργαζομένων γιὰ τὸ Δ.Σ. 2) Κάθε κομμουνιστὴς στὶς πόλεις πρέπει νὰ ὀργανώσῃ μία μαχητικὴ πεντάδα ἀπὸ ὀπαδοὺς μας διὰ τὸν ἔνοπλο ἀγώνα. 3) 'Η κυρία καὶ βασικὴ δουλειὰ τῶν ὀργανώσεων καὶ τῶν κομ/στῶν στὶς πόλεις εἶναι νὰ ὀργανώσουν τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὶς πόλεις γιὰ τὸ Δ.Σ. καὶ τὸν ἔνοπλο ἀγώνα μέσα στὶς πόλεις. 4) Κάθε κομμουνιστὴς ποὺ μένει μέσα στὶς πόλεις μὲ τὴν μαχητικὴ ὁμάδα του παίρνει ἐνεργὸ μέρος στὸν ἔνοπλο ἀγώνα μέσα στὶς πόλεις καὶ τὴν σαμποταριστικὴ δουλειὰ σ' ὅλες τὶς ἐπιχειρήσεις, τὰ καταστήματα, τὶς ὑπηρεσίες, τὶς συγκοινωνίες, τοὺς στρατιωτικοὺς σχηματισμούς, παντοῦ ὅπου βρίσκεται καὶ κινεῖται ὁ ἐχθρός.

«Κάθε κομμουνιστὴς καὶ ὀπαδὸς τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας εἶναι στρατιώτης τοῦ Δ.Σ., ὁπουδήποτε καὶ ἂν βρίσκεται, ὅπου καὶ ἂν δουλεύει καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ἔχει σύνδεση μὲ τὴν ὀργάνωσή του, ὀργανώνει μόνος του τὴν ὁμάδα του μὲ τὴν δράση τῶν ἄλλων μονάδων μας μέσα στὶς πόλεις καὶ μὲ τὸν ἀγώνα τοῦ Δ.Σ.... "Οποιος καθοδηγητὴς εἴτε στέλεχος δὲν ἀφιερώνει ὅλες τὶς δυνάμεις του στὸν ἔνοπλο ἀγώνα καὶ δὲν ὀργανώσει τὸν ἀγώνα αὐτὸν μὲ ὅλα τὰ μέσα, δὲν μπορεῖ νὰ ἔχῃ σχέση μὲ τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς προδότης. Τὸ σύνθημα γιὰ κάθε δημοκρατικὸ καὶ πατριώτη γιὰ ὁλόκληρο τὸ λαὸ καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα γιὰ τοὺς κομμουνιστὲς εἶναι ἕνα «ΟΛΟΙ ΣΤ' ΑΡΜΑΤΑ. ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΝΙΚΗ».

'Απὸ τὶς περικοπὲς αὐτὲς φαίνεται ὅτι ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀναγνωρίζει πὼς οἱ κομμουνισταὶ τῶν ἀστικῶν κέντρων, ἔχασαν τὴν μαχητικότητά τους καὶ τὸ ἠθικό τους καὶ προσπαθεῖ μὲ ἀπειλὲς καὶ μὲ τὴν τρομοκρατία νὰ σπρώξῃ τούτους σὲ ἔκνομες καὶ ἐπαναστατικὲς ἐνέργειες.

'Η 'Υποδιεύθυνσις Γενικῆς 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν λόγῳ τῆς περιωρισμένης τοπικῆς ἁρμοδιότητός της δὲν ἦταν σὲ θέσι νὰ παράσχῃ σημαντικὲς πληροφορίες στὸν μαχόμενο στρατό περὶ τῶν κινήσεων τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν, προσέφερε ὅμως πολύτιμο συνδρομὴ στὴν ἐκκαθάρισι τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς στρατιώτας διὰ τῆς παροχῆς πληροφοριῶν περὶ τῶν κοινωνικῶν φρονημάτων καὶ

συνέβαλε ἔτσι τὰ μέγιστα στὴν προστασία τοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ ἐκ τῆς ἔσωθεν διαβρώσεώς του.

Τὰ ὑπὸ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας καταφερθέντα κατὰ τοῦ Κ.Κ.Ε. κτυπήματα παρημπόδισαν αἰσθητῶς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Δ.Σ. ἐκ τῶν ἀστικῶν κέντρων.

Ἀποτέλεσμα τῆς δραστηριότητος τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας ἦταν νὰ στερηθῇ ὁ «Δημοκρατικὸς Στρατὸς» ἀπὸ χιλιάδες νέους συμμορίτες οἱ ὁποῖοι καθηλώθησαν ἐνταῦθα λόγῳ τῆς ἐξαρθρώσεως τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ἀποκαλυπτικὴ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου εἶναι ἡ ἀπόφασις τῆς 5ης ὁλομελείας τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. τοῦ Ἰανουαρίου 1949, ἔχουσα οὕτω :

«Ὁ Δ.Σ.Ε. πέτυχε νὰ ματαιώση ὅλα τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ· δὲ μπόρεσε ὅμως νὰ πραγματοποιήση στὸ σύνολό της τὴ δική του στρατηγικὴ ἐπιδίωξη, γιατὶ τὸ κόμμα δὲ μπόρεσε νὰ συγκεντρώση τὶς ἀπαραίτητες ἐφεδρεῖες ποὺ πρόβλεπε τὸ στρατηγικὸ σχέδιό μας. Ἀντικειμενικὰ ὑπῆρχαν ὅλες οἱ δυνατότητες νὰ συγκεντρώσουμε τὶς ἀπαραίτητες ἐφεδρεῖες, γιατὶ πολλὲς δεκάδες χιλιάδες Ἕλληνες πατριῶτες στὶς πόλεις καὶ στὶς κατεχόμενες ἀπ' τὸν ἐχθρὸ περιοχὲς εἶναι μαζί μας καὶ θέλουν νἄρθουν στὸ Δ.Σ.Ε. Ἀπὸ ἀδυναμία ὅμως καὶ ἀνικανότητα δική μας δὲν μπορέσαμε νὰ ὑπερνικήσουμε τὰ ἐμπόδια ποὺ μᾶς δημιουργεῖ ὁ ἐχθρὸς στὴν κατεύθυνση αὐτὴ μὲ τοὺς ἐκτοπισμούς, τὸν ἀποκλεισμὸ τῶν πόλεων, τὴν τρομοκρατία καὶ νὰ στρατολογήσουμε στὸ Δ.Σ.Ε. καινούργιες δεκάδες μαχητές. Ἐδῶ ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο βρίσκεται ἡ αἰτία ποὺ δὲν μπορέσαμε νὰ συγκεντρώσουμε τὶς ἀπαραίτητες ἐφεδρεῖες καὶ νὰ πραγματοποιήσουμε ὁλοκληρωτικὰ τὴ βασικὴ στρατηγικὴ ἐπιδίωξή μας στὸ 1948».

Ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις ἀποτελεῖ ἀναγνώρισι καὶ ὁμολογία τῶν ὑπὸ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας ἐπενεχθέντων κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ πληγμάτων.

Καὶ πράγματι, ἡ Ὑποδιεύθυνσις Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, μὲ τὴν ἄγρυπνο παρακολούθησί της νυχθημερόν, μὲ τὴν ἐργατικότητα τῶν ἀνδρῶν της καὶ τὴν ἐντατικὴν κινητοποίησιν τῶν ἀναπτυχθέντων καὶ ὀργανωθέντων δικτύων πληροφοριῶν της ἐπέτυχε τὰ προαναφερόμενα εὐχάριστα ἀποτελέσματα.

(Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5

ΕΤΟΣ Ζ.'	ΑΘΗΝΑΙ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1959	ΤΕΥΧΟΣ 148ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1959)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΗ'. ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΜΑΝΩΛΗ ΓΛΕΖΟΥ

— ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΠΑΡΑΠΕΜΠΤΙΚΟΥ ΒΟΥΛΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΔΙΑ ΤΟΝ ΓΛΕΖΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΣ ΤΟΥ —

ΔΙΑΡΚΕΣ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθ. 897/59

Τὸ Δικαστικὸν Συμβούλιον τοῦ ἐν Ἀθήναις Διαρκοῦς Στρατοδικείου.

Συγκείμενον ἐκ τῶν: 1) Στρατιωτικοῦ Δικαστικοῦ Συμβούλου Α' Τάξεως Ἀνδρεοπούλου Φρίξου, ὡς Προέδρου, κωλυομένου τοῦ Προέδρου τοῦ Στρατοδικείου, 2) Στρατιωτικοῦ Δικαστικοῦ Συμβούλου Δ' Τάξεως Παπαδάκη Ἰωάννου, Εἰσηγητοῦ τοῦ Στρατοδικείου καὶ 3) Στρατιωτικοῦ Δικαστικοῦ Συμβούλου Γ' Τάξεως Μπερμπίλη Νικολάου, ὁρισθέντος ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Συνελθὸν ἐν τῷ πρὸς διάσκεψιν δωματίῳ του τὴν 25ην Ἰουνίου 1959 παρουσίᾳ τοῦ τε Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου, Στρατιωτικοῦ Δικαστικοῦ Συμβούλου Α' Τάξεως Σκόρδα Χρήστου καὶ τοῦ Γραμματέως Λοχαγοῦ Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης Τζουμάκα Δημητρίου, ἵνα σκεψάμενον ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς ἑπομένης ποινικῆς ὑποθέσεως.

Κατὰ τῶν: 1) Κολλιγιάννη Κων/νου τοῦ Λαζάρου, 2) Βέττα ἢ Κουρμούλη Φωκίωνος τοῦ Παναγιώτου, 3) Βουτσᾶ Ἐλευθερίου τοῦ Ἰωάννου, 4) Εὐθυμιάδου Θεοδώρου τοῦ Μιχαήλ, 5) Τρικκαλινοῦ Γεωργίου τοῦ Χρήστου, 6) Τρικκαλινοῦ Ἰωάννας συζύγου τοῦ Γεωργίου, τὸ γένος Δημητρίου Ζορμπαλᾶ, 7) Συγκελάκη Ἀντωνίου τοῦ Εὐαγγέλου, 8) Καρκαγιάννη Ἀντωνίου τοῦ Ἀστερίου, 9) Ραγουζαρίδη Κων/νου τοῦ Βασιλείου, 10) Καραμπάση Στυλιανοῦ τοῦ Ἀντωνίου κ.λ.π. ἠσκήθη ποινικὴ δίωξις ἁρμοδίως ἐπὶ παραβάσει τοῦ Α. Ν. 375/36 «περὶ τιμωρίας τῶν ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν τῶν ἀπειλουσῶν τὴν ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας».

Συνεπείᾳ ταύτης διετάχθη καὶ ἐνηργήθη τακτικὴ ἀνάκρισις, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ὑποβαλὼν πρὸς τὸ Συμβούλιον τοῦτο ὁ παρ' αὐτῷ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος τὴν σχηματισθεῖσαν δικογραφίαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1240/18.6.1959 ἐγγράφου προτάσεώς του ἐξέθηκε τὰ ἑξῆς:

Εἰσάγων τὴν ποινικὴν δικογραφίαν κατὰ τῶν :

Α΄. 1) Κολλιγιάννη Κων/νου τοῦ Λαζάρου, 2) Βέττα ἢ Κουρμούλη Φωκίωνος τοῦ Παναγιώτου, 3) Βουτσᾶ Ἐλευθερίου τοῦ Ἰωάννου, 4) Εὐθυμιάδου Θεοδώρου τοῦ Μιχαήλ, 5) Τρικκαλινοῦ Γεωργίου τοῦ Χρήστου, 6) Τρικκαλινοῦ Ἰωάννας συζύγου τοῦ Γεωργίου τὸ γένος Δημήτρίου Ζορμπαλᾶ, 7) Συγκελάκη Ἀντωνίου τοῦ Εὐαγγέλου καὶ 8) Καρκαγιάννη Ἀντωνίου τοῦ Ἀστερίου, κατηγορουμένων ἐπὶ προσφορᾷ διὰ τὴν προμήθειαν πληροφοριῶν μυστικῶν στρατιωτικῆς σημασίας κ.λ.π. ἐπὶ σκοπῷ κατασκοπίας, ἀπὸ κοινοῦ (ἄρθρ. 9 ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄρθρ. 2 Α.Ν. 375/36).

Β΄. 1) Ραγουζαρίδη Κων/νου τοῦ Βασιλείου, 2) Καραμπάση Στυλιανοῦ τοῦ Ἀντωνίου, 3) Εὐθυμιάδου Δημητρίου τοῦ Μιχαήλ, 4) Εὐθυμιάδου Παναγιώτας συζ. τοῦ Δημητρίου, 5) Μούχου Δημητρίου τοῦ Σταματίου, 6) Μαλιάκα Ἀντωνίου τοῦ Κυριάκου, 7) Μαλιάκα Μαριάνθης τοῦ Ἀντωνίου, 8) Δολιανίτου Γεωργίου τοῦ Κων/νου, 9) Δολιανίτου Βασιλικῆς τοῦ Γεωργίου, 10) Γλέζου Ἐμμανουὴλ τοῦ Νικολάου, 11) Γρηγοριάδου Γεωργίου τοῦ Ἐλευθερίου, 12) Γρηγοριάδου Μαρίας τοῦ Γεωργίου, 13) Ζαχαροπούλου Ἀχιλλέως τοῦ Βασιλείου, 14) Τανὲ Πέτρου τοῦ Χαραλάμπους, 15) Θανασᾶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Παναγιώτου, 16) Καλογερᾶ Σωτηρίου τοῦ Ἀριστείδου, 17) Μοροχλιάδου Θεοδώρας τοῦ Κων/νου, 18) Μοροχλιάδου Νικολάου τοῦ Κων/νου καὶ 19) Σουλτάνη Ἀγγέλου τοῦ Παναγιώτου, κατηγορουμένων ἐπὶ παροχῇ βοηθείας κ.λ.π. εἰς τοὺς ἀνωτέρω ἐν κεφαλαίῳ Α΄ κατηγορουμένους ἐν γνώσει τῶν προθέσεων αὐτῶν, ἀπὸ κοινοῦ (ἄρθρ. 10 § 1 Α.Ν. 375/36) μετὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 115/49 γνωμοδοτήσεως τοῦ Εἰσηγητοῦ τοῦ ΥΙ Τμήματος τοῦ παρ' ᾧ παρίσταμαι Στρατοδικείου, δι' ἧς γνωμοδοτεῖ ὅπως παραπεμφθῶσιν εἰς δίκην : 1) οἱ ἀνωτέρω ἐν κεφαλαίῳ Α ἀναφερόμενοι ὀκτὼ κατηγορούμενοι ἐπί : α) προσφορᾷ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐν ἄρθρῳ 2 Α.Ν. 375/36 πράξεως καὶ ἐπὶ σκοπῷ κατασκοπίας ἀπὸ κοινοῦ, 2) οἱ ἐν κεφαλαίῳ Β καὶ ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 1 ἕως καὶ δώδεκα (12) ἀναφερόμενοι κατηγορούμενοι, ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 10 § 1 Α.Ν. 375/36, ἀπὸ κοινοῦ, καὶ 3) ὅπως μὴ γίνῃ κατηγορία κατὰ τῶν ἀνωτέρω ἐν κεφαλαίῳ Β καὶ ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ 13 μέχρι καὶ 19 ἀναφερομένων κατηγορουμένων ἐπὶ παραβάσει ἀπὸ κοινοῦ τοῦ ἄρθρ. 10 § 1 Α.Ν. 375/36, ἐκτίθημι ὅτι ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἐν γένει ἀνακρίσεως καὶ δὴ ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν νομίμως ἐξετασθέντων μαρτύρων Παπασπυροπούλου Κων/νου, Σακελλαρίου Βασιλείου, Κοκκινάκη Λουκᾶ κ.λ.π. ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ἀπολογίας τῶν κατηγορουμένων καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα καὶ στοιχεῖα τῆς δικογραφίας, προέκυψαν τὰ ἑξῆς πραγματικὰ περιστατικά: Ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του καὶ μέχρι σήμερον ἔτι, τὸ Κ.Κ.Ε. ἐνεργεῖ καὶ ἐφαρμόζει πρόγραμμα πλήρως εὐθυγραμμισμένον πρὸς τὴν πολιτικὴν γραμμὴν τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, ἀσχέτως ἐὰν αἱ ἐνέργειαί του αὗται στρέφονται ἐναντίον τῶν Ἐθνικῶν συμφερόντων τῆς Χώρας. Καὶ τοῦτο διότι τὸ Κ.Κ.Ε. ὡς τμῆμα τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, δὲν κατευθύνεται ἀπὸ τὰ ἰδανικὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ τὰς διεθνιστικὰς ἐπιδιώξεις τοῦ κομμουνισμοῦ αἱ ὁποῖαι συμπίπτουν ἀπολύτως μὲ τὰς ἰμπεριαλιστικὰς περὶ παγκοσμίου κυριαρχίας ἐπιδιώξεις τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας. Τοιουτοτρόπως τὸ Κ.Κ.Ε. εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς του σχεδὸν (1922) ἀντετάχθη εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἑλλήνων τῆς Μ. Ἀσίας, διεξαγόμενον ἀγῶνα καὶ διὰ παντὸς μέσου, ὡς ὁ ἴδιος ὁ ἀρχηγός του Ν. Ζαχαριάδης κατ' ἐπανάληψιν ἐδήλωσεν, ἐπεδίωξεν τὴν διάβρωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ καὶ κατάρρευσιν τοῦ ἐν Μ. Ἀσίᾳ πολεμικοῦ μετώπου καὶ τοῦτο διότι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὸ Κ.Κ.Ε. ἐξυπηρέτει τὸ συμφέρον τῆς ἡγέτιδος τοῦ κομμουνισμοῦ χώρας, ἡ ὁποία ἦτο σύμμαχος τῆς Κεμαλικῆς Τουρκίας. Κατὰ Δεκέμβριον 1924 δι' ἀποφάσεως τοῦ τρίτου ἐκτάκτου συνεδρίου αὐτοῦ, προσχωρεῖ ὀργανωτικῶς εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἱδρυ-

θεῖσαν τὸ ἔτος 1919 Κομμουνιστικὴν Διεθνῆ, μετωνομάσθη ἀπὸ Σ.Ε.Κ.Ε. εἰς Κ.Κ.Ε. (Τμῆμα τῆς Γ' Διεθνοῦς) καὶ ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὀργανωθῇ καὶ νὰ λειτουργῇ συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ ἐντολὰς αὐτῆς. Ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης τυφλῆς ὑποταγῆς του εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ εἶναι καὶ ἡ κατὰ τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω τρίτον συνέδριον ληφθεῖσα ἀπόφασις, περὶ ἀποδοχῆς καὶ προπαγανδίσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ Ε' Συνεδρίου τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς διατυπωθέντος, τῇ ἀξιώσει τοῦ Βουλγαρικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, συνθήματος «περὶ ἀνεξαρτήτου Μακεδονίας καὶ Θράκης», παρ' ὅτι τοῦτο ἦτο ἀντίθετον πρὸς ὅλα τὰ ἱστορικά, Ἐθνολογικά, οἰκονομικὰ καὶ στρατιωτικὰ δεδομένα. Ἐδέχετο τοιουτοτρόπως ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε νὰ παραδώσῃ τὴν Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην μὲ τὸν Ἑλληνικώτατον πληθυσμόν της εἰς τὸν Βουλγαρικὸν ζυγόν, χωρὶς νὰ αἰσθάνεται διὰ τοῦτο οὐδεμίαν Ἐθνικὴν ἐντροπήν, ἀλλ' ἀντιθέτως ἐθεώρει ἑαυτὸ ὑπερήφανον διότι οὕτω ἐξεδήλου τὴν ἀφοσίωσίν του καὶ τὴν πίστιν του πρὸς τοὺς αὐθέντας του. Οἱ πράκτορες τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ καὶ τῆς Κομιντέρν: Τσετούγιεθ Ἀλέξανδρος, Πετρόφσκυ Ἀνδρέας, μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ρ., ὁ Βούλγαρος Μασίμωφ καὶ ὁ Οὐκρανὸς Ἐμμανήλσκι ἀφιχθέντες λάθρᾳ ἐνταῦθα ὑπὸ ψευδεῖς ἰδιότητας καθωδήγουν τὰ στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ζωῆς του καὶ τὸ ὠργάνωσαν μὲ σκοπὸν νὰ ἐπιτελέσῃ ἀρτιώτερον τὸν ρόλον τοῦ εὐτελοῦς πράκτορος ξένων συμφερόντων. Οὕτω καθοδηγούμενον τὸ Κ.Κ.Ε. τὸ ὁποῖον, ὡς αὐτὴ αὐτὴ ἡ ἡγεσία του τονίζει, εἶναι κόμμα συνωμοτικὸν καὶ ἐπαναστατικόν, ἔδρασεν ἔκτοτε διὰ τὴν δι' ἐπαναστάσεως ἀνατροπὴν τοῦ πολιτεύματος καὶ τοῦ κρατοῦντος κοινωνικοῦ συστήματος, διὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου καὶ τὴν ἀπόσπασιν τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας καὶ τὴν ὑπαγωγὴν τῆς ὑπολοίπου Ἑλλάδος ὑπὸ τό πέλμα τοῦ κομμουνιστικοῦ στρατοπέδου. Πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν του τὸ Κ.Κ.Ε. μετεχειρίσθη ἔκτοτε πάντα τὰ εἰς τὴν διάθεσίν του μέσα ὥστε νὰ συγκεντρώνῃ πληροφορίας μυστικὰς στρατιωτικῆς σημασίας ἀφορώσας τὴν ἐν γένει ὀργάνωσιν, τὰς δυνάμεις καὶ τὰς κινήσεις τῶν Ἐθνικῶν ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ νὰ ἐνημερώνῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τῆς ἡγεσίαν τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ, ἥτις κατέστρωνε ἑκάστοτε τὰ σχέδια ἐνεργειῶν κατ' αὐτῶν, ἵνα ἐν καιρῷ τῷ δέοντι καταστῶσιν ἀνίκανοι ὅπως ἐκπληρώσωσιν τὴν Ἐθνικήν των ἀποστολήν. Διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὸν πρακτοριακόν του τοῦτον ρόλον τὸ Κ.Κ.Ε. ὠργάνωσεν, συμφώνως πρὸς τὰς ἐντολὰς τῆς Γ' Διεθνοῦς, τὰς διατυπωθείσας ἀποφάσεις εἰς τοὺς 21 ὅρους τοῦ Β' Συνεδρίου αὐτῆς καὶ οὓς ἀπεδέχθη τὸ Κ.Κ.Ε., παράνομον συνομωτικὸν μηχανισμὸν καὶ δι' αὐτοῦ εἰσεχώρησεν ἐντὸς τῶν Ἐθνικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, τῶν συγκοινωνιῶν καὶ τῶν ἐπιχειρήσεων πολεμικῆς καὶ οἰκονομικῆς ζωτικῆς σημασίας καὶ μέσῳ τοῦ μυστικοῦ τούτου μηχανισμοῦ ἐξεπλήρου τὸ πρακτοριακὸν καὶ κατασκοπευτικόν του καθῆκον. Ἐπειδὴ ὅμως, εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. ὑπῆρχον κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη καὶ στελέχη ἅτινα δὲν εἶχον ἀπολέσει τελείως τὴν Ἐθνικήν των συνείδησιν, καὶ δὲν ἐδέχοντο προθύμως νὰ μεταβληθῶσιν εἰς τυφλὰ καὶ μίσθαρνα ὄργανα τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ, ὁ Διεθνὴς Κομμουνισμὸς συνεκέντρωσεν εἰς τὴν Μόσχαν σεβαστὸν ἀριθμὸν ἀφοσιωμένων Ἑλλήνων κομμουνιστῶν, τοὺς ὁποίους ἀφοῦ ἐξεπαίδευσε πλήρως εἰς εἰδικὰς πρὸς τοῦτο ἱδρυθείσας σχολάς, ἤρχισε τὴν ἀποστολήν των ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926, ἐν Ἑλλάδι, ἵνα οὗτοι ἀναλάβωσι τὴν καθοδήγησιν τοῦ κόμματος καὶ ἀπομακρύνωσιν ἐκ τῶν τάξεων αὐτοῦ ὅλα τὰ ἀνεπιθύμητα καὶ μὴ ἀφοσιωμένα στελέχη. Πράγματι, οὗτοι κατώρθωσαν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν, κυρίως δὲ ἀπὸ τὸ ἔτος 1931, ὅτε ἐπλαισιώθησαν ὑπὸ τοῦ Ν. Ζαχαριάδη, διορισθέντος ὑπὸ τῆς Μόσχας, ὅπου μέχρι τότε ἐφοίτα εἰς τὴν Σχολὴν Κούτβ, ὡς Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Κ.Κ.Ε., νὰ ἐπικρατήσωσι πλήρως ἐπὶ τῆς ἡγεσίας τοῦ κόμματος. Ἡ νέα ὑπὸ τὸν Ζαχαριάδην ἡγεσία προέβη εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ κόμματος ἐκ τῶν φρα-

ξιονιστικῶν, κατὰ τὴν κομμουνιστικὴν ὁρολογίαν, στοιχείων καὶ ὠργάνωσεν τὸ Κ.Κ.Ε. ἐπὶ τῶν μπολσεβικικῶν ἀρχῶν, διὰ τῆς δημιουργίας δύο κομματικῶν μηχανισμῶν, παραλλήλως δρώντων, τοῦ νομίμου καὶ τοῦ παρανόμου. Ὁ νόμιμος μηχανισμός, συμφώνως πρὸς τὰς καταστατικὰς ἀρχὰς ὅλων τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων τὰς διατυπωθείσας ὑπὸ τοῦ 2ου Συνεδρίου τῆς Κομιντέρν, καθοδηγεῖται ὑπὸ τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ. Διὰ νὰ ἀποκρύψῃ τὸν πρακτοριακὸν καὶ ἐπαναστατικόν του ρόλον τὸ Κ.Κ.Ε. ἐμφανίζεται ἐνίοτε, ὅτε αἱ ἀνάγκαι τὸ ὑποχρεώνουν, ὡς κόμμα Δημοκρατικὸν καὶ φιλειρηνικὸν καὶ ὑπερθεματίζει τῶν Ἐθνικῶν τῆς χώρας διεκδικήσεων ὅταν αὗται στρέφωνται ἐναντίον τῶν ἐλευθέρων Δυτικῶν Κρατῶν. Συγχρόνως ὅμως μὲ τὰς ἀπατηλὰς περὶ Δημοκρατίας καὶ εἰρήνης διακηρύξεις του δὲν παραλείπει τὴν συνεχῆ καὶ ἐντατικὴν ὀργάνωσίν του, διὰ νὰ εἶναι ἕτοιμον νὰ ἀναλάβῃ ἐπαναστατικὴν δρᾶσιν ὁσάκις ὁ διεθνὴς κομμουνισμὸς δώσῃ τοιαύτην ἐντολήν. Ὁ διεθνὴς κομμουνισμὸς κατὰ διαφόρους τρόπους ἐπεδίωξεν ἑκάστοτε τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν του, ἄλλοτε διὰ τῆς ὑποκινήσεως ἐπαναστατικῶν κινημάτων, ἄλλοτε διὰ τῆς δυνάμεως τῶν Ρωσικῶν ὅπλων καὶ ἄλλοτε διὰ τῆς ὑπούλου πολιτικῆς τοῦ «Δουρείου ἵππου», ὡς εἶχεν ἀποκαλέσει ὁ ἡγέτης τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς Βούλγαρος κομμουνιστὴς Δημητρώφ, τὴν πολιτικὴν τῶν λαϊκῶν πατριωτικῶν μετώπων. Ὁ διεθνὴς κομμουνισμὸς ἀναλόγως τῶν πληροφοριῶν τὰς ὁποίας ἔχει, περὶ ἐπικρατουσῶν εἰδικῶν συνθηκῶν εἰς ἑκάστην χώραν, καθορίζει τὸν τρόπον δράσεως τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων. Τὰς πληροφορίας ταύτας, αἵτινες κυρίως ἀφοροῦν τὴν οἰκονομικὴν καὶ στρατιωτικὴν κατάστασιν ἑκάστης χώρας συγκεντρώνει ἐκ τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων. Οὕτω τὸ ἔτος 1936 ἔχων ὁ διεθνὴς κομμουνισμὸς πληροφορίας, ἐκ μέρους τοῦ Κ.Κ.Ε. ὅτι τοῦτο εἶχεν ἐπιφέρει διάβρωσιν εἰς τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις, τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας, τὰς πολιτικὰς καὶ κοινωνικὰς ὀργανώσεις κ.λ.π. τῆς χώρας μας καὶ κατὰ συνέπειαν, ὅτι εἶχε μειωθῆ αἰσθητῶς ἡ δύναμις ἀντιστάσεως τῶν Ἐθνικῶν ἐνόπλων δυνάμεων, ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τὸ Κ.Κ.Ε. ἐπαναστατικῆς δράσεως, ἣν εἶχεν ὁρίσει διὰ τὴν 5ην Αὐγούστου 1936 καὶ τὴν ὁποίαν ἡ τότε Κυβέρνησις τῆς 4ης Αὐγούστου 1936 τελοῦσα ἐν γνώσει τῶν ἄνω σχεδίων, ἐματαίωσεν. Τὸν Νοέμβριον τοῦ ἔτους 1940, ὅταν ὁ ἡρωϊκὸς Ἑλληνικὸς Στρατὸς εἶχεν ἀποκρούσει τὴν Ἰταλικὴν ἐπίθεσιν καὶ εἶχεν ἐκμηδενίσει τὰς Ἰταλικὰς Φασιστικὰς φάλαγγας καὶ μὲ τὸ αἷμα του ἔγραφε τὰς ἐνδοξωτέρας σελίδας τῆς συγχρόνου ἱστορίας τοῦ Ἔθνους, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κ.Κ.Ε. Νικόλαος Ζαχαριάδης, μίσθαρνον καὶ πιστὸν ὄργανον τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, χωρὶς νὰ αἰσθάνεται οὐδεμίαν Ἐθνικὴν ἐντροπήν, ἐχαρακτήριζε τὸν ὑπέροχον τοῦτον ἀγῶνα τοῦ Ἔθνους ὡς ἰμπεριαλιστικὸν φασιστικὸν καὶ κατακτητικὸν πόλεμον, ἀπεκάλει τοὺς Ἰταλοὺς στρατιώτας ἀδελφοὺς καὶ διέτασσε τὰ μέλη τοῦ Κ.Κ.Ε. νὰ ἀγωνισθοῦν ἐναντίον τοῦ ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους διεξαγομένου ἱεροῦ καὶ ὑπὲρ πάντων ἀγῶνος καὶ διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις τὸ εἶχεν ὁδηγήσει εἰς τὴν νίκην. Οὕτω ἐξετέλει τὸ Κ.Κ.Ε. τὸ καθῆκον του πρὸς τὸν διεθνῆ κομμουνισμὸν καὶ τὴν ἡγέτιδα αὐτοῦ χώραν, ἥτις ἦτο σύμμαχος τῆς Χιτλερικῆς Γερμανίας καὶ τῆς Φασιστικῆς Ἰταλίας καὶ ἀπὸ συμφώνου διεμοιράζετο μετ' αὐτῶν τὴν Πολωνίαν καὶ κατεβρόχθιζε τῇ συναινέσει αὐτῶν, τὰς Βαλτικὰς χώρας. Ὅταν ὅμως ἀργότερον τὸ ἔτος 1941, ἡ ἡγέτις τοῦ κομμουνισμοῦ χώρα, ἡ «μεγάλη Σοβιετικὴ Πατρίδα τῶν κομμουνιστῶν», ἐδέχετο τὴν Γερμανικὴν ἐπίθεσιν, τότε ἐξύπνησε εἰς τὰς ψυχὰς τούτων ἡ Ἐθνική των συνείδησις, τότε συνεκινήθησαν καὶ ἔλαβον ἀποφάσεις, διὰ τὴν ἀνάληψιν ἀγῶνος κατὰ τῶν Γερμανῶν καὶ διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Σοβ. Ρωσίας. «Ἡ ὑπεράσπισις τῆς «Σοβιετικῆς Ἕνωσης», ἡ ὑπεράσπισις τῆς νίκης της μὲ ὅλα τὰ μέσα εἶναι ὕψιστον καθῆκον κάθε κομμουνιστή, κάθε ἐργαζομένου, κάθε ἀνθρώπου ποὺ θέλει ἐλεύθερη τὴν χώραν του ἀπὸ τὸν φασιστικὸν ζυγὸν» ἐτόνιζεν ἡ ἀπόφασις τῆς 6ης Ὁλομελείας τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. τοῦ Ἰουλίου 1941. Ἡ ὑπεράσπισις τῆς

Σοβιετικῆς Ρωσίας καὶ οὐχὶ τῆς Ἑλλάδος ἦτο τὸ ὕψιστον καθῆκον τῶν κομμουνιστῶν. Κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς τὸ Κ.Κ.Ε. ἐπωφεληθὲν τῆς ἐπικρατήσεως πλήρους συγχύσεως καὶ οὐσιαστικῆς ἀνυπαρξίας κρατικῆς ἐξουσίας, ἐνεφανίσθη ὑπὸ τὸν παραπλανητικὸν μανδύα τοῦ 'Εθνικοῦ 'Απελευθερωτικοῦ Μετώπου καὶ ἀφοῦ ἐνόπλως διέλυσεν τὰς περισσοτέρας 'Εθνικὰς ἀνταρτικὰς ὁμάδας κατώρθωσε νὰ μονοπωλήσῃ τὸν 'Εθνικὸν ἀγῶνα καὶ νὰ ἐπιτύχῃ πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἐπιρροὴν τοιαύτην, ὥστε νὰ καταστῇ ἀναγκαία, ἐπικειμένης τῆς πτώσεως τῆς Γερμανίας, ἡ συμμετοχὴ τούτου εἰς τὴν σχηματισθεῖσαν ἐν Λιβάνῳ 'Εθνικὴν Κυβέρνησιν.Τόσον κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἀπελευθερώσεως, ὅσον καὶ μετ' αὐτήν, τὸ Κ. Κ.Ε. διὰ τοῦ στόματος τῶν ὑπευθύνων ἡγετῶν του διεκήρυττε τὴν πίστιν του πρὸς τὴν ὁμαλὴν Δημοκρατικὴν ἐξέλιξιν τῆς Χώρας καὶ ἐνῷ ἠδύνατο ἐὰν ἦτο 'Εθνικῶς σκεπτόμενος πολιτικὸς ὀργανισμός, νὰ συμβάλῃ πράγματι εἰς τὴν τοιαύτην δημοκρατικὴν ἐξέλιξιν, ἐφ' ὅσον εἶχεν ἐξελιχθῆ εἰς σοβαρὸν πολιτικὸν παράγοντα τῆς Χώρας, ἐν τούτοις δὲν ἀπεμακρύνθη τοῦ βασικοῦ στρατηγικοῦ σκοποῦ του τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν συμφερόντων τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ. Τὸν Δεκέμβριον 1944 ἐπεχείρησε διὰ τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος τὴν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας καὶ τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Χώρας εἰς τὰ ἰμπεριαλιστικὰ σχέδια τοῦ κομμουνισμοῦ. Μετὰ τὴν καταστολὴν τοῦ κινήματος καὶ τὴν ἀνατροπὴν τῶν προδοτικῶν του σχεδίων τὸ Κ.Κ.Ε. πιεζόμενον ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνασυγκροτήσεως του, διετυμπάνιζεν καὶ πάλιν τὴν πίστιν του πρὸς τὴν Δημοκρατίαν καὶ τὸν Κοινοβουλευτισμόν, ἐνῷ συγχρόνως ἀπέκρυπτε τὸν ὁπλισμὸν τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ἐφυγάδευσε τὰ ὑπολείμματα αὐτοῦ ἐκτὸς τῶν συνόρων τῆς χώρας. Ταῦτα παρέδωκεν εἰς τὸν Διεθνῆ Κομμουνισμόν, ὅστις ἀφοῦ τὰ ἐξεπαίδευσε στρατιωτικῶς εἰς στρατόπεδα τῶν γειτονικῶν κομμουνιστικῶν χωρῶν, τὰ εἶχεν ἕτοιμα διὰ νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ εἰς νέαν ἐξόρμησιν, ὅταν θὰ ἔκρινεν ὅτι ἦτο κατάλληλος ἡ στιγμή. Πράγματι μετ' ὀλίγον, πιστεύων ὁ Διεθνὴς Κομμουνισμός, ὅτι αἱ διεθνεῖς μεταπολεμικαὶ συνθῆκαι ηὐνόουν τὴν ἐπανάληψιν ἐπαναστατικῆς δράσεως, ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τὴν ἡγεσίαν τοῦ Κ.Κ.Ε. νὰ ἀναλάβῃ νέον ἔνοπλον ἀγῶνα.Τὸ Κ.Κ.Ε. τυφλὸν ὄργανον τούτου ἐπειθάρχησεν ἀμέσως εἰς τὴν ἐντολὴν ταύτην καὶ εἰς τὴν δευτέραν 'Ολομέλειαν τῆς Κ.Ε.τὴν 12.2.46, ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν ἐνάρξεως ἐνόπλου ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον καὶ διεξήγαγε μὲ τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν συνδρομὴν τῶν χωρῶν τοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος καὶ τῶν ἁπανταχοῦ πρακτόρων τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ. Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐνόπλου ταύτης ἐπιθέσεως, διὰ τῆς συντριβῆς τοῦ συμμοριτισμοῦ εἰς τὸ Βίτσι καὶ τὸν Γράμμον (Αὔγουστος 1949), ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. δὲν παρῃτήθη τῶν ἐπιδιώξεών της, τουτέστιν τῆς καταλήψεως τῆς 'Αρχῆς διὰ τῆς ἀνατροπῆς τοῦ Κοινωνικοῦ Καθεστῶτος καὶ τῆς ὑποταγῆς καὶ ἐντάξεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ δορυφόρα Κομμουνιστικὰ Κράτη, ἀλλ' ἁπλῶς μετέβαλε τακτικὴν καὶ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν πάντοτε τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ (τῆς Κομινφόρμ) καθώρισε τοὺς νέους σκοπούς, οἵτινες ἐτίθεντο πρὸς πραγμάτωσιν διὰ τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ τὰ πρὸς ἐπίτευξιν τούτων μέσα. Οἱ σκοποὶ οὗτοι διαφαίνονται σαφῶς καὶ ἀπὸ τὰς δηλώσεις εἰς τὰς ὁποίας προέβη ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις τὰς ὁποίας ἔλαβε κατὰ καιροὺς ἡ Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. Τοιουτοτρόπως ἡ 'Ολομέλεια τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. συνελθοῦσα κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἔτους 1949 μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἀπεφάσισε καὶ τὰ ἑξῆς: α) Νὰ σταματήσῃ τὸν ἔνοπλον ἀγῶνα καὶ νὰ ἀφίσῃ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Χώρας ὁμάδας συμμοριτῶν, ὡς μέσον πολιτικῆς πιέσεως, ἵνα ἐξαναγκάσῃ τὴν τότε Κυβέρνησιν νὰ προβῇ εἰς τὴν χορήγησιν γενικῆς ἀμνηστείας κ.λ.π. καὶ β) Νὰ ἀλλάξῃ τὴν πολιτικὴν γραμμὴν καὶ νὰ μεταφέρῃ τὸν ἀγῶνα του εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τύπον λαϊκῆς ἐπαναστάσεως. Ὁ δὲ ἀρχηγὸς τοῦ Κ.Κ.Ε., Ν. Ζαχαριάδης εἰς βιβλίον του ἐκδοθὲν μετὰ τὴν συντριβὴν τοῦ συμμοριτισμοῦ καθορίζει τὴν κομμουνιστικὴν τακτικὴν ὡς ἑξῆς:... «Οἱ κύριες δυνάμεις τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδος κατέβασαν τὸ ὅπλο παρὰ

πόδας... καὶ μετὰ τὴν ὑποχώρησίν μας ἀπὸ τὸ Βίτσι—Γράμμο ἡ κατάστασις εἰς τὴν Ἑλλάδα παραμένει ἐπαναστατική... ὁ ὁπλισμὸς ποὺ κρατᾶνε σήμερα οἱ στρατιῶτες καὶ οἱ Μ.Α.Υ. θὰ γίνῃ ἐφεδρεία μας ἂν ἐμεῖς δουλέψουμε καλὰ» καὶ συνεχίζει: «Τὸ Κ.Κ.Ε. βρίσκεται σήμερα στὴ δεύτερη περίοδο τῆς ἐξέλιξής του. Ὁ Στάλιν ἀναφέρει τρεῖς περιόδους ἐξέλιξης τοῦ Κ.Κ. Ρωσίας. Ἡ πρώτη περίοδος εἶναι ἡ σύνθεση τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς του. Ἡ δεύτερη εἶναι ἡ περίοδος τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἀγώνα τῶν μαζῶν. Καὶ ἡ τρίτη εἶναι ἡ κατάληψις τῆς ἐξουσίας». Εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω βιβλίον του γράφει : «Μὲ ὅσο περισσότερο πεῖσμα οἱ κομμουνιστὲς καταπιαστοῦν μὲ τὴν δουλειὰ αὐτὴ» δηλαδὴ τὴν ὀργάνωσιν παρανόμου μηχανισμοῦ, «τόσο ἡ σημερινὴ σύμπτυξη καὶ ὑποχώρησή μας θἆναι καὶ σύντομη καὶ προσωρινή, τόσο πιὸ σύντομα θὰ δημιουργήσουμε τὶς συνθῆκες ποὺ θὰ ὡριμάσουν οἱ προϋποθέσεις γιὰ τὴν καινούργια γενικὴ ἀντεπίθεση». Ὁ ἴδιος κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1950 ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς εἰσηγήσεως τοῦ Ν. Βλαντᾶ ἐνώπιον τῆς Ζ′ Ὁλομελείας τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. εἶπεν: «Οἱ κύριες δυνάμεις τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδος δὲν ἔπαθαν καταστροφικὴ ἧττα, ἀλλὰ παρέμειναν ἄθικτες καὶ ἑτοιμοπόλεμες, ἐνῷ τὸ ἀντάρτικο ντουφέκι λαλεῖ πάλι καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀθήνα». Ὡς προϋπόθεσιν ὅμως ἀπαραίτητον δημιουργίας εὐνοϊκῶν «γιὰ τὴν καινούργια ἀντεπίθεση», συνθηκῶν ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. θεωρεῖ τὴν διάβρωσιν τοῦ Στρατοῦ, καὶ τὸ ἔργον τοῦτο ἀναθέτει εἰς ὅλους τοὺς κομμουνιστάς. Ἡ Γ′ Συνδιάσκεψις τοῦ Κ.Κ.Ε. (15-16 Ὀκτωβρίου 1950) ἀπηύθυνε προκήρυξιν πρὸς τὸν λαὸν καὶ τὸν Στρατὸν ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκτὸς τῶν ἄλλων, κάμνει καὶ τὴν ἑξῆς ἐπίκλησιν : «Φαντάροι, Σμηνῖτες, τίμιοι Ὑπαξιωματικοὶ καὶ Ἀξιωματικοί, μὴ πᾶτε στὴν Κορέα. Μὴ ἐπιβιβασθῆτε στὰ πλοῖα... Κουκουέδες καὶ Ἐπονῖτες ἀγωνιστὲς καὶ μαχητὲς τοῦ λαοῦ, ἄνδρες καὶ γυναῖκες τῆς Ἑλλάδος. Πιὸ ὠργανωμένα, πιὸ ἀποφασιστικά, πιὸ θαρραλέα στὸν ἀγῶνα. Ὀργανῶστε, καθοδηγῆστε παντοῦ τὸν Λαόν, τὰ στρατευμένα παιδιά του, ὀργανῶστε τὴν ἀντίστασηᾳ... Κι᾽ ἂν κάνουμε τὸν πόλεμο ὁ Λαὸς θὰ πιάσῃ πάλι τὰ Ταμπούρια, θὰ ἀνεβῇ μὲ τοὺς ἀντάρτες στὸ βουνό, θὰ τοὺς κάμῃ τὸν πόλεμο τάφο τους. Ἂν οἱ ἐκμεταλλευτὲς μοναρχοφασίστες τολμήσουν, θὰ τοὺς τσακίσουμε. Δὲν θὰ πολεμήσουμε ἐνάντια στὴν Ἀλβανία καὶ τὴν Βουλγαρία. Τὸ στρατὸ ποὺ ἑτοιμάζουν θὰ τοὺς τὸν σμπαραλιάσουμε. Θὰ τοὺς κτυπήσουμε ἀπὸ τὰ μέσα μαζὶ μὲ τοὺς στρατοὺς τῶν Λαϊκῶν δημοκρατιῶν... ποτὲ δὲν θὰ πολεμήσουμε τὴν μητέρα μας Σοβιετικὴ Ἕνωση. Θὰ στρέψουμε τὰ ὅπλα ἀντίστροφα». (Βλέπε «Δημοκρατικὸν» 21 Ὀκτωβρίου 1950 σελὶς 2). Ἓν ἔτος βραδύτερον, τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1951, συνῆλθεν ἡ δευτέρα Ὁλομέλεια τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. ἡ ὁποία ἐπέμεινεν ἐπὶ τῆς δημιουργίας τοῦ Ἑνιαίου Δημοκρατικοῦ Μετώπου. Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, γράφων ὁ Ν. Ζαχαριάδης εἰς τὸ ἐπίσημον ἐν τῷ Παραπετάσματι ἐκδιδόμενον περιοδικὸν «Νέος Κόσμος» τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ εἰς τὸ ὑπ᾽ ἀριθ. 12 φύλλον τοῦ Δεκεμβρίου 1951 σελὶς 6, ἀπειλεῖ: «Ξεχνᾶτε πῶς φεύγουν οἱ φαντάροι στὴν Οὐκρανία. Ξεχνᾶτε πῶς διέλυσε τὸ Στρατὸ στὴ Μικρασία στὸ 1922. Ξεχνᾶτε τὸ Στρατὸ καὶ τὸ Στόλο στὴ Μέση Ἀνατολὴ στὰ 1944. Ξεχνᾶτε ἀκόμα καὶ τὴν ἀγωνία ποὺ περάσατε στὸ Βίτσι—Γράμμο πρὸς τὰ μέσα καὶ τὰ τέλη τοῦ 1948... Καὶ πᾶρτε το ἀπόφαση. Ὁ πόλεμός σας ἂν τὸν τολμήσετε, θὰ γίνῃ λάκκος, κι᾽ οὔτε Σταυρὸς ἀπὸ πάνω...». Ἡ εἰς τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος καταφυγοῦσα ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε., ἀφοῦ ἐνήργησε ἐκκαθάρισιν τῶν στελεχῶν ἐκείνων τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν γνώμην της, ἦσαν ὑπεύθυνα διὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ συμμοριτισμοῦ, ἐπλαισίωσε τὴν Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. διὰ στελεχῶν τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης της καὶ ἤρχισε τὴν ἀναδιοργάνωσιν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ ἐν Ἑλλάδι δρῶντος παρανόμου τεχνικοῦ μηχανισμοῦ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ ἐν παρανομίᾳ ἐνταῦθα δρῶντος ἐκπροσώπου της Νικολάου Πλουμπίδη, ὅστις οὐδ᾽ ἐπὶ στιγμὴν μέχρι τῆς συλλήψεως του ἔπαυσε τὴν συνωμοτικὴν καὶ κατασκοπευτικὴν δρᾶσιν του διὰ τῆς συγκεντρώσεως πληροφοριῶν μυστικῶν στρατιωτικῆς κυρίως σημασίας

αἵτινες ἦσαν ἀπαραίτητοι εἰς τὴν ἡγεσίαν τοῦ Κ.Κ.Ε. διὰ τοὺς προδιαληφθέντας σκοπούς της. Ἀποδίδει, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ της, ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν κατασκοπίαν, διότι ἀφ' ἑνὸς θεωρεῖται αὕτη τὸ τέταρτον ὅπλον τοῦ συγχρόνου πολέμου καὶ ἐπικίνδυνον ὅσον καὶ ὁ Στρατός, τὸ Ναυτικὸν καὶ ἡ Ἀεροπορία, ἀλλὰ καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι ἀποτελεῖ τὸ σοβαρώτερον ὅπλον τοῦ κρυφίως καὶ οὐχὶ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἐργαζομένου κομμουνισμοῦ. Διὰ τοῦτο, παραλλήλως πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν συμμοριτῶν εἰς διάφορα στρατόπεδα τῶν χωρῶν τοῦ Παραπετάσματος, ἐπέλεξε καὶ διάφορα δυναμικὰ στελέχη ἅτινα εἰσήγαγεν εἰς εἰδικὰς Σχολὰς κατασκοπίας ἐν Πολωνίᾳ ἀρχικῶς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ καὶ Ρουμανίᾳ εἰς ἃς ἐξεπαιδεύοντο εἰς τὴν τέχνην τοῦ κατασκόπου, διδασκόμενοι εἰδικώτερον καὶ τὰ ἑξῆς μαθήματα : 1) Ἀσύρματον, (τύποι, ἐπαφαί, λειτουργίαι, βλάβαι, ἐπιδιορθώσεις, ἐγκαταστάσεις κ.ἄ.) 2) Κρυπτογραφίαν, 3) Χημείαν (τρόποι κατασκευῆς ἐκρηκτικῶν ὑλῶν), 4) Φωτογραφίαν, Τσιγκογραφίαν, 5) Σαμποτάζ, 6) Αὐτοάμυναν (σκοποβολήν, πάλην, τρόπους διαφυγῆς καὶ ἀποδράσεως κ.ἄ., 7) Τυπογραφίαν, 8) Μεταμφίεσιν κ.λ.π., δηλαδὴ μαθήματα ἅτινα καταρτίζουν τοὺς ἐκπαιδευομένους συγχρόνους κατασκόπους διὰ κατηλλήλων ἐφοδίων ἵνα φέρωσιν εἰς πέρας τὴν ἀποστολήν των. Ἐκ τῆς πρώτης, ἐκ τῶν ἀνωτέρω σχολῶν προείρχοντο τὰ μέλη τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. Λεωνίδας Στρίγκος, Νικόλαος Ἀσπρίδης, οἱ ὁποῖοι κινούμενοι πρὸς Ἑλλάδα μέσῳ Βελγίου κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1950 συνελήφθησαν ἐν Βρυξέλαις, ὡς καὶ ὁ Νικόλαος Μπελογιάννης καὶ Νικόλαος Ἀκριτίδης, οἵτινες ἀφιχθέντες ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ 1950 ἦλθον εἰς ἐπαφὴν καὶ συνεδέθησαν μετὰ τῶν ἐνταῦθα ἀνωτέρων στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἰδίως μετὰ τοῦ κυριωτέρου μέλους τοῦ κλιμακίου τοῦ Π.Γ. Νικολάου Πλουμπίδη, μεθ' οὗ ἀναδιωργάνωσαν τὸν παράνομον κατασκοπευτικὸν καὶ πολιτικὸν μηχανισμὸν τοῦ Κ.Κ.Ε. βάσει τῶν νέων μεθόδων καὶ ὁδηγιῶν ἃς προσεκόμισαν ἐκ τοῦ Παραπετάσματος. Παραλλήλως ὅμως πρὸς τὴν κατὰ τὸν προεκτεθέντα τρόπον ἐκπαίδευσιν τῶν κατασκόπων ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. παρεσκεύασε καὶ τὸ κατάλληλον ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἔδαφος διὰ νὰ τοὺς ὑποδεχθῇ καὶ τοὺς ἐνισχύσῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς των, στρατολογήσασα πρὸς τοῦτο δεδοκιμασμένους καὶ ἀμετανοήτους κομμουνιστὰς διατελέσαντας ἐν ἐκτοπίσει ἢ καταδικασθέντας διὰ προτέραν ἐγκληματικὴν δρᾶσιν, ὡς καὶ διὰ νέων στελεχῶν μὴ χαρακτηρισμένων καὶ μὴ γνωστῶν εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς Ἀσφαλείας δι' ὧν ἐπήνδρωσε τὸν παράνομον μηχανισμὸν τοῦ Κ.Κ.Ε. Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1953 ἡ τετάρτη «Πλατειὰ Ὁλομέλεια» τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. δίδει τὰς ἑξῆς πλέον σαφεῖς ὁδηγίας: «Νὰ ἀγρυπνοῦμε γιὰ νὰ τοὺς χαλᾶμε τὰ σχέδια. Νὰ μὴ πιστεύουμε στὰ λόγια τους καὶ νὰ βλέπουμε καὶ νὰ παρακολουθοῦμε αὐτὸ ποὺ κάνουν, ἀντιπαλεύοντας ἀδιάκοπα τοὺς ἄτιμους σκοπούς τους, τὸ κάθε τὶ πολεμικὸ μέτρο καὶ ἔργο τους...». Ἡ παρακολούθησις ὅθεν τῶν πολεμικῶν προπαρασκευῶν τῆς Χώρας τίθεται καὶ διὰ τῆς τετάρτης εὐρείας Ὁλομελείας τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. καθῆκον διὰ τοὺς κομμουνιστάς. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων ἐντολῶν καὶ ὁδηγιῶν, αἵτινες ἐδόθησαν ὑπὸ τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. σαφῶς καταφαίνεται ὅτι σκοπὸς τούτου, μετὰ τὴν ἧτταν του εἰς τὸ Βίτσι καὶ τὸν Γράμμον, εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ κατασκοπία ἰδίως εἰς τὸ στράτευμα καὶ τὴν πολεμικὴν προπαρασκευὴν τῆς Χώρας ἤτοι, τὴν ὀργάνωσιν, σύνθεσιν, ὁπλισμόν, κινήσεις, ἠθικὸν κ.λ.π. τοῦ στρατεύματος καὶ τὴν ὀχύρωσιν αὐτῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἀναδιοργάνωσις τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Χώρας, ἵνα ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ ἐξακολουθήσουν τὴν ἐπίθεσίν των ἐκ τῶν ἔσω καὶ τῶν ἔξω κατὰ τῆς Ἑλλάδος, πρὸς κατάληψιν διὰ τῆς βίας τῆς ἀρχῆς καὶ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου, ὡς τοῦτο ἀπεδείχθη καὶ κατὰ τὰς διεξαχθείσας ἐνώπιον τοῦ Στρατοδικείου δίκας κατὰ τῶν Μπελογιάννη κ.λ.π. καὶ Πλουμπίδη, καθ' ἃ δὲ ἐβεβαιώθη καὶ ἐκ τοῦ περιεχομένου τῶν κατασχεθέντων εἰς τὰς κρύπτας τῶν ἀσυρμάτων σημάτων εἶχον ἐνδιαφερθῇ καὶ λάβει πληροφορίας μυστικάς,

σημασίας στρατιωτικῆς. Μὲ τοιαύτας λοιπὸν ἀποφάσεις καὶ τοιαύτην προπαρασκευήν, πλεῖστα τῶν ἐκπαιδευθέντων στελεχῶν ἀπεστάλησαν κατὰ καιροὺς κρύφα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐφωδιασμένα δι' ἀσυρμάτων καὶ ἄλλων μέσων ἐπικοινωνίας, διὰ πλαστῶν δελτίων ταυτότητος καὶ πλαστῶν διαβατηρίων ἵνα μετὰ τῶν ἐνταῦθα ἀφοσιωμένων μελῶν τοῦ Κόμματος ὀργανώσωσι δίκτυα κατασκοπίας, ἅτινα εἶχον ὡς ἀποστολήν, τὴν συγκέντρωσιν πληροφοριῶν στρατιωτικῆς, πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς φύσεως, τὰς ὁποίας διὰ τῶν εἰς τὴν διάθεσίν των εἰδικῶν μέσων ἐπικοινωνίας ἢ δι' εἰδικῶν ἀγγελιαφόρων, ἐξερχομένων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας διὰ πλαστῶν διαβατηρίων θὰ διεβίβαζον εἰς τὴν ἡγεσίαν τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ, ἥτις τοὺς ἐξεπαίδευσε καὶ τοὺς ἔστειλε ἐνταῦθα. Τὰ στελέχη ταῦτα ἀποτελοῦντα τὸ ἐνταῦθα κλιμάκιον τῆς ἐν τῷ Παραπετάσματι διαβιούσης ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀνέλαβον συγχρόνως καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ πολιτικῆς δράσεως ἀποφάσεων τοῦ Κόμματος. Ἡ Ὑποδιεύθυνσις τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας ἐνήμερος οὖσα τῶν κινήσεων τῶν στελεχῶν τοῦ παρανόμου κλιμακίου τοῦ Κ.Κ.Ε. κατώρθωσε κατὰ τὸ παρελθὸν νὰ ἀναστείλῃ τὸ ἀντεθνικὸν καὶ κατασκοπευτικὸν ἔργον τούτων, διὰ τῆς συλλήψεως πλείστων ἐκ τῶν στελεχῶν τοῦ κλιμακίου τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. ὡς τῶν Μπελογιάννη, Δάλλα Δημητρίου, Φλωράκη Χαριλάου, Ἐρυθριάδου Γεωργίου, Σπανοῦ Γεωργίου, Παπαγιάννη Στεφάνου καὶ ἄλλων εἰς χεῖρας τῶν ὁποίων κατεσχέθησαν ἀσύρματοι καὶ μέσα ἐπικοινωνίας. Ἅπαντες οὗτοι εἰσερχόμενοι λάθρα ἐν Ἑλλάδι ἐφωδιασμένοι διὰ πλαστῶν δελτίων ταυτότητος καὶ διαβατηρίων ὡς καὶ σεβαστῶν χρηματικῶν ποσῶν εἰς ξένα νομίσματα, ἤρχοντο ἀμέσως εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. τῶν δρώντων ἐντὸς νομίμων ὀργανώσεων, καμουφλαρισμένων εἴτε ὑπὸ τὸν τίτλον Ε.Δ.Α. εἴτε ἄλλων κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν ὀργανώσεων καὶ μέσῳ αὐτῶν μετέφερον εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Κ.Κ.Ε. τὰς ὁδηγίας καὶ ἐντολὰς τῆς ἡγεσίας των, χρησιμοποιοῦντες συγχρόνως τὴν ἐντὸς αὐτῶν δρῶσαν κομματικὴν ὀργάνωσιν, ἥτις, ὡς γνωστὸν καταβάλλει προσπαθείας νὰ ὑπεισέλθῃ εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τοῦ οἰκονομικοῦ, πολιτικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Χώρας διὰ τὴν συγκέντρωσιν πληροφοριῶν στρατιωτικῆς, πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς φύσεως, τὰς ὁποίας οὗτοι διεβίβαζον εἰς τὰς Χώρας τοῦ Παραπετάσματος, αἵτινες τοὺς εἶχον ἀποστείλει ἐνταῦθα. Ἀξιοσημείωτον εἶναι ἐνταῦθα τὸ γεγονός, ὡς ἀπεδείχθη τοῦτο ἐκ τῶν κατασχεθέντων σημάτων εἰς χεῖρας τῶν ἀσυρματιστῶν κατασκόπων Βαβούδη τὸ 1951 καὶ Μωραΐτη τὸ 1955, ὅτι, κατὰ μὲν τὸ 1951 ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐνταῦθα κλιμακίου Πλουμπίδης Νικόλαος καθωδήγει καὶ τὴν Ε.Δ.Α. καὶ τὸν ἀρχικατάσκοπον Μπελογιάννην, κατὰ δὲ τὸ 1955 ὁ ἐνταῦθα ἀρχηγὸς τοῦ κλιμακίου τοῦ Π.Γ. τοῦ Κ.Κ.Ε. Γούσιας καθωδήγει διὰ τῶν Σπανοῦ, Κωτάκη καὶ Παπαγιάννη καὶ τὴν Ε.Δ.Α. καὶ τὸ κατασκοπευτικὸν δίκτυον τοῦ κλιμακίου. Ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. παρὰ τὰς γενομένας, ὡς ἄνω εἴρηται, συλλήψεις τῶν στελεχῶν, ἐν τῇ προσπαθείᾳ της ἵνα ἀνταποκριθῇ πλήρως εἰς τάς, ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη ἔναντι τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, ἀνειλημμένας ὑπεχρεώσεις της, ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποστέλλῃ συνεχῶς καὶ νέα στελέχη διὰ τὴν ἐπάνδρωσιν τοῦ ἐνταῦθα κλιμακίου της. Παραλλήλως ὅμως καὶ ἡ Ὑποδιεύθυνσις Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν μὲ ἄριστον ἐπιτελεῖον ἱκανωτάτων καθ' ὅλα καὶ δεδοκιμασμένων Ἀξιωματικῶν της, παρακολουθεῖ ἀγρύπνως τὴν τοιαύτην ἀντεθνικὴν προσπάθειαν τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ καταφέρει ἑκάστοτε τὰ ἀνάλογα πλήγματα. Οὕτω καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1958 εἶχε πληροφορίας ὅτι «μέλος τοῦ Π.Γ. τοῦ Κ.Κ.Ε. εὑρίσκετο ἐνταῦθα, λάθρᾳ εἰσελθὸν ἐκ τοῦ Παραπετάσματος καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετ' ἄλλων στελεχῶν, ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τούτων προερχομένων, πρὸς ἐνέργειαν κατασκοπίας εἰς βάρος τῆς Χώρας καὶ πρὸς ὄφελος τῶν Χωρῶν τοῦ Παραπετάσματος καὶ τοῦ Κ.Κ.Ε. προσέτι δὲ κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ὅτι ἐτέλει ἐν ἐπαφῇ καὶ μετὰ τῆς Ε.Δ.Α. μέσῳ τῆς ὁποίας διωχέτευε καὶ ἐξελάϊκευε τὴν πολιτικὴν γραμμὴν τοῦ Κ.Κ.Ε., τὰ στελέχη καὶ μέλη τοῦ ὁποίου διετάχθησαν ὅπως ἐνταχθῶσιν εἰς αὐτήν»,

«δουλέψουν πάνω στὶς κομματικὲς γραμμὲς τοῦ Κ.Κ.Ε.» καὶ ὅτι ἐνίσχυσε ταύτην διὰ σημαντικῶν χρηματικῶν ποσῶν πρὸς εὐρυτέραν ταύτης ἀνάπτυξιν. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πληροφοριῶν τούτων ἡ Ὑποδιεύθυνσις Γενικῆς Ἀσφαλείας ἐξεπόνησε σχέδιον ἀξιοποιήσεως αὐτῶν, καὶ ἔθεσεν ὑπὸ παρακολούθησιν τὰ ἐνδιαφέροντα πρόσωπα. Οὕτω διεπιστώθη ὅτι, ὁ ἐνταῦθα ἡγούμενος τοῦ κλιμακίου τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. ἦτο ὁ Κολλιγιάννης Κων/νος, ὁ ὁποῖος μὲ κυρίως συνεργάτας του: 1) Βουτσᾶν Ἐλευθέριον, 2) Βέτταν Φωκίωνα, 3) Εὐθυμιάδην Θεόδωρον, 4) Φουζὲρ Σουζάναν (ψευδώνυμον), 5) Τρικκαλινὸν Γεώργιον καὶ 6) Τρικκαλινοῦ Ἰωάνναν καὶ ἄλλα ἄγνωστα πρόσωπα ἅπαντα ἐκ τοῦ Παραπετάσματος προερχόμενα, 7) Εὐθυμιάδην Δημήτριον, 8) Εὐθυμιάδου Παναγιώταν, 9) Ραγουζαρίδην Κων/νον, 10) Καραμπάσην Στυλιανόν, 11) Μοῦχον Δημήτριον, 12) Μαλιάκαν Ἀντώνιον, 13) Συγγελάκην Ἀντώνιον, 14) Καρκαγιάννην Ἀντώνιον, 15) Γλέζον Ἐμμανουήλ, 16) Δολιανίτην Γεώργιον καὶ 17) Δολιανίτου Βασιλικὴν καὶ ἄλλους, περὶ ὧν κατωτέρω, ὠργάνωσε πλῆρες δίκτυον πληροφοριῶν τοῦ ὑπάρχοντος κατασκοπευτικοῦ μηχανισμοῦ ἵνα δι' αὐτοῦ συγκεντρώνῃ πληροφορίας στρατιωτικοῦ πολιτικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ ἐνδιαφέροντος, τὰς ὁποίας θὰ διεβίβαζεν εἰς τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος εἴτε διὰ παρανόμως λειτουργοῦντος ἀσυρμάτου καὶ κρυπτογραφικοῦ κώδικος (ὅστις καὶ κατεσχέθη ὡς τοῦτο θὰ σημειωθῇ κατωτέρω) εἴτε καὶ δι' εἰδικῶν ἀγγελιοφόρων ἐξερχομένων λάθρα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας διὰ πλαστῶν διαβατηρίων, ἔτι δὲ πλέον ἵνα καθοδηγήσῃ τὴν Ε.Δ.Α. ἐπὶ τῆς πολιτικῆς γραμμῆς τοῦ Κ.Κ.Ε. Μετὰ τὰς ὑπὸ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν γενομένας διαπιστώσεις ταύτας, ἀπεφασίσθη ἡ ἐκμηδένισις τῆς νέας ἀντεθνικῆς ταύτης προσπαθείας τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἐνηργήθησαν αἱ συλλήψεις τῶν κάτωθι: 1) Βουτσᾶ Ἐλευθερίου 2) Εὐθυμιάδου Θεοδώρου 3) Συγγελάκη Ἀντωνίου, 4) Καρκαγιάννη Ἀντωνίου, 5) Ραγουζαρίδη Κων/νου, 6) Εὐθυμιάδου Δημητρίου, 7) Εὐθυμιάδου Παναγιώτας, 8) Μαλιάκα Ἀντωνίου, 9) Δολιανίτου Γεωργίου, 10) Δολιανίτου Βασιλικῆς, 11) Γλέζου Ἐμμανουήλ, 12) Μούχου Δημητρίου, 13) Καράμπαση Στυλιανοῦ, 14) Θανάσα Ἀλεξάνδρου, 15) Μαλιάκα Μαριάνθης, 16) Καλογερᾶ Σωτηρίου, 17) Ζαχαροπούλου Ἀχιλλέως, 18) Μορουχλιάδου Θεοδώρας, 19) Μορουχλιάδου Νικολάου, 20) Τάνε Πέτρου καὶ 21) Σουλτάνη Ἀγγέλου καὶ τελευταίως τῶν 22) Τρικκαλινοῦ Γεωργίου, 23) Γρηγοριάδου Γεωργίου καὶ 24) Γρηγοριάδου Μαρίας. Διέφυγον δὲ τὴν σύλληψιν οἱ: 1) Κολλιγιάννης Κων/νος, 2) Βέτας Φωκίων, 3) Τρικκαλινοῦ Ἰωάννα καὶ 4) Φουζὲρ Σουζάνα καὶ ἄλλοι ἄγνωστοι. Κατὰ τῶν τριῶν πρώτων ἐκ τῶν τελευταίων τούτων ἔχουσι ἐκδοθῇ ἐντάλματα συλλήψεως. Ὅσοι ἐκ τῶν ἀνωτέρω συλληφθέντων, προήρχοντο ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, εἶχον καὶ οὗτοι (ὡς καὶ οἱ κατὰ τὸ παρελθὸν εἰσελθόντες) εἰδικῶς προπαρασκευασθῇ, ὑπὸ τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. συνεργαζομένης πρὸς τοῦτο καὶ μετὰ πρακτόρων ξένων χωρῶν, καὶ ἐφοδιασθῇ δι' ὅλων τῶν μέσων ἅτινα θὰ ἐξησφάλιζον τὴν κατασκοπευτικὴν ἀποστολήν των, τουτέστιν διὰ μεγάλων χρηματικῶν ποσῶν εἰς ξένα νομίσματα (δολλάρια κυρίως), μέσων ἀνταποκρίσεως, κρυπτογραφικῶν κωδίκων (ὡς ὁ κατασχεθεὶς εἰς χεῖρας τοῦ ἐκ τῶν συλληφθέντων Βουτσᾶ Ἐλευθερίου), χαρτῶν, πλαστῶν διαβατηρίων, πλαστῶν δελτίων ταυτότητος κ.λ.π. Χαρακτηριστικὴ τοῦ τρόπου προετοιμασίας καὶ ἀποστολῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τῶν πρακτόρων τῶν χωρῶν τοῦ σιδηροῦ Παραπετάσματος καὶ τῆς μετ' αὐτῶν συνεργαζομένης ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. κομμουνιστῶν, πρὸς ἐνέργειαν κατασκοπίας, τυγχάνει ἡ περίπτωσις τοῦ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Εὐθυμιάδου Θεοδώρου. Οὗτος, καθ' ἃ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ του λεπτομερῶς ἐκθέτει, εὑρισκόμενος ἐν Τασκένδῃ τῆς Ρωσίας εἰδοποιήθη τὴν 18.10.57 ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς Κομματικῆς Ὀργανώσεως Τασκένδης Τζεφρώνη Λεωνίδου ἵνα ᾖ ἕτοιμος ὅπως μετὰ διήμερον ἀναχωρήσῃ διὰ Βουκουρέστιον Ρουμανίας καὶ παρουσιασθῇ εἰς τὴν ἐκεῖ εὑρισκομένην ἡγεσίαν τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἀποσταλεὶς

πράγματι μετὰ διήμερον ἀεροπορικῶς εἰς Βουκουρέστιον συνηντήθη μετὰ τῶν Παρτσαλίδη Δημητρίου καὶ Κολλιγιάννη Κων/νου, παρ' ὧν ἔλαβε τὴν ἐντολὴν ὅπως ἀναχωρήσῃ μέσῳ Βερολίνου καὶ Ζυρίχης δι' Ἑλλάδα, καθορισθέντος ὑπ' αὐτῶν λεπτομερῶς τοῦ ἀκολουθητέου δρομολογίου καὶ τῆς ἀποστολῆς ἣν ἔδει νὰ φέρῃ εἰς πέρας κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἄφιξίν του, διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου. Περαιτέρω ἐκθέτει τὰ ληφθέντα μέτρα κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδρομήν, ὥστε νὰ τηρηθῇ ἀπολύτως μυστικὴ ἡ ἀποστολή του καὶ ἡ ἐξ αὐτῶν προκύπτουσα στενὴ συνεργασία τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων τῶν χωρῶν δι' ὧν θὰ διήρχετο, μετὰ τοῦ Κ.Κ.Ε. Εἰδικώτερον, ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἀνακρίσεως τῶν ἐνόρκως ληφθεισῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων, ἐκθέσεων κατασχέσεων πειστηρίων καὶ λοιπῶν ἐν γένει στοιχείων τῆς δικογραφίας, ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὰς ἀπολογίας τῶν κατηγορουμένων συνεκτιμωμένων, προέκυψαν δι' ἕνα ἕκαστον ἐκ τούτων, τὰ ἑξῆς: 1) Κολλιγιάννης Κωνσταντῖνος τοῦ Λαζάρου, ἐτῶν 40, γεννηθεὶς εἰς Καραντᾶ-Θηβῶν, νῦν φυγὰς καὶ ἀγνώστου διαμονῆς. Οὗτος τυγχάνει παλαιὸς κομμουνιστὴς μυηθεὶς ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας καὶ δράσας ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν ἀρχῶν καὶ ἐπιδιώξεων τοῦ Κ.Κ.Ε. κατ' ἀρχὰς μεταξὺ μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου τῶν πόλεων Θηβῶν καὶ Χαλκίδος καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τοὺς ἐργατικοὺς κύκλους τῶν αὐτῶν πόλεων. Ὡσαύτως ἀνέπτυξεν σοβαρὰν καθοδηγητικὴν δρᾶσιν εἰς τὴν Κομματικὴν Ὀργάνωσιν τοῦ 7ου Συντάγματος Χαλκίδος ὡς καὶ εἰς ἄλλας στρατιωτικὰς μονάδας καὶ ἐξειλίχθη ταχέως εἰς ἓν ἐκ τῶν ἐπικινδύνων στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. Προπολεμικῶς συνελήφθη καὶ ἐξετοπίσθη κατ' ἐπανάληψιν διὰ τὴν δρᾶσιν του. Διαρκούσης τῆς κατοχῆς, κρατούμενος εἰς τὰς Φυλακὰς τοῦ Σανατορίου «Σωτηρία» ἀπέδρασεν τὴν 7.4.1943 καὶ καταφυγὼν εἰς Ἤπειρον διετέλεσεν γραμματεὺς τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως τῆς περιοχῆς ταύτης. Κατὰ τὸ συνελθὸν ἐνταῦθα 7ον Συνέδριον τοῦ Κ.Κ.Ε. κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 1945, ἐξελέγη μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Κ.Ε. Βραδύτερον ἐπρωτοστάτησεν εἰς τὴν συγκρότησιν τῶν Κ/Σ διατελέσας κατὰ καιροὺς διοικητὴς μεγάλων μονάδων εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἠπείρου. Ἡ ἐφημερὶς «ἡ Φωνὴ τοῦ Μποῦλκες» τῆς 3.1.48 ἐδημοσίευσεν ὅτι ὠνομάσθη, τότε, Συν/ρχης—Πολιτικὸς Ἐπίτροπος τῶν Κ/Σ ἐν ἔτει 1948 καὶ διηύθυνε τὰς ἐπιχειρήσεις Μουργκάνας, χρηματίσας καὶ Διοικητὴς κλιμακίου Γενικοῦ Ἀρχηγείου Ν. Ἑλλάδος. Κατὰ τὸν κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον 1949 ἀνασχηματισμὸν τῆς ψευδοκυβερνήσεως τῶν Κ/Σ ἐγένετο μέλος τοῦ ἀνασυγκροτηθέντος Ἀνωτάτου Πολεμικοῦ Συμβουλίου τῶν Κ/Σ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ζαχαριάδη, μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑποστρατήγου, βραδύτερον δὲ ἀντικατέστησεν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ κλιμακίου τοῦ Γεν. Ἀρχηγείου Ν. Ἑλλάδος τῶν Κ/Σ τὸν Καραγεώργην. Μετὰ τὴν συντριβὴν τῶν Κ/Σ κατέφυγεν ὁμοῦ μετὰ τῆς λοιπῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε εἰς τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος συνεχίζων ἐκεῖθεν τὴν ἀντεθνικήν του δρᾶσιν, δι' ἣν ἀπεστερήθη τῆς Ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας δυνάμει τοῦ ἀπὸ 30.11.1951 Β.Δ. δημοσιευθέντος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἀριθ. φύλ. 4 τῆς 8.1.1953. Κατὰ τὸ ἔτος 1954-55 εἰσῆλθεν λάθρα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ σκοπῷ ὀργανώσεως τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος κατασκοπευτικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀποχωρήσας βραδύτερον διὰ τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος. Κατὰ Φεβρουάριον 1957 ἐξελέγη ὑπὸ τῆς 7ης Ὁλομελείας τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. μέλος τοῦ Π.Γ. αὐτῆς καὶ τυγχάνει ἓν ἐκ τῶν δραστηριωτέρων καὶ ἱκανωτέρων στελεχῶν τῆς εἰς τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος διαβιούσης ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. Κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον τοῦ ἔτους 1958 εἰσῆλθεν καὶ πάλιν λάθρα εἰς Ἑλλάδα πρὸς τὸν σκοπὸν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀναδιοργανώσεως τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος κατασκοπευτικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς καθοδηγήσεως τῆς Ε.Δ.Α. καὶ τῆς μεταφορᾶς εἰς αὐτὴν τῶν ἐντολῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. Πρὸς τοῦτο ἔσχε κομματικὰς ἐπαφὰς κατ' ἐπανάληψιν μετὰ τῶν ἐνταῦθα ἐπίσης εἰσελθόντων ἐκ τῶν χωρῶν τοῦ Παραπετάσματος ἀνωτάτων ἡγετικῶν στελεχῶν, μεθ' ὧν ὠργάνωσε καὶ κατηύθυνε τὸ Κατασκοπευτικὸν δίκτυον πληροφοριῶν εἰς βάρος τῆς Χώρας, ἤτοι : 1) Εὐθυμιάδου Θεο-

δώρου, παρ' οὗ ἀπεκρύβη τόσον εἰς τὴν ἐν Χαλανδρίῳ οἰκίαν τοῦ ἀδελφοῦ του Εὐθυμιάδου Δημητρίου, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἐν Φιλοθέῃ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Στρέϊτ 39-41 οἰκίαν εἰδικῶς καὶ πρὸς ἀπόκρυψιν καὶ συνάντησιν στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. μισθωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Εὐθυμιάδου Θεοδώρου, 2) Βουτσᾶ Ἐλευθερίου, 3) Βέττα Φωκίωνος, 4) Τρικκαλινοῦ Γεωργίου, μελῶν ἁπάντων τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. καθὼς καὶ ἄλλων στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. μεθ' ὧν συνηντήθη τόσον εἰς τὰς ἀνωτέρω οἰκίας, ὅσον καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, ὠργάνωσε καὶ κατηύθυνε τὰ κατασκοπευτικὰ δίκτυα πληροφοριῶν. Μετὰ τοῦ Τρικκαλινοῦ Γεωργίου συνηντήθη οὗτος τὴν 24.6.58 εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σκιάθου-Φωσκόλου οἰκίαν τοῦ Σουλτάνη Ἀγγέλου, ὅπου διέμενεν ὁ Τρικκαλινὸς μετὰ τῆς συζύγου του Ἰωάννας καλυπτόμενος ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον

Α. Συγγελάκης

Κ. Κολλιγιάννης

Φ. Βέττας

Μελίδης Ἡρακλῆς καὶ μεθ' οὗ συνειργάσθη καθ' ὅλην τὴν νύκτα καὶ μέχρι τοῦ ἀπογεύματος τῆς ἑπομένης, ὅτε ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. Οὗτος ἐπίσης ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ 3 ἢ 4 ἡγετικῶν στελεχῶν τῆς Ε.Δ.Α. ἐν οἷς καὶ τακτικώτερον μετὰ τοῦ Γλέζου Ἐμμανουήλ, μετὰ τοῦ ὁποίου συνηντήθη καὶ τὴν ἑσπέραν τῆς 16 Αὐγούστου 1958 εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γερμανικοῦ ἀριθ. 24 κειμένην οἰκίαν τῆς Δολιανίτου Βασιλικῆς ἑτεροθαλοῦς ἀδελφῆς τοῦ Γλέζου Ἐμμανουὴλ καὶ συνειργάσθη μετ' αὐτοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτὸς καὶ μέχρι τῶν ἀπογευματινῶν ὡρῶν τῆς ἑπομένης ἡμέρας. Δὲν ἐξηκριβώθη ποῖαι ἦσαν αἱ ἄλλαι προσωπικότητες τῆς Ε.Δ.Α. μετὰ τῶν ὁποίων οὗτος ἦλθεν εἰς κομματικὴν ἐπαφήν. Κατὰ τὰς πληροφορίας ἃς ἔσχεν ἡ Ὑποδιεύθυνσις Γεν. Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν οὗτος καθώρισε τὴν ἀκολουθητέαν γραμμὴν τῆς Ε.Δ.Α. κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 11.5.58 καὶ παρέσχεν αὐτῇ ἄμεσον καὶ ἔμμεσον οἰκονομικὴν συνδρομήν. Ὡς ἐξηκριβώθη εἰς τοῦτον παρεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Βουτσᾶ Ἐλευθερίου, ἀφιχθέντος ἐνταῦθα κατὰ μῆνα Αὔγουστον 1958, διάφορα ἔγγραφα ὡς καὶ τρεῖς χιλιάδες πεντακόσια (3.500) δολλάρια, ἅτινα προήρχοντο ἐκ τῆς ἐν τῷ Παραπετάσματι διαβιούσης ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. Οὗτος ἐφωδίασεν τοὺς ἐκ τῶν κατηγορουμένων Καρκαγιάννην Ἀντώνιον καὶ Συγκελάκην Ἀντώνιον διὰ πλαστῶν διαβατηρίων διὰ τῶν ὁποίων ἀπεπειράθησαν νὰ ἐξέλθωσι λάθρᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ὡς σύνδεσμοι τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου, ἵνα μεταφέρωσιν εἰς τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἡγεσίαν τοῦ Κ.Κ.Ε. πληροφορίας τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου. Τελικῶς οὗτος διέφυγεν τὴν σύλληψιν καὶ ἐξεδόθη κατ' αὐτοῦ τὸ ὑπ' ἀριθ. 8/1958 ἔνταλμα συλλήψεως τοῦ Εἰσηγητοῦ ΥΙ Τμήματος. 2) Βέττας ἢ Κουρμούλης Φωκίων τοῦ Παναγιώτου, ἐτῶν 45, γεννηθεὶς ἐν Πόρῳ, καθηγητὴς Μαθηματικῶν, νῦν φυγὰς καὶ ἀγνώστου διαμονῆς. Οὗτος ἐμυήθη εἰς τὴν κομμουνιστικὴν ἰδεολογίαν ἀπὸ τῶν Φοιτητικῶν ἐτῶν του, ἔτος 1934, σημειώσας ἔκτοτε σοβαρὰν δρᾶσιν ὑπὲρ τοῦ Κ.Κ.Ε. ὡς στέλεχος τῆς Ο.Κ.Ε.Ε. μεταξὺ τῶν Φοιτητῶν τοῦ Πανε-

πιστημίου καὶ τῶν σπουδαστῶν τῶν Ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν Ἱδρυμάτων. Διὰ τὴν δρᾶσιν του γενικῶς κατὰ τὴν προπολεμικὴν περίοδον συνελήφθη καὶ ἐξετοπίσθη ἐπανειλημμένως, διετέλεσεν δὲ ἐν ἐκτοπίσει συνεχῶς μέχρι 30.1.43 ὅτε ἀπέδρασεν μετ' ἄλλων ἡγετικῶν στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐκ τοῦ στρατοπέδου Χαϊδαρίου καὶ συνέχισε τήν κομμουνιστικήν του δρᾶσιν ἔκτοτε. Κατὰ τὸ συνελθὸν ἐν Ἀθήναις κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον 1945 7ον Συνέδριον τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐξελέγη τακτικὸν μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. μέχρι δὲ τῆς ἐξαφανίσεώς του ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλιππίδου ἀριθ. 3 οἰκίας εἰς ἣν διέμενεν καὶ τῆς ἐντάξεώς του εἰς τοὺς Κ/Σ ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴν δρᾶσιν ὡς Γραμματεὺς τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς Ε.Π.Ο.Ν. Εἰς τοὺς Κ/Σ διετέλεσεν Ἀξιωματικὸς-Πολιτικὸς Ἐπίτροπος καὶ ἀνέπτυξεν σοβαρωτάτην δρᾶσιν. Μετὰ τὴν συντριβὴν τοῦ συμμοριτοπολέμου κατέφυγεν εἰς τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος συνεχίζων ἐκεῖθεν τὴν ἀντεθνικήν του δρᾶσιν ὡς μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ μέλος τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς Ε.Π.Ο.Ν. Κατὰ χρονικὰ διαστήματα καὶ μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1950 καὶ 1953 εὑρισκόμενος εἰς Βουδαπέστην Οὐγγαρίας, ἐνήργει ἐπιθεωρήσεις εἰς τοὺς διαφόρους ἐκεῖ παιδικοὺς σταθμοὺς καὶ ἐχρημάτισεν καθηγητὴς εἰς τὴν εἰς Τσάνταν Βουδαπέστης λειτουργοῦσαν Σχολὴν Πληροφοριῶν—Σαμποτὲρ καὶ Κατασκόπων, διδάσκων τὸ μάθημα τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1957 ὅτε ἀνεσυγκροτήθη ἡ Σχολὴ Μπελογιάννη, οὗτος, ἐντολῇ τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. μετέβη εἰς Βάρναν Βουλγαρίας μὲ ἀποστολήν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων καθηκόντων του καὶ τὸ τῆς ἐκλογῆς στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. διὰ τὴν ἐν λόγῳ Σχολήν. Οὗτος τὴν 7 Σεπτεμβρίου 1958 ἀφίχθη ἐνταῦθα λάθρᾳ ἐκ τῶν χωρῶν τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος, διὰ τὴν ἐπάνδρωσιν τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος κλιμακίου τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. Τὸν ὑπεδέχθη, κατ' ἐντολὴν τοῦ Κολλιγιάννη Κων/νου, ὁ Εὐθυμιάδης Θεόδωρος, ὁ ὁποῖος μέσῳ τοῦ ἀδελφοῦ του Εὐθυμιάδου Δημητρίου, τὸν συνέδεσεν μὲ τὸν Μοῦχον Δημήτριον παρ' οὗ καὶ ἀπεκρύβη ἀπὸ τῆς 8.9.58 μέχρι 18.9.58 εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀμαζῶνος ἀριθ. 188 ἐν Καλλιθέᾳ κειμένην οἰκίαν τῆς μνηστῆς του Μοροχλιάδου Θεοδώρας. Ἐν συνεχείᾳ ἦλθεν εἰς ἐπαφήν, μετὰ τοῦ Κολλιγιάννη Κων/νου, Βουτσᾶ Ἐλευθερίου, τῆς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Φουζὲρ Σουζάνας καλυπτομένης γυναικός, στελέχους τοῦ κλιμακίου, ἀφιχθείσης ἐνταῦθα λάθρᾳ ἐκ τῶν χωρῶν τοῦ Παραπετάσματος τὴν 7.9.1958, μεθ' ἧς ἐπραγματοποίει συναντήσεις εἰς Πειραιᾶ καὶ ἀλλαχοῦ, ὡς καὶ ἄλλων στελεχῶν τοῦ κατασκοπευτικοῦ μηχανισμοῦ, μεθ' ὧν ὠργάνωσεν καὶ κατηύθυνε τὸ κατασκοπευτικὸν δίκτυον τοῦ Κ.Κ.Ε. Τελικῶς διέφυγεν τὴν σύλληψιν καὶ ἐξεδόθη κατ' αὐτῆς τὸ ὑπ' ἀριθ. 10/1958 ἔνταλμα συλλήψεως τοῦ Εἰσηγητοῦ ΥΙ Τμήματος. 3) Βουτσᾶς Ἐλεύθερος τοῦ Ἰωάννου, ἐτῶν 40, γεννηθεὶς ἐν Προποντίδι Μ. Ἀσίας καὶ κατοικῶν εἰς Ἀθήνας, ἄνευ μονίμου διαμονῆς, Λογιστής. Οὗτος ἐγεννήθη ἐκ Τούρκου πατρὸς ὀνόματι Χαδὶλ Κουρὰν καὶ Ἑλληνίδος μητρός, ἀσπασθείσης τὸ Κοράνιον, ὀνόματι Βασιλικῆς τὸ γένος Βουτσᾶ καὶ εἶχεν τὸ Τουρκικὸν ὄνομα Σαΐδ, ἡ ὁποία ἀργότερον ἐγκαταλείψασα τὸν σύζυγόν της, ἐγκατεστάθη εἰς Λαύριον Ἀττικῆς καὶ ἔδωσεν εἰς τοῦτον τὸ οἰκογενειακόν της ἐπίθετον Βουτσᾶς καὶ τὸ ὄνομα Ἐλευθέριος. Ἐμυήθη εἰς τὸν κομμουνισμὸν ἀπὸ τῆς προπολεμικῆς περιόδου καὶ ὅτε ἀκόμη ἦτο μαθητὴς τοῦ Λυκείου Λαυρίου. Διαρκούσης τῆς Κατοχῆς ἀνέπτυξεν ἐξαιρετικὴν δρᾶσιν ὑπὲρ τοῦ Κ.Κ.Ε. διατελέσας 1ος Γραμματεὺς τῆς οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ε.Α.Μ. καὶ ὑπεύθυνος τοῦ οἰκονομικοῦ τομέως τοῦ Κ.Κ.Ε., τῆς Οἰκονομικῆς Διευθύνσεως τῆς ἐφημερίδος «Ριζοσπάστης» καὶ τῆς ἐκδοτικῆς ἑταιρίας «Τὰ Νέα Βιβλία», ἡ ὁποία ἦτο ἐπιχείρησις τοῦ Κ.Κ.Ε. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συμμοριτοπολέμου ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. ὡς Πρεσβευτὴς τῆς ψευδοκυβερνήσεως τῶν Κ/Σ εἰς Βουκουρέστιον. Μετὰ τὴν συντριβὴν τοῦ συμμοριτοπολέμου κατέφυγεν εἰς Οὐγγαρίαν, ὅπου διετέλεσεν ὑπεύθυνος τῆς Κομματικῆς Ὀργανώσεως τῶν ἐκεῖ καταφυγόντων τέως Κ/Σ. Τὴν 14 Αὐγούστου 1958 ἀφίχθη ἐνταῦθα λάθρᾳ ἐκ τῶν χωρῶν τοῦ Παραπετάσματος διὰ τὴν ἐπάνδρωσιν τοῦ ὑπὸ τὸν Κολλιγιάννην Κων/νον δρῶντος κλιμακίου τοῦ Π.Γ. τῆς

Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. Τὸν ὑπεδέχθη, κατ' ἐντολὴν τοῦ Κολλιγιάννη ὁ Εὐθυμιάδης Θεόδωρος ὅστις καὶ τὸν ἀπέκρυψεν ἀπὸ τέλους Αὐγούστου μέχρι τῆς 9.10.58 εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τιμολ. Φιλήμονος ἀριθ. 22 οἰκίαν τοῦ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβροῦ του Μαλιάκα 'Αντωνίου. Ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν Κολλιγιάννη Κων/νου, Βέττα Φωκίωνος καὶ τῆς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Φουζὲρ Σουζάνας καλυπτομένης γυναικός, καὶ διαφόρων ἄλλων στελεχῶν καλυπτομένων ὑπὸ διάφορα ψευδώνυμα. Τάς ἑσπερινὰς ὥρας τῆς 9.10.1958 συνεδέθη μετὰ τοῦ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Ραγουζαρίδη Κων/νου, ὁ ὁποῖος τὸν παρέλαβε, καλυπτόμενον ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Πέτρος, καὶ τὸν ἐγκατέστησεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Περγάμου ἀριθ. 44 οἰκίαν τοῦ ἐπίσης κατηγορουμένου Καραμπάση Στυλιανοῦ, εἰς ἣν διέμενεν κρυπτόμενος ἀπὸ 9.10.958 μέχρι τῆς συλλήψεώς του. 'Εκ τοῦ Παραπετάσματος μετέφερεν ἐγγράφους ὁδηγίας πρὸς τὸν Κολλιγιάννην Κων/νον καὶ σεβαστὸν χρηματικὸν ποσὸν εἰς δολλάρια περίπου 6.000, ἐξ ὧν τρεῖς χιλιάδας πεντακοσίας (3.500) παρέδωκεν κατὰ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου εἰς τὸν Εὐθυμιάδην Θεόδωρον μέσῳ τῆς Εὐθυμιάδου Παναγιώτας διὰ νὰ παραδοθοῦν τελικῶς ταῦτα εἰς τὸν ἀρχηγὸν Κολλιγιάννην Κων/νον. Συνελήφθη τὴν 21.10.1958 ὁμοῦ μετὰ τοῦ Καραμπάση Στυλιανοῦ, ἐντὸς τῆς οἰκίας τοῦ τελευταίου. 'Επ' αὐτοῦ ἀνευρέθησαν καὶ κατεσχέθησαν: α) τὸ ὑπὸ ἀριθ. 11516/30.7.47 πλαστὸν δελτίον ταυτότητος μὲ φωτογραφίαν του, φερόμενον ὡς ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ ΛΓ' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος 'Αθηνῶν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Ζαχαρόπουλος 'Ιωάννης τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Μαρίας, γεννηθεὶς τὸ 1916 ἐν 'Αθήναις, κάτοικος ὁμοίως, ὁδὸς 'Αναγνωστοπούλου 16, Ἕλλην ὑπήκοος, Χ.Ο., δημότης 'Αθηνῶν ἀριθ. Μητρ. 638. β) κρυπτογραφικὸς κῶδιξ χρησιμοποιούμενος προφανῶς διὰ τὴν δι' ἀσυρμάτου ἐπικοινωνίαν τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος κατασκοπευτικοῦ δικτύου μετὰ τῆς ἐν τῷ 'Εξωτερικῷ ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. γ) διάφορες σημειώσεις καὶ δ) 27.000 δραχμ. αἵτινες προήρχοντο ἐκ τῆς ἐξαργυρώσεως δολλαρίων. Κατὰ τὴν ἀπολογίαν του προσεπάθησε ὑπὸ διάφορα προσχήματα νὰ συγκαλύψῃ τὸν σκοπὸν τῆς ἐδῶ ἀποστολῆς του, ἀλλὰ παρεδέχθη καὶ ἐβεβαίωσε τὴν ὕπαρξιν ἐπ' αὐτοῦ τόσον τοῦ κρυπτογραφικοῦ κώδικος, ὅσον καὶ τῶν πλαστοῦ διαβατηρίου καὶ πλαστοῦ δελτίου ταυτότητος ὡς καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ λοιπῶν κατασχεθέντων (ὅρα ἀπολογίαν του). 4) Εὐθυμιάδης Θεόδωρος τοῦ Μιχαήλ, ἐτῶν 51 γεννηθεὶς ἐν 'Ικονίῳ Μ. 'Ασίας καὶ κατοικῶν εἰς 'Αθήνας, γουνεργάτης. Οὗτος τυγχάνει παλαιὸς κομμουνιστής, μυηθεὶς εἰς τὴν κομμουνιστικὴν ἰδεολογίαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926 σημειώσας πολυσχιδῆ δρᾶσιν ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν ἀρχῶν καὶ ἐπιδιώξεων τοῦ Κ.Κ.Ε. Διὰ τὴν δρᾶσιν του ταύτην ἐξετοπίσθη κατ' ἐπανάληψιν καὶ κατεδικάσθη ὑπὸ διαφόρων ποινικῶν δικαστηρίων (ὅρα δελτίον δράσεως). Κατὰ τὴν κατοχὴν ἔδρασεν ὡς καπετάνιος τῆς 13ης Μεραρχίας τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ὡς Γραμματεὺς τῆς Πανθεσσαλικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Ε.Α.Μ. Μετὰ τὸ κίνημα ἐξηκολούθησε τὴν δρᾶσιν του ὡς Γραμματεὺς τοῦ Ε.Α.Μ. τῆς πόλεως Θεσ/νίκης καὶ ἀργότερον τῆς Κομματ. 'Επιτροπῆς Φλωρίνης. Κατὰ μῆνα 'Ιούλιον 1947 κατέφυγεν εἰς τὰς Κομμουν/ρίας εἰς ἃς ἔδρασεν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ταγ/ρχου Πολιτ. 'Επιτρόπου. Ἡ προαγωγή του εἰς τὸν ἐν λόγῳ βαθμὸν ἐγένετο ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ κατασχεθέντος ἀρχείου τῶν Κ/Σ τὴν 10.2.1948 καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 6 φύλ. τῆς ἐφημερ. τῆς ψευδοκυβερνήσεως τῶν Κ/Σ. Μετὰ τὴν συντριβὴν τοῦ συμμοριτισμοῦ κατέφυγεν εἰς Τασκένδην Ρωσίας ὅπου συνέχισε τὴν ἀντεθνικήν του δρᾶσιν, δι' ἧν καὶ ἀπεστερήθη τῆς 'Ελληνικῆς 'Ιθαγενείας διὰ τοῦ ἀπὸ 1.8.56 Β.Δ. δημοσιευθέντος

Δ. Εὐθυμιάδης

εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 167 φύλ. ἐφημερίδος Κυβερνήσεως τῆς 10.8.1956. Τὴν 20.10.1957 κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. διαβιβασθείσης αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς Κομματικῆς Ὀργανώσεως Τασκένδης μετέβη ἀεροπορικῶς εἰς Βουκουρέστιον ὅπου ἐλθὼν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν Παρτσαλίδη Δημητρίου καὶ Κολλιγιάννη Κων/νου μελῶν τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. διετάχθη παρ' αὐτῶν ὅπως εἰσέλθη εἰς Ἑλλάδα ἐπὶ σκοπῷ ἐξευρέσεως καταλλήλων οἰκιῶν δι' ὑποδοχὴν καὶ ἀπόκρυψιν ἀφιχθησομένων στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. δι' ἐνέργειαν κατασκοπίας, ἐφοδιασθεὶς ὑπὸ τούτων διὰ πλαστοῦ δελτίου ταυτότητος ὑπὸ τὰ στοιχεῖα «Μαυρόπουλος Νικόλαος» καὶ πλαστοῦ ὁμοίως διαβατηρίου ὑπὸ τὰ στοιχεῖα «Ματάρας Χαρίλαος» καὶ χρηματικοῦ ποσοῦ 6.000 δολλαρίων. Τὴν 7.11.1957 ἀνεχώρησεν ἐκ Βουκουρεστίου ἀεροπορικῶς διὰ Βερολῖνον, ἐκεῖθεν τὴν 11.11.1957 σιδηροδρομικῶς διὰ Ζυρίχην καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν 13.11.1957 ἀεροπορικῶς διὰ Ἑλλάδα ὅπου ἀφίχθη τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν. Ἅμα τῇ ἀφίξει του ἐπεδόθη πάραυτα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὡς εἴρηται, δοθείσης αὐτῷ ἀποστολῆς. Πρὸς τοῦτο ἐγκατεστάθη εἰς τὴν ἐν Χαλανδρίῳ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραϊσκάκη καὶ Γρίβα ἀριθ. 46 οἰκίαν τοῦ ἀδελφοῦ του Δημητρίου καὶ ἐξεῦρε καταλλήλους οἰκίας εἰς ἃς ἀπέκρυψεν τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀφιχθέντα μετ' αὐτὸν ἀνώτατα ἡγετικὰ στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. ἤτοι: α) τὸν Κολλιγιάννην Κων/νον ὃν ὑπεδέχθη τὴν 21 Ἀπριλίου 1958 καὶ ἀπέκρυπτεν ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Στρέϊτ ἀριθ. 39 ἕως 41 ἐν Φιλοθέῃ μίσθιον τοιαύτην, εἰς ἣν μάλιστα ὑπεδέχθη καὶ ἕτερα στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. ἅτινα ἔσχον ἐκεῖ κομματικὴν μετὰ τοῦ Κολλιγιάννη συνεργασίαν. β) τὸν Βουτσᾶν Ἐλευθέριον, ὃν ἀπέκρυψεν ἀπὸ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου μέχρι καὶ τῶν ἑσπερινῶν ὡρῶν τῆς 9.10. 1958 εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τιμολ. Φιλήμονος ἀριθ. 22 οἰκίαν τοῦ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβροῦ του Μαλιάκα Ἀντωνίου. Ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Βουτσᾶ ἀπεστάλησαν εἰς τοῦτον, μέσῳ τῆς συνδέσμου των Εὐθυμιάδου Παναγιώτας, περὶ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1958, διάφορα ἔγγραφα καὶ χρηματικὸν ποσὸν 3.500 δολλαρίων, ἁπάντων τούτων ἀποσταλέντων ἐκ τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. πρὸς τὸν Κολλιγιάννην Κων/νον πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ παρεδόθησαν μετά τινας ἡμέρας ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Εὐθυμιάδου Θεοδώρου, γ) Βέττα Φωκίωνα, τὴν 7.3.58, ὃν ἀπέκρυψεν, τῇ μεσολαβήσει τοῦ ἀδελφοῦ του Εὐθυμιάδου Θεοδώρου, εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀμαζῶνος ἀριθ. 188 οἰκίαν τῆς μνηστῆς τοῦ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Μούχου Δημητρίου, Μοροχλιάδου Θεοδώρας. Τὴν 20.10.1958 συνελήφθη ὑπὸ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γεν. Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἐν Πειραιεῖ καὶ τῇ ὁδῷ Ἁγίου Παντελεήμονος ἀριθ. 7 οἰκίαν τοῦ γυναικαδέλφου του Ζαχαροπούλου Ἀχιλλέως, ὅπου εἶχε μεταβῇ διὰ νὰ ἀποχαιρετίσῃ προκειμένου νὰ ἀναχωρήσῃ καὶ πάλιν λάθρᾳ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Κατὰ τὴν σύλληψιν του κατεσχέθησαν ἐπ' αὐτοῦ: α) τὸ ὑπ' ἀριθ. 10728/9.7.47 πλαστὸν δελτίον ταυτότητος, φερόμενον ὡς ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ Γ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Ἀθηνῶν, μὲ φωτογραφίαν του καὶ ψευδῆ στοιχεῖα «Μαυρόπουλος Νικόλαος τοῦ Ἀνδρέου κ.λ.π.» β) Χρηματικὸν ποσὸν 4.500 δολλαρίων, γ) τὸ ὑπ' ἀριθ. 24210/12.2.49 πλαστὸν διαβατήριον ἐκδοθὲν ὑπὸ τῶν ἐν Κύπρῳ Ἀγγλικῶν Ἀρχῶν μὲ στοιχεῖα «Μαστορίδης Εὐριπίδης τοῦ Ἀνδρέου», δ) ἡ ὑπ' ἀριθ. Α 268547 πλαστὴ δήλωσις κομιζομένων μετρητῶν καὶ ἀξιῶν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Μαστορίδης Εὐριπίδης καὶ φέρουσα τὸν τίτλον τῆς Ὑπηρεσίας Προστασίας Ἐθνικοῦ Νομίσματος Γραφεῖον Κεντρικοῦ Ἀερολιμένος καὶ ε) φύλλον λευκοῦ χάρτου ἐφ' οὗ ἀναγράφονται ὁδηγίαι διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ἐν λόγῳ διαβατηρίου (ὅρα πάντα ταῦτα συνημμένα ἐν τῇ δικογραφίᾳ). Μετὰ τὴν σύλληψίν του μετανοήσας διὰ τὰς κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς βάρος τῆς Χώρας ἐγκληματικὰς ἐνεργείας του, μετεμελήθη καὶ καταφερόμενος κατὰ τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐξιστόρησε λεπτομερῶς τὴν ὅλην δρᾶσιν του διατυπουμένην τόσον εἰς τὰς προανακριτικὰς καταθέσεις του ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Εἰσηγητοῦ ἀπολογίαν του, δηλώσας συνάμα ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἀπομακρυνθῇ τοῦ Κ.Κ.Ε. οὗτινος καταδικάζει τὰς ἐγκληματικὰς μεθόδους ἀνεπιφυλάκτως. 5) Τρικκαλινὸς Γεώργιος τοῦ Χρή-

στου, ἐτῶν 46, γεννηθεὶς ἐν Ἀλμυρῷ Βόλου καὶ κατοικῶν εἰς Ἀθήνας, τελειόφοιτος Νομικῆς. Οὗτος τυγχάνει παλαιὸς κομμουνιστὴς δράσας ὑπὲρ τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀπὸ τοῦ 1934. Κατὰ γενομένην ἐν ἔτει 1938 ἔρευναν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἀνευρέθη πλῆθος κομμουνιστικῶν ἐντύπων, ἔνσημα παρανόμων ἐράνων κ.λ.π. καὶ παραπεμφθεὶς εἰς Πλημμελειοδικεῖον Ἀθηνῶν κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν 4 μηνῶν καὶ ἐκτόπισιν 6 μηνῶν εἰς Φολέγανδρον. Κατὰ τὴν Γερμανικὴν εἰσβολὴν ἀνέλαβεν ὡς μέλος τῆς Ἀχτιδικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 6ης Ἀχτίδος Ἀθηνῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ ὡς Γραμματεὺς ταύτης. Κατὰ Σεπτέμβριον 1945 ἀνέλαβε 2ος Γραμματεὺς τῆς 3ης Ἀχτίδος καὶ παρέμεινεν εἰς τὴν θέσιν ταύτην μέχρι Μαΐου 1946. Μετὰ ταῦτα ἐτοποθετήθη ὡς μέλος τοῦ Γραφείου τῆς Ἐπιτροπῆς Πόλης Βόλου καὶ βραδύτερον ἐνετάχθη εἰς Κ/Σ ὡς Πολιτικὸς Ἐπίτροπος τῆς 123ης Ταξιαρχίας (Πηλίου—Μαυροβουνίου—Κισσάβου). Ἔχει ἐπικηρυχθῆ εἰς ληστὴν κατόπιν ἀποφάσεως Ε.Δ.Α.Ν. Μαγνησίας, προκηρυχθείσης χρηματικῆς ἀμοιβῆς 15.000 διὰ τὴν σύλληψιν ἢ τὸν φόνον αὐτοῦ καὶ 8.000 δρχ. διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν κατάδοσιν τοῦ κρησφυγέτου του. Μετὰ τὴν συντριβὴν τοῦ συμμοριτισμοῦ κατέφυγε οὗτος εἰς τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος,

Ε. Βουτσᾶς

Θ. Εὐθυμιάδης

Π. Εὐθυμιάδου

ἔνθα συνέχισε τὴν ἀντεθνικὴν του δρᾶσιν, κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1951, ἀνέλαβε Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κομματικῆς Ἐπιτροπῆς στρατοπέδου Φλωρίκας ἐν Ρουμανίᾳ. Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἑλληνικὴ ἡμέρα» τῆς 20.8.1952 ἐδημοσιεύθη ἀνταπόκρισις ἐκ Παρισίων εἰς ἣν ἀναφέρεται ὅτι οὗτος εἶχε συλληφθῆ ὑπὸ τῶν Γαλλικῶν Ἀρχῶν μετὰ τῆς Λαζάρου Φωφῶς, κατὰ μῆνα Μάρτιον 1952, κατηγορηθεὶς ἐπὶ προσβολῇ τῆς ἐξωτερικῆς ἀσφαλείας τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους. Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 15.6.1955 Β.Δ. δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 135 φύλ. τῆς Ἐφ. Κυβερνήσεως «τεῦχος Γ» τῆς 27.6.55 ἀπεστερήθη τῆς Ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας. Ἐξειλίχθη εἰς ἀνώτατον ἡγετικὸν στέλεχος τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τυγχάνει σήμερον μέλος τῆς Κ.Ε. τούτου. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1958 ἀπεστάλη ἐνταῦθα ὑπὸ τῆς ἐν τῷ Παραπετάσματι διαβιούσης ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. διὰ νὰ ἐπανδρώσῃ τὸ ἐνταῦθα δρῶν κλιμάκιον ταύτης. Ἀφιχθεὶς λάθρᾳ μετὰ τῆς συζύγου του Ἰωάννας Τρικκαλινοῦ, τὸ γένος Δημητρίου Ζορμπαλᾶ, ἦλθεν ἀμέσως εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν στελεχῶν τοῦ ἐνταῦθα κατασκοπευτικοῦ δικτύου, μεθ' ὧν καὶ ὠργάνωσε κατασκοπευτικὸν μηχανισμὸν διὰ τὴν συγκέντρωσιν πληροφοριῶν στρατιωτικοῦ, οἰκονομικοῦ καὶ πολιτικοῦ ἐνδιαφέροντος, τὰς ὁποίας θὰ διεβίβαζε εἰς τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος. Διαμένων μετὰ τῆς συζύγου του Ἰωάννας ἀπὸ 1.6.1958 καὶ μέχρι 15.9.1958 εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σκιάθου—Φωσκόλου οἰκίαν τοῦ Σουλτάνη Ἀγγέλου καὶ καλυπτόμενος ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Μελίδης Ἡρακλῆς», ἐδέχθη τὴν 24.6.1958 ἐπίσκεψιν τοῦ Κολλιγιάννη Κων/νου μέλους τοῦ Π.Γ. τῆς

Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐνταῦθα κατασκοπευτικοῦ δικτύου καὶ συνειργάσθη μετ' αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν νύκτα καὶ μέχρι τῶν βραδυνῶν ὡρῶν τῆς ἑπομένης, ὅτε καὶ ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν, διότι προφανῶς ἀντελήφθη ὅτι παρηκολουθεῖτο καὶ κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ τὴν σύλληψιν, δι' ὃ καὶ ἐξεδόθη κατ' αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ τοῦ VI Τμήματος ἔνταλμα συλλήψεως δυνάμει τοῦ ὁποίου καὶ συνελήφθη τελικῶς τὴν 7-5-1959. Κατὰ τὴν ἀπολογίαν του ἠρνήθη τὰς σχέσεις του καὶ τὰς συναντήσεις του μετὰ τοῦ Κολλιγιάννη Κωνσταντίνου, πλὴν κατέθηκεν ὅτι ἦλθεν εἰς Ἑλλάδα διὰ νὰ προσπαθήσῃ νὰ μὴ γίνῃ ἡ Ἑλλὰς βάσις πυραύλων (ὅρα ἀπολογίαν του). Συνελήφθη κρυπτόμενος εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νάνσεν ἀριθ. 2 οἰκίαν τοῦ Γρηγοριάδη Γεωργίου κατὰ ἐπακολουθήσασαν ἔρευναν δὲ κατεσχέθησαν ἐπ' αὐτοῦ πλαστὴ ταυτότης μὲ ψευδῆ στοιχεῖα Τικτόπουλος Γεώργιος κ.λ.π. ἐφ' ἧς εἶχεν ἐπικολληθῆ ἡ φωτογραφία του. Ἐπίσης χρηματικὸν ποσὸν 5.000 καὶ ἑπτὰ χαρτονομίσματα τῶν 20 δολλαρίων ἕκαστον, ὡς καὶ μία χρυσῆ λίρα Ἀγγλίας, πρὸς τούτοις δὲ ἓν χειρόγραφον τοπογραφικὸν σχεδιάγραμμα τῆς πόλεως Βιέννης καὶ εἷς πολεοδομικὸς χάρτης τῆς πόλεως Ἀθηνῶν (ὅρα ἔκθεσιν κατ' οἶκον ἐρεύνης καὶ κατασχέσεως). Τὸ σχεδιάγραμμα τῆς πόλεως Βιέννης, καθ' ἃ παραδέχεται ἐν τῇ ἀπολογίᾳ του, ἀντέγραψεν ὁ ἴδιος διὰ νὰ κατατοπισθῇ ἡ Γρηγοριάδου Μαρία, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο ν' ἀναχωρήσῃ τὴν ἑπομένην τῆς συλλήψεώς της εἰς Βιέννην διὰ θεραπείαν, ὡς ἰσχυρίζεται, ἀλλ' ἐν τῇ πραγματικότητι διὰ νὰ μεταφέρῃ ἀναφορὰν τούτου πρὸς τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἡγεσίαν τοῦ Κ.Κ.Ε. 6) Τρικκαλινοῦ Ἰωάννα τοῦ Γεωργίου, τὸ γένος Ζορμπαλᾶ Δημητρίου, ἐτῶν 39, γεννηθεῖσα ἐν Μικρῷ Χωρίῳ Καρπενησίου, νῦν φυγὰς καὶ ἀγνώστου διαμονῆς. Αὕτη κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς ὠργανώθη εἰς τὸ Ε.Α.Μ. καὶ ἀνέπτυξεν ἐξαιρετικὴν ὑπὲρ τοῦ Κ.Κ.Ε. δρᾶσιν. Μετὰ τὸ κίνημα συνέχισεν τὴν δρᾶσιν της ὡς σύνδεσμος τῆς Ἀχτιδικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 6ης Ἀχτῖδος τῆς Κ.Ο.Α. Κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον ἐνετάχθη εἰς τοὺς Κ/Σ καὶ μετὰ τὴν συντριβὴν τούτων κατέφυγεν εἰς τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος ἀπὸ ὅπου καὶ ἐξηκολούθησε τὴν ἀντεθνικὴν δρᾶσιν της. Ἀργότερον ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ εἰσῆλθε λάθρᾳ εἰς Ἑλλάδα μὲ σκοπὸν ὅπως ὁμοῦ μετὰ τοῦ συζύγου της ἐνισχύσῃ τὸ ἐνταῦθα δρῶν κατασκευπευτικὸν δίκτυον τοῦ Κ.Κ.Ε. Αἱ περὶ τούτου ἐνέργειαι καὶ ἡ δρᾶσις αὐτῆς συμπίπτουσι μετὰ τοῦ ὡς εἴρηται συζύγου της ἀπολύτως. Τελικῶς διέφυγεν καὶ ἐξεδόθη κατ' αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ τοῦ VI Τμήματος τὸ ὑπ' ἀριθ. 11/1958 ἔνταλμα συλλήψεως. 7) Φουζὲρ Σουζάνα (ψευδώνυμον) τοῦ Ἑρρίκου, ἀγνώστων λοιπῶν στοιχείων. Αὕτη ἀφίχθη ἐνταῦθα ἀπὸ τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος τὴν 7ην Σεπτεμβρίου 1958, μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 3.645.012 πλαστὸν διαβατήριον ἐκδοθὲν ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν τοῦ Σαὶντ Ντέννις τῇ μεσολαβήσει τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε., μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ ἐπανδρώσῃ τὸ ἐνταῦθα δρῶν κατασκοπευτικὸν κλιμάκιον. Ἐκ τῆς παρακολουθήσεώς της ὑπὸ τῶν Ἀστυνομικῶν ὀργάνων διεπιστώθη ὅτι ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν τόσον μετὰ τοῦ Βέττα Φωκίωνος καὶ Βουτσᾶ Ἐλευθερίου μελῶν τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. ὅσον καὶ μετ' ἀνωτάτων στελεχῶν τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος κατασκοπευτικοῦ δικτύου, τὸ ὁποῖον κατώρθωσεν τελικῶς νὰ ὀργανώσῃ πλήρως διὰ τὴν συγκέντρωσιν πληροφοριῶν στρατιωτικοῦ ἰδίᾳ περιεχομένου, τὰς ὁποίας θὰ διεβίβαζεν εἰς τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος. Αὕτη διέμενεν εἰς τὸ ἐν Γλυφάδι Ξενοδοχεῖον «Θέμις» ὑπὸ τὸ ἀνωτέρω ψευδώνυμον, πολλάκις δὲ ἐθεάθη περιφερομένη εἰς τὸ Ἀεροδρόμιον Ἑλληνικοῦ, λιμένα Πειραιῶς καὶ εἰς ἄλλους χώρους Στρατιωτικῆς σημασίας. Ὁμοίως κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραμονὴν της ἀπουσίασεν ἀπὸ 16 ἕως 22 Σεπτεμβρίου 1958 μεταβᾶσα εἰς Κρήτην καὶ ἄλλας νήσους ἔνθα εὑρίσκονται ἐγκαταστάσεις στρατιωτικοῦ ἐνδιαφέροντος, περὶ ὧν συνεγέντρωνε πληροφορίας, τὰς ὁποίας καὶ διεβίβαζε διὰ τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος κατασκοπευτικοῦ δικτύου εἰς τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος. Τελικῶς διέφυγεν τὴν σύλληψιν ἀναχωρήσασα διὰ τὸ ἐξωτερικὸν τὴν 25-9-1958 κομίζουσα ἀναφορὰς τοῦ ἐνταῦθα δικτύου. 8) Ραγουζαρίδης Κωνσταντῖνος τοῦ Βασιλείου, ἐτῶν 40, γεννηθεὶς ἐν' Ἀλεξανδρείᾳ—

Αἰγύπτου καὶ κατοικῶν εἰς Ἀθήνας, ἐμπορικὸς ἀντιπρόσωπος. Οὗτος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς, ὑπηρετῶν ὡς Ἕλλην ὑπήκοος εἰς τὰς ἐν Μ. Ἀνατολῇ Ἐθνικὰς Ἑλληνικὰς Δυνάμεις, ἔλαβε μέρος εἰς τὰ ἐκεῖσε στασιαστικὰ κινήματα, τὰ ὑποκινηθέντα ὑπὸ τῶν Κομμουνιστῶν, δι' ὃν λόγον καὶ συλληφθεὶς ἐνεκλείσθη εἰς τὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως στασιαστῶν ἀπὸ ὅπου ἀπελύθη τὴν 21-1-1946. Τὸ ἔτος 1948 συνελήφθη ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐφυλακίσθη ἐπὶ τετράμηνον διὰ κομμουνιστικὴν δρᾶσιν, κατὰ τὸ ἔτος δὲ 1954 ἀπηλάθη ἐξ Αἰγύπτου συνεπείᾳ τῆς ἐκεῖ σημειωθείσης ἐντόνου ἀνατρεπτικῆς δράσεώς του. Κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραμονήν του ἐξηκολούθησε τὴν ὑπὲρ τοῦ Κ.Κ.Ε. δρᾶσιν του καὶ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος θέρους εὑρίσκετο ἐν ἐπαφῇ μετὰ τῶν στελεχῶν τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος κατασκοπευτικοῦ δικτύου τῇ ἐντολῇ τοῦ ὁποίου καὶ ἀνέλαβε τὴν ἀπόκρυψιν τοῦ λάθρᾳ εἰσελθόντος ἐνταῦθα ἐκ τῶν χωρῶν τοῦ Παραπετάσματος ἀνωτέρω Βουτσᾶ Ἐλευθερίου, τὸν ὁποῖον παρέλαβε τὴν 9-10-1958 καὶ μετέφερεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Περγάμου ἀριθ. 44 οἰκίαν τοῦ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Καραμπάση Στυλιανοῦ μέλους καὶ τούτου τοῦ δικτύου, εἰς ἣν καὶ τὸν ἐγκατέστησεν. Τὴν ἐντολὴν διὰ τὴν ἀπόκρυψιν τοῦ Βουτσᾶ ἔλαβεν οὗτος παρά τινος

Σ. Καραμπάσης Κ. Ραγουζαρίδης Σ. Καλογερᾶς

μέλους τοῦ δικτύου, κρυπτόμενου ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Πέτρος», τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ἀπολογίαν του ἠρνήθη νὰ κατονομάσῃ. 9) Καραμπάσης Στυλιανὸς τοῦ Ἀντωνίου, ἐτῶν 41, γεννηθεὶς εἰς Εὔδηλον Ἰκαρίας καὶ κατοικῶν εἰς Ἀθήνας, ἰδιωτ. ὑπάλληλος. Οὗτος ἀφίχθη ἐν Ἑλλάδι ἐξ Ἀλεξανδρείας Αἰγύπτου, ὅπου διέμενεν μονίμως, κατὰ τὸ ἔτος 1951. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς ὑπηρετῶν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἐνόπλους Δυνάμεις τῆς Μ. Ἀνατολῆς, ἔλαβε μέρος εἰς τὸ ἐκεῖ ἐκραγὲν στασιαστικὸν κίνημα Μαρτίου 1944, δι' ὃ καὶ συλληφθεὶς ἐνεκλείσθη εἰς τὸ στρατόπεδον στασιαστῶν ἀπὸ ὅπου ἀφέθη ἐλεύθερος τὸν Δεκέμβριον 1945. Κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1951 παραμονήν του δὲν διεπιστώθη συγκεκριμένη κομμουνιστικὴ δρᾶσις του, τελευταίως ὅμως συνεδέθη μετὰ τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος κατασκοπευτικοῦ δικτύου καὶ τὴν 9-10-1958, τῇ ἐντολῇ τούτου ἐδέχθη καὶ ἀπέκρυψεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Περγάμου ἀρ. 44 μίσθιον οἰκίαν του, τὸν ἐκ τῶν ἀνωτέρω Βουτσᾶν Ἐλευθέριον, τελῶν ἐν γνώσει τῆς ἰδιότητός του καὶ τῆς ἀποστολῆς τούτου. Τοῦτον παρέλαβεν ἀπὸ τὸν ἀνωτέρω ρηθέντα κατηγορούμενον Ραγουζαρίδην Κωνσταντῖνον. Κατὰ τὴν σύλληψίν του ἐξεταζόμενος ἐπέδειξεν εἰλικρίνειαν καὶ συνέβαλεν οὕτως εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ Ραγουζαρίδη Κωνσταντίνου. 10) Εὐθυμιάδης Δημήτριος τοῦ Μιχαήλ, ἐτῶν 43, γεννηθεὶς ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ κατοικῶν εἰς Χαλάνδριον Ἀττικῆς ἀδιόριστος Δημοδιδάσκαλος. Οὗτος τυγχάνει παλαιὸς κομμουνιστής. Κατὰ τὰ ἔτη 1938 καὶ 1939 ἕνεκεν τῆς κομμουνιστικῆς του δράσεως συνελήφθη δι' ἐκτόπισιν, πλὴν ὅμως, κατόπιν ὑποβολῆς

δηλώσεως μετανοίας του, ἀνεστάλη αὕτη. Κατὰ τὴν κατοχὴν ὠργανώθη εἰς τὸ Ε.Α.Μ. καὶ εἰς τὸ τμῆμα διαφωτίσεως τούτου, εἰς ὃ καὶ ἔδρασεν. Μετὰ τὸ κίνημα ἐξηκολούθησε τὴν δρᾶσιν του καὶ τὸ ἔτος 1945 διετέλεσεν κατ' ἀρχὰς μὲν δεύτερος καὶ ἐν συνεχείᾳ πρῶτος Γραμματεὺς Κ.Ο.Β. τῆς 10ης Ἀχτῖδος τῆς Ε.Π. Ἀθηνῶν. Τὸν Μάρτιον 1947 συλληφθεὶς ἐξετοπίσθη εἰς Ἰκαρίαν, ἀφεθεὶς ἐλεύθερος κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Τὸν Ἰανουάριον 1948 συνελήφθη καὶ πάλιν διὰ ἐκτόπισιν, πλὴν ὅμως ἀφέθη ἐλεύθερος κατόπων ὑποβολῆς δηλώσεως μετανοίας του. Οὗτος ἀπὸ τῆς 13 Νοεμβρίου 1957 ἐδέχθη καὶ ἀπέκρυπτεν εἰς τὴν ἐν Χαλανδρίῳ οἰκίαν του τὸν ἀδελφόν του Εὐθυμιάδην Θεόδωρον εἰσελθόντα, ὡς εἴρηται, λάθρᾳ ἐκ τῶν χωρῶν τοῦ Παραπετάσματος διὰ ἐνέργειαν κατασκοπίας. Ἐπίσης ἀνέλαβε καὶ ἀπέκρυπτεν εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν του καὶ κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα ἀπὸ τοῦ τέλους Ἀπριλίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1958 τὸν Κολλιγιάννην Κωνσταντῖνον, ἀρχηγὸν τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος κατασκοπευτικοῦ δικτύου, τὸν ὁποῖον μάλιστα διηυκόλυνεν εἰς τὰς κατ' ἐπανάληψιν συνδέσεις καὶ ἐπαφάς του μετὰ τῶν ἄλλων παρανόμως ἐπίσης δρώντων, μεταφέρων αὐτὸν εἰς τοὺς τόπους συναντήσεώς του διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 38313 ἰδιωτικοῦ αὐτοκινήτου του. Οὗτος ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Θεοδώρου ὑπεδέχθησαν τὴν 7-9-1958 τὸν Βέτταν Φωκίωνα τὸν ὁποῖον μετέφερε καὶ ἀπέκρυψε, διαμεσολαβοῦντος τοῦ Μούχου Δημητρίου, εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀμαζῶνος ἀριθ. 188 κειμένην ἐν Καλλιθέᾳ οἰκίαν τῆς μνηστῆς τοῦ τελευταίου Μοροχλιάδου Θεοδώρας. Ἐπίσης ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ Βουτσᾶ Ἐλευθερίου, τὸν ὁποῖον ἀπέκρυψεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβροῦ του Μαλιάκα Ἀντωνίου. Συνελήφθη τὴν 2-10-1958 εἰς τὴν οἰκίαν του, εἰς τὴν ὁποίαν γενομένης ἐρεύνης ἀνεκαλύφθησαν: α) ἓν πλαστὸν διαβατήριον καὶ β) 4.500 δολλάρια ἀνήκοντα εἰς τὸν ἀδελφόν του Θεόδωρον. Κατὰ τὴν ἀνάκρισιν ἀπεκάλυψε τὴν δρᾶσιν του καὶ ἐξεδήλωσε τὴν μεταμέλειάν του (ὅρα ἀπολογίαν του). 11) Εὐθυμιάδου Παναγιώτα σύζυγος Δημητρίου, τὸ γένος Παναγιώτου Θανασᾶ, ἐτῶν 40, γεννηθεῖσα ἐν Αὐλῶνι Τριφυλλίας καὶ κατοικοῦσα εἰς Χαλάνδριον Ἀττικῆς, οἰκοκυρά. Αὕτη κατὰ τὴν κατοχὴν ὠργανώθη εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἀλληλεγγύην, μετὰ δὲ τὸ κίνημα συνέχισε τὴν κομμουνιστικὴν δρᾶσιν της ὡς μέλος τῆς Κ.Ο.Β. συνοικίας Κουντουριώτου. Κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον 1948 συλληφθεῖσα ἐξετοπίσθη εἰς Χῖον, ἀπὸ ὅπου ἀφέθη ἐλευθέρα τὸ ἔτος 1950 κατόπιν ὑποβολῆς δηλώσεως μετανοίας της. Ἀπὸ τῆς 16 Νοεμβρίου 1957 ἀνέλαβεν καὶ ἀπέκρυπτε μετὰ τοῦ συζύγου της τὸν ἀδελφὸν τούτου Εὐθυμιάδην Θεόδωρον. Ἐπίσης εἰς τὴν οἰκίαν της ἐν Χαλανδρίῳ ἀπέκρυπτε κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου μέχρις Σεπτεμβρίου 1958 τὸν Κολλιγιάννην Κωνσταντῖνον ἀρχηγὸν τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος κατασκοπευτικοῦ δικτύου, τὸν ὁποῖον καὶ συνώδευε πολλάκις εἰς τὰς ἐπαφάς του μετ' ἄλλων στελεχῶν. Αὕτη ἐχρησιμοποιήθη ἐπίσης ὡς σύνδεσμος τοῦ Εὐθυμιάδη Θεοδώρου μετὰ τοῦ Βουτσᾶ Ἐλευθερίου παρὰ τοῦ ὁποίου μάλιστα, κατὰ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου 1958, παρέλαβε διάφορα σημειώματα ὡς καὶ 3.500 δολλάρια ἅτινα παρέδωσεν εἰς τὸν Εὐθυμιάδην Θεόδωρον προερχόμενα ἐκ τῆς ἐν τῷ Παραπετάσματι ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ προοριζόμενα διὰ τὸν Κολλιγιάνην Κωνσταντῖνον. Διὰ τῶν ἐνεργειῶν της συνέβαλεν αὕτη τὰ μέγιστα καὶ διηυκόλυνε τὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ ἀποστολῆς τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου. Συνελήφθη τὴν 21-10-1958, κατὰ τὴν ἀνάκρισιν της δὲ ἀπεκάλυψε τὴν δρᾶσιν της καὶ ἐξεδήλωσε τὴν μεταμέλειάν της. 12) Μοῦχος Δημήτριος τοῦ Σταματίου, ἐντῶν 35, γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Ἀθήναις, ὑδραυλικός. Οὗτος κατὰ τὴν κατοχὴν ὠργανώθη εἰς τὸ Ε.Α.Μ. καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ Ἐφεδρικὸν Ε.Λ.Α.Σ. Ἀθηνῶν, δράσας ποικιλοτρόπως ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ Κ.Κ.Ε. Μετὰ τὸ κίνημα ἐξηκολούθησε τὴν κομμουνιστικὴν δρᾶσιν του δι' ὃ καὶ συλληφθεὶς τὸ ἔτος 1947 ἐξετοπίσθη εἰς Ἰκαρίαν. Τὸ ἔτος 1954 ἔτυχεν ἀδείας ἐκ τοῦ τόπου ἐκτοπίσεώς του καὶ παρέμειναν ἔκτοτε ἐνταῦθα ὡς ἀδειοῦχος ἐκτοπισμένος. Οὗτος τελευταίως συνεδέθη μὲ τὸ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Κολλιγιάννη Κωνσταντίνου δρῶν κατασκοπευτικὸν δίκτυον

καὶ κατόπιν συστάσεως τοῦ Εὐθυμιάδου Δημητρίου ἐδέχθη καὶ ἀπέκρυψε εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 'Αμαζῶνος ἀριθ. 188 κειμένην οἰκίαν τῆς μνηστῆς του Μοροχλιάδου Θεοδώρας τὸν ἐκ τῶν ἀνωτέρω Βέτταν Φωκίωνα, μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἀνώτατον στέλεχος τοῦ ἐνταῦθα κατασκοπευτικοῦ δικτύου. Τοῦτον παρέλαβεν κατὰ συνάντησιν ἣν εἶχε μετὰ τοῦ ρηθέντος Εὐθυμιάδου Δημητρίου τὴν 8-9-1958 καὶ τὸν ἀπέκρυψεν εἰς τὴν ἀνωτέρω οἰκίαν μέχρι 18-9-1958 ὅτε οὗτος ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. Συλληφθεὶς τὴν 21-10-1958 εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ ἀνακρινόμενος ἔδειξε μεταμέλειαν ἀποκαλύψας ἅμα τὴν δρᾶσιν του. 13) Μαλιάκας 'Αντώνιος τοῦ Κυριάκου, ἐτῶν 46, γεννηθεὶς ἐν Πολυχνίτῳ Λέσβου καὶ κατοικῶν εἰς 'Αθήνας ὑπάλληλος ἑστιατορίου. Οὗτος κατὰ τὴν κατοχὴν ὠργανώθη εἰς τὸ Ε.Α.Μ. κατὰ δὲ τὸν Νοέμβριον 1944 ἔλαβεν μέρος εἰς τὸν ἀφοπλισμὸν τῆς ἐν Κορωπίῳ καὶ Ραφίνῃ εὑρισκομένης δυνάμεως 'Εθνοφυλακῆς. Τὸ ἔτος 1947 ὑπέβαλεν δήλωσιν ἀποκηρύξεως τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἔκτοτε δὲν ἐσημείωσε συγκεκριμένην ὑπὲρ τούτου δρᾶσιν. Κατὰ τὰ τέλη Αὐγούστου 1958 τῇ προτροπῇ τοῦ γυναικαδέλφου του Εὐθυμιάδου

Δ. Μοῦχος — Α. Μαλιάκας — Α. Καρκαγιάννης

Θεοδώρου ἐδέχθη καὶ ἀπέκρυψεν εἰς τὴν οἰκίαν του, κειμένην ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 'Αμαζῶνος 188, τὸν ἐκ τῶν ἀνωτέρω Βουτσᾶν 'Ελευθέριον, στέλεχος ὡς εἴρηται τοῦ ἐνταῦθα κατασκοπευτικοῦ δικτύου, ὁ ὁποῖος παρέμεινεν ἐν αὐτῇ μέχρι τῆς 9-10-1958. Συνελήφθη τὴν 21-10-1958 καὶ ἀνακρινόμενος ἀπεκάλυψεν τὴν δρᾶσιν του ἐκδηλώσας μεταμέλειαν. 14) Συγγελάκης 'Αντώνιος τοῦ Εὐαγγέλου, ἐτῶν 31, γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν 'Αθήναις, σπουδαστὴς ραδιοτεχνικῆς Σχολῆς. Οὗτος κατὰ τὴν Κατοχήν, μαθητὴς ὢν Γυμνασίου, ὠργανώθη εἰς τὴν Ε.Π.Ο.Ν. ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἔδρασε ποικιλοτρόπως ὡς ὑπεύθυνος τοῦ Σχολικοῦ Τμήματος τῶν 'Ανατολικῶν Συνοικιῶν 'Αθηνῶν. Ἔλαβε μέρος εἰς τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα 1944 καὶ συλληφθεὶς διαρκοῦντος τούτου ἀπεστάλη εἰς τὸ στρατόπεδον 'Ελ Τάμπα ἐξ οὗ ἐπανελθὼν τὴν 11-4-1945 συνέχισεν ἐντονώτερον τὴν ὑπὲρ τοῦ Κ.Κ.Ε. δρᾶσιν του ὡς ὑπεύθυνος καὶ πάλιν Σχολικοῦ Τμήματος τῆς Ε.Π.Ο.Ν. Συλληφθεὶς τὴν 14-5-1948 ἐξετοπίσθη εἰς 'Ικαρίαν καὶ ἐπανῆλθεν τὴν 14-12-53 κατόπιν ἀδείας χορηγηθείσης δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν. Τὸν Μάϊον 1954 συνεδέθη μὲ τὸν παράνομον μηχανισμὸν τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἔκτοτε ἐτέλει ἐν παρανομίᾳ. Βραδύτερον ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν στελεχῶν τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Κολλιγιάννη Κωνσταντίνου κατασκοπευτικοῦ δικτύου καὶ εἰργάσθη διὰ τὴν συγκέντρωσιν πληροφοριῶν στρατιωτικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ ἐνδιαφέροντος τὰς ὁποίας θὰ παρέδιδεν εἰς τὸ κλιμάκιον. Τὴν 2-11-1958 συνελήφθη ἐν Κερκύρᾳ καὶ

ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου «Κολοκοτρώνης» καθ' ὃν χρόνον ἀπεπειρᾶτο νὰ ἐξέλθῃ λάθρᾳ τῶν ὁρίων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, ἐφωδιασμένος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 24.412/26-10-1949 πλαστοῦ διαβατηρίου, ἐκδοθέντος ὑπὸ τῶν ἐν Κύπρῳ Ἀγγλικῶν Ἀρχῶν μὲ στοιχεῖα Ἀντωνίου Χριστόδουλος τοῦ Νικολάου, καὶ φέροντος τὴν φωτογραφίαν του. Οὗτος παρέλαβεν τὸ ἐν λόγῳ πλαστὸν διαβατήριον ἀπὸ τὸν Κολλιγιάννην Κωνσταντῖνον τῇ ἐντολῇ τοῦ ὁποίου καὶ μετέβαινεν εἰς τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος, κομιστὴς ἀναφορῶν τούτου πρὸς τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἡγεσίαν τοῦ Κ.Κ.Ε. Συλληφθεὶς καὶ ἐξεταζόμενος ἠρνήθη νὰ ἀποκαλύψῃ τὴν δρᾶσιν του καὶ νὰ κατονομάσῃ τοὺς συνεργάτας του. 15) Καρκαγιάννης Ἀντώνιος τοῦ Ἀστερίου, ἐτῶν 26, γεννηθεὶς ἐν Λαρίσῃ καὶ κατοικῶν εἰς Ἀθήνας, Φοιτητὴς Νομικῆς. Οὗτος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1951 ἦτο μέλος τῆς Ε.Π.Ο.Ν. καὶ ἀνέπτυξεν ἐξαιρετικὴν ὑπὲρ αὐτῆς δρᾶσιν. Τὸν Ἰούλιον 1951 συνελήφθη διότι ὁμοῦ μετ' ἄλλων κομμουνιστῶν ἐτοιχοκόλλει τὴν παρανόμως ἐκδιδομένην ἐφημερίδα τῆς Ε.Π.Ο.Ν. «Λεβεντιὰ» εἰς τὸν παρὰ τὸ Ζάππειον χῶρον καὶ κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ Πενταμελοῦς Ἐφετείου διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην εἰς δεκάμηνον φυλάκισιν. Τὴν 1-3-1953 ἔλαβε μέρος εἰς σύσκεψιν στελεχῶν τῆς Ε.Π.Ο.Ν. καθ' ἣν ἀπεφασίσθη ἡ ὀργάνωσις ἐκτρόπων κατὰ τὸ ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κύπρου ὀργανωθὲν ὑπὸ τῶν Φοιτητῶν συλλαλητήριον, τῆς 4-3-1954, εἰς ὃ καὶ ἐπρωτοστάτησε τῶν ἀναρχικῶν ἐκδηλώσεων. Συλληφθεὶς δι' τὴν αἰτίαν ταύτην ἀπεστάλη εἰς τὸν Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸν Ἀνακριτὴν παρ' οὗ καὶ προεφυλακίσθη, ἀφεθεὶς ἀργότερον ἐλεύθερος. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1954 εὑρίσκετο ἐν παρανομίᾳ καὶ εἰργάζετο εἰς τὸν παράνομον ἐκδοτικὸν μηχανισμὸν τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐκτυπώνων διὰ μικροῦ ἀλλὰ πλήρους τυπογραφείου, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐγκαταστήσει εἰς τὴν ἐν Καλογρέζῃ οἰκίαν του, ἔνθα διέμενεν ὑπὸ ψευδώνυμον, τὴ «Νέα γενιά», ὄργανον τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς Ε.Π.Ο.Ν. Κατὰ ἐνεργηθεῖσαν εἰς τὴν ἐν λόγῳ οἰκίαν ἔρευναν τὴν 29-6-1957 ἀνευρέθη καὶ κατασχέθη τὸ ἐν λόγῳ τυπογραφεῖον. Κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω περίοδον ἤρχετο εἰς ἐπαφὴν μετὰ ἀνωτάτων στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ Ἀκριτίδης Νικόλαος μέλος ὢν τότε τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἀρχηγὸς τοῦ ἐνταῦθα κατασκοπευτικοῦ δικτύου τὸ ὁποῖον μάλιστα καὶ ἀπέκρυπτεν ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον, κατὰ τὸ ἔτος 1956, εἰς τὴν ὡς ἄνω ἐν Καλογρέζῃ οἰκίαν. Ἐσχάτως ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ στελεχῶν τοῦ ὑπὸ τὸν Κολλιγιάννην Κωνσταντῖνον δρῶντος ἐνταῦθα κατασκοπευτικοῦ δικτύου παρ' ὧν ἐχρησιμοποιήθη ποικιλοτρόπως. Τὴν 6-11-1958 συνελήφθη ἐν Κερκύρᾳ καὶ ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου «Αἰγαῖον» καθ' ὃν χρόνον ἀπεπειρᾶτο νὰ ἐξέλθῃ τῶν ὁρίων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ἐφωδιασμένος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 26.587/20-4-50 πλαστοῦ διαβατηρίου ἐκδοθέντος ὑπὸ τῶν ἐν Κύπρῳ Ἀγγλικῶν Ἀρχῶν καὶ ὑπὸ στοιχεῖα Στρατίδης Ἀπόστολος τοῦ Πέτρου καὶ φέροντος τὴν φωτογραφίαν τούτου. Ἐπίσης κατεσχέθη ἐπ' αὐτοῦ ἡ ὑπ' ἀριθ. Α 278.546 πλαστὴ δήλωσις κομιζομένων μητρητῶν καὶ ἀξιῶν τῆς ὑπηρεσίας Ἐθνικοῦ Νομίσματος. Τὸ ἀνωτέρω πλαστὸν διαβατήριον καὶ τὴν πλαστὴν δήλωσιν εἶχε παραλάβει ἀπὸ τὸν Κολλιγιάννην Κωνσταντῖνον τῇ ἐντολῇ τοῦ ὁποίου καὶ μετέβαινεν εἰς τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος, κομιστὴς ἀναφορῶν τούτου πρὸς τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἡγεσίαν τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἀπολογούμενος ἐδήλωσεν ὅτι ἀπεφάσισεν νὰ διαχωρίσῃ τὰς εὐθύνας του ἀπὸ τὸ Κ.Κ.Ε. ἀλλὰ ἀνέβαλε τοῦτο διὰ τὸν μετὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς κατηγορίας του χρόνον ὑποβαλὼν καὶ σχετικὸν ὑπόμνημα συνημμένον ἐν τῇ δικογραφίᾳ (ὅρα ἀπολογίαν του). 16) Δολιανίτης Γεώργιος τοῦ Κωνσταντίνου, ἐτῶν 35, γεννηθεὶς ἐν Ἁγίοις Δούλοις Κερκύρας καὶ κατοικῶν ἐν Ἀθήναις, ὑπάλληλος Ταμείου Συντάξεως Μηχανικῶν. Οὗτος κατὰ τὴν κατοχήν, διαμένων εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα ὠργανώθη εἰς τὸ Ε.Α.Μ. καὶ ἐσημείωσεν ἀξιόλογον ὑπὲρ αὐτοῦ δρᾶσιν, ἀργότερον δὲ ἐνετάχθη εἰς τὸν Ε.Λ.Α.Σ. Κερκύρας εἰς ὃν ὑπηρέτησε μέχρι τῆς διαλύσεώς του τὸ ἔτος 1945. Μετὰ τὴν συμφωνίαν τῆς Βάρκιζας ἐξηκολούθησε τὴν δρᾶσιν του, κατὰ δὲ τὰς ἐκλογὰς 1946, πειθαρχήσας εἰς τὰς ἐντολὰς τοῦ Κ.Κ.Ε., ἀπέσχε τῶν ἐκλογῶν. Ἀπὸ

τοῦ ἔτους 1946 ἐγκατασταθεὶς ἐν Ἀθήναις δὲν ἐσημείωσεν οὐδεμίαν ἀντεθνικὴν ἐνέργειαν, τὸ δὲ 1948 ὑπέβαλε δήλωσιν ἀποκηρύξεως τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἀπὸ 10-1-1950 μέχρι 11-1-1952 ὑπηρέτησεν εἰς τὸν Ἐθνικὸν Στρατὸν καὶ ἐπέδειξε καλὴν διαγωγήν. Οὗτος ὁμοῦ μετὰ τῆς συζύγου του Βασιλικῆς, τῇ συστάσει τοῦ Γλέζου Ἐμμανουήλ, ἐδέχθησαν καὶ ἐφιλοξένησαν εἰς τὴν οἰκίαν των κειμένην ἐν Ἀθήναις Γερμανικοῦ 24 τὸν Κολλιγιάννην Κωνσταντῖνον, ἀρχηγὸν τοῦ ἐνταῦθα κατασκοπευτικοῦ δικτύου ὅστις μετέβη εἰς αὐτὴν τὴν ἑσπέραν τῆς 16-8-1958 καὶ συνηντήθη μετὰ τοῦ ἀναμένοντος αὐτὸν Γλέζου Ἐμμανουήλ, μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ παρέμεινε συνεργαζόμενος καθ' ὅλην τὴν νύκτα καὶ μέχρι τοῦ ἀπογεύματος τῆς ἑπομένης. Ὁ Κολλιγιάννης ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ διενυκτέρευσε καὶ κατὰ τὴν νύκτα τῆς 17-8-1958 ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν δὲ περὶ τὴν 20 ὥραν τῆς 18-8-1958 (ὅρα καταθέσεις Ἀστυνόμων Παπασπυροπούλου καὶ Σακελλαρίου). Συλληφθεὶς τὴν 27-10-58 καὶ ἐξετασθεὶς ἠρνήθη εἰς τὴν ἀπὸ 29-10-58 κατάθεσίν του ὅτι ἐφιλοξένησεν εἰς τὴν οἰκίαν του τὸν Κολλιγιάννην,

Ε. Γλέζος Γ. Τρικκαλινός Γ. Γρηγοριάδης

ἰσχυρισθεὶς προσέτι ὅτι οὐδόλως ἀναγνωρίζει τὸν εἰκονιζόμενον ἐν τῇ ἐπιδειχθείσει ὑπὸ τοῦ προανακριτοῦ φωτογραφίαν τοῦ ἀνωτέρω. Ἐξ αὐτῶν συνάγεται σαφῶς ὅτι ὁ κατηγορούμενος οὗτος ἐγνώριζε τὰς προθέσεις τοῦ Κολλιγιάννη καὶ παρέσχεν εἰς αὐτὸν κατοικίαν καὶ τρόπον ἀποκρύψεως ἀπὸ τῆς 16ης μέχρις 18ης-8-58. Οὗτος μεταμεληθεὶς μετὰ ταῦτα ἀπεκάλυψε τόσον εἰς τὴν ἀπὸ 12-11-58 νεωτέραν κατάθεσίν του, ὅσον καὶ εἰς τὰς ληφθείσας ἀπολογίας του ὅλην τὴν ἀλήθειαν ἰσχυρισθεὶς πρὸς δικαιολογίαν του, ὅτι δὲν ἐγνώριζε τὸ πρόσωπον καὶ τὴν ἰδιότητα τοῦ Κολλιγιάννη διότι τοῦτον τοῦ συνέστησεν ὁ Γλέζος ὡς συγγενῆ του καταγόμενον ἐκ Νάξου μὲ τὸ ἐπίθετον Γλέζος (ὅρα ἀπολογίαν του καὶ μαρτυρικὰς καταθέσεις του). 17) Δολιανίτου Βασιλικὴ σύζυγος τοῦ Γεωργίου, τὸ γένος Ν. Δημητροκάλη, ἐτῶν 24, γεννηθεῖσα ἐν Νάξῳ καὶ κατοικοῦσα εἰς Ἀθήνας, Δημ. ὑπάλληλος. Αὕτη καθ' ἃ προκύπτει ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, οὐδέποτε ἀνεμίχθη εἰς ἀντεθνικὰς ἐνεργείας. Τυγχάνουσα ὅμως ἀδελφὴ τοῦ Ἐμμανουὴλ Γλέζου, ἐδέχθη τῇ συστάσει τούτου, ὁμοῦ μετὰ τοῦ συζύγου της καὶ ἐφιλοξένησαν εἰς τὴν ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γερμανικοῦ ἀριθ. 24 κειμένην οἰκίαν των τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος κατασκοπευτικοῦ δικτύου τοῦ Κ.Κ.Ε. Κολλιγιάννην Κωνσταντῖνον, ὁ ὁποῖος ἔσχεν συνεργασίας μετὰ τοῦ ρηθέντος Γλέζου καὶ παρέμεινεν ἐν τῇ ὡς ἄνω οἰκίᾳ της ἀπὸ 16-18 Αὐγούστου 1958. Συλληφθεῖσα τὴν 27-10-1958 καὶ ἐξεταζομένη ἐτήρησε τὴν αὐτὴν τακτικὴν εἰς τὴν ἀνάκρισιν ἣν ἐτήρησε καὶ ὁ ἀνωτέρω σύζυγός της Δολιανίτης Γεώργιος, ἀρχικῶς μὲν ἐν τῇ πρώτῃ καταθέσει της ἀρνηθεῖσα τὰ πάντα, μετα-

γενεστέρως δὲ ἀποκαλύψασα τὴν ἀλήθειαν, γεγονότα ἀποδεικνύοντα ὅτι καὶ αὕτη ἐτέλει ἐν γνώσει τῶν προθέσεων τοῦ Κολλιγιάννη (ὅρα καταθέσεις καὶ ἀπολογίας της). 18) Γλέζος Ἐμμανουὴλ τοῦ Νικολάου, ἐτῶν 36, γεννηθεὶς ἐν Ἀπειράνθῳ Νάξου καὶ κατοικῶν εἰς Ἀθήνας, Δημοσιογράφος. Οὗτος κατὰ τὴν Κατοχὴν ὠργανώθη εἰς τὴν Ε.Π.Ο.Ν. καὶ διατέλεσεν καθοδηγητὴς αὐτῆς εἰς τὴν περιφέρειαν Μεταξουργείου καὶ Θησείου. Κατὰ τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα 1944 ἐνετάχθη εἰς τὸν Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ἠκολούθησε τοῦτον κατὰ τὴν ὑποχώρησίν του ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν. Μετὰ τὴν συμφωνίαν τῆς Βάρκιζας, συνεχίζων τὴν κομμουνιστικὴν δρᾶσιν του, διατέλεσεν ὑπεύθυνος τῶν Οἰκονομικῶν Ὑποεπιτροπῶν τῆς 6ης Ἀχτῖδος καὶ ὑπεύθυνος τῆς 3ης Ἀχτῖδος τῆς Κ.Ο. Ἀθηνῶν. Κατὰ τὸ ἔτος 1946, ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. εἰς τὰς Κυκλάδας διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν ἐκεῖ κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων. Συνεπείᾳ τῆς πολυποικίλου δράσεώς του ὑπὲρ τοῦ Κ.Κ.Ε. συνελήφθη ἐπανειλημμένως καὶ κατεδικάσθη εἰς τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου ἐπὶ παραβάσει τοῦ Γ/46 ψηφίσματος. Μετριασθείσης ἀργότερον τῆς ποινῆς του ταύτης εἰς κάθειρξιν καὶ ληξάσης τὴν 26-7-1954 ἀπεφυλακίσθη καὶ ἐτοποθετήθη ὡς Δημοσιογράφος εἰς τὴν ἐφημερίδα «Αὐγή», ἀναλαβὼν ἡγετικὴν θέσιν ἐντὸς τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Δ.Α. Κατὰ Νοέμβριον 1957, τῇ ἐντολῇ τοῦ Κ.Κ.Ε., μετέβη εἰς Ρωσίαν ἔνθα ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς ἐν τῷ Παραπετάσματι ἡγεσίας τούτου. Τελευταίως συνδεθεὶς μετὰ τοῦ Κολλιγιάννη Κωνσταντίνου μέλους τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος κατασκοπευτικοῦ δικτύου ἐφιλοξένησε τοῦτον εἰς τὴν ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γερμανικοῦ ἀριθ. 24 κειμένην οἰκίαν τῆς ἑτεροθαλοῦς ἀδελφῆς του Δολιανίτου Βασιλικῆς, τελῶν ἐν γνώσει τῆς ἰδιότητος καὶ τῆς ἀποστολῆς τούτου. Μάλιστα παρέμεινεν μετ' αὐτοῦ συνεργαζόμενος κατὰ τὴν 16 πρὸς 17 Αὐγούστου 1958 ὡς καὶ τὴν ἑπομένην καθ' ἣν ὁ ἀνωτέρω ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. Τὸν ἐν λόγῳ Κολλιγιάννην Κωνσταντῖνον παρουσίασεν καὶ συνέστησεν εἰς τὴν ἀδελφήν του ὡς συγγενῆ του ἐκ Νάξου μὲ τὸ ἐπίθετον «Γλέζος». Συλληφθεὶς τὴν 5-12-58 καὶ ἐξεταζόμενος ἠρνήθη οἱανδήποτε σχέσιν μετὰ τοῦ Κολλιγιάννη ὡς καὶ οἱανδήποτε ἐπαφὴν μετ' αὐτοῦ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς του Δολιανίτου Βασιλικῆς καὶ τοῦ συζύγου ταύτης Δολιανίτου Γεωργίου σαφῶς κατατιθέμενα (ὅρα ἀπολογίας τῶν τελευταίων τούτων ὡς καὶ καταθέσεις Σακελλαρίου καὶ Παπασπυροπούλου). Μετὰ τὴν ἀπολογίαν του ὑπέβαλεν διὰ τῶν συνηγόρων του τὸ ἀπὸ 23-5-1959 ὑπόμνημά του εἰς ὃ ἀρνεῖται καὶ πάλιν τὰς μετὰ τοῦ Κολλιγιάννη σχέσεις του ἰσχυριζόμενος ὅτι ἐὰν ἐγνώριζε τὴν ἐνταῦθα παρουσίαν τούτου, θὰ ἐπεδίωκεν ὡς Διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος «Αὐγῆς» καὶ ἐκ δημοσιογραφικοῦ καθήκοντος νὰ ἐπιτύχῃ συνέντευξιν καθ' ὃν τρόπον καὶ ἄλλοι Δημοσιογράφοι ἐπεδίωξαν καὶ ἐπέτυχον μετὰ ἡγετῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. ὡς τοῦ Ἀθ. Κανελλοπούλου μετὰ τοῦ Γκρόζου καὶ λοιπῶν (ὅρα τὸ ἐν λόγῳ ὑπόμνημα). 19) Γρηγοριάδης Γεώργιος τοῦ Ἐλευθερίου, ἐτῶν 38, γεννηθεὶς ἐν Μ. Ἀσίᾳ καὶ κατοικῶν εἰς Ἀθήνας, βοηθὸς πολιτικοῦ Μηχανικοῦ. Οὗτος κατὰ τὴν Κατοχὴν καὶ μέχρι τοῦ ἔτους 1946 ἔδρασεν ὡς στέλεχος τῆς Ε.Π.Ο.Ν. εἰς τὰς πόλεις Κερκύρας καὶ Ἰωαννίνων. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1946 μέχρι τοῦ 1958 διέμενεν εἰς Πειραιᾶ χωρὶς ν' ἀπασχολήσῃ τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς διὰ συγκεκριμένην κομμουνιστικὴν δρᾶσιν. Ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου 1957, ἔχων ἐν τῷ μεταξὺ νυμφευθῆ μετὰ τῆς νῦν συζύγου του Μαρίας τὸ γένος Ἀντωνοπούλου, ἐγκατεστάθη εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις καὶ τῇ ὁδῷ Νάνσεν ἀριθ. 2 κειμένην ἰδιόκτητον οἰκίαν του χωρὶς καὶ πάλιν ν' ἀπασχολήσῃ τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς διὰ συγκεκριμένην δρᾶσιν. Τὴν 7-5-59 κατὰ γενομένην ὑπὸ ὑπαλλήλων Γεν. Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ἔρευναν ἐν τῇ ὡς ἄνω οἰκίᾳ του ἀνευρέθη κρυπτόμενος ἐν αὐτῇ ὁ ἐκ τῶν ἀνωτέρω Τρικκαλινὸς Γεώργιος διωκόμενος δυνάμει ἐντάλματος συλλήψεως τοῦ Εἰσηγητοῦ VI Τμήματος ὡς διαφυγὼν τὴν σύλληψιν εἰς τὸ παρελθὸν καὶ δὴ κατὰ τὸ ἔτος 1958 ὅτε εἶχον συλληφθῆ οἱ συνεργάται του Βουτσᾶς Ἐλευθέριος, Εὐθυμιάδης Θεόδωρος κ.λ.π. Τὸν ἐν λόγῳ Τρικκαλινὸν οὗτος καὶ ἡ σύζυγός του ἀπέκρυπτον ἐπὶ μῆνα καὶ πλέον ἐν γνώσει

τελοῦντες καὶ τῆς ἰδιότητός του ὡς κατασκόπου ἀλλὰ καὶ τῆς ταυτότητός του, ἐν ἀντιθέσει ἀπὸ ὅσα ἰσχυρίζεται ἐν τῇ ἀπολογίᾳ του, ἐν ᾗ διατείνεται ὅτι τὸν ἐδέχθη ὡς παλαιὸν φίλον τοῦ ἀδελφοῦ τῆς συζύγου του καὶ ὡς ἀσθενῆ, ἔχοντα ἀνάγκην περιθάλψεως (ὅρα ἀπολογίαν του). 20) Γρηγοριάδου Μαρία σύζυγος τοῦ Γεωργίου, τὸ γένος Ἀντωνοπούλου Ἀνδρέου, ἐτῶν 33, γεννηθεῖσα ἐν Πειραιεῖ καὶ κατοικοῦσα εἰς Ἀθήνας οἰκοκυρά. Αὕτη κατὰ τὴν περίοδον τῆς Κατοχῆς ἀνεμίχθη εἰς τὴν Ε.Π.Ο.Ν καὶ εἰργάσθη μετὰ φανατισμοῦ ὑπὲρ τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Κ.Κ.Ε. Μετὰ τὴν καταστολὴν τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος συνεχίζουσα τὴν κομμουνιστικὴν δρᾶσιν της συνελήφθη πρὸς ἐκτόπισιν πλὴν ὅμως ὑπέβαλεν δήλωσιν ἀποκηρύξεως τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἀφέθη ἐλευθέρα. Παρὰ ταῦτα ἐπανήρχισε καὶ πάλιν δρῶσα, τὴν δὲ 5-4-1952 ἐπεσκέφθη τὸν τάφον τοῦ ἐκτελεσθέντος κομμουνιστοῦ κατασκόπου Μπελογιάννη, συνεχίζουσα ἔκτοτε τὰς ὑπὲρ τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐκδηλώσεις της. Τὴν 21-4-59 προτιθεμένη προφανῶς νὰ ἐξαπατήσῃ τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς ὑπέβαλε νέαν δήλωσιν ἀποκηρύξεως τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ οὕτω ἐπέτυχεν τὴν ἔκδοσιν διαβατηρίου διὰ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ συγκεκριμένως διὰ Βιέννην ὅπου θὰ μετέβαινεν κατὰ τοὺς ἰσχυρισμούς της μὲν διὰ θεραπείαν, ἐνῷ ἐν τῇ πραγματικότητι εἶχε συμφωνήσει μετὰ τοῦ φιλοξενουμένου της Τρικκαλινοῦ Γεωργίου νὰ μεταβῇ καὶ μεταφέρῃ ἀναφορὰς τούτου πρὸς τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἡγεσίαν τοῦ Κ.Κ.Ε. Μάλιστα διὰ νὰ τὴν κατατοπίσῃ οὗτος διὰ τὸ μελετώμενον ταξίδιόν της, εἶχεν ἑτοιμάσει τὸ συνημμένον ἐν τῇ δικογραφίᾳ σχεδιάγραμμα τῆς πόλεως Βιέννης, ἐν ᾧ σημειοῦνται λεπτομερῶς αἱ ὁδοὶ ἐγγὺς τῆς περιοχῆς Δουνάβεως. Ἀπολογουμένη ἰσχυρίσθη ὅτι παρέσχε στέγην καὶ διηυκόλυνεν τὸν ἀνωτέρω Τρικκαλινὸν ὡς παλαιὸν φίλον τοῦ ἀποβιώσαντος ἀδελφοῦ της Ἀντωνοπούλου Κωνσταντίνου καὶ χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὴν ἰδιότητα καὶ ἀποστολὴν τούτου, παρὰ τὰ ἀντιθέτως προκύψαντα ἐκ τῶν κατασχεθέντων πειστηρίων καὶ τῶν ἐνόρκως ληφθεισῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὰς ὁποίας περιπίπτει εἰς πλῆθος ἀντιφάσεων καὶ ἀνακριβειῶν ἐκ τῶν ὁποίων ἀνακύπτει, κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον, ἡ ἐνοχὴ καὶ ἡ ἀνάμιξίς της εἰς τὸ κατασκοπευτικὸν δίκτυον (ὅρα ἀπολογίαν της ἐν συσχετισμῷ μὲ τὴν τοιαύτην τοῦ Τρικκαλινοῦ Γεωργίου). 21) Ζαχαρόπουλος Ἀχιλλεὺς τοῦ Βασιλείου, ἐτῶν 46, γεννηθεὶς ἐν Μ. Ἀσίᾳ καὶ κατοικῶν εἰς Δραπετσῶνα Πειραιῶς, λογιστής. Οὗτος οὐδέποτε ἀπησχόλησε τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς ἀπὸ ἀντεθνικῆς ἀπόψεως. Τυγχάνει ἀδελφὸς τῆς συζύγου τοῦ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσελθόντος εἰς Ἑλλάδα Εὐθυμιάδου Θεοδώρου, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπεσκέφθη εἰς τὴν οἰκίαν δύο ἢ τρεῖς φορὰς καθ' ἃς προσεπάθησε νὰ τὸν πείσῃ καὶ τὸν δεχθῇ διὰ φιλοξενίαν, πλὴν προσκρούσας εἰς τὴν πείσμονα ἄρνησιν τούτου ἠναγκάσθη τελικῶς νὰ ἀναχωρήσῃ (ὅρα καταθέσεις ἀστυνομικῶν). Ὁ εἰρημένος οὐδόλως ἐγνώριζεν τοὺς σκοποὺς τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεως τοῦ ἀνωτέρω, οὐδὲ ἀντελήφθη τελουμένην ἢ προπαρασκευαζομένην παρ' αὐτοῦ πρᾶξιν κατασκοπίας, ὑποψιασθεὶς ἁπλῶς ὅτι δι' ὕποπτον τινὰ σκοπὸν εἶχεν ἐπανέλθῃ οὗτος ἐν Ἑλλάδι (ὅρα ἀπολογίαν του). 22) Τάνες Πέτρος τοῦ Χαραλάμπους, ἐτῶν 40, γεννηθεὶς ἐν Καστοριᾷ καὶ κατοικῶν εἰς Ἀθήνας ἔμπορος γουναρικῶν. Οὗτος παλαιότερον εἶχε μυηθῇ εἰς τὴν κομμουνιστικὴν ἰδεολογίαν ἀλλὰ ἀργότερον μετεμελήθη καὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1950 ἀπεκατεστάθη ὡς νομιμόφρων. Κατὰ τὸ θέρος 1958 ἐπεσκέφθη τοῦτον κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων ἀριθ. 105 κατάστημά του ὁ ἐκ τῶν ἀνωτέρω Εὐθυμιάδης Θεόδωρος καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ τὸν δεχθῇ καὶ τὸν φιλοξενήσῃ ἐπὶ τινας ἡμέρας εἰς τὴν οἰκίαν του, πλὴν ὅμως οὗτος ἠρνήθη διαρρήδην νὰ παράσχῃ τὴν αἰτουμένην φιλοξενείαν του. Διαπιστωθεισῶν τῶν ἐπισκέψεων τούτου εἶχε συλληφθῇ τὴν 21-10-1958 ἀλλὰ ἀφέθη ἐλεύθερος διότι δὲν προέκυψαν στοιχεῖα ἐνοχῆς του. 23) Μαλιάκα Μαριάνθη σύζυγος τοῦ Ἀντωνίου, τὸ γένος Μιχαὴλ Εὐθυμιάδου, ἐτῶν 43, γεννηθεῖσα ἐν Μ. Ἀσίᾳ καὶ κατοικοῦσα εἰς Ἀθήνας μοδίστα. Αὕτη παλαιότερον εἶχεν ἐμφανίσει ποίαν τινα ἀνάμειξιν εἰς τὸ Κ.Κ.Ε., ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1948 ὅτε εἶχεν ὑποβάλει δήλωσιν ἀποκηρύξεως, δὲν ἀπησχόλησε τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχάς. Τυγχάνει ἀδελφὴ τοῦ Εὐθυ-

μιάδου Θεοδώρου καὶ τῇ προτροπῇ τούτου ἐδέχθη καὶ ἐφιλοξενήθη εἰς τὴν ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τιμ. Φιλήμονος 22 οἰκίαν, ἐν ᾗ διαμένει μετὰ τῆς μητρός της καὶ τοῦ συζύγου της, ὁ ἐκ τῶν ἀνωτέρω Βουτσᾶς Ἐλευθέριος. 24) Θανάσας Ἀλέξανδρος τοῦ Παναγιώτου, ἐτῶν 58, γεννηθεὶς ἐν Αὐλῶνι Τριφυλλίας καὶ κατοικῶν εἰς Χαλάνδριον Ἀττικῆς, Βιοτέχνης. Οὗτος παλαιότερον εἶχε σημειώσει δρᾶσιν ὑπὲρ τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐπανειλημμένως ἐκτοπισθεὶς καὶ φυλακισθείς, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1950 ὅτε ὑπέβαλε δήλωσιν μετανοίας, δὲν εἶχεν ἀνάμιξιν. Τὴν 16-6-1958 τὸν ἐπεσκέφθη εἰς τὴν ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ξιφίου ἀριθμ. 15 ξυλουργικὴν ἐπιχείρησιν εἰς ἣν ἐργάζεται, ὁ Καλογερᾶς Σωτήριος, ὁ ὁποῖος εἶχε προηγουμένως ἐπισκεφθῆ τὴν ἐν Χαλανδρίῳ οἰκίαν τοῦ Εὐθυμιάδου Δημητρίου, εἰς ἣν διέμενε κρυπτόμενος ὁ Εὐθυμιάδης Θεόδωρος, ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων προέκυψεν ἡ ἐπίσκεψις αὕτη εἶχε φιλικὸν χαρακτῆρα καὶ οὐδεμίαν σχέσιν εἶχεν μὲ τὴν κατασκοπευτικὴν δρᾶσιν τοῦ ἀνωτέρω. 25) Καλογερᾶς Σωτήριος τοῦ Ἀριστείδου, ἐτῶν 40, γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Χαλανδρίῳ Ἀττικῆς, γεωργοκτηματίας. Οὗτος κατὰ τὸν κατοχὴν φέρεται δράσας ὑπὲρ τοῦ Κ.Κ.Ε. εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1945—50 διαγωγή του τυγχάνει ἄγνωστος. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1951 ἐξεδηλώθη ὑπὲρ τῆς Ε.Δ.Α. καὶ ἤδη τυγχάνει μέλος τοῦ Γραφείου τῆς Ε.Δ.Α. Χαλανδρίου. Τὴν 14 καὶ 16 Ἰουλίου 1958 ἐπεσκέφθη τὴν ἐν Χαλανδρίῳ οἰκίαν τοῦ Εὐθυμιάδου Δημητρίου, ἔνθα διέμενεν ὁ ἀδελφός του Εὐθυμιάδης Θεόδωρος καὶ αἱ ἐπισκέψεις του αὗται τὸν ἐνεφάσισαν ἀρχικῶς ὡς μετέχοντα τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου, πλὴν ἐκ τῆς ἐπακολουθησάσης ἀνακρίσεως προέκυψεν ὅτι αὗται δὲν εἶχον σχέσιν μετὰ τοῦ Εὐθυμιάδου Θεοδώρου (ὅρα καταθέσεις ἀστυνομικῶν). 26) Μοροχλιάδου Θεοδώρα τοῦ Κωνσταντίνου, ἐτῶν 27, γεννηθεῖσα ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ κατοικοῦσα εἰς Καλλιθέαν Ἀθηνῶν, οἰκοκυρά. Αὕτη τυγχάνει μνηστὴ τοῦ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Μούχου Δημητρίου καὶ τῇ συστάσει τούτου ἐδέχθη καὶ ἐφιλοξένησεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀμαζῶνος ἀριθ. 188, ἐν Καλλιθέᾳ κειμένην οἰκίαν της τὸν ἐκ τῶν κατηγορουμένων Βέτταν Φωκίωνα κατὰ τὸ ἀπὸ 8—18 Σεπτεμβρίου 1958 χρονικὸν διάστημα. Καθ' ἃ ὅμως διεπιστώθη ἡ παρασχεθεῖσα παρ' αὐτῆς φιλοξενία ἐγένετο τῇ συστάσει τοῦ ρηθέντος μνηστῆρος της καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃ αὕτη γνῶσιν περὶ τοῦ προσώπου καὶ τῆς ἰδιότητος τοῦ φιλοξενουμένου της (ὅρα καταθέσεις μαρτύρων). 27) Μοροχλιάδης Νικόλαος τοῦ Κωνσταντίνου, ἐτῶν 20, γεννηθεὶς ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ κατοικῶν εἰς Καλλιθέαν Ἀττικῆς, ἐργάτης. Οὗτος δὲν ἀπησχόλησε τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς ἀπὸ ἀντεθνικῆς πλευρᾶς. Τυγχάνων ὅμως ἀδελφὸς τῆς ἀνωτέρω Μοροχλιάδου Θεοδώρας καὶ συγκατοικῶν μετ' αὐτῆς ἐδέχθη καὶ ἐφιλοξενήθη εἰς τὴν οἰκίαν των ὁ ἀνωτέρω ρηθεὶς Βέττας Φωκίων. Ἐκ τῆς ἐπακολουθησάσης ὅμως ἀνακρίσεως προέκυψεν ὅτι καὶ οὗτος ἐτέλει ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἰδιότητός του (ὅρα καταθέσεις μαρτύρων). 28) Σουλτάνης Ἄγγελος τοῦ Παναγιώτου, ἐτῶν 52, γεννηθεὶς ἐν Πορορίῳ Λεβαδείας, καὶ κατοικῶν εἰς Ἀθήνας, Λογιστής. Οὗτος οὐδέποτε ἀπησχόλησε τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς ἀπὸ ἀντεθνικῆς ἀπόψεως. Εἰς τὴν οἰκίαν του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σκιάθου καὶ Φωσκόλου διέμενε ἐπὶ ἐνοικίῳ κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1-6-1958 ἕως 15-9-1958, ὁ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προερχόμενος Τρικκαλινὸς Γεώργιος μετὰ τῆς συζύγου του Ἰωάννας, καλυπτόμενοι ὑπὸ τὰ ψευδώνυμα «Μελίδης Ἡρακλῆς καὶ Μελίδου Ἀλεξάνδρα». Οὗτοι εἰς τὴν ἐν λόγῳ οἰκίαν ἐδέχθησαν τὸν Κολλιγιάννην Κωνσταντῖνον, ἀρχηγὸν τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος κατασκοπευτικοῦ δικτύου καὶ εἶχον μετ' αὐτοῦ συνεργασίαν ἐπὶ τοῦ ἐνεργουμένου κατασκοπευτικοῦ ἔργου . Διὰ τὴν ἀνωτέρω αἰτίαν συνελήφθη οὗτος τὴν 26-11-1958 ἀλλ' ἀφέθη ἐλεύθερος τὴν ἐπομένην, διότι δὲν προέκυψαν στοιχεῖα ἐνοχῆς του, διαπιστωθέντος ἀντιθέτως ὅτι οὗτος ἐτέλει ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἰδιότητος καὶ ταυτότητος τῶν ἀνωτέρω πρὸς τοὺς ὁποίους εἶχεν παραχωρήσει τὴν οἰκίαν του ἐπὶ τῇ βάσει ἰδιωτικοῦ συμφωνικοῦ μισθώσεως (ὅρα τοῦτο συνημμένον τῇ δικογραφίᾳ).

(Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαί 72.—Ἑξάμηνος δραχμαί 36.—Τιμή τεύχους δραχμαί 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5

ΕΤΟΣ Ζ.' | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1959 | ΤΕΥΧΟΣ 149ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1959)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΗ'. ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΜΑΝΩΛΗ ΓΛΕΖΟΥ

— ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΠΑΡΑΠΕΜΠΤΙΚΟΥ ΒΟΥΛΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΔΙΑ ΤΟΝ ΓΛΕΖΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΣ ΤΟΥ —

ΔΙΑΡΚΕΣ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθ. 897/59

....

Ἐπειδὴ τὰ ἀνωτέρω ὑπὸ τῆς ἀνακρίσεως διακριβωθέντα πραγματικὰ περιστατικὰ κατ' ὀρθὸν νομικὸν χαρακτηρισμὸν στοιχειοθετοῦσι τὴν ἀντικειμενικὴν καὶ ὑποκειμενικὴν ὑπόστασιν: α) τοῦ ἀδικήματος τῆς προσφορᾶς διὰ τὴν προμήθειαν μυστικῶν πληροφοριῶν στρατιωτικῆς σημασίας κ.λ.π. ἐπὶ σκοπῷ κατασκοπίας, ἀπὸ κοινοῦ (ἄρθρ. 9 ἐν συνδ. πρὸς ἄρθ. 2 Α.Ν. 375/36) διὰ τοὺς ἐκ τῶν κατηγορουμένων: 1) Κολλιγιάννην Κων/νον τοῦ Λαζάρου, 2) Βέττα ἢ Κουρμούλην Φωκίωνα τοῦ Παναγιώτου, 3) Βουτσᾶν Ἐλευθέριον τοῦ Ἰωάννου, 4) Εὐθυμιάδην Θεόδωρον τοῦ Μιχαὴλ, 5) Τρικκαλινὸν Γεώργιον τοῦ Χρήστου, 6) Τρικαλινοῦ Ἰωάνναν σύζ. τοῦ Γεωργίου, 7) Συγκελάκην Ἀντώνιον τοῦ Εὐαγγέλου καὶ 8) Καρκαγιάννην Ἀντώνιον τοῦ Ἀστερίου καὶ β) τῆς παροχῆς βοηθείας κ.λ.π. εἰς τοὺς ἀνωτέρω ἐν γνώσει τῶν προθέσεων αὐτῶν (ἄρθρ. 10 παρ. 1 Α.Ν. 375/36) διὰ τοὺς ἐκ τῶν κατηγορουμένων : 1) Ραγουζαρίδην Κων/νον τοῦ Βασιλείου, 2) Καραμπάσην Στυλιανὸν τοῦ Ἀντωνίου, 3) Εὐθυμιάδην Δημήτριον τοῦ Μιχαὴλ, 4) Εὐθυμιάδου Παναγιώταν σύζυγον τοῦ Δημητρίου, 5) Μοῦχον Δημήτριον τοῦ Σταματίου, 6) Μαλιάκαν Ἀντώνιον τοῦ Κυριάκου, 7) Μαλιάκα Μαριάνθην σύζ. τοῦ Ἀντωνίου, 8) Δολιανίτην Γεώργιον τοῦ Κων/νου, 9) Δολιανίτου Βασιλικὴν σύζυγον τοῦ Γεωργίου, 10) Γλέζον Ἐμμανουὴλ τοῦ Νικολάου, 11) Γρηγοριάδην Γεώργιον τοῦ Ἐλευθερίου καὶ 12) Γρηγοριάδου Μαρίαν σύζυγον τοῦ Γεωργίου διὰ τὸν 3 καὶ 4 κατ' ἐξακολούθησιν καὶ διὰ τοὺς 6, 7, 8 καὶ 9 ἀπὸ κοινοῦ, πράξεσι προβεπομέναις καὶ τιμωρουμέναις ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 9 ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄρθρ. 2, 10 παρ. 1 καὶ 14 Α.Ν. 375/36 «Περὶ τιμωρίας τῶν ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν τῶν ἀπειλουσῶν τὴν ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας» ὡς τὸ ἄρθρ. 2 ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 1 Α.Ν. 1255/1938, 12, 26 παρ. 1, 27, 45, 98, 471 παρ. 6 Π.Κ. καὶ ὑπαρχουσῶν ἀποχρωσῶν ἐνδείξεων ἐνοχῆς κατ' αὐτῶν ἐπὶ ταῖς εἰρημέναις πράξεσι,

δέον ὅπως παραπεμφθῶσιν οὗτοι εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ παρ' ᾧ παρίσταμαι Στρατοδικείου, ἁρμοδίου καθ' ὕλην καὶ κατὰ τόπον, ἵνα δικασθῶσιν ἐπὶ ταύταις (ἄρθρ. 14 Α.Ν. 375/36, 97 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος 1952).

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἀνωτέρω κατηγορουμένων οἱ: 1) Κολλιγιάννης Κων/νος τοῦ Λαζάρου, 2) Βέττας ἢ Κουρμούλης Φωκίων τοῦ Παναγιώτου καὶ 3) Τρικκαλινοῦ Ἰωάννα σύζυγος τοῦ Γεωργίου, εἶναι φυγάδες καὶ ἀγνοεῖται ἡ ἐνεστῶσα διαμονή των, νομίμως δὲ ἐπεραιώθη ἡ ἀνάκρισις ἐκδοθέντων κατ' αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ τοῦ ΥΙ Τμήματος τοῦ παρ' ᾧ παρίσταμαι Στρατοδικείου, τῶν ὑπ' ἀριθ. 8/58, 10/58 καὶ 11/58 ἐνταλμάτων συλλήψεως, ὧν δέον ὅπως διαταχθῇ ἡ διατήρησις τῆς ἰσχύος των μέχρι τῆς συλλήψεως τῶν κατηγορουμένων καὶ ταύτης ἐπιτευχθησομένης ἡ προφυλάκισις αὐτῶν μέχρις ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς προκειμένης κατ' αὐτῶν κατηγορίας.

Ἐπειδὴ νόμιμος συντρέχει περίπτωσις ὅπως κατ' ἄρθρ. 301 παρ. 2 καὶ 313 Σ.Π.Κ. διαταχθῇ ἡ διατήρησις τῆς ἰσχύος τῶν κατὰ τῶν ἐκ τῶν κατηγορουμένων: 1) Βουτσᾶ Ἐλευθερίου τοῦ Ἰωάννου, 2) Εὐθυμιάδου Θεοδώρου τοῦ Μιχαήλ, 3) Ραγουζαρίδη Κων/νου τοῦ Βασιλείου, 4) Συγκελάκη Ἀντωνίου τοῦ Εὐαγγέλου, 5) Καρκαγιάννη Ἀντωνίου τοῦ Ἀστερίου, 6) Γλέζου Ἐμμανουὴλ τοῦ Νικολάου, 7) Τρικκαλινοῦ Γεωργίου τοῦ Χρήστου, 8) Γρηγοριάδου Γεωργίου τοῦ Ἐλευθερίου, 9) Γρηγοριάδου Μαρίας συζύγου τοῦ Γεωργίου ὑπ' ἀριθ. 26/58, 24/58, 21/58, 27/58, 28/58, 1/59, 3/59 καὶ 2/59 ἐνταλμάτων φυλακίσεως ἐκδοθέντων ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ τοῦ ΥΙ Τμήματος, καὶ ἡ παράτασις τῆς προφυλακίσεως αὐτῶν μέχρις ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς προκειμένης κατ' αὐτῶν κατηγορίας.

Ἐπειδὴ νόμιμος συντρέχει περίπτωσις ὅπως κατὰ τὰ ἄρθρα 301 παρ. 2 καὶ 133 Σ.Π.Κ. διαταχθῇ ἡ σύλληψις τῶν ἐκ τῶν κατηγορουμένων: 1) Καραμπάση Στυλιανοῦ τοῦ Ἀντωνίου, 2) Εὐθυμιάδου Δημητρίου τοῦ Μιχαήλ, 3) Εὐθυμιάδου Παναγιώτας συζύγου τοῦ Δημητρίου, 4) Μούχου Δημητρίου τοῦ Σταματίου, 5) Μαλιάκα Ἀντωνίου τοῦ Κυριάκου, 6) Μαλιάκα Μαριάνθης συζύγου τοῦ Ἀντωνίου, 7) Δολιανίτου Γεωργίου τοῦ Κων/νου καὶ 8) Δολιανίτου Βασιλικῆς συζύγου τοῦ Γεωργίου καὶ ταύτης ἐπιτευχθησομένης ἡ προφυλάκισις αὐτῶν μέχρις ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς προκειμένης κατ' αὐτῶν κατηγορίας. Ἐπειδὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ἀνακρίσεως δὲν προέκυψαν ἀποχρῶσαι ἐνδείξεις ἐνοχῆς κατὰ τῶν ἐκ τῶν κατηγορουμένων: 1) Ζαχαροπούλου Ἀχιλλέως τοῦ Βασιλείου, 2) Τανὲ Πέτρου τοῦ Χαραλάμπους, 3) Θανασᾶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Παναγιώτου, 4) Καλογερᾶ Σωτηρίου τοῦ Ἀριστείδου, 5) Μοροχλιάδου Θεοδώρας τοῦ Κων/νου, 6) Μοροχλιάδου Νικολάου τοῦ Κων/νου καὶ 7) Σουλτάνη Ἀγγέλου τοῦ Παναγιώτου δυνάμεναι νὰ στηρίξωσι Δημοσίαν ἐπ' ἀκροατηρίῳ κατ' αὐτῶν κατηγορίαν ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 10 Α.Ν. 375/36 καὶ δέον ὅπως μὴ γίνῃ κατ' αὐτῶν κατηγορία ἐπὶ τῇ πράξει ταύτῃ.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Συμφωνῶν πρὸς τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Εἰσηγητοῦ

ΠΡΟΤΕΙΝΩ

Ὅπως παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ παρ' ᾧ παρίσταμαι Στρατοδικείου: α) οἱ: 1) Κολλιγιάννης Κων/νος τοῦ Λαζάρου, ἐτῶν 40, γεννηθεὶς ἐν Καραντᾷ Θηβῶν, ἤδη φυγὰς καὶ ἀγνώστου διαμονῆς, 2) Βέττας ἢ Κουρμούλης Φωκίων τοῦ Παναγιώτου, ἐτῶν 45, γεννηθεὶς ἐν Πόρῳ, καθηγητὴς Μαθηματικῶν, ἤδη φυγὰς καὶ ἀγνώστου διαμονῆς, 3) Τρικκαλινοῦ Ἰωάννα σύζυγος τοῦ Γεωργίου τὸ γένος Δημητρίου Ζορμπαλᾶ, ἐτῶν 39, γεννηθεῖσα ἐν Μικρῷ Χωρίῳ Καρπενησίου καὶ ἤδη φυγὰς καὶ ἀγνώστου διαμονῆς, 4) Βουτσᾶς Ἐλευθέριος τοῦ Ἰωάννου, ἐτῶν 40, λογιστής, γεννηθεὶς ἐν Προποντίδι Μ. Ἀσίας καὶ κατοικῶν ἐν Ἀθήναις, 5) Εὐθυμιάδης Θεόδωρος τοῦ Μιχαήλ, ἐτῶν 51, γουνέμπορος, γεν-

νηθεὶς ἐν Ἰκονίῳ Μ. Ἀσίας καὶ κατοικῶν ἐν Ἀθήναις, 6) Τρικκαλινὸς Γεώργιος τοῦ Χρήστου, ἐτῶν 45, πτυχιοῦχος Νομικῆς, γεννηθεὶς ἐν Ἀλμυρῷ - Μαγνησίας, καὶ κατοικῶν ὡσαύτως, 7) Συγκελλάκης Ἀντώνιος τοῦ Εὐαγγέλου, ἐτῶν 30, σπουδαστὴς Ραδιοτεχνικῆς Σχολῆς, γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Ἀθήναις καὶ 8) Καρκαγιάννης Ἀντώνιος τοῦ Ἀστερίου, ἐτῶν 26, φοιτητὴς τῆς Νομικῆς, γεννηθεὶς ἐν Λαρίσῃ καὶ κατοικῶν ἐν Ἀθήναις, ἅπαντες Ἕλληνες καὶ Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι, ἵνα δικασθῶσιν ὡς ὑπαίτιοι τοῦ ὅτι: ἐν Τασκένδῃ Ρωσίας καὶ ἀλλαχοῦ τῶν ὑπὸ Σοβιετικὸν ἔλεγχον Χωρῶν Ρουμανίας, Ἀνατολικῆς Γερμανίας, Τσεχοσλοβακίας καὶ Βουλγαρίας, ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ ἀπὸ 18-10-1957 μέχρι 7 Μαΐου 1959 χρονικὸν διάστημα καὶ πρότερον χωρὶς νὰ διατελῶσιν ὑπὸ τὰς ἐν ἄρθρῳ 1 Α.Ν. 375/36 συνθήκας ἤτοι χωρὶς νὰ ἔχωσιν ἐμπιστευθῆ εἰς αὐτοὺς ἢ νὰ ἔχωσι λάβει γνῶσιν εἴτε ἐπισήμως, εἴτε λόγῳ τῆς εἰδικότητός των, τοῦ ἐπαγγέλματός των, τῆς ἀνατεθείσης αὐτοῖς ἐργοληψίας ἢ ἐργασίας ἢ λόγῳ τῆς ἀνατεθείσης αὐτοῖς ἀποστολῆς ἐπὶ σκοπῷ κατασκοπίας, προσεφέρθησαν ἀπὸ κοινοῦ ὅπως προμηθευθῶσιν ὑλικὸν στρατιωτικῆς φύσεως, σχέδια ἢ σχεδιαγράμματα, χάρτας, γραπτὰ ἔγγραφα, πληροφορίας περὶ μεταφερομένων στρατιωτικῶν εἰδῶν ἢ ὑλικῶν ὀχυρώσεως, πληροφορίας μυστικὰς στρατιωτικῆς σημασίας ἐνδιαφερούσας τὴν ἄμυναν ἢ τὴν ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας, καὶ ἀνακοινώσωσι ταύτας ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐκτὸς αὐτῆς εἰς πρόσωπα μὴ ἐξουσιοδοτημένα πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς ἤτοι οἱ μὲν ἓξ πρῶτοι ἐξ αὐτῶν εὑρισκόμεναι ἐν Τασκένδῃ Ρωσίας καὶ ἀλλαχοῦ τῶν ὑπὸ Σοβιετικὸν ἔλεγχον χωρῶν τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος, ἀφοῦ τὸ πρῶτον τῇ ἐντολῇ τῆς μετὰ τῶν ὑπηρεσιῶν κατασκοπίας τῶν Χωρῶν τούτων συνεργαζομένης ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐξεπαιδεύθησαν εἰς διαφόρους σχολὰς κατασκοπίας, κληθέντες ὑπὸ ταύτης καὶ ἀγνώστων πρακτόρων τῆς ὑπηρεσίας πληροφοριῶν τῶν ἄνω Χωρῶν, οἱ δὲ ἕτεροι Συγκελάκης Ἀντώνιος καὶ Καρκαγιάννης Ἀντώνιος εὑρισκόμενοι ἐν Ἑλλάδι προσκληθέντες καὶ οὗτοι παρ' ἀγνώστων πρακτόρων τοῦ Κ.Κ.Ε. προσεφέρθησαν ὅπως μετὰ τῶν ἀνωτέρω ἀναδιοργανώσωσιν ἐν Ἑλλάδι τὸ κατασκοπευτικὸν δίκτυον καὶ διαθέτοντες χρηματικὰ ποσὰ δοθέντα εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω, προμηθεύσωσι τὰ ἀνωτέρω ὑλικὰ στρατιωτικῆς φύσεως, σχέδια, χάρτας, σχεδιαγράμματα, γραπτὰ ἔγγραφα, πληροφορίας περὶ τῶν μεταφερομένων καὶ ἐναποθηκευμένων εἰς διάφορα σημεῖα τῆς Χώρας στρατιωτικῶν εἰδῶν καὶ ὑλικῶν κατασκευῆς ὀχυρωματικῶν ἔργων, μυστικὰς πληροφορίας στρατιωτικῆς σημασίας ἀναγομένας εἰς τὴν σύνθεσιν, ὀργάνωσιν, ὁπλισμὸν καὶ διάταξιν τῶν στρατιωτικῶν, ναυτικῶν καὶ ἀεροπορικῶν δυνάμεων καὶ ὑπηρεσιῶν, εἰς ἀριθμόν, τόπον καὶ φύσιν ἐκτελουμένων ὀχυρωματικῶν ἔργων χρησίμων διὰ τὴν ἄμυναν τῆς Χώρας ἀπὸ ξηρᾶς θαλάσσης καὶ ἀέρος, εἰς σχέδια ἐπιστρατεύσεως καὶ κινητοποιήσεως τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἐν καιρῷ εἰρήνης, πολέμου ἢ ἐπιστρατεύσεως, κινήσεων στρατιωτικῶν, ναυτικῶν καὶ ἀεροπορικῶν δυνάμεων, εἰς τὸ ἠθικὸν τοῦ στρατοῦ καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ καὶ τὴν κατάστασιν τῶν στρατιωτικῶν συγκοινωνιῶν καὶ πᾶσαν ἄλλην πληροφορίαν σχετικὴν πρὸς τὰ ἀνωτέρω, νὰ ἀνακοινώσωσι καὶ διαβιβάσωσι τὰς πληροφορίας ταύτας εἰς πρόσωπα τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τῆς ὑπηρεσίας πληροφοριῶν τῶν ἄνω ὑπὸ Σοβιετικὸν ἔλεγχον Χωρῶν, μὴ ἔχοντα ἁρμοδιότητα διὰ τὴν παραλαβὴν καὶ γνῶσιν αὐτῶν, εἴτε ἐπανερχόμενοι αὐτοπροσώπως εἰς τὰς ἄνω Χώρας εἴτε δι' ἀποστολῆς πρὸς τοῦτο προσώπων, εἴτε δι' ἀσυρμάτων παρανόμως λειτουργούντων, εἴτε καὶ ἐν Ἑλλάδι εἰς πρόσωπα ὁρισθησόμενα ὑπ' αὐτῶν, πρὸς τοῦτο δὲ ἐφοδιασθέντες διὰ χρημάτων εἰς ξένα ἰδίᾳ νομίσματα καὶ δὴ δολλάρια, διὰ πλαστῶν δελτίων ταυτότητος καὶ κρυπτογραφικῶν κωδίκων, εἰσῆλθον λάθρᾳ εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἱ ἓξ πρῶτοι τῶν ἀνωτέρω καλυπτόμενοι ὑπὸ ψευδώνυμα καὶ ἀποκρύπτοντες τὴν ἰδιότητά των κατὰ διάφορον χρόνον ἕκαστος, ἤτοι: 1) ὁ Κολλιγιάννης Κων/νος ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1958 ὑπὸ τὰ ψευδώνυμα «Πέτρος» καὶ «Γλέζος Μανώλης», 2) ὁ Βέττας ἢ Κουρμούλης Φωκίων τὴν 7-9-58, 3) ὁ Βουτσᾶς Ἐλευθέριος τὴν 14-8-1958

μὲ πλαστὸν δελτίον ταυτότητος ὑπὸ ψευδῆ στοιχεῖα «Ζαχαρόπουλος Ἰωάννης τοῦ Νικολάου κ.λ.π.», 4) Εὐθυμιάδης Θεόδωρος τὴν 13-11-57 μὲ πλαστὸν δελτίον ταυτότητος ὑπὸ ψευδῆ στοιχεῖα «Μαυρόπουλος Νικόλαος τοῦ Ἀνδρέου κ.λ.π., 5) Τρικαλινὸς Γεώργιος ἀπὸ τῶν ἀρχῶν 1958 μὲ πλαστὸν δελτίον ταυτότητος ὑπὸ ψευδῆ στοιχεῖα «Μελίδης Ἡρακλῆς κ.λ.π.» καὶ «Τικτόπουλος Γεώργιος κ.λ.π.», 6) ἡ Τρικκαλινοῦ Ἰωάννα ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἔτους 1958 μὲ πλαστὸν δελτίον ταυτότητος ὑπὸ τὰ ψευδῆ στοιχεῖα «Μελίδου Ἀλεξάνδρα», οἱ δ' ἐνταῦθα εὑρισκόμενοι Συγκελάκης Ἀντώνιος καὶ Καρκαγιάννης Ἀντώνιος κυκλοφοροῦντες ὁ μὲν πρῶτος μὲ πλαστὸν δελτίον ταυτότητος καὶ ὑπὸ ψευδῆ στοιχεῖα «Ἀνάγνου Χριστόπουλος κ.λ.π.», ὁ δὲ δεύτερος μὲ πλαστὸν δελτίον ταὐτότητος ὑπὸ ψευδῆ στοιχεῖα «Στρατίδης Ἀπόστολος κ.λ.π.», β) οἱ: 1) Ραγουζαρίδης Κων/νος τοῦ Βασιλείου, ἐτῶν 40, γεννηθεὶς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Αἰγύπτου καὶ κατοικῶν ἐν Ἀθήναις, Ἐμπορικὸς Ἀντιπρόσωπος, 2) Καραμπάσης Στυλιανὸς τοῦ Ἀντωνίου, ἐτῶν 41, γεννηθεὶς εἰς Εὔδηλον Ἰκαρίας καὶ κατοικῶν ἐν Ἀθήναις, ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος, 3) Εὐθυμιάδης Δημήτριος τοῦ Μιχαήλ, ἐτῶν 43, γεννηθεὶς ἐν Μ. Ἀσίᾳ καὶ κατοικῶν ἐν Χαλανδρίῳ Ἀττικῆς, ἀδιόριστος δημοδιδάσκαλος, 4) Εὐθυμιάδου Παναγιώτα, σύζ. τοῦ Δημητρίου, τὸ γένος Παναγιώτου Θανασᾶ, ἐτῶν 40, γεννηθεῖσα ἐν Αὐλῶνι - Τριφυλλίας καὶ κατοικοῦσα ἐν Χαλανδρίῳ Ἀττικῆς, οἰκοκυρά, 5) Μοῦχος Δημήτριος τοῦ Σταματίου, ἐτῶν 35, γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Ἀθήναις, ὑδραυλικὸς, 6) Μαλιάκας Ἀντώνιος τοῦ Κυριάκου, ἐτῶν 46, γεννηθεὶς ἐν Πολιχνίτῳ Λέσβου καὶ κατοικῶν ἐν Ἀθήναις, ὑπάλληλος ἑστιατορίου, 7) Μαλιάκα Μαριάνθη σύζυγος τοῦ Ἀντωνίου, τὸ γένος Μιχαὴλ Εὐθυμιάδου, ἐτῶν 43, γεννηθεῖσα ἐν Μ. Ἀσίᾳ καὶ κατοικοῦσα ἐν Ἀθήναις, μοδίστα, 8) Γλέζος Ἐμμανουὴλ τοῦ Νικολάου, ἐτῶν 36, γεννηθεὶς ἐν Ἀπειράνθῳ Νάξου καὶ κατοικῶν ἐν Ἀθήναις Δημοσιογράφος, 9) Δολιανίτης Γεώργιος τοῦ Κων/νου, ἐτῶν 35, γεννηθεὶς ἐν Ἁγίοις Δούλοις Κερκύρας καὶ κατοικῶν ἐν Ἀθήναις, 10) Δολιανίτου Βασιλικὴ σύζυγος τοῦ Γεωργίου τὸ γένος Ν. Δημητροκάλλη, ἐτῶν 24, γεννηθεῖσα ἐν Νάξῳ καὶ κατοικοῦσα ἐν Ἀθήναις, Δημ. Ὑπάλληλος, 11) Γρηγοριάδης Γεώργιος τοῦ Ἐλευθερίου, ἐτῶν 38, γεννηθεὶς ἐν Μ. Ἀσίᾳ καὶ κατοικῶν ἐν Ἀθήναις, βοηθὸς Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ καὶ 12) Γρηγοριάδου Μαρία σύζυγος τοῦ Γεωργίου, τὸ γένος Ἀντωνοπούλου Ἀνδρέου, ἐτῶν 33, γεννηθεῖσα ἐν Πειραιεῖ καὶ κατοικοῦσα ἐν Ἀθήναις, οἰκοκυρὰ ἅπαντες Ἕλληνες καὶ Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι ἵνα δικασθῶσιν ὡς ὑπαίτιοι τοῦ ὅτι ἐνῷ οἱ: 1) Κολλιγιάννης Κων/νος τοῦ Λαζάρου, 2) Βέττας ἢ Κουρμούλης Φωκίων τοῦ Παναγιώτου, 3) Τρικκαλινοῦ Ἰωάννα σύζυγος τοῦ Γεωργίου, 4) Βουτσᾶς Ἐλευθέριος τοῦ Ἰωάννου, 5) Εὐθυμιάδης Θεόδωρος τοῦ Μιχαήλ, 6) Τρικκαλινὸς Γεώργιος τοῦ Χρήστου, 7) Συγγελάκης Ἀντώνιος τοῦ Εὐαγγέλου καὶ 8) Καρκαγιάννης Ἀντώνιος τοῦ Ἀστερίου, ἐν Τασκένδῃ Ρωσίας καὶ ἀλλαχοῦ τῶν ὑπὸ Σοβιετικὸν ἔλεγχον Χωρῶν Ρουμανίας, Ἀνατολικῆς Γερμανίας, Τσεχοσλοβακίας καὶ Βουλγαρίας, ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ ἀπὸ 18-10-1957 μέχρι 7 Μαΐου 1959 χρονικὸν διάστημα καὶ πρότερον, χωρὶς νὰ διατελῶσιν ὑπὸ τὰς ἐν ἄρθρῳ 1 Α.Ν. 375/36 συνθήκας ἤτοι χωρὶς νὰ ἔχωσιν ἐμπιστευθῆ εἰς αὐτοὺς ἢ νὰ ἔχωσι λάβει γνῶσιν εἴτε ἐπισήμως, εἴτε λόγῳ τῆς εἰδικότητός των, τοῦ ἐπαγγέλματός των, τῆς ἀνατεθείσης αὐτοῖς ἐργοληψίας ἢ ἐργασίας ἢ λόγῳ τῆς ἀνατεθείσης αὐτοῖς ἀποστολῆς ἐπὶ σκοπῷ κατασκοπίας προσεφέρθησαν ἀπὸ κοινοῦ ὅπως προμηθευθῶσιν ὑλικὰ στρατιωτικῆς φύσεως, σχέδια ἢ σχεδιαγράμματα, χάρτας, γραπτὰ ἔγγραφα, πληροφορίας περὶ μεταφερομένων στρατιωτικῶν εἰδῶν ἢ ὑλικῶν ὀχυρώσεως, πληροφορίας μυστικὰς στρατιωτικῆς σημασίας ἐνδιαφέροντα τὴν ἄμυναν καὶ τὴν ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας, νὰ ἀνακοινώσωσι ταύτας ἐν Ἑλλάδι ἐκτὸς αὐτῆς εἰς πρόσωπα μὴ ἐξουσιοδοτημένα πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς, ἤτοι οἱ μὲν ἐξ πρῶτοι ἐξ αὐτῶν εὑρισκόμενοι ἐν Τασκένδῃ Ρωσίας καὶ ἀλλαχοῦ τῶν ὑπὸ Σοβιετικὸν ἔλεγχον Χωρῶν τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος, ἀφοῦ τὸ πρῶτον τῇ ἐν-

τολῇ τῆς μετὰ τῶν ὑπηρεσιῶν κατασκοπίας τῶν Χωρῶν τούτων συνεργαζομένης ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐξεπαιδεύθησαν εἰς διαφόρους σχολὰς κατασκοπίας, κληθέντες ὑπὸ ταύτης καὶ ἀγνώστων πρακτόρων τῆς ὑπηρεσίας πληροφοριῶν τῶν ἄνω Χωρῶν, οἱ δὲ ἕτεροι Συγκελάκης Ἀντώνιος καὶ Καρκαγιάννης Ἀντώνιος εὑρισκόμενοι ἐν Ἑλλάδι προσκληθέντες καὶ οὗτοι παρ' ἀγνώστων πρακτόρων τοῦ Κ.Κ.Ε. προσεφέρθησαν ὅπως μετὰ τῶν ἀνωτέρω ἀναδιοργανώσωσιν ἐν Ἑλλάδι τὸ κατασκοπευτικὸν δίκτυον καὶ διαθέτοντες χρηματικὰ ποσὰ δοθέντα εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω προμηθευθῶσι τὰ ἀνωτέρω ὑλικὰ στρατιωτικῆς φύσεως, σχέδια, χάρτας, σχεδιαγράμματα, γραπτὰ ἔγγραφα, πληροφορίας περὶ τῶν μεταφορομένων καὶ ἐναποθηκευμένων εἰς διάφορα σημεῖα τῆς Χώρας στρατιωτικῶν εἰδῶν καὶ ὑλικῶν κατασκευῆς ὀχυρωματικῶν ἔργων, μυστικὰς πληροφορίας στρατιωτικῆς σημασίας ἀναγομένης εἰς τὴν σύνθεσιν, ὀργάνωσιν, ὁπλισμὸν καὶ διάταξιν τῶν στρατιωτικῶν ναυτικῶν καὶ ἀεροπορικῶν δυνάμεων καὶ ὑπηρεσιῶν, εἰς ἀριθμόν, τόπον καὶ φύσιν ἐκτελουμένων ὀχυρωματικῶν ἔργων χρησίμων διὰ τὴν ἄμυναν τῆς Χώρας ἀπὸ ξηρᾶς, θαλάσσης καὶ ἀέρος, εἰς σχέδια ἐπιστρατεύσεως καὶ κινητοποιήσεως τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἐν καιρῷ εἰρήνης, πολέμου καὶ ἐπιστρατεύσεως, κινήσεις στρατιωτικῶν, ναυτικῶν καὶ ἀεροπορικῶν δυνάμεων, εἰς τὸ ἠθικὸν τοῦ στρατοῦ καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ, εἰς τὴν κατάστασιν τῶν στρατιωτικῶν συγκοινωνιῶν καὶ πᾶσαν ἄλλην πληροφορίαν σχετικὴν πρὸς τὰ ἀνωτέρω, νὰ ἀνακοινώσωσι καὶ διαβιβάσωσι τὰς πληροφορίας ταύτας εἰς πρόσωπα τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τῆς ὑπηρεσίας πληροφοριῶν τῶν ἄνω ὑπὸ Σοβιετικὸν ἔλεγχον χωρῶν, μὴ ἔχοντα ἁρμοδιότητα διὰ τὴν παραλαβὴν καὶ γνῶσιν αὐτῶν, εἴτε ἐπανερχόμενοι αὐτοπροσώπως εἰς τὰς ἄνω Χώρας εἴτε δι' ἀποστολῆς πρὸς τοῦτο προσώπων, εἴτε δι' ἀσυρμάτων παρανόμως λειτουργούντων, εἴτε καὶ ἐν Ἑλλάδι εἰς πρόσωπα ὁρισθησόμενα ὑπ' αὐτῶν, πρὸς τοῦτο δὲ ἐφοδιασθέντες διὰ χρημάτων εἰς ξένα ἰδίᾳ νομίσματα καὶ δὴ δολλάρια, διὰ πλαστῶν δελτίων ταυτότητος καὶ κρυπτογραφικῶν κωδίκων, εἰσῆλθον λάθρᾳ εἰς τὴν Ἑλλάδα οἱ ἓξ πρῶτοι τῶν ἀνωτέρω καλυπτόμενοι ὑπὸ ψευδώνυμον καὶ ἀποκρύπτοντες τὴν ἰδιότητά των κατὰ διάφορον χρόνον ἕκαστος, ἤτοι: 1) ὁ Κολλιγιάννης Κων/νος ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1958 ὑπὸ τὰ ψευδώνυμα «Πέτρος» καὶ «Γλέζος Μανώλης», 2) ὁ Βέττας ἢ Κουρμούλης Φωκίων τὴν 7-9-58, 3) ὁ Βουτσᾶς Ἐλευθέριος τὴν 14-8-58 μὲ πλαστὸν δελτίον ταυτότητος ὑπὸ ψευδῆ στοιχεῖα «Ζαχαρόπουλος Ἰωάννης τοῦ Νικολάου κ.λ.π., 4) Εὐθυμιάδης Θεόδωρος τὴν 13-11-57 μὲ πλαστὸν δελτίον ταυτότητος ὑπὸ ψευδῆ στοιχεῖα «Μαυρόπουλος Νικόλαος τοῦ Ἀνδρέου κ.λ.π.», 5) Τρικκαλινὸς Γεώργιος ἀπὸ τῶν ἀρχῶν 1958 μὲ πλαστὸν δελτίον ταὐτότητος ὑπὸ ψευδῆ στοιχεῖα «Μελίδης Ἡρακλῆς» κ.λ.π. καὶ «Τικτόπουλος Γεώργιος κ.λ.π.», 6) Τρικκαλινοῦ Ἰωάννα ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἔτους 1958 μὲ πλαστὸν δελτίον ταὐτότητος ὑπὸ τὰ ψευδῆ στοιχεῖα «Μελίδου», οἱ δ' ἐνταῦθα εὑρισκόμενοι Συγκελάκης Ἀντώνιος καὶ Καρκαγιάννης Ἀντώνιος κυκλοφοροῦντες ὁ μὲν πρῶτος μὲ πλαστὸν δελτίον ταυτότητος καὶ ὑπὸ ψευδῆ στοιχεῖα «Ἀνάγνου Χριστόπουλος κ.λ.π.», ὁ δὲ δεύτερος μὲ πλαστὸν δελτίον ταυτότητος ὑπὸ ψευδῆ στοιχεῖα «Στρατίδης Ἀπόστολος κ.λ.π.», οὗτοι γνωρίζοντες τὰς προθέσεις αὐτῶν, παρέσχον αὐτοῖς βοήθειαν, κατοικίαν καὶ τόπον ἀποκρύψεως αὐτῶν, ὡς κατωτέρω ἤτοι: 1) Ὁ Ραγουζαρίδης Κων/νος τοῦ Βασιλείου τὴν 9-10-58 ἐν Ἀθήναις γνωρίζων τὰς προθέσεις τῶν ἀνωτέρω αὐτουργῶν παρέσχεν εἰς τὸν ἐξ αὐτῶν Βουτσᾶν Ἐλευθέριον τόπον ἀποκρύψεως, ἤτοι μετέφερεν αὐτὸν ἐντολῇ τοῦ Κολλιγιάννη Κων/νου καὶ τὸν ἀπέκρυψεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Περγάμου 44 οἰκίαν τοῦ Καραμπάση Στυλιανοῦ. 2) Ὁ Καραμπάσης Στυλιανὸς τοῦ Ἀντωνίου ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα 9-10-58 μέχρι 20-10-58 γνωρίζων τὰς προθέσεις τῶν ἀνωτέρω αὐτουργῶν παρέσχεν κατοικίαν καὶ ἀπέκρυψεν τὸν ἐξ αὐτῶν Βουτσᾶν Ἐλευθέριον εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Περγάμου 44 οἰκίαν, κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἡμέρας. 3) Ὁ Εὐθυμιάδης Δημήτριος τοῦ Μιχαὴλ κατὰ τὸ ἀπὸ 13-11-57 μέχρι 2-10-58 χρονικὸν διάστημα, ἐν Ἀθήναις, Χαλανδρίῳ καὶ ἀλλαχοῦ

διὰ πλειόνων πράξεων συνιστωσῶν ἐξακολούθησιν ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐγκλήματος, γνωρίζων τὰς προθέσεις τῶν ἀνωτέρω, παρέσχεν εἰς αὐτοὺς βοήθειαν, τόπον ἀποκρύψεως καὶ κατοικίαν ἤτοι ἐρχόμενος εἰς προσωπικὴν ἐπαφὴν μετὰ τοῦ Κολλιγιάννη Κων/νου, Βουτσᾶ Ἐλευθερίου καὶ Εὐθυμιάδου Θεοδώρου, μετέφερεν αὐτοὺς κατ' ἐπανάληψιν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 38913 ἰδιωτικοῦ αὐτοκινήτου του εἰς διάφορα σημεῖα τῆς περιοχῆς Ἀττικῆς, εἰς τοὺς τόπους συναντήσεως αὐτῶν μετ' ἄλλων στελεχῶν τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου, παρέσχεν κατοικίαν καὶ τόπον ἀποκρύψεως εἰς τὴν ἐν Χαλανδρίῳ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραϊσκάκη - Γρίβα ἀριθ. 46 κειμένην οἰκίαν του εἰς τὸν Κολλιγιάννην Κων/νον κατ' ἐπανάληψιν ἀπὸ τέλους Ἀπριλίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1958, εἰς τὸν ἀδελφόν του Εὐθυμιάδην Θεόδωρον ἀπὸ 13-11-57 καὶ μεταγενεστέρως, μετέφερε καὶ ἀπέκρυψε τὸν Βέτταν Φωκίωνα εἰς τὴν ἐν Καλλιθέᾳ οἰκίαν τῆς Μοροχλιάδου Θεοδώρας, τὴν 7-9-58 μετέφερε καὶ ἀπέκρυψε τὸν Βουτσᾶν Ἐλευθέριον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβροῦ του Μαλιάκα Ἀντωνίου. 4) Ἡ Εὐθυμιάδου Παναγιώτα σύζυγος Δημητρίου, ἐν Ἀθήναις, Χαλανδρίῳ καὶ ἀλλαχοῦ κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 13-11-58 μέχρι 2-10-58 διὰ πλειόνων πράξεων συνιστωσῶν ἐξακολούθησιν ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐγκλήματος γνωρίζουσα τὰς προθέσεις τῶν ἀνωτέρω παρέσχεν εἰς αὐτοὺς βοήθειαν, τόπον ἀποκρύψεως καὶ κατοικίαν, ἤτοι ἦλθεν κατ' ἐπανάληψιν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν Κολλιγιάννην Κων/νον, Εὐθυμιάδην Θεόδωρον καὶ Βουτσᾶν Ἐλευθέριον καὶ ἐχρησιμοποιήθη παρ' αὐτῶν ὡς σύνδεσμος μεταφέρουσα σημειώματα εἰς διάφορα στελέχη τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου, παρέλαβε 3.500 δολλάρια προερχόμενα ἐκ τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ παρέδωκε ταῦτα εἰς τὸν Εὐθυμιάδην Θεόδωρον, διηυκόλυνε διὰ παντὸς τρόπου τὴν ὑπ' αὐτῶν συγκρότησιν τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου ἐν Ἑλλάδι, ἐδέχθη καὶ ἀπέκρυψε ἐν τῇ ἐν Χαλανδρίῳ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραϊσκάκη - Γρίβα 46 οἰκίᾳ της τὸν Κολλιγιάννην Κων/νον κατ' ἐπανάληψιν κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ τέλους Ἀπριλίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1958 χρονικὸν διάστημα καὶ τὸν Εὐθυμιάδην Θεόδωρον ἀπὸ 13-11-57 καὶ μεταγενεστέρως. 5) Ὁ Μοῦχος Δημήτριος τοῦ Σταματίου γνωρίζων τὰς προθέσεις τῶν ἀνωτέρω αὐτουργῶν παρέσχεν εἰς αὐτοὺς βοήθειαν καὶ τόπον ἀποκρύψεως ἤτοι τῇ συστάσει τοῦ Εὐθυμιάδου Δημητρίου ἐδέχθη καὶ ἀπέκρυψεν τὸν ἐκ τῶν ἀνωτέρω Βέτταν Φωκίωνα εἰς τὴν ἐν Καλλιθέᾳ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀμαζῶνος 188 κειμένην οἰκίαν τῆς μνηστῆς του Μοροχλιάδου Θεοδώρας ἀπὸ 8-9-58 μέχρι 18-9-1958. 6) Ὁ Μαλιάκας Ἀντώνιος τοῦ Κυριάκου καὶ 7) Ἡ Μαλιάκα Μαριάνθη σύζυγος τοῦ Ἀντωνίου γνωρίζοντες τὰς προθέσεις τῶν ἀνωτέρω ἀπὸ κοινοῦ παρέσχον κατοικίαν καὶ ἀπέκρυψαν τὸν ἐξ αὐτῶν Βουτσᾶν Ἐλευθέριον, τῇ συστάσει τοῦ Εὐθυμιάδου Θεοδώρου, εἰς τὴν ἐν Καλλιθέᾳ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀμαζῶνος 188 κειμένην οἰκίαν του ἀπὸ τοῦ τέλους Αὐγούστου 1958 μέχρι τῆς 9-10-1958. 8) καὶ 9) Ὁ Δολιανίτης Γεώργιος καὶ ἡ σύζυγός του Δολιανίτου Βασιλικὴ γνωρίζοντες τὰς προθέσεις τῶν ἀνωτέρω αὐτουργῶν καὶ συνεργῶν ἀπὸ κοινοῦ παρέσχον κατοικίαν καὶ ἀπέκρυψαν τὸν ἐξ αὐτῶν Κολλιγιάννην Κων/νον, τῇ συστάσει τοῦ Γλέζου Ἐμμανουήλ, εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γερμανικοῦ 24 κειμένην οἰκίαν των ἀπὸ 16-8-58 μέχρι 18-8-1958. 10) Ὁ Γλέζος Ἐμμανουὴλ γνωρίζων τὰς προθέσεις τῶν ἀνωτέρω αὐτουργῶν παρέσχεν αὐτοῖς βοήθειαν καὶ τόπον ἀποκρύψεως, ἤτοι ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἐξ αὐτῶν Κολλιγιάννη Κων/νου ἀπέκρυψεν αὐτὸν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γερμανικοῦ 24 κειμένην οἰκίαν τοῦ Δολιανίτου Γεωργίου ἀπὸ 16-8-58 μέχρι 18-8-1958 συνεργασθεὶς κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῇ περὶ τοῦ τρόπου ὀργανώσεως τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου. 11) καὶ 12) Ὁ Γρηγοριάδης Γεώργιος καὶ ἡ σύζυγός του Γρηγοριάδου Μαρία, ἐν Ἀθήναις τὴν 7-5-59 γνωρίζοντες τὰς προθέσεις τῶν ἀνωτέρω ἀπὸ κοινοῦ παρέσχον κατοικίαν καὶ ἀπέκρυψαν τὸν ἐξ αὐτῶν Τρικκαλινὸν Γεώργιον ἤτοι ἀπέκρυψαν αὐτὸν ἐπὶ ἕνα περίπου μῆνα εἰς τὴν ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νάνσεν 2 κειμένην οἰκίαν των. Ἤτοι ἐπὶ παραβάσει τῶν ἄνω ἄρθρων. Νὰ διαταχθῇ ἡ διατήρησις τῆς ἰσχύος τῶν ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ τοῦ ΥΙ Τμή-

ματος τοῦ Στρατοδικείου ἐκδοθέντων ἐνταλμάτων φυλακίσεως κατὰ τῶν κατηγορουμένων : 1) Βουτσᾶ Ἐλευθερίου τοῦ Ἰωάννου, ὑπ' ἀριθ. 26/58, 2) Εὐθυμιάδου Θεοδώρου τοῦ Μιχαὴλ, ὑπ' ἀριθ. 24/58, 3) Ραγουζαρίδη Κων/νου τοῦ Βασιλείου, ὑπ' ἀριθ. 21/58, 4) Συγκελάκη Ἀντωνίου τοῦ Εὐαγγέλου, ὑπ' ἀριθ. 27/58, 5) Καρκαγιάννη Ἀντωνίου τοῦ Ἀστερίου, ὑπ' ἀριθ. 25/58, 6) Γλέζου Ἐμμανουὴλ τοῦ Νικολάου ὑπ' ἀριθ. 28/58, 7) Τρικκαλινοῦ Γεώργιου, ὑπ' ἀριθ. 1/59, 8) Γρηγοριάδου Γεωργίου τοῦ Ἐλευθερίου, ὑπ' ἀριθ. 3/59 καὶ 9) Γρηγοριάδου Μαρίας συζύγου τοῦ Γεωργίου, ὑπ' ἀριθ. 2/59 καὶ παράτασις τῆς προφυλακίσεως αὐτῶν μέχρις ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς προκειμένης κατ' αὐτῶν κατηγορίας. Νὰ διαταχθῇ ἡ διατήρησις τῆς ἰσχύος τῶν κατὰ τῶν: 1) Κολλιγιάννη Κων/νου τοῦ Λαζάρου, 2) Βέττα ἢ Κουρμούλη Φωκίωνος τοῦ Παναγιώτου καὶ 3) Τρικκαλινοῦ Ἰωάννας συζύγου τοῦ Γεωργίου ἐνδοθέντων ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ τοῦ ΥΙ Τμήματος ὑπ' ἀριθ. 8/58, 10/58 καὶ 11/58 ἐνταλμάτων συλλήψεως, μέχρι τῆς συλλήψεως αὐτῶν καὶ ταύτης ἐπιτευχθησομένης ἡ προφυλάκισις αὐτῶν μέχρις ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς προκειμένης κατ' αὐτῶν κατηγορίας. Νὰ διαταχθῇ ἡ σύλληψις τῶν ἐκ τῶν κατηγορουμένων : 1) Καραμπάση Στυλιανοῦ τοῦ Ἀντωνίου, 2) Εὐθυμιάδου Δημητρίου τοῦ Μιχαὴλ, 3) Εὐθυμιάδου Παναγιώτας συζύγου τοῦ Δημητρίου, 4) Μούχου Δημητρίου τοῦ Σταματίου, 5) Μαλιάκα Ἀντωνίου τοῦ Κυριάκου, 6) Μαλιάκα Μαριάνθης συζύγου τοῦ τοῦ Ἀντωνίου, 7) Δολιανίτου Γεωργίου τοῦ Κωνσταντίνου, 8) Δολιανίτου Βασιλικῆς συζύγου τοῦ Γεωργίου καὶ ταύτης ἐπιτευχθησομένης ἡ προφυλάκισις αὐτῶν μέχρις ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς προκειμένης κατ' αὐτῶν κατηγορίας. Νὰ μὴ γίνῃ κατηγορία κατὰ τῶν ἐκ τῶν κατηγορουμένων: 1) Ζαχαροπούλου Ἀχιλλέως τοῦ Βασιλείου, 2) Τανὲ Πέτρου τοῦ Χαραλάμπους, 3) Θανασᾶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Παναγιώτου, 4) Καλογερᾶ Σωτηρίου τοῦ Ἀριστείδου, 5) Μοροχλιάδου Θεοδώρας τοῦ Κων/νου, 6) Μοροχλιάδου Νικολάου τοῦ Κων/νου καὶ 7) Σουλτάνη Ἀγγέλου τοῦ Παναγιώτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰουνίου 1959
Ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος
ΣΚΟΡΔΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

Ἀκοῦσαν αὐτοῦ καὶ προφορικῶς ἀναπτύξαντος τὴν πρότασίν του καὶ εἶτα ἀποχωρήσαντος

Ἰδὸν τὴν δικογραφίαν
Σκεφθὲν κατὰ Νόμον

Ἐπειδὴ ἡ πρότασις τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου οὖσα ὀρθὴ καὶ συμφώνος πρὸς τὰ ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης τακτικῆς ἀνακρίσεως προκύψαντα πραγματικὰ περιστατικά, δεκτὴ ὡς τοιαύτη καὶ παρὰ τοῦ Συμβουλίου καθίσταται

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Ἰδὸν καὶ τ' ἄρθρα 299, 301 παρ. 2, 303 παρ. 1, 313, 314 παρ. 1 καὶ 434 τοῦ Σ.Π.Κ. 270 παρ. 2, 276 καὶ 597 τοῦ Κ.Π.Δ.

Δέχεται τὴν πρότασιν τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου.

Παραπέμπει εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Διαρκοῦς Στρατοδικείου Ἀθηνῶν τούς: Α): 1) Κολλιγιάννην Κων/νον τοῦ Λαζάρου, ἐτῶν 40, γεννηθέντα ἐν Καραντᾷ Θηβῶν, ἤδη φυγάδα καὶ ἀγνώστου διαμονῆς, 2) Βέτταν ἢ Κουρμούλην Φωκίωνα τοῦ Παναγιώτου, ἐτῶν 45, γεννηθέντα ἐν Πόρῳ καθηγητὴν Μαθηματικῶν, ἤδη φυγάδα καὶ ἀγνώστου διαμονῆς, 3) Τρικκαλινοῦ Ἰωάνναν σύζυγον τοῦ Γεωργίου, τὸ γένος Δημητρίου Ζορμπαλᾶ ἐτῶν 39, γεννηθεῖσαν ἐν Μικρῷ Χωρίῳ Καρπενησίου καὶ ἤδη φυγάδα καὶ ἀγνώστου διαμονῆς, 4) Βουτσᾶν Ἐλευθέριον τοῦ Ἰωάννου, ἐτῶν 40, λογιστήν, γεννηθέντα ἐν Προποντίδι Μ.Ἀσίας καὶ κατοικοῦντα ἐν Ἀθήναις, 5) Εὐθυμιάδην Θεόδωρον τοῦ Μιχαήλ, ἐτῶν 51, γουνεργάτην, γεννηθέντα ἐν Ἰκονίῳ

Μ. Ἀσίας καὶ κατοικοῦντα ἐν Ἀθήναις, 6) Τρικκαλινὸν Γεώργιον τοῦ Χρήστου, ἐτῶν 45, πτυχιοῦχον Νομικῆς, γεννηθέντα ἐν Ἀλμυρῷ-Μαγνησίας καὶ κατοικοῦντα ὡσαύτως, 7) Συγγελάκην Ἀντώνιον τοῦ Εὐαγγέλου, ἐτῶν 30, σπουδαστὴν Ραδιοτεχνικῆς Σχολῆς, γεννηθέντα καὶ κατοικοῦντα ἐν Ἀθήναις καὶ 8) Καρκαγιάννην Ἀντώνιον τοῦ Ἀστερίου, ἐτῶν 26, φοιτητὴν τῆς Νομικῆς, γεννηθέντα ἐν Λαρίσῃ καὶ κατοικοῦντα ἐν Ἀθήναις, ἅπαντας Ἕλληνας καὶ Χριστιανοὺς Ὀρθοδόξους ἵνα δικασθῶσιν ὡς ὑπαίτιοι τοῦ ὅτι: Ἰδιῶται ὄντες, ἐν Τασκένδη-Ρωσίας καὶ ἀλλαχοῦ τῶν ὑπὸ Σοβιετικὸν ἔλεγχον Χωρῶν Ρουμανίας, Ἀν. Γερμανίας, Τσεχοσλοβακίας καὶ Βουλγαρίας οἱ ἓξ πρῶτοι, οἱ δὲ Συγκελάκης Ἀντώνιος καὶ Καρκαγιάννης Ἀντώνιος ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ κατὰ τὸ ἀπὸ 18-10-57 μέχρι 7-5-59 χρονικὸν διάστημα καὶ πρότερον χωρὶς νὰ διατελῶσιν ὑπὸ τὰς ἐν ἄρθρῳ 1 Α.Ν. 375/36 συνθήκας, ἤτοι χωρὶς νὰ ἔχωσιν ἐμπιστευθῇ εἰς αὐτοὺς ἢ νὰ ἔχωσι λάβει γνῶσιν εἴτε ἐπισήμως, εἴτε λόγῳ τῆς ειδικότητός των, τοῦ ἐπαγγέλματός των τῆς ἀνατεθείσης αὐτοῖς ἐργοληψίας ἢ ἐργασίας ἢ λόγῳ τῆς ἀνατεθείσης αὐτοῖς ἀποστολῆς προσεφέρθησαν ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἐπὶ σκοπῷ κατασκοπίας ὅπως προμηθευθῶσιν ὑλικὸν στρατιωτικῆς φύσεως, σχέδια ἢ σχεδιαγράμματα, χάρτας, γραπτὰ ἔγγραφα, πληροφορίας περὶ μεταφερομένων στρατιωτικῶν εἰδῶν ἢ ὑλικῶν ὀχυρώσεως, πληροφορίας μυστικὰς στρατιωτικῆς σημασίας ἐνδιαφερούσας τὴν ἄμυναν ἢ τὴν ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας, καὶ ἀνακοινώσωσι ταύτας ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐκτὸς αὐτῆς εἰς πρόσωπα μὴ ἐξουσιοδοτημένα πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, ἤτοι οἱ μὲν πρῶτοι ἓξ αὐτῶν εὑρισκόμενοι ἐν Τασκένδῃ Ρωσίας καὶ ἀλλαχοῦ τῶν ὑπὸ Σοβιετικὸν ἔλεγχον Χωρῶν τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος, ἀφοῦ τὸ πρῶτον τῇ ἐντολῇ τῆς μετὰ τῶν ὑπηρεσιῶν κατασκοπίας τῶν Χωρῶν τούτων συνεργαζομένης ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐξεπαιδεύθησαν εἰς διαφόρους σχολὰς κατασκοπίας, κληθέντες ὑπὸ ταύτης καὶ ἀγνώστων πρακτόρων τῆς ὑπηρεσίας πληροφοριῶν τῶν ἄνω Χωρῶν, οἱ δὲ ἕτεροι Συγκελάκης Ἀντώνιος καὶ Καρκαγιάννης Ἀντώνιος εὑρισκόμενοι ἐν Ἑλλάδι προσκληθέντες καὶ οὗτοι παρ' ἀγνώστων πρακτόρων τοῦ Κ.Κ.Ε. προσεφέρθησαν ὅπως ἀναδιοργανώσωσι ἐν Ἑλλάδι τὸ κατασκοπευτικὸν δίκτυον καὶ διαθέτοντες χρηματικὰ ποσὰ δοθέντα εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω προμηθευθῶσι τὰ ἀνωτέρω ὑλικὰ στρατιωτικῆς φύσεως, σχέδια, χάρτας, σχεδιαγράμματα, γραπτὰ ἔγγραφα, πληροφορίας περὶ τῶν μεταφερομένων καὶ ἐναποθηκευμένων εἰς διάφορα σημεῖα τῆς χώρας στρατιωτικῶν εἰδῶν καὶ ὑλικῶν κατασκευῆς ὀχυρωματικῶν ἔργων, μυστικὰς πληροφορίας στρατιωτικῆς σημασίας ἀναγομένας εἰς τὴν σύνθεσιν, ὀργάνωσιν, ὁπλισμὸν καὶ διάταξιν τῶν στρατιωτικῶν, ναυτικῶν καὶ ἀεροπορικῶν δυνάμεων καὶ ὑπηρεσιῶν, εἰς ἀριθμόν, τόπον καὶ φύσιν, ἐκτελουμένων ὀχυρωματικῶν ἔργων χρησίμων διὰ τὴν ἄμυναν τῆς Χώρας ἀπὸ ξηρᾶς, θαλάσσης καὶ ἀέρος, εἰς σχέδια ἐπιστρατεύσεως καὶ κινητοποιήσεως τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἐν καιρῷ εἰρήνης, πολέμου ἢ ἐπιστρατεύσεως, κινήσεις στρατιωτικῶν, ναυτικῶν καὶ ἀεροπορικῶν δυνάμεων, εἰς τὸ ἠθικὸν τοῦ στρατοῦ καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ, εἰς τὴν κατάστασιν τῶν στρατιωτικῶν συγκοινωνιῶν καὶ πᾶσαν ἄλλην πληροφορίαν σχετικὴν πρὸς τὰ ἀνωτέρω, νὰ ἀνακοινώσωσι καὶ διαβιβάσωσι τὰς πληροφορίας ταύτας εἰς πρόσωπα τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τῆς ὑπηρεσίας πληροφοριῶν τῶν ἄνω ὑπὸ Σοβιετικὸν ἔλεγχον Χωρῶν, μὴ ἔχοντα ἁρμοδιότητα διὰ τὴν παραλαβὴν καὶ γνῶσιν αὐτῶν, εἴτε ἐπανερχόμενοι αὐτοπροσώπως εἰς τὰς ἄνω Χώρας εἴτε δι' ἀποστολῆς πρὸς τοῦτο προσώπων, εἴτε δι' ἀσυρμάτων παρανόμως λειτουργούντων, εἴτε ἐν Ἑλλάδι εἰς πρόσωπα ὁρισθησόμενα ὑπ' αὐτῶν πρὸς τοῦτο δὲ ἐφοδιασθέντες διὰ χρημάτων εἰς ξένα ἰδίᾳ νομίσματα καὶ δὴ δολλάρια, διὰ πλαστῶν δελτίων ταυτότητος καὶ κρυπτογραφικῶν κωδίκων, εἰσῆλθον λάθρα εἰς τὴν Ἑλλάδα οἱ ἓξ πρῶτοι τῶν ἀνωτέρω καλυπτόμενοι ὑπὸ ψευδώνυμα καὶ ἀποκρύπτοντες τὴν ἰδιότητά των κατὰ διάφορον χρόνον ἕκαστος, ἤτοι: 1) ὁ Κολλιγιάννης Κων/νος ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1958 ὑπὸ τὸ ψευδώνυμα «Πέτρος» καὶ «Γλέζος Μανώλης», 2) ὁ Βέττας ἢ Κουρμούλης Φωκίων τὴν 7-9-58, 3) ὁ Βουτσᾶς Ἐλευθέριος τὴν 14-8-58

μὲ πλαστὸν δελτίον ταυτότητος ὑπὸ ψευδῆ στοιχεῖα «Ζαχαρόπουλος Ἰωάννης τοῦ Νικολάου κ.λ.π.», 4) ὁ Εὐθυμιάδης Θεόδωρος τὴν 13-11-57 μὲ πλαστὸν δελτίον ταυτότητος ὑπὸ ψευδῆ στοιχεῖα «Μαυρόπουλος Νικόλαος τοῦ Ἀνδρέου κ.λ.π.», 5) ὁ Τρικκαλινὸς Γεώργιος ἀπὸ τῶν ἀρχῶν 1958 μὲ πλαστὰ δελτία ταυτότητος ὑπὸ ψευδῆ στοιχεῖα, «Μελίδης Ἡρακλῆς κ.λ.π.» καὶ «Τικτόπουλος Γεώργιος κ.λ.π.», 6) ἡ Τρικκαλινοῦ Ἰωάννα ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἔτους 1958 μὲ πλαστὸν δελτίον ταυτότητος ὑπὸ τὰ ψευδῆ στοιχεῖα «Μελίδου Ἀλεξάνδρα», οἱ δ' ἐνταῦθα εὑρισκόμενοι Συγκελάκης Ἀντώνιος καὶ Καρκαγιάννης Ἀντώνιος κυκλοφοροῦντες ὁ μὲν πρῶτος μὲ πλαστὸν δελτίον ταυτότητος καὶ ὑπὸ ψευδῆ στοιχεῖα «Ἀνάγνου Χριστόπουλος κ.λ.π.», ὁ δὲ δεύτερος μὲ πλαστὸν δελτίον ταυτότητος ὑπὸ ψευδῆ στοιχεῖα «Στρατίδης Ἀπόστολος κ.λ.π.».

Ἤτοι ἐπὶ παραβάσει τῶν ἄρθρων 2 Σ.Π.Κ. 9 ἐν συνδ. πρὸς ἄρθρα 2 καὶ 14 τοῦ Α.Ν. 375/36 «περὶ τιμωρίας τῶν ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν τῶν ἀπειλουσῶν τὴν ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας» ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 1255/38, 12, 26, 27, 45, 98, 462, 471 παρ. 6 Π.Κ. καὶ ἄρθρ. 97 τοῦ Συντάγματος.

Β): 1) Ραγουζαρίδην Κωνσταντῖνον τοῦ Βασιλείου, ἐτῶν 40 γεννηθέντα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ - Αἰγύπτου καὶ κατοικοῦντα ἐν Ἀθήναις, ἐμπορικὸν ἀντιπρόσωπον, 2) Καραμπάσην Στυλιανὸν τοῦ Ἀντωνίου, ἐτῶν 41, γεννηθέντα εἰς Εὔδηλον Ἰκαρίας, καὶ κατοικοῦντα ἐν Ἀθήναις, ἰδιωτικὸν ὑπάλληλον, 3) Εὐθυμιάδην Δημήτριον τοῦ Μιχαήλ, ἐτῶν 43, γεννηθέντα ἐν Μ. Ἀσίᾳ καὶ κατοικοῦντα ἐν Χαλανδρίῳ Ἀττικῆς, ἀδιόριστον δημοδιδάσκαλον, 4) Εὐθυμιάδου Παναγιώταν συζ. Δημητρίου, τὸ γένος Παναγιώτου Θανασᾶ, ἐτῶν 40, γεννηθεῖσαν ἐν Αὐλῶνι - Τριφυλλίας καὶ κατοικοῦσαν ἐν Χαλανδρίῳ Ἀττικῆς, οἰκοκυράν, 5) Μοῦχον Δημήτριος τοῦ Σταματίου, ἐτῶν 35, γεννηθέντα καὶ κατοικοῦντα ἐν Ἀθήναις, ὑδραυλικόν, 6) Μαλιάκαν Ἀντώνιον τοῦ Κυριάκου, ἐτῶν 46, γεννηθέντα ἐν Πολυχνίτῳ Λέσβου καὶ κατοικοῦντα ἐν Ἀθήναις, ὑπάλληλον ἑστιατορίου, 7) Μαλιάκα Μαριάνθην σύζυγον τοῦ Ἀντωνίου, τὸ γένος Μιχαὴλ Εὐθυμιάδου, ἐτῶν 43, γεννηθεῖσαν ἐν Μ. Ἀσίᾳ καὶ κατοικοῦσαν ἐν Ἀθήναις, μοδίσταν, 8) Γλέζον Ἐμμανουὴλ τοῦ Νικολάου, ἐτῶν 36, γεννηθέντα ἐν Ἀπειράνθῳ Νάξου καὶ κατοικοῦντα ἐν Ἀθήναις, δημοσιογράφον, 9) Δολιανίτην Γεώργιον τοῦ Κωνσταντίνου, ἐτῶν 35, γεννηθέντα ἐν Ἁγίοις Δούλοις Κερκύρας καὶ κατοικοῦντα ἐν Ἀθήναις, 10) Δολιανίτου Βασιλικὴν σύζυγον Γεωργίου τὸ γένος Ν. Δημητροκάλη, ἐτῶν 34, γεννηθεῖσαν ἐν Νάξῳ καὶ κατοικοῦσαν ἐν Ἀθήναις δημόσιον ὑπάλληλον, 11) Γρηγοριάδην Γεώργιον τοῦ Ἐλευθερίου, ἐτῶν 38, γεννηθέντα ἐν Μ. Ἀσίᾳ καὶ κατοικοῦντα ἐν Ἀθήναις βοηθὸν Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ καὶ 12) Γρηγοριάδου Μαρίαν σύζυγον τοῦ Γεωργίου τὸ γένος Ἀντωνοπούλου Ἀνδρέου, ἐτῶν 33, γεννηθεῖσαν ἐν Πειραιεῖ καὶ κατοικοῦσαν ἐν Ἀθήναις, οἰκοκυράν, ἅπαντας Ἕλληνας καὶ Χριστιανοὺς Ὀρθοδόξους ἵνα δικασθῶσιν ὡς ὑπαίτιοι τοῦ ὅτι:

Ἰδιῶται ὄντες, ἐνῷ οἱ ὡς ἄνω : 1) Κολλιγιάννης Κωνσταντῖνος τοῦ Λαζάρου 2) Βέττας ἢ Κουρμούλης Φωκίων τοῦ Παναγιώτου, 3) Τρικκαλινοῦ Ἰωάννα σύζυγος τοῦ Γεωργίου, 4) Βουτσᾶς Ἐλευθέριος τοῦ Ἰωάννου, 5) Εὐθυμιάδης Θεόδωρος τοῦ τοῦ Μιχαήλ, 6) Τρικκαλινὸς Γεώργιος τοῦ Χρήστου 7) Συγγελάκης Ἀντώνιος τοῦ Εὐαγγέλου καὶ 8) Καρκαγιάννης Ἀντώνιος τοῦ Ἀστερίου, ἐν Τασκένδη Ρωσίας καὶ ἀλλαχοῦ τῶν ὑπὸ Σοβιετικὸν ἔλεγχον Χωρῶν Ρουμανίας, Ἀνατολικῆς Γερμανίας, Τσεχοσλοβακίας καὶ Βουλγαρίας οἱ ἓξ πρῶτοι, οἱ δὲ Συγκελάκης Ἀντώνιος καὶ Καρκαγιάννης Ἀντώνιος ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ κατὰ τὸ ἀπὸ 18-10-57 μέχρι 7 Μαΐου 1959 χρονικὸν διάστημα καὶ πρότερον, χωρὶς νὰ διατελῶσιν ὑπὸ τὰς ἐν ἄρθρῳ 1 Α.Ν. 375/36 συνθήκας ἤτοι χωρὶς νὰ ἔχωσιν ἐμπιστευθῆ εἰς αὐτοὺς ἢ νὰ ἔχωσι λάβει γνῶσιν εἴτε ἐπισήμως, εἴτε λόγῳ τῆς εἰδικότητός των, τοῦ ἐπαγγέλματός των, τῆς ἀνατεθείσης αὐτοῖς ἐργοληψίας ἢ ἐργασίας ἢ λόγῳ τῆς ἀνατεθείσης αὐτοῖς ἀποστολῆς προσεφέρθησαν ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἐπὶ σκοπῷ κατασκοπίας ὅπως προμηθευθῶσιν ὑλικὰ στρατιωτικῆς φύσεως, σχέδια ἢ σχεδιαγράμματα, χάρτας, γραπτὰ ἔγγραφα,

πληροφορίας περὶ μεταφερομένων στρατιωτικῶν εἰδῶν ἢ ὑλικῶν ὀχυρώσεως, πληροφορίας μυστικὰς στρατιωτικῆς σημασίας ἐνδιαφερούσας τὴν ἄμυναν καὶ τὴν ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας, καὶ ἀνακοινώσωσι ταύτας ἐν Ἑλλάδι ἐκτὸς αὐτῆς εἰς πρόσωπα μὴ ἐξουσιοδοτημένα πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς ἤτοι οἱ μὲν ἓξ πρῶτοι ἐξ αὐτῶν εὑρισκόμενοι ἐν Τασκένδη Ρωσίας καὶ ἀλλαχοῦ τῶν ὑπὸ Σοβιετικὸν ἔλεγχον Χωρῶν τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος, ἀφοῦ τὸ πρῶτον τῇ ἐντολῇ τῆς μετὰ τῶν ὑπηρεσιῶν κατασκοπίας τῶν Χωρῶν τούτων συνεργαζομένης ἡγεσίαςτοῦ Κ.Κ.Ε. ἐξεπαιδεύθησαν εἰς διαφόρους σχολὰς κατασκοπίας, κληθέντες ὑπὸ ταύτης καὶ ἀγνώστων πρακτόρων τῆς ὑπηρεσίας πληροφοριῶν τῶν ἄνω Χωρῶν, οἱ δεύτεροι Συγκελάκης Ἀντώνιος καὶ Καραγιάννης Ἀντώνιος εὑρισκόμενοι ἐν Ἑλλάδι προσκληθέντες καὶ οὗτοι παρ' ἀγνώστων πρακτόρων τοῦ Κ.Κ.Ε. προσεφέρθησαν ὅπως ἀναδιοργανώσωσιν ἐν Ἑλλάδι τὸ κατασκοπευτικὸν δίκτυον καὶ διαθέτοντες χρηματικὰ ποσὰ δοθέντα εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω προμηθευθῶσι τὰ ἀνωτέρω ὑλικὰ στρατιωτικῆς φύσεως, σχέδια, χάρτας σχεδιαγράμματα, γραπτὰ ἔγγραφα, πληροφορίας περὶ τῶν μεταφερομένων καὶ ἐναποθηκευομένων εἰς διάφορα σημεῖα τῆς χώρας στρατιωτικῶν εἰδῶν καὶ ὑλικῶν κατασκευῆς ὀχυρωματικῶν ἔργων, μυστικὰς πληροφορίας στρατιωτικῆς σημασίας ἀναγομένας εἰς τὴν σύνθεσιν, ὀργάνωσιν, ὁπλισμὸν καὶ διατάξιν τῶν στρατιωτικῶν ναυτικῶν, καὶ ἀεροπορικῶν δυνάμεων καὶ ὑπηρεσιῶν, εἰς ἀριθμὸν τόπον καὶ φύσιν ἐκτελουμένων ὀχυρωματικῶν ἔργων χρησίμων διὰ τὴν ἄμυναν τῆς χώρας ἀπὸ ξηρᾶς θαλάσσης καὶ ἀέρος, εἰς σχέδια ἐπιστρατεύσεως καὶ κινητοποιήσεως τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἐν καιρῷ εἰρήνης, πολέμου καὶ ἐπιστρατεύσεως, κινήσεις στρατιωτικῶν ναυτικῶν καὶ ἀεροπορικῶν δυνάμεων, εἰς τὸ ἠθικὸν τοῦ στρατοῦ καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ, εἰς τὴν κατάστασιν τῶν στρατιωτικῶν συγκοινωνιῶν καὶ πᾶσαν ἄλλην πληροφορίαν σχετικὴν πρὸς τὰ ἀνωτέρω, νὰ ἀνακοινώσωσι καὶ διαβιβάσωσι τὰς πληροφορίας ταύτας εἰς πρόσωπα τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τῆς ὑπηρεσίας πληροφοριῶν τῶν ἄνω ὑπὸ Σοβιετικὸν ἔλεγχον Χωρῶν, μὴ ἔχοντα ἁρμοδιότητα διὰ τὴν παραλαβὴν καὶ γνῶσιν αὐτῶν, εἴτε ἐπανερχόμενοι αὐτοπροσώπως εἰς τὰς Χώρας εἴτε δι' ἀποστολῆς πρὸς τοῦτο προσώπων, εἴτε δι' ἀσυρμάτων παρανόμως λειτουργούντων, εἴτε ἐν Ἑλλάδι εἰς πρόσωπα ὁρισθησόμενα ὑπ' αὐτῶν πρὸς τοῦτο δὲ ἐφοδιασθέντες διὰ χρημάτων εἰς ξένα ἰδίᾳ νομίσματα καὶ δὴ δολλάρια, διὰ πλαστῶν δελτίων ταυτότητος καὶ κρυπτογραφικῶν κωδίκων, εἰσῆλθον λάθρᾳ εἰς τὴν Ἑλλάδα οἱ ἓξ πρῶτοι τῶν ἀνωτέρω καλυπτόμενοι ὑπὸ ψευδώνυμα καὶ ἀποκρύπτοντες τὴν ἰδιότητά των κατὰ διάφορον χρόνον ἕκαστος ἤτοι: 1) ὁ Κολλιγιάννης Κων/νος ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1958 ὑπὸ τὰ ψευδώνυμα «Πέτρος» καὶ «Γλέζος Μανώλης», 2) ὁ Βέττας ἢ Κουρμούλης Φωκίων τὴν 7-9-58, 3) ὁ Βουτσᾶς Ἐλευθέριος τὴν 14-18-58 μὲ πλαστὸν δελτίον ταυτότητος ὑπὸ ψευδῆ στοιχεῖα «Ζαχαρόπουλος Ἰωάννης τοῦ Νικολάου κ.λ.π.», 4) ὁ Εὐθυμιάδης Θεόδωρος τὴν 13-11-57 μὲ πλαστὸν δελτίον ταυτότητος ὑπὸ ψευδῆ στοιχεῖα «Μαυρόπουλος Νικόλαος τοῦ Ἀνδρέου κ.λ.π.), 5) ὁ Τρικκαλινὸς Γεώργιος ἀπὸ τῶν ἀρχῶν 1958 μὲ πλαστὸν δελτίον ταυτότητος ὑπὸ ψευδῆ στοιχεῖα «Μελίδης Ἡρακλῆς κ.λ.π.» καὶ «Τικτόπουλος Γεώργιος κ.λ.π.», 6) ἡ Τρικκαλινοῦ Ἰωάννα ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἔτους 1958 μὲ πλαστὸν δελτίον ταυτότητος ὑπὸ τὰ ψευδῆ στοιχεῖα «Μελίδου Ἀλεξάνδρα», οἱ δ' ἐνταῦθα εὑρισκόμενοι Συγκελάκης Ἀντώνιος καὶ Καρκαγιάννης Ἀντώνιος κυκλοφοροῦντες ὁ μὲν πρῶτος μὲ πλαστὸν δελτίον ταυτότητος καὶ ὑπὸ ψευδῆ στοιχεῖα «Ἀνάγνου Χριστόπουλος κ.λ.π.», ὁ δὲ ἕτερος μὲ πλαστὸν δελτίον ταυτότητος ὑπὸ ψευδῆ στοιχεῖα «Στρατίδης Ἀπόστολος κ.λ.π.». Οὗτοι γνωρίζοντες τὰς προθέσεις αὐτῶν, παρέσχον αὐτοῖς βοήθειαν, κατοικίαν καὶ τόπον ἀποκρύψεως αὐτῶν ὡς κατωτέρω: 1) Ὁ Ραγουζαρίδης Κων/νος τοῦ Βασιλείου τὴν 9-10-58 ἐν Ἀθήναις γνωρίζων τὰς προθέσεις τῶν ἀνωτέρω αὐτουργῶν παρέσχεν εἰς τὸν ἐξ αὐτῶν Βουτσᾶν Ἐλευθέριον καὶ τόπον ἀποκρύψεως ἤτοι μετέφερεν αὐτὸν ἐντολῇ τοῦ Κολλιγιάννη Κων/νου καὶ τὸν ἀπέκρυψεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Περγάμου 44 οἰκίαν τοῦ Καραμπάση

Στυλιανοῦ. 2) Ὁ Καραμπάσης Στυλιανὸς τοῦ Ἀντωνίου ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 9-10-58 μέχρι 20-10-58 γνωρίζων τὰς προθέσεις τῶν ἀνωτέρω αὐτουργῶν παρέσχεν κατοικίαν καὶ ἀπέκρυψεν τὸν ἐξ αὐτῶν Βουτσᾶν Ἐλευθέριον εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Περγάμου 44 οἰκίαν, κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἡμέρας. 3) Ὁ Εὐθυμιάδης Δημήτριος τοῦ Μιχαὴλ κατὰ τὸ ἀπὸ 13-11-57 μέχρι 2-10-58 χρονικὸν διάστημα, ἐν Ἀθήναις, Χαλανδρίῳ καὶ ἀλλαχοῦ διὰ πλειόνων πράξεων συνιστωσῶν ἐξακολούθησιν ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐγκλήματος, γνωρίζων τὰς προθέσεις τῶν ἀνωτέρω, παρέσχεν εἰς αὐτοὺς βοήθειαν, τόπον ἀποκρύψεως καὶ κατοικίαν ἤτοι ἐρχόμενος εἰς προσωπικὴν ἐπαφὴν μετὰ τῶν: Κολλιγιάννη Κων/νου, Βουτσᾶ Ἐλευθερίου καὶ Εὐθυμιάδου Θεοδώρου μετέφερον αὐτοὺς κατ' ἐπανάληψιν διὰ τοῦ ὑπ'ἀριθ. 38.913 ἰδιωτικοῦ αὐτοκινήτου του εἰς διάφορα σημεῖα τῆς περιοχῆς Ἀττικῆς εἰς τοὺς τόπους συναντήσεως αὐτῶν μετ' ἄλλων στελεχῶν τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου, παρέσχεν κατοικίαν καὶ τόπον ἀποκρύψεως εἰς τὴν ἐν Χαλανδρίῳ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραϊσκάκη - Γρίβα ἀριθ. 46 κειμένην οἰκίαν του εἰς τὸν Κολλιγιάννην Κων/νον κατ' ἐπανάληψιν ἀπὸ τέλους Ἀπριλίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1958, εἰς τὸν ἀδελφόν του Εὐθυμιάδην Θεόδωρον ἀπὸ 13-11-1957 καὶ μεταγενεστέρως μετέφερε καὶ ἀπέκρυψε τὸν Βέτταν Φωκίωνα εἰς τὴν ἐν Καλλιθέᾳ οἰκίαν τῆς Μοροχλιάδου Θεοδώρας, τὴν 7-9-58 μετέφερε καὶ ἀπέκρυψε τὸν Βουτσᾶν Ἐλευθέριον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβροῦ του Μαλιάκα Ἀντωνίου. 4) Εὐθυμιάδου Παναγιώτα σύζυγος τοῦ Δημητρίου ἐν Ἀθήναις, Χαλανδρίῳ καὶ ἀλλαχοῦ κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 13-11-57 μέχρι 2-10-58 διὰ πλειόνων πράξεων συνιστωσῶν ἐξακολούθησιν ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐγκλήματος γνωρίζουσα τὰς προθέσεις τῶν ἀνωτέρω ἦλθεν κατ' ἐπανάληψιν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν Κολλιγιάννην Κων/νον, Εὐθυμιάδην Θεόδωρον καὶ Βουτσᾶν Ἐλευθέριον καὶ ἐχρησιμοποιήθη παρ' αὐτῶν ὡς σύνδεσμος μεταφέρουσα σημειώματα εἰς διάφορα στελέχη τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου, παρέλαβε 3,500 δολλάρια προερχόμενα ἐκ τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ παρέδωκε ταῦτα εἰς τὸν Εὐθυμιάδην Θεόδωρον, διηυκόλυνε διὰ παντὸς τρόπου τὴν ὑπ' αὐτῶν συγκρότησιν τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου ἐν Ἑλλάδι, ἐδέχθη καὶ ἀπέκρυψε ἐν τῇ ἐν Χαλανδρίῳ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραϊσκάκη - Γρίβα 46 οἰκίᾳ της τὸν Κολλιγιάννην Κων/νον κατ' ἐπανάληψιν κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ τέλους Ἀπριλίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1958 χρονικὸν διάστημα καὶ τὸν Εὐθυμιάδην Θεόδωρον ἀπὸ 13-11-57 καὶ μεταγενεστέρως. 5) Ὁ Μοῦχος Δημήτριος τοῦ Σταματίου ἐν Καλλιθέᾳ ἀπὸ 8-9-58 ἕως 18-9-58 γνωρίζων τὰς προθέσεις τῶν ἀνωτέρω αὐτουργῶν παρέσχεν εἰς αὐτοὺς βοήθειαν καὶ τόπον ἀποκρύψεως ἤτοι τῇ συστάσει τοῦ Εὐθυμιάδου Δημητρίου ἐδέχθη καὶ ἀπέκρυψεν τὸν ἐκ τῶν ἀνωτέρω Βέτταν Φωκίωνα εἰς τὴν ἐν Καλλιθέᾳ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀμαζῶνος 188 κειμένην οἰκίαν τῆς μνηστῆς του Μοροχλιάδου Θεοδώρας ἀπὸ 8-9-58 μέχρι 18-9-1958. 6) Ὁ Μαλιάκας Ἀντώνιος τοῦ Κυριάκου καὶ 7) Ἡ Μαλιάκα Μαριάνθη σύζυγος τοῦ Ἀντωνίου ἐν Καλλιθέᾳ ἀπὸ τοῦ τέλους Αὐγούστου 1958 μέχρι 2-10-1958 γνωρίζοντες τὰς προθέσεις τῶν ἀνωτέρω ἀπὸ κοινοῦ παρέσχον κατοικίαν καὶ ἀπέκρυψαν τὸν ἐξ αὐτῶν Βουτσᾶν Ἐλευθέριον, τῇ συστάσει τοῦ Εὐθυμιάδου Θεοδώρου, εἰς τὴν ἐν Καλλιθέᾳ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀμαζῶνος 188 κειμένην οἰκίαν των ἀπὸ τοῦ τέλους Αὐγούστου 1958 μέχρι τῆς 9-10-1958, 8) καὶ 9) Ὁ Δολιανίτης Γεώργιος καὶ ἡ σύζυγός του Δολιανίτου Βασιλικὴ ἐν Ἀθήναις ἀπὸ 10-8-58 ἕως 18-8-58 γνωρίζοντες τὰς προθέσεις τῶν ἀνωτέρω αὐτουργῶν καὶ συνεργῶν ἀπὸ κοινοῦ παρέσχον κατοικίαν καὶ ἀπέκρυψαν τὸν ἐξ αὐτῶν Κολλιγιάννην Κων/νον, τῇ συστάσει τοῦ Γλέζου Ἐμμανουήλ, εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γερμανικοῦ 24 κειμένην οἰκίαν των ἀπὸ 16-8-58 μέχρι 18-8-58. 10) Ὁ Γλέζος Ἐμμανουὴλ ἐν Ἀθήναις ἀπὸ 16-8-1958 ἕως 18-8-1958 γνωρίζων τὰς προθέσεις τῶν ἀνωτέρω αὐτουργῶν παρέσχεν αὐτοῖς βοήθειαν καὶ τόπον ἀποκρύψεως ἤτοι ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἐξ αὐτῶν Κολλιγιάννη Κων/νου καὶ ἀπέκρυψεν αὐτὸν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γερμανικοῦ 24 κειμένην οἰκίαν τοῦ Δολιανίτου Γεωργίου ἀπὸ 16-8-58 μέχρι 18-8-58 συνεργασθεὶς

κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ περὶ τοῦ τρόπου ὀργανώσεως τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου. 11) καὶ 12) Ὁ Γρηγοριάδης Γεώργιος καὶ ἡ σύζυγός του Γρηγοριάδου Μαρία ἐν Ἀθήναις τὴν 7-5-59 καὶ πρότερον ἐπὶ μῆνα περίπου γνωρίζοντες τὰς προθέσεις τῶν ἀνωτέρω ἀπὸ κοινοῦ παρέσχον κατοικίαν καὶ ἀπέκρυψαν τὸν ἐξ αὐτῶν Τρικκαλινὸν Γεώργιον, ἤτοι ἀπέκρυψαν αὐτὸν κατὰ τὸν ὡς ἄνω μῆνα περίπου εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νάνσεν 2 κειμένην οἰκίαν των.

Ἤτοι ἐπὶ παραβάσει τῶν ἄρθρων 2 Σ.Π.Κ. 10 παρ. 1 ἐν συνδ. πρὸς 2, 9 καὶ 14 τοῦ Α.Ν. 375/36 «Περὶ τιμωρίας τῶν ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν τῶν ἀπειλουσῶν τὴν ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας» ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 1255/38, 12, 26, 27, 45, 98, 462, 471 παρ. 6 Π.Κ. καὶ ἄρθρον 97 τοῦ Συντάγματος.

Ἀποφαίνεται ὅπως μὴ γίνῃ κατηγορία κατὰ τῶν: 1) Ζαχαρόπουλου Ἀχιλλέως τοῦ Βασιλείου, ἐτῶν 47, γεννηθέντος ἐν Μ. Ἀσίᾳ καὶ κατοικοῦντος ἐν Δραπετσώνι-Ἀττικῆς, λογιστοῦ, 2) Τανὲ Πέτρου τοῦ Χαραλάμπους, ἐτῶν 40, γεννηθέντος ἐν Καστοριᾷ καὶ κατοικοῦντος ἐν Ἀθήναις, ἐμπόρου γουναρικῶν, 3) Θανασᾶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Παναγιώτου, ἐτῶν 58, γεννηθέντος ἐν Αὐλῶνι-Τριφυλλίας καὶ κατοικοῦντος ἐν Χαλανδρίῳ-Ἀττικῆς, βιοτέχνου, 4) Καλογερᾶ Σωτηρίου τοῦ Ἀριστείδου, ἐτῶν 40, γεννηθέντος καὶ κατοικοῦντος ἐν Χαλανδρίῳ - Ἀττικῆς κτηματίου, 5) Μοροχλιάδου Θεοδώρας θυγ. τοῦ Κων/νου, ἐτῶν 28, γεννηθείσης ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ κατοικούσης ἐν Καλλιθέᾳ-Ἀττικῆς, οἰκοκυρᾶς, 6) Μοροχλιάδου Νικολάου τοῦ Κωνσταντίνου, ἐτῶν 21, γεννηθέντος ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ κατοικοῦντος ἐν Καλλιθέᾳ - Ἀττικῆς, ἐργάτου καὶ 7) Σουλτάνη Ἀγγέλου τοῦ Παναγιώτου, ἐτῶν 52, γεννηθέντος ἐν Παρορίῳ - Λεβαδείας καὶ κατοικοῦντος ἐν Ἀθήναις, λογιστοῦ, ἁπάντων Ἑλλήνων καὶ Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 10 παρ 1 τοῦ Ν. 375/36 «περὶ τιμωρίας τῶν ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν τῶν ἀπειλουσῶν τὴν ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας» ἀπὸ κοινοῦ κατ' ἐξακολούθησιν, πράξει φερομένη ὡς τελεσθείσῃ κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τόπον καὶ χρόνον, ἐλλείψει ἐνδείξεων ἐνοχῆς.

Διατάσσει τὴν παράτασιν τῆς προφυλακίσεως τῶν ἐκ τῶν κατηγορουμένων: 1) Ραγουζαρίδη Κων/νου, 2) Εὐθυμιάδου Θεοδώρου, 3) Καρκαγιάννη Ἀντωνίου, 4) Βουτσᾶ Ἐλευθερίου, 5) Συγκελάκη Ἀντωνίου, 6) Γλέζου Ἐμμανουήλ, 7) Τρικκαλινοῦ Γεωργίου, 8) Γρηγοριάδου Μαρίας καὶ 9) Γρηγοριάδου Γεωργίου μέχρις ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς προκειμένης κατηγορίας, διατηρουμένης τῆς ἰσχύος τῶν κατ' αὐτῶν ἀντιστοίχως ἐκδοθέντων ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ ΥΙ Τμήματος ὑπ' ἀριθ. 24, 25, 26, 27, 28/58, 1, 2 καὶ 3/59 ἐνταλμάτων φυλακίσεως.

Διατάσσει τὴν σύλληψιν τῶν ἐκ τῶν κατηγορουμένων: 1) Κολλιγιάννη Κων/νου, 2) Βέττα ἢ Κουρμούλη Φωκίωνος καὶ 3) Τρικκαλινοῦ Ἰωάννας καὶ ταύτης ἐπιτευχθησομένης τὴν προφυλάκισιν τούτων μέχρις ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς προκειμένης κατηγορίας διατηρουμένης τῆς ἰσχύος τῶν κατ' αὐτῶν ἀντιστοίχων ἐκδοθέντων ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ ΥΙ Τμήματος ὑπ' ἀριθ. 8, 10 καὶ 11/58 ἐνταλμάτων συλλήψεως.

Διατάσσει τὴν σύλληψιν τῶν ἐκ τῶν κατηγορουμένων: 1) Καραμπάση Στυλιανοῦ, 2) Εὐθυμιάδου Δημητρίου, 3) Εὐθυμιάδου Παναγιώτας, 4) Μούχου Δημητρίου, 5) Μαλιάκα Ἀντωνίου, 6) Μαλιάκα Μαριάνθης, 7) Δολιανίτου Γεωργίου καὶ 8) Δολιανίτου Βασιλικῆς καὶ ταύτης ἐπιτευχθησομένης, τὴν προφυλάκισιν τούτων, μέχρις ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς προκειμένης κατηγορίας.

Ἀπεφασίσθη καὶ ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τῇ 25-6-59 καὶ ἐξεδόθη αὐτόθι τῇ αὐτῇ.

Ὁ Πρόεδρος — *Ὁ Γραμματεὺς*

Φ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ — *Δ. ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ*

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ζ.' | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1959 | ΤΕΥΧΟΣ 150ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1959)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΗ'. ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΜΑΝΩΛΗ ΓΛΕΖΟΥ

— ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΔΙΑ ΤΟΝ ΓΛΕΖΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΣ ΤΟΥ —

ΔΙΑΡΚΕΣ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἀριθ. 606/59

....

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Κηρύσσει τοὺς μνησθέντας κατηγορουμένους: 1) Εὐθυμιάδην Δημήτριον διὰ ψήφων τριῶν (3) κατὰ δύο (2) ἀθῷον παραβάσεως ἄρθρου 10 παρ. 1, τοῦ Α.Ν. 375/36, κατ' ἐξακολούθησιν πράξεως φερομένης ὡς τελεσθείσης ἐν Ἀθήναις, Χαλανδρίῳ καὶ ἀλλαχοῦ κατὰ τὸ ἀπὸ 13.11.57 ἕως 2.10.58 χρονικὸν διάστημα, 2) Εὐθυμιάδου Παναγιώταν: διὰ ψήφων τριῶν (3) κατὰ δύο (2) ἀθῴαν τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω πράξεως, φερομένης ὡς τελεσθείσης κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἀνωτέρω τόπον καὶ χρόνον, 3) Μαλλιάκαν Ἀντώνιον: παμψηφεὶ ἀθῷον παραβάσεως ἄρθρου 10 παρ. 1 τοῦ Α.Ν. 375/36, ἐν συναυτουργίᾳ μετὰ τῆς συζύγου του Μαλλιάκα Μαριάνθης, πράξεως φερομένης ὡς τελεσθείσης ἐν Καλλιθέᾳ ἀπὸ τοῦ τέλους Αὐγούστου 1958 ἕως 9.10.1958, 4) Μαλλιάκα Μαριάνθην: διὰ ψήφων τεσσάρων (4) κατὰ μιᾶς (1) ἀθῴαν τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω πράξεως, ἐν συναυτουργίᾳ μετὰ τοῦ συζύγου της Μαλλιάκα Ἀντωνίου, φερομένης ὡς τελεσθείσης κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἀνωτέρω τόπον καὶ χρόνον, 5) Μοῦχον Δημήτριον: διὰ ψήφων τεσσάρων (4) κατὰ μιᾶς (1) ἀθῷον παραβάσεως ἄρθρου 10 παρ. 1 τοῦ Α.Ν. 375/36, πράξεως φερομένης ὡς τελεσθείσης ἐν Καλλιθέᾳ ἀπὸ 8.9.58 ἕως 18.9.58, 6) Καραμπάσην Στυλιανόν: διὰ ψήφων τριῶν (3) κατὰ δύο (2) ἀθῷον τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω πράξεως, φερομένης ὡς τελεσθείσης ἐν Ἀθήναις, κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 9.10.58 ἕως 20.10.58, 7) Δολιανίτην Γεώργιον: διὰ ψήφων τεσσάρων (4) κατὰ μιᾶς (1) ἀθῷον παραβάσεως ἄρθρου 10 παρ. 1 τοῦ Α.Ν. 375/36, ἐν συναυτουργίᾳ μετὰ τῆς συζύγου του Δολιανίτου Βασιλικῆς, πράξεως φερομένης ὡς τελεσθείσης ἐν Ἀθήναις ἀπὸ 14.8.58 ἕως 18.8.58, 8) Δολιανίτου Βασιλικήν: διὰ ψήφων τεσσάρων (4) κατὰ μιᾶς (1) ἀθῴαν τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω πράξεως ἐν συναυτουργίᾳ μετὰ τοῦ συζύγου της, Δολιανίτου Γεωργίου,

φερομένης ὡς τελεσθείσης κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἀνωτέρω τόπον καὶ χρόνον, 9) Γρηγοριάδην Γεώργιον: παμψηφεὶ ἀθῷον παραβάσεως ἄρθρου 10 παρ. 1. τοῦ Α.Ν. 375/36, ἐν συναυτουργίᾳ μετὰ τῆς συζύγου του Μαρίας Γρηγοριάδου, πράξεως φερομένης ὡς τελεσθείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 7.5.59 καὶ πρότερον ἐπὶ μῆνα περίπου, 10) Βουτσᾶν Ἐλευθέριον : παμψηφεὶ ἔνοχον παραβάσεως ἄρθρου 9 ἐν συνδ. πρὸς ἄρθρον 2 τοῦ Α.Ν. 375/36, ἐν συναυτουργίᾳ μετὰ τῶν Κολλιγιάννη Κ. κ.λ.π., πράξεως τελεσθείσης ἐν Τασκένδῃ Ρωσίας καὶ ἀλλαχοῦ τῶν ὑπὸ Σοβιετικὸν ἔλεγχον χωρῶν, Ρουμανίας, Οὐγγαρίας, Ἀνατολικῆς Γερμανίας, Τσεχοσλοβακίας καὶ Βουλγαρίας κατὰ τὸ ἀπὸ 10.10.57, μέχρις 21.10.58 χρονικὸν διάστημα καὶ πρότερον. Ἀπορρίπτει διὰ ψήφων τριῶν (3) κατὰ δύο (2) τὸ ὑπὸ τοῦ Βασ. Επιτρόπου τεθὲν ζήτημα ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρ. 86 Π.Κ., 11) Τρικκαλινὸν Γεώργιον, παμψηφεὶ ἔνοχον τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω παραβάσεως, τελεσθείσης ἐν Τασκένδῃ Ρωσίας καὶ ἀλλαχοῦ τῶν ὑπὸ Σοβιετικὸν ἔλεγχον χωρῶν, Ρουμανίας, Οὐγγαρίας, Ἀνατ. Γερμανίας, Τσεχοσλοβακίας καὶ Βουλγαρίας, κατὰ τὸ ἀπὸ 18.10.57 μέχρις 7.5.59 χρονικὸν διάστημα καὶ πρότερον. Ἀπορρίπτει διὰ ψήφων τριῶν (3) κατὰ δύο (2) τὸ ὑπὸ τοῦ Βασ. Ἐπιτρόπου τεθὲν ζήτημα ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 86 Π.Κ., 12) Συγκελάκην Ἀντώνιον : παμψηφεὶ ἔνοχον παραβάσεως ἄρθρου 9 ἐν συνδ. πρὸς ἄρθρον 2 τοῦ Α.Ν. 375/36, ἐν συναυτουργίᾳ μετὰ τῶν Καρκαγιάννη Ἀντωνίου κ.λ.π. πράξεως τελεσθείσης ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ κατὰ τὸ ἀπὸ Αὐγούστου 1958 μέχρι 2.11.58 χρονικὸν διάστημα καὶ πρότερον. Δέχεται διὰ ψήφων τεσσάρων (4) κατὰ μιᾶς (1) ὅτι τὴν πρᾶξιν του ἐτέλεσεν ἐν ἠλαττωμένῃ ἱκανότητι πρὸς καταλογισμὸν λόγῳ διαταράξεως τῆς συνειδήσεως, 13) Καρκαγιάννην Ἀντώνιον : παμψηφεὶ ἔνοχον παραβάσεως ἄρθρου 9 ἐν συνδ. πρὸς ἄρθρον 2 τοῦ Α.Ν. 375/36, ἐν συναυτουργίᾳ μετὰ τῶν Συγκελάκη Ἀντων. κ.λ.π., πράξεως τελεσθείσης ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ κατὰ τὸ ἀπὸ Αὐγούστου 1958 μέχρις 6.11.58 χρονικὸν διάστημα καὶ πρότερον. Δέχεται διὰ ψήφων τεσσάρων κατὰ μιᾶς ὅτι τὴν πρᾶξιν του ἐτέλεσεν ἐν ἠλαττωμένῃ ἱκανότητι πρὸς καταλογισμὸν λόγῳ διαταράξεως τῆς συνειδήσεως, 14) Γλέζον Ἐμμανουήλ : παμψηφεὶ ἔνοχον, κατ' ὀρθὸν χαρακτηρισμὸν τῶν ὡς ἄνω δεκτῶν γενομένων πραγματικῶν περιστατικῶν, τῆς παραβάσεως τοῦ ἄρθρου 10 παρ. 2 ἐδάφ. β' τοῦ Α.Ν. 375/36, πράξεως τελεσθείσης ἐν Ἀθήναις, ἀπὸ 14.8.58 καὶ πρότερον μέχρι τῆς 5.12.58 χρονικὸν διάστημα, 15) Ραγουζαρίδην Κων/νον: παμψηφεὶ ἔνοχον, κατ' ὀρθὸν χαρακτηρισμὸν τῶν ὡς ἄνω δεκτῶν γενομένων πραγματικῶν περιστατικῶν, τῆς παραβάσεως τοῦ ἄρθρου 10 παρ. 2 ἐδαφ. β' τοῦ Α.Ν. 375/36, πράξεως τελεσθείσης ἐν Ἀθήναις ἀπὸ 9.10.58 ἕως 20.10.58 χρονικὸν διάστημα, 16) Γρηγοριάδου Μαρίαν : παμψηφεὶ ἔνοχον, κατ' ὀρθὸν χαρακτηρισμὸν τῶν ὡς ἄνω δεκτῶν γενομένων πραγματικῶν περιστατικῶν, τῆς παραβάσεως τοῦ ἄθρου 10 παρ. 2 ἐδάφ. β' τοῦ Α.Ν. 375/36, πράξεως τελεσθείσης ἐν Ἀθήναις, τὴν 7.5.59 καὶ πρότερον ἐπὶ μῆνα περίπου. Δέχεται διὰ ψήφων τριῶν κατὰ δύο ὅτι, συντρέχουσιν ὑπὲρ ταύτης ἐλαφρυντικαὶ περιστάσεις ἄρθρου 84 παρ. 2 α' Π.Κ., ζήτημα τεθὲν ὑπὸ τοῦ Βασ. Ἐπιτρόπου, καὶ 17) Εὐθυμιάδην Θεόδωρον: παμψηφεὶ ἔνοχον παραβάσεως ἄρθρου 9 ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄρθρ. 2 τοῦ Α.Ν. 375/36, ἐν συναυτουργίᾳ μετὰ τοῦ Κολλιγιάννη Κ. καὶ λοιπῶν, πράξεως τελεσθείσης ἐν Τασκένδῃ Ρωσίας καὶ ἀλλαχοῦ τῶν ὑπὸ Σοβιετικὸν ἔλεγχον χωρῶν Ρουμανίας, Οὐγγαρίας, Ἀνατ. Γερμανίας, Τσεχοσλοβακίας καὶ Βουλγαρίας, κατὰ τὸ ἀπὸ 18.10.57 μέχρις 20.10.58 χρονικὸν διάστημα καὶ πρότερον. Δέχεται διὰ ψήφων τριῶν (3) κατὰ δύο (2) ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 11 παράγρ. 2, περίπτωσις τελευταία τοῦ Α.Ν. 375/36, καὶ ἀπαλλάσσει τοῦτον τῆς ποινῆς. Ἰδὸν καὶ τ' ἄρθρα 376, 434, Σ.Π.Κ., 9, ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄρθρα 2, 10 παρ. 2 ἐδάφ. β', 11 παρ. 2, περίπτωσις τελευταία, 14, 15 καὶ 16 τοῦ Α.Ν. 375/36, «περὶ τιμωρίας τῶν ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν τῶν ἀπειλουσῶν τὴν ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας», ὡς

ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 1255/38, 12, 26 παρ. 1, 27, 36 ἐν συνδυασμῷ πρὸς 34, 45, 59, 79, 83, 84 παρ. 2α', 87, 98, 462, Π.Κ. 371, 378, 535, 581 καὶ 597 Κ.Π.Δ. 471 παρ. 6 Π.Κ. καὶ ἄρθρον 97 τοῦ Συντάγματος.

Καταδικάζει τοὺς κηρυχθέντας ἐνόχους:

1) Βουτσᾶν Ἐλευθέριον, εἰς τὴν ποινὴν τῆς ἰσοβίου καθείρξεως, ὑπολογίζει εἰς τοῦτον τὸν ἀπὸ 21.10.58, ἕως 21.7.59 χρόνον προφυλακίσεώς του.

2) Τρικκαλινὸν Γεώργιον, εἰς τὴν ποινὴν τῆς ἰσοβίου καθείρξεως. Ὑπολογίζει εἰς τοῦτον τὸν ἀπὸ 7.5.59 ἕως 21.7.59 χρόνον προφυλακίσεώς του.

3) Συγκελάκην Ἀντώνιον, εἰς τὴν ποινὴν τῆς προσκαίρου καθείρξεως δέκα πέντε (15) ἐτῶν. Ἐπιβάλλει εἰς τοῦτον ἀποστέρησιν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων καὶ ἱκανοτήτων ἐπὶ 7ετίαν καὶ ἐκτοπισμὸν πέντε (5) ἐτῶν, εἰς Νῆσον Ἅγιον Εὐστράτιον. Ἀφαιρεῖ ἐκ τῆς ποινῆς τῆς προσκαίρου καθείρξεως τὸν ἀπὸ 2.11.58, ἕως καὶ 21.7.59 χρόνον προφυλακίσεώς του καὶ ὁρίζει ὑπόλοιπον ἐκτιτέας ποινῆς προσκαίρου καθείρξεως ἀπὸ σήμερον, δέκα τεσσάρων (14) ἐτῶν, τριῶν (3) μηνῶν καὶ ἕνδεκα (11) ἡμερῶν.

5) Καρκαγιάννην Ἀντώνιον, εἰς τὴν ποινὴν τῆς προσκαίρου καθείρξεως ἕνδεκα (11) ἐτῶν. Ἐπιβάλλει εἰς τοῦτον ἀποστέρησιν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων καὶ ἱκανοτήτων, ἐπὶ 7ετίαν καὶ ἐκτοπισμὸν πέντε (5) ἐτῶν εἰς Νῆσον Ἅγιον Εὐστράτιον. Ἀφαιρεῖ ἐκ τῆς ποινῆς τῆς προσκαίρου καθείρξεως τὸν ἀπὸ 6-11-58, ἕως καὶ 21-7-59 χρόνον προφυλακίσεώς του ,καὶ ὁρίζει ὑπόλοιπον ἐκτιτέας ποινῆς προσκαίρου καθείρξεως ἀπὸ σήμερον, δέκα (10) ἐτῶν, τριῶν (3) μηνῶν καὶ δέκα πέντε (15) ἡμερῶν.

5) Γλέζον Ἐμμανουήλ, εἰς ποινὴν φυλακίσεως πέντε (5) ἐτῶν. Ἐπιβάλλει εἰς τοῦτον ἀποστέρησιν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων καὶ ἱκανοτήτων ἐπὶ 8ετίαν, καὶ ἐκτοπισμὸν τεσσάρων (4) ἐτῶν εἰς Νῆσον Ἅγιον Εὐστράτιον. Ἀφαιρεῖ ἐκ τῆς ποινῆς τῆς φυλακίσεως τὸν ἀπὸ 5-12-58 ἕως 21-7-59 χρόνον προφυλακίσεώς του καὶ ὁρίζει ὑπόλοιπον ἐκτιτέας ποινῆς φυλακίσεως ἀπὸ σήμερον τεσσάρων (4) ἐτῶν, τεσσάρων (4) μηνῶν καὶ δέκα τριῶν (13) ἡμερῶν.

6) Ραγουζαρίδην Κων/νον, εἰς ποινὴν φυλακίσεως πέντε (5) ἐτῶν. Ἐπιβάλλει εἰς τοῦτον ἀποστέρησιν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων καὶ ἱκανοτήτων ἐπὶ 8ετίαν καὶ ἐκτοπισμὸν τεσσάρων (4) ἐτῶν εἰς Νῆσον Ἅγιον Εὐστράτιον. Ἀφαιρεῖ ἐκ τῆς ποινῆς τῆς φυλακίσεως τὸν ἀπὸ 22-10-58 ἕως καὶ 21-7-59 χρόνον προφυλακίσεώς του καὶ ὁρίζει ὑπόλοιπον ἐκτιτέας ποινῆς φυλακίσεως ἀπὸ σήμερον, τεσσάρων (4) ἐτῶν, τριῶν (3) μηνῶν καὶ μιᾶς (1) ἡμέρας.

7) Γρηγοριάδου Μαρίαν, εἰς ποινὴν φυλακίσεως ἑνὸς (1) ἔτους. Ἐπιβάλλει εἰς ταύτην ἀποστέρησιν τῶν πολιτικῶν της δικαιωμάτων καὶ ἱκανοτήτων ἐπὶ 5ετίαν. Ἀφαιρεῖ ἐκ τῆς ποινῆς τῆς φυλακίκεως τὸν ἀπὸ 7-5-59 ἕως 21-7-59 χρόνον προφυλακίσεώς της καὶ ὁρίζει ὑπόλοιπον ποινῆς φυλακίσεως ἀπὸ σήμερον ἐννέα (9) μηνῶν καὶ δέκα ἓξ (16) ἡμερῶν. Ἀναστέλλει τὴν ἔκτισιν τοῦ ὑπολοίπου τῆς ποινῆς της ἐπὶ τριετίαν.

Διατάσσει τὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπόλυσιν τῶν Εὐθυμιάδη Δ., Εὐθυμιάδου Π., Μαλλιάκα Α., Μαλλιάκα Μ., Μούχου Δ., Καραμπάτση Σ., Δολιανίτη Γ., Δολιανίτη Β., Γρηγοριάδη Γ., καὶ Εὐθυμιάδη Θ., ἐὰν δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν δὲν πρέπει νὰ κρατῶνται ἐν αὐταῖς.

Ἀποφαίνεται ὅτι δὲν συντρέχει περίπτωσις ἀποζημιώσεώς των ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου, διὰ τὴν ἐν ταῖς φυλακαῖς κράτησίν των, καθ' ὅσον οὗτοι ἐγένοντο παραίτιοι ταύτης ἐκ βαρείας των ἀμελείας.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ζ.' | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1959 | ΤΕΥΧΟΣ 152ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1959)

Ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΘ'. ΔΡΑΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΜΕΧΡΙ ΛΗΞΕΩΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ :

219.—Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων Πατρῶν κατὰ τὴν πολεμικὴ περίοδο ἀπὸ 28ης Ὀκτωβρίου 1940 μέχρι τέλη Μαΐου 1941.

220.—Περίοδος κατοχῆς ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1941 μέχρι 7ης Σεπτεμβρίου 1943.

***

219. Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων Πατρῶν κατὰ τὴν πολεμικὴ περίοδο ἀπὸ 28ης Ὀκτωβρίου 1940 μέχρι τέλους Μαΐου 1943.

Μόλις τὸ πρωῒ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 ἔγινε γνωστὸ ὅτι ἡ Ἰταλία ἐπετέθη ἀπροειδοποίητα κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ὁπότε αὐτομάτως εἴχαμε κατάστασι πολέμου, ἀμέσως ἡ Ἀστυνομία Πατρῶν ἔθεσε σ' ἐφαρμογὴ τὶς διαταγὲς γιὰ τὴν ἐκτέλεσι τοῦ μελετημένου προγράμματος, πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῶν ἐνεργειῶν τῶν Ἰταλῶν καὶ πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως τῆς ἀσφαλείας στὴν πόλι.

Καὶ πρῶτα, πρῶτα, ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πατρῶν μὲ ὅλη της τὴ δύναμι καὶ μὲ τὴ δύναμι τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων ἐνήργησε γιὰ τὴν ἄμεσο σύλληψι τῶν μελῶν τῆς Ἰταλικῆς Ὀργανώσεως «Φάτσιο» Πατρῶν, τὰ ὁποῖα εἶχαν ἐντολές, ὅπως δημιουργήσουν μεταξὺ τοῦ πληθυσμοῦ ἀναταραχήν, μὲ συνθήματα ἡττοπαθείας καὶ μὲ ἀπειλητικὲς καὶ ἄλλες ἐκφοβιστικὲς ἐκδηλώσεις. Ἡ δουλειὰ αὐτὴ δὲν ἦταν εὔκολη γιατὶ οἱ Ἰταλοὶ τῶν Πατρῶν εἶχαν ἀποθρασυνθῆ. Τὶς πρωϊνὲς μάλιστα ὧρες τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 κατώρθωσαν Ἰταλοὶ πράκτορες καὶ δολιοφθορεῖς νὰ πετάξουν μιὰ χειροβομβίδα στοὺς στρατῶνες, ποὺ βρίσκονται στὸ ἄκρο τῆς πόλεως, μὲ σκοπὸ τὴ δημιουργία πανικοῦ καὶ τὴ παρεμπόδισι τῆς ἐπιστρατεύσεως. Ἐκτὸς αὐτοῦ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς ὑπηκόους ποὺ ἔμεναν στὰς Πάτρας, εἶχαν προφανῶς εἰδοποιηθῆ ἐγκαίρως καὶ ἐξηφανίσθησαν, κατέφυγαν δὲ καὶ ἐκρύβησαν

σὲ διάφορα ἀπρόσιτα μέρη στὰ περίχωρα, μὲ σκοπὸ ὅταν τοὺς δοθῇ κατάλληλη εὐκαιρία νὰ εἰσχωρήσουν στὴν πόλι καὶ νὰ δημιουργήσουν ταραχές, προκαλῶντας ἔτσι δυσχέρεια καὶ ἀντιπερισπασμὸ στὸν Ἐθνικὸν ἀγῶνα.

Ἡ Ἀστυνομία τῶν Πατρῶν ὅμως, ἀντιμετώπισε πρώτη ἀπὸ ὅλες σχεδὸν τὶς πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ μιὰ ἄλλη πολὺ δύσκολη κατάστασι, γιατὶ ἀπὸ 9 π.μ. ὥρας τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ πολέμου τὰ Ἰταλικὰ ἀεροπλάνα ἄρχισαν σφοδρὸ καὶ συνεχῆ βομβαρδισμὸ τοῦ ἄμαχου πληθυσμοῦ ποὺ κατελήφθη αἰφνιδιαστικὰ καὶ ἀπρόβλεπτα. Ἀποτέλεσμα τοῦ βομβαρδισμοῦ αὐτοῦ τοῦ ἄμαχου πληθυσμοῦ ὑπῆρξεν νὰ φονευθοῦν καὶ τραυματισθοῦν πολλὰ ἄτομα, νὰ καταστραφοῦν δὲ καὶ ἀρκετὰ οἰκήματα καὶ ἔτσι οἱ περιουσίες τῶν πολιτῶν ποὺ προσεπάθησαν νὰ φυλαχθοῦν διὰ τῆς φυγῆς ἔμειναν στὴ διάθεσι τῶν κοινῶν κακοποιῶν.

Ἡ Ἀστυνομία λοιπὸν ἀνέλαβε σκληρὸ ἀγῶνα καὶ κατέβαλε σύντονες προσπάθειες γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν περισυλλογὴ τῶν νεκρῶν ποὺ εὑρίσκοντο στοὺς δρόμους ἢ ἐτάφησαν κάτω ἀπὸ τὰ ἐρείπια, καὶ τὴν περίθαλψι τῶν τραυματιῶν. Ἐπίσης ἔλαβε ὅσα ἠδύνατο μέτρα γιὰ τὴν προστασία τῶν ἰδιωτικῶν περιουσιῶν ποὺ ἐγκατελήφθησαν. Παράλληλα ἀπησχολήθη καὶ μὲ ἄλλη ἐπείγουσα ἀνάγκη, δηλαδὴ τὸν ἐφοδιασμὸ τῶν κατοίκων ποὺ παρέμειναν στὴν πόλι, μὲ τρόφιμα, δεδομένου ὅτι τὰ ἀρτοποιεῖα καὶ ὅλα τὰ ἄλλα καταστήματα ἐξυπηρετήσεως τοῦ κοινοῦ ἔκλεισαν καὶ ἀνέστειλαν τὶς ἐργασίες των ἐκ τοῦ φόβου τῶν βομβαρδισμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐσυνεχίζοντο κατὰ διαστήματα. Πλεῖστοι δὲ ἀπὸ αὐτοὺς ἔφυγαν ἀπὸ τὴν πόλι ἐγκαταλείψαντες τελείως τὶς ἐργασίες των.

Οἱ βομβαρδισμοὶ δυστυχῶς ἐσυνεχίσθησαν ἐπὶ πολλὲς ἡμέρες κατὰ τὶς ὁποῖες οἱ ἀστυνομικοὶ ἠργάζοντο νύχτα καὶ ἡμέρα γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ βοηθήσουν τοὺς πολίτας καὶ ν' ἀνταποκριθοῦν σ' ὅλες τὶς ἀνωτέρω ὑποχρεώσεις καὶ ἀπαιτήσεις τῆς ἐκτάκτου ἀνωμάλου καταστάσεως.

Ὅταν οἱ βομβαρδισμοὶ τῆς πόλεως ἀραίωσαν ἡ Ἀστυνομία ἐπρωτοστάτησεν ὥστε νὰ κατασκευασθοῦν ἀπὸ τὸ Δῆμο καταφύγια ἢ νὰ διασκευασθοῦν διάφοροι κατάλληλοι χῶροι ὡς πρόχειρα καταφύγια καὶ ἔτσι ἀπεκατεστάθη ὁπωσδήποτε τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας ὁπότε οἱ κάτοικοι ποὺ εἶχαν καταφύγει στὰ περίχωρα ἐπέστρεψαν. Ἔτσι κατωρθώθη νὰ ἀποκατασταθῇ ὁ ρυθμὸς καὶ ἡ κίνησις στὴ πόλι καὶ νὰ λειτουργήσουν τὰ διάφορα καταστήματα καὶ οἱ βιοτεχνίες.

Λόγῳ τῆς αἰφνιδιαστικῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῶν Πατρῶν ἀπὸ τὰ ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα προεκλήθησαν δυσκολίες γιὰ τὸν ἐφοδιασμὸ σὲ τρόφιμα τῶν στρατιωτικῶν μονάδων, γιατὶ ἡ ἐπιστράτευσις δὲν ἀνεκόπη. Καὶ γιὰ τὸ σπουδαιότατο αὐτὸ ζήτημα ἡ Ἀστυνομία τῶν Πατρῶν ἐκινήθη ταχύτατα μὲ πρωτοβουλία καὶ ἀποτελεσματικά. Ἔφθασε μάλιστα στὸ σημεῖο νὰ παραλάβῃ τρόφιμα ἀπὸ διάφορα καταστήματα τὰ ὁποῖα εἶχαν ἐγκαταλείψει οἱ ἰδιοκτῆτες των καὶ νὰ τὰ παραδώσῃ στὶς στρατιωτικὲς μονάδες.

Φυσικὰ στὶς περιπτώσεις αὐτὲς συνετάσσοντο σχετικὲς καταστάσεις παραδόσεως καὶ παραλαβῆς, οἱ ὁποῖες ἐχρησίμευαν γιὰ τὴν καταβολὴ τῆς ἀξίας τῶν παραλαμβανομένων εἰδῶν ἀπὸ τὸ Κράτος στοὺς δικαιούχους.

Στὶς 6 Ἀπριλίου τοῦ 1941, ὁπότε καὶ ἡ Γερμανία ἐκήρυξε τὸν πόλεμο κατὰ τῆς Ἑλλάδος, τὸ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας Πατρῶν, προέβη ἀμέσως στὴ σύλληψι ὑπερπεντήκοντα Γερμανῶν ὑπηκόων, οἱ ὁποῖοι ἠργάζοντο σὲ διάφορες ἐπιχειρήσεις τῶν Πατρῶν, καθὼς καὶ μερικῶν Ἑλλήνων Γερμανοφίλων, τοὺς ὁποίους ἀπεμόνωσε καὶ περιόρισε στὴν ἔπαυλι «Μάνεγκολ» ποὺ εὑρίσκετο στὴν Ἁγυιᾶ. Ἐκεῖ παρέμειναν μέχρι τῆς 6 μ.μ. ὥρας τῆς 26ης Ἀπριλίου ὁπότε ὕστερα ἀπὸ ἕνα σφοδρὸ βομβαρδισμὸ τῆς πόλεως ποὺ ἄρχισε ἀπὸ τῆς 4 μ.μ. ὥρας μπῆκαν τὰ πρῶτα τμήματα τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ καὶ κατέλαβαν τὴν πόλι.

Πρέπει ἐδῶ νὰ σημειωθῇ ὅτι μὲ τὰ πρῶτα θύματα τοῦ Ἰταλικοῦ βομβαρδι-

σμοῦ τῆς πρώτης ἡμέρας τῶν ἐπιχειρήσεων ἦτο καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Σταθόπουλος 'Ιωάννης τοῦ Α' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος, ὁ ὁποῖος περιπολοῦσε στὴ συνοικία τοῦ 'Αγίου Διονυσίου καὶ ἐφονεύθη κατὰ τὸ βομβαρδισμὸ ποὺ ἔγινε στὶς 9 π.μ. παρὰ τὴν 'Αγγλικανικὴ 'Εκκλησία.

Γενικῶς πρέπει τὰ τονισθῇ ὅτι κατὰ τὴν κρίσιμη αὐτὴ περίοδο γιὰ τὸ Ἔθνος ἡ 'Αστυνομία Πατρῶν, ἀπὸ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου ἀστυφύλακος ἐνεστερνίσθησαν τὴν ἱερότητα τοῦ ἀγῶνος, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐπεβλήθη καὶ ἐχόμενοι τῶν 'Εθνικῶν παραδόσεων, ἠργάσθησαν ὁ καθένας στὸν τομέα τῆς εὐθύνης του μετὰ ἀπαραιτήτου ζήλου, προθυμίας καὶ αὐτοθυσίας.

220. Περίοδος τῆς κατοχῆς ἀπὸ 1ης 'Ιουνίου 1941 μέχρι τῆς 7ης Σεπτεμβρίου 1943.

Στὶς 6 τὸ ἀπόγευμα τῆς 26ης 'Απριλίου 1941 οἱ Γερμανοὶ ἔμπαιναν στὴν πόλι τῶν Πατρῶν. Ἔμειναν ἐκεῖ μέχρι τὴν 1η 'Ιουνίου 1941, δηλαδὴ ἐπὶ 2 μῆνες περίπου. 'Η ἀλήθεια εἶναι ὅτι κατὰ τὸ δίμηνο αὐτὸ ἡ Γερμανικὴ μονάδα κατοχῆς δὲν ἐξεδήλωσεν ἐχθρικὲς διαθέσεις πρὸς τοὺς πολῖτες καὶ πρὸς τὶς 'Ελληνικὲς 'Αρχές. Ἔτσι ἡ 'Αστυνομία δὲν ἀντιμετώπισε σοβαρὲς δυσχέρειες στὰ καθήκοντά της.

Τὸν 'Ιούνιο ὅμως τοῦ 1941 ἡ Γερμανικὴ μονάδα ἀπεχώρησε καὶ ἦλθαν στὴν πόλι ὡς στρατὸς κατοχῆς Τμήματα τοῦ 'Ιταλικοῦ Στρατοῦ, τὰ ὁποῖα ἦσαν πλαισιωμένα μὲ ἀνάλογους καραμπινιέρους, δηλαδὴ ἀστυνομικοὺς τῆς Καραμπινιερίας. 'Η 'Ιταλικὴ αὐτὴ 'Αστυνομικὴ 'Υπηρεσία ἐγκατέστησε τὰ γραφεῖα της στὴν οἰκία Παπαγιαννοπούλου ἐπὶ τῆς Πλατείας 'Αγ. Γεωργίου.

Οἱ Καραμπινιέροι ἐγκατεστάθησαν σὲ διάφορα οἰκήματα μέσα στὴν πόλι. Οἱ 'Ιταλοὶ γενικῶς στρατιωτικοὶ καὶ ἀστυνομικοὶ ἔφεραν βαρέως τὸν ἐξευτελισμὸ καὶ τὴν πανωλεθρία ποὺ ἔπαθαν στὴν 'Αλβανία καὶ γι' αὐτὸ ἄρχισαν νὰ ἐφαρμόζουν καταπιεστικὰ μέτρα κατὰ τῶν πολιτῶν.

'Αλλὰ καὶ ἔναντι τῶν 'Αρχῶν ἡ συμπεριφορὰ τῆς 'Ιταλικῆς 'Αστυνομίας δὲν ὑπῆρξε διαφορετική.

'Ο Διοικητὴς λοιπὸν τῶν Καραμπινιέρων μόλις ἐγκατεστάθη στὴν πόλι ἐζήτησε ἀπὸ τὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνσι Πατρῶν νὰ συντάξῃ καὶ ὑποβάλῃ καταστάσεις ὀνομαστικὲς ὅλων τῶν κομμουνιστῶν τῆς πόλεως. 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Πατρῶν ἦτο τότε ὁ Διευθυντὴς Α' κ. Κιόλας Γεώργιος, Διοικητὴς τοῦ Τμήματος 'Ασφαλείας ἦτο ὁ 'Αστυνόμος Α' κ. Κοντοκόλιας Βασίλειος καὶ Προϊστάμενος τῆς 'Υπηρεσίας Διώξεως Κομμουνιστοῦ ἦτο τότε ὁ 'Αρχιφύλαξ κ. Παναγιωτόπουλος Νικόλαος. Οἱ ἀνωτέρω ἀπήντησαν στὸ ἔγγραφο τῆς Καραμπινιερίας ὅτι στὴν πόλι τῶν Πατρῶν δὲν ὑπῆρχαν κομμουνισταί, γιατὶ ὅλοι σχεδὸν ἐπὶ 'Ελληνικῆς Κυβερνήσεως εἶχαν δηλώσει μεταμέλειαν καὶ εἶχαν διαγραφῆ τῶν κομμουνιστικῶν βιβλίων τὰ ὁποῖα καὶ κατεστράφησαν.

'Επίσης ἀνεφέρθη ὅτι ὅσοι ἦσαν ἀμετανόητοι καὶ ἐπικίνδυνοι κομμουνισταὶ εἶχαν ἐκτοπισθῆ στὸ χῶρο τῆς 'Ακροναυπλίας, ἀλλὰ αὐτοὶ ἀπελευθερώθησαν ἀπὸ τὰ Γερμανικὰ στρατεύματα καὶ εἶναι ἄγνωστος ὁ τόπος τῆς μεταβάσεως καὶ διαμονῆς των.

'Η ἀπάντησις αὐτὴ ὀφείλεται στὴ σύνεσι καὶ τὸν πατριωτισμὸ τῶν ἀστυνομικῶν μας, οἱ ὁποῖοι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπρόκειτο νὰ παραδώσουν στοὺς 'Ιταλοὺς Ἕλληνας ἔστω καὶ ἂν αὐτοὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐβυσοδόμουν κατὰ τῆς πατρίδος των.

Οἱ 'Ιταλοὶ ὅμως ἐξεμάνησαν γιὰ τὴν ἀπάντησι αὐτὴ τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως καὶ ἐξεδήλωσαν τὴ μανία τους κατὰ τῶν ἀνωτέρω ἀστυνομικῶν, ἤτοι τοῦ Διευθυντοῦ κ. Κιόλα Γεωργίου, τοῦ 'Αστυνόμου κ. Κοντοκόλια Βασιλείου καὶ τοῦ 'Αρχιφύλακος κ. Παναγιωτοπούλου Νικολάου, τοὺς ὁποίους ἐκάλεσαν στὰ γραφεῖα τῆς Καραμπινιερίας καὶ τοὺς περιώρισαν στὸν προθάλαμο ἐπὶ μιὰ ἡμέρα, ὑποχρεώ-

νοντας αὐτοὺς νὰ μένουν ὄρθιοι καὶ ἀπειλοῦντες ὅτι θὰ ἐπιβάλουν αὐστηρὲς κυρώσεις γιὰ τὴν ἀρνητική τους στάσι.

Ἔτσι ἄρχισαν νὰ λαμβάνωνται ἀπὸ τοὺς 'Ιταλοὺς μέτρα κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν. Ὁ Διευθυντὴς κ. Κιόλας κατηγορήθη ὅτι ἀρνεῖται συνεργασία μὲ τὸ στρατὸ κατοχῆς καὶ ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνσι τῇ ἀξιώσει τῶν 'Ιταλῶν. Πρὶν γίνῃ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ κ. Κιόλα, στὶς 2 τοῦ μηνὸς 'Ιουνίου, ὁ Ὑπαστυνόμος Α΄ κ. Κουτᾶς 'Ιωάννης ποὺ ὑπηρέτει στὸ Τμῆμα Γενικῆς 'Ασφαλείας περιωρίσθη ὑπὸ τῆς 'Ιταλικῆς 'Αστυνομίας στὸ σπίτι του, γιατὶ ὅπως ἀνεκοινώθη, δὲν ἐτήρησε κατὰ τὴ διάκεια τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου καλὴ στάσι ἔναντι τῶν εἰς Πάτρας 'Ιταλῶν ὑπηκόων, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἐξετοπίσθη ἀπὸ τοὺς 'Ιταλοὺς στὶς 22 Αὐγούστου γιὰ ὡρισμένο χρονικὸ διάστημα στὸ χωρίο Δουνέϊκα τοῦ Νομοῦ 'Ηλείας.

'Εν τῷ μεταξὺ παρουσιάσθησαν καὶ διάφοροι κακοποιοὶ καὶ καταδότες Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ εὐτελῆ ἐλατήρια κινούμενοι καὶ σὲ συνεργασία μὲ τὰ μέλη τῆς 'Ιταλικῆς παροικίας ποὺ ἦσαν ἀρκετά, κατήγγειλαν διάφορα ἀσύστατα πράγματα καὶ ἔτσι ἐξέσπασε ἕνα κῦμα συλλήψεως πολλῶν πολιτῶν μὲ ποικίλες κατηγορίες καὶ γιὰ διάφορες ἀφορμές.

'Απὸ τότε τὸ ἔργο τῆς ὑπόδουλης καὶ ὑπὸ καταθλιπτικὲς συνθῆκες ἐργαζομένης 'Αστυνομίας τῶν Πατρῶν ἔγινε ἐξαιρετικὰ δύσκολο καὶ λεπτό.

'Εν τῷ μεταξὺ ἀπεστάλη ὡς Διευθυντὴς Πατρῶν ὁ 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ κ. Κόκκινος Νικόλαος, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Κιόλα. Ὁ κ. Κόκκινος κατέστρωσε σχέδιο ἐξουδετερώσεως τῶν ἐνεργειῶν τῶν καταδοτῶν, εἴτε καταδιώκοντας αὐτούς, ἐφόσον ἦσαν γνωστοὶ καὶ σεσημασμένοι κακοποιοί, κλέπται ἢ διαρρῆκται, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς συλλήψεώς των ὡς ὑπόπτων ἢ ἐνόχων διαφόρων κλοπῶν καὶ διαρρήξεων ποὺ διεπράττοντο, εἴτε παρακολουθῶντας τὶς ἐνέργειές τους εἰς βάρος Ἑλλήνων πολιτῶν, ὁπότε εἰδοποιοῦντο ἐγκαίρως οὗτοι νὰ διαφεύγουν καὶ νὰ προστατεύωνται ὥστε νὰ μὴν εὑρίσκωνται καὶ συλλαμβάνωνται ἀπὸ τοὺς 'Ιταλούς.

Ἔτσι ὁ Ὑπαστυνόμος κ. 'Ασημάκης Γεώργιος ποὺ ὑπηρέτει τότε στὸ Τμῆμα Γενικῆς 'Ασφαλείας παρακολουθῶν τοὺς Ἕλληνες καταδότες, διεπίστωσεν ὅτι δύο γνωστοὶ κακοποιοί, ὁ Γεωργόπουλος ἢ 'Ανδραβιδιώτης 'Ιωάννης καὶ ὁ Σελεχόπουλος ἢ Σελέχος Γεώργιος, εἶχαν προσληφθῆ ὡς πληροφοριοδότες ἀπὸ τοὺς Καραμπινιέρους καὶ εἶχαν κατηγορήσει πολλοὺς ἐθνικόφρονες πολῖτες, οἱ ὁποῖοι συνελήφθησαν ἀπὸ τοὺς 'Ιταλοὺς καὶ ἐφυλακίσθησαν.

'Επεκοινώνησε τότε ἀμέσως μὲ τὸν Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν κ. Ν. Πλαστήραν καὶ τὸν 'Ανακριτὴν κ. Κ. 'Ηλιόπουλον καὶ ἐν συννενοήσει μὲ αὐτοὺς συνέλαβαν αἰφνιδιαστικῶς τοὺς ἀνωτέρω κακοποιοὺς στοὺς ὁποίους ἀπηγγέλθη κατηγορία γιὰ κλοπὴ διὰ ρήξεως, ποὺ ἐσκηνοθετήθη καταλλήλως. Ἔτσι οἱ δύο αὐτοὶ κακοποιοὶ προεφυλακίσθησαν καὶ δὲν μπόρεσαν νὰ συνεχίσουν τὴν ἐπαίσχυντη δρᾶσι τους κατὰ τῶν πατριωτῶν τους.

Παράλληλα, ἡ 'Αστυνομικὴ Διεύθυνσις Πατρῶν κατὰ τὴν κρισιμωτάτη αὐτὴ περίοδο γιὰ τὸν πληθυσμὸ τῆς πόλεως, φρόντισε νὰ προωθηθῇ ἡ συγκρότησις λαϊκῶν συσσιτίων, τῶν ὁποίων τὴν ἐποπτείαν εἶχεν ὁ Διευθυντὴς Πατρῶν κ. Κόκκινος. Ἔτσι ἠλλατώθη καὶ ἡ ἐκ τῆς ἀποβιταμινώσεως ποὺ ἐμάστιζε τοὺς πολῖτες θνησιμότης τους. 'Αλλὰ ἐνῷ ἡ 'Αστυνομία διεξήγαγε τὸν ἀγῶνα αὐτὸ γιὰ τὸ λαὸ ποὺ ἔπασχε καὶ ὑπέφερε, παρουσιάσθη τὸ 1942 καὶ ἡ νέα μάστιγα. Συνεκροτήθη δηλαδὴ ἀπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. τὸ 'Εθνικὸ 'Απελευθερωτικὸ Μέτωπο (Ε.Α.Μ.) τὸ ὁποῖο, ὡς γνωστόν, δὲν ἦτο τίποτε ἄλλο παρὰ συγκεκαλυμμένο (καμουφλαρισμένο) τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ τὸ ὁποῖο ἀποκλειστικὸ σκοπὸ εἶχεν, ὄχι τὴ φθορὰ τοῦ στρατοῦ κατοχῆς, ἀλλὰ τὴν κατάστρωσι σχεδίων ἐξουδετερώσεως κάθε ἐνεργείας τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν ποὺ ἀπέβλεπε στὸ συντονισμὸ τοῦ διεξαγομένου ἐθνικοῦ ἀγῶνος. Ἔτσι ἄρχισαν καὶ οἱ δολοφονίες ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν

ποὺ δὲν συμφωνοῦσαν πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς τὶς ἀντεθνικὲς βλέψεις καὶ σκοπούς των. Ἰδίᾳ ἐδολοφονοῦντο ὡς δῆθεν προδότες Ἕλληνες Ἀξιωματικοὶ καὶ ἄλλες προσωπικότητες ποὺ εὑρίσκοντο στὶς ἐπαρχίες περιμένοντας τὴν εὐκαιρία νὰ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες των.

Τὸ Ε.Α.Μ. δυστυχῶς καὶ στὴν πόλι τῶν Πατρῶν κατώρθωσε νὰ εἰσδύσῃ σ' ὅλα τὰ στρώματα τοῦ πληθυσμοῦ καὶ νὰ στρατολογήσῃ μεταξὺ κυρίως τῶν ἀφελῶν, μεγάλο ἀριθμὸ ὀπαδῶν, γιατὶ παρουσιάζετο ὡς δῆθεν προστάτης τῶν καταδυναστευομένων ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς πολιτῶν καὶ ὅτι ἐπεδίωκε τὴν ἀπελευθέρωσι τῆς πατρίδος.

Ἀργότερα συνεκροτήθη καὶ ὁ Ε.Λ.Α.Σ., ὁ ὁποῖος ὡς γνωστὸν ἔστρεψε ἀργότερα τὰ ὅπλα κατὰ τοῦ Κράτους.

Στὶς ἀρχὲς τοῦ θέρους τοῦ 1942 τὸ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας, τοῦ ὁποίου Διοικητὴς ἦταν ὁ Ἀστυνόμος Α' κ. Κοντοκόλιας, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ κ. Κόκκινου ἀπεφάσισαν νὰ ἀντιδράσουν στὶς ἐνέργειες τοῦ Ε.Α.Μ.

Διέταξαν λοιπὸν τὸν Προϊστάμενο τῆς Ὑπηρεσίας Εἰδικῆς Ἀσφαλείας, Ὑπαστυνόμον κ. Καραμπούλην Παναγιώτην καὶ ἔκαμε στενὴ παρακολούθησι ὡρισμένων στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἔτσι κατωρθώθη νὰ διαλυθῇ ὁ παράνομος μηχανισμὸς ποὺ διηυθύνετο ἀπὸ τὰ στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε., Κων/νον Φ... καὶ Ἀνδρέαν Ρ..., οἱ ὁποῖοι ἔβλαπταν πολύ, γιατὶ ἐξουδετέρωναν καὶ πρόδιδαν κάθε κίνησι ἐθνικοφρόνων πολιτῶν.

Ἐπίσης πρέπει νὰ μνημονευθῇ ἰδιαιτέρως ὅτι ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος Γενικῆς Ἀσφαλείας, προκειμένου νὰ διευκολύνῃ τὴν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μετακίνησιν καὶ κυκλοφορίαν τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, τὴν ὁποίαν εἶχαν ἀπαγορεύσει οἱ Ἰταλικὲς ἀρχὲς κατοχῆς ἐξέδωκε πολλὰ δελτία ταυτότητος αὐτῶν μὲ πλαστὰ στοιχεῖα ταυτότητος καὶ ἔτσι κατώρθωσαν πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς νὰ διαφύγουν εὔκολα πρὸς τὴ Μέση Ἀνατολὴ καὶ νὰ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες των.

(Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. - Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5

ΕΤΟΣ Ζ.'	ΑΘΗΝΑΙ 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1959	ΤΕΥΧΟΣ 153ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1959)

Ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΘ'. ΔΡΑΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΜΕΧΡΙ ΛΗΞΕΩΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ :

221.—Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως Πατρῶν ἀπὸ 7ης Σεπτεμβρίου 1943 μέχρι 13ης Ὀκτωβρίου 1944. Ἐξαιρετικὲς πράξεις ἀξιωματικῶν καὶ ἄλλων ἀστυνομικῶν τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως Πατρῶν.

***

221. Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομικῆς Δ)νσεως Πατρῶν ἀπὸ 7ης Σ)βρίου 1943 μέχρι 13ης Ὀκτωβρίου 1944. Ἐξαιρετικὲς πράξεις ἀξιωματικῶν καὶ ἄλλων ἀστυνομικῶν τῆς Ἀστυνομικῆς Δ)νσεως Πατρῶν.

Μετὰ τὴ συνθηκολόγησι τῆς Ἰταλίας ἢ μᾶλλον μετὰ τὴν πτῶσι τῆς Ἰταλίας ποὺ ἔγινε, ὅπως εἶναι γνωστό, στὶς 7 Σεπτεμβρίου 1943, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς ποὺ ἔμεναν στὴν Πάτρα, γιὰ νὰ μὴ συλληφθοῦν ἀπὸ τοὺς Γερμανούς, ἔσπευσαν καὶ παρεδόθησαν μὲ τὸν ὁπλισμό τους στὴν κομμουνιστικὴ ὀργάνωσι τοῦ Ε.Α.Μ.· μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ αὐτούς, γιὰ νὰ διευκολύνουν τὴ φυγή τους καὶ ἐξασφαλίσουν τὴ συντήρησί τους, πούλησαν στὴν ἴδια ὀργάνωσι σὲ πολὺ μικρὴ τιμή, ὁλόκληρο τὸν ὁπλισμό τους.

Ἔτσι κατὰ τὴν πτῶσι τῆς Ἰταλίας τὸ ἔργο τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τοῦ Ε.Α.Μ. ποὺ εἰργάζετο ἀντεθνικῶς καὶ ἐναντίον τῶν πραγματικῶν συμφερόντων τοῦ πληθυσμοῦ, ἔγινε ἀκόμη πιὸ δύσκολο.

Ὅταν ἀμέσως κατόπιν οἱ Γερμανοὶ ἀνέλαβαν ὅλες τὶς ἐξουσίες στὴν περιοχὴ τῶν Πατρῶν, οἱ κομμουνισταὶ τοῦ Ε.Α.Μ. ἐνέτειναν τὴν τρομοκρατία πρὸς τὸν πληθυσμὸ καὶ ἕνεκα τούτου ἔπρεπε κατ' ἀνάγκην καὶ γιὰ τὴν προστασία τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν, νὰ ὀργανωθῇ ἡ ἐθνικὴ ἀντίδρασις πρὸς τὸ Ε.Α.Μ. καὶ τὶς ἄλλες κομμουνιστικὲς καὶ ἀντεθνικὲς γενικὰ ὀργανώσεις.

Γι' αὐτὸ μετὰ τὴν πτῶσι τῆς 'Ιταλίας τὸ 1943, ἐγκατεστάθη στὴν πόλι τῶν Πατρῶν ἕνα Τάγμα 'Ασφαλείας, ὑπὸ τὸν τότε Συνταγματάρχη Ν. Κουρκουλάκο, στὸ ὁποῖον κατετάγησαν πολλὰ στελέχη τοῦ 'Ελληνικοῦ Στρατοῦ.

'Η 'Αστυνομία Πατρῶν συνειργάσθη στενὰ μὲ τὴ στρατιωτικὴ αὐτὴ μονάδα καὶ ἔτσι ἠμπόρεσε νὰ προστατεύσῃ ἀποτελεσματικώτερα τὸν ἐθνικόφρονα πληθυσμὸ ἀπὸ τὴ μανία τῶν ἐγκληματιῶν ὀπαδῶν τοῦ Ε.Α.Μ.—Ε.Λ.Α.Σ.—Ο.Π.Λ.Α. κλπ.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ κάνουμε μνεία καὶ τῶν ἑξῆς ἐξαιρετικῶν πράξεων, μελῶν τῆς 'Αστυνομικῆς Δ/νσεως Πατρῶν.

α) 'Ο τότε 'Αστυνόμος κ. Βασίλειος Κοντοκόλιας, Διοικητὴς τοῦ Τμήματος Γενικῆς 'Ασφαλείας Πατρῶν, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ ἀρχιφύλακος Γαλανοπούλου Διονυσίου καὶ τοῦ ἀστυφύλακος 'Αρβανίτη 'Αθανασίου, ἐπέτυχε μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς του νὰ κρύψῃ ἀσφαλῶς μέσα στὸ οἴκημα τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας ῎Αγγλο στρατιώτη, ὁ ὁποῖος ἐλέγετο «Σίμων» καὶ ὁ ὁποῖος ἦταν κρατούμενος τῶν 'Ιταλικῶν ἀρχῶν κατοχῆς στὸ στρατόπεδο τοῦ συνοικισμοῦ 'Αρόης καὶ ἀφέθη κατὰ τὴν συνθηκολόγησι τῶν 'Ιταλῶν ἐλεύθερος κατὰ λάθος ἀπὸ τοὺς Γερμανούς, ὁπότε παρουσιάσθη στὴ Γενικὴ 'Ασφάλεια καὶ ζήτησε προστασία. 'Ακολούθως ὁ κ. Κοντοκόλιας μὲ τὸν Γαλανόπουλο Διονύσιο καὶ 'Αρβανίτη 'Αθανάσιο καὶ μὲ τὴ βοήθεια καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων τῆς 'Ασφαλείας, κατώρθωσε νὰ τὸν προωθήσῃ μέχρι Κορίνθου, ὅπου ὑπῆρχε μυστικὴ ὀργάνωσις περιθάλψεως ῎Αγγλων στρατιωτῶν, ἡ ὁποία καὶ τὸν παρέλαβε γιὰ τὴν περαιτέρω τακτοποίησί του.

β) Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς, εἶχεν ἀναπτύξει δράσι στὴν περιοχὴ τῶν Πατρῶν ἡ 'Αγγλικὴ κατασκοπία, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ῎Αγγλο 'Υπολοχαγὸ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Βαγγέλης», ὁ ὁποῖος εἶχε συγκροτήσει καὶ μιὰ ὁμάδα δολιοφθορέων (σαμποτὲρ) μὲ ὡρισμένους δυναμικοὺς ἐθνικόφρονας κατοίκους τῶν Πατρῶν.

'Η ὁμάδα αὐτὴ ἦταν ἐφωδιασμένη γιὰ νὰ κάνῃ δολιοφθορὲς (σαμποτὰζ) καὶ μὲ ὡρολογιακὲς βόμβες. Συνέβη τότε στὴν ὁμάδα αὐτὴ ἕνα ἀτύχημα ποὺ ἔφερε σὲ δύσκολη θέσι τὴν 'Αστυνομία. Δηλαδὴ στὶς 2 Νοεμβρίου 1943 κατὰ τὶς 8 τὸ ἀπόγευμα ἐσημειώθη τυχαία ἔκρηξι μιᾶς ὡρολογιακῆς βόμβας στὸ σπίτι τοῦ κ. Ν. Κατριβέση ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κανακάρη 32 καὶ ἀπὸ τὴν ἔκρηξι αὐτὴ σκοτώθηκε ὁ ἔνοικος Μ. Κατραβῆς, ποὺ ἐχρησιμοποιεῖτο ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία τῆς 'Αγγλικῆς κατασκοπίας ὡς σαμποτέρ. Πρὸ τοῦ κινδύνου τῆς ἀποκαλύψεως τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς, εἰδοποιήθη ἀμέσως ὁ κ. Βασ. Κοντοκόλιας, ὁ ὁποῖος ἔκανε τότε καθήκοντα 'Αστυνομικοῦ Δ/ντοῦ Πατρῶν καὶ ὁ ὁποῖος ἦτο ἐν γνώσει τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς ὑπὸ τὸν ῎Αγγλον μὲ τὸ ψευδώνυμο «Βαγγέλης», ὅτι ἔπρεπε νὰ φροντίσῃ ἡ 'Αστυνομία νὰ συγκαλύψῃ τὴν πραγματικότητα καὶ νὰ καταστρέψῃ καὶ δύο ἄλλες νάρκες ποὺ τὶς εἶχαν κρυμμένες στὸ σπίτι ὅπου ἐσημειώθη ἡ ἔκρηξι.

'Ο κ. Κοντοκόλιας ἀνέθεσε τὴν ἐνέργεια ἀνακρίσεων στὸν 'Αστυνόμο κ. Θωμᾶ Ψαρρᾶ, Διοικητὴ τοῦ Α' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος, τὸν ὁποῖον μάλιστα ἠνόχλησε καὶ ἡ Γερμανικὴ 'Αστυνομία, ποὺ ἦταν ἐγκατεστημένη κοντὰ στὸ Α' 'Αστυνομικὸ Τμῆμα, μὲ εἰδικὴ ἐντολὴ νὰ ἐρευνήσῃ τὴν ὑπόθεσι αὐτὴ καὶ ν' ἀναφέρῃ τὴν αἰτία τῆς ἐκρήξεως. 'Ο κ. Ψαρρᾶς ἐχρησιμοποίησε τὸν 'Υπαστυνόμο τοῦ Τμήματος κ. Χρῆστο Θεοδωρόπουλο καὶ ὡρισμένους πολῖτες ποὺ ἀνῆκαν στὴν κατασκοπευτικὴ αὐτὴ ὀργάνωσι, ὅπως ἦσαν ὁ Λάμπρος 'Αντύπας, Πρόεδρος τοῦ 'Εργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Πατρῶν καὶ ὁ Διονύσιος Παπαλεξανδρόπουλος, δικηγόρος καὶ κατώρθωσε νὰ συγκαλύψῃ τὴν πραγματικότητα καὶ νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἔκρηξι τῆς νάρκης, ὡς ἀποτέλεσμα δῆθεν ἐκρήξεως 'Ιταλικῶν χειροβομβίδων τὶς ὁποῖες ὁ φονευθεὶς Μιχαὴλ Κατραβᾶς εἶχεν προμηθευθῆ ἀπὸ 'Ιταλοὺς στρατιῶτες, δεδομένου ὅτι μόλις κατὰ τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες εἶχεν ἐπέλθει ἡ κατάρρευσις τῆς 'Ιταλίας. Παράλληλα οἱ ἀστυνομικοὶ κατώρθωσαν νὰ εὕρουν ἀνέπαφες τὶς ἄλλες δύο νάρκες, νὰ τὶς ἀπομακρύνουν καὶ νὰ ἐξαλείψουν κάθε ἴχνος ἀπὸ τὴ νάρκη ποὺ ἐξερράγη.

'Η ὅλη ἀνάκρισις ἦταν φυσικὰ εἰκονική, ὅπως εἰκονικὴ ἦταν καὶ ἡ ἀναφορὰ μὲ τὴν ὁποία ὑπεβλήθη ἡ σχετικὴ δικογραφία στὸν κ. Εἰσαγγελέα.

γ) Ὅταν μετὰ τὴν κατάρρευσι τῶν 'Ιταλῶν, ἐγκατεστάθησαν στὴν πόλι τῶν Πατρῶν οἱ Γερμανοί, Διοικητὴς τοῦ Τμήματος 'Ασφαλείας ἐτοποθετήθη ὁ τότε 'Αστυνόμος Α' κ. Δημήτριος Τσόπελας. Ὑπὸ τὴν καθοδήγησίν του οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας Χρῆστος Τσάμης, Γεώργ. 'Ασημάκης, Νικ. Παναγιωτόπουλος, σὲ συνεργασία μὲ τὸν Γεώργ. Σοῦλο ἀξιωματοῦχο τῶν Προσκόπων καὶ τὸν Ι. Λιαπῖκο δημοσιογράφο, ποὺ εἶχαν ἐγκατασταθῆ στὴν Γενικὴ 'Ασφάλεια, συνέτασσον καὶ ἐπολυγράφουν ἔντυπο ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Φωνὴ τῆς Ἑλλάδος» τοῦ ὁποίου τὸ περιεχόμενο ἀνεφέρετο στὸν 'Εθνικὸ ἀγῶνα ποὺ διεξήγετο, στὴν ἀντίστασι κατὰ τοῦ στρατοῦ κατοχῆς καὶ στὰ κατὰ τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν λαμβανόμενα μέτρα. Τὸ ἔντυπο αὐτὸ διεσκορπίζετο στὰ σπίτια ἀπὸ ἀστυνομικοὺς κατὰ τὶς ὧρες ποὺ ἀπηγορεύετο ἡ κυκλοφορία.

Μερικὰ ἀπὸ τὰ ἔντυπα αὐτά, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι ἐξετέθησαν στὴν ἔκθεσι μυστικοῦ τύπου περιφερείας Πατρῶν, ποὺ ὠργανώθη καὶ προεβλήθη μὲ ἐπισημότητα στὰς Πάτρας.

δ) Ὁ ἀστυφύλακας Κῖτσος 'Ανδρέας ποὺ ὑπηρετοῦσε στὸ Τμῆμα Γενικῆς 'Ασφαλείας ἐνετάχθη στὴν 'Αγγλικὴ Ὑπηρεσία κατασκοπίας τῶν στρατευμάτων κατοχῆς ποὺ εἶχον ἐγκατασταθῆ στὰς Πάτρας. Οὗτος εἶχεν ἐφοδιασθῆ καὶ μὲ σχετικὸ πιστοποιητικὸ ὑπ' ἀριθ. 658 τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Γεν. Στρατηγείου Μ. 'Ανατολῆς.

Ἦτο ἱκανώτατος στὴν παρακολούθησι τῶν ἐχθρικῶν στρατιωτικῶν μονάδων καὶ παρεῖχε καθημερινῶς σοβαρώτατες πληροφορίες σχετικὰ μὲ τὶς κινήσεις τούτων.

Τὸ 1944 λόγῳ τῆς ἐμπιστοσύνης ποὺ ἀπελάμβανε παρεχώρησε τὸ σπίτι του γιὰ τὴ σύνδεσι τῶν 'Αξιωματικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ 'Επιτελείου Στρατοῦ Συνταγματαρχῶν 'Αντωνοπούλου καὶ Μπαλοδήμου, ποὺ ἔφθασαν ἀπὸ τὰς 'Αθήνας μὲ τὸν Ἄγγλο Ταγματάρχη «Ἄντωνι».Ὁ Ἄντωνι ἀνῆκε στὴν 'Εθνικὴ Ὁμάδα τοῦ Ἕλληνος Ταγματάρχου Καραχάλιου, ποὺ διελύθη ἀπὸ τοὺς κομμουνιστοσυμμορίτας τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. Ὁ Κῖτσος λοιπὸν κατώρθωσε νὰ μεταφέρῃ στὸν Ἄντωνι ἐμπιστευτικὸ ἔγγραφο τῶν παραπάνω Συνταγματαρχῶν.

Οἱ 'Ιταλοὶ εἶχαν ὑποψιασθῆ κάτι γιὰ τὸν ἀστυφύλακα Κῖτσο καὶ γιαυτὸ στὶς 28 Μαρτίου 1943 τὸν εἶχαν συλλάβει καὶ τὸν ἐκράτησαν στὸ στρατόπεδο 'Αρόης μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1943. Κατόπιν ἐπειδὴ δὲν βρῆκαν στοιχεῖα γιὰ νὰ τὸν δικάσουν ἠξίωσαν ν' ἀπολυθῆ ἀπὸ τὴν 'Αστυνομία. Μόλις ὅμως ἀπολύθηκε ἀπὸ τὴν 'Αστυνομία, ἐνετάχθη ἀμέσως στὴν 'Εθνικὴ Ὁμάδα Καραχάλιου καὶ προσέφερε τὶς ὑπηρεσίες μέχρις ὅτου ἡ ὁμάδα αὐτὴ διελύθη ἀπὸ τὸν Ε.Λ.Α.Σ.

Μετὰ ταῦτα ἐπανεδιωρίσθη καὶ συνέχισε νὰ προσφέρῃ τὶς ὑπηρεσίες του στὶς 'Εθνικὲς ὀργανώσεις.

'Εκτὸς τοῦ Κίτσου καὶ οἱ ἀστυφύλακες τοῦ Τμήματος 'Ασφαλείας Πατρῶν, Κανελλόπουλος Παναγ. καὶ Ζαφειράκος 'Αλεβῖζος παρέσχον πολύτιμες πληροφορίες στὴν 'Αγγλικὴ Ὑπηρεσία ἐν σχέσει μὲ τοὺς σχηματισμοὺς τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ ποὺ βρίσκονταν στὰς Πάτρας.

'Εξ ἄλλου ὁ Ὑπαρχιφύλαξ Χατζηκώστας Μιχαὴλ τοῦ Α' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος ἐνταχθεὶς στὴν 'Αγγλικὴ Μυστικὴ ὑπηρεσία Πατρῶν ποὺ μνημονεύσαμε παραπάνω προσέφερε ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1942 μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως.

'Επίσης ὁ ἀστυφύλαξ Καρδαρᾶς 'Απόστ. παρητήθη ἀπὸ τὴν 'Αστυνομία τὴν ἄνοιξι τοῦ 1942 καὶ ἐνετάχθη στὸ 5/42 Σύνταγμα Εὐζώνων τοῦ ἀειμνήστου Συνταγματάρχου Ψαρροῦ, ὅπου προσέφερε τὶς ὑπηρεσίες του κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις ἐναντίον τῶν στρατευμάτων κατοχῆς, μέχρι τῆς ἡμέρας ποὺ τὸ σύνταγμα Ψαρροῦ διελύθη κατόπιν προδοσίας τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ὁ Συνταγματάρχης κατεσφάγη.

Τέλος ὁ ἀστυφύλαξ Νάκης Γεώργιος δὲν ὑστέρησεν σὲ προσφορὰ ἀξιολόγων ὑπηρεσιῶν στὰ πλαίσια τοῦ ἐθνικοῦ καὶ συμμαχικοῦ ἀγῶνος καὶ γιαυτὸ ἐπαινέθηκε μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 7392/1945 Δ/γὴ τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων.

ε) Δυστυχῶς καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ τῶν Πατρῶν δὲν ὑστέρησαν σὲ προσφορὰ αἵματος κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς καὶ τῆς ἐλασοκρατίας.

Ἔτσι στὶς 4 Ἀπριλίου τοῦ 1944 οἱ νέοι ἀρχιφύλακες Ἰω. Βλάχος, Ἀντ. Δημητρόπουλος, Ἰω. Καφέζης, Κυρ. Μουδάκης, Σπ. Μουτζουρὸς καὶ Νικ. Παπαδημητρόπουλος ἀφοῦ ἀπεφοίτησαν τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων ἐταξίδευον σιδηροδρομικῶς διὰ Πάτρας ἄοπλοι, μαζὶ μὲ 4 νέους ἀστυφύλακας ἐπίσης ἀόπλους.

Οἱ συμμορίτες τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. τοὺς συνέλαβον παρὰ τὸ Δερβένι τῆς Κορινθίας καὶ τοὺς ὡδήγησαν στὸ Σουληνάρι τῶν Καλαβρύτων ὅπου στὶς 14 Ἀπριλίου, τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα, τοὺς ἐξετέλεσαν στὴν ἐκεῖ χαράδρα μὲ πολυβολισμούς.

Τότε ὁ Ἀστυνομικὸς Δ/ντὴς Πατρῶν κ. Ἀλκιβιάδης Κωνσταντάρας, γιὰ νὰ ματαιώσῃ τὴ συμμοριακὴ ἐπιδρομὴ καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὸ ἠθικὸ τῶν κατοίκων, συνεννοήθη μὲ τὴν Ὑπηρεσία Χωροφυλακῆς καὶ τὸ Διοικητὴ τῶν Ταγμάτων Ἀσφαλείας καὶ συνεκρότησε μικτὸ ἀπόσπασμα 33 ἀνδρῶν ποὺ ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἀστυφύλακες, χωροφύλακες καὶ ἄνδρες τῶν ταγμάτων ἀσφαλείας, μὲ μαχητικὸ φρόνημα. Τὸ ἀπόσπασμα αὐτὸ ἐτέθη ὑπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Ὑπαστυνόμου κ. Στασινοπούλου Παναγ. ὁ ὁποῖος εἶχεν ὑπηρετήσει στὸν Ἐθνικὸ Στρατὸ ὡς ἔφεδρος Ἀξιωματικὸς καὶ βγῆκε ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι γιὰ ν' ἀπομακρύνῃ τοὺς κομμουνιστὰς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ.

Κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 25 Ἰουλίου μέχρι 10 Σεπτεμβρίου 1944 τὸ ἀπόσπασμα αὐτὸ συνεπλάκη ἐπανειλημμένως μὲ τοὺς ἐλασίτες ὄχι μακρυὰ ἀπὸ τὴν πόλι, στὶς περιοχὲς δηλαδὴ τῆς Ἐγλυκάδας, Σαραβαλίου, Βεληζίου, Ὀβρυᾶς καὶ Μηντιλογλίου, κυρίως ὅμως στὶς 3 Αὐγούστου στὸ Βελήζι καὶ στὶς 21 τοῦ ἰδίου μηνὸς πρὸ τοῦ ἐργοστασίου «Κλάους», τὸ ὁποῖο ἐφρούρουν ἄνδρες τῶν Ταγμάτων Ἀσφαλείας καὶ ἐπέτυχεν τὴν ἀπώθησι καὶ τὴν ἀποσύνθεσι τῶν κομμουνιστῶν ποὺ ἐλυμαίνοντο τὶς σημειούμενες περιοχές.

Κατὰ τὶς συμπλοκὲς αὐτὲς τὸ ἀπόσπασμα Στασινοπούλου δὲν εἶχεν ἀπώλειες ἐνῷ οἱ ἐλασίτες εἶχον θύματα τρεῖς νεκροὺς καὶ τέσσαρες τραυματίες.

Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν συνετέλεσεν ἀφ' ἑνὸς μὲν στὴ διατήρησι τῆς ἐμπιστοσύνης πρὸς αὐτὴ τῶν πολιτῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ στὴν ἀνάπτυξι μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ἰσχυροῦ πνεύματος ἀντιστάσεως.

(Συνεχίζεται)

203 746

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3.— Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5

ΕΤΟΣ Ζ.'	ΑΘΗΝΑΙ 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1959	ΤΕΥΧΟΣ 154ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1959)

Ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΘ'. ΔΡΑΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΜΕΧΡΙ ΛΗΞΕΩΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

222.—Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1944 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1945.

***

222. Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1944 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1945.

Κατὰ τὶς πρῶτες πρωϊνὲς ὧρες τῆς 2ας Ὀκτωβρίου 1944, ὀλιγάριθμα τμήματα Ἀγγλικοῦ Στρατοῦ μὲ τμήματα τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. ἐνεφανίσθησαν εἰς Πάτρας. Κατ' ἀρχὴν ἐδόθη διαταγὴ νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀμέσως ἀπὸ τὴν πόλι τὰ Τάγματα Ἀσφαλείας. Οἱ διοικοῦντες τὰ Τάγματα Ἀσφαλείας συνεμορφώθησαν πρὸς τὴν διαταγὴν τῶν Ἄγγλων. Κατόπιν, ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἤτοι τὴν 4ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐξεδιώχθησαν καὶ τὰ ἀπομένοντα ὑπολείμματα τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ ποὺ ἀπεσύρετο καὶ ἔτσι ἀπὸ 26ης Ἀπριλίου τοῦ 1941 ἡ πόλις τῶν Πατρῶν ἀπηλευθερώθη.

Ὅταν οἱ Ἀγγλικὲς μονάδες ὑπὸ τὸν Συνταγματάρχην Τζέλικο ἄρχισαν νὰ εἰσχωροῦν στὴν πόλι ἀπὸ τὸ Ν.Δ. τμῆμα αὐτῆς, ὁ τότε Διοικητὴς τοῦ Γ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Ἀστυνόμος κ. Θωμᾶς Ψαρᾶς ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ἄγγλων καὶ ἔδωσε λεπτομερεῖς πληροφορίες σχετικὰ μὲ τὰ Γερμανικὰ τμήματα ποὺ εἶχαν ἀπομείνει στὰς Πάτρας, τὶς θέσεις, τὶς κινήσεις, ὡς καὶ τὸν ὁπλισμὸν αὐτῶν.

Τὸ Ἐπιτελεῖον μάλιστα τοῦ Ἄγγλου Συνταγματάρχου Τζέλικο ἐγκατεστάθη ὡς προκεχωρημένο φυλάκιο στὸ οἴκημα τοῦ Τμήματος.

Ἀφοῦ ἐξεδιώχθησαν οἱ Γερμανοὶ ἐγκατεστάθησαν οἱ Ἄγγλοι στὴν πόλι μαζὶ

μὲ τμήματα τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. Ἡ συμπεριφορὰ τῶν ἐλασιτῶν ἐπὶ μίαν περίπου ἑβδομάδα ὑπῆρξε ἔναντι τῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν πολιτῶν κάπως ἐφεκτική.

Κατόπιν ὅμως ἄρχισαν νὰ ἐκδηλώσουν τὴν ἐγκληματική τους μανία, καὶ τὸ πρῶτο κακούργημά τους ἦταν νὰ σφάξουν ἕνα ἐθνικόφρονα πολίτη πάνω ἀπ' τὸ φρούριο τῆς πόλεως.

Παραλλήλως ἡ προκλητικότης τῶν ἐλασιτῶν ἀπέναντι τῆς Ἀστυνομίας, ποὺ ἔμενε στὴ θέσι της, ἔφθασε στὸ κατακόρυφο.

Στὴν ἀρχὴ ἐπεχείρησαν νὰ τὴν ἀφομοιώσουν μὲ τὴν κομμουνιστικὴ πολιτοφυλακή, χωρὶς τελικὰ νὰ τὸ ἐπιτύχουν γιατὶ παρενέβησαν οἱ Ἄγγλοι, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ἔσωσαν τὴν πόλι ἀπὸ ἄγριες σφαγές, οἱ ὁποῖες θὰ ἐπακολουθοῦσαν ἂν ἐπέτρεπαν στὶς ὀρδὲς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. νὰ μποῦν χωρὶς αὐτοὺς μέσα στὴν πόλι.

Παρὰ ταῦτα συνεπεῖς οἱ κομμουνισταὶ πρὸς τὴν τακτική τους καὶ ἔχοντας σκοπὸ νὰ ἐξαναγκάσουν τὴν Ἀστυνομία ν' ἀπογοητευθῇ καὶ ν' αὐτοδιαλυθῇ, ἵδρυσαν δικά τους τμήματα πολιτοφυλακῆς μὲ τὰ ὁποῖα συνεχῶς παρενοχλοῦσαν τοὺς ἀστυνομικούς.

Ὡς πρώτη ἐκδήλωσι τῆς τακτικῆς αὐτῆς τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τῆς Ἀστυνομίας ὑπῆρξεν ἡ σύλληψις κατὰ τὴν 13ην Ὀκτωβρίου 1944 τῶν Ἀστυνόμων κ.κ. Κοντοκόλια Βασιλείου, Κοντοῦ Ἰωάννου καὶ Ἀσημάκη Γεωργίου, τοῦ Ὑπαστυνόμου κ. Παναγιωτοπούλου Νικολάου καὶ τῶν ἀρχιφυλάκων Γαλανοπούλου Διονυσίου, Τασιώνη Χρήστου καὶ Ζαχαράκη Βασιλείου.

Τὴν ἴδια μέρα ἐπεχείρησαν νὰ συλλάβουν καὶ τὸν Ὑποδιοικητὴ τοῦ Γ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Ἀστυνόμο κ. Καραμπούλη Παναγιώτη καὶ τὸν Ὑπαστυνόμο Στασινόπουλο Παναγιώτη ἀλλὰ δὲν ἐπέτυχαν, γιατὶ οἱ δύο αὐτοὶ ἀξιωματικοὶ ἠρνήθησαν νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὶς ἐντολές τους καὶ ἐτήρησαν σθεναρὰ στάσι.

Τοὺς ἀνωτέρω συλληφθέντας περιώρισαν σὲ ὑπόγεια τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου. Ἀμέσως ὅμως ἐπενέβη προσωπικῶς στὴν Ἀγγλικὴ Στρατιωτικὴ Διοίκησι ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς κ. Ἀλκιβιάδης Κωνσταντάρας καὶ μετεφέρθησαν ἅπαντες στὸ οἴκημα τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως ὅπου παρέμειναν χωρὶς νὰ βγαίνουν ἔξω ἐπὶ 65 περίπου ἡμέρες. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ κομμουνισταὶ ἐπεχείρησαν νὰ ἐπιβληθοῦν τελείως καὶ κατὰ τὸ πρῶτο 10ήμερο τοῦ Δ)βρίου 1944 περιωρίσθησαν, μερίμνῃ τῶν Ἄγγλων καὶ ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς, κατόπιν ὅμως πιέσεως τῶν κομμουνιστῶν καὶ πρὸς τὸ σκοπὸ δῆθεν τῆς προστασίας των, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Ἀλκ. Κωνσταντάρας, οἱ Ἀστυνόμοι κ.κ. Τσάμης Χρῆστος καὶ Καραμπούλης Παναγιώτης καὶ ὁ ἀρχιφύλαξ Ζαχαράκης Βασίλειος. Αὐτοὶ ἀρχικῶς περιωρίσθησαν στὸ οἴκημα τοῦ Ὀρφανοτροφείου Θηλέων καὶ τὴ νύχτα τῆς 11ης Δεκεμβρίου 1944 μετεφέρθησαν ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους μὲ Καναδικὸ ἐμπορικὸ πλοῖο στὴν Ἰταλία. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐπέστρεψαν κατὰ τὸ 2ον 10ήμερο τοῦ Μαρτίου 1945 ὕστερα δηλαδὴ ἀπὸ τὴν καταστολὴ τοῦ Δεκεμβριανοῦ Κομμουνιστικοῦ Κινήματος τοῦ 1944 καὶ τὴ συμφωνία τῆς Βάρκιζας.

Εἶναι αὐτονόητον ὅτι οἱ συλλήψεις τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας καὶ οἱ ταλαιπωρίες αὐτῶν καὶ τῶν κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὠφείλοντο στὴ μῆνι ἐναντίον αὐτῶν τῶν κομμουνιστῶν, ἐπειδὴ οὗτοι ἀντετάχθησαν πάντοτε πρὸς τοὺς σκοποὺς των καὶ τὶς βλέψεις των γιὰ τὴν κατάληψι τῆς Ἀρχῆς καὶ τὴν κατάλυσι τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν.

Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ Δεκεμβριανοῦ Κομμουνιστικοῦ Κινήματος στὰς Ἀθήνας, ὁ κομμουνιστικὸς στρατὸς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ἡ κομμουνιστικὴ πολιτοφυλακὴ ποὺ εἶχαν ἐγκατασταθῆ στὰς Πάτρας, εἶχαν ἀποθρασυνθῆ καὶ δὲν ἀπεκλείετο αἰφνιδιαστικὴ ἐπίθεσις αὐτῶν γιὰ τὴ κατάληψι τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων καὶ τῶν ἄλλων Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, ὁπότε θὰ παρέλυε τελείως ἡ Κρατικὴ μηχανή, ἔγινε κατάλληλη ἐνέργεια καὶ ἀνέλαβε τὴ φρούρησι

τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων ἡ Ἀγγλικὴ Στρατιωτικὴ Διοίκησι μέχρι τῆς 12ης Ἰανουαρίου 1945, ὁπότε μετὰ τὴν καταστολὴ τοῦ Δεκεμβριανοῦ Κομμουνιστικοῦ Κινήματος στὰς Ἀθήνας καὶ κατόπιν τελεσιγράφου τοῦ Ἄγγλου Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Πατρῶν ἀπεχώρησαν ἀμέσως ἀπὸ τὴν πόλι τὰ τμήματα τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ἡ κομμουνιστικὴ πολιτοφυλακή.

Τότε ἡ Ἀστυνομία ἀνασυγκροτήθηκε ταχύτατα καὶ ἐπεδόθη στὴν ἀποκατάστασι τῆς ἐννοίας τοῦ Κράτους καὶ στὴν ἐμπέδωσι τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἡ ὁποία εἶχε διασαλευθῆ. Κατόπιν καταγγελιῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν ἐνηργήθησαν 800 περίπου προανακρίσεις κατὰ προδοτῶν, φονέων, ληστῶν, κλεπτῶν καὶ πάσης φύσεως ἐγκληματιῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχαν καταφύγει στὴν πόλι ἀπὸ διάφορες περιοχὲς τῆς Πελοποννήσου, τῆς Αἰτωλοακαρνανίας καὶ τῆς Ἑπτανήσου καὶ οἱ ὁποῖοι συλληφθέντες ἐν συνεχείᾳ παρεπέμφθησαν στὶς Δικαστικὲς Ἀρχές.

Οἱ ποικιλώνυμες κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις τῶν Πατρῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὴν πρώτη θέσι κατεῖχε ἡ Ο.Π.Λ.Α. ποὺ ἐβαρύνετο καὶ μὲ τὸν φόνο τοῦ κουρέως Θωμᾶ, ἐξηρθρώθησαν καὶ διελύθησαν.

Ὅλες οἱ παραπάνω προανακρίσεις ἐνηργήθησαν ἀπὸ τὸν Ἀστυνόμο κ. Χρῆστο Τσάμη, τοὺς Ὑπαστυνόμους κ.κ. Παναγιώτη Στασινόπουλο καὶ Νικ. Παναγιωτόπουλο καὶ τὸν ἀρχιφύλακα κ. Διονύσιο Γαλανόπουλο τοῦ Τμήματος Γενικῆς Ἀσφαλείας Πατρῶν.

Παρὰ ταῦτα τὸ Ε.Α.Μ. δὲν ἔπαυσε στὴν πραγματικότητα νὰ δρᾷ προπαγανδιστικὰ καὶ μὲ διάφορα δημοσιεύματα νὰ προκαλῇ τοὺς ἐθνικόφρονας πολίτας ἰδίως, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὶς ἐνέργειές των ἔπαθαν ἢ ἐταλαιπωρήθησαν μὲ ἐπακόλουθο τὴ συνεχῆ ἀναταραχὴ καὶ τὴ δημιουργία διαρκῶς ἐπεισοδίων εἰς βάρος τῆς τάξεως, τὰ ὁποῖα ἡ Ἀστυνομία ἐπεμβαίνουσα ἐγκαίρως ἀντιμετώπιζε κατὰ τὸ δυνατὸν εὔστοχα.

Παρὰ τὴν δραστηριότητα ὅμως τῆς Ἀστυνομίας γιὰ τὴν τήρησι τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας, κατὰ τὴν 17ην Ὀκτωβρίου τοῦ 1945 συνέβη τὸ ἀκόλουθο λυπηρὸ ἐπεισόδιο :

Ὁ Ξένος... τοῦ ὁποίου τοὺς συγγενεῖς ἐσφαγίασαν οἱ κομμουνισταί, ἐπῆγε στὰ γραφεῖα τῆς κομμουνιστικῆς ἐφημερίδος «Ἐλεύθερη Ἀχαΐα» καὶ σκότωσε τὸν Ν. Σπυρόπουλο κομμουνιστή, τὸν ὁποῖο θεωροῦσε ὑπαίτιο τῆς δολοφονίας τῶν συγγενῶν του.

Λόγῳ τῶν πνευμάτων τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐξημμένα ἔγινε σύσκεψις στὰ Γραφεῖα τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως στὴν ὁποία ἔλαβαν μέρος ὁ Εἰσαγγελεὺς Πλημ/κῶν κ. Χριστόπουλος, ὁ Ἀστυνόμος κ. Κοντοκόλιας Βασίλειος καὶ ὁ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸς τοῦ φονευθέντος ἰατρὸς κ. Κανελλόπουλος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐθνικόφρων, μὲ σκοπὸ τὴ λῆψι καὶ ἐφαρμογὴ μέτρων πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως, τὴν ὁποίαν ἀπειλοῦσαν νὰ διαταράξουν οἱ κομμουνισταὶ κατὰ τὴν κηδεία τοῦ θύματος, ἡ ὁποία ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ τὴν ἐπομένην ἡμέρα 18ην Ὀκτωβρίου 1945 στὸ δεύτερο Νεκροταφεῖο ποὺ βρίσκεται κοντὰ στοὺς στρατῶνες.

Κατὰ τὴ νεκρώσιμο ἀκολουθία, ἐνῷ εἶχε συμφωνηθῆ νὰ παραστοῦν μόνον οἱ συγγενεῖς τοῦ θύματος, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος συνεκεντρώθησαν καὶ παρηκολούθησαν τὴν κηδεία περισσότεροι ἀπὸ (2.000) δύο χιλιάδες κομμουνισταί, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ πολλὰ γνωστὰ στὴν Ἀστυνομία στελέχη τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας, ὁπότε ἐπρόκειτο ν' ἀκολουθήσῃ ἡ ταφὴ τοῦ νεκροῦ, οἱ συγκεντρωμένοι ἐκεῖ κομμουνισταί, θέλοντες νὰ προκαλέσουν ταραχές, ἀξιώσανε νὰ τοὺς ἐπιτραπῇ νὰ πάρουν τὸ πτῶμα καὶ νὰ τὸ περιφέρουν στὴν πόλι. Ὁ ἐπικεφαλῆς τῆς Ἀστυνομικῆς δυνάμεως Ἀστυνόμος κ. Κ. Κατσαντώνης, ἀπηγόρευσε τοῦτο καὶ ἐπεβλήθη ὥστε νὰ γίνῃ κανονικῶς ἡ ταφὴ τοῦ νεκροῦ.

Ἐν τούτοις ὕστερα ἀπὸ λίγο οἱ κομμουνισταὶ ποὺ παρευρέθησαν στὴν κηδεία βγῆκαν ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖο, συνεκρότησαν θορυβώδη διαδήλωσι καὶ κατηυθύνοντο διὰ τῆς ὁδοῦ Δωδεκάτου Συντάγματος καὶ Γερμανοῦ πρὸς τίς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λόντου Φυλακές, μὲ σκοπὸ νὰ τὶς προσβάλλουν καὶ ν' ἀπελευθερώσουν τοὺς κρατουμένους ὁμοϊδεάτας των.

Ἡ Ἀστυνομικὴ ὅμως δύναμις, ὑπὸ τὸν Ἀστυνόμο κ. Παναγιώτη Καραμπούλη, κατόπιν τῆς προκλητικότητος τῶν κομμουνιστῶν, ἠναγκάσθη νὰ ζητήση τὴν διάλυσί της ὅταν ἔφθασαν στὴ διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Γερμανοῦ καὶ Βότσαρη, δηλαδὴ σὲ σημεῖο ὄχι μακρυὰ τῶν Φυλακῶν.

Οἱ κομμουνισταὶ ἠρνήθησαν νὰ διαλυθοῦν, ὁπότε ἐπηκολούθησε βιαία διάλυσις, ἡ ὁποία ἐξελείχθη σὲ συμπλοκή. Ἠκούσθη μάλιστα καὶ πυροβολισμὸς ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν κομμουνιστῶν, ὁπότε οἱ ἀστυνομικοὶ ἔκαναν χρῆσι περιστρόφου πρὸς ἐκφοβισμὸν ὁπότε πρὸς στιγμὴν διεσκορπίσθησαν οἱ κομμουνισταί.

Δὲν ἄργησαν ὅμως νὰ συγκεντρωθοῦν καὶ πάλι σὲ μικρὴ ἀπόστασι καὶ νὰ ἐπιχειροῦν νὰ κατέβουν στὴ πόλι μὲ σκοπὸ νὰ δημιουργήσουν ταραχὲς στὶς ἀρτηρίες τῶν ὁδῶν Γούναρη καὶ Γερμανοῦ.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ὅμως τοὺς ἀντελήφθησαν ἐγκαίρως καὶ ἐπέτυχον νὰ τοὺς ἀναχαιτίσουν, ὁπότε ἐπηκολούθησε συμπλοκή.

Κατὰ τὴ συμπλοκὴ αὐτὴ ἐφονεύθη μὲ σφαῖρα περιστρόφου ποὺ ἐρρίφθη ἀπὸ κομμουνιστή, ὁ ἀστυφύλαξ Μπελεζώτης Παναγιώτης, τοῦ Γ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, παρὰ τοῦ ἰδίου δὲ κομμουνιστοῦ ἐφονεύθη ἐπίσης καὶ ἕνας ἐκ τῶν διαδηλωτῶν ἀπὸ κακὸ ὑπολογισμόν. Κατόπιν διελύθη ἡ διαδήλωσις.

Ἔτσι ἐματαιώθησαν τὰ σχέδια τῶν κομμουνιστῶν, καὶ ἀποκατεστάθη ἡ τάξις, ἐπλήρωσεν ὅμως ἡ Ἀστυνομία μὲ αἷμα στὸ πρόσωπο τοῦ πολὺ νέου ἀστυφύλακος Π. Μπελεζώτη.

(Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ζ.' | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1959 | ΤΕΥΧΟΣ 156ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1959)

Ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΘ'. ΔΡΑΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΜΕΧΡΙ ΛΗΞΕΩΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

223.—Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν κατὰ τὴν περίοδο τοῦ συμμοριτοπολέμου, ἤτοι ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1946 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1949.

***

223. Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν κατὰ τὴν περίοδο τοῦ συμμοριτοπολέμου, ἤτοι ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1946 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1949.

Μετὰ τὴν καταστολὴ τοῦ Δεκεμβριανοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος τοῦ 1944, τὸ Κ.Κ.Ε. ἐλεύθερο βάσει τῆς συνθήκης τῆς Βάρκιζας ἄρχισε σιγὰ-σιγὰ ν' ἀνασυγκροτῆται, μὲ ἀπώτερο σκοπὸ νὰ ἀρχίσῃ νέα ἀπόπειρα γιὰ τὴν κατάκτησι τῆς ἐξουσίας. Ἔτσι ἐγεννήθη ἡ ἀπειλὴ τοῦ «τρίτου γύρου».

Οἱ πρῶτες κομμουνιστοσυμμορίες παρουσιάσθησαν τὸ 1946 στὴ Βόρειο Ἑλλάδα. Τότε τὸ Κράτος ἄρχισε νὰ λαμβάνῃ ἀνάλογα μέτρα γιὰ τὴν ἀντιμετώπισί της. Ἔτσι ἐψηφίσθη κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον τοῦ 1946 τὸ Γ' Ψήφισμα, τὸ ὁποῖο ἔδωσε τὴν εὐχέρεια στὶς Ἀστυνομικὲς Ἀρχὲς νὰ δράσουν ἐντατικά.

Πράγματι δὲν ἐβράδυναν νὰ ἐμφανισθοῦν σποραδικὲς καὶ στὴν περιοχὴ τῆς Πελοποννήσου συμμορίες κομμουνιστῶν. Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια τῶν Πατρῶν ἐκινήθη τότε δραστήρια καὶ κατόπιν πληροφοριῶν τὶς ὁποῖες εἶχεν, ἄρχισε ἀνάκρισι γιὰ τὴν ἐξακρίβωσι τῶν ἀτόμων ποὺ ἐνεργοῦσαν στρατολογία κομμουνιστῶν γιὰ τὶς συμμορίες.

Ἡ ἀνάκρισις ἀπεκάλυψεν ὅτι στὴν περιοχὴ Βλασίας Καλαβρύτων εἶχε συγκροτηθῆ συμμορία ὑπὸ τὸν Κοντόγκωνα Παν. μὲ τὸ ψευδώνυμο «Καπετὰν Πᾶνος».

Στὶς 16 Σεπτεμβρίου 1946 συνελήφθησαν οἱ: 1) Κούτρας Βασίλειος, 2) Χούνας Νικόλαος, 3) Ράπτης Δημήτριος, 4) Νικολόπουλος Κυριᾶκος, 5) Σπυρόπουλος Παναγιώτης, 6) Σκαλτσᾶς Ἰωάννης, 7) Ζαχαρᾶτος Μιλτιάδης καὶ 8) Μόσχος Μό-

σχος, οἱ ὁποῖοι ἦσαν φανατικὰ κομμουνιστικὰ στελέχη στὴν Πάτρα καὶ ἐνεργοῦσαν στρατολογία ὁμοϊδεατῶν των, ποὺ τοὺς ἔστελναν στὴ συμμορία τοῦ «Καπετὰν Πάνου».

Λίγο ἀργότερα μπῆκαν λαθραία στὴν Πόλι, ἀλλὰ ἀνεκαλύφθησαν καὶ συνελήφθησαν ἀπὸ τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα ὁ ἀρχισυμμορίτης Κοντόγκωνας Παναγιώτης ἢ «Καπετὰν Πᾶνος» καὶ δέκα τρεῖς ἄλλοι συνεργάτες του συμμορῖτες.

Ὅλοι αὐτοὶ παρεπέφθησαν στὸ ἔκτακτο Στρατοδικεῖο Κορίνθου καὶ κατεδικάσθησαν σὲ ποινὲς θανάτου, ἰσοβίων δεσμῶν καὶ σὲ ἄλλες μικρότερες ποινές. Ὁ Ἀρχισυμμορίτης Κοντόγκωνας Πᾶνος ἐξετελέσθη.

Τὰς σχετικὰς ἀνακρίσεις ἐνήργησαν οἱ Ἀστυνόμοι κ.κ. Χρῆστος Τσάμης, Γεώργ. Ἀσημάκης, οἱ Ὑπαστυνόμοι κ. κ. Παναγιώτης Στασινόπουλος, Μπῖκος Ἰωάννης καὶ Νικόλαος Παναγιωτόπουλος.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τοὺς παραπάνω ἀναφερομένους στρατολόγους τῶν συμμοριτῶν, συνελήφθησαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι ποὺ ἐχρησιμοποιοῦντο, ὡς σύνδεσμοι, ὡς πληροφοριοδότες ἢ ὡς τροφοδότες τῶν συμμοριτῶν τῆς ὑπαίθρου ἢ τέλος μεριμνοῦσαν γιὰ τὴν προμήθεια καὶ ἀποστολὴ σ' αὐτοὺς ὅπλων καὶ πυρομαχικῶν.

Ἔτσι ἡ ὁμὰς Ἀσφαλείας τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ποὺ ἐτέλει ὑπὸ τὸν Ὑπαστυνόμον κ. Μπῖκον Ἰωάννην, κατόπιν Δ/γῆς τοῦ Ἀστυν. Δ/ντοῦ κ. Κων/ντίνου Καζάκου, συνέλαβεν ὡς ἐνεχομένους σὲ ἀντεθνικὲς ἐνέργειες τοὺς Τσαγκαρᾶν Περικλῆν, Κουνάβη Καλλιόπην, Αὐγερόπουλον Χρῆστον, Μιχαλόπουλον Ἀθανάσιον, Μιχαλόπουλον Γεώργιον, Μιχαλόπουλον Ἄγγελον, Παναγάκην Γεώργιον, Ἀλευρᾶν Χαράλαμπον, Ἀνδρεόπουλον Ἀργύριον, Γεωργόπουλον Δημήτριον καὶ Εὐθυμιόπουλον Ἰωάνν., οἱ ὁποῖοι παρεπέφθησαν στὸ ἔκτακτο Στρατοδικεῖο Κορίνθου, καὶ κατεδικάσθησαν σὲ διάφορες ἐγκληματικὲς ποινές.

Παράλληλα συνελήφθησαν ἀπὸ τὸ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας, ὡς ὕποπτοι ἐντάξεώς των στὶς κομμουνιστικὲς συμμορίες, 104 κομμουνισταὶ τῶν Πατρῶν, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐξετοπίσθησαν.

Καθ' ὅλον τὸ 1946 ἡ Ἀστυνομία Πατρῶν ἐτήρησε ἐνήμερες τὶς Ἀρχὲς τῶν κινήσεων καὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν κομμουνιστῶν.

Στὶς 9 Ἰανουαρίου 1947 ὁ ἀρχιφύλαξ Ἀργύριος Ἀργυριάδης, συνέλαβε τὸν Βασιλειάδην Ἀριστείδην τοῦ Γεωργίου, σημαῖνον στέλεχος τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ μέλος τῆς Κ.Ε. αὐτοῦ ποὺ εἶχε μεταβῆ στὰς Πάτρας ἀπὸ τὴν Αἰτωλοακαρνανία γιὰ ν' ἀναλάβη τὴ Γραμματεία τῆς Περιφερειακῆς Ἐπιτροπῆς Πελοποννήσου τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ἀπὸ τὴν προανάκρισι ποὺ ἐπηκολούθησε ἀπεκαλύφθη ὅτι ἠργάζετο δραστήρια στὴν πόλι παράνομος μηχανισμὸς τοῦ Κ.Κ.Ε. Κατεδείχθη ὅτι τὰ μέλη του προέβησαν σὲ προπαρασκευαστικὲς ἐνέργειες γιὰ τὴ σύμπηξι καὶ δρᾶσι συμμοριῶν, ἐνεργῶντας στρατολογία μὲ τὴν τρομοκρατία.

Ἐκτὸς τοῦ Βασιλειάδη συνελήφθη τότε καὶ ὁ νῦν Βουλευτὴς τῆς Ε.Δ.Α. Κουλαμπᾶς Ἀναστάσιος τοῦ Κων/νου καὶ τέσσαρες ἄλλοι κομμουνισταί, ὡς μετέχοντες στὸν παράνομο κομμουνιστικὸ μηχανισμὸ ποὺ ἀπεκαλύφθη. Ὅλοι παρεπέφθησαν στὸ ἔκτακτο Στρατοδικεῖο Κορίνθου. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὶς συλλήψεις αὐτὲς οἱ κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις Πατρῶν δὲν ἀνέστειλαν τὶς ἐνέργειες καὶ τὴ δρᾶσι τους.

Ἔτσι κατὰ τὸν Μάϊο τοῦ 1947 συνεκροτήθη νέα σημαντικὴ κομμουνιστικὴ ὀργάνωσι, μὲ πλήρη συνωμοτικὴ διάρθρωσι. Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἀνεκαλύφθη ἀπὸ τὸ Τμῆμα Γεν. Ἀσφαλείας καὶ συνελήφθησαν ὁ Ἰωάν. Πλαπούτας, ὁ Κανελλάκος Γεώργ., σοβαρὸ κομμουνιστικὸ στέλεχος καὶ 53 ἄλλοι κομμουνισταὶ τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς, οἱ ὁποῖοι παρεπέφθησαν στὸ Στρατοδικεῖο Κορίνθου καὶ κατεδικάσθησαν σὲ διάφορες ποινές.

Ἐν συνόλῳ κατὰ τὰ ἔτη 1946 καὶ 1947 συνελήφθησαν καὶ παρεπέμφθησαν στὸ ἔκτακτο Στρατοδικεῖο Κορίνθου 217 ἐπικίνδυνοι κομμουνισταί, ἐξετοπίσθησαν δὲ κατὰ τὴν αὐτὴ διετία 448 γιὰ ἐνέργειές τους κατὰ τῆς Ἀσφαλείας τῆς Χώρας.

Εἶναι βέβαιο ὅτι ἡ Ἀστυνομία Πατρῶν ἐπέτυχε νὰ ἐξαρθρώνη στὴ γένεσί τους τὶς διάφορες κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις καὶ νὰ προλαμβάνη ἔτσι τὴ συγκρότησι συμ-

μοριῶν καὶ τὴν εἰσβολὴ στὴν πόλι τῶν ἐνόπλων κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπεδίωκον μὲ τρομοκρατικὲς ἐνέργειες, μὲ σφαγὲς καὶ λεηλασίες νὰ ἐπιβληθοῦν.

Παρ' ὅλες αὐτὲς τὶς ἐπιτυχίες ὁ ἀγώνας τῆς 'Αστυνολμίας δὲν ἀνεστάλη.

Κατὰ τὶς ἀρχὲς Νοεμβρίου 1947 ἡ 'Αστυνομία διεπίστωσε, μετὰ κοπιώδεις παρακολουθήσεις, ὅτι συνεκροτήθη καὶ μέσα στὴν πόλι 6μελὴς συμμορία ὑπὸ τὸν Ν. Λυμπερόπουλον. Ἡ συμμορία αὐτὴ διωκομένη, ἐξηναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψη τὴν πόλι. Οἱ συμμορίτες προσπάθησαν νὰ προωθηθοῦν καὶ νὰ ἑνωθοῦν μὲ ἄλλη συμμορία ποὺ ξεκίνησε ἀπὸ τὴν 'Αρκαδία καὶ εὑρίσκετο στὸ χωριὸ Λεόντιο-Φαρρῶν (ἀπέχον 20 χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν Πάτρα). Κατὰ τὴν πορεία ὅμως πρὸς τὰ ἐκεῖ ἔπεσε, παρὰ τὸ χωριὸ Σούλι, σὲ ἐνέδρα ἐνόπλων κατοίκων, αὐτοῦ, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἐγκαίρως εἰδοποιηθῆ ἀπὸ τὴ Γενικὴ 'Ασφάλεια Πατρῶν καὶ ἐξεμηδενίσθησαν.

Κατὰ τὴ συμπλοκὴ αὐτὴ ἐφονεύθησαν τρεῖς συμμορίτες, οἱ δὲ ὑπόλοιποι συνελήφθησαν παρεδόθησαν στὴν 'Ασφάλεια καὶ παρεπέμφθησαν στὸ Στρατοδικεῖο Κορίνθου.

Ἡ 'Αστυνομικὴ Δ/νσις Πατρῶν ἐπειδὴ ἀντελήφθη ἀπὸ τὴν αὐξανομένη συμμοριακὴ δρᾶσι στὴν ὕπαιθρο, ὅτι δὲν ἦταν ἀρκετὴ γιὰ τὴν προστασία τῆς πόλεως ἡ ἐξάρθρωσι τῶν κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων, ποὺ συνεχῶς καὶ ἐπίμονα συνεκροτοῦντο, προέβη ἀμέσως σὲ ταχυτάτη καὶ ἔντονο στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσι τῶν ἀξιωματικῶν καὶ κατωτέρων ἀστυνομικῶν.

Πρὸς τοῦτο ἐχρησιμοποιήθησαν ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατεύματος, οἱ ὁποῖοι ἐργάσθηκαν μὲ ζῆλο καὶ χάρις στὴν προθυμία τῶν ἀστυνομικῶν, ἐπέτυχαν λίαν εὐχάριστα ἀποτελέσματα σὲ βραχύτατο χρονικὸ διάστημα.

'Αφοῦ ἔγινε ἡ στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις τῶν ἀνδρῶν τῆς 'Αστυνομίας, ἡ Διεύθυνσις ἐξεπόνησε σχέδιον ἀμύνης τῆς πόλεως καὶ ἐγκατέστησε στὶς παρυφές τῆς πόλεως, στὰς εἰσόδους καὶ σὲ ἄλλες ἐπίκαιρες θέσεις, ἐξεταστικὰ καὶ ἀμυντικὰ φυλάκια. Τὰ μέτρα αὐτά, τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν συντόνως ἀπὸ τὴν 'Αστυνομικὴ Δ/νσι, εἶχαν ὡς ἀποτέλεσμα, νὰ ἐμπνεύσουν στοὺς κατοίκους τῆς πόλεως τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας, τὰ δὲ φυλάκια ὑπῆρξαν ἐπωφελέστατα.

Ἔτσι, ὅταν κατὰ τὸ μῆνα Μάϊο τοῦ 1948, ἡ ἐπικοινωνία τῶν συμμοριῶν τῆς ὑπαίθρου μὲ τοὺς κομμουνιστὰς τῶν Πατρῶν,λόγῳ τῶν μέτρων ποὺ ἔλαβε ἡ 'Αστυνομία, κατέστη δυσχερεστάτη, ἄρχισαν οἱ συμμορίτες νὰ χρησιμοποιοῦν μεμονωμένα ἄτομα. Τότε ἕνα ἀπὸ τὰ ἀστυνομικὰ φυλάκια τῆς πόλεως, συνέλαβε τὸν γέροντα Δρούκα Δημήτριο, καταγόμενον ἀπὸ τὸ χωριὸ Κουμάνι Τριταίας 'Αχαΐας, ὁ ὁποῖος εἶχε κατορθώσει νὰ μπῆ στὴν πόλι, γιὰ νὰ προμηθευθῆ ὑγειονομικὸ ὑλικὸ καὶ χαρτὶ πολυγράφου. Ἡ σύλληψις ἔγινε ὅταν ὁ προμηθευτὴς αὐτὸς ἐπιχειροῦσε νὰ μεταφέρη μὲ φορτηγὸ αὐτοκίνητο τὶς ἀνωτέρω προμήθειες ποὺ προωρίζοντο γιὰ τοὺς συμμορίτες.

Στὶς 11 'Ιουνίου τοῦ 1948 συνελήφθη ὁ 'Αργυρόπουλος Χρῆστος, ὁ ὁποῖος εἶχεν εἰσχωρήσει στὴν πόλι κατ' ἐντολὴν τῶν κομμουνιστῶν γιὰ τὴν προμήθεια ὑγειονομικοῦ ὑλικοῦ. 'Επ' αὐτοῦ εὑρέθησαν 8 χρυσὲς λίρες καὶ 2.500.000 δραχμὲς σὲ καινούργια χαρτονομίσματα, ποὺ προήρχοντο ἀπὸ τὴ λεηλασία ποὺ ἔγινε ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς στὸ Ὑποκατάστημα 'Εθνικῆς Τραπέζης Καλαβρύτων.

Ἡ 'Αστυνομικὴ Διεύθυνσις ἐπειδὴ ἦταν ἡ μόνη σχεδὸν ἀμυντικὴ δύναμις στὴν πόλι, θέλοντας νὰ βεβαιωθῆ σχετικῶς μὲ τὶς προθέσεις, τῶν συμμοριτῶν τῆς ὑπαίθρου, προσεπάθησε νὰ ἔχη πληροφορίες μὲ διεισδύσεις πρὸς τὴν ὕπαιθρο εἰδικῶν ὁμάδων 'Αστυνομίας.

Ἔτσι τὸν Μάϊο 1948 δύναμις ἀπὸ 12 ἐπιλέκτους ἀστυφύλακες μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ὑπαστυνόμο κ. Στασινόπουλο Παναγιώτη, καλῶς ἐξωπλισμένη, εἰσεχώρησε στὸ χωριὸ «'Ερυμάνθεια-Τριταίας» ποὺ κεῖται 55 χιλιόμετρα ἀπὸ τῶν Πατρῶν καὶ ὅπου εἶχε τὴν ἕδρα του ὁ κυβερνητικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς ψευτοκυβερνήσεως τῶν συμμοριτῶν. 'Εκεῖ παρὰ τοὺς κινδύνους ποὺ διέτρεξαν οἱ ἀστυνομικοὶ ἔφεραν εἰς πέρας τὴν ἀποστολήν τους καὶ συνεκέντρωσαν πολύτιμες πληροφορίες.

Κατὰ τὶς πληροφορίες αὐτὲς οἱ κομμουνισταὶ ἐμελέτουν καὶ παρασκεύαζαν ἐπιδρομὴ κατὰ τῆς πόλεως. Ἡ Ἀστυνομικὴ ὅμως Διεύθυνσις ἔσπευσε ν'ἀναδιοργανώση, ἐξοπλίση καὶ ἐνισχύση μὲ τεθωρακισμένα ὀχήματα τὸ Μηχανοκίνητο Τμῆμα, καὶ ἔτσι μέχρι τὶς 30 Αὐγούστου 1948 συγκροτήθηκε μιὰ ἀρκετὰ ὑπολογίσιμη στρατιωτικὰ ὠργανωμένη δύναμι γιὰ τὴν ἀπομάκρυνσι ἐνδεχομένης εἰσβολῆς τῶν συμμοριτῶν στὴν Πάτρα.

Οἱ κάτοικοι τῶν Πατρῶν, οἱ ὁποῖοι διησθάνοντο ὅτι οἱ κομμουνισταὶ παρεσκεύαζον εἰσβολὴ στὴ πόλι, ὅταν εἶδαν νὰ κυκλοφοροῦν τὰ τεθωρακισμένα μέσα τῆς Ἀστυνομίας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Δάρρα Ἀνδρέου, ἐξεδήλωσαν ὅλο τὸν ἐνθουσιασμό τους.

Κατὰ τὰ τέλη Σ/βρίου 1948 οἱ συμμορῖτες ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ ἀκραίου Σταθμοῦ Ἰτέας. Οἱ ἄνδρες τοῦ Σταθμοῦ αὐτοῦ ἀντεστάθησαν μὲ πεῖσμα ἀλλὰ θὰ ὑπέκυπταν λόγῳ τῆς ὑπεροχῆς σὲ δύναμι τῶν κομμουνιστῶν. Τότε ἐκινήθησαν ἀμέσως τὰ Μηχανοκίνητα τῆς Ἀστυνομίας καὶ οἱ συμμορίτες ἐξηναγκάσθησαν νὰ τραποῦν εἰς φυγὴν καὶ νὰ διαπεραιωθοῦν στὴν ὕπαιθρο.

Αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη σοβαρὴ ἐπιτυχία τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος Πατρῶν, ἡ ὁποία προεκάλεσε τὸν ἐνθουσιασμὸ τῶν κατοίκων ποὺ ἐξεδήλωναν μὲ κάθε τρόπο τὴν ἐμπιστοσύνη καὶ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὴν Ἀστυνομία.

Ἐκτὸς αὐτοῦ ὁ τεθωρακισμένος αὐτὸς οὐλαμὸς τῆς Ἀστυνομίας, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὁποίου εἶχε τοποθετηθῆ ὁ Ὑπαστυνόμος Β' κ. Δρούζας Παναγιώτης ἔκαμε συνεχεῖς νυκτερινὲς περιπολίες καὶ συνεχεῖς ἔρευνες, ἰδίως στὶς ἀκραῖες συνοικίες τῆς πόλεως καὶ ἔτσι προελάμβανε οἱαδήποτε ἐνέργεια τῶν κομμουνιστῶν.

Ἀλλὰ καὶ τὰ Τμήματα Τάξεως καὶ ὅλες οἱ Εἰδικὲς Ὑπηρεσίες τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως κατέβαλαν κάθε προσπάθεια νὰ συντονίζουν τὰς ἐνεργείας των μὲ τὶς Ὑπηρεσίες Ἀσφαλείας καὶ νὰ τὶς βοηθοῦν.

Ἔτσι κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνες τοῦ 1948 καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τοῦ Σ/βρίου, ὁπότε ἐνετάθησαν οἱ κινήσεις τῶν συμμοριτῶν γύρω ἀπὸ τὴν πόλι, ὁλόκληρος ἡ δύναμις τῶν Τμημάτων Τάξεως καὶ τῶν Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν μὲ ἐπικεφαλῆς ἀστ/κοὺς διετίθετο, ἐν πλήρῃ πολεμικῇ ἐξαρτήσει σὲ ἐπίκαιρα σημεῖα καὶ θέσεις στὶς παρυφὲς τῆς πόλεως μὲ σκοπὸ τὴν ἀπόκρουσι οἱασδήποτε συμμοριακῆς ἐπιδρομῆς, ἐν συνεργασίᾳ βέβαια καὶ μὲ τὶς ὀλιγάριθμες στρατιωτικὲς μονάδες ποὺ εἶχαν ἀπομείνει στὰς Πάτρας.

Αὐτὴ ἦταν ἡ κατάστασις στὴν πόλι τῶν Πατρῶν καὶ στὴ γύρω περιοχή, ὅταν Τμήματα τῆς ΙΧ Μεραρχίας ὑπὸ τὸν Στρατηγὸν κ. Μανιδάκην ἔφθασαν τὸ τελευταῖο δεκαήμερο τοῦ Δ/βρίου 1948, προωθήθησαν στὴν ὕπαιθρο καὶ ἄρχισαν ἐκκαθαριστικὲς ἐπιχειρήσεις κατὰ τῶν συμμοριτῶν.

Ἀμέσως μετὰ τὴν ἄφιξι τῆς μεγάλης αὐτῆς Στρατ. Μονάδος, τῆς ὁποίας τὸ ἔργον διηυκόλυνε πολὺ ἡ Ἀστυνομία, μεταδίδοντας πολύτιμες πληροφορίες γιὰ ἀρχισυμμορίτες καὶ συνεργάτες αὐτῶν ποὺ ἀνέπτυσσαν δρᾶσι στὴν ὕπαιθρο, ἡ Ἀστυνομικὴ Δ/νσις κατόπιν ἐντολῶν τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ κατὰ τὴν 27-12-1948 ἐνήργησε προληπτικὲς συλλήψεις ὅλων τῶν χαρακτηρισθέντων ὡς ὑπόπτων, οἱ ὁποῖοι ἔφθασαν τὸν ἀριθμὸν 142 καὶ οἱ ὁποῖοι μετεφέρθησαν δι' ἁρματαγωγοῦ κατὰ τὴν ἴδια νύκτα τῆς συλλήψεώς των στὴ Μακρόνησο.

Ὅταν ἄρχισαν στὴν ὕπαιθρο ἀπὸ τὸ Στρατὸ οἱ ἐκκαθαριστικὲς ἐπιχειρήσεις, ἡ Ἀστυνομία συνεχίζοντας τὴν παρακολούθησι καὶ τὶς κινήσεις γενικῶς, τῶν ὑπόπτων συνεργασίας μὲ τοὺς συμμορίτες, ἐσημείωσε καὶ νέα σοβαρὴ ἐπιτυχία τὴν ἑξῆς :

Τὸ Τμῆμα Ἀσφαλείας ἀφοῦ ἐβεβαιώθη κατὰ τὶς πρῶτες ἡμέρες τοῦ Ἰανουαρίου 1949, ἀπὸ παρακολούθησι τὴν ὁποίαν ἐνήργησαν οἱ εἰδικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Ὁμάδος Ἀσφαλείας Ὑπ/μος κ. Κ. Τζανετέας, ἀρχιφ. Ἀργύρ. Ἀργυριάδης καὶ ἀστ/κες Τουλὲς Ταξιάρχης, Τραυλὸς Νικόλαος καὶ Κουτσογιάννης Ἀνδρέας, ὅτι εἶχε συγκροτηθῆ καὶ ἠργάζετο μέσα στὴν πόλι ὁ παράνομος μηχανισμὸς τοῦ κομ/κοῦ κόμματος μὲ πλήρη διάρθρωσι γιὰ ὅλους τοὺς τομεῖς, ἤτοι οἰκονομικόν, τεχνικὸν καὶ πληροφοριῶν, συνέλαβε κατ' ἀρχὴν (5-1-49) στὸ σπίτι του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατρέως 75, δη-

λαδὴ παραπλεύρως πρὸς τὸ Νομαρχιακὸ Κατάστημα, τὸ γραμματέα τῆς Κ.Ο. Πατρῶν Ἰωάννην Μαντζοῦτσον καὶ τὸ συνεργάτη του Τάκη Ἠλιόπουλο, ποὺ εὑρίσκετο τὴ στιγμὴ τῆς ἐρεύνης μέσα στὸ σπίτι του.

Ἀπὸ τὶς ἀνακρίσεις ποὺ ἐπηκολούθησαν διεπιστώθη, ὅτι στὸ σπίτι τοῦ Ι. Μαντζούτσου ποὺ εἶχε τὸ ψευδώνυμο «Περικλῆς» ἐκρύβετο καὶ ἄλλο σοβαρὸ στέλεχος τοῦ Κ.Κ.Ε. δηλαδὴ ὁ ὑπεύθυνος καὶ γραμματεὺς τῆς Κ.Ο. Περιοχῆς Πελοποννήσου. Ὅταν λοιπὸν στὶς 9 τὸ βράδυ τῆς ἴδιας ἡμέρας (5-1-49) ἀστυνομικοὶ περιεκύκλωσαν τὸ σπίτι τοῦ Ι. Μαντζούτσου, ὅπου ἐκρύβετο ὁ ἄγνωστος κομμουνιστής, ἐπυροβολήθησαν ἀπ' αὐτόν. Ἡ κρύπτη εὑρίσκετο στὴν ὀροφή. Ἐπειδὴ οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν ἐγνώριζαν τί ὁπλισμὸ καὶ πυρομαχικὰ διέθετεν αὐτὸς ἔλαβον κατάλληλες θέσεις γύρω ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ ζήτησαν ἐνισχύσεις.

Ἀμέσως κατέφθασαν ὁ Ἀστυν. Δ/ντὴς κ. Κ. Καζᾶκος, ὁ Ὑπασπιστὴς αὐτοῦ, ὁ Ὑπ/μος κ. Στασινόπουλος καὶ ἄλλοι ἀστυνομικοὶ καὶ ἐνῷ ὁ κρυπτόμενος κομμουνιστὴς ἠμύνετο μὲ πολυβόλον καὶ μὲ χειροβομβίδες, οἱ ἀστυνομικοὶ προσπάθησαν νὰ ἐπιτύχουν τὸ σύλληψί του, ἀλλὰ τοῦτο καθίστατο ἀδύνατο χωρὶς νὰ ὑπάρξουν θύματα ἀστυνομικοί.

Τότε διετάχθη ἡ πυρπόλησις τῆς οἰκίας, ὁπότε ὁ κομ/στὴς βγῆκε πυροβολῶντας, ἀλλὰ ἐφονεύθη ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς διὰ ριπῆς αὐτομάτου.

Ἐπρόκειτο περὶ τοῦ Χεινόπορου Κων/νου, ἐξ Ἀστακοῦ, πρώην ταχυδρομικοῦ ὑπαλλήλου, ὁ ὁποῖος ἔδρα ὡς ἀρχηγὸς τῆς ἀνακαλυφθείσης κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως καὶ ἐκυκλοφόρει ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον καπετὰν «Βασίλης Καραντζῆς».

Μετὰ τὴν ἐξόντωσί του ἡ Ἀστυν. Δ/νσις Πατρῶν προέβη στὴ σύλληψι 56 μελῶν τῆς κομ/κῆς ὀργανώσεως Πατρῶν, τὰ ὁποῖα παρεπέμφθησαν στὸ ἔκτακτο Στρατοδικεῖο. Τοῦτο κατεδίκασε 8 σὲ θάνατο καὶ ἡ ἐκτέλεσίς των ἔγινε ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρες. Οἱ ἄλλοι κατεδικάσθησαν σὲ ἰσόβια δεσμὰ καὶ κάθειρξι.

Ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτὴ ἐπιτυχία τῆς Ἀστυν. Δ/νσεως Πατρῶν, ἡ ὁποία ἐπραγματοποιήθη καθ' ἣν στιγμὴν οἱ ἔνοπλες δυνάμεις τοῦ Ἔθνους, ὅπως ἦταν ἡ ΙΧ Μεραρχία, ἠγωνίζοντο ν' ἀπαλλάξουν τὴν περιοχὴ ἐκείνη τῆς Πελοποννήσου ἀπὸ τοὺς συμμορίτες, προεκάλεσε ἀνακούφισι τοῦ λαοῦ ὁ ὁποῖος ἐνθουσιάσθη καὶ ἐξεδήλωσε παντοιοτρόπως τὴν εὐγνωμοσύνη του. Εὐμενέστατα ὑπῆρξαν τότε καὶ τὰ σχόλια τοῦ Πατραϊκοῦ καὶ Ἀθηναϊκοῦ τύπου γιὰ τὴν Ἀστυνομία Πατρῶν.

Ἀκόμη καὶ οἱ στρατιωτικοὶ κύκλοι τῆς πόλεως ἀπεκόμισαν ἄριστες ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴ δρᾶσι τῆς Ἀστυνομίας, ὁ δὲ Βασ. Ἐπίτροπος τοῦ Στρατοδικείου ποὺ ἐδίκασε τοὺς συλληφθέντας κομμουνιστοσυμμορίτας ἔπλεξε κατὰ τὴν ἀγόρευσί του ὕμνους γιὰ τὴ δρᾶσι τῆς Ἀστυνομίας, τονίσας ἰδιαιτέρως ὅτι ἄξιζε, δίκαιος δι' αὐτήν, ἔπαινος ἐκ μέρους τῆς Πατρίδος.

Ἐνῷ ἐσυνεχίζοντο στὴν περιοχὴ τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας οἱ στρατιωτικὲς ἐπιχειρήσεις γιὰ τὴν ἐκκαθάρισι τῶν συμμοριτῶν, οἱ ἀστυνομικὲς περιπολίες ἀρτιώτατα ἐξωπλισμένες βγῆκαν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι, στὴν ὕπαιθρο καὶ συνέλαβαν παρὰ τὸ χωρίον «Σαραβάλι» 3 ἐνόπλους συμμορίτες καὶ μαζὶ μ' αὐτοὺς καὶ τὸν Ἰωάννην Παναγιωτόπουλον διευθυντὴν τοῦ τμήματος «Λαϊκῆς Παιδείας Ἀχαΐας».

Ἀφοῦ ἔτσι τὰ κομμουνιστικὰ στελέχη Πατρῶν ἐξοντώθησαν, ἐφυλακίσθησαν ἢ ἐξετοπίσθησαν, ἐπαγιώθη τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας καὶ ἔκτοτε δὲν ἐνεφανίσθη σοβαρὴ κομμουνιστικὴ κίνησις.

Ἠμποροῦμεν, ἐν τούτοις, ν' ἀναφέρουμε μία ὅλως ἐξαιρετικὴ περίπτωσι. Κατὰ μῆνα Σ/βριον 1959 ἐγένετο ἀπόπειρα διανομῆς κομμουνιστικῶν προκηρύξεων ἐπαναστατικοῦ περιεχομένου. Οἱ προκηρύξεις αὐτὲς μετεφέρθησαν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ἀπὸ δύο κομμουνιστάς, οἱ ὁποῖοι συνελήφθησαν καὶ παρεπέμφθησαν στὸ Στρατοδικεῖο.

Γενικῶς ὅλοι οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ κατώτεροι ἀστυνομικοὶ τῆς Διευθύνσεως Πατρῶν πιστεύοντες στὸν Ἐθνικὸ Ἀγῶνα, εὑρέθησαν πάντοτε στὶς ἐπάλξεις καὶ ἐξεπλήρωσαν μὲ θάρρος καὶ αὐταπάρνησι τὸ καθῆκον τους ἔναντι τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Κοινωνίας.

(Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ζ.' | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1959 | ΤΕΥΧΟΣ 158ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1959)

Ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΘ'. ΔΡΑΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΜΕΧΡΙ ΛΗΞΕΩΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

224. *Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Κερκύρας ἀπὸ 20-10-1940 μέχρι τέλους Μαΐου 1941.*

225. *Δρᾶσις ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1941 μέχρι 12-10-1944 (περίοδος κατοχῆς).*

***

224. Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Κερκύρας ἀπὸ 20-10-1940 μέχρι τέλους Μαΐου 1941.

Ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Κερκύρας ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα ποὺ ἄρχισε ἡ ἀπρόκλητος ἐπίθεσι τῶν Ἰταλῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν τηλεγραφικῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Ἀσφαλείας, προέβη στὴν ἄμεσο σύλληψι καὶ τὴ συγκέντρωσι στὰ κτίρια τοῦ Παλαιοῦ Φρουρίου, ὅλων τῶν Ἰταλικῆς καταγωγῆς Κερκυραίων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὀκτακόσιοι περίπου. Ἡ ἐργασία αὐτή, καίτοι ἦταν δύσκολη καὶ ἐπίπονος, ἐξετελέσθη μὲ ἀστραπιαία ταχύτητα, γιατὶ ὅλοι οἱ ἀστυνομικοὶ ἐτέθησαν σὲ συναγερμὸ καὶ εἰργάσθησαν συνεχῶς καὶ μὲ πραγματικὸ ζῆλο καὶ ἐνθουσιασμό. Ἐν συνεχείᾳ ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Κερκύρας ἐξετέλεσε μὲ μεγάλη ταχύτητα καὶ ἀκρίβεια ὅλες τὶς διαταγὲς τοῦ Ὑπουργείου Ἀσφαλείας, σχετικὰ μὲ τὴν ἐπιστράτευσι, τὴν παθητικὴ ἀεράμυνα, τὸν ἐπισιτισμὸ τοῦ Στρατοῦ κλπ.

Ἀπὸ τῆς 2ας Νοεμβρίου 1940, ὁπότε ἐγένετο ὁ πρῶτος αἰφνιδιαστικὸς ἔντονος βομβαρδισμὸς τῆς Κερκύρας ἀπὸ τοὺς Ἰταλούς, ὁπότε καὶ ἐπεκράτησε ἀπερίγραπτος πανικὸς καὶ ὁ κάθε πολίτης ἐνδιεφέρετο νὰ σώσῃ τὸν ἑαυτό του καὶ τὴν οἰκογένειά του, οἱ ἀστυνομικοί, ἀψηφῶντας κάθε κίνδυνο, ἐκινήθησαν ψύχραιμα καὶ ἐμερίμνησαν γιὰ τὴν περίθαλψι τῶν τραυματιῶν, τὴ φρούρησι τῶν σπιτιῶν καὶ τῶν καταστημάτων ποὺ ἐβομβαρδίσθησαν, ὥστε νὰ προληφθῇ λεηλασία ἀπὸ κακοποιὰ στοιχεῖα κατὰ τὸν ἐπισιτισμὸ τῶν κατοίκων τῆς νήσου, καθ' ὅσον, λόγῳ τῆς τότε

χαώδους καταστάσεως, ἡ ὁποία ἐπεκράτησε, προέκυψε σοβαρώτατο πρόβλημα γιὰ τὴν διατροφὴ τῶν κατοίκων.

Γενικῶς οἱ ἀστυνομικοὶ προσέφεραν πολλαπλὲς ὑπηρεσίες στοὺς κατοίκους τῆς πόλεως ποὺ ἐπλήγησαν ἀπὸ τοὺς βομβαρδισμούς, σπεύδοντες ἀπὸ τοὺς πρώτους στοὺς τόπους τῆς καταστροφῆς.

Σὲ ἕνα ἀπὸ τοὺς πολλοὺς βομβαρδισμοὺς τῆς Κερκύρας ἐσκοτώθηκε, ἀπὸ βόμβα 'Ιταλικοῦ ἀεροπλάνου, ἐνῷ ἐξετέλει τὴν ὑπηρεσίαν του ἔξω ἀπὸ τὸ παλαιὸ Καζίνο (τώρα ξενοδοχεῖο «ΚΟΡΦΟΥ-ΠΑΛΛΑΣ»), ὁ τότε 'Υποδιευθυντὴς τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως Κερκύρας 'Αστυνόμος Α' Αὐδῆς Βασίλειος. 'Επίσης ἐτραυματίσθησαν κατὰ τοὺς βομβαρδισμοὺς καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀστυνομικοί.

'Εκτὸς ἀπὸ τὶς παραπάνω ἐνέργειες, ἡ 'Αστυνομικὴ Διεύθυνσις Κερκύρας προσέφερε πολλὲς ὑπηρεσίες καὶ στὸν 'Ελληνικὸ Στρατὸ ποὺ πολεμοῦσε στὴν ἀπέναντι τῆς Κερκύρας παραλία τῆς Β. 'Ηπείρου, μεριμνῶντας γιὰ τὸν ἐφοδιασμὸ μὲ τρόφιμα, ὑλικὰ καὶ πυρομαχικὰ καθὼς καὶ μὲ τὴν ἐξεύρεσι καὶ ἀποστολὴ εἰδικευμένου προσωπικοῦ γιὰ τὶς διάφορες ἀνάγκες.

Γενικῶς ἡ 'Αστυνομία Κερκύρας σ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ πολέμου προσέφερε στὸ Ἔθνος, ποὺ ἐμάχετο, ἐξαίρετες ὑπηρεσίες. Κανεὶς ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὴ θέσι του καὶ ὅλοι, μὲ ἀφοσίωσι καὶ πλήρη ἐπίγνωσι τῶν ὑποχρεώσεών των πρὸς τὴν Πατρίδα, παρέμειναν στὶς θέσεις των καὶ ἐξετέλεσαν εὐσυνείδητα τὸ καθῆκον των.

225. Δρᾶσις ἀπὸ 1ης 'Ιουνίου 1941 μέχρι 12-10-1944 (περίοδος κατοχῆς).

Κατὰ τὴν περίοδο ἀπὸ 1ης 'Ιουνίου 1941 μέχρι 12 'Οκτωβρίου 1944 ἡ Κέρκυρα ἦταν ὑπὸ τὴν κατοχὴ τῶν Γερμανοϊταλῶν. 'Η 'Αστυνομία ἐξηκολούθησε νὰ προσφέρῃ τὶς ὑπηρεσίες της στὸν πληθυσμὸ τῆς νήσου μέχρι τῆς 24 Νοεμβρίου 1941 ὁπότε καὶ ἐξεδιώχθη ἀπὸ τοὺς 'Ιταλούς, ποὺ ἀντελήφθησαν ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ διέκειντο ἐχθρικῶς πρὸς αὐτούς. 'Η ἐπανεγκατάστασίς της ἔγινε τὴν 10 Δεκεμβρίου 1943, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς τότε Γερμανικῆς Διοικήσεως.

'Απὸ τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς ἐπανεγκαταστάσεώς της ἡ 'Αστυνομία κατέβαλε ὑπεράνθρωπες προσπάθειες ἐν τῷ μέσῳ μυρίων δυσχερειῶν, γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν τήρησι τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας, τὴν περιστολὴ τῆς μαύρης ἀγορᾶς, τὴν δίωξι τῶν παντὸς εἴδους ἐγκληματιῶν καὶ γενικώτερα τὴν βελτίωσι τῶν ὅρων διαβιώσεως τοῦ Κερκυραϊκοῦ πληθυσμοῦ, ποὺ τόσα ὑπέφερε ἀπὸ τοὺς βομβαρδισμοὺς καὶ τὴ γενικὴ κατάστασι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Δυστυχῶς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἡ 'Αστυνομία ὑπέστη ἀδιάκοπο καὶ λυσσαλέο πόλεμο ἀπὸ τοὺς 'Ιταλοὺς Καραμπινιέρους ποὺ ἐγκατεστάθησαν στὴν Κέρκυρα καὶ ὑπηρέτουν ὑπὸ τοὺς Γερμανούς, ἀπὸ τὰ μέλη τῆς 'Ιταλικῆς παροικίας τῆς πόλεως ποὺ περιελάμβανε 800 περίπου ἄτομα, ἀπὸ τοὺς προδότας Ἕλληνας ποὺ συνειργάζοντο μὲ τοὺς 'Ιταλοὺς καὶ τέλος ἀπὸ τοὺς παντὸς εἴδους κακοποιούς, οἱ ὁποῖοι ἐξεμεταλλεύοντο τὰ πάντα γιὰ νὰ πλουτίσουν, χωρὶς νὰ ὑπολογίζουν τίποτε ἀπολύτως, οὔτε αὐτὴ τὴ δυστυχία τοῦ λαοῦ. Παρὰ ταῦτα, δὲν ἐδίστασαν ποτὲ οἱ ἀστυνομικοὶ νὰ ἐκτελέσουν τὸ καθῆκον τους πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ νὰ ὑψώσουν τὸ ἀνάστημά τους ἐναντίον τῶν Γερμανικῶν 'Αρχῶν, ὁσάκις τοῦτο ἐκρίνετο ἀπαραίτητον γιὰ τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν.

Πρέπει νὰ μνημονευθῇ καὶ τοῦτο. Ὅταν τὸν 'Απρίλιο τοῦ 1943 ὁ Γερμανὸς Φρούραρχος ἐζήτησε ὁμήρους, ἐπειδὴ ἔγινε ἀπὸ ἀγνώστους καταστροφὴ τῶν ἠλεκτρικῶν καλωδίων, ὁ Διευθυντὴς τῆς 'Αστυνομίας δὲν ἐδίστασε νὰ περιλάβῃ εἰς τὸν κατάλογον τὸν ἑαυτό του, τὸν Νομάρχην καὶ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Κερκύρας.

Ἐπίσης, ὅταν οἱ περιουσίες τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐγκατελείφθησαν καὶ διηρπάζοντο συνεχῶς ἀπὸ Γερμανοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιῶτες, ἡ Ἀστυνομία δὲν ἐδίστασε νὰ προβῇ σὲ δριμύτατες διαμαρτυρίες πρὸς τὸν Φρούραρχο καὶ ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ τῆς Νήσου καὶ νὰ καταγγείλῃ στὸ Γερμανικὸ Φρουραρχεῖο τοὺς δράστας τῶν κλοπῶν Γερμανοὺς στρατιωτικοὺς καὶ σὲ ὡρισμένες μάλιστα περιπτώσεις νὰ κάνῃ χρῆσι ὅπλων πρὸς ἐκφοβισμόν των.

Σὲ πάρα πολλὲς περιπτώσεις ἡ Ἀστυνομία κατήγγειλε στὸ Φρουραρχεῖο πλείστους ὅσους Γερμανοὺς γιὰ σοβαρὰ ἀδικήματα κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ μάλιστα προέβαινε καὶ στὴ σύλληψι τῶν Ἑλλήνων ποὺ συνέπραττον μὲ τοὺς Γερμανοὺς στὴ διάπραξι τῶν ἀδικημάτων.

Ὅταν ἡ ἐκκένωσις τῆς Κερκύρας ἄρχισε νὰ γίνεται καταφανής, ὁ τότε Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Ἡρακλῆς Δεδόπουλος, ὁ Μητροπολίτης Κερκύρας κ. Μεθόδιος καὶ ὁ Ἔφορος Ἀρχαιοτήτων κ. Παπαδημητρίου, παρουσιάσθησαν στὸ Γερμανὸ Διοικητὴ καὶ διεμαρτυρήθησαν ἐντονώτατα γιὰ τὶς προπαρασκευαζόμενες ἀνατινάξεις, οἱ ὁποῖες, ἐὰν ἐπραγματοποιοῦντο, θὰ μετέβαλον τὴν Κέρκυρα σὲ σωρὸ ἐρειπίων. Ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς ἠναγκάσθη τότε νὰ ὑποσχεθῇ ὅτι δὲν θὰ γίνουν ἀνατινάξεις, παρέδωσε δὲ μάλιστα καὶ προκηρύξεις πρὸς τὸν Κερκυραϊκὸ λαὸ μὲ τὴν παράκλησι τῆς τοιχοκολλήσεώς των, μετὰ τὴν ἀναχώρησί του.

Ἔτσι, χάρις στὶς προσπάθειες αὐτὲς τῆς Ἀστυνομίας, ἀπεφεύχθησαν οἱ ἀνατινάξεις, καὶ μόνον ὁ Λιμενοβραχίων κατεστράφη διὰ δυναμίτιδος.

Ἕνα ἄλλο σοβαρὸ θέμα ποὺ ἀπησχόλησε τὴν Ἀστυνομία ἦταν τὸ ἑξῆς: Ἀρκετὲς ἡμέρες προτοῦ ὑποχωρήσουν οἱ Γερμανοὶ ἀπὸ τὴν Κέρκυρα, ἄρχισε συστηματικὴ λεηλασία τῶν καταστημάτων καὶ τῶν σπιτιῶν. Οἱ ἀστυνομικοὶ τότε ἐπενέβαιναν καὶ μὲ κίνδυνον πολλὲς φορὲς τῆς ζωῆς των ἐματαίωναν τὶς λεηλασίες. Πολλοὶ ἀστυνομικοὶ μάλιστα ἐκακοποιήθησαν ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς κατὰ τὴν προσπάθειάν των, νὰ τοὺς ἐμποδίσουν.

Ἀπὸ τὸ πρωῒ δὲ τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1944, ὁπότε πλέον ἡ ἐκκένωσις τοῦ νησιοῦ εἶχε σχεδὸν τελειώσει, ἄρχισε στὴ πόλι ἀληθινὴ τρομοκρατία. Ὅμιλοι Γερμανῶν περιήρχοντο τοὺς δρόμους πυροβολοῦντες καὶ ρίπτοντες χειροβομβίδες, ἡ τρομοκρατία δὲ αὐτὴ ἔγινε τρομερότερη μόλις ἄρχιζε νὰ νυχτώνῃ. Οἱ ἀστυνομικοὶ παρὰ ταῦτα ἐξηκολούθουν τὶς προσπάθειές των νὰ προστατεύσουν τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα, πολλοὶ δὲ ἐπυροβολήθησαν καὶ ἐρρίφθησαν ἀκόμη κατ' αὐτῶν καὶ χειροβομβίδες, εὐτυχῶς ὅμως χωρὶς νὰ σημειωθοῦν θύματα.

Τὴν νύχτα τῆς 8ης πρὸς 9ην Ὀκτωβρίου καὶ ἀκριβῶς μετὰ τὰ μεσάνυκτα (ὥρα 01,30') ἕνας ὅμιλος ἀπὸ Γερμανοὺς στρατιῶτες καὶ ναῦτες ἐμπῆκε στὸν περίβολο τοῦ Ἀστυνομικοῦ οἰκήματος καὶ ἔρριξε στὴν εἴσοδο αὐτοῦ ἀμυντικὴ χειροβομβίδα ἀπὸ τὴν ὁποία προεκλήθησαν σοβαρὲς ζημίες στὴν κεντρικὴ κλίμακα. Οἱ ἀρχιφύλακες Αὐλωνίτης Ἀριστόβουλος καὶ Καρανάτσης Νικόλαος ποὺ ἐκτελοῦσαν ὑπηρεσία βγῆκαν ἔξω γιὰ νὰ ἀντιληφθοῦν τί συνέβαινε, ἀλλὰ ἐξετελέσθησαν ἀπάνθρωπα ἀπὸ τὸν ὅμιλο αὐτό.

Ἡ τρομοκρατία αὐτὴ ἐσυνεχίσθη σὲ ἔντασι καὶ κατὰ τὴν ἑπομένη ἡμέρα, ὁπότε ἐφονεύθη ἕνας ἰδιώτης καὶ ἐπυροβολήθη ὁ λαὸς ποὺ παρακολουθοῦσε τὴν κηδεία τῶν δολοφονηθέντων ἀστυνομικῶν.

Οἱ δύο αὐτοὶ ἀστυνομικοὶ ὑπῆρξαν τὰ τελευταῖα θύματα τῆς Γερμανικῆς κατοχῆς. Ἔτσι μὲ τὸ θάνατό τους ηὔξησαν τὸν μεγάλο ἀριθμὸ τῶν ἀφανῶν ἡρώων τοὺς ὁποίους τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα προσέφερε τότε καὶ δὲν θὰ παύσῃ ποτὲ νὰ προσφέρῃ.

Πρέπει νὰ ληφθῇ σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Κερκύρας ἐστερεῖτο τότε τῶν πάντων, ἦταν τελείως ἀπομονωμένη, δὲν ἐλάμβανε ἀποδοχὰς ἐπὶ τετράμηνον καὶ ἐπὶ πλέον ἡ δύναμίς της ἦτο μειωμένη κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς προπολεμικῆς τοιαύτης.

(Συνεχίζεται)

ΣΕΜΝΗ ΤΕΛΕΤΗ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ κ. ΝΙΚ. ΚΟΚΚΙΝΟΥ

—Τὴν πρωΐαν τῆς 8/12/1960 εἰς τὴν αἴθουσαν δεξιώσεων τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς, ἡ ὁποία εἶχε καταλλήλως διακοσμηθῆ, ἐγένετο σεμνὴ τελετὴ πρὸς τιμὴν τοῦ ἀποχωροῦντος τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος Ἀρχηγοῦ κ. Νικολάου Κοκκίνου.

Τὴν τελετὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ ἐξοχώτατος ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς Ἀντιστράτηγος κ. Γεώργιος Βαρδουλάκης, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος κ. Νικόλαος Μπουραντᾶς καὶ ὁ νέος Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας κ. Θεόδωρος Ρακιντζῆς.

Ἐπίσης παρέστησαν ἅπαντες οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταί, ἅπαντες οἱ Διοικηταὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν καὶ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

Εἰς τὸ προαύλιον τῆς Σχολῆς εἶχον παραταχθῆ οἱ δόκιμοι τῶν Σχολῶν Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀρχιφυλάκων, καὶ ἡ Μουσικὴ τῆς Ἀστυνομίας, ἡ ὁποία ἀπέδιδε τὰς κεκανονισμένας τιμὰς εἰς τοὺς ἐπισήμους.

Πρῶτος ἔλαβεν τὸν λόγον ὁ κ. Ὑπουργός, ὁ ὁποῖος διὰ μακρῶν ὡμίλησεν περὶ τῆς προσωπικότητος τοῦ κ. Κοκκίνου, ἐξάρας τὰς διοργανωτικὰς—διοικητικὰς καὶ ἡγετικὰς ἱκανότητας τούτου, τὸν χαρακτῆρα, τὸ ἦθος καὶ τὴν ἀστυνομικήν του ἀξίαν. Ἰδιαιτέρως ἐτόνισε τὴν δραστηριότητά του καὶ τὴν ἄνευ ὑπολογισμοῦ χρόνου καὶ κόπων ἐργασίαν του, ἥτις συνετέλεσεν εἰς τὴν κάμψιν καὶ τῆς ὑγείας του ἀκόμη. Εἰς τὸ πρόσωπον τούτου εὗρε τὸν ἐξαιρετικὸν συνεργάτην εἰς τὴν κοινὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως. Ὡς ἁρμόδιος Ὑπουργός, ἐτόνισε, παρηκολούθησε τὰς ἀόκνους προσπαθείας τούτου πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, τὰς ὁποίας πάντοτε υἱοθέτησε καὶ περιέβαλλε μὲ στοργὴν ὥστε νὰ εὕρουν τὴν πλήρη ἱκανοποίησιν.

Ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς ὁμιλῶν διὰ τὸ ἔργον τοῦ κ. Ν. Κοκκίνου.

Ἐπωφεληθεὶς τῆς εὐκαιρίας ὁ κ. Ὑπουργός, ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἡ ὁποία, ὡς εἶπεν, ἀστυνομεύουσα τὴν Πρωτεύουσαν καὶ ἄλλας μεγάλας πόλεις θεωρεῖται ὡς ὁ ἐγκέφαλος τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Χώρας. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ὁ κ. Ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις καὶ τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον ἐκφράζουν τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ περιβάλλουν τοῦτο μὲ πλήρη ἐμπιστοσύνην, διότι πάντοτε ἰδιαιτέρως δὲ κατὰ τὰς δυσκόλους στιγμὰς τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς ὑπηρέτησεν εὐόρκως τὰ Ἐθνικὰ ἰδεώδη καὶ ἀπεδείχθη ἀντάξιον τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῶν προσδοκιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

ΣΕΜΝΗ ΤΕΛΕΤΗ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ κ. ΝΙΚ. ΚΟΚΚΙΝΟΥ

—Τὴν πρωΐαν τῆς 8/12/1960 εἰς τὴν αἴθουσαν δεξιώσεων τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς, ἡ ὁποία εἶχε καταλλήλως διακοσμηθῆ, ἐγένετο σεμνὴ τελετὴ πρὸς τιμὴν τοῦ ἀποχωροῦντος τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος Ἀρχηγοῦ κ. Νικολάου Κοκκίνου.

Τὴν τελετὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ ἐξοχώτατος ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς Ἀντιστράτηγος κ. Γεώργιος Βαρδουλάκης, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος κ. Νικόλαος Μπουραντᾶς καὶ ὁ νέος Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας κ. Θεόδωρος Ρακιντζῆς.

Ἐπίσης παρέστησαν ἅπαντες οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταί, ἅπαντες οἱ Διοικηταὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν καὶ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

Εἰς τὸ προαύλιον τῆς Σχολῆς εἶχον παραταχθῆ οἱ δόκιμοι τῶν Σχολῶν Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀρχιφυλάκων, καὶ ἡ Μουσικὴ τῆς Ἀστυνομίας, ἡ ὁποία ἀπέδιδε τὰς κεκανονισμένας τιμὰς εἰς τοὺς ἐπισήμους.

Πρῶτος ἔλαβεν τὸν λόγον ὁ κ. Ὑπουργός, ὁ ὁποῖος διὰ μακρῶν ὡμίλησεν περὶ τῆς προσωπικότητος τοῦ κ. Κοκκίνου, ἐξάρας τὰς διοργανωτικὰς—διοικητικὰς καὶ ἡγετικὰς ἱκανότητας τούτου, τὸν χαρακτῆρα, τὸ ἦθος καὶ τὴν ἀστυνομικήν του ἀξίαν. Ἰδιαιτέρως ἐτόνισε τὴν δραστηριότητά του καὶ τὴν ἄνευ ὑπολογισμοῦ χρόνου καὶ κόπων ἐργασίαν του, ἥτις συνετέλεσεν εἰς τὴν κάμψιν καὶ τῆς ὑγείας του ἀκόμη. Εἰς τὸ πρόσωπον τούτου εὗρε τὸν ἐξαιρετικὸν συνεργάτην εἰς τὴν κοινὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως. Ὡς ἁρμόδιος Ὑπουργός, ἐτόνισε, παρηκολούθησε τὰς ἀόκνους προσπαθείας τούτου πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, τὰς ὁποίας πάντοτε υἱοθέτησε καὶ περιέβαλλε μὲ στοργὴν ὥστε νὰ εὕρουν τὴν πλήρη ἱκανοποίησιν.

Ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς ὁμιλῶν διὰ τὸ ἔργον τοῦ κ. Ν. Κοκκίνου.

Ἐπωφεληθεὶς τῆς εὐκαιρίας ὁ κ. Ὑπουργός, ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἡ ὁποία, ὡς εἶπεν, ἀστυνομεύουσα τὴν Πρωτεύουσαν καὶ ἄλλας μεγάλας πόλεις θεωρεῖται ὡς ὁ ἐγκέφαλος τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Χώρας. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ὁ κ. Ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις καὶ τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον ἐκφράζουν τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ περιβάλλουν τοῦτο μὲ πλήρη ἐμπιστοσύνην, διότι πάντοτε ἰδιαιτέρως δὲ κατὰ τὰς δυσκόλους στιγμὰς τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς ὑπηρέτησεν εὐόρκως τὰ Ἐθνικὰ ἰδεώδη καὶ ἀπεδείχθη ἀντάξιον τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῶν προσδοκιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

215

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1960)

Ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΘ΄. ΔΡΑΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΜΕΧΡΙ ΛΗΞΕΩΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

226. Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Κερκύρας ἀπὸ 13-10-1944 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1945.

227. Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Κερκύρας κατὰ τὸν κομμουνιστοσυμμοριτοπόλεμο (1-1-1946) μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1949.

***

226. Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Κερκύρας ἀπὸ 13-10-1944 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1945.

Μετὰ τὴν ἀποχώρησι τῶν Γερμανικῶν στρατευμάτων ἀπὸ τὴν Κέρκυρα, ἐδημιουργήθη διὰ τὴν Ἀστυνομία τὸ δυσχερέστατο πρόβλημα τῆς παγιώσεως τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας, διὰ τῆς προλήψεως ἀντεκδικήσεων, αὐτοδικιῶν, προκλήσεων μεταξὺ ἀντιφρονούντων καὶ συγκρούσεων μεταξὺ τῶν διαφόρων πολιτικῶν ὀργανώσεων, ποὺ ἦσαν ἐγκατεστημένες στὸ νησὶ τῆς Κερκύρας.

Ἡ Ἀστυνομία ἐπίστευε ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιήσῃ βίαν ἐναντίον τοῦ λαοῦ ποὺ εἶχεν ἀφάνταστα δεινοπαθήσει ἀπὸ τὴν ξένη δουλεία. Ἐπροτίμησε λοιπὸν νὰ ἐπιτύχῃ ἐξασφάλισιν τῆς τάξεως μὲ τὴν πειθὼ καὶ μὲ τὴν συνεννόησι τῶν διαφόρων πολιτικῶν ὀργανώσεων, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν αὐθόρμητο ἔγκρισι καὶ ὑποστήριξι τοῦ νομιμόφρονος Κερκυραϊκοῦ πληθυσμοῦ.

Ἡ πατριωτικὴ στάσις τῆς Ἀστυνομίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Γερμανοϊταλικῆς κατοχῆς καὶ ἡ ὡς ἐκ τούτου ἐκτίμησις καὶ ἀγάπη ποὺ ἀπελάμβανε ἀπὸ μέρους τοῦ λαοῦ καὶ τῶν διαφόρων ὀργανώσεων τῆς νήσου, ἔδωσε σ' αὐτὴ τὴν δυνατότητα νὰ διαδραματίσῃ πρωτεύοντα καὶ σοβαρώτατον ρόλον στὴν ἐπιτυχία γενικῆς συνεννοήσεως.

Ἔτσι σ' ὁλόκληρο τὴ νῆσο τῆς Κερκύρας χάρις στὶς προσπάθειες τῆς Ἀστυνομίας ἐτηρήθη πλήρης καὶ ἀπόλυτος τάξις τόσον εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι, ὅσον καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτήν, ὁπότε σὲ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος ἐξεδηλώθησαν στασιαστικὲς ἐνέργειες τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τοῦ Κράτους καὶ κατὰ τὸν Δ/βριον τοῦ 1944 τὸ ἐθνοκτόνον κομμουνιστικὸν κίνημα, τὸ ὁποῖο προεκάλεσε τόσες καταστροφὲς στὸ Λαό.

Ἡ Ἀστυνομία ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση, ἐν συνεννοήσει τοῦ τότε Διευθυντοῦ αὐτῆς μὲ τὸν Στρατιωτικὸ Διοικητὴ τῆς νήσου, ἐμερίμνησε γιὰ τὴν ἔκδοσι διαταγῆς συλλήψεως καὶ συγκεντρώσεως στὶς φυλακὲς καὶ στὸ Π. Φρούριο ὅλων τῶν Ἰταλῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτῶν ποὺ εὑρίσκοντο στὴν Κέρκυρα.

Τοῦτο ἐπέβαλε ἡ τότε δημιουργηθεῖσα κατάστασις, δεδομένου ὅτι ἡ προδοτικὴ στάσις τῆς Ἰταλικῆς μειονότητος στὴν Κέρκυρα κατὰ τὴν διάρκεια τῆς κατοχῆς, εἶχε δημιουργήσει ἔντονο μῖσος τῶν Κερκυραίων ἐναντίον ὅλων τῶν Ἰταλῶν.

Ἡ παραμονὴ πλέον στὴν Κέρκυρα τούτων ἦτο ἀδύνατος γιατὶ διέτρεχε ἄμεσον κίνδυνον ἡ ζωή των. Ἡ σύλληψις λοιπὸν καὶ ἡ συγκέντρωσις ὅλων αὐτῶν ἐπετεύχθη

χάρις στὶς μεγάλες προσπάθειες τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνήργησαν μὲ σύνεσι καὶ ταχύτητα, χωρὶς νὰ σημειωθοῦν ἔκτροπα εἰς βάρος των. 'Αργότερα ὅλοι οἱ συλληφθέντες μετεφέρθησαν στὴν 'Ιταλία καὶ ἔτσι ἡ Κέρκυρα ἀπηλλάγη ἀπὸ ἕνα στοιχεῖο, τὸ ὁποῖο ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὑπέσκαπτε συνεχῶς τὸν ἀκραιφνῆ 'Ελληνικὸν πατριωτισμὸν τῆς Νήσου.

227. Δρᾶσις τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως Κερκύρας κατὰ τὸν κομμουνιστοσυμμοριτοπόλεμο (1-1-1946 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1949).

Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτοπολέμου δὲν ἠμπόρεσαν οἱ κομμουνισταὶ νὰ προκαλέσουν ταραχὲς ἢ ἄλλες ἐκδηλώσεις στὴ Κέρκυρα.

Πάντως ἡ 'Αστυνομία, κατὰ τὴν περίοδο αὐτή, λόγῳ τῆς γειτνιάσεως τῆς νήσου πρὸς τὴν 'Αλβανία, ἡ ὁποία τότε ἦτο ἡ χώρα τοῦ ἀνεφοδιασμοῦ τῶν συμμοριτῶν καὶ τῆς ἐξορμήσεως αὐτῶν στὴν 'Ηπειρωτικὴ 'Ελλάδα, ἐτέλει πάντοτε ἐν ἐπιφυλακῇ. 'Εν συνεννοήσει καὶ συνεργασίᾳ μὲ τὶς Λιμενικὲς 'Αρχὲς καὶ τὴν Χωροφυλακὴ ἐπετήρει τὶς ἀκτὲς τῆς νήσου, ἀφ' ἑνὸς μὲν γιὰ τὴν παρεμπόδισι διαφυγῆς Κερκυραίων κομμουνιστῶν πρὸς ἐνίσχυσι τῶν συμμοριῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ γιὰ τὴν πρόληψι εἰσόδου στὴν Κέρκυρα κομμουνιστῶν ἀπὸ τὶς ἀπέναντι 'Ηπειρωτικὲς ἀκτὲς μὲ σκοπὸ τὴν ἄσκησι σχετικῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας καὶ τὴν κατασκοπία εἰς βάρος τῶν 'Εθνικῶν δυνάμεων.

'Εκτὸς αὐτῶν ἡ 'Αστυνομία κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ τοῦ συμμοριτοπολέμου εἶχε ἀναλάβει τὴ φρούρησι τῶν Φυλακῶν Κερκύρας ἀπασχολοῦσα στὴν ὑπηρεσία αὐτὴ πλέον τοῦ τετάρτου τῆς δυνάμεώς της. Τὸ ἔργον αὐτὸ καίτοι δὲν περιελαμβάνετο στὰ εἰδικὰ καθήκοντά της, ἠναγκάσθη νὰ τὸ ἀναλάβῃ γιὰ νὰ ἠμπορέσουν οἱ ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς νὰ διατεθοῦν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ μαχομένου 'Εθνικοῦ Στρατοῦ.

'Αξία ἰδιαιτέρας μνείας εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ τότε ἀστυφύλακος καὶ ἤδη ἀρχιφύλακος Τόμπρου Παναγιώτου σύλληψις τοῦ κομμουνιστοσυμμορίτου Κουλούρη Γεωργίου ἢ Μαριδῆ, ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν τὴν 9-12-1949 ὑπὸ τὰς ἀκολούθους συνθήκας.

'Ο Γεώργιος Κουλούρης ἢ Μαρίδης ὁ ὁποῖος ἦταν παλαιὸ καὶ δραστήριο κομμουνιστικὸ στέλεχος ἔφθασε στὴ Κέρκυρα μὲ δύο ἄλλους συντρόφους του, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ ἕνας παρεδόθη καὶ ὁ ἄλλος συνελήφθη, μὲ ἐπίσημο σοβαρὴ ἀποστολὴ ἀπὸ τὴν 'Αλβανία, ἡ ὁποία, ἂν ἐπετύγχανε θὰ ἐζημίωνε σπουδαίως τὰ 'Εθνικά μας συμφέροντα. 'Ο συμμορίτης ἐφόνευσε στὸ χωριὸ Μπενίτσες στὶς 3-12-1949 τὸ χωροφύλακα Δήμου, ὁ ὁποῖος κατόπιν ὑποδείξεως ἰδιώτου ἐπεχείρησε νὰ ἐλέγξῃ τὴν ταυτότητά του. Τὶς ἑσπερινὲς ὧρες τῆς 9ης Δ/βρίου' 1949 ὑπεδείχθη ὑπὸ ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου στὸν ἀστυφύλακα Τόμπρο Παναγιώτη ποὺ πέρασε τυχαίως ἀπὸ τὴν ὁδὸ Γεωργίου Θεοτόκη, ὅτι μέσα σὲ πλησίον εὑρισκόμενο καπνοπωλεῖο εὑρίσκετο ἕνα ἄτομο τὸ ὁποῖο ἦταν ὕποπτο γιατὶ ἐνῷ διεπραγματεύετο νὰ τὸ μεταφέρῃ σὲ ἀπομεμακρυσμένο σημεῖο τῆς νήσου ἄλλαξε γνώμη μόλις τοῦ ζήτησε τὸ δελτίο ταὐτότητός του. 'Ο ἀστυφύλαξ ὑποπτεύθη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ συμμορίτου καθόσον μετὰ τὸν φόνο τοῦ χωροφύλακος Δήμου εἶχον ἀναστατωθῆ ὅλες οἱ 'Αρχὲς τῆς νήσου καὶ ἐνήργουν δραστηρίως πρὸς πᾶσαν πλευρὰν γιὰ τὴ σύλληψί του. 'Επερίμενε λοιπὸν νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ καπνοπωλεῖο ὁ ὕποπτος λαμβάνων ἐν τῷ μεταξὺ τὶς ἐπιβαλλόμενες προφυλάξεις. Ὅταν βγῆκε ἀπὸ τὸ καπνοπωλεῖο ὁ ἀστυφύλαξ τὸν ἐκάλεσε γιὰ νὰ ἐλέγξῃ τὴν ταυτότητά του ἐκεῖνος ὅμως ἐτράπη εἰς φυγὴν τρέχων πρὸς τὴν 'Εβραϊκὴ συνοικία, ἡ ὁποία λόγῳ τῶν στενῶν δρομίσκων καὶ τοῦ σκότους ποὺ ἐπικρατοῦσε παρεῖχεν εὐκολίες διαφυγῆς. 'Ο ἀστυφύλαξ ὅμως χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν ψυχραιμία του τὸν ἐπυροβόλησε δύο φορὲς τὴ μιὰ πρὸς ἐκφοβισμὸν καὶ κατόπιν κατ' ἐπάνω του μὲ σκοπὸ νὰ τὸν τραυματίσῃ, συγχρόνως δὲ τὸν κατεδίωκε καὶ ἔκαμνε χρῆσι τῆς σφυρίκτρας του.

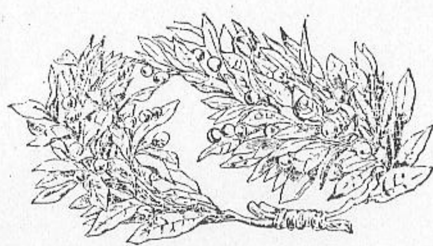
Ὅταν ὁ συμμορίτης αὐτός, ποὺ ἐλέγετο Κουλούρης, καταδιωκόμενος συνεχῶς καὶ πυροβολούμενος ἀπὸ τὸν ἀστυφύλακα Τόμπρο ἔφθασε κάτω ἀπὸ τὰ τείχη τοῦ

217

Νέου Φρουρίου (ὅπου εὑρίσκετο ἄλλοτε ἡ Ἀστυνομικὴ Σχολὴ καὶ κατευθύνετο πρὸς τὸ λιμένα, βρέθηκε ἀντιμέτωπος μὲ τὸν ἀστυφύλακα Κοψιᾶ Παναγιώτη, ὁ ὁποῖος στὸ ἄκουσμα τῶν συριγμάτων καὶ τῶν πυροβολισμῶν εἶχε τρέξει μὲ ἄλλους ἀστυνομικοὺς πρὸς βοήθειαν τοῦ συναδέλφου των Τόμπρου. Ὁ ἀστυφύλαξ Κοψιᾶς προετοιμασμένος πλέον καὶ ἀπὸ τὶς φωνὲς τοῦ συναδέλφου του Τόμπρου «πιάστε τον εἶναι συμμορίτης» ἐπυροβόλησε κατ' αὐτοῦ ἐπιτυχῶς καὶ τὸν ἐτραυμάτισε στὰ πόδια καὶ ἔτσι ἐπέτυχε τὴν σύλληψί του.

Αὐτὴ περιληπτικῶς ὑπῆρξεν ἡ δρᾶσις τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Κερκύρας κατὰ τὴν κατοχὴ καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ συμμοριτοπολέμου.-

(Συνεχίζεται)

ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

ΤΟ ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ ΕΝΕΚΡΙΝΕΝ ΤΑΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΓΕΡΣΙΝ ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΕΝΤΩΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΟΥΛΗΝΑΡΙ ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

«Τὴν 9ην 'Απριλίου 1944, τεσσαράκοντα δύο ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, παιδιὰ ὅλα τοῦ λαοῦ, ἄοπλοι ἐταξίδευον σιδηροδρομικῶς διὰ Πάτρας, ἵνα ἀναλάβουν ἐκεῖ τὰ καθήκοντά των ὡς φρουροὶ τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας. Καθ' ὁδὸν ὅμως καὶ εἰς θέσιν «Μαῦρα Λιθάρια» Δερβενίου Κορινθίας, ὁ συρμὸς προσεβλήθη ὑπὸ συμμοριτῶν κομμουνιστῶν. Οἱ ἀστυνομικοὶ συνελήφθησαν, ἐσύρθησαν εἰς τὰ βουνά, καὶ ἐβασανίσθησαν φρικτά, μέχρις ὅτου φθάσουν εἰς τὸν τόπον τοῦ τελικοῦ μαρτυρίου, τὸ Σουληνάρι Καλαβρύτων».

* * *

Ἡ 'Αστυνομικὴ Σχολὴ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1124Φ55 ἀπὸ 12-11-1953 ἀναφορᾶς της πρὸς τὸ 'Αρχηγεῖον 'Αστυνομίας Πόλεων ὑπέβαλεν πρότασιν ὅπως, εἰς τὸν τόπον τῆς δολοφονίας τῶν 42 ἀστυνομικῶν ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν, τοποθετηθῇ ἀναμνηστικὴ στήλη, ἵνα μαρτυρῇ περὶ τῆς θυσίας τῶν ἀστυνομικῶν καὶ περὶ τῆς ἀγριότητος τῶν κομμουνιστῶν. Μετὰ τῆς προτάσεως ὑπεβλήθη καὶ σχεδιάγραμμα τοῦ τόπου τῆς δολοφονίας καταρτισθὲν ὑπὸ τοῦ τ. 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ κ. Κοντοκάλλια εἰς τὸ ὁποῖον καταφαίνεται ἡ καταλληλοτέρα θέσις διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ μνημείου.

'Επὶ τοῦ ἰδίου θέματος ἐπανῆλθεν ἡ 'Αστυνομικὴ Σχολὴ καὶ ὑπέβαλεν πρὸς τὸ 'Αρχηγεῖον 'Αστυνομίας Πόλεων τὴν ὑπ' ἀριθ. 420 ἀπὸ 12-4-56 ἀναφορὰν της τὴν ὁποίαν καὶ παραθέτομεν :

«Περὶ ἀναμνηστικῆς στήλης εἰς τόπον δολοφονίας τῶν 42 ἀστυνομικῶν ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν τὸν 'Απρίλιον τοῦ 1944».

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρωμεν τὰ ἀκόλουθα:

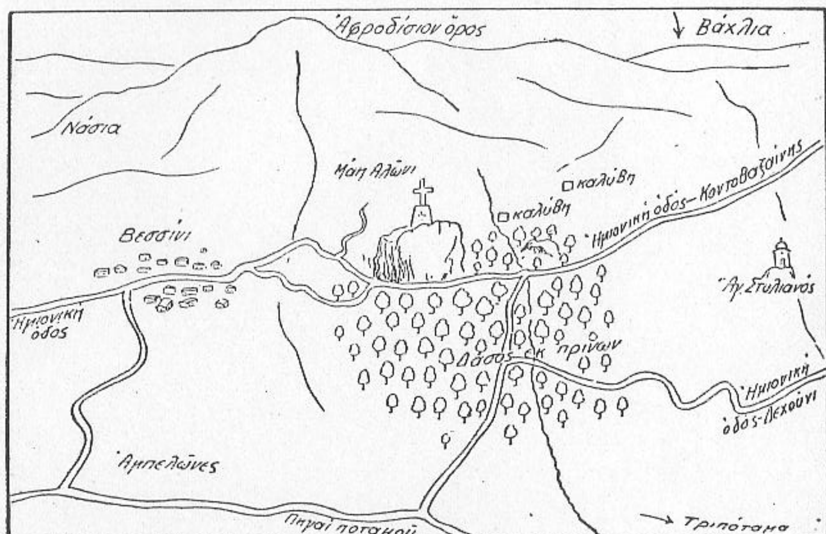
I. Ὡς γνωστὸν κατὰ τὴν ἑβδομάδα τοῦ Πάσχα τοῦ 1944 (9—16 'Απριλίου) 42 νέοι ἀστυνομικοὶ ταξιδεύοντες ἐξ 'Αθηνῶν εἰς Πάτρας προσεβλήθησαν ὑπὸ ἐνόπλων κομμουνιστῶν καὶ συλληφθέντες ἀπήχθησαν καὶ ἐδολοφονήθησαν ἀγρίως, τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα εἰς θέσιν «Μαῦρα Λιθάρια» Δερβενίου Κορινθίας.

II. 'Απὸ 5ετίας περίπου ὑπεβάλαμεν τὴν γνώμην εἰς τὸν τότε κ. 'Αρχηγὸν ὅπως εἰς τὸν τόπον τῆς δολοφονίας τούτων καὶ εἰς κατάλληλον σημεῖον τοποθετηθῇ ἀναμνηστικὴ στήλη, ἵνα μαρτυρῇ περὶ τῆς θυσίας τῶν ἀστυνομικῶν καὶ περὶ τῆς ἀγριότητος τῶν κομμουνιστῶν.

Μᾶς ἀνετέθη τότε νὰ μελετήσωμεν τὸ θέμα καὶ πράγματι, κατόπιν παρακλήσεώς μας, ὁ 'Αστυν. Διευθυντὴς Β' κ. Κοντοκόλλιας, ὅστις εἶχε μεταβῇ εἰς τὸν τόπον τῆς δολοφονίας, κατήρτισε σχεδιάγραμμα οὗτινος ἀντίγραφον ὑπεβάλαμεν διὰ

τῆς ὑπ' ἀριθ. 1124Φ55 ἀπὸ 12-11-53 ἀναφορᾶς μας καὶ εἰς τὸ ὁποῖον καταφαίνεται ἡ καταλληλοτέρα θέσις διὰ τὴν τοποθέτησιν ἀναμνηστικοῦ σταυροῦ ὡς μνημείου.

III. Ἤδη ὑποβάλλομεν καὶ αὖθις τὴν γνώμην, ἣν καὶ εἰς τὸ περιοδικὸν «Α-

Ἡ περιοχὴ τῶν χωρίων Βεσσίνι καὶ Λεχοῦνι τῆς Ἐπαρχίας Καλαβρύτων, ὅπου τὴν ἡμέραν τοῦ ΠΑΣΧΑ τοῦ 1944, ἐδολοφονήθησαν ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν 42 ἀστυνομικοί, μεταβαίνοντες εἰς Πάτρας, ἵνα ἀναλάβουν ὑπηρεσίαν. Διὰ τοῦ σταυροῦ σημειοῦται ὁ βράχος κάτωθεν τοῦ ὁποίου ὑπάρχει βάραθρον ἔνθα κατεκρημνίσθησαν οἱ δολοφονηθέντες.

ΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» (φύλλον 10) διατυπώνομεν, ὅπως εἰς τὸν βράχον ὅστις ὑψοῦται ὕπερθεν τοῦ τόπου, ὅπου ἐμαρτύρησαν οἱ 42 ἀστυνομικοί, στηθῇ ὑπερμεγέθης ἁπλοῦς ἐπιβλητικὸς σταυρὸς ἐκ σκυροκονιάματος.

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» ὡς εἰσφορὰν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, δύνανται νὰ διαθέσουν τὸ ποσὸν τῶν 1000 δραχμῶν.

IV. Παρακαλοῦμεν ὅπως ἐφ' ὅσον ἐγκρίνητε τὴν πρότασιν ἡμῶν συστήσητε ἐπιτροπήν, ἵνα μεριμνήσῃ σχετικῶς τῆς συμπληρωματικῆς δαπάνης καταβαλλομένης δι' ἐλαχίστης συνεισφορᾶς ἀπὸ μέρους ὅλων τῶν ἐπιζόντων ἀστυνομικῶν».

Τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων ἐνέκρινε τὴν πρότασιν τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς καὶ οὕτω ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 17097Φ132/34 ἀπὸ 29-11-58 διαταγή του πρὸς Ἁπάσας τὰς Ἀστυνομικὰς Ὑπηρεσίας ἔχουσα οὕτω:

«Ἔρανος πρὸς ἀνέγερσιν μνημείου σφαγιασθέντων ἀστυφυλάκων».

«Ὡς γνωστόν, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα τοῦ 1944, ἐσφάγησαν παρὰ τῶν κομμουνιστῶν εἰς θέσιν «Μαῦρα Λιθάρια» παρὰ τὸ χωρίον Βεσσίνι - Αἰγιαλείας, 42 ἀστυφύλακες ἄρτι ἐξελθόντες τῆς Σχολῆς.

Τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων ἐθεώρησεν ὡς ἐπιβαλλομένην τὴν ἀνέγερσιν μνημείου, τὸ μὲν πρὸς ἀπότισιν φόρου τιμῆς πρὸς τὰ θύματα ταῦτα τοῦ καθήκοντος, τὸ δὲ πρὸς ἐμφανῆ στιγματισμὸν τῆς κομμουνιστικῆς θηριωδίας.

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 11292/62/7 ἀπὸ 26-11-58

διαταγῆς του, ἐνέκρινε τὴν διενέργειαν ἐράνου μεταξὺ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων πρὸς συγκέντρωσιν τῶν ἀπαιτουμένων χρημάτων κατὰ τὴν παρὰ πόδας κλίμακα:

Ἀρχηγὸς	δραχμὰς	200
Διευθυνταὶ Α' καὶ Β'	»	50
Ἀστυνόμοι Α' καὶ Β'	»	20
Ὑπαστυνόμοι καὶ Ἀνθυπαστυν.	»	10
Κατώτεροι	»	3

Παρακαλοῦμεν ὅθεν ὅπως ἀνακοινωθῇ ἡ παροῦσα πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους.

Αἱ Διαχειρίσεις χρηματικοῦ νὰ κρατήσωσι τὰ ποσὰ ἐκ τῆς μισθοδοσίας τοῦ Β' 15θημέρου τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου.

Τὰ χρήματα θὰ συγκεντρωθῶσι παρὰ τῇ Διαχειρίσι Χρηματικοῦ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν, πρὸς ἣν θὰ τὰ ἀποστείλωσιν αἱ λοιπαὶ διαχειρίσεις Χρηματικοῦ μετὰ ἀριθμητικῆς καταστάσεως κατὰ βαθμοὺς τῶν ὑπ' αὐτῶν μισθοδοτουμένων».

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» καὶ κατὰ τὰς δύο προτάσεις πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον προσέφερον διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ μνημείου 1000 δραχμὰς τὰς ὁποίας ἀπέστειλαν δι' ὑπ' ἀριθ. 1934/55 ἀπὸ 4-12-58 ἀναφορᾶς τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων.

Κατωτέρω παραθέτομεν φωτογραφίας τῶν ἀγρίως δολοφονηθέντων 42 ἀστυνομικῶν ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν.

† ΚΥΡ. ΜΟΥΔΑΚΗΣ

† ΣΠΥΡ. ΜΠΟΛΕΤΣΗΣ

† ΠΑΝ. ΕΥΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

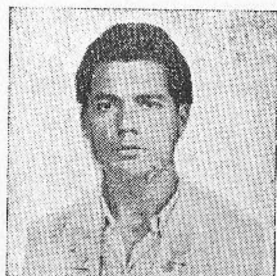
† ΚΩΝ. ΡΑΪΚΟΣ

† ΒΛΑΣ. ΦΕΙΔΑΣ

† ΓΕΩΡΓ. ΡΗΚΟΣ

† ΑΝΤΩΝ. ΜΠΙΡΜΠΙΛΗΣ

† ΙΩΑΝ. ΚΑΦΕΖΑΣ

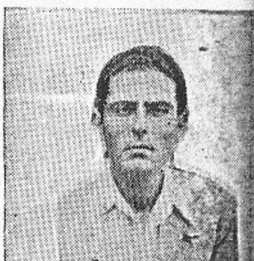
† ΝΙΚ. ΠΑΝΑΓΕΑΣ

† ΑΛ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

† ΝΙΚ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

† ΕΥΑΓΓ. ΠΕΤΡΙΝΙΩΤΗΣ

† ΚΩΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ

† ΣΠΥΡ. ΖΑΧΟΣ

† ΔΙΟΝ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ

† ΓΕΩΡΓ. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ

† ΠΑΥΛ. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

† ΙΩΑΝ. ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ

† ΧΡ. ΒΑΡΚΑΣ

† ΑΝΑΣΤ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΔΡ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ

† ΙΩΑΝ. ΒΛΑΧΟΣ

† ΑΛΚ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

† ΛΑΜ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

† ΚΩΝΣΤ. ΤΡΑΥΛΟΣ

† ΙΩΑΝ. ΓΥΦΤΑΚΗΣ

† ΝΙΚ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

† ΙΩΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

† ΓΕΩΡ. ΖΗΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

† ΑΝΤ. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

† ΣΥΜ. ΠΙΚΡΑΜΕΝΟΣ

† ΓΕΩΡΓ. ΠΑΙΔΑΚΑΚΗΣ

† ΣΠ. ΜΟΥΤΖΟΥΡΟΣ

† ΚΩΝΣΤ. ΤΟΜΑΡΑΣ

† ΠΑΝΑΓ. ΤΑΜΠΟΥΡΑΤΖΗΣ

† ΒΑΣ. ΓΚΡΟΥΤΣΗΣ

† Ε. ΠΑΠΑΔΟΠΕΤΡΑΚΗΣ

† ΓΕΩΡΓ. ΚΟΙΛΑΚΟΣ

† ΓΕΩΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΟΥΛΗΝΑΡΙ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Π.**

«Ὡς γνωστόν, τὴν 14ην Ἀπριλίου 1944, ἡμέραν τοῦ Πάσχα, τεσσαράκοντα ἕνας ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, ἄοπλοι, παιδιὰ ὅλα τοῦ λαοῦ, ἐταξίδευον σιδηροδρομικῶς διὰ Πάτρας, ἵνα ἀναλάβουν ἐκεῖ τὰ καθήκοντά των ὡς φρουροὶ τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας. Καθ' ὁδὸν ὅμως ὁ συρμὸς προσεβλήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν καὶ συνελήφθησαν οἱ ἀστυνομικοὶ ὁδηγηθέντες εἰς θέσιν Σουληνάρι Καλαβρύτων ὅπου ἐκρεουργήθησαν.

Τὸ περιοδικὸν «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» πρὸ πενταετίας διετύπωσεν τὴν γνώμην ὅπως, εἰς τὸν βράχον, ὅστις ὑψοῦται ὑπερθεν τοῦ τόπου, ὅπου ἐμαρτύρησαν οἱ 41 ἀστυνομικοί, ἀνεγερθῇ μνημεῖον. Διέθεσαν δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ ποσὸν τῶν 2.000 δραχμῶν. Ἡ γνώμη τοῦ περιοδικοῦ υἱοθετήθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ οὕτω, διὰ τῆς συμβολῆς ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν, ἐπραγματοποιήθη ἡ ἀνέγερσις τοῦ μνημείου τούτου, τοῦ ὁποίου τὰ ἀποκαλυπτήρια ἐγένοντο τὴν 29-9-59, ἤτοι τὴν ἡμέραν τῆς ἐπετείου τῆς συντριβῆς τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ.»

***

Δέκα πέντε χρόνια ἔχουν περάσει ἀπὸ τότες...ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ἀξέχαστο Πάσχα τοῦ 1944...

Πάσχα!!! Πόσο ὄμορφα, πόσο γλυκά, πόσο παρήγορα ἀντηχεῖ αὐτὴ ἡ λέξη σὲ κάθε χριστιανικὴ καρδιά!!!

Ἀνασταίνεται ὁ Χριστός, ἡ ἀγάπη νικάει τὰ μίση, τὰ ψέμματα, τὸ θάνατο, καὶ στήνεται πανέμορφη καταμεσὶς τῆς γῆς... Τὴν ὥρα κείνη ποὺ ἠχοῦνε τῶν ναῶν τὰ σήμαντρα ξεκλειδώνονται οἱ ψυχές, μαλακώνουν, γέρνουν καὶ προσκυνοῦν τὸν Βασιλῆᾶ τῆς εἰρήνης...

Κι' ὅμως!!!

Ἐκεῖνο τὸ Πάσχα διάλεξαν οἱ ἀνόσιοι γιὰ νὰ τελέσουν τὸ ἔγκλημά τους...

Δειλοί, πεπωρωμένοι, ἀναίσχυντοι, δὲν κάνουν ἐκλογὴ στιγμῶν. Δολοφονοῦν ὅποτε νἆναι.

Πάσχα!!! Τί εἶναι γι' αὐτούς; Τί ἀντιπροσωπεύει; Μιὰ «μοναρχοφασιστικὴ ἀπάτη». Τί νὰ σεβασθοῦν;...

Πάσχα ἐδολοφόνησαν τὸν Λαδᾶ, τὸν μάρτυρα Ὑπουργὸ τῆς Δικαιοσύνης... Τὴν ἴδια μέρα διάλεξαν γιὰ νὰ θερίσουν μὲ τὰ βρωμερὰ δρεπάνια τῆς ἀτιμίας τους, 41 πανέμορφες ζωές, ἀφιερωμένες στῆς πατρίδος τὴν ὑπηρεσία... Τί; Δὲν τὸ ξέρετε; Δὲν τὸ ἀκούσατε; Δὲν τὸ διαβάσατε ποτές σας;

Κι' ὅμως!!! Μὲ βουρκωμένα μάτια τελέσθηκε προχθὲς τὸ μνημόσυνό τους... Ὑπῆρξαν ἥρωες... Ὑπῆρξαν μάρτυρες.. Καὶ ἐκέρδισαν τὴν Ἀθανασία... Ἄς μείνῃ αἰώνια ἡ ὄμορφη μνήμη τους...

Ἄνοιξη ἦταν... Καταπράσινη, λουλουδιασμένη ἡ φύση... Μυρωμένο φυσοῦσε τ' ἀγέρι τῶν κάμπων... Καὶ δίπλα στὴν ἀνθόστολιστη φύση ὁ Χριστὸς ποὺ νικοῦσε τὸ θάνατο κι' ἔστελνε στὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὸ θεῖο μήνυμα...

Κι' ἐπὶ Γῆς εἰρήνη...

Μέσα στὴν πανέμορφη αὐτὴ σκηνοθεσία τῆς ἀνεμώνας καὶ τῆς πίστεως βγῆκαν νὰ πρωταγωνιστήσουν στῆς Ζωῆς τὸ Θέατρο τὰ 41 παλληκάρια τῆς Ἀστυνομίας... Σαράντα ἕνας λεβέντες ἀπ' ὅλες τὶς γωνιὲς τῆς αἱματοβαμμένης Ἑλλάδας...

Μόλις εἶχαν δώσει τὸν ὅρκο τῆς πίστεώς τους καὶ ξεκίνησαν ἀπ' τὴν Ἀθήνα ἄοπλοι, ἐνθουσιώδεις, γεμᾶτοι ὄνειρα γιὰ τὸ μέλλον... Ξεκίνησαν νὰ πᾶνε ἐκεῖ ποὺ ἡ φωνὴ τῆς πατρίδας καὶ τοῦ καθήκοντος τοὺς καλοῦσε...

Αὐτὴ ἦταν ἡ ἀρχὴ τῆς σταδιοδρομίας τους, μὰ καὶ τὸ μαρτυρικὸ τέλος τῆς ζωῆς τους...

Χαρμόσυνα κτυποῦσαν οἱ καμπάνες... Δεήσεις καὶ τροπάρια ἀκούγονταν ὁλόγυρα, καθὼς τὸ τραῖνο μὲ τοὺς 41 καινούργιους ἀστυφύλακες τραβοῦσε γιὰ τὴν Πάτρα, τοῦ ἀγέραστου Μωρηᾶ τὴν γραφικὴ πρωτεύουσα...

Ὅλο χαρὰ καὶ ζωντάνια τὰ παλληκάρια τῆς 'Αστυνομίας ἀπελάμβαναν τὸ ὑπέροχο θέαμα ποὺ ἀντίκρυζαν τριγύρω. Τοὺς κάμπους, τὶς λαγκαδιές, τὰ γάργαρα νερά, τὶς βουνοπλαγιές, τὰ πρόβατα, τὰ λουλούδα, τὰ δαντελωτὰ ἀκρογιάλια, τοὺς ἀπότομους γκρεμούς...

Ρουφοῦσαν ἄπληστα τὸ ζωογόνο ἀγέρι τῆς Ἑλληνικῆς φύσης... Ἦταν τὸ τελευταῖο σκίρτημα τῆς καρδιᾶς τους.

Γιατὶ ἄξαφνα, ἀναπάντεχα, ἀπρόσμενα φρενάρισε τὸ τραῖνο. Μιὰ χούφτα ληστῶν μὲ προτεταμένα ὅπλα σταμάτησαν τὴν πορεία του...

Ὁ κ. Ν. Νέρης καὶ Θ. Ψαρρᾶς μετὰ τοῦ τιμητικοῦ ἀποσπάσματος καὶ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν πρὸ τοῦ μνημείου τῶν σφαγιασθέντων ἀστυνομικῶν.

Τί ἤθελαν οἱ λησταὶ μιὰ τέτοια μέρα; Ζητοῦσαν τοὺς 41 ἀστυφύλακες...

'Αγόγγυστα, παλληκαρήσια, χωρὶς νὰ λυγίσουν οἱ 41 λεβέντες ἐστάθηκαν ἄντικρυ στοὺς κακούργους... «'Εμεῖς εἴμαστε... τί θέλετε;...».

Κι' ὕστερα... Ὢ ὕστερα... Καρδιά μου μὴν κλαῖς... Μᾶλλον στάσου σ' εὐλαβικὴ προσοχὴ κι' ὁραματίσου τὸν ἀνηφορικὸ Γολγοθᾶ τοῦ Θεανθρώπου-Λυτρωτοῦ...

Ἔτσι κι' οἱ 41 ...'Ανέβηκαν τὸ Γολγοθᾶ, ἀλύγιστοι... κι' ἐκεῖ στὸ Σουληνάρι τῶν Καλαβρύτων ἐδέχτηκαν τὸν θάνατο μὲ ἐγκαρτέρηση...

Φοβερὸς ἀκούστηκεν ὕστερα ὁ ἀπαίσιος κρότος τῶν πολυβόλων, ποὺ ἀλύπητα ἐθέρισε τὰ περήφανα κορμιά τους στ' ἄγρια βουνὰ τοῦ Σουληναρίου... 'Εκεῖ τοὺς ἐξετέλεσαν οἱ ἄθεοι, οἱ κακοῦργοι... 'Εκεῖ τοὺς δολοφόνησαν ἀπάνθρωπα οἱ κομμουνισταί... Καὶ μισοπεθαμένους τοὺς ἔρριξαν στὴν κοιλάδα τοῦ θανάτου..

Γιατὶ λοιπόν; Τί ἔφταιξαν τὰ ἄοπλα αὐτὰ παιδιά; Ποιὸν πείραξαν; Ποιὸ εἶναι τάχα τὸ ἔγκλημά τους;

Προσμένετε ἀπάντηση; Μεγάλη ἡ ἀφέλειά σας... Ὑπάρχει ἀνθρωπισμὸς στῆς ζούγκλας τὰ θεριά; Ὑπάρχει λογικὴ στ' ἁρπακτικὰ ὄρνια; Καὶ ὅμως...

Κάποια συνθήματα γιὰ εἰρήνη, γιὰ λευτεριά, γιὰ λήθη, γιὰ ψωμὶ βγαίνουν ἀπ' τὰ στόματά τους... 'Αλήθεια!!! Πόσο ἀναίσχυντος εἶναι ὁ κομμουνισμός... Δὲν ἔχουμε ἐμεῖς ἀνάγκη νὰ καταφύγουμε σὲ θεωρίες γιὰ νὰ ἀντικρούσουμε τὰ ὑποκριτικὰ ἐπιχειρήματα τους... Μονάχα τὸν ὁμαδικὸ τάφο τοῦ Σουληναρίου θὰ τοὺς δείξουμε... Κι' ἐκεῖ ἐπάνω θὰ τοὺς ρωτήσουμε: «Αὐτοὶ τί ἔφταιξαν ἀναίσχυντοι κακοῦργοι; Γιατὶ κορέσατε τὰ κτηνώδη ἔνστικτα τοῦ μίσους σας πάνω σ' ἐτοῦτα τ' ἀθῷα παλληκάρια; Ποιὸ εἶναι τὸ ἔγκλημά τους;... 'Αναίσχυντοι... Ξεδιάντροποι,

λησταί... Δὲν κλαῖμε... Δὲν θρηνοῦμε... Μονάχα αὐτὸν τὸν τάφο ἀνοίγουμε μέσα στὴν καρδιά μας, γιὰ νὰ μᾶς θυμίζουν ἐσᾶς καὶ τὴν κτηνωδία σας...»

14 'Απριλίου 1944... 41 ἀστυνομικὲς ζωὲς ἐπέταξαν στὸν Οὐρανό... 'Εβρῆκαν τὴν αἰώνια ἀνάπαυση, τὴν γαλήνη καὶ τὴν σιωπή...

Γονατιστοί, μπροστὰ στὸν ἅγιο τάφο τους, δεόμεθα γιὰ τὶς ψυχές τους...

"Ομως... Οἱ ἥρωες πρέπει νὰ διακρίνωνται ἀνάμεσά μας, ὄχι μονάχα σὰν ἀνάμνηση, μὰ πιὸ πολὺ σὰν Σύμβολο.

Γι' αὐτὸ εἶναι ἀξιέπαινοι ὅσοι εἶχαν τὴν πρωτοβουλία κι' ὅσοι ἐργάσθηκαν γιὰ τὴν ἀνέγερση τοῦ Μνημείου τῶν 41 'Ηρώων στὸ Σουληνάρι τῶν Καλαβρύτων.

15 χρόνια πέρασαν ἀπὸ τότες, ὅταν προχτὲς ἔγιναν τὰ ἀποκαλυπτήριά του...

Μὲ κοινὴ εἰσφορὰ ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἀνεγέρθη σ' ἐκείνη τὴν αἱματοβαμένη θέση ἕνα ἀπέριττο ἀλλὰ ἐπιβλητικὸ μνημεῖο ἔργο τοῦ καλλιτέχνου κ. Βασιλείου Μερτζάνη, τέως ἀστυνομικοῦ, εἰς μνήμην ἐκείνων πού, συνεχίζοντες τὴν χρυσῆ παράδοση τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, ἔπεσαν γιὰ τὴν πατρίδα.

"Ετσι τὸ πρωῒνὸ τῆς 29 Αὐγούστου μιὰ σιωπηλὴ συνοδεία ἔπερνε τὸ δρόμο γιὰ τὸ Σουληνάρι Καλαβρύτων, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ τελεσθοῦν τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου αὐτοῦ. 'Ηταν μιὰ τιμητικὴ συνοδεία, ποὺ τὴν ἀποτελεῦσαν : ὁ 'Επιθεωρητὴς τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος κ. Νικόλαος Νέρης, ὁ Διευθυντὴς τῆς 'Αστυν. Δ/νσεως Πατρῶν κ. Θωμᾶς Ψαρρᾶς, ὁ 'Υπασπιστὴς τῆς Δ/νσεως κ. Παναγιώτης Στασινόπουλος, ὁ 'Υπαστυνόμος κ. Ι. Γῶγος, τιμητικὸ ἀπόσπασμα ἀπὸ ἕνα ἀρχιφύλακα καὶ δώδεκα ἀστυφύλακες, ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Στρατιωτικῆς 'Αρχῆς Λοχαγὸς κ. Μιχαλακάκης, ὁ 'Εκπρόσωπος τῆς Πολιτικῆς 'Αρχῆς κ. Μπούρας οἱ συγγενεῖς τῶν δολοφονηθέντων μαρτύρων καὶ κόσμος πολὺς ἀπὸ τὴν γύρω μαρτυρικὴ περιοχή.

Ρίγη δέους καὶ συγκινήσεως κυριαρχοῦσαν μέσα στὴν κάθε καρδιά, καθὼς τὸ αὐτοκίνητο, ποὺ ἦταν γεμᾶτο προσκυνητὰς τοῦ ἁγίου τόπου τῆς θυσίας τῶν ἀδελφῶν μας, περνοῦσε ἀνάμεσα ἀπὸ ἀπάτητες πλαγιὲς καὶ ἄγρια δάση καὶ ὕστερα ἔφθανε τὸ ἥρεμο τοπίο τῆς θυσίας τῶν 41 ἀστυνομικῶν...

Ποιὰ ἀνθρώπινη ψυχὴ δὲν θὰ λύγιζε στὴ σκέψη ὅτι ἐκεῖ σιμὰ ἀκούστηκεν ὁ σπαρακτικὸς χαιρετισμὸς τῶν μελλοθανάτων: **«Χαῖρε πατρίδα, γλυκειὰ 'Ελλάδα... Ζήτω ἡ 'Ελευθερία»**. Μονάχα τὰ ἄψυχα δένδρα τοῦ γειτονικοῦ δάσους μποροῦσαν νὰ μαρτυρήσουν ὅσα εἶδαν, ὅσων στάθηκαν ἀσυγκίνητοι μάρτυρες...

Οἱ 'Αρχὲς τῶν γύρω χωριῶν, ὁ Δήμαρχος μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Δάφνης κ. Σπηλιόπουλος Γ., οἱ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων μετὰ τοῦ Συμβουλίου αὐτῶν, Λεχουνίου κ. 'Αναγνωστόπουλος Κ., Λεσινίου κ. Ζαφειρόπουλος Φ., αἱ 'Εκπαιδευτικαὶ 'Αρχαί, οἱ ἱερεῖς Δάφνης κ. Καραθανάσης Π., Λεχουνίου κ. Χρονόπουλος Κ., Λεσινίου κ. κ. Ζαφειρόπουλος Σ. καὶ Σταθόπουλος Ν., αἱ 'Αστυνομικαὶ 'Αρχαί, καὶ πλήθη κόσμου περίμεναν τὴν ἄφιξη τοῦ αὐτοκινήτου.

"Ωρα 11.10'. Μπροστὰ στὸ μνημεῖο τῶν πεσόντων, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα βάθρο ὕψους 2.10 μ. καὶ ἀπὸ ἕνα καλλιτεχνικὸ σταυρὸ ὕψους 5.60 μ., ποὺ φέρει πάνω σὲ μιὰ πλάκα τὸ σῆμα τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων καὶ χαραγμένα τὰ ὀνόματα τῶν ἡρωϊκῶν νεκρῶν, παρατάχτηκε τὸ τιμητικὸ ἀπόσπασμα. 'Απέναντι οἱ ἐπίσημοι...

Καὶ ἡ ἐπιμνημόσυνη ἀκολουθία ἄρχισε... 'Ο Ναὸς τῆς φύσεως ἐδέχτηκε τοὺς ψαλμοὺς καὶ τ' ἁπαλὸ μωραΐτικο ἀγέρι, τοὺς μετέφερε σὲ κάθε ἀνθρώπινη ψυχή...

Παντοῦ ὁλόγυρα ἡσυχία... Οὔτε οἱ κλάδοι τῶν δένδρων δὲν κουνιῶνται... Θαρρεῖς καὶ ἐκεῖνοι ἔνοιωθαν τὴν ἱερότητα τῆς στιγμῆς.

"Ωρα 11.15'. "Αρχισε τὸ προσκλητήριο τῶν νεκρῶν ἀστυνομικῶν... ἐνῷ ὁ ἥλιος ἐφώτιζε παράξενα τὸ μνημεῖο, καὶ οἱ ἀναπνοὲς εἶχαν σταματήσει... Δάκρυα ἀνέβηκαν στὰ μάτια, τὰ ξεχείλισαν... Πόση πονεμένη μεγαλοπρέπεια εἶχεν ἡ στιγμή...

...Βραχνὴ ἀπὸ τὸν πόνο, μὰ σταθερὴ ἡ φωνὴ τοῦ 'Υπασπιστοῦ τῆς Δ/νσεως Πατρῶν καλοῦσε ἕνα-ἕνα τὰ παλληκάρια νὰ δώσουν τὸ ἡρωϊκό τους «παρών». Καὶ

ἡ ἀπάντηση ἐρχότανε ἀπὸ τὰ χείλη τοῦ 'Υπαστυνόμου, πάντα ἡ ἴδια, ἀργή, πονεμένη, μὰ καὶ περήφανη μαζί.

«'Απών. 'Εφονεύθη τὴν 14ην 'Απριλίου τοῦ 1944 ὑπὸ τῶν ἐαμοκομμουνιστῶν εἰς θέσιν «Σουληνάριον Καλαβρύτων».

"Ολα τὰ μάτια εἶχαν δακρύσει...

Κι' ὅμως!!! Δὲν ἀκούστηκαν γοερὲς κραυγές. Δὲν ἐκτύπησαν λυπητερὰ οἱ καμπάνες. Δὲν ἀντήχησαν μοιρολόγια καὶ σπαραγμοί.

Τὸ βουβὸ κλάμμα ὅλων τῶν παρισταμένων ἀνέβαινε σὰν δέηση πρὸς τὸν Θεὸν καὶ 'Εξουσιαστὴν τῆς Ζωῆς καὶ τοῦ Θανάτου νὰ ἀναπαύση τὶς ἁγνὲς ψυχὲς τῶν ἀδικοσκοτωμένων παιδιῶν. Καὶ αὐτὸ ἦαν τὸ καλλίτερο μνημόσυνο.

'Ο κ. Ν. Νέρης καταθέτει στέφανον εἰς τὸ μνημεῖον τῶν σφαγιασθέντων ἀστυνομικῶν.

τ ...Τὸ προσκλητήριο κάποτε τέλειωσε... Μά, ὅλοι εἶχαν μείνει μαρμαρωμένοι στὶς θέσεις τους... Ποιὰ ἀνεμοζάλη αναμνήσεων τοὺς εἶχε ρίξει σ' ἐτούτη τὴν πονεμένη ἔκστατη!!!

"Υστερα μίλησε ὁ 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Πατρῶν κ. Ψαρρᾶς... 'Απλᾶ λόγια εἶπε, μὰ ἦταν τόσο πειστικός, τόσο ἀνθρώπινος, τόσο συγκινημένος!!!

Στὴ συνέχεια ὁ 'Επιθεωρητὴς τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος κ. Νέρης ἀπεκάλυψε τὸν καλλιμάρμαρο Σταυρό... Καί, ἐνῷ τὸ τιμητικὸ ἀπόσπασμα ἀπέδιδε τιμές, κατέθεσε καταφανῶς συγκινημένος στέφανο στὸν τάφο τῶν μαρτύρων, ἐκ μέρους τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος.

'Επηκολούθησε κατάθεσις στεφάνων ἐκ μέρους τοῦ κ. Δημάρχου Δάφνης καὶ τῶν κ.κ. Προέδρων τῶν Κοινοτήτων Λεχουνίου καὶ Λεσινίου.

Τέλος, τηρήθηκεν ἑνὸς λέπτου σιγή, εἰς μνήμην τῶν νεκρῶν ἡρώων, καὶ ἡ σεμνὴ ἐκείνη καὶ ἀξέχαστη τελετὴ ἔκλεισε μὲ τὸν 'Εθνικὸν "Υμνον, τὸν ὁποῖον ἔψαλλαν οἱ ἄνδρες τοῦ Τιμητικοῦ ἀποσπάσματος.

'Αξέχαστοι συνάδελφοι. Δὲν πῆγε χαμένη ἡ θυσία Σας. Γιὰ μᾶς δὲν εἶστε νεκροί... Ζῆτε. Καὶ θὰ ζῆτε παντοτινὰ στὴν καρδιά μας, σὰν αἰώνιο Σύμβολο τιμῆς, καθήκοντος, ἡρωϊσμοῦ.

Τὰ ὀνόματα Σας θὰ μείνουν γιὰ πάντα χαραγμένα μὲ χρυσᾶ γράμματα μέσα στὴν ὁλοφώτεινη ἱστορία τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος.

Αἰωνία ἂς εἶναι ἡ μνήμη σας.

Π.

Μέσα σ' ἕνα σεμνό, ἀπέριττο, ἐπιβλητικὰ διαμορφωμένο χῶρο, ἐπρόβαλε τὸ κενοτάφιο τῶν ἡρωϊκῶς πεσόντων καὶ σφαγιασθέντων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας, ἐνῷ τὸ θυμίαμα καὶ ὁ λιβανωτὸς προσεφέροντο μαζὶ μὲ τὴν ψυχικὴ ἀνάτασι ὅλων ὡς δεῖγμα εὐγνωμοσύνης πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐθυσιάσθησαν γιὰ τὴν 'Ελευθερία τὴν 'Εθνικὴ καὶ τὴν κοινωνικὴ τῆς πατρίδος μας.

Τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐχοροστάτησεν ὁ Μακαριώτατος 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος κ. Θεόκλητος, ηὐδόκησαν νὰ τιμήσουν διὰ τῆς παρουσίας Των ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος. 'Ωσαύτως παρέστησαν, ὁ 'Αντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κανελλόπουλος Παν., ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ροδόπουλος, τὰ μέλη τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων κ.κ. Παπανδρέου, Τσαλδάρης, Βενιζέλος, Στεφανόπουλος, Μανιαδάκης κ.ἄ.,

'Η Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν κ. Εὐαγγέλου Καλαντζῆ προσέρχονται εἰς τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ὑπὲρ τῶν πεσόντων 'Αξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας πρὸς καταστολὴν τῆς ἐνόπλου κομμουνιστικῆς ἐπιβουλῆς κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944.

οἱ ἀρχηγοὶ τῶν 'Ενόπλων Δυνάμεων καὶ τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας, ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ 'Αρείου Πάγου, οἱ Πρυτάνεις τῶν 'Ανωτάτων Σχολῶν, ἀντιπροσωπεῖαι ἀξιωματικῶν ὅλων τῶν ὅπλων καὶ τῶν Σχολῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας, τὰ προεδρεῖα ἀναπήρων καὶ θυμάτων, οἰκογένειαι θυμάτων τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος, ἐκπρόσωποι τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ ἐργατικῶν ὀργανώσεων, ἀντιπροσωπεῖαι μαθητῶν καὶ πλῆθος κόσμου.

Κατὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν καὶ ὅταν ἡ χορῳδία ἔψαλλε τὸ «αἰωνία ἡ μνήμη»

μὲ ὑπόκρουσιν τῶν δύο φιλαρμονικῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ὅλοι ᾐσθάνθημεν συγκινητικὴν ὑπερηφάνειαν γιὰ ἐκείνους τῶν ὁποίων οἱ ψυχὲς γεμᾶτες μεγαλεῖο ὑπερίπταντο τῆς Ἀττικῆς γῆς τὴν ὁποίαν ἐπότισαν μὲ τὸ ἅλικο αἷμα τους.

Μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Καλαντζῆς ἐξεφώνησε τὸν κάτωθι λόγον:

« Μεγαλειότατε,

»Εἰς τὸν χῶρον αὐτόν, πρὸ 15 ἐτῶν, ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ὑπὸ » τὴν ἔμπνευσιν τῶν παραδόσεων τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, τὰς ὁποίας συμβο- » λίζει τὸ ὄνομα τοῦ ἀγωνιστοῦ Μακρυγιάννη, ἐκρίθη ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος.

»Ἡ λάβα τῆς κομμουνιστικῆς τρομοκρατίας, ἀφοῦ κατέκλυσεν ὁλόκληρον » τὴν χώραν, περιέσφιγγε τότε τὸ κέντρον τῆς Πρωτευούσης, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχε πε-

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Μακρῆς μετὰ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. Καλαντζῆ, εἰς τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν.

» ριορισθῆ ἡ τελευταία πνοὴ τῆς Ἐλευθερίας. Ἡ ἡγεσία τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμμα- » τος παραπλανήσασα μερίδα λαοῦ, ὅτι δῆθεν ἀποβλέπει εἰς ἐθνικὴν ἀντίστασιν, ἀφ' » ἑνὸς μὲν ἀπεδεκάτισε, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς, μυριάδας Ἑλλήνων καὶ » ἀφ' ἑτέρου ὠργάνωσεν ἔνοπλα τμήματα, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἐνέπλεξεν εἰς ἀγῶνα » ἐναντίον τοῦ κατακτητοῦ, ἀλλὰ τὰ ἐκράτησεν ἀνέπαφα, διὰ νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ πρὸς » κατάκτησιν τῆς ἐξουσίας διὰ τῆς ἐπιβολῆς αἱματηρᾶς τυραννίας ἐπὶ τοῦ Ἑλληνι- » κοῦ λαοῦ.

» Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944 τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα διέταξε γενικὴν ἔφοδον.

» Τὰ Σώματα Ἀσφαλείας δὲν εἶχον τότε ἐπάρκειαν δυνάμεως καὶ κατάλληλον » ὁπλισμόν, ἀλλ' ἐγνώριζον καλῶς διατὶ ἀγωνίζονται. Ἂν ἡ κτηνώδης βία ἐπεβάλ-

» λετο, ἂν αἱ ὀρδαὶ τῶν προδοτῶν καὶ τῶν κακοποιῶν, ἐστραγγάλιζαν τὴν Ἐλευθε-
» ρίαν, ἡ ὁποία εἶχε πλέον περιορισθῆ μόνον εἰς μίαν μικρὰν περιοχὴν τῶν Ἀθηνῶν,
» τὸ Ἔθνος θὰ εἰσήρχετο εἰς τὴν φοβερωτέραν δοκιμασίαν τῆς μακραίωνος ἱστορίας
» του. Πολύτιμα Ἑλληνικὰ ἐδάφη, ὅπως ἡ Θράκη, ἡ Μακεδονία καὶ ἡ Ἤπειρος θὰ πα-
» ρεχωροῦντο εἰς ξένα Κράτη, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῆς ἀκρωτηριασμένης Ἑλλάδος θὰ
» ἀπετέλει ἐπαρχίαν τοῦ κομμουνιστικοῦ συνασπισμοῦ. Ἡ φυλή μας θὰ ὑφίστατο
» ἀγρίαν ἀφαίμαξιν ἀπὸ τοὺς φοβεροὺς τρομοκράτας καὶ δημίους, τοὺς ὁποίους ὁ
» λαός μας εἶδε ἐπὶ τὸ ἔργον κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944, ἡ θρησκευτική μας
» πίστις θὰ ἐτίθετο ὑπὸ ἀμείλικτον διωγμὸν καὶ ὅλαι αἱ ἀξίαι τοῦ πατροπαραδότου
» Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ μας θὰ ἐποδοπατοῦντο.

» Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἄνδρες τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἔχοντες συνεί-

Οἰκογένειαι τῶν πεσόντων Ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944, εἰς τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν.

» δησιν ὅτι ὁ ἀγὼν ἦτο ὑπὲρ πάντων, ἐβάδισαν μὲ τὸ μέτωπον ὑψηλὰ καὶ μὲ ἀκλό-
» νητον σταθερότητα, τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς θυσίας, συντελέσαντες ἀπο-
» φασιστικῶς εἰς τὴν ἐξουδετέρωσιν τῆς μεγάλης ἀπειλῆς. Ἡ Χωροφυλακὴ καὶ ἡ
» Ἀστυνομία ἀπετέλεσαν τὸ χαλύβδινον τεῖχος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐθραύσθησαν καὶ ὑπε-
» χώρησαν τὰ ἀλλεπάλληλα κύματα τῆς κομμουνιστικῆς ἀνταρσίας. Εἰς τὰ Ἀστυνο-
» μικὰ Τμήματα ἐπολέμησαν μὲ γενναιότητα καὶ αὐταπάρνησιν, χωρὶς νὰ κλονι-
» σθοῦν ἀπὸ τὴν λύσσαν κακουργίας, μὲ τὴν ὁποίαν οἱ κομμουνισταὶ ἐβασάνισαν καὶ
» ἐθανάτωναν ὅσους Ἀξιωματικοὺς καὶ ἄνδρας συνέβη νὰ παγιδεύσουν. Καὶ εἰς τὸν
» χῶρον αὐτόν, ἡ Χωροφυλακὴ εἰς μίαν θαυμαστὴν καὶ ἐκτυφλωτικὴν ἔκρηξιν Ἑλ-
» ληνικοῦ ἡρωϊσμοῦ, ἔδωσε πικρὸν μάθημα εἰς τὰς ὀρδὰς τῶν προδοτῶν, καταστρέ-
» ψασα τὸν πέριξ τῆς Πρωτευούσης πολιορκητικὸν κλοιὸν τῶν ἐνόπλων κομμουνι-

» στῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπίστευον ὅτι εἶχον ἤδη νικήσει καὶ εἶχον ἐπιδοθῆ εἰς τὸ ἀνατρι-
» χιαστικὸν ὄργιον ἀπανθρώπων κακουργημάτων.

» Σήμερον, συγκεντρωμένοι εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον χῶρον, ἀποτίομεν φόρον » τιμῆς πρὸς τοὺς πρωτεργάτας τῆς μεγάλης ἐκείνης νίκης καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τοὺς » ἐξ αὐτῶν καθαγιάσαντας μὲ τὴν θυσίαν τῆς ζωῆς των τοὺς τόπους συγκρούσεως: » Τοῦ Μακρυγιάννη, τῆς Ἀνωτέρας Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, » τῆς Σχολῆς Χωροφυλακῆς Ἀθηνῶν, τῶν φυλακῶν Ἀβέρωφ καὶ Βουλιαγμένης, » τῆς Διοικήσεως Πειραιῶς, τοῦ Συντάγματος Μετεκπαιδεύσεως, τοῦ Ἀρχηγείου » Χωροφυλακῆς, τοῦ Τμήματος Μεταγωγῶν καὶ τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς » Ἀθηνῶν, τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τὴν ὁδὸν Σουρνάρα,

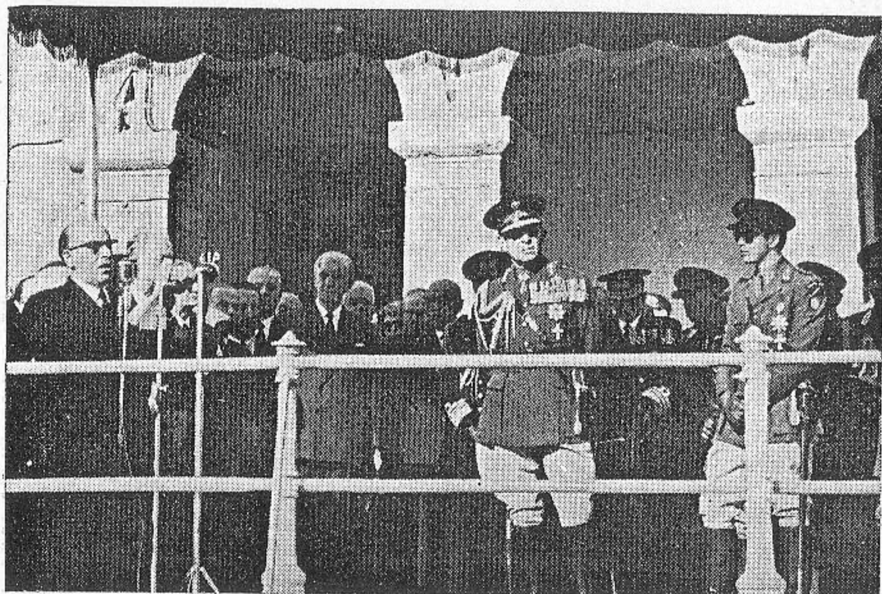
Συγγενεῖς τῶν πεσόντων καὶ πλῆθος κόσμου κατὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν.

» τοῦ Μηχανοκινήτου ὁδοῦ Πατησίων, τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Πλάκας, » τοῦ Δ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Γ' Σεπτεμβρίου, τοῦ Η' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος » Πλατείας Ἀττικῆς, τοῦ Ι' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Παγκρατίου, τοῦ ΙΑ' Ἀστυνο- » μικοῦ Τμήματος Καλλιθέας, τῆς Τροχαίας Ἀθηνῶν Πλατείας Λαυρίου, τῆς Σχολῆς » Ὑπαστυνόμων καὶ τοὺς τόπους μαρτυρίου καὶ σφαγιασμοῦ: τῶν διϋλιστηρίων » Οὔλεν, τῶν τάφρων Περιστερίου, τῶν νταμαριῶν Καισαριανῆς, τοῦ ἀσύλου Κοκ- » κινιᾶς, τοῦ σκοπευτηρίου Σχολῆς Εὐελπίδων, τῶν νταμαριῶν Κυψέλης, τοῦ Δουρ- » γουτίου καὶ τῆς Γούβας.

» Τὸ Ἔθνος λησμονεῖ ὅτι τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944 ἡ θανάσιμος κομμουνι- » στικὴ ἀπειλὴ ἐξουδετερώθη, ἀλλὰ τὸ 1946 ἐπανῆλθεν ὑπὸ τὴν μορφὴν τοῦ συμμορι-

» τοπολέμου, ὁ ὁποῖος ἐστοίχισεν εἰς μὲν ὑλικὰς ζημίας 11 δισεκατομμύρια πεντα» κόσια ἑκατομμύρια δαχμῶν (ἤτοι τὰ 90% τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα χορηγηθείσης » ἀμερικανικῆς βοηθείας), εἰς δὲ ἀνθρώπινον ὑλικὸν 57.678 νεκροὺς καὶ τραυματίας » (δηλαδὴ περισσοτέρους ἀπὸ τὰς ἀπωλείας κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1940-1941).

» Καὶ γνωρίζει τὸ Ἔθνος, ὅτι ὁ κίνδυνος παραμένει πάντοτε ἐνεργός. Ἡ κομ» μουνιστικὴ πίεσις ἐκφράζει τὴν μόνιμον βλέψιν καθόδου εἰς τὸ Αἰγαῖον. Ὁ κομμου» νιστικὸς στρατὸς μετὰ τὴν ἧτταν του εἰς τὸν Γράμμον καὶ τὸ Βίτσι, ἐκπαιδεύεται » καὶ γυμνάζεται ἐκτὸς τῶν συνόρων τῆς χώρας. Εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὅπως ἄλλοτε » ὑπὸ τὸν μανδύαν τοῦ Ε.Α.Μ. παρεσκευάζετο ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴν ἡγεσίαν τὸ » ἀνοσιούργημα τοῦ Δεκεμβρίου, σήμερον ὑπὸ ἄλλον σχῆμα, καταβάλλεται προσπά» θεια νὰ καλλιεργηθῇ εἰς τὸν λαὸν σύγχυσις διὰ νὰ διευκολυνθῇ ἡ ἀνόρθωσις τοῦ κομ» μουνιστικοῦ κόμματος, τοῦ ὁποίου σημειωτέον ὅτι καὶ ὁ παράνομος μηχανισμὸς

Ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς, ἐκφωνῶν λόγον μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν.

» ἐξακολουθεῖ νὰ ἐργάζεται συνωμωτικῶς καὶ ὅλα τείνουν μεθοδικῶς εἰς τὴν προετοι» μασίαν τῶν ψυχολογικῶν καὶ πολιτικῶν προϋποθέσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπέτρεπον » εἰς τὸν κομμουνισμὸν νὰ ἀποτολμήσῃ ἐκ νέου τὴν κατάργησιν τῆς δημοκρατίας » καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς χώρας. Οὔτε οἱ σκοποί, οὔτε αἱ μέθοδοι ἤλλαξαν. Μὲ » τὴν βοήθειαν ξένων δυνάμεων, μὲ τὴν ἀχαλίνωτον δημοκοπίαν δῆθεν ὑπὲρ τῆς » δημοκρατίας, μὲ τὴν συμπαράστασιν ἐθελοτυφλούντων ἢ ἀφελῶν ἢ τυχοδιωκτῶν » συνοδοιπόρων χαλκεύονται δεσμὰ διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ προετοιμάζεται » πάλιν τὸ κομμουνιστικὸν χειρουργεῖον διὰ τὸν ἐδαφικὸν διαμελισμὸν τῆς Ἑλ» λάδος.

» Οἱ τιμώμενοι σήμερον νεκροὶ τοῦ μεγάλου ἀγῶνος τοῦ 1944, ἔπραξαν εἰς » τὸ ἀκέραιον τὸ καθῆκον τους. Ἂν ἡμεῖς ἐπαγρυπνῶμεν, ἂν ἔχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν

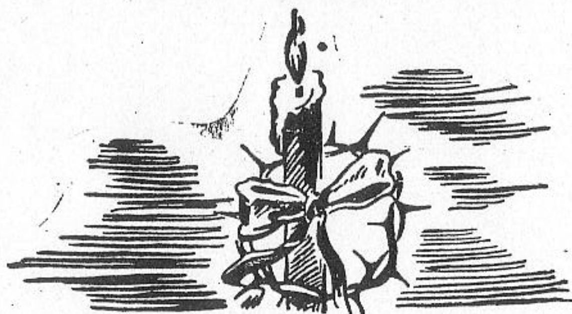
» ὅτι ὁ κίνδυνος ὑφίσταται πάντοτε, ἡ θυσία των δὲν θὰ ἀποβῇ ματαία καὶ τὸ Ἔθνος » δὲν θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ γνωρίσῃ καὶ πάλιν τὴν κόλασιν τῆς κομμουνιστικῆς τρομο- » κρατίας. Εἰς τὸ Σύνταγμα τοῦ Μακρυγιάννη ἐγράφη μία ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας σε- » λίδας τῆς Ἱστορίας μας. Ἡ νεολαία, ποὺ αὔριον θὰ λάβῃ εἰς χεῖρας της τὰ ἡνία » τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς Πολιτείας, ἔχουσα κατὰ νοῦν τοὺς λόγους τοῦ Πολυβίου, » ὅτι μόνον μὲ τὴν μελέτην τῆς ἱστορίας οἱ ἄνθρωποι γίνονται καλύτεροι, ἂς σταθῇ » εἰς τὸν χῶρον αὐτὸν καὶ ἂς ἀντλήσῃ διδάγματα ἀφοσιώσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ » θυσίας χάριν αὐτῆς.

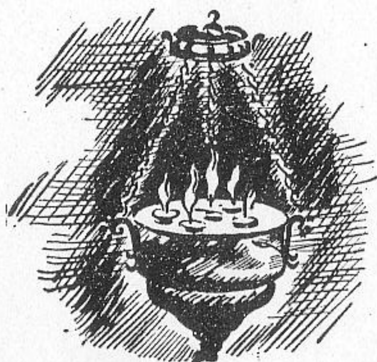
» Διὰ τοὺς Ἕλληνας δὲν ὑπάρχει ἄλλη ὁδὸς ὑπάρξεως, προόδου καὶ ἀκμῆς » ἀπὸ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν παραδόσεων τὰς ὁποίας ἡ φυλή μας » ἐδημιούργησε καὶ δημιουργεῖ κατὰ τὴν πορείαν της διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ἀποσπά- » σασα τὸν θαυμασμὸν τῆς ἀνθρωπότητος. Καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦτο ἐπεσφράγισαν τὰ » Σώματα Ἀσφαλείας τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944 ἀγωνισθέντα μέχρις ἐσχάτων ἐπὶ » τῶν Ἐθνικῶν ἐπάλξεων.

» Καὶ τώρα, κατὰ τὴν ἐπίσημον αὐτὴν Ἑλληνικὴν ὥραν ἔρχονται εἰς τὰ χείλη » ὅλων ὡς ἐθνικὴ προσφώνησις πρὸς τοὺς ἀθανάτους νεκροὺς οἱ στίχοι τοῦ ποιητοῦ:

»Ὦ γνήσια τῆς Ἑλλάδος τέκνα,
»ψυχαὶ ποὺ ἐπέσατε εἰς τὸν ἀγῶνα ἀνδρείως,
»Τάγμα ἐκλεκτῶν Ἡρώων,
»καύχημα νέων...».

Τὸν λόγον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐκάλυψαν παρατεταμένα χειροκροτήματα.

Εἰς μνήμην τῶν νεκρῶν μας

'Υπὸ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

'Επὶ τῇ 15η ἐπετείῳ τῆς ἐνόπλου κομμουνιστικῆς ἐπιβουλῆς τοῦ Δεκεμβρίου 1944, οἱ 'Αρχηγοὶ τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας ἐτέλεσαν ἐπίσημον ἐπιμνημόσυνον δέησιν εἰς τὸν χῶρον τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη.

Εἰς τὸν χῶρον τοῦτον, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ σθεναρὰ σημεῖα ἀντιστάσεως τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας κατὰ τῶν κομμουνιστικῶν στιφῶν τοῦ Δεκεμ-

Κενοτάφιον, ἐν τῷ χώρῳ τοῦ Συντάγματος Χωρ/κῆς Μακρυγιάννη, τῶν πεσόντων 'Αξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας πρὸς καταστολὴν τῆς ἐνόπλου κομμουνιστικῆς ἐπιβουλῆς, ὅπου ἐτελέσθη ἡ ἐπίσημος ἐπιμνημόσυνος δέησις ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 15ετίας ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944.

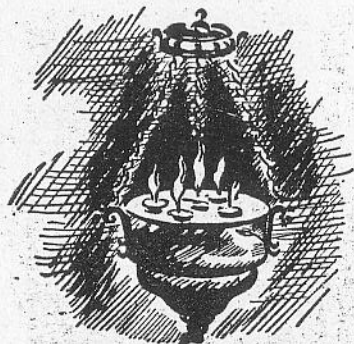
βρίου 1944, συνεκεντρώθησαν οἱ ἐκπρόσωποι ὅλων τῶν τάξεων ποὺ ἐπίστευσαν καὶ πιστεύουν στὴν 'Αθάνατη 'Ελλάδα.

235

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΙΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60 – Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30 – Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. – Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Η.' | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1960 | ΤΕΥΧΟΣ 182ον

Εἰς μνήμην τῶν νεκρῶν μας

—Μὲ κατάνυξη, συγκίνηση καὶ εὐλάβεια ἔλαβε χώραν τὸ πρωῒ τοῦ Σαββάτου, 10/12/60, ἡ ἀναγγελθεῖσα ἐπιμνημόσυνος δέησις ὑπὲρ τῶν πεσόντων Ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, κατὰ τὴν κομμουνιστικὴν ἀνταρσίαν τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944, στὸ παρεκκλήσιο τοῦ Συντάγματος Χωρ/κῆς Μακρυγιάννη.

Μέσα σ' ἕνα περιβάλλον διακοσμημένο ἄριστα ἀπὸ τὰ Ἀρχηγεῖα τῶν τριῶν Σωμάτων καὶ μὲ ὑποδειγματικὴ τάξη καὶ ἐπιτυχία, τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ἐτίμησαν τοὺς νεκρούς των καὶ ἀπέδωσαν τιμὰς σὲ ὅλους ἐκείνους τοὺς γενναίους μαχητάς, ποὺ μὲ τὴν ἀνδρείαν τους καὶ τὴν αὐτοθυσίαν τους ἔγραψαν μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ δοξασμένες σελίδες τῆς νεώτερης ἱστορίας μας.

Ἀπὸ πολὺ νωρὶς ἐκεῖνο τὸ Σάββατο πλῆθος κόσμου συγκεντρώθηκε στὸ Σύνταγμα Μακρυγιάννη, ἀντιπροσωπεύοντας κάθε κοινωνικὴ τάξη, γιὰ νὰ λάβη μέρος στὴ σεμνὴ ἐτούτη τελετή. Κι' ὅλα μέσα στὸ χῶρο τοῦ Συντάγματος εἶχαν μιὰ ζηλευτὴ ὀμορφιά... Οἱ θυρεοί, οἱ σημαιοῦλες, τὸ ἀπόσπασμα ποὺ ἀπέδιδε τιμές, τὸ τόσο ἐπιτυχημένο κενοτάφιο, οἱ ἀντιπροσωπεῖες, ἡ κάθε σημαιοστόλιστη γωνιά... Ἀλλ' ἐκεῖνο ποὺ ἔδινε τὸ ζωντανὸ νόημα στὴν τελετὴ ἦταν οἱ συντροφιὲς τῶν μαυροντυμένων μαννάδων καὶ τῶν γυναικῶν, ποὺ μὲ σκυμμένο τὸ κεφάλι ἔζοῦσαν τὶς πιὸ ἐπίσημες, καὶ τὶς πιὸ πονεμένες στιγμὲς τῆς ζωῆς τους...

Κι' ὅταν ἄρχισεν ἡ Ἀκολουθία, θαρρεῖς καὶ οἱ εὐγενικὲς ψυχὲς τῶν Μαρτύρων ἐπλανῶντο πάνω ἀπὸ τὸν χῶρο γιὰ νὰ θυμίσουν στοὺς ζῶντες μιὰ ταραγμένη ἐποχὴ ποὺ ἐμφανίζεται καὶ πάλι στὸ προσκήνιο τῆς ἱστορίας μας... Τὴν ἐφιαλτικὴ ἐποχὴ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944, ὅταν τὰ στίφη τῶν προδοτῶν σκορποῦσαν τὸν ὄλεθρο καὶ τὴ συμφορὰ στὴν τραυματισμένη πατρίδα μας.

Ὅλα ἔγιναν μὲ τάξη.

Κι' ἀπὸ τὶς 10.30' ἄρχισαν νὰ φθάνουν οἱ οἰκογένειες τῶν πεσόντων, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, οἱ διατελέσαντες Πρωθυπουργοί, Βουλευταί, Δήμαρχοι, τέως Ἀρχηγοί, Στρατιωτικὲς Ἀντιπροσωπεῖες, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, οἱ μαχηταὶ ἐκείνης τῆς ἐποχῆς καὶ πλῆθος κόσμου.

Σὲ λίγο ἀφίχθη ὁ ἐξοχώτατος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑφυπουργὸς κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς, γενόμενος ἐνθουσιωδῶς δεκτός. Καὶ κατὰ τὶς 10.45' εἰσῆλθε στὸ χῶρο τοῦ Συντάγματος ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Θεόκλητος, εὐλογήσας τὰ πλήθη.

Μιὰ μικρὴ ἀνάπαυλα στὴν ἄφιξη τῶν ἐπισήμων, καὶ αἱ μουσικαὶ τῶν Σωμά-

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου κατὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ὑπὲρ τῶν πεσόντων Ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας πρὸς καταστολὴν τῆς ἐνόπλου κομμουνιστικῆς ἐπιβουλῆς κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944.

των Ἀσφαλείας, ποὺ εἶναι παρατεταγμέναι στὴν Κεντρικὴ Πύλη, δίδουν τὸ σύνθημα τῆς ἀφίξεως τῆς Α.Ε. τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Θύελλα χειροκροτημάτων συνοδεύει τὴν ἄφιξη τοῦ συνετοῦ καὶ λαοφιλοῦς Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος. Καὶ πρὶν κοπάσῃ αὐτὴ ἡ θύελλα τῶν ἐπευφημιῶν καὶ τῶν χειροκροτημάτων, οὐρανομήκεις ζητοκραυγαὶ δονοῦν τὸν χῶρο καθὼς ἐμφανίζεται ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεύς, συνοδευόμενος ἀπὸ τὴν Α.Β.Υ. τὸν Ὀλυμπιονίκη Διάδοχο.

Ὅλο τὸ Ἔθνος ἀντιπροσωπεύεται. Γιατὶ ἐτούτη ἡ τελετὴ δὲν εἶναι ἕνα ἁπλὸ μνημόσυνο. Ζωντατεύει μιὰ ἱστορικὴ στιγμή, ἀπὸ τὴν ὁποία ἐκρίθη ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος. Ἔτσι, μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα ἐθνικῆς ἐξάρσεως καὶ σεμνῆς εὐλαβείας, ἀρχίζει ἡ Ἱερὰ Ἀκολουθία, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν.

Συγκίνησις. Ἔκστασις. Δάκρυα λίγα. Πιὸ πολλὴ πίστη. Πίστη ἀκλόνητη στὸ μέλλον τῆς Φυλῆς μας. Πίστη ὅτι ἡ θυσία ἐκείνων τῶν ἐκλεκτῶν Ἑλλήνων δὲν πῆγε χαμένη, γιατὶ ἡ Πατρίδα ἰσχυρὴ ὅσο ποτὲ καὶ περήφανη βαδίζει τὸ δρόμο τῶν πεπρωμένων της.

«Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων Σου!!!».

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη οἱ μουσικὲς ἀνακρούουν τὴν περίφημη προσευχὴ πρὸς τὸν ὕψιστον.

Οἱ μαυροφορεμένες γυναῖκες σταυροκοπιοῦνται δακρυσμένες... τὰ πλήθη σωπαίνουν καὶ δέονται...

Στιγμὴ ἀξέχαστη...

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλῆς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. Εὐαγγέλου Καλαντζῆ προσέρχεται εἰς τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν.

Κι' ὕστερα ἀπὸ τὴν Ἱερὴ Ἀκολουθία, πλησιάζει στὸ μικρόφωνο ὁ κ. Καλαντζῆς. Καὶ σὲ λίγο, μὲ τὴν ἐμπνευσμένη καὶ ὑπέροχη ὁμιλία του, ξεσηκώνει ἕνα ἀσυγκράτητο χείμαρρο ἐθνικῶν παλμῶν, σὰν θυμίαμα τῆς Ἑλλάδος στὸ Ναὸ τῆς Ἱστορίας της.

Ὑπῆρξε παραστατική, καὶ βαρυσήμαντη ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Καλαντζῆ, καὶ συχνὰ διεκόπη ἀπὸ πυκνὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα. Τὴν παραθέτουμε, ὡς ἔχει:

«Μεγαλειότατε,

«Ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ χώρου, τὸν ὁποῖον καθηγίασεν ὁ ἡρωϊσμὸς καὶ ἡ θυ-
» σία τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωρ/κῆς, ὑψοῦται μήνυμα ἐπαγρυπνήσεως καὶ
» ἐντολὴ ἐπιφυλακῆς τοῦ Ἔθνους. Κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν δὲν ἀποτίομεν φόρον

» τιμῆς πρὸς τοὺς πρωτεργάτας Ἔπους, τοῦ ὁποίου ὁ κύκλος ἔκλεισεν. Δὲν κατα-
» θέτομεν στέφανον εἰς τοὺς νεκροὺς ἑνὸς πολέμου, τὸν ὁποῖον διεδέχθη ἡ Εἰρήνη.
» Ἀλλὰ τιμῶμεν τὴν μνήμην τῶν νεκρῶν, καὶ ἐξαίρομεν τὴν ἀνδρείαν τῶν ἐπιζώντων
» μιᾶς μάχης ἱστορικῆς σημασίας εἰς ἕνα πόλεμον συνεχιζόμενον ἔκτοτε καὶ μέχρι
» σήμερον.

«Εἰς τὸν ἀνοικτίρμονα αὐτὸν πόλεμον, τὸν ὁποῖον ὁ κομμουνισμὸς ἔχει ἐπι-
» βάλλει εἰς τὴν Πατρίδα μας δὲν ὑπάρχει οὔτε ἀνάπαυλα, οὔτε διακοπή, οὔτε εἰρήνη.
» Ἡ κομμουνιστικὴ ἐπίθεσις ἐξακολουθεῖ, ἀλλάσσουσα μόνον μορφὰς καὶ στρατη-
» γήματα ἀλλὰ διατηροῦσα πάντοτε τὸν ἴδιον ἀντικειμενικὸν σκοπόν, τὴν ἐπιβολήν,

Συγγενεῖς τῶν πεσόντων καὶ πλῆθος κόσμου κατὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν.

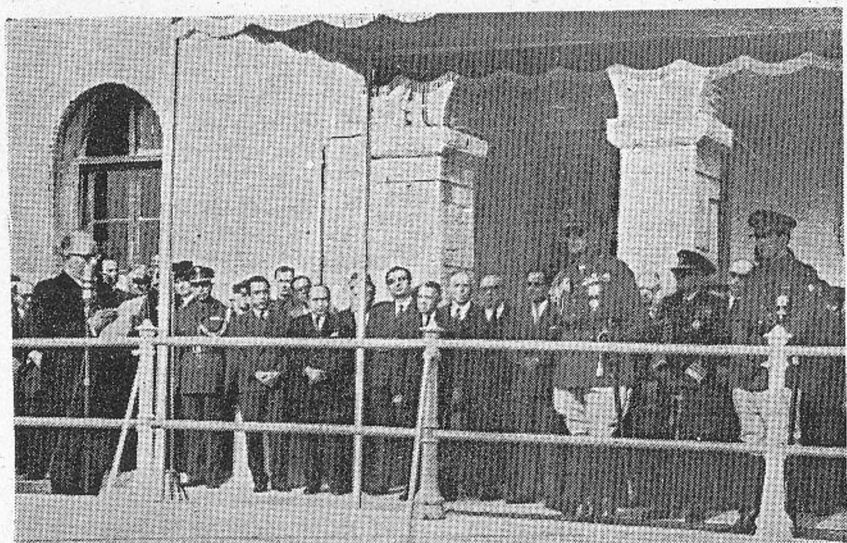
» δηλαδή, τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος διὰ τῆς βίας πρὸς ὄφελος ξένων Κρατῶν,
» διότι ξένα Κράτη πολεμοῦν τὴν Ἑλλάδα διὰ τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος

«Τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα ὑπῆρξε μία φάσις αὐτοῦ τοῦ ἀκαταπαύστου πολέ-
» μου. Ἡ ἐγκληματικὴ διαστροφὴ καὶ ἡ προδοτικὴ μανία τοῦ κομμουνισμοῦ προσέ-
» λαβε τὸ 1944 τὴν μορφὴν πρωτοφανοῦς παροξυσμοῦ κακούργου λύσσης. Ἠκολού-
» θησεν ὁ συμμοριτοπόλεμος, μὲ τὸν ὁποῖον οἱ κομμουνισταὶ παρέδωσαν εἰς τὰς φλό-
» γας τῆς καταστροφῆς τὰ ἐδάφη τῆς Ἑλλάδος καὶ κατεδίκασαν τὸν λαόν μας εἰς τὴν
» κόλασιν συμφορᾶς καὶ αἵματος. Καὶ σήμερον εὑρισκόμεθα ἐνώπιον ἐκτεταμένης
» προσπαθείας πρὸς κλονισμὸν τῆς ἐσωτερικῆς συνοχῆς τῆς Χώρας, κλονισμὸν ὁ
» ὁποῖος, ἂν ἐπιτευχθῇ, θὰ ἀποτελέσῃ τὴν προπαρασκευαστικὴν φάσιν καὶ τὴν ἀφε-
» τηρίαν ἐνόπλων ἀναστατώσεων καὶ ἀναρχικῆς τρομοκρατίας.

«Ἔχομεν ἱστορίαν τριάκοντα αἰώνων. Ὑπέστημεν δοκιμασίας καὶ περιπετείας.
» Ἀντιμετωπίσαμεν κινδύνους καὶ ἀτυχίας. Ἀλλ' οὐδέποτε εὑρέθημεν ἐνώπιον τῆς
» ἐκτάσεως καὶ τῆς βαρύτητος τῆς ἀπειλῆς, τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύει ὁ κομμουνι-
» σμός. Τώρα ἐπιχειρεῖται ἐπιστημονικῶς ὠργανωμένον καὶ ἀδιστάκτως ἐκτελού-

» μενον κτύπημα τῆς φυλῆς μας εἰς τὰς ρίζας της. Τώρα ὁ Ἑλληνισμὸς περισφίγ-
» γεται ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν μὲ τὴν πρόθεσιν ἀποπνιγμοῦ του. Τώρα ζῶμεν ἱστορικὰς
» τῷ ὄντι στιγμάς, καθ' ἃς κρίνεται ἡ τύχη μας διὰ πολλοὺς αἰῶνας. Τώρα ἢ θὰ
» παραδώσωμεν εἰς τὰς τέκνα μας ἀκεραίαν τὴν κληρονομίαν τῶν προγόνων μας καὶ
» ἐλευθέραν τὴν Ἑλλάδα, ἢ θὰ γράψωμεν ἐπίλογον καταισχύνης εἰς τὸ βιβλίον τῆς
» δόξης τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

«Ἀπὸ τῆς ὑπευθύνου θέσεως, τὴν ὁποίαν μοῦ ἔχει ἐμπιστευθῆ ἡ Πολιτεία,
» καὶ κατὰ τὴν ἐπίσημον αὐτὴν ὥραν, διακηρύσσω πρὸς τὸ Ἔθνος μὲ καθαρὰν καρ-
» δίαν καὶ ἐν συνειδήσει ὅτι ἡ πολιτικὴ οὐσία καὶ τὸ ἀντεθνικὸν περιεχόμενον τοῦ
» Δεκεμβριανοῦ κινήματος, ἡ προσπάθεια, δηλαδή, τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος
» ὅπως διὰ μέσου τοῦ βούρκου καὶ τοῦ αἵματος, τῆς προδοσίας καὶ τοῦ ἐγκλήματος,
» ἐπιβάλῃ τὴν τυρανίαν του ὡς ἐντοδολόχου ξένων Κρατῶν—εἶναι ἐνεργά, ὅτι τὸ
» κομμουνιστικὸν κόμμα ἀπειλεῖ ἐκ νέου ἀμέσως τὴν γαλήνην τοῦ λαοῦ καὶ τὴν

Ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς ἐκφωνῶν λόγον μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν.

» ἀσφάλειαν τῆς Χώρας.' Ἀπὸ τὸν ἱερὸν χῶρον τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς Μα-
» κρυγιάννη ἂς ἀκουσθῇ εἰς τὰ πέρατα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἂς ἠχήσῃ εἰς τὴν ψυχὴν
» κάθε Ἕλληνος προσκλητήριον σάλπισμα Ἐθνικῆς κινητοποιήσεως. Ὁ ἐχθρὸς
» ἐγείρει πάλιν θρασεῖαν κεφαλήν. Αἱ φρικαλεότητες τοῦ Δεκεμβρίου διαγράφονται
» εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁρίζοντος ὡς πραγματικότητες τῆς αὔριον. Τὸ Κράτος γνωρίζει
» τί βυσσοδομεῖται καὶ ἔχει τὴν δύναμιν νὰ κτυπήσῃ καὶ νὰ ἐξουδετερώσῃ τὰ ἀνόσια
» σχέδια. Ἀλλὰ καὶ οἱ πολῖται—κάθε Ἕλλην καὶ κάθε Ἑλληνὶς—ἂς ἀναζητήσουν,
» ἕκαστος εἰς τὸν τομέα του, τὴν θέσιν των εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ μεγάλου ἀγῶνος.
» Εἰς τὴν οὐδέποτε διακοπτομένην κομμουνιστικὴν ἐπίθεσιν ὀφείλομεν ν' ἀπαντῶμεν
» μὲ τὴν οὐδέποτε λυομένην ἐπιφυλακὴν τοῦ Ἔθνους.

«Πανηγυρίζοντες σήμερον τὴν ἐπέτειον τῆς νίκης τοῦ Μακρυγιάννη καὶ τιμῶν-

» τες τοὺς νεκροὺς τῆς Χωροφυλακῆς, τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, τῶν Ἐνόπλων » Δυνάμεων καὶ τοῦ μαρτυρήσαντος ἀμάχου πληθυσμοῦ, ἀξιοποιοῦμεν τὴν θυσίαν » των ἀναβαπτίζοντες εἰς τὸ φωτεινόν των παράδειγμα τὴν Ἐθνικήν μας πίστιν καὶ » χαλυβδώνοντες τὴν θέλησίν μας ὅπως ἐκμηδενίσωμεν τὴν Λερναίαν Ὕδραν τῆς » κομμουνιστικῆς προδοσίας μὲ τὴν ἁγίαν σκληρότητα τὴν ὑπαγορευομένην ἀπὸ τὸ » ὑπέρτατον πρὸς τὴν Πατρίδα, καθῆκον, ἐν ὥρᾳ ὑπερτάτου κινδύνου.

«Ἡ Ἑλλὰς περικλείει εἰς τὴν ψυχήν της τὴν ἀστείρευτον δύναμιν νὰ ζῇ καὶ νὰ » δημιουργῇ καὶ ἡ ἀφοσίωσις τῶν τέκνων της εἰς τὰ πεπρωμένα τῆς Πατρίδος » ἐμπνέει αἰσιοδοξίαν καὶ ἐμπιστοσύνην διὰ τὸ μέλλον».

Μὲ τὴν ἐμπνευσμένη αὐτὴ ὁμιλία τοῦ ἐξοχωτάτου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑφυπουργοῦ κ. Εὐαγγέλου Καλαντζῆ ἔληξεν ἡ σεμνὴ αὐτὴ τελετή.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, μὲ ἐπικεφαλεῖς τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὸν Πρωθυπουργόν του, βρῆκε τὴν εὐκαιρία νὰ ἀποτίσῃ φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἀθανάτους νεκροὺς ἐκείνου τοῦ τιτανείου ἀγῶνος, κατὰ τὸν ὁποῖον διεπράχθησαν οἱ πιὸ ἀηδεῖς φρικαλεότητες ποὺ ἔχουν διαπραχθῆ ποτὲ ἀπὸ βαρβαρικὰ στίφη ἐπιδρομέων.

Συγχρόνως ὅμως τὸ Ἑλληνικὸ Ἔθνος βρῆκε τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἀμετάκλητη ἀπόφασή του νὰ μείνῃ ἐλεύθερο, ὅπως καὶ ἂν ἔρθουν τὰ πράγματα, οἱ χρόνοι, οἱ περιστάσεις καὶ οἱ καιροί.

Καὶ τὴν ἀπόφασή του αὐτὴ τὴν ὑπογράμμισαν τὰ πιὸ ἐπίσημα χείλη.

Τὴν ὑπογράμμισεν ὁ κ. Καλαντζῆς μὲ τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας του:

«...Ἡ Ἑλλὰς περικλείει εἰς τὴν ψυχήν της τὴν ἀστείρευτον δύναμιν νὰ ζῇ καὶ νὰ δημιουργῇ καὶ ἡ ἀφοσίωσις τῶν τέκνων της εἰς τὰ πεπρωμένα τῆς Πατρίδος ἐμπνέει αἰσιοδοξίαν καὶ ἐμπιστοσύνην διὰ τὸ μέλλον...».

ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1944

ΑΝΑΤΡΙΧΙΑΣΤΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΑΙΜΑΤΟΣ

ΝΕΚΡΟΙ

- Ὁμαδικὲς σφαγὲς καὶ ἄλλες ἐκτελέσεις ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1944 μέχρι τέλους Μαΐου 1946 .... 46.985
- Ἱερωμένοι ποὺ ἐθανατώθησαν μὲ βασανιστήρια........ 275
- Δάσκαλοι ποὺ ἐθανατώθησαν μὲ βασανιστήρια........ 239
- Ἰατροὶ ποὺ ἐξετελέσθησαν 120
- Συνδικαλιστικὰ στελέχη ποὺ ἐκρεουργήθησαν 246
- Σιδηροδρομικοὶ καὶ ἄλλα ἀνύποπτα πρόσωπα ποὺ ἀνετινάχθησαν ἀπὸ νάρκες 4.475
- Ταχυδρομικοὶ ποὺ ἐφονεύθησαν 33

Σύνολον..... 52.373

ΟΜΗΡΟΙ

Ἄοπλοι πολῖτες κατὰ τὸ πλεῖστον γυναικόπαιδα ποὺ ἀπήχθησαν ὡς ὅμηροι ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς........ 46.871

ΚΑΜΕΝΑ ΧΩΡΙΑ, ΓΚΡΕΜΙΣΜΕΝΑ ΣΠΙΤΙΑ, ΡΗΜΑΓΜΕΝΕΣ ΠΟΛΕΙΣ, ΑΝΑΤΙΝΑΓΜΕΝΕΣ ΓΕΦΥΡΕΣ, ΦΛΟΓΕΣ, ΚΑΠΝΟΥΣ ΚΑΙ ΟΛΕΘΡΟ ΑΦΙΣΕ ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΟΥ Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

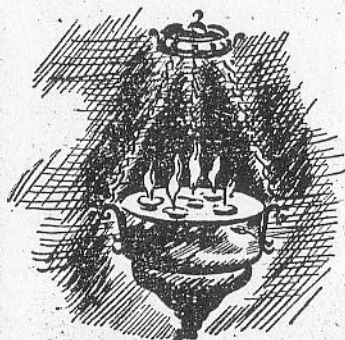
ΙΣΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Θ΄.	ΑΘΗΝΑΙ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1961	ΤΕΥΧΟΣ 206ον

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΜΑΣ

«Γαίης Ἑλλάδος ὅπλα ἔχοντες γενναῖοι ἄνδρες τῶν ἀθέων φονέων ἐστόρησαν δύναμιν»

Ἄς γυρίσουμε 17 χρόνια πίσω γιὰ νὰ θυμηθοῦμε μιὰ ἀπὸ τὶς τραγικώτερες ἐπετείους τῆς ἱστορίας μας. Δέκα ἑπτὰ χρόνια πέρασαν ἀπὸ τότε ποὺ ὁ σλαβοκίνητος κομμουνισμός, ἀφοῦ μὲ τὸ ψεῦδος τῆς δῆθεν ἐθνικῆς ἀντιστάσεως ταλαιπώρησε τὴν Ἑλλάδα δημιούργησε τὸν «Κόκκινο Δεκέμβρη» γιὰ νὰ ὁλοκληρώση ἔτσι τὸ ὡς τότε ἀντεθνικόν του ἔργο.

Δέκα ἑπτὰ χρόνια πέρασαν ἀπὸ τότε ποὺ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, συνεργαζόμενα μὲ τὶς ἐθνικὲς ἔνοπλες δυνάμεις καὶ τὶς ὑπὸ τὸν Σκόμπυ ἀγγλικές, ἔδωσαν στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν τὴν μεγάλη μάχη ἐναντίον τῶν ἐρυθρῶν τυραννίσκων, οἱ ὁποῖοι χωρὶς κανένα αἴσθημα ἠθικῆς καὶ δικαιοσύνης, ἀγάπης καὶ ἐθνικῆς ἀξιοπρέπειας, ἄνανδρα κι᾽ ἀποτρόπαια, ζήτησαν μὲ τὴν ὠμὴ βία νὰ γίνουν ἀφεντάδες στὴ χώρα ποὺ γέννησε, ἀνάθρεψε καὶ μεγάλωσε τὴν γνήσια Δημοκρατία.

Δὲν μποροῦμε νὰ ξεχάσουμε τὸν «Κόκκινο Δεκέμβρη» γιατὶ καὶ σήμερα καὶ αὔριο κάποιος ἄλλος «Δεκέμβρης» φωλιάζει στὰ μυαλὰ τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας. Ἐξ ἄλλου πῶς μπορεῖ νὰ λησμονηθοῦν τὸ Περιστέρι, ἡ Οὖλεν, ἡ Σχολὴ Εὐελπίδων, ὁ Φενεός, ὁ Μελιγαλὰς καὶ τόσα ἄλλα τοπεῖα τῆς φρίκης τοῦ Δεκεμβρίου; Ἡ μεγάλη σφαγὴ τοῦ δευτέρου ἑξαμήνου τοῦ ἔτους 1944, βρῆκε στὰ Δεκεμβριανὰ τὴν ἐγκληματική της ἀποκορύφωση.

Στὸ λίγο αὐτὸ χρονικὸ διάστημα ἐξετελέσθησαν ἀπάνθρωπα, ἀπὸ τὴν πολιτοφυλακὴ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., 46.985 πατριῶτες, ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ ποὺ δὲν δέχθηκαν νὰ ζήσουν κάτω ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴ κατοχή. Στὸν ἀριθμὸ αὐτὸ πρέπει νὰ προστεθοῦν 275 ἱερωμένοι, 234 δάσκαλοι, 120 γιατροί, 246 συνδικαλιστικὰ στελέχη, 33 ταχυδρομικοί, ποὺ θανατώθηκαν μὲ τὰ φρικτώτερα βασανιστήρια.

Τὴν 3ην Δεκεμβρίου 1944, στὴν πλατεῖα τοῦ Συντάγματος, ἐτερματίζετο μιὰ δίμηνη συμβατικὴ συμβίωση τοῦ ἐθνικόφρονος κόσμου μὲ τὸν ξενοκίνητο κομμουνισμό. Οἱ ἡγέτες τῆς ἀριστερᾶς ἄφησαν τὰ ὑπουργικά τους γραφεῖα καὶ κατέβηκαν στὸ πεζοδρόμιο γιὰ νὰ ἐφαρμόσουν τὶς συνταγὲς τῆς «προλεταριακῆς ἐπανάστασης».

Γιὰ κείνους ποὺ καὶ σήμερα ἀγνοοῦν τί σημαίνει «Κόκκινος Δεκέμβρης», ἡ πιὸ κάτω μαρτυρία—ὁμολογία τοῦ Στέφανου Λιόλιου, ἐκτελεστοῦ στὰ Διϋλιστήρια τῆς Οὔλεν, δίνει ἀνάγλυφη τὴν εἰκόνα τῆς ἀπάνθρωπης ἐγκληματικότητας.

«...Τοὺς διέταζα πρῶτα νὰ γδυθοῦν καὶ ὕστερα τοὺς ἔβαζα νὰ γονατίσουν » στὸ χῶμα καὶ νὰ σκύψουν τὸ κεφάλι πάνω σὲ μεγάλες πέτρες ποὺ εἶχα ἀραδιάσει » ἔξω ἀπὸ τὰ Διϋλιστήρια. Τότε, ἔπαιρνα τὸ τσεκούρι καὶ τοὺς ἔδινα μιὰ τσεκουριὰ » πίσω στὸ κεφάλι κι' ἂν δὲν τοὺς ἀποτελείωνα μὲ τὴν πρώτη, τοὺς ἔδινα καὶ δεύ- » τερη καὶ τρίτη ὥσπου νὰ τὰ βροντήξουν...».

Τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1944 οἱ κομμουνισταὶ προδότες κάθε ἱεροῦ καὶ ὁσίου, σήκωσαν βέβηλο χέρι ἐναντίον ἀθῴων καὶ ἀνυπεράσπιστων ὑπάρξεων. Σκότωσαν, ἔσφαξαν, ρήμαξαν, ἀτίμασαν, πρόσφεραν θυσία στὸν ἀδυσώπητο βωμὸ τοῦ Μολὼχ τοῦ μίσους, ζητώντας ν' ἀφανίσουν τὴν Ἑλληνικὴ φυλή, τὴν φυλὴ ἐκείνη ποὺ τρεῖς χιλιάδες τώρα χρόνια σκορπίζει τὸ φῶς τοῦ πολιτισμοῦ σ' ὁλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα.

Χωρὶς κανένα ἴχνος ἀνθρωπισμοῦ, στίφη ἀγρίων ἐπιδρομέων, ρίχθηκαν πάνω στὸ νεκροζώντανο σῶμα τῆς ὡς τότε ξενοκρατούμενης χώρας, ζητώντας νὰ ρουφήξουν σταλαγματιὰ-σταλαγματιὰ τὸ λιγοστὸ αἷμα της, ξεχνώντας πὼς ἡ Ἑλλάδα, ὅσα κι' ἂν ὑποστῆ, στέκει ἀθάνατη «ἀκόμη καὶ στὸ γέρμα της καὶ στὸ κατρακύλισμά της τῆς ἱστορίας εἶναι τὸ φῶς...».

Ἂν οἱ Ρωμαῖοι, γιὰ πολλοὺς αἰῶνες ψιθύριζαν φοβισμένοι τὸ «ὁ Ἀννίβας πρὸ τῶν πυλῶν», οἱ ἐπερχόμενες γενεὲς θὰ μονολογοῦν: «Κατάρα κι' ἀνάθεμα στὶς αἱμοχαρεῖς ὕαινες τοῦ Βορρᾶ».

Λησμόνησαν ὅμως οἱ ὕαινες μὲ τὸν κόκκινο μανδύα, ὅτι σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἄκρη τῶν Βαλκανίων, ὅπου ὁ μεσογειακὸς ἥλιος λάμπει στὰ μάρμαρα τοῦ Παρθενῶνα, ποὺ ἐνσαρκώνει τὸ φιλελεύθερο πνεῦμα χιλιετηρίδων Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ζῆ ἕνας λαὸς ποὺ δὲν συνηθίζει νὰ προσφέρῃ νερὸ κι' ἁλάτι στοὺς κατακτητές του. Ξέχασαν πὼς Ἕλληνας θὰ πῆ ἐλεύθερος καὶ ὅτι οἱ λεηλασίες, οἱ σφαγές, οἱ στραγγαλισμοὶ νηπίων κ.λ.π. ὄχι μόνο δὲν λυγίζουν τοὺς πολεμιστές, ἀλλὰ τοὐναντίον τοὺς ὠθοῦν σὲ καινούργιους ἀγῶνες, φθάνει νὰ κρατηθῆ ἀλώβητο τὸ λάβαρο τῶν Ἑλληνικῶν ἰδανικῶν.

Στὶς ὀρδὲς τῆς κόκκινης τυραννίας, τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1944, τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὶς ἐθνικὲς ἔνοπλες δυνάμεις καὶ τὶς ὑπὸ τὸν Σκόμπυ ἀγγλικὲς καὶ οἱ ἐθνικόφρονες Ἕλληνες πρόταξαν τὰ στήθη τους κι' ἀγωνίσθηκαν σὰν παλληκάρια. Κτύπησαν μὲ κάθε τρόπο τοὺς μητραλοῖες. Τοὺς κυνήγησαν στοὺς δρόμους καὶ στὰ σοκκάκια τῆς Πρωτευούσης καὶ μὲ τὴν ἀδάμαστη θέλησή τους, πολεμώντας ὑπεράνθρωπα, ἔσωσαν τὴν Ἑλλάδα. Μὲ τοὺς ἀγῶνες καὶ τὶς θυσίες τους ἔκλεισαν τὸ δρόμο τῶν ἐπιδρομέων καὶ χάρισαν στὴν Ἑλλάδα τὴν ἠρεμία ἀπὸ τὸν ἐφιάλτη τοῦ κομμουνισμοῦ.

Τὶς θυσίες τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ Δεκεμβρίου ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ τιμώντας ἡ πατρίδα μας, διὰ Β. Διατάγματος, καθώρισε ὅπως κάθε 3 Δεκεμβρίου, ὕστερα ἀπὸ σχετικὴ ὀργάνωση τῶν Ἀρχηγείων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, τελεῖται ἐπιμνημόσυνη δέηση σὰν ἐλάχιστο δεῖγμα τρανῆς εὐγνωμοσύνης.

Ἀπὸ νωρὶς καὶ ἐφέτος πλῆθος κόσμου κατέκλυσε τὸν χῶρο τοῦ Συντάγματος Μακρυγιάννη, ὅπου θὰ ἐλάμβανε χώραν ἡ τελετὴ καὶ ὁ ὁποῖος εἶχε κατάλληλα διαμορφωθῆ. Τὰ πάντα, ἁπλᾶ καὶ ἀπέριττα, ἀνάλογα μὲ τὸ σκοπὸ τῆς τελετῆς. Μπροστὰ στὴν κυρία εἴσοδο τοῦ Διοικητηρίου καὶ στὸ πλακόστρωτο ποὺ σχηματίζεται ἀπὸ τὶς ἑκατέρωθεν κλίμακες εἶχε στηθῆ τὸ στέγαστρον κάτωθι τοῦ ὁποίου θὰ ἵσταντο ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος.

Ἀκριβῶς μπροστά, κάτω ἀπὸ τὸ πλακόστρωτο, ὁ χῶρος τοῦ Κενοταφίου. Ἕξ ἐκπρόσωποι τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας στέκονται σὲ θέσι προσοχῆς, ἐνῷ μικρὰ συννεφάκια λιβανωτοῦ ἀνεβαίνουν στὴν ἀτμόσφαιρα.

Στὴν ἐπιμνημόσυνη δέηση παρέστησαν, εἰδικὰ προσκληθέντες, οἱ τραυματίες καὶ ἀγωνισταὶ τοῦ Δεκεμβρίου 1944, καθὼς καὶ οἱ οἰκογένειες τῶν ἡρωϊκὰ πεσόντων. Ἐργατικὰ Σωματεῖα, Ὀργανώσεις, Σύνδεσμοι, Ἀντιπροσωπεῖες Σχολείων μὲ τὰ λάβαρά τους εἶχον καταλάβει τὶς θέσεις τους. Ἀντιπροσωπεῖες τῶν τιμωμένων Σωμάτων μὲ τὰ παράσημα καὶ τὰ μετάλλια, μαθηταὶ τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν καὶ τῶν Σχολῶν Ἀστυνομίας, ὅλοι στὴν κατάλληλη καὶ ἐκ τῶν προτέρων καθωρισμένη θέση τους.

Παρέστησαν ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, πολλοὶ Ὑπουργοί, τ. Πρωθυπουργοί, τ. Ὑπουργοί, πολλοὶ Βουλευταί, ἐκπρόσωποι τῶν Πνευματικῶν τῆς χώ-

Οἱ κ.κ. Γ. Βαρδουλάκης, Θ. Ρακιντζῆς καὶ Ν. Μπουραντᾶς εἰς τὸ Κενοτάφιον τῶν πεσόντων Ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, πρὸς καταστολὴν τῆς ἐνόπλου κομμουνιστικῆς ἐπιβουλῆς, κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐπιμνημόσυνον δέησιν ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 17ετίας ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944.

ρας Ἱδρυμάτων, τῆς Δικαιοσύνης, τῆς Ἐκκλησίας, ἀνώτατοι ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἀποστρατείᾳ ἀξιωματικοί, τ. Ἀρχηγοὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, Διοικηταὶ Τραπεζιτικῶν ἱδρυμάτων, ἐκπρόσωποι τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος, ξέναι ἀποστολαὶ καὶ λοιποὶ προσκληθέντες ἐπίσημοι.

Τὰ πάντα εἶναι ἕτοιμα. Ὅλοι ἀναμένουμε τὴν ἄφιξη τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως. Καὶ νά. Ὥρα 10.45′ οἱ μουσικὲς τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας παιανίζουν τὸ Βασιλικὸ Θούριο.

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεύς, ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος, ἡ Α.Β.Υ. ὁ πρῖγκιψ Μιχαὴλ μὲ τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς ἀκολουθίας εἰσέρχονται. Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεύς, καθὼς οἱ μουσικὲς ἀνακρούουν τὸν Ἐθνικὸ ὕμνο, χαιρετᾷ. Συνοδευόμενος ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ Ὑφυ-

2415

ουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν κ. Δαβάκη, τῶν κ.κ. 'Αρχηγῶν τῶν τιμωμένων Σωμάτων, τοῦ τελετάρχου 'Υποστρατήγου Χωρ. κ. Πέτροβα καὶ τῶν βοηθῶν αὐτοῦ Συνταγματάρχου κ. Παρίση Νικ. καὶ 'Αστυν. Δ/ντοῦ Α' κ. Καθάρειου 'Αποστ., ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεύς, μὲ τὴν λοιπὴν ἀκολουθίαν καταλαμβάνουν τίς θέσεις των.

'Ο Θεοφιλέστατος 'Επίσκοπος Θαυμακοῦ κ.κ. Χρυσόστομος, ἐκπροσωπῶν τὸν Μακαριώτατον 'Αρχιεπίσκοπον, χοροστατεῖ στὴν ἐπιμνημόσυνη δέηση. Σιγὴ ἁπλώνεται παντοῦ καὶ μόνο τὰ νεκρώσιμα τροπάρια δονοῦν τὴν ἀτμόσφαιρα. Τὰ μεγάφωνα, τὰ ὁποῖα πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ Βασιλέως μετέδιδον ἐθνικὰ ἐμβατήρια καὶ συνθήματα, ἐσώπασαν. Οἱ ψυχές μας πετοῦν νοερὰ κοντὰ στοὺς ἡρωϊκοὺς συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι ἔπεσαν στὸ βωμὸ τοῦ καθήκοντος, χαρίζοντας σὲ μᾶς τὴν ἐλευθερία. Λίγο πιὸ 'κεῖ μιὰ ὁμάδα μαυροντυμένων γυναικῶν κλαίει ψιθυριστά. Ἕνας κόμπος ἀνεβαίνει στὰ λαρύγγια μας. Μεγάλος ὁ πόνος, μεγάλος ὅμως καὶ ὁ σκοπὸς τῆς θυσίας τῶν ἀγωνισθέντων καὶ πεσόντων.

Οἱ ἐξῶστες, τὰ παράθυρα, οἱ ταράτσες τῶν γύρω σπιτιῶν, κατάμεστα ἀπὸ κόσμο. Ὅλη ἡ 'Αθήνα κλείνει εὐλαβικὰ τὸ γόνυ καὶ ἀποτίει φόρον τιμῆς στοὺς νεκροὺς τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας. Στιγμὲς ἱερές. Στιγμὲς κατανυκτικές. Τὰ μάτια μας βουρκώνουν καθὼς ὁ 'Επίσκοπος ψάλλει τὸ «αἰωνία ἡ μνήμη». Αἰωνία ἡ μνήμη ψιθυρίζουν καὶ τὰ δικά μας χείλη.

Ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐπιμνημόσυνη δέηση ὁ 'Υπουργὸς ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν κ. Δαβάκης παίρνοντας θέση μπροστὰ στὸ μικρόφωνο εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Μ ε γ α λ ε ι ό τ α τ ε,

Τὸ τελούμενον σήμερον Μνημόσυνον εἰς τὸν 'Ιερὸν τοῦτον χῶρον, ὅστις καθηγιάσθη διὰ τοῦ αἵματος τῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς, δὲν ἔχει μόνον τὴν ἔννοιαν ἀποτίσεως φόρου τιμῆς πρὸς τοὺς ἡρωϊκοὺς νεκροὺς τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας, οἵτινες ἔπεσαν εἰς τὸν ὑπέρτατον ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας μας, τῆς διατηρήσεως τοῦ φιλελευθέρου Δημοκρατικοῦ μας Πολιτεύματος καὶ Κοινωνικοῦ μας Καθεστῶτος, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τῆς Χώρας μας καὶ ἐπιβιώσεως τῆς Φυλῆς μας.

Διότι δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἡ ἐπικράτησις τοῦ Κομμουνισμοῦ δὲν σημαίνει ἁπλῶς τὴν ἐπιβολὴν ἑνὸς τυραννικοῦ καθεστῶτος τῆς πλέον εἰδεχθοῦς μορφῆς, ἀλλ' ἀποτελεῖ καὶ κίνδυνον διὰ τὴν ἐπιβίωσίν μας αὐτόχρημα ὡς Φυλῆς ἀφ' οὗ ἐκφράζεται διὰ τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν τοῦ γένους μας.

'Η σημερινὴ ἐπιμνημόσυνος τελετουργία, Μ ε γ α λ ε ι ό τ α τ ε, μᾶς ὑπενθυμίζει ἀκόμη καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπαράτου ἐχθρικῆς Κατοχῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Χώρα μας μετὰ σκληρὸν ἄνισον καὶ ἡρωϊκὸν ἀγῶνα, ὅστις προεκάλεσε τὸν θαυμασμὸν ὅλου τοῦ Κόσμου, ἐγαντίον δύο πανισχύρων Αὐτοκρατοριῶν, αἱμάσσουσα, ἐξουθενομένη, ἀνοργάνωτος, ἀνίσχυρος καὶ ἀνυπαράσπιστος, ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν ἐλοχεύοντα Κομμουνισμὸν νὰ ἐπικρατήσῃ προσκαίρως, ἐκμεταλλευόμενος πᾶν 'Ιερὸν καὶ Ὅσιον καὶ ἰδίᾳ καπηλευόμενος τὸν πατριωτισμὸν τῶν 'Ελλήνων διὰ τρομοκρατίας καὶ ἐξαπατήσεως, νὰ μεταβάλῃ τὴν Χώραν μας εἰς ἀπέραντον κόλασιν διὰ σφαγῶν, λεηλασιῶν καὶ ἐρημώσεων.

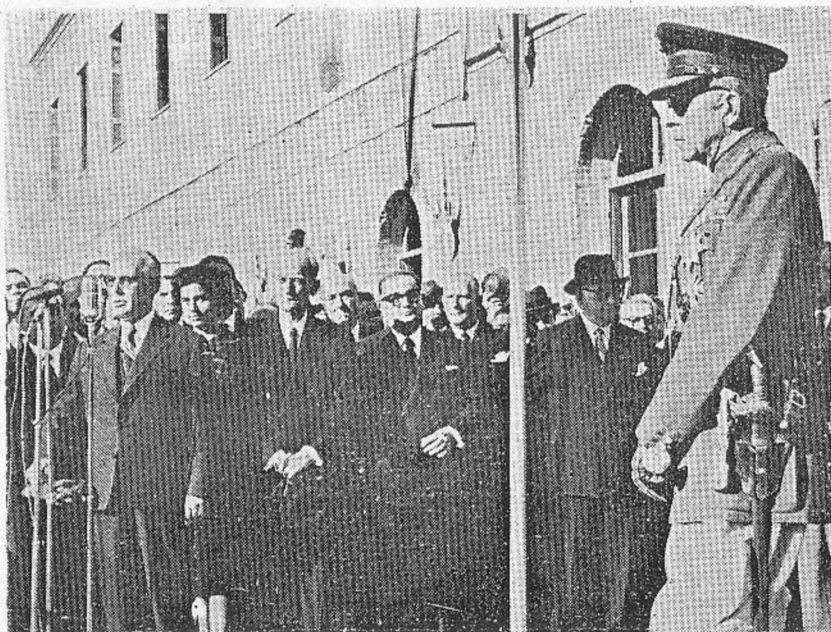
'Αλλὰ τὸ μέγα τοῦτο ἐθνικὸν κακὸν εἶχε καὶ τὴν ἀγαθήν του πλευράν, διότι ἔγιναν εἰς ὅλους μας σαφέστατα γνωστοὶ οἱ προδοτικοὶ καὶ ἀντεθνικοὶ σκοποί του, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπεται πλέον εἰς οὐδένα νὰ ἐθελοτυφλῇ καὶ ἐφησυχάζῃ.

'Εντεῦθεν γεννᾶται ἡ ὑποχρέωσις ὅλων ἡμῶν ὅσοι ἐζήσαμεν τὴν φρικτὴν ἐκείνην ἐποχὴν νὰ ἐπαγρυπνῶμεν καὶ νὰ ἀγωνιζώμεθα διαρκῶς καὶ πεισμόνως κατὰ τοῦ ξενοδούλου Κομμουνισμοῦ καὶ νὰ παραδώσωμεν καὶ εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεὰς τὴν φρικτὴν ἐκ τῶν ἔργων τῆς προσκαίρου ἐπικρατήσεώς του ἀνάμνησιν διὰ νὰ κρατήσωσι καὶ αὗται ὑψηλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς ὑπερτάτης θυσίας.

Ὡς ἁρμόδιος Ὑπουργὸς ἀποτίω φόρον τιμῆς καὶ ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἔθνους πρὸς τοὺς ἡρωϊκοὺς νεκροὺς τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας».

Μετὰ τὸν λόγο τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ, ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῶν Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου καὶ τοῦ Πρίγκιπος Μιχαὴλ ἀποχωροῦν. Σιγὰ-σιγὰ ἀποχωροῦν καὶ οἱ ἄλλοι ἐπίσημοι. Σὲ λίγο οἱ δρόμοι τῆς Πλάκας, οἱ δρόμοι ποὺ ποτίσθηκαν μὲ αἷμα ἀγωνιστῶν μας κατὰ τὸν Δεκέμβριον 1944, κατακλύζονται ἀπὸ τ' ἀποχωροῦντα πλήθη.

Σεμνὰ καὶ κατανυκτικὰ τελείωσε ἡ τελετή. Τὰ μεγάφωνα ξανάρχισαν τὴν

Ὁ Ὑφυπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Δημ. Δαβάκης ἐκφωνῶν λόγον μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν.

μετάδοση ἐμβατηρίων καὶ συνθημάτων. Τούτη ἡ ἐκδήλωση εἶναι καθῆκον ἐπιβεβλημένο πρὸς τὶς ψυχὲς τῶν ἀθανάτων νεκρῶν ποὺ ἔπεσαν πολεμῶντας τοὺς κομμουνιστάς.

Κλείνοντας εὐλαβικὰ τὸ γόνυ κι' ἀποτίοντες φόρον τιμῆς στὶς ἱερὲς ἐκείνων μορφές, ἂς ὁρκισθοῦμε ὅτι θὰ φανοῦμε ἀντάξιοι συνεχιστές των.

«Ψυχὲς ἡρωϊκὲς κι' ἀθάνατες ποὺ γύρω μας ἐδῶ πλανᾶσθε ·
εὐλογημένες τρεῖς φορές, εὐλογημένες νᾆσθε».

Ι. Ρ.

ΑΧ 1966 ΤΟΜΟΣ ΙΔ'
ΤΕΥΧΟΣ 313
1-6-1966

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΜΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ

«...Εὐλαβικό προσκύνημα στὸ Δερβένι...»

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΒΑΣ. ΜΗΤΡΟΚΟΛΛΙΑ**

Τὸ Τμῆμα Δημοσίων Σχέσεων Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων ἔχει προγραμματίσει μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἐκπαιδευτικὲς καὶ ψυχαγωγικὲς ἐκδρομὲς γιὰ τὸ ἔτος αὐτό. Ἡ σκοπιμότης καὶ ἡ πνευματικὴ ὠφέλεια αὐτῶν τῶν ἐκδηλώσεων εἶναι γνωστες. Ὅπως ἐπίσης εἶναι γνωστὸν ὅτι, μὲ τὶς μετακινήσεις αὐτὲς (ὅπως μάλιστα εἶναι ἔτσι καλὰ σχεδιασμένες καὶ πειθαρχημένες) τὸ κέρδος τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος εἶναι μεγάλο.

Ἡ πρώτη ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομὴ τοῦ Τμήματος Δημοσίων Σχέσεων τοῦ Ἀρχηγείου, ἐπραγματοποιήθη, μὲ μεγάλη ἐπιτυχία, τὸν περασμένο Ἀπρίλιο στὴν Ἀράχωβα — Ἰτέα — Ἄμφισα — Λαμία. Ἡ δευτέρα ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομὴ ἐπραγματοποιήθη τὴν Κυριακή, 8 Μαΐου, στὸν νομὸ Κορινθίας. Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε: Κόρινθο — Κιάτο — Δερβένι — Στυμφαλία — Βασιλικὸ — Λουτράκι. Καὶ ὅσοι πῆραν μέρος σ' αὐτὴν τὴν τόσο ὠφέλιμη κι' εὐχάριστη ἐκδρομή, θὰ τὴν θυμοῦνται ἀσφαλῶς, γιὰ πολλὰ χρόνια.

Μά, ἐκεῖ ποὺ οἱ ἐκδρομεῖς πέρασαν τὶς πιὸ συγκινητικὲς στιγμὲς τῆς ζωῆς των, ἦταν ἀσφαλῶς στὸ Δερβένι Κορινθίας...

Δερβένι... Ἕνας σταθμὸς πένθιμος στὸ χαρούμενο ἐκδρομικό μας καραβάνι. Μά, καὶ μιὰ εὐκαιρία νὰ θυμηθοῦμε μιὰ αἱματοβαμένη σελίδα τῆς ἱστορίας τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Πόση ἀνακούφιση αἰσθανθήκαμε μὲ τὴν ἐκτέλεση τοῦ ἱεροῦ καθήκοντος ἀπέναντι στοὺς σφαγιασθέντας συναδέλφους μας πρὶν 22 χρόνια!!!

Ἀλλά, ἂς ἔρθουμε στὴ χαρούμενη συντροφιά μας...

Πρόσωπα σχεδὸν τὰ ἴδια, ὅπως τὴν περασμένη ἐκδρομή. Σήμερα, ὅμως, προσετέθη στὴ συντροφιά μας καὶ ὁ Ἑλληνοαμερικανὸς εὐεργέτης κύριος Στὴβ Κούτρης. Ἔπειτα ἀπὸ μισὸ αἰῶνα ἀπουσίας, ξαναγύρισε στὴν πατρικὴ γῆ, καὶ εἶναι καταχαρούμενος μὲ τὸ πολιτισμένο καὶ καθαρὰ Ἑλληνικὸ περιβάλλον στὸ ὁποῖο βρέθηκε, καὶ θυμήθηκε πάλι τὰ παιδικά του χρόνια.

Ἐμπρός, λοιπόν, γιὰ τὸ Δερβένι... Κόρινθος... Περιγιάλι... Ἄσσος... Βραχάτι... Κιάτο... Δημινιό... Συκιά... Ξυλόκαστρο... Καμάρι... Λυκοποριά... Στόμιο... Περνοῦν ὅλοι αὐτοὶ οἱ τόποι σὰν σὲ κινηματογραφικὴ ταινία, μέσα στὶς καλλιεργημένες καὶ πλούσιες ἐκτάσεις τῆς Βόχας... Μά, δὲν σταματᾶμε πουθενά... Μὲ λίγα ἀνέκδοτα καὶ δίσκους στὸ πὶκ ἄπ, μὲ εὔθυμες παιδικὲς ἱστορίες καὶ ποιήματα, καὶ μὲ ξεναγήσεις στὸ δρόμο ἀπὸ τοὺς συναδέλφους κ.κ. Γιαννόπουλον Δημ., Φιλιππαῖον Ἰωάν., καὶ Καλπαξίδη Νικόλαον, περνᾶ ἡ ὥρα χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουμε.

Καὶ νά... Φθάσαμε στὸ Δερβένι... Κατεβήκαμε μὲ τάξη... Κατεβήκαμε συγκινημένοι... Καὶ σταθήκαμε εὐλαβικὰ στὸ μνημεῖο τῶν σφαγιασθέντων συναδέλφων μας, γιὰ νὰ κάνουμε τὴν προσευχή μας, πρὶν ἀρχίση ἡ ἀλησμόνητη τελετή...

Τὰ πάντα ἦταν ἕτοιμα... Εἶχαν προετοιμασθῆ ἀπὸ τοὺς συναδέλφους κ.κ. Πιπιτὸν Ἀλέξανδρον καὶ Ἀνδρεούλην Ἀθανάσιον. Μικρόφωνα, ἐνισχυταί, μεγάφωνα, καθαριότης τοῦ χώρου... Ὁ εὐγενέστατος καὶ δραστήριος Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Δερβενίου κ. Ἠλίας Καροῦζος, μᾶς βοήθησε μὲ πολλὴ εὐγένεια, ποὺ ποτὲ δὲν θὰ τὴν ξεχάσουμε... Μεταξὺ τῶν πρώτων, μᾶς ὑπεδέχθησαν, μὲ συγκινητικὸ καὶ φιλικὸ τρόπο, οἱ κ.κ. Διοικηταὶ τῶν Τμημάτων Χωροφυλακῆς Κιάτου καὶ Ξυλοκάστρου, καθὼς καὶ ὁ Διοικητὴς τοῦ Σταθμοῦ Β. Χωροφυλακῆς Δερβενίου, τοὺς ὁποίους νοιώθουμε χρέος μας θερμὰ νὰ εὐχαριστήσουμε γιὰ ὅλα. Σὲ λίγο, καθὼς τελείωσε

ἡ ἐκκλησία, συγκεντρώθηκαν ὅλες οἱ τοπικὲς ἀρχὲς Δερβενίου, οἱ συγγενεῖς τῶν σφαγιασθέντων, σχολεῖα καὶ πλῆθος κόσμου.

Καὶ ἡ σεμνὴ τελετὴ ἄρχισε μὲ τὴν ἐπιμνημόσυνο δέηση... Εὐλάβεια καὶ κατάνυξη ἕνωνε ὅλους τοὺς παρισταμένους, Ἀστυνομικοὺς καὶ πολίτας, Ἀθηναίους καὶ Κορινθίους. Πόσο ὄμορφη εἰκόνα! Ὕστερα, ὁ ὑποφαινόμενος προσπάθησε μὲ λίγα λόγια νὰ ἐξιστορήση τὴν τραγικὴ περιπέτεια τῶν 45 συναδέλφων. Ἀλλά, κάθε προσπάθεια ἦταν μάταιη, ἀφοῦ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ βρεθοῦν λόγια γιὰ νὰ περιγραφῆ πιστὰ τὸ μαρτύριο τῶν συναδέλφων μας, μέχρι τὴν στιγμὴ τῆς θυσίας των.

Ἂς θυμηθοῦμε αὐτὴν τὴν τραγικὴ ἱστορία ἐδῶ, κάπως πιὸ ἐκτεταμένα.

Ἡ ἱστορία αὐτὴ ἄρχισε τὴν 9η Ἀπριλίου 1944, ὅταν μιὰ ἀποστολὴ ποὺ ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἕνα Ὑπαστυνόμο, ἑπτὰ ἀρχιφύλακες καὶ 37 ἀστυφύλακες, ξεκίνησε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα πρὸς τὴν Πάτρα, γιὰ νὰ συμπληρώση τὶς ἐλλείψεις τῆς ἐκεῖ Διευθύνσεως. Οἱ περισσότεροι παιδιὰ τῆς Σχολῆς ποὺ μόλις εἶχαν ὀνομασθῆ ἀστυφύλακες, λίγοι παλαιότεροι καὶ μετατιθέμενοι ἐκεῖ, καὶ μερικοὶ ἐπιστρέφοντες ἀπὸ κανονικὴ ἄδεια. Μαζὶ μὲ αὐτοὺς ἔτυχε νὰ συνταξιδεύσουν καὶ ἕνας Ἀνθυπομοίραρχος, δύο ἀνθυπασπισταί, ἕνας ὑπενωμοτάρχης, δύο χωροφύλακες, ὡς καὶ ἕνας ἰδιώτης ἡλικίας 20 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος τοὺς παρεκάλεσε καὶ τὸν πῆραν μαζί τους, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ βρῆ κι' αὐτὸς τὸν ἴδιο φρικτὸ θάνατο μὲ τοὺς ἀστυνομικούς.

Ἡ ἁμαξοστοιχία ξεκίνησε στὶς 7 τὸ ἀπόγευμα τῆς 8ης Ἀπριλίου καὶ ὅλη τὴ νύκτα ταξίδευαν μὲ καθυστέρηση στὴν Κόρινθο. Τὰ ξημερώματα τῆς 9ης Ἀπριλίου, Κυριακῆς τῶν Βαΐων, ἔφθασαν στὸ Δερβένι. Ξεκίνησαν ἀπὸ τὸν σταθμὸ Δερβενίου στὶς ἑπτὰ τὸ πρωΐ. Λίγα λεπτὰ μετὰ τὴν ἀναχώρηση τῆς ἁμαξοστοιχίας, καὶ τὴν ὥρα ποὺ οἱ καμπάνες τῶν ἐκκλησιῶν καλοῦσαν τοὺς πιστοὺς νὰ ψάλλουν τό: «Εὐλογημένος ὁ Ἐρχόμενος», μία τρομακτικὴ ἔκρηξις ἀκούστηκε, ἡ ἁμαξοστοιχία ἐσταμάτησε καὶ πυκνοὶ πυροβολισμοὶ ἄρχισαν νὰ ρίπτωνται κατὰ τῶν ἀστυφυλάκων. Τέσσερις ἀστυφύλακες καὶ ἕνας χωροφύλακας ἐτραυματίσθησαν, οἱ δὲ λοιποί, μὲ ἀπειλὰς ὅπλων καὶ μαχαιριῶν συνελήφθησαν ὕστερα ἀπὸ γενναία ἀντίσταση τῶν ἀστυνομικῶν καὶ κατόπιν σφοδρῆς μάχης. Τότε οἱ ἀνταρτοκομμουνισταὶ ἐπεδόθησαν εἰς τὴν λεηλασίαν τῆς ἁμαξοστοιχίας. Οἱ συλληφθέντες ὡδηγήθησαν εἰς τὴν Ζάχωλην, ὅπου καθ' ὁδὸν ἄρχισεν ἡ συστηματικὴ λήστευσίς των ἀπὸ χρήματα μέχρι ρολόγια, δακτυλίδια καὶ κάθε ἀντικείμενο ἀξίας ποὺ εἶχαν μαζί τους. Στὴ Ζάχωλη παρέμειναν οἱ τέσσερις τραυματίαι ποὺ δὲν ἠμποροῦσαν νὰ βαδίσουν, ἕνας χωροφύλακας καὶ ὁ ἐκ Δερβενίου καταγόμενος ἀστυφύλακας Σταματόπουλος Γρηγόριος. Αὐτοί, ἐσφαγιάσθησαν — ὅπως θὰ δοῦμε — τὴν Μεγάλη Πέμπτη, 13 Ἀπριλίου, κατὰ τὸν πλέον ἀπαίσιο καὶ φρικτὸ τρόπο, ἀπὸ τὸν ἀπαισίας μνήμης καπετὰν Τράγο.

Μετὰ τὴν Ζάχωλη ἄρχισε ἡ μαρτυρικὴ πορεία, διὰ τῶν χωρίων Σαραντάπηχο καὶ Ταρσός, τῶν ὑπολοίπων, διὰ νὰ καταλήξουν στὴν Γκούρα, ὅπου, ὑβριζόμενοι καὶ προπηλακιζόμενοι, νηστικοὶ καὶ καταπτοημένοι, ἄκουγαν τοὺς δημίους τους νὰ ὠρύωνται καὶ νὰ καγχάζουν μὲ σατανικὸ τρόπο. Μετὰ ἀπὸ αὐτά, ἄρχισαν νὰ τοὺς ἀφαιροῦν ὑποδήματα καὶ χλαίνας, καί, ὑπὸ συνεχῆ βροχήν, ὡδηγήθηκαν εἰς τὸ χωρίον Μουσιά, γιὰ νὰ συνεχίσουν τὴν πορεία τους, μὲ τὶς ἴδιες συνθῆκες, μέχρι τοῦ χωρίου Φαιστός.

Σ' αὐτὸ τὸ χωριό, οἱ καννίβαλοι ἀνταρτοκομμουνισταὶ ἐμάζευσαν τὰ ἀγόρια καὶ τὰ κορίτσια ποὺ βρῆκαν καὶ τὰ ὑπεχρέωσαν, ὑπὸ τὴν ἀπειλὴ τῶν ὅπλων, νὰ χορέψουν μπροστὰ στοὺς μάρτυρες ἀστυνομικούς, χορὸ μακάβριο καὶ φοβερό. Ἐν συνεχείᾳ τοὺς ὡδήγησαν, μὲ ἀτέλειωτες πορεῖες, στὸ χωριὸ Καλύβια Φενεοῦ, ὅπου, ἀφοῦ τοὺς ἀπεγύμνωσαν τελείως, τοὺς ἔδωσαν διάφορα ράκη νὰ καλύψουν τὴ γυμνότητά τους καὶ τὰ πληγιασμένα ἀπὸ τὴν πορεία γυμνὰ πόδια τους. Δυὸ ἀστυφύλακες καὶ ὁ ἰδιώτης ποὺ προαναφέραμε, ἐδέροντο ὅλη τὴν ἡμέρα, ὥσπου τυμπανιαίους τοὺς ἔβαλαν σὲ πρόχειρα φορεῖα.

Στὶς 13 τοῦ Ἀπριλίου συνεχίσθηκε καὶ πάλι ἡ τραγικὴ πορεία πρὸς ἄγνωστη κατεύθυνση, ἀφοῦ ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ Καλύβια Φενεοῦ, οἱ ἀστυφύλακες Φειδᾶς καὶ Πετρινιώτης, ὡς καὶ ὁ 20ετὴς ἰδιώτης ποὺ δὲν μποροῦσαν νὰ περπατήσουν, ἐξετελέσθησαν μὲ τὸν πιὸ ἄγριο τρόπο.

Μετὰ ὁλοήμερη πορεία, ὡδηγήθηκαν στὰ χωριὰ Παγκράτι καὶ Κρινόφυτα, οἱ κάτοικοι τῶν ὁποίων ἐπεχείρησαν νὰ τοὺς δώσουν λίγα τρόφιμα καὶ τσιγάρα, μὰ δὲν τὰ κατάφεραν γιατί, οἱ βάρβαροι ἀνταρτοκομμουνισταὶ τοὺς ἐμπόδισαν καὶ τοὺς ἐξυλοκόπησαν ἀγρίως. Ἐν συνεχεία, οἱ ἐθνομάρτυρες ἀστυνομικοὶ ὡδηγήθηκαν στὸ χωριὸ Κάτω Κλειτοριὰ Καλαβρύτων, καὶ τὴν ἑπομένη, Μεγάλη Παρασκευή, ὡδηγήθηκαν πρῶτα στὸ χωριὸ Σουρμπάνι καὶ ἔπειτα στὸ χωριὸ Κέρτεζη. Τὴν ἄλλη μέρα (Μέγα Σάββατο), ὡδηγήθηκαν, ὑπὸ συνεχῆ πάντα βροχή, στὰ χωριὰ Λαγοβούνι καὶ Σγούνι. Ἐκεῖ συναντήθηκαν μὲ ὅμιλο 10 γυναικῶν, μελλοθανάτων καὶ αὐτῶν, ἀπὸ τὴν Κορινθία, οἱ ὁποῖες, ἀπὸ τὶς κακουχίες, δὲν διεκρίνοντο σὲ ποιό φῦλο ἀνῆκαν. Στὸ χωριὸ Βεσίνι ἐτοποθετήθηκαν μέσα σ᾽ ἕνα σταῦλο, ὁ ἕνας πάνω στὸν ἄλλο, γιὰ νὰ ζεσταίνωνται. Τὰ μεσάνυκτα ἄρχισαν νὰ κτυποῦν οἱ καμπάνες ποὺ ἀνήγγειλαν τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου, ἐνῶ οἱ καταβεβλημένοι ἀπὸ τὶς κακουχίες ἐθνομάρτυρες, ἐψιθύριζαν: «Χριστὸς Ἀνέστη» καὶ ἔκαναν μὲ εὐλάβεια τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ. Τὸ μεσημέρι τῆς ἁγίας αὐτῆς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, τοὺς ἔβγαλαν ἀπὸ τὸν σταῦλο καὶ τοὺς συγκέντρωσαν σὲ μιὰ αὐλή, ὅπου γιὰ πρώτη φορὰ τοὺς ρώτησαν καὶ κατέγραψαν τὰ ὀνόματά τους, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει ὅτι ἐπὶ 8 μέρες δὲν ἤξεραν οὔτε κἂν τὰ ὀνόματα τῶν θυμάτων τους, καὶ μὲ ἀτέλειωτες πορεῖες εἶχαν προσπαθήσει νὰ σπάσουν τὸ ἠθικό τους καὶ νὰ ἱκανοποιήσουν τὰ βάρβαρα ἔνστικτά τους καθὼς παρακολουθοῦσαν γελῶντες τὸ μαρτύριό τους. Τέλος, τοὺς χώρισαν σὲ μικρὲς ὁμάδες καὶ τὸ μεσημέρι, διὰ μέσου ἀποκρήμνων χαραδρῶν, τοὺς ὡδήγησαν στὴ θέση «Μάη τ᾽ ἁλῶνι», μὲ αὐστηρὴ ἐντολὴ νὰ μὴν μιλοῦν στὸ δρόμο. Τέλος δέ, τοὺς ὡδήγησαν στὴν τοποθεσία «Σουληνάρι», κάτω ἀπὸ τὸ χωριὸ Βάχλια Ἀρκαδίας. Ἦταν ἡ ὥρα πέντε τὸ ἀπόγευμα, ὅταν — ἔπειτα ἀπὸ μικρὴ στάση — ρώτησε ἕνας συνοδὸς ἂν ἔφθασαν ὅλες οἱ ὁμάδες.

Ἀφοῦ περίμεναν ἐπὶ πέντε λεπτά, τοὺς εἶπαν πάλι νὰ ξεκινήσουν. Μόλις ὅμως ξεκίνησαν καὶ ἔστρεψαν τὰ νῶτα πρὸς τοὺς δημίους τους, ἄρχισαν αὐτοὶ ἀμέσως νὰ βάλλουν ἐναντίον τους μὲ αὐτόματα ὅπλα καὶ νὰ ἐκτελοῦν ὁμαδικὰ τοὺς πάντες. Μπροστά τους ὑπῆρχε ἀπότομο βάραθρο καὶ ἐν συνεχεία δύσβατος γκρεμός. Ἕνας ἀστυφύλακας ποὺ ἐπέζησεν ἔλεγε: «Ἄκουγα τὶς γοερὲς κραυγὲς τῶν γυναικῶν καὶ ἔβλεπα τοὺς συγκρατουμένους μου νὰ πέφτη ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον. Κόλαση σωστή». Ὁ ἀστυφύλακας αὐτός, ὀνόματι Παπαδᾶς Μιχαήλ, ὁ ὁποῖος ἀφηγήθη τὴν σκηνὴ τῆς ἐκτελέσεως, συνελήφθη καὶ πάλι κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Δεκεμβριανοῦ ἐθνοκτόνου κινήματος καὶ κυριολεκτικὰ ἐτεμαχίσθη, γιατὶ τόλμησε νὰ ἀφηγηθῆ τὰ ἔργα τῶν αἱμοσταγῶν κακούργων τοῦ Σωληναρίου.

Ἐκεῖ, στὸ Σωληνάρι, στὸν τόπο τῆς ὁμαδικῆς ἐκτελέσεως τῶν συναδέλφων μας, τὸ Ἀρχηγεῖο Ἀστυνομίας Πόλεων, μὲ ἔρανο ὅλων τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων, ἔχει ἀνεγείρει καλλιμάρμαρο μνημεῖο, εἰς μνήμην τῶν ἡρωϊκῶν Ἀστυνομικῶν, ποὺ ἐθυσίασαν τὴ ζωή τους στὸν βωμὸ τοῦ Καθήκοντος.

Ἀλλά, ἂς γυρίσουμε καὶ πάλι στὸ Δερβένι. Ἢ μᾶλλον στὴ Ζάχωλη, ὅπου οἱ ἐγκληματίαι ἀνταρτοκομμουνισταί, ἀφοῦ ἐξετέλεσαν τοὺς τραυματίας Ἀστυνομικούς, ἄφησαν τὰ κορμιά τους ἄταφα, γιὰ νὰ τὰ φᾶνε τὰ ὄρνια. Οἱ κάτοικοι, τοῦ Δερβενίου καὶ τῶν γύρω χωριῶν, μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς τους, πῆραν κρυφὰ τὰ σώματα τῶν Μαρτύρων καὶ τὰ ἔθαψαν μὲ τιμὲς στὸ νεκροταφεῖο Δερβενίου. Ἀργότερα, τὸ Ἀρχηγεῖο Ἀστυνομίας Πόλεων, ἐπῆρε τὰ ὀστᾶ τους καὶ ἀνήγειρε ἕνα ὡραιότατο μνημεῖο, στὴν εἴσοδο τοῦ Δερβενίου, στὸ 141 χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν — Πατρῶν. Αὐτὸ τὸν μνημεῖο ἐπισκέφθηκαν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Τμήματος Δημοσίων Σχέσεων

Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, γιὰ ν' ἀποτίσουν φόρο τιμῆς πρὸς Ἐκείνους ποὺ ἐμαρτύρησαν καὶ ἐθυσιάσθησαν, γιὰ νὰ ζήση καὶ νὰ μείνη ἐλεύθερη ἡ Πατρίδα μας.

Μιὰ συγκινητικὴ τελετή. Ἀξέχαστη. Ὁ ὑποφαινόμενος ἀνέφερε τὸ ἱστορικό, κι' ὕστερα, μέσα σὲ μιὰ εὐλαβικὴ σιγὴ καὶ κατάνυξη, πλησίασε στὸ μικρόφωνο ὁ Ὑπαστυνόμος κ. Πηλὸς ποὺ — καταφανῶς συγκινημένος — ἐχαιρέτησε τοὺς Νεκροὺς καὶ ἀνέλυσε τὸ βαθύτερο νόημα τῆς θυσίας τους.

«Δὲν ἦρθα ἐδῶ γιὰ νὰ ἐκφωνήσω λόγο, ἀγαπημένοι, ἡρωϊκοὶ συνάδελφοι. Ἦρθα, σταλμένος ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸ τοῦ Σώματος, γιὰ νὰ σᾶς φέρω τὸ μήνυμα τῆς ἀγάπης μας καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης μας καὶ νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι ἡ θυσία σας δὲν πῆγε χαμένη. Τούτη τὴν ὥρα, καθὼς μᾶς φιλοξενεῖτε στὸ ταπεινὸ αὐτὸ σπιτάκι σας, γεμίζει ἡ φαντασία μας ἀπὸ εἰκόνες ἐκείνης τῆς ἀλησμόνητης ἐποχῆς. Σᾶς

Μία ἄποψις τοῦ χώρου καὶ τοῦ συγκεντρωθέντος πλήθους, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελετῆς.

βλέπουμε χαμογελαστοὺς νὰ ξεκινᾶτε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα γιὰ νἄρθετε στὴν Πάτρα, νὰ ὑπηρετήσετε τὸ λαό, τὴ θρησκεία, τὴν Πατρίδα μας. Σᾶς βλέπουμε νὰ κάνετε ὄνειρα μέσα στὸ τραῖνο, νὰ σχεδιάζετε πῶς θὰ μπορέσετε καλύτερα νὰ βοηθήσετε τὸ λαό μας σ' ἐκείνη τὴ δύσκολη ὥρα. Κι' ὕστερα βλέπουμε τὸ τραῖνο νὰ ἐκτροχιάζεται, κάννες ὅπλων βλέπουμε μπροστά σας, βρώμικα κι' ἀξύριστα πρόσωπα ἀντικρύζουμε, ἀκοῦμε ριπὲς πολυβόλων καὶ πυροβολισμούς. Κι' ἐμφανίζονται ἐ κ ε ῖ ν ο ι... ἐκεῖνοι ποὺ ποτὲ δὲν πίστεψαν στὴν Ἑλλάδα, ἐκεῖνοι ποὺ μόνο ὄνομα ἔχουνε Ἑλληνικὸ καὶ ποὺ τίποτε δὲν τοὺς ἑνώνει μ' αὐτὴν τὴν ἔνδοξη καὶ ἡρωϊκὴ γῆ... Τοὺς βλέπουμε ἐκεῖ, σκληρούς, ἀνάλγητους, ἀπάνθρωπους, νὰ σᾶς συλλαμβάνουν, νὰ σᾶς περιπαίζουν, νὰ σᾶς λοιδωροῦν, νὰ σᾶς βασανίζουν, κι' ὕστερα νὰ σᾶς δολοφονοῦν ἄνανδρα. Ἦτανε Μεγάλη Ἑβδομάδα. Κι' αὐτὸ εἶναι μεγάλη τιμὴ γιὰ Σᾶς, καλοί μας συνάδελφοι. Ἀκολουθήσατε τὰ ἴχνη τοῦ Θεανθρώπου, ἀνεβήκατε τὸ δικό Σας Γολγοθᾶ, φορέσατε τὸ δικό Σας ἀκάνθινο στεφάνι κι' ὕστερα τὸ ἅγιο αἷμα Σας ἐπότισε τὴ φιλόξενη τούτη γῆ...

»Συνάλεφοι,

»Ἔχει ξεχωριστὴ σημασία αὐτὴ ἡ εὐλαβικὴ συγκέντρωση, μπροστὰ στὸ μνη-

μείο Σας. Κι' έχει ξεχωριστή σημασία, γιατί αυτοί πού σάς δολοφόνησαν τότε άνανδρα, είναι και πάλι σήμερα κοντά μας. Μιλάνε γιά λευτεριά, μιλάνε γιά δικαιοσύνη, πολιτικολογούν, εμφανίζονται σάν πατέρες τοῦ Ἔθνους καὶ θέλουν νἄρθοῦν στὰ ἴδια αὐτὰ χώματα ποὺ τὰ ἔβαψαν μὲ τὸ τίμιο αἷμα Σας καὶ νὰ στήσουν τὰ ντροπιασμένα λάβαρά τους τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς προδοσίας. Οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι, τὰ ἴδια πρόσωπα, τὰ ἴδια συνθήματα. Καὶ τότε ἐκεῖνοι μιλοῦσαν γιὰ λευτεριά, μιλοῦσαν γιὰ δικαιοσύνη, ὅπως σήμερα... Μιλοῦσαν γιὰ μιὰ δῆθεν ὡραιότερη ζωή...».

Ἔτσι ἄρχισε τὴν ὁμιλία του ὁ κ. Πηλός. Καὶ συνέχισε, δακρυσμένος, λέγοντας μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«...Δὲν πεθάνατε... Δὲν μπορεῖ νὰ πεθάνατε... Δὲν πεθαίνουν οἱ μάρτυρες. Ζοῦν. Εἴσαστε δίπλα μας... Εἴσαστε κοντά μας ἐτούτη τὴν ὥρα κι' ἑνώνετε τὶς δικές Σας προσευχὲς στὶς δικές μας: νὰ σώση ὁ καλὸς Θεὸς τὴν Πατρίδα μας. Εἶσθε ζωντανοί. Εἶσθε μέσα στὶς καρδιές μας. Μέσα σὲ τοῦτον τὸν ἱερὸ χῶρο περιπλανᾶται ἡ ψυχή Σας. Ἔχετε κερδίσει μιὰ τιμητικὴ θέση στὴν ἱστορία μας. Κι' εἶσθε καὶ φωτεινὸ παράδειγμα... ἕνα παράδειγμα ὄμορφο ποὺ θὰ τὸ θυμώμαστε, ποὺ θὰ μᾶς ἐμπνέῃ, ποὺ θὰ μᾶς κατευθύνῃ, ποὺ θὰ μᾶς θυμίζῃ ὅσα ποτὲ δὲν πρέπει νὰ ξεχάσουμε... Δὲν κλαίω... Δὲν κλαῖνε τοὺς ἥρωες. Τοὺς χαίρονται. Νέα παλληκάρια ἤσαστε... Κακὸ σὲ κανένα δὲν κάνατε... Ἦταν γεμάτη ἡ εὐγενικὴ καρδιά Σας ἀπὸ Χριστιανικὴ Ἀγάπη καὶ Φιλοπατρία. Αὐτὸ ἦταν τὸ ἔγκλημά Σας. Καὶ γι' αὐτὸ Σᾶς δολοφόνησαν...

»... Καὶ νοιώθουμε τὴν ὑποχρέωση νὰ σᾶς δώσουμε ἕνα ὅρκο: Ὅτι ὁ τόπος αὐτὸς δὲν θὰ πέσῃ ποτὲ στὰ χέρια τῶν δολοφόνων Σας. Γιατὶ τὸν τόπο αὐτὸν δὲν τὸν φυλᾶνε μονάχα οἱ ζωντανοί. Τόνε φυλᾶνε κι' οἱ Νεκροί. Πετάγονται κι' Ἐκεῖνοι μέσα ἀπὸ τοὺς τάφους τους γιὰ νὰ τὸν ὑπερασπιστοῦν ὅποτε ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαιτήσῃ... Εἶναι ἡ Παναγιὰ μαζί μας, εἶναι ἡ Ἱστορία μας, εἴμαστε ἐμεῖς οἱ ζωντανοί, εἶσθε κι' Ἐσεῖς κοντά μας... ἕνα ἀτέλειωτο στράτευμα, ποὺ ἀρχίζει χιλιάδες χρόνια πρὶν καὶ γράφει μὲ ἱδρῶτα καὶ αἷμα τὴν Ἑλληνικὴ Ἱστορία...».

...Κι' ὕστερα, μὲ φανερὴ συγκίνηση, κατέθεσεν ὁ κ. Πηλὸς δάφνινο στεφάνι, γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος... Καὶ ἐτηρήθη ἑνὸς λεπτοῦ σιγή...

Μετά, ὁ συνάδελφος κ. Πιπιτὸς Ἀλέκος, ἀπήγγειλε ἕνα ὡραιότατο καὶ συγκινητικώτατο ποίημα, ποὺ ἔγραψε ὁ ἴδιος, καὶ ποὺ ἄρχιζε ἔτσι:

«...Σὲ Σᾶς, ἀδέλφια, ἔπεσε ὁ κλῆρος τοῦ Θανάτου...
Ἑνὸς Θανάτου ἄδικου κι' ἀπάνθρωπου συγχρόνως.
Ἐπέσατε ἡρωϊκὰ γιὰ τὴν Ἐλευθερία.
Καὶ γράψατε, μὲ τὸ αἷμα Σας, μιὰν ἔνδοξη Ἱστορία...».

Στὴ συνέχεια, γιὰ λογαριασμὸ τοῦ ἡρωϊκοῦ Σώματος τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, ὁ κ. Διοικητὴς τῆς Χωροφυλακῆς Κιάτου, κατέθεσε ἕνα δάφνινο στεφάνι.

Τέλος, πῆρε τὸ λόγο ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Δερβενίου κ. Ἠλίας Καροῦζος, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς:

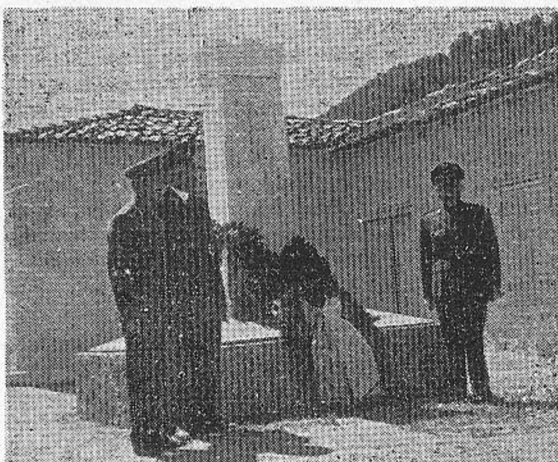
«...Πλημμυρισμένος ἀπὸ ἐθνικὴν συγκίνησιν καὶ ἀπὸ εὐγενὲς χρέος, ἀτενίζω μὲ θάμβος καὶ ἔξαρσιν τούτη τὴν ἀνοιξιάτικη στιγμή, τὴν ἀτίμητη προσφορά Σας, ἡρωϊκοὶ ἄνδρες τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων, στὸ βωμὸ τῆς Θυσίας. Οἱ λόγοι μου ἀδυνατοῦν νὰ καλύψουν τὸ ὑπέροχον φρόνημα καὶ τὸν ἄδικον χαμό Σας. Ἡ μνήμη μου, ὅμως, καθὼς καὶ ἡ μνήμη ὅλων τῶν συμπολιτῶν Δερβενίου καὶ περιχώρων, θὰ Σᾶς συμπαρακολουθῇ στὸ ἀμίμητο παράδειγμα τῆς θυσίας, ὑπὲρ τῶν ἰδανικῶν τῆς φιλτάτης Πατρίδος καὶ ἡ ἀπέριττη τούτη δάφνη, δεῖγμα ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὶς μεγάλες θυσίες καὶ ποτισμένη ἀπὸ τὴν ἄδολη πρωϊνὴ δροσιὰ τῆς Κορινθιακῆς Γῆς, ἂς γίνῃ δεύτερη κορώνα εἰς τὰς κεφαλὰς Σας. Καὶ

μὲ φωνή, βγαλμένη ἀπὸ τὰ μύχια ἁγνὰ στήθη τοῦ ἐθνικόφρονος λαοῦ μας, σᾶς ἀναφωνοῦμεν: Αἰωνία Σας ἡ μνήμη».

Καὶ ἡ σεμνὴ αὐτὴ τελετὴ ἔκλεισε μὲ τὸν Ἐθνικὸ Ὕμνο, ποὺ ἔψαλλε καλλίφωνη χορῳδία τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Γυμνασίου Δερβενίου, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Γυμνασιάρχου των.

Ἐν συνεχεία ὁ κ. Πηλὸς ἀπηύθυνε ἀπὸ μικροφώνου τὸν ἀκόλουθο χαιρετισμό:

«... Τὸ δικό μας τὸ ἐκδρομικὸ πούλμαν θὰ συνεχίση τὴν ἐπίσκεψή του στὸ νομὸ αὐτό, τὸν ὄμορφο νομὸ Κορινθίας. Μά, πρὶν ξεκινήσουμε ἀπὸ ἐδῶ, θέλουμε ἰδιαίτερα, μ' ὅλη μας τὴν καρδιά, νὰ εὐχαριστήσουμε πρῶτα ἀπὸ ὅλα τοὺς ἐκλεκτοὺς συναδέλφους τοῦ ἡρωϊκοῦ Σώματος τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, γιὰ τὴν πολύτιμη βοήθειά τους. Ἐπίσης θέλουμε νὰ εὐχαριστήσουμε μ' ὅλη μας τὴν καρδιὰ τὸν ἐκλεκτό σας καὶ ἀγαπημένο μας Πρόεδρο τῆς Κοινότητος, εὐγενικὸ καὶ δραστήριο κ. Ἠλία Καροῦζο, ὁ ὁποῖος τιμᾶ τὸ Δερβένι καὶ τιμᾶται ἀπὸ τοὺς κατοίκους του. Εὐχαριστοῦμε ἀκόμα θερμὰ τὸν ἀπεσταλμένο τῆς Ἁγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ μας Ἐκκλησίας, τὸν αἰδεσιμώτατο ἱερέα, ὁ ὁποῖος κατανυκτικὰ μᾶς μετέφερε στὶς οὐράνιες χῶρες τῆς αἰώνιας γαλήνης, γιὰ ν' ἀνταμώσουμε τοὺς νεκροὺς συναδέλφους μας καὶ νὰ τοὺς κουβεντιάσουμέ... Τέλος, εὐχαριστοῦμε μ' ὅλη μας τὴν καρδιὰ τοὺς ἐκπροσώπους ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων, ὀργανώσεων, συλλόγων, ὑπηρεσιῶν, τοὺς ἐπαγγελματίας, βιοτέχνας, ἐπιστήμονας καὶ ἐκπροσώπους τῶν ἐργατικῶν σωματείων Δερβενίου, τοὺς κ.κ. Διευθυντὰς τῶν σχολείων, καὶ ὅλους ἐκείνους ποὺ εἶχαν τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς συνδράμουν καὶ νὰ μᾶς τιμήσουν μὲ τὴν παρουσία τους. Τὶς ἴδιες εὐχὲς ἀπευθύνουμε, ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐαγγέλου Κάααμπέτσου καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, πρὸς τὸ κοινό, ποὺ παρηκολούθησε αὐτὴ τὴ σεμνὴ τελετή. Σᾶς εὐχαριστοῦμε μ' ὅλη μας τὴν καρδιὰ καὶ σᾶς εὐχόμαστε πάντοτε χαρά, ὑγεία, πρόοδο καὶ εὐτυχία. Χαίρετε».

Οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Τμημάτων Β. Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομικοῦ Σώματος μετὰ τὴν κατάθεσιν τῶν στεφάνων.

Ἐπηκολούθησε δεξίωση τῶν ἐκδρομέων ἐκ μέρους τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κοινότητος Δερβενίου σὲ παραλιακὸ κέντρο, ὅπου ἐπεκράτησε συγκινητικὴ ἀτμόσφαιρα ἐγκαρδιότητος.

Μὲ τὴν ἐκδρομὴ αὐτὴ τοῦ Τμήματος Δημοσίων Σχέσεων Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων ἀσχολήθηκεν ὁ Κορινθιακὸς καὶ Πατραϊκὸς τύπος, ὁ ὁποῖος ἐπήνεσε τὴν ἐκδήλωση αὐτή, μὲ συγκινητικὰ γιὰ τὴν Ἀστυνομία σχόλια.

Χαρακτηριστικὸν εἶναι καὶ τὸ κατωτέρω ἀναδημοσιευόμενον σχόλιον τῆς ἐφημερίδος «Σημαία τῆς Κορινθίας», ἡ ὁποία γράφει τὰ ἑξῆς:

«Τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς Κυριακῆς, 8ης Μαΐου ἐ.ἔ., οἱ Ἀστυνομικοὶ τοῦ ἐν

Ἀθήναις Τμήματος τῶν Δημοσίων Σχέσεων Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ των κ. Εὐαγγέλου Καραμπέτσου, ἐπραγματοποίησαν ἡμερησίαν ἐκπαιδευτικὴν ἐκδρομὴν εἰς τὸν νομόν μας. Οἱ ἐκδρομεῖς ἐπεσκέφθησαν διαδοχικῶς τὴν πόλιν μας, τὴν Ἀρχαίαν Κόρινθον, τὴν Ἀκροκόρινθον, τὸ Κιάτο, τὸ Ξυλόκαστρον, τὸ Δερβένιον, τὴν Στυμφαλίαν, τὴν Καστανιὰν καὶ τὸ Βασιλικόν. Παντοῦ ἐγένοντο δεκτοὶ μὲ μεγάλον ἐνθουσιασμὸν καὶ ἠκούσθησαν λίαν εὐμενῆ σχόλια διὰ τὴν ἄψογον συμπεριφοράν των, τὴν πολιτισμένην των ἐμφάνισιν καὶ τὰς θαυμασίας ξεναγήσεις των, τὰς ὁποίας παρηκολούθησε πλῆθος κόσμου. Οἱ Ἀστυνομικοὶ ἐκδρομεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐξετέλεσαν κατ' ἰδιαιτέρως ἐπιτυχῆ τρόπον, χρέη ξεναγῶν, ἐνεθουσίασαν, προξενήσαντες ἀρίστας ἐντυπώσεις.

Τοὺς ἐκδρομεῖς εἶχεν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ἐφοδιάσει τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων μὲ θαυμασίους ἐκδρομικοὺς ὁδηγούς, τουριστικοῦ περιεχομένου.

Εἰς τὸ Δερβένι, ὅπου — ὡς γνωστὸν — εὑρίσκεται τὸ μνημεῖον τῶν ἐκτελεσθέντων τῷ 1944 ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς Ἀστυνομικῶν, οἱ ἐκδρομεῖς ὠργάνωσαν μίαν σεμνὴν καὶ συγκινητικὴν τελετήν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἐπεκράτησε κατάνυξις καὶ ἐθνικὸς παλμός. Τὴν τάξιν ἐτήρησε δύναμις τῆς Χωροφυλακῆς, κατὰ τρόπον ὑποδειγματικόν.

Κατ' ἀρχὴν ἐψάλη ἐπιμνημόσυνος δέησις εἰς τὸν πρὸ τοῦ μνημείου χῶρον καὶ ἐπηκολούθησεν ἀνάπτυξις, ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Μητροκόλλια Βασιλείου, τοῦ ἱστορικοῦ τῆς δολοφονίας τῶν Ἀστυνομικῶν, ὡς καὶ ἀπαγγελία ὡραιοτάτου ποιήματος ἀπὸ τὸν Ἀστυφύλακα κ. Πιπιτὸν Ἀλέξανδρον, ἰδικῆς του συνθέσεως. Μετὰ ταῦτα, τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐκδρομέων, γνωστὸς λογοτέχνης Ὑπαστυνόμος κ. Σπυρίδων Πηλός, τοῦ Τμήματος Δημοσίων Σχέσεων Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων. Οὗτος διὰ τῆς, ἄνευ χειρογράφου, ἐμπνευσμένης καὶ συναρπαστικῆς ὁμιλίας του, ἀπηύθυνε χαιρετισμὸν κατανυκτικὸν πρὸς τοὺς τιμωμένους ἡρωϊκοὺς νεκροὺς καὶ ὑπεγράμμισε τὸ βαθύτερον νόημα τῆς θυσίας των, ἐνῷ οἱ παριστάμενοι, καταφανῶς συγκεκινημένοι, ἐδάκρυζον καὶ πολλοὶ κατελήφθησαν ἀπὸ λυγμούς.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Ὑπαστυνόμος κ. Πηλὸς κατέθεσε δάφνινον στέφανον καὶ ἐτηρήθη ἑνὸς λεπτοῦ σιγή. Ἠκολούθησε ὡραιοτάτη ὁμιλία τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κοινότητος Δερβενίου, ὅστις καὶ κατέθεσε στέφανον ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητός του.

Ἐπίσης, κατέθεσε στέφανον ὁ κ. Διοικητὴς Χωροφυλακῆς Κιάτου, ἐκ μέρους τοῦ Σώματος τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς.

Καὶ ἡ σεμνὴ τελετὴ ἔκλεισε μὲ τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον, τὸν ὁποῖον ἔψαλαν οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου Δερβενίου...».

πος, μὲ κεφαλαῖο ἄλφα. Ἕνας Καινούργιος Ἄνθρωπος. Κι' αὔριο θάρθῆ νὰ μᾶς
Ἡ τέρψις καὶ ἡ διδαχὴ συνδυάστηκαν μὲ τρόπο ἀπόλυτα ἐπιτυχημένο.

Ἡ ἐπομένη ἐκδρομὴ τοῦ Τμήματος Δημοσίων Σχέσεων Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων θὰ εἶναι διήμερη καὶ θὰ γίνῃ στὴ Θεσσαλία στὶς 18 Ἰουνίου. Μὲ χαρὰ θὰ σὲ δεχτοῦμε στὴ συντροφιά μας, ἀγαπητὲ ἀναγνώστη.

ΒΑΣ. ΜΗΤΡΟΚΟΛΛΙΑΣ

265

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΣΤ' ΤΟΜΟΥ 1958

Α'. ΓΕΝΙΚΟΝ

I. ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921—1958) : Ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

Ε'. Ὁ Κόκκινος Δεκέμβρης.

V. Ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν Ἀθηνῶν. Σελίς

—Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν καὶ οἱ ἀγῶνες αὐτῆς.

ΣΤ'. Ἡ δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας μετὰ τὸ Δεκέμβριο 1944.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ Ζ' ΤΟΜΟΥ 1959

Α'. ΓΕΝΙΚΟΝ

Ι. ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921—1959) : Ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α'

ΙΖ'. Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων κατὰ τὴν περίοδο τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ.

Σελίς

ΙΗ'. Ἡ ὑπόθεσις Μανώλη Γλέζου.

ΙΘ'. Δρᾶσις Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων Πατρῶν καὶ Κερκύρας μέχρι λήξεως τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ.

268

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ Η' ΤΟΜΟΥ 1960

Α'. ΓΕΝΙΚΟΝ

Ι. ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ